

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΕΥΡΙΝΤΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΒΕΡΟΝΙΚΕ

4200

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. εισ 2706/62

Εξ αγοράς Δωρεα

Θωμάϊδου, Αναστ.

GRVER-00415

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Βιβλίων ιστορίας

1637.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

...αποκαίει· ἔχων
...πάλιν ὡς
...πάλιν ὡς
...πάλιν ὡς

...βασιλείῃς
...βασιλείῃς
...βασιλείῃς

...βασιλείῃς
...βασιλείῃς
...βασιλείῃς

...βασιλείῃς
...βασιλείῃς
...βασιλείῃς

...βασιλείῃς
...βασιλείῃς
...βασιλείῃς

...βασιλείῃς
...βασιλείῃς
...βασιλείῃς

...βασιλείῃς
...βασιλείῃς
...βασιλείῃς

...βασιλείῃς
...βασιλείῃς
...βασιλείῃς

...βασιλείῃς
...βασιλείῃς
...βασιλείῃς

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

...ραίνεται
...ραίνεται
...ραίνεται

αἰδρονίκε καὶ βασιλεία. φ κ
ἀλιξίη τῆ βασιλεία. φ κ
ἀλιξίη τῆ βασιλεία. φ κ
ἀπικρεαρίης πῶς περ οἱ αὐθέντες
τῆς δύσεως πρὸς τὴ Βενετοαν φ κ β
ἀνδρονίκε παλαιολογε βασιλεία ἡ
μικαίου. φ κ ε

ἀνδρονίκε βασιλεία ἔγκωνος ἀνδρονί-
κε πρῶτη. φ λ
αἰκρῆτι βασιλεία ἡ ὀρχανή. φ λ θ
ἀρχὴ χαλασμοῦ τῆ βασιλείας τῆ ρω-
μαίων πῶς ἔγινε. φ μ

ἀρμάδα ἑκατέρω ὀπαγιαζίτης κατὰ
τῆ Βενετικῶν. φ ξ δ
ἀρμάδα τῆ τέρεως ἑκατέρω πολλὰς τό-
πας τῆς κίρκης ἑ πολλὰς τόπας ἑ-
σκληρώσεν ἑ καταρμάσεν. φ π γ
ἀπόφασις κειτῶν περὶ τῆ τζεντερεῖ.

χ ι ζ
ἀνάπλιον διατὶ οὐνομάζεται. χ κ ε
ἀνάγνωσις τῆ σκοπῆ τῆς συνόδου. χ ξ ζ
ἀρχὴ τῆ διαλέξεως τῶν διαφορῶν δια-
τῶν ὁποίων ἐπιμνησθῆναι συνόδου. ἑ
ὅλα τὰ γινόμενα ἐν αὐτῇ ἔως τέλους
τῆς συνόδου. β χ ο

Βαβυλῶν ἐπράχθη ὁ πύργος ὁ πῆ
ἐκτιζαί. ἑ διατὶ. κ γ
Βασιλεία πρῶτον οἱ αἰγυπτῖοι ἔκα-
μαν. κ δ

Βρύσιον ὁ πῆ ἀνέστη ὁ θεὸς δια τῆ ἀρ-
χαγγέλου Μιχαὴλ καὶ ἐπότισεν τὸν
Ἰσμαὴλ. λ θ

Βενιαμὴν πέμπεται ὑπὸ τῆ πατρὸς
πρὸς Γωσήφ εἰς αἰγυπτὸν. μ α

ὀνίζεσσα τῆ
ἐκ τῆς Βάτης λαλῶν μετὰ
ἄγγελος ἀλλ' ὁ θεὸς
βοή ἀρχόντων αἰγυπτῶν ἐστὶ
ξ α

Βῆσις τῆς σικωῶνος.
Βασιλεὺς ἀσπυλακῶν τὸν
τῆ ἀσασίαν διὰ τὸν ἐλεγεῖς
Βάαλ ἀφανισμοῦ. ἑ ταφροφῆ
κε τῶν εἰδῶλων.

Βυζαντιον ἐκτίσθη εἰς τοὺς
σίς
Βαλτάσαρ βασιλεία ἀ-
ροδαχ.

Βαλτάσαρ δύντος.
Βαλτάσαρ τρουμάξας ἐξήνε-
σοφῶν τῶν ἐξηγησῶν τῶν ἑ-
παι.

Βαλτάσαρ ἐν τῇ δυνάμει
γράφουσα γραμματα
χον.

Βασιλεῖς αἰχμα-
ζεν τὸ αἶμα.

Βαβυλῶνες δια-
κῆ θεῶ αὐτῶν
τὸν λαὸν τῶν λα-

Βασιλεία πρῶτον ἐπρά-
ρη πρῶτη ἔως Α λ ι ζ

Βασιλείας ἐλλείπων ἀρ-
βρέφη διὰ δυνάμει ρίπτοντι
ρο θ

Βρέφη γλυττάσονται θαν-
φονταί ὑπ' αὐτῶν.

Π Ι Ν Α Κ.

Γαλιέλιου όεισμός περί τῆ ρουμπέρ-
του. χιζ

Γελαῖαλος ὁ ἀδελφὸς τῆς ντιφρὲ εἴφει
ται αὐθέντης ὑπὸ παιτὸς τῆς λαοῦ
μωρίαν. γκα

Γάμος τῆ ψῆ τῆ ῥηγὸς τῆς ἀνάπτης μὲ
σὺν θυγατρὶ τῆ πεντζίπου τῆ
μωρέως. χμγ

Γάμος κοντοςάλου τῷ ῥηγ'ος μετὰ τῆς
θυγατρὸς πρίτζιπου τῷ μωρέως.

Γραφή τε παλαμολόγη ἄρως τὸν σουλ-
 τὰν μεράτη περὶ τῆς διασταλοῖκη.
 κ' ἄρως τε σελτὰν.

Γράμματα ὅ πευρίθησαν γραμμάτια
ἀπὰν εἰς τὸν τίφον τῷ μεγάλου
κωστατὶν κ' ἔζησε αὐτῆ. ψ 15

Α Νικητὴς πρώτης ἡμέρας. Β
Διακριτὴς δευτέρας ἡμέρας. Γ τῆς
τρίτης.

Δημιουργία τετάρτης ημέρας.

Δημοφιλία πέμπτης ἑξῆς ἡμέρας. δ.
 τὰς Δεσποικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς λοιπὰς
 τῶν ἁγίων ἀρέσκοντα πνεύματι.

Δὲ βάλῃ συμβουλὴ πρὸς τὴν εὐαγγελίαν
παρεβῇ τὸν πολλὴν τῆς ψυχῆς. 1β

Διαβόλη φθόνος η απαντη αὐτῆ δ' αὖτε
ὄφτως. 13

Διάβολος οὐκ ἔλασεν ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῷ
 σώματι ὄφως, ἐκ φωτός. 17

Δι' ἡμῶν χιτώνει ἐν λυτῇ ὁ θεὸς τὰς
πρωτοπλάστους καὶ πρὸς γυνικαῖται το
το κατὰ τὸν μέγα γὰρ κοσμον

Διχιδ' ε/ε: η λέγει η αιτιωσας αυτοι
δηλονοτι των ανδραπων βραχυ η
παροινυ λυε.

12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534

Διαγμὸς δεύτερος τῷ ἱστανίλῳ π.
οἶκος τῷ Ἀβραάμ κατὰ τὸ πρῶτον
ματὶ πρὸς τὸν δῶρον. λα

δοκίμη Ἀβραάμ καὶ Σίμκα) θυρία.
λβ

[illegible]

δικάτη πληγὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἰσχυμένωσιν πρὸς
βίου.

Δι' αὐτὸν τὸ Χρῆσθαι. φη
 δι' αὐτὸν τοῦτο περὶ τῆς παρθενικῆς διουσίας
 καὶ ὅτι τὸ ῥά τὸν τὸν ἰσχυρὸν. ἔν

δικα ἐν πολλῇ τῇ κυρείᾳ πρὸς ἰσότητα
πρὸς ἰβραίοις.

ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν διὰ τοῦτο ἔχει οὐρανὸν
ἵνα τοῦ βέλτου.

Δὲ ἄρα τὸ φησὶς καὶ τὴν ἑβραίων
π γ

σάρκα ἐρέθη σκοπιμῆς εἰς τὴν
γέντα τῆς ἰσλ. πηγ

Δαβὶδ ὁ υἱὸς τῆς κατὰ κρίξεται ἐν βα-
σιλείᾳ τῶν Ἰσραηλίων τοῦ σαρκεπλήτου
αποφάντου ἐκ τῶν καρπῶν αὐτοῦ, θεοῦ.

45
Δ. Βιδ μορον κηλ' ατα τη γυατες
κηλ' ατα τη γυατες κηλ' ατα τη γυατες 46

Δαβὶδ ἔπαυσε ἐπὶ τῷ οὐρανῷ
καὶ σάκε φθαρτός. υ."

Δαβὶδ τῇ προφητῇ Βασιλῆως
Δαβὶδ ποτε ἐπαύθησεν τοῦ

2711

Π Ι Ν Α Ξ.

του τὸ κεῖναι αὐτὸς τῆς μοιχα-
 λίας αὐτῆς. ς η
 Δαβὶδ πικρῆται διὰ τὴν ἁμαρταν-
 του. ς θ
 Δαβὶδ ἀριθμῆσας τὸν λαὸν ἐπύκρναν
 τὸν κύριον. ς θ
 Δαβὶδ εὐχαρίστησεν τὸν θεὸν διὰ τὸν θάνα-
 τον τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἁρῆς καὶ διὰ π. ς γ
 Δῶρα ἐπέλασεν πρὸς Ἰωσαφατ πάντες
 οἱ βασιλεῖς. ς η
 Δαυὶδ ἐξηγεῖται τῷ Ναβαχοδονόσορ
 τὸ ὄραμα. ς θ
 Δαυὶδ καὶ οἱ τρεῖς παῖδες διὰ βάλονται
 πρὸς τὸν βασιλεῖα. ς ρ
 Δαυὶδ ἐξηγησὶς τῇ γραμματίᾳ τῇ
 ὁραδένταν ὑπὸ βαλτάσαρ. ς λ ε
 Δαρείου βασιλεία. ς λ ς
 Δαρεῖος ὁράματα ἐξαίσιμα καὶ τρομερά.
 ς λ ς
 Δαρεῖος ὑπαὶδρῶει τὴν θυγατέρα αὐ-
 τῆς μετ' αὐτὸν ἀνδρα καὶ διὰ π. ς λ ς
 Δαρεῖος ἐρώτησις πρὸς κύριον τὸν παῖδα
 καὶ ἀπάντησις τῷ παιδὶ. ς λ η
 Δαρεῖος ἐξετάζει τὸν βεκόλον πρὶ κύ-
 ρα τῷ παίδος. ς λ η
 Δαρεῖος καλεῖ τὴς σπυγῆς καὶ ἀσρολόγους
 διὰ τὰ φοβερά ὀνειράτα ὅπως εἶδεν ς λ θ
 Δαρεῖος σφάζει τὸν υἱὸν ἀπαργος καὶ τῷ
 τὸν ἑδωκεν καὶ τὸν φάγει διὰ κύριον τὸ
 παιδί ὅπως τὸ ἐλύθη παρῶσε ἀπὸ τὴν
 θανάτου. ς λ θ
 Δαυὶδ ὁ πορφύρεος ὑπὸ κυρίου κρίνεται
 εἰς τὸν λαόν καὶ τῷ λαόνταν καὶ πάλιν
 αἶε. ς μ
 Αἶε τὸ θηρίον ὅπως ἐπο-
 ρῶς θεὸν οἱ βαβυλώνιοι καὶ
 ς μ β

Δαρεῖος βασιλεία ἡμετέρου. ς μ γ
 Διαβολὴ παρίδος πρὸς τὸν βασιλεῖα αἰ-
 γυπῆ. ς μ γ
 Διδασκαλὴ τῶν αὐγῆς σοφισμα. ς π ς
 Δομεπαῖ βασιλεία ἀδελφῶν τῆς. ς η ς
 Δομεπαῖος ἀσεβέστατος ἐξέρχεται τὸν
 θεολογον Ἰωάννου εἰς πάντων. ς η ς
 Δεῖκναι βασιλεία ὁ ὅπως ἁμαρτύρησεν
 πολλὰς χρεῖστας. ς γ
 Δεῖκναι ὅτι αἱ γυναικες τῶν χρε-
 σταιν τὰ μὲν σκεπάζει τὴν κεφα-
 λήν, καὶ διὰ τῆς. ς γ
 Διοκλητῆται καὶ μαξιμιά βασιλεία.
 ς ς
 Διογμὸς μέγας καὶ χρεῖσταιν κυνηθεῖς
 ὑπὸ διοκλητῆται καὶ μαξιμιά. ς ς
 Διοκλητῆται θάνατος θεῖλος καὶ θρο-
 νος. ς ι
 Δίδρον θανατοποιὸν κόπεται παρ-
 ἰσιαῖς. ς ξ
 Δαίμωναν αἰνίγμα. ς ξ γ
 Διδασκαλὸς ἐλέγχεται ὑπὸ θεοδοσίου
 βασιλῆως. ς ο
 Δέκιος ἐζητεῖ τὰς ἐπὶ τὰ παῖδας καὶ θύ-
 σεν τοῖς εἰδόλοις καὶ διηδόντες τῷ θύ-
 ἐκοιμήθησαν ἐν Χριστῷ. ς η η
 Διογμὸς τῶν αἰρετικῶν ὑπὸ ἰεσυνιστοῦ καὶ
 αἰσθησις τῶν ὀρθόδοξων χρεῖσταιν. ς κ ε
 Δαβὶδ βασιλεὺς ἄξιμος τῷ βαπτίζεται
 διὰ τὸ νικῆσαι τὸν δαυματὸν. ς λ β
 Δεσπότου Χριστοῦ εἰκόνα εἰς τὸ χαλκο-
 γρατεῖον εἰς τὴν πόλιν ἐδαυματέρ-
 ησιν. ς η α
 Δαμασκῶς ἀφ' ἧς τὴν χεῖρα ἀπὸ
 τῶν αἰσθησις δαυματῶν. ς η θ
 Δαυιδίδου ποιῶν ὁ βασιλεὺς βασιλεὺς
 κυρίαν ἀρχαίαν καὶ τὴν ἐπὶ τῆς
 πορο-

Π Ι Ν Α Ξ.

ταὸν τὲ σολομῶν.	ρ β	ίας.	ρ ξ α
ἐγκαινῶσις τῇ ταῦ.	ρ ι β	ἐκβάσις τῇ χρυσοῦς αἰνεία.	ρ ο ζ
ἐξέκλει βασιλεία ἡ ἀχαζ.	ρ ι β	ἐξήγησις τῇ ὁραματικῇ τῇ γονέων αὐ-	
ἐξέκλει ἐπὶ μαζὸς πορὶ πόλεμον συμ-		γῆς καὶ αἰσάρος.	ρ π ε
βελδοῖ ἐλπίσειν ἐπὶ κύριον.	ρ ι γ	ἐβραίων παρὼτ ἐκδίκησις.	ρ η γ
ἐξέκλει ἐσπίσας πορὶ θάνατον καὶ δακρύ-		ἐβραῖοι ἀπὸ πέναν ἀπέθνησκαν.	ρ η δ
σας πορὶ θεὸν ἰάθη.	ρ ι γ	ἐβραῖοι ἐτρωγαν τὰ παιδιατοὺς ἀπὸ	
ἐξέκλει πονηρία καὶ ἀποτυχία τῇ σκοπῇ		πέναν.	ρ η δ
αὐτῇ.	ρ ι δ	ἐγκαινισμὸς κωνσταντινέως ἐκείνης	
ἐξέκλει ἐκείνησε τρεῖς ἡμέρας ἐν μιᾷ χρυ-		πῆσις αὐτῆς εἰς τὴν ὑδαρῶν θ. ὁ	σ κ δ
νήσει καὶ παρὰ τοῦ ἀποθνήσκει καὶ	ρ ι δ	τοκον.	σ κ ε
τὸ ρῆμα τῇ θεῷ.	ρ ι δ	ἐλένης τῆς βασιλείας φθάσιμον εἰς ἐκ	
ἐρώτησις τῇ βασιλείας πορὶ τὸν ἱερεμίαν		ρεσσαλήμ.	σ κ ε
καὶ ἀπόκρισις αὐτῇ.	ρ κ γ	ἐλένης ἐκλογὴ ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους ἐ-	
ἐπιστολὴ καὶ σύκα πεμφθέντα πορὶ ἱε-		βραῖας ἐπὶ αὐτῇ.	σ κ ε
ρεμίαν παρὰ τῇ ἀβιμέλεχ καὶ πῶς.	ρ κ γ	ἐλένη ἡ βασίλισσα ἐρωτᾷ τὸς ἐπὶ αὐτῇ	
		δύεις περὶ τῇ σωρῇ καὶ ἀνῆσις αὐ-	σ κ ε
		τῇ.	
ἐβραῖοι λιθάριον τὸν λίθον ὁ πᾶς ἐση-	ρ λ α	ἐλένη ἡ βασίλισσα κήζει δαφόρες να-	
σεν ἱερεμίας αὐτῇ αὐτῇ.		ες εἰς τῆς τύπης τῆς ἀγίας.	σ κ η
ἐπιστολὴ πολεμαίε βασιλείας πορὶ ἱε-	ρ μ η	ἐπαρίθμισις τῇ μοναστηρίων ὁ πᾶς ὁ-	
δαίης.	ρ μ η	είσκονταν εἰς τὸν καιρὸν τῇ ῥωμαί-	
ἐπιστολὴ ἐβραίων πορὶ πολεμαίον. ρ μ η		ων εἰς τὴν ἱερουσαλήμ.	σ λ κ
ἐπιστολὴ δούτερα τῇ βασιλείας πολε-	ρ μ θ	ἐλένη λαβύσα τὸν σωρὸν καὶ τὰ καρφία	
μαίης.	ρ μ θ	ἱεραφῇ πορὶ τὸν ἥν της.	σ λ ς
ἐπιστολὴ ξίτη τῇ βασιλείας πολεμαίον.		ἐλένης τῆς βασιλείας θάλαττος ἐ πῇ	
		ἐτάφη.	σ λ ς
ἐλένης τῇ μεμελᾶν ἀρπαγῇ.	ρ ν β	ὁ λόγιος τῇ ἀγίων τῇ πατέρων πορὶ	
ἐλένης ἀφάνισαν πολλὰς χώρας ἔωκα	ρ ν δ	τὴν πόλιν.	σ μ ε
δίταν.	ρ ν δ	ἐβραῖοι ἐν ἱερουσαλήμ ἀποσάτες τῇ βα	
ἐλλέων σιδαξίς.	ρ ν δ	σίλως ἐσφάγησαν ὑπὸ τῇ κρατῇ.	σ ν δ
ἐκπορ γνωρίσας τὸν πάτροκλον μὴ εἶ-	ρ ν ζ		
ναι ἀχιλῆα φοροῦει αὐτὸν.	ρ ν ζ	ἐκδίκησις θεῷ εἰς τῆς φαγόντας τὸ σκό	
ἐλλέων φόβος ἰδόντες τὸς ἰδὺς μετὰ	φ ρ η	π τῇ δακόνων κυρίλλης.	σ ν ζ
ἀφάντας.	φ ρ η	ἐκδίκησις θεῷ κατὰ τῶν ἐπάρχων φι-	
ἐλλέων ἰδόντες τὸν νεκρὸν ἀχιλῆα ἐθρή	φ ρ ξ	λίκης καὶ ἐκείνης πεμφθέντων εἰς π-	
ν πολλὰ.	φ ρ ξ	μωρίαν τῶν χρυσίων.	σ ξ α
ἐλλέων ἀφάνισαν ἀπὸ τῶν			ἱφραῖμ

Ἰσραὴμ ὁ σύρος ἐπὶ ἐάλεντος. σ ο α
 δυνάμιος ὁ κακὸς δοξος ἐξορίζεται ὑπὸ
 θεοδοσίῃ. σ ο ζ
 δὲ δοξίας βελή πρὸς ἀρκάδιον τὸν αὐ-
 τῆς ἀνδρα καὶ τῷ χρυσόσομῳ. σ π ε
 ἔπαρχος δὲ βάλει τὸν χρυσόσομον
 πρὸς τῷ βασιλείᾳ δὲ δοξίαν, ἡ δὲ
 ποῖα ἐκινεῖται εἰς ὀργὴν κατὰ τῷ χρυ-
 σόσομῳ. σ π ζ
 δὲ δοξία μὲ παράνομον σιωδὸν ἐξο-
 ρίζει τὸν χρυσόσομον. σ π ζ
 δὲ δοξίαν τῷ βασιλείᾳ καταφρο-
 νεῖ ἀρκάδιος δὲ τὸν χρυσόσομον καὶ
 θάνατος αὐτῆς θείλατος. σ υ
 ἐπιφανὴς κύπρε θηήσῃ κατὰ τὴν πό-
 ρησιν τῷ χρυσόσομῳ. σ υ β
 ἑβραῖοι εἰς Ἀλεξάνδρειαν μὲ ἐπιβου-
 λῶ σφάζουσι πολλοὺς χριστιανούς.
 σ υ δ
 ἑβραῖοι λαβόντες παιδίον ὡς παῖζον-
 τες τὸν Χριστὸν ἐκαύψωσαν ἐπὶ ξύ-
 λῳ καὶ ἀπέθανεν. σ υ ε
 ἑορτὴ μεγάλη ἐγένετο δὲ τὸ θαῦμα τῶν
 ἐπὶ τὰ παίδων. τ β
 ἐν θρονιάδῃ οὗ χρυσόσομος ἐβόησεν εἰ-
 ρήνῃ τῷ λαῷ καὶ τῇ βασιλείᾳ. τ η
 ἔδισα ἡ πρεσβυτέρη ἐκαταποντίσθη. τ κα
 ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τ κ δ
 εἰσέλαουσιν βασιλείᾳ ἐς ἱερουσαλὴμ εἰς τῷ
 ἀγίᾳ σοφίᾳ. τ κ η
 εἰκόνας ἐς ἱερουσαλὴμ ἀναστήλωσις. τ λ β
 ἐλλήνες ὑβείσαντες τῷ ὑπεραγίᾳ
 θεοτόκῳ ἔλαβον τῷ ἐκδικησὶν πα-
 ρα τῆς. τ μ ε
 ἐπὶ φωνῇ βασιλέως πολλὰ κακὰ ἐγέ-
 νοντο εἰς τὸν κόσμον. π ν α
 ἐκκλησίᾳ ἡ λίου εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἰου-

νιαῦ.
 ἐπὶ σολὴ τῷ κυρίῳ ἡ μὲν ἰερεὺς
 πρὸς αὐτὰρον.
 εἰκόνα πρὸς τῷ τῷ ἐδείξεν.
 εἰκόνας τῇ δὲ βεβαίνει πρὸς τὸ
 τυπὸν.
 εἰκόνων θαυματουργίαι δέφοροι. τ η σ
 ἑβραῖος βαπτίζεται ἰδὼν τὸ αἷμα τῆς εἰ-
 κόνας χυτῆς θαυμαστος. τ η ζ
 εἰρηνὴ ἡ βασιλεία διόκεται δὲ τὰς
 ἀγίας εἰκόνας ὑπὸ τῷ ἀνδρόπῳ τοῦ
 λέοντος. υ θ
 εἰρηνὴ βασιλείας ἐπὶ βελή κατὰ τῷ
 ἡ τοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου ἐτύφλωσις
 αὐτῆς. υ ι
 εἰρηνὴ ἀπατηθεῖσα ὑπὸ Νικηφόρου
 ἐδείξεν τοὺς θησαυροὺς τῆς βασι-
 λείας. υ ι η
 ἐκδικησις Θεοῦ κατὰ τῷ εἰκονομάχῳ
 λέοντος. υ κ ε
 ἐκλογὴ παρὰ τῷ βασιλέως ἐκ τῶν ἱε-
 ραρχῶν θεοδώρας ἐκασίας. υ λ γ
 εἰκονομαχία μεγάλη καὶ ἐκκλησίας
 πολλῶν ἀρχιερέων ἐκ τῶν ἐπὶ Θεο-
 φίλου. υ λ θ
 ἑορτὴ τῆς ὀρθοδοξίας πότε ἀρχήσεται
 γίνεται. υ μ ε
 ἐπὶ βελή κατὰ τῷ βασιλείᾳ βασιλείας
 υ ξ ε
 ἐξαμύλιον δὲ πόνουμάται. υ ξ η
 ἐλευθερία λέοντος καὶ βασιλείᾳ ἐπὶ τῷ
 ἐγένετο. υ ο δ
 ἐξαπτεριλαρία καὶ ἐκδοτὰ πᾶσι τῷ ἐκ-
 κλησίᾳ. υ ο δ
 ἐμφύλιος πόλεμος εἰς τῷ βασιλείᾳ καὶ
 σφαγὴ πολλή.
 δὲ δοκίμῳ καὶ τῷ ἡ τοῦ αὐτῆς βασι-

ἐταίῳ ἢ αὐθέντων τῆς δύσεως μετα
 βασιλείας. φκ α
 βραῖοι πορολέγει τὸ συλῆματὶ ἡσ-
 λημ πῶς μέλλει νὰ βασιλεύσῃ. φορ
 ἐκ κλησὶς τῆς μεγάλης δυσιχείαι πολ
 λαὶ κῆσκαὶ δαλαῖ παρανομίαι. φπ δ
 εἰκόνα τῆς ὑσφαρίας θεοτόκου τῆ ὑποσώ
 λη ληκὰ ἐπῆραν οἱ βενέπκοι. χ λ
 ποσέλευσις τῆ βασιλείας εἰς βενετίας με
 γαλοφωρετῆς με πωστίζιντόρον εἰ γα
 λιάνια εἰ τρεπισμύα. χ ν δ
 ἐκκλησία τῆ ἀγίε μαρκε εἰ παλάτιον εἰ
 καμπταῖνι πότε ἐκπῆδησαν. χ ν θ
 ἐκλογὴ ἢ διδασκαλίων ὅ πῃ ἐμεδ-
 λαν νὰ διαλέγονται εἰς τὴν συνέδοον
 ἀπὸ ρωμαίους ἢ φράγγους. χ ο

Ζ

Ωρεάφω χεῖρ ἐξηραῖνθ εἰ διατὶ καὶ
 πῶς ὑμαθῆ. τ ι ε
 Ζωὸς βασιλεία πατρὸς Λέοτος. τ ι ς
 Ζηλῶν ὁ βασιλεὺς φῶγει εἰς ἰσάμειαν.
 τ ι ζ
 Ζηλῶν ὁ βασιλεὺς ἐπαέρχεται. τ ι ζ
 Ζῶα δύο ἀρσινικὸν ἢ θηλυκὸν ἐξήλθῃ
 σα εἰ τὸν νεῖλον ποταμὸν καὶ εἶχαν
 αἰθράπυ μορφῶν. τ ι ς
 Ζωῆς καὶ Θεοδώρας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς
 βασιλεία. φ ι γ
 Ζωῆς ὁμιλία εὐχαριστικὴ πρὸς τὸ λαόν.
 φ ι γ
 Ζυμπῆνα ἢ θυγατέρα τῆ πρίντζιπου
 καὶ λιλυα μόνοντας χῆρα πῶ ἐλα-
 βει τὸ πρίντζιπατὸ τῆ πατρίδος.

χ μ ς

Η

Σαῖας διὰ τὴν παρθένον λέγει
 ἱσφρηνησμοι βιβρίον ἢ γυν βε-
 λομῶν εἰς ἀπὸ.

Ἡ λη κριτῆς ἰβραίων. γ γ
 Ἡ λίας ὁ ποροφῆτης ζεάφει πρὸς ἰωραῖμ
 τῷ θυτῷ ὀργλῶ. ρ θ
 Ἡ σαῖας περιονίζεται ὑπὸ τῆ διασεβῆς
 μανασῆ. ρ ι ς
 Ἡ λίου ἐκλειψίς. σ ι δ
 Ἡ ρακλείς βασιλεία. τ ν ε
 Ἡ ρακλείς εὐχαριστία πρὸς τὸν θεὸν καὶ
 τῷ αὐτῷ μητέρα. σ ξ γ
 Ἡ ρακλὼν βασιλεία καὶ τῆς μητρὸς αὐ
 τῆς. τ ξ ς
 Ἡ ρακλείος πλανηθεὶς ἔπεσεν εἰς τὴν
 αἵρεσιν ἢ μονοθελίῃ. τ ξ ς
 Ἡ λίου σκώτσος διὰ τὴν ἄλλωσιν τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως. φ μ η

Θ

Θεὸς μετὰ τὸν λόγον τῆς σοφίας τῆ εἰ τῆς
 δυναμείας ἐκτισεν τὸν κόσμον.
 Θεὸς φύσιμα ἢ ψυχὴ τῆ αὐτῆς καὶ τὴν ἐξῆ. ς
 Θεὸς εὐλόγησεν τὴν εἰδύμην ἡμέραν
 καὶ διατὶ. θ
 Θεοῦ ὄνομα πρῶτον ὁ διάβολος εἶπε
 εὐαλεγομῆρος τῇ γυναικί. ι β
 Θεάτος ὅλαν τῶν ζῶων ὅ πῃ ἔπαι εἰς τὸ
 γλῶ καὶ ὑψωσις τῆ νερεῖ ἀπὸ τῆς γῆς
 πῆχες δικαπέντε. κα
 Θεάτος Α βραμ καὶ τῆς γυναικὸς αὐ
 τῆς. λ γ
 Θεάτος Ἰακώβ εἰς τέκνων αὐτῆς. μ γ
 Θεγάπρ φαραὼ λαμβανέ τὸν μαῦ-
 σὼν ἐκ τῆ ὕδατος. μ ε
 Θεάματα μαῦσέως ἐμφορῶν βασι-
 λείας φαραὼ. ν
 Θεάλασα ἐρυθρὰ εἰκοίξεσα τὴν θεο-
 τόκον. ξ δ
 Θεάτος ἐντιμος Ἰησὺς τῆ γαλῆς. πα
 Θεοσία Ἰεδιά. π δ

Θυσία

Θυσία Μακρὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ ῥόπος
τῆς ἀκαύστων. ω ζ

Θάνατος εἰς τὴν ἑβραϊκὴν δὲ τὴν ἀπα-
ρίθυμωσιν τῷ Δαβίδ. υ θ

Θυσία Δαβὶδ δὲ τὸν θάνατον τῷ λαῷ καὶ
κατὰ παύσεις τῆς ὀργῆς τῷ θεῷ. ρ

Θάνατος Δαβίδ. ρ

θαῦμα τῷ ἁγίῳ πατέρων ἐναντίον τῷ
ἀσυνείων. σ με

Θεόδωρος ὁ τύρων καταχαλᾷ τὸ σό-
φισμα Γελλιαῦ. σ ν η

Θῆκη μετὰ τῷ πορδρόμῳ τὰ λείψανα κεί-
ται παρ' ἑλπιανῆ. σ ξ

Θεοδοσίη βασιλεία. σ ο δ

Θεοδόσιος πῶς ἐβασίλευσεν. σ ο δ

ὅτι Θεοδοσίη βασιλείῳ γίνεται ἡ β. σύ-
νοδος τῶν ρν. ἁγίων πατέρων. σ ο ε

Θεοδοσίη βασιλείῳ μεταποία ἔειπν-
θηα πρὸς τὸν ἀμειροσιον. σ ο θ

Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐλθὼν εἰς ῥώμην
κατέλυσε τὴν συνήθειαν τὴν κατὰ
τῶν μοιχαλίδων. σ π β

Θεοδόσιος ὁ μικρὸς γηῶται καὶ ὁ χρυσο-
σομος ἀναδέχεται ἐκτὲρ θεῖα βαπτί-
σματος. σ π γ

Θαῦμα ὁ πᾶς ἐκαμνὺς ἡθεῖα κοινωνία εἰς
μίαν γυναικα αἰρετικῶν. σ π δ

Θεοφίλε τιμωρία ἐκ θεῷ καὶ θάνατος με-
τὰς κοινωνίας αὐτῶν δὲ τὴν ἐξορίαν
τῷ χρυσοσόμῳ. σ υ β

Θεοδοσίη τῷ μικρῷ βασιλείᾳ ἡ ἀρκα-
δίου. σ υ γ

Θυγατέρα λεοντίη φιλόσφρη βαπτί-
ται δίδεται εἰς γάμον παρὰ πελ-
χειῖας τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς. σ υ δ

θαῦμα παρὰ τῷ ἁγίῳ ἐπὶ τὰ παῖδων τῶν
ἐφ' ὧν ὅτι Θεοδοσίη βασιλείῳ. σ υ ε

Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἀνάσσει
ἐπὶ τὰ παῖδων ἐδύξασε τὸν θε-
οδοσίον γραφὴν παρακαλομένην
τὸν χρυσοσόμον. τ ε

Θεοδοσίου βασιλείῳ θάνατος καὶ πῶς
τί β

Θεοδώρα ἡ βασίλειστα κτίζει τὸν καδὸν
τῶν ἁγίων δασυόλων καὶ κλυτὰ χεῖρα
πλέον ἐξοδὸν ὅρα ὅραμα τῆς δασυό-
λους λέγοντες τῆς πᾶς νὰ εὖρη χρυ-
σάφῃ. τ κ η

Θάλασσα εἰς τὴν θράκην εὐγῆκεν ἀπὸ
τὸν τόποιτης ἔειπνεν πολλὰς. τ λ δ

Θανατικὸν μεγάλο εἰς Κωνσταντινου-
πλιν καὶ πόσον ἐκράτησεν. τ λ ε

Θελίον φοβερὸν τῆς θαλάσσης ἐφαίνῃ καὶ
ἀφανισμὸς αὐτῶν. τ λ η

θαῦμα μέγιστον ὁ πᾶς ἐγενεῖ εἰς ἕνα πᾶν
δὴ ἑβραίου τινὸς τὸ ὅποιον ὁ πατὴρ
ραζέτου τὸ ἔρριψεν εἰς τὴν κάμινον
δὲ νὰ καὶ καὶ δὲ καὶ. τ μ β

Θεοδοσίη βασιλείᾳ. τ ο θ

θαῦμα τῷ χαρακτήρῳ τῷ κυρίῳ ἡ καὶ
ἰησὺς Χριστὸς γηῶται εἰς τὴν αὐγὰ-
ρον. τ π ε

Θαῦμα τῆς ἀρχιεροποιήτου εἰκότος τοῦ
Χριστοῦ εἰς τὸν καιρὸν ἡρακλείου τῷ
βασιλείῳ. τ π ζ

θαῦματος εἰκότος τῷ Χρὶ εἰς τὸν ἑβραίου
τ υ γ

θεοτόκον ὁποῖος ὀνόμαζεν ὡς ἐκφορ-
ζῆτο. τ υ δ

θεοὺς ἐκδικήσεις εἰς τὴν βασιλείαν αὐ-
τῶν. τ υ ε

Θεοδοσίη τῷ συμβῆλη λέοντος ἡρακ-
λίον μηχανισμὸς εἰς ἀπείκω. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ζ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ η

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ θ

Θεοδόσιος καὶ πῶς ἐβασίλευσεν. τ υ ς

Θεο

Π Ι Ν Α Ξ.

- λίως εἰς εἰκονομαχίαν. υ κ β
- Θεοφίλῃ βασιλείᾳ ἡ μίχαηλ τῆ τραυ λω. υ λ β
- Θεοδώρα ἐκλήχθη ὑπὸ Θεοφίλου βασιλεως. υ λ γ
- Θεοφίλῃ βασιλείᾳ ἀπίφασις κατὰ πατρονὰ ἀδικησαντες τίνω χῆρα. υ λ δ
- Θεοδώρα ἡ βασιλεῖσα κηρεῖ καράβι μέγα ὁ θαυμαστὸν δὲ τὰ τραυματίζονται, τὸ ποῖον ἐκάν ὑπὸ Θεοφίλου. υ λ δ
- Θεοφίλῃ βασιλείᾳ ἀκριβῆς ἐξήτασις περιττῇ ἀδικημάτων. υ λ ε
- Θεοφίλος ὁ βασιλεὺς δίκαιος, ἀλλὰ εἰ κονομάχος. υ λ ς
- Θεοδώρα ἡ βασιλεῖσα δὲ βάλλεται πρὸ βασιλεῖ ὅτι ποροσκυνᾷ τὰς εἰκόνας. υ λ ς
- Θεοφίλος ὁ βασιλεὺς ἀδελφίσαν ἐχάσκησεν τὸ σῶμα τῆς, καὶ φονάξας ἀσπὰσθῃ ἐγκώληπον εἰκονισμῶν καὶ οὐτως κλείσας τὸ σῶμα αὐτῆς ὑποθνήσκει. υ μ α
- Θεοδώρα ἡ βασιλεῖσα ὡς καλεῖ τὴν Πατριάρχῳ καὶ τῆς λοιπῆς τὰ παρακαλέσεν τὸν θεὸν δὲ τὸν θεοφίλον τὸν ἀνδρα τῆς. υ μ γ
- Θεοφίλος ὁ βασιλεὺς ὑποθνήσκων παραγγέλλει τὰ τῆς βασιλείας. υ μ ε
- Θεοδώρα ὡς αὐτὸς τὸν Ἰσχυρὸν τῆς βασιλείας καὶ ἐξωλεσθεῖσα ὑπὸ τῆς μουσῆς μετὰ δακρύων ἀνελώρηται. υ ν α
- Ἰσχυρὸς γινώσκων ὑπὸ τῆς διτῆς εἰς πίσω. υ ο
- ἡ τῆς πίστεως τῆς Χρῆστῃ. υ ο
- Θεοφίλος ὁ βασιλεὺς τῆς βίος ἐναρτέος. υ ο
- Θεοφίλος εἰσελθὺσα τὸ μεγάλο σάββατον ἐν τῇ ναῷ καὶ βλέπεσα τοὺς πατέρας ἀσχολεμένους μεγάλως ἐλυπηθῃ. υ ο ε
- Θεοφίλος γίνεταί μοναχῇ. υ ο ς
- Θεοφύλακτος ὁ παρανομος Πατριάρχης δὲ τὸ ἀνήλικον κάμνοντας πολυλας παρουσίας ἀπέθανεν. υ π θ
- Θεοφίλος ἡ βασιλεῖσα μετὰ τὰ παιδὲς τῆς ἐξορίζεται τὰ Νικηφόρου τῆ βασιλείως καὶ πάλιν ἐλθὼν δευθεῖσα λαμβάνεται παῖαυτῃ εἰς γυναικα. υ ς β
- Δαῖατος βασιλεῖς βασιλείως. φ α
- Θεοδώρας μόνῃ βασιλείᾳ. φ ι β
- Θεοδώρας τῆς λίσκαρι βασιλείᾳ. φ κ δ
- Θεοδώρας βασιλείᾳ τῆς βασιλείας ἡ Γεωργίου. φ κ ε
- Θρόνος τῆς Μητροπολιτῆς ἀναβιβασθέντων ὑπὸ Ἀνδρονίκου βασιλείως. φ κ ς
- Θεοδώρας καὶ μονεμβασία τιμᾶται ὑπὸ τῆς βασιλείας κατὰ κουζινῆς. φ λ α
- Θεὸς δίκαια κρίσις περὶ τῆς παμμάκα ρίσης. φ ς ς
- Θεοδώρας λίσκαρι καὶ γέροντα ἔκαμαν εἰς ἄρχοντες Κωνσταντίνου πόλεως βασιλείας εἰς αἰάτολῃ. χ κ η
- Θεοδώρας σεβαστοκράτορος θεοφίλος τὸν ἀδελφόν τῶν νικηφόρον καὶ ἀποκρήσις αὐτῆς. χ λ θ
- Ι
- Ἰσαὰκ ἐπαγγελία. κ ζ
- Ἰσχυρὸς δολογία παρὰ θεῷ. κ ζ
- Ἰσαὰκ δολογία τῆς ἡγῶν αὐτῆς. λ γ
- Ἰσαὰκ ἐνύπνιον. λ γ

Π Ι Ν Α Ξ.

περὶ ἀβιμέλεχ ὁ δὴ ταξίς θεῶ. ρ κ ε
 ἱερειῶν πορσάττει ὁ θεὸς νὰ ὑπάγῃ εἰς
 τὴν βαβυλῶνα. ρ κ ε
 ἱερειῶς παραδίδοι τὰ σκῆνη τῆς γῆς.
 ρ κ ε
 ἱερειῶς πορσάττει τὰ κλειδιά τῆ νὰ
 τῆ ἡλίου. ρ κ ε
 ἱερουσαλήμ πόσις φοραῖς αἰχμαλωτί-
 ὀδη. ρ κ ε
 ἱερειῶς πόσις χρόνους ἦτον αἰχμαλω-
 τος. ρ κ ε
 ἱερειῶς λαμβάνει τὴν ὁπισθὴν τῆ ἀ-
 βιμέλεχ καὶ πιστῆται τὴν ἀλήθειαν
 δὲ θάνατος. ρ κ ε
 ἱερειῶς ψυχὴ ἐχωρείδῃ ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ
 μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐσφάφει. ρ λ
 ἱερειῶς καὶ τὸ πορσάγμα τῆ θεοῦ λα-
 βὼν τὸν λαὸν νυκτὸς ἐφυγῇ ἀπὸ τῆς
 βαβυλῶνα εἰς τὸν ἰορδάνην. ρ λ
 Ἰσθμὸς ἀπάτη. ρ μ γ
 Ἰσθμὸς κόψας τὴν κεφαλὴν ὁ λοφῆρου
 ἐλδοθερωσεν τὴν ἱερουσαλήμ. ρ μ δ
 Ἰάκοβος ὁ ζεβεδάης πόσις ἐμαρτύρησεν.
 ρ π θ
 Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν θεὸν καὶ πορσάττει ἱε-
 ράρχην φονεῦσαι ὅτι Νέρωνος. ρ π θ
 Ἰσλαμὸς διδίδι βασιλεία. σ
 Ἰστωρος βασιλεία. σ β
 Ἰστωρος πάλιν βασιλεία. σ β
 Ἰστανιαὺς βασιλεία. σ β
 Ἰσδοὶ καὶ Ἰσρηρ καὶ ἀρμενίαι ἔρχονται εἰς
 τὴν πῆσιν καὶ πῶς. σ κ δ
 Ἰσθμὸς εἰς τὴν ἐπὶ ἀντιλεγεμῶν πι-
 στῆς εἰς Χριστὸν. σ κ ε
 Ἰσθμὸς βαπτισθεὶς ὑπὸ τῆς βασιλείας
 ἐλπίς κατῆσιν ἀρχιερεὺς ἱεροσολύ-
 των. σ κ α

ἰορδάνης πόσις ἀπὸ ἱερουσαλήμ.
 σ λ δ
 ἰσλαμὸς ἀνὰ γνώσεως ὧν ἐν ἀποχρῆμα καὶ
 κηζῶν ἐκκλησίαν τὸ κηζόμηνον ἐπὶ
 πᾶν πορσάττει τὴ καίαντες. σ ν β
 ἰσλαμὸς μαντῶν μῆκος δυο φοραῖς φεύ-
 γουσιν οἱ δαίμονες δὲ τὸ σημεῖον τῆ
 σταυρῆς. σ ν β
 ἰσλαμὸς πᾶσι εἰς τὰς λόγους τῆ μάγης
 σφάζει παιδίον ὅτι ἐπέρητε τὸ σικὸ-
 τιὸς καθὼς τὸν ἐσουθελευσεν σ ν γ
 ἰσλαμὸς τὸ τρίτον μαντῶν μῆκος καὶ φο-
 βηθεὶς ἐκαμῇ τὸ σημεῖον τῆ σταυρῆς
 ἀλλὰ δὲν ἔχουσιν ἐπὶ ἀπίστη ἡ χάρις
 τῆ θεῆ δὲ τὸν φόρον. σ ν γ
 ἰσλαμὸς βασιλεία θεῆ πορσάττει.
 σ ν ε
 ἰσλαμὸς ἀνὰ ἡγορευθεὶς βασιλεὺς τῇ ὥρᾳ
 ἐκείνῃ ἔπαιον ἡ ξύλα τῆς μεγάλης
 ἐκκλησίας. σ ν ε
 ἰσλαμὸς πορσάττει γυμῶν πολλὰ
 κακὰ ἔργα οἱς τὰς χριστιανὲς ἀρχί-
 ρεας ὁ λαὸς. σ ν ε
 ἰσλαμὸς νομοθετῇ νὰ μὴ μανθάνουσι
 τὴν χριστιανὴν τὰ παιδία ἑλληνικὰ
 μαθηματα. σ ν ζ
 ἰσλαμὸς πορσάττει ἐκείνους ὁ ποῦ δὲν
 θέλλεν νὰ πορσάττει τὰς εἰκό-
 νας τῶν κομισμάτων αὐτῶν νὰ φονεύον
 ται. σ ν η
 ἰσλαμὸς σφίσιμα δὲ βολικὸν νὰ μαγα-
 εῖσιν τὰς χριστιανούς μετὰ τὰ αἵματα
 τῶν θυσιῶν. σ ν η
 ἰουλιανὸς πορσάττει ἐχάλασαν τὸν ἀν-
 δριᾶται τῆ Χριστοῦ περὶ ἐκαμῇ ἡ αἰ-
 μορρῆσα. σ θ
 ἰσλαμὸς βολόμῃος δὲ ξάται τὴν Χριστὸν
 ψεύς.

ψεύδω. προσάγει τοῖς ἰουδαίοις νὰ
πίσυν πάλιν τὸν τὰν ὁ πῦ εἶχαν εἰς
ἱερουσαλήμ. σξβ
ἰβλιανὸς θάνατος θείλατος. σξδ
ἰουλιανὸς βλασφημία κατὰ θεῶ. σξδ
ἰβλιανὸς γελασθεῖς κατέκωπεν τὰς ἑο-
φας ὁ πῦ εἶχαν ἡδὲ τὸ φησάτο ἔστη
ἡ φησάτο ὑπὸ τῆς πείνης. σξδ
ἰοβιανὸς βασιλεῖα. σξς
ἰσαακίη ἀποφηνεῖα κατὰ τὴ βασιλείως
καὶ ἀλντος. σοβ
ἰσαακίος ἐν φυλακῇ ἐγνώρισε τὸν βασι-
λεῖα καὶ ἄλλων καὶ καίεται. σογ
ἰνοκεντῆς παπα ρώμης ἐπιστολὴ πρὸς ἀρ-
κάδιον βασιλεῖα εἰς τὴν ὁ ποῖαι ἀφο-
ρίζει αὐτὸν μὲ τῇ γυναικατε καὶ τὴς
ὁμοφροναίτης δὲ τὴν ὁμοφροναίτης
χρυσόμοι καὶ ὁμοφροναίτης αὐτῆς τῆς ἐ-
πιστολῆς. στη
ἰησὺς βασιλεῖα τῆ θρακίης. τκ
ἰησὺς οὐρεῖν νὰ ἰωρταζέτω ὑπάπαν-
τῇ. τκβ
ἰησὺς τῆ μεγάλης βασιλείας. τκβ
ἰησὺς ἀδμοφῶν πρὸς τὴν ὁνοματίας
τὴν καὶ ἀπεκαλυφθῇ ὑποθεῖς ἀγγέ-
λου. τκς
ἰησὺς κατεχοσρὸς βασιλείως περ-
σῶν στρατεύεται καὶ δὲ π. τκθ
ἰησὺς κατὰ ἐκκλησίαις εἰς τὴν πα-
τρίδα αὐτοῦ καὶ εἰς κύρον. τλη
ἰησὺς ἀδμοφῶν ψαύδεις μεθ' ἐκ καὶ ἀπὲ-
σπεν. τλη
ἰησὺς κροπαλατῆ βασιλείας. τλθ
ἰησὺς βασιλεῖα καὶ γοχωνάτε. τοα
ἰωάννης τζιμισκὴ βασιλεῖα. υγ
ἰσαακίη τῆ κομινῆ βασιλείας. φιε
ἰωάννης κομινῆ βασιλείας. φιη

ἰσαακίη τῆ ἀγγέλου βασιλείας.
ἰωάννης βασιλεῖα τῆ βασιλείας.
ἰωάννης κατακτείνῃ βασιλείας.
ἰωάννης παλαιολόγος βασιλεῖα. φ
ἰωάννης παλαιολόγος καὶ μαρουῖλ βασι-
λεῖα. φλγ
ἰωάννης ὁ παλαιολόγος βλέπων τὴν ἀδ-
ναίαντε ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἰταλίαν δὲ
νὰ βοηθηθῇ ὑπὸ τῆ πάπα. φλδ
ἰωάννης Πατριάρχης μὴ διευκόλυνος
νὰ ὑποφέρει τοὺς σκαίδας καὶ κλη-
ρικῶν ἐπιστολὴν εἰς ἕνα πηγὰς καὶ ἀ-
πὲ θανεν. φνα
ἰωάννης βασιλεῖα τῆ βασιλείας. χλα
ἰωάννης ὁ παλαιολόγος πρὸς ἑλβετὴν τὴν
βασιλείαν Κωνσταντινουπόλεως. χμη

Κ

Κοσμοσθὲς ἀντιμερῆς.
Κύριος πάντων καὶ ἀποστόλων ἐκ-
τελεῖται ὁ ἀνθρώπος τῆ θεῶ. ι
Κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ δὲ τὴν ἐκκλησίαν
θεὸς πρὸς νὰ καίη τὸν ἀνθρώπον. ια
Κατὰ θεῶ πρὸς τὴς φησάτο πείνης. ιβ
Καὶν διδάχθεις παρὰ τῆ δὲ βόλῃ φη-
πον νὰ φονεύσῃ τὸν ἀδελφόντε, τὸν
φόνειον. ιη
Καὶν ἐπὶ τῆς πείνης ἐκκλησίαν φονεύων
τὸν ἀδελφόντε καὶ πεία. ιη
Καὶν ἐκτισεν πόλιν ἐνομασίας αὐτοῦ εἰς
τὸ ὄνομα τῆ καὶ αὐτοῦ ἐκ. ιθ
Κιβωτὸς ἐκτίθη εἰς χροῖον κατὰ τὸν
δὲ π. κκ
Κιβωτὸς ἐκτίθη εἰς ὄρος λιγομῶν
ἀρρατ. κβ
Κλαυθρὸς ἰακώβ δὲ τὸν ἀποστόλων
ἰωσήφ τῆ παιδὸς αὐτοῦ.
Κάμινος δὲν ἰβλαφεν τὸν πρὸς τὸν

Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἀθροίζει σύνο-
 δον ἐνικαίη κατὰ ἀρεὴν τὴν. σ λ η
 ρων πατέρων.
 κωνσταντῖνου ὡς ἀκίλημα πρὸς τὴν.
 πρὸς τὴν. πατέρας δὲ νὰ δὲ λόγῃ-
 σεν τὴν πόλιν. σ μ δ
 κωνσταντῖνος κτίζει κἀστρον εἰς ὄνομα
 τῆς μητέρας. σ μ ζ
 κωνσταντῖνος τὴν μεγάλην δὲ θήκη κὲ θά-
 νατος κὲ θαφῇ. σ μ η
 κωνσταντῖνος βασιλεία ἡοῦ τὴν μεγάλου
 κωνσταντῖνου. σ μ η
 κωνσταντῖνος ἐπέσειν εἰς τὴν αἰρέσιν ἀρείου
 ὁ παρακαλεῖται νὰ τὸν δεχθῇ εἰς τὴν
 κωνσταντῖνὴν πόλιν, κὲ ὑπέσχετο. σ μ θ
 κωνσταντῖνος ὁ ἀδελφὸς κωνσταντῖνος πο-
 λευήσας μετὰ κῶνστα φονδύεται ὑ-
 πο τῇ στρατιᾷ. σ ν α
 κωνσταντῖνος ἐνομοθέτησεν ὅτι ἐβραῖος
 νὰ μὴ ἀγοράζῃ δέλον. σ ν γ
 κωνσταντῖνος ὁ ἔξοριζει τὸν μέγαν ἀθανά-
 σιον εἰς ἐγλίτεραν. σ ν δ
 κωνσταντῖνος φονεύει γάλλον κὲ ἱελιανὸν
 φυλακίζει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. σ ν ε
 κυρίλλος δὲ κῶνος ἐφαγαν τὸ σκυότιον.
 σ ν ς
 κόλιβα τὴν παράγμα εἶναι κὲ πόθεν ἀρχή
 σαν νὰ γινόνται. σ ν θ
 κωνσταντινούπολις ὀνομάσθη νῆα βῶμῃ.
 σ ο ς
 κτίσματα θαυμαστὰ ὑπὸ ἀρκαδίου κτι-
 θέντα. σ π δ
 κἀτέρχον ὁ πῆλτον τὸ λείψανον τὴν χρο-
 σινομε σφίξει τὴν γλῶσσαν κὲ χωρίζει
 τὸ ἀμπέλι τῆς χήρας. τ ζ
 κολυμβίδα τὴν ἀγίαν βαπτισματος ἐ-
 φῆκεν ἡ βαπτιστὴν ὁ αἰρετικὸς δὲ

τύχιος.
 κολῶνα ὁ πῆλτος ἤλωσαν οἷες
 τ λ γ
 κωνσταντῖνος βασιλεία ἡοῦ ἡρακλείου
 τ ξ ς
 κῶνστα βασιλεία ἡοῦ κωνσταντῖνου ἡρα-
 κλείου. τ ξ ζ
 κωνσταντῖνος τὴν ποντοῦ βασιλεία καὶ
 δὲ τὴν ποντοῦ.
 κωνσταντῖνος ἡοῦ λεόντος δὲ τὸ ὀνομά-
 σθη κοπρονύμιος. τ π δ
 κωνσταντῖνος τὴν κοπρονύμιος βασιλεία
 ἡοῦ λεόντος. υ β
 κοπρονύμιος ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἄρχος ὁ-
 λὸν τὸ σῶμα ἔλεγον δὲ τὴν θανά-
 κων μαριαν παρεδόθη ζώντοσιν τῶν
 ἡοῦ τῶν.
 κωνσταντῖνος καὶ εἰρήνης βασιλεία. υ η
 κωνσταντῖνος μισὸς πρὸς τὴν ἰδιαν γυ-
 νῆκα τὴν ὁ ποίαν διόξας λαμβάνει
 ἄλλην. υ ι δ
 κρῆμος ὁ ἡοῦ βελγάρων αὐθύνει τὴν εὐχ-
 ξεν νὰ πίνῃ τὸ καυχὶ γυναικὸς ὁ ποῦ
 πορὰ σιωπῆται.
 κασία σιωπῆ χροῦσα τῆς βασιλείας ἐγί-
 νεν μοναχῇ. υ λ γ
 κρείσας δικαίαν τὴν βασιλείας καὶ τὴν στρα-
 τηοῦ ὁ ποῦ ἀρπάξεν τὸ ἀλόγον τὴν
 στρατιώτου εἰς ἐκδοκῆν τῆς χήρας
 γυναικὸς. υ λ η
 καδρυταῖς ἀσρόνομικῆς τέχνης λεόν-
 τος τὴν βασιλείας. υ ν γ
 κωνσταντῖνος ὁ ἡοῦ τὴν λεόντος βασιλείας
 δὲ τὴν λέγεται πορφυρογένετος. υ ο θ
 κωνσταντῖνος βασιλείας πορφυρογένετος
 νος δὲ βολικῇ.
 καλαφάτης ὁ βασιλεὺς ἀντιπρὸς

ὄρκος ἐπιβεβλήθη τῷ βασιλεῦ-
σαι. φιβ
καλασάτω ὀρεισμός πορὸς τὸν λαὸν καὶ
ὄρκος καὶ κατ' αὐτῶν. φιβ
κωνσταντίνου τῷ μονομάχου βασιλεία.
φιδ
κωνσταντίνου τῷ δεκά βασιλεία φιβ
κάσρη καὶ χῶραι ὅτι ἐπῆρεν ὁ ἀμερά-
της ὅπο τὸς Ῥωμαίους. φμ
κωνσταντίνου τῷ παλαμολόγου βασι-
λεία. φμε
κωνσταντίνος ὁ βασιλεὺς κοινωνήσας τὰ
ἄχραντα μυστήρια ἔρχεται εἰς πόλε-
μον καὶ ἐφονεύθη. φμβ
κρίσις σελίμου πορὸς τὸν συκοφαντὴν.
φοζ
κορροὶ πολεμῆντες ἔμειναν ἀήκητοι.
φπ
κατακουζίνων ἐκρέμασεν ὁ βασιλεὺς.
φψ
καλογέρων ἐπιβεβλή πορὸς τὸν σελτά-
νον κατὰ τῆς θεασαλονίκης καὶ παρά-
δωσις αὐτῆς. χν
κληρικοί τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐπὶ ἄλ-
λοι ἐρομένοι δὲν ἤθελαν νὰ συλει-
ψωρήσεν ἢ νὰ μνημονεύσεν τὰς ἀρ-
χιερεῖς ὅτι ἦλθαν ἀπὸ τῶν πρᾶγ-
γίαν μάστιγα ἐφύγαν ἀπ' αὐτὸς ὡς
αἰρετικοί. φδ
κατὰ λόγος τῷ δεκῶν ὁ πῦρ ἔγιναν εἰς τὸ
ἐκκαμωρην βενετίαν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν
ἔως πορὰ καὶ πᾶσαν καιρὸν ὥρεσεν ὁ
καθ' ἑαυτῶν. φζ

Α

Τὸ ἐκπορευόμενον τὰς δύο ἀγγέ-
λων ὡς κυρίως αὐτῶν. κθ
λατὶ τῶν ἐραφίαν νὰ εἰδῇ τὸν τῷ

σοδόμων καὶ σὺν ἔγινεν εὐλὴ ἀλλός. λα
Λὼτ φυγὴ ἀπὸ τὰς σόδομα μετὰ τῆς γυ-
ναϊκὸς ἐτέκνων αὐτῶν. λα
Λὼτ μεθυθεὶς ἐσμίχθη μετὰ ταῖς θυγα-
τέραις. λα
Λίθων τιμίων τῷ δώδεκα ἐνέργειαι διὰ
φοροὶ καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον κυῶρου.
ἐπφανεν. ος
Λαβδων κριτῆς ἐβραίων. πς
Λύσις τῶν αἵμάτων σαμφῶν ἀπατή-
σαντες οἱ ἀλλόφυλοι τῷ γυναικα
αὐτῶν. πη
Λόγος θεῶν πορὸς Ἰωσαφὰτ ὅτι ἐθέλει νι-
κήσει. ρη
Λίθων τίμιον ὁ πῦρ εὗρεν ὁ αἰθροπὸς ὁ
ποῦ ἔδωκεν τὰ ὑπάρχοντά του τοῖς
πτωχοῖς κατὰ τὸ ρητὸν τῆς σολομων-
τος καὶ διαζών περὶ τῆς αὐταποδώ-
σεως ἔλαβεν τῷ αὐταμοιβῶν τοῦ
θανάτου αὐτῶν. ριε
Λόγοι θεῶν πορὸς ἱερεμίαν καὶ παράκλη-
σις αὐτῶν πορὸς θεόν. ρκδ
Λιθαρί διὰ ποροσάγματος θεῶν οὐμιλεῖ
πῶς δὲν λιθαζοῦσι τὸν ἱερεμίαν ἀλ-
λα τὸν λίθον. ρλα
Λιθαζοῦσι ἔπειτα τὸν ἱερεμίαν ἰδόντες
αὐτὸν. ρσα
Κεκρέτσια βιαθεῖσα ὑπὸ ταρκινίαν βα-
σιλέως καὶ φανέρωσασα τὸν βιασμόν
ἐσφάζη. ρπγ
Λικινίαν διωγμὸς τῷ χριστιανῶν. σκ
Λικινίαν πόλιμος καὶ αἰχμαλωσία αὐτοῦ
καὶ ὁποκεφίλησις. σκα
Λίθος ὁ ὁποκυληθεὶς ἐν τῇ τὰ φε πει-
ρίσκειται. σκθ
Λαὸς ὀρμησεν κατὰ τῶν βασιλέων θεο-
φίλη ἐπὶ λοιπῶν ὑπὲρ τῆς γε-
σοσομῆ

σοδὸν ἔξοείας. σ π ε
 Λειψανων ἀγίων πολλῶν εὐρεσις Ἐαφ-
 χὴ τῆς ἰορτῆς τῆ χυσοδὸν. τ υ ς
 Λέοντος τῆ μακέλε βασιλεία, καὶ ἔξο-
 εἶ λέγεται μακέλης. τ ι ε
 Λέοντος βασιλεία ἐγκόνου λέοντος τοῦ
 μακέλου. τ ι ς
 Λευκοφόρος εὐνῆχος ἑφάνει τῶ ἱεστίνια
 νῶ τῶρα κηθόντας αὐτὸν ὅπῃ δὲν εἰ-
 χον ἔξοδον νὰ τελειώσῃ τὸν ναὸν τῆς
 ἀγίας σοφίας. τ κ ε
 Λιοντίε βασιλεῖα. τ ο γ
 Λέοντος τῆ ἰσαύρου βασιλεία. τ π
 Λέων κοιμώμενος εἰς τὸν ἥλιον αἰτὸς τῆ
 ἐκάνων ἰσκίον μετὰ πῆράτε. τ π α
 Λέοντος βασιλείας λόγοι περὶ τῶ ἀγίων
 εἰκόνων. τ π δ
 Λέων ὁ βασιλεὺς ἐρωτᾷ τὸν διδάσκα-
 λον τῆς πόλεως περὶ τῶ εἰκόνων καὶ
 ἀποκρίσεις αὐτῆ. τ υ ε
 Λέοντος πρόσαγμα ἀπεβίς κατὰ τῶ
 ἀγίων εἰκόνων. τ υ η
 Λέων ὁ υἱὸς βασιλεὺς λαμβανὲ τῶ θεο
 φανῶ εἰς γυναικὰ Ἐχρὸς αὐτῆς. υ α
 Λέοντες βασιλεία ὑἱὸς κωπρονομα. υ η
 Λέοντος τῆ ἀριμύνης βασιλεία. υ κ α
 Λόγοι καὶ συμβολαὶ τινὸς ἀπατιῶνος
 γέροντος εἰς καταλυσι τῶ ἀγίων
 εἰκόνων. υ κ δ
 Λέων ὁ βασιλεὺς πιδεῖς εἰς τὸν ἀπα-
 τιῶνα ἀγκητῶ προσάττει τὴν εἰκο-
 νομαχίαν. υ κ ε
 Λέων μετὰ τῆς γυναικὸς του ἔξοείζε-
 ται ἐν θῶσα λονίχη. υ ο γ
 Λέοντος βασιλεία ὑἱὸς βασιλεὺς μακκε
 δῶνος. υ ο δ
 Λέων ὁ βασιλεὺς λαμβανὲ εἰς γυναι-

κατὰ χοίχενον μὲν ζώον
 νόμως.

Λόγοι καὶ πρόβησις μαρκε τῆ οἰκονο-
 μες πρὸς τὸν βασιλεῖα. υ ο θ

Λέων ἐμπαιζόμενος ὑπὸ γυναικὸς γί-
 νεται γέλος εἰς τὸν λαόν. υ π α

Λαὸς ἔφειρεν τῶ βασιλείαν ζώον πᾶ-
 λιν εἰς τὰ βασίλεια καὶ ἐφημίζει αὐ-
 τῶ. φ ι ε

Λειψανον τῆ ἀγίας μαρκε πότε ἐφίρθη
 εἰς βανετίαν. χ ε

M

ΜΕΓΙΧΑΛὸς ἀρχάγγελος φανείς τῇ ἁ-
 γαρ ἀπέστρεψεν αὐτὴν εἰς τὸν
 οἶκον Ἀβραάμ. χ ζ

Μαμυήδων εὐσεβεία. μ δ

Μαυῶσῃς πόθεν κατὰγεται. μ δ

Μαυῶσῃς βαλθεῖς εἰς σεντικώπουλον
 ἐρίχθη εἰς τὸ ποτάμι. μ δ

Μαυῶσῃς ἰδῶθη εἰς βιζάντιαν τῶ μη-
 τίρα αὐτῆ. μ ε

Μαυῶσῃς τί ἐρμυλινύεται. μ ε

Μαυῶσῃς κυνδινος ὑπὸ φαραῶ. μ ε

Μαυῶσῃς δοκιμάζεται ὑπὸ φαραῶ. μ ε

Μαυῶσῃς ἐβένει εἰς γλῶσσαι δαμ. μ ε

Μαυῶσῃς φονεύει τὸν ἀγγύπτιον. μ ε

Μαυῶσῃς λαμβανὲ γυναικὰ. μ ζ

Μαυῶσῃν θεωρεῖται ὁ θεὸς ἀπελθεῖν
 πρὸς φαραῶ ἐλευθερώσαι τὴν ἱ-
 βραίαν. μ η

Μαριάμ ἡ ἀδελφὴ τῆς μαυῶσῃς μετὰ τῆς
 ἄλλαις γυναικὲς καὶ τὸν πατὸν ἔκ-
 νησαν τὸν θεόν. ξ δ

Μαυῶσῃς ὁμοίωσις καὶ τῶ γένει
 τῆς Χριστῆ ἀπὸ τῆς παρθενοῦς εἰς τὸ
 νὰ χρίσῃ τῶ θεοῦ καὶ
 δοτ.

Παύσης με τὸ ξύλον ἐγλύκανεν τὰ πικρὰ· ἐρὰ καὶ ἔπαιον οἱ ἑβραῖοι. Ξ

Ματθαίον ἔβριξεν ὁ θεὸς τῇ ἑβραίων εἰς τὴν
ἑρμηνείαν.

Μαίνα ἐτύπωνε τὸν Χρυσόν.

Μαίνα φυλαγμένη εἰς τὸ χρυσὸν σάμ-
νον εἰς ἐνθύμησιν. Ξη

Μάχη τῶν ἑβραίων μετὰ τῆ ἀμαλίκῃ καὶ
 εἶκη αὐτῶν ὅλα τῆς σαυροειδοῦς τῶν
 χειρῶν τῆ μωϋσεως ἐξαπλώσεως καὶ
 ὅλα τὴ το. ἔη

Μαριῆς ἀβήεις τὸ ἕρος καὶ τὸ πόρος ἀγ
μα τὲ θεὸς ἔλαβεν τὰς δύο πλάκας
τὲ νόμος τῷ δέκα ἐντολῶν. ξ θ

Μωϋσῆς δειθείς ἔπαυσε τὴν ὀργὴν καὶ
θεῖα ἐκείνῳ ἐξολοθροῖσιν τὰς ἐβραί-
ους διὰ τὴν εἰδωλολατρίαν καὶ πορ-
νοποιήσιν τὴν μοσχάρειαν. ο β

Μωϋσῆς θυμαθεὶς σινέτριψεν τὰς δύο
πλακάς ἡν' ἐντολῶν. οβ

Μωϋσέως παρίσταμα εἰς ἐκδίκησιν τῆς
ἁμαρτίας τοῦ ἑβραίου, καὶ φόνος ἑξῶν
χιλιάδων. ο γ

Μαίσις, πάλιν ἀναβαῖς εἰς τὸ ὄρος νη-
 σφόδρα σαραντα ἡμέραι ἔλαβεν τὰς
 ἄλλας δύο πλάκας γηγραμμένας
 ὑπὸ θεῷ. ο γ

Μωϋσῆς καταβὰς ἐκ τοῦ ὄρους ἔβαλεν
σκόπευμα εἰς τὸ παρόσῳπόν τε καὶ ἔ-
λαλεν πρὸς τὸν λαόν ὅτι νὰ μὴ δύ-
νουνται εἰσελθεῖν ἐν λαμπαρόνῳ τῷ
παρόσῳπόν τε. ο γ

Μαλλον δε αποσχυματος διεβηταις
σε σκλην ηρα κλει τοις ιερυσιν οχι
εσ ουδωδωκεν εις πυλιν κη διξαν

οδ
λαὸν ἡμεῶν ματος θεὸς λαμβαν

ρεῖται ἐβραϊσμοῖς ὁδηγούμενος πρὸς
 πληγῇ τῆς ἡπαγγελίας.

Μωϋσῆς ἰδὼν ἐν τῷ ὄρει τῷ ἱερουργα-
λῃ ἤκασεν ἐν θυᾷ ὅτι ἐκεῖ δὲν θί-
λει ὑπάει.

Μαυσις διδασκὼς παρὰ τῷ Ἀρχαγῆ
 λε Γαβριὴλ ἔγραψεν τὸ πένταβι
 βλον, καὶ τί περιέχεν αὐτὰ ἀπαρίθ-
 μησις.

Μωϋσῆς, γράψας τὸ δευτερονόμιον ἀπὸ
 θανάτου ζήσας χρόνους ρ κ'. ἀφίνοντας
 διαδογόντες τον Ἰησοῦν τῆ ναιή. ο η

Μιχαὴλ ὁ ἀρχιστράτηγος ἔφραξεν πρὸς τοὺς
 τρεῖς ναυὶ καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπαροσηκωσεν
 αὐτόν. 78

Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγος ἐφαίνετο τῶν Γε-
δων φερόμενον αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους
ἐάν τῃ ἑβραίων ἀπὸ Μαδβαμ δξα-
μέσσης.

Μιχαὴλ ὁ ἀγγιστράτης φανείς πρὸ
Μαριῶ ἐπαράγγειλεντι πνὰ κή-
μη δὲ τὸ παιδί ὁ ποῦ τῆ μέλλειν αὐ-
τῷ ἡσθῆ. π 5

Μιχα κερπὺς ἑβραίων. 44
Μάχη αβιά ἐ ἱεροβοὰμ ἐ νίκη Ἀβιά.
ρ 5

Μαχη αἰσᾶ μεῖ ἄλλες ἑσπεῖες καὶ νίκη
αὐτῆς. ρ5

Μανασῇ βασιλείᾳ ἡ ἐξέκλιον. ριε
Μανασῆς αἰγματοπιδεῖς ἐμβάλε-

ται εἰς βοῖδι χαλκίον καὶ ὄλα πορ-
σάτης ἐλάθεράνεται. 815

Μανασῆς βασιλεύσας χρόνους ἐ. ἐν ἀ-
ποβία διὰ μετανοίας ἐβλαβήθη οὐδ'

Μεταγλωσσμός τῆς θείας γραφῆς. ρν

Μένει λαός κούρον ἡ δὲ ἀρχὴ γένεσθαι
καὶ λυπηθεὶς πείδη τις ἐλλείπει
ἄρα

Μένει λαός κούρον ἡ δὲ ἀρχὴ γένεσθαι
καὶ λυπηθεὶς πείδη τις ἐλλείπει
ἄρα

πρὸς ἐκδήμιον. ριγ
 Μαγδαληνὴ Μαρία καταπαύσας τὸν
 Γαῖον θανατέϊ Πιλάτου δὲ τὸν ἀδι-
 κὸν θάνατον Χριστοῦ ρπ η
 Μάρκος Ἀντωνίου βασιλεία. ρηθ
 Μαυρίνη βασιλεία. σ
 Μαξιμίνου βασιλεία. σα
 Μαξιμίνου γορδόνου βασιλεία. σβ
 Μάρκος βασιλεία. σβ
 Μάρτυρες ἀειβιωτοὶ πικίλως ἱμαρ-
 τύρησαι ὅτι διεκλιτάνη καὶ μαξι-
 μιανῶ. σς
 Μαξιμιανὸς ἐπνίγει ὡς οἱ ἴδας. σια
 Μαξεντίου βασιλείως ῥώμης ἀδικίας καὶ
 ἀσολγίας. σια
 Μαξεντίου πνιγμὸς ἐν τῷ τόβειρι ποτα-
 μῷ. σιβ
 Μαξιμιανὸς θνήσκει θειλὰτος θανάτου
 καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. σισ
 μνηροφανὴς ὁ πατεριάρχης ὄντας εἰς βα-
 ρετὴν ἀδένειαν δι' ἰστοῦ τὸν βασι-
 λεία καὶ τῷ λέγει ποῖον ἀφίην δὲ δο-
 χον. σμε
 μῆλον ἵφερν ἕνας πτωχὸς τῷ βασιλείῳ
 καὶ ὁ βασιλεὺς τὸ ἐλνει τὴν βασι-
 λίας καὶ ἡ βασιλεία τῷ παυλί-
 νου. τθ
 μαρκιανῶ βασιλεία με ψῆφον θεῖκην. τιβ
 μαρκιανὸς κοιμώμενος εἰς τὸν ἥλιον αἰ-
 τὸς με τὰ πῆρα τῷ ἔκαμιν ἰσκίον
 σπιμεῖον βασιλείας. τιγ
 μαυρικίη βασιλεία γαμβρῶ τιβρείη. τμε
 μαυρικίου ὄραμα περὶ τῷ ζητιματός-
 του. τμς
 μοάμεθ πότι ἐφάνη.

μοάμεθ ἰδίδαξεν τὰς ἰσχυρὰς τῶν
 καὶ προσκυῶν. τξς
 μοναρχία εἰρήνης τῆς παύδοκτῆς. υβ
 μιχαὴλ τῷ κυροπλάτῃ βασιλεία. υκ
 μιχαὴλ τραυλὲ κατασλῶν δὲ τὸν φό-
 νον τῷ λέοντος τῷ ἐκονομαχῷ. υκζ
 μιχαὴλ τῷ τραυλὲ βασιλεία. υκη
 μεθόδιου Πατριάρχου καὶ ἄλλων ἀρχι-
 ρέων ἐξορία ὑπὲρ τῶν ἀγίων ἐκόν-
 των. υκθ
 μιχαὴλ ὁ τραυλὸς ἐπρόσαςεν τὰ τῆς
 εὐόνται τα σάββατα. υκθ
 μιχαὴλ ὁ τραυλοῦ δὲ φοροὶ βλασφη-
 μίας. υκθ
 μιχαὴλ βασιλεία καὶ Θεοφίλου καὶ τῆς
 μητέρας αὐτοῦ Θεοδώρας. υμα
 μεθόδιος ὁ πατεριάρχης γεράφας τὸ ὄνο-
 μα τῷ Θεοφίλῳ μετὰ τῶν αἰρετικῶν
 ἐπλερωφορέθη περὶ τῆς συγχωρή-
 σιώς. υμδ
 μεθόδιος πατεριάρχης δὲ τὸ συμφέρον
 τῶν ὀρθοδόξων γυναικῶν τὰ κρυφὰ
 μόρια αὐτῆς ἔμπερῶνται ται τῶν ἐ-
 συλήτῶν τῶν συκοφαντῶν τῶν
 κατ' αὐτῆς. υμη
 μεθόδιος ὁ πατεριάρχης διηγᾶται τῶν
 αἰτίων τῶν ἐκρας τῶν μωρίων αὐ-
 τῷ πῶς ἐγένετο. υμθ
 μιχαὴλ ἀστέμνος βίος καὶ πολιτεία δι-
 σραμμένη. υισ
 μοναχὸς τίς τιμήσας τὸν βασιλεὺς δι-
 λον Θεοφιλίτζην ὑβρίζεται ἐῖρωτη
 θεῖς δὲ ἀτὶ λέγει τὸ ἀποκρησιν. υκζ
 μιχαὴλ σφάζει αὐτὸν βασιλεὺς μακα-
 δῶτος. υξδ
 μιχαὴλ ὁ καταλάκτης μοναχῶν καὶ
 βασιλεύσας πνιγμὸς τῷ ἡρώδῃ βασιλεὺς

πρὸ λατρῶν μὲ τὸ θέλημα τῆς βασι-
 λείας. φ 5
 Μιχαὴλ τὴν καταλύει βασιλεία. φ 5
 μιχαὴλ νικῆται βασιλείως πρὸς τὸν μη-
 τροπολίτην θεοσαλονίκη. φ 5
 μιχαὴλ ὁ βασιλεὺς δαμονιζόμενος ἐ-
 γνώρισεν τὴν ἀμαρταν. φ 1 α
 μιχαὴλ καλεφάτε βασιλεύα. φ 1 α
 μιχαὴλ τὴν ὑπερσρατιωτικὴν βασιλεία.
 φ 1 ε
 μιχαὴλ τὴν ὡραπίαν ἡοῦ δέκα βα-
 σιλεία. φ 1 ζ
 μαριὴλ τὴν κομῶν βασιλεία. φ 1 η
 μιχαὴλ παλαιολόγος βασιλεία. φ 1 κ
 μαριὴλ παλαιολόγος βασιλεία. φ 1 α
 μαριὴλ παλαιολόγος ἀπερχόμενος εἰς
 ἰταλίαν διὰ νὰ λαβὴ βοήθειαν καὶ
 μὴν θέλοντας νὰ ἀσπασθῇ τὸ ὅπι-
 μαίον τὴν ὁπισκίπε κατὰ τὴν συ-
 νήθειαν δὲν τὴν δίδει τίποτα. φ 1 β
 μπαγιαζῆτη βασιλεία ἡ ἀμράτη.
 φ 1 α
 μιχεμέτου βασιλεία ἡ μπαγιαζῆτη.
 φ 1 δ
 μιχεμέτης βασιλείως βηλὴ καὶ τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως τὴν ὁ ποῖαν καὶ μετὰ πο-
 λαὶς τέχνης τὴν ἐπερίλαβεν. φ 1 κ
 μαρκὸς πατριάρχης καθάρισις πρᾶνο-
 μος. φ 1 ε
 μάχη τῇ σελταὶ μιχεμέτη μετὰ τῶν ἑ-
 νίκων. φ 1 η
 μιχεμέτης ἀκόντας περὶ τῶν ἀφωρισ-
 μέτων μενίει ναύην καίναν ἀφω-
 ρισμένον ἐδρεψάσα μὴ γυναικα
 λήσαν ὑπὸ τῆς πατριάρχης θανα-
 τῶν τρώσας. φ 1 ε

σουλταὶ μιχεμέτη ζητεῖ παρὰ πρὸ
 ἢ ἐξηγοῦν τὴν ἀγίαν συμβόλιν. φ 1 ε
 μπαγιαζῆτη παραιτησις τῆς βασιλείας
 πανικῶς καὶ βιαιῶς. φ 1 ε 3
 μερατῆς ἐσπληνιάζοντες διὰ ἐκδίκησιν
 θεῷ. χ 1 γ
 μεράτης ζήτησις πρὸς τὴν λέχιν. χ 1 ε
 μοθονίε κορόνη ἐλάβαν οἱ βενέτικοι εἰς
 χάρισμα ἀπὸ τὸν γουλιάμον. χ 1 β
 μπαμπάρος τζινηλόμος βενέτικος
 διὰ λογιῇ τῇ σινιόρα μαρία κλειαν
 τὴν ἀναπλίου ἢ ὁ ποῖα ὑπερδαοῖσα
 ἐκκληρωνόμηση οἱ βενέτικοι τὸ ἀ-
 γάπτι. χ 1 γ
 μονεμβασιώπων ζήτημα διὰ νὰ ὡρα-
 δωθῶν εἰς τὸν πρῶτον ζῆτον τὴν μω-
 ρέως. χ 1 ε
 μιζιθράς καὶ ζυγὸς καὶ μαῖη καὶ διύτρον
 ἐκτίθη ὑπὸ τῆς πρῆτης ζῆτου τὴν μω-
 ρέως. χ 1 ζ
 μαῖη διὰ τὴν ὀνομάση. χ 1 η
 μιχαὴλ πρῶτος τῶν παλαιολόγων βα-
 σιλεία ὁ ὁποῖος πολέμησας μετὰ τῆς
 φράγγας ἐλάβεν πάλιν τὴν πόλιν.
 χ 1 γ
 ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἔχλασαν τὰ ὅσα
 ἔκαμν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν φλωρεν-
 τίν. ψ 1 δ
 μαρμασα πότε ἐπαρῆν ὑπὸ τῆς ὀρχάνης καὶ
 κακὰ ὁ πῦρ ἐκαμν εἰς αὐτὴν. ψ 1 ε

Ν
 Νεὶ γέννησις καὶ δὲ σέβεια αὐτῆς. κ
 Νεὶ εἰς βασιλείαν εἰς τὴν κίβωτον κα-
 τὰ τὴν δόξαν τῆς θεοῦ αἰτία
 μετὰ ἄλλα ζῶα καὶ ζῶον ὁ κατακλυ-
 σμός. κ 1 α
 Νεὶ ὁξίβη τῆς κίβωτος καὶ ἰσοστάσις
 τῆς

I

M

M

α. α.
 λων

πρ' θιφ. κ β
 Νιφίλη ἡ ὁδηγῶσα τὰς ἑβραίας τύπος
 τῆ βαπτίσματος τῆς χριστιανῶν. ξ β
 Νιρὸν ὅτε ἐβγαλεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τῆς
 πέτρας καὶ ἐποίησεν τὰς ἑβραίας τύ-
 πος τῆ ΧΥ ὅτε ἐβλυσεν νιρὸν ἀπὸ
 τῆς πλευράς. ξ η
 Νία δὲ θήκη πῖα λέγεται. ο δ
 Νάθαν ὁ προφήτης πεμφθεὶς ὑπὸ θεῷ
 πρὸς Δαβὶδ τὸν βασιλέα νὰ τὸν ἐλέ-
 γῃ ἐμετανόησεν. η θ
 Ναὺ κατισκαυὴ καὶ δὲ ταξίς αὐτῆς. ρ α
 Ναὸς ἡ εἰκονίζεν καὶ δὲ ἡ μόνον ἀρχι-
 ρεὺς εἰσεβαίνει εἰς τὰς ἀγίας. ρ β
 Ναὺ ἀγιασμὸς ὑπὸ θεῷ. ρ β
 Ναβουχοδονόσορ ἐλχμαλωτῆσαι τὴν
 ἱερουσαλὴμ συνέλαβεν καὶ Δανιὴλ
 τὸν προφῆτὴν καὶ τὰς τρεῖς παῖδας
 ἐξελίχ. ρ ι η
 Ναβεχοδονόσορος ἐνύπνιον. ρ ι θ
 Ναβεχοδονόσορ ἱπαρθεὶς ἔγνω τὴν
 εἰκόνα τὴν χρυσὴν εἰς προσκυώ-
 σιν. ρ κ
 Ναβεχοδονόσορ προσκυώσας τὸν βα-
 νιὴλ δὲ τὴν ἐξήγησεν τὰ ἐνύπνιου
 πῶς αὐτὸν. ρ η
 Ναβεχοδονόσορ ῥίπτει τὰς τρεῖς παῖ-
 δας εἰς τὴν καμινον. ρ κ α
 Ναβεχοδονόσορ φοβεισμός πρὸς τὰς
 τρεῖς παῖδας. ρ κ α
 Ναβεχοδονόσορ ὁρᾶν ἐν τῇ καμίνῳ τὸν
 υἱὸν τοῦ θεοῦ ὁμοιωμένον. ρ κ α
 Ναβεχοδονόσορ ἐξέρχεται τὰς τέρας πῦ-
 ρος ἐκ τῆς καμίνου. ρ κ β
 Ναβεχοδονόσορ ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐκ-
 γεί τον θεόν. ρ κ β
 Ναβουχοδονόσορ ἐξοπραχίτας ἱεχο-

νίαν λαμβάνει τὰς θλαυρὺς τὰ κυ-
 ρει ἀπὸ τὸν ναόν. ρ κ γ
 Ναβεχοδονόσορ λαβὼν τὴν ἱερουσα-
 λὴμ τυφλώσας τὸν Σιδικίαν ἐπὶ ἡ-
 ρετον σκλάβον μετὰ τὸν Ἰερεμίαν εἰς
 Βαβυλῶνα. ρ κ δ
 Ναβεζαρδαὶς ὁ ἀρχιμάγειρος Ναβου-
 χοδονόσορ ἔκαυτεν τὴν ἱερουσαλὴμ.
 ρ κ ε
 Ναβεχοδονόσορος β' ὄραμα καὶ ἐξήγη-
 σις αὐτῆς ὑπὸ Δανιὴλ. ρ λ β
 Ναβεχοδονόσορ ἐγεννητὸς ὡς βοῆθις ἔστη
 ἐπὶ τὰς χεῖρας εἰς τὸν κάμπτον μετὰ τὴν
 εἰς. ρ λ β
 Ναβουχοδονόσορ ὕστερα ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τὰ
 χεῖρας ἐγεννητὸς πάλιν ἀνδρωπὸς ὡς
 τὸ πρῶτον. ρ λ γ
 Νιμύταρος βασιλεία. ρ π
 Νιμὰ βασιλεία. ρ π α
 Νουμὰ νομοθέτης περὶ τῶν παρδί-
 νων. ρ π α
 Νουμὰς ἱεροδότης δύο μὲν εἰς τὸν
 χρόνον. ρ π α
 Νέμωτος βασιλεία ἡ καλὸς. ρ π θ
 Νέμωτος πρῶτος ἐκείνης τῆς θεῖας λόγου.
 ρ π θ
 Νέραντος σφαγὴ. ρ ς α
 Νιραντος σῶμα κείται καὶ δὲ κατὰ. ρ ς β
 Νιρέα βασιλεία. ρ ς γ
 Νιρέας μετακαλεῖ τὸν θεολόγον Ἰωάν-
 νην ἐκ τῆς ἐξορίας. ρ ς γ
 Νικαία δὲ κατὰ λέγεται. σ α δ
 νόμος εἰς τὰς βασιλείας νὰ μὴ εἰσιβα-
 νειν εἰς τὸ ἅγιον βῆμα. σ π α
 νείλος ὁ ποταμὸς διὰ τὴν ἐκείνην κατὰ τὴν
 σινοῦθιαν αὐτὴ κατὰ τὴν δὲ κατὰ τὴν
 λόγιστον τὴν βασιλείαν τὴν ἐκείνην

ἡ ὑψηλὴ ἐλογηθεῖς παρὰ θεῶ. σπα
 Νισορεῖς πατεράρχε βλασφημία κατὰ
 τῆς ἀειπαρθένου μαρίας. σ υ ζ
 Νισορεῖς βλασφημία ὁ ποῖα ἦτον. * γ
 Νισορεῖος ἐξορίζεται εἰς θάσον· ὁ πῦρ
 ἀπὲρ ῥηψεν τὴν ψυχὴν καὶ μαζῆμα
 νὸς χειροτονεῖται ἀπὸ αὐτῆς πατεράρ
 χης. τ γ
 Ναὶ τῆς ἀγίας σοφίας περὶ γραφῆ. π κ
 ναὸς τῆς ἱερουσαλὴμ ἐκηξέτην καὶ τὴν
 σμα δὲν ἐστὶν ἐν Ἰερουσαλὴμ. τ ε ζ
 ναὸν· ὁ πῦρ ἐκτίσας οἱ δότο σόλοι πέρξος
 παύλος καὶ ἰωάννης εἰς τὴν διόσω
 λιν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἱεραρχίας θρο
 νου. * π θ
 νικηφόρου βασιλεία περιόρησας τὴν
 βασιλείαν εἰρηλῆν. υ ι ζ
 νικηφόρος ὁ βασιλεὺς ἰδεῖται τὸ κεφα
 λαῖον ὁ τοῦ ἰχθυὸς τῶρα οἱ τῆρ
 χοί. * υ κ
 νικηφόρος ὁ βασιλεὺς ἀναγύροισι καὶ
 βιβλία βασιλεῖα
 ἐκαμῆλάντων ὁ βασιλεὺς. υ π
 νικηφόρος ὁ φωνὰς ἀναγύροισι καὶ
 τῆς φωνῆς βασιλεὺς ἔλα τὰς ἀνδρά
 γαθὰς καὶ ἡλθας εἰς Κωνσταντι
 νου πόλιν. υ υ β
 νικηφόρος ὁ βασιλεὺς κολύσται τῆς εἰσὶ
 δε τῆς θυσίας σπῆρας καὶ ἔλα τῆ. υ γ β
 νικηφόρος ἡ θῆλαιν τὰς ἀποθανόντας τῶν
 πῶτας εἰς πόλεμον νὰ πμοῦνται ὡ
 σὰν μαρτυρεῖ. υ γ γ
 νικηφόρος ὁ βασιλεὺς ἀποχρεῖαι ἱεροποιία. φ ζ
 νικηφόρος τῆς βοτανιᾶς βασιλεία. φ ι ζ
 νικηφόρος ὁ βασιλεὺς κομνὴν περὶ λύσιν τῆς
 μνηστῆρας. φ ι θ
 νικηφόρος ὁ βασιλεὺς βασιλεύει τῆς
 ἐκ τῆς παραγράφου τῆς κτηροπολι

τῆς. φ κ θ
 νόμος ἀνδρονίκου περὶ τῆς παραγράφου
 τῆς ἀποθνήσκοντων. φ λ
 ναυπλίου διδύχειας περὶ πολέμου καὶ
 αἰχμαλωσίας. φ π α
 νικηφόρου γραφῆ πρὸς τὸν πείντζιπον
 τὸν γαμβρὸν αὐτῆς περὶ τῆς πολέμου
 καὶ ἑνώσεως αὐτῆς. χ λ η
 νικόλαος πάπας ἐρχόμενος εἰς Κων
 σταντινούπολιν δὲν ἐδέχθη ἀπὸ κατέ
 ναν. ψ ε
 Ζητήσας ἡ δαλιδὰ τὰς τεύχας τῆς
 κεφαλῆς τῆς σαμφώου καὶ χαίοντας
 τὴν χάριν τῆς διευθέσεως αὐτῆς τὸν
 ἔδωκεν οἱ ἀλλοφυλοὶ καὶ τὸν ἐτύφλω
 σαν. υ α
 Ο
 ὅπως κατὰ τὸν δὲν.
 Οὐμία τῆς ἀδὰμ πῶς ἦτον. * θ
 Οὐνῆρατα ἰωσήφ καὶ μίσιος τῆς ἀδελφῶν
 αὐτῆς. λ δ
 Οὐραμα τῆς συλακισμένων οὐροχῶν καὶ
 ἀρτοποιῶν τῆς βασιλείας. λ ε
 Οὐνῆρατα λύσις παρὰ ἰωσήφ καὶ ἀπο
 βασίς αὐτῆς. λ ζ
 Οὐραμα τῆς Φαραῶν. λ η
 Οὐραμα τῆς Φαραῶν λύσις παρὰ τῆς ἰω
 σήφ. λ η
 Οὐνομα τῆς θοῦ ζητεῖ μαθεῖν ὁ μαῦ
 σης. μ η
 Οὐδὲν πληγὴ αἰγυπτίων αἱ ἀκρίδες.
 ν δ
 Οὐνομα τῆς δόδεκα πμίων λίθων καὶ
 ἀναγωγῆς τῆς δόδεκα φυλῶν τῆς ἰσ
 ραὴλ πρὸς αὐτὴς τῆς λίθους. ο ε
 Οὐροχὸς βασιλεία τῆς ἰσραὴλ. ρ
 Οὐροχὸς

Ο'ζίου βασιλεία ἡς ἀμασίν. ρ ι α
 Ο'ζίας ἐλεφανθίνῃ ὑπὸ θεοῦ ὅτι εἰσῆλ-
 θεν εἰς τὰ ἀγία τῆς ἀγίων να θυμιά-
 σῃ. ρ ι α
 Ο'ζίας λεφανθίεις ἐφυγῆν ἐν ἀσπλην-
 ὁ ποῦ ἀπέθανεν ἢ ἐθαπῆ ἀπμωσ. ρ ι β
 ὀνόματα τῶν τριῶν παιδίων ἐξ ἐκείνης τῆ
 βασιλείας. ρ ο δ
 ὀνόματα τῶν τριῶν παιδίων κατὰ τοὺς
 βαβυλωνίους. ρ ι θ
 εὐλαμαροδὲχ βασιλεία ἡς Ναβουχο-
 δοносор. ρ λ γ
 οδυσσεύς μῆσος κατὰ τῆ ἀχιλλέως. ρ ν ε
 ὄραμα γυναικὸς καίσαρος ἢ ἐκβασίς
 αὐτῆς. ρ π δ
 ὄραματα τῶν γονέων αὐγέσου καίσα-
 ρος ἐν τῇ γυνήσῃ αὐτῆς. ρ π ε
 οὐάπεισιανῆ βασιλεία πῶς ἐγένετο. ρ η β
 ὄθωνος βασιλεία. ρ η β
 οὐάπεισιανῆ βασιλεία ἢ θανατικὸν εἰς
 ὅλυν τὴν οἰκονομίαν. σ γ
 οὐάπεισιανῆ βασιλεία. σ δ
 ὄραμα ἰδὲν ὁ κωνσταντῖνος νὰ σείλη τὴν
 μητέρα αὐτοῦ εἰς ζήτησιν τῆ τιμίου σαι-
 ροῦ. σ χ δ
 οὐάπεισιανῆ βασιλεία. σ ξ ζ
 οὐάπεισιανὸς πολλὰ κακὰ εἶδεν εἰς
 τὴν χριστιανὸν πολλοὺς μαρτυρή-
 σαι. σ ξ η
 οὐάπεισιανοῦ θάνατος καὶ ὁ τρόπος αὐ-
 τῆς. σ ο
 οὐάπεισιαν βασιλεία τῆ ἀσβεστέας. σ ο
 οὐάπεισιαν θάλλοντας τὰ σημεῖα τὴν ἐξο-
 ρίαν τῆ μεγάλῃ βασιλείᾳ οἱ κάλα-
 μοι ἰτεῖοντο εἰς τὰ χεῖρα αὐτοῦ. σ ο α
 οὐάπεισιαν καίται ἐν ἐκκλῆσιν. σ ο β

ὀνόματος ἀδελφὸς ἀρχαδῆς βασιλεὺς
 ἐν ρώμῃ πολλὰς ταραχὰς ἐποίησεν.
 σ π γ
 ὀνοεῖον βασιλείας ρώμης ἐν ἐκκλῆσιν
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἀρχαδῆον
 διὰ τὸν χρυσόσουλον. σ π θ
 ὄνειρον τῆ ἀσασίας βασιλείας. τ ι η
 ὄνειρον αὐματῆς τῆ ἀσασίας. τ ι η
 ὄνειρον λύσις τῆ βασιλείας καὶ ἀσασίας.
 ζιτου. τ ι θ
 ὄραμα τινὸς θεοπτεροῦ ἀνθρώπου πρὸς
 τῆς πρῆτης τῆς οργῆς τῆς θεῆς ἐν ἀν-
 τιστοιχείᾳ. τ κ δ
 ὄνειρον φοβερὸν ὁ πῆ εἶδεν ἡ μητέρα τῆς
 εἰκοσιμᾶχου λέοντος ἀσασίας.
 τ λ σ φ α γ λ ῶ αὐτῆς. υ κ η
 ὄνειρον ὁ πῆ εἶδεν θεοπτεροῦ ἡ βασιλεί-
 ας ὁ τὶ ἐβασίλευσεν ὁ ἀνδραγῆς καὶ
 πῶς διὰ δὲ ἀσασίας γυνὴν θεῆς ἰλεῦ.
 ἀσασίας, υ κ γ
 ὄραμα τῆς μητέρας βασιλῆς τῆ μακ-
 δωνος καὶ ἀσασίας. υ ξ
 ὄραμα βασιλεία ἡς ὀτμαῆς. φ λ θ
 ὄνειρον τῆς μητέρας τῆς Πιτρὸς Βοῖβο.
 περὶ τῆς γυνήσας αὐτῆς καὶ ἐκβασίς
 τῆς ὀνείρας. φ η θ
 ὀνόματα τῶν ἀρχόντων ὁ ποῦ ἔλαβον
 τὰς τοποὺς τῆς μακρόντος ἐκκλῆσιν τῶν
 τῶν. χ ι β
 ὀνομασὶς νὰ γινῇ ἡ σικαδὸς εἰς τὴν φη-
 ραν. χ ξ δ
 ὀνόματα τῶν κατὰ τὸν ὀνείρων ἐν τῇ σικα-
 δῶ. χ ξ ε
 ὀνομασὶς σικαδῶς τῆς ἐκκλῆσιν. χ ξ η
 ὀνομασὶς τῆς βασιλείας τῶν ρώμης
 ἀσασίας γυνὴν ὑπὸ τῇ μεγάλῃ καὶ
 ἐκκλῆσιν.

Παραδείσε πεταμοί κέσσερες. δ
Παραδείσους ἔγινεν ἡ αἰατολας δ
 Πρόσαγμα ὁ πῦρ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς ὡρω-
 τοπλάσις. ια
 Πρωτοπλάτων παράβασις. ιγ
 Πρόφασις τῆς ὡρωτοπλάτων δὲ τῶν
 παρακολῶν τῆς ἐκτολῆς τῆς θεῆς. ιδ
 Πρόσαγμα θεῖς ὡρὸς τὸν νόον νὰ κτίσῃ
 τῶν κίβωτον καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς. κα
 Πυργοποιίας κτίσεις δὲ π. κβ
 Πεισερά ἔδωκεν σημεῖον μὲ τὸ ἐλαϊό-
 κλονον. κβ
 Πείνα ἐκώδυνκισεν τὸν Ἀβραάμ νὰ
 ὑπάγῃ εἰς ἄλλον τόπον. κε
 Προφητεῖα Γωσήφ καὶ σωάγμα τῆς
 ἡγνυμάτων. λθ
 Πείνα εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἐπὶ τὰ χρόνοι
 ἕξω τῆς αἰγύπτου. λθ
 Πρώτη πληγὴ αἰγυπτίων νὰ τερά ἔγι-
 ναν αἶμα. να
 πέμπτη πληγὴ αἰγυπτίων θανάτος τῆς
 ζώων. νγ
 ἑξῆς αἰγυπτίων θανάτος. ξα
 ὡροφνητεῖα ἐξέκυλ πειρὶ τῆς παρθένου
 πῶς λαμβάνεται. ξα
 πόσοι ἦσαν οἱ κατὰ σκόπιοι τῆς ἰσοῦς τοῦ
 ναυῆ καὶ τῆς ἐδηλῶσας μυσηριον ἐτύ-
 πως. πα
 παρεδόθησαν πάλιν οἱ ἑβραῖοι εἰς χεῖ-
 ρας φιλιςτεῖμ δὲ τῶν εἰδωλολα-
 τριαν αὐτῶν. πς
 πνιμαὶ πνιγὸν ἐπνιγχο τὸν Σαὺλ καὶ
 Δαβὶδ φάλλων μετὰ τῆς κινυρας
 ἔδωκεν αὐτῷ. υς
 προσέλαβεν Δαβὶδ πειρὶ τῆς ὑγίας τῆς νο-
 ῦντος ὑγίας, ργ

ὡρὸς αἶμα θεῖς ὡρὸς τὸν ὡλωμῶντα. ργ
 πολυμῶν βασιλεία. ρμγ
 πολυμῶν φιλαδελφῶν βασιλεία. ρμς
 πειάμου βασιλείως ὄραμα φοβερὸν.
 ρνα
 παλαμίδης φθονθεῖς λιθοβολεῖται ἀ-
 δίκως. ρριτ
 παλαμίδης ἐγγαλιεταῖς. ρρς
 πειάμος φοβηθεῖς ζητῇ βοήθειαν πα-
 ρὰ Δαβὶδ τῆ βασιλείως καὶ οὐκ ἔδω-
 κεν. ρρη
 πῦρος ὑπὸς ἀχιλέως ἦλθεν εἰς ἑοῖαν. ρξ
 πόσα μιλία γυρίζει ἡ ῥώμη. ρπα
 πρίσκα βασιλεία. ρπβ
 Πέτρος ὁ ἀπόστολος δὲ ὡροσευχῆς κρε-
 μνίζει τὸν σῖμανα μάγον. ρρ
 Πέτρος πιαίνεται ὑπὸ νέραντος δὲ τὸν θά-
 νατον τῆς σίμωντος μάγου καὶ φοβη-
 θεῖς φύγει. ρρ
 Πέτρος κατακιφαλῆς σαυρεῖται. ρρ
 Παῦλος ὁ ἀπόστολος ὑπὸ νέραντος ὡροσε-
 φαλίζεται. ρρ
 πόλεμος κατὰ ἑβραίων δὲ τῆς ἡγνυ-
 τῶν τῶν βασιλείων τῆς ῥώμης. ρργ
 πείνα μεγαλὴ εἰς τὸν καιρὸν τῆς κομι-
 δου. ρρ
 πέρπνακος βασιλεία. ρρ
 πείνα μεγαλὴ εἰς τὸν ῥώμην εἰς τὸν
 καιρὸν τῆς ἀλεξάνδρου ὁ πῦρ ἔφρωγαν
 ἕως καὶ κρείας ἀφ' ἑρῶπνον. ρρ
 πουπλαιε βασιλεία. ρρ
 ὡρὸν καὶ φλοεραῖς βασιλεία εἰς τῆς ὁ
 ποίων τὸν καιρὸν ἑβρεῖν ἐκ τῆς ἑρα-
 νῆς σιταρὶ καὶ τερὸ. ρρ
 παρθένου πνὸς σόφισμα δὲ νὰ φυλάξῃ
 πλεῖστα παρθένους. ρρ

ἁγίωμα διοκληπαῖς καὶ μαξιμιαῖς
 καὶ δι' ἡγανὲν τὸ δεξιὸν ὀφθαλμὸν τῶν
 χριστιανῶν. σ η
 ἁγίωμα διοκληπαῖς καὶ μαξιμιαῖς
 θάνειν τὰ παιδία τῶν χριστιανῶν χράμ
 ματα. σ η
 ἁγία γυνὴ κωνσταντίνης πατρὸς Κων
 σταντίνου. σ ι
 Πέτρος καὶ Πῦλος φαίνονται κατ' ὄναρ
 τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, σ ι δ
 ποροσευχόμεθα ἑνὸς τῶν ἐπὶ ἐκκλησιῶν
 μόνων πρὸς τὸν θεὸν δεῖ καὶ τὸ ὑπο
 καλυφθῆναι ὁπίσθους ταυρὸς καὶ ὑποκεί
 λειψις. σ κ ζ
 πειρασθῆναι τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ τάφῳ ἑσο
 ρισμῶν πειρασμάτων. σ κ θ
 πειρασθῆναι τῶν ὁσίων τῶν ὁσίων ὁσίων
 σπονταίς τὸν ἅγιον τάφον καὶ εἰς τὴν
 ἱερουσαλήν ὅλυν. σ λ
 ποταμὸς ὁ πῶρινος πόθεν μέλει καὶ εὐ
 γη. σ λ γ
 πειρασθῆναι εἰς ὅλα τὰ γινόμενα εἰς τὴν
 ἐν νικαία σινδόνην ἕως ὅτε ἐλύθη. σ λ η
 πέτρα ἐβλύτη λατρίαν ποροσευχομένων
 τῶν τριῶν ἁγίων πατέρων. σ μ δ
 πείνα μεγάλη εἰς τὴν ἀντολίαν. σ μ ζ
 πατριάρχης ἀκρίτας τὰ πρὸς ἀφῆν ἀρ
 νείται αὐτὸν ὡς καθαιρεμένον καὶ φο
 βερισμὸς κωνσταντίνου πρὸς αὐτὸν
 δεῖ τὸν εἰσεῖν. σ μ θ
 πῦρ ἐκτεῖν ἡρώς κατελθὼν κατέκαυ
 σεν τὸ εἶδος τῶν ἀπόλων τὸ ὁποῖον
 ἐσβετὸν ἡμελίας ὁ φῶς ἀνάτης. σ ξ
 πῦρ ἐβλήθη ἐκ τῶν θεμελίων κατέ
 καυσεν ὅλους τοὺς κτίζοντας καὶ τοὺς ἐ
 πιστάτας. σ ξ γ

παιδίων ἐν αἰτιοχρίστῳ δικί
 λον ὑποθαμνόν. σ ξ
 πέτρος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀν
 τί' ὁ θάνατος. σ ξ δ
 παιδίων ἐχρησθήσιν εἰς αἰτιοχρίστῳ ἔχον
 εἰς τὸ μέσον τῆς μετοπίας ὀφθαλμῶν
 χεῖρας τίαςτας καὶ πόδας τίαςτας.
 σ ο β
 πίνγει ἡ θάλασσα δρυμεῖσα ἐξ ὧ πίν
 τε μελεῖδας ἀνθρώπων. σ ο γ
 παιδίων ἐχρησθήσιν εἰς ἡμέρας δικαιο
 λον. σ ο ζ
 τερσὼν καὶ ῥωμαίων εἰρήνη μεγάλη.
 σ ο γ
 πούλχρεια θυγάτηρ ἀρκάδιος κτίζει
 μοναστήρια. σ ο δ
 πατριάρχης ἀκρίτας βαπτίσας καποῖον
 ἐβρῆον ἀφ' ἐνὸς καὶ παρὰ ἑλπο
 ἰαθῇ. σ ο δ
 παῖδες οἱ ἐπὶ τῷ ἔξῃ πῦρ καὶ τῷ. σ ο η
 ἁγίος ὁ πατριάρχης πείθει τὸν βα
 σιλέα καὶ φέρει τὸ σῶμα τῶν χρυσοσό
 μων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. σ ο
 ποροποιεῖ καὶ μεγάλης τιμῆς τῶν σῶ
 ματος τῶν χρυσοσόμων εἰς Κωνσταντι
 νούπολιν. σ ο
 παιδίων ἀρπάσσεται εἰς τὸν αἶον ὑπο
 θῆναι διωκόμενος καὶ καταβάς λίγος
 τὴν ἡκίστην. σ η
 πούλχρεια ἀδελφὴς Θεοδοσίᾳ τέχνη
 μα πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ὑποκρίνον
 τος δεῖ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 ταῖς ὑποχρεῖται. σ ι α
 πρὸς ἁγία καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 καὶ. σ ι β
 παράδειγμα δεῖ τὴν καὶ καὶ καὶ καὶ
 καὶ τὴν ἀνθρώπων. σ ι γ

Π Ι Ν Α Ε.

πλάκα εἰς τὴν ποταμὸν σκιρτοῦ τὸ σό-
μα. τ κ α
 παιδίον ἐξυνήθη χερεῖς ὀφθαλμοῦ καὶ
 χερσίν. τ μ ς
 παιδία δύο ἐξυνήθησαν τὸ ἵνα μὲν τὰς
 σπαραγδαρια καὶ τὸ ἄλλο μὲν δυο καὶ
 φελαῖς. τ μ ς
 προσελθὴ αἰδρός πνός θεοφύβου πρὸς
 τὸν θυὸν κατὰ τὴν τυραννὴν φωνῶν καὶ
 ἀποκρησθε θυῶ. τ ν γ
 παιδεύει ὁ θεὸς τὰς χρεῖσιαις μὲν τοὺς
 ἐχθροὺς εἰς σοφρονισμόν. τ ν γ
 πέρσαι ἡχμαλώτουςαν τὴν ἱερουσα-
 λήμ. τ ν ε
 παχώμιος καλόγερος φεύγοντας ἀπὸ
 τῆς Κωνσταντινέπολιν μετὰ μαάμιν
 ἐνομοθέτησεν τὰς ἰσραήλῃτας κατὰ
 χρεῖσιαν. τ ξ ε
 πρὸς αἶμα ἡρακλείς καὶ ἡ ἰουδαίων
 ἐκ ἱερουσαλήμ. τ ξ ε
 παραδείγμα ἀσεβέστατα κατὰ τῆς θεο-
 μήτορος Κωνσταντίνου τὸ κω πορονύ-
 μιν. υ β
 παραδείγμα τὸ λαὸν δι' ὅτις ἐκινεῖται
 τὸ κω πορονύμιν. υ γ
 πρὸς αἶμα ἀσεβέστατα τὸ κω πορονύ-
 μιν περὶ ἡ ἁγίων. υ γ
 πρὸς αἶμα ἀσεβέστατα τὸ κω πορονύ-
 μιν δὲ καὶ καλογίρης. υ ς
 πῶς ὁ λαὸς καὶ ποτε λέγεται. υ ζ
 Παῦλος ὁ πατριάρχης ἐκατάπησεν τὴν
 ἐκκλησίαν τὴν βασιλείαν νὰ κάμῃ
 σωτηρίαν ἡ τὰς ἀγίας εἰκόνας. υἱ
 πῶς μετὰ τὴν ἀσβεστίαν πόλιν. υἱ
 παρθενοῦ ἡμερῶν αἰγυμὸς πρὸς γὰ
 ὡς ὁ βασιλεὺς βασιλεύς. υ λ γ
 πῶς ὁ βασιλεὺς βασιλεύς.

εἰς τὰς παλάμας ἐνὶ ζωγράφῳ καὶ
 δὲ γὰρ. υ λ β
 παλὴν βασιλείου μακροῦτος μετὰ τοῦ
 βασιλέως καὶ ἡκίαν αὐτῆς καὶ ἑτέρα αὐτῆς
 δραγασηματα αὐτῆς. υ ξ α
 προσκαρὸν ἡ καὶ εἰς τὴν φιορίντζα
 ἰωάννης ὁ παλαιολογος. φ λ α
 πατριάρχης Κωνσταντινέπολιν δὲ τὴν ἁλῶσιν
 τῆς Κωνσταντινέπολιν. φ λ ς
 πρὸς αἶμα βασιλικὸν νὰ κάμῃ πα-
 τριάρχην. φ ν
 πατριάρχης Κωνσταντινέπολιν καὶ πῶς
 σιτὰ ἡκίαν ἐκκλησιαρχοῦ χρίζουσι
 τὴν μίαν δὲ γὰρ. φ ν α
 πατριάρχων ἀλαξίμ ὁ σκαῖδαλα κλη-
 ρικὸν καὶ ἡ πατριάρχης τὴν χαράττι ὁ
 πῶς πληροῖται τὸ πατριάρχην. φ ο
 πῶς ὁ βασιλεὺς εὐσεβὴς καὶ ἀρεταὶ φ η ε
 πρὸς αἶμα πρὸς αἶμα πρὸς αἶμα πρὸς αἶμα
 καὶ ἡκίαν. χ η
 πρὸς αἶμα καὶ ἡκίαν πρὸς αἶμα τὸν τό-
 πον ὁ πῶς ἀποκτεῖν εἰς τὸν μαρτί-
 α χ ι α
 παρ' ὅσους ναυπλίε καὶ συμφωνία μετὰ
 τὴν πειγγίτη. χ κ β
 πρὸς αἶμα τὸ μαρτίαν βασιλεύεται πῶς
 νὰ κτίσῃ καὶ τὸν διωκτὸν. χ κ ς
 πόλεμος ἀναιμὸν τὸν αὐθεντῶν τῆς α-
 θήνας καὶ τὸ πρὸς αἶμα τὸ μαρτίαν
 καὶ ἡκίαν τὸ πρὸς αἶμα. χ λ ς
 πρὸς αἶμα τὸ μαρτίαν ὅτι βασιλεύεται
 ὡς τὸ καὶ ἡκίαν. χ λ ζ
 πρὸς αἶμα τὸ μαρτίαν ὅτι βασιλεύεται
 καὶ ἡκίαν μετὰ τὸν βασιλέα
 πρὸς αἶμα ὅτι βασιλεύεται. χ μ
 πρὸς αἶμα τὸ μαρτίαν ὅτι βασιλεύεται
 ὡς τὸ καὶ ἡκίαν μετὰ τὸν βασιλέα.

Μ

Μ

ταυτα βασιλευσιν τριτόδωμα κη' αυτα.

χ μ β

πειντζιπου και βασιλῆως αβασμους.

χ ν γ

πειντζιπος επαρκαλις τον βασιλῆα
να γειη η σινεδρος εις τλω Βενετιαν
η δην ηδελησεν.

χ ς ζ

Ο Πατριαρχης με τες αρχιερεις ελει-
τεργησεν εις τον αγιον Μαρκον η τα
εις της λειτεργιας αυτα.

χ η ζ

πατριαρχης εισελευσις εις φεραραν η α-
βασμους αυτα μη τα παπα. χ ξ γ
πισδωα δχεη λεγεται συμβολον ε εζη
ησους αυτα.

χ ο η

παπας καλεσας τες αρχιερεις της ανα-
τολης πασχει μετ αυτους να καμνη
πατριαρχῳ Κωνσταντινουπολεως εις
τον τοπον τα δυο θαμλῳς. η εσθῃνοι
δην ηδελησας.

ψ β

παπας ελθων εις το αγιον ὄρος πολλαις
ζημιαι εκαμνη.

ψ ε

Ρ

Ρ Α β δ ο ν τ ῶ Μ ο υ σ ῶ ε ω ς μ ε τ α β ἄ λ λ η ι
ο θεος εις ὄφιν.

μ η

Ρ α β δ ο ς Μ ω υ σ ῶ ε ω ς ε ι κ ο ν ῖ ζ ο ν τ ὸ ἡ ὄ ς ἀ ρ -
χιερῶν δεικνικιον.

μ θ

Ρ α β δ ο ς τ ῶ Μ ω υ σ ῶ ε ω ς ἔ σ χ ι σ η ν τ ῶ ῥ ἄ -
λασαν.

ξ γ

Ρ α β δ ο ς Μ ω υ σ ῶ ε ω ς ὠ ρ ο ν ὑ π ἔ σ α ῖ ῥ ὡ -
ρον.

ξ δ

Ρ α β ἡ ὁ ρ ῖ ν η ἑ γ λ ῶ τ ω σ η ν τ ο υ ς κ α τ ὡ -
σκότης Ιησὺ τῇ ναυῇ ἀπὸ τας χεί-
ρας τῆ βασιλῆως Γερεχά.

ο η

Ρ α β ἡ ὁ ρ ῖ ν η ἑ γ λ ῶ χ θ η ὑ π ὸ ἡ ὄ ς κ α τ ὡ -
σκόπων Ιησὺ τῇ ναυῇ.

ω

Ρ ο β ο α ἡ γ κ ῖ ν η σ ι ς.

ρ α

Ρ ο β ο α ἡ μ βασιμῆια ἡσὺ σολομῶντος ο

ὁποῖος ἔχασεν μέρος ἀπὸ τῆ βα-
αντε ἡ ἀμαρτία τῇ πατρὶστι.

Ρ ο β ο α ἡ μ δ ῖ ν ἔ χ α σ η ν ἰ σ ί τ ῖ λ α τ ῶ β α σ ι -
λείαν τῆς ἱερουσαλήμ δχεη τλω αγια-
πλω δαβιδ τῇ παπακτι.

ρ θ

Ρ ο β ο α ἡ μ βασιλῶσαις εις ἱερουσαλήμ
χρονος ι ζ. ἀπέθανεν.

ρ σ

Ρ ὡ μ η ς π ἰ λ α μ ᾶ ὠ κ ο δ ο υ ῖ.

ρ π

Ρ ὡ μ ῦ λ ε δ ὡ χ η π ἰ ρ ε ῖ τ ῆ ς ρ ὡ μ ῆ ς.

ρ π

Ρ ὡ μ ῦ λ ε βασιλεία ὠρωτε βασιλῆως
ρωμῆς.

ρ π α

Ρ ὡ μ η ἑ βασιλεύσεν ὁ λ α ν τ ῶ ε ἰ κ ῆ μ ῆ -
τλω.

ρ π α

Ρ ὡ μ η χ ω ε ῖ ς βασιλεία ἀλλὰ εὐαβερ-
τάτον ὑπὸ κοινῶν.

ρ π γ

Ρ ὡ μ ῶ ι ὶ ν η ἡ π ε ρ σ ὶ ν π ῶ λ ε μ ο ς κ α ῖ ν ῖ κ η
ρωμαίων.

σ η ε

Ρ ὡ σ ὶ τ μ η τ ο ς δ χ ε η ὀ ν ο μ ᾶ ὀ θ η ὀ ἰ ο υ ς ἡ
ναιός.

π ο γ

Ρ ὡ μ ᾶ ῖ ο ἱ ἐνίκησαν τὸν χρυσόχειρον εἰς
τλω ἀφεικῶν.

υ ξ ε

Ρ ὡ μ α ῖ ῥ βασιλῆως εὐσμεῖνος ἡ β ε λ
γαρων λογος πειραγῆς.

υ π ε

Ρ ὡ μ α ῖ ο ς ἔ λ α β η ν ἀ π ὸ τ ῶ ῥ ἄ λ α σ α ν τ ὸ ἀ -
γιον ματήλιον δχεη να παύση τὸν πό-
λεμον.

υ π η

Ρ ὡ μ α ῖ ο ς ε ἵ ξ ο ρ ῖ ζ α τ α ἰ ὑ π ὸ τ ῆ λ α β ἡ δ χ ε
τλω ἀδικῆαν ὅπῃ ἐκαμνη Κωνσταν-
τῆς τῇ γαμωρῆς.

υ π θ

Ρ ὡ μ α ῖ ῥ βασιλεία ἡ Κωνσταντῆς.

υ η

Ρ ὡ μ α ῖ ο ς ὁ ἀργυρόπουλος λαβὼν εἰς
ζευαῖκμ τλω τῆ βασιλῆως θυγατέ-
ρην ἀνηγορεύθη βασιλεὺς.

ρ α σ ι

Ρ ὡ μ α ῖ ῥ βασιλεία τῆ ἀργυρόπῃ η ξ γ

Ρ α φ α ῖ λ Γ ε ρ ο μ ὸ ν α χ ο ς π ῶ ρ θ ο ς ἡ σ ὶ ρ ἡ

δ η ν ἄ δ ῖ δ η τ ῆ π α σ ῖ ς ἡ μ α ῖ ς

φλωεῖα η να γειη παρῶν ἡσὺ σολομῶντος ο

ε

ρ' οδὴν μὴ αἶμα κατὰ τῆς τηρκῶν
 νίκης. φ ν θ
 ρ' οὐκ ἔρτος δὲ λιαδεῖς ἔμεινεν εἰς τὴς
 κορυφῆς. χ ι σ
 ρ' οὐκ ἔρτος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 βασιλεὺς σέλγει τῶν θυγατέρων αὐ
 τῶν ὡς γαμον εἰς κατελωνίαν καὶ
 φθάσασα εἰς τὴν μαρῖα ἤγαπθην ὑπὸ
 τῶν αὐθεντῶν τζι νι φρὲ καὶ τῶν ἐπὶ ἡ
 ρι δὲ γυναικῶν καὶ νόμιμον. χ ι η
 ρ' οὐκ ἔρτος ἀδελφὸν βαλδοβίνου βασι
 λεία ἐν Κωνσταντινὴ πόλει. χ κ θ
 ρ' υἱας σέλγει γουβερνάντορον νὰ κι βερ
 ιὰ τὸν μαρῖα ἀποθανόντος τῶν πειν
 οζ πον. χ μ ε

Σ

Γ τοιχείων πόλιν καὶ κερῶν. ε
 Συκῆς ἐξήγησις κατὰ τὸν πληθυσί
 ον τοῦ ἰσδωρον. ι γ
 Σάρρα ἐβουδῆθη ὑπὸ θεῖν ἀγγέλου καὶ
 ἐλυτρώθη μετὰ τῶν Ἀβραὰμ ἀπὸ τὸν
 βασιλεία ὀβιμέλεχ. κ ε
 Σάρρα ἐκινδυνώσεν μετὰ τὸν Ἀβραὰμ
 δὲ τῶν δὲ μορφίαν της. κ ε
 Σοδομιτῶν κακία. κ σ
 Σάρρα ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραὰμ ἐγέλασεν
 ὅτι ἡ ἡκουσεν πῶς μέλει νὰ καὶ μη
 παρῶν. κ η
 Σοδομιτῶν ἐμπαρνησιός. κ θ
 Συμβολὴ τῶν θυγατέρων Λὼτ δὲ νὰ
 συμφορῶν σαρκικῶς μετὰ τὸν πατέρα
 της. λ

σι. ἡ γὰρ ὁ ποῦ εἶδεν ὁ ἰακώβ τύπος τῆς
 πείνας καὶ τῆς πείνης. λ γ
 καὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἀρχιμα
 καὶ βαλῆσα τὸν ἰωσήφ. λ δ
 καὶ τῆς τῆς καὶ τῆς παρῶν. ν

Σαυμὶ γὰρ κερῆς τῶν ἑβραίων. π β
 Σύλληψις σαυμῶν. π ζ
 Σαυμῶν σκοποῖται εἰς τὴν σφάταν λιον
 τάρη. π ζ
 Σαυμῶν αἰνιγμα ὡς τῆς ἀλλοφύλης
 δυσόρετον. π η
 Σαυμῶν ὀργισθεῖς δὲ τῶν ἀποτῆν τῆς
 γυναικὸς ἄφησεν αὐτῶν. π η
 Σαυμῶν ὀργισθεῖς δὲ τῶν γυναικῶν
 πν. ἔκασεν τα γυνήματα τῶν ἀλ
 λοφυλῶν. π θ
 Σαυμῶν μετὰ τῶν σιγῶν τῶν ὄντων ἐφώ
 νησεν ἡ σιδρας. π θ
 Σαυμῶν κεκληισμένος ἀγαγεῖ τὰς
 πόρτας τοῦ καὶ τοῦ ἀνβαζονταίτες
 εἰς τὸ ὄρος ὅτι ἔρηξεν αὐτάς. π η
 Σαυμῶν κοφῆς τὰ δεικνύοντα τῶν
 ἀλλοφύλων γελῶσαι τὴν δαλιδά. υ
 Σαυμῶν σείσας τῆς σύλεις τῶν παλῶν
 κερμίζοντας τὸ παλῶν ἀποθνήσκει
 μετὰ τῆς λοιπῆς ἀλλοφύλης. υ β
 σύγκρησις αἰνῆς τῆς ἀτέκνης καὶ φανείας
 τῆς πολυτέκνης ὡς τῆς ἐκκλησίας
 τῶν ἑβραίων καὶ τῶν ἐθνῶν. υ γ
 Σαμβὴλ ποτε ἔκρινεν τῆς ἑβραίου καὶ
 πόσιν καρὸν. υ δ
 Σαβὴλ ἐπαρέβη τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ. υ ε
 Σαβλινικὸς ἐν πολέμῳ ἐσφάγη μετὰ
 το σπαδῆς. υ η
 Σολομῶν βασιλεία καὶ Δαβὶδ. ρ
 Σολομῶν πόσαι γυναικῶν εἶχεν. ρ α
 Σολομῶν τὸν β. χρέτον τῆς βασιλείας
 τῆς καὶ τῆς πὴν ὡς ἐβρίκτον τὸν. ρ α
 Σολομῶν λαμβανεῖ ὑποδοχὴν φρόνησι
 καὶ σοφίαν. ρ γ
 Σαυμὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς βλασφημῶν
 ὡς τὸν θεόν. ρ γ

Σφαγή συναχειν ὑπὸ τῶν ἰδίων τέ-
των. ριγ

σολομῶντος ἀπόφασις περὶ τῆς δικα-
ζομένων γυναικῶν. ρδ

σολομῶν ἐπαρίστη τὴν ἐμπολὴν τῆς θεῆς
ἐξέτας γυναικας. ρδ

σολομῶν ἀπέστη τῆς θεοῦ καὶ κηρύττει ναὸν
τοῖς εἰδώλοις. ρε

σολομῶν βασιλεύσας ἔτη μ. ἀπέθανεν. ρε

σελεκίῳ βασιλείᾳ θεῖς ἰερόνιμ. ρκγ

σύκα ὁ πῦρ ἐβάστα ὁ ἀβιμέλεχ. ρκζ

σαμαρία πῶς ἐκπύδη. ρλ

συμβεβηὶ φιλοσοφῶν ὁ πῦρ ἐσθλὴν
λίαν τῆς βασιλείας πωλεμαίων περὶ τῆς
πενταβίβλου τῆς θείας γραφῆς. ρμζ

συμῶν διδασκάλῳ ὑπορία εἰς τὸ ῥήτον
Ἡσαΐα τὸ ἰδὲν ἡ παρθένο. ρν

συμῶντος πληροφροῦ. ρνα

σφαγὴ ἀχιλῆος. ρνθ

σφαγὴ τρωαδῆτων. ρξβ

σφαγὴ ἀγαμέμνωνος ὑπὸ τῆς γυναικὸς
τοῦ. ρξγ

σημεῖα ὁ ποῦ ἐγιναν εἰς τὸν ἀνείαν ἐξ
μέσων ζώων. ροη

σφαγὴ αἰκύβη ὑπὸ τῶν διδύμων. ρπ

στερβίς τέλιου βασιλείᾳ. ρπβ

σαύρωσις τῆς κυρίας ἡμεῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐπιτιβεῖν καὶ ἀσας. ρπζ

σίμων ὁ μάγος ἐν σαββάτῳ συνει-
βη καὶ διὰ τοῦ οἱ ἰταλοὶ νηστεύει τὴν
ἡμέραν τῆς σαββάτης. ρη

σεβήρου βασιλείᾳ. σ

σαυρὸς ἐφαθὲν ἐξ ἐξέρων τῶν μεγάλων
Κωνσταντῖνου ὅτι ἦλθεν εἰς μάχην με-
τὰ μαξέντῃ. σοβ

σημεῖον τῆς σαυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοφροῦς εἰς

τὸς σράτευμα τῆς μεγάλης Κωνσταν-
του. σιβ

συμβεβηὶ ἰβραίων ἐξέτας καὶ καθαρίσθη ὁ
Κωνσταντῖνος ἀπὸ τῆς λέπρας. σιγ

σίλβιος διδάξας τὸν Κωνσταντῖνον ἐκ-
πύδη αὐτὸν καὶ βαπτισθεὶς ἐκαθάρι-
σθη ἀπὸ τῆς λέπρας. σιδ

σίλβιος θανατὸν τὸν ὑπὸ ἑλλήνων πο-
σκημῶν ὡς θεὸν δράκοντα. σιε

σίλβιος ἐξέτας ἐξέτας μετὰ τῶν ἰβραίων.
σις

σίλβιος ποροδύχῃ καὶ ἐξέφορα θα-
ματα. σκ

σαβόριος βασιλεὺς παρῶν ἐκίνησεν
διωγμὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν. σκε

σεισμὸς μέγας ἐγένετο εἰς τὰς ἡμέρας τῆς
μεγάλης Κωνσταντίας. σμζ

σημεῖον ὁ πῦρ ἐφαθὲν τοῖς εἰς ἡμέρας τῆς
μεγάλης Κωνσταντίνου ἄρα μισση-
εἰς εἰς τὴν ἀνατολὴν. σμξ

σαβωρεῖς μάχη καὶ ἐξολόθρευσις αὐτῶν.
σμη

σεισμὸς μέγας εἰς ἀντόχειαν τρεῖς ἡμέ-
ρας. σνγ

σεισμὸς μέγας εἰς κύπρον. σνδ

σεισμὸς μέγας εἰς νικομασάριαν εἰς
ρόδον εἰς ἑρράχιον εἰς ῥαβδῶν εἰς
λατανίαν καὶ εἰς βορέτι. σνθ

σημεῖον τῆς πυλῆς σαυρὸς ἐφαθὲν ἐν ἡρα-
νῶ εἰς ἑρρασαλίαν. σνι

σεισμὸς μέγας εἰς τὴν νικομήδειαν. σνβ

σημεῖον τῆς σαυρὸς ἐφαθὲν ὡς περὶ καὶ ἐν-
ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τῆς βασι-
λείας. σξγ

σῶμα ἰβραίων τῶν ὡς βαπτισθέντων
ἰδὲν. σξδ

σεισμὸς ἐν ἀλξάνδρῃ. σξε

σεισμὸς ἐν ἀλξάνδρῃ. σξς

σεισμὸς ἐν ἀλξάνδρῃ. σξς

σεισμὸς ἐν ἀλξάνδρῃ. σξς

συνόδος ἐβεβαίωσε τὸ σύμβολον. σος
 σκαδαλα ἐν Κωνσταντινέπολει αἰαμέ
 σον χρευσόμεν καὶ θεοφίλει. σπ ε
 ἑβλη σοδοξίας τῆς βασιλείας καὶ ἐλεγ-
 χος χρευσόμεν πρὸς τὸ παρχον δ/α
 τὴν συγχρησιν ὁ π/ε ἐκαμε τῆν χρι-
 σιανῶν. σπ ε
 σφαγαὶ πολλαὶ μεγάλων ἀνδρῶν. σμ δ
 σίφαιε φρωτομαρτύρος χεῖρ, σέλιταῖ
 εἰς Θεοδώσον ὑπὸ πατεριάρχῃ ἱερο-
 σολύμων. σμ ε
 σινόδος οἰκουμενικὴ κατὰ νεσορείου μὲ
 πρὸς αἵμα Θεοδοσίῃ βασιλείας. τβ
 σάμα τῆ χρευσόμεν ἐδόθη ἀπὸ λογε-
 του νὰ φερθῇ εἰς Κωνσταντινέπολιν
 ὅταν ἐδ/α βιάθη ἡ γραφὴ τῆ βασι-
 λέας. σζ
 σισμοὶ φοβεροὶ εἰς Κωνσταντινέπολιν.
 τη. τη. τη. β. υα.
 σινόδος τετάρτη πίτεῖτον καὶ πῶοι οἱ ἑ-
 ξαρχοὶ αὐτῆς. τιδ
 σκυλὶ τυφλὸν ἐκαμνεν θαύματα καὶ
 πῶα. τλ γ
 σινόδος ἐγγινεν ὅτῃ Γουστινιανῆ κατὰ
 ὀριγένους. σλε
 σείσμους εἰς ὅλῃν τὴν οἰκουμενίαν. τλ ε
 συμφορὰς ἐβραίων κατὰ τῆν χριστιανῶν
 καὶ ἀρπαγὴ πολλή. τλ ε
 σκελίκα τῆ μεταξὺ πῶς εὐρέθησαν.
 σλη
 σινὸς Θεοῦ ἀμετάτρεπτος. τλ θ
 σκυλὶ δ/α νῆται μὲ ποδάρια ἐξ καὶ κεφα-
 λῶν λεονταρίων. τμ ε
 σῆχοι ἡρωελαγίῃοι ὁ π/ε ἐγραψαν εἰς
 σὺν πάφον μαυρικίου καὶ ἐξηγήσεις αὐ-
 τῶν. τμ ε
 σινὸς ἐκ τῆ ἐγγιῆ εἰς Κωνσταντινέπο-

λιν ἐναντίον τῆν μονοθελητῆς. τθ
 σπρὸς ἡὸς χροσραῖε δ/α συμβεληῆς ἡρα-
 κλεῖν δ/α αἰνώντας τῆς ῥωμαίικας ἀπὸ
 τὴν φυλακῶν ὁ π/ε εἶχεν φυλακώσῃ
 ὁ πατέραιτε τὸν νικᾶ. τξ δ
 σινὸς εἰδριον παράνομον σινυθροῖδη κα-
 τὰ τῆν ἀγίων ἀνδρῶν τῆ κοροφονύμε
 ἔπος καὶ λύσαιτος. υδ
 σινόδος ἐβδόμη συνήχθη εἰς τὴν νίκαιαν
 κατὰ τῆν εἰκονομάχων εἰς τὸ καιρὸν
 Κωνσταντίνου καὶ εἰρλῶν. υιβ
 σαρρακίικ βασιλεία καὶ νικηφόρος. υκ
 σοῖχοι ὁ π/ε ἐγραψαν εἰς τὰς ὀφεις
 Θεοδώρου καὶ Θεοφανῆς τῆν αὐτὰ δ/α
 φων καὶ ἐξηγήσεις αὐτῶν. υλ θ
 συμβελή πῶν ἀγίων ἀνδρῶν περὶ τῆς
 ὀρθοδοξίας. υμβ
 σαιτα βαρίκῃ ἱερομονάχῃ συμβελή δο-
 λερὰ πρὸς τὸν λέοντα τὸν ἡὸν τῆ βα-
 σιλείου. υο β
 σινὸς τοπικῆς ἀπόφασις νὰ μὴ τρώ-
 γου οἱ καλογεῖροι κρέας. υο ε
 σέφανος καὶ Κωνσταντίνος ἡὸι ῥωμανοῦ
 ἐξορίζονται. υπ θ
 σινὸς ἐγγινεν κατὰ τῆ βασιλείας νικη-
 φόρος καὶ δ/α τὶ. υη β
 σέφανον χρευσὸν δὲν ἐβέλησαν ὁ κοιτεσ-
 φρεμ νὰ βάλῃ εἰς τὴν κεφαλῇ αὐτοῦ
 καὶ δ/α τὶ. φκα
 συμφωνία ἀν' ἀμεταξὺ τῆν δουλικῶν αὐ-
 θεντῶν καὶ τῶν βενετίκων κατὰ τῆς
 Κωνσταντινέπολεως. φκ γ
 σουλταν ὀρχαῖκός ποτε ἐπῆρε τὴν κοροφ-
 σαν. φκε
 σινὸς κατὰ βαρλαάμ καὶ ἀκινδυῶν
 εἰς τὸ καιρὸν ἀνδρονίκου τῆ βασιλείας
 περὶ τῆ ἐνθαβορείου φωτός. φλ
 σουλταν

σουλταὶ μεράτης πόθιν κατάρχεται καὶ
 πότε ἔλαβαν τὴν βασιλείαν εἰδὼ-
 μαίνους ἔτι πολέμους ἐκάμουν. φ λ η
 σκεύειμάνης πρώτος αὐθιγῆς τερκῶν.
 φ λ η.
 σουλταὶ ἀμεράτη βασιλεία ἡοῦ μεχε-
 μέτου. φ μ δ
 σουλταὶ μεχεμέτε βασιλεία ἡοῦ αἰμο-
 ράτη. φ μ ε
 συμβάματα δ' ἀφορα ὁ π' ἔπαθαν αἱ
 διαώται τῶ μωρέως ἀπὸ πολλῶν
 αἰπῶν. φ ν γ
 σινώδος κατὰ μαρκῆ τῆ Πατριάρχου
 τῆ καθαιρεθέντος ἀδικίας. φ ν ε
 σχῆμα τῶν καλοτέρων ἐμπέξει ὁ σελ-
 ταὶ μεχεμέτης ἐμφορῶν τοῦ Πα-
 τριάρχου ἔ ἀπόκρισις τῆ Πατριάρ-
 χου περὶ τῆ ἐμπαιγμῆ. φ ξ α
 σουλταὶ μπαγιαζίτη βασιλεία ἡ με-
 χεμέτη. φ ξ β
 σουλταὶ σελίμη βασιλεία ἡ μπαγια-
 ζίτη. φ υ
 σελίμου πόλεμος μέγας μετὰ τῆ σφῆ
 καὶ ἀφασισμὸς ἀμφοτέρων. φ ο β
 σουλταὶ σολεϊμαῖνη βασιλεία ἡ σελί-
 μη. φ ο η
 σουλεϊμαῖνης βασιλοῦσας ἐβελήθηνα
 κόψη τῆς χριστιανούς δεβαλιδόροι
 ἀπὸ κάποιον ἐβράων ἔ ἐκωλύθη
 πὸ πινὸς μπασιῆ. φ ο η
 σουλεϊμαῖνης ἐκαμῶ μάχην μετὰ τῆ
 βενετίκων. φ π
 σουλταὶ σελίμη βασιλεία ἡοῦ σουλεϊ-
 μαῖνη. φ π β
 σελίμη ἐκαμῶ ἀμμάδα κατὰ τῶν βενε-
 τίκων. φ π β
 σκλάβοι κούρσοι πύσοι καὶ ποιοὶ ἔφα-

νεύθησαι ὑπὸ τῶν τουρκῶν. φ π
 σουλταὶ μεράτη βασιλεία ἡ σελίμη.

χ γ
 σινωβασμὸς τῆ πείνιζιπτε μὲ τοὶ βα-
 σιλία ἔ ἀγάπη. χ μ α
 σινωμιλία βασιλείας ἔ τῆ Πάπα. χ ξ α
 σινώδος ἡ ἐν φλωρεντία εἰς ποῖον ναὸν
 ἰσσηναβροῖδη. χ ξ β

τ
 Πριὰς ὁ τοῦ ὁφθῆ τῶ Α' βραβύμ
 σχήματι τριῶν αἰδῶν. χ ζ
 Τρίτη πληγὴ αἰγυπτίων τῶν κωνῶπων.

ν β
 Τετάρτη πληγὴ αἰγυπτίων τῶν μυγῶν.

ν β
 Τύπος καὶ ἐκβασις τῶ ἀμνῶ. ν ε
 Τρόπος τῆς δοκιμασίας τῶν πολεμιστῶν
 τῶ γεδιῶν. π δ

Τρόπος πῶς ἔγινεν σαὺλ βασιλεὺς. ἡ δ
 Τρωάδος πόλεμος. ρ ν α

Τρωαδίται γελασθέντες ἔκτασαν τὸ
 ξυλάλογον εἰς τὸ κάστρον. ρ ξ α

Τρωάδος ἐμφορυσμός. ρ ξ β
 Ταρκινίς σκεπτήρβη βασιλεία. ρ π α

Τίλου βασιλεία. π β
 Τίλος ἐκτεσην τὴν γέφυραν εἰς τὸν τί-

βειον. ρ π β
 Ταρκίνιος δίδωκεται ὑπὸ τῆ λαοῦ δια-

τὴν μοιχείαν. ρ π γ
 Τ βειν βασιλεία καὶ βάρησις τῆ κυ-

εἰς ἡμῶν Ἰησὺ Χρῶ. ρ π δ
 Τίπος νικήσαι τῆς ἐβραίου κατέκαψι

τὴν πρὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ οἰκίματα
 καὶ τὸν περὶ βλεπτόν ναόν. ρ η ι

Τίτου ἀπαριθμήσεις τῶν διαληφθέντων
 ἐβραίων. ρ η ι β

Τίτου βασιλεὺς ἡ ἐκβασις τῆς ἐβραίων

Η Ι Ν Α Ξ.

Τραϊνὴ βασιλεία τῆ δικαιοκρίτου. ρ η ζ
Τραϊνὴ ῥήτορ θανμασὸν καὶ ἀξίεπανον.

ρ η ζ

Τραϊνὸς διώκτης τῶν χριστιανῶν. ρ η ζ
Τακίτου βασιλεία. σ θ

Τίμιος σωρὸς ἀνέστησεν τὸν νεκρὸν. σ κ η
Τρεῖς ἀσκέπασεν εἰς τὸν ἅγιον τάφον
καὶ ἔζητι. σ κ η

Τάφος τῆς παρθένου πᾶν εἶναι. σ λ γ
Τιμωρία ἀπὸ Θεοῦ πρὸς ἐκείνους ὁποῦ
ἔδωκεν ἀπέστησεν καὶ ἐπροσκυῖν-
σαντα εἶδωλε. σ ξ β

Τόπος ὁπῶ ὁ ἱερευς ἐκαμνηταις μιν
τείας. σ ξ ε

Τραϊνὸς ὁ στρατηγὸς ἐλέγχει ἀλλεντα
ὡς ἀπύσιν. σ ο α

Τάφος ὁδοξίας τῆς βασιλείας τῆς ἐσθίας
το χρόνος ξίατα πέντε καὶ ἔζητι. τ ε

Τέχνη τῶν αριθμῶν ὁποῦ ἐδεδούσαν εἰς
τὴν Μιχαὴλ ἐκκλησίαν. τ κ δ

Τιβέρει βασιλεία. τ μ δ

Τόξον ἐφάνη θανμασὸν εἰς τὸν ἐρινόν.
τ ξ θ

Φερκοὶ πότε ἐπῆραν τὴν κύβητον. τ ο α
μαρία ἔχουροι ὑπὲρ πῶν ἀγίων εἰ-
πόν. τ η θ

Μαρία λέοντος ἔχουρος κατὰ τῶν
ἀγίων ὁμολογητῶν. υ κ ε

Πέρκοι πολειῶντες τὴν ἀνδριανόπολιν
ἐκοφον κάποιον ὁστὲ βῆ ἀνδρωπὸν
ὁπῶ δὲν ἠδελφισεν καὶ εἰπῆ πρὸς τὴν
ἀποκλεισμένην εἰς ἀνδριανόπολιν
τὴν ἀπάντων τῶν τυρκῶν. υ λ α

Τρύφων προχειρῶς ὁπίτροπος τοῦ
Πατριάρχου ἐν θάλεινα ὠδρατῇ

κατὰ τὴν ὑπόστασιν. υ π ζ

Τρύφων ἡπατὴς εἰς ὑπὸ τῆς καίσαρεως

ζῆφει τὸ ὄνομα αὐτὸ εἰς χαρπὸν καὶ
τὸ ποῖον ἐπαράτησιν. υ π η

Τζιμισκὸς ὁ βασιλεὺς ἐπρόσβαλεν εἰς
πᾶσαν χαρπὴν νομισμάτων καὶ ἐβί-
νται ἡ εἰκὼν τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. υ η ζ

Τζάρας ἀπόστασις. φ κ β

Τρόπος πῶς ἐπαρτή ὑπὸ τῶν τουρκῶν ἡ
μοδῶν. φ ξ ε

Τζεντεφρὴς σιναῶν λαὸν ἐπολέμη-
σεν πολλὰ κάσρη καὶ χώραις καὶ ταῖς
ἐκίχησεν. χ ι δ

Τζεντεφρὴ ἔχουρη. χ ι ε

Τζεντεφρὴ ἔχουρη. χ ι ε

Τζεντεφρὴς προσκυῖνσας τὸν πένθε-
ρόν τε τῆ βασιλείας λαμβάνει εἰς πορ-
κὰν τα δωδεκαήμερα καὶ ἔχουρα χα-
ρίσματα. χ ι θ

Τζεντεφρὴ ἀνέψις τῆς πρίντζιπου ὁ ἀ-
ποστάτης μετὰ τὸ καπνίζει εἰς τὴν λαμὸν
καὶ γυρέβη συχώρησιν ἀπὸ τὸν πρίν-
τζιπον. χ λ ζ

Τ

Τὸς τῆς θεῆς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
ὀνομαζόνται ἐν τῇ θεῇ ζερφῇ ἁγ-
γελοι. κ η

Τὸ ἔξ ἧς ἐγένετο ἡ ἱερά τραπέζα τοῦ
καὶ τῆς ἀγίας σοφίας καὶ τὰ πτερὰ αὐ-
τῶν. κ η

Φ

Φύλα σκυῖς ἐνδύθησαν εἰς πορτω-
πλαστοὺς καὶ τὴν ἐντροπύην. ι γ
Φανὴ θεῆς πρὸς τὸν Ἀδάμ καὶ ἐρώτησις
Ἀδάμ ἀποκρίσις. ι δ

Φόνος τῆς καὶν. ι θ

Φιλοξενία ὁπῶ ἦτον σιωπῆς καὶ μὴ εἰς
τὸν καιρὸν τῆς Ἀβραάμ. κ η

Φηγὴ

τήριον καὶ ἄλλοι κρούσαντες. αἱ δὲ πόλεις καὶ τὰς πόλιν
 λῆς. ἀκομὴ ἀφίερων τὸ βηνιδίον ὁ ποῦ εἶναι εἰς τὸ καθολικόν
 τὸ ποῦ εἶναι εἰς τὴν μέσσην χερσονῶσιν αὐτὸν κεντητόν, καὶ εἶναι κόκι-
 νον καὶ ἔχει εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τοὺς τέσσαρες διαγυ-
 ρόντες χερσοὺς, ἀκομὴ ἀφίερων ποδῖες δύο αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς
 τὸν ἄρτικα. καὶ εἰς τὴν μίαν πόρταν εἶναι τὸ φόρεμα τὸ χερσον. τὸ
 βασιλικὸν ἢ μία ποδιά καὶ εἰς τὴν δίδυμην πόρταν εἶναι εἰ-
 δὴτερη ποδιά χερσὶ καὶ ἔχει τοὺς εἰκοστέσσους εἰκοὺς τῆς ὑπε-
 ραγίας Θεοτόκου. καὶ γύρωθεν εἶναι ὅλλοι οἱ θεωρεῖται κεντητοί
 μετὰ τὸ χερσαφί. ἀκομὴ ἀφίερων καὶ ἄλλα ἡνία ἱερὰ ποδῖες ἀ-
 γίων καὶ εἰκόνων ἁγίων καὶ καλύματα τὰ ὅπου εἶναι καὶ φέρονται
 ἕως τὴν σήμερον ὁρώμενα, καὶ πολὺ τιμα, ὅμως ὁ σουλτὰν μορά-
 τις ἐπὶ ἡγῆσιν εἰς τὴν σάλαν ἐκείνην, καὶ ἐπολέμισεν αὐτὴν καὶ ὁπρίεντῶν
 εἰς τὰς αὐτὰς. ἀπὸ Χρυσῆς γυνήσας, καὶ ἐφόνευσεν πολλὰς χρυσί-
 νους οἱ ὁποῖοι δὲν ἠθέλησαν εἰς τὸν πόρσκηνόσιν. οἱ δὲ βενέτικοι
 ὁ ἄγγλοι εἶσαν ὀλίγοι. καὶ ὥσπερ ἔμαθαν ὅτι πηγὴν ὁ τούρκος εἰς
 τὰς πολέμους ἐφυγαν, μόντοι οἱ ἐν τόποι τοῖς θρασυλόκοις ἐπασχον
 καὶ τὰ ὅσα ἔπαθαν δὲν διώκεται τινὰς εἰς τὰς γῆρας. τοὺς πόδας καὶ
 τὴν αἰχμηλοσίαν ὁ ποῦ ἔκαμα εἰς αὐτὰς οἱ τούρκοι, ὁμοίως ἄλ-
 λα καὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ. ὁ γύρῃσεν εἰς τὴν ἀνδριανούπολιν, χερσὶν ἀπὸ
 κτιστῶς κόσμου, ἕξ χιλιάδες καὶ ἑκατόσποιν τετρατά διὰ τὰ καὶ τὴν
 αὐτὴν θρασυλόκοι δὲν ἐδιώκοντο ποτὲ εἰς τὴν ἐπαύριον, ὁ
 αὐτὸς σουλτάνος, ἀλλὰ εἰς ἀκούσας, πῶς τὴν ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, τὸ νερόν ὁ ποῦ
 ἔπνιεν ὁ λαὸς τῆς θρασυλόκοις. ἔρχετο ἀπὸ ἔξω, ἀπὸ τὰς πόλιν ὁ ποῦ
 ἐλεγέτο τὴν αἰτῆ καὶ σουλινάρι. καὶ ἔμπενεν ἀπὸ κατὰ ἀπὸ
 τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν θρασυλόκοι. καὶ ὥσπερ ἦλθεν ὁ αὐτὸς συλ-
 ῆμα, ἦτον εἰς ἀδηνονίαν μεγάλην, ὁ ποῦ δὲν ἐμ-
 ῆρ. καὶ ἔπαζεν χωρίσματα μεγάλα καὶ δωρεῖς, ὁ-
 ποῖα τὴν παρῇ. καὶ ὥς ἔμαθαν τὸ οἶκα λογιέροι τοῦ
 ἀν, τὴν ὅσην βλαστῶν, ὁ ποῦ εἶναι τὸ μοναστήριον τοὺς μίσα
 καὶ τὴν ἑκείνην κατὰ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν γουλαὶν μίαν ὁ-
 βασίαν, ὁ ποῦ εἶναι τὸ ἱερὸν ἀπὸ τὸ μοναστήριον ἕως εἰς τὴν
 ἑλως, τὰς χερσὶν ὅσην καὶ ἄλλωνται ἐπὶ τῇ. ὅτι ἐκεῖ οἱ δὲλοι τοῦ
 ἀπὸ τὸ μοναστήριον βλαστῶν ἀποσκευαζομένων τὴν
 ἀφῆ-

ὁ κύριος Γωάννης εἰς τὴν πόλιν εἶχεν ἀγάπην καὶ φιλίαν, ὅμως ἐβλήθη ὁ αὐτός Σουλταν μοράτις νὰ ὑπάγῃ νὰ πολιοῖσεν τὴν Θεσσαλονίκην, καὶ ὡς τὸ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἐμύνησεν. διὸ εἶναι δίκαιον εἰς τὴν ἀγάπην ὁ ποῦ ἐχομῆν νὰ ὑπάγῃς νὰ πύξῃς τὴν Θεσσαλονίκην. καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη καὶ τὸ εἶπε, ὅτι ἡ ἐδικήσου δὲν ἐπὶ ἡγῆρα νὰ τὴν ἐπολεμήσω. ἔσονται ὁ πῦρ ἐμῶν ἀγαπητῶν, ἀμὴν δὲ νὰ εἶναι τῶν βενέτικων, δὲ τὸ ὑπάρχον ἀνδρὶν ὁ θεὸς νὰ τὴν παρῶ. καὶ νὰ ἀκούσεται πῶς τὴν ἐπὶ ἡρα εἰς βενέτικο. ὁ βασιλεὺς μαροῦλ ὁ παλαιολόγος ὁ πῶθεν, εἶχε μὲν ἐξ Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου, καὶ Θεοδώρου ἀνδρῶνικου Διμήτριον καὶ Θωμᾶν. τὲς ὁ ποῖους τὲς ἐμοίρασεν καὶ ἑκάστη καὶ χιλιάρας πολλὰς δὲ νὰ τρέφονται ἀπ' αὐτὰ. Ἐν τῇ οὐρανῷ τῇ δὲ ἀνδρῶνικου ἔδωκεν τὴν Θεσσαλονίκην. καὶ τῆς οὐρανῶνικος ἀνδρὶν ἔδωκεν καὶ ἡμῶν λοβός, καὶ ὡς εἶδεν τὴν καταδολίαν ὁ ποῦ τὸν ἦλθεν ἐσυμβελεύθη τὲς νέουστου φίλους ὅτι τὴν κάμῃ, αὐτὸν δὲ τὸ εἶπε, ὅτι νὰ τὴν ἐπουλίση, ἔσονται ὁ ποῦ τὴν ἀφῆκεν ὁ πατέρας αὐτῶν νὰ τὴν ἐκληρονομήσῃ ὡς ἀφῆκεν καὶ ἄλλους τόπους. τῶν ἀλλωνῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. καὶ ὡς αὐτὴν ἐπεκρίθη νὰ πάρῃ τὰ φλουρία νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ ἅγιον ὄρος μέσα εἰς ἕνα μοναστήριον. καὶ ἔζη ἐτελείωσεν τὸ ἔργον, καὶ ἐπέδωκεν αὐτῇ τὴν περὶ φλουρία χιλιάδες πενήντα καὶ ὡς αὐτὴν ἐκώλησεν μερικὰ εἰς κακὴν κακῶς μετὰ τῶν φίλων αὐτῶν, τὰ δὲ ὅπλοια ἐκώλησεν ὁ πῦρ τῶν ἀπόμιναν, καὶ ἐπὶ ἡγῆν εἰς τὸ ἅγιον ὄρος. εἰς τὸ βατὸν ἐδὶ καὶ ἐγίνη καλόγερος καὶ ἐμπενομάθη Ἀντωνίος μοναχός. καὶ ὡς αὐτὴν ἐπὶ ἡγῆν ἀγῶρασεν τὸ μετῶχιον εἰς τὸ ἀδελφὸν μετὰ ὅλας καὶ μετὰ σὺν ὑποηρείαν ἀγῶρασεν καὶ τὴν χώραν ὁ ποῦ ἦτον πλῆστον τῶν μετῶχων τὰ ὁ ποῖα τὰ ἀφίρωσεν. τέλος αὐτοῦ τῶν μοναστηρίου καὶ πᾶν αὐτὸ μετῶχιον εἶναι καὶ ἀφίσκεται καὶ τὴν σημεῖον εἰς τὸ αὐτὸ μοναστήριον. ἔπειτα ἀφίρωσεν ἕνα ποτήριον, τοῦ ποῖον εἶναι εἰς αἵματις. Ἐπεὶ εἰς αἵματις εἶναι λίθος ἐκλεκτός ἀπὸ τῶν δώδεκα λίθων, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ φέλιμος εἰς ἐκείνους ὁ ποῦ ἔχεν τὴν ὑποληψίαν δηλαδὴ τὸν σελινιασμὸν εἶχον ὁ ποῦ τὲς παιὴν τὸ γὰρ κίντους. καὶ λαμβανον τὴν ὑγίαν. ἀκομὶ ἀφίρωσεν ἕνα ποτήριον.

ΣΕΒΕΣΙ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙΣ

Ἐς τοὺς ἐνταύθοις τῇ παρούσῃ Ἱστορικῇ βίβλῳ,
 Ἀποστολὸς ὁ Ἱζηγὰς ὑγίαν καὶ εὐτυχίαν
 Χρὶςτῷ πρὸς Θεῷ.

Ἡ εὐδαιμονία τῆς Ἱστορίας εἶναι πολλὴ καὶ μεγάλη, κατ' ἀλή-
 θειαν, ἐπεὶ δὴ μὲ τὰς Ἱστορίας μαθαίνομεν πῶς τὰ ἥθη καὶ
 ὁ νόμος, πῶς τὰ ἀνθρώπων τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ καὶ τὸ
 κυβερνητικὸν, ἀνὰ τὸν καιρὸν, νὰ ἀρίστωνται πρὸς Θεῷ ὁ ποῦ
 καὶ τὰ ζητῶντα αὐτὰ ὁ πῶς λέγει. βλέπομεν μίση εἰς τὰς
 ὡς ἐκυβερνήθησαν αἱ παλαιαὶ Μοναρχίαι καὶ Ἀριστο-
 κρίτους οἰκονομῶνται ὡς ἐκείνησαν τὰ ἀνθρώπων, πῶς πολ-
 τοῖς ἐκείνησαν τὰ ἥθη καὶ, καὶ πῶς ἐκείνησαν καὶ ἐκεί-
 ναι ὅτι καὶ ἀνθρώπων κατὰ τὴν γνώμην καὶ προαίρε-
 σιν, τοῖς τετέλεστον καὶ ὁ Θεός, ὅς τε πολλὰς μο-
 τὸ μικρὰς ἀνέστησαν εἰς μεγαλότητα, καὶ πάλιν παλ-
 ῖας ὁ πῶς ἦτον κατέστησαν εἰς μικρότητα. καὶ ἵστα-
 ῖς ἐκείνησαν παντελῶς, ἐκείνη οἰκονομία, ἐκείνη ἀνθρώπων μο-
 σιν εἰς μεγάλας μεταβολὰς κατὰ τὴν δικαιοκρασίαν
 ὅλα ἐκείνησαν οἱ φρόνιμοι γράμματα εἰς τὰ Ἱστο-
 ρία, βαίνει γινώσκοντες εἰς τὸ κεφάλαιον, καὶ σωφρονίζονται.
 κακὰ φέρονται, φοβέμενοι νὰ μὴ παύσωνται καὶ αὐτοὶ ὅσοι
 ἵνοι ὁ πῶς κακὰ ἐκυβερνήθησαν. τὰ καλὰ πάλιν τὰ μι-
 ροντες νὰ ὑψώσωνται καὶ αὐτοὶ χάριν σιμὰ εἰς τὸν Θεόν, καθὼς ἐ-
 ἵ ἐκυβερνήθησαν καλὰ ὑψώσαντες αὐτὴν εἶναι ἡ ὀφείλεια ὅ-
 ν οἱ φρόνιμοι ἀπὸ τὰ Ἱστορικὰ βιβλία. ὅς τε πολλοὶ
 διδάσκαλοι ἐκείνησαν νὰ γράψωσιν Ἱστορίας ὡφελι-
 καὶ χρησιμώτατας εἰς ἡμᾶς. ἀλλὰ ἐπεὶ δὴ αἱ Ἱστορίαι ἐ-
 σκονται γράμματα εἰς τὴν παλαιάν τῃν Ἑλληνικῶν
 ὡς ὅτι δὴν καταλαμβάνουσιν ὅλοι οἱ σημεῖοι Ἑλ-
 λησιν ὁ μακαρίτης ἐκείνος καὶ ἱερώτατος Μητροπολίτης
 καὶ ὁ κύριος Δωρόθεος, νὰ σιωπῇ ἀπὸ τῶν παλαιῶν δι-
 τὰς χρησιμωτέρας Ἱστορίας καὶ παλαιὰς καὶ νεωτέρας ὁ
 πρὸς

πῶς ἐγένετο εἰς τὸν καιρὸν τοῦ εὐαγγελίου
τὰ βῆθη εἰς τὴν ἀπολύτωση γλῶσσαν, καὶ
οἱ σωταῖοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀμαρτωλοί, τὸ τοῦ ἱεροῦ βιβλίου
καρὶν ἐκείνου Δωρόθεου κατὰ τὴν δεικνύσαν
χέρια τῆ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ γλυκοῦ λαμφοῦ
ταῖς κυρίως ζωῶν τῆ ἐξ ἡγάρ, τῆ ἐμὲ γνησίου ὁ μο
μομητρίν ἀδελφῆ. ὅς δὲ τὴν ἀκραν αὐτῆς σμύσσειν, καὶ ἄ
λας ἀρετὰς ὅπῃ εἶχε Ἀξίως ἐκλεχθεὶς καὶ γέγονε γαμβρ
ποταφιδόρος τῆ γαλιλιωτῆς Περὶ γίγνου κυρίου κυρίοι
Βασιλέως ἀφ' ἑνὸς πίστεως μελλοδοβλαχίας καὶ ἐξ ἑκ, πολλῶ
ποροκεθῆς. ὅς καὶ ἀπασαι αὐτῆς τὴν ζωὴν δὲ σεβῶς καὶ δὲ
διετέλεσεν. εἴτα ὅς ἐμείνει κατὰ τὴν τῆς ἐξ ἡγάρ, τὸ ὅτι οἶον
λησαν αὐτὸ ἐχὼ φυλαγμὸν καὶ κλησιμὸν, καὶ ἐὰν μὴ σπ
τερὸς ἐφίλαυτος πῶς δὲν ἀγαπῶν αὐτὴν ἀφελήθῃσι καὶ ἄλλοι, καὶ
τὸ φυλάττω τὸ καλὸν μόνον καὶ λόγουμι. Ἡ δὲ ἡσασα λοιπο
τὸ τυπώσω με ἐξοδὸν ἐδικυμῶν, καὶ ἐὰν τὸ ἐκβαλῶ ἐξ αὐ
φῶς. καὶ ἐὰν τὸ ἀπολαύσῃσι μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅσοι ἀγαπῶν
συμφέροντες. Τὸ τοῦ ἱεροῦ βιβλίου περιέχει πολλὰς ἱστο
καθὼς τὸ ποροεῖπα παραπαῖον, καὶ παλαιὰ καὶ μεταχρῆς
ἀρχεται ἀποστήσεως κόσμῳ (αὐτὰ καλὰ καὶ μετὰ πολλὴν σμύσσειν
ὀλιγολογίαν) καὶ κατὰ τὸ μέγεθος τῆς βασιλείας τῆ μακαρίτης
σαντίνης τῆ παλαιολόγου, τῆ ἰσχυροῦ βασιλείας τῆ ῥωμαί
μοίως καὶ ἱστορίας τῆς ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν καὶ μακαριωτῶν
ὁ πῶς ἐπατριαρχῶσαν εἰς τὸν Ἀποστολικὸν θρόνον τῆς Κωνσταν
τυπόλεως. ἀκόμη περιέχει ἱστορίας πολλῶν Κεσαρῶν καὶ Πα
πῆς παλαιᾶς ῥώμης. ἐν τῇ τῆς λαμφοῦς ἐφ' ἡμεῖς ἔστιν
ἱστορία αὐτῆς ἐκτίσθη, καὶ ποιοὶ δὲ καὶ ὤρεσαν. διηγεῖται τὴν ἱστο
ρίαν σμύσσειν ὅπῃ ἐγένετο εἰς τὴν φλωρεντίαν, πῶς ὁ βασιλεὺς
ῥωμαίων ἐκατὰ δὲ χλῆκε ἐὰν ὑπάγῃ ἐμὲ μετὰ τὸν Πατριαρχὸν κα
ἄλλης ἀρχιερεὶς καὶ πῶς δὲν ἐκατορθώσαν τί ποτε ἀλλὰ ἐρο
καὶ ὅπως μετὰ μετὰ τὴν ἐκτίσθη. διηγεῖται τὴν αἰχμαλωσίαν
Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τῶν ἀγαρῶν. ἀναφέρει κατ' ὅνομα
βασιλεῖς τῶν ἀγαρῶν καὶ τὴν πόλιν ἐκαμῶν καὶ ποῖα κα
ἐκτίσθη. ἀκόμη περιέχει καὶ τινὰς χησιμὸς εἰς ὅποιον χησιμοὶ
γνησιμὸς πῶς δὲ ῥέθησαν εἰς τὸ μνημεῖον τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης ἱ
σαντίνης τῆς πορῶν ἐν χησιμαῖς βασιλείας. καὶ τὸς ἐξ ἡγοῦν
ὡς πῶς

...ικλη είναι εις σὲ κάμπον κ' η
 ...ορβανι. ὁ δὲ μισερ τζεντεφρέ εἶπεν ὅτι νὰ εἰπα
 ...αρακλωβὸν ὅπου κρατῶν τὸν δρόμον. ὁ ὅποιος ἀνομάζε-
 ...σκα σκόρδα. ἦτον δὲ μικρὸν κατέλι καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτὸ. καὶ ἐκεῖ
 τὸν ἔσωσαν γραφεὶς ἀπὸ τὸν ρήγαν τῆς φραγγίας καὶ ἀπὸ τῆς συ-
 γχυθῆς. καὶ τὸ ἔγραψαν ὅτι τὴν ὥραν ὁ ποῦ νὰ ἰδεῖ τὰς γραφεῖς
 νὰ ἀφήσῃ τὸν πόλεμον καὶ νὰ εἰπάγῃ εἰς τὸν τόπον του ὅτι ὁ ἀδελ-
 φόσ του ἀπὲ θανὲ νὰ παρῇ τὴν ἀφεντίαν του. καὶ ὡς αὐτοῖς νωστὲς τὰς
 γραφεῖς ἔκλαυσεν πικρά. καὶ ἔκραξε τὸν μισερ τζεντεφρέ ὁ ποῦ τὸν
 εἶχε ποροτσάποραν, καὶ δύο ἀρχιερεῖς. καὶ δύο καπετάνιους, καὶ
 ἄλλους πέντε ἀρχοντας καὶ εἰπέντους τὴν λύω λυτου καὶ νὰ γρά-
 ψου τοὺς πέπυς του ὁ ποῦ ἐπείρην εἰς τὸν μωρέαν. καὶ τὸν λαόν, καὶ
 τὰ παύματα τῶ λαοῦ, καὶ ἔτ' ἐτ' ἐτ' ἰδῶκαν δ' ἄγράφου. καὶ αὐ-
 τὸς ὁ κόντες μισερ γουλιάλμος ἔκραξε τὸν μισερ τζεντεφρέ ἔμ-
 πορδεν εἰς ὅλους τοὺς ἀρχοντας καὶ εἰς τὰ φουστάτα καὶ τὸ εἶπεν,
 ὁ λαοῦ τὰ καλὰ καὶ τὴν πηλώσου καὶ τὰ κέρδισου τὰ ἀφισεῖς ὁ
 ποῦ ἤγες νὰ παρῇς ἀπὸ τὸν βασιλεῖα τῆς πόλεως τὸν βαλδβίνον,
 ὁ ποῦ ἦσμεν στυτρόφος ὅταν ἐπῆρε τὴν πόλιν. καὶ δ' ἄ ταῦτα τὰ
 ἀγαθὰ καὶ τὴν δὲ πηλῶ χηρίαν ὁ ποῦ ἰδεῖς εἰς ἐμὲ διδῶ καὶ χα-
 εῖζωσου νὰ ἔχης κατὰ δ' ἄδοχὴν καὶ κληρονομίαν τὴν καλαμά-
 ταν καὶ τὴν ἀρκάδιαν μὲ ὁλαίς τοὺς τὰς περιοχῆς. καὶ τὸ ἰδῶκε
 χευσόβουλον. καὶ τὸ εἶπε. νὰ εἶναι εἰς αὐτὸν πῶς καὶ ἀληθινὸς
 εἰς ὅλα χωρεῖς καμίαν ὀπβουλῶν. καὶ τοὺς τόπους ὁ ποῦ ἐπῆρε
 εἰς τὸν μωρέαν σου παραδίδω νὰ ἦσθ μπηῖς καὶ ἐγὼ παγίνω εἰς
 τὴν φραγγίαν εἰς τὴν πατερίδα μου καὶ εἰς ἕνα χρόνον θέλω σεί-
 λη αἰθρώπους ἰδικούμου. καὶ ὥστε νὰ ἔλθω οἱ αἰθρωποίμου
 νὰ φυλῆς ὡσάν νὰ ἤμου καὶ ἐγὼ σωματικῶς, καὶ οἱ αἰθρωποὶ
 θέλω μῆς συγχυθῆς μου. καὶ αὐτὸν δὲ λήσῃ πινὰς νὰ ἔλθῃ θέλεις
 ἦς ἐσὺ αὐθέντης. εἰς ἕναν χρόνον πινὰς δὲν ἠδέλῃ νὰ ὑπάγῃ. καὶ
 ἔτ' ἐτ' ἐτ' εἶχεν παραγγελίαν νὰ εἶναι κληρονόμος τῶν τόπων. καὶ
 ἰράση τῶν συμβουλατόρων του τοὺς τόπους. ὁ αὐτὸς νὰ εἶναι αὐ-
 ... κατὰ τὸ χευσόβουλό του, καὶ αὐτὰ ὅλα τὰ ἔγραψαν καὶ

Hhhh 2

τῇ ἐγένετο εἰς τὸν καιρὸν τὸ ἐσκοπῆσαι
ἡρώδοις τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἡρώδης
βουλιὰ ἔλαβεν εἰς τὸν καιρὸν
νεῖπαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπ' ἡγήσθη εἰς τὴν πατρίδα τοῦ
νῆαν ἡγουμ φραγγίαν. καὶ ὁ μισὲρ τζεντερρὲς ἔμενεν αὐτοῦ
μωρέως, καὶ οἱ οἱ καὶ ἔμαζωθησαν οἱ ἀρχόντες καὶ τὰ φουσαῖα
εἰς τὴν ἀδραβίδαν. καὶ κατὰ τὸν εἰσμὸν τῆς κόντε μισὲρ γυλιὰλ-
μου, ἐμοίρασε τοὺς τόπους εἰς τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν. καὶ ὁ φῶτος
ἀρχοντας ἦτον ὁ μισὲρ γυλιὰλμου ἡ τεροζήρης. καὶ ἔδωκε τὸν φῶ-
τος εἰκοστέσας. φῶτες λέγουται φῶτες ἡ φῶτες. ἡγουμ
απελίκια. καὶ ἔκαμν ἐκεῖ κάσρον καὶ τὸ ὄνομασεν ἀπόβα. τῇ δὲ
δευτέρου τῇ μισὲρ ριγὲν πι πειρὲρ ἔδωκε φῶτες εἰκοσδύο, εἰς τὰ
σκόρδα τῇ δρόγου. καὶ ἔκτισε ἐκεῖ κάσρο καὶ τὸ ὄνομασε καρη-
τένα. καὶ τῇ τρίτῃ ὄνομα π μισὲρ γουλιὰλμου τὸ γένος του ἀλα-
μάνος. τῇ ἔδωκε τὴν παλαιὰν πατέρα, μετ' ὅλην τὴν περιολὴν.
τῇ τετάρτῃ ἔδωκε τὸ κάσρο τῆς βελιγόνος μετ' ἔξιν φύγες. καὶ τοῦ
πέμπτου ὄνομα π μισὲρ γουλιὰλμου ἔδωκε τὸ κάσρον τῇ κυκλίᾳ,
καὶ αὐτῇ μετ' ἔξιν φύγες. καὶ τῇ ἕκτῃ τῇ μισὲρ τζουαίντεν βέλε τοῦ
ἔδωκεν ἔξιν φύγες εἰς τὴν τζακονίαν. καὶ ἐκεῖ ἔκτισεν κάσρο καὶ τὸ
ὄνομασε γεράκιν. καὶ τῇ ἑβδόμῃ τῇ μισὲρ τοῦτε τουρῆ, ἔδωκεν
τὰ καλὰ βελία, μετ' ὅλην φύς. τῇ δὲ ὀγδόῃ τῇ μισὲρ ρηγουμ-
τελέλι ἔδωκε νὰ ἔχῃ ὀκτὼ καβαλαρεῶν φῶτες, εἰς τὴν βοσίτζαν.
τῇ δὲ ἐνάτῃ τῇ μισὲρ τοιυτεν ἔξιν φῶτες μισὲρ δούκα ὀνομαζοῦ
μῦρος εἰς τοὺς λαῖκους, τέσσερες φύγες, καὶ τὴν λουκαϊμονίαν.
τῇ δεκάτῃ τῇ μισὲρ δινουήλι, ἔδωκε τὸν πασαβὰ, καὶ τέσσερες
φύγες καὶ φλαμπουρον νὰ βασιλῇ. τῇ δὲ ἐν δεκάτῃ μισὲρ ἡμωέρ-
του τζι τρέμουλα τέσσερες φύγες. καὶ αὐτὸς ἔκτισε τὴν γαλα-
σίτζαν τὸ ἀπὸ τὸ αἰὶν τῇ ἀγίᾳ Ἰωάννῃ. ἡγουμ τὸ ξενοδοχείον, ἀλ-
λεις τέσσερες ἔδωκεν. καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς καλσιμῶτας καὶ τῇ ἀ-
λαλαίων ἀλλεις τέσσερες φύγες. καὶ τῇ τέμπτῃ τῇ ξενοδοχείου
ἀλλεις τέσσερες. τῇ Μητροπόλῃ τῆς πηλαιᾶς πατρὸς μετ' ὅ-
λην ἐκκλησιαστικόν, ἀλλεις ὀκτὼ φύγες, καὶ τῇ ὁπισκοπῇ τῆς
τῆς φύς τέσσερες. καὶ τῆς βελιγόνος, καὶ τῇ κυκλίου, καὶ τῇ
ἐκκλησιαστικῇ τῇ ὁμοίᾳ φύγες τέσσερες τῇ καδινός. τῇ π

καὶ οἱ σεργῆντες νὰ ἔχ
τοὺς σεργῆντας. μόνον ὡς εἶπα μὲν. ἀφ' οὗ ἀναγνώσει τὸ
χρυσοβούλου εἶπεν ὁ μισὲρ τζεντεφρὲς ὡς παῖτος καὶ μπήλος
τῆ μαρώως παρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ παρὸς τοὺς ἀρχόντας αὐτὴ εἰς
τὴν σινάδον. ἰδοὺ ὁ πᾶσα ἔναι ἔχτε τὸν τόπον σας κατὰ τὸν ὀρίσ-
μὸν τῆ χρυσοβούλου. ἔχτε λοιπὸν καὶ βασάσε φλαμπουρα. καὶ
νὰ χρεωσῇ πᾶσα ἔναι νὰ ἔχη καβαλαρῆν ἕνα, καὶ δώδεκα σερ-
γῆντας. καὶ οἱ καβαλαρῆν ὁ ποῦ ἔχου καδ' ἔναι μίαν φύα. ἀπὸς τοῦ
νὰ χρεωσῇ νὰ δουλαῖν δὲ τὸ φύετο, ὡσαύτως καὶ οἱ σεργῆντες τῆς
κουυτσεας ὁ καδ' ἔναι νὰ δουλαῖν μὲ τὸ κορμίτου καὶ ἔτ' εἰς ὀπο-
φάσισαν νὰ εἶναι εἰς πᾶσαν ἀνάκραξιν δὲ φύλαξιν τῆ τοῦ. καὶ
ἡ περνιατόροι νὰ εἶναι ὁ μοίως εἰς πᾶσαν ἀνάκραξιν δὲ φύλαξιν
τῆ ἀφεντός νὰ δὲ εἰς κουυτσε καὶ νὰ εἶναι ἔτοιμοι πᾶσα ὥρα καὶ
καθημέραν μετὰ ἀρματαίτους ὁ πῆ νὰ τοὺς μιλῶσιν εἰς ἀφεντός νὰ
δὲ εἰς τοῦ καὶ ὅπου τοὺς ὀρίσει καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνωθεν κατὰ ταῖς φύ-
γας ὁ ποῦ ἔχη νὰ χρεωσῇ νὰ ἔχη τοσοῦς καβαλαρέους μετ' αὐτῶν εἰς
πᾶσαν χρεῖαν πολέμου. καὶ ἐβεβαίωσαν τοῦτο οἱ ἀρχόντες καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς, καὶ ὅτι νὰ βασάσῃ καὶ φλαμπουρα εἰς ἀφορμὴν τῆς μά-
χης καὶ εἰς τὴν βουλῇ τῆς ἀφεντίας καὶ εἰς ταῖς κείστες τῆ τοῦ
νὰ εἶναι καὶ οἱ ἀρμυρῆς, ὡσαν καὶ οἱ φλαμπουραρῆς. πλὴν εἰς
κείσιν καὶ εἰς συμβουλῇ ὁ ποῦ νὰ θέλωμεν νὰ θανατώσωμεν αὐ-
θροπον. ἢ νὰ κόψωμεν ἀπὸ τὰ μέλητου. καὶ εἰς τὰς ἄλλαις κείστες
τὰ λείπουσι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ μὲν εἶναι εἰς τὴν βουλῇ. ἐπει-
δή αὐτὰ δὲν ἐδοθῆσαν ὑπὸ ἀρχιερέων κατὰ νόμον. δὲ νὰ μὲν τὰς
ἐκαθήρου δὲ τούτῳ τὴν ἀμαρτίαν. ὅρισε δὲ τὸν ὁ μισὲρ τζεν-
τεφρὲς νὰ ἔτοιμασάμῃ οἱ ἀρχόντες μὲ τοὺς ἀνθρώπους τιν. καὶ οἱ
καβαλαρέοι καὶ οἱ σεργῆντες καὶ οἱ φορονοιατοροὶ, καὶ ἄλλοι ὁ ποῦ
νὰ εἶναι γραμμῆσοι ὁ ποῦ πέρην πλερομῇ τῆ ἀφεντός νὰ ἀρμυ-
τοῦσιν, καὶ ἔτ' εἰς ἀρματαίθικαν καὶ ἐπὶ ἦσαν μὲ τὸν αὐθέντην εἰς
βελιγόςιν. ὁ ἐπολέμησαν πόλεμοι μετ' ἄλλον καὶ τὴν ἐπέ-
δοσι ἐπερσκιώσαν ἕνα μαν καλὰ δὲ νὰ τοὺς λοιποὺς
κοφας.

κρούς καὶ μεγάλους . καὶ αὐτοὶ ὡς κούσαν ἐπὶ τὴν
πύλιναν τοὺς δῶσαν ὀρεσμὸν νὰ ἔχουσι τὰ παράγματα τοὺς
δίδως . καὶ ἔτι τοὺς ἔδωκεν . καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπήγαγεν εἰς τὴν λοκα-
δεμονίαν . καὶ ἦτονε κάστρον μέγαλον καὶ δυνατὸν . καὶ μετὰ τειχεῖας
στρεῖα καὶ μετὰ πύργους καὶ ὡς ἐπήγαγεν ἀρχισαν πόλεμον μέγαν
καὶ δυνατὸν . καὶ ἐπολέμησαν πέντε ἡμεροῦνκτια . ὅτε δὲν ἤθελεσαν
οἱ λακεδαίμονες νὰ τῷ δαδοῦν . ὥσα ἡγαρεύσαν ὅτι θέλουσι
τὴς παρὴν ἑκαμὴν συμφωνίαν ὅτι νὰ μὴν ἔχουσι πειρασμὸν εἰς τὰ
παράγματα τοὺς καὶ ἐπορευκύνῃσαν καὶ ἰδοὺν τοὺς χρυσόβουλον
καὶ ἔβαλεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ τῆς εἰς τὴν λακεδαίμονίαν .
καὶ ὅρσειν τὰ φουστάτα νὰ πᾶσι καὶ κουρσάδουσι ὅλον τὸ μέρος
τῆς τζακονίας . καὶ εἰς τέλος καὶ εἰς τὴν μονοβασίαν καὶ εἰς τὰ βιά-
σκα καὶ εἰς τὴς ἄλλους πόλεις ὅπου δὲν εἶχεν ἐπαρμόρους . καὶ ὡς
ἔμαθαν οἱ ἀρχόντες τῇ βουλεύτῃ δὲν ἀφῆκαν νὰ κουρσάδουσι
αὐτοὺς ὅτε νὰ κάμωμεν τρόπον νὰ τοὺς παύωμεν . καὶ ὅρσειν ὁ μισερ
τζεντεφρὲς νὰ ἰδοῦν ποῖα κάσρη ἐν ἐπορευκύνῃσαν . καὶ ἦσαν
τῇ κόρινθον καὶ τὴν ἀνάπλην , καὶ τὴν μονοβασίαν . τὰ ὅποια κάσρη
ἦσαν . καὶ ἀριματομάχια καὶ δὲν ἔχουσι πόλεμον νὰ πολυμυθοῦν .
αὐτὸ δὲ εἶπαν ἀνδρὶ νὰ τὰ παρὴν νὰ τὸν πορευκύνῃσαν αὐτὸν νὰ
ἔῃ παρτελεύθεροι ἀπὸ πᾶσαν ἡγερίαν παρδίων πρὸς παιδιῶν
τῆς ἐκτὸς τοὺς ἑκάμε χρυσόβουλον ὡς ἤθελεν καὶ ἐπορευκύνῃσαν
τον . ὅμως ὁ μισερ τζεντεφρὲς ἦτον καλὸς ἀνδρῶν καὶ τὸν ἀγα-
ποῦσαν ὅλοι . καὶ Ῥωμαῖοι καὶ φράγγοι . ὅτε τὰς χαρίτες ὅτε εἶχε .
καὶ ἔτι ἐβουλεύθησαν οἱ ἀρχόντες οἱ Ῥωμαῖοι καὶ οἱ φράγγοι νὰ
κάμωμεν ἀφέντη τῇ μορέως τὸν μισερ τζεντεφρὲ . ἐπειδὴ εἶχεν πεί-
ρασὴν ὁ χρόνος ὁ ποῦ ἤθελεν νὰ στείλῃ ὁ κόντες ἀνδρῶν καὶ δὲν
ἔσειλαν πρὸς νὰ εἶναι αὐτὸν τῆς ὁ μισερ τζεντεφρὲς καθὼς εἶχε
παραγγείλῃ ὁ κόντες . καὶ ἔσειλαν αὐτὸν πασαδῶρως εἰς τὴν Βενετίαν
μετὰ χαρίσματα , μεγάλα καὶ πολλὰ εἰς τὸν πρεντζιπὸν . ἐπειδὴ
ἔχεν μεγάλῃ φιλίαν μετὰ τὸν μισερ τζεντεφρὲ . καὶ ὅχι μόνον
πρεντζιπὸν εἶχεν τὴν φιλίαν , αὐτὸν καὶ μετὰ ὅλους τοὺς ἀστίους .

Τ Ω

Π Α Η Ι Ε Ρ Ω Τ Α Τ Ω

ΚΑΙ' ΣΟΦΩΤΑ' ΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

Φιλαδελφείας κυρίω Θεοφάνη τῷ Ἐνακίῳ Ἐπιτρόπῳ
καὶ Ἐκκλῆσῳ Πατριαρχικῷ.

Ο Θεὸς καλεῖται εἰς τὴν παλαιὰν ὁρμήν, Παντοκράτωρ καὶ σω-
φώτατος δεισιπότης, τὰς δικαίας ἑταρὰς ἀπαρχὰς ὁ λογὸν τῆς γέ-
νημάτων, καὶ τὰς προσφέρωνων τοῖς ἱερῶσι, καὶ αὐτῶν τῶν ἀρχιερέων.
ἡ αἰτία ἐστὶν, ὡς ἐγὼ ὑπολαμβάνω, ὅτι ὁ Θεὸς θέλωντας νὰ καμὴ τὴν
ἀνθρώπων νὰ γνωρίζωσιν αὐτὸν αἰτοῦν τῇ ἡμετέρας ζωῆς, καὶ τῇ
ζωῇ ἀναγκαίῳ ἐκείλυσεν εἰς αὐτὸν νὰ προσφέρονται αἱ ἀπαρχαὶ
καὶ αἱ δικαίαι. ἐπειδὴ ἔπειδὴ αὐτὸς χρεῖαν δύνει, αἰετὶς ὅς
ἔστιν ὁ Θεὸς, ἡ δέλησις νὰ προσφέρονται τοῖς ἱερῶσι, ἔτι καὶ διὰ τῶν
ἱερῶν, νὰ τὰς δέχεται αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἰπεῖν πᾶς, διὰ τὴν νὰ μὴ
προσφέρονται τοῖς κοσμικοῖς κριταῖς. ὁ πᾶς εἶναι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸν
Θεὸν βαλμένοι, καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, Οὐκ ἔστιν ὁρμή-
σια εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ἔτι, διὰ τῶν κριτῶν, νὰ ἀναφίρεται εἰς τὸν
Θεόν, ὅσοι κρινόμεθα εἰς τὸ τοῦτο, ὅτι αὐτὰ καὶ οἱ κοσμικοὶ κριταὶ εἶ-
ναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ βαλμένοι, ἀλλὰ διότι εἶναι διὰ κοσμικὰ πράγματα,
καὶ ἔχουσι τὴν μάχαιραν εἰς τὰ χεῖράτους, ὁ φόβος τῆς μάχαιρας
ἡ θέλει καμὴ τὴν ἀνθρώπων νὰ μὴ γνωρίζεται τὸ πρᾶγμα, τί-
χα διὰ Θεόν, ἢ ὅχι τὸν φόβον τῆς μάχαιρας διδόνται, τὰ δικαίαι
προσφέρονται τοῖς ἱερῶσι, ἐπειδὴ οἱ ἱερεῖς μάχαι-
ρας φατερὸν εἶναι ὅτι διὰ τὸν Θεόν προσφέρονται, εἴχα
λα αἰτίας νὰ εἰπῶ, ἀλλὰ ἡ ὁποιοτικὴ συντομία, δὲν μὴ ἀφί-
κα συλογίσω. τὸ λοιπὸν ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα ἔπος ἔχει, ἡ δέλησις
ἡ γὰρ προσφέρουσι τῷ Δεῖν ἱεράρχῃ, καὶ περὶ τῆς τῆ Χρισ-
τοῦ ἐκκλησίας, δικαίαι καὶ ἀπαρχαὶ τῷ παρόντι Ἰσορικῇ Βίβλῳ
βαλὰ νῶς εἰς τὴν σάμψαν. καὶ τὸ ἀφῆρσα τῇ

...οντα. ...ο που ε... το ελ...
...ειδῆ εἶσαι σοφός καὶ κρείττης ἀδ' ἑκάστος, καὶ τὸ κρεῖ-
...ης μὲν τὴν σοφίαν σου, καὶ νὰ τὸ δοκιμάσῃς, καὶ τότε νὰ ὠρίσῃς, νὰ δημο-
...σιευθῇ εἰς τὸν κόσμον, καὶ τὴν αὐτὴν θέλω πέμψαι ἀντίτυπα πα-
...ταχῶς, καὶ μάλις αἰς τὴν Κωνσταντινέαν, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ δι-
...γλυέσ σου κυρίου Μιχαὴλ τοῦ Καββάκ, τοῦ πρῶτου φίλου τῆς Παιε-
...ρότητός σου, καὶ ἐμοῦ, καὶ ἐκείνος, ὡς φίλος, καὶ ὡς ἐραστής τῶν καλῶν
...οὔ ποῦ εἶναι, θέλει καί μιν νὰ δημοσιεύῃ καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, πα-
...ρακαλῶ λοιπὸν τὴν Παιερότητα, νὰ δεχθῇ τὴν ἀπαρχὴν τῶν
...παρόντος Βιβλίου, καὶ διαύτης τὴν πολλὴν ἀγάπην καὶ ἀλβειαν
...οὔ ποῦ ἔχω πρὸς αὐτήν. τὴν οὖν ποίαν κίερες ὁ Θεὸς νὰ τὴν φυλάτῃ
...εἰς ἑπὶ πολλῶν ὡρείδας. Διώφειλαι τὴν ἐμπισθεύοντος αὐτῇ χρι-
...σωνύμου Ποιμνίς, καὶ διὰ χαρὰν καὶ εὐφροσύνης ἡμεῖς τῶν ἐξ ὅλης
...ψυχῆς ταύτῃ φιλουῦμεν. γένοιτο.

Ἐντίτησιν. Ἐτεῖ κυρίου. α. χ. λ. α. Γαινουαρία γ'. τῆς
Παιερότητός σου δῆλος μικρός.

Ἀπόστολος Ὁ Τζηγαράς.

φαλίζου. καὶ ἐν τῷ ὄρει τὰ κάσρα καὶ οἱ χώρες τὸν φόβον αὐτῶν,
 ἔδραμαν ἀρχόντες καὶ πῶχοι ὅλος ὁ λαὸς καὶ ἐπεροκυώσαν αὐ-
 τοὺς. καὶ ἔδωκαν τοὺς ὀρεσμοὺς νὰ ἔχου τὰ πράγματα τοὺς ὡσαὺ
 τὰ εἶχαν ἀπαρχῆς. καὶ ἔτι χάρισμα εἶχαν ἀπὸ τῆς βασιλείας τῆς
 Ρώμης νὰ τὸ ἔχου. καὶ ἐν τῷ ἐπεροκυώσῃ ὁ λαὸς καὶ ἐπέ-
 ραν ὀρεσμοὺς καὶ ἐπῆγαν εἰς τοὺς τόπους τὴν μετὰ χαρὲς μεγάλης.
 μετὰ τὸ τοῦ ἐσκευάθησαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ κάσρον τῆς ποτικῆς. καὶ
 ἐζήτησαν νὰ τοὺς παραδώσω τὸ κάσρον. καὶ ὁ ἀφέντης τῆς κά-
 σρου ἐμενοῦ καὶ λαὸς ὁ δὲν ἠθέλησαν. καὶ ἐν τῷ ἐπολέμισαι καὶ
 τὸ ἐπῆραν ἀπὸ σπασίου. καὶ ἔβαλαν ἐκεῖ αὐθέντι αὐτὸ ἀνθρώπων
 ἐδικούς τῆς. καὶ φυλακίσαντες. καὶ ἀνέκεῖ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀρ-
 διά καὶ τὴν ἐπολέμισαι καὶ ἐπῆραν τὸ κάσρι καὶ τὸν πύργον
 καὶ τὸ ἐκρυβίσαν, καὶ ἀφῆκαν καὶ ἐκεῖ αὐθέντι καὶ φυλακί-
 σαντες. καὶ ἐσκευάθησαν ἀπὸ τῆς ἀρκασίας καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν
 μοθώνην καὶ ἦσαν ἔρημη. ὅτι τὴν εἶχαν οἱ βιέντικοι ἀπὸ καιρὸν
 χαλασμένην. καὶ ἀπὸ τῆς μοθώνης ἐπῆγαν εἰς τὴν κορώνην
 καὶ ἐπεροκυώσαν οἱ κορωνάιοι μετὰ τὸν αὐθέντι αὐτοὺς. ἐπαραλαβὼν
 τὸ κάσρον ἦσαν διὰ χυμὰ καὶ τὰ τειχεῖα καὶ οἱ πύργοι. ἐζήτησαν
 δὲ οἱ κορωνάιοι νὰ ἔχου τὰ πράγματα τοὺς ὡσαὺ τὰ εἶχαν καὶ
 ὡρῶτα. καὶ ἐν τῷ τοὺς τὰ ἔδωκαν. ἔβαλαν δὲ ἀφέντι εἰς τὴν κο-
 ρώνην καὶ φύλακας. καὶ αὐτοὶ ἐσκευάθησαν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐπῆγαν
 εἰς τὴν καλαμάταν. καὶ ἐπεροκυώσαν οἱ καλαματιανοὶ. καὶ ἐπῆ-
 ραν ὀρεσμοὺς νὰ ἔχου τὰ πράγματα τοὺς ὡσαὺ τὰ εἶχαν ὡσαὺ τὰ
 ἄλλα κάσρα ὅπου ἐπεροκυώσαν, ἔμαθον δὲ τὸ τοῦ κάσρου τῆς
 νικηρῆς. καὶ ἡ βελιγόνη μετὰ ταῖς χώραις τῆς καὶ τῆς λακιδαιμο-
 νίας, καὶ ἐμαζώθησαν ἐν τοὺς λαῖκους τὰ χωρία. καὶ ἐμα-
 ζώθησαν περὶ καὶ καβαλάρεοι χιλιάδες τίσσας εἰς τὸν κοινῶ-
 τουρον ἐλαῶνα. καὶ ἐν τῷ ἔδραμαν ἐκεῖ καὶ οἱ ἀφέντες οἱ φράγγοι
 μετὰ τὸ φουσαπόντους. καὶ ἔδωσαν πόλεμον ἐν τῷ καὶ φοβερὸν. καὶ
 ἐνίκησαν τοὺς Ρωμαίους οἱ φράγγοι. καὶ ἔσφαξαν πολλοὺς ἐκ
 αὐτῶν. καὶ αὐτὸν τὸν πολέμονα καὶ ἐκείνους οἱ φράγγοι
 τοὺς Ρωμαίους μόνον. ὥπως ὡσαὺ ἐνίκηται τὰ φουσατάτα ἐκ τῆς
 καλαμάταν. καὶ μετὰ τὸν ἀφέντι τὸν μισερ τζετα...

παντα πολλά ἐφωτίσας ἑκαμὴν καὶ ἄλλας χαρὰς μεγάλας, καὶ
 ὥσαν ἑσμιζαν τε τοιοῦτοι τρεῖς αὐθενταῖδες ἑκαμὴν κοιτέσιον ἤτοι
 συμβουλῶν καὶ ἐπὶ ἦσαν εἰς τὸ ἀργος. καὶ ἀφῆκον εἰς τὴν κάτω χώ-
 ραν τῆς κορίνθου ἀφέντιλιν καὶ φουσατά καὶ ἐφύλαγαν καὶ ὥσαν
 ἦλθαν αὐτοὶ εἰς τὸ ἀργος ἐπολέμησαν καὶ τὸ ἐπὶ ἦσαν ὁ δὲ σούρος
 ὁ καπιταῖος τῆς Ρωμαίων ὁ ποῦ ἦτονε ἀπ᾽ αὐτοὺς εἰς τὸ κασέλιον τῆς
 κορίνθου ὡς ἴδεν ὅτι το φράγγικον φούσατον ἐμίσεψεν καὶ ἐπὶ ἦσαν
 εἰς τὸ ἀργος. ἐκατέβλεν τὴν νικητὰ μετέχιν καὶ ἐμπήκιν εἰς τὴν
 κάτω χώραν τῆς κορίνθου ἐκεῖ ὁ ποῦ ἐφύλαγαν οἱ φράγγιοι, καὶ
 ὁ κτεὶς ἐκοψεν ὅλους καὶ ἐπὶ ἦσαν τὴν χώραν. καὶ ὡς τὸ ἔμαθεν ὁ κόντες
 μισερ γουλιάλμος πολλὰ ἐλυπήθη καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἀφονταῖδες
 ζων ποῦ ἦσαν μετὰ αὐτῶν, καὶ ἦλθαν ἀντικρυτῆς κορίνθου μετὰ φε-
 ρματάτους. καὶ ἑκαμὴν ἡμέρας ὅκτω ὁ μάστι, τότε εἶπεν ὁ ῥήγας τῆς
 θεσσαλονίκης ὁ Βονιφατιος πῶς δέλει γὰρ ὑπάγει εἰς τὴν θεσσα-
 λονίκην εἰς τὸ ῥηγάτοντου, καὶ ὡς τὸ ἤκουσεν ὁ κόντες μισερ γου-
 λιάλμος ἐλυπήθη πολλὰ καὶ τὸν ἐπαρακάλεσεν νὰ τῷ βοηθήσῃ
 αὐτὸς τὰ εἰσοδήματα τῶν ῥηγατουτου καὶ μετὰ φουσατάτου. καὶ ἔτι
 ἐδὲχθη ὁ ῥήγας τὰ λογία τῶν κόντες μισερ γουλιάλμου, καὶ ἔδω-
 κέντου ὅλα τὰ εἰσοδήματα τὰ ἀφεντικά ἤτοι τα ντάζια καὶ ἄλ-
 λα δικαιώματα τῆς ἀθῆνας τῆς μονδομιτῆς καὶ τῆς δόξου, μετὰ
 ὅτι αὐτοὶ οἱ τόποι ἤσαν τα κασρη ἦσαν ἀπὸ κάτω εἰς τὸ ῥηγάτον-
 του. καὶ ἐκραξεν τοὺς πρῶτους τῆς κασρη τῆς τριῶν καὶ τοὺς ἐπα-
 ρέδακιν τῶν μισερ γουλιάλμου νὰ τὸν γνωρίζου δὲ ἀφέντιλιν-
 τους ὥσαν τὸ κορμίντου. καὶ νὰ τῷ δίδου τὸ τέλος τὸ ἀφεντικόν καὶ
 ἐπαρακάλεσεν ὁ ῥήγας τὸν μισερ τζινδεφρὲ καὶ ἀπέμεινεν μετὰ
 φουσατάτου εἰς βοήθειαν τῶν κόντες μισερ γουλιάλμου. καὶ ὁ ῥή-
 γας ἐμίσεψε μετὰ φουσατάτου καὶ ἐπὶ ἦσαν εἰς τὸ ῥηγάτοντου εἰς τὴν
 θεσσαλονίκην. καὶ ὁ κόντες μισερ γουλιάλμος μετὰ τὸν ἄλλον ἀφέν-
 τιλιν τὸν μισερ τζινδεφρὲ ἐμίσεψαν ἀπὸ τῆς κορίνθου μετὰ φου-
 σάτατους καὶ ἐπὶ ἦσαν εἰς τὴν ἀδραβίδαν. καὶ τῆς ὥρας ἔγραψαν
 ἑπιστάτας καὶ ἐσεῖλαν εἰς τὰ κασρη τὰ μέσα τῶν μαρῶν καὶ εἰς
 ὧρας ὅσοι δέλιαν νὰ προσκεκοσῇ, γὰρ ἔχου τὸν ρουχα-
 νιστικὸν ἐν τῇ κασρῇ καὶ ἐκεῖ δὲ ὅσοι παρῆσαν
 νὰ τῆς δόξου.

...καὶ ἐτὶ ἄλλοι
...τον κοντόσαυλον τὸν μισερ φλόει. καὶ ἄρῃσεν τὴν ῥήγος ο-
λόγος τῆτος. ὅτε νὰ παρῇ αὐτῷ τὴν κεράτιστα μπεταίν τὴν νυμ-
φῶ αὐτῆς, τὴν θυγατέρα τὴν πρίντζηπου. καὶ ἐτὶ ἐκραῖεν αὐ-
τοὺς, καὶ τὴς δὶλορησεν ὁ μητροπολίτης τῆς ἀνάπολις. καὶ ἐπῆρε
αὐτῷ εἰς τὸ σπῆν αὐτῆς, ὡς γυναικάντου. καὶ ὡς ἔκαμιν τὸν γα-
μον, ἐκραῖεν ὁ ῥήγας τὸν αὐτὸν μισερ φλόει, καὶ τὴν ἐπαράδωκε τὸ
πρίντζηπάτο αὐτῆς τὴν μωρέως τῆς γυναικόςτου, νὰ τὴν ἔχη αὐτὴ
ἢ γυναικάντου ὡς πατρικὸν αὐτῆς δικαίωμα, μὲ τοιοῦτον νὰ
χεῖρσῃ ὁ αὐτὸς πρίντζηπος ὁ αἰδρας τῆς κληρονόμου τῆς αὐ-
τῆς κεράτιστα νὰ διδῇ καθε χρόνον, τὰ τέλη τῆς ῥήγος. ὅτε
νὰ ὁ πῆς ἐταξεν ὁ πατέρας αὐτῆς. ὁ ποτὲ μισερ γελιάλμος. ὅτε ἐτὶ
ἐπροσκύνησεν τὸν ῥήγαν ὁ πρίντζηπος, καὶ ἡ γυναικάντου αὐτῆς ἢ
κεράτιστα, καὶ ὁ πρίντζηπος ἐπῆλθεν μόνοςτου καὶ ἀπεχερέπι-
σεν ὅλους τὴν παλατίου μεγάλους καὶ μικροὺς. καὶ ἐτὶ ἐτιμά-
θη μὲ τοὺς αἰθρώπουςτου καὶ ἄλλους καβαλαρέους καὶ πεζοὺς
μὲ πλερωμὴν, καὶ ἔδωκεντο ὁ ῥήγας ὀρυσμὸν εἰς τὸν μορέαν εἰς τὸν
μπαῖλον καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀφέντες. ὅτι τὸν ἐπέμπει ὅτε πρίντζη-
πον τὴν μωρέως, μετὰ τὴν γυναικάντου αὐτῆς κεράτιστα, νὰ
ἔχει τὴν τιμὴν καὶ κληρονομίαν. καὶ ἐτὶ ἐκαβαλῆκεσαν με-
τὰ πρίντζηπάτο τὴν γυναικάντου, καὶ μὲ ὅλλωτου τὴν διυά-
μιν καβαλαρέους καὶ πεζοὺς καὶ ἦλθεν εἰς τὸ βρωντόση. ὅτε ἐμπή-
κιν εἰς μεγάλα πλοῖσματα, καὶ ἔκαμαν ἀμύρια καὶ ἐμίσθωσαν ἀπὸ
τὴν πέλιαν καὶ ἦλθαν εἰς τὴν γλαρίντζαν καὶ ἀγῆκαν ἔξω
ἐκάθησαν, εἰς τὰ ἀφέντικα παλάτια. καὶ ὁ μπαῖλος εἰς τὴν

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

καὶ ὁ
 ἔρξατο ἐβαλεν ἀνδρῶντες ἐδικέτου. καὶ ὡσαν εἰσὶν
 πρηντ ζηπάτο αὐτῆ. ἔκαμν κοινέγιον πῶς νὰ κάμει καὶ νὰ πο-
 ρυθεῖ εἰς τὸ πρηντ ζηπάτο αὐτῆ. ἔσονται ὁ πῆ ἦτον μάχη. καὶ τὰ
 φρεσάτα ἤν ρωμαίων ἦταν ἐκεῖ δὲ νὰ πολεμήσεν, καὶ τὸ κοινέγιον
 ἔσυμβούλευσεν, ὅτι νὰ κάμει ἀγάπη νὰ εἶναι εἰρηνεφροσμε τὸν
 βασιλέα. καὶ ἔσηλιν εἰς τὴν μονοβασίαν εἰς τὸν ἀφέντη τὸν κατακ-
 τῶν ὁ πῆ ἦτον ἀφέν τις εἰς τὰ κάσρη τῆ βασιλείας ἤν ρωμαίων.
 καὶ ἔσηλιν φῆσα ἀρματαμύχη δὲ τὴν ἀγάπην. καὶ ὡς το ἔμαθεν
 ὁ βασιλεὺς, τις ἐδέχθη μετὰ πολλῆς χαρᾶς. καὶ ἔγινεν μεγάλη ἀ-
 γάπη μετὰ τῆ βασιλείας καὶ τῆ πρηντ ζηπτε. καὶ αἰσπαύθη ὁ λαὸς
 τῆ κωρέως. καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν. ὁ βασιλεὺς ὁ Μιχαὴλ αὐτὸς
 ὁ παλαιολόγος ἀπέθνησκεν καὶ ἀπέθανεν.

Περὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ παλαιολόγου, πῶς ἔλαβε τὴν βασιλείαν.
τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ παλαιολόγος εἶχεν ὄψα γυναικὰν ἀλογητικὴν
 τὴν ὁ ποῖαν ἤφεραι ἀπὸ τὴν λεμπαρδεῖαν μετὰ πολλὴν βίον. ὧς
 ὡσαν ἢ ἐπῆρεν τελείως δὲν πὺν ἡγάπα. ὡς ᾗ δὲν αὐτῇ ἡ γυναικὰ
 τὴ βασιλείως ὅτι ἢ εἶχεν κακῶς ὁ αὐτὸς βασιλεύς, ὁ ἄνδρας αὐτῆς.
 ἐπῆρεν τὸν βίον της καὶ ἐφύετο κρυφῶς. καὶ ἐπῆγχε εἰς τὴν πατρίδα
 της. ἦτον δὲ ὁ βασιλεύς πολλὰ πόρνος. ὧς καὶ τὸ δὲν ἡγάπα τὴν
 γυναικατου. ὁδὸς ὁ ποθὸς αὐτῆς. ἦτον εἰς πολλὰς γυναικας. ἔβα-
 ρύνον δὲ ὁ σουλτὰν μουράτης εἰς τὴν ἀνδριανούπολιν. ὧς αὐτὸς
 ὁ κύρ

... σου, καὶ δόμισαι τὸν θεόν, νάσι δέξῃσιν καὶ λαβὴς τὸ κα-
 τὰ τὸ πειρήμον καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν αὐτῷ δέμῳ καὶ βασιλείᾳ
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ὁμοῦς δὲ ἰδὼν ἡμῶν εἰδὼν, ὅτι αὐτὸς
 νὰ ἐπαρῇ τὸ κάστρον τῆς τῆς διασολογίας, εἰλε ἀπὸ τὸ φουσα-
 τιστοῦ ἀφ' ὧν εἰς τὸ χωρτάειν ὅπου ἔρχεται ἀπὸ δεξιῆς τὸν
 φρόν ἐδὼ μέσα εἰς τὴν θεσολογίαν. καὶ κόψε τὸν ἐνὶ τῇ
 χεὶρ νὰ πεινῇ ὁ λαός. καὶ σπαικούς τοὺς δεύουσι πᾶσι δὴ καὶ
 νὰ πορευομένησιν. καὶ ὡς ἔλαβεν τὸ βράμμιον ὁ σουλτάνος ἐχαρή-
 κεν πολλὰ, καὶ τῆς ὥρας ἔκαμνεν τὸ ἔργον. καὶ ἔσειλιν καὶ ἔκοψεν τὸ
 νερό. καὶ δὲν ἔπρεπεν νὰ ὑπαγῇ μέσα εἰς τὸ κάστρον, νὰ πῇ ὁ
 λαός. ἀμῆ ὡσαν τὸ ἔκοψεν ἡλθάν εἰς τὸ τέλος νὰ ὑποθαύμαζον ἀπὸ
 τῆς δύσεως. ὡς δὲ εἶδαν οἱ θεσολογικοὶ ἐπέτετο ἐν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ
 εἰδὼν ἡμῶν, ἐγένετο. καὶ δὲν ἡλπιζαν ἀπὸ τοὺς καλογέρους.
 καὶ ἔκλινον περὶ καὶ ἐβρῶνσαν καὶ μὴ ἐδυνάμην νὰ ὑπομείν-
 σι τὸ δύσαν, ἐπὶ δὲ δώσαν. καὶ ὡς ἐμπῆκεν ὁ σοὶ λατῆρος μέσα
 μετὰ φουσατῆτον. ὤρνησεν καὶ ἐδιαγούνησαν τὸ κάστρον, καὶ τὸν
 ματὰ. διὰ τὸ ὅτι λαὸς σπαικῶς τοὺς ἐπαρὰ δώσαν καὶ εἰς τὸ μο-
 ναστήριον αὐτοῦ βλάντιον, ὅπου τῆς ἐπαρὰ δώσαν τὸ κάστρον κα-
 λογέροι ἐσηλιν τζαῖς καὶ ἐφύλαξαν αὐτὸ νὰ μὴ δὲν τὸ διαγούνη-
 σουν τὸ φουσατῆτον. καὶ ὅλον τὸ κάστρον ἐδιαγούνησαν. μόνον τὸ
 μοναστήριον, ἐκλινον χωρὶς πρᾶσμον. καὶ ἀπὸ τότε ὀνομάσθη αὐτὸ τὸ
 μοναστήριον τῆς τζαῖς. καὶ λέγεται ἕως τῆς ὑμέρον. ὅτι
 ὡς αὐτὸ σουλτάνος ἔλαβεν τὸ κάστρον, ἔδωκεν τῷ καλογέρον τῆς
 μοναστηρίου μεγάλας δωρεάς καὶ χαρίσματα. καὶ ἔκαμνεν αὐτὸν αὐ-
 σιδωτον. νὰ μὴ δὲν δίδῃ τίποτε εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ καίναν
 δικαίωμα ἀφεντικόν. καὶ ἔτῃ δὲ διαφύλαγται ἕως τῆς ὑμέρον ὁ
 ὀρεισμός ὅπου ἔδωκεν ὁ αὐτὸς σουλτάνος τῇ αὐτῇ μοιᾶσει. ἐπὶ
 εἰδὼν δὲ ὁ αὐτὸς σουλτάνος μουράτις καὶ ἄλλα κάσρα καὶ χόρσας
 τῆς δύσεως εἰς τὴν ζωὴν αὐτῆς, ἀπὸ τῆς σερβίας, καὶ βολγαρίας
 καὶ ἀπὸ ἄλλους τόπους ἀναεὶ θμῆς θεῆς παραχωρησας, ἀπὸ τῆς
 ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ δὲν τὸν ἐμπέδισεν. ἐπῆρυν δὲ καὶ τῆς ἐπὶ
 ῥίαν ὑπερτίτερον παρὰ νὰ παρῇ τῇ διασολογίᾳ, ἡμῶν δὲν
 Χριστοῦ ἡγούμενος, αὐτὸς. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Ῥωμανίας δὲν
 τὴν καμῇ ἔσοντας καὶ εἶδεν τοὺς τούρκους καὶ ἐπὶ

ἐπερναν κάσρη ἐς χάρας, εἰς τὴν δὲ τὴν τὰ μὲν ἐπὶ τὴν μετὰ
 χάριτες καὶ δὲ ἐργασίαις ὁ ποῦ ἔκαιναν εἰς τὸν λαόν, τὰ δὲ διὰ
 σικῶς ἐπερναν ἀπὸ ἀσπίου. καὶ ἐδείχθη αὐτοῖς Σουλτὰν μωρα
 ὅτι δὲν εἶναι μετὰ θελημάτι, ὁ ποῦ ἔτρεν τὰ κάσρη καὶ ταῖς χά-
 ρες μόνον τὰ φουσατά, ὅπηγαν καὶ πολιομοῦ χάρες τὸ θελη-
 μάτου. ὁμοῦς ὁ βασιλεὺς τῇ ῥωμαίων ἐβουλήθη νὰ ὑπάγῃ εἰς
 τὴν ἰντὰ λῆν νὰ γένη ἡ ἐνώσις εἰς γοιὺ ἐσμιξίς. ὁ μόνον μὲ τὸν
 πᾶπαν εἰς βοήθειαν καὶ ἐλδοθειαν τῇ χριστιανῶν, καὶ ἐτὶ ἔγρα-
 ψεν τῇ πᾶπα, καὶ ἐδὲχθη τὸν λόγον μετὰ πολλῆς χαρᾶς. καὶ ἐν
 τῇ αἰμα ἔσηλεν ἔξοδος ἐς κατεργα ὁ πᾶπας, ἔλατι εἶχεν πολλὴν
 ἐπιθυμίαν νὰ γένη ἡ ἐνώσις τῇ ἐκκλησιῶν, ἔσο. τας ὁ πᾶ πολλὰς
 φορὶς ἐβουλήθησαν νὰ τὸ κάμοι καὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ τὸ
 κατωρθώσω. ἔπον δὲ τότε πᾶσας ὀνόματι δὲ γένιος. καὶ ὡς ἂν ἐ-
 γνώρισεν πὺν ἀδιευκυσίαν τῶν ῥωμαίων, ἤλπιζεν ὅτι εὐκολα νὰ κα-
 μητῇ ἐνώσιν τὴν ἐκκλησιῶν νὰ εἰρξῇ ὁ λαὸς τῶν γυνώμας τῶν
 λατίνων οἱ ῥωμαῖοι. λοιπὸν ὁ βασιλεὺς ὡς ἂν ἐμύνησεν τῇ πᾶπα
 ὅτι ἔρχεται, ἐμύνησεν καὶ τῶν ἀρχιερέων τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύ-
 σεως καὶ τῶν σφῶν ἀνδρῶν καὶ ἤλθαν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν,
 ὅτε τραποζοῦντος μητροπολίτης ὁ ποῦ εἶχεν τὴν φιλοσοφίαν.
 ἀμνηροῦζης. ὁ νικίας βισαρίων. ὁ ρουσίας. ὁ φιλοσοφος γεμισίς.
 Γεόργιος ὁ σχολάριος. καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀρχιερέων. ἦτον δὲ
 Πατριάρχης ὁ κυρ Γωάσαφ. ἐν δὲ τῇ καρᾷ ἐκείνῃ ἤφεραν γυ-
 νῆκα τῇ βασιλῆως μαρίαν κατακοιζέμεν, τῇ φρωτοστράτορος
 τὴν θυγατέραν ἢ τὴν θυγατέρα τοῦ τῇ φρωτοστράτορος, ἦτον
 γυναικα τῇ φρωτοβισαρίου τραπεζοῦντος, καὶ ἡ αὐτὴ μαρία ἦτον
 πολλὰ εὐμορφῇ. ὅτι τοῦ καρῆς ἐκείνου εὐμορφότερη δὲν εὐρί-
 σκετο, καὶ γινώσκωταί. καὶ δὲ ταῦτα τὰ χάρισμα, τὴν ἀγά-
 πα πολλὰ ὁ βασιλεὺς. καὶ ὡς ἂν ἐσυνάχθαισαν οἱ ἀρχιερεῖς εἰς
 τὴν Κωνσταντινέπολιν, ἐλειτούργησαν ἐν τῇ μεγίστῃ νὰ, τῆς τῇ
 θεοῦ λόγου σοφίας. ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὶ, τὸν ἀειθμὸν τραπο-
 τοί. ἐχειροτονήσαν δὲ εἰς αὐτὴν τὴν λειτουργίαν, ὅτι βασι-
 λεὺς ὁ Πατριάρχης τὸν ἐφισκὸν κυρ Μάρκον τὸν δὲ ῥημικόν, ἔξαρχον
 τῆς σινάδου ὁ πᾶ ἐμελλεν νὰ κάμω. καὶ ἐτὶ ἔλαβαν τὴν σὺ-
 λλον ὅλην καὶ Δημήτριον τὸν δεσπότην ὡς κακὸν τροπον, ὅτι ἐφα-
 βουνοταν

α μηδὲν κάμῃ εἰς τὴν βασιλείαν σκαῖδα λαὸν ὡσανῶν
 ας, καὶ ἐμπήκαν εἰς τὰ κάτεργα εἰς τὸν λιμῶνα τῆς Κωνσταν-
 τνουπόλεως. ὅτε βασιλεὺς καὶ ὁ πατριάρχης, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἡ
 σινύδος, ὡσανῶν ἀνέχθησαν ὅλοι εἰς τὰ κάτεργα, ἐμίσθυσαν ἀ-
 ποτὶ τὴν Κωνσταντινέω πόλιν. καὶ ἐπέρασαν μεγάλας φουρτούνας, ἔ-
 σωντας ὁ πού ἦτον χειμῶνας. οὕτως τοῦ βοηθοῦτος ἔφθασαν
 εἰς τὸ παρέντζο πλησίον τῆς Βενετίας μίλια ἑκατὸν. τὸν Φλεβέ-
 ριον Μιῶα καὶ εἰς τὰς ὁὐτὰς αὐτῆς Μιῶας ἐσυκώθησαν ὅλα τὰ
 κάτεργα ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ παρέντζου, τὸ δὲ βασιλικὸν κάτεργον ἔδρα-
 μῆν' ὁμοῦ εἰς ἀπὸ τὰ ἄλλα κάτεργα, ὅπῃ ἦτον γλυχορώτερον. καὶ
 ἔσωσαν εἰς τὴν Βενετίαν, ἔξω εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον εἰς τὸ λίον.
 εἰς τὰς ὁὐτὰς αὐτῆς Φεβρουαρίῳ, ἡμέραν δευτέραν. Ἐπὶ τὰ ἄλλα κά-
 τεργα μὲν τὸν Πατριάρχην καὶ μὲν τοὺς ἀρχιερεῖς, ἦλθαν ἡμέραν
 τετάρτην. καὶ ὡς ἠκούσθη εἰς τὴν Βενετίαν ὅτι ἔφθασεν ὁ βασιλεὺς
 εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, ὁ γῆρας πληθὺς λαοῦ ἀμείνεται, μὲν
 βαρύνει μεγάλας καὶ μικρὰς νᾶς ὑπαντίστωι καὶ νᾶς προσκυνησώσι
 τὸν βασιλέα καὶ τοσὺν πληθὺς ἵκοντο τῇ βαρυῶν, ὅτι ἡ θάλασσα δὲν
 ἐφαίνετο. ἔσηλαν δὲ μίσσηται τῇ βασιλείᾳ ἡ ἀφροσύνη τῆς Βενετίας
 ἐκεῖ ἔξω, ὥστε ἀκαλῶνται αὐτὸν νᾶς μηδὲν συκοδῆ ἀπὸ κείθεν
 ἕως αὐτοῦ τοῦ πουργοῦ, ὅλα νᾶς ὁ γῆ ὁ πείντζηπος μὲν ἔλκει τὴν ἀ-
 φροσύνην, νᾶς κάμουσι τὴν ὁρὴν παύσαν τιμὴν τῇ βασιλείᾳ. καὶ ἔζη-
 ῖγεν. καὶ ὡς ἐμίσθησεν ἡ ἀφροσύνη τῇ βασιλείᾳ, εἰς ὀλίγω ὥραν
 ἐπῆλθεν καὶ ὁ πείντζηπος, μὲν τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ ἔπερσύν-
 ησαν τὸν βασιλέα ἐκεῖ ὁ πού ἐκαθεζέτο εἰς τὴν βασιλικὴν θρό-
 νον. καὶ εἰσαν ὅλοι ἔξεσκαποι, βασιλῶντας ταῖς μακροτέραις αὐτῶν εἰς
 τὰ χεῖρα καὶ ἐκεῖ ὁ πού ἐκαθεζέτο ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸ δεξιὸν μέρος
 αὐτῆς. ὀλίγον κατὰ ἀπὸ τὸν βασιλικὸν θρόνον, ἐκαθεζέτο τῇ
 βασιλείᾳ ὁ ἀδελφὸς κύριος δουκίτης ὁ δισπότης τότε. ὤρνησεν ὁ
 βασιλεὺς, καὶ ἐκαθέσθην ὁ πείντζηπος ἀπὸ τὴν ζερβιάντου μαρτῆ.
 καὶ ὁ μῆλθον μετὰ πατρὸς θάρρους, καὶ πληροφορίας, λόγους
 τῇ χερσισμοῦ, καὶ ἄλλα μυστήρια. ὅταν δὲ ἐμίσλιν ὁ πείντζηπος
 νᾶς συκοδῆν ὑπὸ ἡγήνη, ἐπερσύνησεν τὸν βασιλέα, καὶ εἰπεν
 ὅτι αὐτοῦ τοῦ πουργοῦ ἐρχόμεσαι εἰς τὴν βασιλείαν σου, νᾶς κάμῃ
 μὲν τὸ χεῖρος καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἀγίας σου βασιλείας, νᾶς ὑπᾶν

σώμην μετὰ μεγάλης παρησίας. καὶ ἐκ τῆς μέσης εἰς τὴν
 καὶ ἐξ ἡλθεν ὁ πρίντζηπος μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ. ἦτον οὖν
 τε πρίντζηπος ὁ Ὡμαῶς ὁ μεζηνύργος. τὸν ὁ ποῦν ἔχου γλυπτοῖς
 ἀπαύειν τῆς πόρτας τῆς παλατίης τῆς ἀφεντίας τῆς δυσικῆς, καὶ
 εἰκετεῶς τὴν σήμερον. τὸ δὲ πουργὸν ἡμέρα κραικὴ ὥρα πέμπτη
 τῆς ἡμέρας, ἦλθεν ὁ πρίντζηπος μετὰ τῶν κονσεγέρων αὐτοῦ, καὶ
 ἄλλων ἀρχόντων πολλῶν, καὶ ἦτον μέσα εἰς τὸ μπουτζιντάρων με
 ὅλυν τὴν ἀφεντίαν. καὶ ἦτον σκεπασμὸς με κόκκινα σκεπασμα-
 τα. Ἐχρυσὰ λεοντάρια ἦσαν εἰς τὴν περιμῶν. ἦσαν δὲ με τ' αὐτὸ
 τὸ μπουτζιντάρω, καὶ ἄλλα μεσοκάτεργα δώδεκα, καὶ ὁ ποῦν ἔλε-
 γαν γαλιουίνια. καὶ ἦσαν σολισμῶν καὶ ζωρεαφισμῶν. ὅτι ἦσαν
 μέσα τζιουτισμῶν πολλοί. ἦσαν δὲ αὐτὰ τὰ γαλιώνια μπιτιέ-
 ρες χρυσὲς γύρωθεν. καὶ τρουμπέτες πολλὲς ὁ ποῦν ἔβαρῆσαν, καὶ
 ἄλλα ὄργανα διάφορα. εἶχαν δὲ καὶ ἕνα γαλιουίνι πολλὰ θαν-
 μασόν, εἰς ὄνομα τάχα τῆ βασιλικῆς κατέργου. καὶ ἔκαμαν αὐτὸ
 πολλὰ εὐμορφώτατον. μετέχνας διάφορας. πολλὰ ἐσολισμέ-
 τον. κάπνισεν δὲ ἦσαν κοπολάται, καὶ ἔλαμναν. φορῶντες με φο-
 ρέματα χρυσοπετάλυνα, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι ἐφορῆσαν ὡσαν
 μπερέτες, καὶ εἶχαν τὸ Σημεῖον τῆς ἀγίου Μάρκου, καὶ ὁ πίσω εἰς
 τὴν περιμῶν ἦτον ἡ βασιλικὴ παντιέρα ἡ μεγάλη. καὶ ἄλλες πο-
 λὲς παντιέρες βασιλικῆς. καὶ γύρωθεν ὅλο ἐκείνο τὸ γαλιώνι ἦτον
 γιμάτων παντιέρες τῆ βασιλείας. Ἐκεῖ ὀπίσω εἰς τὴν περιμῶν,
 ἦσαν ἀνδρῶποι τέττερες σολισμῶν με φορέματα χρυσὰ ζω-
 ρεαφισὰ. καὶ εἰς τὰ κεφάλια εἶχαν τείχας ἀσπρόχρυσας. καὶ
 εἰ νῦν αὖ ἐφορῆσαν ἄλλης χρυαῆς φορέματα παραξένα. καὶ μέσα
 εἰς τοὺτους ὁ ποῦν ἦσαν ὁ πίσω εἰς τὴν περιμῶν, ἦτον ἕνας ἀνδρῶς
 ὁμορφώτατος, καὶ πότε μὲν ἐκπαθέζον. πότε δὲ ἐξέκετον. καὶ ἐφο-
 ρεῖ φορέματα ὁλόχρυσα, ὕφαντὰ καὶ λαμπερά. καὶ ἐκράτειν εἰς
 τὸ χρυσοῦ σκήπτρον ὡς περ κατέργε κύρις. καὶ ἐκεῖ μέσα ἦσαν καὶ
 ἄλλοι ἀρχόντες, καὶ ἐφένονταν ὅτι ἦσαν ἀπὸ ἄλλων τόπων. καὶ ἐφο-
 ροῦσαν καὶ τὰ φορέματα ἄλλης λογῆς, καὶ ἐλάτρωον αὐτὸν ὁ ποῦν
 ἐκράτειν τὸ σκήπτρον τὰ γὰρ μετὰ διλαβείας, ὁμοῦ δὲ εἰς τὴν
 περιμῶν ἐξέκετον ἕνας ὀρθός. ὡσαν σὺλος ἐψιλός. Ἐπάνωθεν τῆ
 ἐκείνου ἦτον ὡσαν τράπεζαν, καὶ ἐκεῖ ἦτον ἕνας ἀνδρῶς ἀρμα-
 ταμῶν

Φυγή Μαυσέως δὲ τὸν φόβον τῶ φόνου.

μς

Φαραὼ κατὰ ποντοῖς εἰς τὴν θύραν θά-

λασαν ἡχομένη δὲ Μαυσέως. ξ γ

Φυλακίζεται ὁ σαμψὼν εἰς τὴν γά-

ζαν.

μ α

Φοβεραιὸς τῷ θεῷ πρὸς τὸν σάβλ τον

πρὸς βάτλιν ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ

σαμψήλ.

μ ε

Φιλαιθροπία τῷ θεῷ, πλήθος ἀμαρ

τιῶν ἐνικᾷ.

ρ ι ζ

Φαγητὰ ὁ πῦρ τρωγὰν οἱ τρεῖς πάδες.

ρ ι η

Φιλίππου Μακεδῶνος βασιλεία.

ρ μ ε

Φυγή ἡσ θριαυς ἀποτροάδος.

ρ ι β

Φονος ἀμαζόνων.

ρ ι η

Φιλίππου βασιλεία.

σ β

Φόνος π. ὑποκρίσας.

σ κ κ

Φλαβιανὸς ἐβεβίθη ἀφανῆσαι τὰς αὐ-

ποχεῖς καὶ δὲ μεστειας τῷ πατερά

καὶ συγχώρεσεν αὐτὰς.

σ ο η

Φωπα μεγάλη αἶα. φε εἰς τὴν πόλιν.

τ ι ζ

Φωκά Τυραννὸς βασιλεία.

τ μ θ

Φωτίαν ἱκαμένη λέων ὁ βασιλεὺς νά πέρ

ιν ἀπὸ τῆς γυναικα γυνὴν εἰς τὸ

παζάρι.

υ π α

Φωκά ὑποστασία καὶ φύλως αὐτῇ.

υ π δ

Φωνή γυναικὸς ἀπὸ τῆς βρύσιν τῷ βη-

νῇ τῇ κεζωῶ λέγμεσα οὐαὶ ἡμέτρα

καὶ νύκτα καὶ ἦτον ἀράτος ἡ γυναι-

κα.

φ γ

Φράγγοι ἐπολέμησαν τὰς σαρακηνὰς

νικησάτες ἔλαβον τὸν ἄγιον ταφον

καὶ ἐλούθωσαν τὰς χριστιανὰς φκα

φόβος σελίμου καὶ συμβεβλή πρὸς τοὺς

γιαυτζαφας.

Φράγγοι πῶς ἐπῆραν τὸν μαρτίαν. χ ε

Φράγγοι πολέμησαντες μετὰ τὰς ρωμαί-

ας ἐνίκησαν καὶ ἐσφάξαν πολλὰς. χ ι

Φραγγῶν δὲ φοροὶ πόλεμοι κατὰ τῶν

τερκῶν καὶ ἀράβων. χ κ η

Φραγγῶν πόλεμος μετὰ τῶν ρωμαίων

νίκη φραγγῶν. κ μ γ

Φῶς τῆς λαμπάδος ἐκπροσθεν τῷ Πα-

τριάρχῃ τῷ δηλοῖ. χ ν η

Φ. ληνεικία καὶ ζήτισις τῷ πάπα καὶ βασι-

λέως περὶ τῶν θρόνων. χ ξ δ

Χ

Χαρίσματα τῆς ψυχῆς ἐκ θεοῦ καὶ τε

καὶ διὰ τὰ λέγεται κατὰ εἰκόνα θεοῦ. ζ

Χριστιανοὶ ὅλοι χρεῖς ἔχομεν ἀ ἱερτα-

ζωμένη καὶ κυριακῇ, καὶ δὲ τῇ ψυ-

χικῇ καὶ σωματικῇ. θ

Χαράς μεγάλης ὁ πρὸς ἔργων διὰ τὸν

αἰαγναιισμόν τῷ Γεωργίῳ πρὸς τὰς

ἀδελφάς. μ γ

Χείραν Μαυσέως ὁ θεὸς λεπταίας πύ-

λιν ἐκαθάρισεν. μ θ

Χειρὸς ἱερὺς καὶ θυσιᾶ. ξ α

Χεῖζει ὁ Σαμψήλ τὸν σαοὺλ βασι-

αὐλπίστῃ τῷ σαῦλ. γ

Χρηματισμὸς συμειὼν ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τὴν

παρθένον. ρ ν

Χρησμεῖ ἐκ βασις. ρ ν

Χαρά τρωαδίων διὰ τὸν θάνατον ἀγι-

λέως. ρ ξ

Χρησμός ἀνείη πρὸς τὴν ἰλθεῖν εἰς Γα-

λίαν. ρ ο ζ

Χρησμός περὶ κτίσεως χώρας καὶ γυνή

σεως σκρόφας. ρ ο η

Χειρὸς φαίνεται τῷ πύτρωτον ἐν τῷ

τῷ φόβῳ αὐτῇ. ρ ι γ

Χριστιανὸν τυρηνὸν ἐν τῷ φόβῳ

πλέον ἔσειλαν μεσιτίαν πρὸς τὸν μέ-
 γαν Κωνσταντῖνον εἰς πορτογάλον σία
 Χρ. 5. ὕγηνον τὴν ἡμέραν ὁ βασιλεὺς
 Θεοδόσιος ἔκαθετον εἰς τὸ παλάτιον
 αὐτῷ μὲν πολυῶντας νὰ ὑπάγῃ εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν. σ ο θ
 Χρυσόφομος χειροτονεῖται Πατριάρχης
 Κωνσταντινουπόλεως. σ π γ
 Χρυσόφομος ἐπαύοδος εἰς τὸν θρόνοντα,
 ἢ εἰρήνῃ λαῷ. σ π δ
 Χρυσόφομος θάνατος εἰς Ὀξορίαν ὁ ὁποῖος
 ἐδεδίθη νὰ ἀποθάνῃ τὴν ἡμέραν τῆς
 ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ ἢ διὰ τὴν.
 σ π ζ
 Χερεβικός ὕμνος ἐπὶ βασιλείᾳ κουρο-
 παλάτης ἐσυνήθηθη νὰ λεγέτε. τ μα
 Χοσμου φραγὴ. υ π
 Χειρὸς πορφυραῆς διάφοραι καὶ θαυμα-
 σαὶ ἐνέργειαι λεόντος βασιλέως. υ π
 Ξιλῶνας δυο πέτρῳας ἑκαμὲν λέων

ὁ βασιλεὺς ἢ ἐπαρταῖσαν. ὕ π
 Χεῖρ τοῦ τιμίου ποροδρόμου ἐφερθεῖς Κων-
 σταντινουπολιν εἰς τὸν καμρὸν Κωνσαν-
 νίνου βασιλέως. υ η
 Χρένοι ἀπὸ κτίσεως Κωνσταντινουπόλεως
 ἕως τῆς ἀλώσεως πόσι. φ μ η
 Χρὸς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐγέννηκεν
 ὁδοῦντα φορτόματα. φ η ζ
 Χώραι ἢ κασροὶ ὁ πᾶς παρήσαν ὑπὸ
 γαλιέλικ. χ η. χ θ. χ ι. χ ι δ.
 Χλομέτρη μὲν τὴν ἔξοδον ἐκτίθη. χα

Ψ
 ΨΥχή ζωὴν πῶς γίνεται. δ
 Ψυδοκαλογίου αἰτησις παρὰ
 βαρδάν βασιλέως κατὰ τῆς 5. συ-
 νόδου. τ ο ζ

Ω
 ΩΡολόγιον ἑκαμὲν μεράτης νὰ ση-
 μαίνει ταῖς ὥραις ἢ δὲν τὸν ἀφί-
 σαν εἰ νομοδιδασκαλοῖται. χ γ

Τέλος τοῦ Πινάκος.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

ΑΡΧΟΜΕΝΙ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΝ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ

Τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τῆ Παλαιολόγου τῆ ἑσχάτης Βασιλείας
τῆς Ρωμαίων. Ἐν περιεχούσα καὶ τῆς Βασιλείας τῆς
Τηρκῶν μέχρι τῆς νῦν. Ἐν τῇ δὲ καὶ περὶ τῆς Βενετίας
πότε ἐκπεθῆ. Καὶ πόσοι τῆς Δικῶν ὄρισαν αὐτὴν.

Καὶ πόσα κάσρη ἔλαβον.

Ἐν δὲ περὶ τῆς Πατριαρχῶν. καὶ πῶς ἐπατριαρχήσαν ἐν τῇ θρόνῳ τῆς
ἀγίας τῆς τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. Συμβαλόντα ταῦτα
πάντα ἐκ δὲ φόρον Βιβλίων, τὸ ἀναγκαϊότερα καὶ γλυ-
κύτερα καὶ εἰς πεζὴν φράσιν γραφέντα.

ΕΛΘΟΝ ὁ σοφὸς δημιουργὸς, ὁ κύριος ἡμεῶν καὶ Θεὸς
να καμῇ τὸν κόσμον μετὰ αἵματος σφίγγας αὐτῆ. καὶ
μετὰ πλήθους τῆς ἀγαθότητος αὐτῆ, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παρήγαγεν αὐτὸν ὡς οἱ Θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας
λέγουσι ὅτι εἶπε μόνῳ λόγῳ καὶ ἔγιναν τὰ πάντα. καθὼς καὶ ὁ θεὸς
λέγει δαβὶδ ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐξηγήθησαν, αὐτὸς ἐντειλάτο καὶ
ἐκποθήσαν. καὶ τὰ ἑκάστην νὰ γέγονται ἕως σινοτιλείας τῆς κόσ-
μου. τὸ δὲ ἐκτὸς μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ὁ ποῦ ἐπαρήγαγε τὰ πάντα ὁ
Θεός. ἡ ἔννοια δὲ λαμβάνει οὕτως. ὅτι χωρὶς να εἶναι φρονιμα-
σμένη καμία ὕλη, καὶ χωρὶς διάστημα καιροῦ, ὁ πατὴρ μετὰ τὴν
λησιν τῆς υἱοῦ, καὶ μετὰ συνεργίαν τῆς ἁγίου πνεύματος, ἔκτισε
τὸν κόσμον. καὶ δὲ τὸ πᾶν ἡ Ἐκκλησία καὶ λέγει. ὁ ἐκ μὴ ὄντος
τὰ πάντα παραγαγὼν. τὰ λόγῳ κτιστὸν. τέλει μὲν πνεύμα.

Α

σι. παρ.

κι πατοκρατορ δεσποτα εν η αγιαπη τη ση σερεωσουμε τετεςιν
 ω παντοκρατωρ κε ισυ ο πα παρηγαγες, ητοι ηρερες εμφορα η
 εποιησα. εκ της μηδοντος ενει ο πα δ εν ητον τι ποτε ολα τα παντα ο πα
 τα εκαμες εκταξιν ο λογος ση η πνα σε τα ετελειωτε ισυ σερεω-
 σουμε η βαβαιωσουμε εις τω αγιαπλωσιν. λεγει δε ο μαυσης εις τ
 αρχη της εξημερας. Εν αρχη εποιον ο θε τον ερανον η τω γλω
 το εν αρχη της κοπο λογισα με πολλης η άλλης λογαριασμεος ο πα
 λεγει ο μεγας βασιλειος προς τις ελληνας, ξεκαθαριζει τι θελει
 να ειπεις ενει η αρχη. οτι πως δ εν εγροικαται ωσαν το γροικεν οι
 ελληνας αρχη της αρχιματος. αμη θελει να ειπει οτι μετω αρχη
 η μετω δυναμει ε μετω βασιλειαν ο πα ειχεν ο θε μετω ενειω
 εκαμε τ κόσμον. η ολοι εγροικατω τε το, οτι πως οταν ειπεις ενει
 αθρωπος εκ αρχη θελει να ειπωει πως αφεντω ει η κυριωει.
 δεα τε το λεγουμε και τις αφιντας και αρχοντας. απο της αρχουσιν.
 ουκ εν αρχη θελει να ειπει ως ετ πατω. ει δυναμει. και βασι-
 λεια. και κυριωπει ενεινος ο παντοδυναμος θεος η πατηρ εκαμε
 τον ερανον και τω γλω. λοιπον τη πατηρ ημερα εκαμε της αρχη-
 λους. και ολα τα ερανια ταγματα ως λεγει ο θεολογος Γρηγο-
 ριος. ο πα θεος και πατηρ, παωτον μη εννοει τις αρχηλικας δυ-
 ναμεις και ερανιους. και το εννοημα εργον υω. λογι συμληρου-
 λους και μωρον η συνδυαμι τελει μωρον. λεγει δε οτι ο θεος ε πατηρ παω
 τον παρα τα άλλα κτισματα εννοησε της αρχηλικας ολους, και το εν-
 νοημα του ητον εργον. και επωληρωθη μετον λογοντου η μετω πνευ-
 μα τον αγιον ετελειωθησαν. και μετα της αρχηλικας εκαμε το φως,
 καδως λεγει ο μαυσης. και ειπεν ο θεος γρηθητω φως. τουτεςιν
 ειπεν ο πατηρ προς τον υον γρηθητω φως. η γοιμ ας γρηη φως. φως
 λεγει ιδω εν η τον ηλιον. αμη ενει φως ο πα το εκυσεν απανω εις
 τον κόσμον. το ο ποτον φως υσερα εμαζοξε και εβαλεν εις τους δι-
 ακους, τουτεςιν εις τα αρχηλικα της ηλιου. και της φεγγαριου. η της
 ας ερον. η ενειναι ειπη οτι λεγει ο μαυσης η ειπεν ο θεος γρη-
 ητω φως, η ενειναι φως. η απωκει λεγει ο πα τη τεταρτη ημερα
 εκαμε της φως ηρας. η πως γροικατα τε το, η ξερετε οτι παωτον
 εκαμε ο θεος το φως ως ετ πατω δεα κεχυμερον παντα η. τοτε εκ-
 με της φως ηρας ωσαν δυο λυχνες, η εμαζοξεν ολον ενεινος το δεα-

περιμυθμον φῶς καὶ ἐβαλέτω εἰς ἐκείνους. καὶ ἔπειτα τὸ δὲν οὐρανὸν ἔ-
 μεν τὸν ἥλιον καὶ το φεγγαρι φῶς, μονον φως ἦρας τουτ' ἐστιν ἀγγεῖα
 ὁ ποῦ κρατοῦν το φῶς. τῇ δὲ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἔκαμε τὸ σπέρμα τοῦ ^{ἡμέρ. β.}
 ἐραίου. τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὤρευσεν ὁ θεὸς καὶ ἐσυνέχθη ὅλον το ^{ἡμέρ. γ.}
 νερόν εἰς μίαν μερέα καὶ ἔγενεν ἡ θάλασσα. καὶ τοῦτ' ἡ θάλασσα
 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἦταν γλυκεία. ἀμὴν δὲ νὰ εἶναι τὸ νερόν ἀκίνητον
 ἀλμυρὸν καὶ εἶναι ἀλμυρὸν. πλὴν αἰβρύσες ὅλαι καὶ τὰ πῦρ-
 μια, καὶ τὰ φρέατα ὅπου εἶναι γλυκεία ἔρχονται ἀπὸ τῆς θάλασσης
 καὶ δὲ νὰ κινᾷται τὸ νερόν ἀπὸ τοποῦς σενούς γλυκαίνεται καὶ εἶναι
 γλυκὺ καὶ τὸ πίνουσιν οἱ ἀνθρώποι. καὶ ὡς αὐτὸ ἐσυνέχθησαν τὰ νερά
 εἰς ἓνα τοπὸν, ἐφανήθη ἡ γῆ. ἡ ὅπῃ δὲν ἐφαίνετο ὅτι ἦταν ἀκολλόπι-
 σος καὶ ἀκατασκόδασος. καὶ δὲν εἶχεν οὔτε αὐτὸς, οὔτε φυτὰ. οὔτε
 βλαστῆματα διότι τῶν εἶχεν τὰ νερά πλὴν καὶ μύλων. καὶ παρὸς τὴν
 ὅρευσιν ἐξελύσθη ἡ γῆ, δηλονότι τὰ δέφορα βότανα καὶ χόρτα,
 καὶ ἐκαλλώπευθη. καὶ ἔξέβησαν ὅλα τὰ διδρα τὰ καρποφόρα,
 καὶ τὰ ἀκαρπα. καὶ ἄλλα ἦσαν μετὰ καρπὸν. καὶ πολλὰ αἶμα τὰ αἶθη καὶ
 πολλά αἶμα τὰ φύλλα ὁμορφα. καὶ ἦσαν τὰ ἐλαιοκαρπὰ χαριτωμέ-
 να. καὶ ἔπειτα ἐδιδάβη τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ. τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἐκάλυψε ^{ἡμέρ. δ.}
 θεὸς τοὺς δυο μεγάλους φωσῆρας, τὸν ἥλιον καὶ το φεγγαρι. ὁμοίως
 καὶ τὰ ἄστρα εἰς τὸν ἐραϊόν. καὶ ἐσκόλισεν αὐτοὺς τὸν ἐραϊόν, καὶ τὸν
 ἐσφαινωσεν αἱ μαργαρόσροτοι καὶ χρυσοίφαντοι ῥέχον. καὶ ὁ κα-
 θένας ἀσέρας εἶχεν ἄλλην καὶ ἄλλην θεωρίαν. καὶ ἐφαίνετο τὸ φῶς ὡ-
 πον τῶ ἐραϊῷ ὡραιότερον ὑπὲρ λαμπερόν, καὶ ὅλα ὑπηρετοῦν κατὰ
 τῶν φῶς αἶμα αὐτῶ τῶ θεοῦ ὅπως τὰ ἐφῶς αἶμα. καὶ δὲ νὰ χωρίζει
 ἡ νύκτα ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὡς ἔστιν ὁ ἥλιος ὅτι εἶναι φῶς ἦρας ἀρχηγός
 τῆς ἡμέρας. διότι ὁ ἥλιος κάμνει τὴν ἡμέραν ἐκαλμπερὺν τὸ δὲ φεγ-
 γαρι καὶ τὰς ἀσέρας ὡς εἶναι ἀρχηγοὶ τῆς νυκτός, δὲ νὰ φεγ- ^{πειρ. τε}
 γου τῶ γῆ. Ἐαὐτῇ τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἔξέπεισεν ὁ θεὸς φῶς, καὶ ^{πείρ. τε}
 γεν ὁ φῶς τοῦ ἡλίου ἀγγέλων ὅπως ἦταν ἀφῶς τῆς καὶ αἰμῶν ἀπὸ τὸν ^{πείρ. τε}
 θεὸν εἰς τὰ γῆμα ἀγγελικόν. ὁ ὅστις ὑπερῆσαν ὡς καὶ εἶπεν εἶ-
 νὰ βαλῇ τὸν θρόνον του ἀπ᾽ ἀνὰ τῶ θεοῦ. καὶ ἐν τῇ αἶμα μόνον ὅτι
 ἐσυνέχθη, ἔπειτα κατὰ εἰς τῶν ὑπερῆσαν τῆς γῆς. Ἐκ τῶ ἀγγέλου
 ὅπως ἦταν, ἔγενε δὲ ὁ θεὸς καὶ κατὰ τὸν ἔπειτα ὅλον τὸ πνευματικόν.
 καὶ ἄλλοι ἐφῶσαν ἕως τὸν ἄδην. ἄλλοι ἀπ᾽ αἶμα εἰς τῶν γῆμα ἀπ᾽

νω. κὶ ἄλλο εἰς τὸν νερόν. κὶ ἄλλοι εἰς τὸν ἄερα. τότε γουῶ ὅταν ἐσχίσ-
 θῇ ὁ οὐρανὸς καὶ ἔπεφταν οἱ δαίμονες. ἐσωαχθησαν τὰ τέζματα
 ὅλα τῆ οὐρανοῦ, κὶ ὁ ἀρχιστράτηγος μιχαὴλ ἐσέβη τότε εἰς τὴν μέ-
 σην τοὺς καὶ εἶπε ὧδὲν καλῶς, ὧδὲν μετὰ φόβου θεῶ. κὶ παρὸ
 ἡμέρ. εἰ. θύς κὶ πῶς διήρθη πᾶσα ἕτας, οὕτως ἐσέβη. τῇ δὲ πέμπτῃ ἡμέρᾳ.
 ἔκαμψεν ὡρεσεν ὁ θεὸς τὰς εἰς τὴν μέσλη τὴς τὰ νεκρά, ἐρπετὰ καὶ τὰ πε-
 τὰ τῆ θα τενα. κὶ ὅλα τὰ θηρία ὅ πῃ εἶναι ὅπῃ τῆς θαλάσσης. κὶ ἔκαμε κὶ τὰ
 λάσσης ὀφάγια, κὶ ἔδοκιν εἰς αὐτὰ χάριν κὶ δυνάμιν νὰ γηροῦν κὶ νὰ πλη-
 ἐρπετὰ, θένον. ἔκαμε δὲ κὶ τὰ πετεινὰ τῆ ἔραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. τῇ δὲ
 κὶ τὰ ἄλ. ἔκτι ἡμέρᾳ, ὡρετὶ τὴν γῆν, κὶ εἰ γαλεττράποδα κὶ τὰ ἐρπετὰ. κὶ
 λα.
 τὰ θηρία. καὶ τὰ κτενὴ. κατὰ γένος ὅ πῃ εἶναι ὅπῃ τῆς γῆς. ἔπειτα
 δι' λόγῳ σεν αὐτὰ ὅλο κὶ εἶπεν. αὐξάνετε κὶ πληθυνέσθε, καὶ γεμί-
 σετε τὴν γῆν. ὡ τῆς μεγίστης σοφίας. ὡ τῆς ἀνεκδιηγήτου ἀγαθότη-
 τος. πάντα τὰ κτενὴ, ἀρκῆδες, δράκοντας, βόδες, ἄλογα. καὶ ὅσα
 εἶναι ὡρὸς ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρώπων. βλέπετε τὴν δημιουργίαν τῆς
 αἰῶσιν ὅπῃ ὅλα τὰ ἔκαμψεν εἰς ὅξιν ἡμέρας. φῶς. ἔραν. γῆν. θα-
 λασσαν. θηρία. κτενὴ. ἥλιον. φεγγαρίον. ἄστρα. ὄρη. βουνὰ. κάμπους.
 ὀφάγια. κτήνη. τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ. κὶ τὰ ἐν τῇ γῇ ὅμως περὶ τῆς φυ-
 χῆς τῆς ζώων νὰ μάθετε, τῆς ἀλογῶν ζώων ἡ φυχὴ γίνεται διὰ τῆς
 πνεύματος τῆς ἀέρος εἰς τὴν ζωτικὴν κίνησιν εἰς τὸ αἶμα τῆς ζώου.
 ἡ ὅποια φυχὴ τῆς ζώου ἔχει τὸ εἶναι ἀπὸ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα. καὶ
 πάλιν εἰς ἐκεῖνα ἀναλύεται ἅσάν ἀποθάνῃ τὸ ζῶον. ἔκαμψεν ὁ θεὸς κὶ
 περὶ τῆς τὸν παράδεισον ἐν ἡμέρᾳ κατὰ ἀνατολὰς αὐτῇ ἐκτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὡραιό.
 Παράδειτον τῆς κάλλει. κὶ εἶχεν ἀπὸ πάντων τῆς δένδρον κὶ τῆς φυτῆς. ὁ
 σου. καρπὸς γλυκυτάτης. δι' οὐδὲν ἄτης. ἀθανάτους. κὶ ἀκορίσσης. κὶ πο-
 ταμὸς δι' ὅρου ἀπὸ τῆς ἐδὲμ. ποτίζων τὸν παράδεισον. κὶ ἀπ' ἐκεῖθεν
 περὶ τῆς ἐχώριζεν εἰς τέσσαρας ποταμούς. καὶ ὅτις ἐλέγετο φυσῶν. ὁ ὅποιος
 ποταμὸς ἀν. γυρίζει τὴν γῆν δι' ἡλίου. ἐκεῖ εἶναι τὸ χρυσάφι. τὸ δὲ χρυσάφι τῆς
 α. γῆς. ἐκείνης εἶναι καλόν. καὶ δι' γένει κὶ ὁ ἀνθρώπος, καὶ ὁ λίθος ὁ φρά-
 σινος ἀπ' ἐκεῖ. καὶ ὁ δεύτερος ποταμὸς λέγεται γέων. οὗτος γυρίζει
 β. ὅλην τὴν γῆν τῆς αἰθιοπίας. κὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος λέγεται τίγρης.
 γ. κατεβαίνει δὲ μέγα ρεῖμα κὶ βρυχάται. κὶ περὶ κυκλῇ τῆς γῆς
 δ. τῆς ἀσσυρίων. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, λέγεται ὁ φάτης. καὶ πη-
 γνεί ἀπὸ τῆς βαβυλώνας, κὶ εἰς γὰρ λίθους πολλὰς πηλὴς θαυμα-
 σούς.

ζους & ωραίους. ὁμοως λέγομεν & πιστόμεν ὅτι ὁ θεὸς μετὸν λόγον
 τῆς σοφίας τε καὶ τῆς δυνάμεως του ἔκτισε τὸν κόσμον. καὶ μετὸ πνεύ-
 ματος ἀγαθῆς τε θελησέως καὶ ἀγάπης προβλέπει καὶ κυβερνᾷ
 αὐτὸν. λέγει δὲ δαβὶδ. τὰ λόγῳ κυρεῖ οἱ οὐρανοὶ ἐς ἐρεώθησαν, καὶ
 τὰ πνύματι τῆς σωματός αὐτῆς πᾶσα ἡ δυνάμις αὐτῆς. ἤγουν με-
 τὸν λόγον τῆς θεῆς ἐς ἐρεώθησαν, ἥτοι ἐδεκλιώθησαν καὶ ἐβεβαιώ-
 θησαν οἱ οὐρανοί. καὶ μετὸ πνεῦμα τῆς σωματός του, πᾶσα ἡ δυνά-
 μις αὐτῶν τῶν ἐραῶν. δηλονότι οἱ ἄγγελοι, τὸ λοιπὸν καὶ τὸν ἀπέρα-
 ντον κόσμον, καὶ τὸν κάτω ὁμὸς τῆς θεοῦ μετὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔκαμαν
 τὸν κόσμον μετὰ τὴν θέλησιν τῆς πατρὸς. καὶ διὰ τῆς τοιαύτης εἶναι ὁ
 θεὸς ἀγαθός. ὅλα ὅσα ἔκαμιν ἀγαθὰ εἶναι, καὶ ἐποίησεν τούτου παρονοεῖ
 καὶ διοικεῖ αὐτὰ. τοιῦτοι τὰ κυβερνᾷ. & πᾶσαι φύσιν τῶν κτισμά-
 των αὐτῆς τὴν κοινὰ εἰς τὸν κόσμον πρὸς τὸ ἀγαθὸν κατὰ τὴν τάξιν
 τῆς φύσεως πᾶσα ἐνὸς κτισματος. καὶ διὰ τὴν ἐγκρατῆστέ τὴν λίγει
 κατὰ τὴν τάξιν τῆς καθενός. ἡξέρετε ὁ θεὸς ὡσαύτῃ ἔκαμε τὸν κόσ-
 μον τὸν ἐμοίρασεν εἰς τέσσαρα σοιχεῖα καὶ εἰς τέσσαρας καιροὺς τῆς
 χρόνης. καὶ τὰ τέσσαρα σοιχεῖα εἶναι. ὁ αἴρ. τὸ πῦρ. ἡ γῆ καὶ ἡ ὕδωρ.
 καὶ τὸν νερόν. καὶ οἱ τέσσαροι καιροὶ εἶναι. τὸ ἔαρ. ἡ γέννησις καὶ αὐτο-
 ξις. τὸ καλοκαίρι. τὸ φθινόπωρον. καὶ ὁ χειμῶνας. & τὰ ἔκαμιν ὅτι τὸ
 νερόν τὰ πηγῆναι μετὰ τὴν τάξιν, καὶ να μηδὲν ἀνακατόνεται μετὰ
 φωπῆν. ἐδὲ ἡ φωπῆ μετὸν αἶρα. ἐδὲ ἡ γῆ μετὸ νερόν. δηλονότι να εἶ-
 ναι ἐναπὸν ἕνα τῶ ἀλλῶ. αὐτὴ τὰ ἕνα να καμῇ καὶ τὴν φυσικῆς.
 ἡ γῆ. ὅσα ἐπὶ ἀρχὴν ἀπὸ τὸν θεόν να κάμνη. ἕως καὶ τὸ νερόν. καὶ
 ἡ φωπῆ. καὶ ὁ αἶρας. τὰ ὅμοια. καὶ οἱ τέσσαροι καιροὶ πᾶσα εἰας κα-
 τὰ τὴν φύσιν του καὶ τὴν τάξιν ὅτι τὰ ὁρδύνασιν ὁ θεός. τὸ ἔαρ ἡ-
 γέννησι καὶ αὐτοξίς, να αἰατέλλει, καὶ να βλαστᾷ, ταῖς να γέννησι καὶ αὐτοξίς
 καὶ καρποῖ. τὸ θέρος, ἡ γέννησι τὸ καλοκαίρι να ἐρεμᾷ ζῶν καὶ ταλαιώ-
 νων ὅλα τα σπέρματα. τὸ φθινόπωρον να χαλολοῦται, τοιῦτοι να
 φθίνονται ὅλα τὰ πορικὰ καὶ ὁ χειμῶνας πάλιν να ποτίζει. & να ζῶν
 γέννησι καὶ αὐτοξίς καὶ καρπὸς πάλιν ἡ αὐτοξίς να γέννησι καὶ αὐτοξίς ὅτι
 τὸ ἔαρ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς ι. ζ'. τῆς Φεβρουαρίου Μηνὸς καὶ τελειώνει καὶ
 εἰς τῆς ι. ζ'. τῆς Μαΐου. καὶ τὸ θέρος ἀρχίζει ἀπὸ τῆς ι. η'. τῆς Μαΐου.
 καὶ ὑπαρχει καὶ εἰς τῆς ι. δ'. τῆς Αὐγούστου Μηνὸς. καὶ τὸ φθινόπωρον ἀρ-
 χίζει ἀπὸ τῆς ι. δ'. τῆς Αὐγούστου καὶ τελειώνει εἰς τῆς ι. γ'. τῆς Νοεμ-
 βρίου.

βείν. κ' ὀρεμῶνας ἀρχίζει ἀπὸ τὰς 1 δ'. τῆ Νοεμβρίου ἕως εἰς τὰς
 15. τῆ Φεβρουαρίου. ἄλλοι δὲ παλιν μετροῦν ἀλλῶς κατὰ τοὺς
 λοιπὰς ἀστρονόμους, καὶ τοὺς τοποῦς. ὁμῶς εἶπεν ὁ θεὸς Ἰσχυρὸς
 φῶς κ' ἐγένετο φῶς εἶπε Ἰσχυρὸς σκεῖμα, κ' ἐγένετο σκεῖμα. εἶ-
 πε Ἰσχυρὸς τὸ ἰδὲν κ' ἐγένετο ἔτος. εἶπε βλάστησάτω ἡ γῆ. κ' ἐγέν-
 ετο ἔτος. εἶπε Ἰσχυρὸς σαῖ φως ἦρε κ' ἐγένετο ἔτος. εἶπε ὁ ἔξα-
 γαγέτω τὰ ἰδὲν ζῶα, κ' ἐγένετο ἔτος. εἶπε ὁ ἔξαγαγέτω ἡ γῆ φυ-
 λην ζῶων κατὰ γένος, κ' ἐγένετο ταῦτα ὅπου ἔκαμν. ὁ θεὸς εἶπε
 καὶ ἴσταν, καὶ ἴσταν τὸ εἶχε μελετῶν. ὅτι δὲ τῷ αἰδρωπὸς ὡς
 περὶ βελίω λέγεται χρῆσασθαι ἡ γῆ περὶ βελίω πείω λογῶ.
 ἄσπε τὸν αἰδρωπὸν πείναι τὸν κάρη τὸν εἶχεν εἰς τὸν ἰσταν περ-
 μελετῶν νά τὸν καμῆας τιμιώτερος, ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείασε ταῦτα
 ἀπὸ τῆς τὰ ἔργα εἶπε πῆσα μὲν αἰδρωπὸν κατ' εἰκόνα ἡ μετέραν κ' καθο-
 πλάσε- μίωσιν κ' οὐτως ἔλαβε χώρα ἀπὸ τῆς γῆς κ' ἔπλασεν αὐτὸν. καὶ
 ὡς τῷ αἰδρωπὸς οὐχὶ ἀπὸ βαρὶ χώρα ἔλαβεν ὁ κύριος καὶ ἔκαμε τὸν αἰδρωπὸν
 θραπ. καθὼς τὰ θρεῖα καὶ τὰ πείναι τῆς γῆς ὅπου ἔγιναν ἀπὸ καμῆ
 χώρα. αὐτὸν τὸν αἰδρωπὸν ἔπλασεν ἀπὸ χόμην λεπτόταται δηλονό-
 τι καὶ καθαρώτερον τῆς γῆς. Ἐκ τῶν ἀστρονόμων δὲ σοφιστῶν ἔκαμν αὐ-
 τὸν. ἡ γῆ ἐκ δερμὸς κ' ὕγρου. καὶ ψυχροῦ κ' ἔπειθ' ἀπὸ τῆς ἀπὸ
 τῆς φωτῆς ἀπὸ τὸ νερόν. ἀπὸ τὸν αἶρα. ὁ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μὲν δὲ αἶ-
 μα ὡς δερμὸν εἶναι ἀπὸ τὸν αἶρα. τὸ δὲ φλέγμα ὡς ψυχρόν, ἀπὸ
 τὸ νερόν. ἡ δὲ χολὴ ὡς ἔπειθ' εἶναι ἀπὸ τῆς γῆς. ἡ δὲ ξανθὴ χολὴ, εἶ-
 ναι ἀπὸ τῆς φωτῆς. κ' ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν αἰδρωπὸν κατ' εἰκόνα θεοῦ
 ἐποίησεν αὐτὸν. κ' ὡς αὐτὸν ἔκαμν. ἐνταῦθα ποιεῖ εἰς τὸ πορῶσων αὐ-
 τὸν τῆς τῆς πτόλως ζωῆς, κ' ἐγένετο ὁ αἰδρωπὸς εἰς φυλὴν ζῶων. καὶ ἡ φυ-
 λη κ' ἡ γῆ τῆς αἰδρωπὸς εἶναι νά εἶναι θεῖον φῶς τῆς τῆς θεοῦ. μετεχέει
 ἀπὸ τὸν θεόν, οὐχὶ κατὰ οἴσιν, αὐτὸν κατὰ χάριν. ὅτι τῷ εἶναι ἡ φυ-
 λη ἀόρατος ἡ γῆ ὅπου δὲ τῆς βλέπομεν. κ' ἀνεμῶν αὐτοῦ τούτε-
 σιν, ὅπου δὲ τῆς ἡμπορεῖται νά τῆς ἐρμηνεύσει, νά τῆς ξεκαθαρί-
 σεν ἀπὸ τῆς εἶπε τῆς πῶμα εἶναι. ἀκόμι εἶναι κ' ἀφελῆφτος, ὅπου
 δὲ τῆς πῶμα. ἡ γῆ κ' ἀφελῆφτος ὅπου δὲ τῆς χαλαταί. εἶναι κ' ἀθά-
 νατος, ὅπου δὲ τῆς ἀποθνήκει κ' ἐπειδὴ ὁ θεὸς εἶναι διμικρὸς τῆς
 πῶμα, κ' αὐτὴ, διμικρὸς. ὅτι ὁ αἰδρωπὸς Ἰσχυρὸς αἰδρωπὸν. κ'
 διμικρὸς τῆς γῆς, λόγους, ὅτι ἡμᾶς καὶ ἡ γῆ καὶ τῆς χώρας. αὐτὴ

λαφ.

λια φυτῶσει. δένδρεσι. περὶ βόλια. κτίζει μύλας. παραβια κάμνει.
 καὶ ἄλλαις ὅσαι τέχναι φέρονται. καὶ οὗτοι αἱ χροῶν ὅτις ὅτις ἐπὶ
 το πλείον σοφώτερον. ὡραζμα τῆς ψυχῆς. καὶ ἡ γένεσις τῆς ἐπίσης τῆ
 ἀνθρώπου. καὶ τὸ εἶναι το κατ' εἰκόνα Θεοῦ. ἀλλ' ὅτι τὸ πᾶν ἔχει ὁ
 Θεὸς τὴν ἀόρασιαν. τὴν ἀκαταληψίαν. τὸ ἀνεκμύδιον. τὸ ἀψι-
 λάστον. τὸ ἀφθαρτον. τὸ ἀθάνατον. καὶ ἔχει φυσικὰ αἰσὶν ἡ ψυχὴ ἡ
 ἀνθρωπίνη καὶ ἔχει κατὰ χάριν τὸ Θεῖον. καὶ δεῖ τὸ εἶναι λέγεται
 κατ' εἰκόνα Θεοῦ ὁ ἀνθρώπος, αἰσὶν ἔχει κατὰ φύσιν αἰσὶν εἶναι μὲν, ἀλ-
 λά κατ' εἰκόνα καὶ χάριν καὶ ἔχει κατὰ φύσιν, διότι ἡ φυσικὴ εἰκόνα τῆ
 Θεοῦ εἶναι ὅτι ἡ λόγος τῆ Θεοῦ. ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τῆ πα-
 τρός. λοιπὸν δεῖ τὸ λέγεται ἡ ψυχὴ ὅτι ἔχει τὰ ἰδιώματα τῆ Θεοῦ
 κατὰ χάριν. ὅμως καὶ εἰ μὲν καὶ τὸ ποιῶσαι μὲν ἀνθρώπου κατ' εἰ-
 κόνα ἡ μήτραι ἔκαστο μοίωσιν τὴν δὴ καὶ εἰς τὴν τελειότητος κακόντας
 λέγει ὁ Θεὸς μητροφανὴς ἵνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικλῶ τὴν τελειω-
 μήσου δηλώσης Θεότητα. πλάσας περὶ τὸν ἀνθρώπου. κατὰ τὴν
 σὺν εἰκόνα δημιουργώσας νοῦν αὐτῶν καὶ λόγον καὶ πνεῦμα δοῦς ὡς
 φιλοῦνθρωπος. ἡγοῦν διὰ τὰ δεῖξας εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν Θεότη-
 τάς ὅτις ἔχει τρεῖς λαμβάνει τὴν δειξίαν ἐνικλῶ, τρεῖς μίαν.
 ἔπλασας τὸν ἀνθρώπου ὡρότερον, καὶ ἔκαμει τὴν μορφῶν κατὰ
 τὴν εἰκόνα σου. ἔσπυτας καὶ τὸ δώσειν ὡς φιλοῦνθρωπος, νοῦν, καὶ λό-
 γον, καὶ πνεῦμα. ἡγοῦν ὅτι πᾶς καθὼς ὁ πατήρ λέγει μὲν ὅτι εἶναι
 νῦν, καὶ ὁ υἱός λόγος, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, πνεῦμα τῆ Θεοῦ. τὰ ὅ ποῖα
 εἶναι εἷα εἰς τὴν ἰδιότητα. εἰς δὲ τὴν διύαμιν καὶ τὴν θεότητα εἶναι,
 ἔαυτὰ ἀχώριστα εἶναι ἀπὸ τὸ ἄλλο ἕκαστον κατ' εἰκόνα σου τὸ ἀνθρω-
 πον δεῖ τὰ ἡμπορεῖν καὶ κατὰ λάβω μὲν πᾶς ἡμπορεῖν καὶ εἶναι τὰ
 εἷα ὡρόσωπα τὸ θεότητος ἀχώριστα ἔκαμει τὸν ἀνθρώπου ἔδωκε
 του νοῦν, καὶ λόγον καὶ πνεῦμα. τὰ ὅ ποῖα εἶναι τελεία εἰς τὸν ἀειμόν,
 αἰσὶν εἶναι εἰς τὴν διύαμιν, διότι εἶναι ἀχώριστα εἶναι ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ
 τὸ ὅτις δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὸν νοῦν. ἔτε ἡ φωνὴ ἀπὸ τὸν λόγον καὶ ἀπὸ
 τὸν νοῦν. φωνὴ λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. λοιπὸν καὶ τὰς ἐξουσίαι-
 σαι τὴν φωνὴν τῆ ἀνθρώπου. ἐνοήσατε καὶ τὸν νοῦν, καὶ τὸν λόγον.
 καὶ ὅτι πᾶς οἱ ἅγιοι πατέρες οὐκ ὀνόμασαν τὸν πατέρα ἔτε τὸν υἱόν, καὶ τὸ
 πνεῦμα, νοῦν, καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα λέγει πάλιν εἰς τὰς τελειότη-
 τας μὲν ὁ ἀγέννητος πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς περὶ ἡρώδεται.

λόγος

λόγος δὲ σωματάρχος ὁ συμφυὲς υἱὸς . καὶ πνεῦμα ἅγιον , τὸ ἐν τῇ
 παρθένῳ τῷ λόγῳ κτίσαι τὴν σάρκασιν . ἤτοι ὁ πατὴρ ὁ ἀγέν-
 ητος , γεννηθὲν καὶ ὀνομάσθην ὡς τῶν σοφῶν εἰκονικῶς
 νοῦς . καὶ ὁ υἱὸς ὁ συμφυὲς , τοῦτέστιν ὁ ποῦ εἰναι μία φύσιν μετὸν πα-
 τέρα καὶ σωματάρχος λόγος . καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον , πνεῦμα τῷ
 πατρὶ . μετὸ ὁ ποῖον ἐκπῆσεν εἰς τὴν θεοτόκον τὴν σάρκασιν τῷ
 υἱῷ μετὸν υἱὸν . λοιπὸν ἐκεῖνο ὁ πᾶς εἶπε ποιήσωμεν ἀνθρώπον κατ'-
 εἰκόνα , δὲν λέγει ἄλλο παρὰ πᾶς ὁ πατὴρ εἶπε τῷ υἱῷ καὶ τῷ πνεύ-
 ματι . αὐτὰ καὶ μετὸν ἀνθρώπον ἡμεῖς ὁ ἕνας θεὸς ὁ τετυπώσας τὰ
 εἶναι κατὰ τὴν εἰκόνα τὴν ἐδικήνμας ὁ ὁποῖος ναῖχειν ἔνν , καὶ λόγον .
 καὶ πνεῦμα , τὰ ὁποῖα εἰκονίζου τὸν πατέρα ὁ πᾶς λέγεται ἡμεῖς . καὶ
 τὸν υἱὸν ὁ πᾶς λέγεται , λόγος . καὶ τὸ πνεῦμα , ὁ πᾶς λέγεται πνεῦμα
 ἅγιον . Ὡς καθὼς εἰς ἕνα ἀνθρώπον εἶναι αὐτὰ . καὶ εἶναι ἕνα ἀνθρώ-
 πον , ὥστε καὶ εἰς τὸν θεὸν εἶναι τρεῖς ὑποστάσεις εἰς θεὸς ἀχώριστος .
 καὶ ὡσανὶ καὶ ὁ θεὸς τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τὰ ἀσθητὰ καὶ ἀπὸ τὰ νοη-
 τὰ . ἤτοι ἀπὸ τὰ ἀσθητὰ ἐπῆρε τὸ χῶμα καὶ ἐκαίμεν σὺ κομῇ .
 ἀπὸ δὲ τὰ νοητὰ ἐβαλε τὴν ψυχὴν καὶ ἀνὰ πνεῦμα καὶ καὶ ἐδωκέτε
 καὶ τὸ αὐτεξέσιον . Ὡς καθὼς εἶναι ὁ θεὸς αὐτεξέσιος , τοιοῦτόπως
 εἶναι καὶ ὁ ἀνθρώπος αὐτεξέσιος , καὶ πᾶς δὲν εἶναι ἐξουσίας τῷ θεῷ .
 ἐδὲ τῆς γνώμης τῷ ἀνθρώπῳ . διότι ὁ θεὸς ἐξάρχης εἰς τὴν ἐξουσίαν
 τοῦ ἀφῆκε τὸν ἀνθρώπον καὶ δὲν τὸ ὑπέστην ἐδὲ μετὰ τὴν ὡς
 κοίαν ὁ πᾶς ἐπαρέβη τὴν ἐντολὴν αὐτῷ , μόνον τὸν ἀφῆκεν εἰς τὸ θέ-
 λημα καὶ εἶναι αὐτεξέσιος . δηλονότι καθὼς ἀνθρώπος καὶ τὸ κα-
 λὸν ἀγαπήσει . καὶ τὸ κακὸν ὄχνηται καὶ ὁ κύριος εἶπεν , εἴπης θέλει
 ὁπίσω μου ἔλθῃ ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν . ἤτοι ἐγὼ κατέναν δὲν
 δυνασθεῖω κατέναν δὲν βιάζω ἀλλὰ εἰπὶς θέλησας ἔλθῃ ὡς ὁ θεὸς
 ἐθετο αὐτὸν , τοῦτέστιν ἐβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν παράδεισον . καὶ ἔταξεν
 αὐτὸν εἶναι ἐκεῖ να φυλάξῃ τὸν παράδεισον . καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
 αὐτῷ ἀδὰμ καὶ ἐποείδι τίςαρα μέρη εἶναι τῆς γῆς , ἀνατολὴ δύσις .
 ἀρκτος . καὶ μεσημβρία . ὅθεν τὸ ἐπωνόμασε καὶ τοῖς τὸν ὄνομα . διό-
 τι τὸ μετὰ ἄλλα τὸ παλαιὸν λέγεται ἀνατολὴ τὸ δὲ θέλα , δύσις τὸ
 δὲ ἄλλο ἄλλα ἀρκτος . τὸ δὲ μέ . μεσημβρία ἐρικλυδαται δὲ καὶ ἄλ-
 λως τὸ ἀδὰμ , ἀδαμὰ λέγεται ἐβραϊκῶ καὶ γῆ . καὶ ὅθεν να εἶναι εὐ-
 χαλμός ἀπὸ τῆς γῆς ὀνομάσθαι ἀδὰμ . ἢ τὸν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὅταν

γίνετο ὁ ἄνθρωπος ὡς ἄνωθεν εἴπαμεν. καὶ αὐτὴ τῇ ἡμέρᾳ ἰτελεία-
 θησαν ὅλα τὰ ἔργα ὁ πᾶς ἕκαμεν ὁ θεὸς, καὶ τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ κατέ-
 παυσεν ἀπὸ ὅλα ὁ πᾶς ἀρχισε καὶ ἕκαμε, καὶ ἐβλόγησεν αὐτὴν τὴν
 ἐβδόμην ἡμέραν καὶ ἡγίασέν τιν. διότι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ὁ πᾶς
 ἀρχισεν νὰ καμητὴν κόσμον εἰς αὐτὴν ἰτελείωσεν τὰ ἔργα ὁ πᾶς ἵθε-
 λε νὰ καμῇ καθὼς λέγει ὁ μαῦσῆς. ὅτι τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ὁ ποῦ
 εἶναι τὸ σάββατον ἕκατέπαυσεν ἀπὸ ὅλου τοῦ ἔργου. Ὁ σαββατον
 λέγεται ἰλλιν καὶ κατέπαυσις, καὶ διατέτο ἡδελεν ὅτι πρεῖν παρὰ
 νὰ σαρκαθῇ νὰ πιᾶται ἐμεν ἡ ἡμέρα τῆς σαββάτου. ἀλλὰ με-
 τὰ τὴν ἐνσαρκον οἰκονομίαν αὐτὴ τὴν ἡμέραν καὶ λόγον τῆς θεῆς ἡμεῖς
 κύριε Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔχομεν χεῖρος ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ὁ ποῦ ἡμεῖς
 δὲν ἡμεῖς αὐτὴ κατὰ χεῖρ, νὰ πιᾶμεν καὶ ἑορταζομεν τὴν ἀναστά-
 σιν ἡμέραν τῆς κυριακῆς. εἰς τὴν ὁποίαν ἰτελείωσεν ὁ κύριος ἡ-
 μεῖς Ἰησοῦς Χριστὸς ὅλην τὴν οἰκονομίαν ὁ πᾶς ἦλθεν νὰ σώσῃ τὸν
 ἄνθρωπον. καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς κυριακῆς ἀναστήθη καὶ κατέ-
 παυσεν ἀπὸ ὅλων τῶν ἐργασίων ὁ πᾶς ἦλθε διὰ τῆς ἐν σαρκὶ αὐτῆς
 οἰκονομίας νὰ ἀνακαινίσῃ πνευματικὰ τὸν κόσμον καὶ ἡγίασεν αὐτὸν
 μετὰ τὴν ἐνσαρκον αὐτῆς οἰκονομίαν, καὶ ἐλύτρωσε τὸ πλάσμα αὐ-
 τῆς ἀπὸ τῶν εἰδωλολατρειῶν, καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς διαβόλου, καὶ
 ἀφάρτισε τὴν αἰθρῶν τὴν σαρκὰ τὴν ὁποίαν τὴν ἐπὶ ἡμῶν εἰς τὸν
 ἔρατον καὶ ἕκαθισε μετ' αὐτῆς ἐν δεξιᾷ τῆς θεῆς καὶ πατρὸς. διατέ-
 το ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ὁρέσθαι νὰ φυλάσσωμεν, καὶ νὰ τιμῶμεν τὴν κυ-
 ριακὴν μετὰ πάσης τιμῆς καὶ προσοχῆς οὐχὶ μόνον σωματικὰ, αὐτὴ
 καὶ πνευματικὰ ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς.
 καὶ νὰ μὴ δὲν σολίζωμεν μόνον τὸ κορμὶ καὶ τὰ ἰσχυρίσματα. αὐτὴ
 ὁποῖον νὰ σολίζωμεν τὴν ψυχὴν μετὰ καλὰ ἔργα, καὶ μετὰ
 καθαρότητα νὰ βλέπομεν νὰ μὴ δὲν ἀμαρτανόμεν. ἡ δὲ νὰ κάμνω-
 μεν ἄλλας ἀποπας καὶ κακὰ, καὶ καμῖαι φορεῖται παρὰ νὰ ὑ-
 παμεν εἰς τὴν λειτουργίαν τρώγομεν καὶ πίνομεν, καὶ δὲν λέγεται
 τὴν νὰ ἀγιάσωμεν τὴν ἡμέραν τῆς κυριακῆς καθὼς οὐδεὶς ἡμεῖς
 οἱ ἅγιοι πατέρες. μᾶλλον δὲ ὁ θεὸς διατίθηται, καὶ λοιπὸν ἡ ἡμέρα τῆς
 κυριακῆς εἶναι ἀφ' αὐτῆς ἀγία. αὐτὴ δὲλεν ὁ θεὸς ὅτι καὶ ἡμεῖς οἱ
 ἄνθρωποι ὁ πᾶς ἔχομεν τοῦτοια τῆς Χειρὸς καὶ ὁ ἕκαστος ἡμεῖς
 εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς κυρίας ἡμεῖς Ἰησοῦ

Χεῖρ ἐνὰ φυλάττω μὲν Ἐνὰ ἀγιάζω μὲν παρῶτον τὴν ψυχὴν καὶ τὸ
 σῶμα, καὶ τότε μετὰ λαμὲς πνέματα πικροὺς καὶ ὠδὰς καὶ ὕμνους ἐν
 ἀγιάζω μὲν τὴν κυριακὴν εἰς δόξαν τῆς ἐκ νεκρῶν ἀνάστατος ἐν αὐ-
 τῇ Χεῖρ σου τῇ Θεῷ ἡμῶν καὶ ἐχέμενον ταῖς κυριακαῖς ἐν τιμῇ
 ἀμὴ καὶ ὅλαις ταῖς διασωπικαῖς ἑορταῖς καὶ τῆς θεοτοκίας καὶ τῶν ἁγίων
 ὁσίων καὶ ἁλίων ἀγίων μαρτύρων καὶ ὁσίων. ὅπως μετὰ ταῖς ἀρεταῖς
 τῆς, Ἐμετὰ ἁμαρτίας ἐμαρτύρησαν τὴν πίσιν μας καὶ εἶναι παρ-
 σάται καὶ παρσαβόλαι ἐμπαροθεν εἰς τὸν Θεὸν ἔχεται. ὁμοίως ἐν
 ἔλθω μὲν εἰς τὸν λόγον μας περὶ τῆς ἀνθρώπου. ὁ ἀνθρώπος ἦτον θαυ-
 μασιὸν καὶ φοβερὸν ἔργον τῇ Θεῷ καὶ ἡγάπησεν πολλὰ καὶ ἔχεται το
 δόξη καὶ τιμὴ ἱερακώσαν αὐτὸν καθὼς λέγει ὁ Θεὸς δαβὶδ, καὶ κα-
 τέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. ἡγοῦ βασιλείαν καὶ αὐ-
 θέντω ἐκαμὲν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρώπον εἰς ὅλας τὰς κτίσεις. καὶ
 πάντα ὑπὸ τὰς ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς. δηλονότι ὅλας τὰς
 κτίσεις ὁ Θεὸς ὑποκάτω ἔστην εἰς τὸν ἀνθρώπον ὡς αἱ δάλεις, καὶ ὅλα
 τὰ θηρία καὶ τὰ κτῆνη, τετράποδα, καὶ πετόμενα ἐπεριγίενται τὸν
 ἀδάμ, Ἐπαροσκειν αὐτὸν ὡς περ βασιλεῖαν μέγαν. Ἐτρεμαρ
 ἐμπαροθεν αὐτῆς ὡς περ πτεροὶ δὲλοι εἰς τὸν αὐθέντην αὐτῆς. καὶ αὐ-
 τὸς τὰ φοβερά καὶ ἀήμερα θηρία τὰ ἔπαιον καὶ τὰ ἐμάλαττον ὡς παρ
 ἡμεῖς ἀρνία. Ἐδὲν ἐφοβᾶτον ἀπ' αὐτῶν, ἐπεὶ δὲν ἦτον ἀκόμη ἡ ἁ-
 μαρτία εἰς τὸν κόσμον, ἐδὲ εἰς τὴν καρδίαν τῆς ἀνθρώπου. τὰ δὲ ὀνό-
 ματα ὁ πᾶς ἔβαλεν ὁ ἀδάμ εἰς τὰ ζῶα ἀπὸ τότε ἕως τῆς σήμερον. Ἐ-
 πως ὀνομάζονται μετὰ δὲ ταῦτα ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ὕπνον εἰς τὸν ἀδάμ.
 καὶ ἐκοιμήθη καὶ ἔλαβε μίαν τῆς πλευρῶν αὐτῆς καὶ ὠκοδόμησε τὴν
 πλευραν ὅπως ἐπαῖον ἀπὸ τοῦ ἀδάμ εἰς γυναῖκα. καὶ ὡς ἐκτεῖνι-
 σεν ὁ ἀδάμ καὶ εἶδεν αὐτὴν ἐχάρη πολλὰ καὶ εἶπε. τὴν εἶναι κόκαλον
 ἀπὸ τῆς κόκαλά μου καὶ σάρκα ἀπὸ τῆς σαρκός μου. ἔχεται λέγεται.
 γυναῖκα. ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐγέννη καὶ δι' αὐτὴν δέλεται ἀφίστη ὁ ἀν-
 θρῶπος καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὴν μητέρα καὶ δέλεται παροσπολληθῇ
 τῇ γυναίκα αὐτῆς. Ἐδέλεται ἦσαν οἱ δύο σάρκα μία καὶ ἦσαν οἱ δύο
 συνηνῶντες ἀδάμ. Ἐδὲ ὁ ἀνδρὶς καὶ αὐτῆς καὶ ἐν τρέπονται διό-
 τι ἦσαν ἐνδεχόμενοι εἰς αὐτὴν θεοῦ πάντα καὶ χάρις Θεῷ ἦτον μετ' αὐτοὺς.
 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὁ Θεὸς καὶ εἶπεν αὐτῶν καὶ πᾶσι καὶ
 καὶ ἡρώσαντε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. Καὶ ἐπεὶ δὲ τὸν
 ἀνθρῶ-

αὐθροῶν ἔωλασεν ὁ θεὸς κατ' εἰκόνα καὶ καθομοίωσιν αὐτῷ, καὶ
 εἶναι καλλίτερον καὶ παραδοξότερον ἔργον ἀπὸ ὅλας τὰς ἔργα ὅτι
 ἔκαμν Ἐφ' ἔχοντα αὐτὸν κοτίεσθαι, πῶς τὸν ἔκαμν ὕστερα ἀπὸ ὅλα
 τοῦ τὰ ποιήματα. καθὼς ἕνας βασιλεὺς ὁ πᾶσι λείπει τὰ ἐπάγει εἰς
 μίαν χώραν. καὶ προτίτερα γίνεται ἡ ἑτοιμασία Ἐκατασκευάζει Ἐ
 διτρεπίζου καὶ καλλιπίζου τότες διὰ τὰ ἀναπαυθῆ. καὶ καμιν
 τῷ κατοικίαν αὐτῇ καὶ πᾶσαν τῷ χρείαν. Ἐ τότε ἔρχεται ὁ βασι-
 λεὺς καὶ δεύσκειται ὅλα διορθώματα καὶ ἑτοιμα ἔχοντα πάντα ἕως
 ἔγρη. Ἐ εἰς τὸν αὐθροῶν. πρῶτον ἑφρόντισεν ὁ θεὸς τὰ τῆς ἀναπαύ-
 σιας αὐτῇ Ἐ ἔκαμν τὴν κατοικίαν αὐτῇ Ἐ πᾶσαν τὴν χρείαν, τουτέ-
 ρσι τὸν κόσμον. Ἐ τὰ μὲν ταῦτα ἔπλασεν αὐτὸν τὸ αὐθροῶν. Καὶ δια-
 πὸ θεὸς ὡσαύτῃ πλάσσει τὸν ἀδάμ ἀπὸ τῆς γῆς. δὲν ἔπλασε Ἐ τὴν γυ-
 ναῖκα, καὶ τῷ ἔργον ἀπὸ τῆς γῆς πλάσαντος. ἵνα μὴ ἔχου ἀφορ-
 μὴ οἱ αὐθροῶν. Ἐ λέγει ὅτι, ἄλλο γῶμα ἦτον τῷ ἀνδρὶ. καὶ ἄλλο
 τῷ γυναικὶ καὶ καλλίτερον ἦτον τὸ γῶμα ὁ πᾶς ἔωλασε τὸν ἀνδρα.
 Ἐ ἀπ' αὐτῇ εἶναι οἱ καλλίτεροι. Ἐ ἐναρτεῖται αὐθροῶν καὶ ὁ θεὸς ὡς σο-
 φὸς διηκρῶς ὁ πᾶς ἔκαμν τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ διὰ τὰ μηδεὶ εἶναι
 εἰς τὰς αὐθροῶν ἀντιλογίας. ἔωλασε τὸν ἀνδρα ἀπὸ τὸ γῶμα καὶ
 τῷ γυναικα ἔργον ἀπὸ τῆς γῆς πλάσαντος. ὡς ὁ θεὸς ὡσαύτῃ ἔκα-
 με τὸν ἀνδρα τῷ γυναικα ἑπαρήγει αὐτοὺς πῶς γυναικα
 φοβεῖται, λέγων, ὡς γυναικα Ἐ πολῖται τῷ πῶς θεοῦ ταῦτα ὅσα
 βλέπετε, δεῖ δὲ καρπὸς φυτὰ Ἐ πάντα τὰ ἔργα τῆς γῆς. ὡς
 τῆς τὰ ἔκαμν Ἐ ἀπὸ ὅλα τρώγεται καὶ κατατρυφεῖται ἀνιμποδί-
 σως. ἀπὸ δὲ τῆς ἔχου τῆς γνώσεως ὁ πᾶς εἰς τοῦτον τῷ παρα-
 δεῖσου ἵνα μὴ δὲν ἀπλώσεται εἰς αὐτὸ ὅτι εἶναι βλαβερὸν ἐκείνῃ. Ἐ
 ἵνα ἀπέχεται ἀπ' αὐτῇ καὶ ἵνα μὴ δὲν τῷ συλωσεται. καὶ δὲ τὰ τὸ ἐβλί-
 πτετε. εἰδὲ καὶ θέλετε βελιθῆ ὅτι ἵνα ἀπλώσεται εἰς αὐτὸ ἵνα παρτε
 ἵνα φάτε. θέλετε λαβὴ ὀργὴν μεγάλην ὁ πᾶς δὲν θέλει ἔχει κα-
 μίαν ἱαφεῖαν. Ἐ ἀπὸ τῆς μεγάλης πυλὴς ὁ πᾶς ἔχου, θέλετε γυν
 δέλοι. Ἐ τὸς, θέλετε δοθαῖ. διότι ὁ καρπὸς αὐτῇ εἶναι ὡς ἱαφῇ
 μικρὸς Ἐ θανάσιμος. καὶ ἵνα φυλάξτε ταῦτα τῷ ἐπὶ τῶν ἵνα μὴ
 δὲν ἀπλώσεται εἰς αὐτὸ, θάνατος ποτὶ δὲν θέλει σὰς ἐκαμν. Ἐ ὡσαύ-
 ἄλλο μικρὸν μόνον θέλετε ἥς θάνατος καθὼς σὰς ἐκαμν. Ἐ ὡσαύ-
 κασιν ὁ ἀδάμ καὶ ἡ γυναικα αὐτῇ τῷ ἐπὶ τῶν καὶ πῶς γυναικα

τῷ θεῷ ἐτρόμαξαν. ὁ φοβήθησαν φόβον μέγαν ὡς θύκον πόρσῳ μα. ὁ τὸ ξύλον ἐκείνο ἐμισέσαν μέγας. καὶ δὲ καὶ ἐγύριζαν εἰς αὐτὸ νὰ τὸ ἴδω. ἀλλὰ ἐφόβον μακραὶ ὅς αὐτῶ. ὁ δὲ ἀδάμ ἐκάλει-
σε τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτῆς εὐα. τὸ ὁ πῦλον ἐρυμνὸς εἶναι ζωή. ὁ-
θουὺ διὰ βολεῖ. ἰδὼν τὴν λαμπρότητα καὶ τιμὴν τῆς ποροποτορῶν.
πῶς αἰς ἀγγέλους θεῶς εἶναι μέσα εἰς τὸν παραδείσον. χωρὶς καμίας
ὁδουὺν ἢ λύπην. ἡσαναγμόν. ἡ κόπον. καὶ ἡ δυνάμειος νὰ βλέπει
τὴν δόξαν καὶ αὐθεντίαν ὁ πῦ εἶχαν. ἐφθόνησεν αὐτὴς μέγας. καὶ
ἐβεβλήθη νὰ τὴς ἐγύρει ἀπὸ τὸν παραδείσον. καὶ αὐτὸς μὴ κατὰ
πόρσῳπον δὲν ὀπιτόλησεν νὰ ὑπάγει εἰς τὴν δόξαν. ἀλλὰ νὰ μὴ τοῦ
ἐγνώριση καὶ δὲν καμὴ τὸ θέλημα. ἀλλὰ πῶς ἐμεταχειρίσθη τὴν
κακίαν ἐργασίαν νὰ τὸ ἀκῶσεν. ὁ ὄφρις ἦτον θηρίον φρονιμώτατον
ἀπὸ ὅλα τὰ θηρία τῆς γῆς. καὶ ἐπεπαύειν ὀρθῶς εἰς τὰς πόδας ὡσαν
καὶ τὰ ἄλλα θηρία. καὶ εἰς αὐτὸν ἐμπίπκε. ὁ περπατῶντας ἐπὶ τῆς
τῶν παραδείσον. ὁ ἐκεῖ εἶρε τὴν εὐαν καὶ ὁ μίλησεν αὐτῆς ὁ μίλησεν
μετὰ δόλῳ καὶ φαρμακείᾳ καὶ ἀρχὴν τὴν ἐρώτησαν. ὅτι διατί εἶπες
πρὸς ἱσας ὁ θεὸς νὰ μὴ φάγετε ἀπὸ τῆς καρπὸς ὁ πῦ εἶχει ὁ παρὰ
δεισος. (τὸ ὄνομα τῷ θεῷ ἔτε ὁ ἀδάμ, αὐτὴ ἡ εὐα τὸ ἔξεραν. μένον ἀπὸ
τὸν διὰ βολεῖν τὸ εὐαθάν, ἔσαντας ὁ πῦ εἶπε τῶν τὸν λόγον πῶς εἶ-
πεν ὁ θεός.) λοιπὸν ὡσαν ἐρώτησεν ὁ διὰ βολεῖς τὴν γυναικα ὅτι πῶς
εἶπεν ὁ θεός, τῶ ἀπεκρίθη ἀπὸ παντὸς ξύλου τῶ παραδείσου νὰ τρώ-
γῳμεν, ἀπὸ δὲ τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως ὁ πῦ εἶναι πεφυτμένον εἰς
τὴν μέσῳ τῶ παραδείσου νὰ μὴ δὲν φάγῳμεν. καὶ δὲ νὰ τὸ σιμῶσῳ-
μεν. καὶ δὲ νὰ τὸ πῶσῳμεν ὅτι θέλωμεν ἀποβαῖν ἐκ τῆς ζωῆς ἀπὸ τῶ
λόγοντος. ὁ δὲ ὄφρις λέγει τῇ γυναικί, δὲν θέλετε ἀπεβαῖν, ἀλλὰ ἡ ἐ-
ροντας ὁ θεὸς ὅτι ὅποιαν ὥραν θέλετε φάγῳ ἀπ' αὐτοῦ θέλετε γέναι θεοί.
νὰ ἐγνώρισητε καλὸν καὶ πονηρὸν, καὶ τὸ πῶς εἶναι παρὰ τῆς ζωῆς νὰ φά-
σῳμεν νὰ μὴ δὲν φάτε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ νὰ μὴ δὲν γινώτε ὡσαν αὐτὸν. ὁ-
μως ἄκωσον ἐμὲ καὶ φάγε ἱσὺ καὶ δὲν καὶ τῶ ἀνδρὸς σὲν νὰ φάγῳ νὰ ἀνοί-
κῳμεν τὰ ὀμμάτιας νὰ ἐγνώρισητε τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν. ὡς δὲ
ἡκῶσεν ἡ γυναικα τῶν τοῦς λόγους, καλὰ καὶ ἦτον φρονιμη, ἀλλὰ
ἐπαρθη τῇ διανοίᾳ, καὶ νὰ δόξῳμεν νὰ γένων ὡς θεοί, καὶ δὲν ἐμέτρη-
σεν ἐδὲ ἱσὺ λογίσθη τὸν λόγον τῶν, διότι δὲν ἤξεραν ὅτι ὁ διὰ βολεῖς
εἶναι μέσα εἰς τὸν ὄφιν. ὁ ἐγελάσθη καὶ ἔτας ἐδραμὲν εἰς τὸ ξύλον τῶ
γνώσεως.

γινώσκεις καὶ ἴδεν αὐτὸν ὁμορφώτατον ὑπὸ ὅλα τὰ ἀνδρῶν παραδεί-
 σου. ἰδὼν ἡ γέννησι καὶ ὁ καρπὸς τοῦ θείου ἴδεν γλυκύς καὶ καλός, καὶ θέ-
 λου γένει κατὰ τὸν λόγον τῆ ὄψεως ὡς θεοὶ νὰ ἡξίωσεν καλὸν καὶ πο-
 νηρὸν. λέγειν δὲ πνέει ὅτι ὁ ὄφης ὁ μίλησε μετὰ τὴν εὐάνθρωπιν φω-
 νήσαντας ὁ πᾶν ὅλα τὰ ζῶα ὁ μίλησαν ἀνθρώπιν φωνῇ πρὶν πα-
 ρὰ νὰ παρέβη ὁ ἀνθρώπος τὴν ἐντολὴν τῆ θεῶς αὐτῇ τὸ πρὸ ἀληθὲς δὲν
 εἶναι, ὅτι τὰ ζῶα ὁ μίλησαν ἀνθρώπιν φωνῇ. διότι ὁ ὄφης μετὶν εὐάν-
 δειν ὁ μίλησε, μόνον ὁ διάβολος ἔσονται ὁ πᾶν ἐσέβη μέσα εἰς αὐτὸν.
 Ἐγένινεν ὁ ὄφης σῶμα τῆ διαβολῆς. ὁ μίλησε μετὰ αὐτῆς. καὶ εἰρετέ ὅτι
 ἡ λογικὴ φύσις μόνον ἡ ἀνθρώπων ἔχει τὸν νοῦν τὸν λόγον. καὶ τὴν
 φωνὴν. διότι εἶναι κατ'εἰκόνα θεῶς. αὐτὴ οὐχὶ τῇ ζώων. καὶ διατῆτο
 ποτὲ τὰ ζῶα ἀνθρώπιν φωνῇ δὲν ὁ μίλησαν, οὐ δὲ ὁ μίλοιεν. καὶ ὁ
 ὄφης δὲν ἔχον γέννησιν ἑνὸς καὶ ὁ ὄφης τῆ διαβολῆς, τῆ ἐκπαράδεισιν ὁ
 θεὸς καθὼς θέλετε ἀκούσει ἡμῶν. καὶ ταῦτα τὸ φαρμάκον
 τὸ σῶμα, ἐπειδὴ μετὰ σῶματος ὁ μίλησαν ὁ διάβολος τῆς εὐας, καὶ με-
 τὸν λόγον ἐκείνον τὸν φαρμακὸν ἐφαρμάκωσεν αὐτὴν. καὶ ἔλαβεν
 ὑπὸ τὴν ἀθανάσιον θάνατον. καὶ ἀπὸ τὴν ἀφθαρσίαν φθορὰν. καὶ ἀπὸ
 τὸ φῶς, σκοτὸς, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνθενήαν, σκλαβίαν. καὶ ἡ μόνον αὐτὴν
 ἐφαρμάκωσεν ὁ ὄφης, αὐτὴ ὅλην τὸ γένος τῆ ἀνθρώπων. ὅμως ἡ εὐα
 ἡκούσε τῆ ὄψεως τὴν συμβολὴν, καὶ ἀπλῶσεν εἰς τὸ δένδρον καὶ ἐπὶ
 ρεν ἀπὸ τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἔφαγε. καὶ ἔδωκε καὶ τῆ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ
 ἔφαγε μετὰ αὐτῆς. καὶ παρὰ τοῦτος ἐγυναικίσαν τῆς θεοῦ φαντασ-
 λῆς καὶ οἱ θεοὶ. καὶ αἰόξαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν καὶ ἴδαν τὴν γύναιον καὶ
 τὴν καταδίκην ὁ πᾶν ἐπαθάν δὲν ἔχον παρέβη τὴν ἐντολὴν τῆ θεῶς,
 καὶ ἔπειτα ἔλαβαν φύλλα συκῆς καὶ ἔρασαν φορέματα καὶ ἐσκεπάσαν
 τὴν γύναιον καὶ αἰσχρῶν αὐτῶν. ὁ ἅγιος ἰσίδωρος ὁ πηλεσιώτης
 λέγει, ὅτι τὸ ξύλον ἐκείνο σὺ γινώσκεις, ἦτον συκία. ἐπειδὴ ἀπὸ ἐξ ἡν
 εἰσαν τὸν ἐκείνου τῆς ἐγυναικίσαν ἐπὶ ἡραν ἀπ' ἐκείνου φύλλα
 καὶ ἔρασαν φορέματα καὶ βάλαν εἰς τὸ κορμὸν τῆς ὅτι σκεῖν ὅτι τῆς
 ἔδειξε τὴν ἐντροπὴν παλιν νὰ τὴν σκεπάσει. ἀλλ' ὅμως ἔχει ἄλ-
 λην ἔννοιαν ὁ λόγος, ὡς λέγει ὁ θεολόγος Γρηγόριος. διότι πᾶν ἔβρα
 ἐκεῖ βελόνια, ἢ ῥάματα καὶ ἔρασαν τὰ φύλλα τῆς συκῆς νὰ σκεπά-
 σουν αὐτὴν ἀκούσατε ἢ εἶναι τὸ νόημα τῆς γραφῆς. ἡ συκία εἶναι δι-
 πλὴ γλυκύτης εἰς τὸν καρπὸν. καὶ τραχυτάτη εἰς τὰ φύλλα. ὁμοίως
 εἶναι

εἶναι ἢ ἁμαρτία. γλυκαία μὲν εἶναι εἰς τὴν ἀρχὴν, αὐτὴ ὕστερον γί-
νεται τραχυτάτη καὶ πικροτάτη ἕως ἔπαυσε καὶ ὁ ἀδάμ, ὅταν μὲν
ἔφαγε τὸν καρπὸν τῆς ξύλου, ἐφανήκεται γλυκὺ αὐτῷ ὅταν ἐγνώρισεν
τὸν ἑαυτοῦ του ὅτι εἶναι γυνὴς, ἢ καὶ ἀπὸ φορέματος, αὐτὴ ἀπὸ τῆς χά-
ριος τοῦ Θεοῦ. τότε τὸν ἐφάνη πικρὸν. καὶ ἀπὸ πᾶσα πείραν πικρότε-
ρον. τότε ἀπέλαβε τὸ κορμὴν ἐκ τοῦ τοῦ παχὺ καὶ καρὺ ὅπως ἔχει. ὁμοίως
καὶ τὸν θάνατον. ὁ πῶς ὡρώτων ἦταν λεπτότατος καὶ ἑλοφρόν, καὶ ἁ-
θάνατον, δηλονότι τὸ κορμὴν. καθὼς οὐκ ἔφαγε, ἢ εἶα καὶ ὁ ἀδάμ ἀ-
πὸ τῆς ξύλου διθῆως ἤκωσαν τῆς φωνῆς κυρίου τῆς Θεῖς ὡς πατέντος
εἰς τὸν παράδεισον τὸ δειλινόν, καὶ ἐκρύβησαν ὅτε ἀδάμ καὶ ἡ εὐα ἀ-
πὸ τοῦ ὡρώτων κυρίου μέσα εἰς τὸν παράδεισον. καὶ ἔκραξε κύριος ὁ
θεὸς τὸν ἀδάμ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀδάμ ἀδάμ, τί ἔστι πῶς ἐβρίσκεσαι
κεκρυμμένος ὡς κατὰ χυμῶς ἔξαιρε μὲν ὁ θεὸς ὁ ἐταξὼν καρδίας
καὶ νερὸς πῶς εἶται ὁ ἀδάμ. αὐτὴ δὲ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν ἀποκρίσεως
πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ φιλήνθρωπος Θεὸς θέλωντας νὰ τὸν σύρει εἰς μετα-
νοίαν, δὲ τὸ ἐκράξεν. ὡς τῆς συμφορᾶς ὡς κατὰ δικαιοσύνην, πῶς μὲν
κατὰ τὸ διατάσσοντε ἐβλεπε τὴν δόξαν τῆς θεῖς, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ἀδάμ.
καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν τῆς Θεῖς μετὰ πάσης χαρᾶς. καὶ τότε ἐπειδὴ
ἦταν κατὰ δικαιοσύνην ἀπεκρίθη μετὰ φόβου καὶ εἶπεν. ἄκουσα
τὴν φωνὴν σου ὅπως ἐπείπατε εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἐκρύβηθην
καὶ ὅτι ἦμε γυνὴς. ὁ δὲ Θεὸς λέγει πρὸς αὐτόν. ἴδον καὶ τὸ ξύλον ἔφα-
γες, καὶ τῆς ὁπθουσίας σου δὲν ἐπέτυχες. ἴδον καὶ τὴν παραβυσσὸν ἡ-
καμίες. καὶ τῆς Θεῖς χάριτος ὅξεντες. τότε παλιν λέγει ὁ Θεὸς
πρὸς αὐτόν. βλέπεις τῆς ἁμαρτίας τὴν ἐντολήν σου, βλέπεις τὴν ἐγ-
γὴς γυνὴς δὲ νὰ παρέβης τὴν ἐντολήν σου νὰ φάγῃς ἀπὸ τῆς ξύλου
ὅπως σου εἶπα νὰ μηδὲν φάγῃς. τὴν γυνὴν ὁ ἀδάμ, δὲν ἀπεκρίθη καὶ
λικῶς νὰ εἴπῃ ὅτι ἐσφαλὰς εἶμι, ἡ μαρτυρία ποιηταίμ. ἐγὼ λαθῆ-
μα κύριε. ἐπλανήθηκα καὶ ἐπαρήκουσα τὸ θῆλυμα. καὶ δια-
τῆτο κλαίω. καὶ θρηνῶ. καὶ λύπῃ μεγαλῇ ἔχω καὶ δούραϊσιν δέ-
ξαιμὲ παλιν τὸν παρήκοον. αὐτὴ ἔρηξε τὴν ἀφορμὴν. Εἰς τὸν θὺν καὶ
εἶπεν. ἡ γυνὴ καὶ ὅπως με ἔδωκες σιμύτροφον, ἐκείνη με ὅξεν παλιν
σεν. εἰδείξεν παρὰ τοῦ ὅτι ἐκεῖνος δὲν πταίει, μόνον ὁ Θεὸς ὅπως τῆς ἔδω-
κε σιμύτροφον τὴν γυνὴν. ἐρώτησε τὴν γυνὴν ὁ Θεός. καὶ αὐτὴ
δὲ αὐτῇ εἶπεν ὅτι ἐσφαλὲν, αὐτὴ ἔρηξε τὴν ἀφορμὴν εἰς τὸν ὅφιν, ὅτι ἔ-

κείνος

αἶνος τῷ ὄξεντα λείσεν. τότε ἐκαταράθη ὁ θεὸς τὸν ὄφιν ὅτι τὸν εἴ-
 πεν, ἐπειδὴ ἐνήργησεν τοιαύτῳ δολείῳ. νὰ ᾖσιν κατηραμένος ἀπὸ
 ὅλα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ ἕως τότε ἐπειράτης ὀρθὸς εἰς τὰς πόδας,
 ἀμὴν τότε νὰ περπατῇς ἐπὶ τῇ γῇ. ὅτι τῇ κοιλίᾳ καὶ γὰρ νὰ τρώ-
 γῃς εἰς ὅκας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ἔχθρα νὰ βάλλῃς ἀνὰ μέσον
 σου, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναίκος, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς σπέρματος σου, καὶ
 ὅταν ἰδῇ πῶς αὐτὸς ὀφείλει τρέχειν νὰ τὸ σκοτώσῃ, καὶ αὐτὸς
 καὶ ὅσοι ἄλλοι ἄνθρωποι τὸ ἀκύνουν. λέγουσι γὰρ τῶν διδασκάλων
 ὅτι ὁ ὄφιν τίσσασα ποδάρεα εἶχε πρὶν νὰ παρήβῃ τὸ ἐντολὴν τῆς
 θεῆς. μετὰ δὲ τὴν παράβασιν ὁ πᾶν τὸν ἐκαταράθη ὁ θεὸς ἔγινε πυρ-
 νόμῳ μετὰ κοιλίαν, καὶ τὸ φαρμάκον ὁ πᾶν ἔχει μέσα τὸ ἔχει εἰς
 τὸ στόμα. εἶπε δὲ ὁ θεὸς τῷ γυναικί. ἐπειδὴ ἤκουσας τὸν λόγον τῆς
 ὀφείας καὶ ἐπαρήκατες τὴν ἐντολήν μου, νὰ περπατῇς ἀνὰ μέσον
 σου καὶ οἱ ἀναστανήσομεν μελὺταις νὰ ἔχῃς τὰ παιδία, καὶ σκλη-
 ρὰ νὰ ᾖσιν τὸ αἰδρὸς, καὶ αὐτὸς αὐθύνῃς σου, καὶ ὅταν ἔχῃς τὴν γυναῖκα
 ὅταν ἔχῃς τὴν κατάραν ἐν τῷ ὅτι τῆς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἔχει πᾶ-
 ντες μεγάλους καὶ λύπην, ἔχοντας ὁ πᾶν κινδυνὸν εἰς ζωῆς νὰ ὀπο-
 θάνῃ. τότε ἐκαταράθη καὶ τὸν ἀδάμ καὶ τὴν εἶπεν. ἐπειδὴ ἤκουσας τὸν
 λόγον τῆς γυναίκος σου καλίστερα πᾶν τὸ ἰδικόν σου, νὰ εἶναι κατη-
 ραμένη ἡ γῆ εἰς τὰ ἔργα σου μελὺταις νὰ τῇ ἐργάζῃσαι ὅλας τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ μηδὲν νὰ ἀναδίδῃς ἀκαθίας καὶ τριβόλους νὰ
 σοὺ βλάψῃ. βλέπετε ὅτι τὰ ἀκαθία καὶ τριβόλια ἡ γῆ τότε δὲν
 εἶχε βλάψῃ. μόνον ἀφ' ἧς παρήβῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν ἐντολήν του
 καὶ ὁ γῆ καὶ ἐβλάψῃσαι ὅλα τὰ ὄργανά της τῶν ὄργων. ἀκόμη
 τὴν λέγει. καὶ μετὸν ἰδρὸτα τὴν προσώπου σου νὰ φάγῃς τὸ φύμψον·
 ἕως οὐ νὰ γυρίσῃς πάλιν εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκτίσθηκες.
 διότι γῆ ᾖσιν. καὶ πάλιν εἰς τὴν γῆν νὰ ὑπάγῃς. τούτῃ νὰ λάβῃς
 θάνατον νὰ πάγῃς τὸ χῶμα εἰς τὸ χῶμα. τότε ἐκαμῆν χιτῶνας δερ-
 ματίνης καὶ ἐνδυσεν αὐτὸς. ὁ θεὸς Γρηγόριος ὁ θεολόγος λέγει καὶ
 ἐνδυτοὺς, δερματίνους χιτῶνας, ἵσως τὴν παχυτέραν σάρκα καὶ
 θνητὴν. λοιπὸν οἱ δερματίνους χιτῶνας δὲν ἐσημαδεύον ἄλλο μὴ μόνον
 ἀπὸ τῆς ἀθανάσιαν ὁ πᾶν εἶχεν ὁ ἀδάμ ἐκέρδησε τὴν θνητὴν πα-
 ραίτην. καὶ ὅταν τοὺς δερματίνους χιτῶνας ὁ πᾶν ἐκατα-
 ράθη, ὁ ἀδάμ νὰ φορεῖ ὅλα τὰ ἀνομήματα αὐτοῦ ὁ θεὸς ὅταν
 εἶ δὲν.

ἐν δύσει τὸν ἀδάμ τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐνδύμα ὁμοῦς τότε εἶπεν ὁ θεὸς·
 ἰδοὺ ἀδάμ γέγονεν ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν τῇ γνώσκῃ καλὸν καὶ ποιητὸν· ἡ
 ἐξ ἡγοῦς τέκε οὗτος ἐξ λαμβανέει· ἦσαν ἰδὲ ἰδοὺ ὅτι πῶς ὁ ἀδάμ
 ἐγενήεναι ὡσανὺ ἀπὸ ἡμᾶς· δηλονότι τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν, καὶ τὸ ἄ-
 γιον πᾶσι ὡσανὺ εἶπεν ὅτι καλὰ εἶναι τὰ κατὰ τὴν φύσιν, ὅτι ἐκεί-
 ῳ πᾶσι εἶχε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, ἐκ μόνου δὲ ἐγέννηθ' ἐκ τοῦ θεοῦ ἐλογί-
 σεν, ἀμὴν εὐρέθη καὶ γυνὴς· καὶ ἔτεκεν εἰς τὴν φύσιν τοῦ θεοῦ καὶ
 ἀπὸ ἀθανάτου ὁ πᾶς ἦτον ἐκέρδησε τὸν θάνατον· καὶ καλὰ εἶναι τὰ
 κατὰ τὴν φύσιν, ὁ πᾶς ἦθελε νὰ γέννη ὡσανὺ ἕνας ἀπὸ ἡμᾶς καὶ λοιπὸν
 μετὸν λόγον τῶν τὸν πληθύνοντων ὁ πᾶς λέγει ὡσανὺ εἶναι ἀπὸ ἡμᾶς
 θέλει νὰ εἴπῃ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν καὶ τὸ ἄγιον πνεῦμα· τότε ἐδιδά-
 ξεν αὐτοὺς ὁ κύριος ἐξω τῆ πόλεως δείσε ἐξ νῆς βλέπειν τὸ καλὸν ὁ
 πᾶς ἐξεκέρδησαν ἐξ νῆς παρὰ βέν τὴν ἐντολήν αὐτῶν διότι ἕνας ἀν-
 θρώπος ὁ πᾶς νὰ εἶναι καλὸν καὶ τὸ ἐξεκέρδη αὐτὸν δὲν τὸ βλέπειν εἶ-
 ναι τόση μεγάλη ἡ λύπη, εἶδε νὰ τὸ βλέπειν καθ' ἑαυτοῦ· τότε εἶναι
 μεγάλη καὶ περισσότερα ἡ λύπη, καὶ ἐξ τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ τοῦ ἐβαλεν ἄ-
 πέναντι τῆς παραδείσου ἐξ νῆς βλέπειν τὸ κάλλος τὸ ἀθανάτων ὁ πᾶς
 ἐξεκέρδησαν νὰ κλαίω καὶ νὰ οὐδύρονται κατὰ τὸν καὶ ἐγεννῆ· ὁ ποῦ
 πάντοτε εἰς ὁ λυτὸς τὴν ζωὴν ἐκλαίω καὶ ἐλυποννύτα τὴν αὐτὴν
 πᾶν ὁ πᾶς ἐχάσαν καὶ τὴν ἀθανάσιαν· ἐκείνος δὲ ὁ κύριος τὰ χε-
 ρεβίω καὶ τὴν φλογὶν τοῦ ρουφαίου νὰ φυλάττει τὴν πύλιν τῆς ἐ-
 δὲν, ἦσαν τὸν παράδεισον περὶ δὲ ποσὴν καιρὸν ἐκαμῆν ὁ ἀδάμ μέ-
 σα εἰς τὸν παράδεισον· λέγουσι πνὲς ἐκ παραδόσεως ὅτι ἐκατὸν ἔξο-
 νες ἐκαμῆ· καὶ ἄλλοι λέγουσι ὅτι τῇ τρεῖτην ὥρᾳ τῆς ἡμέρας ἐπλά-
 σθη, καὶ τῇ ἑκτῇ ἐπαρέβη, καὶ τῇ ἐνάτῃ ἐβγῆκε ἐξ τῆς παρακοῆς·
 ὁ δὲ χρυσορρήμων θεὸς Ἰωάννης ἐν τῇ ἐριμύσει τῇ καὶ Ματθαῖον
 ἀγίῳ ἀναγγελίᾳ λέγει, τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ τῆς τρωτῆς ἐβδομάδος, τε-
 σέσιν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ πᾶς ἐπλάσθη ὁ ἀδάμ, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐδιδά-
 χθη μετὰ τῆς εὐας ἀπὸ τὸν παράδεισον· ἦτον δὲ ἑκτῇ ἡμέρᾳ ἦτοι
 πόρᾳ σκῆψι ὅταν ἐπλάσθη ὁ ἀδάμ· καὶ εἰς τὰς ἑξ ὥρας τῆς αὐτῆς ἡ-
 μέρας ἐπαρέβη τὴν ἐντολήν τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ νέος ἀδάμ, ὁ κύριος ἡμῶν
 Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ θεός, θέλοντας νὰ θε-
 ραπείῃ τὴν ἀμαρτίαν ἐκείνου τῆς πρωτοπατορὸς ἀδάμ· ἐσαυρώθη
 ὥρα ἑκτῇ τῆς παρασκευῆς, καὶ ἔσωσε ὁ ἐλὼν φέροσεν αὐτὸν τὸν ἀ-
 δάμ

διμίσταυρόθη ώρα ἔκτι τὸ πῦρ ἀσκόνης. καὶ ἔσωσε καὶ ἐλάτβευσεν
 αὐτὸν τὸν ἀδὲμ ἀπὸ τῆς αἰμαρτίας τῆς παρακοῆς. καὶ εὐρίτετε δεῖν ὅτι ὁ
 λίγον ἦν ποτε μόνον εἶναι ὁ πῦρ φέρει ὁ ἄνθρωπος παρακάτω ἀπὸ
 τῆς ἀγγέλους. καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ παροφῆτης Δαβὶδ. καὶ λατρεῖσαι
 αὐτὸν βραχύτι παρὰ ἀγγέλους. ἦτοι πῶς ὁποθινησκει ὁ ἄνθρωπος
 δεχταί εἶναι ὀλιγώτερος ἀπὸ τῆς ἀγγέλους. καὶ οὐχὶ ὅτι τὸν ἔκα-
 μιν ὁ Θεὸς οὕτως τὸν ἄνθρωπον μικρότερον ἀπὸ τῆς ἀγγέλους. ἀλλὰ
 μοναχὸς τοῦ ἔγινεν, ἔσοντας νὰ παρέβη τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. ὁμοίως
 ὁ ἐλπίστος ἀδὲμ μετὰ τῆς εὐας ὡσαν εἰδωχθῆσαν ἀπὸ τὸ παρὰ δεῖτον
 κατὰ τὸν ὅρισμον τοῦ Θεοῦ. ἐκατοίκησαν ἔξω ἀπέναντι αὐτῇ μετὰ ἀ-
 τιμίας καὶ ἐλπίστος καὶ ταπεινότητος κατεφρονεμένοι πολλὰ καὶ ὀνει-
 δισμῶν. ποτε μετὰ τῆς παραβάσεως ἀφ' ἧς ἀγῆκαν ἔξω καὶ ἐκατοί-
 κησαν ἐγνώρισεν ὁ ἀδὲμ εὐαν τῆς γυναικὸς αὐτῆς καὶ ἔσμιξε μετ'-
 αὐτῆς καὶ ἐγκασρώθη τὸν καὶν καὶ ἐγέννησεν αὐτὸν καὶ μετὰ καιρὸν
 ἐγέννησεν καὶ τὸν ἄβελ, καὶ ὁ καὶν ἐργάζετο τὴν γῆν ἡγοῦν τῆς ἐδῆ
 λαβὼν. ὁ δὲ ἄβελ ἦταν ποιῶν πορβάτων, καὶ ἤφειραν καὶ οἱ δύο ἀδελ-
 φοὶ δῶρα τὰ Θεῷ ἀπὸ τοῦς κόπους αὐτῶν ὁ ποῦ ἐδέλθουσιν. καὶ ἔκα-
 μαν θυσίαν. ὁ δὲ Θεὸς ἐδέχετο τὴν ἄβελ τῆς θυσίαν διότι τῆς ἔκα-
 μιν ἀπὸ τὰ καλότερα ἐκ λεπτὰ πορὰ γματα ὁ πῦρ εἶχε. καὶ ἡ πορὰ εἰ-
 ρεσις αὐτῆς ἦταν ἀγαθὴ καὶ ὀλιβερὰ. τῆ δὲ καὶν τῆς θυσίαν δὲν
 τῆς ἐδέχθη. διότι ἦτον ἀπὸ τὰ χειρότερα καὶ αἰωφελέστατα πορὰ γμα-
 τα ὁ πῦρ ἐδούλωςεν καὶ ὁ Θεὸς τῆς θυσίαν αὐτῆς δεχτὸ δὲν τῆς ἐδέ-
 χετο, ἔσοντας ὁ πῦρ δὲν τῆς ἔκαμινε μετὰ κατὰν ψυχῇ καὶ πορὰ εἰ-
 ρεσις, ἀλλὰ μετὰ δολιότητα καὶ ποιησίαν χωρὶς καμίας ὀλιβερίας ἢ
 ἀγαθῶν πορὰ ρεσις. καὶ ὁ δὲ φόβον εἶχεν εἰς αὐτὸν, μόνον μακρὰν ἀ-
 πεχεν ὅς αὐτῆς. διότι ἦτον σκῆτος ποιητὴν καὶ φθονερὸν. καὶ ὁ Θεὸς
 εἰς τὰ τὰ κακὰ τὰ σκῆτος δὲν κατοικεῖ. διότι λέγει ὁ παροφῆτης Σο-
 λουμῶν. εἰς ἀσωπὲς καρδίαν Θεὸς οὐκ εἰσελεύσεται. καὶ δὲ καὶ εἰσε-
 λούσεται ταχέως ὅς εἰσελεύσεται. ἦτοι εἰς καρδίαν αἰμαρτελῆ ἀν-
 θρώπου Θεὸς ἦτοι χάρις Θεοῦ δὲν σιβαίνει. καὶ δὲ ὁ σεβν. γλή-
 γορα παλιν ἀγίνει. ὁμοίως ἐλυπῆτο πολλὰ ὁ καὶν πῶς ὁ Θεὸς δὲν
 ἐδέχετο τῆς θυσίαν αὐτῆς. καὶ ἦτον κατὰ χι μῶν τὸ πορὰ ρεσις αὐ-
 τῆς. καὶ ὡς ἐβλεπεν ὅτι ὁ Θεὸς δεχεται τῆς θυσίαν τῆς ἀδελφοῦ τοῦ
 ἐφθόνησεν αὐτὸν πολλὰ. καὶ τὸ πῶς ὀλιγώτερον ὅτι τὰ πορὰ γματα ὁ πῦρ

C

εἶχεν

ἔκαμιν ναὶ ἦσε ὀπκατάρατος, ναὶ σενάζης ναὶ τρέμης, ναὶ ἐργάζεσθαι
 τὴν γλῶττι, καὶ ναὶ μύωσθαι ἀναδιδῆ, καὶ ναὶ κινεῖν τομύση πηλὸς ναὶ σὲ
 φονεύει. καὶ ναὶ ἦσε μισσημύρος καὶ ἀποδιωγμύρος ἐκ παρσώπου
 μου, καὶ ποσὺν ἔτρεμε πολλὰ τὸ χέρι ἐκείνο τῷ καὶν ὁ ποῦ ἔκαμιν τὸ
 παράνομον ἐκείνο κακὸν τῷ φόνε ὅτι τὸ φαγὴ δὲν ἠμπορεῖ ναὶ τὸ φέ-
 ρει εἰς τὸ σῶματι, ἡ δὲ ἄλλω καμίας χρείας ναὶ κάμιν τῷ κορυμίστῳ.
 ὅμως ὡσανύλαβι ἢ κατάραι ὅτι ἡ γῆ ναὶ μὴ δὲν τὸν διδῆ καρπὸν, ἔ-
 τρεχεν ἀπεδῶ καὶ ἀπεκεί ὡς κληραμύρος. Ἐν τῇ γῇ καὶ ἐκαταίευσεν
 ἐν γῇ Ναϊδ, καὶ ἔσμιξε μετὴν γινωσκῆ καὶ ἐγκασθῆ καὶ ἐγένετο
 τὸν ἐνός. Ἐκ πτε πόλιν, Ἐ εἰς τὸ ὄνομα αὐτῷ τῷ ἐνός τὴν δὲ γαλιν.
 τῆτος ἐδείξεν ἀρχὴν τὴν κτίσιν ὁ ποῦ κτίζου καὶ σρη, χώρας, καὶ ἄλ-
 λα ὁ δὲ ἐνός ἐγέννησε Γαϊδὰδ καὶ ὁ Γαϊδὰδ, Μαλελεὴλ, καὶ ὁ Μα-
 λελεὴλ, Μαθουσάλας, καὶ ὁ Μαθουσάλας, Λάμεχ, καὶ τῆτος ὁ Λά-
 μεχ ἦτον ὁ παρῶτος ὁ ποῦ ἐδείξε τὸ δοξαρῆ, καὶ εἶχε δύο γινωσκῆς, καὶ
 τὴν μίαν ἔλεσαν, Ἀδὰ καὶ τὴν ἄλλω, Σελα, καὶ ἀπὸ τῆς Ἀδὰ ἔκα-
 με δύο υἱές, καὶ τὸν ἕνα ἔκραζαν Γαββὴλ, καὶ τὸν ἄλλον Γουβὰλ, καὶ
 ἀπὸ τῆς Σελα ἔρχοντο θῆρας Θόβελ τὸ ὄνομα του, καὶ τῆτος ἦτον ὁ
 παρῶτος, ὁ πτε ἐδείξε τὴν χαλκὸν κλέω τέχνῃ, τὸ σίδηρον, Ἐπὶ χαλ-
 κωμα, καὶ ὁ Γαββὴλ ἐδείξε παρῶτος ταῖς τένταις ὁ πτε βανοῦν εἰς τὰς
 κάμπους. Διότι αὐτὸς ἦτον κληγὸς, καὶ ἔπαιε πούλια, καὶ ἄλλα
 ζῶα, καὶ ἔβαλεν τένταις ἐκεῖ ὁ ποῦ ἐπερπάτη καὶ ἐκινῆγαν, ὁ δὲ ἀν-
 δελφός του ὁ Γουβὰλ ἦτον ὁ παρῶτος ὁ ποῦ ἐδείξε τὰ τραγῆδια καὶ
 τὰ ὄργανα ναὶ λαλοῦν, καὶ τὰ βούκινα καὶ τὰ ἄλλα παιγνίδια, καὶ
 ὅταν ἐγῆρασεν ὁ Λάμεχ ἔλασε τὸ φῶς καὶ ἐτυφλώθη, καὶ ἐν ζήτητος
 ὡσανύτον δὲν ἄφηκε πούποτε ζῶον ναὶ μὴ δὲν τὸ σκοπέω μετὰ δο-
 ξαρῆ, καὶ δὲν τὰ ἐσκοπέωε δὲ ναὶ τρώγει, μόνον δὲ ναὶ πῶρει τὰ
 τομαράτας ναὶ τὰ κάμινει φορέματα. Διότι τὰ καρὰ ἐκείνῳ λέγαν
 τινές ὅτι κρέας δὲν ἔτρωγαν, μόνον ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν Ἐ ἰδὼν
 χησαν καὶ τὸ τρώγειν, καὶ ἔσοντας ναὶ εἶναι ὁ Λάμεχ μέσα εἰς τὸν λόγ-
 γον μετὰ τὸν σωτροφόντη, τὸν ὁ ποῖον εἶχεν ὁ δῆγόν δὲ ναὶ σκοπέω
 κατένα μεγάλον ζῶον, ἐκεῖ εἰς τὴν ἀκρίν τῇ λόγῳ ἐγροίκεσθαι ὁ ὁ
 δῆγός κτύπον μέγαν, καὶ ὅπως εἶπεν ὅτι εἶναι ζῶον, καὶ τῆτος ἦτον ὁ
 Καὶν, καὶ οὕτως ἐσήκωσαν καὶ παῖνι ὁ Λάμεχ τὸ δοξαρῆ, καὶ ὁ ὁ δῆ-
 γός τὸ βάλλει, ἴσα ἐκεῖ ὁ πτε ἦτον ὁ Καὶν, καὶ βαρεῖτο καὶ εἰδὲ τὴν πα-

γιτέα εἰς τὴν καρδίαν τῆς Καὶν, καὶ τὸν ἐσκέωσεν. καὶ ἔγενεν ἡ ἐκδομή-
 σις τῆς Ἀβελ, καὶ ἀπὸ τὸν κτύπον ἐγνώρισεν ὁ Λάμεν, ὅτι τὸν ἐσκέω-
 σεν καὶ ἐλυπήθη πολλὰ. καὶ θυμωθεὶς ἔδωκε καὶ ἐσκότωσε καὶ τὸν
 ὁ δὴ γόν, καὶ τὸ κορμὴ τῆς ἀληθείας Καὶν ἔμεινεν εἰς τὸν λόγγον ἀπο-
 φον. καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ θυγῆκε μία βρύσι βρομερῇ. καὶ ὁ-
 γησαν σκουλίκια ὁ ποῦ ποτὲ δὲ ἀφάνισαν. καὶ εἶχαν τέσσαρα πο-
 δάρια. καὶ ἡ κεφαλῆτους καὶ τὰ ὀφθαλμοὺς εἶσαν μεγάλα ὡς αὐτὸ ζῶα.
 καὶ λέγειν τινὲς ὅτι ἀπ' αὐτὰ τὰ σκουλίκια ἐξηρνήθησαν οἱ σκύλοι.
 ὁ δὲ Ἀδὰμ, καὶ ἡ ὕα εἶχαν θλίψιν ἀπαρηγόρητον διὰ τὸν θάνατον
 τῆς Ἀβελ. καὶ ἰδὼν ὁ Θεὸς τὸν θρήνον αὐτῶν ἐσπλαγγνίσθη, καὶ ἔδω-
 κεν αὐτῇ τῆς Ἀβελ καὶ ἐγέννησαν τὸν Σὴθ. καὶ ἐγένετο αὐθροῦπος φρό-
 νιμος, καὶ σοφώτατος, καὶ δίκαιος. τῆτος ἔβαλε τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ τῇ
 πλάτῃ τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐπενόησε καὶ τῆς ἐρασίων κινήσεων σο-
 φίας, τῆτος ἔγραψε καὶ τὰ ἐβραϊκὰ γράμματα. καὶ ἀπὸ τότε ἐπλη-
 θυνέτο τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπλατυνέτο. καὶ ἦτον διεσπαρ-
 μένον εἰς τὸ πᾶν μέρος τῆς γῆς. ὁ δὲ Ἀδὰμ ἔζησε ἡσθονὺς ἐννιακο-
 σίους τεταῖντα καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐννιακοσῷ ἑξακοσῷ ἔτει κατ'-
 αὐτὸ τὸ ἡμέραν ὁ πῆ ἐπαρέβη τῆς ἐντολῆς τῆς θύ. καὶ ἀφῆκεν ἡμε-
 ρὰς καὶ θυγατέρας κ' ζ'. ὅμοις οἱ αὐθροῦποι ἔπεισαν εἰς τὸ κακὸν εἰς τὸ
 κατήφορον. καὶ ἔπεισαν εἰς πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ πλάνην καὶ παρα-
 νομίαν καὶ δοξάν καὶ ὑπερηφανίαν ὥστε ἀφῆκεν τῆς πόρος τὸν ἀλη-
 θινὸν Θεὸν πῆσιν καὶ ἀρχισαν νὰ προσκυνοῦν ἄλλοι τὸν ἥλιον. ἄλ-
 λοι τοὺς ἀστέρας, ἄλλοι τὸ φῶς, ἄλλοι τὸ γῆν, ἄλλοι τὸ νεκρὸν ἄλλοι
 τὰ ξύλα, ἄλλοι τὰς πέτρας, ἄλλοι τὰ ζῶα, ἦτον ὅ τότε ἦν ἀπὸ τῆς
 ἐργονίας τῆς Σὴθ. δίκαιος καὶ καθαρὸς ὀνόματι Νῶε. οὗτος εἶχε πᾶ-
 σαν ἀρετὴν ἀγαθὴν, καὶ ἐμίσα πᾶσαν κακίαν. ὁ ἀδικίαν. καὶ ἐφύ-
 γε πᾶσαν ἀμαρτίαν, καὶ τοὺς κακοὺς καὶ ὀφθαλμοὺς ὀνειδίζεν καὶ
 εἰουθεῖται. καὶ ἐβιάζετο πολλὰ νὰ τοὺς φέρει εἰς τὸν φόβον τῆς Θεοῦ.
 καὶ ὡς αὐτὸν ἐδιδωθή ἔσονται ὅπου τοὺς εἶχεν ὁ δὲ βολος πεισμο-
 μένους εἰς ὅλας τὰς θελήματα. ἀνέχωρησεν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐφυγῶν.
 καὶ ἀφῆκε τῆς πατερίδα καὶ τὸν τόπον ὁ ποῦ ἐγεννήθη. λέγοντας ὅτι
 καὶ ἄλλοι νὰ εἶναι εἰς ξένους καὶ ἀγνώστους τόπους, ἢ νὰ κατοικεῖ με-
 τα' αὐτῶν καὶ ἀσεβῶν ἀνθρώπων. τότε ἰδὼν ὁ Θεὸς τὰ αἵματα θανά-
 τος τῆς καρδίας αὐτῶν ὅτι δὲν ἐπαισρέφονται. ἔσειλε τὸν ἀγγε-
 λον αὐτῶν

Εἶπε τὸ Νῶε ὅτι πῶς θέλει νὰ ὀλοοθροῖσιν ἀπὸ τὴν γῆν ὅλον
 τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ ἐποιοῦσιν ἕνλα καλὰ διωκτὰ νὰ κη-
 σὴν κιβωτὸν τετακοσίων πηχῶν τὸ πλάτος. Ἐξίαντα πῆγες τὸ ὕψος.
 καὶ τὴν πόρταν νὰ τὴν κάμῃς εἰς τὸ πλάγην. καὶ καταγίανὰ κάμῃς
 μέσα διόροφα καὶ τερόροφα. ὅχι νὰ ἐμπῇς μέσα εἰς καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ
 αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου νὰ φυλαχῇτε, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτελῶν,
 καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάντες σαρκὸς δύο δύο καὶ ἐκά-
 ρης ἀρτενικὸν καὶ θηλυκὸν νὰ ἐμπιάσῃς μέσα. καὶ νὰ τρέφονται με-
 τὰ σοῦ. καὶ εἰς νὰ σιωπῇς ἀπὸ πάντα τροφίμου πρᾶγμα νὰ ἔχῃς
 ἑξά τροφίω τῆς ζωῆσαι, καὶ ἀρχήσεν ὁ Νῶε κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀγγέ-
 λου καὶ ἐκπετὴν κιβωτὸν χρόνος ἑκατὸν. καὶ τὸ το μακρὸς τὸ και-
 ροῦ οὗ ποὺ τὴν ἐκπέζεν ἦτον μήπως καὶ ἐπὶ ραφῇ ὁ λαὸς ὅπου τὰς ἀνο-
 μίας αὐτῶν. καὶ ὅταν ἐρωτᾶσαν τὸν Νῶε ὅχι τὴν κτῆνη τίς ἔλαγε
 πῶς ὁ θεὸς ἐβαρύνθη τὰς ἀμαρτίας τὴν γῆν καὶ θέλει νὰ πόμῃ κα-
 τακλισμὸν νὰ φθέρῃ ἀπὸ τὸ πρᾶσωπον τῆς γῆς καὶ ἀνθρώπων καὶ
 ζῶα. καὶ ὡς ἤκουσαν ἕως ἐγελοῦσαν καὶ ἐνέπαιζον τὰς λόγους τοῦ
 Νῶε. Τότε ἀφ' ἑκπύθη καὶ ἐτελειώθη ἡ κιβωτὸς εἶπεν ὁ Θεὸς τοῦ
 Νῶε. ὅτι λαβε τὴν γυναικά σου, καὶ τὰς υἱούς σου, καὶ τὰς υἱούς τῶν
 υἱῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ τῶν κτελῶν. καὶ ἀπὸ τῶν πτεει-
 νῶν. Ἐκ τῶν ἐρπετῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ζῶων δύο δύο. ἀρτενι-
 κὸν καὶ θηλυκὸν. ὅτι εἰς ἐπὶ τὰς ἡμέρας θείων ἀρχήσῃ βροχὴ φοβερὴ
 νὰ βρέχῃ σαράντα ἡμέρας. Ἐσάραντα νύκτας, καὶ ὁ Νῶε ἐποίησε κα-
 θὼς ὅρῳσεν αὐτὸν ὁ Θεός, καὶ ἐσέβη αὐτὸς εἰς τὴν κιβωτὸν. καὶ ἡ γυ-
 ναῖκα του. καὶ τὰ τέλει του παιδία. ὁ Σὴμ, ὁ Χαμ, καὶ Ἰάφεθ. καὶ αἱ
 τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν του, καὶ τὰ παιδιὰ τους, καὶ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἀπὸ
 πάντα ζῴων ζῶα δύο δύο ἀρτενικὸν καὶ θηλυκὸν. καὶ ἐκλείσε τὴν
 πόρταν τῆς κιβωτὸς. Τότε ὠργίσθη θυμῷ ὁ κύριος καὶ ἠγανάκτησεν
 ἀπὸ τὰς ἀνομίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ αἰοῖζαν οἱ καταράνται τὴν ἔρα
 νῦν. ὁμοίως καὶ πᾶσα πηγὴ τῆς ἀβύσσου καὶ ἡ χυμὸς τοῦ νερά ὡσαν
 θάλασσα ἡμέρας σαράντα καὶ νύκτας σαράντα. καὶ ἐπληθύνον τὸ ὕ-
 δωρ, καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἦτον ἀπ' αὐτὴ εἰς τὰ νύκ-
 τας καὶ ἐσκέπασαν τὰ νεκρά τὰ βενά καὶ ὑπῆγαν ἀπ' αὐτὴν ὑψηλὰ ἀ-
 πὸ τοῦ βουνὰ τὰ ὑψηλότερα πῆγες δεκατένται. καὶ ἀπέθανε πάντα
 σὰρκά ὅ περ ἦτον εἰς τὴν γῆν, πτετείνων, κτελῶν, θηρίων, ἐρπετῶν
 καὶ πᾶς

καὶ παρ' ἀνθρώπων· καὶ ὅλοσ' αἶχαν πνολὴ ζωῆς· καὶ ἐξαλείφθησαν παντέλως ἀπὸ τῶ ἀνθρώπων πάσης τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτελῶν· καὶ ἔρπει τῆς καὶ τῆς πετεινῶν τῶ ἐραυθ· καὶ ἡ κιβωτὸς ὁ ποῦ ἐπλεῖσθ' ἀπ' αἰῶν εἰς τὸ νερὸν ἐκατέλιπεν εἰς ἓνα βοῦν ὁ πῆ ὄνομαζέτο Α' ραράτ· ἀφ' οὗ γ' ἐν ἔπαυσεν ἡ βροχὴ ἡ πείρασ· ἐσειλεν ὁ Νῶε ἓναν κόρακα δὲ νὰ ἰδεῖ ἐὰν ἔπαυσεν ὁ κατακλυσμὸς, ἢ ἔχι· καὶ ὁ κόρακας ὡσαν ἐπ' ἡγ' καὶ ἤβρε τὰ πνιυδύα ζωῶ καὶ τὴς ἀνθρώπων, δὲν ἐγύρησε νὰ δειξέι τίποτε σημαδὶ πῶς ἔπαυσεν ὁ κατακλυσμὸς· ἐσειλεν ἄλλον ἓναν κόρακα, καὶ μὴ δὲ ὁκέινος ἐγύρησε νὰ δειξέι τίποτε σημαδὶ πῶς ἔπαυσεν ὁ κατακλυσμὸς· ἐκαρτέρησε γ' ἐν ἑπ' αἱ ἡμέρας καὶ ἐσειλε μίαν πῶρισεραν, καὶ ἡ πῶρισερά ὡς καθαρὰ ὁ ποῦ εἶναι δὲν ἡδέλησε νὰ καθισθῇ εἰς τὴν λάσπην αἰμὴ ἐπ' ἡρ' ἐνα κλοναρὶ ἀπὸ ἐλαίαν καὶ ἐπ' ἡγ' ἐν πάλιν ὀπίσω εἰς τὴν κιβωτὸν· Τότε ἐγνώρισεν ὁ Νῶε ὅτι ἐκατέπαυσεν ὁ κατακλυσμὸς· καὶ ἔτις ἐξέβη ὁ Νῶε ἀπὸ τῆς κιβωτοῦ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς υἱὸν αὐτοῦ καὶ μετὰ πάντων τῶ ζῴων ἐξέβησαν δὲ μετ' αὐτῶν καὶ ὅλα τὰ ζῶα ἀπὸ πάσης γῆρας· καὶ ἔκαμιν ὁ Νῶε θυσίαν τῶ Θεῷ, καὶ ἐλόγησεν ὁ Θεὸς πάλιν τὴν φύσιν τῆς ἀνθρώπων καὶ τῆς ζῴων, καὶ ἡξάνοιντο καὶ ἐπληθύνοντο ὅπ' ἡπάσαν τὴν γῆν· ἀπὸ δὲ Α' δ' αὐ ἕως τῶ κατακλυσμῷ χρόνοι β σ μ β' ἐγένοντο δὲ ἀπόγονοι τῶ Νῶε ἄνδρες ἀνδρείοι καὶ ἄφ' ἡλόφρονες Μεσρέμ καὶ Νεβρώδ· καὶ ὁ μὲν Μεσρέμ κατόκησεν εἰς τὴν χώραν τῆς αἰγύπτου· δὲ τὸ μετονομάθη ἡ χώρα ἐκείνη αἰγυπτός· ὅτι Μεσρέμ ἐβραϊκὰ αἰγυπτός ἐρμύνεται· ὁ δὲ Νεβρώδ κατόκησεν εἰς τὴν ἀσσυρίαν· ἔπειτα αὐτὴ κληθεῖσα ἐξ Ἀσσυρ' ἡ Σῆμ· ὅδε ὁ Νεβρώδ ὡρῶτα ἀπὸ ὅλης ἐπαρ' ὡνόμισε καὶ ἐγένετο καταφρονήτης τῶ Θεοῦ· καὶ ἠμάγκασε τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀφίστανται τὴν ὡρὸς Θεὸν πῶς καὶ νὰ τὸν ἀθετήσουσι· καὶ τὴν ὡρὸς ἡκουσαν τὴν μὲν ὁ πῆ ἐκαμιν τῶ Θεοῦ ἡ δὲ ἐλε νὰ τὴν κάμουν αὐτὸν ὅπ' ἐδοξάζει· τὸν πολλὰ εἰς τὸν ἑαυτοῦ καὶ ἡθελε νὰ ἐναντιεῖται τὸν Θεὸν ὁ ἄγνωστος· καὶ συνεβε λέθη μετὰ καὶ ἄλλων ἀνθρώπων ὅτι νὰ κτήσων ἓναν πύργον ὕψυλόν καὶ διωατὸν νὰ ἀνέβη ἕως εἰς τὸν ἑρανόν· ὅτι αὐτὸ εἶναι ὁ κάμιν ὁ Θεὸς δ' ὡτέρω φ' ὡραν κατακλυσμὸν νὰ ἐξολοθρῶσει τὸ γένος τῶ ἀνθρώπων νὰ ἔμπ' ἐν μέσα εἰς τὸν πύργον νὰ φυλαχθῶν νὰ μὴ δὲν διωκηθῇ νὰ τὴς βλάψῃ· οἱ δὲ αὐτοὶ ἄνθρωποι ὁ ποῦ ἦσαν

ἦσαν μετ' αὐτὲς εἰς τὴν βελυῖσσαν ἀγνωστοί, καὶ ἔτοιμοι εἰς τὴν κα-
κοτροπίαν, καὶ ἤκουσαν τὸν λόγον τῆ παραφρονος Νεβραδ καὶ ἔλα-
βαν χαρὰν μεγάλην καὶ ἐσωσάχθησαν ὅλοι μετὰ πάσης παροξυ-
μίας, καὶ ἀρχίζαν καὶ ἐκτιζαν ἐκείνον τὸν ὑπερβαύμασον καὶ ἐψηλά-
τειτον πύργον, καὶ ὅταν ἤφεραν αὐτὸν τὸν πύργον καὶ τὸν ἑκαμαν ἐψη-
λὸν ἕως πηγῆς εἰκοσὶ ἕξι, ὅ πῃ εἶναι πᾶσα πῆχί ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ
εἶχαν καμοιμῆς εἰς αὐτὸν σαραντατίσας καμαρὲς γυνεῖς μῆρες,
ἔβαλεν ὁ θεὸς εἰς τὴν μέσλυντες μεγάλῃ σύγχυσιν, καθὼς λέγει ἡ
γραφή, καὶ εἶπε κύριος, ἰδὲ γένος ἐν, καὶ χεῖλος ἐν πάντων, διὺτε καὶ
καταβαίντες συγχέωμυ αὐτῶν ἐκεί τας γλώσσας ἵνα μὴ ἀκούσων
ἑκαστος τὴν φωνὴν τῆ πλησίον, καὶ ἔτιος ἔρηξε σύγχυσιν καὶ ζάλλῃ
καὶ ἀσυμφωνίαν εἰς τας γλώσσας αὐτῶν ὅ πῃ ἐκτιζαν καὶ ὑπερητε-
σαν καὶ ἤφεραν πᾶσαν ὕλιν, καὶ ὁμιλοῦσαν ξέναις γλώσσαις αἱ ὅ-
ποίαι εἶναι καθὼς λέγουσι αὐταί.

Εβραῖοι. Σύροι. Χαλδαῖοι. Μῆδοι. Πέρσαι. Ἀραβες. Χαμπμισαῖοι
Μαγνηδαῖοι. Ταοί. Χαλαμονίται. Σαρακῖνοι. Κάσσιοι. Ἀλ-
βαῖται. Παρδοί. Ἰνδοί. Αἰθίοπες. Αἰγύπτιοι. Λίβυοι. Καταῖοι.
Σαῖοι. Ἐλαμίται. Φερεζαῖοι. Γεργεσαῖοι. Ἰδουμαῖοι. Σαμαρί-
ται. Φοίνικες. Κλογομανοί. Σπυριανοί. Κασσιανοί. Πίσσηδες.
Παφλαγῖνις. Γαλᾶται. Φράγγοι. Ἑλλῆνες. Θειτᾶλοι. Μακε-
δόνες. Γίγατες. Δάρδανοι. Σαυρομάται. Γερμανοί. Ἰσσηροί.
Ἀλαμανοί. Νισοιροί. Δαλμάται. Ρωμαῖοι. Λατῖνοι. Λιγυροί.
Λελιακοί. Ἰνδιατοί. Βρετανοί. Βούλγαροι. Ρούσοι. Τούρκοι.
Τατάροι. Μοροκέρατοι. Κευοκέφαλοι. Πίθηκοι. Οὐγκλῆζοι.
Ἰβηροί. Σκυῖθες. Καππαδόκαι. Κυρηνάιοι. Κατελαῖοι. Βλάχοι.
Σικελοί. Οὐγκροί. Λέχοι. Τζαρκάσοι. Λαζοί.

Καὶ ἔγιναν ἄλλοι ἔξ ἄλλων ὥσαν ἔξω φρενῶν, καὶ ἦναι τὸν ἄλλον δὲν
ἐννοῖκα πῇ ζητᾷ ἐκραζαν νὰ φέρειν ἀσβέσιν, καὶ ἤφεραν πέτραν, ἐ-
κραζαν νὰ φέρουσι πέθρες, καὶ ἤφεραν πηλὸν καὶ ἄλλῃ ὕμιν, καὶ τότε
λέγουσι ὅτι ἐμειδίσαν αἱ γλώσσαι αὐτῶν, καὶ οἱ κηζόντες τὸν πύρ-
γον ἐνδὲσ κορπίδισαν ἐνθεν καὶ κείθεν καὶ ἐκατοίκησε καθεύνας εἰς
τὸν τόπον ὁ ποῦ τὴ ἀφῆσε, καὶ ὁ τόπος τῆς πύργου ποῖνας ὀνομάσθη βα-
βυλὼν.

βυλῶν· καὶ ἐριμυθίζεται σύγχυσις· οὐκ εἶ, ἵδ' συνεχέθησαν ἀγχο-
 σαι τῆς μεγάλης ἐκείνης πυργοποιίας ὡς εἶπομεν. ὁ δ' ἔβρι, δὲν ἦ-
 το· εἰς τὴν βουλήν· νά γέει· ἡ πυργοποιία· ἔδρετο αἰ φωναὶ τῶν
 ἄλλων ἀνθρώπων ἐσυγχίθησαν καὶ ἀτάλοντο· αἰ μὲν ἔβρι, δὲν ἔ-
 χαθη· ἔαυτη ἡ φωνὴ ὁ πῆσαι· οὐκ εἶβρι, ἦτον τῶ ἀδ' αἰ. ὡς τε ἐβρι, αἰ-
 κη ἦτον ἡ ὀμιλία ὁ ποῦ ὁ μίλει ὁ ἀδ' αἰ ἀπο τῶ· ὁ ποῖου ἐβρι, οὐκ εἶ-
 σθησαν οἱ ἐβρι, οὐκ εἶβρι, αἰ τῶ φωνῶν αἰ τῶ ἐβρι, αἰ κῶ ἐκ' αἰ σθησαν· ὡς δ' ἔ-
 ἔφ' ἔδρεσαν εἰς πλατυσμόν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀνέβη ἐγέ-
 νετο καὶ βασιλεύς εἰς τοὺς αἰγυπτίους· εἰ ὁ ποῖου πρῶτος ἀπὸ τῶν ἄλ-
 λων ἀνθρώπων μὲν οὐκ αἰ τῶ ἐκαμαν εἰς αὐτοὺς βασιλεῖς· ἔ τότε ἀρ-
 χισε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἔπεισαν εἰς μεγάλας παρανομίας,
 καὶ ἔξεκλινεν εἰς ἔργα πονηρίας, εἰς ἀστυνοχοίας, εἰς φόρους, εἰς ἀ-
 κολασίας, εἰς ἀπάγας, εἰς μοιχίας· ἔ τὸ ὕστερον· ἔ πλεον χειρότε-
 ρον εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν· ἡ δὲ ἀφορμὴ τῆς εἰδωλολατρίας ἐγένετο
 ἔπος· ἀνθρώπος τῆς ὀνόματι Σερούχ· ὁ δὲ ὡς ἀπὸ τῶ Νῶε ἀπογο-
 νος· αὐτοῦ ὁ Σερούχ· τῶν τοῦ παλαιού ἀνδρας καὶ σοφούς· ὡς πο-
 λευίας αἰ, ἔφ' ὡς πολλῶν ἀγαθῶν· κατεσκόπει εἰκόνας καὶ
 ἀγαθὰ εἰς ἐν θυμῶν τῶν αἰδῶν ἐκείνων· καὶ ἐλθόντες ὕστερον
 οἱ μετ' αὐτὸν ἀνθρώποι καὶ ἀφόντες τὰ ἀγαθὰ ἐκείνα, δὲν ἐκα-
 ταλαβαν τὴν ἐνομήν· τῶν Σερούχ· ὅτι πῶς δὲν τὰ ἐκαμαν τὰ τιμᾶ
 ὡς θεοὶ, μόνον δ' ἔν ἐν θυμῶν ἀνδρείας· ἔ σοφίας καὶ φρονήσεως τῶν
 παλαιῶν ἐκείνων ἀνδρῶν· αἰ μὲν ὡς ἀγνοοῖ αἰ τοῖς ἐν τῶ αἰμα ἐπίμη-
 σαν ὡς θεοὺς τὰς ἀφύγας ἐκείνας ἐν τῶ καὶ εἰκόνας, καὶ περὶ σκυ-
 νησαν τοῖς γλυπτοῖς τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων χειρῶν· ἔτα ὀλίγον
 πρὸ ὀλίγον δ' ἔπεισαν εἰς πολλὰς θρησκείας καὶ εἰς πολλὰ ἀγνοσίαν
 ὅτι τελείως ἐκρεμνήθησαν διότι καθέναι ἐκαμαν· δὲν ἐδιδόντες καὶ
 ἐσέβeto καὶ περὶ σκυῖα αὐτὸν· ἄλλος ἐπερὶ σκυῖα ἀσέβη· ἄλλος
 περὶ σκυῖα· ἄλλος ἀρκουδὶ· ἄλλος βοῖδι· καὶ ἄλλα ἄτιμα ἀχρησ-
 ζῶα ἐσέβενται ἄξια τῆς ἐκείνων φρενοβλαβίας· τὸ δ' ἐντιμότερον
 ὁ πῆ ἐσέβεντον πλεον τῶν ἄλλων ἦτον βοῖδι· πολυποικίλον ἦγεν ὁ
 πῆ εἶναι ἄστρον, μάβρον, κόκκινον· ἔ λέγουσι τοῦ παλαιού, ὅταν
 οὐκ ἦθελε γινῆσθαι εἰς τὰ μέρη ἐκείνα τοῖς τοῦ πολυποικίλου βοῖδι,
 ἐλαμβανὰν μεγάλην χάριν· ἔ ἐκτυπῆσαι ὅργανα καὶ τύμπανα,
 καὶ τὸ ἐβαλιν μέσα εἰς ἐκείνῳ τῶ πολυτήμονι παχύν· ἔ χυ-

στον καινομύλου μετὰ λίθων τιμίων καὶ μαργαριταρίων, καὶ μέσα εἰς
 ἐκεῖναι τὴν πολυτιμητον παχύνειν εἶχαν ὀξεφורה φαγνητὰ ἐκλεκτὰ
 φαντισμένα μετὰ ῥόδου ὀματος καὶ μόσχου, καὶ ἐπαίησαν τὸ παρδὰ
 λὸν ἐκεῖνο θοιδί, οἶχαν καὶ τὸ γύροντου λαμπάδας μεγάλας ἀνα-
 μύδας, καὶ ὡς μωρεὶ καὶ ἀνόητοι ὁ πούησαν ἐχόρευαν καὶ ἐπέζαν κα-
 μνοντες μεγάλας ἑορτάς καὶ πανηγύρεις, λέγοντες ὅτι ἐφάνη νέος
 θεὸς ὡς δὲ ἐπλατυέτο ἡ εἰδωλολατρεία ἐπλανήθη πᾶν γένος, καὶ
 παῖς ἀνδρωπος καὶ ἑκαμναν τὰ θελήματα τῆ ὀξυβόλου, καὶ ἦτον ἐν-
 νομία καὶ ἀπιστία πανταχῶς, καὶ τέλος ἐλησιμωνήθη τὸ ὄνομα τῆ παλ-
 τοδικαίμης καὶ ζῶντος θεοῦ, ἐπεὶ δὲ καθὼς εἶπαμεν ὅτι παρώτη βα-
 σιλεία εἰς τοὺς αἰγυπτίους ἐγένη μαρτυρεῖ τὴν καὶ ἡ θεία γραφή, ὡς
 γὰρ ἐγένετο πείνα μεγάλη εἰς τὴν γῆν τῆς χαλδαίων, ὁ θεὸς, καὶ δὲ
 ἄναξ Ἀβραὰμ ἀνέστη ἀπὸ τῆς πατρὶδος αὐτοῦ, καὶ ἤρκεν τὸν τόπον
 καὶ τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ ἐπῆλθεν εἰς τὴν αἰγυπτὸν διὰ τὰ γλυτί-
 ση ἀπὸ τῆς πείνας, διότι ἡ αἰγυπτὸς εἶχε μεγάλην ἀφειδίαν εἰς φω-
 μὴ καὶ εἰς ἄλλα φαγνητὰ, ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς αἰγυπτίου ἦτον τότε ὁ Ἀ-
 βιμέλεχ, ἰδόντες γὰρ οἱ ὑπηρέται τῆ βασιλείας Σάρραν τὴν γυναῖκα
 καὶ τὴν Ἀβραὰμ ὁμορφωτάτην εἰς καὶ ἄλλος ἐθεωρεῖαν θαυμαστικῶς
 ὅτι ὅση διαφορά εἶχεν ἀπὸ τῶν ἄλλων γυναικῶν εἰς τὰ χαρίσμα-
 τα τῆ ὁμορφίας ὅτι καθὼς ἦτον τὸ ῥόδον εἰς τὰ ἄλλα αἴθη λαμπρό-
 τερον οὕτως ἦταν καὶ αὐτὴ εἰς τὰς ἄλλας γυναῖκας, καὶ ὁ Ἀβραὰμ
 φοβήμενος τοὺς ἀνδρώπους τῆ κόσμου ἐκείνου ὁ πού δὲ τοὺς εἰδὼ
 ποτέτου καὶ τοὺς ἐγνώριζεν, ὅποιοι ἤθελε τὸν ἐρώτησεν διὰ τὴν Σάρ-
 ραν ἔλεγχον ὅτι ἀδελφήτου εἶναι, καὶ ὥστε ἐπαρήγγειλε καὶ αὐτῆς τῆς
 Σάρρας, ὅτι ἑαύσε ἐρωτήσῃ τινὰς, εἰ πὲ ἀδελφίου ἦσε καὶ μὴ δὲν με-
 σκοπιόσῃ καὶ σὲ παροῦν διὰ τὴν ὁμορφίαν σου, ὅμως ἦλθον οἱ
 ὑπηρέται τῆ βασιλείας καὶ ἀρπαξάν τὴν Σάρραν ἀπὸ τὸν Ἀβραὰμ
 ὅτι τὴν ὑπῆλθεν τῆ βασιλείας Ἀβιμέλεχ, ὡς δὲ εἶδεν αὐτὴν ἐγένετο
 ὡς ὄξυς πικρὸς ἀπὸ τὸ πολὺ κάλλος αὐτῆς, καὶ ἡβουλήθη νὰ κοιμηθῇ
 μετ' αὐτῆς διὰ τὴν πληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκὸς αὐτῆς, καὶ ὡς
 ἔλαβεν αὐτὴν ἵνα ὑπάγῃ μετ' αὐτὴν εἰς τὸ κρεβάτι νὰ κοιμηθῇ
 τότε ἰδὼν θεὸν ἄγγελον ἐσαΐζοντα ἀπ' αὐτοῦ γεγυμνωμένον, καὶ
 ἦλθε μετὰ ὀργῆς νὰ τὸν σφάξῃ, καὶ ὡς ἰδὼν ὁ βασιλεὺς τὸν φοβερὸν
 ἐκείνον ἄνδρα, ἦλθε τρόμος καὶ φόβος μέγας εἰς αὐτὸν καὶ ἔφυγε κα-

κράν ἐξ αὐτῆς. καὶ οὐδὲ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐσκόπασε πλεον
καὶ τὴν ἰδὴν, καὶ οὐτως ἔπει τὴν φόβον αὐτῆς ἤλθεν εἰς ὑπνόν καὶ βλέ-
πει ὁ ράματα φοβερά. δὲ τὴν Σάρρα καὶ ὅτι ὄνειδος γυναικα τῆς Α'-
βραάμ, καὶ ἐκ τῆς ἀδελφῆς. καὶ ἀπὸ τούτων τῶν φοβερῶν ὁ ράματα του
ἐξύπνησε. καὶ αὐτὴς ἐκραξέ τον Α' βραάμ καὶ τον ἐπισημῶς μεγαλως
καὶ εἶπε. δὲ τὴν εἶπε δὲ τὴν γυναικα σου ὅτι εἶναι ἀδελφῆς
καὶ δὲ τὴν ἤλθεν εἰς ὅτι θυμῶς εἰς αὐτὴν ἀμὴν τὴν νύκτα ἴδεν πολ.
λαυς φοβερῶν ἀπὸ τον Θεόν. λοιπὸν ἔπαρε τὴν γυναικα σου κα.
θαρὰ καὶ ἀμόλυντον ἀπ' ἐμοῦ. καὶ ὡς καλῶς δέδηται τὴν Θεοῦ
ὑπὲρ ἐμοῦ. ὅτι ἐγνώρισαν ἀληθῶς ὅτι τὴν Θεοῦ αὐθραπος ἦτε. καὶ ἔ-
λαβεν ὁ δίκαιος Α' βραάμ τὴν γυναικα αὐτῆς μετὰ τῆς καὶ ἀξίων
χαρισμάτων πολλῶν. καὶ αἶβη ἐξ αἰγύπτου μετ' αὐτῆς καὶ μετὰ
τοράγματά της. ὅτι ἦτον πολλὰ πλούσιος. καὶ ἤλθεν εἰς τὴν ἔρημον,
καὶ εἶχε μετ' αὐτῆς καὶ τον Λὸτ. ὁ ὅποιος ἦτον ἀνελπίστου, τὴν ἀδελφῆ
τῆς ἡς. καὶ ἐχωρίσθησαν ὁ Α' βραάμ καὶ ὁ Λὸτ. καὶ ὁ Α' βραάμ ἐ-
μεινεν εἰς τὴν γῆν Χαναάν. ὁ δὲ Λὸτ εἰς τὰ σόδομα. οἱ δὲ αὐθρατοι
ὅτι ἦσαν εἰς τὰ σόδομα ἦσαν πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ πολλὰ ἐν-
πὸν τῆς θεῆς. καὶ ὡς αὐτὸν ἐχώρισεν ὁ Α' βραάμ ἀπὸ τῆς Λὸτ τὴν εἶπεν ὁ θε-
σῶσεν τὰ ὀμμάτια σου καὶ ἀπὸ τον τόπον ὅπου ἦτε τώρα ἰδὲ ὡρὸ βορι-
ρὰν, καὶ λίβα, καὶ ἀνέτολας, καὶ βάλασαν ὅτι ὅλυν τὴν γῆν ὅτι ἦ-
βλέπεις τὴν θῆν ἐσὲ καὶ τῶν παιδίων τῶν παιδίων σου ἕως τῆς αἰῶ-
νος. καὶ δὲ λω καὶ μετὰ τὰ παιδία σου πολλὰ ὡσαν τον ἄμμον τῆς γῆς.
καὶ ἀδυνατεῖται πᾶς νὰ μετρήσῃ τὰς ἀστέρας τῆς οὐρανοῦ, δὲ λει με-
τρήσει καὶ τὰ παιδία τῶν παιδίων σου. λοιπὸν ὡς αὐτὸν ἔκαμνε παι-
δία καὶ τῆς γῆς γυναικὸς αὐτῆς Σάρρας, εἶχεν μίαν σκλῆραν αἰγύ-
πτιον, τὸ ὄνομα τῆς Α' γαρ. καὶ μετ' ἡμέρας λίγη ἡ Σάρρα πρὸς τον
Α' βραάμ. ἐγὼ βλέπω ὅτι με ἐσφαλῆσαν ὁ κύριος νὰ μηδὲν καμω-
παιδὶ καὶ πῶς μετὶ κοπέλας τὴν Α' γαρ νὰ καμῇ παιδὶ με-
τ' αὐτῆς καὶ ἐκαμῇ ὁ Α' βραάμ τον λόγον τῆς γυναικὸς του καὶ ἔπε-
σε μετὶ Α' γαρ καὶ ἐγκασθῇ καὶ ἐγέννησε τον Ἰσμαήλ. ἦτον τότε
τῆς κόσμου ἔτος. γ τ η η'. ὁ δὲ Α' βραάμ ἀπὸ τότε ἀγῆπα. ὡς ὅτε
ροὶ τὴν Α' γαρ. καὶ βλέπουσα ἡ Σάρρα ἐζηλοφθόνου. καὶ βαίνει τον
Α' βραάμ εἰς λόγους κακοῦ καὶ ἐδιδόξε τὴν Α' γαρ μετὸν Ἰσμαήλ.
ἐπῆρε γαῖον ἡ Α' γαρ τον Ἰσμαήλ καὶ ἐρυγε καὶ φέλογουσα ἔβρεν τὴν

ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ καὶ τῆς λέγει. πόθεν ἔρχεσαι καὶ ποῦ ὑπά-
 γεις, λέγει τοῦ Ἁ' γὰρ. ἔφυγα ἀπὸ τῆς Σάρρα τῆς κυράς μου ὅτι πολ-
 λὰ με πειράζει, καὶ με ονειδίζει καὶ ὑβρίζει, καὶ ὑπάγω ὅθεν ἡμπο-
 ρίσω, ὅπως βλέπωμαι τὰ ματιά μου. λέγει τῆς ὁ ἄγγελος, γύναι, εἰς ὅ-
 σω εἰς τὴν κυρά σου, καὶ προσκυνήσῃ αὐτῇ. καὶ ταπεινώσου εἰς αὐ-
 τὴν. Τότε ἔγυρσεν ὅπως ἡ Ἀ' γὰρ μετὸν Ἰσμαὴλ. ἔσταν ἰγνήρησ-
 νῶν ἐν τὴν ταπεινῶν, καὶ ἐφάνη ὁ κύριος καὶ τὸ εἶπε, ἐγὼ εἰμι ὁ θεός σου,
 καὶ σὲ αὐξάνω πολλὰ πολλὰ. καὶ βασιλεῖς ἀπὸ ἐσθὲ θείλου γυνήσῃ
 καὶ οὐ λογιῶν Σάρρα τῆς γυναικά σου. καὶ θέλω σὲ δώσει παιδί.
 καὶ βασιλεῖς ἐν τῶν θείλου εὐγεί εἴξῃ αὐτῇ. ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἀκούσας
 τῶν ὁρῶν καὶ ἐπροσκυνήσῃ καὶ ἐγένετο λέγοντα εἰς τὸν ἑαυτοῦ
 ὅτι τώρα ἡμεῖς ἐκατὸν χρόνων, καὶ ἡ γυναικά μου εἴρα ὁ ποῦ δὲν ἔκα-
 με ποτὲ τῆς παιδὶ, καὶ τώρα θέλω με γυνήσῃ. καὶ ὁ καὶ ἔσπευξε ὁ
 Ἀβραὰμ εἶπε πρὸς κύριον. Ἰσμαὴλ ὅστις ζήτω ἐναντίον σου. ἡ γυν-
 ὅστις ὁ Ἰσμαὴλ νὰ ζῇ ἐμπροσθέν σου. εἶπε δὲ ὁ θεός πρὸς Ἀβραὰμ
 ὅτι καὶ γυναικά σου ἡ Σάρρα θέλει γυνήσῃ καὶ νὰ ὀνόμαζῃ τὸ
 ὄνομά του. Ἰσαὰκ, καὶ σὴν τῆς δεξιῆς πλευρῆς σου πρὸ αὐτὸν εἰς δεξι-
 κὴν αἰώνιον. καὶ δὲ τὸ Ἰσμαὴλ εἰσήκουσας καὶ οὐ λογιῶν αὐ-
 τον. καὶ θέλω τὸν πληθύνει πολλὰ. καὶ δώδεκα ἔσταν θέλει γυνή-
 σῃ, καὶ σὴν αὐτὸν εἰς ἔθνος μέγα. καὶ πάλιν λέγει ὅτι πῶς ὥρθη
 αὐτὸς ὁ θεός ἐν τῇ δρυὶ τῇ μαμβρῇ. ἐδὼ θέλω με νὰ δείξω μετ' ὅτι ἔνας
 θεός ἦτον ἡ ἀγία τριάς. διότι λέγει, ἀναβλέψας δὲ Ἀβραὰμ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς αὐτῇ καὶ ἰδὲ καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἰσῆλθον ἐπ' αὐτὸν αὐ-
 τῇ. ἡγοῦμαι ἔσοντας νὰ αὐοῖξῃ τὰ ὀμμάτια του ὁ Ἀβραὰμ καὶ νὰ ἰδῇ,
 ἰδὲ τρεῖς ἄνδρες ὁ ποῦ ἔσοντας ἀπαύωθόντες. ἐκείνο ὁ πῶς λέγει
 ἀπαύωθόντες ὅτι ὥρθη αὐτῇ ὁ θεός. τώρα λέγει τρεῖς ἄνδρες, τοῦτέστι τρι-
 συπόστατον τῆς θεότητος, καὶ πάλιν τοὺς τρεῖς ἄνδρας ὀνομάζει καὶ
 λέγει, καὶ εἶπε, κύριε εἰ οὐρανὸν χάριν ἐναντίον σου μὴ παρέλθῃς τὸν
 πῶς σου. ἐκείνους τοὺς τρεῖς λέγει μόνον προσώπως τώρα κύριε αὐ-
 τῇ ἡβρα ὁμολογίας σου χάριν, μὴ δεξιῆς ἀπὸ ἐμὲ τὸν δουλονομήρου
 μηδὲν περάσῃς ἐμὲ καὶ δεξιῆς ἀλλοῦ καὶ ἀπληκίφης. τοῦτέστι νὰ
 μείνῃς. καὶ πάλιν λέγει ἐπ' αὐτὸν τὸν ἕνα κύριον τριουπόστατον. λέγων
 ληφθήτω δι' ὕδωρ καὶ νιφάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν. τοῦτέστι θέλων
 πιάσει γερὸν νὰ πλυῖται τὰ ποδιὰς σου. εἶπεν τὸν ἕνα κύριον ἀ-

πάνω. καὶ τότε λέγει πληθυντικὰ τὰ ποδαριάσας, ἡξέρετε ὅτι οἱ
 παλαῖοι ἄρχοντες, ὡσαν καὶ οἱ πτωχεύσαντες τὸ ξὺν εἶχον. ὅταν ἦθε-
 λαν νὰ διαδεχθῶν αὐθρῶπον εἰς τὸ ὁσπίνην κάμου μεγαλὴν
 ὁσπιαρχίαν, πρῶτον ἐπλευσαν τὰ ποδαριὰ. καὶ πολλὰς φο-
 ραῖς ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐπλευσαν. ὁ εἶχαντο δὲ μεγαλὴν ὁ-
 λαβείαν καὶ δοξάν πρὸς τὸν θεὸν νὰ πλεῦν τὰ ποδαριὰ ἡμῶν ξένων.
 καὶ τότε τοὺς ἐβαλὼν νὰ καδίσουν νὰ ἀναπαυθῶν ὀλίγον ἔως οὐ
 νὰ ἐτοιμάσων φαγητὰ καὶ ποτὰ νὰ βάλλουν τράπεζαν νὰ τῆς ὑπὲρ
 ρετήσων νὰ φάγουν ὁ νὰ πίοιεν. καὶ αὐτὸς ἦλθεν νὰ ἀναπαυθῶν τὴν
 νύκτα ἐκεῖνῃ ἐκεῖ, νὰ τοὺς σρώσων τὰ καλότερα ρούχα ὅπου εἶ-
 χαν νὰ τοὺς ἀναπαύσων. καὶ μετὰ μεγαλὴν ὁσπιαρχίαν νὰ τῆς ἀπὸ
 ἐκβάλλων. καὶ τότε ἦνεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὴν φιλοξενίαν ὅτι ἡ ἀγία
 πνεύματος ἡ δὲ λησὶ καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸ ὁσπίνην καὶ ἀπαλάσων, ἡ γοῦν
 ἐκόντισε. ὡς ὡσαν ἦνεν ὁ θεὸς εἰς τὸ σπίνην τῆς Ἀβραὰμ, λέγει-
 του ποῦ εἶναι Σάρρα ἡ γυναικά σου. ὁ δὲ Ἀβραὰμ εἶπεν, ἰδὼ εἶναι.
 ὁ δὲ θεὸς λέγει ὅτι. ὁ λαὸς χρησθήσεται παιδί. ἡ δὲ Σάρρα ἔσχεκεν ὀπίσσω
 εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ ὡς ἡκούσεν ὅτι νὰ κάμει παιδί, ἐγέλασεν, ἔσχε-
 κας ὅτι ὁ Ἀβραὰμ καὶ αὐτὴ ἦσαν γέροντες. ὁ καιρὸς τοὺς ἀπερασμέ-
 νους δὲ νὰ κάμουν πλέον παιδί. καὶ τὸ περισσότερον ὅπου ἐπῆρα-
 σαν καὶ τὰ γυναικῶν τῆς Σάρρας κατὰ τὴν συνήθειαν ἡμῶν γυναι-
 κῶν. ὡς δὲ ἐγέλασεν ἡ Σάρρα τὸν λόγον ὅτι νὰ κάμει παιδί εἰς τὸ γῆ-
 ρας τῆς, εἶπεν ὁ κύριος τῷ Ἀβραὰμ. πῶς ἐγέλασεν ἡ Σάρρα τὸν λό-
 γον ὅτι νὰ κάμει παιδί εἰς τὸ γῆρας τῆς αὐτῇ ἔξω ὅτι κατένα παρὰ γ-
 μαδὲν ἀδυνατεῖ πρὸς θεῶν. ἰδὲ Σάρρα ὡς ἡκούσεν ἅπας ἀφ᾽ ἡδὴ ὅτι
 ἐγέλασε διότι ἐφοβήθη δὲ τὸν κύριον. ἔξω πάντες δὲ οἱ ἄνδρες ἐκεῖ
 ἦσαν κατέβλεψαν ὅτι πρὸς ὁσπίνην σόδομων ὁ γομόρρας, ἡ γοῦν ὁ ἔ-
 σκευον αὐτὴν ἐκεῖ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες, καὶ ἐβλεπαν πρὸς τὰ μέρη τῶν
 σόδομων καὶ γομόρρας, τῆς ἐσιν ἐπῆσαν πρὸς ἐκεῖ. εἶδεξε πάλιν τῆς
 πρὸς ἄνδρας ὅτι πῶς ἦσαν ἡ μία θεοῦ. καὶ ἔξω ὅτι πῶς εἰς ὅλῃν τὴν
 θείαν γραφὴν θείας εὐρηνὰ ὀνομάζεται ὁ ὕψος καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἁ-
 γιον, ἁγγελοὶ καὶ πάλιν λέγει ἡλθοι δὲ οἱ ἁγγελοὶ εἰς σόδομα. λοι-
 πὸν ὅταν ἀκούσας οἱ δύο ἁγγελοὶ, θείαν νὰ εἰπῇ ὁ ὕψος καὶ τὸ πνεῦμα
 τοῦ ἐκπαλῆ καὶ κράζονται εἰς τὴν θείαν γραφὴν ἁγγελοὶ. καὶ
 ὁσπίνην ὁ πῶς λέγει τρεῖς ἄνδρας ἦσαν κύριον. τότε λέγει ἀπὸ τῆς

τρεῖς

τρεῖς ἰδὲ βῆσαν οἱ δύο, δὲ νὰ δεῖξει ὅτι ὁ ἦος καὶ τὸ πνεῦμα εἶναι
 ἰσὺν πνεύμα τῷ πατρὶ, καὶ δὲ τὸ καὶ εἰς τὰ τελεδικὰ λέγει. ἵνα τῆς
 μιᾶς ἀνακαλύψῃς πάλαι σαφῶς κυριότητος τριτῷ ὑπόστασι.
 ὡφθῆς θεῖμου ἐσχήματι ἀνθρώπων Ἀβραὰμ ὑμνοῦ πρὸς κρᾶ-
 τος ἐναιών. ἡ ἐννοία θελεῖ νὰ εἴπῃ. ὅτι δὲ νὰ ἀνακαλύψῃς, τούτῃ
 νὰ φανερῶσθε τῆς μιᾶς κυριότητος τῷ τριτῷ ὑπόστασι. ἡ γοῦν
 τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ἐστὶ θεῖμου, ἐφανερῶσθε εἰς σχήμα ἀνθρώ-
 πων τῷ Ἀβραὰμ ὁ ὁποῖος Ἀβραὰμ ὕμνει καὶ ἰδοὺ ἔαζε τὸ κράτος τὸ
 ἐναιών, τὴν τῆς μίαν θεότητα, καὶ πάλιν λέγει εἰς τὸν Λῶτ ἰδὼν
 δὲ ὁ Λῶτ ἐξῆλθεν εἰς σωματῆσιν αὐτοῖς, καὶ περὶ σκευῶν τῶν πο-
 σῶν ὅτι τῷ γλῶ καὶ εἶπεν. ἰδοὺ κύριός μου ἐκκλιμάτε εἰς τὸν τό-
 πον τῷ παιδὸς ὑμῶν καὶ καταλύσατε καὶ λήψατε τοὺς πόδας ὑμῶν.
 ἡ γοῦν ὅταν τοὺς ἰδὼν ὁ Λῶτ πῶς ὑπῆρχον εἰς αὐτὸν ἐστωκῶν καὶ ἐ-
 πῆρχον ἐξω εἰς ἀπαύτησιν αὐτῶν. καὶ μετὰ πόσῶν πόντων ἐπερὶ σκευῶ-
 σεν εἰς τῷ γλῶ. ἔειπεν ἰδοὺ κύριός μου καὶ ἔλατε μένατε εἰς τὸ σκή-
 νη τῷ δούλου σας. καὶ πλυνέτε τὰ πεδῶν σας. εἰδὲ ὅτι πῶς τοὺς
 δύο ἀγγέλους λέγει κυρίους τὸν ἦον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, εἶπον
 δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς Λῶτ, εἴπῃ σοι ἄλλος ἔστιν ἐξαγαγόντες ἐκτὸς τοῦ
 ὅτι ἡμεῖς ἀπολλυμένων τὸν τόπον τῶν ἡμεῶν οἱ δύο ἄγγελοι ὁ πῦρ ἐκό-
 νεισαν εἰς τὸ ὅσῃ τῷ Λῶτ. ἔ. ὁ Λῶτ τοὺς ἀπεδεχθῇ. καὶ οἱ σοδοῦν-
 ται ἢ λ' ἔαν νὰ διώσῃς ὡς πρὸς εἰς τὸ ὅσῃ τῷ Λῶτ. καὶ ἐκεί-
 νο οἱ δύο ἄγγελοι εἶπαν τῷ Λῶτ. ὅτι ἐκείνος καὶ ἡ φαμίλια του νάμνη
 σέβου νὰ ὀνομαζοῖται ἀπ' ἐκεῖ. καὶ ἀνέχου. ἔ. ἄλλον πνὰ νὰ ὕψῃ νὰ
 ὑπάγει ἀπὸ τὸν τόπον. διότι ἡμεῖς χαλῶμεν τὸν τόπον τῶν, δὲ τὰς
 αἰμαρτίας τῷ λαοῦ. καὶ οὐδέναις ἀπὸ ἑσᾶς νὰ γυρίσῃ ὀπίσω νὰ ἰδῇ
 τῷ καταδικῶν καὶ τὸν χαλασμένων ὁ ποῦ θέλει γένει. ὅτι ὅποιος γυρί-
 σῃ νὰ ἰδῇ τὸ ἄρα ἐκείνῳ ἀταθάνει μετὰ τὸν λόγον ὁ πῦρ εἶπεν
 ὅτι ἡμεῖς χαλῶμεν τὸν τόπον ἐκτὸς τὸν θέλῃ νὰ εἰποῦν ὅτι ἐκεῖνοι δύο
 ἄγγελοι ἦτον ὁ ἦος. ἔ. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διότι εἶχαν τὸ πῦρ ἐξῆσαν
 ὡσαν καὶ τὸν πατέρα, καὶ πάλιν λέγει. καὶ κύριος ἐβρίξεν ὅτι σιδο-
 μα καὶ γομορα θεῖον καὶ κύρ αὐτῶν οὐρανοῦ. βλέπεται λέγει ὅτι
 ὁ κύριος ἐβρίξεν ὡσαν κύριου. καὶ γομῶν τῶν οἱ δύο ἄγγελοι ὁ
 ἦος καὶ τὸ πνεῦμα ὁ ποῦ ἦσαν θεὸς ἀληθινός ἐβρίξαν παρὰ κυρίου
 τῶν ἐκτὸς πατρός ἀπὸ τῶν κρανοῦ πῦρ καὶ θεῖον ἐκτὸς οὐρανοῦ.
 ἡ γοῦν

ἤκουε τιάφῃ. λοιπὸν ὅταν ἀκούσης ὁ κύριος ἔβρεξε παρὰ κυρίου.
 λέγει ὁ ἰός ἡ τὸ πνεῦμα ἔβρεξαν ἀπὸ τὸν θεὸν καὶ πατέρα, διότι
 ἦσαν μιᾶς διουάμας, πῦρ καὶ θεῖον ἐκ τῆ οὐρανοῦ ἔπαυε εἰς τὰ σό-
 δομα Ἐγγόμορρα. ὁ δὲ Λὼτ κατὰ τὸν λόγον τῆς ἡοῦ καὶ τῆς πνείμα-
 τος ἐπῆρε τὴν γυναῖκα καὶ τὰς θυοτου θυγατέρας, καὶ ἀπὸ τῆς ζῶα
 αὐτῆς καὶ ἀγῆκαν ἀπὸ τῆς σόδομα. Ἐπῆγε νὰ φυλαχθῇ εἰς ἓνα χω-
 ραφί ὁ πῆ ἦταν σιμᾶ εἰς τὸ βενὸν τὸ λεγόμενον Σηγῶρ. καὶ ἔπαρεκά-
 λει ὁ Λὼτ νὰ καταδοδοθῇ ἐκεῖ. ἐγένοντο δὲ εἰς τὰ σόδομα βρονταῖς
 μεγάλαι καὶ ἀσραπαῖ, καὶ ἔβρεξεν ὁ θεὸς φωτῖα. καὶ εὐγῶλον ἡ γῆ
 σπῆσαν ὁ ποῦ ἔβραζε καὶ ἐχόχλαζε. καὶ θεῖον ταυτίσι τιάφῃ. καὶ ἐκα-
 τέκαψε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα. καὶ δὲν ἄρῃσι νὰ γλυτώσῃ τι-
 νὰς μόνον τὰς ἐκατέκαψε καὶ τοὺς ἀφάισε. καὶ τελείως τοὺς ἐξολό-
 θρωσε. βλέπετε τὴν ὀργὴν κυρίου, βλέπετε τὴν κάμνει ἡ ἀμαρτία.
 ἡ δὲ γυναῖκα τῆς Λὼτ ὡς ἤκουσε ταῖς βρονταῖς Ἐ ταῖς ἀσραπαῖς
 ὁ πῆ ἐγίνονταν εἰς τὰ σόδομα δὲν ἐδιδόθη νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἐαυ-
 τὴν δίκην ἐκείνην τῇ συγγενῶν αὐτῆς καὶ γειτόνων. αὐτὴ ὡς ἀνέβαινε με-
 τὰ τῆς Λὼτ τῆς ἀνδρότης καὶ τῶν θυγατέρων της. ἐγράφη νὰ ἰδῇ. καὶ
 παροδὺς ἐλιθάθη. καὶ ἔμεινεν ὡσαν εὐλος ἀλατένιος. οὐχὶ πέτρα
 ἐγίνει, ἀλλ' ἀλατος πέτρα. καὶ ἐγλύτωσε μόνος ὁ Λὼτ με ταῖς θυοτου
 θυγατέρας. βλέπετε πῶς δὲν ἐβλάψεν ὁ τόπος τῆς Λὼτ ὁ πῆ ἐκατοί-
 κα εἰς τὰ σόδομα. βλέπετε πῶς τὰ ἔργα σώζειν τὸν ἀνθρώπον ἀλλ' οὐχὶ
 οὐχὶ ὁ τόπος. εἰς τὸν παράδεισον ἦταν ὁ Ἀδὰμ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἔργου
 ἀβγῆκεν ἔξω καὶ ὑπερῆδη αὐτὸν. καὶ εἰς τὴν κοπεῖαν. ἦταν ὁ Ἰὼβ.
 ἀλλ' ὅλα νὰ κάμῃ καλὰ ἔργα δὲν τὸν ἐβλάψαν μόνον ἦτον αὐτὴ δο-
 κίμη. ἔμως ὡς λέγομεν οἱ ὁ τόποι δὲν σώζειν τὸν ἀνθρώπον. ἀλλὰ οἱ
 σρόποι καὶ ἀγαθὰ ἔργα. λοιπὸν τὴν κατεργάζεται ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀλη-
 θείας δὲ νὰ χωρήσῃ τὸν Λὼτ ἀπὸ τὸν θεόν. ὡσαν τὸν ἰδὲν ὁ πῆ ἐγλύ-
 τωσεν ἀπὸ τῆς σόδομα δὲ νὰ ὀρεθῇ δίκαιος. ἐβλήθη νὰ τὸν βάλῃ
 εἰς μετὰ ἄλλων ἀμαρτῖαν καὶ ἀνομίαν δὲ νὰ τὸν ἀπωλέσῃ νὰ τὸν φέρῃ
 εἰς τὰ θελήματά του νὰ τὸν κερδίσῃ. καὶ ἐκατωσκέδασε καὶ ἔδωκε
 πονηρὸν λογισμὸν εἰς τὰς θυγατέρας τῆς Λὼτ δὲ τὸν κόσμον ὅτι ἐ-
 χάθη ὅλος ὡσαν εἰς τὸν κατακλυσμὸν. καὶ εἶπον εἰς τὸν ἐαυτὸν τῆς
 τοῦ κορίτζια. ὅτι ἡ μῆρας ἐγίνε εὐλος ἀλατένιος. ὁ πατέρας ἡ-
 μῶν ἐγήρασε. καὶ ποῖος εἶναι πλέον νὰ κάμῃ παιδὶ νὰ παιδῇ πα-

λην ὁ κόσμος. ἀμὴν νὰ ποῖσιν αὐτὸν ἄδολον κρασί νὰ τὸν μεθύσῃ.
 καὶ ὅπῃ τὴν μεθύνει θέλει ἔχει, θέλει σκηΐζειν τιμὰς,
 ἡγοῦν νὰ καὶν ἁμαρτίαν. διότι δὲν θέλει ἐννοήσει ὅτι ἡμεῖς ἐν-
 γατέριστον. καὶ καθὼς ἔκαμαν τὴν δαβολικὴν συμβουλίαν, ἐτε-
 λείωσαν καὶ τὸ ἔργον. καὶ ἐμέθυσαν αὐτὸν. καὶ εὐρέθη εἰς ἁμαρτίας
 μετὰ τὴν φρόντην καὶ ἐγκασρώθη, καὶ ἀπὸ τὴν μέθην δὲν ἐγνώρισεν
 τὸ ἁμαρτήμα ὃ ὡς ἔκαμε. καὶ οὕτως ἐμέθυσαν αὐτὸν καὶ δούτεραν
 φεραν. καὶ ἔπασε καὶ τὴν δούτεραν καὶ ἐγκασρώθη καὶ αὐτὴ. λέγει
 δὲ ὁ Θεὸς Χρυσόστομος ὅτι ὁ Λὼτ διὰ νὰ μεθύσῃ ἐγέννη ὁ πατήρ
 ἀνδρας, καὶ ὅπῃ πᾶς πατήρ. ὡς δὲ ἐπέρασεν ὀλίγαι ἡμέραι ἐγνώ-
 ρισαν αἱ θυγατέρες τῷ Λὼτ ὅτι ὁ Λὼτ ἐπὶ ὁ ὅλος δὲν ἐχάθη μόνον τὰ γό-
 μορρα, ἐλυπήθησαν καὶ ἔκανσαν πολλὰ δῆλῃ τὴν ἁμαρτίαν ὃν ἔ-
 καμαν τῆς αἰμομιξίας. καὶ ἡγοῦν πῶς ὅτι ὁμοιολογήθη εἰς τὸν Ἀ-
 βραάμ, καὶ ἐφύτῳσε δαυλεὺς καὶ ἐβλάψενται, καὶ τότε ἐσυγχωρή-
 θη ἡ ἁμαρτία του. τὸ τοιοῦτον ἡθεὶς γραφὴ τὸ λέγει, καὶ ἡ ἁμαρτία
 τὸ ὡς δὲ ἔχεται. ὅμως καθὼς εἶπεν ὁ κύριος τῷ Ἀβραάμ καὶ τῇ
 Σάρρᾳ, ἐγκασρώθη καὶ ἐγέννησε υἱόν. καὶ ἐπονομάσατο τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 Ἰσαὰκ καθὼς τὸ εἶπεν ὁ κύριος. διότι Ἰσαὰκ λέγεται τῇ Ἰβραϊκῇ
 γλώσσῃ, γέλοισιν ἡγοῦν χαρὰ. καὶ ἔσονται νὰ γελάσῃ τὸν λόγον τῷ
 κυρίῳ ἡ Σάρρα. δὲ τὸ εἶπεν ὅτι ἂν βάλλει τὸ παιδί τὸ ὄνο-
 μά του Ἰσαὰκ. ἵπεν δὲ χρόνων ἑκατὸν ὁ Ἀβραάμ ὅταν ἐμυμήθη ὁ
 Ἰσαὰκ, ὡς δὲ ἐνέμνηθη ὁ Ἰσαὰκ εὐγῆκεν ἔξω τὰ παιδιὰ μετὸν Ἰσμα-
 ῆλ. καὶ παίζοντας, ὁ Ἰσμαὴλ ἦταν τρανότερος καὶ ἐδεδεικνύτο τὸ Ἰσαὰκ.
 ὡς δὲ ἶδεν ἡ Σάρρα τὸ τοιοῦτον, ἐκακοφάνηται πολλὰ. καὶ ἐβλάβετο λόγους
 σκληροὺς τῷ Ἀβραάμ νὰ διώξῃ πάλιν τὴν Ἀγάρ καὶ τὸν Ἰσμαὴλ.
 ὁ δὲ Ἀβραάμ ἠρώτησε τὸν θεόν. καὶ εἶπε διώξετον, ὅτι ὁ Ἰσαὰκ εἶναι
 υἱός σου. ὁ δὲ τὸν Ἰσαὰκ θέλει ἦτε τὸ σπέρμα σου. καὶ ὁ Ἀβραάμ
 ἐνέμνησεν ἕνα δερμάτιν νερόν καὶ ἔδωκε τῇ Ἀγάρ, καὶ φωνὴν εἰς τὸ σπ-
 κούλην καὶ εἶπε, ἔπαρε αὐτὸ ὅτι φεύγει ὅπου βλέπωμαι τὰ μάτια-
 σου. καὶ ὡς ἤκουσεν οὕτως ἡ Ἀγάρ ἔκλαυσεν πικρῶς. καὶ ἐπῆρε καὶ
 ἐφυγε εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐκεῖ ἤπασεν τὸ νερόν καὶ ἐλείψε. καὶ ἐκινδύ-
 νασεν ὁ Ἰσμαὴλ νὰ ἀποθῇ ἀπὸ τὴν δίψαν. καὶ ἡ Ἀγάρ τὸν ἀνέβη
 ἀπὸ κατω εἰς ἕνα δένδρον καὶ ἐπαράμεινε νὰ μὴ διψῇ τὸν Σαυ-
 ῶν τῷ παιδίῳ της. καὶ τὸ παιδί ἐκλίεν δὲ νερόν. ὁ δὲ Ἀρχαγγέλος

ὅτι Ἰσα-
 ἀκ λέγε-
 ται γελά-
 σης. ὅταν
 ἐμυμήθη
 ἦταν ἵπτος
 κόσμου.
 γυιζ'.

Μιχαὴλ ἐφάνη πάλιν εἰς τὴν Ἀγάρ καὶ λέγει τῆς. μὴ φοβῆ Ἀγάρ, αὐκὼ ἔπαρε τὸ παιδί σου καὶ αὐτὴ εἶναι νερόν να πῆ καὶ αὐτὸ καὶ σὺ. Τότε αὐοῖξεν ὁ Θεὸς βρύσιν ἐκεῖ καὶ ἔπε ὁ Ἰσμαὴλ καὶ ἡ Ἀγάρ καὶ ἐγένισαν καὶ τὸ δερμάτιον. ὡς δὲ ἤθελεν ὁ ἄγγελος να ὑπάγῃ ἀπὸ αὐτῶν τὴν Ἀγάρ τῆς εἶπε πληθύνων πληθύνω τὸ σπέρμα σου. καὶ ἀπὸ τὸ πληθὺς ὁ πῦθ λειγίνει δὲν δέ λει ἔχει μετεμὸν. ὁ δὲ Θεὸς δὲ λοντας να δοκιμάσῃ τὸν Ἀβραὰμ εἶπεν. Ἀβραὰμ Ἀβραὰμ. ἔπαρε τὸν υἱόν σου τὸν ἡγαπημὸν τὸν Ἰσαὰκ, καὶ σὺ εἰ. ἵνα βινὸν ἀπάνω καὶ σφάξῃτον δὲ τὴν ἀπάπλῃ μου. καὶ τὸ ταχὺ ἐσυκώθη ὁ Ἀβραὰμ καὶ ἐκαβαλίσκοσε τὸ μουλάρι καὶ ἐπῆρε καὶ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ δύο δούλους. καὶ ἔσχισε καὶ ξύλα καὶ ἐπῆρε τὴν λουτου. καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας ἐφθασεν εἰς τὸ βοιωτὸν ἀπάνω ὁ πῦθ τὸν ὀρεισιν ὁ θῆ. καὶ τότε λέγει τῇ δουλωντου ὅτι μείνατε ἑσείς αὐτὴ κάτω εἰς τὸ βυγον καὶ ἡμεῖς πηγένωμεν ἀπάνω να ποροσκηνώσωμεν καὶ πάλιν θῆ-λωμεν κατεβῇ. τότε ἐπῆρεν φωτὶ καὶ ἡ μαχαίρη καὶ ὡσαν ἀνέβαιναν εἰς τὸ βοιωτὶ, ἐγύρισιν ὁ Ἰσαὰκ καὶ λέγει πρὸς τοὺς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα τῆς. ἀφῃτη ἐδῶ εἶναι τὰ ξύλα καὶ ἡ φωτὶ καὶ τὸ μαχαίρι ἀμὴ τὸ πορόβατο ὁ πῦθ να σφάξωμεν πού εἶναι ὅταν δὲ ἀνέβησαν ἀπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τῆ βοιωτὶ ἔπασεν ὁ Ἀβραὰμ τοὺς υἱόντες καὶ τὸν ἔριξε κάτω να τὸν σφάξῃ. καὶ ἐκεῖ ὁ πού ἀπλωσεν εἰς τὸ μαχαίρι. ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἐφάνη καὶ λέγει τῶν. Ἀβραὰμ Ἀβραὰμ να μὴ βαλλῇς τὸ μαχαίρι σου εἰς τὸν λαὸν τῆ παίδι σου. μὴ δὲ τὸν σφάξῃς. ὅτι ἐγνώρισεν ὁ Θεὸς τὴν καρδίαν σου ὅτι οὐ θέλεις πρὸς αὐτὸν. καὶ πῶς δὲν ἐλυτήθης τὸν ἡγαπημὸν σου υἱόν δὲ τὴν ἀγάπην του Θεοῦ. καὶ ἀνέβλεψεν ὁ Ἀβραὰμ καὶ ἴδε, καὶ ἦτον ἕνα κριαρὶ δελφόν ἀπὸ τὰ κέρατα εἰς ἕνα δένδρον. τότε ἐπῆρε τὸ κριαρὶ ἐκεῖνο καὶ ἐσφάξῃτο τῆ καὶ τῆ Ἰσαὰκ. ὠνόμασε δὲ Ἀβραὰμ τὸ βενὶ ἐκεῖνο, καὶ εἶδε, ὅτι πῶς ἐφάνη ἐκεῖ ἡ διώκρισις τῆ θῆ. πάλιν ἀπολολήθη ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραὰμ, οὐ πῶς οὐρίζει ὁ Θεός, ἐπεὶ εἰδὴ ἐσὺ τὸν ἡγάπησες τὸν καὶ ἐβουλήθης να σφάξῃς τὸν υἱόν σε δὲ τὴν ἀγάπην σου. καὶ αὐτὸς να σὲ αὐξήσῃ. καὶ να πληθύνῃ τὸ σπέρμα σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τῆ οὐρανοῦ καὶ ὑπὲρ τὴν ἄμμοον τῆς θαλάσσης. καὶ δόλει φημι δὲ τὸ ὄνομά σου εἰς ὅλα τὰ ἔθνη. τότε ἐκατέκλιν ὁ Ἀβραὰμ μετὸν Ἰσαὰκ τὸν υἱόν αὐτῆς καὶ ὑπῆρχον ὀπίσω εἰς τὸ σπήνιτε.

ἀπ' ἔθανε δὲ ἡ Σάρρα ἡρονῶν ἑκατὸν ἑικοσι ἑπτά, καὶ ὁ Ἀβραάμ ἡρο-
νῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα πέντε, καὶ ἔθαψαν αὐτὸ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς Ἰσα-
ακ καὶ Ἰσμαὴλ. ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τῷ Ἰακώβ, ὅστις ὁ Ἰακώβ ἔπεισε
να κοιμηθῇ καὶ ἐκεῖ ἶδεν ὄνειρον ὅτι ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ αὐτοῦ ἕως τοῦ ἑσπέρου
τον μία σκάλα καὶ ἀνέβαιναν καὶ ἐκατέβαιναν οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. ἡ δὲ
πῦα σκάλα ἐσημαίνα δὲ τὴν Θεοτόκον ὅπου θέλει φρονιδῇ ἀπὸ
τοῦ γένους αὐτῆς τῷ Ἰακώβ να γένει ὡσαυμία σκάλα ὅτι να ἀναβαίνειν
εἰ ἀνδραποῖ τὴν σκάλαν ἐκεῖν ἡ ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν ἑρανόν. κα-
θως καὶ ἐγένειν. ἀφοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ἐκ τῆς παρθενικῶν καὶ ἀγίων αἱμά-
των αὐτῆς ὁ κύριος ἡμεῶν Ἰησοῦς Χρὶςτὸς ἐκτελέσθη τὸ γένος τῆς αἰῶν ἀπὸ
ταῦς χεῖρας τοῦ δαβὶδ, καὶ δὲ τὸ λέγει εἰς τὰς οἰκας. καὶ ἡμεῖς καὶ
μαζὶ ἡ μετὰ ἡμεῖς τὰς ἐκ τῆς πόρος ἑρανόν. ἡμεῖς τὴν παλαιάν λέ-
γει σκάλα ὅπως ἀνέβασε τὸ γένος τῆς αἰῶν ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν ἑ-
ρανόν. τετέστι τὰς πρὸς. Τέτος ὁ Ἰακώβ ὅταν ἤθελε να ὁποδῶν ἡ-
κάλεσε τὰς ψυχὰς καὶ τὰς δι' λόγους καὶ ἐπέτελε τὴν ποροφτεῖα.
Οὐκ ἐκλείπει ἀρχὸν ὅς Ἰσραὴλ, καὶ ἡ γούμμος ἐκ τῆς μηρῶν αὐτοῦ.
ἕως αὐτῆς ἐλθῇ ἀπὸ κείνου. καὶ αὐτὸς ποροδικαὶ ἐθνῶν.

Δὲν θέλει λειφεκαμία ἀρχὴ τοῦτέστιν ἀφικνία ἀπὸ τὴν φυλῆν τοῦ
Γούδα. οὐδὲ ἡ γούμμος ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ ὡς να ἔλθῃ ἐκεῖνο ὁ που-
κεῖται φυλακὸν δὲ να ἔλθῃ. Ὁ αὐτὸς εἶναι ἀπαντοχὴ καὶ ἐλ-
πίδα τῆς ἐθνῶν. ὁ Ἰακώβ ὅταν ἐλθῇ τὴν δι' λογίαν ὁ λονῶν τῆς ἡμῶν
τοῦ δι' χηθῇ τὴν καθεὶς καθὼς τὴν ἑρανῇ, καὶ καθὼς τὸν ἐφώτισε τὸ
πνεῦμα τοῦ ἁγίου. καὶ τὴν Γούδα δι' χηθῇ να εὐνοῖ οἱ οἱ βασιλεῖς
καὶ ἀφέντες ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ, ἡ γούμμος τὸ ἀνέμμεν. καὶ δι' χαῖται καὶ
λέγειν. Δὲν θέλει λειφε ἀπὸ τὴν γέναν τοῦ ἡ βασιλεία καὶ δὲ ἡ αὐ-
δοκτῆ ἕως να ἔλθῃ ἐκεῖνο ὁ ποῦ εἶναι ποροφτεῖα μόνον καὶ ἀποφα-
σι μόνον. τετέστιν ὁ Χριστὸς. ὁ ὁποῖος θέλει ἐλθῇ εἰς ἀπαντοχὴν τῆς
ἐθνῶν. δηλονότι ὁ ποῦ τὸν παντεχένου. ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἐμελε να
ἐλθῇ ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ Γούδα τὸ βασιλικὸν να σαρκωθῇ καὶ να σωσῇ
τὸ γένος ὅλον τῆς ἀνδρώων, ἡ τῆς ἐβραίων οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν
θεογονίαν. καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐβραῖοι δὲν τὸν ἐπίσταν τὸ πλέον μη-
ρικὸν δὲ τὸ ἀφικνέους καὶ ἐδίβη εἰς τὰ ἐθνη, δηλονότι εἰς τὰς ἀ-
πίστας καὶ εἰς τοὺς λαοὺς. καὶ δὲ τὸ ἐγνωρίζοντες ὁ Ἰακώβ δὲ
πρὸς μᾶτος ἀγίη ὅτι πρὸς δὲν ὅς ἡμεῖς τὸν ἡμεῖς τὸν οἱ ἐβραῖοι, α-

μὴ τὰ ἔθνη θέλω τὸν ὑποδεχθῆ καὶ ἐρέξουν βασιλεία καὶ κύ-
 ριον, εἴπε τὸν προφητεῖαν ἐτέτι μὲν εἰς τὸν Γούδα. τότε θέλει λείψῃ
 ἡ βασιλεία τῆς ἐβραίων καὶ ἡ ἀρχιερωσύνη καὶ ὅλαις ἡ ἀφεντιάς.
 ὁ πᾶς ἔχων, ὅταν ἔλθῃ ὁ Χρῆστος. ὁ ὅποιος δὲ τὴν δὲν θέλω τὸν ἀπο-
 δεχθῶν ἐκείνοι, θέλει βασιλεύει εἰς τὰ ἔθνη. καὶ ἰδὲ πῶς ἐτελειώ-
 θη ἡ προφητεία. ὅπ ἀφ' οὗ ἦλθεν ὁ δεσπότης Χρῆστος καὶ δὲν τὸν ὑ-
 ποδέχθησαν. τότε ἔχασαν τὴν βασιλείαν τῆς ἐκ τῶν ἀρχιεροσύνων
 δὲν ἔχον πλέον αὐτοὶ εἰς καίεναν τόπον ἔτε ἡ γῆ μύρον. ἔτε ἀρχιερέα.
 ἔτε βασιλεία. δὲ τὸ λέγει καὶ εἰς τὸ τροπάριον τῆς μεγάλης ἐβ-
 δομάδος. λαός με πῆποίησά σου, καὶ τί μοι αὐτὰ πέδωκας. ἔτε τότε λέ-
 γει, καλέσω με. τὰ ἔθνη καὶ κείναι με δοξάσωσι. καὶ πάλιν εἰς τὸν κα-
 νόνα τῆς εὐαγγελισμοῦ. ἔξελιπεν ἀρχων ἐξ Ἰουδα ὁ χρόνος ἐπέστη
 δὲ λοιποὶ. ἐπειδὴ ἔλειψεν πάντα ἀφεντὰ ἀπὸ τῶν φυλῶν τῆς Γούδας
 ἔφθασε λοιπὸν ὡς ἀπόκειται. καὶ αὐτὸς προσδοκία τῶν ἔθνων του τέστιν
 ἡ μὲν ὁ πᾶς τὸν ἐδεχθῆκαμεν. τῆς ὁ Γακὼβ ἐγέννησεν υἱὸς δ' ὀδὸς
 τῶν ὁ πᾶς τὰ ὀδοῦντα εἶναι ταῦτα. Ρουβὶμ. Συμὼν. Λεὶ Γούδα.
 Ἰσάχαρ. Ζαβουλὼν Ἰωσήφ Βενιαμὴν. Δαδ. καὶ Νεφθαλείμ. Ἐξήσθη
 δι' Ἰσαὰκ χρόνος ἐκατον ὀγδολύτα καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔθαναν αὐ-
 τὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. Ἡσων. καὶ Γακὼβ. ἔβαλε δι' κλήρης ὁ Γακὼβ εἰς
 τοὺς υἱὸς αὐτοῦ. ἔτε τὸν Λαδ' ἐφίερωσε πρὸς θεοῦ. καὶ ἀρχιερέαν αὐτὸν
 ἐποίησε. ἐκαλέσθη δὲ ὁ ἀγγελος τὸν Γακὼβ Ἰσραὴλ. ὅπερ ἐρμηνεύ-
 εται νῦν ὁρῶν τὸν θεόν. ὡς νὰ διηγηθῆμεν τὰ περὶ τῆς Ἰωσήφ πῶς
 ἐπουκλινῶν ἀπὸ τῆς ἀδελφούσ τε, καὶ πῶς ἐβασιλεύσεν εἰς τὴν αἰγυ-
 πτὸν ἦτον. ὁ Ἰωσήφ ὅταν μικρὸν παιδί. ἔβοσκε τὰ πρόβατα τῶν πα-
 τρὸς αὐτοῦ. καὶ ἀπὸ ὅλης του τοὺς ἀδελφούς ὁ πατήρ του ἐκείνον
 ἀγάπα καλλίτερα, καὶ βλέποντες τὸ τοὺς ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐφθόνη-
 σαν αὐτὸν πολλὰ. ἔτε τὸ πᾶς ὁ ἄλλος δὲ τὰ ὀράματα. ὡς τοὺς ἐ-
 πιν ὅτι ἰδὲ. τὰ δὲ ὀράματα ἦσαν ταῦτα. ὅτι πᾶς ὁ ὀρέθη με τοὺς ἀ-
 δελφούς αὐτοῦ εἰς ἓνα χωράφι καὶ ἐδέριζαν ὁλοῖτους. καὶ τὰ χερσὶ-
 βολεα ὁ πᾶς ἐκοπῆν καὶ ἔειχεν καίτω, τὸ μὲν Ἰωσήφ ἔς ἐκεν ὀρθόν.
 τὰ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἔπεφταν κάτω καὶ ἐπροσκυνῶσαν τῶν Ἰω-
 σήφ. ὡς δὲ ἰδὲ τὸ ὁ Ἰωσήφ ἔχαρῃ. οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐτιμάρχθη-
 σαν καὶ ἐγέμνησαν ἐργῶν κατὰ τῶν Ἰωσήφ. καὶ λέγουσιν. ἐσὺ νομί-
 ζης καὶ θαρρεῖς νὰ γίνεις ἀφέντης ἐδικός μας νὰ σε προσκυνήσο-

μὲν

ἰδρὺς καὶ πάλιν βλέπει ἄλλον ὄνειρον ὁ Γωσήφ, ὅτι ὁ ἥλιος μετὰ φεγ-
 γαρήν μὲ ἐνδεκα ἄστρα ἐπροσκυνοῦσαν αὐτὸν. καὶ ὡς ἶδεν τὶ τοιοῦ-
 τόν οὖν ὄνειρον τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητέρας του. τότε ὁ Γα-
 κώβ ὁ πατήρ αὐτοῦ ὡς τὸ ἤκουσεν ἐγέλασε. καὶ λέγει τοῖς παῖ-
 τας τοὺς λόγους τε. ὅτι ἐγὼ καὶ ἡ μητέρα σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου θέ-
 λομενός σε προσκυνήσῃ. καὶ ἐν τῷ ὄνειρῳ νὰ μὴ δὲν τὸ εἰπεῖς
 πλέον αὐτὸν τὸν λόγον. καὶ τὶ τοιοῦτον ὁ Γακώβ πρὸς Γωσήφ τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ ἐγνωρίζοντας τὸ φθόνον ὃ πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς αὐτόν.
 ὁμοῦς ἔμαθαν τὶ τοιοῦτον ὄραμα καὶ οἱ ἀδελφοί του καὶ ἐμίσησαν
 αὐτὸν μεγάλως καὶ ἐβούλοντο νὰ τὸν θανατώσωσιν. καὶ τὶ τοιοῦτον εἰ-
 σκοντο ἔξω ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ μετὰ ζῶα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ταῖς βο-
 σκαι. ὁ δὲ Γωσήφ ἦν εἰς τὸ ὁσμήναι μετὰ τὸν πατέρα του. καὶ μία ἡμέ-
 ρα ἀπέστειλεν ὁ Γακώβ τὸν Γωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ μεσση-
 νταί. καὶ ὡς ὑπέστην εἰς αὐτοὺς καὶ τὸν ἶδεν ἐχάρησεν χαρὰν μεγά-
 λην καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς μας. καὶ συναχθήτε νὰ τὸν ἰδαν ὁ θανα-
 τώσουμεν. καὶ θέλομεν ἰδεῖν αὐτὸν βοηθήσουμεν ταῖς ὀνείραται, ὁ δὲ με-
 γαλῆτερος ἀδελφὸς ὁ Ρ' ουβίμ ἐλυπήθη νὰ τὸν ἰδαν ὁ θανατώσουμεν. αὐτὸς
 εἶπεν ὅτι νὰ τὸν ἐπουλήσωμεν. καὶ θέλει ὑπάγει εἰς τόπον ὃ πρὸς θεοῦ
 ἦτε ἀφανῆς. καὶ οὕτως τὸν ἔβαλαν εἰς ἓνα λάκκον. καὶ ἔκαμε τρεῖς ἡ-
 μέρας καὶ τρεῖς νύκτας καὶ ἐπέρασαν οἱ Ἰσραηλῖται ὃ ποῦ ἐπαύθησαν
 εἰς τὴν αἴγυπτον ἐβύβαλαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ λάκκου καὶ τὸν ἐπέταψαν
 δεξιὰ τελευτῶν ἀργύρεα καὶ ἐπέταψαν εἰς τὴν αἴγυπτον ἐβύβαλαν αὐ-
 τὸν καὶ τὴν πεντεφρὴν αὐτοῦ ἀρχιμαγείρου τῆς Φαραὼ. ὅθεν ὁ Γωσήφ ἐ-
 προσκύνει τὸν Χεῖρον ὃς ἐπαυλῆθη δεξιὰ τελευτῶν ἀργύρεα καὶ ἔκα-
 με καὶ εἰς τὸν λάκκον τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ὡς ὁ Χεῖρος εἰς τὸ
 τάφον. ὁμοῦς ὡς ἐπούλησαν οἱ ἀδελφοὶ τὸν Γωσήφ. ἐδιαλογί-
 σθησαν πῶς εἰποῦν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔδωκαν βουλὴν καὶ λό-
 γον νὰ εἰποῦν ὅτι τὸν ἔφαγαν τὰ θηρία. καὶ οὕτως ἐπέταψαν τὸ ῥήχον-
 του ὅταν τὸν ἐπέταψαν καὶ ἔσφαξαν ἓνα εἰς φη καὶ τὸ αἶμα πῶσαν καὶ
 τὸ ἐπὶ τὴν πατρίδα του κλαίοντες, ὅτι πῶς τὸν ἔφαγαν τὰ θηρία.
 καὶ ὅταν τὸ ἤκουσεν ὁ Γακώβ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐκλαύσε πικρῶς καὶ
 ἐθρήνησε, καὶ ἔλαβε λίπυν μεγάλῳ. ἐδωκεν αὐτὸν ἄρῳ ἐκείνῳ
 δὲν ἔλαβε χαρὰν ὡς οὐ καὶ τὸ εἶδε. καὶ ὡς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμαγείρος
 τὸν Γωσήφ, ἶδε τὴν ἀριτὴν αὐτοῦ καὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐ-

τῇ τὰς ὑπηρεσίας ὅλας τῇ ὁσσηπίου καὶ παραγματῶν αὐτοῦ· καὶ
 ἦτον ὁ Γωσήφ κύριος εἰς ὅλα· καὶ καθὼς ἐσέβη ὁ Γωσήφ εἰς τὸ ὁσσηπ
 τῇ πεντεφρῇ, τὸ εὐλόγησεν ὁ θεὸς διὰ ὄνομα τῷ Γωσήφ, ἡ δὲ γυναιὶ αὐ-
 τῷ πεντεφρῇ ὡς ἰδεῖ τον Γωσήφ νέον καὶ εὐμορφώτατον ἡγάπησεν αὐτὸν
 πολλὰ, καὶ βιάζεν αὐτὸν νὰ τῷ μοιχθῇ· ἀλλ' ὁ Γωσήφ ποτέτε δὲν
 ἤθελε νὰ ἀκούσῃ οὐδὲ τὰ ὀμμάτιά του νὰ σκώσῃ νὰ τῷ ἰδεῖ· ἀλ-
 λα ἔλεγεν αὐτῷ· ἐμὲ ἔκαμιν ὁ ἀφέντης με κύριον τῇ ὁσσηπίου εἰς
 πῖς ὃν καὶ ἀληθινόν· καὶ εὐ ἦσεν γυναικατοῦ· καὶ πῶς ἐγὼ νὰ κάμω
 τὴν τὸ ποιηρὸν καὶ ἀμαρτήσω εἰς τὸν θεόν· βλέποντας δὲ τὸ τοῦ ἡμια-
 ρὰ γυναικα ἡμέρα τῇ ἡμέρα ὅτι δὲν διώκεται νὰ τὸν φέρει εἰς τὸ θε-
 λημα αὐτῆς, ἐλυπείτο πολλὰ· καὶ μιᾷ ἡμέρα δὲν ἦτον τι αὐτῇ εἰς τὸ
 ὁσσηπ τῇ ὑπηρετίῃ τῷ ὑπηρεσίαν ὁ ποῦ ὑπηρετεῖ· καὶ ὡς ἰδεν αὐ-
 τὸν ἡ κυρὰ αὐτῇ ἔδραμιν εἰς αὐτὸν· ὅ τῇ ἐπῆρε τὸ ροῦχον του σαι-
 κῶς· καὶ ἔλεγεν ὅτι κοιμήσου μετεμύρα· ὁ δὲ Γωσήφ ἄφηκε τὸ ροῦχον
 εἰς τὰ χεῖρά της καὶ ἔφυγε καὶ ἀπῆκεν ἔξω· ὡς δὲ ἰδεν αὐτὴ τὸτο, ἐ-
 φοβήθη μύπως καὶ τὸ εἰπεί τῇ ἀνδρὸς αὐτῆς· καὶ ἔκραξεν ὅλους τῇ
 ὁσσηπίου τοὺς αἰθράπους καὶ εἰπετους ὅτι ἰδέτε τὸν ἀνδραμου ὁ ποῦ
 με ἤφερεν τὸν τὸν νέον τὸν ἱβραῖον· ἦλθεν εἰς ἐμὲ λέγοντας καὶ παί-
 ζοντας νὰ κοιμηθῇ μετ' ἐμὲ· καὶ εὐγαλε καὶ τὸ ροῦχον του καὶ ἐγὼ ἐφώ-
 ναξα καὶ αὐτὸς ἔφυγε καὶ ἄφηκε τὸ ροῦχον του καὶ ὑπάγει· καὶ ἀ-
 καύσαστες οἱ ἀνδραποι τῇ ὁσσηπίου ἐταράχθησαν καὶ ὀργίσθησαν
 τὸν Γωσήφ· ἦλθε δὲ καὶ ὁ ἀφέντης αὐτῇ ὁ πεντεφρῆς, ὅ ὡς τὸν ἰδεν ἡ
 γυναικα αὐτῇ ἀρῆκε νὰ κλαίει καὶ νὰ ἀδημονεῖ καὶ νὰ λέγει πρὸς
 αὐτὸν· ὅτι τὸν ἱβραῖον ὁ ποῦ ἤφερες εἰς τὸ ὁσσηπίου ἦλθεν νὰ μὲ δου-
 νασθῇ νὰ κοιμηθῇ μετ' ἐμὲ· καὶ εὐγαλε καὶ τὸ ροῦχον αὐτῇ· ἐγὼ
 δὲ ὡς ἤκουσα τοὺς ἐν τροπασμῶν λόγους αὐτῇ· ἐφώναξα μεγάλη
 φωνή· καὶ αὐτὸς ὡς ἤκουσεν οὕτως, ἄφηκε τὸ ροῦχον του καὶ ἔφυγε καὶ
 ὑπῆγεν ἔξω· ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ πεντεφρῆς τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς αὐ-
 τῇ ἐθυμώθη πολλὰ καὶ ὀργίσθη· καὶ ἐπῆρε τὸν Γωσήφ καὶ ἐβαλέ-
 τον εἰς τῷ φυλακίῳ, καὶ ὁ θεὸς ἦτον μετὰ τῷ Γωσήφ· καὶ ἐκείνος ὁ
 πρῶτος ὁ ποῦ ἐφύλασεν τῷ φυλακίῳ ὑγάπησεν αὐτὸν πολλὰ· καὶ
 ἔδωκε τοῦ ὅλῳ τῷ εἴξουσιν· καὶ ὅλους τοὺς φυλακομένους εἰς τὸ
 χέρι του καὶ εἶπε ἦτον ἐκεῖ αὐτὸς τὰ ἐβλεπε καὶ τὰ ὑπηρετεῖ· ὅ ὁ θεὸς
 σκέπε· ἐφύλαττεν αὐτὸν· μετὰ ταῦτα δὲ ἐσφαλεν ὁ ἀρχιστοιχός

τῇ βα-

τῷ βασιλέως, ἤτοι οὗ οὐ κερασὴς ὁ ποῦ τὸν ἐκέρνα τὸ κρασί. καὶ ὁ ἀρχι-
 σιτοποιὸς τοῖς ἐσιν ὁ ποῦ ἔκαυε τὸ ψωμί τῷ βασιλέως καὶ ὀργίσθη
 αὐτῷ ὁ βασιλεὺς πολλὰ καὶ ἔβαλε τὸν εἰς τὴν φυλακὴν ὅτι ἦτον
 ὁ Ἰωσήφ. καὶ μὴ νύκτα ἐλέπει οὐ καθέναις ἕνα ὄνειρον. ὁ ἀρχιοινοχὸς
 ἶδεν, ὅτι εἰρήθη εἰς ἕνα ἀμπέλι καὶ ἔκοψεν ἀπὸ τρία κλήματα τρία
 σαφύλια ἄριμα, καὶ τὰ ἔσυνθε, καὶ τὰ ἔβαλεν εἰς ἕνα ποτήρι καὶ ἔδω-
 κέτα τοῦ βασιλέως καὶ τὰ ἐπιέ. ὁ δὲ ἀρχισιτοπὸς ἶδεν ὅτι ἔβασα
 τρία ταψία εἰς τὴν κεφαλῇ του. καὶ τὰ δύο ἦσαν γεμάτα σιταί-
 χοπανισμῶν. καὶ τὸ ἄλλο ἦτον γεμάτο φαγνιὰ δέξφορα καὶ ἦταν
 ἀπὸ τὰ δύο. καὶ ἦλθαν τὰ πτενὰ τῷ οὐρανοῦ καὶ ἐκατέφα-
 γαν τὰ φαγνιὰ ὅλα ὁ πᾶς εἶχε τὸ ταψί ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὥσαν ὁ ἔξυπνη-
 σαν ἀπὸ τὸν ὑπνοντοὺς ὁ ποῦ ἶδαν αὐτὰ τὰ ὄνειρα τὰ ὁξήνηθηκεν ὁ
 ἕνας τῷ ἄλλου τὸ ὄνειρον καὶ δὲν ἐγροικῆσαν τὴ διαλαμβάνει. καὶ ἦ-
 σαν πολλὰ περὶ λυποῖ. καὶ ἐσέκοντο σκυθρωποὶ. καὶ ὥσαν ἦλθεν ἡ
 ἡμέρα καὶ ἶδεν αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ λυπουμένους. λέγει τοῖς τὴ εἶναι ἡ
 αἰτία ὁ ποῦ λυπεῖσθαι καὶ ἦσε σκυθρωποὶ. λέγουσιντο ὁ καθε-
 νας εἶδα μὲν ὄνειρον φοβερόν καὶ δὲν ἐγροικῶμεν τὴν ὁξήνησιν αὐ-
 τῷ τὸ τὴ διαλαμβάνει, καὶ πᾶσι πύτυ λυπούμεθα. λέγει τοῖς ὁ Ἰω-
 σήφ. εἰπέτε τὰ ὄνειρα καὶ ἐγὼ διαλύσω αὐτὰ. καὶ οὕτως ἀρχισιν ὁ ἀρ-
 χιοινοχὸς καὶ εἶπε τὸ ἐδικόν του καθὼς τὸ ἀκούσσει. τότε λέγει ὁ
 Ἰωσήφ, ὅτι τὰ τρία κλήματα εἶναι τρεῖς ἡμέραι. καὶ μετὰ τρεῖς ἡ-
 μέρας θέλεις ἐγγάλει ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς φυλακῆς. καὶ τὸ πο-
 τήριον ὁ πᾶς ἔδωκε εἰς τὸ χεῖρι του μετὰ κρασί, θέλεις βάλει εἰς
 τὴν πορτέραν σου τιμὴν καθὼς τὴν εἶχες γὰρ τὸν κερασὶ. καὶ ὡς α-
 καλῶς ὅταν εὖγης γὰρ ἐνδυμένης καὶ ἐμὲ καὶ γὰρ ἀγαφείης λόγον τὸν
 βασιλέα ἵνα με ἐλθῶς διερώσῃ. εἶπε δὲ καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τὸ ὄραμά-
 του καὶ ὁξήνηθη ὁ Ἰωσήφ καὶ αὐτὸ. ὅτι τὰ τέταρτα ταψία εἶναι τρεῖς ἡ-
 μέρας. καὶ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας θέλει κόψει ὁ βασιλεὺς τὴν κεφαλ-
 σου. καὶ θέλεις κρεμάσει εἰς τὸ ξύλον. καὶ τὰ πτενὰ ἤτοι τὰ
 πουλῖα θέλεις φάγῃ τὰς σάρκας σου. καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔκα-
 μὲν ὁ βασιλεὺς τράπεζαν μεγάλην καὶ ἐνδυμένη τὸν ἀρχιοινο-
 χόν, καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν. καὶ ἔστειλε καὶ τοὺς εὖγαλει ἀπὸ τῆς φυ-
 λακῆς. καὶ τὸ μὲν ἀρχιοινοχόν τὸ ἔδωκε τὴν πορτέραν καὶ τὴν
 τὴν εἶχε τὸν δὲ ἀρχισιτοποιόν τὸν ἐκρέμασεν εἰς τὸ ξύλον κατὰ τὸν

Λόγος

λόγον τοῦ Ἰωσήφ . καὶ ὁ ἀρχιοινοχόος ἀλησμόνητε τὸν Ἰωσήφ . καὶ
 πλέον δὲν τὸν ἐθυμήθη . αἰμή ὁ θεὸς δὲν τὸν ἀλησμόνησε . καὶ μετὰ
 δύο χρόνους βλέπει ὁ βασιλεὺς ὄραμα , ὅπως εἶκεν εἰς τὴν ἄκραν τῆ
 ποταμοῦ . καὶ εἶδεν ἐπ' αὐτῆς βοῖδα παχέα καλὰ καὶ ἐκλεκτὰ καὶ δι-
 γήκαν ἔξω καὶ ἔβωσκον εἰς τὴν ἄκραν τῆς ποταμοῦ . καὶ μετὰ ταῦτα
 βλέπει ἄλλα ἐπ' αὐτῆς καὶ διγήκαν ἔξω . καὶ ἦσαν πτωχὰ , καὶ ὑπὸν ἐκεί-
 ῳ ποῦ ἔβωσκον τὰ παχέα βοῖδια . καὶ ἔφαγαν τὰ ἐπ' αὐτῶν βοῖδια τὰ πτω-
 χὰ καὶ ἀχαμνὰ , ἐκείνα τὰ ἐπ' αὐτῶν παχέα . καὶ τὰ ἐχὼν δίσσας εἰς τὴν
 κοιτὴν αὐτῶν . καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τῆς ὁράματος ὁ ποῦ ἶδεν ὁ βασι-
 λεὺς ἐξύπνησε . καὶ πάλιν ἤλθεν του ὕπνος καὶ ἐμοιμήθη καὶ βλέ-
 πει εἰς μίαν ρίζαν ἐπ' αὐτῆς ἑστῶτα ἐκλεκτὰ καὶ καλὰ γέματα καρπῶν .
 καὶ πάλιν βλέπει ἄλλα ἐπ' αὐτῆς ἑστῶτα καὶ διγήκαν . τὰ ὅποια ἦσαν
 εὐκαίρα καὶ ἄκαρπα . καὶ ἀνέβησαν καὶ κατέπιον καὶ ἐρούφησαν τοῦ-
 τα τὰ ἐπ' αὐτῶν ἑστῶτα τὰ καρποφόρα . καὶ ὡς ἶδεν ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ δού-
 τιον ὄραμα ἐσυκώθη ἀπὸ τὸ κρεββάτι του μετὰ φόβον ὅτι τρόμον πο-
 λιμῶν . καὶ ἀπέστειλε καὶ ἐρωτάει ὅλους τοὺς σοφοὺς καὶ ἐξηγήθη τὰ
 δύο ὄραματα ὁ ποῦ εἶδεν . καὶ οὐδὲνας δὲν ἐδιωκίθη νὰ τὰ ἐξηγήσῃ .
 καὶ ἦτον εἰς μεγάλην λύπην . ὁ δὲ ἀρχιοινοχόος ἐθυμήθη τὸν Ἰω-
 σήφ καὶ λέγει τῷ βασιλεῖ ταῦτα τὰ ὄραματα οὐδὲνας διώεται νὰ
 σοῦ τὰ δῇ λύση μόνον ἵνα ἐβραῖος τῆς ἀρχιμαγείρου ὁ ποῦ εἶναι εἰς
 τὴν φυλακὴν . διότι ὅταν ὀρεῖσαι καὶ ἐβαλάνῃς εἰς τὴν φυλακὴν με-
 τὸν ἀρχιστοιχοῦν εἰδικὸν ὁ καθεὶς ὄνειρον καὶ τὰ ἐξηγήθη . καὶ
 καθὼς τὰ εἶπεν ὕπνος ἔγνων . ἐμὲ εἶπεν ὅτι εἰς τρεῖς ἡμέρας λαμβά-
 νω πάλιν τὴν τιμὴν μου καὶ ὡς ἤκουον . τὸν δὲ ἀρχιστοιχοῦν εἶπεν
 ὅτι εἰς τρεῖς ἡμέρας θάλῃ νὰ λάβῃ θάνατον νὰ κρεμασθῇ εἰς τὴν ξύ-
 λον , καὶ οὕτως ἐγίνη . ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἤκουσεν οὕτως ἐχαρὴ πολλὰ .
 καὶ ἐν τῇ αἰᾷ ἀπέστειλεν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἤφεναι τὸν Ἰωσήφ .
 καὶ ἔλυσαν αὐτὸν καὶ ἄλλαξαν τὰ ρούχα αὐτοῦ καὶ τὸν ἐφόρεσαν
 λαμπρὰ . τότε ἤλθεν ἐμπροσθεν τοῦ βασιλέως . καὶ ἐξηγήθη ὁ βα-
 σιλεὺς τὰ ὄραματα . ὁ δὲ Ἰωσήφ ὡς ἤκουσεν . λέγει τῷ βασιλεῖ
 Φαραὼ ἥξερε ὅτι ἐπ' αὐτῶν βοῖδια τὰ παχέα καὶ καλὰ . καὶ τὰ ἑστῶτα
 τὰ γέματα καὶ καρποφόρα εἶναι ἐπ' αὐτῶν χρόνοι οἱ ὅποιοι θάλλω δι-
 τυχήσῃ καὶ καρποφορήσου νὰ γένῃ ὀβελία μεγάλας οὐλῶν τὴν
 γῆν τῆς ἀγροῦ . καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν βοῖδια τὰ πτωχὰ καὶ ἀχαμνὰ ὁ ποῦ
 ἔφαγαν

ἔφαγαν τὰ ἐπὶ παχέα τὰ μεγάλα, καὶ τὰ ἐπὶ σάχνα τὰ εὐχίρα
 ὅ περ ἔφαγαν τὰ ἄλλα ἐπὶ σάχνα τὰ γυνάτι καὶ καρποφόρα, εἶνα
 ἄλλοι ἐπὶ χρόνοι οἱ ὅποιοι θέλουσι ἦθε. ἀκαρποὶ ὁ πού θέλουσι
 κάμει μεγάλῳ πείνῳ. καὶ ὅτε τὸ εἶρε ἀνθρώπων σιωπὴν καὶ φρό
 νιμον ἐκ σιωᾶς τὸς καρποὺς ὁ πού θέλων γένει τοὺς ἐπὶ χρόνοις
 τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς φυλάττει εἰς τὰ κάσρη καὶ εἰς τὰς χώρας ὅτε
 ἐὰν τοὺς ἔχουσι τοὺς ἄλλους ἐπὶ χρόνους τοὺς δυσυχισμῶνους ἐὰν
 μὴ δὲν ἀποδαίη ὁ λαὸς ἀπὸ τῶν πείνῳ. καὶ ὡς ἤκουσε τοὺς λόγους
 τούτους ὁ βασιλεὺς, ἤρεσεν αὐτὸν καὶ λέγει τῷ Ἰωσήφ, ἐπειδὴ καὶ ὁ
 Θεὸς σὲ ἔδειξε τὰ ταῦτα, ἀπὸ ἐσένα δὲ εἶναι φρονιμώτερος ἀνθρώ
 πος καὶ σιωπώτερος, καὶ ἀπὸ τῶν σήμερον ἐκίσσε εἰς τὸ παλάτιον
 καὶ δούτερος ἀπὸ ἐμὲ εἰς τὴν βασιλείαν. καὶ πνὴ εἰπῆς καὶ ἐὰν θέλῃς
 ἐὰν εἶναι ὁ λαὸς εἰς τὸ θέλημα σου. καὶ οὕτως εὗγαλε τὸ δακτυ
 λίδην ἀπὸ τοῦ χέρι σου καὶ τὸ ἐφόρεσε. καὶ ὅτε εἰς τὸ ἐφόρεσαι φό
 ρημα βασιλικόν. καὶ ἔβαλε καὶ χρυσὴν ἀλυσίδα εἰς τὸν λαιμόν σου.
 καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν εἰς τὸν δούτερον θρόνον τὸν βασιλικόν. καὶ ἔδω
 καν ἑμφορὰν αὐτῷ τὰ παιγνίδια καὶ τὸν ἐνέηξε βασιλεὺς δού
 τερον εἰς ὅλην τὴν αἰγύπτου. καὶ ἔδωκεται γυναικαὶ τῷ Ἀ' σκεῖθ
 θυγατέρα πεντεφρή ἱερέως ἡλικίας πόλεως. ἦτον δὲ τότε ὁ Ἰωσήφ ἡρο
 τῶν τελευτῶν. καὶ ὡς ἔλαβε τὴν ἑξουσίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας ἐδίε
 δραμὴ εἰς ὅλην τὴν αἰγύπτου ἐπὶ ὅλην αὐτῆς. καὶ ἔγινε τοὺς ἐπὶ
 χρόνους κατὰ τὸν λόγον τῷ Ἰωσήφ ὁ πού εἶπε τῷ βασιλεὺς δού
 τυχία καὶ καρποφορία πολλή. ὅτε ἐγείμισε καὶ τὰ κάσρη καὶ τὰς χώρας καὶ
 πᾶσαν τὴν αἰγύπτου σιτῆρην, κριθάρην, καὶ ἄλλα γυνήματα. καὶ
 ἐμάζοξε ὁ Ἰωσήφ σιτῆρην πολὺν, πόσιν εἶπε ὡς τῷ ἄμμοι τῆς θα
 λάσσης ὁ πού δὲν ἔχει μέτρον. οὕτω καὶ τὸ σιτῆρὶ δὲν ἔχει μέτρον ἐὰν
 μετρηθῇ. καὶ τὸ σιτῆρὶ τὸ ἐσωμάξε μαζήμε τὰ σάχνα. διότι αἱ εἰς
 σιωπὴν τὸ σιτῆρὶ χαρεῖς σάχνα ἦθελε κόψειν καὶ χαλάσει ἐὰν ἀ
 φανισθῇ. αὐτὴ θεοῦ σοφία ἐσωμάξε τὸ σιτῆρὶ μετὰ σάχνα. διότι ὁ
 σους χρόνους καὶ ἀνέστη τὸ σιτῆρὶ μετὰ σάχνα ποτὲ δὲν κόπτεται
 καὶ χαλάσει μόνον πάντοτε σέκει καλὰ καὶ ὕψωσα. καὶ ὡς ἀνέπι
 σαν οἱ ἐπὶ χρόνοι τῆς δούτυχίας, ἦλθαν οἱ ἄλλοι ἐπὶ τὰ χρόνοι τῆς
 δυσυχίας καὶ ἔγινε μεγάλη πείνα εἰς ὅλον τὸν κόσμον. εἰς δὲ τὴν
 γῆν τῆς αἰγύπτου ἦτον δούτυχία καὶ χόρτασις πολλή. καὶ ἔδραμε ὁ
 λαός.

λος ὁ κόσμος ἀπὸ πᾶσα τόπον εἰς τὸν βασιλείᾳ φαραὼ ζητῶντες σι-
τῆρι νὰ ζήσουσι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐλεγέτεσ ὑπάγετε εἰς τὸν Γ'ωσήφ.
καὶ εἶπ' ὁ βασιλεὺς αἰ κάμει. ὁ δὲ Γ'ωσήφ ἀνέβη τὰ ὁσώηπα ὁ ποῦ εἶχαν
τὸ σιτῆρι καὶ ἐπέβλεπεν ὅλους τοὺς αἰγυπτίους. καὶ ἤρχοντο καὶ αἰ
χωρῶσαι ἀπὸ ἐξω καὶ ἠγόραζαν. καὶ καθεὶς τόπος. ὁ δὲ Γ'ακὼβ ὁ πατὴρ
τῷ Γ'ωσήφ βλέποντας τοὺς υἱὲς αὐτοῦ ὅτι ἔχον μεγάλην ἀδυναμίαν
εἶπ'· τίλω πείναν ὁ πῦρ ἦταν ἔσονται ὁ πῦρ δὲν ἠύεσκον σιτῆρι νὰ ἀ-
γοράσουσι, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἤκουσα ὅτι εἰς τὴν αἰγυπτὸν πελῖται
σιτῆρι, καὶ ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς ἀγοράσατε νὰ φάμεν νὰ μὴν ὑποθά-
νωμεν. καὶ οὕτως ἤκουσαν οἱ υἱοὶ τὸν λόγον τῷ πατρὸς αὐτῶν, καὶ ἔ-
πηγαν οἱ δέκα ἀδελφοὶ εἰς τὴν αἰγυπτὸν εἰς τὸν Γ'ωσήφ νὰ ἀγορά-
σουσι σιτῆρι. τὸν δὲ Βενιαμὴν τὸν μικρότερον ἀδελφὸν ἐκράτησεν ὁ
πατέρας τους μετ' αὐτὸν καὶ δὲν τὸν ἐσεῖλε εἰς τὰ κίνημα τῆς ἐρά-
τας. ὁ δὲ Γ'ωσήφ ὡσάν ἦτον ἀφέντης τῷ τόπῳ ἐκείνῳ νὰ πελῖ τὸ σι-
τῆρι ἔτρεχεν ὁ λαὸς ὁ λαὸς καὶ ἀγόραζαν ἀπ' αὐτὸν. ἦλθον δὲ καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ τοῦ εἰς αὐτὸν καὶ ἐκροσχυρώσαν αὐτὸν. ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς
Γ'ωσήφ ἐγνώρισεν αὐτοὺς, καὶ ἐρώτησεν πόθεν ἔρχονται. καὶ ἀπεκρί-
θησαν ἀπὸ τῆς γλῶσσης Χανααν εἰς τὸν ἀγοράσωμεν σιτῆρι. ὁ αὐ-
τοὶ τὸν Γ'ωσήφ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν τειλεῖως δὲν τὸν ἐγνώρισαν. ὁ δὲ Γ'ω-
σήφ λέγει πρὸς αὐτοὺς ὅτι καταπατητάδες ἦτε, καὶ ἤλθετε νὰ κατα-
λάβετε τὸ κάσπον. καὶ ἀπεκρίθησαν, οὐχὶ κύριός ἐμεν ἀλλὰ ὅλοι ἡμε-
θεὶς εἶνός πατρός υἱοί. ἀνδρωποὶ εἰρηνικοί. τότε πάλιν λέγει ὁ Γ'ω-
σήφ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι καταπατητάδες ἦτε καὶ ἤλθετε νὰ ἰδῆτε τὰς
ἐράταις τῷ τόπῳ καὶ τὸ κάσπον. καὶ αὐτοὶ πάλιν ἀπεκρίθησαν, ὅτι
ἡμεῖς οἱ δέλοισιν δώδεκα ἀδελφοὶ ἡμεῖς θε. καὶ τὸν νεώτερον τὸν ἀ-
φῆκαμεν μετὴν πατέρα μας, καὶ ὁ ἄλλος δὲν εὐερίσκειται. εἶπε δὲ αὐ-
τοῖς ὁ Γ'ωσήφ, τὴν εἶναι ὁ ποῦ σας εἶπα ὅτι ἦτε καταπατητάδες. αἰμὴ
ἠξέρετε ὅτι ἐὰν δὲν ἔλθῃ ὁ ἀδελφός σας ὁ νεώτερος ὁ ποῦ λέγεται ὅτι
εὐερίσκειται μετὰ τῷ πατρός σας ἐγὼ δένω σας πρὸς ὅσον ὅτι ἦτε εἰρηνι-
κοὶ καὶ ἀνδρωποὶ. μόνον εὐερίσετε ἕνα ἀπὸ σας νὰ ἔ φέρει. ὅτι ἀνδρὶ
τὸν φέρετε σας ὁμνῶν εἰς τὴν υἱεῖαν τῷ βασιλεῖ ὅτι πνας ἀπὸ ἰσας
ἀπεδὼ δὲν εὐ γένει ἀνδρὶ ἔλθῃ ἐκείνος. καὶ οὕτως ὅρισεν καὶ τὰς ἐβα-
λαι εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἕκαμαν ἡμέρας τρεῖς. καὶ τότε τοὺς λέγει
ὅτι ἀνδρὶ εἰρηνικοὶ καὶ καλοὶ αἰ μένη ὁ εἶναι ἀπὸ ἰσας εἰς τὴν φυ-
λακὴν

λακλὺ καὶ οἱ ἄλλοι ἐπαρέτε τὸ σπᾶρι καὶ περιπατεῖτε εἰς τὸν τόπον
 σας καὶ φέρετε τὸν ἀδελφόν σας ἐδῶ εἰς ἐμεῖ καὶ τότε νὰ σας πω-
 σω ὅτι ἦς καλὸν εἶδεν νὰ σας θανατώσω. Ἐκεῖ ὁ ποῦ ἰσχυρῶς
 μετὸν ἰωσήφ εἶχαν δραγυμῶν. διότι ὁ ἰωσήφ δὲν εἶδειξε τελεῖως
 ποῶς εἶναι ὅς αὐτὲς, καὶ ὡσὰν ἤκουσαν τὴν ἀπόφασιν εἶπε πρὸς αὐ-
 τοὺς ὁ μεγαλείτερος ἀδελφὸς ὁ ῥουβὶν, βλέπετε ἀδελφοί, τὸ τοῦ
 πύθθενου εἶναι ἡ ἀμαρτία τῆς ἰωσήφ τῇ μικρῆς ἀδελφῆς ὅ-
 πως τὸν ἀδικήσαντ καὶ βοᾷ τὸ αἷμα αὐτῆς νὰ ὀξυδενθῇ εἰς ἡμᾶς ὁ
 πῦθας ἔλεγε νὰ μὴ δὲν κάμωμτ τὴν ἀδικίαν ἐκεῖνῃ εἰς αὐτὴν. Ἐ-
 τῆτος ἔλεγε τὰς λόγους τέτους, μὴ ἡξέροντας ὅτι εἶναι ὁ ἰωσήφ. ὁ δὲ
 ἰωσήφ ὡς ἤκουσεν οὕτως ἔκλαυσε. καὶ ἰσχυρῶς ἀπὸ τὸν θρόνον καὶ
 ἐπῆγε μέσα εἰς τὴν κάμαραν. καὶ πάλιν ὀργιστὴν ἔξω. Ἐπὶ
 αὐτοῖς καὶ ἔλαβε τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν τὸν Συμεὼν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
 ἐμπεδοῦν εἰς ὄλους. καὶ οὕτως ὅρισεν καὶ ἐγῆμισεν τὰ σακιάτους
 σπᾶρι καὶ τὰς ἀσπαραγμοὺς τῆς σπιτεῖν νὰ τὰ δίσκῃ νὰ τὰ βάλ-
 λω εἰς τὴν καδενὸς τὸ σακί. Ἐπὶ τὸ ἔκαμαν οἱ ὑπὲρ τῆς μὴ-
 ξέροντας οἱ ἀδελφοὶ περὶ τῆτος. καὶ ὡσὰν ἦλθαν εἰς τὸν πατέρα
 αὐτῶν ἀνοξᾶν τοὺς σάκους καὶ ἔχυσαν τὸ σπᾶρι. καὶ ἠύραν τὰ σά-
 κια τῆς καδενὸς σάκκου τὴν πύλιν καὶ ἰθαύμασαν καὶ ἀνῆλθον
 πάντα ὅσα ἰσχυρῶς εἰς αὐτοὺς. ὡς δὲ ἤκουσε ταῦτα ὁ πα-
 τὴρ αὐτῶν ἔκλαυσε καὶ εἶπεν. ὁ ἰωσήφ δὲν εἶναι καὶ ὁ Συμεὼν δὲν
 εἶναι, Ἐνὰ ὑστερηθῇ καὶ τὸν Βενιαμὴν. τότε ἀπακείδῃ ὁ ῥουβὶν ὁ υἱὸς
 αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῶν. τοὺς δύο μου υἱοὺς σὺ διδῶς Ἐσκότισέ τις ἐὰν
 δύνῃς φέρω ἐγὼ πάλιν τὸν Βενιαμὴν. Ἐτὸν Συμεὼν. μόνον δώσε νὰ
 ὑπαγῶμτ ἐκεῖ. Ἐὡσὰν ἐπέρασε καιρὸς καὶ ὀλιγὸς ὦς τὸ σπᾶρι.
 εἶπεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τὰς υἱοὺς αὐτῆς νὰ ὑπάγωσι πάλιν νὰ ἀγορά-
 σω σπᾶρι. ὁ δὲ ἰωδὲς ὁ υἱὸς αὐτῆς λέγει πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, ὅτι
 ἔπος εἶπεν ἡμῖν ὁ αὐθὲν τῆς ἐκείνης ἐὰν δὲν φέρονται τὸν μικρότερον
 σας ἀδελφόν, τὸ πρῶτον πόνμου νάμῃ δένσας ἰδεῖ πωλέαν καὶ ἐὰν ὀ-
 λῇς πατέρα μου νὰ παρῶμτ σπᾶρι αὐτῶν. Ἐλθῇ ὁ Βενιαμὴν ὁ ἀδελφός
 μου μαζί. εἶδε τινὰς ἀπὸ ἡμῶν ἐκεῖ δὲν ὑπάγει ὅτι νὰ κινδυνεύω
 νὰ πωσῃ καὶ μὴ ἔχων τὴν ποῖσας ὁ πατὴρ αὐτῶν ἰδὼκεν αὐτὴν καὶ αἰών-
 τας ἡ Βενιαμὴν. Ἐδῶρα Ἐπῆγαν εἰς τὴν αἰγυπτὸν εἰς τὸν ὅσον
 τῆς ἰωσήφ. ὁ δὲ ἰωσήφ ὡς ἴδε τὸν Βενιαμὴν τὸν ὁμομήτερον ἀδελφόν

αὐτῷ ἐκλαυσεν· καὶ ἐσέβη μέσα εἰς τὸ κελλίτου καὶ ἐπέρασεν τὸ δάκρυον· καὶ πάλιν ὤξεν ἔξω καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πᾶς ἔχετε, ζῆ ὁ πατήρ σας· οἱ δὲ εἶπεν ζῆ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος τῷ Δαὶδ, καὶ ἐπροσκύνησαν αὐτὸν καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὰ δῶρα καὶ οὐκ ἔλαβον τὸν δούλον τοῦ ὅτι νὰ γυμνάσω τοὺς σάκκους ἐκείνων σιτάει, καὶ νὰ βάλλωμαι ἐν τῇ ἀργύρῳ τῷ τιμῇ τῆς σιταίου μέσα εἰς τὸ σόματ' ἡμῶν σάκκων διμῆρα· καὶ εἰς τῇ μικρότερου τῇ Βενιαμὴν νὰ νέου ἀπὸ ὅλους τῆς ἀδελφῶν νὰ βάλλετε τὴν κούπα μου μέσα εἰς τὸ σάκκον· νὰ τὴν κρύψετε· καὶ ἔπος τὸ ἔκαμει· καὶ ὡς ἐπὶ ὅπως αὐτὸν σιτάει καὶ τὸ ἐπὶ ἡμεῖς, εἶπεν ὁ ἰωσήφ τοὺς δούλους τοῦ, δράματα καὶ πᾶσιτε ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων ὁ πῦρ τοὺς ἐφιλέψαμεν καὶ ἐπὶ ἡμεῖς τὸ σιτάει, ὅτι ἐκλεψαν τὴν κούπα μου ὁ πῦρ καὶ γυμνάσεται τοὺς ὀπίσω νὰ τῆς γυρέψωμεν· ὡς ἐγύρουν αὐτὲς καὶ ἤλθαν ἐν ὁμοφρονίᾳ τῇ ἰωσήφ, εἶπε πρὸς αὐτὲς λέγων σκληρὰς ὅτι εἰς τὰ ἀγαθὰ ὁ πῦρ σας ἔκαμα μὲν ἔδωκετε τὰς ἀμοιβὰς καὶ ἐκλεψετε τὴν κούπα μου· καὶ τῷ εἶπεν, μὴ γένοιτο ποτὲ τὴν ὁμοφρονίαν ἐκείνην τὴν ποταμὸν ἐν τροπῇ καὶ ἀποπῇ· λέγει τοὺς πάλιν ὁ ἰωσήφ, ὅτι ἐὰν εὐρέθῃ εἰς τῆς σάκκων τινὸς ἀπὸ ἑσᾶς θῆλω τὸν κάμει δῶλον μου· ἡξούροντες δὲ τῷ εἶπεν ὅτι εἶναι καθαροὶ ἀπὸ τῆς ἐσέρξης κατὰ χάριτον τὸν λόγον· ὁ ἀρχισαν ἀπὸ τὸν πρῶτον καὶ ἔρξαν κατὰ τοὺς σάκκους καὶ ἔχυσαν τὸ σιτάει· καὶ εἰς τὴν σακίαν τῇ Βενιαμὴν εὐρέθῃ ἡ κούπα· ὡς εἶδον τῷ οἱ ἀδελφοὶ ἔγνωσαν ὡς αὐτοὶ νεκροὶ· καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἰωσήφ, ὅτι ἐπὶ δὴ τὴν ἔγινεν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ εὐρέθῃ εἰς ἡμᾶς ποιεῖτον πρᾶγμα καὶ ἐλάβαμεν τὴν ποταμὸν ἐν σιχαίᾳ ἀπὸ τῆς σήμερον ὅλοι νὰ ἡμεῖς δοῦλοι σου· ὁ δὲ ἰωσήφ εἶπεν· ἐγὼ ἑσᾶς δούλους δὲν σας θῆλω, μόνον ἐπάρτε τὸ σιτάει καὶ παρῆνετε εἰς τὸν πατέρα σας· μόνον τῶν ὁ πῦρ ἔκαμα τὴν κούπα, θῆλω νὰ κάμω δῶλον· τότε οὐκ ἀρχισαν καὶ ἐκλεγαν καὶ ἔλεγον τὸν ἰωσήφ ὅτι ἰαντὸν κρατήσης καὶ ὑπὸ μὲν χωρὶς αὐτὸν εἰς τὸν πατέρα μας παρὸς τοὺς ἀποθέσει· διότι αὐτὸν ἀγαπᾷ πολλὰ ὡς ὁ ὅλους μας· καὶ ἡμᾶς τῆς ἀδελφῆς ὁ ποῦ βλέπετε εἰς ἡμᾶς καὶ ἄλλον, καὶ ἐκείνος ἐχάθη καὶ πᾶν δὲν ἐφανη· καὶ ὅλη ἡ παρηγορία τῇ πατρίδι μας δὲν τὴν λύπην ἐκείνου τῇ χαρμῇ εἶναι αὐτὸς ὁ Βενιαμὴν ὁ μικρότερός μας ἀδελφός· καὶ δὲ τῶν πρὸς παρακαλῶμεν εἰς τὰ πολλὰ κα-

λα καλὸς ὁ πῦρ μας ἕκαμς νὰ καίης κὴ τὸ το, νὰ ἀσλαγχνισθῇς τὸ
 γῆρας τὴ ἱλεεινούμας πατρὸς νὰ μὴ δὲν τὸν ὑπερήσις τὴν παρηγο-
 ρίαν του. καὶ ἔπαρε ἀπὸ ἑαυτὸς ἕνα ὅποιον θέλεις δοῦλον κὴ ἄφης αὐ-
 τόν. ὁ δὲ ἰωσήφ ἔλεγε ὅτι ἄλλον δὲν θέλω μόνον αὐτὸν ὁ ποῦ ἕκα-
 με τὴν κλεψίαν. ὡς δὲ ἴδαν τῆτοι τὴν ἀπόφασιν τὴ ἰωσήφ ὅτι βού-
 λεται νὰ κρατήσῃ τὸν Βυσσινὸν ἐκλεγεον πλεονάστερον κὴ ἔδερναι τὰ
 σῆθητους. τότε ὁ ἰωσήφ δὲν ἰδυνήθη πλέον νὰ ὑπομῆναι τὴν ἀγά-
 πην καὶ τὸ φίλτρον τῆς ἀδελφότητος. μόνον ἀρχισε καὶ ἐκλεγε καὶ
 αὐτὸς μετ' αὐτοῦ. Ὁ κλαίοντας τοὺς λέγει. δέν με ἔγνωρίζετε, ὡς
 ἤκουσαν οὗτοι οὗτως ἔλαβον παρηγορίαν, κὴ λέγουσιν, δένσε ἔ-
 γνωρίζωμεν. κὴ ἐν τῇ αἰα τοὺς λέγει, ἔγω εἶμαι ὁ ἀδελφός σας ὁ
 ἰωσήφ ὁ ποῦ με ἐβάλετε εἰς τὸν λάκκον κὴ με ἐπουλήσατε δὲ τελαί-
 τα ἀργύρας καὶ παρ' ἐδὺς ἔπεσαν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐπρο-
 σκυύησαν αὐτὸν κὴ κατεφίλησαν καὶ ἔγιναν μεγάλας χαρὰς. καὶ
 ἤκουσθη εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς ὅλυν τὴν αἴγυπτον. καὶ ἐνθ' ὅτε
 σέντους κὴ τὸν ὄνειρον ὁ ποῦ εἶδεν ὅτι θέλω τὸν προσκυυήσῃ δὲ
 ἀφ' ἐντὺ. κὴ τότε τοὺς ἔδωκε βίον κὴ ζῶα κὴ πᾶς ἡμασίαν καὶ
 ἔπῃραν εἰς τὸ πατέρα τοὺς κὴ ὄξηγηθησαν ὅλα κ ταλειπῶς. κὴ ἔ-
 πῃραν αὐτοὺς ὅλυν τὴν φαμίλιαν εἰς τὴν αἴγυπτον. κὴ ἦσαν φυ-
 χαὶ ἐβδωμάτα τέντε, γυναικες, κὴ υἱοί. κὴ ἐγγόνια. κὴ ὅταν ἦλ-
 θεν ὁ Γακαβ εἰς τὴν αἴγυπτον κὴ ἐπῆγεν εἰς τὸν ἰωσήφ ἔδωκε τὴν
 τρὸς αὐτὸ ἐνθ' ὅτε τὸν ὄνειρον ὁ ποῦ ἴδε τὸν ἥλιον καὶ τὸ σελ-
 γὰρ καὶ τοὺς ἑνδεκα ἀσέρας καὶ τὸν ἐπροσκυύησαν. κὴ ἔλαβεν ὁ
 ἰωσήφ τὸν πατέρα αὐτὸ μετὰ χαρὰς μεγάλης καὶ ὕπῃς μετ' αὐτὸ
 εἰς τὸν φαραῶ, κὴ ἐπροσκυύησαν αὐτὸν, κὴ ἐχάρισέντοι χαρίσμα-
 τα πολλὰ, κὴ ἄλλα παράγματα κὴ ἐνατοίκησεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν
 αἴγυπτον. κὴ ἕκαμν ἐκεῖ ὁ ἱακώβ χρόνους δεκάεπτα κὴ ἀπέθανεν.
 ἡ δὲ ζωῆ του ὅλη ἡτον χρόνους ρμξ'. ὁ δὲ ἰωσήφ ἔζησε χρόνους ἑ-
 κατον δέκα κὴ ἀπέθανεν. ὅτι ἀπὸ τῆς ἀδάμ ἕως τὸν θάνατον τῆς ἰωσήφ
 ἔγιναν ἔξωαι. κ γ'. μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἰωσήφ καὶ τῶν ἀδελφῶν
 αὐτὸς κὴ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, ἠξέωθησαν κὴ ἐπληθύνθησαν πολλὰ
 οἱ ἱβραῖοι κὴ ἰδυνάμωθησαν. κὴ ἀπέθανε ὁ βασιλεὺς φαραῶ κὴ ἔγ-
 νεν ἄλλος πικρὸς κὴ φαρμακάδης. κὴ μιᾷ ἡμέρᾳ δέχοντο οἱ αἰγύ-
 πτιοι τὴν βασιλείαν, ὅτι τὸ ἔθνος τῶν ἱβραίων εἶναι πολὺ. κὴ αὐξάνει

καθημέραν καὶ ἐδυναμάθη πλεοναυτίως ἀπὸ ἡμᾶς. καὶ αἱ ἰδέμεναι
 πᾶν κάμωμν, ὡραήτερα παρὰ τὰ πληθύνουσι πλεοναυτίως.
 ὅτε τὰ μὲν ἔλθῃ εἰς ἡμᾶς πόλεμος καὶ σμύξουσιν μετὰ τοὺς ἐχθρούς
 καὶ ὅσοι ληστέυσαντες ἀπὸ τοῦ πόρου τῆς γῆς. καὶ ἔκαμαν συμ-
 βούλιον καὶ ἔβαλαν αὐτοὺς καὶ ἐπληθοκώπῃ, καὶ ἔκαμαν ἀν-
 λόν. καὶ ὅπως αὐτοὺς εἶχον εἰς αὐτοὺς καὶ ἐβνεπάντους πικρῶς χωρὶς
 καμῖαν ἐλεημοσύνην. καὶ ἐκοπῆσαν αὐτοὶ οἱ ὅπως αὐτοὶ καλὰ μί-
 κρῶς καὶ ἔρηνχταν εἰς τὸν πηλόν. καὶ ἔβαλαν αὐτοὺς ξυπόλιτους καὶ
 ἐδύλδαν πικρῶς τὸν πηλόν, καὶ ἐκαρφώνονσαν τὰ καλὰ μί-
 κρῶς ποδάριότους. καὶ ἡ δουλεία ἦτον πολλή. ὅτε ἔργα βαρὴα πύ-
 λα. καὶ ὅπως ἀνάπαισιν δὲν εἶχαν οὔτε νύκτα ὅτε ἡμέραν ἀπὸ τῆς
 κακῆς δουλείας. ὅτε τὰς ὅσοι ληστέυσαντες ἀπὸ τοῦ πόρου τῆς
 γῆς. ὅτε ἐκπῶσαν καὶ ἔρηνχταν αὐτοὺς βασιλῆως φαραὼ. τὴν περὶ τὴν
 ραμῆσιν καὶ τὴν ὥν. ἡ ἔστιν ἡλίεπολις. καὶ ἔσον τῆς ἐταπείνωσαν, τόσους
 ἐγένονταν πλεοναυτίως. ὅτε ἐδυναμάθησαν πλεοναυτίως. καὶ ἀπ-
 μαζαν τὰς αἰγυπτίους. καὶ ὡς ἴδεν ὁ φαραὼ καὶ οἱ αἰγυπτίους ὅτι
 ἐξένοικον οἱ ἑβραῖοι ἔκαμαν ἄλλην βουλήν, καὶ ἐκραξαν ταῖς μαμῶν
 καὶ ὅτε αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ὅτι τὰ παιδία ἡμῶν ἑβραίων ὁ πᾶν τὰ πᾶ-
 ντα ὅταν γυνῶνται τὰ ἀρσενικά τὰ σκοπόμενοι, καὶ τὰ θηλυκά τὰ
 φυλάγουσι ἀπὸ μαμῶν ἐφοβήθησαν τὸν θεὸν καὶ δὲν ἔκαμαν κα-
 θῶς αὐτοὺς φαραὼ. ὁ δὲ φαραὼ ὅτε αὐτοὺς εἰς ὅλον τὸν λαὸν ὅτι ὁ λαὸς
 ὅτε ἑβραίων τὰ παιδία ὅτι τὰ εὖρεν τὰ ρήχτην εἰς τὸ ποταμόν.

Περὶ τῆς Τώρα ἀρχίζομεν τὰ εἰπεῖν περὶ τῆς μαμῶν πᾶν κατὰ γε-
 μαμῶν τῶν. καὶ πᾶς ἐλύτρωσε τοὺς ἑβραίους ἀπὸ τῶν φαραὼ. ὁ μαμῶν
 πᾶν καὶ ἦτον ἡγὼς ἄβραμ, ἡγὼς κατὰ τὸν ἡγὼν. ὁ γὰρ ἡγὼν ἐγένετο τὸν
 τὰ γέγονε. κατὰ τὸν ἡγὼν. ὁ δὲ τὸν ἡγὼν. εἰτα τὴν Μαμῶν. ὅτε τὸν
 μαμῶν. καὶ ἦτον ὁ ἡγὼν καὶ ὁ μαμῶν ἀπὸ τῶν φυλῶν τῶν ἡγὼν, ἡ-
 γουσι τῶν ἡρατῶν. ὅμως ὡς αὐτὸν ἐγὼν ἡγὼν ὁ μαμῶν ἦτον θεωρητι-
 κὸς καὶ χαλεπὸς πολλὰ. καὶ ἐφύλαξεν τρεῖς μὲν ὁ πατήρ-
 του. ὅτε ἡγὼν ἦτον ἀδελφὸς τὸν κρῦφον ἐπὶ τῇ ἡγὼν καὶ ἡγὼν
 καὶ ἡγὼν εἰτα σεντεκόπυλον καὶ ἔβαλε τὸν μαμῶν μέσα καὶ ἐσ-
 φάλησεν. καὶ ἡγὼν τὸ σεντεκόπυλον τὸ γυρνομε πᾶσα καὶ ἡγὼν εἰς
 τὸν ποταμόν. καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μαμῶν ἡγὼν μακρὰ περπατῶν-
 ται. ὅτε βλέπεται πᾶν ὁ δὲ λείπει τὸ σεντεκόπυλον. καὶ ὅτε ὁ δὲ λείπει
 κατὰ τῆς

κατέβηκεν ἡ θυγάτηρ φαραὼ μετὰ τὰς δούλῃς της εἰς τὸν ποταμὸν ὅθι
 νά λουεῖτο. καὶ αἱ δούλαι αὐτῆς ἦσαν ὁμοῦρος πρὸς τὸν ποταμὸν, καὶ
 ἶδαν τὸ σεντουκόπουλον. καὶ θαρροῦντας ὅτι εἶναι πίπτε βίος ἔδρα-
 μαν εἰς τὴν κυρίαν αὐτῆς τὴν θυγατέρα φαραὼ καὶ εἵπαντες ὅτι
 τὸ σεντουκόπουλον ὁ πῦρ ἔβρα. ὣσαν ἦλθεν εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὴ
 ἔσειλε καὶ ἤφειραν τὸ σεντουκόπουλον καὶ ἀνοῖξε καὶ ἦρε μέσα τὸ παι-
 διον καὶ ἔκλειε ὥσαν τὸ ἶδεν αὐτὴ θυγατέρα φαραὼ εἶπεν, τὸ τοιοῦ-
 τὸ παιδί εἶναι ὅπου τὰ παιδία τῆς ἑβραίων καὶ ἐχαρήκεν ὅταν τὸ ἶδεν
 ὅτι νὰ τὸ κάμει παιδί της. καὶ ὡς ὥσαν τὸ ἐπῆρε τὸ παιδί, ἔφθασε
 καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆ μαυῦσῆς ὁ ποῦ ἐπερπατεῖ κατόπιν διὰ νὰ ἰδῇ ποῦ
 θέλει καταπίσει. καὶ ὡς ἶδε τὴν θυγατέρα φαραὼ καὶ ἐκράτε το
 παιδί καὶ ἐχαίρετον πῶς τὸ ἦρεν, εἶπεν της, θέλεις νὰ φέρο μία γυ-
 νῆκα νὰ τὸ βυζάει. ἡ δὲ θυγάτηρ τῆ βασιλέως ἀπέσειλῃ την νὰ φέ-
 ρει τὴν βυζάειαν. ὣς ὅπως ἔδραμν ἡ ἀδελφὴ τῆ μαυῦσῆς καὶ ἐ-
 κραξέ τὴν μητέρα τῆ παιδίου καὶ τῆς τὸ ἐπαρέδωκε. καὶ ἐπαρήγ-
 γειλέτῃ, ὅτι νὰ φυλάγῃς καλὰ τὸ παιδί τοῦτο, καὶ νὰ τὸ θρίψῃς με-
 πᾶσαι ὅτι μὲ λείαν, καὶ ἐγὼ θέλω δώσῃ τὸν κόπον σου. καὶ ἐπῆρεν
 ἡ γυνῆκα τὸ παιδί καὶ ἰθρεφέτο καὶ ἐκολάκουε το καθὸς ποιοῦσιν
 αἱ μητέρες τὰ περὶ πηθῆτα παιδία αὐτῶν ὡς δὲ ἠύξωτο ὁ μαυῦσῆς
 ἐπῆρεν ἡ μητέρα του καὶ ἐπῆγε τὸ παιδί εἰς τὴν θυγατέρα φαραὼ
 καὶ ἐπαρέδωκεν τὸ παιδί εἰς τὰς χεῖρας της, καὶ ἐκαμάρτο ὑπὸν αὐτῆς.
 καὶ ὠνόμασε τὸ ὀνομάτε μαυῦσῆ, τὸ ὅποιον ἐρμηνεύεται τῇ γλῶτ-
 τῇ τῆς αἰγυπτίων, ὁ σωθεὶς ἀπὸ τὸ νερόν. καὶ ἐπῆρε τὸ παιδί ἡ θυ-
 γατέρα τῆ φαραὼ καὶ τὸ ἐπῆγε εἰς τὸν πατέρα της. καὶ ὡς ὅπιασε τὸ
 παιδί εἰς τὰ χεῖρα της ἐπαίξεν αὐτὸ καὶ ἐκολάκουε. τὸ δὲ παιδίον ὁ
 μαυῦσῆς ἔπιασε τὴν κορώναν τῆ φαραὼ ὁ πῦρ τὴν ἐφόρει εἰς τὸ κεφάλι
 καὶ τὴν ἐρηξε καίπε, ὡς δὲ εἶδε τὸ τοιοῦτον βασιλεὺς ἐβίη μάθῃ πολλὰ
 καὶ ἠθέλε νὰ τὸν θανατώσῃ τὸν μαυῦσῆ. ὡς δὲ ἤκουσεν ἡ θυγάτηρ
 φαραὼ ὅτι νὰ σκοτώσῃ τὸ παιδί αὐτῆς. ἐλυπνήθη πολλὰ καὶ ἔδρα-
 μν εἰς τὸν πατέρα της λέγουσα, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔκαμε τὸ παιδί. τοιοῦτον
 ὡς ἄγνωστον καὶ μαρόν ὁ πῦρ εἶναι, ἀλλ' ἂν θέλῃς νὰ καταλάβῃς
 τὴν ἀληθειαν, ἢ ἐν γινώσκῃς τὸ ἔκαμν, ἢ ἄγνωστα ὡς παιδί, βάλῃς εἰς
 ἓνα μέρος χερσάφη, καὶ εἰς ἄλλον ἄλλαν χερσάφη, ἄλλοι λέγουν κα-
 βοῖω, καὶ βάλῃς ὁμοῦρος του, καὶ εἰ μὲν παρὶ τὸ χερσάφη τὸ ἔκα-
 μεν

με μὲ γνώσιν· εἶδ' ἐκ παρὲς τὰ κάρβουνα, ἰδὲ ὅ πῃ κάμνει ὡς ἀγνώ-
στον, καὶ ἄφηκε τὸ χρυσάφι καὶ ἐπῆρε τὴν φωτίαν. καὶ ταῦτα εἶπεν ἡ
θυγατὴρ φαραὼ θεῶς σοφία. ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς πρὸς λόγους
ἐκκαταπαύειν ὁ θυμὸς αὐτὴ καὶ ἡγαλλιάθη ἡ ψυχὴ αὐτῆς. καὶ ἐν τῇ
αἰᾷ ὅρασε καὶ ἤφεραν τὸ χρυσάφι λελαυρωσμένον εὐμορφον, καὶ
ἤφεραν καὶ φωτίαν ἀνὰ μέρος καὶ τὰ ἔβαλαν ὁμοπρὸς τῷ παιδίῳ. καὶ
ἐν τῇ αἰᾷ ἔδραμε καὶ ἔπιασε τὴν φωτίαν. καὶ καθὼς ἦτον τὸ ἔβαλον
εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐκίχη ἡ γλῶσσά αὐτοῦ. καὶ ἀπ' ἐκείνου ἔμενε βραδί-
γλωσσος καὶ δὲ ὁ μίλιε καθαρὴ καθὼς τὸ μαρτυρεῖ ὁ θεὸς Ἰωάννης
ὁ Δαμασκηνὸς εἰς τὴν βαρυὴν ἡχον εἰς τὴν ὁδοῦ αὐτῆς, ὅ πῃ λέγει
τῷ βραδύγλωσσῳ ἐν δούλῳ μου σῶ. ἤγοιεν κακοφῶντες, ὡς δὲ ἶδον
ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπῆρε τὴν φωτίαν καὶ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ
ἔκαψε τὴν γλῶσσάν αὐτοῦ ἔχαρηκε πολλὰ, καὶ εὐγαλε πᾶσαν ὑπο-
ψίαν κακίαν ὅ πῃ εἶχε ὅτι τὴν ἔρηξε τὴν καρδίαν. ὅμως αὐξήθη
ὁ μωϋσῆς καὶ ἤλθεν εἰς ἡλικίας νέου, καὶ ὑπέστη εἰς τοὺς ἀδελφούς
αὐτοῦ, ἤγοιεν εἰς τοὺς ἑβραίους. καὶ μιᾷ ἡμέρᾳ βλέπει καὶ δέσκει ἵνα
αἰγυπτίος ἔναι ἑβραῖον καὶ ἐλυπηθῇ πολλὰ, καὶ ἐδυμῶθη καὶ σκο-
πῶναι τὸν αἰγυπτίον καὶ τὸν χρόνῳ εἰς τὴν αἰᾶν. καὶ πάλιν ὅτι τὴν
αὐτοῦ βλέπει δυνῆ ἑβραίους καὶ ἐδικαζομένη καὶ ἔδερνεν ὅτι τὸν
ἄλλον, καὶ λέγει τῷ ἐνὸς ὅτι δέσκει τὸν ἀδελφόν σου ὅ πῃ εἶναι ἑ-
βραῖος. ὁ δὲ τῷ ἀπακρίθη, ποῖος σε ἔκαμψεν ἀρεντὴν εἰς ἡμᾶς, μή-
πως θέλεις νὰ μὲ σκοτώσεις καὶ ἐμὲ καθὼς ἐσκοτώσας ἔχθες τὸν
αἰγυπτίον; ἀκούσας δὲ ὁ μωϋσῆς ἐφοβήθη καὶ ἔφυγε διὰ νὰ μὴ τὸ
μαθῇ ὁ βασιλεὺς καὶ θανατώσῃ αὐτόν. καλὰ καὶ ἐν ὑστέριον τὸ ἔμα-
θη καὶ ἐγύρθη εἰς τὸν φονεῖν αὐτόν. καὶ ἐκατόκησεν ὁ μωϋσῆς ἐν
γῇ μαδιάμ. καὶ ἐπῆλθεν εἰς τὸ πηγᾶν καὶ ἐκαθίσεν. καὶ ἐκεῖ ἤλθαν
αἱ ἐπὶ τὴν θυγατέρας τῆς ἱερέως μαδιάμ ὁ ποῦ ἔβοσκον τὰ πορόβατα
τῶ πατρὸς αὐτῆς ὅτι καὶ τὰ ποτίσκειν. καὶ ἐβοήθησάν τας καὶ ἐπότισαν
αὐτὰς. καὶ ὡσανύ ἐποτίθησαν τὰ πορόβατα ἐπὶ τὴν γῆν εἰς τὸν πατέρα
αὐτῆς τὸν ἱερεὺς τὸν ραγουὶλ, καὶ ὡς ταῦς ἶδον εἶπε. ἡ εἶται τὸ ὅ πῃ
ἐποτίσας πόσον γλίσγορα καὶ ἤλθετε. καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον.
ἵνα αἱ ἄνθρωπος αἰγυπτίος ἐπότισε καὶ ἐν τῇ αἰᾷ εὐγαλε νερὸν καὶ
ἐδίωξε τοὺς βοσκούς καὶ ἐβοήθησεν αὐτὰς καὶ ἐπότισα αὐτὰς. τότε λέγει
πρὸς αὐτάς. ὅ πῃ εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος καὶ ποῦ τὸν ἀφίσταται

καὶ δὲν τὸν ἵφετετε νὰ φάγῃ ψωμὴ. καὶ ἔπος ἔκραξεν τὸν μαῦσάω
καὶ ἐπήγχο εἰς τὸ ἀσπῆτιον τῆ βαγούηλ καὶ ἔδωκέντον τῷ θυγατέ-
ραυ τῷ σιπφάραν εἰς γυνάικα μετὰ δὲ τὰς πολλὰς ἡμέρας ἔ-
κείναι, ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς τῆς αἰγύπτου. Ἐβόησαν πρὸς τὸν θεὸν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἦγον οἱ ἑβραῖοι, ὅτι δὲν ἰδιούοντα πλέον τὰ κακά τῶν
αἰγυπτίων. καὶ εἰσήκυσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς καὶ τὸν σιναγμὸν αὐτῶν.
καὶ ὁ μαῦσῆς ἐβόσκει τὰ πρόβατα τῆ πενθερέτου, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ
ὄρος τῆ θοῆ χαρῆθ. ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρεῖ ἐν φλογὶ πυ-
ρὸς ἐκ τῆς βάτου. καὶ ὅρα ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρὶ. ἡ δὲ βάτος ἐκα-
τακαίτο. εἶπε δὲ μαῦσῆς, παρελθὼν ὁφθαλμοὶ τὸ ὄραμα τῆτο τὸ μύ-
γα, ὅτι ἐκατακαίεται ἡ βάτος. ὡς δὲ εἶδε κυρεῖς ὅτι προσάγει
ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐκ τῆς βάτου λίγων, μαῦσῆ. ὁ δὲ εἶπε τὸ ὅτι κύ-
ριε. καὶ εἶπε, μὴ ἐγγισθῇς ἄδε, λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῆς πεδῶν σου. ὁ
γὰρ τὸπος ἐν ᾧ σὺ ἐστῇς γῆ ἁγία ὅτι καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐγὼ εἰ μὴ ὁ θεὸς
τῆ πατρός σου Ἀβραάμ. καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ. καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ.
ἦγον ἐφανερώθη αὐτῷ γὰρ μαῦσῆ ἄγγελος κυρεῖ ἐκ τῆς βάτου.
καὶ βλέπει ὅτι ἡ βάτος καίεται μετὰ τῶν φωτῶν καὶ δὲν κατακαίεται.
Ἐεῖπεν ὁ μαῦσῆς, ἀνύπαγω νὰ ἰδῶ τῆτο τὸ θαῦμα τὸ μύγα διαπῇ
δὲν κατακαίεται ἡ βάτος. καὶ ὡσαύτῃ εἶδεν ὁ κύριος ὅτι συμῶναι νὰ εἰ-
δῇ, ἔκραξεν τὸν ἀπὸ τῆν βάτον. Ἐλέγετον, μαῦσῆ. μαῦσῆ. καὶ ἐκεῖ-
νος εἶπε, ἦναι κύριε, καὶ λέγεσαι μὴ συμῶσης ἐδῶ. λῦσαι τὰ ὑπο-
δήματά σου ἀπὸ τὰ ποδάριά σου, διότι ὁ τόπος, ὅπου στέκεσαι εἶναι γῆ ἁ-
γία. Ἐπότε τῆ λέγει, ἐγὼ εἰμὶ ὁ θεὸς τῶ πατρός σου Ἀβραάμ. Ἐὐὐὐ τῆ
Ἰσαάκ. Ἐὐὐ τῆ Ἰακώβ. αὐτῇ ἡ βάτος ὁ πῆ εἶδεν ὁ μαῦσῆς ἐφανε-
ρώσαναι τὴν ἀναγίαν παρθένον ὅπῃ ἐδέχθη τὸ πῦρ ὅλον τὸ θεόπαιος.
Ἐἔμεινεν ἀκατάφλεκτος. ἦγεν ὅπῃ δὲν ἐκάν. λοιπὸν μὴ λογιᾶσθ
πινὰς νὰ εἰπῇ ὅτι ἄγγελος ἦτον ἐκεῖνος ὁ πῆ ὁ μίλει τῷ μαῦσῆ. ἔσον-
ται νὰ λέγει ἄγγελος κυρεῖ. ἀλλ' ὁ υἱὸς Ἐλόγος ἦτον τῇ θεῷ. διότι
βλέπει ἐκεῖνα ὁ πῆ εἶπε προπότερα ὅτι ὁ ἄγγελος κυρίου ἐκάλε-
σεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς βάτου, ὥρα κατω λέγει ὡσαύτῃ εἶδεν ὁ κύριος πῶς
συμῶναι νὰ τὸν εἶδῃ τὸν ἔκραξεν ἀπὸ τῆς βάτου. καὶ ὁ μαῦσῆς ἀπῆ-
κρίθη καὶ εἶπεν, κύριε. καὶ πάλιν ἐκεῖνος ὁ πῆ λέγει πῶς ἦτον ἄγ-
γελος κυρεῖ, λέγει πῶς τῆ εἶπε, ἐγὼ εἰμὶ ὁ θεὸς τῆ πατρός σου Ἀ-
βραάμ καὶ ὁ θεὸς τῆ Ἰσαάκ. καὶ ὁ θεὸς τῆ Ἰακώβ. ἰδὲ ὁ πῆ δὲν ἦτον
ἄγγελος

ἄγγελος ἀμὴν ἦτον ὁ κύριος ἡ μὲν ὁ υἱὸς καὶ λόγος τῷ θεῷ καὶ εἰς τὴν
 πατρὶς θουμάσης, διότι πανταχοῦ ἀκούεις τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον ἀγγέλου τῷ θεῷ. ἀκούσε καὶ τὸν ἡσαΐαν ὁ ποῦ λέγει τὸν κύ-
 ριον μεγαλῆς βουλῆς ἄγγελον καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ ἀπὸ
 καὶ τὸν λέγει θεὸν ἰσχυρὸν καὶ ἐξουσιαστικόν. καὶ ὡσαύτως ἐκτετυχεν
 ὁ θεὸς μετὰ τῷ μαῦσῆος τῷ εἶπεν. ὅτι ἤκουσα τὰς φωνὰς τῶ λαοῦ
 τῷ ἡλ' ὅρα τὰ πάθη καὶ τὰς θλίψεις καὶ τὰ κακὰ καὶ τὴν ὀδύναν ὁ πᾶς
 ἔχου ἀπὸ τῶν αἰγυπτίων καὶ θέλω νὰ τοὺς ἐλθῶ θέρωσω ἀπὸ τῶν
 χειρῶν νὰ τῶς ὑπάγω εἰς γῆν ἀγαθὴν. γῆν ὅπου ῥέει μέλι καὶ
 γάλα, καὶ τώρα θέλω νὰ σε ἀποσείλω πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγυπτῶ
 ὅρα νὰ δὴ γάλης τὸν λαόν μου τοὺς υἱὲς ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς
 αἰγυπτίου. ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ μαῦσῆς παρὰ τῷ θεῷ τούτοις τοὺς λόγους
 ἀπεκρίθη καὶ ποῖος εἶμαι ἐγὼ νὰ ὑπάγω πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰ-
 γυπτίου νὰ ἀνάγῃ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς αἰγυπτίου. ὁ δὲ θεὸς
 λέγει πρὸ μαῦσῆ. ὅτι ἐγὼ θέλω ἦσε μετὰ σὲ. ὅτε ὁ μαῦσῆς πρὸς
 τὸν θεὸν λέγει. ἐγὼ ὑπαγέτω εἰς τῶς υἱὲς ἰσραὴλ καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς
 αὐτοὺς. ὁ δὲ τῷ πατέρων ἡμῶν ἔσει λέμε πρὸς ἑσὰς. καὶ ἀνέει καὶ
 με ἐροῦσιν πῶς λέγεται τὸ ὄνομά σου, τὴν νὰ εἴπω πρὸς αὐτοὺς. καὶ
 εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς μαῦσῆ. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὢν. καὶ οὕτως νὰ τῶς εἴπῃς
 ὅτι ὁ ὢν ἀπεστείλε με εἰς ἑσὰς. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πάλιν πρὸς μαῦσῆ.
 εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς τῷ πατέρων ἡμῶν, ὁ θεὸς Ἀβραάμ.
 καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ. καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ. τῷ τοῦ ὀνόματι, αἰώνιον.
 καὶ μνηστικόν. ὅρα καὶ ὅρα. καὶ ἔπαρτους καὶ ὑπαγε εἰς φαραὼ
 καὶ εἰπὲ αὐτῷ. ὁ θεὸς τῷ ἑβραίων καλεῖ ἡμᾶς ἡμεῖς φαραὼ
 τειῶν ἡμερῶν σφάταν εἰς τὴν ἔρημον νὰ κάμομε θυσίαν κυρίῳ
 τῷ θεῷ ἡμῶν. καὶ ἡξίρω ὅτι δὲν θ' ἐλθῇς ἀκούσῃ. διότι ἐγὼ θέλω
 σκληρύνει τὴν καρδίαν σου, καὶ θέλω καταβάλλει αὐτὸν καὶ τοὺς αἰ-
 γυπτίους μετὰ θαύματα ὁ πᾶς θέλω κάμει εἰς αὐτοὺς. καὶ ἀπεκρί-
 θη μαῦσῆς καὶ εἶπεν. ἐὰν δέ μου πείθῃς τοὺς λόγους ὁ πᾶς θέλω
 τῶς εἰπεῖ, τὴν νὰ κάμω καὶ τὴν νὰ τῶς εἴπω εἰπεῖ δὲ αὐτῷ ὁ κύριος, πᾶς
 εἶναι αὐτὸ ὁ πᾶς κρατεῖς εἰς τὸ χεῖρ σου. ὁ δὲ μαῦσῆς λέγει. ῥαβδὴ. καὶ
 λεγεται ὁ κύριος, ῥῆξτε εἰς τὴν γῆν, καὶ ῥῆξτε καὶ ἐγίνετο φίδι.
 καὶ ὡς τὸ εἶδεν ὁ μαῦσῆς ἐφυγὼν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ θεὸς τῷ λέγει, πᾶς
 σέ το ἀπὸ τῆς ἑβραίων. καὶ οὕτως ἐγίνετο ῥαβδὴ ὡς τὸ φῶτον. καὶ ὅρα τὴν

τοιαύτω

ποιώτων ράβδον ὅπου ἐβάστα ὁ μαῦσῆς ὡς ποιῶν ποροβάτῳ καὶ
 ἔβασκε τὰ ποροβάτα, ἕτως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς βασίον τὸ δικαίον,
 οὗτοι ἐστὶν τὴν ποιμαντικὴν ράβδον ὡς ποιμνίους τῆς λογικῆς ποροβά-
 τα τῆς Χρυσῆς. διότι οἱ ποιμνίους ἐκείνοι ὁ πῦρ ἦσαν πρὶν νὰ γλυκυνθῇ
 ὁ Χρυσὸς ἦσαν τύποι τῆς πνευματικῆς ποιμαντικῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς
 Χρυσῆς, ἡγοῦν τῆς ἀρχιερέων. καὶ δὲν ἦσαν ἐκείνοι οἱ ποιμνίους τῆς
 ποροβάτων ἀγροικοὶ καὶ ὡς ἔτυχεν ἀνθρώποι καθὼς εἶναι τὴν σῆ-
 μερον οἱ ποιμνίους τῆς ποροβάτων ἀγροικοὶ καὶ ἀποαίδυτοι, ἀλλ' ἦ-
 σαν τότε ποιμνίους ποροβάτων ὅλοι οἱ παλαιοὶ δίκαιοι, ὁ Γακὼβ, οἱ
 δώδεκα πατριάρχαι. ὁ μαῦσῆς καὶ ὁ δαβὶδ. καὶ δεχέτο ἐφαῖν ὁ
 ἄγγελος εἰς αὐτοὺς ὡς ἡγιασμένους καὶ δικαίους ὁ πῦρ ἦσαν ὡς ἐ-
 παμνὸς εἰς τόπον τῆς ἀρχιερέων. καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῆς ἀποστολῆς τοῦ
 Χρ. ὅμως εἶπε πάλιν, βάλε τὸ χέρι σου εἰς τὸν κόρφο σου καὶ πάλιν
 εὐγαλίετο. καὶ ἕτως τὸ ἔβαλε. καὶ ὅταν τὸ εὐγαλὲς ὀργήκεν λεγόν.
 πάλιν τῆ λέγει, βάλε τοὺς εἰς τὸν κόρφο σου καὶ εὐγαλίετο. καὶ ἔκα-
 μνῶσαι τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν πάλαιτον ἰδόντας τὸ φάβερν
 ὡς πορὸν δὲν ἠθέλησεν ἀπὸ τῆς κακίας τοῦ νὰ σίρξῃ νὰ ἀποσεί.

λη τοὺς ἐβραίους νὰ ὑμνήσω τὸν θεὸν εἰς τὴν ἔρημον κατὰ τὸν λό-
 γον τῆς μαῦσῆς ἐν τῇ ὅρει χωρὶς ἔπεσαν δὲ οἱ αἰγυπτῖοι τὸ γῆρον
 τῆς ποταμῆς δεξιὰ νὰ πῶν νερόν καὶ δὲν ἐδυνήθησαν, καὶ ἐσάθησαν
 τὰ νερά αἵματα ἐπὶ τὰ ἡμέρας. καὶ εἶπε κύριος πάλιν τῇ μασῇ ὅ-
 παρὰ εἰς τὸν φαραῶν εἶπέ τε, ὅτι ὁ κύριος λέγει νὰ ἀποσείλῃς τὸν
 λαόν σου νὰ ποροκυνήσω αὐτὸν. ὁ δὲ φαραῶν δὲν ἠθέλησε νὰ κά-
 μῃ δίκαιον. τότε ὁ μαῦσῆς εἶπε τῇ αἰρῶν καὶ ἔβαλε τὴν ράβδον εἰς
 τὸν ποταμὸν καὶ ἀνὰ κάτῃ τὸν νερόν. ὁ μοῖως καὶ ὅλα τὰ ἐπλοῖοι πα-
 νερά τῆς αἰγύπτου, καὶ ἐν τῇ αἵμα εὐγαλῶν τόσοις βαθράκους πολ-
 λούς, ὅτι ἐσκεπάθη ὅλη ἡ γῆ τῆς αἰγύπτου. καὶ τὰ ὀσσητὰ ἐγίνετο γὰρ βὰ
 σαν, καὶ τὰ κρεβάτια τους καὶ τὰ ἀγγεῖα τους. καὶ δὲν ἠμπορεῖσαν θράκων.
 καὶ νὰ φαίνοι. οὔτε νὰ πῶν ἀπὸ τῆς βαθράκους πόσοι ἦσαν πολ-
 λοὶ καὶ ἔπαται τὰ φτιάματα καὶ τὰς εἰρηνας ἔξω ἀπὸ τὰ ὀσσητὰ. καὶ
 καθὼς ἠθέλησε τοὺς ρήξει πάλιν ἐγίνετο περὶ ἀσώτερον ἑκατον-
 τα πλάσιος. ὡς δὲ εἶδεν ὁ φαραῶν τὴν τοιαύτην ὀργὴν τῆς θεῆς, ἐκά-
 λισεν τὸν μαῦσῆν καὶ τὸν αἰρῶν καὶ εἶπε τους. δεκόντες τὴν θεῶν δεξι-
 ἔμν. καὶ δεξιὰ νὰ δὲ γὰρ αὐτοὺς βαθράκους ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀπὸ τοῦ λαόν-
 μου. καὶ ἐγὼ νὰ ἀποσείλω τὰς ἐβραίους. καὶ ἕτως ἐβόησαν ὁ μαῦς

εἰς τὸν κύριον καὶ ἐδέσθη καὶ ἀποθανεὶ ὅλοι οἱ βαδρακοὶ. καὶ
τοὺς ἐμάζωξαν καὶ τὰς ἑκαμὴν θημωνίας, καὶ ἐλδοθερώθη ὁ φα-
ραῶ. καὶ ὅλος ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ βαδράκων. ὁ δὲ φα-
ραῶ ὡς εἶδεν ὅτι ἔξολοθροῦθησαν οἱ βαδρακοί, ἐσκληρευθεὶς ἡ
καρδιά του καὶ δὲν ἄφηκε τὰς ἐβραίους καθὼς ἔταξε τὸ μαῦσέως
καὶ τὸ ἀαρὼν. ὁ δὲ κύριος λέγει πρὸς τὸν μαῦσέως, εἰπέ τῷ ἀδελφῷ
σου ὅτι ἀνακατάσῃ το γῶμα καὶ θέλουσι εἶναι πολλὰ κουνούπια
εἰς τὰς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ ζῶα. καὶ ἔπος ἐγένετο. καὶ ἐγένησαν
ὅλη ἡ γῆ τῆς αἰγύπτου κουνούπια. καὶ δὲν εἶχε νὰ κατοικήσῃ ἕτε ἀν-
θρώπος. ἕτε ζῶον. ἀπὸ τὰ κουνούπια εἰς τὰς ἀνθρώπους πειρασά-
τερον ὁ πᾶς ἐπείραζεν. ὁ ἐσκληρευθεὶς ἡ καρδία φαραῶ καὶ δὲν ἡ θέ-
λησε νὰ ἀφήσῃ τὰς ἐβραίους. καὶ πάλιν εἶπε κύριος πρὸς τὸν μαῦ-
σέως. ἀγρύπνησε τὸ πτερνὸν καὶ ὑπάγε ὁμοῦ εἰς τὸν φαραῶ, καὶ αὐ-
τὸς θέλει εἰσεῖς τὸ νερόν, ὅτι εἶπεν ὁ κύριος σου λέγει, ὅτι νὰ
σείλῃς τὸν λαόν του εἰς τὴν ἔρημον νὰ ὑμνήσωμεν. εἰδὲ καὶ δὲν θέλεις
θέλω σου σείλῃ καὶ ἀλλὴν τετάρτην πληγὴν. μίγες φαρμακερῶ-
ν καὶ γαμίσθη ὅλος ὁ τόπος. μόνον ὁ τόπος ὁ ποῦ εἶναι ὁ λαός μου τὸ γένος
τοῦ ἐβραίων ἐκεῖ δὲν θέλει σείλῃ καὶ ἑκαμὴν ὁ μαῦσέως καθὼς τὸν ὅρι-
σεν ὁ κύριος. καὶ εἶπεν ἡ γῆ εἰς τὸν φαραῶ καὶ εἶπε τὰς λόγους ἐπείνης ὡς
ἐκ προσώπου κυρίου. καὶ ὁ φαραῶ ταλεῖως δὲν ἤκουσε τὸ μαῦσέως.
καὶ ὀργίσθη κύριος τὸν φαραῶ, καὶ τὸν λαόν του. καὶ ἔπεμψε τὴν μίγαν
ἐπὶ τὸν φαραῶ καὶ τὸν λαόν του. καὶ φαρμακερῶν εἰς τὸ πάλαι τὸ φαραῶ. καὶ
εἰς ὅλα τὰ σῶμα τῆς γῆς αἰγύπτου. καὶ ἔξολοθροῦθη ἡ γῆ ἀπὸ τῶν
φαρμακερῶν μίγες. ἐπείνης, καὶ ἔκραξεν ὁ φαραῶ τὸν μαῦσέως ὅτι
ἀαρὼν καὶ εἶπεν. ὅτι νὰ κάμωμεν θυσίαν πρὸ θεοῦ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖ-
νον. ὁ δὲ μαῦσέως εἶπεν. ὅτι εἰς τὸν τόπον τὸν ἡμεῖς δὲν κάμνωμεν
θυσίαν πρὸ θεοῦ. μόνον νὰ ὑπάγωμεν τρεῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔ-
ρημον καθὼς μας ὁρίσεν. καὶ ὁ φαραῶ λέγει τῷ μαῦσέως. ὅτι εἰς τὸν τό-
πον ἐκεῖτον δὲν κάμνεται θυσία πρὸ θεοῦ. ἐγὼ νὰ σεῖλω τὰς ἐβραίους
νὰ κάμωμεν θυσίαν πρὸ θεοῦ εἰς τὴν ἔρημον, ἀλλ' ἐγὼ εἰς μακρὴν τό-
πον. μόνον θέσθαι τὸ θεῖν καὶ ἐλδοθερώσῃ ἀπὸ τὸ κακὸν τῆς μί-
γας ἐπείνης. καὶ ἐδέσθη τὸ θεῖν καὶ δὲν ἔμενεν οὐ δεμία. καὶ ὁ φαραῶ
δὲν ἡθέλησε πάλιν νὰ σείλῃ τὰς ἐβραίους καθὼς εἶπε τῷ μαῦσέως.
ὁ δὲ κύριος εἶπε πάλιν τῷ μαῦσέως. ὑπάγε εἰς τὸν φαραῶ ὅτι

γ. Πλη-
γὴ τῶ
κουνούπια.

δ. Πλη-
γὴ αἰ μί-
γας, ἡπὶ αἰ
μύγες.

ὅτι ὁ κύριος λέγει νὰ ἀποστείλῃς τὸν λαόν σου νὰ παροσκυνήσουσιν αὐτόν. εἰδὲ δὲ λείπου πέμψει ἄλλω ὄργλῳ, θάνατον εἰς ὅλα τὰ ἔ. Πλη-
 ζῶντες αἰγυπτίων. ὁ δὲ φαραὼ δὲν ἠθέλησεν νὰ ἀκούσῃ τὴν μαῦ-
 σέως. καὶ ὁ θεὸς ἔστειλε θάνατον εἰς ὅλα τὰ ζῶα τῆς αἰγυπτίου. εἰς ἅλο-
 γα. εἰς καμήλια. εἰς μουλάρια. εἰς πορόβατα. Ἐν εἰς βοῦδας. Ἐν εἰς ζῶων.
 θάνατον. ἤν δὲ ἑβραῖον τὰ ζῶα ἐφύλαξεν ὁ θεὸς καὶ δὲν ἀπόθανεν ἔ-
 δὲνα. καὶ ὡς εἶδεν ὁ φαραὼ ὅτι τὰ ζῶα ἤν αἰγυπτίων ἀπέθανον, καὶ
 οὐχὶ ἤν ἑβραίων, ἐσκληρώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ. καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ
 στείλῃ τὸν λαὸν ἤν ἑβραίων. ὁ δὲ θεὸς λέγει πάλιν τῇ μαῦσέως καὶ
 τῇ ἀαρῶν ἐπαύριτε σῶκτ' ἰὼν ζῆτε ἀπὸ τὸ καμίνῃ καὶ γεμίσετε τὰ χεῖ-
 ριά σας, καὶ ὁμοῦς εἰς τὸν φαραὼ Ἐν εἰς τὸν λαὸν τλῶ ρήξετε ἀπάνω
 πρὸς τὸν ἕρπον. καὶ ἐκείνη ἡσάκηθι θάλει ἀδεδράμει εἰς ὅλῃ τλῶ
 γλῶ τῆς αἰγυπτίου εἰς τὰς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ ζῶα ὅτι ἔμειναν νὰ
 γένει βλάβη εἰς αὐτοὺς. ἤτοι τοῦτο σῶμα καὶ τλῶ ὅλῃ. ταῖς φε-
 σκαλίδες καὶ ὡς γίνονται ὅταν καὶ ἄνθρωπος ἀπὸ φωτιά. καὶ ἔπος
 ἔγινεν. Ἐν εἰς παρηγορίαν εἶχαν ἀπὸ τῆς πόνους, εἰς κανέναν ὁρο-
 σισμόν. ἀμὴ καθεζομένοι καὶ περιπατῆντες. ἑβραῖον αἱ σάρκες των
 μετὰ ὀδυνης μεγάλης ὥσπερ νὰ ἠθέλῃ ἡσέ μεσα εἰς φωτίαν νὰ
 καίονταν. καὶ ἦτον ὁ πόνος αὐτῶν δεινός πολλὰ Ἐν εἰς αἰάτος. καὶ ἐσκλη-
 ρώθη ἡ καρδιά φαραὼ δὲν νὰ φανῇ ἡ διώκαις τῇ θεῷ. καὶ δὲν ἠθέ-
 λησε πάλιν νὰ στείλῃ τὰς ἑβράδας. ὁ δὲ κύριος λέγει τῇ μαῦσέως.
 ὅτι τὸ πνεῦν ὕπαγε εἰς τὸν φαραὼ καὶ εἰπέτεον. ὅτι ἐπειδὴ δὲν θέλει
 τὸ ἀκούσῃ τὸν λόγον σου νὰ ἀποστείλῃ τὸν λαόν σου νὰ μὲ θυσιάσῃν.
 ὅσα κακὰ εἶδε ὁ ποῦ ἔστειλα, θέλω τὰ στείλῃ μεγαλύτερα καὶ βα-
 ρύτερα, καὶ ἔπος τῇ ἔστειλεν εἰς ὅλῃ τλῶ αἰγυπτίων βροχίῳ, χαλά-
 ζῃ μετὰ φωτιά. Ἐν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἦν καὶ ζῶα ὅλα τὰ ἤφρασε καὶ
 τὰ δένδρα εἰς τὴν κάμπαν καὶ τὰ βότανα. Ἐν εἰς τὴν βροχὴν τῇ χα-
 λαζοῦ μετὰ φωτίαν καὶ μετὰ φωτὶν εἰς ὅλῃ τλῶ τῆς αἰγυπτίου. μόνον
 εἰς τὸ ποῦ τῇ Γεσέμ ὁ ποῦ ἦσαν οἱ ἑβραῖοι δὲν ἔπαιον ἔτε χαλαζή.
 ἔτε φωτιά. ἔτε ἄλλον κακόν. ὡς δὲ εἶδεν ὁ φαραὼ τὸ ἐτρομαξε. καὶ
 ἔστειλε καὶ ἠφίεραν τὸν μαῦσῃ καὶ τὸ ἀαρῶν, καὶ εἰπέτους ὅτι ἐσφαλα.
 καὶ ὁ κύριος εἶναι δίκαιος. ἀμὴ ἐγὼ Ἐν εἰς ὁ λαός μου ἡμεῖς ἀσβεῖς.
 καὶ ὡς καλῶς ἀνδρῆς τῇ θεῷ νὰ πᾶσι τλῶ ὄργλῳ. Ἐν εἰς
 νὰ ἀποστείλῃ τὸν λαόν σου εἰς παροσκύνειν αὐτῇ. καὶ ἔπος εἰδὲν ὁ
 μαῦσῃς.

μωυσῆς· καὶ παρὰ τοῦ ἐπαύσαι ἡ βροχή τῇ χαλασίῳ ἡ φοβερὴ καὶ
αἰφωναία· καὶ ἔγινε μεγάλη γαλήνη· ὡς δὲ εἶδεν ὁ φαραὼ ὅτι ἐπαύσαν
ἡ ὀργὴ ἐκείνη ἡ μεγάλη· ἐβάρυνε ἡ καρδιά του καὶ τῇ λαῷ του καὶ
δὲν ἀπέσειλε τὰς ἑβραίας καὶ ὡς εἶπεν ὁ κύριος τῇ μωσέως· ὁ δὲ
κύριος πάλιν λέγει τῇ μωσέως ὕπαγε εἰς τὸν φαραὼ καὶ εἰπέρτου· ὁ
θεὸς τῷ ἑβραίων λέγει ἕως πότε κρατεῖς τὸν λαόν του καὶ δὲν τὸν
σὲ λλεις νὰ ποροσκυνήσῃ· ἀμὴ ἤξερε ὅτι αὐτεῖον θέλει σου σὲ λλ
ἀκρίδα φοβερὴν, ὁ ποῦ δὲν τὴν εἶδαν ποτὲ οὔτε οἱ πατέρες σου· ἔτι
ἤν πατέρων σου οἱ πατέρες· καὶ εἰτι ἄφησε τὸ χαλᾶζι θέλει τὸ ἀ-
φαισῇ αὐτὴν· ὡς δὲ εἶπε τοὺς λόγους τούτους ὁ μωυσῆς τῇ φαραὼ δι-
γῆκαν ἀπέκεί· ὁ δὲ φαραὼ ἔσπευεν αὐτὸν καὶ εἶπεν του· ἕως πότε νὰ
παράζῃς τὴν αἴγυπτον· καὶ εἶπε μωυσῆς ἕως ἔτι σὺ παροργίζῃς τὸν
θεὸν τῇ ἰσραὴλ καὶ δὲν τὸν ἀφλῆνς νὰ ὑπάγει νὰ ποροσκυνήσῃ ἐν
τῷ ἔρημῳ καὶ ὡς εἶπεν· ὁ δὲ φαραὼ λέγει· ἔπαρε τὰς ἀνδρας καὶ
ὑπαγε ποροσκυνήσε τῷ θεῷ σου· ὁ δὲ μωυσῆς λέγει· ὅτι θέλω ὁ-
λον τὸν λαὸν ἀνδρες· γυναικες· νέους· νέας· μικροὺς· καὶ μεγάλους· καὶ
τὰ πρόβατα καὶ τὰ βοῦδρα καὶ ὅλα τὰ ζῶα· ὅτι οὕτως μοι εἶπε κύριος
ὁ θεός· ὁ δὲ φαραὼ λέγει τῇ μωσέως· τὸ ποῦ λέγεις ὅτι νὰ πά-
ρεις ὅλον τὸν λαὸν καὶ τὰ ζῶα· εἶναι πονηρία καὶ ὀπιβελία· καὶ εἰδὼς
αὐτὸν ὁ φαραὼ μετα θυμῷ ἀπο προσώπου αὐτοῦ· ὁ δὲ κύριος λέγει
τῇ μωσέως· σήκωσε τὴν ράβδον σου πρὸς τὸν ἕρπον· καὶ ὡς τὴν ἐσύ-
κωσεν ἤλθεν αἶμος νότος ὅλῳ τῷ ἡμέραν ἐκεῖνον καὶ ὅλῳ τῷ
νύκτα καὶ ἤφερε πόλιν ἀκρίδα εἰς ὅλῳ τῷ γῆν αἰγύπτου· καὶ ἰσκι-
πασεν ὅλῳ τῷ γῆν καὶ τῷ ἔφθειρε· καὶ ἔφαγν ὅλα τὰ χροῖματα
τῆς γῆς καὶ ὅλον τὸν καρπὸν ἤν δένδρων· ὅτι ἄφηκε τὸ χαλᾶζι· καὶ τὰ
ἀμπέλια ἠφανίσθη· καὶ τὰ περὶ βόλια ὄξολοθράσθη· καὶ ἔκαμν ὅλῳ
τῷ γῆν ἐκεῖνον ὡς αὐτὸ νὰ ἤθελεν ἡδε καμῆν ἀπὸ πολλὰς ἡμέ-
ρας· καὶ ὡς εἶδεν ὁ φαραὼ ὅτι ἐφοβήθη· καὶ ἐν τῷ αἵμα ἀπέσειλε καὶ
ἤφερε τὸν μωυσῆν καὶ ἀαρὼν καὶ εἶπεν του· ὅτι ἔφαλα εἰς τὸν κύριον
καὶ θεόν σου καὶ εἰς ἐσας· καὶ παρακαλῶσαι διέξατε τὴν δέσπῃ μου καὶ
διήδητε πρὸς κύριον τὸν θεόν σου· ἵνα εὐγῇ ἡ ὀργὴ τούτη ἀπὸ ἐμαί-
δ'· γῆκε δὲ ὁ μωυσῆς καὶ ἐδέηθη τὸν κύριον· καὶ ἐπαμῆν ἀπὸ τῷ θε-
λασαι αἶμον διωγτὸν ὅτι ἔπαρην ὅλῳ τῷ ἀκρίδα· ὁ δὲν ἄφησεν
ἐδὲ μία· μόνον ἤρξεν τὴν εἰς τὴν ἱερὴν θάλασσαν ὅτι ἐκαταπαύθη

2η. τῇ δὲ φαραὼ ἐσκληρώθη ἡ καρδία, καὶ πάλιν δὲν ἐσελετὲς
 ἱβραίους. ὁ δὲ κύριος εἶπε πρὸς τὸν μοϋσῆν, σύκωσέ τὸ χέρισυ εἰς
 τὸν ἕρπεν καὶ θέλει γένει σκοτός εἰς ὅλην τὴν γῆν. τῆς αἰγυπτίου. καὶ
 ἔτος τὸ ἕκαυτ καὶ ἔγινε μεγάλη σκοτία τρεῖς ἡμέρας, πῶς ὅτι δὲν
 ἔβλεπεν ἄνθρωπος τὸν ἄνθρωπον, ἐδὲ σφάταν νὰ περπατήσῃ. ἐδὲ
 εὐχρη πιας ἀπὸ τὸ ὁσίτητου νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ἀδελφόντου. ἢ εἰς
 συγγενήν. ἢ εἰς φίλοντου. ἐδὲ ἀπὸ τῶν κρεββάτων ἐβλεπας νὰ
 συκωδοῦν τὰς τρεῖς ἡμέρας. καὶ ὁ λαὸς τῶ θεοῦ οἱ ἱβραῖοι εἶχαν φῶς
 μέγα ὁ δὲ φαραὼς εἶδε καὶ αὐτὸν τὸ ὄργλιν, ἐκάλεσε τὸν μοϋσῆν
 καὶ ἀρῶν καὶ εἶπε, ὑπάγετε λατρεύετε τῷ θεῷ μεγάλοι καὶ μικροί.
 μόνον τὰ ζῶσας μηδὲν ἐπάρετε. καὶ ὁ μοϋσῆς λέγει, ὅτι θέλω να
 θεῖ εἶναι νὰ πάρωμεν καὶ τὰ ζῶσας δὲ νὰ κάμωμεν θυσίαν εἰς τὸν
 θεόν. ὁ ἐσκληρώθη ἡ καρδία φαραὼ καὶ δὲν ἀπέσειλεν αὐτὸς. ἀλλ'
 εἶπε τῷ μοϋσῆτι μετὰ ὀργῆς καὶ θυμοῦ. ὑπάγε ἀπὸ ὁμοφρόνου καὶ
 πρὸς τε νὰ μηδὲν ἔλθῃς πλέον νὰ εἰδῇς τὸ πρόσωπόν μου. εἶδε καὶ
 ὅποιαν ἡμέραν ἔλθῃς θέλεις λάβῃ θάνατον. ὁ δὲ μοϋσῆς λέγει.
 καθὼς εἶπας ὅτι πλέον δὲν θέλωσε ἰδῆ εἰς το. πρόσωπον ἀλλ' ὡς
 εἶναι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς μοϋσῆν. ἀκομὴ μίαν πληγὴν θέλω νὰ
 δώσω τῷ φαραὼ καὶ τῇ αἰγυπτίῳ, καὶ τότε θέλωσαι εὐχάλει
 ἀπεδῶ καὶ νὰ σὰς ἐλεύθερώσω με ὅλα τὰ πράγματα καὶ λά-
 λησε κρυφίως εἰς τὰ ὄφθα τῷ λαοῦ μου νὰ ζητήσωμεν καθ' ἑαυ-
 τὰς καὶ γενναῖα ἀπὸ τὸν γείτονά του καὶ ἀπὸ τῶν γειτονησάτου
 σκόλῃ ἠργυρᾷ καὶ χρυσᾷ. καὶ φορέματα πολύτιμα. καὶ μετ' ἐστρεψεν ὁ
 θεὸς τὰς καρδίας τῇ αἰγυπτίῳ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ, καὶ τὰ ἐπῆραν οἱ
 ἱβραῖοι καὶ ἐγύμνωσαν τὰς αἰγυπτίους ἀπὸ τὸν βίον αὐτῶν. καὶ ὁ μοϋ-
 σῆς ἦτον φοβερός μέγας καὶ ἀειβέβητος εἰς τὸν φαραὼ καὶ εἰς τοὺς ἄρ-
 χοντας αὐτοῦ. καὶ εἰς ὅλους τοὺς αἰγυπτίους. εἶπε δὲ κύριος πρὸς
 μοϋσῆν. λάλησον τῷ λαῷ τῇ ἱβραίων νὰ ἐτοιμάσωμεν κατὰ οἴκους
 καὶ πατερκας. ἡγοῦμεν πάντα ὁσὴ τιμὴ ὅλην τὴν γῆν φανιλίαν.
 καὶ πάντα φυλὴ καὶ γένος. ὅσοι τῇ δεκάτῃ τῷ μὲνός τῷ πρώτου, πρῶ-
 τος μὲνός λίγεται κατὰ ἱβραίους ὁ Μάρτιος Μην. διότι ὁ θεὸς
 λήγου. ὅπότε ἔλαμε τὸν κόσμον. καθὼς ὁ ἅγιος Γεώργιος Δα-
 μασκηνός εἰς τὸν λόγον τῷ διαγγελισμοῦ λέγει τὰ πρῶτα δειγμα-
 τα. ὅπ πῶς βλέπει τότε τὰ δένδρα καὶ αἰθρῶν. καὶ ὅλα τὰ ζῶα ὁ

πρὸς

Πεθὲ τὴν
αἰνῆ. ὁ
ἐπὶ τύπος
ἦτον τοῦ
Χρυσῆ.

πῆ ἀρχίζου να γλυνου καθῶς τὰ ὄρεισιν ὁ θεός. ὁ ἄπας τὰ διν-
δρα να ριζώνου καὶ να αὐξανου. καὶ λέγει ὅτι εἰς τὰς δέκα τὴν
Μιῶς τὴν πρώτου να πιάσῃ οἱ ἐβραῖοι ἕνα ἀρνὴν χρονίαρικον κα-
θαρὸν ναμὴ δὲν ἔχη κανένα κολλόβομα. Ἐνὰ τὸ φυλάξου ἡμέ-
ρας πέντε. καὶ ἀνδρὲς εἶναι ἀρνὴν, να πιάσῃ εἰρή. Ἐτὴ δεκάτῃ τῆς
τάρτης ἡμέρας τῆς Μιῶς να τὸ φήσῃ οὐ πὸν πυρὶ. Ἐξ ἡ βρασμῆς
νονμε τὸ νερὸν. καὶ να σέκονται ὁρδοὶ να ἔχου εἰς τὰ ποδάριάτας ἡ
ποδήματο. καὶ ῥάβδι εἰς τὸ χεῖρ. καὶ ἄζυμα καὶ πικραλίδες. καὶ
ὅταν θέλου σφάξῃ τὸ ἀρνὴν να ἀλείψου τὰ ἀνθρώπων τῆς θυρῶν
αὐτῆς καθένας. διότι ὁ ἄγγελος τῆς θεῆς θέλει κατέβῃ να σκοπῇ
ὅλα τὰ περὶ τὸ κατὰ τῆς αἰγυπτίου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνῶν. καὶ
ὅσους εἶδῃ να εἶναι ἐσφραγισμένοι εἰς πόρτας τους μετὰ αἶμα, ὅλους
ἐκείνους θέλει ἀφήσῃ να γλυτώσῃ. καὶ τότε να φάγῃ τὸ ἀρνὴν
ἐκεῖνο βίας καὶ ὁρδοὶ. διότι θέλου να φύγῃ ἀπὸ τὸν φαραὼ να
περάσῃ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. καὶ τὴν ἦτον φορομένη κατὰ τῆς
σαρκώσεως τῆς Χρυσῆ. διότι ἡ σαρκοῦς τῆς διασώσεως Χρυσῆ τῆς
αἰνῆ ἦτον δὲ να καμὴ να γλυτώσῃ ὅλον τὸ γένος τῆς ἀν-
θρώπων, καὶ να τὸ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰ χεῖρα τῆς φαραὼ, τοῦτί-
σι τῆς δὲ βόλου, καὶ ἀπὸ τῆς αἰγυπτίου ἡγου ἀπὸ τὸ σκοπὸς τῆς
ἀγνασίας, καὶ να περάσῃ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. καὶ να τὸ φέ-
ρῃ εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ἐπαγγελίας τὸ γένος τῆς ἀνθρώπων, ἡγου εἰς
τὴν βασιλείαν τῆς ἐρανῶν. καὶ εἶπε τῆς μουσῆς να παρὴν αἰνῆ, τῆς
τέσις πορόβατον ἀρνὴ. τὸ ὅποιον ἐσήμαινε τὸν Χρυσὸν, ὡς τὸ λέγει ὁ
Ἡσαΐας. ὡς πορόβατον ὅτι σφαγὴν ἤχῃ καὶ ὡς αἰνῆς ἐναντίον τῆς
κείροντος αὐτὸν ἄρῶνος. καὶ ὁ θεὸς Ἰωάννης ὁ πορόδρομος ὅταν τὴν
εἶδεν εἶπεν. Ἰδὲ ὁ αἰνῆς τῆς θεοῦ ὁ ἄρῶν τὴν αἰμαρτίαν τῆς κόσμου.
Ὅρα τὸν
τύπον καὶ
τὴν ἐκ-
βασιν.

ἐνδύσῃ τὸν ἀδάμ τῆς ἀφθαρσίας τὸ ἔνδυμα. Τέλειον ἀμὸν λέγει δὲ
 πᾶν θεόπαις τῷ Χριστῷ, τῆς ὁποίας Θεότητος οὐδὲν ὑπομάχαι εἶναι
 τειλεώτερον. ἀκομὴ, ἐπειδὴ ἦτον ὁ Χριστὸς τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος
 ἀνθρώπος. διότι τέλειος ἀνθρώπος λέγεται ὁ πῦρ ἔχει ὅλα
 τὰ ἀνθρώπινα χωρὶς τῆς ἀμαρτίας. ὡσαύτῃ ταν ὁ Θεωπότης Χριστὸς.
 ἀρσενικὸς λέγειν εἶναι ὁ ἀμὸν. διότι ἀρσενικὰ ἰθυσίαζαν εἰς τὸν
 ναὸν δὲ τὸς ἀνθρώπους. καὶ ὁ Χριστὸς ἰθυσίασθαι δὲ τὸν ἀδάμ.
 ἀκομὴ λέγεται ἀρσεν. δὲ τὸν σεβόπαις ὁ πῦρ ἔχει τὸ ἀρσενικὸν πε
 ρισώτερον ἀπὸ τὸ θηλυκόν. καὶ διότι λέγει εἰς τὸν νόμον, ὅτι πᾶν ἀρ
 σενικὸν ἔχον οἶνον μήτρα, ἄγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται. ἤξερε τὸτο
 ὅτι πᾶν ἀρσεν ἔχον οἶνον μήτραν λέγεται μόνος ὁ Χριστὸς. ὁ ὁποῖος
 μόνος ἀνέστη τῆς παρθένου τῷ μήτραι καὶ ἐχθονήθη. διότι ἔβη ἀλ
 λων γυναικῶν δὲν ἀνέγονε τῷ μήτραν τοὺς τὰ παῖδας μόνον εἰ
 πατέρεις τοὺς τῷ ἀνέγονε πορπότερα. καὶ ἀκουσὸν τῷ Θεῷ Ἰωάν
 νου ὁ πῦρ λέγει ἀρσεν μὲν ὡς ἔχον οἶνον τῷ παρθινῷ ἔσσαν νηδύν
 πέφλυε Χριστὸς. ὡς βροτὸς δὲ ἀμὸν πορπότηρται. ἀμωμος δὲ
 ὡς ἄγνος κηλίδος τὸ ἡ μέτερον πῶσχα. καὶ ὡς Θεὸς ἀληθινὸς τέλειος
 ἀλέκται. δὲ λαμβανέι γοῦν τὸ τροπῶν ὅτι ὁ παλαιὸς νόμος.
 ἦθελε τὸ ἀρῖν εἶναι ἀρσενικόν. τὸ ὁποῖον ἐπορπύπου τὸν Χριστὸν.
 λέγειτο καὶ ἀρσενικόν, ἐπειδὴ μόνος αὐτὸς ἀνέστη τῷ μήτραι τῆς
 παρθένου. καὶ οὐχὶ ἄλλον βρέφος. διότι ἦτον νὰ εἶναι ἀνδρας οὐχὶ
 γυναικα. λέγεται ἀμὸν, καὶ ἔχῃ ἀμὸν ἀνομίασθαι ἀκομὴ ἀμω
 μος διότι δὲν ἐμῶσταν εἰς καμῖαν ἀμαρτίαν. καὶ αὐτὸς ἦτον τὸ παρ
 χα. καὶ πάλιν ἀνομίασθαι τέλειος ὡς Θεὸς ἀληθινός. καὶ ἀρσενικὸν
 ἀκομὴ λέγεται ἐπειδὴ Ἡσαΐας ὁ Προφήτης εἶπε. πωδῖον ἐχθονή
 θη ἡμῖν ὑπὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν. εἶπε δὲ ὅτι νὰ εἶναι ἕνός χρόνον τὸ ἀρῖν, ἐπὶ
 δὴ ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος καθὼς ὁ ἥλιος
 ὁ αἰθιπὸς τέλειώνει τὸν χρόνον. οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς ὁ ἡγὸς καὶ λογὸς
 τῷ Θεῷ ἐποίησε καὶ ἐτελειωσε τὸν κόσμον καὶ συνέχει καὶ κυβερ
 νῶν. καὶ αὐτὸς ἐποίησε τοὺς αἰῶνας. καὶ διατετὸ λέγει ἐνιαύσως
 τοῦτέσσαν ἕνός χρόνου. καὶ ὅτι ἀπ' αὐτοῦ εἶναι ὅλα τὰ πάντα καὶ εἰς
 αὐτὸν σφρίφονται. ἀκομὴ λέγεται ἀμωμος ἀμὸν ἐπειδὴ δὲν ἔχει κα
 μῖαν ἀμαρτίαν ἢ δὲ καμῖαν κακίαν. ἢ δὲ κανένα ἑλάττωμα λέγει
 ὅτι τῇ δεκάτῃ τῷ Μωϋσέ νὰ ἐπαράσῃ τὸν ἀμὸν, ἐπειδὴ κατὰ τῆς

ἀριθμητικούς τὸ ἓνα εἶναι ἀρχὴν, καὶ τελειώνει εἰς τὸν δέκατον ἀριθ-
μὸν καὶ ὁ δέκατος μὲ τὸν ᾠρώτου εἶναι ἓνα σῶμα ὅλον αὐτάμα καὶ
λέγεται τέλειος ἀριθμὸς. διότι ἡξέρεις καθὼς σώσης τὸν δέκατον
ἀριθμὸν, δὲν ἀρχίζεις ἀπὸ ἄλλον πάλιν, παρὰ ἀπὸ ἓνα νὰ εὔρης ἄλ-
λα. καὶ ἔπος ἀπὸ δέκα, εἰς δέκα. κάμνεις τὴν ἀριθμὸν, καὶ δὲν τὴν
τελειότητα τῆς ἀριθμὸν ὅτι ὥρουν ὁ θεὸς τῇ δεκάτῃ τῆς ᾠρώτου
Μελὸς νὰ ἐπαρουσ. τὸ ἀρτὶ, καὶ μετὰ ταῦτα λέγει, ὅτι νὰ τὸ φυλάσ-
σωμεν πέντε ἡμέρας νὰ μηδὲν πάθῃ καμίαν μαχαρησίαν. διότι ὁ κύ-
ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀμωμος θυσία εἶναι καθαρὰ καὶ ἡμῶν
τε αἰσθησῶν, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς ᾠρώτου. διότι ἀπὸ ταῖς
πέντε αἰσθησῶν ὡσαν εἴπαμεν ὁ πῦ εἶναι θυερίδες ἐρχονται ἐμ-
παίνου ὅλα τὰ ἀμαρτήματα καὶ τὰ κέντρα τῆς ἀμαρτίας. εἴπε-
ν νὰ τὸ δὲν λέξωμεν οὐχὶ μόνον ἀπὸ ᾠρώτου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ εἰρήφια.
διότι δὲν ἡλθεν νὰ σώσῃ μόνον δικαίους. ἀλλὰ καὶ ἀμαρτωλούς. οἱ ὅ-
τεοι ἀμαρτωλοὶ ὀνομάζονται εἰρήφια. λέγει ὅτι πᾶσα ὁσμητὴ νὰ
πέρνῃ ἓνα. ἡ καὶ πᾶσα πατεριά. εἰδὲν ἡ δὲν εἶναι ἐκείνοι ἀρχετοὶ νὰ
τελειώσωμεν τὴν θυσίαν, νὰ ἐπέρνω καὶ ἄλλες πῶ χὲς ἀπὸ τὸ γέ-
νος καὶ τὴν πατερίδα. διότι θέλει ὁ θεὸς καὶ αὐτὴν δὲν ἀρκεῖ ξε-
χωρεῖσθαι νὰ φέρῃ θυσίαν πρὸς θεὸν ἀεὶ κραξῇ. καὶ ἄλλους νὰ τοὺς
βοηθήσωμεν κατοίκους καὶ πατείας. ἡγοῦ αἰνῆαι. ἓνας χερσὶα-
κὸς καὶ δὲν ἀρκεῖ ἐκεῖνος μόνος νὰ φέρῃ καθαρὰν θυσίαν πρὸς τὸν
θεόν, νὰ κραξῇ καὶ ἄλλους νὰ διηδοῦν καὶ νὰ προσφέρωμεν πρὸς θεὸν
θυσίαν μαζὶ δὲν νὰ πληρώσῃ ὁ ἓνας τὴν ἄλλου ἐκείνου ὅτι λείπει
καὶ νὰ τελειωθῇ ἡ θυσία πρὸς τὸν θεόν. διηλοὶ ὥστε νὰ διηδοῦν
οἱ ἱερεῖς διαύτη. ἀκομὶ λέγει ὅτι με βίαν νὰ τὸ φάγωμεν διότι ἡ βα-
σιλεία τῆς θεῖς βιάζεται, καὶ βίαςαι ἀρπάξουσιν αὐτὴν. καὶ ὅταν
θέλεις νὰ κάμῃς ἔργα θεῖς. θέλεις μὲ πᾶσαν ἀπουδίαν νὰ ἀγωνί-
ζομαι νὰ κάμῃς τὰ ἔργα τῆς θεῖς. λέγει ὅτι νὰ φεροῦν ὑποδύματα,
διότι καθὰς εἰς τὴν ἔρημον τῆς αἰγυπτῆς καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἦσαν
πολλὰ ὀφίδια. καὶ δὲν νὰ μὴ δὲν τὰς βλαπτοῦμεν εἴπε νὰ βάλλωμεν
τὰ ὑποδύματα. ἔπος καὶ ἡμεῖς οἱ χερσὶακοὶ, ἐλάβαμεν τὴν ὄξου-
σίαν ἀπὸ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τῆς πατρίδος. ἐπὶ αὐτῶν ὅφω
καὶ σκορπίων καὶ εἰς πᾶσαν τὴν διώκωμεν τῆς ἐχθρῆς ὅταν ἐφύγα-
μεν τὴν αἰγυπτὸν ὅπου σημαίνει τὸ σκότος τῆς ἀγνώσεως. ἡγοῦ ὁ

πῶς ὁ γνηκα μὲν ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἀπὸ τῆς ἀγνοσίας καὶ ἡλθαρμῆς
 εἰς τὴν θεωρίαν, λέγει νὰ τρώγουν πικραλίδες καὶ ἄζυμα, ἐπὶ αἱ
 ἡμέραι. διότι αἱ πικραλίδες ἐδηλούσαν τὸ τραχύ καὶ πικρὸν τῆς ἀ-
 σκήσεως τῶν χριστιανῶν, καθὼς λέγει ὁ Χρὶστὸς, ἔσθι καὶ τὴν θλιμ-
 μένην τοῦ δόξ ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρμῶν ἄζυμα λέ-
 γει νὰ τρώγουν ἐπὶ αἱ ἡμέραι. διότι ὁ ἔβδωμος ἀεθμὸς ἐπὶ αὐτὸν
 πολλὰ εἰς τοὺς ἑβραίους, ἤγουν αἱ ἑπτὰ ἡμέραι. ὅθεν τὰ ἑκατί-
 πωον τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ καὶ ὁ θεὸς εἰς ἑπτὰ ἡμέρας ἔκαμνεν ὅλα τὰ
 ἔργα αὐτοῦ, καὶ κατέπαυσε τῇ ἐβδόμῃ, καὶ μάλιστα εἶναι εἰς τόπον τῆ
 ἐβδόμου αἰῶνος. ἄζυμα λέγει διότι δὲν ἦθελεν ὁ θεὸς κανένα αἰα-
 βάτω νὰ πάρωμεν καὶ νὰ ἔχουμε ἀπὸ τῆς αἵματός. τοῦτέστι νὰ ἀφή-
 σουν ἐκεῖ εἰς τὸ σκότος τῆς ἀγνοσίας ἢ τοὶ εἰς τὴν αἵματός τοῦ ὅλα τὰ
 ἔργα τῆς εἰδωλολατρίας, ὡς αὐτὸς λέγει ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, μη-
 δὲν ὀφειρομένων ἀγνυπακῆ καὶ ἀδίκῃ φυλάματι. φύμαμα λέ-
 γει τὸ ζυμάρι, τοῦτέστι νὰ μηδὲν φέρουμε ἕδνα ἀνεβατὸν τῆς αἰγύ-
 πτου ἀθεοῦ. οὐκ ἐν ἄζυμῳ εἰλικρινίᾳ καὶ ἀληθείᾳ, δηλαδὴ καθα-
 ρότητι καὶ ἀληθείᾳ. διότι ἡ εἰδωλολατρεία ἦταν ψεύδος καὶ ἀκα-
 θαρότης. ἡ εἰδωλολατρεία ἦταν ψεύδος καὶ τὰ ὀνόματα ἡδὲν ἡλλωίων, καὶ αὐ-
 τοὶ ψεύται, καὶ ἡ θυσιᾶς ἀκαθαρτος καὶ γυμὰς αἵματα ἀνθρώπ-
 νων, καὶ ἀπὸ πᾶσα λογικῆς ζωῆς. ὅθεν τὸ λέγει νὰ ἔχουμε ἄζυμα εἰλι-
 κρινίας καὶ ἀληθείας. καὶ νὰ μηδὲν βασιμὸν κανένα ἀνεβατὸν καὶ ἀ-
 θεοῦ τῆς εἰδωλολατρίας. λέγει ὅτι νὰ σφάξουν τὸν αἰνὸν ἐκείνον
 νὰ χρίσωμεν τὸ αἷμα τὰ ἀνώφλια καὶ κατώφλια τῶν θυρῶν αὐτῶν
 καθέναι. καὶ τὰ δυὸ ὄψατρα τῆς πόρτας ὅπου εἰσίνονται πλά-
 για. διότι ὅσους εἰδὼ χριστιανούς ὁ ἀγγελὸς νὰ μὴ δὲν εἴβη ἐκεῖ. ἀ-
 νώφλια καὶ κατώφλια εἶναι ἡ καρδία καὶ ὁ νοῦς τῶν ἀνθρώπων. τὰ ὅ-
 πῃ ἐκείνα ἀνώφλια καὶ κατώφλια ὅσα εὗρον ὁ ἀγγελὸς ἐκείνος ἐ-
 λευκὰ καὶ ἐπὶ αἷμα τῶν κίριου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν εἴλιν σκο-
 τήσει τὰ ὀφθαλμοὺς. ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων τῶν χριστιανῶν λέγον-
 ται ὅλοι οἱ ὀφθαλμοὶ λογισμοὶ ὅτι ἔρχονται εἰς τὸν ἀνθρώπον. λεπτὸν
 ὅσοι εἴλωμεν ὀφθαλμοὺς καὶ νὰ σφραγίσωμεν τὰ ἀνώφλια καὶ κα-
 τώφλια μετὰ τὸ αἷμα τῶν κίριου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν ἀμνῶν τῶν ἀμῶ-
 μου τῶν τιμῶν, καὶ ἀληθινοῦ θεοῦ τῶν ἀφροντῶν τῶν ἀμαρτιῶν τῶν κόσ-
 μου, ἐκείνοι μόνον εἴλωμεν γλυτώσει τὰ ὀφθαλμοὺς καὶ τοῦτέστι

τοὺς λογισμοὺς αὐτῶν καὶ τὰς διανοίας ἀπὸ τὸν φόνον τῆ ἀγγέλου.
καὶ τὰ ἀνώφλια καὶ κατώφλια ὁ ποῦ ἀκούεις λέγονται ἡ παράξις ἡ
ἀγαθή καὶ ἡ θειοεία. ἤγειν τὰ ἔργα τῆ καθενὸς καὶ ἡ δόξα νοία. καὶ
ὁποῖος ταῖς φερεταιχίσει καὶ ταῖς ἀλείψει μετὰ τὸ αἷμα τῆ Χρυσῆ ὅσα
ἔργα, ἤγειν φρωτότοκα κάμει μετὰ ἑξίν καὶ μετὰ θειοείαν, τουτέστι
καλῶ, δὲν θέλει φονεῖν. ἀμὴν θέλει ἔχει δόξα τῆ αἵματος Χρυσῆ
τῆ ἀλφιδιῆ, ζώει αἰώνιον. καὶ τὸτο εἶναι τὸ αἷμα ὁ πῦρ ἐπαρήγ-
γειν ὁ θεὸς δόξα τῆ μωδοῦ τῶν ἐβραίων νὰ ἀλείψαν ταῖς πορταῖς
τοὺς. λέγει ὅτι φρὸς ἐσπέραν νὰ τὸ φάγοιεν. διότι εἰς τὸν ἔσχατον
αἰῶνα ἦτον τὸ τῆ Χρυσῆ παθος. ἀκομὴ καὶ ὁ Χρυσὸς ἐσπέρας ἔκαμει
τὸ πείσχα μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν. καὶ τὸτο δόξα νὰ λύσῃ τὸ σκοτός
τῆς ἀμαρτίας. λέγει νὰ τὸ κάμειεν ὁ πῦρ, ἤγειν φητόν. διότι ἐκεί-
νο ὁ πῦρ μαγνητῶν εἶναι γεμάτον νερόν καὶ ζουίκα. ἀμὴν ἐκεῖνο ὁ
πῦρ εἶναι φητόν, μόνον μοναχόντε ψεύεται. καὶ δὲν ἔχει καμίαν ἐξ-
νὴν ἐργασίαν ἐδὲ νεροπλύματα. τὰ ὅποια εἶναι αἵρεσις καὶ ἀλλότεια
παράγματα τῆ Χρυσῆ. καὶ μόνον τὸ φητόν καθαρίζεται μετὰ τὸ πῦρ
ἤγειν μετὰ φωτῆν ὁ πῦρ εἶναι καθαρτικὸν τῶν παπτῶν παρὰ
των. καὶ τὸτο ὁ αἰνὸς ἐσημείωνε τὸν Χρυσὸν ὡσαύτῃ παρὰ, ὁ ὅποιος
καθαίρει πᾶσαν ἰσὺν καὶ πᾶσαν μαλακίαν δόξα τῆ καθαρτικοῦ
πυρὸς αὐτῶν. καὶ λέγει νὰ φάγοιεν τὴν κεφαλὴν καὶ ὅλα τὰ ἀρνίου.
ἤγειν οἱ αἰθραποὶ νὰ ἐγνωρίσωμεν τὸ κεφάλαιον τῆς θεοπτείας τῆ
Χρυσῆ καὶ τὰ θεῖα νοήματα αὐτῶν. καὶ μετὰ ταῦτα τὰ χαμηλὰ μέ-
λη, τουτέστι τὰ πειρά, ἤγειν τὴν σαρκωσιν αὐτῶν. καὶ νὰ μὴ δὲν
ρίξωμεν τίποτε τῆ ἀρνίου ἔξω. οὐδὲ νὰ ἀφίσωμεν εἰς τὴν αὔριον τί-
ποτε. διότι ἀπὸ τὰ πολλὰ μυήρια τῆ Χρυσῆ δὲν εἶναι νὰ ρικτετι-
νὰς ἔξω ὁμοφρὸς εἰς τὰς ἀγνώστους καὶ ἀμαθείς. καὶ μάστιγα εἰς
τοὺς ἐλλείπει ἀπίστους νὰ τὰ ρίχνωμεν ἀπὸ λῶς καὶ ὡς ἐτυχῇ. λέ-
γει ὅτι κόκαλα νὰ μὴ δὲν τζακίσειν ἀπὸ κείνο. διότι τὰ διωτὰ τῆ
Χρυσῆ καὶ τὰ σερεὰ, καὶ ἐκεῖνα ὁ ποῦ δὲν εἶναι νὰ τρώγῃ τινὰς, του-
τέστιν ὁ ποῦ δυσκολοῦν μετὰ τὸν νοῦν νὰ καταλάβῃ τινὰς ὡσαύ-
τῃ ἡγήνησις αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκον. καὶ ἡ ἀνάστασις.
καὶ ὅσα μυήρια τῆ Χρυσῆ νὰ μὴ δὲν τὰ κατατζακίσει καὶ διαμε-
ρῆς ὡσαύτῃ τὰ διμερῆσαν καὶ τὰ ἐκατατζακίσειν οἱ αἱρετικοὶ. ἀκο-
μὴ ἐγροίκησις τῆ δὲ ἀγγελίου εἰς τὴν εὐαγγελιστὴν ὁ ποῦ λέγει, ὅτι
τῆ μὲν

τῷ μὲν πατρὶ κατέαξαν τὰ σκέλη. ἡγοῦν ἐκαταζέαισαν τὰ πο-
 δάριά του. καὶ τῷ ἄλλου τῷ συζαυρωθέντος αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν
 ἔλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἡδ-τεθνηκότα, ἡγοῦν ὡσαν τὸν εἶδαι τὸν
 Ἰησοῦν καὶ ἦτον ὑποθαμβῶς, οὐ κατέαξαν αὐτῷ τὰ σκέλη. ἀλλ' εἰς
 τῆς στραπωτῆς λόγχῃ αὐτὴν τέλει πλοῦραν ἔνυξεν. μετὰ ταῦτα λέγει,
 ἵνα πληρωθῇ ἡ γραφή ἡ λέγουσα ὅσοι οὐ συντεβήσονται ἀπ' αὐ-
 τῶν. τὰ ἐναι ἐκεῖνα τὰ λόγια ὅπου εἶπεν ὁ μωυσῆς νὰ μὴ διν
 τζακίσου τὰ κόκαλα τῷ ἀντίου. λοιπὸν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χρι-
 στός δι' ἄντας, καὶ δώσει τέλει δεξιὴν ὅπου λέγει ὁ πατριάρχης, ἰδοὺ
 ἡμέραι ἔρχονται, τοῦτέστιν ὁ ἕβδομος αἰὼν ὅταν ἐσαυρώθῃ ὁ διασώ-
 σης Χριστός. τὸ ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπου ἐνομοθέτησεν ὁ μωυσῆς. καὶ παροι-
 τῷ τῶν τῶν δεσποτῶν Χριστῶν. θέλω κάμῃ μίαν δεξιὴν εἰς
 τὸ γένος τῷ Δαβὶδ καὶ τῷ Ἰσραὴλ. οὐχὶ κατὰ τέλει διαθήκῃ ὅπου ἔκα-
 μα τῆς πατέρων αὐτῶν εἰς τέλει αἰγυπτιὸν ὅταν τοὺς εὐγαλα ἀπαικῇ.
 ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός δι' ἄντας νὰ κάμῃ τοῦτέστιν τέλει δια-
 θῆκῃ ὅπου ἐκείνη ἐδὲ δεξιὴ τῷ πατριάρχῃ. ἡλθον ὡς ἀμνὸς ἀμωμος
 ἐνιαύσιος καὶ ἐσφάγει καὶ ἐγίνει θυσία εἰς τὸν πατέρα. διὰ γὰρ λυ-
 τώσει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς αἰγυπτιᾶς. τοῦτέστιν ἀπὸ τῆς
 σκότητος τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐγινεν αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ καὶ θυσίας. ὅμοιος ὁ μωυ-
 σῆς εἶπε τοὺς ἑβραίους καθὼς τῷ ἐλάλησεν ὁ Θεός, καὶ ἔσας ἔκαμαν
 τὸν ὀρεισμὸν τῷ Θεῷ. καὶ ἔφαγεν τὸ πᾶσχα πρὸς ἐσπέραν. καὶ ἔχρη-
 σαν τὰ ἀνωρλια καὶ κατωρλια, καὶ τὰ δύο πῶτρα στρατὰ τὰ πλάγια
 τὰ ὅπου εἰς ποιεῖ τῶν αὐτῶν καὶ τὸν σαρὸν ὅπου ἐσαυρώθῃ ὁ κύριος
 ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ἔχουσιν τὸ αἷμα τοῦ διήμας. καὶ ἔσωσεν αὐ-
 τὸν ὅλον τὸν πατριάρχῃ αἰγυπτίαν, ἀνθρώπους καὶ ζῶα. καὶ ἐκεῖ
 ὅπου ἦτον ὁ σαρὸς τετυπωμένος δεξιὴ τῆς χριστοῦ τῷ ἀμνῷ ἐκεῖ
 ὁ ἀγγελος δὲν ἐπ' ἡμῶν, μόνον ἦσαν πεφυλαγμένοι παρὰ θεῶν. καὶ ἔ-
 γιναν μέγας θριαυὺς πανταχῶς εἰς ὅλην τὴν αἰγυπτίαν. διότι οὐδὲν
 ἐδῶκεν ἡ ἡτοῦ χωρὶς ἀποθαμβῶν. ἀρχὴ ἀπὸ τῆς φαραὼ καὶ ἀπὸ τῆς
 ἀρχόντων. ὁ ἀπὸ τὸν τὸν λαόν. καὶ τέλει νύκτα ἐκεῖνη ἐμαζώχθη
 ὁ λαός ὁ λαός εἰς τὸν φαραὼ καὶ ἐβόησαν, ἄφες αὐτοὺς νὰ ὑπάγουν ὅτι
 πᾶσι τοῖς ἔξο λουραῖ οὐκ ἡμᾶς. ὁ δὲ φαραὼ εἶπε τὸ θαῦμα ἐκεῖνο
 τῷ θαλάτῃ. καὶ ἤκουσε καὶ τοὺς λαοὺς τῷ λαῷ καὶ τέλει ὁρμήν ὁ
 πῶν

ποῦ ὤρμησαν κατ' αὐτὸν. ἔκραξε τὸν κύβητα τὸν μαυρὸν ἔμφροσθεν
 τῶν ἀρχόντων. καὶ τῷ λαῷ καὶ τῷ εἰπεν. ἐπαρέτε τὴν ἑβραϊοὺς καὶ
 τὰ παροβαστα καὶ τὰ βοάδχα καὶ δὲ γὰτε ἀπὸ τὸν τόπον μου. καὶ ὑπο-
 γένετε λατρεύσατε κύβητ' τῶν θεῶν καθὼς λέγετε. καὶ δὲ λογιῶσα
 τε καὶ ἐμὲ. καὶ ἐβιάζοντο οἱ αἰγυπτῖοι νὰ δὲ γάλοιμ τοὺς ἑβραίους
 ἀπὸ ἐκεῖ δὲ ναυικὴν ἀποθανοῦν ὄλοισιν. καὶ ὡσανύ σκούρσδουσαι οἱ
 ἑβραῖοι τοὺς αἰγυπτῖους ὁ ποῦ τοὺς ἐζήτησαν τὸ χρυσάφι καὶ τὸ ἀσή-
 μιτους, καὶ τὰ πολὺνιμάτους φορέματα καὶ σκεπάσματα. ἐπ' ἡρε-
 τοις ὁ μωϊσῆς καὶ ὁ ἀαρὼν ἀπὸ τῶν αἰγυπτῶν ὁ ποῦ ἦσαν σκληροί
 ἐκεῖ χρόνους τετρακοσίους τρίατα. καὶ δὲ γῆκαν τὸν κύβητα αἱ δαῖδε-
 κα φυλαὶ τῶν ἑβραίων μετὰ γυναικας αὐτῶν καὶ μετὰ παιδία καὶ
 μετὰ ζῶα. καὶ ἐπῆραν καὶ τὰ λείψανα τῶν Γακὼβ καὶ τῶν Γ' οσηφ κα-
 θὼς ἐπαρήγειλεν αὐτοῖς. καὶ πρὸς αὐτὸν θεοῦ ὑπῆρχον καὶ ἐπερ-
 πατῆσαι ἀπέναντι τῆς ἐπαύλειος αἰαμέσον μαργάλων. καὶ ἀναμέ-
 σον τῆς θαλάσσης ἐξεναιτίας βειλσπεφῶν. καὶ εἶχαν φόβον μέγαν
 ἐ δειλίαν. οἱ δὲ αἰγυπτῖοι εἶπαν τὸν φαραὼν ἐφύγει οἱ ἑβραῖοι
 ὡσανύ εἶδαν καὶ ἄρρησαν νὰ ἔλθουν ὀπίσω, ἐσκληρύνε δὲ ὁ θεὸς τὸν
 καρδίαν φαραὼ καὶ τὸν ἀρχόντων αὐτῶν. καὶ ἐκινήθησαν εἰς θυμὸν καὶ
 εἰς μαίαν. καὶ ἐσυναξε τὰ φουσατάτου καὶ τὰ ἄρματα. καὶ ὅλιν
 τὸν δυνάμιν αὐτῶν. στρατηγός. σατράπας. καβαλαρέους. ἐ τρι-
 σάτας ἰσχυρῆς. καὶ κατεδίωξε μετὰ ὀρμῆς καὶ κακίας μεγάλης
 ὀπίσω αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν ἑβραῖοι ἐπὶ ὕδατι ἐν δυνάμει καὶ κυ-
 βερνήσει θεοῦ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ. ὡδήγησε δὲ αὐτοὺς ὁ θεὸς ὅλιν
 τὸν κύβητα ἐν σὺλῳ φωτὸς. δὲ νὰ μὲν σφαλοῦν τὸν στρατὸν ὁ ποῦ
 ἐπερπατῶν. ὅλιν τὸν ἡμέραν ἐν νεφέλῃ δροστερῇ ἐσκέπαζεν
 αὐτοὺς δὲ τὸν καύσωνα τῶν ἡλίου. ἡ ὁποῖα νεφέλη ἦτον τύπος τῆς θεῆς
 βαπτίσματος. ἡ νεφέλη μὲν τύπος τῆς πνεύματος. ἡ δὲ θάλασσα τῆς
 ὕδατος. τὸ δὲ πῦρ ὁ ποῦ τῆς ἐφύγης τὸν κύβητα, ἐσήμαινε τὸ πῦρ τὸ
 τῆς πνεύματος. διὰ τὸ ὁ ποῦ λέγει, αὐτὸς ἡμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύ-
 ματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ. ἡ γοῦν Χρὶστὸς βαπτίζει αὐτὸν τῆς θάπτης εἰς
 τὸ πῦρ τὸ πειλοτάιον, ἡ γοῦν εἰς τὸν γένναν ἐκείνους ὁ ποῦ δὲν τὸν
 πειθονται. ἡ δὲ τὸν χροικιὸν δὲ θεὸν. καινοποιεῖ δὲ ἡ γοῦν ἀναγχο-
 νὰ ἐν πνεύματι δι' ὕδατος χάριτι ἐκείνους ὁ ποῦ τὸν ἐγνωρίζω καὶ
 ἡ γοῦν δὲ θεὸν. δὲ τῶν ὁ ποῖον βαπτίσματος τῆς δι' ὕδατος δηλονότι
 καὶ τῆς

καὶ τὸ πνέοντος ἐλάθηναι τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὰ ἀμαρτήματα. ὥς
 δὲ ἔρθασεν εἰς τὴν θάλασσαν πλησίον ὁ μαϊσῆς μετὰ τῶν ἱβραίων
 καὶ ὁ φαραὼ ἤρξατο ὀπίσωτους τρέχοντας μετὰ φουσάτα του μετὰ
 βίας δὲ νὰ τοὺς φθάσῃ νὰ τὴς θανατώσῃ. καὶ οἱ ἱβραῖοι ὡς ἤ-
 κυσαν τὴν φωνὴν τῶν ἀλόγων καὶ τῶν ἀρμάτων καὶ τὸ φασάτη ἐγύ-
 ρησαν ὀπίσω καὶ εἶδαν τοὺς. καὶ ἦλθε μίγας φόβος καὶ τρόμος εἰς
 αὐτοὺς. ἑσπόντας ὁ πῦρ ἦτον ἡ θάλασσα ὁ μαϊσῆς τοὺς, καὶ δὲ εἶχαν πῦρ
 νὰ ὑπὸ καὶ νὰ τὴ φύγῃ. καὶ ὡσὰν εἶδαν ὅτι καταπλάκωνεν τοὺς ὁ
 φαραὼ ἐγύγρυσαν καὶ ἐβόησαν ὅλοι πρὸς μαϊσῆν καὶ εἶπον. δὲ π-
 δὲν ἦσαν μνημάτα εἰς τὴν αἰγυπτὸν ὑγαλίσμας ἀπὸ ἐκεῖ νὰ μας θα-
 νατώσῃς εἰς τὴν τὴν ἐρημίον εἶπε δὲ μαϊσῆς πρὸς αὐτοὺς. ἔτι ἐσ-
 θε σκεροὶ ὁ μηδὲν φαβέειτε. καὶ θέλετε ἰδοὶ τὰ θαυμάσια τῆ θεῆ
 καὶ τὴν σωτηρίαν ὁ πῦρ θέλει κάμει σήμερον εἰς ἡμᾶς. ἱβρίτες δὲ
 μαϊσῆς πρὸς κύριον. ὁ δὲ κύριος εἶπε πρὸς αὐτὸν, τί βοᾷς πρὸς με.
 εἶπε τῶν ἱβραίων νὰ ἐτοιμασθῶν, καὶ σὺ ἔπαρε τὴν ῥάβδον σου καὶ
 ἀπλώσε τὴν χεῖρα σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ὁ δὲ αὐτὴν καὶ τῆς ῥάβ-
 δου. καὶ γὰρ θέλω μεταβάλλει τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν. τοῦτίς
 νὰ τὴν κάμω γῆν νὰ σέβῃς μέσα μετὰ τῶ λαῶν. Ἰσραὴλ νὰ πε-
 ράσῃ. καὶ τὸ φαραὼ θέλω σκληρυνεῖ τὴν καρδίαν του καὶ τῶν ἀρ-
 χόντων αὐτοῦ νὰ ματαιωθῶν νὰ μὴ δὲν ἐγνωρίσῃ μόνον νὰ ἔμπην
 μέσα εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ ὀρμῆς καὶ θυμοῦ, καὶ δοξάσῃς μου
 ἐν φαραὼ. καὶ θέλω γινώσκει οἱ αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμαι κύριον
 θεός, καὶ δὲν εἶναι ἄλλος ἔξω ἀπὸ ἐμένα. ἠπλώσε δὲ ὁ μίγας μα-
 σῆς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ συνετάραξεν αὐτὴν
 ὁ ἐγένετο ἄνεμος διωκτὸς νότος ὅλῃ τὴν νύκτα καὶ ἐξηράθη ἡ θά-
 λασσα. καὶ ἔσπρε τὰ κύματα αὐτῆς ἐν δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν. καὶ
 ἔγνωεν ἡ μία μερία καὶ ἡ ἄλλη ὡς πᾶρ τεῖχος ἀσάλατος καὶ ἔμπηκεν
 ὁ μαϊσῆς με τὴς ἱβραίους μέσα καὶ ἐπερπατήσαν καθὼς εἰς τὴν
 γῆν μετὰ ἀμάξια καὶ με ὅλα τὰ ζῶα τῶν καὶ τῶν βουχῶν. οἱ δὲ αἰγύ-
 πτιοι ἔμπηκαν καὶ αὐτοὶ μέσα, καὶ τὴς ἰδιωχίαν ἀπιστία. καὶ δὲν
 ἐγνώρισαν νὰ καταλάβου ὅσα φοβερά θαύματα ἔκαμην ὁ θεός.
 δὲ τὴς ἱβραίους εἰς αὐτοὺς τοὺς αἰγυπτίους δὲ νὰ τοὺς λυτρώσῃ
 ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. ἀμὴ ἐκατάτρεχαν αὐτοὺς μέσα εἰς τὴν θά-
 λασσαν καὶ δὲ γῆκαν ὅλοι ἔξω εἰδότες. γυναικίς. πατρίᾳ ζῶα εἰς
 τὴν

πλώ σεριαν. ἦτον δὲ τὸ πέραμα μίλια σαραντα ὁ ποῦ ὑπέρασαν οἱ
 ἔβραιοι. οἱ δὲ αἰγύπτιοι μετὰ ἄρματα τέων καὶ μετὰ ἄλογα καὶ μετὰ
 ἄλυστους τέων διώκουν ἦσαν μέγα εἰς τέων μέσσω τῆς θαλάσσης. ὁ
 δὲ κύριος εἶπε τῷ μοῦσῶς καὶ ἔδωκε πάλιν μετὰ ῥαβδὶ τέων θά-
 λασσαν πλάγια. καὶ ἔσμιξεν ἡ θάλασσα καθὼς ἦταν πορῶτα καὶ
 ἐπλάκωσε καὶ ἐκαταπόντισεν ὅλην τέων στρατιάν τῷ φαραῶ. καὶ τὰ
 ἄρματα καὶ τὰς στρατηγούς. καὶ τοὺς τριτάτας. καὶ δὲν ἐγλυτώσεν
 ἐδνας ἀπ' αὐτοὺς να ὑπάγη εἰς τέων αἰγυπτον· καὶ ὄχε μίλυνμα.
 καὶ ἐλὼ θέρωσεν ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἡγοῦν τοὺς ἔβραίους ἀπὸ τῆς
 χεῖρας τῆς αἰγυπτίων. ἡ ῥάβδος γινώ ὁ ποῦ ἐκτύπησεν ὁ μοῦσῶς
 τέων θάλασσαν ἴσα, καὶ μετὰ ταῦτα πλάγια, ἐπορεύθη τὸν ταν
 ρὸν. ὡς δὲ εἶδαν οἱ ἔβραιοι τὰς αἰγυπτίους λοιποὺς καὶ πονιγ-
 μένους εἰς τὴν χεῖρα τῆς θαλάσσης, ὅτι ἦλθεν ὁ αἶμος καὶ τὰς ἐρηξῶν
 ἔξω, ἐγνώριαν τέων διώκουν τῷ θεῷ ὁ ποῦ ὑφάνισα καὶ ἔξω λυθρό-
 σε ὄχε τῆς θαυματουργιῶν αὐτῶ τοὺς αἰγυπτίους. ἐφοβήθη ὁ λαὸς
 τῆς ἔβραίων τὸν κύριον. καὶ ὅτις ὄρσαν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν φαραῶν
 τα αὐτῶ μασλῶ. ἦσαν δὲ οἱ ἔβραιοι ὁ ποῦ ὄλγῃ καὶ ἀπὸ τέων αἰγυ-
 πτον ἀνδρες χιλιάδας ἔξακόσαιο, χοεῖς γεωαικῶν καὶ παιδίων.
 ἰδόντες δὲ οἱ ἔβραιοι τέων διώκουν τῷ θεῷ καὶ τὸ θαῦμα τὸ φοβε-
 ρὸν ὁ ποῦ ἔκαμ καὶ ἐκαταπόντισε τοὺς αἰγυπτίους καὶ ἐλίτρωσέ-
 τους ἀπὸ τῆς χεῖρας αὐτῆς, ὕμνησαν καὶ ἐδοξάσαν μετὰ αὐτῆς καὶ τυμ-
 παίων. ὁ ἡ ἀδελφὴ τῷ μοῦσῶς Μαριὰμ ἡ ποροφῆτις ἔλαβε τύμ-
 παον εἰς τὸ χεῖρτις. ὁ ὄλγῃ καὶ μετὰ ὅλαις ταῖς γεωαῖκας βασάζω-
 σαι καὶ αὐταὶ τύμπανον, καὶ χοροδόντας ἔλεγον, σωμὲν τῷ κυ-
 εἰφ ἐν δόξῳ τῷ δεδοξάσαι. ἵππον καὶ ἀν' ἀβάτῃ ἐριψεν εἰς θά-
 λασσαν. ἡγοῦν τὰ ἄρματα τῷ φαραῶ. καὶ ὅλην του τέων διώκουν
 τοὺς καβαλάριους καὶ τοὺς τριτάτας ἐκαταπόντισεν εἰς τέων θά-
 λασσαν. δηλονότι τὰς ἐβύθισα καθὼς μόλιβι εἰς νερὸν διωκτὸν. ἡ
 ὡσαν πέτρα εἰς τέων θάλασσαν. ἔπος καὶ οἱ αἰγύπτιοι καὶ ἡ διώκ-
 μισ αὐτῆς ἐβύθισαν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης, καὶ ἡφανίσθησαν
 καὶ ἔξω λυθρόθησαν. ὅμως ἡ ἱερὴ θρᾶ θάλασσα εἰκόνιζε τέων θεο-
 τικον εἰς τὸν τὸν τρόπον ὁ πᾶς θέλατε ἀκέσῃ ὁ πᾶς τὸ λέγει ὁ θεὸς
 Δαμασκλὸς εἰς τέων ὁκτώηχον. ἐν τῇ ἱερὴ θρᾶ θαλάσῃ τῆς ἀπεν-
 ρογάμου νύμφης. εἰκὼν διεγράφη ποτὲ, ἡγοῦν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

πού ὁ μαῦσος ὁ δῆγει τὸ λαὸν τῷ θεῷ νὰ τὸν ἐπεράσει ἀπὸ τῶν ἔρυ-
 θραν θάλασσαν φεύγοντας τὸν φαραῶν. ἐκεῖ ἐζωγραφήθη ὡσαύτῃς
 εἰκονισμα τὸ μυστικὸν τῆς θείας ἐκκέντρωτικῆς καὶ κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἀπειρόγαμος δὲ νύμφη θέλει νὰ εἴπῃ μία νύμφη
 ἀπειρὸν γάμον. ἡγουμὸς ποῦ δὲν ἔχει σκίξιν ἀνδρὸς ἐπειδὴ ἦτορ
 παρθένος. καλὰ καὶ ἦτορ ἀρραβωνισμὸς μετὸν ἰωσήφ. δὲ φύλαξιν
 δὲ καὶ δὲ βολὸν. ἐπειδὴ ὁ διάβολος ἤθελεν ὅλας τὰς ποροφτείας
 ὁ ποῦ ἔλεγε νὰ ὁ ἦτος καὶ λόγος τῷ θεῷ. ἡγουμὸς ὁ Χριστὸς μέλλει
 νὰ σαρκωθῇ ἀπὸ παρθένον, ὑπὸ ἡγεῖας καὶ ἐφθερεταῖς παρθένας. του-
 τέστιν ἔβαλε λογισμοὺς κακοὺς καὶ κορασίων δὲ αἰμαρτίας, καὶ ἡλ-
 μόνον τὰς ἔβαλε τὰς κακοὺς λογισμοὺς. αἰὲν τῆς ἐκαμνε καὶ ἐρ-
 χόντοσαν καὶ ἔσμιγαν καὶ αἰδρας καὶ ἐκαμνε, αἰμαρτίας, καὶ ἄλλα
 κακά. καὶ τὸτο δὲ λαμβανέι ὅτι ἐφθερεταῖς παρθένας. δὲ τὸτο ἡ-
 θελήσαν ὁ θεὸς καὶ ἐδόθη τῷ ἰωσήφ ἡ θεοτόκος εἰς φυλάξιν δὲ νὰ
 διελύσῃ τὸν δὲ βολὸν καὶ νὰ πληρωθῇ καὶ αἱ ποροφτείας. πορῶ-
 τον μὲν ὅτι λέγει ὁ ἐξελήλ, ἡ πύλη αὐτὴ κεκλεισμένη εἶσαι, καὶ
 οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ διὰ τῆς. ὅτι κύριος ὁ θεὸς καὶ θνηταὶ ἐπ' αὐτῷ
 τῷ φαγεῖν ἄρτον. δηλοῖ δὲ τὸτο ὅτι νὰ ἐγκασθῇ παρθένος καὶ νὰ
 ἔχῃ ἡσπ, καὶ πάλιν νὰ μένῃ παρθένος. καὶ τὸτο ὅτι λέγει τῷ φα-
 γεῖν ἄρτον διαλαμβάνει, τὴν σάρκα ὅτι ἔλαβεν ὁ κύριος ἀπὸ τῶν
 ἀγίων παρθένων. καὶ ἐκείνο ὅτι λέγει, εἰσελεύσεται καὶ ὁ ἐξελύσεται,
 δηλοῖ τὸ εἰσελεύσεται θέλει ἔμπει, καὶ ὁ ἐξελύσεται, θέλει
 εὐγεῖ. καὶ ἔσται ἡ πύλη κεκλεισμένη. τουτέστι νὰ ἔχῃ ἡσπ καὶ πάλιν
 νὰ μένῃ παρθένος. ὡσαύτῃς μία πόρτα νὰ εἶναι κεκλεισμένη πάντοτε,
 καὶ νὰ ἔμπει πινὰς ἀπ' αὐτῶν τῶν πόρταν καὶ νὰ εὐγεῖ, καὶ ἡ πόρτα
 νὰ εἶναι πάντοτε κλεισμένη. δὲ τούτο εἶναι τὸ θαῦμα μέγα, καὶ
 τὸτο εἶναι ὅτι λέγει καὶ ἀλλαχού ὁ θεὸς Δαμασκηνὸς καὶ τὸν τὸ
 θαῦμα. ἡγουμὸς πορῶμα εἶναι ὁ ποῦ ποτὲ δὲν ἤκούθη. καὶ
 εἶναι θεοπορετὶς. ἡγουμὸς καθὼς πορῶμα τῷ θεῷ νὰ μὴδὲν εἶναι κα-
 μία αἰμαρτία εἰς τὰ πορῶματα ὅτι οἰκοδομῇ ὁ θεός. διότι εἶναι
 πορῶμα νέον ὅτι δὲν ἔγνω ποτὲ τῆς παρθένου τῶν κεκλεισμένων
 πύλων, τουτέστι τῶν θείων μήτρων τῆς παρθένου σαφῶς διαδοθεῖς
 κύριος, ἡγεν φανερά ἐπεράσει ὁ κύριος, δηλονότι εἰσέβη εἰς τὴν μή-
 τραν τῆς θεοτοκου καὶ ἔλαβε σάρκα. καὶ ἔγγεν τέλειος ἀνθρώπου

καὶ ἐλθὼν ἦν γυνὴς ἐν εἰσόδῳ τοῦτέστιν ἐσέβη εἰς τὴν μήτραν τῆς
παρθένου καὶ χωρὶς σαρκᾶ. καὶ σαρκοφόρος ὦφθη ἐν ὧσδω θεός.
καὶ ὅταν δὴ ἦκεν ἦσαν σαρκοφόρος, δηλονότι σαρκωμένος θεός καὶ
ἀνθρώπος αὐτὸς ὁ κύριος καὶ θεός. καὶ μένει ἡ πόλις κεκλεισμένη.
ἡ πόλις τοῦ παρθένου. καὶ ἐν τόκῳ παρθένος. καὶ μετὰ τόκον παρθέ-
νος τὸ ὅποιον λέγει αὐτὸς ὁ Δαμασκηνός. ἦν περὶ νὰ ἐγκασρω-
θῇ ἦσαν παρθένος. καὶ ἀφ' οὗ ἐγκασρώθη παρθένης. καὶ ἀφ' οὗ ἐγέν-
νησε παρθένης. ἀκομὶ λέγει καὶ ἄλλη παροφητεία τῆς Ἡσαΐου. δο-
θήσεται τὸ ἐσφραγισμὸν βιβλίον ἀνδρὶ εἰδόπ γράμματα, ἡγοι-
εσφραγισμὸν βιβλίον καὶ βελομένην λέγει τὴν παρθένον τὸ ὅ-
ποιον ἐβέλωσεν ὁ θεός μετὰ βούλαν τῆς ἀγίου πνεύματος. καὶ δὲν
ἐτύχετε ποτε πνας νὰ τὸ ξεβελώσῃ ἡγοι νὰ τὸ ξεπαρθενώσει.
καὶ βιβλίον λέγει ἡ παροφητεία ἐπειδὴ εἰς αὐτὴν τὴν παρθένον ἦσαν
γεγραμμένη ὅλη ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. καὶ πίνος νὰ δοθῇ τὸ ἐσ-
φραγισμὸν βιβλίον, ἀνδρὶ εἰδόπ γράμματα, δηλονότι νὰ ἤξῃ
τὰ πράγματα τῶν κόσμων. ἡγοι τὰ σαρκικά. ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἰω-
σήφ εἶχε γυναικὰ καὶ παῖδια. λοιπὸν ἐκεῖ μαύσῃς διαίρετης τῆς
ὑδατος. ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρετῆς τῆς θαλάσσης. τότε τὸν βυθὸν ἐ-
παίζοντο νὰ ἀβρόχως ἰσραὴλ. νυνὶ δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀπο-
ρώς ἡ παρθένης. καὶ καθὼς ὁ μαύσῃς εἰς τὴν ἐρυθρὰν. θαλάσ-
σαν ἔσχωσε τὰ νερά μετὰ μίαν ράβδον καὶ τὰ ἑμείρασε. καὶ ἐσαθῇ τὸ νε-
ρὸν εἰς μίαν μερίαν καὶ ἄλλην ὡσὰν τείχος, καὶ ἀκίρασε τὰ βάθος καὶ
ἔμεινεν γῆ ξηρὰ. καὶ θαῦμα φοβερὸν νὰ σαθῇ τὰ νερά ὅρθα ὡ-
σὰν τείχους ὁ ποῦ κτίζου. ἡ ὅποια ράβδος ἰσημαίνε τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον. καὶ νὰ περάσῃ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, ἡγοι οἱ ἐβραῖοι δὲ ξηρὰς.
ἡγοι εἰς τὴν γῆν ἀπαύω ἀνάμεσον τῆς θαλάσσης. ποῦ ποῖον εἶναι
μισῆλον φοβεράτατον. χωρὶς νὰ βραχύν τὰ ποταμιάτους. ἔπει-
καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς δὲ πνεύματος ἀγίου ἐπέρασεν
ἀπὸ τῆς μήτρας τῆς ἀειπαρθένου. θεοτόκου ἀβροχὸς ποσιν. ἡγοι
χωρὶς ρεῖσιν ἀνδρός. ἡ θαλάσσα μετὰ τὴν παρθεῖν τῆς ἰσραὴλ ἐ-
μεινεν ἄβυθος. δηλονότι ἀφ' ἧς ἐπέρασεν ὁ ἰσραὴλ ὁ ὅποιος λέγεται
νῆς, εἰς τὸν τύπον τῆς δευτέρας Χρυσῆς ἔμεινεν ἀπειραπότης, ἡγοι
ὁ πῶς δὲν πέραν ἐσαθῇ πλέον τινας, ἐπειδὴ ἦλθεν εἰς τὸν τοπὸν αὐ-
τῶν καὶ ἔμεινεν ἡ θαλάσσα ἀπειραπότης. ἡ ἀμεμῆτος καὶ τὴν κῆ-
σιν τῆ

σιν τὴ ἐμμανεὴν ἔμενεν ἀφθορός. ἤγνω ἡ παρθένος ὅπου δὲν εἶχε
καμίαν μέμφιν τετέστι καταλαλ. αὐ. ἢ κατηγορίαν, μετὰ τὴν γίν
ησι τὴ ἐμμανεὴν ἔμενεν παρθένος. ταῦτα εἰπα μὲν πρὶ τῆς ἐρυ
θρας θαλάσσης καὶ καθέξῃς ὅπου εἰκόνιζεν τὴν παραγίαν ὅσως νὰ
ἐλθὲν εἰς τὸ ποροκείμενον. ἐπὶ ἤρην δὲ ὁ μαῦσῃς τὰς ἡμέρας ἀπὸ
τῆς ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ τὰς ἐπὶ ἡλίου εἰς τὴν ἔρημον Σαρ. καὶ ἐπὶ ἡγαν
εἰς τὴν ἔρημον Σαρ μέγα ἡμέρας τρεῖς καὶ δὲν εὐρεσκάν νερόν νὰ πίνῃ.
καὶ ἦλθαν εἰς τόπον καλόμενον μερράν καὶ δὲν ἐδιδόνταν νὰ πίνῃ ἀπὸ
τὸ νερόν ὁ ποῖ ἤνυεν ὅτι ἦτον πολλὰ πιπρόν. καὶ ἐβαρύνετο ἡ καρδία
τῶ λαοῦ τῆς ἐβραίων κατὰ τὴν μαῦσῃς καὶ ἔλεγον. πῶς ποῦναι.
καὶ ἐβόησαν ὁ μαῦσῃς πρὸς τὸν κύριον καὶ τοῦ ἰδεῖν ξύλον καὶ τὸ
ἐβαλεν εἰς τὸ νερόν καὶ τὸ ὄραν ἐκείνῳ ἐγλυκαίνθη τὸ ὅτι ἦτον ξύλον
ἐπορεσκόντι τὸν σπῆν. λοιπὸν ὅσα θαύματα εἶδαν τὸ γένος τὸ ἄπιστον
καὶ μισρὸν τῆς ἐβραίων ὁ πᾶς ἔκαμν ὁ Θεὸς διὰ τὰς ταῦτο ποῦα ἡμέ
ραι αὐτῶν καὶ ἐμάθετε ὅτι εἶναι φοβερά ὁ ὀξεία. ποσὸν περισ
σοτέρως ἐγὼ γυγίζον πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν μαῦσῃν καὶ ὡς αὐ
τὸν ἦλθαν εἰς τὴν ἔρημον Σαρ. εἰς τὸν μέγα τὸν δεύτερον ὁ ποῦ δὲ γῆκεν
ἀπὸ τῆς αἰγυπτῶν ἔλεγον πολλὰ καὶ ἐβαρύνετο κατὰ τὴν μαῦσῃς
λέγοντες, ὅτι καλύτερον εἶχα μὲν νὰ ἡθελα μὲν ὁποῦα ἀπὸ δαρ
μῆς τῆς ἀφῆν τῆς μας. διότι ὅταν ἡθελα μὲν καδίση εἰς τὸ τραπίζῃ
τοὺς χορτανα μὲν πᾶν ἀγαθὸν φάμι κρεατῶ. καὶ ἡφρέμας ἐδῶ
εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἀποθάνω μὲν ἀπο φαγῆτον. καὶ ἀπὸ τῆς δι' ἡμῶν καὶ
βλέποντας ὁ Θεὸς τὸν γογγυσμὸν καὶ τὴν ἀχαριστίαν πᾶσι γογγυ
ζοῦν καὶ δὲν ἀχαριστοῦν τὸν Θεὸν. εἶπε τῇ μαῦσῃς. ὅτι εἰπὶ τὰς
ἐβραίων αὐτοῖς θέλω τὰς σείλει φάμι ἀπὸ τὸν ἐρατὸν ὁ ποῦ θά
λασκω χορτάσει ἀπὸ πᾶν εἶδος. ἤγνω ὁ φάνι ὅπου ἐπιθυμοῦν. καὶ
τὸ ἴσως ἔρας πλῆθος πολίων ὀρεκία. καὶ ἔπος τὰς ἐσειε τὸ βραδὺ
ἐρήκία ὁ πᾶς ἐγὼ μῖσαι τὰ ἀμαξία καὶ ἐβαρίθησαν τραγοντες καὶ ὅτι
τὴν αὐτοῖς ἐβρέξε τὸ μᾶνι τὸ ἐρατὸν. ὡσαν χιόνι αὐτῶν. καὶ ὡ
σαν τὰ εἶδαν οἱ ἐβραῖοι ἔλεγον ἔειπας τῇ ἀλλοῦ, καὶ ἔρας πῶς πῶς
το. διότι δὲν τὸ ἴσως καὶ ἐρωτησαν τὸν μαῦσῃν. καὶ αὐτὸς τὰς εἶπεν
ὅτι τὰς πῶς εἶναι τὸ φάμι ὅτι εἶδαν ὁ κύριος νὰ τὸ φαγῆται. ἐπὶ
ραὶ δὲ τὸ μᾶνι ἐκείνο καὶ ἐτραγῆται καὶ ἐχορτασῆται πᾶς ἡμέρας κα
τὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὁ πᾶς ἐπιθυμεῖ νὰ φάγῃ. ἢ φάμι. ἡμεῖς. ἢ φά
ει.

ει. ἢ ἄλλο ὀψώνι· καὶ ἐλάβαν τὴν γλυκύτητα ἐκείνη ὅτι ἐπιβί-
κει. λέγει ὁ Δαβὶδ, καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, ἡγοῦν τροφὴν
ἀχειροποίητον· τὸ ὅποιον ἐπαρατύπωνε τὸν Χριστὸν ὅτι ἐκατέβη
ἀπὸ τῆς ἐρανης· καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς τὰς πνεύμας τὴν μουσικὴν τροφὴν
τὸ σῶμα αὐτοῦ. καὶ ὅποιος τρώγει αὐτό, ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰ-
ωνων. ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπε τῷ Ααρὼν ἔπαρε μίαν σάμνον χρυσῶν. καὶ γέ-
μισέτω ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἑράσιον μάννα καὶ βάλε αὐτὸ ἐμφορῶσαι τῇ θιᾷ
εἰς φιλᾶξιν εἰς τὰς ὀχτὰς ἡμέρας. καὶ ἔκαμην ὁ Ααρὼν καθὼς εἶπεν ὁ
Μωϋσῆς, καὶ ἔλαβε τὴν χρυσῶν σάμνον καὶ τὴν ἐγέμισεν μάννα.
καὶ ἔβαλέτω εἰς φιλᾶξιν. καὶ οἱ ἑβραῖοι ἔτρωγον τὸ μάννα χρόνους
σαραντα. ἕως ἡλλῆθεν εἰς τὴν γλῶττις ἐπαγγελίας. καὶ ὁ Μωϋσῆς
ἐπῆρε τὰς ἑβραῖους ἀπὸ τῆς ἔρημου καὶ ἐπερπάτη μετ' αὐτοὺς καὶ
δὲν εἶχαν νερὸν νὰ πίοιεν. καὶ ὕβριζαν τὸν Μωϋσῆν καὶ ἔλεγον. δός-
μας νερὸν νὰ πώμεν ὅτι ἀποθεσάμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες μας
καὶ τὰ παῖδιά μας καὶ τὰ ζῶα μας. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς κύριον·
τίνα κάμω εἰς τὸν λαόν τέτον. Ὁ εἶπε κύριος. ἔπαρε τὴν ράβδον σου
καὶ τὸν λαόν, καὶ ὕψαι καὶ δός τῷ πέτρῃ ἐκείνῃ ἐν χωρῇ β, καὶ
θέλει εὔγει νερὸν νὰ πῖει ὁ λαός. καὶ οὕτως ὁ Μωϋσῆς ἔλαβε τὴν
ράβδον σου καὶ ὥσαν ἐπῆγε μετὰ τῷ λαῷ ἔδωκε τῷ πέτρῃ καὶ ἐ-
γήκαν βρύσσαι νερὸν. καὶ ἡ πέτρα ἐκείνη ἐπαρατύπωνε τὸν Χριστὸν,
καθὼς λέγει ὁ ἀπόστολος, ἡ δὲ πέτρα ἡνὶ Χριστὸς, αἱ δὲ βρύσσαι τὸ
νερὸν ὅτι ἐδύνηκαν ἐδηλοῦσθαι τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ὅπου ἐδύνηκαν
ἀπὸ τῆς ἀχρεῖας τοῦ πληρώσαι τὴν καρδίαν, καὶ τὸ μὲν ὕδωρ ἵνα πληρώ-
σῃ ἡμᾶς, τοῦτέστι τὸ ἅγιον βάπτισμα ὅπου μᾶς καθαρίζει. τὸ δὲ αἷμα,
ἵνα μᾶς ἀγαθίστη ἡγοῦν ἡ θεία κοινωνία. ἡλθε δὲ ὁ ἀμαλὴ κ καὶ ἐπο-
λέμει μετὰ τῶν ἑβραίων. καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῇ καὶ ἀνέβη εἰς
τὸν βοσκὸν καὶ ἀπῶσε τὰ χεῖρά του καὶ ἐνικούσαν οἱ ἑβραῖοι τὸν
ἀμαλὴ κ. καὶ ὅταν τὰ ἐκατέβαζεν ἀπὸ τὸν κόπον τὰ χεῖρά του ὅτι
ἦσαν βαρεὰ ἀπὸ τῆς παχύτητος ἐνέκα τοὺς ἑβραίους ὁ ἀμαλὴ κ.
διότι ὅταν εἶχε τὰ χεῖρά του ἀπλωμένα ὁ Μωϋσῆς ὁ ποῦ ἐνικούσαν
οἱ ἑβραῖοι, ἐπαρατύπωνε τὸν σταυρὸν καὶ τὴν διώκω αὐτῶν. καὶ ὅταν
ἤθελε τα καταβάσῃ ἐχαλᾶτο ὁ σταυρὸς καὶ ἐνέκα ὁ ἀμαλὴ κ τοὺς
ἑβραίους. βλέποντας δὲ ὁ Μωϋσῆς οὕτως, ἔκραξε τὸν Ααρὼν, καὶ τὸν
Ἄνρ καὶ ἔβασαν τὰ χεῖρά του. καὶ οὕτως ἐνίκησαν οἱ ἑβραῖοι τὸν
ἀμαλὴ κ.

ἁμαλὴ κ. καὶ ὁ μωϋσῆς περιετύπωνε τὸν Χεῖδόν. τὰ δὲ χεῖρά του
 ποῦ τὰ εἶχεν ἀπ' λαμβάνει τὸν ἥμιον τ' αὐρὸν ὡς ἐπαμύ. ὁ δὲ ἀαρὼν
 καὶ ὁ ὦρ οὐ ποῦ ἦταν εἰς τὴν δεξιάν του μερίαν καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὴν
 αὐριαν. ἦσαν εἰς τύπον τῆς δύο λησῶν. Ὡς νίκη ὁ ποῦ ἐνίκησαν
 εἰς ἑβραῖοι τὸν ἁμαλὴ κ. ἐπορεύοντο τὴν νίκην τῆς Χεῖδός ποῦ
 ἐνίκησε τὸν δεβόλον. ὅμως μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀφ' ἑλδὸς θεράδῃ-
 σαν οἱ ἑβραῖοι ἀπὸ τῆς αἰγυπτοῦ. ἐκάλεσε κύριος ὁ Θεὸς τὸν μωϋ-
 σῆν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς σινᾶ ὄρους. καὶ ὡσανύθελαι νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ
 ὄρος. νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τὸν Θεόν, ἐπῆρε καὶ τὴς ἑβραίων μετ' αὐτῶν. ὁ δὲ
 μωϋσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος. εἰς νὰ λαβῇ τὸν νόμον, καὶ ἔφηκε πᾶσι τοῖς
 λαοῖς μετὰ ἀαρὼν τῶ ἀδελφῆ του. καὶ εἰπεύς, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς
 τὸ ὄρος. εἰς νὰ λάβω τὰς ἐντολὰς παρὰ Θεοῦ. καὶ ἐσὶς ἀναπαύσε-
 θε καὶ ἐρῶν ὡς ἐως νὰ κατέβω πάλιν εἰς ἑσας. καὶ ἐὰν τύχῃ καὶ
 ἔλθῃ ἡ πότις κρείσῃς ἢ δεσφονία. ἰδοὺ ὁ ποῦ ἐφύω τὸν ἀαρὼν καὶ το.
 ὦρ κεφαλῇ εἰς ἑσας. καὶ ἀνέβη μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἐσκέπασεν
 ἡ νεφέλη τὸ ὄρος. καὶ ἐκατέβη ἡ δόξα κυρίως τῆς θεῆς ἐπὶ τὸ ὄρος σινᾶ.
 καὶ ἐκάλυψεν αὐτὴ ἡ νεφέλη. τὰ δὲ εἶδος τῆς δόξης κυρίως, ἡ γοιμὴ ἡ
 θεωρία ὁ ποῦ ἦτον εἰς τὴν κορυφὴν τῆς βουνού, καὶ τὴν ἐβλάπτει οἱ
 ἑβραῖοι. καὶ ἦτον ὡς ἐπὶ πυρ φλέγον. τετρεῖς καθὼς φωτὶς ὁ πᾶς καίει.
 καὶ ὡς εἶδαν τὸ τοῖς ἑβραῖοι ἐλάβον φόβον μέγαν. καὶ ὑπῆλθον ὁ μωϋ-
 σῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης. καὶ ἐκαμῶν ἐκεῖ σαραντὰ ἡμέρας. καὶ
 σαραντὰ νύκτας. καὶ ἐλάλησε μετὰ τῆς Θεοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὰς
 δέκα ἐντολὰς ταύτας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ εἰς πλά-
 κας. αἱ ὁποῖαι ἦσαν ζυφύβη γεγραμμένας μίαν μερίαν καὶ ἄλλην.
 Πρώτη ἐντολὴ. κύριος ὁ Θεός σου κύριος εἰς ὅτι. καὶ οὐ προσκυνοῖς. Αἱ δέκα
 σεῖς Θεὸν ἀλλότερον. ἡ γοιμὴ ὁ Θεός δὲν θέλει ἄλλον Θεόν νὰ πορ- ἐντολαί.
 σκυνοῖς μόνον αὐτὸν τὸν ἑνα ἀληθινόν Θεόν. καὶ τοῦτο εἶπε τῇ ἑ-
 βραίων δεβὰς τὴν ἀληθινὴν εἰδωλολατρείαν ὅτι ἐκράτῃ-
 σαν πολλοὶ ἀπ' αὐτῶν. Δεύτερα ἐντολὴ. οὐλήψῃ τὸ ὄνομα κυ-
 ρίου τῆς Θεοῦ σου ἐπὶ μάταιον. Ὡς τὸ ὄνομα ἐκείνου τῆς θεῆς νὰ
 μὴ δέν τὸ ἐπαροῦς εἰς μάταιον καὶ εὐκαιρον νὰ τὸ ὄνομα οὐκ ἀλλῶ
 ὁ πᾶς δὲν φέρεται. Τρίτη ἐντολὴ, τὰ φυλάξωμεν τὴν ἡμέραν τῆς
 σαββάτου. Σάββατον θέλει νὰ εἴπῃ ἐλληνικὰ κατὰ παλαι-
 ῶς ὅτι ὁ Θεός ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ὁ ποῦ ἀρχισεν νὰ κτίσῃ τὸν
 κόσμον.

κόσμον, εἰς τὴν ἐβδόμην ἐτελείωσεν τὰ ἔργα ὁ ποῦ ἤθελε καὶ ἔκαμε κατὰ τὴν λέγει ὁ μοῦσῃς, ὅτι τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ὁ ποῦ εἶναι τὸ σάββατον ἐκατέπαυσεν ἀπὸ ὅλας τὰς ἔργα καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ πρὶν παρα τὰ ἔλθῃ νὰ σαρκωθῇ ὅτι νὰ τιμᾶται ἐκεῖνη ἡ ἡμέρα τῷ σαββατοῦ. Τετάρτη ἐντολή, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁποῖος ἐκεῖνος δὲν ἀγαπᾷ τὰς γονεῖς αὐτῶν ὁ ποῦ δὲν κεν αὐτὸς δὲν ἔχει ἀνθρώπιν φύσιν, μόνον τῆς ὀχέας, ἢ ὁ ποῖα ὀχέα ἔχει μίαν φύσιν ὅτι ὅταν σμίγῃ τὸ ἀρσενικὸν μετὸ θηλυκὸν βάλῃ τὸ ἀρσενικὸν τὸ κεφάλιν ἐκ τὸ σῶμα τῷ θηλυκοῦ. καὶ ἀπὸ τῆς τῶς γλυκύτητος τρώγῃ τὸ κεφάλιν τῷ ἀρσενικῷ τὸ θηλυκὸν. καὶ μετ' ἐκεῖνο ἐγκυβρῶνται. καὶ πάλιν ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῶς ὄραν τὸ θηλυκὸν τρώγῃ τὰ παιδία τῶν κοιλίας τῆς μητέρας τῆς καὶ δύνου ἐξοῖ. καὶ ὁποῖος κακολογεῖ τὸν πατέρα σου ἢ τὴν μητέρα τὸν θεὸς δίδωσι κακὸν θάνατον. διότι ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἔχουσιν τὸν τόπον τῶς πεινῶντες ἰδῶν εἰς τὸν κόσμον. Πέμπτη ἐντολή νὰ μὴ δύνῃ φοιδοῦν. Ὁποῖος φοιδοῦν, γίνεταί ὁμοιος τῷ καὶν. ὁ ὁποῖος ὁρώς ἐφόνδον εἰς τὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν γῆν μετὰ αἷμα τῶν ἀδελφῶν. καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας οἱ νόμοι ὅτι καὶ αὐτὸς τῶς φανέας νὰ ζῶνται τὸ αἷμα, ἡ γὰρ νὰ λαμβάνει θάνατον. λοιπὸν ὁ φάνος εἶναι μέγα ἁμαρτία. καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας ὁ θεὸς ἐπ' ἀρῇ γυναικῶν αἰθρῶν νὰ βλέπεται ἀπὸ τὸν φόνον ὅλας νὰ μὴν κόλασθαι αἰωνίως εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον μετὸν καὶν. Ἐκτὴ ἐντολή, τὰ μηδὲν κλέψῃς. Ἡ κλεψία εἶναι ἁμαρτία μεγάλη καὶ μεμνημένη καὶ ἐντροπασμένη. κραεῖ δὲ αὐτῶν ἡ γυναικὶς αἷμα. καὶ ὅσοι κλέπτουσιν καὶ ἀρπύζουσιν τὰ ξένα πράγματα ἐκεῖνους κραεῖ αἰθρῶν αἵματων. Ἐβδομή ἐντολή εἶναι, νὰ μὴν μοιχεύῃς. Ἡ μοιχεία εἶναι μεγαλύτερον ἁμαρτία ἀπὸ ὅλας τὰς ἁμαρτίαις. καὶ ὅσοι τῶν κάμνουν αὐτῶν, ἢ αἰθρῶν ἢ γυναικῶν, κληρονομῶσι τὴν αἰώνιον κόλασιν, τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῶν διαβόλων καὶ τῶν ἀγγέλων αὐτῶν. Ὁ ὅσην ἐντολή εἶναι, νὰ μὴν ψευδομαρτυρήσῃς. Ἡ ψευδικὴ μαρτυρία εἶναι ἀρῆσις Χρῆσθ. ἴσονται ὅπου ἀρεῖσαι τὴν ἀληθειαν. ἢ ὁ πῶς ἀληθεῖα εἶναι αὐτῶν ὁ Χρῆσθ. καὶ μαρτυρεῖς ψέματα. καὶ ἀδικεῖται ὁ ἀδελφός σου ὁ Χρῆσθ. καὶ παιδεύει αὐτὸν ἀδίκως ἡ κρίσις. διότι πολλὰς φορὰς τινὲς ἢ ἀπὸ ἑξ

δραν.

Θραν. ἢ ἀπὸ συγγένειαν. ἢ ἀπὸ φιλίαν. ἢ ἀπὸ πληρωμῆς ὑπάγει καὶ μαρτυρεῖ ψέματα καὶ θανατάνει τὸν ἀνθρώπου ἢ χάνει τὰ πράγματα ταύτου. καὶ ὅτε τὸ ὁ Θεὸς ὁ δίκαιος θέλει τὰ τοιαῦτα ποδῶσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὁ μὲν μετὰ τῶν ἄλλων ψάδ' μαρτύρων. Εἴ νά τι ἐντολὴ νὰ μὴ ὀπιθυμῆς τὴν ζωαῖα τοῦ πλησίον σου. Ἄλλοι εἶναι νόμοι χρίσει πινάς. καὶ ἄλλοι εἶναι νὰ ὀπιθυμῇσι. Διότι ἡ μοιχεία εἶναι ἔργον τέλειον. ἡ δὲ ὀπιθυμία εἶναι ἀμαρτία ἀτελής. Διότι μόνον ἐπεθύμησεν καὶ ἡμοίχρυσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ. ὅτε τὸ καὶ ὁ Χρῆστος λέγει εἰς τὸ ἱερὸν βιβλίον. ὁ ἐμβλέψας γυναικὶ εἰς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἢ ἡ ἡμοίχρυσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ἢ γινώσκῃ μοιχείαν τὴν ἑκατέρω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς. ἀμαρτία μεγάλην τὸ λέγει ὁ Θεός, διότι πρῶτον καὶ ῥίζα εἶναι ἡ ἐπιθυμία, καὶ τότε τὸ ἔργον. καὶ ὅτε τὸ πνεῦμα τοῦ δὲν ἐλείψει νὰ μὴ τελειώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν. Δεκάτη ἐντολὴ εἶναι, νὰ μὴ ἐπιθυμῆς τὰ κτήματα τῶν πλησίου σου. Κτήματα λέγει ὁσπῆτα. αἰμπέλια, χωράφια, καὶ ἄλλα πράγματα ὑποστατικὰ ὅτε τὸ ποῖον λέγει ὁ φοροφῆς ἐκ μέρους τῶν Θεῶν. οὐαὶ οἱ προσάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν εἰς ἀγρὸν. ἢ γινώσκῃ οὐαὶ εἰς ἐκείνους ὁ ποῦ σημεῖον εἰς ὅσῳ κτήματι ὁσπῆτα. ἢ τὸ χωράφι εἰς χωράφι. διότι ἐπιθυμῇ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ ἀδικήσῃ τὴν γειτόνιστον, ἢ γινώσκῃ τὴν χρεῖαν τὸ πρᾶγμα. ἢ διωστικῶς, ἢ μεθώρα, καὶ ἀδικεῖ αὐτόν. καὶ τυγχίνει καὶ εἶναι καὶ ὀρφανός, ἢ χήρα ὁ ποῦ ἀδικεῖται, καὶ ἐπ' αὐτὴν ἀμαρτία ὡσαν καὶ τὰ ἄλλα. ὁποῖος ἐπιθυμῇ τὰ πράγματα τῶν ἀλλοτρίων καὶ ὅτε τὸ κάμνει χεῖρα νὰ μὴ κάμω μὲν ἀδικίας καὶ πένον μὲν τὰ ξένα πράγματα. Διότι λέγει ὁ Θεὸς ἀπόστολος, ἀδικοὶ βασιλείαν θείαν κληρονομήσασιν. Ὡς ὅτε εἶδεν ὁ λαὸς ὅτι ἀρνήσεν ὁ κοῦσος νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸ ὄρος. ἐσωμάχθησαν ὅλοι καὶ ὑπῆσαν εἰς τὸν ἀσάρην καὶ τὴν ἑπ' αὐτῶν, ὅτι κάμειαι θν' νὰ εἶναι μετ' ἡμᾶς, ὅτι ὁ κοῦσος. τὸτος ὁ ποῦμας ἐγγάλιν ἀπο τὴν αἰγυπτὸν δὲν ἠξέρομην ἡ ἐγινεν. ὁ δὲ ἀσάρην ὡς τὸ ἦκεσεν ἐβρέθη πολλὰ εἰς τὸν λόγον τὸτον. καὶ θέλοντας οἰκονομικῶς νὰ ἀναταύσῃ τῆς λαοσύνης αὐτῆς ὅτε νὰ πᾶν πᾶσι, εἶπεν ὅτι φέρετέ μοι ὅλα τὰ χρυσάφια σας ὁ πᾶν βίαια αἰγυπτίους σας νὰ τὰ βάλλω εἰς τὴν φωτὴν νὰ τὰ χωνύσω νὰ σας κάμω Θεὸν νὰ προσκυνῆτε, καὶ τὸτος εἶπεν. θαρρόντας ἐπὶ δὲν θέλουν πᾶσι φέρει.

ἔποιε εἶναι μετὸν κύριον ἡμῶν ἀπ' ἑλθὼν πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἔλθον πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῆς λαοῦ. ἔειπεν αὐτοῖς. τὰ δὲ λέγει καὶ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, νὰ παρῆτε τὸ σπαθίον νὰ ζώσῃτε, νὰ σκοτωσέτε ἐκείνους ὁ λαὸς ὁ πῦρ ἔστησαν ἔκαμαν τὴν συμφωνίαν τῆς τοιαύτης παρανομίας, καὶ ἐγένη ἡ τοιαύτη κατεδίκη. ἡ ὁποία εἶναι γέλοιον καὶ παίγνιον, ὁ πῦρ ἔγινε τὸ μὲν χάρις ἐκείνῳ ἔδωκεν εὐσυναν εἰς αὐτὸ. καὶ κατὰ τὸ λογὸν τῆς μωυσέως ἔκαμαν οἱ υἱοὶ τῆς λαοῦ καὶ ἐκοίλαν τρεῖς χιλιάδας ἀνδράς, καὶ ὡς ἀν' ἔκαμαν ταύτην τὴν ἐκδίκησιν οἱ υἱοὶ τῆς λαοῦ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ μωυσῆς, ἔσεῖς ὁ πῦρ ἐκείνῳ τὸ δέλημα τῆς θεῶν, θέλει δοθῇ εἰς ἑσὰς εὐλογία παρὰ θεῶν. καὶ ὡς ἀν' ἀπέρασεν ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἐπὶ τῇ αὐρίῳ εἶπεν ὁ μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν. ἔσεῖς ἐπέσκατε εἰς ἀμαρτῆαν μεγάλην εἰς αὐτὸ ὁ πῦρ ἐκείνῳ. καὶ τὰρὰ εἶδετε ὁ πῦρ αἰνὰ βαίνω εἰς τὸ βουμὸν νὰ δεινῶ τῆς θεῶν. καὶ οὕτως ἐποίησε. καὶ ἀνέβη καὶ ἐλάλησεν τῇ θεῶν ἔχον τὸν λαόν ὁ πῦρ ἀμαρτίαν. καὶ ὡς ἀν' ἐλάλησεν τῇ θεῶν εἶπεν τουτο ὁ Θεὸς, ὁποῖος ἔσφαλεν ἐγὼ θέλω τὸν ἔξλαλείν. τότε λέγει του, ἔπαρε δύο πλάκας καὶ δώδεκα τῶν πρώτων εἰς ὅπου ἐντέλλαισε, καὶ θέλω γράφει εἰς αὐτάς τὰ λόγια ἐκείνα ὁ πῦρ ἔγραψα καὶ εἰς τὰς πρώτας, καὶ ἔπαρε ἔλαβεν ὁ μωυσῆς δύο πλάκας κατὰ τὸν λόγον τῆς κυρίας, καὶ ἔγραψεν ὁ Θεὸς εἰς αὐτάς τὰ λόγια τῆς ἐχθῆρας, ἡγοῦν τὰς δέκα ἐντολάς καθὼς τῶν ἔγραψεν καὶ εἰς τὰς πρώτας καὶ ἔκαμεν ὁ μωυσῆς ἐκείνη ἡμέρας σαραντα καὶ νυκτὸς σαραντα, καὶ ἔτεψαμί ἑνα γλυκὺ, οὕτως νερόν ἔπαρε. καὶ ὡς ἀν' ἐκατέβη ἀπὸ τὸ βουνὸν ἔβαλε τὰς δύο πλάκας εἰς τὰ χεῖρά του. καὶ εἶδαν αὐτὸν ὁ ἀβραὼν καὶ ὁ λαὸς ὅλος καὶ ἐθαύμασαν πολλὰ, ὅτι ἦτον λαμπαρότατον τὸ πορσωπὸν αὐτοῦ, ἔσαντες ὁ πῦρ ὁ μίλησε μετὰ τῇ θεῶν. καλὰ καὶ τινὰς δὲν ἡμπορεῖν αἰδεῖν τὸν θεὸν καθὼς τὸ ἦπεν ἀντίστη πρὸς μωυσῆ ὅτι ἡμῶν ἰδὼν αἰθρῶπος τὸ πορσωπὸν καὶ ζῆσεται. καὶ δὲν ἐδιδόνοντο ὁ ἀβραὼν καὶ οἱ ἱερεῖς νὰ σταθῶν ἀπέναντι τῇ πορσωπῶν μωυσέως ἀπὸ τῆς δοξῆς καὶ τῆς λαμπαρότητος ὁ πῦρ εἶχεν τὸ πορσωπὸν τοῦ ἀπὸ τῆς χάριτος τῇ θεῶν. καὶ ἔχον τὸ ἔβαλεν κάλυμμα ἡγοῦν σκέπασμα εἰς τὸν πορσωπὸν καὶ ἐδιελέγετο μετὰ τῇ λαοῦ. ἔπειτα ἀπὸ τότε ἕως τῆς σήμερον ὅταν ἀναγινώσκουσι οἱ ἱερεῖς τὸν νόμον βάλλου σκέπασμα εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ τὸν ἀναγινώσκου. ἔπειτα τὸ πορσωπὸν τὸ ὅτι εἶναι σκεπασμένη καὶ

Να αὐτῶν καὶ δὲν κατανοοῦν τὰ ὅσα εἶναι γεγραμμένα εἰς τὰς πο-
φίτας καὶ εἰς τὸν νόμον. καὶ τὴν μὲν ἀγάνωσιν τὸ νόμον καὶ τῶν πο-
φητῶν δὲν διώκονται νὰ τὴν εἰδοῦν τετέστι νὰ τὴν κατανοήσῃ ἐπὶ
διεῖναι σκεπασμένη ἡ καρδιά αὐτῶν καθὼς ἦσαν πορῆνοι σκεπασ-
μένοι εἰς τὰ πόρσωπα καὶ δὲν ἰδιώονταν νὰ ἰδοῦν τὴν δόξαν τοῦ
μαυσεως. ὅμως ἤξερετε ὅτι ἀπαύω εἶπα μὲν ὅτι ἔγραψεν ὁ Θεὸς τὰ
λόγια τῇ διαθήκῃς τὰς δέκα ἐντολάς. καὶ τώρα νὰ γράψω μὲν τὴν δι-
αθήκην κατὰ λέξιν, διαθήκη λέγεται διαθεσις ψυχῆς. διαθε-
σις ἐρμηνεύεται ὁρεξίς μιᾶς ψυχῆς. διότι καὶ ἐνταῦθα ὁ πῦρ θέλει νὰ ἀπο-
θαίῃ ἐτοιμάζει διαγράψῃ, καὶ παραγγέλλει τὸ θέλει ἡ ὁρεξίς τε καὶ
ἡ ψυχὴ νὰ γένῃ μετὰ τὸν θάνατον εἰς τὰ πράγματα τοῦ καὶ
εἰς τὰ παιδιατοῦ. ἐκεῖνο λέγεται διαθήκη. αὐτὴ δὲν ὅποθεν
ἐκεῖνη ἡ γραφὴ δὲν λέγεται διαθήκη. λοιπὸν ὅταν ὁ μαυσεὺς ἔδωκε
τὸν νόμον τῶν ἑβραίων ὁ ποῦ τὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς καὶ ἀνέγνωθεν ἕνα καὶ
ἕνα κεφάλαιον ὁμοῦ εἰς τὸν λαόν, καὶ ὁ λαὸς ἐβόα καὶ ἐστέρνεται.
τότε διατὰ τελεωθῇ καὶ ὀνομασθῇ τελεία διαθήκη καὶ ὅσοι
ἔσαν πορῶντα καὶ βοῖδια καὶ ἑκάστη θυσιαν τῷ Θεῷ. καὶ ἐβιβάζω-
σαν αὐτὴν τὴν διαθήκην. καὶ τὸ ποῦ μὲν ὁ μαυσεὺς διατὰ νὰ μεσι-
τῶσιν θάνατος καὶ ἔσφαξαν τὰ πορῶντα καὶ τὰ βοῖδια. διότι ἐκεῖ
ὁ πῦρ δὲν μεσιτῶσιν θάνατος. διαθήκη δὲν λέγεται. τὸ λοιπὸν ἀπὸ
ἐκείνης λέγεται παλαιὰ διαθήκη ὁ ποῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῶν ἑβραίων
τὸ πῦρ νὰ φυλάσσω νὰ διαθήκην λέγεται τοῖς πορῶν διαγ-
γέλιον διότι ὅτι ἤθελεν ὁ δεσπότης Χριστὸς ὁ ὅς αὐτὸν τῷ Θεῷ ὁ πῦρ
ἔδωκε τὴν παλαιὰν διαθήκην νὰ φυλάσσω οἱ ἀνθρώποι ὅσοι πι-
στῶνται εἰς αὐτόν. καὶ ἀφ' οὗ ἐπαρρηγήλιν ἐκεῖνος ὁ πῦρ ἡθελεν ὅτι
νὰ πιστεύω εἰς αὐτόν τὸν ὅς τῷ Θεῷ. τότε ὕψη. καὶ ἔλαβε θάνα-
τον καὶ ἐβιβάζωσιν τὴν διαθήκην του. ἐκεῖ οὖν ὁ πῦρ ἐλάλιν ὁ θεὸς τῷ
μαυσεως. ἐπαρρηγήλιν ὅτι νὰ καὶ πολλὰ ἀγίαν ἱερατικὴν τοῦ
ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν του διατὰ ἱερατῶν εἰς πικρὴν καὶ δόξαν Θεοῦ.
καὶ οὕτως ὡς αὐτὴν ἐματῆς ὁ μαυσεὺς εἶπε πορὸς τοὺς πορῶντας καὶ σφ-
φοὺς καὶ ἑκάστη τὴν ἱερατικὴν πολλὰ χρυσὴ μετὰ λίθων τιμίων
καὶ μαργαριταρίων. τὸ πορῶντιον. τὴν ἐπωμίδα. τὸν πορῶν καὶ
ἀλλὰ. καὶ τὸ πορῶντιον ἐλέγεται ἐφ' οὗδε μετὰ τὸ πορῶν ἐρέτα ὁ
ἱερεὺς τῷ Θεῷ. καὶ τούτου τὸ ὄνομα νὰ τὸ ἐξηγητῇ τις, λέγει
ἡ διήλως

ἢ δῆλωσιν. ἢ λυτρωσιν. Ἐπὶ τοῦ εἶδος τοῦ ἡγίου ἡ θεωρεῖσθαι μία πει-
 ρὰ ὑφ' ἑαυτὸν ὡς αὐτὸν ἐκ τῆς ἀπὸ χρυσίου. καὶ ἀπὸ πύργου πλου-
 μιστὴ πλουμιστὴν. καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ εἶχεν ὡς αὐτὸν ἀστέρα ὁ λό-
 γος. καὶ ἀπὸ μίαν μερίαν καὶ ἀπὸ ἄλλην δυο πύργους σμαράγ-
 δους. καὶ πᾶσα σμαράγδος εἶχε τὰς ἐξ φυλαῖς τῆς ἰσραὴλ γε-
 γραμμένας. καὶ ἰγίνοντο εἰς τὰς δυο οἰκώδεια φυλαί. ἡγίου τῆς
 δωδεκά ἡγίου τῆς ἰακωβ. διότι τὸ γένος αὐτὸ λέγεται δωδεκάφυλας.
 καὶ ἀνάμιστον εἰς τοὺς δυο σμαράγδους εἶχεν ἕνα λίθον ἀδάμαντα,
 ἡγίου διαματί. καὶ ὅταν ἔμελλε νὰ ἐρωτήσῃ ὁ ἱερεὺς τὸν θεὸν διὰ
 καίαν αἰτίαν τὸ ἴδιον εἰς τὴν ἐπωμίδα. ἐπωμίδα ἦτον φόρεμα τῆς
 ἀρχιερέως ὁ πᾶς τὸ ἔβαλεν εἰς τὸν ὠμοναθαῖς τῆς σημερον ὁ ἀρχι-
 ερεὺς τὸ ὠμοφόριον. καὶ τὴν ἐπωμίδα τῆς ἡγίου ἀπὸ τὸν ὠμονόμ-
 φος εἰς τὰ στήθη καὶ τὰς ἐρχεται τὸ ὠμοφόριον. καὶ ὅταν ἔθελε νὰ
 ἐρωτήσῃ τὸν θεόν, ἔβαλε τὰ χεῖρα τοῦ διμῆα ἀπὸ κάτω εἰς τὴν ἐ-
 πωμίδα. καὶ ὅταν ἄλλωνε τὰς παλάμας ἀπὸ κάτω. καὶ εἶχε τῆς
 ἐπωμίδας τῆς ἀκρίβη ἐπ' αὐτὴν εἰς τὰς παλάμας. καὶ βλέποντας
 εἰς τὸ ἐφ' οὗ ἐρώτα τὸν θεόν ἐκείνο τὸ ἐρώτημα ὁ πᾶς ἡδελε. καὶ
 παρὰ τοῦ ὁ λίθος ἐκείνος ὁ ἀδάμαντος ἀσραπὴ ὅταν ἄρσεν τῆς θεῶς
 ἐκείνη ἡ ἐρώτησις ὁ πᾶς ἐρώτα ὁ ἱερεὺς. καὶ ἔρηκε μεγάλην λαί-
 ψιν. καὶ ἔρηκεν ἐξω ἀκτίνες. καὶ ἀπὸ δὲν ἦτον ἀρεσκόμορον τῆς θεῶς.
 ἐμῶν εἰς τὴν ταξίντου τοῦ ὄλεμαίντι καὶ δὲν ἀσραπῆν. Εἶδεν καὶ ὁ
 θεὸς ἡδελε νὰ παραδώσῃ τὸν λαόν του εἰς θάνατον, ἐγίνετον καὶ τὸς
 αἵμα. εἶδεν ὁ ἡδελε νὰ ἔλθῃ θανατικόν, ἐγίνετον μαύρον. καὶ τὸ πο-
 δὴν ἦτον ἕνα ῥῆχον καὶ ὑπὲρ ἡγίου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἕως εἰς τὰ πο-
 δαῖα τῆς ἱερέως. ἀκομί ἦτον καὶ ἄλλο φόρεμα καὶ ἤρχετον ἕως τὰ
 μηρία. καὶ ἄλλο ὁ πᾶς τὸ ἔλεγε τὸ λῶμα. καὶ ἦταν ὀπίσω εἰς τὴν ἀ-
 κρὰν τῆς φορέματος ὁ πᾶς ἐπὶ ἡγίου ἕως εἰς τὰ ποδάκια. ἀκομί ἐφ' οὗ
 εἰ καὶ αἰθὴ ῥοαί. καὶ ῥύσους καὶ κώδωνας. καὶ ὁποῦ αὐτὸς εἰς τὴν κε-
 φαλήν ἐφέρει πέραν κορυβαίνον. ἡγίου κίτραν ἀρχιερατικὴν καὶ
 πῶταλον χρυσεῖον. Εἰς τὸ ὁ ποῖον ἦτον γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ
 θεοῦ. Ὅρα τὰς λίθους ὁ πᾶς ἦσαν καρφομοροί. Εἰς τὸ ἐφ' οὗ καὶ τὰς
 ἐνεργείας αὐτῶν.

Επιφανίου Αρχιεπισκόπου Κύπρου.

ΣΑΡΔΙΟΝ. τὸ ὁ ποῖον εἶναι λαμπαρόν καὶ ἱατρύει τὰ πείσματα καὶ ταῖς πληγαῖς ὁ ποῦ γίνονται ἀπὸ σίδερον. Τοπαζιον. τὸ εἶναι πλεῖστα καλὸν. καὶ οἱ ἱατροὶ τὸ τρεῖς βουμ εἰς ἓνα ἀκόνι. καὶ ἐκεῖ ὁ ποῦ τὸ τρεῖς βουμ δὲ γένει νερόν. τὸ ὁ ποῖον εἶναι ὠφέλιμον εἰς πόνους ὀμμάτων καὶ εἰς ἐκείνους ὁ ποῦ σαλεύουσιν ἀπὸ τὸν νοιεύτους. Σμαράγδος. εἰς τὸν ὁ ποῖον βλέπουν οἱ ἀνδραποὶ τὴν σκιαύτους. παραινίζει. Ἀνδραξ. εἰς ἀνδρικόκκινος, καὶ δὲ εἰσκέταται τὴν νύκτα. καὶ ἐκεῖ ὁ ποῦ γίνεταί φαίνεται ὅσοι μακρὰ ὥσαν καρβανον καὶ δὲ γαίει σπίνδες. καὶ ἀπὸ τὴν λαμπαρότητάτου τὸ ἐγνωρίζουν καὶ τὸ πέρνου. Ζαφύρι. τὸ τοῖον ἱεραίνει εἶναι καὶ ἄλλη γλῆνα ἀστρο. τρεῖς βουμ καὶ τὸ νερίντου τὸ ἀκαταπίνειν εἰς πολλὰ. καὶ τὰ πόνεματι ὁ πᾶς κάμνει ὁ ἀνδραπος εἰς τὸ κορμίτου τὰ ἱατρούει. Ἰάσως. ἔτος χρῆσιμὸς εἰς ἐκείνους ὁ ποῦ ἔχουν σελήνιασμον, ἢ γεν δαιμόνιον, ἢ ζάλιον. Ὑάκινθος. τοῦτος παρακοκκινίζει. Ὁ χρῆσιμὸς εἰς γυναικα ὁ ποῦ δὲν ἠμπορεῖ να γυνήσῃ. καὶ να τὸ βάλαι λαμπαρότης παρδύς γλῆνα. Ἀχάτης καὶ αὐτὸς ὡς ἀποκακινίζει καὶ ἀνδραπων ὁ πᾶς δαγκάσῃ ὀχία, ἢ ἄλλο ὀφείδι να τὸν τρεῖς βουμ εἰς τὸ βλέφαρον αὐτῶ ἐν τῷ αἵμα ἱερκίει. Ἀμέθυσος. αὐτὸς παρακοκκινίζει καὶ ὁποῖος τὸν βασιλῆα ποτὲ δὲν μεθεῖ ὅσον καὶ ἀπὸ πῆ. Χρυσόλιθος. παρὰ χρῆσιζει καὶ να τὸν ἔριψῃ, ἱατρούει τὴς λίθους ὅς ἐν νεφρῶν, ἢ γινω τὸ φιάζον. ἢ γινω ὁ πᾶς πιάνεται τὸ ἔρος τοῦ ἀνθρώπου. Βηρίλλιον. τὸ τοῖον γλυκίζει. Ὁ νύχιον, τὸ τοῖον εἶναι ξανθόν. Τα ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶ ἱσραήλ, τὰ ὁποῖα σημαίνει οὐκ ἔστιν ἀνθὲν λίθους τὴς ἐκλεκτῆς.

α.	Ρουβίμ	Σάρδιον.
β.	Σμερών	Τοπαζιον.
γ.	Λόλ	Σμαράγδος.
δ.	Ιούδας	Ἀνδραξ.
ε.	Δαυ	Σπιν φειρος.
ς.	Νεφθαλείμ	Ἰάσως
ζ.	Γαδ	Ὑάκινθος.
η.	Ασὴρ	Αχάτης.
θ.	Ισαάκ	Αμέθυσος.

α. Ζαβουλών Χρυσόλιθος.

ια. Γωσήφ Βηρέλλιος.

ιβ. Βενιαμίν. Ουρχίτης.

Δι τῆς λίδαν ἐνέργειαι. καὶ τῆς χρωμάτως αἱ διαφοραὶ, κατ' ἐκείβειαν ἐκείσιν ἐγγραμμεύσαι.

Ὁμοως ἐκεῖ οὗ πᾶ ὁ μίλησεν ὁ θεὸς τὴν κοῦσῶς τὴν εἶπεν, ὅτι ἔπα-
ρε τὸν λαόν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ μετ' αὐτὸ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὁ πᾶ
σου εἶπα. καὶ θέλω στείλει τὸν ἀγγελοῦ μου ἵνα σε φυλάττειται
τὸν λαόν σου. καὶ θέλω εἰσέλθῃς πολλοὺς διωκτῆς. καὶ οὕτως
ἐπῆραν ὁ μαῖσῶς τὸν λαόν καὶ ὑπῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελ-
ίας, ἦγον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸν λόγον τὴν κυρίου. καὶ ὡς
ὑπῆλθεν ἐκούρσεβι τοὺς τόπους. καὶ ἠμάτωσε τὸν Σιών βασι-
λεῖα τὸν αἰμορραίων. καὶ τὸν Ω' βασιλεία τῆς Βασιλῆας. καὶ ἄλλους
πολλὰς δὲ τῆς διωκτικῆς κυρίου. καὶ ὡς ἔλαβε τὰς πλάκας ὁ
πᾶ ἐγράψαν παρὰ θεῶ αἱ δέκα ἐντολαί. ἔκαμε σεντούκι πολύ-
τιμον καὶ ἔβαλεν αὐτὰς μέσα. καὶ τὰς ἔβλεπον μετὰ δ' ἡ βασιλῆας
πολλῆς. ὁ δὲ κοῦσῶς ὅρισμα τὴν θεῶ ἔλαβε τὸν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν
του εἰς τὸ ὅρος τὸ Ω' ρ. εἰς τὰ ὅρια τῆς γῆς Ἐδωμ. καὶ ἔβαλεν αὐτὸν
τὴν ἱερατικὴν σοφίαν, καὶ ἐνδισέν τὴν ἡλεάζαρ τὴν ἡ ἀπὸ τὸν
πόθεν ἀπὸ τὸν ζήσας χρόνους ρ κα γ'. καὶ μετὰ ταῦτα εἶπεν ὁ θεὸς
τὴν κοῦσῶς, ἀνέβη εἰς τὸ ὅρος τὸ Ναβῶ ὁ πᾶ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν
Γερου. καὶ ἀνέβη, καὶ εἰσεξέντου ὁ θεὸς ὅλην τὴν γῆν τῆς Ἱερου-
σαλὴμ καὶ εἶπεν ὅτι αὐτὴ ἡ γῆ εἶναι ὁ κοῦ ἔταξα τὴν Ἀβραάμ, καὶ
Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ. ἰὰ τὴν δώσω τῇ γῇ αὐτῇ, ἦγον τῇ ἑβραίων.
καὶ σὺ ἐκεῖ δὲν θέλεις ὑπάγει. Ἐ δὲ παρὰ αἵματι θεοῦ ἐγραφε
ὁ δὲ δὲ τὴν ἀδελφὴν ἀδελφὴν, τὸ κοῦσῶς οὐρανὸν καὶ λαλήσω. καὶ τὴν κοῦσῶς
βιβλίου ἐγραφε διδασκαλίας παρὰ τὴν ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ. καὶ τὸ
κοῦσῶς βιβλίον ὁ πᾶ λέγεται τῆς γριέσεως διη εἶται πᾶς ἔγινεν ὁ
κοῦσῶς, καὶ πᾶς ἐπὶ αὐτὸν ὁ αὐθιγῶς. τὸ δὲ δευτέρον λέγεται ὁ
ἐξοδος. ὅτι διη εἶται πᾶς εἰζῆκαν οἱ ἑβραῖοι ἀπὸ τῆς αἰγυπτῶν. τὸ δὲ
τρίτον λέγεται Λευιτικόν. ὅτι ἐξῆλθεν αὐτὸν τὴν Ἱερουσαλὴμ. τὸ δὲ
τέταρτον λέγεται ἀριθμοὶ. ὅτι διη εἶται μετὰ δύο χρόνους ἀφ' ἧς
ἦσαν ἀπὸ τὴν αἰγυπτῶν ἐνέστησαν πᾶσαν φυλὴν καὶ ὅσα ἦσαν τῇ
βραμίν. τὸ δὲ πέμπτον λέγεται δευτερονομίον, ὅτι ὡς ἐγραφε καὶ

εἶπεν ἀπαρχῆς αὐτὸς ὁ μοῦσῃς περὶ τῆς μεγαθυρίας τῷ θεῷ τῷ
δοῦτῳ λέγει. Καὶ ἔταξε ἀπ' ἐθαίεν ὁ μοῦσῃς ὅλα ὀρεισμὸν τῷ θεῷ
εἰς τὴν γλῶτταν Μωσῆ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν. καὶ ἐδίδας ἡξέρι τον τὰ φον
αὐτῷ. καὶ ἦτον ὁ μοῦσῃς ὅταν ἀπ' ἐθαίεν ἑκατὸν εἰκοσι χρονῶν. καὶ
ἐκλαψαν αὐτὸν οἱ ἐβραῖοι ἡμέρας σαράντα. καὶ ὅταν ἀποθνήσκοντο
μοῦσῃς ἀπλῶσε τὰ χεῖρά του ἀπαίω εἰς τὸν Ἰησοῦ τῷ ναυῇ, καὶ ἀ-
φῃσεν αὐτὸν βασιλῖα εἰς τὰς ἐβραῖους, καὶ ὁ θεὸς εἶπε τῷ Ἰησοῦ. ἔ-
παρε τὸν λαὸν καὶ ὑπαγε εἰς τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γλῶτταν πρὸς θάλα-
ναν δώσω τῷ λαῷ. καὶ καθὼς ἤκουον μετὰ τῷ μοῦσῃς, θάλαναν ἦσαν
καὶ μετὰ σὺ καὶ δὲν θάλασαν ἀφῃσιν μόνον. ἀνδρίζου καὶ διευαίω-
νε. καὶ λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐβραῖους ὑπῆγετους εἰς τόπον λεγόμενον
γάλαλα, καὶ ἐκεῖ ἔκαμε τὸ πιάσχα. καὶ ἔφαγαν ἀπὸ τὸ σιταῖον τῆς
γῆς ἐκείνης. καὶ ἀπὸ τότε ἔλειψε τὸ μᾶννα ἀπὸ τὰς ἐβραῖους, ὅτι ἔ-
φυγαν ἀπὸ τῆς γῆς τὸ ψωμί. καὶ ὥσαν ἐπὶ ἡξῃ ὁ Ἰησοῦς πρὸς ναυῇ εἰς
τὴν Ἱερουσαλήμ μετὰ τὰς ἐβραῖους, ἠφάνισαν τῶν πολλὰς κουρ-
σάδοντας, καὶ σὴν καὶ βασιλεῖς ὁ πρὸς ἦτον εἰς τὴν σφάταντον. καὶ ὡς
ἔμελε νὰ ἱπάγουμεν καὶ εἰς τὴν Ἱεριχῶν, ἔσειλε δύο νέους ὁμοῦς
νὰ ὑπάω εἰς τὴν Ἱεριχῶν νὰ καταπατήσωμεν. καὶ ὑπῆγαν οἱ νέοι ἐκεῖ
νοὶ εἰς τὴν Ἱεριχῶν νὰ εἰδοῦν καὶ νὰ τὴν καταπατήσαν. καὶ μὴ ἡξέ-
ροντες πρὸς νὰ κατοικήσωμεν ἦσαν μίας πόρνης ὁσάντη καὶ ἐμπήκαν
μέσα. καὶ ἦσαν ἐκεῖ κρυμμένοι. καὶ ὡσαν ἐμπήκαν μέσα εἰς τὸ κά-
στρον τὰς εἶδαν εἰς αἰθρώποι τῷ τόπῳ καὶ τὰς ἐγνώρισαν ἀπὸ τὰ φορὰ
ματὰ ὅτι εἶναι ἀπὸ ξένον τόπον καὶ ἤλθον. ὅλα νὰ εἰδοῦν καὶ νὰ κα-
ταπατήσωμεν τὸ κάστρον, καὶ ἐγύρσαντο ἀπὸ ὁσάντη εἰς ὁσάντην
ὅλα νὰ τὰς φονεύσωμεν καὶ ἐπαρέδωκαν τοὺς πόδας εἶναι εἰς τὸ ὁσάντην
ἐκείνης τῆς πόρνης, καὶ ὡς τὸ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱεριχῶν ἔσειλε
εἰς τὴν πόρνην ἐκεῖνην, καὶ τὸ ὄνομά της ἦτον Ραῦβ. ὅτι νὰ φαιρώ-
σῃ τὰς αἰθρώπους ἐκεῖνος ὁ ποῦ εἶχεν εἰς τὸ ὁσάντη. καὶ αὐτὴ
τὰς ἐκρυψε καὶ ἀρνήθη ὅτι δὲν εἶναι ἐκεῖ. καὶ μετὰ ταῦτα ἔδειξε τὰς
νέους ἐκεῖνους σφάταν καὶ ἐφυγαν. καὶ ὡς εἶδαν οἱ νέοι ἐκεῖνοι τὴν κα-
λωσύνην τῆς Ραῦβ τῆς πόρνης πᾶς τοὺς ἐφύλαξε καὶ δὲν ἔθαιατά-
θῃσαι, εἰπαίτης ὅτι ἡμεῖς μίλλει νὰ παραμῇ τὸ κάστρον τῷ το. καὶ
ὡσαν ἐμπήκαν μέσα νὰ τὸ κορσώσωμεν, θάλαμεν ὑπάγει ἀπὸ ὁ-
σάντη ἕως ὁσάντη ἀρπάζοντες καὶ ἀφαιρίζοντες, καὶ εἰς τὸ ὁσάντη τὸ ἔδι-
κόνται.

κόντου να βάλλεις σημαδι. καὶ ὡσαύτ' ἐμποῦμεν μέσα δέλομεν εἰ-
 δητὸ σημαδι ἐκεῖνο, καὶ δὲ θέλεις πάθει κανένα κακὸν μόνον θέ-
 λεις φυλαχθῆαι τοῦ καὶ οὐχὶ ἄλλος. Τότε ὡσαύτ' ἐγὼ καὶ κρυφὰ ὑπῆ-
 γαν εἰς τὸν Ἰησοῦ τῆ ναυῇ καὶ εἶπαντο ὅσα εἶδαν καὶ ὅσα ἔπαθον.
 καὶ ὅτι τὴν αὐρεὴν ἰσχυροῦ ὁ Ἰησοῦς μετ' ὅλον τὸν λαὸν ἀπὸ τὸν τό-
 πον ὁ τοῦ ἦσαν περὶ μετῶν καὶ ὑπῆγαν σημα εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ ἔ-
 καμαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. Τότε ἐγὼ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ἱερωτοὶ εἰς
 ὅλον τὸ πλῆθος ὅτι ὅταν εἰδῇτε τὴν κιβωτὸν, ἤγουν τὸ σεντούκι ὁ
 ποῦ ἔχει τὰς πλάκας τῆ νόμου γεγραμμένης παρὰ Θεοῦ καὶ τὴν συ-
 κώστωμα οἱ δώδεκα ἱερεῖς ἀπαύτως, νὰ σταθῇτε ὁ λαὸς ὀπίσω μα-
 κρὰ ἀπ' αὐτῶν ἕως δυοχιλιάδες πηχες. Ἐὰν αὐρεὴν πινὰς μετ' ἡμῶν
 γυναικάντων νὰ κηδὼν σμίξει εἰς σαρκικῶν ἐπιθυμίαν. μόνον ὅλοι νὰ
 ἦσαν καθαροί, ὅτι ὅτι τὴν αὐρεὴν θέλει νὰ δεῖξῃ ὁ Θεὸς μεγα-
 μα εἰς τὰ ἔθνη ὅλα. καὶ τὸ ταχύ ὡσαύτ' ἦλθε Ἐξῆς ἡμέρας, ἰσχυρο-
 σαν οἱ ἱερεῖς εἰς τὸν ὅμιον τὴν κιβωτὸν. ὁ δὲ Ἰησοῦς τῇ ναυῇ τὰς εἰ-
 σταθῇτε μέσα εἰς τὸν ποταμὸν μετ' ἡμῶν. κιβωτὸν ἕως οὐ νὰ περάσῃ ὁ
 λαὸς ὁ λαός. καὶ οὕτως τὸ ἔκαμαν καὶ ἐμπῆκαν μέσα εἰς τὸν Ἰορδάνην
 οἱ ἱερεῖς καὶ νὰ ἐξηγηθῶν θαῦμα παρὰ δοξον. ὅτι ὁ Ἰορδάνης ἐ-
 σράφη εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ πόσον ὀλίγον νερὸν ἀπέμεινε μόνον ὅσον ὅτι
 ἐβράχυσαν τῶν ἱερῶν οἱ ἀσράγαλοι τῇ ποταμῶν αὐτῶν. καὶ ἐκεῖ
 ἔσταμασαν μετ' ἡμῶν κιβωτὸν ἕως οὐ ἐπέρασαν ὁ λαὸς εἰς τὸν
 Ἰορδάνην, καὶ δὲν ἐβράχυσται. τότε ἐβόησαν ὁ Ἰησοῦς εἰς ὅλον τὸν
 λαὸν καὶ εἶπε. θαρσύνετε καὶ ἀνδρίζεσθαι καὶ χαίρετε ὅτι ὁ Θεὸς ἐ-
 παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας ὅλα τὰ ἔθνη, δηλονότι τὰς χαναναίους.
 τὰς φεριζαίους, τοὺς δαίους, τὰς γαργασαίους, τοὺς αἰμαραίους.
 καὶ τὰς ἰεζουσαίους. αὐτὰ τὰ ἔθνη ἐπὶ τῇ ἐπὶ παρέδωκεν ἡμεῖς ὁ Θεός.
 καὶ ἦσαν δώδεκα φυλὰς ὅλοι. καὶ πᾶς αὐθροπὸς αὐτῶν ἑπάρει μίαν
 πέτραν μετ' ἡμῶν νὰ τὴν βάλλῃ εἰς τὰ ποταμῶν τῇ ἱερῶν δὲ
 νὰ εἶναι σημαδι εἰς τὰς ἁπαντὰς γενεάς. καὶ ὅταν εὐρεθῇ τις νὰ
 σὰς ἰρωτησθῇ πῶς αὐταὶ αἰτέτραι, νὰ τὴν εἰπῇ, ὅτι εἶδον ἐστῆσαν
 οἱ ἱερεῖς μετ' ἡμῶν κιβωτὸν καὶ δὲν ἐβράχυσαν. καὶ ὁ Ἰορδάνης ἐγύ-
 ρηται εἰς τὰ ὀπίσω ἕως ἡ ἐπέρασαν ὅλοι οἱ ἰερεῖς. καὶ νὰ πάρτε
 καὶ ἄλλα δώδεκα λιθάρια ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην νὰ τα ἔχετε μετ' ἡμῶν
 ἐκεῖ ὅπου ἐκατοικᾶτε. καὶ ὡς τὸ ἔκαμαν καὶ ἐκείνοι αἱ πέτραι

ἐκεῖται εἰς τὸν Ἰορδάνην ἕως ἑταῖω σήμερον ἡμέραν. καὶ ὡσανύεισαν ὁ
 Ἰησοῦς τὴν ναυὴν εἰς τὴν Γεριχῶν, αὐτὴ βλεψέτω καὶ ἴδων ἔμπεδον θέντου
 αὐθροῶπων. καὶ ἐβάστασιν ἀσπιδὶ γεγυμνωμένοι καὶ ἰσχυροὶ εἰς αὐ-
 τοὺς καὶ τὴν λέγει. ἐδικόσμαι ἥσθε, ἡ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκείνος
 ἀπεκρίθη. καὶ εἶπεν. ὅτι ἐγὼ ἤμην ὁ ἀρχιστρατηγὸς κυρίου Μιχαὴλ,
 καὶ ἦλθον πρὸς σέ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἕτως ἐφωβήθη καὶ ἔπεσεν
 κατὰ πρόσωπον καὶ ἐπροσκύνησεν τὸν ἄγγελον. καὶ εἶπεν. τί εἶναι ὁ ὀ-
 ρισμὸς σου ἀφέντην ἀκάμω; καὶ ὁ ἄγγελος τὴν λέγει λίθον τὸ ὑπό-
 δημα τῆς ποδάρων σου ὅτι ὁ τοποῦς ὁ ποῦ σέκει εἶναι ἄγιος. καὶ ἐκα-
 μέν ὁ Ἰησοῦς καθὼς τὴν εἶπεν ὁ ἄγγελος. καὶ ἡ Γεριχῶν ἦν κλεισ-
 μένη φοβουμένη τὸν Ἰησοῦν. καὶ οὐδὲ ἔμπαυνεν, οὐδὲ ἐὺχρυν ἀν-
 θρωπος. καὶ ὁ κύριος εἶπε τῷ Ἰησοῦ ὅτι ἐγώ σου παραδίδωμι τὴν Γε-
 ριχῶν εἰς χεῖρας σου. καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅλον τὸν λαόν. καὶ σὺ
 βάλε το γῆρον τῶν ἐκλεκτῶν τῶν πολέμου. καὶ βάλε ἐπὶ αὐτοὺς καὶ
 νὰ ἔχουσιν σάλπιγγας ἐπὶ αὐτοὺς καὶ εἰς μίαν. καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς δι-
 αθήκης νὰ εἴναι μετ' αὐτῶν καὶ ὡσανύεισαν σάλπιστον οἱ ἐπὶ αὐτοὺς ἐπὶ
 ἡμέρας θάλουσι πείσει τὰ τεῖχη τῆς Γεριχῶν. καὶ ὡσανύεισαν οἱ ἱε-
 ρεῖς καὶ ἔλαβεν ὁ καθένας εἰς μίαν σάλπιγγα, καὶ εἶχαν ἐκεῖ καὶ τὴν
 κιβωτὸν. καὶ ὁ λαὸς ὅλος ἠκολούθει. καὶ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς ἐξ ἡμέ-
 ρας. καὶ εἰς τὰς ἐπὶ αὐτῶν ἡμέρας ἔλαβαν τὴν Γεριχῶν διότι ἔπεσαν τὰ
 τεῖχη. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ λαῷ. ὅτι ὅλον τὴν Γεριχῶν λαμβετε καὶ
 ἐξαλείψατε, μόνον ῥαὰβ τὴν πόρτην νὰ φυλάξετε. καὶ ὅσα εἶναι
 εἰς τὸ ὀσσηνιὸν τῆς. καὶ ὡσανύεισαν τὴν Γεριχῶν ὅσοι ἦσαν ἐκεῖ ἀν-
 δρες, γυναικες, νέοι, γέροντες. καὶ ὅλα τὰ ζῶα ἐθανάτωσαν, ἦνεν
 λοιποκεφάλισαν καὶ τῶν κατασκόπων τούτων ἐκείνων ὁ πᾶς ἐπὶ ἡγῶν
 εἰς τῆς πόρτης τῆς ῥαὰβ τὸ ὀσσηνιὸν τῶν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὑπάγετε
 εἰς τὸ ὀσσηνιὸν τῆς γυναικὸς τῆς πόρτης ὁ πᾶς αὐτὸς ἔκρυψε. καὶ ἐπαρε-
 τέλει καὶ φυλάξετε καὶ ὅσα πράγματα ἔχει. καὶ οὕτως ἦλθαν ἐκεῖ-
 νοι καὶ αὐγῶν ἀπὸ τῆς Γεριχῶν τὴν ῥαὰβ τὴν πόρτην. καὶ τὸν πα-
 τέρα τῆς. καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἀδελφὸν καὶ ὅλους τοὺς συγγενεῖς
 τῆς. καὶ ὅλους τὰ πράγματα. καὶ τοὺς ἐφυλάξαν ἐξω ἐκεῖ ὁ ποῦ
 ἦτον ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῷ λαῷ τῶν ἑβραίων. καὶ ὅτε ὁρῶντες τὸν Ἰησοῦν
 ἑβραῶν φωνῶν εἰς τὴν Γεριχῶν καὶ τὴν ἑκαψαν. λέγουσι δὲ τινὲς
 τῶν διδασκάλων ὅτι δὲν ἦσαν ἐκεῖνοι εἰς κατὰ σκοποὶ ὁ πᾶς ἐπὶ ἡγῶν
 εἰς τὴν

εἰς τὴν Γερεχώ δύο. αἱ μὲν εἰσαν δώδεκα εἰς τύπον τῆς δώδεκα ὑπο-
 λων. τοὺς ὁ ποιὴς ἐσειλεν ὁ Ἰησοῦς κατασκοπεῖν τὴν Γερεχώ διὰ
 τὰ τὴν λαβὴν. καὶ τούτους ἐπερωτῶντων ἡπαλαμὰ ὄψεθ' ἡνικα τοὺς δώ-
 δεκα ἀποστόλους. οἱ ὁποῖοι ἀπέσ' ἄλυσαν ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν νὰ κατα-
 σκοπεύουσι καὶ νὰ διδάξουσι ὅλῳ τῷ οἰκομνην. καὶ καθὼς ἐκα-
 τασκοπήσαν ἐκείνοι τὴν Γερεχώ καὶ ἐφύλαξέτους ἡ πόρνη ἡ ὁ ποῖα
 εἶναι εἰς τύπον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐθνῶν, ὅπως ἦτον φερόντων πόρνη. διό-
 τι ἐπὶ πόρνοι μετὰ τὴν εἰδωλολατρείαν. καὶ διότι ἐκρύψε τοὺς κατασκο-
 πους καὶ ἐφύλαξέτους. ὁ γὰρ τὸ ὅτι τῆς ναυῆς ἐφύλαξε ἐκείνῳ καὶ τὸ
 ὁ ποιῶν τῆς. ἔπειτα καὶ ὁ ἀληθινὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφύλαξε καὶ ἡ γα-
 πησεν τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐθνῶν. ἐπειδὴ τῆς κατασκοπούμετου, δηλο-
 γοῦν τὴν ἀποστόλους ἐδέχθη καὶ ἐφύλαξε καὶ ἐσερέωσε. καὶ τὴν λοι-
 πούς ὅσοι ἦσαν ἐκείνοι τῆς κατασκοπῶν ὅλους τῆς ἐχάλασε. καὶ
 ἐχρὶ μόνον ἐκείνους. αἱ μὲν καὶ καθὼς αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς τὴν ναυῆν μετὰ
 σ' ἀλπυγες τῆς ἐρέων ἀφώρεισε τὴν Γερεχώ καὶ ἐπίσταν νὰ τείχηται,
 καὶ ἡ γαμάλησε τὴν Γερεχώ. καὶ ἐκοφαν ὅλους ἐκείνους ὁ ποῦ ἐκα-
 τοικῆσαν τὴν Γερεχώ, μόνον τὴν πόρνην ἀφικαν καθὼς ἐγρ' ἀφα-
 μὲν αἰῶν. οὕτω καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδέξ' ἀφ' ὅσους
 ἐπίσ' ὄσαν καὶ ἐδέχθησαν τὴν ἀποστόλους. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χάριν
 τὴν ἀγίαν πνεύματος, καὶ ἐσερέωσε τὴν ἐκκλησίαν του. καὶ τοὺς εἰδω-
 λολάτραις ἠφάνισε ἐθανάτωσε καθὼς καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς Γερεχωῖ-
 τας. καὶ τὴν ἐκκλησίαν του ἐσερέωσαν ἕως τῆς αἰῶνος. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰη-
 σοῦς ὁ ποῦ τῆς ναυῆς ἡ ὁ ἐπολέμει μετὰ τὴν ἀλλοφύλους καὶ ἐκατέσφαξεν
 αὐτὴν. θεοῦ διωάμει καὶ ὡς εἶδεν ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ἡλίου νὰ βα-
 σιλεύῃ νὰ ἔλθῃ ἡ νύκτα. καὶ δὲν εἶχε ὥραν ὅτι νὰ τοὺς ἀφανίσῃ καὶ
 νὰ τὴν ἄλ' ὁλοθροῦσιν τελείως. ἐκαμὲ δέησιν πρὸς τὸν θεόν, ὅτι εἰσῆ-
 κουσεν αὐτὴ ὁ θεὸς καὶ ἐκράτησε τὸν ἥλιον ὥρας ἕξ. καὶ ὄψεθ' αὐτὸ εἰς
 ὅλον τὸν κόσμον ἐθαυμάσθη. τὸς ὁ Ἰησοῦς τὴν ναυῆν ἠφειρε τοὺς ἐ-
 βραίους εἰς τὴν γλῶσση τῆς ἐπαγγελίας ἡγοῦν εἰς τὰ ἱεροσολύμια καὶ
 ἐμεῖρασε τὸν λαὸν τῆς ἐβραίων αὐτῶν τὴν γλῶσση. καὶ ἐπάταξε καὶ συ-
 νέτριψε πολλὰ ἔθνη. μετὰ τοῦ πολλὰς ἀνδραγαθίας ἀπέθανε καὶ
 ἐτάφη ἐν τιμῇ τῇ λαοῦ αὐτὴν δηλονότι τῆς ἐβραίων. ὁ ποῦ
 σεν αὐτὴν ῥόνους εἰκοσιεπτά.

Ἀρχὴ ἧς κειτῆς εἰς ἑβραίους. Γάδας.

Θάνατος
Γ' ναυῆ.

Μετά δὲ τὸν θάνατον τῆς Γ' ναυῆς, ἔβαλεν ὁ θεὸς κειτὰς εἰς τοὺς ἑβραίους, καὶ πρῶτος ἀπὸ οὐραίων θεῶν ἐγένεν ἰέδας τὸ νόμιμα κειτὰς εἰς αὐτοὺς, καὶ ἦτον χρόνος ἐπ' αὐτοὺς. ὁ ἐπίασε τὸν ἀδωνιβεζούδης βασιλεὺς ἑβραίων, καὶ ἄλλο φύλων, καὶ ἐκοίφεν αὐτὸς χεῖρας ἐπὶ ποδάρια. καὶ εἶπεν ἀδωνιβεζούδης, ἐβδομήντα βασιλεῖς ἦσαν κομμένα τὰ χεῖρατες καὶ τὰ ποδάρια ἀπὸ κάτω εἰς τὴν τράπεζάν μου. ὁ κατὰ τὴν ἐκκαμὰ, ὁ κύριός μου τὸ αὐτὸ πέδωκεν.

Τέλος τῆς ἰέδας. καὶ ἤρξατο Γοθονιήλ.

Μετά δὲ τὸν ἰέδα ἐγένεν κειτὰς Γοθονιήλ, εἰς τῶν ποίου ταῖς ἡμέρας παρέβησαν τὴν ἐντολὴν τῆς θεῆς οἱ ἑβραῖοι καὶ ἐποροσκυνήσαν τὰ εἰδώλα. καὶ ὤργισθη αὐτοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπαρέδωκε τοὺς εἰς χεῖρας τοῦ χουσαρ σασθαίμ βασιλέως μεσοποταμίας, καὶ ἐδούλωσαν αὐτὸν χρόνους οὐκ ἐλάττω. καὶ ἐν ἐστέροις ἐμετενόησαν καὶ ἐδεήθησαν τῆς θεοῦ. καὶ ὁ θεὸς εἰσήκουσε τὴν δέησιν αὐτῶν. καὶ ἤλπει θέρωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χεῖρας χουσαρ σασθαίμ βασιλέως. ἔσποντας γὰρ πολεμῆν ὁ Γοθονιήλ μετ' αὐτῶν γὰρ τὸν νικησὶν. καὶ εἰρνώδυσαν οἱ ἑβραῖοι χρόνους σαράντα. καὶ ἀπέθανεν ὁ Γοθονιήλ.

Θάνατος Γοθονιήλ. καὶ ἀνάδειξις Α' ὡδ' ὑψ' ἡγρᾶ.

Μετά δὲ τὸν θάνατον τῆς Α' ὡδ' ὑψ' ἡγρᾶ, ἔπαρξεν οὐκ οἱ ἑβραῖοι ἐπαρέβησαν τὴν ἐντολὴν τῆς θεοῦ καὶ ἐποροσκυνήσαν τὰ εἰδώλα. καὶ ὤργισθη αὐτοὺς ὁ θεός. καὶ ἦλθεν ὁ Ε' γλῶν βασιλεὺς Μοαβ καὶ ἐπῆρεν αὐτοὺς. καὶ ἐδούλωσαν αὐτὸν χρόνους ἰή. καὶ μετὰ τοὺς ἰή. χρόνους ἀσλαγχινισθεὶς ὁ θεὸς τὰ δακρυὰ αὐτῶν, ἔπεμψε τὸν Α' ὡδ' ὑψ' ἡγρᾶ. καὶ ἔσφαξε τὸν βασιλεὺς Ε' γλῶν. καὶ δέκα χιλιάδας λαόν. καὶ ἠλευθέρωσε τοὺς ἑβραίους καὶ ἦλθαν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ. καὶ εἰρνώδυσαν χρόνους ὀγδοήκοντα. καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Α' ὡδ' ὁ ἀφέντευσεν ἕως εἰς ἀσώεθαιεν.

Τέλος τῆς Α' ὡδ' καὶ ἀρχὴ Σαμεζῶδ.

Μετά δὲ τὸν θάνατον τῆς Σαμεζῶδ' ἡγρᾶ, ἔπαρξεν οὐκ οἱ ἑβραῖοι ἀθέτησαν τὸν θεόν καὶ ὤργισθη αὐτοὺς ὁ θεός. καὶ ἔπεμψε τὸν Α' ὡδ' ὑψ' ἡγρᾶ. καὶ ἔσφαξε τὸν βασιλεὺς Σαμεζῶδ. καὶ δέκα χιλιάδας λαόν. καὶ ἠλευθέρωσε τοὺς ἑβραίους καὶ ἦλθαν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ. καὶ εἰρνώδυσαν χρόνους ὀγδοήκοντα. καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Α' ὡδ' ὁ ἀφέντευσεν ἕως εἰς ἀσώεθαιεν.

Τελούτη Σαμεζδ. κ' ἀρχὴ τῆς προφήτιδος δεβόρρας.

Η δὲ δεβόρρα ἡ προφήτις ἔκρινε τότε τὰς ἑβραίους. καὶ ἔκραξε
τὸν Βαρακ καὶ ἐπηγε μετ' αὐτὴ κατεδίωξε τὸν Σισάρα. τὸν
τραπηγὸν τῆς Γαββὴν. καὶ αὐτὸς ἔφυγε μόνος. τὰς δὲ τραπώτας αὐτῆς
ἔσφαξαν, καὶ δὲν ἄφικαι ἕνα ζωντανόν. καὶ διώχοντάς ὁ Βαρακ με-
τὰ δεβόρρα τὸν Σισάρα. ἦυρε μίαν τέντα γυναικὸς ἰαήλ τὸ ὄνομά-
της, ἣ ὁ ποῖα ἐδέχθη αὐτὸν καὶ τὸν ἔκρυψεν. ὁ δὲ Σισάρας ἀπὸ τῆς τρα-
πῆς ὅπως ἔτρεχεν ἐδίφησε καὶ ἐζήτησε τῆς γυναικὸς νερόν. καὶ αὐτὴ
ἔειπεν ἕνα ἀσκὸν γάλα γυναικὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ καὶ ἔπιε καὶ ἐσκέπα-
σεν. καὶ εἰπεν τῇ σαματίτῃ εἰς τὴν πόρταν, εἰσὶ ἐρωτῆσαι πινὰς
ὅτι εἶδες πινὰν ἄνθρωπον, εἰπέ ὅτι δὲν εἶδα. καὶ τὸς ὡς ἦτον κοπιᾶσ-
μένος ἀπὸ τῶν στρατῶν, ἀπεκοιμήθη. ἡ γυναικὶς ἐπῆρεν ἕνα πα-
λάκι καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸν μίλυνά του καὶ ἐκτύπησεν ἀποπάνω με-
τὸν τόπανον καὶ ἐσκοτώσεντον καὶ ἀπέθανε. ἡ δὲ πῶς ὤξισεν ἡ γυναικὶς
ἔξω καὶ ἰδὼν τὸν Βαρακ ὁ πῶς ἐγύρουν τὸν Σισάρα καὶ εἰπεν του. ἔλα να
δείξω αὐτὸν ὁ πῶς γυρᾷς, καὶ ὡς τὸ ἤκουσεν ὁ Βαρακ ὑπῆγε μετὰ
τῆς γυναικὸς καὶ ἔδειξέντον τὸν Σισάρα σκοτωμένον καὶ ἐχαρῆ. εἰρή-
νευσαν οὐδ' οἱ ἑβραῖοι χρόνους μ'. Πάλιν οὐδ' οἱ ἑβραῖοι ἐπαρέ-
βησαν τὴν ἐντολὴν τῆς Θεοῦ καὶ ἐπροσκύνησαν τὰ εἰδώλα καὶ ἐπαρέ-
δωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς εἰς χεῖρας μαδζαῖμ χρόνους ἐπ'. καὶ ἰδιωκώμεθα
ὁ μαδζαῖμ κατὰ τὴν ἑβραίων καὶ οἱ ἑβραῖοι ἐκαίανται τὰς καλύβας
τῶν εἰς τὰς πέτρας καὶ εἰς τὰ βουνά. καὶ ὅταν ἔσπερναν καὶ ἕνα εἶδος ἦρ-
χονταν οἱ Μαδζαῖται καὶ τὰ ἐθέρειζαν. καὶ παρόντων δὲν τοὺς ἀφί-
κειν, οὔτε ἄλλο κτλῶος, ἀμὴ καὶ εἰς τὸ ἱεροσόλυμα ἐπῆγαν να τὰς
κουρσώσκειν. Καὶ τὸν καιρὸν ἐμείνον ἦτον ἕνας ἑβραῖος Γαας τὸ
ὄνομά του, καὶ εἶχεν γόν ὀνόματι Γεδιών, καὶ μιᾷ ἡμέρᾳ θέρειζοντάς ἐ-
δὲν ἐμ' ἐπὶ τῷ ἐντολῷ τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαὴλ καὶ λέγει του, κύριος
κατὰ σὲ δαυατὸς ἐνισχυ. λέγει ὁ Γεδιών. μετ' ἐμὸς κύριος, καὶ ἐστὶν
εἶναι μετὰ σὲ θανάτου ἡμεῖς αὐτὰ τὰ κακὰ ὅλα καὶ εἶναι ὅλα
τὰ δαυμάτα τοῦ ὁ πῶμας διηγούμεθα οἱ πατέρες μας. καὶ ἐλεγει
ὁ Θεός μας εὐγαλὴν ἀπὸ τῶν αἰνυμένων. καὶ πᾶσαι ἀποδίωξε καὶ ἐπα-
ρίδωκέ μας εἰς τὰ χεῖρα σὲ μαδζαῖμ. λέγει ὁ ἄγγελος. ὑπάγε με
αὐτῶν τῶν δαυαμένων καὶ θείλεις ἐλάθ' ἐρώσει τὰς ἑβραίας ἀπὸ τὸν
πειρασμόν. καὶ ἀπικεῖθι Γεδιών, ἐγὼ ἀφέντημου να γλῶσσῃ τὰς

Θάνατος
Σισάρα

Πιερὶ τῆς
Γεδιών καὶ
τῆς τῶν ἑ-
βραίων ἐ-
λευθερί-
ας καὶ Μα-
δζαῖμ.

ἑβραίους, καὶ πῶς νὰ γένηται τὸ πᾶν ἐγὼ εἶμαι ὁλομικρότερος ἀπὸ
 ὅλους καὶ ἡ χιλιάδα μου εἶναι ταπεινότερα ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη. λέγει
 τοῦ ὁ ἀγγέλος. ὁ κύριος θέλησεν μετεσένα, καὶ νὰ νικήσῃ τὸν μα-
 δαχά μὲν ὡσαύτως ἀνδράπων. ἀπεκρίθη ὁ Γεδεὼν. ἔα εἶναι νὰ γένηται
 αὐτὸ ὁ ποῦ λέγει πρόσμεινε ὅσον νὰ φέρω τὴν θυσιάν μου ὡς προ-
 σάσου. καὶ εἶπεν ὁ ἀγγέλος ὑπάγε καὶ καρτερῶσε. καὶ ὑπῆρχεν ὁ Γε-
 δεὼν καὶ ὅπασεν ἕνα ἐριφὴ καὶ ἐβρασέτο. καὶ ἐπῆρε καὶ ἄζυμον ψω-
 μὶ ὃ ὑπῆγεται εἰς τὸν ἀγγέλον νὰ φάγῃ. λεγέτω ὁ ἀγγέλος, ἐπα-
 ρέτα καὶ βάλετα κοντὰ εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν. τότε ἀπλώσεν ὁ ἀγ-
 γελος τὴν ῥάβδον ὁ ποῦ ἐβάστα εἰς τὸ χεῖρτον πρὸς τὸ κρείας καὶ δι-
 γῆκε φωπία ὃ ἐκάφη τὰ φαγητὰ ἐκείνα. καὶ παρδύς ἀνελήφθη ὁ
 ἀγγέλος ἀπὸ ὁμ πρὸς τε καὶ ὁ Γεδεὼν ἔπασεν ὅτι πρόσωπον ὃ εἶπεν.
 ἀλήμονον εἰς ἐμὲ, ὅτι εἶδον τὸν ἀγγέλον κυρίου πρόσωπον πρὸς
 πρόσωπον. καὶ ἔτις ἐπῆρεν ὁ Γεδεὼν, λ β'. χιλιάδες φκισάτον. καὶ ὁ
 θεὸς τῷ ἀπεκάλυψεν ὅτι πολὺν λαὸν ἐπῆρες. καὶ ἐγὼ δέσσε πρὸς
 δίδω τὴν Μαδχαμ νὰ μὴ καυχῆσθωσι οἱ ἑβραῖοι ὅτι ἀπὸ τὸ πλῆ-
 θος ὁ πᾶν ἦσαν, καὶ ἀπὸ τῆς διωγμίντους ἐνίκησαν τὴν Μαδχαμ. καὶ
 τὸν Ἀμαλὴκ. ἀμὴ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Γεδεὼν, ὅτι ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἑβραίας
 φοβέται καὶ δειλιάζει ἀς σραφῇ εἰς τὸ ἀσπῆν καὶ μὴ ὑπάγει εἰς
 τὸν πόλεμον. καὶ οὕτως ὡς ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦτον ἀπὸ τὸν Γεδεὼν
 ἑσράφησαν κ β'. χιλιάδες ἑβραῖοι. καὶ ἐπῆγαν δέκα χιλιάδες με-
 τὰ τὸν Γεδεὼν. καὶ πάλιν εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Γεδεὼν, ὅτι πολὺς εἶναι ὁ λαός,
 ἀμὴ ἐπαρέτες. εἰς τὸ νερόν καὶ δοκίμασέτους καὶ θέλωσιν ἀποκαλύ-
 φει ποῖος νὰ ἔλθῃ μετεσένα εἰς τὸν πόλεμον. καὶ ποῖος νὰ μὴδ' ἐλ-
 θῇ. καὶ οὕτως τῆς ἤφειρεν εἰς τὸ νερόν. καὶ τότε εἶπεν ὁ θεὸς τοῦ Γεδεὼν
 ὅτι ὁποῖος ἀπὸ τὸν λαὸν πέσῃ μετὰ γόνατα νὰ πῇ νερόν, ἐκείνον νὰ
 μὴδ' ἐπαρέεις, εἰδὲ ὁποῖος βάψῃ εἰς τὸ νερόν μετὰ γλῶσσας καὶ
 θὰς πίνει τὸ σκυλὴν, ἐκείνον νὰ βάλῃς χάσμα καὶ ἔτις ὀρέθῃσαν
 ἐκείνοι ὁ πᾶν ἔβαψαν εἰς τὸ νερόν ἀνδρες τελακῆσοι. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
 τῷ Γεδεὼν, ὅτι τῆς τελακῆσους ἀνδρας ὁ πᾶν ἔβαψαν εἰς τὸ νερόν αἰ-
 ποῖς νὰ παρῇς μετὰ σοῦ. καὶ μετ' αὐτοὺς θέλεις νικήσῃ τὴν γλῶσσαν
 Μαδχαμ. καὶ ἐκείνους ὁ ποῦ ἐσχυράμεται γόνατα καὶ ἐπὶ νερόν ἀπῆ-
 σειλιν ὀπίσω εἰς τὰ ἀσπῆν καὶ οὕτως ἐγένεν. ἔλαβε δὲ ὁ Γεδεὼν
 τῆς τρακῆσους ἀνδρας ἐκείνους κατὰ τὴν ἐντολήν τῷ θεῷ καὶ ἐπῆ-

καὶ εἰς

ἦν εἰς τὴν Μαδύα. καὶ ἤνυε φεσάτον τῇ ἐχθρῶν μυριάδι τριακοσίας δαίδα. καὶ ἦσαν εἰς τὸν κάμπον καθ' ὅς περ καὶ χινοῦται ἡ πολλὴ ἀκρίδα ὁ ποῦ δὲν ἔχει μετρημὸν. καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Γεδιὼν μετὰ τοὺς τριακοσίους αὐτῶ ἀνδρας. καὶ ἔσφαξέτους ὅλους, καὶ ἔφθγγαν εἰς τὸν ἰορδάνην, καὶ φθόνοντες ἐπλάκωσαν τὰς ἀφεντιάδας τῆ Μαδύα τὸν Ὠρήβ, καὶ Ζήβ, καὶ ἔκοφαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ τὰς ἡφραν τῶ Γεδιὼν. ἐπέρασαν δὲ τὸν ἰορδάνην καὶ ὁ Γεδιὼν ὀπίσσω αὐτῶν μετὰ τοὺς τριακοσίους ἀνδρας σφάζοντας αὐτοὺς. καὶ ἐφυγον οἱ ἄλλοι βασιλεῖς Μαδύα. ὁ Ζιβεί καὶ ὁ Σαμμααῖ. καὶ ἐναπεδίωξεν ὁ Γεδιὼν αὐτοὺς καὶ ἔκοψε τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. ἀπὸ δὲ τοῦ φεσάτον τῆς Μαδύα ἔκοφαν οἱ τριακόσιοι ἀνδρες οἱ ἰσραῖοι χιλιάδας ρκ'. καὶ εἰρνώδισταν οἱ ἰσραῖοι χρόνους μ'. καὶ ὁ Γεδιὼν ἔκαμιν ἐβδομήν τε ἔως διότι εἶχε πολλὰς γυναικας. ὧ ἀπὸ μίαν πελακίδα ἔκαμιν ἕναν υἱὸν καὶ τὸν ὀνόμασεν Ἀβιμέλεχ. ἀπὸ θανε δὲ αὐτὸς ὁ Γεδιὼν.

Θάνατος Γεδιὼν. καὶ ἀρχὴ Ἀβιμέλεχ. Ὁ ῥα ἀνδρείαν.

Ο Δὲ ἔως αὐτῶ ὁ Ἀβιμέλεχ μὲν ἔνα λιθάρι ἐσκόπῃσε τοὺς ἐβδομήν τε ἀδελφοὺς αὐτῶ. μόνον ἕνα ἐγλύτωσεν ὀνόματι Γωάδαμ. καὶ ἔγινε κελτῖς καὶ αὐθόγης τῆτος ὁ Ἀβιμέλεχ χρόνους τρεῖς. καὶ ἐπαράλαβεν πόλεις τῶν σκεμιτῶν. καὶ πολέμῳ ἄλλῃ πόλιν ἐσύμωσεν εἰς τὸ τεῖχος, καὶ μία γυνὴ καὶ ἀπαύωθεν ἀπὸ τὸ τεῖχος μετὰ τὰς πέτρας τῶ μύλῳ ἐσυμώτεψε τὸ κεφάλι τῶ Ἀβιμέλεχ.

Τέλος τῆς αὐθεντίας Ἀβιμέλεχ καὶ ἀρχὴ θολά.

ΜΕτὰ δὲ τὸν θάνατον τῆτον ἔγινεν ἱαεὶρ ὁ Γαλααδίτης χρόνους κβ'. ὁ ὁποῖος εἶχε τριὰς δύο υἱούς. καὶ οἱ ἰσραῖοι παλιν ἐπαρέβησαν τὴν ἐντολήν τῆ θεοῦ καὶ ἐπαρσχυμῶσαν τὰ εἰδωλα. καὶ ὠργίσθη ἐν θυμῷ ὁ κύριος. καὶ παρέδωκεν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων Μωάβ καὶ Ἀμὼν. καὶ ἐτυράνησαν αὐτὸς καὶ ἐπαυδῶσαν αὐτὸς χρόνους ἡ. καὶ ἐπὶ ἐσρεφον πρὸς κύριον.

Ἀπὸ θανε δὲ ὁ Γαεὶρ.

ΜΕτὰ δὲ τὸν θάνατον τῆτον, ἔδωκεν αὐτῶν κύριος κελτὴν Γαφθαί τὸν Γαλααδίτην υἱὸν γυναικὸς πορνης ὁ ὁποῖος ἦταν δυνατὸς καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τὴν βασιλείαν Μωάβ ἐπὶ τὴν θέραν τῶν ἰσραῖων καὶ ἔκλειν αὐτὸς χρόνους ἕξ καὶ ἀπὸ θανε.

Θάνατος

Θάνατος ἰεφθάει. καὶ ἀρχὴ Ἑσπερίων.

Μετὰ δὲ τῶτον κείρει αὐτοὺς Ἑσπερίων χρόνους ἑπτὰ καὶ ἀπώ-
θαιεν.

Θάνατος Ἑσπερίων, καὶ ἀρχὴ λαβδών.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς ἔγινε κριτικὴς λαβδών ὁ φαραθαίντης
χρόνος ὅτε τὸ ὁ πῶτος εἶχε σαράντα ἔτους, καὶ τελευτᾶ ἐγγόνους
τῶν υἱῶν αὐτῶ. καὶ πάλιν οἱ Ἑβραῖοι δὲν ἐν θυμῇθησαν τὰς παί-
δους εἰς τοὺς ἐπαίδευσεν ὁ θεὸς διὰ τὴν ναὶ περσκιωμοῦ τὰ εἰδω-
λα. ἀμὴ ἀληθιμότησαν τὰς δειρνεσίας ὁ πῶτος ἔκαμει, καὶ ἐπερ-
σκιώησαν τὰ εἰδωλα. καὶ ὠργισθεὶς παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας
Φιλιστεινῶν. καὶ ἔκαματ ἐκεῖ παιδευόμενοι χρόνους μ'. ὅμως ἀπὸ

Περὶ τῶ
Μανωῆ
ἐπαγγε-
λίας Σαρ-
ψών.

τῶν γυναικῶν τῶν Δαυὶδ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν σαρκὰ χάρων, τὸ ὀ-
νοματὶς Μανωῆ καὶ εἶχε γυναικᾶ α, καὶ αὐτὴ ἦτον σείρα καὶ δὲν ἔκα-
μνε παιδί. ὁ δὲ Ἀρχαγγελὸς Μιχαὴλ ἐφάνη πρὸς τὴν γυναικᾶ
καὶ εἶπεν. ἐσὺ εἶσε σείρα καὶ δὲν ἐγέννησες ἀκόμι. ἀμὴ θέλεις γυ-
νήσει ἀπὸ τώρα. Ἐφυλάγον ναὶ μὴδ' ἐν πῖν κρασί. καὶ τῶ παιδίου τὸ
κεφάλιν ἀνέμειν τὸ ξουρείσης, ὅτι ἐθαί χερσὶ μύρον εἰς τὸν θεόν. καὶ αὐ-
τὸ θέλει βασιλεύσει εἰς τὰς Ἑβραίας. καὶ ὡς ἤκουσαν τὰς λόγους
τόντους ἡ γυναικᾶ ὑπῆλθεν ἐν τῇ ἄμα καὶ ἤνυρε τὸν ἄνδρα καὶ λέ-
γει. σήμερον ἐκεῖ ὁ ποῦ ἐκάθεμ' ἐμὸν ἢ λθῆν ἕνας ἄνθρωπος. καὶ
ἡ θεωρία του ἦτον ὡς ἄγγελος. καὶ ἐρώτησά του πῶς τὸν λέγουσι καὶ
δὲν ἠθέλησε ναὶ μοῦ ὁμολογήσῃ. μόνον εἶπε μου ὅτι θέλω γυνήσει
υἱόν. καὶ κρασί ναὶ μὴ πῖν. καὶ ξηράφι ναὶ μὴ βάλῃ εἰς τὸ κεφάλιν
τῶ παιδὸς. τότε ἐδιδῆθη ὁ Μανωῆ τῶ θεῷ καὶ εἶπεν. παρακαλῶ σε
θεῖε μου δεῖξέ με τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ναὶ τὸν ἰδῶ μὲν πῶς εἶναι ναὶ
μας καθοδηγήσῃ τὴν καμωμένην τὸ παιδί ὅταν γυνήθῃ. καὶ ὑπῆκε-
σε ὁ θεὸς τῶ Μανωῆ. καὶ πάλιν ὁ ἀρχιερατὴς Μιχαὴλ ὅπῃ ηε
πρὸς τὴν γυναικᾶ τῶ Μανωῆ ὁ ποῦ ἦτον εἰς τὸ χωράφι. Ἡ γυναι-
κα ὡσάν τὸν εἶδεν ἔδραμε γλήγορα καὶ ἤνυρε τὸν ἄνδρα καὶ λέ-
γει. πάλιν ἐφάνη ὁ ἄνθρωπος ὁ θεσπῆς ὁ ποῦ σου εἶπα καὶ τρέ-
χε γλήγορα ναὶ τὸν εἶδῃς. καὶ εἶπες ἔδραμ' ὁ Μανωῆ καὶ ἤνυρε τὸν ἄν-
θρωπον καὶ λέγει. ἐσὺ ἦσε ὁ πῶς ἐφάνης εἰς τὴν γυναικά μου, καὶ ἀ-
παρέβη ὁ ἄγγελος καὶ λέγει. ἐγὼ εἶμι. λέγει ὁ Μανωῆ τί ὀρεῖς
ναὶ καμωμένην τὸ παιδί ὅταν γυνήθῃ. ἀπαρέβη ὁ ἄγγελος. εἶπεν εἶπα
τῶ

τὴν γυναικά σου φυλάσσει. ὁμοίως ἔτι τὸ παιδί κρασινὰ μηδὲν
 πῆν. ἀκάθαρτον νὰ μὴ φάγῃ. καὶ νὰ μηδὲν ξουρισθῇ λέγειται ὁ
 Μανωῆ. πορεύμενε νὰ ὑπάγω νὰ φέρω φαγὴ νὰ σὲ φιλέω. ὅτι δὲν
 ἐγνώριζεν ὁ Μανωῆ ὅτι εἶναι Ἀγγελος αὐτὸς ὁ ποῦ ἐφαίνετον. λέγει
 ὁ ἀρχιεράτης πρὸς τὸν Μανωῆ. καί με θυσιαν εἰς τὸν Θεόν. ἔτι
 μὴ φιλέψης. πάλιν ὁ Μανωῆ ἐρώτησέ τον καὶ λέγειται πρὸς αὐτὸν
 λώσε εἰπέμας τὸ ὄνομά σου πῶς τὸ λέγουμεν ἵνα ὅταν πληρωθῇ ὁ λό-
 γος σου δοξάσωμεν σε. ἀπεκρίθη ὁ Ἀγγελος τῇ ἐρωτᾷ τὸ ὄνομά με
 ἔτι αὐτὸ εἶναι θαυμαστόν. ἐπῆρε γοῦν ὁ Μανωῆ τὴν θυσιάν του καὶ
 ἤφερε τὴν ἑμποσθὴν τῆς Ἀγγελου. καὶ ἀνέφερε φαγὴν νὰ τὴν κείψῃ.
 ἀντάμα δὲ μὲ τὴν φαγὴν ἀνέβη καὶ ὁ Ἀγγελος εἰς τὴν ἑβρανὸν. καὶ
 πλέον δὲν τὸν εἶδαν νὰ φανῇ πρὸς αὐτοὺς. καὶ ὁ Μανωῆ ἔτι γυναι-
 κά του ἐπεσάν ὅτι πρὸς ὅσωπον αὐτῆς ἔτι τὴν γυν. καὶ ἐγνώρισεν Μα-
 νωῆ ὅτι Ἀγγελος Θεοῦ ἦν. καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναικά του θανά-
 τω ἀποθανέμεθα ὅτι Θεὸν εἶδομεν. καὶ εἶπεν ἡ γυναικά του, ἀνῆθε-
 λεν ὁ Θεὸς νὰ μὴς θανατώσῃ δὲν ἠθέλει δεχθῇ ἀπὸ τὰ χεῖράμας τὴν
 θυσιά. οὐ δὲ ἠθέλει μὴς φώτισει καὶ νὰ μὴς εἰπῇ ὅσα μὴς εἶπε. καὶ ὁ
 Μανωῆ ἔσμιξεν τὴν γυναικά του καὶ ἐγκαςρώθη. ἔτι ἐγένεον υἱὸν
 καὶ εὐχαλετὸ ὄνομά του Σαμφών. καὶ ἠνυμώθη τὸ παιδίον καὶ ἐδόξ-
 ησεν αὐτὸ ὁ Θεός. ἔως ἄν ἦλθεν εἰς ἡλικίαν ἥν ἦν ἐπατήσθαι εἰς
 μίαν χώραν τὴν ὁποίαν ἔλεγον Θαιναθα. καὶ εἶδε μίαν νέαν θυγα-
 τέρα ἥν ἄλλοφύλων. ἔτι ἡγάπησεν τὴν καὶ ἐπῆλθεν εἰς τὴν πατέραν
 καὶ εἰς τὴν μητέρα καὶ εἶπε τοὺς ὅτι εἶδα μίαν ἀπὸ τὰς θυγατέρας
 ἥν ἄλλοφύλων καὶ θέλω νάμου τὴν δώσετε γυναικά. καὶ εἶπαν οἱ
 γονεῖς αὐτῆς, παιδί μου, δὲν εἶναι γυναικὲς ἀπὸ τὸ γένος μας νὰ ἐπά-
 ρης μόνον γυναικὲς ἥν ἄλλοφύλων ὁ ποῦ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ πρόσω-
 πον τοῦ Θεοῦ. καὶ ὁ Σαμφών λέγει, ὅτι ἐκείνῳ θέλω ὅτι με ἀρέσῃ.
 καὶ τὰ τοῦ ἦτον παρὰ Θεοῦ δὲ νὰ ἀφανίσῃ τοὺς ἄλλοφύλους. καὶ τῷ
 πατρὶ ἐκείνῳ δέξαν οἱ ἄλλοφύλοι τοὺς ἐβραίους. ἔτι πᾶσι ὁ πα-
 τέρας καὶ ἡ μητέρα καὶ εἶδαν τὴν νέαν ἐκείνῳ ὁ ποῦ τὴν ἡγάπησεν
 ὁ υἱὸς αὐτῆς καὶ εὐπας τὴν ἐπῆλθεν γυναικά ὁ Σαμφών μετὰ θελήμα-
 τος γονέων αὐτῶν. ἔως ὅτε πᾶσι ὁ Σαμφών νὰ τὴν ἐπαρῇ ἦναι
 λεονταίει εἰς τὴν ἐράταν καὶ ἐσκότωσέ το. καὶ ὅταν ἐγείρισεν εἰς τὸν πα-
 τέρα ἦναι μελίσσι φοβίμειον ὁ ποῦ ἐκείνῳ εἶπεν εἰς τὸ παρὰ τοῦ
 Θεοῦ.

λιονταίει καὶ ἔκαμε μέλι. καὶ ἐπῆρε καὶ ἔδωκε τῷ πατέρατου καὶ
 τῆς μητέρας καὶ ἔφαγαν. καὶ δὲν τοὺς εἶπε πῶς δι' αὐτοῦ τὸ μέλι
 ἐκείνο. καὶ ἔτις ἐπῆρε τὸν πατέρατου ὃ ἤλθεν εἰς τὸ ὁσπήτιον τῆς
 γυναικὸς καὶ ἔκαμαν τραπέζια μεγάλα καὶ ἔτρωγαν καὶ δίδυ-
 μοῦσαν. τότε λέγει πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους, ὅτι ἔτις λόγον θέλω
 νὰ εἰπῶ πρὸς ἑσὰς καὶ ἵνα εἴναι καὶ τὸν δῶρτε ἕως εἰς τὰς ἐπὶ αὐτῶν ἡμέ-
 ρας ὅ πῃ γίνονται αἱ τραπέζεις καὶ αἱ χαρὲς, νὰ σὰς δώσω ξία συνδό-
 νια καὶ τελαῖα φορέματα. εἰ δὲ καὶ δὲν τὸν δῶρτε, νὰ μοὺ δώσετε
 τελαῖα μόνον. καὶ ἰδέχθησαν τὸν λόγον τῷ Σαμφὼν καὶ ἔπαυνον,
 εἰπέμας ἐκείνον τὸν δισοῦρετον λόγον νὰ τὸν ἀκουσάμεν. καὶ αὐτὸς
 τὴς εἶπεν, ἀπ' ἐκείνου ὃ πῃ τρώγει δι' αὐτοῦ φαγὴ. καὶ ἀπὸ δινατῆ
 γλυκὴ καὶ ἔπесαν εἰς σπένδω ἡμέρας τρεῖς νὰ καταλάβω τὴν ἔν-
 νοιαν ὃ δὲν ἰδενήθησαν. ὃ μὴ διναμένοι νὰ νοήσῃν τί ὄλγα λαμβανέ-
 ἐκείνος ὁ λόγος ἔπесαν εἰς τὴν γυναικαὶ παρακαλῶντες νὰ τὸν
 ἐρωτήσῃ με τίς τῆς πῆσαι ὁ λόγος ἐκείνος, ἥτοι μὴ ἔρμηνεία αὐτῆ.
 εἰ δὲ καὶ δὲν τὸν ἐρωτήσῃ νὰ τοῖς διηγήσῃ αὐτὸ πῶς εἶπεν, θίλοι
 κάψει καὶ αὐτοὶ τὸν πατέρα της καὶ ὅλα τὰ ἐργαματῶν. καὶ ὡς ἤ-
 κουσεν ἡ γυναικα ἔτις ἐφοβήθη. καὶ μετὰ δόλου λέγει τῷ ἀνδρὶ
 αὐτῆς Σαμφὼν κλαίονσα. ὅτι τὸν λόγον ὃ πῃ εἶπες πρὸς τοὺς ἰδι-
 κέσμας ἀνθρώπους νὰ μοὺ φανερῶσιν αὐτὸ τί θέλει νὰ εἴναι. καὶ ὃ
 Σαμφὼν τῆς λέγει. ἐγὼ τῷ πατέρα μου καὶ τῆς μητέρας μου δὲν τὸ
 ἀπεκάλυψα, καὶ ἐστὶν θέλω τὸ ἀποκαλύψει. καὶ ἐκλεῖξο ὁμωρόστου
 ἐπὶ αὐτῶν ἡμέρας ὃ πῃ ἔτραγχο ὁ λαὸς καὶ ἐχαροῦνται. καὶ ὡς τὴν εἶδεν ὃ
 Σαμφὼν ὅτι κλαίει καὶ ἐλυπᾶται τῆς τὸ ἀπεκάλυψε. ὃ αὐτῇ τῇ ὥ-
 ρῃ ἐκείνῃ τὸ εἶπε τῇ ἰδικῶν τῆς ἀνθρώπων. καὶ ὡς ἔμαθαν τὴν ἔν-
 νοιαν ἐχάρησαν πολλὰ. καὶ ἔτις ἐπῆσαν εἰς τὸν Σαμφὼν κατὰ τὸν
 λόγον ἥτοι κατὰ τὸ σίχημα καὶ εἶπαν τῇ τὴν ἔννοιαν, ὅτι δὲν εἴναι
 ἄλλο διωκτικότερον ἀπὸ τὸ λιονταίει. καὶ ἀπὸ τὸ μέλι ἄλλο γλυκύτε-
 ρον. καὶ ὡς τὸ ἤκουσεν ὃ Σαμφὼν ἐλυπῆθη καὶ εἶπεν τῆς. ὅτι ἵνα δὲν
 ἠθέλητε πλανῆσαι τὴν γυναικα μου τὸ ποτὲ δὲν τὸ ἐμαθένατε. καὶ
 δι' αὐτοῦ ἀπεκεί καὶ ὑπῆγε καὶ ἦρε τελαῖα ἀνδρας καὶ τοὺς ἐκδύσε
 καὶ ἐπῆρε τὰ φορέματα καὶ ἔδωκε τῇ ἀνδρῶν ἐκείνων ὃ πῶ εἶχαν
 τὸ σίχημα. καὶ ὡς εἶδε τὸν ὃ Σαμφὼν ὃ πῶ τῷ ἔκαμνε ἡ γυναικα
 ἐβάζετο εἰς αὐτὴν. καὶ αἰάβη εἰς τὸ ὁσπήτιον τῷ πατέρατου. καὶ ὃ

πενθερός του ἔδωκε τὴν θυγατέρα του τὴν γυναικα τῇ Σαμφῶν
 πρὸς ἄλλον ἄνδρα. καὶ ὡς τὸ ἤκουσεν ὁ Σαμφῶν ἱσκανδαλίσθη
 πολλὰ κατὰ τῆς ἀλλοφύλων, καὶ ὑπῆγε καὶ ἐπάσσε τελευτίας ἀ-
 λειπούδεις καὶ ἔδωκεν εἰς καθὲ μιᾶς οὐρανὴν μίαν λαμπάδα, καὶ οὐ-
 τως ταῖς ἀπάλυσεν μέσα εἰς τὰ χωράφια ὅπου ἦσαν τὰ γηῆματα
 θεοσμύρια καὶ ἀθέριστα, καὶ ἐκατακάησαν παντελῶς ὁ μὲ καὶ
 ἀμπέλια καὶ ἐλαίαι. καὶ ὡς εἶδαν οἱ ἀλλοφύλοι τὴν καταδίκην ὁ
 πῆ ἔπαθαν, εἶπαν ὅτι ἄλλος δὲν τὸ ἔκαμε τὲτο μόνον ὁ Σαμφῶν ὁ
 γαμωρὸς τῷ θάμναταιου. καὶ ἔτις ἐπῆραν τὴν γυναικα τῇ Σαμ-
 φῶν καὶ τὸν πατέρα της καὶ τοὺς ἐκείων. καὶ τὸ ὁσπήτους ἐξολό-
 θρῶσαν, καὶ ἐσωμάξαν φουσάται καὶ ἐπῆσαν κατὰ τῆς ἰβραίων καὶ
 ἐγύρθησαν νὰ τὲς δώσωσι τὴν Σαμφῶν εἰ δὲ μὴ νὰ πολεμήσωσι αὐ-
 τὴς. ὡς δὲ εἶδαν οἱ ἰβραῖοι τὸ πλῆθος τῆς ἀλλοφύλων, ἀπὸ τὸν φό-
 βοντες ἔδωκαν δὲ μύρον τὸν Σαμφῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ὁ Σαμ-
 φῶν ὥσαν ἐπαρῆθη εἰς χεῖρας τῆς ἀλλοφύλων κόπῃ τα δέματα
 ὁ πῆ ἦτον δὲ μύρος. ὁ ἦυρεν ἕνα κατασάγουμον γαδουρίου καὶ ἐπῆ-
 ρετο εἰς τὸ χεῖρ του ὁ ἱσκότασε μετ' ἐκεῖνο χιλίους ἄνδρας ἀπὸ τὴς
 ἀλλοφύλους καὶ πολεμήντας μετὲς ἐχθρὸς ἐδίψησε, καὶ ἐδήθη τῇ
 θεῷ καὶ εἰσάκουσε τῆς δεήσεως αὐτῆς καὶ οὐγῆκε μία βρύσις ἀπὸ τὸ
 κατασάγουμον τῷ γαδουρίου ὁ πῶ ἱσκότασε τὴς χιλίους ἄνδρας.
 καὶ ἀνόμασε τὴν βρύσιν τῆς σαγόνος. καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπῆγχε ὁ Σαμφῶν
 εἰς γάζαν καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναικα πόρνῶν καὶ ἱμωῆκεν εἰς τὸ ὁσπή-
 τος, καὶ αὐτὴ εἶπε τῷ λαῷ ὅτι ἦλθεν ὁ Σαμφῶν. καὶ αὐτοὶ ὡς τὸ ἤκου-
 σαν ἔδραμαν καὶ ἐφύλαξαν τὰς πόρτας τῷ κάσρου καὶ εἶπαν, ὅτι αἱ
 μείνωμεν ἐδῶ ὥς τὸ πουργὸν καὶ θέλει ἔλθῃ νὰ τὸν ἐπιάσσομεν νὰ τὸν
 θανατώσωμεν. καὶ ὁ Σαμφῶν ἐκοιμήθη ὥς τὸ μισονύκτιον. καὶ τότε
 ἰσχυρώθη καὶ ὑπῆγχε εἰς τὰς πόρτας τῷ κάσρου καὶ ἐπάσεν αὐτὰς
 καὶ τὰς εὐγαλε με ὅλα τὰ ἀνώφλια καὶ κατώφλια καὶ μετὰ τῶν
 στρατῶν καὶ μετὰ τὰς κλυδωνίας καθὼς ἦσαν σφαλισμῶν καὶ ταῖς
 ἰβάσαζεν εἰς τὸν ὠμόν του καὶ τὰς ὑπῆγχε ἀπάνω εἰς τὸ βουνὸν ἐνα-
 στα τῷ κάσρου καὶ τὰς ἔρρηξε. καὶ μετὰ τῷτο ἀγάπησε μίαν γυναι-
 κα ἐκ τῶν χιμαρρῶν σωρήχ. καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς Δαλιδὰ καὶ
 ἐπῆρεν αὐτὴν. καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Δαλιδὰ οἱ ἀρχόντες τῆς ἀλλοφύ-
 λων καὶ εἶπαν αὐτῇ. κάμε τὸν ὅπως ἡμπορέσις τὰ ὁρεονήσις νὰ

μάθης ἀπὸ τῆ ἔξη αὐτῶν τῶν μεγάλων καὶ δυνατῶν διώκων, μή-
πως διωκθῶμεν, νὰ τὸν πιάσωμεν νὰ τὸν ταπεινώσωμεν. Ἐν αὐτῇ χα-
ρίσει αὐτῶν χίλια ἀργύρια. Ἐκ αὐτῶς ἤκουσεν ἡ μαρὰ ἡ Δαλιδὰ τὰ
ἀργύρια. Ἰδραμι μὲ ἔρωτα εἰς τὸν σαμψὼν καὶ εἶπεν αὐτῷ. Εἰπέ μοι
πῶς ἔχεις αὐτῶν τῶν μεγάλων διώκων. καὶ πῶς ἡθελαίσεις δῆσαι
νάσε ταπεινώσων. Ἐνάσε πιάσων. καὶ εἶπεν τῆς ὁ σαμψὼν ἱάμε δέ-
σων μὲ ἐπὶ κόρδαις ὅτι νὰ εἶναι βρεμνῶν ἀπὸ νερόν καὶ νὰ μὴ δέν-
ειναι χαλασμοῖς. μετ' ἐκείνης ἔαν με δέσῃς θάλω ταπεινωθῇ
νὰ γένω ἀδυνάτος ὥσάν καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. καὶ ἡ Δαλιδὰ
εἶπε πῶν ἀλλοφύλων τοὺς λόγους τοὺτους καὶ τῆς ἤφεραν ταῖς ἐπὶ
κόρδαις. Ἐτὸν ἔδεσε. Ἐτὰς ἀλλοφύλους εἶχε κρυμμένους μέσα εἰς
τῶν κάμαρῶν τῆς. τότε λέγει, ἦλθαν οἱ ἀλλοφύλοι ὅτι σὲ Σαμψὼν
νάσε πιάσων. Ἐὼς ἤκουτε τὸν λόγον τῶν ἐκὼς τὰ νεῦρα παρό-
θυς καὶ τὰ ἠφανίσεν ὥσάν ἡ φωτὰ τὰ σουπία. καὶ δὲν τῆς ἰδοίξε τῶν
διωκόντων. καὶ εἶπεν ἡ Δαλιδὰ πρὸς τὸν σαμψὼν, ἐγνώρισα κα-
λῶς ὅτι με ἐγέλασες καὶ με εἶπες ψέματα. ἀλλ' ἵνα εἰπέ μοι τῶν
ἀλήθειαν, καὶ λέγει τῆς ὅτι ἐὰν με δέσῃς μὲ σκηνία καὶ νοῖα συ-
νατὰ ὅτι νὰ μὴ δέν ἐμπῇ καὶ εἰς καμίαν δουλείαν, θέλει γένει ἡ δὲ
ναμὶς μου ἀχαμνή ὥσάν καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. καὶ ἡ Δαλιδὰ
εἶπε τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἤφεραν τὰ σκηνία τὰ κα-
νέα καὶ τὸν ἔδεσε. καὶ ὥσάν εἶχεν ἐτοίμους τοὺς ἀλλοφύλους νὰ τὸν
πιάσων, λέγει τοῦ σαμψὼν, ἔφθασαν οἱ ἀλλοφύλοι. καὶ ὡς τὸ ἤκου-
σε ἔκοψε τὰ σκηνία ἐκείνα τὰ δυνατὰ ὅτι νὰ ἦταν δεινός. ὥσάν
νὰ ἤθελε κόψῃ κλοσάς. καὶ ἡ Δαλιδὰ βλέποντας οὕτως, ἔλαβεν με-
γάλαν περὶαν καὶ λύπῃ ὥς ἔναι κατορθώσει τὸ ζήτημα τῶν ἀλ-
λοφύλων νὰ κερδήσῃ τὰ ἀργύρια. καὶ λέγει τῷ σαμψὼν. Θέλεις
νὰ με κάμεις τώρα νὰ παραλογίσω νὰ γένω ἔξω ἀπὸ τὸν ἐνέμε με
τὰ ψέματα ὅτι νὰ λέγεις. εἰπέ μοι τῶν ἀλήθειαν μὲ τὴν ἠθέλεις δε-
θῇ ὁ πού νάσε πιάσων. Ἐεἶπε τῆς. ἀνέει καὶ πλῆξῃς ταῖς ἐπὶ τρεῖ-
χας τῆς κεφαλῆς μου ὅτι εἶναι ξεχωριστὰς μὲ νέμα καὶ ταῖς δέσης
εἰς τὸ πηλὸν καὶ ταῖς καρφῶν εἰς τὸν τοῖχον, μὲ τὸ τοῦ θέλει ἀ-
δυνατῇσαι ἡ δυναμὶς μου νὰ με πιάσων καὶ ὡς ἤκουσε τὸ τοῦ ἡ Δα-
λιδὰ τὸν ἐκοίμησε μέσα εἰς τὰ γόνατά της καὶ ὥσάν ἐκοιμᾶτον ἔπα-
σεν ἡ Δαλιδὰ ἐκείνης τὰς ἐπὶ τρεῖς ὁ πού ἦσαν ξεχωριστὰς, καὶ

ἐπῆρε καὶ νέμα καὶ ταῖς ἐπλήξε, καὶ ταῖς ἔδωκεν εἰς τὸ παλῦκι καὶ
 ταῖς ἐκάρφωσε εἰς τὸν τοῖχον, καὶ τότε ἐφώνησεν, οἱ ἀλλόφυλοι ἦλ-
 θαν ἀπ' αὐτοῦ σαμψὼν. Ἐπειδ' ἅμα ἐσυνέκθη ἀπὸ τὸν ὕπνον αὐ-
 τῶ. Ἐνύπνου παλῦκι ἀπὸ τὸν τοῖχον καθὼς ἦτον δεξιὸν με-
 τὸ νέμα καὶ μετὰ τὰς τείχαις. Ἐδὲν ἔδειξε τὴν δυνάμιν του. καὶ εἶπε-
 τον ἡ Δαλιδὰ πῶς λέγεις ὅτι με ἀγαπᾷς, καὶ ἡ καρδία σου δὲν εἶναι
 μετ' ἐμὲ. καὶ ἔχεις τρεῖς φορὰς ὅπου μὲ ἐγέλασες καὶ δέμνη εἰπας
 ἀπὸ τῶν χερσὶν τῶν δυνάμεων τῶν μεγάλων, καὶ δὲν τὸν ἄφησε νὰ κοι-
 μηθῇ ὅλην τὴν νύκτα ἀπὸ τὰ λόγια της, μόνον τὸν ἤφεραν εἰς μέγα-
 λην ἀδυναμίαν καὶ ἔδειξεν ὅτι ὀλιγοφυχεὶ καὶ ἔρχεται εἰς θάνατον.
 καὶ ἀπὸ τῶν ἀγάπων ὅπως εἶχαν εἰς αὐτὴν εἶπε της ὅλα τὰ μυστήρια
 τῆς καρδίας τε. ὅτι εἰς τὸ κεφάλι μου ξυράφη ποτὶ δὲν ἐβάλετο διότι
 εἶμεν οὐρανίου θεοῦ ἀπὸ τῶν κοιλιᾶν τῆς μητέρας μου. καὶ ἐὰν ξυ-
 ραίω θάνατον τῶν ἀνδρείων μου. καὶ τῶν δυνάμεών μου. καὶ γίνωμαι
 ὡσαν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ὡς εἶδεν ἡ Δαλιδὰ καὶ ἐπιστάθη
 ὅτι οἱ λόγοι τῶν σαμψὼν εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πλέον δὲν τῶν γελά.
 παρὰ τοῦ ἀπίστευτε καὶ ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς πρώτους τῶν ἀλλοφύ-
 λων καὶ εἰπε τους. νὰ ἡξέρετε ὅτι εἶπε μου ὅλον τὸ μυστήριον ὁ παῦλι-
 χεν εἰς τὴν καρδίαν του πεφυλαγμένον. καὶ ὡσαν ἤκουσαν οἱ παῖ-
 τοι τῶν ἀλλοφύλων ἔλαβαν χαρὰν μεγάλην, καὶ ὑπῆσαν καὶ ἤφισαν
 τὰ ἀργύρια καὶ τὰ ἔδωκαν εἰς τὰ χεῖρα τῆς Δαλιδᾶς. καὶ ὡσαν τὰ
 ἔλαβεν ἐκοίμησεν αὐτὸν ἀναμίστον τῶν γονάτων αὐτῆς καὶ ἐκραξέ·
 ἡ καρπὸν ἐκ τῆς ἐξουρίας καὶ ἐπὶ τὰς τείχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὅπου
 ἦσαν ξηλωμέναι. καὶ καθὼς ταῖς ἐξουρίας ἐπαρτή ἡ δυνάμις καὶ
 ἡ ἀνδρεία του. καὶ ἡ Δαλιδὰ εἶπεν, οἱ ἀλλόφυλοι ἦλθαν εἰς σὲ σαμ-
 ψὼν. καὶ ὡς τὸ ἔκτισεν ἐν τῷ ἅμα ἐξύπνησε, θαρρόντως ὅτι εἶναι ἡ
 χάρις τῆς δυνάμει του μετ' αὐτὸν. καὶ ἐσυνέκθη νὰ κάμῃ καὶ νὰ δει-
 ξῇ τῶν χερσὶν τῆς ἀνδρείας του, καὶ παρὰ τοῦ ὡσαν ἐσυνέκθη ἐγνώ-
 ρισεν ὅτι ἡ χάρις ἐπαρτή ἀπ' αὐτὸν καὶ δὲν ἐδυνήθη νὰ αἰσθῇ. καὶ
 ἦλθαν οἱ ἀλλόφυλοι οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς καὶ ἐπασσάντων καὶ ἐδίσσαντων.
 καὶ τῆς ὥρας τὸν ἐτίφλωσαν, Ἐτὸν ἐπῆραν δεξιὸν εἰς τὴν γαστήρα
 καὶ τὸν ἐβάλεον σιδερά εἰς τὰ πόδια καὶ τὸν ἐσφάλησαν εἰς τὴν φυ-
 λακὴν. καὶ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἀρχίταν αἱ τείχαις τῆς κεφαλῆς τῆς σαμ-
 ψὼν ὅπου ἐξοῦρσαν νὰ γίνονται καὶ νὰ αὐξάνω. καὶ ἐπῆγοντες

ἦν' ἀλλοφύλων με ὅλως τὰς ἀλλοφύλους ἐσυνάχθησαν νὰ κάμουν
 θυσίαν μεγάλῃ τῇ θεῷ αὐτῇ, καὶ ἔπειτα τὴν ἑκαμαν καὶ διχαρίζε-
 σαι πῶς τὰς ἐπαρέδωκε τὸν ἑχθρὸν αὐτῇ εἰς τὰς χεῖρας τοὺς. καὶ
 ὥσαν ἔφαγαν καὶ ἔπιαν καὶ διθυμῆσαν ἔπειμασαν καὶ ἤφεραν τὸν σαμ-
 ψὼν τυφλὸν ἀπὸ τῆς φυλακῆς καὶ ἀρχισαν καὶ ἐνέπαιζάντον καὶ ἐγε-
 λῶσαν, καὶ ἑκαμαντοὺ πολλὰ καταφρόνεσιν. καὶ τὸν ἔβαλαν καὶ ἔσε-
 κεν ἀναμῆσον τῇ δύο φύλων, ἤγουν εἰς ταῖς κολώναις ὁ πῦρ ἔσεκε.
 τὸ παλάτι κτισμὸν ἀπ᾿ αὐτῶν ἐκεῖ ὁ πῦρ διθυμῆσαν. ὁ δὲ σαμψὼν
 δὲν ἐδιώκετον νὰ ὑπομῆρει τὴν καταφρόνησιν τῇ ἑχθρῶν του. καὶ εἶ-
 πε πρὸς τὸν νέον ἐκείνον ὁ πῦρ τὸ ἐκραπε ἀπὸ τὸ χεῖρ καὶ τὸν ἔσυρην.
 ὅτι ἀφισμε νὰ γυρίσω ταῖς κολώναις νὰ ταῖς πιάσω ὁ πῦρ εἶναι τὸ
 παλάτι τῆτο κτισμὸν ἀπ᾿ αὐτῶν εἰς αὐταῖς. ὁ δὲ νέος ἐκεῖνος ἔκα-
 με τὸν λόγον τῇ σαμψὼν καὶ ἐγύρωσε καὶ ἤυρε ταῖς κολώναις ἐκεί-
 ναις ὅτι ταῖς ἔπασεν ὁ σαμψὼν. καὶ ἦσαν εἰς τὸ παλάτι ἐκεῖνοι οἱ ἀλ-
 λόφοι καὶ οἱ πρῶτοι αὐτῇ ὡς εἰπαμὸν. ἔχοντες καὶ τὰς γυναικας
 αὐτῇ ἕως χιλιάδες τρεῖς ὁ μὲν ὅλοι ὁ πῦρ ἔβλεπαν ὅτι ἐνέμπαιζαν
 τὸν σαμψὼν. καὶ ἐβόησε σαμψὼν πρὸς τὸν κύριον ὅτι εἶπε, κύριε κύ-
 ριε τῇ διυνάμει ἐν θυμῷ σου με καὶ ἐν διυνάμει σου νὰ κάμω τὴν
 ἐμδικησιν τῇ ἀλλοφύλων διὰ τὴν ὑσέρησιν ὁ πῦρ με ὑσέρησαν τὸ
 φῶς τῇ ὀμματίων μου. καὶ ἔπειτα ἔπασιν ὁ σαμψὼν ταῖς δύο κολώ-
 ναις πῶς ὁσπνίς τὴν μίαν με τὸ δεξιὸν χεῖρ. ὅτι τὴν ἄλλαν με τὸ ζερ-
 βὸν, ὅτι πην ἀποθανέτω ἡ ψυχὴ μετὰ τῇ ἀλλοφύλων. καὶ ἔπειτα
 ἐτράβιξε ταῖς κολώναις καὶ ἔπασε τὸ παλάτι ἐκεῖνο καθὼς ἦτον με
 τὰς ἀλλοφύλους ὅτι ἐθανάτωσεν ὅλον τὸν λαὸν ἐκεῖνον τῶν ἀλλοφύ-
 λων, ὅτι σαμψὼν ὁ μὲ μετ' αὐτῶν. καὶ ἐθανάτωσεν ἐκεῖ ὁ σαμψὼν
 ὡς ἐσώτερον λαὸν παρὰ ὁ πῦρ ἐθανάτωσεν εἰς τὴν ζωαίτη. καὶ ἐ-
 κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῇ καὶ ὅλον τὸ ὁσπνί τῇ πατρός του καὶ τὸν
 ἔθαναν εἰς τὸν τάφον τῇ πατρός αὐτῶν Μαωνὲ. καὶ ἔκρινεν ὁ σαμ-
 ψὼν τὰς ἐβραῖας χρόνας κ'.

Θάνατος Σαμψὼν. καὶ ὁ ξυσία ἐμεγδ.

Ἡ ἔπειτα τὸν τὸν σαμψὼν ἐγινε κριτὴς ἐμεγαρό ὁ ὅς ἐπαι. καὶ
 ἐκοψε πολλὰς ἐκτῶν ἀλλοφύλων ὅτι ἠλθὲν ὁ πῦρ εἰς τὰς ἐβραῖας
 καὶ ἀπέθανεν.

Θαύματος Ἐμεῖς. καὶ ὁμοίᾳ μιᾷ.

Μετὰ τὸν ἔγινε μιᾷ ἀπὸ τῶν φυλῶν τῆς Ἰσραὴλ. ὃς εἰς τὰς
 χρόνους τῆς σαμωῖαν ἑβδομος ἀρχιερεὺς τῶν ἑβραίων κατέ-
 σεν ὁ Ἡ' λη'. ὁ ὅποιος ὡσαν ἔγινε χρόνων πένιντα, ἔκρινε τὰς ἑβραίας
 χρόνους γ'. ὃς εἰς τὰς τέσσαρας χρόνους τῆς ἱερατείας Ἡ' λει' ἔγινον ἡ-
 θη' ὁ θεοφάνης σαμουὴλ. τῶ ὁποίους ὁ πατέρας ἦτον ὁ ἔλκανας. καὶ
 ἔχεν δυο γυναικας. ἡ μία ἐλέγετον φενάνα. καὶ ἡ ἄλλη αἴνα, ὁ ποῦ
 ἐγέννησε τὸν σαμουὴλ. καὶ ἡ φενάνα ἐγένεα παιδίαν. καὶ ἰσμήμανε τὴν
 ἐκκλησίαν τῆς ἑβραίων ὁ πῦρ ἦτον πολύτεκνος, ἐπειδὴ πάντοτε ἦ-
 σαν ἐξ αὐτῆς προφῆται, δίκαιοι, βασιλεῖς, ἱερεῖς. καὶ πολλοὶ ἄγιοι οἱ
 ὁ ποῖοι ἐθεοσκυνῶσαν ἕνα θεὸν. ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. ἡ δὲ αἴ-
 να ὁ ποῦ ἦτον σείρα καὶ δὲν ἔκαμνε ποτέ τις παιδί ἐξ ὅχου να ἦθε-
 λεν ὁ θεός. καὶ ὅρα τὸ οἱ ἄλλοι δὲν ὅπως εἶδαν τὸν θεόν, ἦγυν οἱ θεο-
 πάτορες οἱ ἐδικοίμας. οἱ ὁ ποῖοι δὲν ἦσαν ἀπὸ τὸ γένος τῶν ἑβραίων.
 τουτέστι τῆς Ἀβραάμ, ἀμὴ ὅπως εἶδαν εἰς τὰς ἀστέρας εἰς τὰ ὄψαλα
 εἰς τὰς πέτρας, εἰς τὰ τετράποδα. ὃς εἰς τὰ ἄλλα ποιήματα τῆς θεῆς.
 καὶ ἐχί να πιδούου εἰς τὸν ποιητὴν ὁ πῦρ τὰ ἔκαμε. ὃς ὅρα τὸ ἐλέ-
 γετον ἡ ἐκκλησία σείρα. τουτέστιν ὁ ποῦ δὲν ἔκαμνε παιδί τῆς ἀγίης
 πνοῦματος ἡγοῦν τῆς θεῆς. καὶ εἰπεῖδ ὁ νόμος ὁ παλαιὸς ἤθελε μία
 γυναικα ὁ πῦρ να ἦτον παιδρεμὴν καὶ να ἦτον σείρα, δὲν ἐδέχοτο
 τὰ δῶρα τῆς εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθὼς τὰ εἶπεν ὁ θεός τῆς μωυσέως
 καὶ ὁρδίνιασεν εἰς τὸ Ἀδὲν πικόν, ἦγυν εἰς τὰ πράγματα τῶν ἱερέων.
 ὃ ταῦτα ἰσμήμαναν τὸ το ὁ πῦρ λέγων μὲν τῶν ἰθιῶν καὶ τῶν ἑβραίων
 τὴν ἐκκλησίαν. ἡ ὁποῖα εἶναι ἡ σείρα καὶ ἡ πολύτεκνος ἡγοῦν ἡ σεί-
 ρα ὁ πῦρ δὲν ἔκαμνε παιδί, ἦτον ἡ ἐκκλησία τῶν ἑθνῶν. καὶ ὅρα τὸ
 δὲν ἐδέχετο ὁ θεός τὰ δῶρα αὐτῆς. ἡ δὲ πολύτεκνος ἦτον ἡ ἐκκλησία
 τῶν ἑβραίων, καὶ ἐδέχετο ὁ θεός τὰ δῶρα τῆς καὶ τῆς θεοσυχαι-
 τῆς ἡγοῦν τῆς φενάνας. καὶ ἡ αἴνα τὸ λοιπὸν ἡ σείρα ὁ ποῦ δὲν ἔκα-
 με παιδί καὶ δὲν ἦσαν τὰ δῶρα τῆς δεκταί. ἔκαμνε μεγάλῳ θεο-
 συχλῷ εἰς τὸν θεὸν να τῆς δώσει σπέρμα, καὶ να τῆς τὸ ἀφιερώσει ὅρα
 τὰ μὴ δὲν ἔχει τὸ ὄνειδος ἀπὸ τῆς ἱερείς ὁ πῦρ δὲν ἐδέχομτο τὰ δῶ-
 ρα τῆς. καὶ εἰσέκουσέ τις ὁ θεός καὶ ἔδωκέ τις τὸν σαμουὴλ τὸν θεο-
 φάνην καὶ τότε ἡ φενάνα εἰμεινε σείρα καὶ ἀπέθαναν καὶ τὰ παιδρεμὴς
 τὴν λοιπὴν καθὼς εἶπα ὅρα να μὴ δὲν πολυλογεῖ μὲν ἡ αἴνα σημαίνει.

τὴν ἐκκλησίαν τῷ Χριστῷ ἡβῶν. ἤγειρε τὴν ἐδικύμηνος ὅτι ἡ-
 τον ὡρῶτον σείρα. Ἐμετὰ ταῦτα ἔκαμε παῖδια πλάα ὡσὰν βλέ-
 πομένη ὅπου ἔκαμε καὶ κάμνει. ὡσὰν ἦσαν οἱ ἀπόστολοι. οἱ ἱερεῖς.
 εἰ μάρτυρες, οἱ ὅσοι, οἱ δίκαιοι. ὅδε γυναικες ὡσὰν καὶ ἀδρες, ὅδε τὴ
 ὁπίσθουσαν εἰς τὸν κύριον ἡμεῖς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀνδρα τῆς ἐκκλη-
 σίας μας. καὶ πρὸς οὐκ καὶ ἡγουμένων καθήμενῶς ὅδε τῷ θεῷ βα-
 πτίσματος. ἡ δὲ συναγωγή ἡβῶν ἰουδαίων ὅπου ἦτον πολύτεκνος ἀ-
 πόμεινε σείρα. ἔπειδὴ ἐσαύρωσαν τὸν κύριον ἡμεῖς Ἰησοῦν Χριστὸν
 ἔδεν τὸν ἐκαταδέχθη ὅδε ἀνδρα τῆς τατέρας ἡ ἐκκλησία αὐτῆς ἡβῶν
 ἰβραίων. Ἐ διατῶτο ἔμεινε ἀκαρπὸς καὶ θέλει ἡδὲ εἰς τὰς αἰῶνας.
 ὅμως ὁ Σαμουὴλ εἰς τοὺς ὀκτὼ χρόνους ἐδόθη εἰς τὸν ναὸν. καὶ εἰς τὰς
 τριανταδύο ἀρχισὲ καὶ κρίνει τοὺς ἰβραίους. καὶ ἰσχυροῦσε χρόνους
 τριανταπέντε. καὶ ὡσὰν ἐγήρασαν ὁ σαμουὴλ, ἔβαλε τοὺς ἡγού-
 τας κριτὰς εἰς τοὺς ἰβραίους τὸν ἰσὴλ καὶ τὸν Ἀβιά οἱ ὁ ποῖος δὲν ὑ-
 πὲρ ἡβῶν τὴν σείρα τῷ θεῷ. αὐτὴ ἔπεσαν δῶρα καὶ ἔκαμαν ἀδι-
 κίας. καὶ ὡς εἶδαν οἱ ἰβραῖοι τὰς ἀδικίας ὁ ποῖος ἔκαμαν ἐσυνέχθη
 σαν ὅλοι καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν σαμουὴλ καὶ εἶπαν, ἐσὺ ἐγήρασες. Ἐ
 εἰ ἡγούσου δὲν πηγένου κατὰ τὴν σείραν σου καὶ κάμνουν δικαιο-
 σιών. καὶ ὡς καλῶς ἔμελλεν τότε καὶ καὶ κάμης βασιλέα καθὼς
 ἔχειν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη ὅδε καὶ μηδένους κατακρίνουν. ὡς δὲ ἤκουσε
 τῶτο ὁ σαμουὴλ ὅτι καὶ τὰς δώσει βασιλέα ἐκαποφαίετο πολλά.
 καὶ ἐδίδθη τῷ θεῷ ὡς τῷ ζητήματος ἡβῶν ἰβραίων ὁ δὲ κύριος εἶπε
 πρὸς σαμουὴλ. ἄκουσεν τῆς φωνῆς αὐτῆς. καὶ δὲ αὐτῆς βασιλέα καὶ
 βασιλοῦσιν αὐτῆς. σαουὺλ δὲ ὁ ἡγός ἔλασε τὰ γαδούρια τῷ πα-
 τέρει. Ἐ ὑπῆγε γυμνόντας αὐτὰ. καὶ ἐπῆρε καὶ ἔνα παιδί μωτῶ-
 τῷ σαμουὴλ. καὶ ὑπῆγαν εἰς δύο τρεῖς τόπους καὶ δὲ ἡμπερῶσαν καὶ
 τὰ εὐρεῖν. καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν εἰς τὸν τόπον ὁ ποῖος ἦπεν ὁ σαμουὴλ ἡθέ-
 λησεν ὁ σαουὺλ καὶ σείρα εἰς τὸν πατέρα του. καὶ τὸ παῖδ' ὁ ποῖος
 δισε, λέγοντας ὅτι καὶ ὑπῆγαν καὶ ἐρωτήσω τὸν σαμουὴλ εἰς ἡγίασμέ-
 νον καὶ φορητὴν. καὶ οὕτως ὑπῆγαν. ὁ δὲ θεὸς γληγορότερα μίαν
 ἡμέραν εἶπε τῷ σαμουὴλ ὅτι αὐρεῖον σὲ ὁποσείλω ἕνα ἀνδρα ἀπὸ
 τῶν γένος ἡβῶν ἰβραίων φυλῆς βενιαμίν, καὶ τὸν κρίσεις βασιλέα εἰς τὸν
 λαόν μου. ὁ ὁ ποῖος θέλει ἐλθεῖν θερῶσει τὸν λαόν μου ἀπὸ τὰ χεῖρα
 τῶν ἀλλοφύλων. ὅτι ὁ λαὸς λαγχνίδηκα καὶ ταπεινώσιν τῷ λαῷ

μου ὅτι ἦλθεν ἡ βοή αὐτῶν πρὸς με, καὶ ὁ σαμουὴλ εἶδεν τὸν σαὺλ ὁ ποῦ ἔρχετο· καὶ εἶπε τὸν κύριος, ἰδοὺ ὁ ἀνθρώπος ὁ ποῦ σου εἶπα καὶ οὕτως τὸν ἐπῆρυν ὁ σαμουὴλ τὸν σαὺλ καὶ τὸν ἐφίλησε, καὶ εἶπε τῷ αὐρεῖον θέλωσθε εἰπεῖ ἐμείνα ὁ ποῦ ἔχεις εἰς τὴν καρδίαν καὶ ὅπθυσυμις. καὶ ἔφωσέ του καὶ ἐκοιμήθη ἀπ᾿ αὐτὸν εἰς ἕνα δόμα με τὸ παιδί αὐτῷ καὶ τὸ περὶ τὸν εἶπεν ὁ σαμουὴλ τὸν σαὺλ, ὅτι σέλιε τὸ παιδί. οὐ πρὸς καὶ σὺ πρὸς μεῖνε ὅτι ἔχω λόγον τῷ σου εἶπῶ. καὶ οὕτως ἔλαβεν ὁ σαμουὴλ, τὸ ἔλαιον τῆς χρίσματος καὶ ἔχεισεν αὐτὸν βασιλεῖα εἰς τρεῖς βραβεῖς. καὶ ὡς τὸ εἶπεν ὁ θεός, καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν του ὅτι ὁ θεός σε ἔχρισε βασιλεῖα εἰς τὸν λαόν του τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβεν ὁ σαμουὴλ τὸν λαόν, καὶ βασιλεῖα τὸν σαὺλ. Ἐλαβε δὲ ὁ σαὺλ τὴν Βαπλείαν ὅτι πᾶν δὲν τὸ ἡλιζι ποτὶ. καὶ δὲ καὶ εἰς τὸν νομῶτε τὸ ἔβαλεν. ὅμως εἶπεν ὁ σαμουὴλ πρὸς τὸν βασιλεῖα σαοὺλ, ὅτι ὁ κύριος με ἐπέσειλ. καὶ ἔχρισά σε βασιλεῖα, καὶ τώρα ἀκουσε τῆς φωνῆς τῆς λόγων κυρίου, να ὑπάγῃς να πολεμήσῃς τὸν ἀμαλὴκ να κάμεις τὴν ἐνδίκην εἰς αὐτὸν ὅτι καὶ τὰ κακά ὁ ποῦ ἔκαμε τῇ λαοῦ τῆς Ἰσραὴλ ὅταν ἔρχετο ἀπὸ τῆς αἰγυπτῶν. καὶ θέλεις τὸν νικήσῃ καὶ ὅσοι λαοθρεύσει καὶ να τὸν σφάξῃς αὐτὸν καὶ τὸν λαόν του ἀπὸ ἀνδρῶν ἕως γυναικῶν καὶ παιδία μικροὺς καὶ μεγάλους, καὶ ὅλα τὰ ζῶα αὐτῶν. ὁ δὲ σαοὺλ κατὰ τὸν λόγον τῆς σαμουὴλ ὑπῆγε καὶ ἐπολέμησεν τὸν ἀμαλὴκ καὶ τὸν ἐνίκησεν. καὶ δὲν ἔκαμε κατὰ τὸν λόγον τῆς κυρίου να θανατώσῃ τὸν ἀμαλὴκ καὶ τὸν λαόν αὐτῶν, καὶ τὰ ζῶα. ἀλλὸς τὸν ἔπασσε ζοντανόν τὸν ἐπῆρε ποιήθη καὶ ἠγαλίθη καὶ εἶχεν αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ἤκουε δὲ τὸ ὄνομα τῆς βασιλέως ἀμαλὴκ ἄγαν, το δὲ φουσατόν ἔλαβαν κέρση πολλὰ καὶ ἐπαρίβησαν τὴν ἐντολὴν κυρίου, καὶ ἐγλήθη λόγος κυρίου, πρὸς σαμουὴλ, καὶ εἶπε ὅτι ἐμεινῶσα ὁ ποῦ σου εἶπα καὶ ἔχεις τὸν σαοὺλ βασιλεῖα, διότι τοὺς λόγους μου δὲν ἐπῆρσε να τὸς κάμῃς ἀλλ' ἐπαρῆκουσέ μου καὶ ἔκαμε τὰ θελήματά του. καὶ ὅσοι τὸ ὅσοι λαοθρεύσω αὐτὸν ἀπὸ τῆς βασιλείας. ὁ δὲ σαμουὴλ ἀκούσας τοὺς λόγους τῆς κυρίου ὑπῆγε καὶ ἐπώλησεν τὸν σαοὺλ καὶ ἔπασσε τὸν ἄγαν τὸν βασιλεῖα ἀμαλὴκ καὶ τὸν ἔσφαξε μετὰ χερίαν, καὶ ὁ νείδισε τὸν σαοὺλ πολλὰ, ὅσοι ἐπαρίβη τὴν ἐντολὴν κυρίου, καὶ ὅσοι ἀπ' αὐτῶν μετὰ ὀργῆς μεγάλης, καὶ δὲν τὸν εἶδεν πᾶς ὁ σαοὺλ, γινώσκον δὲ θεὸς ἐπῆρξε ὁ σαμουὴλ εἰς

τὴν Βηθλεὲμ εἰς τὸ ὅπου ἦν τῆ ἱεσὶ κατὰ τὸν λόγον ὁ ποῦ ἀπικα-
 λύφθη εἰς αὐτὸν παρὰ τῆ Θεοῦ ὅπως νὰ χεῖσθ' ἔναι ἀπὸ τὰ παιδία
 τε τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως δὲ βασιλεῖα σὺν ἡμῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔτις αὐ-
 σαὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸ ὁσμήτιον τῆ ἱεσὶ ἥ εἶπε καθὼς ὤρεθη ὑπὸ θεοῦ.
 καὶ ἐν τῇ ἅμα ὁ ἱεσὶ ἤφενεν ἕνα ἕνα ἀπὸ τὰ παιδία του, καὶ ἐβα-
 λέντους ὁ ποροφῆτης τὸ ἐλαίον τῆς χρίσεως. Ὁ εἰς κανένα δὲν ἔπαιε ὁ
 πῆ ἦσαν ἐπ' αὐτόν. τότε ὡς εἶδε τὸτο ὁ ποροφῆτης ἐθαύμασε πῶς δὲν ἔπαι-
 νε τὸ ἐλαίον εἰς κανένα παιδί. καὶ λέγειτον ἔχεις ἄλλα παιδί, ὁ δὲ
 ἱεσὶ ἀπεκρίθη ὅτι ἔχω καὶ εἶναι εἰς τὰ πορόβατα. τότε τὸ λέγει,
 σείλε φέρεμέντον. καὶ ὡς ἦ λθεν ὁ Δαβὶδ τὴν ὥραν ἔχρισεν αὐτὸν με-
 τὰ τῆ ἐλαίᾳ τῆς χρίσεως καὶ ἐν τῇ ἅμα ἔπαισεν εἰς αὐτὸν ὁ ἐχρίσθη
 δὲ βασιλεὺς. καὶ ὁ Δαβὶδ εἶπε τίς τὸν ψαλμὸν τῆτον. μικρὸς ἦμην
 ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου. καὶ νεώτερος ἐν τῇ οἰκῇ τῆ πατρός μου. ἐποί-
 μαινον τὰ πορόβατα τῆ πατρός μου. αἱ χεῖρες μου ἐποίησαν ὄργανον
 καὶ οἱ δακτυλοῖ μου ἤρμωσαν ψαλτήριον. καὶ τῆς ἀναγγελίᾳ τῇ κυ-
 ερίω μου, αὐτὸς κύριος αὐτὸς εἰσακεί. αὐτὸς ὁξαπῆσειλε τὸν Ἀγ-
 γελον αὐτὸν καὶ ἤρεμε ἐκ τῆ ποροβάτων τῆ πατρός μου, καὶ ἐχρίσε-
 με ἐν τῇ ἐλαίᾳ τῆς χρίσεως αὐτὸν. Λοιπὸν δὲ τὴν ἁμαρτίαν ὁ πῆ
 ἐκαμῆν ὁ σαοὺλ καὶ ἐπαρέβη τοὺς λόγους τῆ Θεοῦ ὠργίσθη αὐτὸν ὁ
 Θεός. καὶ ἦ λθεν πνεῦμα ποιηρὶν εἰς αὐτὸν καὶ ἐπνίγη αὐτὸν. καὶ εἶ-
 παν οἱ παῖδες σαοὺλ δὲ τὸν Δαβίδ, ὅτι πνεῦμα Θεοῦ μετ' αὐτὸν
 εἶναι. καὶ ἀνδρας σκευὸς καὶ πολεμιστὴς εἶναι καὶ σοφὸς καὶ φάλλει
 μετὰ τῆς κινύρας. καὶ κάλεσεν αὐτὸν, καὶ ὅταν εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ πο-
 ηρὸν εἰς ἐσένα νὰ φάλλει ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτῇ, καὶ θέλει φέρει τὸ δαι-
 μόνιον ἀπὸ σοῦ καὶ νὰ ἀναπαύσῃ. καὶ ὡς ἤκουσεν οὕτως ὁ σαοὺλ
 ἔσειλεν ἀπὸ τῆς ὑπηρετίας αὐτῆς εἰς τὸν ἱεσὶ τὸν πατέρα τῆ Δα-
 βίδ. καὶ ἀπέσειλε τὸν Δαβίδ. καὶ ἐφάλε τὴν κινύρα, καὶ ἐφύγε τὸ
 δαιμόνιον ἀπὸ τὸν σαοὺλ. Ὁ ἐμήνησεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὰ φεσάτα
 αὐτῇ. ὅμως ὅταν ἦλθαν οἱ παλαιστῖνοι νὰ πολυμήσῃν τῆς ἑβραίας,
 εἶχαν αὐτοὶ οἱ παλαιστῖνοι ἕνα γίγαντα ὀνόματι Γολιάθ. ὁ ὅποιος
 ἦτον μέγας εἰς τὸ κορμὶ ἔξῃ πῆχες καὶ μία πῆδαμῃ. καὶ τὸ σκου-
 τάρειτον ἦτον ὁλοσίδερρον καὶ ὅλα τὰ ἄρματα του. καὶ τὸ κοντάρι-
 του ὁλοσίδερρον καὶ ἑβραῖς τριακόσιες ὀγγίαις. καὶ ἀπὸ τῆτο ἡμ-
 πορείτε νὰ καταλάβετε καὶ νὰ νοήσετε τὰ ἄλλα ἄρματα πόσον ἐ-

βαρύναν. καὶ ὅταν τὸν ἔβλεπαν οἱ ἑβραῖοι ἐλαμβάνον φόβον μέ-
γαν. διότι οὐδέναις οὐδὲ πολλοὶ ἐδιώκοντο τὰ πολέμῳσιν μετ' αὐτὸν.
καὶ ὁ σαουλ ἐλυπῶτον πολλὰ. καὶ μια ἡμέρα ἔβαλε καὶ ἔδωκε λαλῶ-
σαν εἰς ὅλας τὰ φρεσάτα ὅτι ὅποιος εὗρεθῇ νὰ πολέμῳσιν μετ' ἐκεῖ-
νον τὸν ἀνδρειομῆδον γολιάθ καὶ νὰ τὸν νικήσῃ, ἤγομεν νὰ τὸν σκοπέ-
σῃ, νὰ τὴν χάρισθαι τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας αὐτῆς. καὶ νὰ τὴν δώσει καὶ
τῶν θυγατέρων τῶν γενησάντων. ἀκούσας δὲ ὁ Δαβὶδ ἔπαις ἰχαρὴ χα-
ρὰν μεγάλην. Ὁ ὑπῆγε καὶ ἐπαρασκευάσθη τὸν βασιλεῖα σαὺλ. καὶ τῇ
εἰπεν ὅτι νὰ πολέμῳσῃς καὶ νὰ σκοπέωσιν τὸν γολιάθ μετ' ἐμὲ διώκων
θεῖς. ἰδὼν δὲ ὁ σαουλ τὴν νεότητά τῆς Δαβὶδ ἐθαύμασεν εἰς τὰς λό-
γους αὐτῆς. καὶ πῶς θέλει νὰ ἐπιχειρήσῃ τοιοῦτον μέγα πρᾶγμα
καὶ φοβερόν, ὃ πῶς εἶναι κίνδυνος τῆς ζωῆς του. τότε ὁ Δαβὶδ λαβὼν
δέλμημα ἀπὸ τὸν σαουλ ἐπώρην εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἤνυρε πέτραις στρογγυ-
λαῖς, καὶ ἐπώρην ἔως ἔξῃ. καὶ εἶχε καὶ τῶν σφενδονατῶν καὶ ἑνα ῥιβδί,
καθὼς τὸ ἔχον ὅταν ἔβασκε τὰ πρόβατα. καὶ ἰδὼν ὁ λόγος εἰς τὸν
γολιάθ ὅτι εὗρεθῇ ἀνδρῶπις νὰ τὸν πολέμῳσῃ. καὶ ἔπος παρὰ
δύς ἀρμὰν ἐπὶ καὶ εὗρεθῇ. καὶ ὡς τὸν εἶδε τὸν Δαβὶδ ἀρξάμεν νὰ γε-
νῇ μετ' αὐτὸν, ἔσποντας νὰ τὸν εἶδῃ παλικαροπῆλον βασίζοντα
ῥαβδί, καὶ λέγων ὁ Δαβὶδ λόγους σκληροὺς καὶ ὑβριστικοὺς πρὸς τὸν
γολιάθ. ἰσχύων τὸ ἄρμα ὃ πῶς ἐφύρεται εἰς τὸ πρόσωπον νὰ τὸν εἶ-
δῇ καλά. Ὁ Δαβὶδ παρὰ δύς βαλλεὶ τῶν πέτρων εἰς τὴν σφεν-
δόνα καὶ συρνεῖται καὶ κρῖναι τὸν γολιάθ εἰς τὴν κεφαλὴν ὁμοῦ πρὸς
εἰς τὸ μέτωπον. Ὁ παρὰ δύς ἰσκότωθη καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν κά-
τω καὶ ἔδωκε. καὶ ὁ Δαβὶδ τρέχει ἐν τῇ αἵμα καὶ εὐγάζει τὸ πρᾶγμα τῇ
γολιάθ, καὶ κοπτεῖται τὴν κεφαλὴν. καὶ βαλλεῖται ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ
ῥαβδίτου καὶ φέρνεται ὁμοῦ πρὸς εἰς τὸν σαὺλ τὸν βασιλεῖα. καὶ ἰδὼν
αὐτὴν ἰχαρὴ πολλὰ ἔσποντας νὰ νικήθῃ ὁ ἐχθρὸς του, καὶ ὡς αὐτὸν ἰσκόπε-
ωσιν τὸν γολιάθ ἰδραμαὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἰσραὴλ καὶ ἔσφαξαν τοὺς πα-
λαισίους. καὶ ὁ σαουλ κατὰ τοὺς λόγους ὃ πῶς εἰπεν ἔδωκε τῶν θυ-
γατέρων τῆς Δαβὶδ ὀνόματι μεθ' ὅλ' εἰς γενησάντων. αὐτὴν ὡς αὐτὸν ἐνίκη-
σαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, ἔρχονται μετὰ χαίρας βοῶντες. ὁ σαουλ ἰσκότω-
σε χιλιούς ἀνδρας. καὶ ὁ Δαβὶδ ἰσκότωσε τὸν γίγαια τὸ πρᾶγμα ἔξῃ
ἐξ ὧν μυρίους. Ὁ εὐγάλεται ἐν τροπῇ ἀπὸ ἡμῶν τὰς υἱοὺς ἰσραὴλ
καὶ ἀκούσας ὁ σαουλ ἔπαις ἰφθόνησεν τὸν Δαβὶδ καὶ ἠθέλησε τὸν σκοπεῖν.

πείσῃ. καὶ ἡ γυναικατοῦ τὸ ἔμαθε καὶ ἰδὼν αὐτοῦ λόγον. καὶ αὐτὸς ἐκρημνίσθη ἀπὸ τοῦ ὄρους. ἔσονται ὁ ποῦ ἦλθε μὲν τὸ κοντάρι ὁ σκευηφόρος τοῦ ὁσαύτῃ τὸν σκοτώσῃ. καὶ μετὰ καιρὸν ἀπερασμαδύον ἐδιωμάμωσαν οἱ παλαιστῖνοι καὶ ἔκαμαν πολὺ φεσάτον. καὶ ἐπολέμησαν μετὸν σαούλ καὶ ἐνίκησαν αὐτὸν. καὶ αὐτὸς ἐφυγε μὲν εἰς δόλον. καὶ ἔλαβε θεληματικῶς θάνατον. ἵνα μὴ τὸν πάσαι αὐτὸν οἱ παλαιστῖνοι καὶ κατασχυθῇ.

Θάνατος ἐκείστος σαύλ. Βασιλεία τῆ Δαβὶδ ἀληθὲς

Βασιλέως καὶ ὁροσητοῦ.

Τῇ τῇ τὸν θάνατον τῆ σαύλ ἐγένετο βασιλεύς τῆ ἰσραὴλ ὁ Δαβὶδ. καὶ ἔκαμε πολλοὺς πολέμους μετὰ τῶν παλαιστίνων. καὶ τέλος ἐνίκησεν αὐτὸς μὲν νίκῃ μεγάλην. καὶ ἀπὸ τότε ἔπαυσαν οἱ παλαιστῖνοι τὸν πόλεμον μετὰ τῶν ἐβραίων. καὶ ἀφ' οὗ ἔπαυσαν οἱ πολέμοι, ἦρε καιρὸν ὁ συχίας ὁ Δαβὶδ καὶ ἔκαμε τὸ ψαλτηρεῖον. ὅμως ὡς ἐβασίλευσεν ὁ Δαβὶδ ἀπαύω εἰς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ, μίαν ἡμέραν ὡς ἐκαθ' ἕξτον εἰς τὴν ἱερουσαλήμ εἰς τὸ παλάτιον καὶ ἐβλεπε τὸ γῦρον ταῖς ὁσὴ πᾶσι ἀπάνω καὶ κάτω, εἶδε μίαν γυναικὰ ὁ πῦρ ἐλέγετον. καὶ ἦτον δύμορφοτάτη πολλὰ. καὶ ἔλαμπεν ἀπὸ τοῦ πολὺ κάλλος ὁ πῦρ εἶχε. καὶ ἔσειλε καὶ τὴν ἤφειραν εἰς τὸ παλάτιον καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἐγκαστρώθη. καὶ ὡσὰν εἶδεν ὁ Δαβὶδ ὅτι ἐγκαστρώθη, ἔσειλε καὶ ἤφειραν τὸν ἀνδρατὸς τὸν ἑρῖαν, λέγοντας ὅτι τὸν ἔχει χρεῖαν. καὶ τότε εἶχε μετρήσει εἰς τὸν νοῦν τοῦ ὅτι νὰ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς ὅρα νὰ σκεπασθῇ ἡ ἐγκαστρία. καὶ ὡς ἦλθεν ὁ ἑρῖας εἰς τὸν βασιλεῖα ἐπεροκμήσεν. καὶ ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς τί κάμνεν τὰ φεσάτα, καὶ ὁ στρατηγός. αὐτὸς δὲ ἀπεκρίθη, καλῶς καὶ ὑγιᾶς. καὶ ἔπειτα ἐκράτησεν αὐτὸν καὶ ἔφαγαν. καὶ τότε τὸν ἐπέλκει εἰς τὸ ὁσὴ πᾶσι τοῦ ὅρα νὰ κοιμηθῇ μετὰ τῆς γυναικατοῦ. αὐτὸς δὲ εἶπε μὴ γένοιτο ἕως οὗ νὰ ἔλθουν οἱ υἱοὶ τῆ ἰσραὴλ ἀπὸ τὰ φουσάτα. ἀκούσαν δὲ ἔπειτα ὁ βασιλεὺς, ἐβαλε κατὰ νοῦν νὰ τὸν θανατώσῃ ὅρα νὰ σκεπασθῇ τὴν μοιχείαν ὁ πῦρ ἔκαμε. καὶ γράφει γράμμα πρὸς τὸν στρατηγὸν ὅτι ὁ ἑρῖας ἐσφαλὲν εἰς ἐμὲ. καὶ ὅρα τὸ σε γράφω μυστικῶς ἵνα βάλῃς αὐτὸν εἰς τόπον τῶν φεσάτων ἐκεῖ ὁ ποῦ εἶναι ὁ κίνδυνος ὅταν πολεμήσῃς ὅρα νὰ τὸν σκοτώσῃς. καὶ ἔπειτα ἔλαβεν ὁ ἑρῖας τὸ γράμμα καὶ ἐπῆγε καὶ ἔδωκεν τὴν στρατηγῶν. καὶ πολέμου χρο-

μέγας μετὰ τῆς ἐχθρῶν ἐσκοτώθη ὁ ἐρέας. καὶ ἀπέσασάν τε τὴν γυναι-
 κατεν ἡ ὅποια ἐλέγετο βηρσαβειὲς ὅτι ἐσκοτώθη ὁ αἰδραετης, ἐκλαυ-
 σε πολλὰ. Ἐ τότε ὁ βασιλεὺς ἐπῆρεν αὐτὴν διὰ γυναικατου εἰς τὸ
 ὁσπήτιον καὶ ἐγενήθη υἱὸν. καὶ οὕτως ἐς εἰλεν ὁ Θεὸς Νάθαν τὸν
 ποροφήτην εἰς τὸν Δαβὶδ καὶ ἠλεγξέτην διὰ τὴν μοιχείαν καὶ τὸν
 φόνον ὁ ποῦ ἔκαμε, καὶ πῶς ὁ Θεὸς ὠργίσθη αὐτῷ. καὶ ὁ Δαβὶδ ἀπέ-
 σας ἔπεισε κατὰ γῆς κλαίων εἰς τοὺς πόδας τῆ ποροφήτου. καὶ
 ἐβόα ἡμαρτον. ὁ δὲ ποροφήτης ἰδὼν τὴν ὁπίστροφὴν αὐτοῦ καὶ τὰ δά-
 κρυα ὁ πῦ ἐχυνεν ὁ λοφύχως, ἐστὺ γχώρεσέ τον. ἀμὴ δι' αὐτὸ τὸ ἀμαρ-
 τημα ὁ πῦ ἔκαμε διὰ νὰ ἰατροῦθῃ τελείως, ἐπαρχώρησε τελείως
 ὁ Θεὸς εἰς τὸ ὁσπήτι τῆ Δαβὶδ καὶ ἐδυαλύνει ὁ υἱὸς του τὴν θυγα-
 τέραν τε. καὶ ἐμαρτάνε ματ' αὐτῆς, ἡ γυνὴ ὁ ἀδελφὸς μετὶ τῶ ἀδελ-
 φῶν. καὶ τὸ τοῦ ἐγενεν ὡς εἶπαμεν διὰ τὴν ὁπίσθυμίαν ὁ πῦ ἐπιθύμη-
 σεν αὐτὸς ὁ Δαβὶδ τῷ ἀνδρὶ τὴν γυναικα. καὶ ἔδωκε τὴν αἰμοιβὴν
 εἰς τὸ ὁσπήτιον διὰ τὴν ἐντροπὴν ὁ ποῦ ἔκαμεν εἰς τὸ ὁσπήτιον τοῦ
 αἱμοῦ. ὁμοῦς τῆτος ὁ Δαβὶδ ἐβουλήθη εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας
 αὐτοῦ νὰ μετρήσῃ τὸ πλῆθος τῆς ἐβραίων πόσον ἦτον. καὶ κράζει-
 τὸν γραμματικόν του ἰωάβ τὸ ὄνομα του καὶ λέγει του. ὕπαγε μέ-
 τρησε τὰς ἐβραίους ἀπὸ τῆς βηρσαβειὲς ἕως δαν καὶ φέρε πρὸς ἐμέ-
 να τὸ μέτρος της νὰ τὸ εἰδῶ. λέγει του ὁ γραμματικὸς, ὅτι πλῆθος
 πολὺ εἶναι βυσιλεῦ, καὶ τὴ χρεία νὰ τοὺς μετρήσῃς, ὅλοι εἶναι δοῦλοι
 σου, καὶ πολὺ, καὶ ὀλίγοι. καὶ διὰ νὰ μὴ κακοφασθῇ τῷ Θεῷ αὐτὸ
 ὁ πῦ θέλεις νὰ κάμῃς. ὁ δὲ βασιλεὺς δὲν ἤκουσε αὐτῷ, μόνον ἐβί-
 σεν αὐτὸν νὰ τὰς μετρήσῃ. καὶ τῆτος κατὰ τὸν ὁρισμὸν τῆ βασιλείας
 ἠπῆγε καὶ ἐμέτρησε τοὺς ἐβραίους καὶ ἤνυεν ὅτι ὅσοι ἐκατοικοῦσαν
 εἰς τὰ ἱεροσόλυμα ἦσαν χιλιάδες χίλιες, καὶ ἕκατον χιλιάδες αἰ-
 δρες, χωρὶς γυναικῶν. καὶ τῆς μικρῶν παιδίων καὶ τῆς γερόντων.
 καὶ εἰς τὴν ἰουδαίαν δὲν ἤνυε μόνον τετρακοσίους ἐβδομήκοντα χι-
 λιάδες. χωρὶς τῆς γυναικῶν καὶ τῆς μικρῶν παιδίων καὶ τῶν γε-
 ρόντων. καὶ τὸν περισσότερον τόπον ἀφῆσεν ἀμέτρητον. καὶ τῆτον τὸν
 ὁρισμὸν ὁ ποῦ ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς, ἐκακοφασθὲν πλὴν τῶ
 Θεῷ. καὶ ὠργίσθη καὶ ἔπεισε θάνατος εἰς τὸν μετρητὴν καὶ τὸν
 καὶ ἀπέθανον οἱ ὀφεισσότεροι. ὁ δὲ Θεὸς εἶπε πρὸς τὸν γὰρ τὸν ἰσχυ-
 ρέτην τῆ βασιλείας ὅτι νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν ἀφέντην τὸν Δαβὶδ, ὅτι

δὲ τὸ κακὸν ὃ ποῦ ἔκαμε θέλει νὰ ρήξῃ παίδωσιν εἰς αὐτὸν. καὶ ἀπὸ
 τὰ τρία ταῦτα τὰ κακὰ νὰ δὲ λείξῃ τὸ ἓνα. ἢ τρεῖς χρόνους νὰ γένει
 πένια εἰς τὸν κόσμον ὅλον. ἢ τρεῖς μῶντες νὰ τὸν κυνηγοῦν οἱ ἐχθροί
 σου ἕως νὰ κινδυνώσῃ εἰς θάνατον. ἢ τρεῖς ἡμέρας μόνον νὰ γένει
 θανατικὸν εἰς τὸν μετρημὸν κόσμον. καὶ ὑπῆρχυ ὁ γὰρ καὶ εἶπε τῷ
 Δαβὶδ ἔτι πρὸς οὐρίζει ὁ Θεός. δὲ λείξε ἓνα ἀπὸ τὰ τρία ταῦτα. ἢ ὅτι
 τρεῖς χρόνους νὰ γένει πένια ἐκ ὅλου τὸν κόσμον. ἢ τρεῖς μῶντας νὰ
 σε κυνηγοῦν οἱ ἐχθροί σου ἕως ἵνα κινδυνώσῃς εἰς θάνατον. ἢ τρεῖς
 ἡμέρας μόνον νὰ γένει θανατικὸν εἰς τὸν μετρημὸν κόσμον. καὶ ἀ-
 πεκρίθη ὁ Δαβὶδ, ὅτι καὶ τὰ τρία κακὰ εἶναι εἰς ἐμὲ, πλεῖ κάλιον
 νὰ πείσω εἰς τὰς οἰκτιρμοὺς τῷ Θεῷ περὶ εἰς χεῖρα αὐτοῦ. Ὡς
 αἱ γένει τρεῖς ἡμέρας θάνατος. τότε ἔσειλεν ὁ Θεὸς τὸν ἀρχιστρατή-
 γον Μιχαὴλ καὶ ἀπάνω εἰς τρεῖς ὥραις ἐφόνδυσεν ἐβδομῶντα χι-
 λιάδες λαόν. καὶ πάλιν εἶπε τῷ Ἀγγέλου Ὁ ἔπαυσε τὸν φόνον. καὶ
 ἀνέβλεψεν ὁ Δαβὶδ καὶ εἶδε τὸν ἄγγελον ὃν ἔσέκετον εἰς ἓνα ἀλῶ-
 νι ἐνὸς αὐθιῶντος ἐνόματι ὀρνά. καὶ ἦτον ὑψηλὸς ὁ ἄγγελος ἀπὸ τῆς
 γλῶττης τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὸ χεῖρ του ἐβάστα παρθενικὸν. καὶ
 τὸ χεῖρ του ἦτον ἀπλωμὸν πρὸς τὰ ἱεροσόλυμα. καὶ ἀπὸ τὸν φό-
 βοντε ὁ Δαβὶδ ἔπεσε καὶ πρὸς ὅσωπον κλαίωντας καὶ λυγώντας. σώ-
 νει κύριέ μου ἡ ὀργή σου. αἱ ἔλθῃ εἰς ἐμὲ ὁ θυμός σου καὶ μὴ εἰς τὸν
 λαόν σου. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος καὶ λέγει. Δαβὶδ, γλήγορα κάμα
 θυσίαν πρὸς θεῷ ἰδὼ εἰς τὸ πρὸ τὸ αἰῶνι δὲ νὰ παύσῃ ὁ θυμός σου. καὶ
 παρὰ τοῦτο ὁ Δαβὶδ ὑπῆγε καὶ ἠγόρασε τὸ αἰῶνι ἐκεῖνο καὶ τὸ σιτά-
 ρει ὃ πρὸ αἰῶνι ζεν ὁ ὀρνάς. καὶ τὰ βοῖδῃ. καὶ τὸ ἀλέτριον καὶ τὸ μὲν ἀ-
 λέτριον τὸ ἔσχεσε καὶ τὸ ἔκοψε εἰς κομμάτια λιανὰ. τὰ δὲ βοῖδῃ ἔσ-
 φαξε. καὶ τὸ σιτάρι τὸ ἔκαψεν αὐτάμα μετὰ βοῖδῃ καὶ ἔκαμε θυσίαν
 πρὸς θεῷ. καὶ τότε εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ ἀρχιστρατήγῃ Μιχαὴλ Ὁ ἔπαυσεν
 ἀπὸ τὸν φόνον ὃ πρὸ ἐφόνδε πρὸς ἐβραῖους ἐκεῖ εἰς ἰσκαίνο. τὸ αἰῶνι
 ἔκτισεν ὁ Σολομὼν ὁ υἱὸς τῷ Δαβὶδ μετὰ ταῦτα τῶν σιῶν βασιλεύ-
 σας δὲ Δαβὶδ χρόνους λγ'. ἀπὸ θανάτου καὶ ἐπαυσε τὴν ἱερὰ σκληρίαν.

Θάνατος Δαβὶδ. Καὶ Βασιλεία σου ἡμεῖς τοῦ υἱοῦ Δαβὶδ
 τῷ σοφοῦ.

Πρὸς δὲ 800. χρόνους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐβασίλευσεν ὁ Σολο-
 μὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ παίδιον χρόνων δώδεκα. καὶ ἐπαύθη τὴν

βασιλείαν χρόνους σαραντά. εἶχε δὲ γυναῖκας ἑβραίας καὶ ἀπὸ ἄλ-
 λα γένεῃ ἐπτακοσίαις. καὶ παλλακίδας τετρακοσίαις. καὶ ἔκαμε μό-
 νον ἕνα υἱὸν τὸν Ρ'οβοάμ. οὐχὶ ἀπὸ τούταις ταῖς γυναἰκας, ἀλλ' ἐξ
 ἀλλοφύλης γενητικὸς ναάβας τῆς ἀμανήθδος ὁ ὁποῖος ἦτον ἀνά-
 ξιος τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὁ Ρ'οβοάμ ὅταν τὴν ἔλαβε. Ἐκ τὸν δούτερον
 χρόνον τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀρχίζε νὰ κτίζει τὸν ὑπερθαύμαστον καὶ
 περιβόητον ναὸν τῆς ἁγίας σιών. καὶ ἦσαν οἱ ἐργάται χιλιάδες π'. καὶ
 λατόμοι χιλιάδες ὁ. ἐν τῇ λιβαίνῳ ὄρει. καὶ ὅπως αὐταὶ ὁ ποῦ ἔσο-
 πας ἀπαῖν εἰς τὸν ναὸν. α' χ'. καὶ ἔκτισεν αὐτὸν ὁ Σολομών χρό-
 νους ζ'. τὸ μῆκος πῆχες ξ'. καὶ τὸ πλάτος πῆχες κ'. καὶ τὸ ὕψος πῆ-
 χες ρ κ'. διόροφος γυρῶν καὶ ὅλη τὴν μέσων τεσσάρων. τρογγυ-
 λειδῇ τὴν ἀνάβασιν εἶχε. καὶ κατεχρυσώσατο τὸ ὑπερώον, καὶ τὸ ἔδα-
 φος. καὶ τοὺς τοίχους. καὶ ἡ σκέπη ἦτον με κεραμίδια χαλκίνα χρυ-
 σωμένα. καὶ διεχώρησε εἰς τὴν μέσα μερίαν εἰς τὸν ναὸν τὸν καὶ
 ἔβαλε τὴν κιβωτὸν ἐκεῖ δ' αὖθις κύριου, πηγῶν εἰκοσι τὸ μῆκος.
 καὶ τὸ πλάτος πηγῶν δέκα. τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο ἅγια τῇ ἁγίαν. καὶ
 εἶχε κεχρυσωμένας πόρτας. τὸ δὲ κατεπίστασμα τῇ ναὶ ἦτον ἐξ ὑα-
 κίνθου καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου καὶ πορφύρας ἐξ ἑστραμῆδρα χρυ-
 ρουβίου ἔχων. πάντες μὲν τὸ χρυσάφι τὰ ἐσκέπαζε. καὶ τὸν τὸν
 ναὸν τὸν εἶχαν χωρισμένον εἰς τρία. καὶ εἰς τὸ ἕνα μέρος τὸ πρῶτον
 τὸ ἔξω ἐσέκονταν οἱ λαῖκοι. καὶ εἰς τὸ ἄλλο τὸ δεύτερον ἐσέκονταν
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς. καὶ μέσα εἰς τὸ τρίτον ἦσαν τὰ ἅγια τῇ ἁγίαν
 ἐκεῖ ὁ πᾶν ἐμπνέον ἡ παραγία καὶ ἔκαμε χρόνους ι α'. Ἐκ μὲν γ'.
 καὶ εἰς αὐτὸ πινεῖ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐμπν. μόνον ὁ ἀρχιερεὺς ἐμπναιε
 μίαν φορὰ τὸν χρόνον καὶ ἐδυμιάζε. καὶ εἶδεν τὸ Θεοῦ δ' αὖθις τὴν
 σωτηρίαν αὐτῆ καὶ τοῦ λαοῦ, καθὼς ὁ Θεὸς παῦλος γράφει πρὸς
 ἑβραίους. εἰς μὲν τὴν πρῶτην σκηνῇ δ' αὖθις πάντες εἰσάσιν οἱ ἱερεῖς
 τὰς λατρείας ὅππε λουῶντες. εἰς δὲ τὴν δεύτεραν ἀπαξ τὸ ἐναντὶ
 μόνος ὁ ἀρχιερεὺς. ἐχωεῖς αἵματος ὁ προσφέρει ὑπὲρ αὐτῆ καὶ τῇ
 τῇ λαὸν ἀνομιᾶται. λέγει οὖν ὅτι πινεῖς ἐδοκίμασαν δ' αὖθις ἐμ-
 ποιῶ μέσα εἰς τὰ ἅγια τῇ ἁγίαν. καὶ ἦλθε φαῖα παρὰ Θεοῦ καὶ κα-
 τέκαυσεν αὐτὸς ἐκεῖ. καὶ τὸ γύρον τῆ ναοῦ ἔκαμε κελία νὰ κατοι-
 κοῦν οἱ ἱερεῖς καὶ σκευοφυλάκια ἀξιοθαύμαστα τιμῆς πολλῆς. καὶ
 ἀλλὰ τινὰ ὥρα αὐτῶν δ' αὖθις καὶ ἐπαινὰ. Ἐκ τῆς ὁ γὰρ εἰκονίζε τὸν

ἐρατὸν, καὶ τὰ τῶν ἑρηνῶν, καὶ τὰ ἀκέραια. εἶχε μὲν ὁ ναὸς τὸ παρῶ-
τον ἔξω χώρισμα ὅπερ ἦσαν οἱ κοσμικοὶ. εἰκόνιζε τῶτον τὸν ἑρηνῶν
ὁ πῦρ φαίνεται ἀπαύωθεν ἡμᾶς ὁ πῦρ εἶναι ὁ αἶρας καὶ εἶναι ὅλοι
τὰ ζῶα τὰ ὅποια πέπονται. εἶχε δὲ ὁ ναὸς καὶ τὸ δεύτερον χώρισμα ὁ
πῦρ ἐσέκοντο οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς. καὶ εἶναι ἀπὸ τῆς τοῦ ὁδοῦτος
ἐρατὸς ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπαύω ἀπ' αὐτὸν τὸν παρῶν ὁ πῦρ εἶναι αἱ δυ-
νάμεις τῶν ἑρηνῶν ἡτοιμασμένοι οἱ ἀγγελοὶ καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἁγίων. εἶχε δὲ
μέσα εἰς τὸ τρίτον τῶν ναῶν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ δὲν εἴπαγε μέσα
μόνον ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ εἰς ὁμοίωμα τῆς τοῦ πῦρ εἶχε τὰ ἅγια τῶν ἁ-
γίων, εἶναι ὁ τρίτος ἐρατὸς ὁ πῦρ ἐκτετακέναι ἀπαύω ἀπὸ τὸν ὁδοῦτος
εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἀσέβη πιας, μόνος ὁ ἀληθινὸς Χρὶς καὶ Θεὸς ἡμῶν.
καὶ θέλει νὰ τὸ εἰδῇς ὅτι τὸ πτωχὸς ὅτι κατ' εἰκόνα πῦρ ἑρηνῶν ἦτον
πῦτος ὁ ναὸς ὁ ὁποῖος ἀκούσας τὴν λέγει ὁ ἅγιος παῦλος. ἐδὲ γὰρ εἰς
χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χρὶς ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν ἀλλ'-
εἰς αὐτὸν τὸν ἑρηνῶν καὶ ἐμφανισθῆναι τῶν προσώπων τῶν Θεῶν ὑ-
περ ἡμῶν. καὶ καταλάβετε καλὰ καὶ εἰδῇτε ὅτι καὶ τὸ κάλλος ὅτι εὐ-
μορφότης τῶν ναῶν ὅτι αἱ ὁδοὶ αἱ φωταγωγαὶ εἰκόνιζαν τὰ κάλλη
καὶ τὰς ὁμορφίας τῶν ναῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ φωτός. καὶ
ἡ ἐκκλησία ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ὁ πῦρ ἔχομεν πᾶν σήμερον, αὐτὸν
τὸν ναὸν τῶν ἁγίων σὺν εἰκόνιζε. τὸ μὲν εἶμα ὁ πῦρ λειτουργεῖ ὁ ἱε-
ρεὺς καὶ θυσιάζει τὸν αἰνὸν τὸν ἄροντα τῶν ἀμαρτιῶν τῶν κόσμων τὸν
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἶναι εἰς τύπον ὁ πῦρ ἦσαν τὰ ἅγια τῶν
ἁγίων. τὸ δὲ ἔξω τῶν ἁγίων βήματος ὁ πῦρ ἐκτετακέναι οἱ κοσμικοὶ καὶ
δίδονται ἐξ αὐτοῦ σωτηρίαν αὐτῶν, εἶναι εἰς τύπον τῶν ὁδοῦτων ναῶν
ὁ πῦρ ἐσέκοντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐκαίναν θυσιάς καὶ δίδοντες
πρὸς τὸν Θεόν. τὸ δὲ τρίτον τὸ ἔξω, ἦτοι ὁ ναὸς αὐτοῦ ὁ πῦρ ἐκτετακέναι
ἀγγελιαῖς. εἶναι εἰς τύπον τῶν τριῶν ναῶν τῶν ἔξω ὁ πῦρ ἐσέκοντο οἱ
κοσμικοὶ ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείωσε τὸν ναὸν ὁ Σολομὼν ἐσευλόγησεν ὅλον
τὸν λαόν καὶ ἐκαίει τὰ ἐγκαίνια τῶν ναῶν. καὶ ἐσφαξε μόσχους καὶ χιλιὰς
δακτύλιους. καὶ πρόβατα χιλιάδας ἑκατὸν εἰκοσι καὶ ἑκατὰ ἑκατὰ ἑκατὰ
τὴν μεγάλην ἡμέραν ἐπ' αὐτοῖς εἰς ἃ τὰς ὁδοὺς ἡμέρας ἐβλόγησε τὸν λαόν
ὅτι ἀπέστειλε εἰς τὰ ὁδοῦτα αὐτῶν. καὶ ὡς ἐδίδθη τῶν Θεῶν ἐξ αὐτοῦ
ναὸν καὶ δίδει τὸν λαόν τῶν ἐρατῶν ὁ κύριος καὶ τῶν λέγει, ἀκούσα τῶν φωνῶν
αὐτοῦ τῶν προσώπων, καὶ ἡγάσσα τὸν ναὸν τῶτον, καὶ δίδει αὐτοῖς οἱ

ὀφθαλμοῦ μου πάντοτε εἰς αὐτόν, καὶ ἡ καρδίᾳ μου εἰς ὅλας τὰς ἡμέ-
ρας. καὶ σὺ ἐὰν πορεύῃς ἐνώπιόν μου καθὼς ἐπορεύθη Δαβὶδ ὁ πα-
τήρ σου ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ εὐθύτητι νῆς κάμης πάντοτε ἐκείνου
ὁ ποῦ σου ἐπαρήγγειλα, ἤγουν τὰ ῥοσάγματά μου καὶ τὰς ἐπιτο-
λαῖς μου νὰ φυλάξης. Θέλετε βασιλεύσει εἰς τὸν αἰῶνα δὴ τὸν ἰσ-
ραὴλ. καὶ ἡ βασιλεία ἀπὸ ἱσασ δὲν θέλει ἐπαρῇ εἰς τὸν αἰῶνα κα-
θὼς τὸ εἶπα καὶ τὸ πατὴρ σου. εἶδ' ἐκ' ὑποστροφῆς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ δὲν
φυλάξης τὰς ἐπιτολαῖς μου καὶ θέλεις ῥοσκοινῇσαι ἄλλοις θεοῖς,
θέλω ἐπαρῇ τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. καὶ θέλω τὴν
δώσει τῷ δούλου σου τῷ ἱεροβοάμ. καὶ τὸν ναὸν θέλω ἀφανίσαι. ἔπος
ὁ Σολομὼν ἦτον δούτερος ἢ τὸν Δαβὶδ ἀπὸ τῆς Βηρσαβὲς θυγα-
τρὸς αὐτοῦ. ὁ γὰρ ῥωτός ἢ τὸν αὐτὸν τὸν Δαβὶδ ὁ ποῦ ἐχρησθήσεται
μοιχεύει ἀπὸ θανάτου. καὶ ὅσον καιρὸν ἦτον ἄρρωστον ὁ Δαβὶδ ὁ πατήρ
σου νύκτε καὶ ἡμέρα ἐφόρει σάκκον. καὶ ἔκαμνεν ἀγρυπνίας καὶ νη-
στείας. Ἐίδετον τὸ θεοῦ δὲ νὰ δώσει τὴν ὑγίαν τῷ παιδί καὶ νὰ
αὐξήσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὡς ἐκεῖνος ὁ ποῦ ἐχει τὴν ἔξοχον ζωὴν καὶ τὴν
θανάτον. ἔκαμε δὲ ὀνεισμὸν ὁ Δαβὶδ ὅτι ἐὰν ἀποθάνῃ τὸ παιδί τινα
νὰ μηδὲν ἀγγάλλῃ λόγον ὅτι ἀπόθανεν, εἶδ' ἐκ' ὅτι ἐξέφωνήσεται ἐν τῷ
αἵμα νὰ λαμβάνει καὶ αὐτὸς θάνατον, καὶ ὡσαύτ' ἀπέθανε τὸ παιδί, ἦλ-
θαν οἱ ἄρχοντες αὐτῷ εἰς αὐτὸν κατηφείς καὶ σκυθροποῖ. ὡς δὲ εἶδεν
αὐτοὺς ἀπὸ τὸ σχῆμα ἠγάπησεν ὅτι ἀπόθανε. καὶ ἐρώτησεν αὐτοὺς.
ἀπόθανε τὸ παιδί. λέγουσιν αὐτῷ, ναι. καὶ ὡς ἤκουσεν ἕτοιμος, ὑποκλινῇ
ἐλέει καὶ ἔλαβε τὰ βασιλικά φορέματα. καὶ ἠνυχάρισεν τὸν
θεοῦ καὶ μετὰ τὸ διαχρίσασαι ἔφαγε. καὶ ὡσαύτ' εἶδαν οἱ ἄρχοντες
αὐτὸν λευκομῆλον καὶ λαμφοφορημῆλον ἐρώτησαν νὰ μάθωσι τὴν
αἰτίαν, ἔσονται εἰς τὴν ἀδένειαν τῷ παιδί ἡ ἐφόρει ρεῖχα λυπητι-
κά. μετὰ δὲ τὸν θάνατον ἐλαμφοφόρησε τότε εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ὅ-
ταν ἀδένειεν ὁ ποῦ εἶχε τὴν ζωὴν, ἤμουνα ταπεινὸς ἐν δούλῳ καὶ
ἐπαρεκάλοιμ' τὸν θεὸν νὰ τ' ἀνάσῃσι ταῖρα δὲ ὁ πᾶς ἀπέθανε ἡ κά-
μνη χρεῖα νὰ κλαίω καὶ νὰ λυπῶμαι νὰ ἀδῇ μου νὰ βαρύνεται ὁ
θεὸς εἰς ἐμὲ. ἐγὼ τὴν ψυχὴν νὰ ἐπὶ σρέψω εἰς τὸ κορμὶν τοῦ δὲν
διώομαι. καὶ δὲ τὸ ἀφῆκα τὴν λύπην εἰς ἓνα μέρος καὶ ἐν δούλῳ
καὶ λαμφορὰ, δοξάζων τὸν θεόν. ὁ δὲ βασιλεὺς Σολομὼν ἔλαβε πα-
ρὰ κυρίῃ φρόνησιν καὶ σοφίαν πολλὴν σοφίαν, καὶ ἐπληρώθη εἰς
αὐτόν

αὐτὸν ἡφρόνιστος περισσώτερον παρὰ ὅλους τοὺς πατέρας αὐτοῦ
 πους, καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς φρονίμους τῆς αἰγυπίου. ὅμως εἰς τὰς
 ἡμέρας αὐτῆς ἦλθαν δύο γυναικες νὰ κριθοῦν, καὶ εἶπεν ἡ μία, ὅτι
 ἐγὼ καὶ τέτι ἡ γυναικα κατοικοῦμεν εἰς ἓνα ὄσπητι. καὶ ἐγὼ ἐγέν-
 ησα παιδί ἀρσενικόν. καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγέννησε καὶ αὐτὴ παι-
 δι ἀρσενικόν. καὶ τὸ παιδί της ἀποθανε τὴν νύκτα καὶ ὥσπερ ἀπέθα-
 νεν ἐσυκώδη καὶ ἐπῆρε τὸ παιδί μου ἀπὸ τῆς ἀγκάλλωμυ ἐσπώντας
 ὁ πῦρ ἐκοιμώμενον, ἐβάζε τὸ ἐδικόν της τὸ ἀποθαμνόν. καὶ ἐγὼ ἐσυ-
 κώδηκα τὸ περὶον νὰ βυζάσω τὸ παιδί μου, καὶ ἦρατο ἀποθα-
 μνόν. καὶ ὡς ἦλθεν ἡ ἡμέρα εἶδα καθολικὰ ὅτι δὲν εἶναι τὸ παιδί-
 μου. καὶ αὐτῆμος εἶπεν ὅτι τὸ ἀποθαμνόν εἶναι ἐδικόν μου καὶ τὸ ζων-
 τανόν ἐδικόν της. καὶ ὡς εἶπεν ἡ γυναικα τὰς λέξεις τὰς ἐσθλὰς
 ὦρα πολλὴ συλογίζομαι ὁ Σολομὼν τότε λέγει τῷ ὑπηρετῷ αὐ-
 τῆς, ἐπάρτε τὸ παιδί καὶ κόψετε εἰς τὴν μέσην καὶ δότε τῆς καθε-
 μίας τὸ ἥμισυ. ἡ δὲ μήτηρ τοῦ παιδίου μετὰ τρόμου πολλῆ καὶ δα-
 κρύων ἀπεκρίθη ἐλέγει τῷ βασιλεῶς. κυριεύει μὲν γέννη τοῖσιν
 καταδικη ὅτι νὰ τὸ κόψετε μόνον δότε της αὐτὴ καὶ τὸ ἔχει. καὶ αὐτὴ
 ἀπεκρίθη μετὰ πολλῶν χαρᾶν καὶ λέγει, σῆργωτο κυριεύει καὶ κόψετε
 αὐτὸ καὶ ἄς μὴν τὸ ἔχομεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐγνωρίσας τὴν ἀσφαλγ-
 χίαν τῆς μητρός ὁ πῦρ εἶπε νὰ μὴν τὸ κόψω. καὶ τὴν ἀσφαλγ-
 χίαν τῆς μητρός ὁ πῦρ εἶπε νὰ τὸ κόψω καὶ λέγει τῷ ὑπηρετῷ,
 ἐπάρτε τὸ παιδί καὶ δότε τοῖς γυναικὸς ὁμοίης ὁ πῦρ εἶπε νὰ μὴν
 τὸ κόψω, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ μήτηρ ὁ πῦρ ἐγέννησε τὸ παιδί. ὅλα
 τὰ τοῖς ἑσθλὰς μήτερα φιλάται νὰ μὴν τὸ κόψω. καὶ οἱ ἀρχον-
 τες τῷ βασιλεῶς ἀκούσαν τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ἐθαύμασαν ὅλοι
 πολλὰ εἰς τὴν γνῶσιν καὶ σοφίαν αὐτῆς. λοιπὸν ὅλα τὰ πολλὰ ἀγα-
 πῶν ὁ ποῦ εἶχεν εἰς τὰς γυναικας ὁ Σολομὼν ὅλα μικρὰ ἐνθυμη-
 σιν τῆς ὁρεξίστης ἐλισμονήσε καὶ δὲν ἐθυμῆθη τις λόγους τῷ θεοῦ,
 αὐτὴ ἔκαμα αὐτὸν αἰ γυναικας καὶ ἄφηκε τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν,
 ἐβησε δὲ εἰς ἄλλους θεοὺς τῶν εἰδῶλων. καὶ ἐποσκύνησεν αὐ-
 τοὺς. καὶ ὅλα τὰ ὀργίσθη αὐτὸν ὁ θεὸς καὶ ἄρσεν ὅτι νὰ μελετῇ ἡ
 βασιλεῖα αὐτῆς. καὶ οὐχὶ εἰς τὸν καιρὸν αὐτῆς ὅλα δίκαια Δαβὶδ τῷ
 πατρί αὐτῆς. μόνον μετὰ τὴν θανάτον του, καθὼς καὶ ἐγέννη, καὶ ὅσον ἦ
 τὸν καλὸς καὶ σφόδρ καὶ δόξας εἰς τὴν νεότητά του ποσὸν ἔζησε καλῶς

καὶ ἀσεβὲς εἰς τὸ γῆραιτο. καὶ ἠφερέτον ὁ δὲ βολος εἰς τὰ θελήμα-
τάτου δὲ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἀγάπην τῆς γυναικῶν. καὶ ἰσχυ-
ροποιήσας τὰ εἰδωλα ὡς εἶπαμεν. καὶ ἔκτισεν αὐτὸν τῆς εἰδωλῶν τὸ ὁ-
ποῖον ὡς λέγουμέναις κολασμὸς. καὶ τὸ μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος ἀν-
δρέας ὁ κρήτης εἰς τὸν μέγας κανόνα, λέγων ὁ Σολομών ὁ θανμά-
σιος ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης. ὅτε τὸ πονηρὸν ἐναντίον τῆς Θεοῦ
ποτὲ ποιήσας ἀπέστη ἀπὸ αὐτῆς. ὡς αὐτὴ τὸν ἐπ' αὐτὸν βίον ψυχὴν
ποροσαφουοῖσας. ἐβασίλευσε δὲ Σολομὼν χρόνους σαράντα καὶ
ἀπέθανεν. καὶ ἐθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαβὶδ τῆς πατρὸς.

Θάνατος τῆς βασιλείας Σολομῶντος. Βασιλεία Ρ' οβοάμ
ἡ οὗ Σολομῶν.

Επὶ τῆτον ἐβασίλευσε Ρ' οβοάμ ὁ υἱὸς αὐτῆς εἰς τὴν ἱερουσα-
λήμ. καὶ δὲ τὴν πολλὴν αὐτῆς αὐθάδειαν καὶ κακίαν ἐδύξασ-
το πᾶσι καὶ δὲν θέλησε νὰ ταπεινωθῇ εἰς τὸν λαόν. ἀλλ' ἐκράτισεν
ἀπάναντες εἰς τὴν δόξαν αὐτῆς. καὶ ἔχασεν ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτῆς ὁ
ποῖος οὐκ εἶχε τὰ δεκά σκῆπτρα τῆς ἱερουσαλήμ, καὶ ἔκαμαν βασιλεῖα τὸν ἱε-
ροβοάμ τὸν υἱὸν αὐτῆς. ὁ ποῦ οὐκ ἦτον φεγγάτος εἰς τὴν αἰγυπτόν. δὲ ὁ-
νομα τῆς Σολομῶντος τῆς ἀφιντότου ὁ ποῦ ἤθελε νὰ τὸν πιάσῃ νὰ τὸν
φονεύσῃ. καὶ αὐτὸς ὁ ἱεροβοάμ ἦτον μόνος βασιλεὺς εἰς τὴν φυλὴν
τῆς ἱερουσαλήμ, οὐκ εἰς τὸν ἄλλον. καὶ αὐτὴ ἡ πόλις
διδυσις ὁ ποῦ ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἦτον δὲ τὴν αμαρτίαν τῆς πατρὸς αὐ-
τῆς ὁ ποῦ ἰσχυροποιήσας τὰ εἰδωλα. καὶ τὸ ποῦ δὲν ἔχασε καὶ τὴν
βασιλείαν τῆς ἱερουσαλήμ, ὅλοτελως ἦτον δὲ ὄνομα τῆς πάππου-
του τῆς Δαβὶδ ἐστίντας διὰ καμνητὰς ἐπιτολας τῆς Θεοῦ καὶ τὰ πορ-
τάγματα νὰ ἔχει παρησιαί εἰς αὐτὸν. οὔτως καὶ ἡμεῖς οἱ χριστιαν-
οὶ ὅτε δὲν κάμνομεν τὰ θελήματα τῆς Θεοῦ, μόνον τῆς δὲ βόλης.
καὶ τρέχομεν εἰς ἐπιθυμίας ἐδικέμας. καὶ ὅτε κλίνωμεν ἀπὸ τοῦ πορ-
σωπὸν τῆς Θεοῦ καὶ ὁ Θεὸς θέλει μας ἀνταποδώσει τὴν αἰμοιβὴν
δὲ τ' ἐκεῖνα τὰ κακά ὅτε ἐκάμαμεν. ἀλλ' ἡμεῖς τυχεροὶ γονέοιμας
ἔκαμαν πορὸς τὸν θεὸν ἀγαθὰ καὶ ἐπλήρωσαν τὰς ἐπιτολας αὐτῆς.
δὲ τ' ἐκεῖνα τὰ καλὰ τῆς γονέων γίνεται ὁ Θεὸς λείπει εἰς ἡμᾶς καὶ
ἐν μας ἀποδίδει ὅλον ἐκεῖνο τὸ ἀνταπόδομα τῶν κακῶν. διωκὸς Ρ' ο

βοάμ ἱεραρίευσεν εἰς τὴν ἱερουσαλὴμ χρόνος δεκαπέντε. καὶ ἀπέθανε. καὶ ἐτάφη πλησιον τῷ πατρὸς αὐτοῦ.

Τέλος τῆς βασιλείας Ρ'βοάμ. Βασιλεία Α'βιά ἡς αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν βασιλεύει Α'βιά ὁ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ ἐκινήθη μάχη ἀνὰ μέσον Α'βιά καὶ Γεροβοάμ. εἶχε μὲν ὁ Α'βιά πενσάτον τετρακοσίας χιλιάδας ἀνδρας δυνατοὺς. καὶ ὁ Γεροβοάμ εἶχεν ὀκτακοσίας χιλιάδας ἀνδρας δυνάμιν μεγάλην. καὶ πολέμου θηρομῶνς ἐνίκησεν ὁ Α'βιά τὸν Γεροβοάμ. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸς Α'βιά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ. καὶ ἔκαμαν εἰς αὐτὸς φθορὰν μεγάλην. ἔπεισαν πεντακόσαι χιλιάδες ἀνδρες δυνατοί. καὶ ἐταπείνωθη Γεροβοάμ. καὶ τὸ ὅπλιον πενσάτον αὐτοῦ καὶ ἔδωκε. καὶ ἔδωκεν Α'βιά τὸν Γεροβοάμ. καὶ ἐπῆρε τὰς πόλεις τῆς βυθὴλ, καὶ τὰς χώρας αὐτῆς. καὶ τὴν νεφρὸν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν τὸν Γεροβοάμ κύριος ὁ θεός. ἱεραρίευσεν δὲ Α'βιά εἰς τὴν ἱερουσαλὴμ χρόνους τρεῖς. καὶ ἀπέθανε καὶ ἔθαψαν αὐτοὺς ἐν πόλει Δαβίδ.

Τέλος τῆς βασιλείας Α'βιά. Βασιλεία Α'σά ἡς Α'βιά.

Μετὰ τὸν βασιλεύει Α'σά ὁ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τέσσαρτε τῆ βασιλείας εἰρήνευσεν ὁ τόπος ἐκεῖνος χρόνους δέκα. καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθε Ζαχαὶς ὁ ἀδελφὸς μετὰ δυνάμιν πολλήν. καὶ εἶχε πενσάτον χίλιες χιλιάδας ἀνδρες. καὶ ὁ Α'σά εἶχεν πενσάτον πέντακοσίας χιλιάδας ἀνδρες. καὶ ὃν δούλωτα χιλιάδας κονταρία καὶ δοξασία. καὶ ἄλλα. καὶ ἐδείχθη τῷ θεῷ ὁ Α'σά ἔποντας ναῖχει παρρησία εἰς αὐτὸν ὄρεται καλὰ ἔργα ὁ ποῦ ἔκαμε. καὶ ἔδωκε πόλεμον μετὰ τῆς βοηθείας τοῦ θεοῦ εἰς τὸν Ζαχαὶ καὶ ἐνίκησεν αὐτὸν εἰς τέλος καὶ τὸ φοισάτον αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε κούρη πολλὰ αὐτοῦ καὶ χώρας καὶ εἰς τοὺς λη. χρόνους τῆς αὐτοῦ βασιλείας αἶψα Βασίλισσα βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ ἰούδα καὶ ἐκτίσεν τὴν Ρ'αμαν ναὶ σφαλίση τον βασιλείαν ἑαυτῆς, δηλαδὴ τὴν Α'σά, ὅπως ναῖκεδὲν ἔχει τόπον, ἐδὲ ναῖκεπτε οὐδὲ ναῖκευε ἀπὸ τὸν τόπον αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς Α'σά ἔλαβε χρυσίον καὶ ἀργύριον ἀπὸ τὸν θησαυρὸν τοῦ ναοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπὸ τὸν

θησαυρὸν τῆς βασιλείας, καὶ ἀπέστειλέντα πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ ἀδερ-
 βασιλέως αἰσείας, ὃ πῦ ἐκλήθητο εἰς τὴν Δαμασκόν. Ἐκείνους
 τε καὶ πολλὰς δέιπτος ὅπως νὰ βοηθήσῃ αὐτὸν νὰ ἀποστείλῃ διώ-
 μιν νὰ ἀποδιώξῃ τὸν Βασσά τὸν βασιλέα τῆ Ἰσραὴλ, καὶ λαβεῖν τὸ
 χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ὃ ἄδερ ὁ βασιλεὺς, ἐστειλε τοὺς ἀρχοντας
 αὐτῶ μετὰ δυναμῶς πολλῆς καὶ ἐπολέμησαν τὰς πόλεις τοῦ βα-
 σιλέως Ἰσραὴλ τῶ Βασσά καὶ ἐχάλασαν τὴν ἀγῶν καὶ τὴν δαί. καὶ
 καὶ τὴν ἀβελιμαὶν καὶ ὅλα τὰ περὶ ἡμεῖς τῶ νεφθαλεὶμ. καὶ ὡς ἤκουσε
 Βασσά ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐχάλασε ἡ πόλις αὐτῆς ἄφηκε τὸ κάστρον ὅπου
 ἔκειτο ἐν τῇ Ρ'αμα καὶ ὑπῆλθε εἰς τὸν τόπον αὐτῆς καὶ ἐφυλάχθη. ὁ δὲ
 βασιλεὺς Ἀ'σά ἐπῆρε τὸν λαόν του καὶ ὑπῆλθε ἔπῆρε τὰ ξύλα, τὰς
 πέτρας, τὸ μαρμαρά, ἔτι καὶ ἄλλων ἔλεω τῆς Ρ'αμα. καὶ τὴν αὐ-
 φαίσε τελείως. καὶ ἔκτισε δυο κάστροι, τὴν Γαβιὲ καὶ τὴν μασ-
 φα. ἔτι καὶ κἀκεῖ ἔκτισεν Ἀναίας ὁ προφήτης ἀπεσταλμένος
 ἀπὸ Θεοῦ πρὸς Ἀ'σά τὸν βασιλέα καὶ λέγει του. δὲν ἤλπισες εἰς κύ-
 ριον τὸν Θεόν σου νὰ σου βοηθήσῃ ἀλλ' ἤλπισες εἰς τὸν βασιλέα συ-
 ρίαι, ὅτι αὐτός σε ἐπαρίδωκε τὸν Ζαραὶ μετὰ τὴν μεγάλην διώμιν
 ὃ πῶς εἶχε καὶ ἐνίκησε αὐτὸν. καὶ δέισου τὸν ἐπαρίδωκε κύριος ὁ Θεός
 σου νὰ δειθῇς αὐτῶ καὶ τὴν δώμιν αὐτῶ. καὶ ἐκἀταφθίρες ὅλον
 ἐκείνο τὸ πολὺ καὶ διωγτὸν φουσατὸν. ἀλλ' ὅρα νὰ ἀφίσης τὸν Θεόν
 γὰ μὴδὲν ἔλπισης εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς σήμερον γὰ εἶναι πολέμος μετὰ
 σοῦ. καὶ ἄσαι ἤκουσε πύς λόγους τοῦ ὁ βασιλεὺς τῆ παροῦτος,
 ἐθυμώθη καὶ ὤρεισεν καὶ ἐβαλεν αὐτὸν εἰς φυλάκειν. καὶ εἰς τοὺς λθ'.
 χρόνους τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐλαβόθη εἰς τὰς πόδας. καὶ δὲν ἐθυμώθη
 τὸν κύριον γὰ τὸν δειθῇ, ἀλλ' ἀρῆκεν αὐτὸν ἔζητησεν ἰατρὸς ἔωρ
 γιὰ εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, ἀπέθανεν εἰς τὸν μ. α. χρόνον τῆς αὐτῆς βασι-
 λείας καὶ ἐτάφη εἰς τὸ μνήμα ὅπου ἔκαμψεν εἰς τὴν πόλιν τῆ πα-
 παπας αὐτῶ Δαβὶδ.

Θιῶτος Ἀ'σά. Βασιλεία Γωσαφάτ.

Η Ετὰ τὴν βασιλείαν τοῦ ὁ ἄδερ αὐτῶ ἰωσαφάτ. ἀνθρώπος δόλο
 γνηῖρος. καὶ δικαίος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν. ὁ ὅποιος ἐδυ-
 ναμώθη πολλὰ κατὰ τὴν Ἰσραηλιτῶν καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας Ἰν-
 δα, ἔτι καὶ τὰς γῶρας τῆς Ἐφραὶμ, τὰς ὅπας ἐλαβὲν Ἀ'σά ἀπὸ τῶ
 αὐτῶ. ἔδωκεν διώμιν εἰς αὐτὰς, καὶ ἐβαλεν αἰθεντας. καὶ ἐπαρῆ

γελῶν αὐτὸς νὰ ποιεῖσι δικαιοσύνην . καὶ νὰ εἶναι φοβούμενοι τὸν
 Θεόν . καὶ ἀδικίαν νὰ μὴ κάμνουν ὅτι ὁ Θεὸς ἀδικίαν δὲν θέλει , μόνον
 δικαιοσύνην . Ἐπὶ τρίτῳ χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπέστει-
 λεν εἰς ὅσον τόπον ὅριξε διδασκάλους καὶ ἐδιδασκαν τὸν λαὸν νὰ σά-
 βονται τὸν Θεόν καὶ νὰ φοβούνην ἀπὸ τὰ ἔδωλα . καὶ ἐγένετο φόβος
 μέγας εἰς ὅλους τοὺς πλησίον αὐτῆς , καὶ δὲν ἐπολέμουν αὐτὸν μόνον
 ἐστὶσαν πρὸς αὐτὸν χαρίσματα . ὁμοίως ἔοι ἄλλοι βασιλεῖς ὅ πῃ
 ἐκατοικῆσαν μακρὰ ἐφοβήθησαν αὐτὸν ἀπὸ τὴν πολλὴν καὶ με-
 γάλῃ φήμῃ ὅ πῃ εἶχε , καὶ ἐπέμπον αὐτῇ δῶρα . καὶ οἱ ἀρᾶβες τῆς
 ἡφαιρας κειμήρια περὶβάτων ἐπὶ χιλιάδες ἐπακόσια . καὶ τραγούς
 ἐπὶ χιλιάδες ἐπακόσια . καὶ ἔκτισεν εἰς τὴν ἰουδαίαν κάσρην με-
 γάλην καὶ δυνατὰ καὶ πωλεία , καὶ ἄλλα κτίσματα , καὶ φουσατὰ
 πολλὰ καὶ θωμιασὰ ἐσωμάξε . καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ τοῦ
 καὶ Αἰμὼν , καὶ τῆς ὁρῆς σὺν κατὰ τῆς ἰωσαφατ μετὰ δυναμῆος με-
 γάλῃς καὶ πολλῆς ἀναριθμήτου . καὶ ὠήκουσεν ὁ ἰωσαφατ ἐφοβή-
 θη πολλὰ , καὶ ἐσωμάξεν ὅλον τὸν λαὸν μεγάλους καὶ μικροὺς καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἵνα κάμνουν νηστειαν καὶ λαβὼν αὐτοὺς ὑπὸ τὴν
 τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ . καὶ ἐδύναντο τῇ θείᾳ νύκτι καὶ ἡμέρᾳ ἵνα ἀδυνα-
 τήσῃ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἵνα νικήσῃ αὐτούς . καὶ ἰδὼν ὁ Θεὸς τὴν
 κατὰ τὴν περὶ τὴν αὐτῶν καὶ τὴν δέησιν . ἤκουσε τῆς προσευχῆς
 αὐτῶν . καὶ ἦλθε λόγος κυρίου πρὸς τὸ βασιλεῖα ἰωσαφατ καὶ πρὸς
 ὅλον τὸν λαόν . ὅτι μὴ φροβήσῃτε μηδὲ δειλιῇτε ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμᾶς
 ἐχθρῶντας ὅτι ἔχουν πολὺ καὶ μέγα φουσατόν . ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι
 νὰ καταβάλλῃ καὶ τροπῶται αὐτούς . καὶ ἐποιμασθῇτε αὐτοὶ καὶ
 καταβᾶτε εἰς αὐτούς . καὶ ἐσεῖς δὲν θέλετε τοὺς πολεμήσει . μόνον ὁ
 Θεός . καὶ θέλετε ἰδεῖ τὴν δικαίαν τὴν μεγάλην αὐτῶν πῶς θέλει
 ἐξολοθρευθῇ . καὶ ὡς ἐματέβησαν τὸ πρῶτον . πάλιν ἐποίησαν δέησιν
 πρὸς τὸν Θεόν αἰνοῦντες καὶ ἀνυμνοῦντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν
 Θεόν , λέγοντες ἐξομολογεῖσθε ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . Ἐ-
 παύσαντο ἄρχισαν τὸν ὕμνον καὶ τὴν ᾠδὴν πρὸς τὸν Θεόν . ἔδωκε καὶ ὁ
 Θεὸς τὸν πόλεμον εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐνύφλωσεν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ πό-
 λεμον αἰαμίσσοντας . θάρρους ὅτι εἶναι τῇ ἰωσαφατ τὸ φουσα-
 τόν . καὶ κατεκαπῆσαν ὅλοι καὶ ἐπέσον . Ἐπὶ Αἰμὼν . καὶ τοῦ μωάβ .
 καὶ τῆς ὁρῆς σὺν . τὰ φουσατὰ ἐξολοθρεύθησαν . καὶ ὡς ἐτελείωσαν

τὸν ὕμνον ὁ ἰωσαφάτ μετὰ τὸν λαόντου ὑπῆγαν εἰς τὸν τόπον ἐκείνῳ ὃ πῆ ἦτον τὸ φεσάτον. ἔἰδαντο ὅλον σφαιρόν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐκοίτετον. καὶ τρεῖς ἡμέρας ἐμαΐζοναν τὰ κέρση. καὶ τῇ τεταρτῇ ἡμέρᾳ ἐλόγησαν τὸν κύριον δοξαζόντες τὸ ἔλεος. ἔτι δὲ διύαμιν αὐτῆ. καὶ τὸ πῶς ἐκείνῳ ὃ πῆ ὕμνησαν καὶ ἐλόγησαν τὸν κύριον, τὸν ἐκαλεσαν νῦν κλυὲ λόγιε. βλέπετε πῶς ἐκαμῶν ἡ διύαμις τῇ θεῷ ὅτι ἐκείνῳ ὁ βασιλεὺς ἔλεος εἰς αὐτὸν ἢ ἐλπίδα. ἔσονται ὃ πῆ ἦσαν εἰς τὰς ἐντολάς καὶ εἰς τὰ θελήματα αὐτῆ. ἰβασίλδου δὲ ὁ ἰωσαφάτ χρόνους μβ'. καὶ ἀπέθνησκεν ἀπὸ καπνοῦ πάθους ὃ πῆ ἔρχετο εἰς τὸν σόμαχον. ἔπειτα θάψαντες ἐτάφη μετὰ τῶν γονέων αὐτῆ.

Θάνατος ἰωσαφάτ. Βασιλεία ἰωραμ υἱὸς αὐτῆ.

Ἦ Ετα τῶτον βασιλεύει ὁ υἱὸς αὐτῆ ἰωραμ. καὶ ἔχον ἀδελφούς ἔξι. τοὺς ὁ ποίους ἔδωκεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τοὺς ὁ ἰωσαφάτ χρυσοῖον καὶ ἀργύριον πολλὸν καὶ κάσρη μεγάλα. καὶ αὐτῆ τῇ ἰωραμ ὡς πατρὸς αὐτοῦ ὃ οὐ ἔδωκε τίλῳ βασιλείαν. ὁ δὲ ἰωραμ ὁ βασιλεὺς ἀπεκτεφάλησε τοὺς ἔξι ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας τῆ ἰσραήλ. καὶ ἦτον τότε ὁ ἰωραμ ὁ βασιλεὺς χρόνων τριάντα δύο. καὶ ἰβασίλδουσε χρόνους δεκαοκτὼ εἰς τίλῳ ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντὶ τοῦ κυρίου καθὼς καὶ ὁ ἀχαάβ ὅπῃ ἡ γυναικατοῦ ἦτον τῇ ἀχαάβ θυγατέρα. καὶ τὸ πονηρὸν ὃ πῆ ἔκαμῶν ὁ ἀχαάβ. ἦτον τῆ το, ὅπῃ ἔσησε θυσιασθήειν τῷ Βαάλ. καὶ πορνείας πολλὰς ἐποίησε. καὶ τῆ το ὁ ἰωραμ ἔκαμε μεγάλας πορνείας εἰς τὸν λαόν τῆς ἱερουσαλὴμ. καὶ πολλοὺς εὐγαλεν ἀπὸ πορρωποῦ τῇ θεοῦ καὶ τοὺς ἐπλάτυσεν. καὶ ἦλθεν εἰς αὐτὸν γραφὴ ἀπὸ τῶν ἡλίων τὴν πορρωφίλῳ καὶ ἔγραφέτον τὰ δὲ λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαβὶδ τῇ πατρός σου. ἐπειδὴ δὲ ἐπερπάτησες τίλῳ φράται ἰωσαφάτ τῇ πατρός σου. καὶ ὅτι ἐπορνύσῃς τὸν λαόν σου, καὶ ἐκείνους ὃ πῆ ἐματοικῶσαν εἰς τίλῳ ἱερουσαλὴμ. καὶ ὅτι ἐκλίνας ἀπὸ τοῦ πορρωποῦ τῇ θεῷ. θέλεις ὅτι ὁ λοθροῦσει γλήγορα μετὰ τὸν λαόν σου. καὶ ἔτι τῇ ἦλθεν ἀσθένεια εἰς τίλῳ κοιλίαν κακὴ σκελικωδὴ καὶ βρωμερὴ. καὶ ἀπέθανε, παιδὸς αὐτοῦ πολλὰ ἀπὸ τοῦ νόσημα. καὶ ὁ λαὸς ἀπὸ πολλάτου κακὰ δὲν ἔκαμῶν εἰς αὐτὸν τιμὴν ὡς ἦτον τιμῆται νὰ κάμνεν ὅταν ἀποθάνεν ὁ βασιλεὺς ἦτον διεχρήνη τριάντα δύο ὅτι ἰβασίλευσε. καὶ ἔκαμε βασιλεὺς χρόνους

ὁκτὰ μετὰ ἀημίας. καὶ εἰς τὸν τάφον τοῦ βασιλέως δὲν τὸν ἔθαψαν.

Τέλος τῆς Βασιλείας Γωραῖμ. Βασιλεία Ο'χοζία.

ΜΕτὰ τῶν βασιλευσιν ὁ γ' εἰς αὐτὴν. Ο'χοζία ὁ μικρότερος. ἔποισε καὶ τῶς τὸ ποιηρὴν ἑκατη κυρίου διδάχθεις ἀπὸ τῆς μητέρα αὐτῆς τῆς Ἀ'χαάβ τῆς θυγατέρα. ἦτον δὲ χρονῶν ἑκοσι δύο, ὅτε ἐβασιλεύσεν. ὁ δὲ ἦν ἡγὺς αἰμασὴ Χειρὸς κυρίως ὅξικδίκησε τὸν οἶκον Ἀ'χαάβ καὶ ὅξολοθρῶσεν αὐτὸν. καὶ τὸν Ο'χοζίαν τὸν βασιλέα τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ παιδία του ἔσφαξεν. ἡ δὲ θυγάτηρ τῆς βασιλέως Γωραῖμ θυγὴ Γωδαὲ τῆς ἱερέως καὶ ἀδελφὴ τῆς Ο'χοζίου ἔκλεψε τὸ παιδί τῆς ἀδελφοῦ τῆς τὸ μικρὸν ὅκει ὁ ποῦ ἔσφαζαν τὰ ἄλλα παιδία καὶ τὸ ἔκρυψεν, ἦτονε δὲ τὸ ὀνομάτε Γωαὲ καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τόπον κεκρυμμένον καὶ ἔτρεφε το.

Σφαγὴ Ο'χοζίας. Βασιλεία Γοθολίας.

ΜΕτὰ δὲ τῆς σφαγῆς Ο'χοζίου ἐβασιλεύσεν ἡ Γοθολία καὶ μετὰ καιρὸν ὁ ἱερεὺς Γωδαὲ ἐπῆρε τῆς ἑκατονταρχῆς καὶ ὅλης τοῦ ἱεροῦ καὶ τὸν λαόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς πολλὰ ὅξαι τὸν ἦν τῆς βασιλείας παῖς ἐσώθη καὶ δὲν ἔσφαξαν. καὶ ἤφεραν αὐτὸν εἰς τὸ μέσσην. καὶ ἔπος ὁμοφώνως ὅλοι ἔκαμιντον βασιλέα. καὶ ἔδωκαν τὸ βασιλεῖον. καὶ ἔχρισεν αὐτὸν Γωδαὲ ὁ ἱερεὺς μέσα εἰς τὸν ναόν. ἡ δὲ Γοθολία ἡ βασιλισσά ἤκουσε τῆς φωνῆς τῆς λαοῦ ὁ πῶς ἔτρεχαν καὶ ὀφνημῶσαν τὸν βασιλέα καὶ παρῶθ' οὗς ἐσυκώθη ἀπὸ τοῦ θρόνον καὶ ὑπῆγεν εἰς πύλιν τῆς θεοῦ ναοῦ εἰδῆ. καὶ ἰδὲ τὸν βασιλέα εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον καὶ τῆς ἀρχοντας καθ' ἕνα εἰς τὴν τῶς τῶν ἐκρεγαν τὰ ἔργα καὶ αἱ σάλπηγες. ἔκρηξεν ἡ Γοθολία καὶ ἡ Γοθολία καὶ ἡ Γοθολία αὐτῆς καὶ ἰβόα κατατῆ λαοῦ. ὁ δὲ Γωδαὲ ὁ ἱερεὺς εἶπε πρὸς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς ἀρχηγούς καὶ εὐγαλαν αὐτῶν ἐξω ἀπὸ τὸν ναόν, καὶ εἶπε θανατώσεται τῶν. καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν θυρὰν τῆς οὐρανίου ὁ πῶς ἦσαν τὰ ἄλογα τὰ βασιλικά, ἔκεί ἀπὸ κεφαλίσαν αὐτῶν. ὁ δὲ Γωδαὲ ὁ ἱερεὺς ἔλαθε τὸν βασιλέα καὶ ὅλον τὸν λαόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βααλ τὸ ὅπτιον ἐκτίσεν ὁ Ἀ'χαάβ, καὶ ἔχαλασαν αὐτὸν καὶ τὸν Βααλ καὶ τὰ ἄλλα εἰδωλα συνέτριψε. καὶ τὸν Μαθητὴν τοῦ ἱερέως τῆς Βααλ ἐθάρπασεν ὅτι τὸ θυσιάζειον. ἦτον δὲ ἐπὶ χρονῶν ὁ βασιλεύς τῆς ἱερουσαλὴμ βασιλείαν καὶ ἐβασιλεύσεν χρόνους μ' εἰς τὴν ἱερουσαλὴμ.

σταλήμ. ἢ ἐσέβeto καλῶς τὸ θεὸν ἕως ὅλης τῆς ζωῆς τῇ ἰωδαί τῇ
 ἱερέως τῷ θεῷ αὐτῷ. καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τε ἀφῆκε τὸν ἀληθινὸν
 θεὸν καὶ ἐπροσκύνητε τὰ εἰδωλα αἰαγκαθῶς ἀπὸ τῆς ἀρχόντων αὐ-
 τῶν. καὶ ἐγένετο ὁργὴ ἐπὶ ἱερουσαλήμ. Ἐβη ἰωδα. καὶ ἀπέσειλεν ὁ κύ-
 ριος πρὸς αὐτοὺς προφῆτας ἐπιστρέψαι αὐτοὺς, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν. ἤλ-
 θεν ὁργὴ εἰς τοὺς ἀρχοντας τῆς ἱερουσαλήμ καὶ εἰς τὴν ἰωδα. Ἐκατίφ-
 θειρεν αὐτοὺς εἰς τὸν ναὸν. τὸν δὲ βασιλεὺς ἐπέστησαν οἱ ἔγγονοι αὐτοῦ
 εἰς τὸ παλάτιον καὶ ἐσφαζάντον ἐκεῖ.

Σφαγὴ Βασιλέως Γ' ας. Βασιλεὺς ἀμασίης ἦν αὐτῷ.

Ε Βασίλευσε δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀμασίης. καὶ ἦτον χρόνων εἰκοσι πέν-
 τι. καὶ ἐβασίλευσεν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ χρόνους κ. θ'. καὶ ὡς αὐ-
 τῷ ἐβασίλευσεν ἀπεκεφάλισε τὰ παῖδιά αὐτοῦ ὡς φονεῖς τῷ πατρί
 αὐτοῦ, τὰ παῖδια δὲν ἐσφαξε κατὰ τὸν νόμον κυρεῖν ὁ πᾶς λέγει,
 ναὶ υἱὸς ἀποθανοῦ πατέρες ὄντες τὰ παῖδιά. ἔδδ' παῖδιά ὄντες τὸν πα-
 τέρα. αὐτὴ καθ' ἑνὰς μετὰ ἀμαρτήματα τοῦ ναὶ ἀποθάνει. καὶ τῆτος ὁ
 βασιλεὺς ἐν ὑστέροις ὤζει κλινεῖν ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἔδυσεν τοὺς εἰδω-
 λοις. καὶ ὁργίσθη τὸν ὁ θεὸς. Ἐσφαξαν αὐτὸν.

Σφαγὴ Βασιλέως ἀμασίης. Βασιλεὺς Ὁζίας ἦν ἀμασίης.

Η Εὐτὶς τὸν βασιλεὺς ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ὁζίας. ὁ ὅστις ἦτον χρόνων
 δεκάξη. καὶ ἐβασίλευσε πενήντα δύο χρόνους ἐν ἱερουσαλήμ.
 καὶ ὅπως εὖ καλῶς καὶ ἐσέβeto τὸν θεὸν καὶ ἐν ὑστέροις ὑψώθη ἡ καρ-
 δια αὐτοῦ ἵνα εἰς τὸν ναὸν κυρεῖν εἰς τὰ ἅγια τῆς ἀγίας ἐκεῖ ὁ πᾶς ἐσέ-
 βαιεν ὁ ἀρχιερεὺς μόνος μίαν φοράν τὸν χρόνον, ἵνα θυμιάσῃ ὡς αὐ-
 τῷ ἱερεὺς. καὶ ἠλεγξεν αὐτὸν ζαχαρίας ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἄλλοι ἱε-
 ρεῖς τῷ κυρεῖν ὁ πᾶς ἦσαν ὁ γδομῆται καὶ εἶπαν αὐτὸν ὅτι δένεις ἐδό-
 θη ἵσεν αὐτὸν θυμιάσῃς μόνον τῆς ἱερῶν τῆς ἡγῶν. Αὐτὰρ ὁ πᾶς ἦσαν
 ἡγιασμένοι. καὶ ἐξελθε ἐκ τῆς ἀγίας μωσῆος ἵνα μὴ ὡρῶς χωρήσῃ ὁ
 θεὸς ἀπὸ σοῦ. διότι Ὁζίας εἶδε μίαν φοράν τὸ ἀμαξί ὁ πᾶς ἵσεν αὐ-
 τὸν οὐκ εἶχε τὰ ἅγια τῶν ἀγίων. Ἐσφιψε ναὶ πῖση τὸ ἀμαξί καὶ
 ἐπῆγε ναὶ ἐκοθήσῃ. τὸ ὅποσον ἠθελε ναὶ κάμει καλῶς. Ἐδιὰ τὸν ἦτον
 ἀπὸ τῆς ἱερῆς τὸν ἐκοφῆν ἡ θεία δίκη καὶ ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ὁζίας ἀ-
 κωσας ἐθυμώθη πολλά καὶ ὡς αὐτὸν θυμώθη εἰς τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θά-
 μάτος παρευθὺς ἐλε πρῶτον. καὶ ὡς εἶδαν οἱ ἱερεῖς τὸ θάψμα ἐβόησαν
 αὐτὸ ἐκείθεν. Ἐαὐτοὺς ἐπρεχε ναὶ φύγη τὸ γλῆγορότερον. ὡς εἶδε τὴν

καταδίκην κὶ τὴν ὀργὴν ὃ πῦρ λαβεῖ παρὰ θεῶ κὶ ὑπῆγε κὶ ἐκεί-
θισεν εἰς ἕνα ὁσπῆπ ὁσπῆλαιον διωγμὸς κὶ ἀποχωρισμὸς ἀπὸ
τὸν τῶν τῶ θεῶ κὶ ἦτον λεωρὸς ἕως ἐκείθεν. ἀποθαίων δὲ Ὁ-
ζίας ἔτρε λεωρὸς κὶ κατισχυμὸς, δὲν τὸν ἔθαψαν μετὰ τῶν πα-
τέρων αὐτῶ τῶ βασιλέων δὲ νὰ εἶναι λεωρὸς. μόνον ἔθαψαν
αὐτὸν εἰς ἄλλον τόπον καταφρονητικῶς ὡς παρήκοον τῶ θεοῦ καὶ
τῶ ἱερέων.

Θάνατος Ὁζίας τῶ λεωρὶ Βασιλεία Γωάθαμ κὶ Ὁζίας.

Η Ετά τῶτον ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτῶ Γωάθαμ καὶ ἦτον χρόνον
κ. ε. καὶ ἐβασίλευσε χρόνους δεκάεξ. ἐργαζόμενος πάσαν
δικαιοσύνην ποιῶν τὰ προστάγματα κυρίου τῶ θεοῦ, καὶ ἔνυλα-
βῆτο πολλὰ τὰ ἅγια κὶ ἀδενήσας ἀπέθανε ὧ ἐτάφη μετὰ τῶν βα-
σιλέων τῶν πατέρων αὐτῶ.

Θάνατος Γωάθαμ Βασιλείας Βασιλεία Ἀχάζ κὶ Ἰωάθαμ.

Ε Βασίλευσε δὲ ὁ υἱὸς αὐτῶ Ἀχάζ. ἦτον δὲ χρόνον κ. ε. καὶ ἐβασί-
λευσε χρόνους δεκάεξ κὶ εἰς τὴν ἱερουσαλήμ κὶ διέδραμνεν ἐναγ-
πὸν κυρεῖ. καὶ γλυπτὰ ἐποίησε. καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶ ἔδυσεν ἐν
τῇ Εὐνομ. κὶ ἐργάσθη ὀργὴν μεγάλην αὐτὸν ὁ κύριος. κὶ ἐπαρέδω-
κέντον εἰς χεῖρας βασιλείας συρίας ὧ χμαλώτθων αὐτὸν. καὶ τῶς
ὁμοίους αὐτῶ εἰδωλολάτραις. καὶ πολλὰ κακὰ κὶ τυραννίδας ἐπα-
σαν. καὶ νὰ ἐπηρεαφουῖν πρὸς κύριον ποτὲ δὲν ἠθέλησαν. ὅτι ἀπετύ-
φλωσεν αὐτῶς ὁ πατήρ αὐτῶ ὁ δὲ βόλος κὶ ἐκαμναι τὰ θελήματα
αὐτῶ ἀπέθανε δὲ Ἀχάζ ὁ βιοθάνης κακῶς μετὰ πολλῆς παιδεί-
σεως. ἐβασίλευσε δὲ ὁ υἱὸς αὐτῶ Εὐζίας χρόνους κ. θ. κὶ ἦτον χρό-
νων. κ. σ. ὅταν ἐβασίλευσεν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ. κὶ γένετο μιμη-
τὴς εἰς τὰ ἀγαθὰ Δαβὶδ τῶ βασιλέως. καὶ ἦτον ὅλος κατοικητήριον
θεῶ. ἐργαζόμενος τὰς ἐντολὰς αὐτῶ. κὶ συνέτριψε τὰ εἰδωλα. ὅ-
σπερ εἶναι ἐκρήνυτε. κὶ πολλὰς βασιλείας κὶ ἀρχοντας ἔφερεν εἰς θεο-
γνωσίαν ὧ ἐκατίργησε τὰ εἰδωλα. ὧ μύρια ἀγαθὰ ἐκαμναι εἰς τὸν
λαὸν αὐτῶ. κὶ τὸ ὀφείδι τὸ χάλκινον ὅπου ἐκρέμασεν ὁ μαυῖσῆς εἰς
τὴν ἔρημον τὸ ἐπῆρε κὶ τὸ ἐχώνδωσεν εἰς τὴν φωτὰ ὅτι ὁ λαὸς τὸ ἐθυ-
μίσεν κὶ τὸ ἐπροσκύμα δὲ θεὸν. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ σε-
ριαχειμ ἦλθε μετὰ δυνάμεως μεγάλης ἐπὶ ἱερουσαλήμ κὶ ἐπὶ ἱε-
ραὶ ἀπολεμήσει τὸν βασιλεὺς Εὐζίαν. ὁ δὲ Εὐζίας ἐσωμάξε τὰ

φουδάτου καὶ τὰς ἀρχοντας καὶ ἔκαμε πᾶσαι ὑπηρεσίαι πρὸς τὸν
πολέμου. καὶ πρὶν νὰ ἱτοιμάσῃ καὶ ἀφ' οὗ ἡ τοίμασι, παύσας εἰς ὁ-
λούς ἔλεγε νὰ εἶναι ἐξέρεοι καὶ ἀμετάτρεπτοι εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὰς
ἐντολάς αὐτῆς, ἵνα ἔχωμεν αὐτὸν βοηθὸν καὶ φροντιστὴν καὶ νικητὴν
νὰ τροπώσῃ τὰς ἐχθροὺς αὐτῆς καὶ ἡμῶν. ὅπ τὰ ἀδιώματα τῶν αὐ-
θρῶπων, τῶν Θεῶν διωκτῶν. καὶ ἀκούσαντες οὗτος ὁ λαὸς ἔλαβαν
χαρὰν μεγάλην. καὶ ἐδέονταν ὁ λοφύχως τῶν Θεῶν ἵνα γένη βοηθὸς
αὐτῶν. καὶ τροπώσῃ τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν. ὁ δὲ σιναχειμὶ καὶ τὸ φου-
σάτοντου ἔλεγον ἔξωθεν καὶ ἐβόων. μὴ ἐλπίζετε εἰς τὸν Θεόν σας,
οὐδὲ σαφρῆτε νὰ σας λυτρώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας μου. καὶ μὴ δύν-
ησθε πλῆσθαι καὶ πιστεύετε εἰς αὐτὸν νὰ σας βοηθήσῃ. ἀκούσας δὲ ἡ ζα-
κίας ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ποροφίτης ἡσαίας ἐποίησαν δῖον πρὸς τὸν
Θεὸν μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ. καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν ὁ Θεός. καὶ ἐπεμ-
ψεν ἄγγελον καὶ ἐθανάτωσεν ἀρχοντας καὶ στρατηγοὺς καὶ τὰς δυν-
ατεῖς καὶ ἀνδρείων ἡρώων τοῦ βασιλείου σιναχειμὶ χιλιάδας ρπ' εἰς
καὶ ἀπέστρεψε μετὰ αἰσχυμῆς καὶ λύπης μεγάλης εἰς τὸν τόπον αὐ-
τῶν. καὶ ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἄφηνεν ἀμὴ ἀπέστειλε Θεῖαν ἀσπίδα καὶ ἐσφα-
ξεν αὐτὸν. τετέστιν οἱ υἱοὶ αὐτῆς τὸν ἐσφαξάν. ὁ δὲ ἡζακίας ὁ βασιλεὺς
καὶ ὁ λαὸς αὐτῆς ἐλυτρώθησαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ σιναχειμὶ. καὶ
μεγάλῃ δόξῃ καὶ δόξολογίᾳ ἐποίησαν πρὸς Θεόν. ὁ πολ-
λοι ἔφεραν δῶρα τῶν Θεῶν καὶ τῶν βασιλέων. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἀνθρα-
πος καὶ σιμωργία τῶν ἐχθρῶν ἐδοξάσθη ἐμπροσθεν πάντων. καὶ ὁ
Θεὸς ἠθέλησε νὰ δείξῃ εἰς αὐτὸν ἰσχυρὴν μεγάλην. ὁ βασιλεὺς ἐποίη-
σας τὸ ἀμαρτηματὶ ἐταπείνωθη καὶ ἐδεήθη τῶν Θεῶν ὅτι ἡμαρτε καὶ
ὁ Θεὸς ὁ δειχόμενος πάντα ἀνθρώπον ἐρχόμενον εἰς αὐτὸν εἰσήκου-
σε τῆς προσεύχης του καὶ τῆς δεισιμασύνης του. καὶ ἐσυγχώρησεν αὐτὸν καὶ
ἐπαύσε τὸ ὀργίζεσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀδύνησεν ἀρρώστια μεγάλην
καὶ ἦλθεν εἰς τέλος θανάτου. καὶ ἐδεήθη πολλὰ τῶν Θεῶν μετὰ δακρυῶν νὰ
τὸν δώσῃ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν ὡς ἔχων ἐξέσπασεν ζωῆς. καὶ τῶν
θανάτου. καὶ εἰδὼν ὁ Θεὸς τὰ πολλὰ δάκρυα, καὶ τὴν καθαράν δέησιν
αὐτῆς, ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν ἄγγελον καὶ εἶπεν αὐτῇ, ὅτι εἰδὼν ὁ Θεὸς τὰ δα-
κρυῶν καὶ τὴν πίστιν ἐπρόδίδεσθαι ἡρώους, νὰ ζήσῃς ἀκόμη ἀπὸ τῆς
σήμερον ἡμέρας δέκα πέντε. καὶ θέλεις γνῆσθαι καὶ ὡς ἔστιν. ὁ βασιλεὺς
τοὺς καὶ μὴς δέκα ἀπέθανε. λοιπὸν ὁ ἡζακίας ἐκυλίσθη εἰς τὸν

ἥποτες μόνον δύο νομίσματα. καὶ ἦλθεν εἰς μεγάλην πτωχίαν. καὶ
 εἰς τὴν νὰ βοηθηθῇ ἀπό πναυ. καὶ ἐθλίβετον καὶ ἀδηνόνοι πολλὰ
 πνὰ γένει. καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ ὅτι θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν
 ἱερουσαλήμ νὰ ὁμιλήσω καὶ νὰ εἰπῶ πρὸς τὸν θεόν μετ' ἡτὸν ἡπλά-
 νη ὁ πνίμε ἐπλάησε καὶ ἐδυσκόρπισα τὰ παράγματά μου διὰ τὸ ὀ-
 νομάτου. καὶ ὡς ὑπῆλθον εἰς τὴν ἱερουσαλήμ ὑπλήτισε δύο ἄνδρες
 ὁ πνὶ ἐμάλωσαν καὶ ἐδικάζονται ἀνάμισόντους ἔσσοντας ὁ ποῦ ἦν ῥαυ
 ἕναν λίθον πνίμον. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, διὰ τὴν δικάζεσθαι ἀδελφοί
 καὶ μάχεσθε. καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν τῷ αἰτίαν ὅτι διὰ τὸν λί-
 θον ὁ ποῦ ἦν ῥαυ καὶ δὲν συμφωνοῦμεν εἰς αὐτὸν μετ' ἑαυτοῦ νὰ
 τὸν μεράσωμεν. ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ πνὶ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἔαν θέλετε
 νὰ εἰρυνεύσετε δότε μου αὐτὸν τὸν λίθον καὶ νὰ σας δώσω νομίσμα-
 τα δύο. ὁ πνὶ τοῦ μὴ ἡξέροντας τῷ πνίμ τῷ λίθου ἐχαρήσαν χα-
 ραυ μεγάλην διὰ τὰ δύο νομίσματα. καὶ ἔδωκεν τὸν λίθον ὁ πνὶ
 ῥαυ τὰ δύο νομίσματα. καὶ οὕτως τὰ ἐμέραςαν καὶ εἰρυνεύσαν.
 λαβὼν δὲ ὁ πνὶ τὸν λίθον ὑπῆλθον εἰς τὴν ἱερουσαλήμ εἰς ἕνα χρυσι-
 χον καὶ ἔδειξεν αὐτὸν τὸν λίθον. καὶ ὡς τὸν εἶδεν ὁ χρυσοχός, ἐσυκώ-
 δη ὀρθὸς καὶ ἐσύνκωσε τὰ χεῖρά του πρὸς τὸν θεόν καὶ ἔδωκεν εὐχα-
 ρισίαν. ὅτι ὡς τὸν ἔπασε τὸν λίθον ἐκένον ἔγινεν ὡς ἐξ ἐσθλὸς ἀπο-
 τῷ χαράν καὶ εἶπε πρὸς ἐκεῖνον ὁ ποῦ τὸν ἤφερε. πνὶ τὸν ἦρες τῷ-
 τον τὸν πολυτίμον θεῖον λίθον. ὁ ποῦ ἔχει σήμερον ἡ ἱερουσαλήμ
 χρῆνους τρεῖς ὁ ποῦ τὸν ἔχασε καὶ ἔγινε ταραχὴ μεγάλη καὶ σύγχυ-
 σις καὶ λύπη διὰ τὸν τὸν πνὶ βόητον λίθον. ἀμὴ ὑπάγε μετ' αὐτῷ
 τῷ λίθου καὶ δός τον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ θέλεις σου δώσει βίον πα-
 λιν νὰ γένῃς ὑπὲρ πλουτος ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸ ὁμοφύρετον αὐτοῦ. καὶ
 ἔχει μέγαν λυπὴν διὰ τὴν σέρησιν τοῦ λίθου τούτου. ὁ δὲ
 θεὸς ἀπῆλθε εἰς τὸν ἄγγελον αὐτῷ καὶ εἶπε τῷ ἀρχιερέως ὅτι τὸν ἀν-
 θρωπον ὁ πνὶ φέρει τὸν λίθον ὁ πνὶ ἐχάθη ἀπὸ τὸ ὁμοφύρετον
 νὰ τῷ δώσῃ χρυσάφι καὶ ἀσίμι πολὺ. καὶ νὰ τὸν ὁνειδίσης μετ' ἑαυτοῦ
 καὶ εἰπῇς ὅτι νὰ μὴ ἔχεις τῷ κατὰ τὸν λογισμὸν. καὶ νὰ ἀ-
 πιστῇ τῷ γραφῷ ὁ ποῦ λέγει ὁ ἱλαίων πτωχὸν δατεῖται θεὸς. ἐπὶ
 ἰδοὺ ὁ ποῦ τὸ ἀποδίδει ἑκατονταπλασίονα καὶ εἰς τὸν κόσμον πνὶ
 καὶ εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα. καὶ οὕτως ἐπῆλθον ὁ ἄνθρωπος μετ' αὐτὸν λί-
 θον εἰς τὸν ἀρχιερέα, καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς, ἐκκαλίσθη αὐ-

τὰ καὶ πολλὰ τὸν καταφίλησε. καὶ τιμας μεγάλας ἔκαμε πρὸς αὐ-
τὸν. Ἐῖρωπσέ τον, πῶς ἔτυχεν ὁ πολυτίμητος ἐκείνος λίθος εἰς τὰς
χεῖρας αὐτῆς. ὁ δὲ αὐθρῶπος ἐξηγήθη καταλειπῶς περὶ τῆς ἐλευ-
μοσυίας ὅτι ἔκαμε. καὶ πῶς ἐπτόχως καὶ ἐβαρέθη ἡ καρδιά τε
πρὸς τὸν θεόν. Ἐ πῶς τῆ ἔτυχεν ὁ λίθος ὁ πῦ ἐγράψαμεν αὐθεν.
ὁ δὲ ἀρχιερεὺς κατὰ τὸν λόγον τῆ ἀγγελου ἔδωκεν ἀσμί. Ἐ χρυσά-
φι πολὺ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ. Ἐ οὐκ ἐδίσεν τον ὄχρη ἐλυπείτο πρὸς
θεόν. καὶ ὅσα εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος ἀνέγραψε τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ.
αὐτὸς δὲ ὡς ἤκουσε τὰς λόγους τούτους πῶς τῷ ἀρχιερεὺς ὑπὸ τῆς
χαρᾶς αὐτῆς ἔτρεψε Ἐ ἡγαλλιάτο. καὶ τὰς θεῶν ὁλοφύχως δὲ χαρί-
σει, καὶ εὐγῆκεν ἀπὸ τὸν ναὸν ἀγαλλόμενος καὶ πρὸς δὲ τὰς θεῶν καὶ
πάντα τὰ ἐν τῇ θεῖᾳ γραφῇ.

Βασιλεία Μανασῆ ἡς Ἐξέκλει.

ΜΕΤΑ δὲ τὸν θάνατον τῷ βασιλέως Ἐξέκλει, ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς
αὐτῆς Μανασῆς χρόνους. ν. ε. καὶ ὅσω ἐσέβειαν καὶ εὐλάβειαν
καὶ ἀγάπῃ εἶχεν εἰς θεόν ὁ πατέρας τε ὁ πῶς ἔκαμνε τὰ θελήματα
αὐτῆς τῆτος εἶχε τὸ ἔρανον. ἀσέβειαν. ἔχθραν. ὑπερηφανίαν. τὸν θεόν
δὲν ἐφοβείτον. οὐδὲ τὰ θελήματα αὐτῆς ἔκαμνε, μόνον τῷ διαβόλου.
τῆτος τὸν μέγαν ἡσαΐαν τὸν ποροφίτην τὸν ἐπειρώνησε. καὶ τῷ ἱερου-
σαλήμ ἐγέμισεν αἵματα αὐθρῶπων ὅτι τοὺς ἐφώνδεν ἀδικῶς.
καὶ ἐποροσκυνήσε τὰ εἰδωλα. καὶ πᾶσαν πονηρίαν καὶ ὅσα ὁ θεὸς δὲν
ἠθέλει αὐτὸς τὰ ἔκαμε. καὶ πολλοὺς τῷ λαῷ ἤφευεν εἰς τὰ θελήματα
τα αὐτῆς καὶ ἐποροσκυνήσαν τὰ εἰδωλα. καὶ ἀφῆκαν τὸν ἀληθινόν
θεόν ὁ πῦ ὅπως δὲν εἰς αὐτὸν. καὶ μαρτύρησε πᾶσι τοῖς λαοῖς μὴ δέ-
λοντες νὰ ποροσκυνήσωσι τὰ εἰδωλα. λέγουσι δὲ οἱ παλαιοὶ ἱστο-
ριογράφοι ὅτι ἐμάχετον καὶ ἐπολέμει μετὰ μυροδὲχ βασιλέως καὶ
ἐνίκηθη καὶ ἔγινεν αἰχμαλώτος εἰς τινὸς, καὶ ἔπως ἔκαμαν ἕνα βόδι
χάλκινον καὶ τὸν ἔβαλαν μέσα καὶ τὸν ἐσφάλησαν. καὶ ἀπεκείθεν ἔκα-
με ποροσκυνῶ μετὰ πολλῶν δακρύων. ἡ ὁ ποῖα ποροσκυνῆ ἔπαι
αὐτῇ. Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς ἡμῶν πατέρων ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ
Ἐ Ἰσαάκ. καὶ Ἰακώβ Ἐ τῷ σπέρματι αὐτῶν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἱερέϊ.
καὶ εἶπεν ὁ λαὸς τῷ δὲ χλῶ, καὶ τότε ὁ θεὸς ἀνοίξε τὸ ζῶον ἐκείνου τὸ
χάλκινον καὶ εὐγῆκεν ὁ Μανασῆς ἔξω. καὶ οὐκ ἐμόνον ἔτι εὐγῆκεν,
ἀλλ' ἡ λαὸν ἄγγελος κυρίου καὶ τὸν ἐπῆρε καὶ ἐπήγετον εἰς τὴν ἱερου-
σαλήμ.

σαλήμ. Ἐκεῖ ἀπαθάνειν εἰς ἐξομολόγησιν καὶ μετάνοιαν. καὶ ὅλα τὰ εἰδωλα τὰ ἡγάνισεν ὥσαυτ' ἦλθεν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ. καὶ ἐκήρυξεν εὐσέβεια εἰς ὅλον τὸν τόπον. βλέπετε τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ καὶ διασώτει. καὶ τὴν δυνάμειν τῆς ἐξομολογήσεως. δοξαθε τῷ θεῷ διὰ τὴν ταύτην· ἡ βασιλεία σου γοῦν πενέτω πάντες χρόνος ὁ Μανασσῆς. καὶ ἔκαμε τὸν λαὸν τῷ θεῷ ὡς ἀκούσετε κατὰ διωκείαν καὶ ἐλάτρευαν καὶ ἐποροσκυνούσαν τὰ εἰδωλα ἔσοντας νὰ τοῖς κάμει ἀπὸ τῆς βίας αὐτῆς νὰ ἀρνηθοῦν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν. τίς γὰρ διηγήσῃ πόσους λαοὺς ἀπόθανε καὶ πόσας χιλιάδας εἰς τοὺς πενέτω πάντες χρόνος ὁ πᾶς ἡ βασιλεία σου ὁ Μανασσῆς, ὁ ὅποιος λαοὺς ἐπὶ τῇ γῇ ἀπώλειαν καὶ ἐπὶ ἐρδῆσεν αὐτοὺς ὁ δολοφόνος. τῷ ὅποιον λαοὺς ἦτον τὸ πνεῦμα αὐτῶν τῷ Μανασσῇ. καὶ ὅλα τὰ κακὰ ὅσα ἔκαμε διὰ ἐπίκνησαν τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ. αὐτὴ δὲ τὴν ἀληθινὴν καὶ γνησίαν μετάνοιαν ἐσυγχωρήθη εἰς ὅλα τὰ ἁμαρτήματα ὅσα ἔκαμε. Ἐλάβετο τὴν βασιλείαν τῶν κρανῶν.

Θάνατος Μανασσῆ καὶ ἡ βασιλεία σου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀμὼς, χρόνος.

ΜΕ Εἰς τὸν Μανασσῆ ἡ βασιλεία σου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀμὼς χρόνος δύο. καὶ ἦτον χρόνων κβ'. ὅταν ἔλαβε τὴν βασιλείαν. καὶ ἔκαμε χειρότερα παρὰ τὸν πατέρα. ἀρχὴ ἐπίστευσεν εἰς τὰ εἰδωλα. καὶ ἄλλα μύρια κακὰ ἔκαμεν εἰς τὸν λαὸν τῷ θεῷ. ὁ δὲ θεὸς ὀργισθεὶς αὐτόν, ἔσφαξαν τὰ παιδιὰ αὐτοῦ μέσα εἰς τὸ πλάτῃ ὅσα ἔκαθετον. τότε ἀπέθανε καὶ ὁ βασιλεὺς μέγας τῆς φρυγίας. ὁ ὅποιος ὡς λέγουσι εἶχεν ὄφθαλμοὺς γαδμενῶν.

Σφαγὴ Ἀμὼς. Βασιλεία Γωσίμ υἱὸς αὐτοῦ.

ΜΕ Εἰς τὸν τὸν Ἀμὼν, βασιλεύει ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γωσίμ ἀνδραγαθὸς δίκαιος καὶ ἀγαθὸς φοβούμενος πολλὰ τὸν θεόν. τῷτος εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς βασιλείας αὐτοῦ συνέτριψε τὰ εἰδωλα καὶ τὰ ἡγάνισεν. καὶ τοὺς τῶν εἰδωλῶν ναοὺς ἐκδαμνίου τῆς γῆς ἐχάλασε. καὶ ὅσοι ἐπίστευσαν εἰς τὰ εἰδωλα καὶ δὲν ἤθελαν νὰ ἀποστραφῶν νὰ ἀποσκυνώσωσι κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν τοὺς ἀπεκεφάλισε. καὶ ὅσοι ἀπέθαναν εἰς τὰ εἰδωλα τρεῖς εὐγαλιν ἀπὸ τῆς στάφης καὶ ἔκαψεν τὸ λείψανον αὐτῶν. καὶ ἦτον ὁλος ψυχῇ καὶ σώματι σκευὸς θεῷ.

Ἐκαμε δὲ τὸ πάσχα ὁ ποῦ ἄλλος πρὸς βασιλεὺς δὲν τὸ ἔκαμε καλλίωτερον ἀπὸ τὸν καιρὸν Ἰησὺ τῷ ναῶν καὶ Σαμουὴλ τὸ παλαιόν βασι-

δρα χιλιάδας δώδεκα εἰς τὴν θυσίαν τῆ πασχα. φόβαται χιλιά-
 δας λή. ὁμοίος τῆτον τῆ βασιλείως δὲν ἐχρυσήθη ὁμοίως ἀπὸ αὐτοῦ
 τὰ φοβεῖται τὸν θεὸν καὶ νὰ δόλαβεῖται ὡσαν τῆτον τὸν Ἰωσίαν. Εἰς
 Πιεὶ τῆ τὰς ἡμέρας τούτου ἐκτίθη τὸ βυζάντιον ὑπὸ βυζου τῆ βασιλείως
 Βυζαντίου θράκης. ἦτον δὲ χρυσῶν ὁ κτὼ ὅταν ἐγινε βασιλὸς. καὶ ἐβασίλευσε
 χρόνος. λ. α. καὶ ἀπέθανε. καὶ ἐθαψαν αὐτὸν μετὰ μεγάλης καὶ πολ-
 λῆς τιμῆς καὶ δόξης. καὶ ἐθρῶνισεν αὐτὸν πολλὰ ὁ λαὸς ὅλος.

Θάνατος Ἰωσία. Βασιλεία Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰωσία.

ΜΕτὰ δὲ Ἰωσίαν ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάχαζ. ὁ ὅπιος
 ἐγινεν σκευὸς τῆ δραβόλα. καὶ ἀρνήθη τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμεῖς
 ὁ ποῦ ἐπὶ σδεν ὁ πατέρα του. καὶ ἐποροσκάνησεν καὶ αὐτὸς τὰ εἰδω-
 λα. καὶ ἐπῶραχώρησεν ὁ θεὸς εἰς αὐτὸν, καὶ ἤλθεν ὁ βασιλὸς τῆς αἰ-
 γύπτου ὁ Νεχαὺς καὶ ἔλαβεν αὐτὸν αἰχμάλωτον εἰς τὴν αἰγύπτου.
 καὶ ἐκεῖ ἀπέθανε. καὶ ἐβασίλευσε μόνον μὲν τρεῖς. ἦτον δὲ χρο-
 των κ γ'. ὅταν ἐβασίλευσεν.

Θάνατος Ἰωάχαζ. Βασιλεία Ἰωακείμ υἱοῦ αὐτοῦ.

ΜΕτὰ δὲ τὸν θάνατον Ἰωάχαζ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωα-
 κείμ καὶ ἀπὸ ἀκανθῶν ὀργήκεν ἀκανθὰ φαρμακερώτερον.
 δηλονότι καὶ αὐτὸς εἰδωλόλατρίς ὡσαν τὸν πατέρα του. Ἐχθρὸς τῆ
 θεοῦ καὶ τῆ λαοῦ τῆ θεοῦ. ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλὸς τῆς
 βαβυλῶνος ἤλθε καὶ ἠχμαλώτευσεν καὶ ἠπάτισεν τὴν ἱερουσαλὴμ.
 καὶ ἐπῆρε μίαν μερῖδα, ἥτοι μὲν ὀλίγα ἀπὸ τὰ ἅγια σκόνη τῆ ναῦ. καὶ
 πολλοὺς αἰχμαλώτους ἐπῆρεν εἰς τὴν βαβυλῶνα. Ἐ εἰς αὐτοὺς τοὺς
 αἰχμαλώτους ἦτον καὶ δανιὴλ ὁ ποροφήτης καὶ οἱ τρεῖς παῖδες. Ὁ Αἰ-
 νίας. ὁ Αἷζαρίας. καὶ ὁ Μισαὴλ υἱοὶ Εἰζίκιου τῆ βασιλείως. ὅμοιος εἶχε
 τῆτον ὁ βασιλὸς εἰς μεγάλην τιμὴν. καὶ ὤρεσε τὸν ἀρχιμάρτυρον
 εὐνέχον αὐτῆ ὅτι ὅπο τὰ φαγητὰ ὁ ποῦ τρώγει τὰ βασιλικά νὰ δι-
 δεῖ καὶ αὐτοὺς. καὶ ἔκαμν οὕτως κατὰ τὴν πόρος αἶν τῆ βασιλείως
 καὶ ἀρχισεν καὶ ὁ πῶν καὶ εἰς αὐτοὺς μετὰ βασιλικά φαγητὰ. καὶ ὡς εἶδον
 αὐτὰ αὐτοὶ, εἶπον τῆ ἀρχιερνούχου, ὅτι ὅρα καλοῦ μῦθοι αὐτὰ τὰ
 φαγητὰ τρώγεται σὺ καὶ δρατεμαῖς ἐπίμασε ὅσπερ βρεμῖα καὶ λά-
 χανα. ὁ δὲ ἀρχιερνούχος λέγει πρὸς αὐτοὺς. Ἐ εἰὰ ὁ βασιλεὺς ἰδοί-
 σας καὶ θείλει ἥτις ἡ ἑσθίει τῆ ποροσώπουσας χαλασμένη, ἔσονται
 καὶ μὲν τρώγεται παχέα φαγητὰ πὶ ἀπύκρυσιν νὰ δώσω. τῆτον ἐγὼ
 ἡ ἑσθίω.

ἤξερω, ὅτι ἀποκεφαλίζουμε. οἱ δὲ θεῖοι παῖδες καὶ ὁ Δαυὶδ λί-
 γουμτον, κάμε μόνον καθὼς ἡμεῖς λέγομεν. καὶ ὁ θεὸς θέλεισε φι-
 λᾶξαι ἀπὸ τὸν βασιλεῖα καὶ ἡμᾶς. καὶ ὅπως ἔκαμινεν ὁ ἀρχιμάγειρος ὅ-
 ἡφεν εἰς τοὺς παῖδας ὁσπερ καὶ λάχανα καὶ ἔτρωγαν. ὅ ἐφαινοντο
 λαμπαρὰ τὰ πορῶσιν αὐτῶν ὡς ἰσχυρότερος ἀπὸ ὅλων τῶν ἀνθρώ-
 πων ὁ ποὺ ἔτρωγαν τὰ βασιλικά φαγητὰ. ἔβαλε δὲ αὐτοὺς ὁ ἀρχι-
 μαγὸς ὀνοματὰ αὐτῶν τῆς ἐκείνου γλώττης. τὸν μὲν Δαυὶδ ἐκέλε-
 σε βαλτασαρ. τὸν δὲ Ἀνανίαν Σιδράχ. τὸν δὲ Μισαὴλ Μισάκ. τὸν
 δὲ Ἀζαρίαν Ἀβδυναχ. ὡς ἔβλεπε δὲ ὁ ἀρχιδυνούχος τὰ πορῶ-
 σιν τῶν λαμπαρὰ χωρὶς φαγητὰ ἔχαίρειτον πολλά. καὶ μιᾷ ἡμέ-
 ρα βλέπει ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὄραμα φοβερόν. ἕναν ἀν-
 δριαντὰ μέγαν καὶ ἔσκεν. ὅ ἔχει τὴν κεφαλὴν χρυσῶν καὶ τὰς ὀ-
 μους καὶ τὰς χεῖρας ἀργυρᾶ. καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰ μνηστῆρά χαλκι-
 να. τὰ δὲ ποδάρια σιδηρὰ. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ εἶδε μίαν πέτραν καὶ ἐνό-
 η ἀπὸ ἑνὸς βουνὸν χωρὶς νάτις ἐνόησεν καὶ ἐκατέβη ὅ ἔδωκεν
 ἐκείνον τὸν ἀνδριαντὰ καὶ σινώτερε φε τὸ χρυσάφι. τὸ ἀσίμμι. τὸ χαλ-
 κωμα. καὶ τὸ σιδῆρον ὁ ποὺ ἦτον καμῶντος ἐκείνος ὁ ἀνδριαντὰς. καὶ
 τόσον τὸν ἰσινώτερε φε ὅτι ἰγίνει ὡσανύ σάκκη καὶ ἦλθεν ὁ αἶμος ὅ
 ἐλίχνησεν αὐτόν. ἡ δὲ πέτρα ἐκείνη ὅτι ἰσινώτερε φε τὸν ἀνδριαντὰ
 ἰγίνει βεῖον μέγαν. καὶ τόσον ἀξιώθη ὅτι ἐγέννησεν ὅλον τὸν κόσ-
 μον. τὸν δευτέρον χρόνον τῆς αὐτῆς βασιλείας εἶδεν αὐτὸ τὸ ὄραμα.
 τότε ὡσανύ τὸ εἶδεν τῷ ὁ βασιλεὺς, ἔκραξε τοὺς σοφούς καὶ διδα-
 σκάλους αὐτῆς νὰ ὁμολύσωσι τὸ ἡ δὴλοῖ. καὶ ἡ δένας ἰδουμένη νὰ τὸ
 ἐξηγηθῇ, μόνον ὁ Δαυὶδ, καὶ λέγει τῷ ἐξηγητῇ οὕτως. ὅτι ἡ χρυ-
 σὴ κεφαλὴ τῆς ἀνδριαντῆς ἐκείνου ἦτο οὗ βασιλεῦς. καὶ οἱ ἄλλοι βα-
 σιλεῖς τῆς βαβυλωνίας ὁ ποὺ ἦσαν πορῶντερα ἀπὸ ἐσέ. οἱ δὲ δύο ὀ-
 μοι καὶ τὰ χεῖρα ὁ ποὺ ἦσαν ἀργυρᾶ. εἶναι οἱ δύο βασιλεῖς τῶν πέρ-
 σῶν καὶ τῶν μεδων, οἱ ὁποῖοι θέλουσι χαλᾶσαι τὴν βασιλείαν σου. ἡ
 δὲ κοιλία καὶ τὰ μνηστῆρά ὁ ποὺ ἦσαν χαλκᾶ. εἶναι Ἀλῆξάνδρος ὁ βα-
 σιλεὺς. ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἔλθῃ. καὶ αὐτὸς θέλει ἀφανίσει αὐτῶν
 τὴν βασιλείαν καὶ ἄλλων πολλῶν. τὰ δὲ ποδάρια ὁ ποὺ ἦσαν σιδῆ-
 ρα, εἶναι τῶν Ῥωμαίων ἡ βασιλεία ἡ ὁποία θέλει ἦσε διωκτὴ καὶ
 σερρεῖα καθὼς εἶναι ἡ φύσις τῆς σιδηροῦ. καὶ ἀπὸ τὸ χρυσάφι καὶ ἀπὸ τὸ
 ἀσίμμι. καὶ ἀπὸ τὸ χαλκωμα διωκτὴ ἔρα. καὶ θέλει κτείνειν τὸν κόσ-

μου καὶ τὰς βασιλείας. τὸ λιθάρι ὁ ποῦ ἐκόπη ἀπὸ τὸ βοιωτὸν χω-
 ρεῖς νὰ τὸ κοψὲ χεῖρ ἀνθρώπου. εἶναι ὁ Χρυσὸς ὁ ποῦ θέλει γνηθῇ
 ἀπὸ γυναικὸς ἀγίας καὶ παρθένου χωρεῖς νὰ σμίξῃ μετὰ ἀνδρὸς. τό-
 τε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν εἰς τὴν γλῶ καὶ ἐποροσκύ-
 ηθη παρ' Δαυιδ καὶ εἶπεν. ἐπαληθείας ὁ Θεὸς ὁ ἐδικόσου εἶναι Θεὸς
 ἡμῶν καὶ κύριος τῶν βασιλείων, ὁ ποῦ ἀποκαλύπτει τοῖς τε μυ-
 στήρια. ὁ ἐπέκησε μέγας ὁ βασιλεὺς τὸν Δαυιδ. καὶ χαρίσματα
 μεγάλα τὴν ἔδωκε. καὶ ἔβαλεν αὐτὸν ἐν τῇ αὐλῇ αὐτοῦ. εἰς δὲ τὸν ἡ-
 γέροντος τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὑψώθη πολλὰ ὁ Ναβουχοδονόσορ. καὶ
 ἐφαντάζετο ὅτι εἶναι Θεός. καὶ τοῖς ἐργασίαις χειρῶν αὐτοῦ ἐσπούδα-
 ζεν νὰ τὰ δείξῃ Θεοῦ. καὶ οὕτως ἔκαμε μίαν εἰκόνα χρυσῆν. καὶ ἦτον
 τὸ ὕψος πῆχες ἕξ. ὁ ἐσησέν τιν εἰς τὴν χώραν τῆς Βαβυλώνης εἰς ἓνα
 κάμπον ὁ ποῦ τὸν ἔλεγον δειρά. καὶ ἀπέσειλεν εἰς ὅλους τοὺς τόπους
 ὁ ποῦ ἄρειζε καὶ ἐσωμάξεν αὐθέντας. στρατηγοὺς. ἀρχοντας. καὶ καθε
 ἀνθρώπων. νὰ ἔλθουν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος ὁ ποῦ ἔσησεν ὁ βα-
 σιλεὺς Ναβουχοδονόσορ. καὶ ὅπως ἐπῆγαν ὅλοι ἐμποροῦν τῆς ἐτ-
 κόνος. ἐκεῖ καὶ ὁ Ναβουχοδονόσορ. τότε ἐβόησεν ὁ κῆρυξ ἡγοῦν ὁ
 δεξιοληθῆς, ὅτι πως ἀνθρώπος ὁ ποῦ εἶναι ἐδὼ τόσον ἀπὸ τοὺς με-
 γάλους ἀρχοντας, ὡσὰν καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὁ ποῖαν ὥραν ἀκούσῃ
 νὰ βαρέσῃ αἱ τρουμπέταις, καὶ τὰ ἄλλα παγνίδεα. ὅλοι νὰ πέσῃ
 τὰ ποροσκυνῶσι τὴν εἰκόνα ὁ ποῦ ἔσησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅποιος
 δὲν πέσῃ νὰ τὴν ποροσκυνῶσι, νὰ τὸν ρίκτῃ εἰς τὴν κάμινον ὁ
 ποῦ ἐκαίετο ἐκεῖ ἀντικρυς τῆς εἰκόνος. ἡ ὁ πῦρ κάμινος εἶχε μέσα
 ὅλα τὰ ὀπιτήδεια τῆς φωτῆς, πύσαν. κλήματα. πάφιν. καὶ τὰ μέσα
 τῶν ἐλαιῶν. καὶ οὕτως ἀρχισαν καὶ ἔδωκαν αἱ τρουμπέταις, καὶ ὅλοι
 τὰ παγνίδεα, καὶ κατὰ τὴν τῆς βασιλείας ποροσάξιν ἔπεσαν ὅλοι
 καὶ ἐποροσκυνῶσι τὴν εἰκόνα ὁ ποῦ ἔσησεν ὁ βασιλεὺς οἱ δὲ θεοὶ
 τρεῖς παῖδες δὲν ἠθέλησαν νὰ ποροσκυνῶσι τὴν εἰκόνα ἐκείνην
 ἡγοῦν τὸ εἶδον τότε ὡς εἶδαν αὐτοὺς πνὺς ἀπὸ πύς χαλδαίους
 ὑψῶν εἰς τὸν βασιλέα καὶ διέβαλαν τοὺς τρεῖς παῖδας. διότι ὁ
 Δαυιδ ἐκεῖ δὲν ἦταν. καὶ εἶπαν αὐτοῖς ἡξοῦτε ὡς βασιλεῦς, θεισμόν
 ἄρεισε ὅτι καθε γυναιὶς ἀνθρώπος ὅταν ἀκούσῃ τὰς τρουμπέταις
 καὶ τὰ παγνίδεα νὰ πέφτει νὰ ποροσκυνῶσι τὴν εἰκόνα ὁ ποῦ ἔση-
 σεν. εἰδὲ ὅποιος δὲν ποροσκυνῶσι νὰ τὸν ρίκτῃ μέσα εἰς τὴν κά-

μινον. καὶ ἔτις ἐποίησαν οἱ ὅλοι οἱ δοῦλοι σου τὸν ὀρυσμόν σου. οἱ δὲ
τρεις ἑβραῖοι ἐκείνοι οὗτοι τῆς ἡφερις ἀπὸ τῆς ἱερουσαλὴμ αἰχμα-
λώτους. ὁ Σεδράχ. ὁ Μισάχ. καὶ ὁ Αἰβδυναγός. δὲν ἔκαμαν τὸν ὀρυσ-
μόν σου. ἵνα τοὺς θεοὺς σου. καὶ λατρεύουσιν. ἐδὲ τῶν εἰκόνων οὗτοι ἔ-
στησαν τῶν ἐπορσκιυήσαν. τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ μετὰ θυμοῦ
πολλοῦ καὶ ὀργῆς μεγάλης εἶπε. φέρετέ με ἰδὼ τὸν Σεδράχ τὸν Μι-
σάχ. καὶ τὸν Αἰβδυναγόν. καὶ οὕτως τῆς ἡφεραν, καὶ ὥσαν εἰλθαν
λέγει πρὸς αὐτοὺς. ἀληθῶς τοῖς θεοῖς μου δὲν λατρεύετε. ἐδὲ τῶν
εἰκόνων τῶν χρυσῶν οὗτοι ἔστησαν δὲν τῶν ἐπορσκιυήσατε; ἀμὴν ἡ-
ξέρετε ὥσαν ἀκούσατε καὶ δώσω αὐτοῖς τρομῶνται καὶ τὰ παγκύβη,
να ἡσθε ἐτοιμοὶ νὰ πέσετε νὰ ἐπορσκιυήσατε τῶν εἰκόνων. εἶδε δὲ
ὁ βασιλεὺς ῥῆξιν εἰς τῶν κάμινον μέσα οὗτοι κάμνται. καὶ δὲ λωιδὲ
ποῖος θεὸς εἶναι ἐκεῖνος οὗτοι θέλεισας δὲ γάλλει ἀπὸ τὰ χεῖρά μου.
καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οἱ τρεῖς παῖδες ἀπεκρίθησαν ἕνα λόγον χωρὶς κα-
νέναν φόβον. ἀλλὰ μετὰ ἀνδρείας μεγάλης καὶ παρρησίας εἶπαν
πρὸς αὐτὸν. βασιλεῦ Ναβουχοδονόσορ. χρεῖαν δὲν ἔχομεν ἡμεῖς δὲ
τῆς λόγους οὗτοι οὐ μιλεῖς νὰ σοὺ ἀποκριθῶμεν. εἶναι γὰρ ὁ θεὸς ἡ-
μῶν ἐν τοῖς ἑρανοῖς τὸν ὁποῖον λατρεύομεν ἡμεῖς καὶ ἐπορσκιυή-
μεν οὗτοι εἶναι δυνατοὶ νὰ μὰς δὲ γάλλει καὶ ἀπὸ τῶν κάμινον οὗτοι
καίεται. καὶ ἀπὸ τὰ χεῖρας σου νὰ μὰς λυτρώσῃ. ἀμὴν ἡξέρε ὅτι τοῖς
θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν. ἐδὲ τῶν εἰκόνων οὗτοι ἔστησαν ἐπορσκι-
υήμεν. τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐθυμώθη. καὶ ἡ ὄψις τῆς προσώπου
αὐτοῦ ἀλλάξε καὶ ἡλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ. Μισάχ. καὶ Αἰβδυναγόν. καὶ
ἔβλεπεν ἀπὸ ἐπὶ φωτὶα ἐκαίετον ἡ κάμινος νὰ τῶν κάμινον ἐπὶ τὰ φο-
ράς περιεσσοτέρως. καὶ αὐτὰς νὰ εἶροιν δυνατοὺς νὰ δῶσιν τὸν
Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Αἰβδυναγόν νὰ τοὺς ῥῆξουν εἰς τῶν κάμινον.
καὶ κατὰ τὸν ὀρυσμόν τῶν βασιλέως ἐποίησαν καὶ ἔκαψαν τῶν κάμι-
νον ἐπὶ τὰ φοράς περιεσσοτέρως. καὶ ἐπὶ τὴν αὐτοὺς τῆς παῖδας καὶ
τῆς ἐρεξαν μέσα εἰς τῶν κάμινον δερμάτους, καὶ παρὰ τοῦ ἐδωκεν ἡ
φωτὶα ἐξω ἀπὸ τῆς κάμινον πῆχες σαρανταμία. καὶ ὥσαν ἤνυρε τὸ γύ-
ρον ἐκεῖ ὅλους τοὺς ἔκαψε καὶ ἔγινε μέγας φόβος τότε εἰς ὅλον τὸν
λαὸν ἐκείνον. καὶ αἱ τρεῖς παῖδες ἐπερπατοῦν μέσα εἰς τῶν κάμι-
νον οὗτοι ἀναφάν ἡ φωτὶα καὶ ὑμνοῦσαν τὸν θεόν. καὶ ὁ Ναβουχο-
δονόσορ εἶδε τὸν ὅλον τῶν θεοῦ μέσα εἰς τῶν κάμινον ὁ μὲν μετα τῶν

τρεις παῖδας . καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἀρχοντας αὐτῶ . δὲν ἐβάλαμεν
 τρεῖς ἄνδρας μέσα εἰς τὸ καμίνι ὁ ποῦ καίται . καὶ ἦταν τὰ χεῖρά-
 τες καὶ τὰ ποδιάρια δεμῶνα . καὶ εἶπαν οἱ ἀρχοντες . καὶ τρεῖς ἐβά-
 λαμεν . καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς , ὅτι ἐγὼ ἐλέπω τέσσαρας ἄνδρας
 καὶ εἶναι τὰ χεῖρατους καὶ τὰ ποδιάριάτους λυτῆα , καὶ περπατοῦν
 μέσα εἰς τὴν καμίνον καὶ δὲν εἶναι διαφορὰ εἰς αὐτοὺς , μόνον ἡ Θεω-
 ρία τῆ τεταρτου εἶναι ὁ μοῖα ἡ οὐ Θεοῦ . καλὰ καὶ λέγει ὅπ' ἄγγε-
 λος κύριου ὑπῆρχον εἰς τὴν καμίνον καὶ ἐξετείνετο τὴν φωτίαν τῆς
 καμίνου . ἀμὴν ἰδὲ τί λέγει ὁ Ναβουχοδονόσορ , ὅπ' ἡ Θεωρία τῆ τε-
 τάρτε ἦτον ὁ μοῖα τῆ ἡμετέρας Θεῷ . τὸ λοιπὸν καὶ ὁ ἡμῶς τῆ Θεῷ ἀγγε-
 λος ὀνομάζεται . τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ὡς εἶδε τὸ θῆμα τῆτο , ἔδραμε
 ἐκ τῆς καμίνου εἰς τὴν θύραν τῆς καμίνου . Ἐφῶναξε . Σιδράχ . Μισάχ .
 καὶ Ἀβδεναγῶ . δὲ λοι τῆ Θεῷ ἐξελθότες ἐξω . καὶ οὕτως ἐξέβησαν .
 Ἐσινωάθησαν εἰς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἀρχοντες αὐτῶ καὶ ὅλος
 ὁ λαὸς καὶ ἐβλεπον αὐτοὺς . μήτε τὰ ρούχα . μήτε αἱ τεύχεες τῆς κε-
 φαλῆς αὐτῶ ἦσαν τελευτῶς καὶ μὲναι , ἐδὲ καὶ ἀπὸ τῆς φωτῆας δὲν ἐ-
 μύειζαν . τότε ὅλοι μεγάλως ἐθαύμασαν καὶ ἐπροσκύνησαν ὁμοῦ
 μετὰ τῆ βασιλείας τὸν κύριον . καὶ ὁ Ναβουχοδονόσορ εἶπεν . Ὁ λο-
 γητὴς ὁ Θεὸς τῆ Σιδράχ . Μισάχ . καὶ Ἀβδεναγῶ . ὅπ' ἐπέσειλε τὸ
 ἄγγελον αὐτῶ καὶ ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς καμίνου ὅχι νὰ ἐλπί-
 ζοιεν εἰς αὐτὸν ὁ πᾶς ἐπαρέδωκεν τὰ κορμιά αὐτῶ εἰς τὴν φωτίαν
 ὅχι νὰ μηδὲν προσκυνησῶσι πᾶσαν ἑναν Θεὸν καὶ κάμνω ἀπὸ τὴν
 σήμερον ὀρισμὸν ὅπ' ὅποιος ὁκένος εἰπέει καμίαν βλασφημίαν κα-
 τὰ τῆ Θεοῦ Σιδράχ . Μισάχ . καὶ Ἀβδεναγῶ , νὰ λαμβανέει θάνα-
 τον . καὶ τὰ πράγματα τῆτο νὰ τὰ διαρπάζοιεν . διότι δὲ εἶναι ἄλλος
 Θεὸς ὁ πᾶς νὰ διώκεται νὰ κάμῃ τοιαῦτα σημεῖα φοβερά καὶ θαυμα-
 σὰ ὥσαν τὰ κάμνει ὁ Θεὸς αὐτῶ . καὶ ἡ βασιλεία αὐτῶ νὰ ἡξέρετε ὁ
 λαὸς ὅλος ὅπ' εἶναι βασιλεία αἰώνιος . Ἐν ἐξουσία αὐτῶ εἰς γῆρα καὶ
 γῆρα . τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἡξίωσεν αὐτοὺς , ἦγεν ἐπὶ μισσιν ὅπως
 νὰ ἀρχοῦσιν ὁ λαὸς τοὺς βραβίους ὁ ποῦ εὐρίσκονται εἰς ὅλον τὸν τό-
 πον αὐτῶ .

Βασιλεία Γεχονίου , ἡμετέρας Γεχονίου .

Μετὰ δὲ Γεχονίου ἐβασίλευσεν Γεχονίας ὁ υἱὸς αὐτῶ , μετὰ
 τὸν θάνατον τῆς Ναβουχοδονόσουρ . καὶ ἐποίησεν τὰ ποιήματα ἑναν

πόρ

πὸν τῷ Θεοῦ. ἤγουν ἐπεροκμύησε τὰ εἰδωλα καὶ ἔγινε ξένος τῷ Ἀλκιδῇ Θεοῦ. καὶ ὅτε τὸ τέλος, ἤγουν τὸ χαράττι ὁ ποῦ ἔστησαν νὰ δι-
 δεῖ ἡ πόλις ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ναβουχοδονόσορ καὶ τὸν χρόνον, τὸ
 ἀθέτησεν ὁ Γεχονίας καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸ δώσει. τότε ὀργισθεὶς ὁ
 Ναβουχοδονόσορ ἦλθε πάλιν εἰς τὴν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπολέμησεν
 αὐτὴν. ὁ δὲ Γεχονίας ὁ βασιλεὺς ὡς εἶδε τὸ τέλος ὅτι ὁ Ναβουχοδο-
 νόσορ πέραν τῆς ἱερουσαλὴμ, ὠγῆκεν εἰς αὐτὸν μετὰ υἱοὺς καὶ
 καὶ μετὰ παιδία, καὶ μετὰ τοὺς ἀρχοντας αὐτοῦ καὶ ἐπεροκμύησαν
 αὐτοὺς. οἱ δὲ στρατηγοὶ τῷ Ναβουχοδονόσῳ ὑπῆγαν εἰς τὸν ναὸν καὶ
 ὠγαλὸν τὰς θησαυροὺς κυρίου καὶ ἐπῆραν ἀπὸ τὰ χρυσὰ σκόλη,
 καὶ τὰ ὀπία ἐκαμῶν ὁ Σολομὼν εἰς τὸν ναὸν κυρίου. καὶ τὸν Γεχονίαν τὸν
 ἔξωστράκισεν ἀπὸ τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν ἐπῆραν εἰς τὴν βαβυλῶ-
 ναμ μετὰ υἱοὺς καὶ μετὰ παιδία καὶ μετὰ ἀρχοντας, καὶ ἐβασί-
 λευσεν ὁ Γεχονίας μόνον μὲν ὡς γ'.

Βασιλεία Σεδεκίου.

ΜΕτὰ δὲ τὸν Γεχονίαν ἐβασίλευσε Σεδεκίας Θεῖος τῷ Γεχονίᾳ,
 καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀδελφὸς. καὶ τῷτος εἰδωλολάτρης ὄντι βου-
 λος. ὅμως ὡς ἐβασίλευσεν, ἐπέρασε καιρὸς καὶ ἐπεμψεν εἰς αὐτὸν
 Ναβουχοδονόσορ ἵνα ἀποστείλῃ αὐτὸν τὸ χαράττι ὁ ποῦ ἔστησαν νὰ
 διδῇται. ὁ δὲ βασιλεὺς δὲν ἠθέλησε νὰ ἀκούσῃ περὶ τῆς τοῦ ἔτε χα-
 ράττιον νὰ δώσῃ. ἔτε ἀπέκρινεν, καὶ ὁ Ναβουχοδονόσορ ὡς ἤκουσε
 τὴν ἀπίστην αὐτοῦ καὶ τὴν ἔπαρσιν καὶ τὴν ἀθέτησιν ὁ ποῦ ἐκα-
 μῶν ἡτοιμάσθη νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πελευσίαν. ὁ δὲ Γεχονίας ἐπεροφῆ-
 τῶσε τὸν χαλασμὸν τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐθρήνηε μεγάλως. καὶ ὅτε
 τῷτος ὁ βασιλεὺς ὤρεσε καὶ ἔδρασάντων καὶ ἐξεξάντων εἰς βορβοράν
 καὶ κκοὺν ἡβ' ἀποθαμῶν. καὶ περὶ τῆρα ἐβαλὼν αὐτοὺς εἰς τὴν φυ-
 λακὴν πρῶτην καὶ δευτέραν φορὰν. καὶ ἐδηρῶντων. καὶ ὡσαν ἐλύ-
 θη ἀπὸ τὰ δεσμά καὶ ὠγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὸν λάκκον ἀβλαβὴς βο-
 θήντος Θεοῦ. τότε ἐκραξεν ὁ βασιλεὺς τὸν Γεχονίαν καὶ λέγει αὐτῷ
 νὰ μὴ δὲν μὲ κρύψῃς λόγον ἥποτε ἀπὸ εἴτισε θῆλον ἐρωτῆσῃ, καὶ ὁ-
 μνύωσιν ὅτι νὰ μὲν ἔχῃς κατὰ φόβον ἀπ' ἐμοῦ νὰ σοὺ κάμω κα-
 μίαν παιδείαν. ὅμως ἐρωτῶσιν νὰ μὲ εἴπῃς περὶ τὰς λόγους τοῦ
 ἔλεγε δὲ τὴν ἱερουσαλὴμ καὶ ὅτε τ' ἐμας. τότε ἀρχίσιν ὁ Γεχονίας
 καὶ λέγει τῷ βασιλεῖ. ἐὰν θῆλῃς νὰ πάσῃς τὴν βαβυλῶναμ νὰ ὦ-

γης νὰ παροσκιωήσῃς τὸν Ναβουχοδονόσορ. θείλεις φυλάξῃς τὴν
 ζωὴν σου νὰ μὴ πάθῃς κακὸν. οὐδὲ ἡ πόλις αὕτη ἱερουσαλὴμ θέλει
 ἀφανισθῇ. εἰδὲ καὶ δένει ἀκούσης καὶ σαμαπίσης ἐναντὶ τῷ Ναβου-
 χονόσορ. ἤξουρε ὅτι ἀπὸ τῶ χεῖράτου δὲν θείλεις λείψαι νὰ μη-
 δὲν παθῇς. καὶ ἡ πόλις ὑπὸ αὐτῆς θέλει καεὶ καὶ ἀφανισθῇ. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς εἰς τὰς λόγους τῆς τροφίτου ἐγένεσθε, καὶ εἰχτους παύσθην.
 ὁ δὲ κύριος ἰδὼν τὴν σκληρότην τῆς καρδίας τῆς βασιλείας ὅτι τοὺς
 λόγους τῆς τροφίτου ἐνέμψαιζε, καὶ νὰ πεισθῇ εἰς αὐτὸν δὲν ἤθε-
 λεν. ἐλάλησε πρὸς τὸν Ἰερεμίαν καὶ τὴ λέγει. Ἰερεμία, συκάου σου εὐ-
 γα ἀπὸ τῆς πόλιν ταύτης τῆς ἱερουσαλὴμ μετὰ τῷ Βαρούχ. διότι
 θέλω νὰ τὴν ἔξω ληρθῶσω καὶ νὰ τὴν ἀφανίσω διὰ τὰ πολλὰ ἁ-
 μαρτήματα ὃ πᾶ κάμνει ὁ λαὸς ὁ ποὺ κατοικεῖ τὴν σήμερον εἰς αὐ-
 τὴν τὴν πόλιν. καὶ λοιπὸν τώρα νὰ συκαώθῃς νὰ εὐγῇς πρὶν νὰ ἔλθῃ
 νὰ πλανώσῃ ἡ διουάμις τῆς χαλδαίων νὰ περιγυρίσῃ τὴν ἱερου-
 σαλὴμ. εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς τὸν θεὸν. παρακαλῶσε κύριε συγχώ-
 ρησύν μοι ἵνα λαλήσω ἐνώπιόν σου καὶ εἶπε κύριος λάλει. καὶ εἶπεν
 Ἰερεμίας. κύριε παραδίδεις τὴν πόλιν ταύτην εἰς χεῖρας χαλ-
 δαίων νὰ καυχήσῃ ὅτι ἀπὸ τῆς διουάμεως αὐτῆς ἐκίκησαν αὐτὴν,
 κύριέ μου ἀνέναι θέλημά σου καλὶτερον εἶναι νὰ ἀφανισθῇ ὅπο
 χεῖρας, καὶ ἐχὶ ἀπὸ τῆς χαλδαίων. καὶ εἶπεν ὁ κύριος. σὺ ὑπάγε ἔξω
 ὅτι αὐτοὶ δὲν καυχῶνται. διότι ἐὰν δὲν ἀνοίξω ἐγὼ τὰς πόρτας τῆς πό-
 λεως, αὐτοὶ δὲν διύονται νὰ ἔμπουν. μόνον ὑπάγε εἰς τὸν Βαρούχ καὶ
 εἰπέτε καὶ ἔλθετε ὁ μᾶδι εἰς τὰς ἔξῃ ὥρας τῆς νυκτὸς εἰς τὰς τειχεῖας
 τῆς πόλεως καὶ θέλετε ἰδεῖ ὅτι αὐτὸν ἀνοίξω ἐγὼ τὰς πόρτας, αὐτοὶ
 δὲν ἡμποροῦν νὰ ἔμπουν. καὶ ὥσαυ εἶπεν ὁ κύριος τοὺς λόγους τῶ-
 ν τῶ Ἰερεμίου, ἐπῆλθεν αὐτῷ, καὶ ὁ Ἰερεμίας ἀπῆλθε καὶ εἶπε
 πρὸς Βαρούχ. ὅσα ἐλάλησε μετὰ τῷ κυρίου. καὶ ἦλθον εἰς τὸν ναὸν καὶ
 ἔπιεσαν εἰς τὸν ποταμὸν. καὶ ἐθρεύσαν πικρῶς πολλὴν ὥραν. καὶ
 κατὰ τὸν λόγον τῷ κυρίου. καὶ ἦλθον εἰς τὰς ἔξῃ ὥρας τῆς νυκτὸς εἰς
 τὰς τειχὲς τῆς πόλεως καὶ ἤκουσαν τρεμπέτας φωνῶν καὶ ἦλθον οἱ
 ἄγγελοι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐβάσσαν λαμπάδας αἰαμάδας εἰς
 τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐσάθησαν εἰς τὰς τειχὲς τῆς πόλεως. καὶ ἰδόν-
 τες αὐτοὺς ἐκλαυσαν καὶ εἶπον τώρα ἐγνωρίσαμεν ὅτι τὸν λόγον σου
 ὃ πᾶ ὅρεσες θείμου εἰς ἡμᾶς, ἐτελείωσας καὶ τὸ ἔργον. καὶ ἔπαυσε

καλε-

κάλεσαν τοὺς ἀγγέλους καὶ εἶπον. παρακαλοῦμεν μὴ ἀφήσ-
 τε τὴν πόλιν ἕως ἀν' ἀληθινῶν πρὸ κυρίου τότε ἐλθῇ ὁ Ἰερε-
 μίας λέγων. θεομύητος κύριε ὤρισέ με νὰ λαλήσω ἐνώπιόν σου. καὶ
 εἶπε κύριος ἀέλει. καὶ εἶπεν Ἰερემίας. ἰδὼν κύριε ἐγὼ κρίζω καὶ ὅτι-
 σωθῶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ὅτι παραδίδεις τὴν πόλιν εἰς χεῖρας
 τοῦ ἐχθρῶν. καὶ ὁ λαὸς ὑπαγίνει εἰς τὴν βαβυλῶνα, ἥ νὰ κάμω τὰ
 ἁγιάσου σκεύη. ὁ εἶπε κύριος, παράδος αὐτὰ τῇ γῇ. ὁ εἶπε. ἄκου
 ἡ γῆ τῆς φωνῆς τοῦ κυρίου ὁποῦσα ἐκτίσεν ἀπ' αὐτὴν εἰς τὰ νεφελὰ. φύλα-
 ξον τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας. καὶ πάλιν Ἰερემίας λέγει πρὸς τὸν
 κύριον. τί νὰ κάμω Ἀβιμέλεχ πρὸς τοὺς οὐρανούς; ποῦ ἔκαμε ἐμὲ τὸ δέ-
 λουσον πολλὰς ὑπηρεσίας. καὶ ὅτε λάμπου τῇ βορβόρεμῃ εὐχα-
 λῇ. καὶ δὲν αγαπῶ οὐδέ θείω νὰ ἰδῇ τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως.
 διότι εἶναι μικροφύχτος. ὁ δὲ κύριος λέγει τῷ Ἰερემίᾳ. ἀπέσειλε
 αὐτὸν εἰς τὸ ἀμπέλι τῷ ἀγρίῳ. καὶ εἰς τὴν σκιά τῷ βουνὶ θείω
 σκεπάσει αὐτὸν ἕως οὐ νὰ ὑποσρέψῃ ὁ λαὸς ἀπὸ τῆς αἰχμαλω-
 σίας. οὐ δὲ Ἰερემίας ὑπαγε μετὰ τῷ λαοῦ σου εἰς τὴν βαβυλῶνα καὶ
 μένε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ λέγε πρὸς αὐτοὺς λόγους ἀγαθούς. πει-
 σωθεῖας αὐτοῦ, ἕως οὐ νάσας ἐλεύθερώσω ἀπ' αὐτοῦ. τὸν δὲ Βα-
 βυλὸν ἄφιστον ἰδὼν. τότε Ἰερემίας ὑπῆλθεν εἰς τὸν ναὸν καὶ ἐπῆρε τὰ
 σκεύη τῆς λειτουργίας. τὴν τε κιβωτὸν. καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τὴν
 τράπεζαν. καὶ τὴν λυχρίαν. καὶ τὰ ἐπαρέδωκε τῇ γῇ καθὼς τὸν
 εἶπεν ὁ κύριος. καὶ τὸ πουργὸν λέγει ὁ Ἰερემίας τῷ Ἀβιμέλεχ. παι-
 δί μου, ἔπαρε τὸ κοφίνι καὶ ὑπάγε εἰς τὸ ἀμπέλι τῷ ἀγρίῳ ἀπὸ τῆς
 σφάταις τοῦ βοῦ. καὶ φέρε μου σὺ καὶ δώσω τῷ ἀδελφῷ μου
 λαοῦ, ὅτι εἰς ἐσὲ εἶναι ἡ ἀγαλλίασις τοῦ λαοῦ. καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν
 σου εἶναι ἡ δόξα αὐτοῦ. ὁ καθὼς τῷ εἶπεν ὁ Ἰερემίας τὸν λόγον. ὑπῆ-
 γε. καὶ ὡς ἀν' ἐπῆλθεν ἐκεῖ ὁ Ἀβιμέλεχ. καὶ ὁ ἥλιος αἵτετε καὶ ἐφά-
 ρηεν τὸν κόσμον. τότε ἐφάνη καὶ μεγάλη δυνάμις τοῦ χαλδαίων.
 καὶ ἦλθεν ὅτε Ναβουχοδονόσορ. καὶ τάφουσα ταυτο γύρωθεν τῆς ἰε-
 ρουσαλὴμ. καὶ ἔδωκε τὴν τρούμπην τὴν ὀμίαν ἀγγελοῦ καὶ εἶπε με-
 γάλῃ τῇ φωνῇ. ἐλθὲ ὅλη ἡ δυνάμις τοῦ χαλδαίων εἰς αἰπὸρταις εἶ-
 ναι ἀνοικταῖς. τότε Ἰερემίας λαβὼν τὰ κλειδιά τὰ νὰ εὐγῇ ἐξῆλ-
 θεν ἀπὸ τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ ἐρεῖξεν ἐνώπιον τοῦ ἡλίου καὶ εἶπεν. ἔπα-
 ρε αὐτὰ καὶ φύλαξον ἕως τῆς ἡμέρας ὅτε θείω ἐξῆλθῃ ἐκ τοῦ κυρίου
 διατί

διατά. διότι ἡμῶς δὲν εὐρέθημεν ἄξιοι νὰ τὰ φυλάξωμεν. ὁ δὲ Βα-
 ρούχ οὐ γῆκεν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκάθισεν εἰς ἓνα μνη-
 μεῖον καὶ ὁ Αἰβιμέλεχ ἐπῆρε τὰ σῦκα καὶ ὄξε τὴν πολὺ καῦμα ὑ-
 πῆχθι εἰς ἓνα δένδρον καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω εἰς τὴν σκιὰν αὐτοῦ νὰ
 ἀπαυδῇ ὀλίγον ἀπὸ τῆς καύσαν. καὶ ἔπρεσεν ἀπαύω εἰς τὸ κοφίνι
 νὰ κοιμηθῇ καὶ ἐκοιμάτο τὰς ἐβδομύτα χρόνους καὶ τὸτο ἔγινε κα-
 τὰ τὸ ρόσασιν. θεὸς ὄξε τὸν λόγον ὁ ποῦ εἶπε τῷ Ἰεραμίε, ὅτι ἐγὼ σκε-
 πᾶσω αὐτὸν. τότε τὸ ἀφελθὺς ἦλθε καὶ ἐσέβη Ναβουχοδονόσορ ὁ βα-
 σιλεὺς μετὰ τὸ φουσαίτου καὶ ἐπαρέλαβε τὴν ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκούρ-
 σασεν αὐτὴν. καὶ ἔβαλε φωτῖαν καὶ τὴν ἔκαψε. καὶ τὸν βασιλέα
 σεδεκίαν ἐπιάσε καὶ τὴν γυναικα αὐτῆς, καὶ τὰ παιδία του. καὶ ὡ-
 ρισε ὁμοῦ εἰς τὸν σεδεκίαν καὶ ἐκοφαν τὴν γυναικα καὶ τὰ παι-
 δία αὐτῆς. τὸν δὲ σεδεκίαν ἐτύφλωσε καὶ ἐπῆρεν τὸν αἰχμάλωτον με-
 ὅλον τὸν λαὸν καὶ τὸν Ἰεραμίαν εἰς τὴν βαβυλώνα. καὶ δὲν ἄφηκε
 ψυχὴν ἀνθρώπου ὅσους ἦσαν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ. μόνον τὴν ἑξο-
 λόθρως τελείως καὶ τὴν ἀφάισε. καὶ ἐπῆρε καὶ τὸν βίον αὐτῆς καὶ τὰ
 πράγματα. Μετὰ δὲ τρεῖς χρόνους ἀπ᾽ ἐς εἰλεν ὁ Ναβουχοδονό-
 σορ τὸν ἀρχιμάγειρον αὐτῆς Ναβουζαρδαν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ με-
 φουσαίτα. καὶ τὸν μὲν νὰ ὦν τῷ θεοῦ, καὶ τὸ παλάτιον τῷ βασιλεῶς, καὶ
 τὰ ὅσα ἦσαν ἔνδον ἀρχόντων ὁ ποῦ ἔμειναν. παρὰ τὸν τὰ ἐχάλασεν. ἐπεὶ
 τὰ ἔβαλε φωτῖαν καὶ τὰ ἔκαψε. τοὺς δὲ χαλκοὺς μεγάλους σῦλους.
 καὶ τὴν χαλκὴν θάλασσαν καὶ τοὺς δωδεκάμοσχους. καὶ ὅλα τὰ
 ἐπίλοιπα χαλκὰ ὁ ποῦ ἦσαν εἰς τὸν ναὸν τὰ ὅποια ἔκαμν ὁ Σολο-
 μὼν, ὅλα τὰ ἐπῆρεν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ τὰ συνέτριψε. καὶ τὸ χάλ-
 κωμα ἐκείνο ὁ ποῦ συνέτριψεν ἀπὸ τὰ σκῆλη τόσον πολὺ ἦτον ὅτι
 δὲν ἰδύμετον νὰ τὸ λογαριάσει ἀνθρώπος καὶ ἦσαν πολλὰς ἐβραίους
 ὅτι εἶχαν φύγει ὅταν ἠχμαλώτισεν ὁ Ναβουχοδονόσορ λέγω τὴν
 ἱερουσαλήμ. καὶ τὰς ἐπιάσε καὶ τοὺς ἐπῆχθι εἰς τὸν Ναβουχοδονό-
 σορ. καὶ τὰς παρῶτους ἀπεκράτισε. καὶ τοὺς ἄλλους ἔκαμε σκλάβους.
 τὸν δὲ σεδεκίαν τὸν βασιλέα καθὰς ἦτον τυφλὸς τὸν ἔβαλεν ὁ Να-
 βουχοδονόσορ εἰς τὸν μῦλον. ὅμως ὡς καθὼς φαίνεται γεγραμμένον
 πρὸς φοραῖς ἠχμαλώτισε τὴν ἱερουσαλήμ ὁ Ναβουχοδονόσορ.
 τὴν παρῶτην φορὰν εἰς τὸν καιρὸν τῷ Ἰωακείμ. τὴν δευτέραν εἰς τὸν
 καιρὸν τῷ Ἰεχοῖα καὶ τῷ Ἰωακείμ. τὴν τρίτην, εἰς τὰς ἡμέρας

αὐτῆ, τῆ σεδικίου. λοιπὸν ὡσανὶ ἐπὶ γῆ οἱ ἱερεῖας αἰχμαλώτους με-
 τὰ τῆ λαὸς εἰς τὴν βαβυλῶνα ἔκαμαν ἐκεῖ χρόνους ἐβδομυῶτα, καὶ
 ἡ ἱερουσαλὴμ ἦτον ἱερημωμένη. καὶ ὅταν ἡ θεία λησεν ὁ θεὸς νὰ τοὺς ἐ-
 λευθερώσῃ ἀπὸ τῆ αἰχμαλωσίας ὃ ποὺ ἐσημύωσαν οἱ ἐβδομυῶτα
 χρόνοι, ἐξῆντησεν ὁ Ἀβιμέλεχ ἀπὸ τὸν ὕπνον ὃ πῦρ ἐκοιμᾶτον τῆς
 ὁ. χρόνος. καὶ εἶπεν ὅτι γλυκὰ ἐκοιμήθικα. ἀμὴ ἦτον ὁ λίγος ὁ ὕπ-
 νος μου δὲ τὸ εἶναι βαβαρυμένη ἡ κεφαλὴ μου ὅτι δὲν ἐχόρτασεν
 ὕπνον. Ὁ δὲ ἐσκέπασε τὸ κοφίνι ὃ ποὺ εἶχε σκεπασμένη τὰ σῦκα,
 καὶ τὰ ἦυρεν ὃ ποὺ ἔσκαζαν τὸ γάλα καθὼς τὴν ὥραν ὃ ποὺ τὰ ἐκο-
 ψε. καὶ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ ὅτι ἡ θεία κοιμηθῇ ἀκόμη ὁ λίγος, ἀμὴ
 διαπίπτει ἀπ' ἐσεῖλεν ὁ ἱερεῖας μετὰ σωδὴς κάμνει χρεῖα νὰ ὑπά-
 γω τὸ γληγορότερον. διότι ἐὰν εἶναι καὶ πέσω πάλιν νὰ κοιμηθῇ
 θεία ἀργήσει. καὶ φοβοῦμαι νὰ μὲν βαρεθῇ, ἀμὴ αἰετὶ ἀγῶ τὸ
 σιωποῦν καὶ ἐκεῖ θεία κοιμηθῇ. καὶ οὕτως ἐπῆρε τὰ σῦκα καὶ
 ἦλθεν εἰς τὴν ἱερουσαλὴμ, καὶ ὡσανὶ ἦλθε δὲν ἐγνώρισεν οὔτε τὴν
 πόλιν τῆς ἱερουσαλὴμ. ἔτε το ὁσπῆτιον αὐτῆς, οὔτε τινα συγγενῆ οὔ-
 τε ἀπὸ τοὺς φίλους, οὔτε ἀπὸ τοὺς γνωρίμους, οὔτε ἀπὸ τοὺς γείτο-
 νους. τότε λέγει, ὁ λογιτὸς κύριος ὅτι ἔκαστε ἦλθεν εἰς ἐμὴ σήμε-
 ρον καὶ ἐσυγχύσθη ὁ νοῦς μου καὶ ὡς βλέπω ὅτι δὲν εἶναι αὕτη ἡ ἱε-
 ρουσαλὴμ, καὶ τὸ τοῦ ἔπαθα δὲ νὰ μὲν χορταίσω ὕπνον, καὶ οὕ-
 τως ἐν τῇ αἰμα δὲ γῆκεν ἔξω ἀπὸ τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ ἶδεν αὐτὴν κα-
 λὰ, καὶ ἀπὸ τὰ σημεῖα τῆς ἐγνώρισεν ὅτι αὐτὴ εἶναι, καὶ ἐμπῆκε μὲ
 σα καὶ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς ἡ φίλους. ἡ γείτονας δὲ ἦν ἡρεσκα καὶ
 ἐθαυμάζετο καὶ ἔλεγε, ὅτι μεγάλη ἐκστασίς με ἦλθε. καὶ δὲ γῆκεν ἔξω
 καὶ ἐκάθισεν καὶ ἐλυπῆτο πρὸς κάμνη. καὶ ἔβαλε τὸ κοφίνι κατὰ εἰς
 τὴν γῆν καὶ εἶπε. ἐδὼ θεία νὰ κάθωμαι ἕως οὗ ὃ κύριος νὰ μοῦ
 ἀγάθῃ τὴν ἐκστασιν τῆς τῆς νὰ μάθω τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὡσανὶ ἐκαθί-
 ζετο εἶδεν ἕνα γέροντα ὃ πῦρ ἔρχετο ἀπὸ τὸ χωράφι καὶ λέγειτον
 γέροντα ὡς καλῶσε νὰ μοῦ εἰπῇς ποία εἶναι ἡ πόλις τοῦτη. ὃ δὲ
 γέρον τῆ λέγει, ἡ ἱερουσαλὴμ εἶναι. καὶ ὁ Ἀβιμέλεχ λέγει, καὶ ποῦ
 εἶναι ἱερουσία ὁ ἱερεὺς τῆς θείας. καὶ Βαρουχ ὁ ἀναγνώστης. Ὁ δὲ
 λαὸς τῆς ἱερουσαλὴμ ὅτι δὲν εἶδεν αὐτοὺς. καὶ εἶπεν ὁ γέρον
 ὅτι δὲν ἦσαν ἀπὸ τῆς πόλιν τῆς τῆς, διότι σήμερον εἶναι ὁ. χρόνος ὃ πῦρ
 τὸν ἐπῆρεν ὁ Ναβουχοδονόσορ αἰχμαλώτους εἰς τὴν βαβυλῶνα. καὶ

εἰς περὶ οὐχὶ νὰ τὴ ἀποκαλύψῃ ὁ θεὸς τὴν κάμψιν. καὶ ἐν τῇ αἰμα
 ἤλθεν ἄγγελος καὶ τὸν ἔπασεν ἀπὸ τὸ δεξιὸν χεῖρ καὶ τὸν ὑπὲρ χεῖρ
 τὸ μὴ ἡμᾶς ἐκείνο ὅτι ἐκείνου ὁ Βαβυλὼν πεφυλαγμένος παρὰ θεῷ.
 καὶ ὡς αὐτὸν εἶδε ὁ θεὸς τὸν ἄλλον ἐκλαυσαν πολλὰ καὶ ἰδοῦσάν τὸν
 θεὸν ἔσονται νὰ ἀφραδατοῦ καὶ νὰ ἀγαλλιασθῶν ὁ ποῦ ἐπλη-
 ρορηθῶσαν ὅτι ἴδεν ἕνα τὸν ἄλλον. ὁ δὲ Βαβυλὼν ὡς εἶδε τὰ σὺ κα
 ἦν ὁ εἰ. χροῶν νὰ σάξου ἀκόμι γάλα, μεγάλως ἠνχαρίσθησε τῷ
 θεῷ. καὶ εἶπε τῷ Ἀβιμέλεχ νὰ δὲν θῇ μὲν τῷ θεῷ νὰ μᾶς ὁ δὲν ἡ-
 σῇ πῶς νὰ δώσω ὕδωρ εἰς τὴν τῷ Ἰερεμίου δὲ τ' ἐμαί πῶς μᾶς ἐσκέ-
 πασεν ὁ θεὸς καὶ πῶς ὑπὸ θεοῦ ἄγγελος ἐρέθη μὲν ὁ μὲν. καὶ δὲν
 δὲν τὸν αὐτῷ τῷ θεῷ, ἐσειλεν ἄγγελον εἰς αὐτοὺς καὶ τὸς εἶπεν νὰ
 γράψω καὶ δὲν εἶπεν. καὶ ὅτι ἰδοὺ εἰς ὀλίγας ἡμέρας θέλει τὰς
 ἐλθὺ θερῶσαι ἀπὸ τῶν οὐχὶ καλωσίαν τῆς βαβυλωνος νὰ τὰς φέρει
 εἰς τὴν ἱερουσαλήμ. καὶ αὐτὸν τὸ πουργὸν θέλει ἔλθαι εἰς ἑσας ἀε-
 τὸς. καὶ δίδετε τὴν ὅτι οὐχὶ καὶ ὁ λίγα σὺ κα εἰς τὸν λαμῶντι νὰ
 ὑπάρῃ εἰς τὸν Ἰερεμίαν νὰ τὰ δώσῃ. καὶ ὡς αὐτὸς τὰς λόγους τού-
 τους ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτοὺς, ὑπῆγε. καὶ ὁ Βαβυλὼν ἠπὲρ χαρτίων καὶ
 ἔγραψεν ὅσα ἠκούσεν ἀπὸ τὸν ἄγγελον. καὶ τὸ πουργὸν ἤλθεν ὁ αἰ-
 τὸς καὶ εἶδεν τὴν ὅτι οὐχὶ καὶ δὲ καὶ σὺ κα εἰς τὸν λαμῶντι καὶ
 οὐχὶ λογιῶσαι τὰς αὐτὸν ἔπειτα εἰς Ἰερεμίαν. καὶ τῷ ἐπαρήγγελαν
 πάλιν νὰ γυρίσῃ εἰς αὐτὸν ὁ δὲ αἰτὸς ὑπῆλθε εἰς τὴν βαβυλῶνα
 ἐκαθίσεν ἔξω ἀπὸ τῶν πόλιν ἀπ' αὐτὸν εἰς ἕνα σύλον. καὶ οἰκονομία
 θεῷ ἀνέχετο ἔξω ὁ Ἰερεμίας μὲν ὅλον τὸν λαὸν καὶ ὑπῆλθον νὰ δά-
 ψωμεν νεκρὸν εἰς τὸν τόπον ὁ ποῦ τοὺς ἐδωκέν ὁ Ναβουχοδονόσορ νὰ
 θάπτονται. καὶ ὡς εἶδεν ὁ αἰτὸς τὸν Ἰερεμίαν τῷ ὁ μίλησεν αὐτῷ
 πῆν φωνῇ. ὅτι Ἰερεμίας δὲξαι τὴν γραφὴν ἐπὶ τῶν ὁ πῆν ἠφρα
 ἀπὸ τὸν Βαβυλὼν καὶ Ἀβιμέλεχ. καὶ ἀκούσας ὁ Ἰερεμίας καὶ ὅλος ὁ
 λαὸς ἰδοῦσάν τὸν θεόν. καὶ καθίσας ὁ αἰτὸς εἰς τὸν νεκρὸν αἰετῶ
 νεκρὸς. καὶ ὡς εἶδεν τὸ θαῦμα τῷ ὁ λαὸς ἠγνώρισαν ὅτι ἀπὸ τὸν θεόν
 εἶναι ἡ ἱερωσύνη. ὁ δὲ Ἰερεμίας ἐπαῆρεν αὐτῶν, καὶ ὡς αὐτὸν αἰετῶ
 σεν εἰς ὅλας ὁμὰς ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην. ἔσονται ὁ πῆν ἡ-
 θαν ὅτι ἐλθὺ θερῶσαι αὐτὸς ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν οὐχὶ καλωσίαν. ἔγραψεν
 δὲ καὶ ὁ Ἰερεμίας ὁ λαὸς τὰς θλίψεις καὶ τὰς συμφορὰς ὁ πῆν ἡ-
 θαν εἰς αὐτὸν καὶ εἶδεν τὴν γραφὴν εἰς τὸν λαμῶν τῷ αἰετῷ καὶ τῷ

ἔσειλε τὴν Βαρὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ . καὶ λαβόντες αὐτὴν ἔκλαυσαν καὶ ἔδοξασαν τὸν Θεὸν ὁ πᾶς τοὺς ἐπεσκέπασε καὶ ἐλυτρώθησεν αὐτὴν ἐκ τῆς παλάτης . τὰ δὲ οὕτως ἔδοκεν ὁ Ἰερεμίας τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ καὶ ὡσαύτως ἔφαθον ἔλαβαν τὴν ὑγείαντες . καὶ ὅταν ἔσωσαν οἱ ὀχλοὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἰερεμίου ὅτι ἐπαρετὸν λαὸν ὅλον τὴν νύκτα καὶ ἔξελθε ἀπὸ τῆς βαβυλώνας . Ἐὕπαγε εἰς τὸν ἰορδάνην καὶ ἐκεῖ χωρῖσθε τοὺς βαβυλωνίους ὁ πᾶς ἐπῆραν γυναικας βαβυλωνίας . καὶ ὅποιοι δύνου ἀκούσῃ μὲν περὶ αὐτὸν τὸν ἰορδάνην μετὰ σοῦ . ὁ δὲ Ἰερεμίας ἔκαμε καθὼς τὸν ὥρισεν ὁ κύριος . καὶ ὅσοι ἀκούσαν αὐτὴν τὴν ἐχώρισεν . οἱ δὲ ἄλλοι εἶπαν κάλλιον ἔχομεν νὰ γυρίσωμεν εἰς τὴν βαβυλώνα παρὰ νὰ χωρισθῶμεν ἀπὸ τῶν γυναικας . καὶ οὕτως ἐγύρισαν εἰς τὴν βαβυλώνα . ὁ δὲ βαβυλωνίται δὲν τὴν ἐδέχθησαν ἀμὴν εἶπαν πρὸς αὐτοὺς . ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐμισήσαμε καὶ ἐμίσηκατε κρυφῶς καὶ ἐφύγετε . κάμνω μύσας ὅρκον ὅτι ἐδὴ δένετε δὲ γώμισθεν . ἔτε ἔσπε . ἔτε τὰ παθίσασα . ὡς δὲ εἶδαν ταῦτοι ὁ πᾶς δὲν ἤθελεν νὰ χωρισθῶν ἀπὸ τῶν γυναικας αὐτῶν . ὅτι ἔτε ὁ Ἰερεμίας τὴν δέχεται , ἔτε οἱ βαβυλωνίται . ὑπῆγαν εἰς ἕνα τόπον ὀλίγον μακρὰ ἀπὸ τῆς Ἰερουσαλὴμ , καὶ ἔκτισαν μίαν πόλιν καὶ τὴν ἐπωνόμασαν σαμαρείαν . ὁ δὲ Ἰερεμίας μετὰ πάντος τῆ λαοῦ ἦλθεν εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ καὶ ἀπέλαβεν τὴν πατρίδα αὐτῶν τὴν ποθεινοτάτην . ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξορίσθησαν θεὸς ὡς ἔχωρῆσαι διὰ τὰς ἀμαρτίας τῆ βασιλείας καὶ τῆ λαοῦ καὶ ἔκαμαν θυσίας πρὸς Θεὸν ἡμέρας ἐνια . καὶ εἰς τὰς δεκά ἡμέρας ἔκαμν Ἰερεμίας μόνος θυσίας πρὸς Θεὸν , καὶ ἐδέηθη καὶ ἀνέληφθη ἡ ψυχὴ αὐτῆ καὶ ἔμεινεν ὑποθαμνίον πρὸς τὸ σῶμα αὐτῆ εἰς τὸ θυσιαστήριον . τότε Βαρὺχ καὶ Ἀβιμέλεχ ἀφῆκαν καὶ ἐθρῶνισαν τὸν Ἰερεμίαν . καὶ ὡσαν ἤκουσεν ὁ λαὸς τῆς δύο ὁ ποῦ ἔκλεγαν . καὶ εἶδαν τὸν Ἰερεμίαν κατὰ γῆς ὑποθαμνίον , διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν . καὶ ἐπῆραν χῶμα καὶ ἔβαλαν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔλαιον ὅλοι πικρῶς καὶ ἠτόμασαν νὰ τὸν θάψωμεν . καὶ ὡς ἐτόμασαν ἦλθε φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ καὶ εἶπε . μὴ θάψετε αὐτὸν ὅτι δὲν ἀπύθαιεν ἀμὴν ζῇ . καὶ ὡσαν ἤκουσαν οὕτως ἐκάθισαν καὶ ἐφύλαγαν αὐτὸν ἡμέρας τρεῖς . καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἦλθεν ἡ ψυχὴ αὐτῆ εἰς τὸ σῶμα αὐτῆ καὶ εἶπεν μεγαλοφρονῶς εἰς τοὺς ἄλλους . ἄλλοι μὴ φωνὴ διέξασατε τὸν Θεὸν καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆ ὁ πᾶς αὐτῶν

ἐλπίει ἡμᾶς Ἰησὺν Χριστὸν τὸ φῶς πάντων τῆς αἰώνων. τὸν ἄσβεστον
 λύχνον. τὴν ζωὴν τῆς φύσεως ἡμῶν τῆς ἀνθρώπων. καὶ ἐν ταύτῃ εὐαγ-
 γελίζεσθαι αὐτοῖς τὸν Χριστὸν, ἐκράξαν ὅλοι. ὅτι ταῦτα εἶναι τὰ λό-
 για ὃ ποῦ διελέγετο προφήτεμα ἡσαΐας πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν.
 ὅτι εἶδε τὸν Θεὸν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ εἶδε τὸ ἰθανάτωσαν αὐτὸν μὲν
 ξύλινον τριόνιον πρὸ τοῦ ἐπείνεσθαι. λοιπὸν ἔλατε καὶ ἡμεῖς τῆτον τὰ
 λιθάσων. καὶ ὡσὰν ἤκουσαν τὸ Βαρούχ καὶ Ἀβιμέλεχ. ἔλυ-
 πτήθησαν πολλὰ διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰερεμίου. ὃ δὲ Ἰερεμίας ὡς ἤ-
 κουσε τοὺς διὰ λογισμῶν αὐτῶν, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ. σιω-
 πήσατε, ὅτι δὴν θέλω μιμεῖσθαι θανάτωσιν ἕως οὐ ὅλα ὅσα εἶδον καὶ ἤκου-
 σα νὰ τοὺς τὰ σωτήρια. τότε λέγει πρὸς αὐτοὺς, φέρετέ μοι ἕνα λι-
 θάρ. μεγαλύτερον ἀπ' αὐτοῦ. καὶ οὕτως τὸ ἤφεραν. καὶ ὡσὰν τὸ εἶδεν ὁ
 προφήτης εἶπε. κύριε δέουμαί σου ἵνα κάμῃς τὸν λίθον τῆτον εἰς τὸ
 κορυμνὸν τοῦ ἰδικόνμου. ὅπως λιθάσῃ αὐτὸν οἱ λαοὶ ἕως οὐ νὰ εἰπῶ
 τὰς ἀδελφούς μου ἐκείνα ὃ ποῦ εἶδα καὶ ἤκουσα. καὶ ἔπειτα διὰ προ-
 ρήματος τοῦ Θεοῦ ἐπῆρεν ὁ λίθος τὴν ὁμοίότητα ἡγουμὴν τὴν μορ-
 φωσιν τοῦ προφήτου καὶ ἰθαρόυσαν ὅτι εἶπα ὁ Ἰερεμίας καὶ αὐτὸς αὐ-
 τὸ ἐλθοβόλου τὸ λιθάρι. καὶ ὡσὰν ἐδηγήθη ὁ Ἰερεμίας ὅλα ἐκεῖ-
 να ὃ ποῦ εἶδε καὶ ἤκουσε καὶ προστάξει Θεοῦ τὸ λιθάρι ἰσχυρῶς
 μεγαλοφώνως ἀνθρώπιν φωνῇ. ὃ ἰβραῖοι τυφλοὶ καὶ λαοὶ. διὰ τὴν
 μελιθαζετε, ἐσεῖς θαρρεῖτε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰερεμίας, αὐτὴ ἐγὼ εἶμαι
 λιθάρι. καὶ διὰ προστάξεως Θεοῦ ἔγινε εἰς τὴν ὁμοίότητα τοῦ Ἰερε-
 μίου. καὶ ὁ Ἰερεμίας ἔκει μίσα εἰς τὴν μέσινωσας καὶ δὴν τὸν βλί-
 πετε. τότε ἀνοῖξαν τὰ ὀμμάτους ὡσὰν νὰ εἶχαν ἡσθε μεθυσιέ-
 νοι, καὶ εἶδαν τὸν ἄγιον. καὶ ἐν ταύτῃ ἅμα ἐπῆραν λιθάρια καὶ ἰδράμας
 ἀπάνω του καὶ τὴν ἐλίθασαν αὐτοὶ ὃ ποῦ ἦσαν ἀχμάλωτοι ὃ μὲν
 μετ' αὐτοῦ ὃ ποῦ τὰς ἡλευθέρωσεν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας. καὶ ἀπ' εἶδον
 καὶ αὐτὰς ἀμοιβὰς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. καὶ δέιτους ἐναντήθη.
 εἶδε ὡργισθῆ. καὶ ὡσὰν τὸν ἐθανάτωσαν ἡλθε Βαρούχ καὶ Ἀβι-
 μέλεχ ἐθαψάν αὐτόν. καὶ τὸν λίθον ἐκείνον ὃ ποῦ ἐγίνε εἰς τὴν μορ-
 φωσιν τοῦ Ἰερεμίου τὸν ἐπῆραν καὶ τὸν ἔβαλαν ἀπάνω εἰς τὸ μνημεῖον.
 καὶ ἔγραψαν εἰς αὐτόν. ὅτι οὗτος εἶναι ὁ λίθος ὁ βοηθός Ἰερεμίου.
 καὶ ταῖς ἱερὰ σκευὴν ἔβαλεν Ἰερεμίας ἐν πύρρι κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ
 Θεοῦ. καὶ ἐσφράγισεν ἡγουμὴν ἰβούλωσεν εἰς τὴν πέτραν τὴν τοῦ
 Θεοῦ.

ὄνομα. καὶ ὡς αὐτὸν νὰ ἤθελε τὰ καίμηνε γλυφτερόν τὰ γράμματα εἰς
 τὴν πέτραν ἕως ἔγινεν ὁ τύπος. καὶ νεφέλη ἐσκέπασε τὴν πέτραν
 ἵνα μὴ φαίνεται. καὶ ἡ πέτρα ἐκείνη εἶναι ἐν τῇ ἐρήμῳ ὃ ποῦ ἔκαμα.
 τὴν κίβωτόν τοῦ πρώτον. Καὶ πάλιν Ναβεχοδονόσορ εἶδεν ὄρα-
 μα δεύτερον. ὅτι ἕνα δένδρον ἦτον φυτευμένον εἰς τὴν γῆν. καὶ τὸ μῆ-
 κος αὐτὸ πολὺ, καὶ ἐμεγαλιώθη τὸ δένδρον καὶ ἐδιωάμωσε. καὶ τὸ
 ὕψος αὐτοῦ ἔφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τὸ κορμητόν εἰς ὅλην τὴν
 γῆν. καὶ τὰ φύλλα αὐτὸ ἦσαν ὀμφορὰ καὶ ὁ καρπὸς αὐτὸ πολὺς,
 καὶ ἔτρεφεν ὅλους. καὶ ὁποιαῦτα εἰς αὐτὸ τὸ δένδρον ἦσαν καὶ ἐκατοικί-
 σαν τὰ ἄγρια θηρία. καὶ εἰς τὰς κλάδους αὐτὸ ἐκατοικῆσαν τὰ ὄρ-
 νεια τὰ ἐρανεῖ καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἔτρεφετο πᾶσα σάρκα. καὶ ἐκατέβη ἕνας
 ἅγιος ἀπὸ τὰς ἐρανεῖς καὶ ἐφώνησε διωατὰ καὶ εἶπεν, κόψατε τὸ δέν-
 δρον καὶ ἀγάλατε τὰς κλάδους αὐτὸ. καὶ τεινάζετε τὰ φύλλα αὐ-
 τὸ. καὶ ἀσπορπίσατε τοὺς καρποὺς αὐτὸ. καὶ νὰ ἀγανοῦν τὰ θη-
 ρία ὑπὸ κατὰθιν αὐτὸ, καὶ τὰ ὄρνια ἀπὸ τὰς κλάδους αὐτὸ. πάλιν
 τὴν βλάστησιν τῶν ριζῶν αὐτὸ νὰ ἀφίσσεται εἰς τὴν γῆν. καὶ ἐκόψατο
 τὸ δένδρον καὶ ἐποίησαν καθὼς ὅτε ὁ ἐκείνος ὁ ἅγιος ὃ ποῦ ἦλθεν
 ἀπὸ τὰς ἐρανεῖς. καὶ ἕως ἔκραξεν ὁ Ναβεχοδονόσορ τὸν Δαυὶδ
 ὡς αὐτὸν ἐξύπνησεν ἐκ τοῦ ὕπνου καὶ εἴπεται τὸ ὄραμα. ὃ δὲ Δαυὶδ
 εἶπε τὴν ἐννοίαν τὰ ὀράματος. ἡξάρει ὁ βασιλεὺς, ὅτι τὸ δένδρον ὃ
 ποῦ εἶδες καὶ ἐμεγαλιώθη καὶ αὐξάνθη καὶ ὑψώθη καὶ ἐφθασεν εἰς
 τὸν ἔρανον. καὶ τὸ κορμὶ αὐτὸ εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἦσαν ἐσὺ. ὃ ποῦ ἐμε-
 γαλιώθης καὶ ἐδιωάμωθης καὶ ἡ μεγαλαυμύησόν αὐξάνθη καὶ ὑ-
 πῆλξεν εἰς τὸν ἔρανον. καὶ ἡ αὐθεντία σου εἰς ὅλην τὴν γῆν. καὶ τὸ δένδρον
 ὃ ποῦ ἐκόσθη εἶναι ἡ βασιλεία σου ὃ ποῦ θέλει ἐπαρθῇ ἀπὸ σοῦ. καὶ
 σὲ το ὃ πᾶς εἶπεν ὅτι νὰ ἀφίσσῃ τὴν φωνὴν τῶν ριζῶν, ἡ γοῶν θέλεις
 λαβεῖ πάλιν τὴν βασιλείαν σου. καὶ τὰ ἄλλα τὰ δένδρου ὃ πᾶς εἶδες
 τὰς κλάδους, καὶ τὰ φύλλα. καὶ τὰ θηρία. καὶ τὰ ὄρνια. δηλοῦν ὅτι
 ὑπὸ ἀνθρώπων θέλοι διωχθῆν, καὶ μετὰ θηρία θέλεις κατοική-
 σαι. διότι θέλεις γένει ὡς βοῖδι νὰ τρώγῃ χορτάρι. καὶ ἐπὶ καιροὶ
 θέλοι ἀλλαγῇ ἐπὶ σέ, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τὰ ἐρανεῖ ἀλισθήσῃ.
 ἡ γοῶν ἐπὶ χρόνους θέλεις ἦσθαι εἰς τὴν ἐρημον ὡς βοῖδι. καὶ ἕως
 ἡ γένετο. καὶ ἐδιώχθη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. καὶ χορτὸν ἔτρωχεν ὡς αὐτὸν
 καὶ ὅλα τὰ βοῖδα. Ἐκ ἀπὸ τῆς δρόσου τὰ ἐρανεῖ ἐβάρη τὸ σῶμα αὐτὸ,

ἢ ἐμάθρουν ἀπὸ τῶν κακοπαθῶν τὰς ἐπὶ αὐτοῖς χρόνους, καὶ αἰτεῖ-
 χες αὐτὰ ἠνέχοντο, καὶ τὰ ὀνύχια αὐτῶν ἔγιναν ὥσαν ὀρνέου. καὶ ἡ
 γλῶσσαι αὐτῶν ἐπάσθη, καὶ δὲν ὁ μίλις. μόνον ἐγροῖκα τοὺς λόγους,
 καὶ ἔσονται νὰ μηδὲν ἡμπορεῖ νὰ ὁμιλήσῃ ἐκ λεγε πικρῶς. καὶ ὑπο-
 τὸ δακρυοῖς ἔγιναν οἱ ὀφθαλμοῖ του ὥσαν κομάτι κρέας. καὶ πολλοὶ
 εὐχῆσαν νὰ τὸν εἰδοῦν καὶ δὲν τὸν εἶδαν. μόνον ὁ Θεὸς Δανιὴλ ἔβλε-
 πεν αὐτὸν πάντοτε. διὸ καὶ ἐκαμνε πορροδύλῳ ἀενάως πρὸς τὸν θεὸν
 διώτῃ καὶ πάλιν ἐγένετο ἄνθρωπος καθὼς ἦτον τὸ πρῶτον ἀφ' οὗ
 ἔτελείωσαν οἱ ἐπὶ αὐτοῖς χρόνοι. καὶ κατὰ τὸν λόγον ὁ ποῦ ὀρῶσιν ἐκείνος
 καὶ ἐκοψαν τὸ δένδρον. ἔαψαν τὴν βλάστησιν καὶ τὰς ρίζας, ἐπα-
 νάλαβε πάλιν τὴν βασιλείαν αὐτῶν. καὶ ἔκαμνυ ἔξῃ ἡμισυ χρόνους
 πάντοτε εἰς πορροδύλῳ ὁμοιολογέμενος τῷ κυρίῳ. μήτε φωνῇ
 ἔφαγε. μήτε κρατὶ ἔπιε. μόνον ὁσπερὶ βρεκτὶ ἔτρωγε καὶ λάχα-
 να, καθὼς τὸν ἐπὶ ὁσπερὶ ὁ Θεὸς Δανιὴλ. ἦτον γοιὴ ἑκοσι χρόνους
 βασιλεύς ὁ Ναβουχοδονόσορ ὅταν ἐδύλυσεν ὁ Δανιὴλ τὰ ὀράμα-
 τα, καὶ ἦσαν ἀποκρίσεως κόσμου. δ' π' δ'. ἐβασίλευσε δὲ χρόνους μγ'.
 καὶ ἀποθανε.

Θάνατος Ναβουχοδονόσορ. Βασίλεια ἐλεμαροδάχ
 υἱοῦ αὐτοῦ.

ΜΕτὰ τὸν ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ οὐλεμαροδάχ χρόνους πέν-
 τε. ἔως ἔλυσεν ἀπὸ τῶν δεσμῶν ὁ ποῦ ἦτον δεδύμενος εἰς φυλα-
 κὴν ὁ ἰσχυρίας ὁ βασιλεὺς καὶ ἔτρωγε μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγάπη καὶ τὸν
 ἐπὶ αὐτῷ ἀδελφὸς δὲ ὁ βασιλεὺς αἰπέθανεν.

Θάνατος ἐλεμαροδάχ. Βασίλεια Βαλτάσαρ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

ΜΕτὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς του. ἐβασίλευσε Βαλτάσαρ ὁ ἀδελφός.
 αὐτοῦ χρόνους τρεῖς. καὶ μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ ἑσπέρας ἔκαμε δεῖπνον
 μέγαν τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἄνδρες χίλιοι, καὶ ἄ-
 π' ἑνὶ τῆς τραπέζης ἦτον τὸ κρασί ὁ ποῦ ἔπιναν. ἔκει πινοντες ὡ-
 ρισσέν ὁ Βαλτάσαρ καὶ ἤφεραν τὰ σκεῦη τὰ χρυσά. ἔπειτα ἀργυρὰ ὅτι
 τὰ ἤφερον ὁ πατήρας αὐτοῦ ὁ Ναβουχοδονόσορ ὅταν ἐπολέμησε τὴν
 ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν καιρὸν Γωκσίμ τῆς βασιλείας. τὰ ὅποια σκεῦη
 ἦσαν τῶν θείων, δὲ νὰ πίνω μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ αἵμα ἤφεραν αὐ-
 τὰ καὶ ἔπιναν μετ' αὐτοῦ ὅτε βασιλεὺς καὶ οἱ ἀρχόντες αὐτοῦ, ὅσοι πα-
 λακίδες τῆς βασιλείας. τὰ ὅποια δὲν ἔπαυσε νὰ γένωνται, καὶ ἔχον λαμ-
 παδας.

πάσαι γύρωθεν τῆς τραπέζης καὶ ἔξωθεν αἰαμβόαι. καὶ ἐκεῖ ὁ ποῦ
ἔτρωγαν καὶ ἔπιναν μετὰ παγνίδεα καὶ μετοὺς χορούς. βλέπει ὁ
Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς μίας χειρὸς ἀνθρώπου δάκρυλα ἐν γραφαῖς
εἰς τὸν τείχον ταῦτα τὰ γράμματα. μαθη. θεκέλ. φαρές. καὶ ὡς ἔ-
γραψε ταῦτα τὰ γράμματα ἐκείνη ἡ χεῖρα, ἐχάθη ἀπ' ἐκεῖ. ὁ βα-
σιλεὺς ὡς εἶδεν τὴν χεῖρα καὶ ἔγραψε τὰ γράμματα ἐταράχθη. καὶ
ἐφοβήθη φόβον μέγαν αὐτὸς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ. καὶ ἔρριπεν καὶ ἐσύ-
κωσαν εἰς ἡμέραν ταῖς τραπέζας. καὶ ἔπαυσαν οἱ χοροὶ καὶ τὰ παγ-
νίδεα. καὶ ἔτρεμεν ὁ βασιλεὺς. καὶ ἡ θυγατέρα τοῦ Ἰσηραὶθ. καὶ δὲν
εἶχε λόγον νὰ σωτύχη δέξαι πολλὴν ὥραν, ὅτι ἐγένη ὡσαύτως ἀποθαμ-
νός. καὶ ὡς ἐπέρασεν ἐλίγη ὥρα ἐσωάξεν ὅλους τοὺς σφῆς καὶ μάγους
καὶ ἀσρολόγους. καὶ ἐδείξε τους τὰ γράμματα ἐκεῖνα. ὁ δὲ δένας ἐδυ-
νῆθι νὰ τὰ ἐγνωρίσῃ τὸ πᾶν λαμβάνειν. ὁ εἶχεν ὁ βασιλεὺς μετὰ
λίπην. καὶ ὡς εἶδεν ὅτι τὲτοιοί οἱ καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ ἀσρολόγοι
δὲν ἐδυνήθησαν ταῦτα δέξαι λύσαι τὸ πᾶν λέγει. ἔγραψεν ἱερισμόν. ὁ
ἐδὲ λαλῆσαι παρρησίας ὅτι ὅποιος ἐρεθῇ νὰ ἐρμηνεύσῃ τα γράμ-
ματα ἐκεῖνα νὰ ἔχει ἀπὸ τὸν βασιλέα εἶπ ζήτῃσι παρ' αὐτοῦ. ἔως τὸ
ἤμηναι τῆς βασιλείας. καὶ νὰ καθίσει δόξτερος ἀπὸ τὸν βασιλέα. ὁ
πῖνας δὲν ἦτον δυνατὸς νὰ ἐρεθῇ. ὅπως ἔζεν ἀκομὴ ἡ μάμμη τοῦ
Βαλτάσαρ, ἡ γυνὴ ἡ μικτέρα τῆ πατρὸς αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορ. ἡ ὁ
ποῖα ἤξευρε δέξαι τὸν ποροφῆτὴν Δανιὴλ ὁ ποῦ ἐδὲξαι τὰ ὁ γράμματα
ἐκεῖνα τὰ φοβερά τὰ αἰδρὸς αὐτῆς Ναβουχοδονόσορ. καὶ εἶπε τῇ ἐγ-
γόνετις, ἡ γυνὴ τῇ Βαλτάσαρ τῇ βασιλείᾳ, μὴ λυπέσῃ παιδί-
μου ὅτι ἐδὲξαι εἶναι μέγας ποροφῆτης ἐβραῖος Δανιασὸς ἐν ἔργῳ
καὶ λόγῳ, ὀνόματι Δανιὴλ. ὁ δὲ πολλὰς τῶν πορῶν εὐγάλε τὸν πατέρα
ρασοῦ Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ πολλῶν ἀδελφῶν ἀπὸ τὰ Δανιασὰ καὶ
ἀπόκριψα ὅτι οἱ πᾶσι εἶδε. τὰ ὁ ποῖα ἐδὲνας σφῆς ἐδυνήθη νὰ τὰ
δέξαι λύσει τὸ λέγειν. μόνον αὐτὸς τὰ ἐδέξαι λύσει. εἶναι δὲ ἀληθινός, καὶ
ἐκ τῆ σόματος αὐτοῦ εὐγένει χαίρει καὶ σοφία. ὅτι τὸν ὑπακούει ὁ θεὸς
πάντοτε εἶπ τῇ ζήτῃσι. καὶ αὐτὸς δύνειται νὰ σοῦ τὰ ἐρμηνεύσῃ ὡς
ἡγιασμένος ἀνθρώπος. ὁ δὲ λέγει τῇ θεοῦ. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βαλ-
τάσαρ. ἐχαρήχαται μετὰ πάντας. καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἔφεραν τὸν Δανιὴλ
ἐναπὼν αὐτὸ μετὰ πᾶσι καὶ παρρησίας μεγάλης. τότε ὡς εἶδεν αὐτὸν
ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἐὰν δέξαι λύσης καὶ ἐρμηνεύσῃς τὰ γράμ-

ματα ὁ πῦρ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν τοῖχον τὰ ὅποια ἔγραψ· μία
 χεῖρα ὅταν ἔτρωγα μὲ τὰς ἀρχοντάς μου, νόσου δώσω τὸ ἥμισυ τῆς
 βασιλείας μου. καὶ νὰ σὲ κάμω ἑαρχὸν τὰ χαλδαίων καὶ μηδὲν καὶ
 πολλῶν παραγμάτων καὶ πόλεων. καὶ νὰ ᾖ σὲ δεύτερος τῆς βασιλείας
 μου νὰ καθέξῃσαι μετ' ἐμὲ τότε ὁ Δαυὶδ ἐπορευομένης τὸν βασι-
 λεία Βαλτάσαρ καὶ τὴν εἶπεν. αἱ δωρεάσου καὶ ἡ βασιλεία σου νὰ εἶναι
 μετεσένα. ἐγὼ δωρεὰς δὲν θέλω εἰδὲ λαμβανῶ. ἐπεὶ δὴ γὰρ πᾶσα
 σοφία καὶ σωταίσις καὶ γνώσις παρὰ θεοῦ διδεται εἰς τὰς ἀνθρώπους.
 λαοὶ δὲ ἀκούσονται. ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, καὶ ἀληθινός, ἔδωκε τὴν
 βασιλείαν Ναβουχοδονόσορ τῷ πατρός σου. καὶ ἐπλάτυσε τὴν δό-
 ξαν αὐτοῦ. καὶ τὴν ἀρχὴν ἔως ἄκρων τῆς γῆς. καὶ ἐδύλωσεν ἐν τῇ πολ-
 λὰ καὶ ἐπορευομένησαν αὐτὸν βασιλεῖς ἑξήκοντα καὶ ἑπτά λαοὶ καὶ
 καὶ χώραι καὶ πόλεις. Ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ τὸ μέγεθος καὶ ἡ ἐξουσία
 ἐμεγαλυνθῇ πᾶσι. καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ καὶ ἡ βελὴ δυνατή. καὶ δὲν ἠθέ-
 λησεν ὁ πατήρ σου νὰ σέβεται τὸν θεὸν τῶ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. ἀλλ'
 μετὰ πολλῆς ἀλαζονίας ἐθεοποίησεν τὸν ἑαυτοῦ καὶ ἀνομάσθη
 θεός, ὅςπερ οὐκ ἐταπτενῶθη. Ἡ ἀνθρώπινη ἐκείνου μορφή ἐμετε-
 βλήθη εἰς ὁμοίωμα ζώου, καὶ ἔμεινεν οὕτως καὶ τὸν πολὺν. ἔως ἢ με-
 τεκίνησεν καὶ ὁμολόγησεν τὸν θεὸν ἀληθινόν, ὁ πῦρ ἔχει ἐξουσίαν νὰ θα-
 νατώσῃ καὶ νὰ ζήσῃ τὸν ἀνθρώπον. καὶ νὰ τὸν πτωχύνῃ καὶ νὰ τὸν κά-
 μῃ ὡς θέλει καὶ βέλεται καὶ πάλιν ἔδωκε τὸν πατέρα σου τὴν μορ-
 φὴν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν. ὅπως βασιλεὺς ἡμεῖς τὴν ἀληθεῖαν ἐ-
 παιδεδόθημεν καὶ τὴν δικαιοσύνην. καὶ ὡς ἐδιδάχθημεν καὶ ἡξερῶμεν
 καὶ σὺ εἰπούμεν. τὴν ἀληθεῖαν ὅλην εἰς τὰ γράμματα ὁ πῦρ εἶδεν
 ἑπτά ἔγραψεν ἡ χεῖρα ἐκείνη. ἐπεὶ δὴ γὰρ οὐκ ἐκαταφρόνησας τὴν θεὸν
 καὶ ἐμίανες ἑκαταπάτησας τὰ ἱερὰ σκόλη τῇ θείᾳ νὰ, ἔσοντας
 νὰ τρώῃς εἰς αὐτὰ μετὰ ἀρχοντάς σου. καὶ μετὰ παλακίδες σου.
 ἔδειξέ σου ὁ θεὸς σημεῖον μέγαν τὴν χεῖρα ἐκείνην ὁ πῦρ ἔγραψε
 πάντα τὰ γράμματα. μακρὰ θεκέλ. καὶ φαρές. τὰ ὅποια δηλῶν ἔπαι-
 ῃ ἐριμυλία αὐτοῦ. ὅτι ὁ θεὸς ἐδιμέλεισε τὴν βασιλείαν σου. καὶ ἐκατέ-
 λυσεν τὴν ἀρχὴν σου. καὶ ἐκοίτησε χρόνους τῆς ζωῆς σου. καὶ τὴν
 ἐξουσίαν σου. καὶ τὸν πλοῦτον σου, καὶ τὴν δόξαν σου. καὶ τὸν θρόνον σου
 ἔδωκεν εἰς ἄλλην αὐθεντίαν. ταῦτα εἶπεν ὁ φοροφῆτης Δαυὶδ ἐμ-
 φοροῦν τὴν βασιλείαν Βαλτάσαρ καὶ τινὲς φόβου καὶ δειλίας. καὶ

ὁ βασιλεὺς ὡς ἤκουσεν ἔτας ἐλυπήθη καὶ ἔγινεν ὡς νεκρὸς, καὶ ἔπει-
 σεν εἰς φόβον μέγαν. καὶ ἔπαυσεν ἡ δόξα αὐτοῦ καὶ ἡ παρρησία. καὶ
 ἦτον τεταπεινωμένος ὡς δεδουλωμένος ἀπέσας τὸν ὄλοθροδύμον
 τῆς ζωῆς καὶ τῆς βασιλείας του. μετὰ δὲ ὀλίγον καιρὸν δαρείος ὁ
 Ὁρατὴν μήδης ὁ καὶ ἀσιάνης λεγόμενος παρὰ τῆς γραφόντων ἐλλήνων τὰς
 Προφη- περσικῆς ἰστορίας ἦλθε μετὰ πολλῆς διωάμεως φρουράτων ἀναριθ-
 τίαν Δα- μήτων καὶ κατέλυσε καὶ ἐθανάτωσε τὸν ὑπερήφανον Βαλτάσαρ τὸν
 νηλ. βασιλέα κατὰ τὸν λόγον τῆς προφητείας Δαυὶδ.

Θάνατος Βαλτάσαρ. Κατέλυσεν Βασιλείας περσῶν ὑποτάξαντος
 αὐτῷ δαρεῖς ἀσυάγου ἢ Αἰσού.

Ελαβε δὲ τὴν βασιλείαν αὐτὸς ὁ Δαρείος ὁ μήδης. καὶ ἐταπεινώ-
 σε τὴν σκληροτραχηλίαν τῆς Βαβυλωνίας καὶ ἐκαμν αὐτῷ
 δούλιον τῆς βασιλείας τῆς μήδων καὶ τὴν ἀποτελεῖ, καὶ καὶ τῆς διδῆ
 χαράττι. καὶ οὕτως ἐκυρίευσαν οἱ μήδοι τὰς ἀλαζόνας χαλδαίας.
 ἀμὴν εἰς αὐτοὺς οἱ μήδοι τὰς ἀλαζόνας χαλδαίας ἐκατατρόπωσαν
 κατὰ. διότι πολλὰς χρόνους δὲν ἐκέρδησαν τὴν βασιλείαν. ἀμὴν
 σωτόμας ἐχάλασαν αὐτῷ. καὶ τὴν αἰήαν Δέλω εἶπε. ὡς αὐτὸς ἐβα-
 σίλευσε τῆτος ὁ Δαρείος ὁ ἀσυάγης. ἐγέννησε θυγατέρα ὡνόμα-
 σεν αὐτῷ μαυδαίην. εἶς τὴν ὅπῃ εἶδεν ὀράματα ὡς αἰσία καὶ ἐ-
 φοβήθη πολλὰ καὶ ἐλυπήθη ἡ καρδιά του. εἶδε δὲ ὄραμα ὅτι ἡ θυ-
 γατέρα του αὐτὴ ἡ μαυδαίη ἐκάρητο καὶ ἐκατούρει, καὶ πόσον πολὺ
 ἐκατέρωθεν ὅτι ἐσκεπάσε καὶ ἐγέννησεν ὄλιον τὴν γυνὴ τῆς ἀνὰ το-
 λῆς. καὶ πάλιν ἄλλων νύκτα εἶδεν ἄλλον ὄνειρον ὅτι πῶς ἀπὸ τῆς
 μήτρας τῆς μαυδαίης ἐγῆκεν ἕνας δαυλὸς, καὶ ὁ δαυλὸς ἔγινε κλη-
 μα καὶ μετὰ φύλλα του ἐσκεπάσθη ἡ ἀνατολή καὶ ἡ γῆ τῆς μήδων
 καὶ ὅλη ἡ περσία. καὶ ἀπὸ τῶν τῶν ὄνειρα εἶχεν ὁ Δαρείος εἰς τὴν θυ-
 γατέρα του τὴν μαυδαίην ὀργὴν πολλὴν καὶ λογισμὸν πῶς καὶ κα-
 μεῖς αὐτῷ. καὶ συμβεβλησάμενος εἰς τοὺς ἐαυτοῦ τοῦ ἐσοφίᾳ ὅτι
 τὴν θυγατέρα του καὶ τὴν ὑπαυδύση. καὶ ἔτας τὴν ἔδωκεν ὄνομα
 ἀνδρὸς ὀνόματι καμβύση. ὁ ὁ ποῖος ἦτον ἀπὸ ἀνθρώπων ταπεινὸς
 καὶ ἰδιώτης ὁ πᾶς δὲν εἶχαν ὀγνέειαν εἰς ὄνομα. μόνον ἀτιμία καὶ
 ἐλλείψα καὶ ἡ ἐννοια τῆς Δαρείου ἦτον τούτη. ὅτι αὐτὸς ὀγνέει ἡ θυγα-
 τέρα του παιδί. ἡ τὸ παιδί της κάμει ἄλλο παιδί. ἔσσοντας ὁ πᾶς δὲν
 εἶται ἀνδρῶν ὀνομασμένοι, ἀμὴν ἀτιμοὶ καὶ πτωχοὶ καὶ ταπεινοὶ

δὲ, θέλοι κε τρῖσαι οὐδὲ νὰ λογιάσιν ποτὲ δεῖ νὰ λάβωιν τι-
μὴν ἢ βασιλείαν. ὁ πότεν γὰρ ἐγκασρώθη ἡ μηδαιή ἢ θυγατέρα
αὐτῆ καὶ ἔφθασεν ὁ καιρὸς νὰ γυνήσῃ, ἐκάθισεν ὁ πατήρας αὐτῆς ὁ
βασιλεὺς καὶ ἐπρόσθεεν ἀκριβῶς καὶ ἔβλεπε τὴ παιδί. θέλει γυ-
νῆσαι, ἀρσενικὸν ἢ θηλυκὸν. ἐγέννησε δὲ παιδί ἀρσενικόν, καὶ ἐπῆ-
ρετο τῆς ὥρας ὁ βασιλεὺς ὁ πατὴρ αὐτῆς, καὶ ἐφύλαξεν αὐτό. καὶ ἔ-
κραξεν ἔναι ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας αὐτῆ ἐνόματι ἀρπαγον καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ τὸ παιδί δεῖ νὰ τὸ θανατάσῃ. ὁ δὲ ἀρπαγὸς ἔκραξεν ἔνα βε-
βύλον ἀνθρώπων ἐδιδόντε ἔδωσάν τε τὸ παιδί νὰ τὸ ρίξῃ εἰς τὸ λόγ-
κον δεῖ νὰ τὸ φάγῃ τὰ θηρία. ἐπῆρε λοιπὸν ὁ βεκόλος τὸ παιδί ἀ-
πὸ τὸν ἀρχοντα καὶ ὑποῆλθον εἰς τὸ ὄσσηπον αὐτῆ. καὶ ὡς ἐπῆλθον ἡμερὰ
γυναικα αὐτῆ τῆς ὥρας ὁ ποὺ ἐγέννησε τὸ παιδί, καὶ τὸ ῥεῖξεν ἀπο-
θαμβύον. καὶ ὡς ἶδεν ἡ γυναικα αὐτῆ τὸ παιδί ὁ ποὺ ἤφειρεν ὁ αἰδρας
αὐτῆς, ἔχαρῃ πολλὰ δεῖ νὰ τὸ βάλῃ εἰς τὸν τόπον τῆ παιδίου αὐτῆς
νὰ τὸ ἔχει κατὰς καὶ τὸ παιδί ὁ ποὺ τὸ ἐγέννησε. καὶ οὕτως ἔλα-
βεν αὐτὸ δεῖ παιδίον αὐτῆς καὶ ἀνέτρεφε μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ
πόθου καὶ ἀγάπης. καὶ κύρον τὸ ὄνομα αὐτῆ ἔβαλε. ταὶ δὲ ὅσα ἐγι-
ναν εἰς αὐτὸ τὸ παιδί νὰ ταὶ ἐξηγηθῇ πινὰς εἶναι θαυμαστὰ νὰ ταὶ
ἀκούσῃ ἄνθρωπος, τὸ γὰρ παιδίον ὁ κύρος ἀνέτρεφῃ καὶ ἡνέχθη εἰς
ἡλικίαν. καὶ ἦτον ὡραίος καὶ εἰς ὄλουτο ἐπητίδειος καὶ χειρὶ μαλῶς.
καὶ πολλὰς τῶν φορῶν εὐγανει καὶ ἐπαίξε μετὰ παιδία ὁ ποὺ ἦσαν
εἰς μίαν ἡλικίαν μετ' αὐτῆ καὶ ἔχαίροντο. ταὶ δὲ παιδία ὥσα ἐπαί-
ζαν εἶπαν εἰς τὴν μέσλινους ὅλα ὁμοφώνως ὅτι νὰ κίμουμιν ἀπὸ
τῆς μέσλιν αὐτῆς βασιλεία ἔνα ἀπὸ ὅλα ταὶ παιδία καὶ νὰ ἔχει ἐξου-
σίαν νὰ ῥεῖξῃ. καὶ εἶπ ἀπφασίσει νὰ ἔχει τὸ βίβαιον. ἦσαν γὰρ ἐκεῖ
καὶ ἀρχόντων παιδία καὶ πτωχῶν ὁ ποὺ ἔκαμαν τὰς ψήφους καὶ ἔκα-
μαν βασιλεία τὸν κύρον. ὁμοως εἶπ ἡ θεὰ κρίνῃ καὶ ἀποφύλῃ ὁ βα-
σιλεὺς κύρος ὅλα ταὶ παιδία ταὶ ἔστειραν. ἐπειδὴ αὐτὸν τῆ καὶ βα-
σιλεία ἔκαμαν αὐτὸν θεληματικῶς. καὶ τῆς ἀπόφασιν αὐτῆ ἐδέναν
τῆς ἐναντήτοι. μόνος δὲ ὁ ὧς τοῦ ἀρχοντος τῆ ἀρταμβάρου δὲν ἦθε
λε νὰ σέρῃ τῆς ἀπόφασιν αὐτῆ τῆ κύρου νὰ εἶναι οὐπειθῆς ὡς τῆς
ἄλλους. λοιπὸν ὡς εἶδεν ὁ κύρος ὅτι δὲν σέρῃ αὐτὸν δεῖ βασιλεία.
ὁ ὧς τῆ ἀρταμβάρου, ὥρεσε ταὶ παιδία ταὶ ἄλλα καὶ ἔπασσε αὐτὸν
καὶ τῆ ἔδωκεν πολλὰ βάρη. τὸ δὲ παιδί αὐτὸ ὁ ποὺ τὸ ἔδωκεν, κλαίον-

τας ἔδραμε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶ. καὶ εἶδε καὶ τὰς πληγαὶς ὅπου
 εἶχεν ἀπὸ τῶν ῥαβδισμῶν. ὡς δὲ εἶδεν ὁ πατὴρ αὐτῶ ὁ ἀρτεμβαρὴς
 τὰς πληγὰς τῆ παιδὸς καὶ τὸ δάκρυον, καὶ ἀκούσας καὶ τὰς ὕβρεις
 ὁ ποῦ εἶπεν πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῶ ὁ κύρος. ἐθυμώθη πολλὰ καὶ ὡς εἶχε
 παρήρσιαν ὡς ἀλγῆτος καὶ ἐνδοξος ἀρχὸν τῆς βασιλείας ἔδραμε πα-
 ρδούς εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε τα γλυκύματα ὅλα καταλεπῆς κα-
 θὼς ἤκουσε παρὰ τῆ μητρὸς αὐτῶ. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἤκουσε ταῦτα ὑπὸ
 τῆ ἀρχοντος, ἐθυμώθη πολλὰ καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐλογιάσας περὶ
 τῆς βασιλείας τῆ παιδὸς πῶς εἶναι καὶ πῶς ἐγένετο. καὶ μήπως δι-
 λεῖ κατ' αὐτῶ ἐναίτιον. Ὁ παρδούς ἐσεῖλε ὁ ἥπεραι τὸν κύρον ἐμ-
 ποροῦν αὐτῶ. καὶ ὡς αὐτῶ ἦλθε λέγει πρὸς αὐτὸν. δὲ πῶς αἰτίαν
 εἶνα παιδί ὡς αὐτῶ ἐσένα κάμνεις τοσῶ ἀπικία εἰς ἐνός ἀρχοντος υἱὸν
 καὶ τὸν ὕβρισις καὶ καὶ τὸν δῆρως. ὁ δὲ κύρος ἀπεκρίθη χλευα καὶ
 ναν φόβον, καὶ μετὰ παρήρσιαν καὶ ἐλπίδας πρὸς τὸν βασιλέα
 καὶ εἶπεν. ἐρωτᾷσε βασιλεῦ. ἡ βασιλεία σου κραζὴς τοὺς ἀρχοντας
 σου καὶ ὅλον τὸν λαὸν καὶ ὀρίζης ἐναντίον ἐρισμόν ὅτινα τὸν κάμωμαι. ὁ
 ὕλοι ποροσκυγῶ καὶ ὁ ὀρισμός σου γίνεται. καὶ ἐὰν τύχη καὶ ὀρε-
 θῇ τις ἀνυπότακτος καὶ ἀπειθής καὶ δὲν κάμνει τὸν ὀρισμόν σου
 παιδύεις αὐτὸν, ἢ ἐχθρὸς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπεκρίθη, ὅτι παιδύωντον.
 τότε λέγει ὁ κύρος πρὸς τὸν βασιλέα, οὕτως ἐποίησα καὶ ἐγὼ καὶ
 ἐπαμείβουσα τὸν ἀνυπότακτον καὶ ἀπειθῆ. καλὰ καὶ ἀνῆσθαι με πα-
 ρδία καὶ εἰς γέλοιον τὸ ἐκάμαμην. πλὴν δὲ βασιλέα ἐμὲ ἐψήφι-
 σαν, νὰ ἔχω ἐξουσίαν εἰς αὐτοὺς νὰ παιδύω ἐμείνους ὁ πῶ δὲν εἶναι
 εἰς τὸν ὀρισμόν μου. καὶ δὲ τὸ ἐδῆρα καὶ τῶ ἀρχοντος τούτου τὸν υἱὸν
 δὲ νά με παρακούσῃ νὰ κλέψῃ καὶ τὸν ὀρισμόν μου, ἀκούσας δὲ ὁ
 βασιλεὺς τοὺς λόγους τῶ κύρου καὶ ἰδὼν καὶ τὴν τόλμαν καὶ παρ-
 ῆρσιαν ὅπου εἶχε. εἶδε καὶ τὴν θεωρίαν αὐτῶ καὶ τὸ σχῆμα ὁ ἐθαύ-
 μασε. ἡθέλησε δὲ ὁ βασιλεὺς νὰ ἰδεῖ πῶς ὁ υἱὸς εἶναι ὁ κύρος, καὶ ἐζή-
 τῆσε τὸν πατέρα αὐτῶ καὶ οὕτως ἦλθεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξέταξε τὸν
 βουκόλον καὶ ἐδῆρα κακῶς καὶ βαρέως νὰ τῶ εἴπῃ πῶς ὁ υἱὸς εἶναι ὁ
 κύρος. ὁ δὲ βουκόλος μὴ δυνάμενος νὰ ὑπομείνῃ τῶ ῥαβδισμῶν
 καὶ τὰ μαρτύρια τῶ βασιλέως ὡμολόγησε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
 ἔτι τὸ παιδί αὐτὸ ὁ κύρος τῶ τὸ ἔδωκεν ὁ ἀρχὼν δὲ νὰ τὸ σκοτώσῃ. ὁ
 ὡς αὐτῶ ἀπόθανε τὸ παιδί του τὸ ἐκράτησε νὰ το αἰσθρέψῃ καὶ νὰ τὸ ἔχῃ

εἰς τὸν τῆ παιδίου αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας ἤτοις ἐπληρο-
 φορήθη καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι αὐτὸ τὸ παιδί εἶναι τῆς θυγατρὸς τε.
 ὁ πῦρ τὸ ἔδωκε τῇ ἀρχῇ νὰ τὸ σφάξῃ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ αὐτῷ θυ-
 μῷ καὶ ὀργῇ νὰ θανατώσῃ τὸν κύρον. καὶ ἔτις ἐκράξεν ὅλους τοὺς
 σοφες καὶ μάγους καὶ ἀστρολόγους καὶ ἐσυμβούλευθ' ὅτι μετ' αὐτοὺς
 κατὰ τῆς ζωῆς τῆ κύρης. διότι θελεῖ βασιλεύσει καθὼς εἶδεν ἐκείνα
 τὰ θαύματα ὁράματα. ἀλλ' ἡ βουλή τῆ θεῆς ἐνίκησε καὶ νικᾷ. ὅτι
 λέγει ὁ θεὸς Δαβὶδ. κύριος ὁμοσκεδάζει βουλάς ἐθνῶν. ἀδτεῖ ἡ
 λογισμὸν λαῶν. καὶ ἀδτεῖ βελας ἀρχόντων. ἡ δὲ βουλή τῆ κυρίας
 εἰς τὸν αἰῶνα μένει. ὅμως ἀπεκρίθησαν οὗτοι οἱ σοφοὶ καὶ ἄλλοι ὅσοι
 ἦτον καὶ εἶπαν τὸν βασιλεῖα. ἤξευρε ὅτι τῷ βασιλεῖαν ὁ πῦρ ἔδωκε
 νὰ λαβῇ τὸ παιδί. ἐπληρώθη. διότι ἔγινε βασιλεὺς τῷ παιδίαν. ὅ-
 τινι τῇ φόβου καὶ λογισμοῦ ὁ πῦρ ἔχῃ, δὲ τὸ παιδί, μὴ λυτῆσαι
 καὶ ἀδμενέει, ὅτι ἐτελειώθη ὡς εἶπαμεν ἡ ἐξουσία αὐτῇ εἰς τὰ παι-
 δία. ὁ δὲ βασιλεὺς αἰς ἤκουσε τοὺς λόγους παρὰ τῶν σοφῶν
 εἰφρανθὴ πολλὰ καὶ ἡγαλλιάσθη δὲ τῷ ὄραν. ἀμὴν ἡ καρδιά του
 ἐβαφῇ εἰς τῷ κακίαν καὶ ἐπαρᾶσται. καὶ ἔσονται νὰ δώσῃ αὐτὸ τὸ
 παιδί τὸν κύρον τὸν ἔγγονα αὐτῇ τῇ ἀρχόντος τῇ ἀρπαγῇ νὰ τὸ θανα-
 τώσῃ. καὶ αὐτὸς δὲν ἔκαμε τὸν ὀρισμὸν του. ἐσεῖλε καὶ ἱππῆρας τὸν ἔχον
 αὐτῇ τῇ ἀρπαγῇ καὶ τὸν ἔσφαξε. καὶ ὤρεσε τὸν μαγείρον αὐτῇ καὶ
 ἐψῆσε τὰ κρέη τῇ κορυμίου τῇ παιδίου τῷ δὲ κεφαλῷ ἐβρασε.
 καὶ ἔτις κρᾶζει τὸν ἀρπαγῇ νὰ φαῖν μετ' αὐτῇ. καὶ ὡσαν ἐκάθι-
 σαν εἰς τῷ τράπεζαν, ἤφεραν τῇ βασιλεῖας χάριμα φαγητὰ. τῇ δὲ
 ἀρπαγῇ ἤφεραν τὰ κρέη τῇ παιδίου του ἐψῆσεν. καὶ μὴ ἤξεύρον-
 τα ἔτρωγαν αὐτὰ. ὁ δὲ βασιλεὺς δὲ νὰ ἐγνωρίσῃ ὁ ἀρπαγῇ ὅτι τῇ
 παιδίου τῇ ἦσαν τὰ κρέη ὁ πῦρ ἔτρωγαν, εἶχεν (ροδίαν τῇ μαγείρῃ
 καὶ ἤφερε τῷ κεφαλῷ καὶ τὰ χέρια εἰς ἓνα μεγάλον πινάκι καὶ τὰ
 ἐβαλεν εἰς τῷ τράπεζαν ὁμοίως εἰς τὸν ἀρπαγῇ. αἰς δὲ εἶδε τῷ
 κεφαλῷ καὶ τὰ χέρια ἐγνώρισε πῶς εἶναι τῇ φιλάτου ἡοῦ αὐτῇ
 ὁ ἐλεεινὸς πατήρ τὰ μέλη ἐκείνη. καὶ παρόδους ἐσφαῖν εἰς τῷ
 καρδίαν καὶ ἐτρόμαξε καὶ ἐλυπήθη πολλὰ καὶ ἐκλαυσεν πικρῶς.
 καὶ ἀπὸ τότε ἐβαλεν ὀργῇ εἰς τὸν βασιλεῖα δὲ νὰ κάμῃ τῷ ἐκδι-
 κῇ. ἀμὴν δὲν ἰδιώτεον. πλὴν ἐφύλασεν αὐτῷ δὲ νὰ εἴρῃ και-
 ρόν. ὁ δὲ κύρος δὲ γῆκεν ἀπὸ τῷ μηδὲν καὶ ὑπὲρ εἰς τῷ περσίαν

καὶ δούρευσεν αὐτὸν ἐπεὶ ἦλθε δὲ εἰς ἡλικίαν ἀνδρὸς. καὶ ὁ ἀρπαγὸς πατή-
τις ἔγραψε γράφας εἰς αὐτὸν καταπάνω τῆ βασιλείας. καὶ ἀνέγκα-
ζοντο νὰ ἔλθῃ μὲ φυσάται νὰ λάβῃ τὴν βασιλείαν. ὁ δὲ κύριος ἀταγ-
καδοὶς πολλὰ ἦλθε κατὰ τὴ βασιλείας τὴ παπὰ αὐτῶ, καὶ πολέ-
μους ἐνίκησεν αὐτὸν καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν.

Τέλος Βασιλείας Δαρείου. Βασιλεία κύριε ἐγγόνε Δαρείου.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΝ Ο ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΥ Ο ΚΥΡΙΟΣ. ΚΑΙ ΕΓΙΝΕ ΜΕ-
ΓΑΛΙΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΚΑΙ ΦΟΒΕΡΟΣ. Ο ΔΕ ΚΡΟΪΣΤΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ Τῆ
ΛΥΔΩΝ ἦλθε μετὰ διωκτικῶς μεγάλης καὶ φοβερᾶς νὰ πολέ-
μῃσιν τὸν κύριον. ὁ δὲ κύριος ὁ βασιλεὺς ἔσειλε ὁ ἤφεραν τὸν Δανιὴλ
τὸν πορφύρεον καὶ ἐρώτησεν αὐτὸν νὰ εἰπῇ ἂν εἴναι καὶ νικήσῃ τὸν
κροΐστον τὸν βασιλέα. ὁ δὲ Δανιὴλ δὲν ἠθέλησε. καὶ ὁ κύριος ἐβαμύθη
εἰς αὐτὸν καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, καὶ δι' ἄλλας
πολλὰς ἀγίας ὅπως γράφει ἡ παλαιά. τὰ δὲ λεοντάρια ἔδραμαν εἰς
τὸν Δανιὴλ καὶ ἐκαταφίλησαν τοὺς πόδας αὐτῶ. ὡς δὲ εἶδεν ὁ κύριος
ὅτι δὲν ἔβλαψαν αὐτὸν τὰ λεοντάρια. εὐγαλεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν λάκκων
καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὰς πόδας αὐτῶ. καὶ ἐπεσοκύνθησεν αὐτὸν καὶ ἔβρα-
νεν αὐτὸν εἰς σὲ. ἦγοντο ἑπτάμισα καὶ συμπάθησεν αὐτὸν. καὶ ὡς κα-
λῶς ἐδίδου τὸν Θεὸν καὶ εὐχαρίστων αὐτὸν καὶ διώκοι νὰ πολεμή-
σῃ μὲ τὸν ὑπερήφανον κροΐστον καὶ ἀρπαγὸν βασιλέα. ὅτι ὅλον τὸν
κόσμον ἐδούλωσε καὶ δὲν ἐχόρτασε, καὶ ὁ Δανιὴλ δεηθεὶς τῶ Θεῷ ἀ-
πεκάλυψεν αὐτῶ περὶ τῶ κύριου. καὶ λέγειτο ὁ Δανιὴλ. ἦν δούρε ὅτι
νικήσῃ τὸν κροΐστον. καὶ τὸν πάντας εἰς τὰ χερσὶ αὐτοῦ αἰχμηλάτων. ὅτι
δὲν εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν δὲν τῶ πο-
φῆται ἡσάου, ὅτι οὕτως λέγει κύριος ὁ Θεὸς τῶ Χερσὶ αὐτοῦ κύριω.
ὅτι ἐγὼ εἰμι βοηθὸς αὐτῶ. νὰ ὑπακούσω αὐτῶ ἔθνη. καὶ τὴν διώ-
κων αὐτῶ τῶ ἐχθρῶν τῶ βασιλέων. θέλω κάμει ἀδύνατον. καὶ
θέλω ἀνοίξῃ στρατὸς ἐμφορῶν αὐτῶ. καὶ θέλω ἦσθαι βοηθὸς αὐ-
τῶ νὰ σωθῶν πόδας χαλκᾶς καὶ νὰ τῶς ἀφανίσω. καὶ θησαυ-
ρὸς ὁ ποῦ εἴναι κεκρυμμένοι θέλω τοὺς ἀνοίξῃ καὶ νὰ τῶς φανερώ-
σω. ἦγοντο τῶ βασιλεῖς ὁ ποῦ θέλει παραδώσει ὁ Θεὸς εἰς χεῖρας
τῶ κύριου νὰ τοὺς ἀφανίσῃ. καὶ νὰ τοὺς ὀλοοθρεῖσαι νὰ λάβῃ τὴν
βασιλείαν αὐτῶ. καὶ τὸν βίον καὶ τὴν δόξαν δὲν νὰ ἐγνωρί-
σῃ ὅτι κύριος ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ δυνατὸς ἐπαρίδωκεν αὐτὸν εἰς χε-
ρας τῶ

ρας τὸ κύριον . καὶ εἶπεν θέλει κτίσει καὶ τὴν πόλιν μου ἱερουσαλήμ .
 καὶ τὸν λαόν μου τὸν ἀχμαλώτων χωρὶς δῶρα θέλει τὸν ἀποσείλει
 ἐκεῖ . ὁ δὲ κύριος ὁ βασιλεὺς ἀκούσας ταῦτα , ἐπίσεν εἰς τὰ ποδάρια
 τοῦ Δαυὶδ καὶ εἶπε . ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐγὼ νὰ ἀφήσω ἀπὸ τὸν τό-
 ποι μου τὸν λαὸν τὸ Ἰσραὴλ ἵνα λατρεύσωμεν τὸν θεὸν αὐτοῦ εἰς τὰ ἱε-
 ροσόλυμα . καὶ ἔλαβε χαρὰν μεγάλῃν ὡς ἂν ἤκουσε τοὺς λόγους τοῦ
 Δαυὶδ ὅτι νὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ κροίσον καὶ ἄλλους βασι-
 λείας . ὁ ἀρματάει κατὰ τὴν κροίσον . καὶ πολέμου ἡνιοκῶν ἐνίκη-
 σεν ὁ κύριος . ὡς δὲ εἶδεν ὁ κύριος ὅτι ἐνίκηθῃ ὁ κροίσος , ἐδῶξεν τὸν καὶ
 ἔπασέν . ὁ κύριος καὶ ἔκοψεν ἀπὸ τὸ φουδάτον αὐτοῦ τετρακοσίαις
 χιλιάδες . καὶ τοὺς ἄλλους ἐπῆρην ἀχμαλώτους . τὸν δὲ κροίσον ὁ κύ-
 ρος ἔβαλε εἰς ξύλιον σκάμνον ὁ πῦρ εἶχε τρεῖς ποδάρια καὶ τὸν ἐκά-
 θισεν εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ ἔτρεχεν ὁ κόσμος καὶ τὸ ἔβλεπεν ὡς καπνο-
 χυμῶν καὶ νεκρῶν . καὶ ὡς ἂν ἐνίκησεν ὁ κύριος ἔσειλε τὸν λαὸν τὸν
 Ἰσραὴλ εἰς τὸ ἱερουσαλήμ καθὼς ἔταξε τὸ θεὸς καὶ τὸ Δαυὶδ . ὁ ποῦ ἦτον
 ἀχμαλώτος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ ποῦ ἡ χμαλώτισθῃ παρὰ τοῦ Να-
 βουχοδονόσορ . τὸν ὅποιον λαὸν τὸν ἔσειλε τὸν ζοροβάβελ . καὶ
 ἔδωκε καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ νὰ τὰ βαλλομεν ὡς ἂν κτι-
 σθῇ ὁ ναὸς ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ . τὰ ὅποια σκεύη τὰ ἐπῆρην ὁ Ναβουχο-
 δονόσορ . καὶ δὲν ἠθέλησεν ὁ λαὸς ἡγεμεν οἱ Ἰσραῖλοι νὰ εἰπῶν μόνον
 σκῆπτρα δύο ἡμῖν , ἡγεμεν χιλιάδες πενήντα οἱ ὅποιοι ἠπῆραν
 μετὰ τοῦ ζοροβάβελ . οἱ δὲ ὅποιοι Ἰσραῖλοι ὁ ποῦ ἔμεναν ἦσαν
 σκῆπτρα ἐν ἑα ἡμῖν . καὶ μετὰ ταῦτα ἐπαρακάλεσεν ὁ Δαυὶδ τὸν
 βασιλεῖα καὶ ἐπέμψεν καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν ἱερουσαλήμ . ὅταν δὲ ἔβα-
 σίλευσεν ὁ κύριος εἶπεν ἦτον ἀπὸ κτίσεως κόσμου , δ π) ν β . τῆτος ὁ
 κύριος ἡ χμαλώτισε πολλοὺς βασιλεῖς καὶ τὴς εἶχεν εἰς τὴν φυλα-
 κὴν ὡς νὰ τὴς καταφρονεῖ καὶ νὰ τοὺς ἀπμάζει . καὶ ὅταν ἠθέλει νὰ
 εὐρει ἔξω εἰς ἰορδάνην , ἦεν ἄλλῃ χαρὰν . ἔβαλε τὴς βασιλεῖς ἐκεί-
 νους καὶ ἔσυναν τὸ ἀμαξίον με τοὺς ἄμουσαν . ἡγεμεν σχολία . καὶ
 ἔνας ἀπὸ τὴς βασιλεῖς ἐκείνους ὁ ποῦ ἐτράβιζαν τὸ ἀμαξίον ἐγύριζεν
 συχνὰ καὶ ἔβλεπε τὸ ἀμαξίον , ἡγεμ τὴς τροχῆς ὁ ποῦ αἰέθωναν καὶ ἐκα-
 πῆβαιναν καὶ ἰθαυμάζον . εἰ δὲ αὐτὸν ὁ κύριος ὁ βασιλεὺς ἀπάσας
 ἀπὸ τὸ ἀμαξίον πῶς γυρίζει ὀπίσω καὶ βλέπει καὶ ἰθαυμάθῃ πολλά . καὶ
 εἰ περ ἐνὸς ἀπὸ τὴς ὑπῆρτας , εἰ περ ὡς πάλαι συνετὰ γυρίζει
 ὀπίσω

ὀπίσω τε καὶ βλέπει. καὶ δὲν ἀφίνει τὸ ἀμάξι νὰ τρέχει. καὶ τῷ πο-
 τὰ φόβου πολλοῦ καὶ τρόμου ἀπεκρίθη. ὅπ τοὺς τροχὰς βλέπω
 πῶς ἀνεβαίνουν καὶ κατεβαίνουν. καὶ κατὰ τὸ ἄσπετον καὶ ὁρ-
 καιρον τῷ κόσμῳ τούτῳ, πῶς τὰ κάτω ἀνεβαίνουν ἀπ' αὐτῶν. καὶ τὰ
 ἀπ' αὐτῶν κάτω. ὡς δὲ ἤκουσε τὸν λόγον τῶν οὗ κύριος ἐσπολογίσθη
 εἰς τὸν ἐαυτὸν καὶ ἐκατάλαβε τὴν ἔνοian τῷ λόγῳ. καὶ ἐν τῷ ἁμα-
 ῖῃ ἐπληρώθη καὶ ἔλυσε αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ τοὺς ἀνέβασεν εἰς τὸ
 ἀμάξι καὶ μεγάλως τῆς ἐπῆμψε, καὶ τῆς ὥρας τοὺς ἐλδοθῆρῶσεν.
 ἐκεῖ δὲ εἰς τὴν βαβυλῶνα ὃ πῶς εἰσέσχετο αὐτὸς ὁ κύριος ἦταν ἕνα
 θῆρον μέγαν, καὶ ὅλοι οἱ βαβυλώνιοι τὸ ἐφορῶσκον ὡς
 θεόν. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κύριος τῷ Δανιήλ ὅπ φορῶσκῶσεν καὶ σὺ
 τὸν θεόν αὐτὸν. λέγει ὁ Δανιήλ, ἐγὼ φορῶσκῶ βασιλεῦ τὸν θεόν τῷ
 ἐρατοῦ καὶ τῆς γῆς. αὐτὸν δὲ τῆς γῆς νὰ ἰδεῖς τὴν δύναμιν αὐτοῦ τοῦ
 θῆρον ὃ πῶς τὸ φορῶσκῶ ὡς θεόν. δόσμου ἔξουσιν καὶ θῆλεις
 ἰδεῖ πῶς θέλω τὸ φορῶσκει χωρὶς κανένα ἄρμα, μόνον μετὰ δύνα-
 μιν τῷ ἀληθινῷ θεῷ μου. ὃ δὲ βασιλεὺς ἔχων ἀγάπην πολλὴν εἰς
 τὸν Δανιήλ, εἶπε τὸν καμὲ ὡσαν θῆλεις. τότε ἐπῆρην ὁ Δανιήλ πῶ-
 σαν. καὶ ξύγην. καὶ τείχης. καὶ ἐξυμῶσά τα ὅλα ἀντάμα καὶ ἔκαμε ψα-
 λμὸν δώδεκα καὶ ἐξέτα εἰς τὸ σῶμα τῷ θῆρι. καὶ παρῶσεν ἔσκα-
 σε τὸ θῆρον ἐκεῖνο. οἱ δὲ βαβυλώνιοι ὡς εἶδαν ὅπ ἐφῶσκον ὁ Δα-
 νιήλ τὸν θεόν τοὺς πολλὰ ἐθυμῶθησαν καὶ ἐδράμασαν ὅλοι εἰς τὸν βα-
 σιλεῖα κύριον καὶ εἶπαν αὐτῷ. δόσμας τὸν Δανιήλ νὰ τὸν φορεύσωμεν.
 εἶδὲ καὶ σὲ θανατώνωμεν ὡς δὲ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὴν ὁμόνοιαν ἐ-
 ρμῶν τῷ λαῷ ἐφοβήθη. καὶ ἐπαρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.
 καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν βαβυλῶνα ἦτον ἕνας μέγας λακκος καὶ εἶχε μέσα
 ἐπὶ λέοντας. καὶ ἐκεῖ μέσα ἔειξαν ὁ Δανιήλ ὅλα νὰ τὸν φάγῃ. ὅ-
 μως ἔκαμεν ἐκεῖ μέσα μετὰ λεοντάκια ἡμέρας ἔξη. καὶ τῷ καιρῷ
 ἐκείνῳ ἦτον καὶ ὁ φορῶσκει Α' βακκὺς εἰς τὰ ἱεροσόλυμα. καὶ εἶχε
 βρώσει ὅσῃ νὰ τα ὑπαγεῖ εἰς τὰς ἐργάτας ὃ πῶς εἶχεν εἰς τὸ χω-
 ράφιτε. καὶ ἐπῆρε καὶ ψαμί, ὅπ ἦτον καρὸς θῆρας. καὶ παγενέμενος
 εἰς τὸ χωράφι, ὑπῆντοσεν εἰς τὴν ἐράταν τὸν ἀρχιερέα τῆς Μι-
 χαήλ. καὶ λέγει τοῦ ἀγγέλου Α' βακκὺς φορῶσκει, τὸ φαγὶ αὐτὸ
 νὰ τὸ ὑπαγεῖς τῷ Δανιήλ εἰς τὴν βαβυλῶνα ὅπ ἔχει ἡμέρας ἔξη ὃ
 πῶς εἶναι εἰς φυλακὴν καὶ δὲν ἔφαγε καὶ εἶναι πενησμενός. λέγει

ὁ Α' βα-

ὁ Ἀββακούμ. ἀφ' ὧν τὴν βαβυλώνα δὲν τὴν εἶδα. καὶ τὸν
 λάκκον ἧς λέοντων δὲν ἤξεύρω πού εἶναι, ὅπως καὶ ὑπάγω. τότε
 ἔπασεν αὐτὸν ὁ Μιχαὴλ ἀπὸ τῆς κορυφῆς καὶ τὸν ἐβάστα. ὁ τὸν ἐπῆ-
 γχυ ἕως τὸν λάκκον ἧς λέοντων καὶ ἔκραξεν ὁ Ἀββακούμ, Δανιὴλ,
 Δανιὴλ ἔπαρε αὐτὸ τὸ φαγὸν πᾶσι εἰσελεῖν ὁ θεὸς καὶ εἴτε Δανιὴλ.
 ἐθυμῆθη καὶ ἐμὲ ὁ θεὸς καὶ δένυε ἄρῃεν καὶ ἀποθάνω. τότε ἐποκάθη ὁ ἔ-
 φαγος ἕως οὗ ἐχόρτισεν. καὶ πάλιν ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἀρπάζει
 τὸν κοροφίτην Ἀββακούμ ὁ ἠπῆγχε εἰς τὰ ἱεροσόλυμα ὁ πᾶς λέγειν
 ὅτι εἶναι δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸς, ἕως ἐκεῖ ἀπὸ τῆς βαβυλώνα. καὶ
 πάλιν ὅταν ἐπῆγε τὸ μαγέρεμα εἰς τοὺς ἐργάτας ἦτον ζεῖον. καὶ τὸ
 παχὺ ὑπῆρχε ὁ βασιλεὺς κύρος καὶ εὐγαλε τὸν Δανιὴλ ἀπὸ τὸν λάκ-
 κων ἧς λεονταριῶν ζονταιὸν καὶ ὑγειή. καὶ ἐκείνους ὁ πᾶς τὸν ἐλεῖαν
 τοὺς ἐβαλε μέσα εἰς τὸν λάκκον καὶ τοὺς ἔφαγαν τὰ θηρία. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς μετὰ κυρὸν ἀδενήσας ἀπόθανε. καὶ ἐκαμῶ εἰς τὴν βασι-
 λείαν χρόνος λβ.

Θάνατος κύρου τῆ ὀντος Βασιλείως. Βασιλεία Δαρίε
 τοῦ υἱοῦ κύρου.

Η Ετὰ τῶτον ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτῆς Δαρείος ὁ καυερούσης. καὶ
 ὡσαν ἐβασίλευσεν ἐκίνησαν πόλεμον κατ' αὐτῆς οἱ αἰδιόπεις
 ὁ ἐκινδύνευσεν πολλὰ οἱ δὲ ἐβραῖοι ὁ πᾶς ἐματικῆσαν εἰς τὴν μη-
 δ' ἀνὴ χώραν, ὡς ἔμαθαι τὸ το. ἄφικαν τῶτον τὸν βασιλεῖα Δαρίον
 ὁ ἐφυγαν καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν ἱερουσαλήμ. καὶ ἦτον πληθὺς πολὺ
 ἧς ἐβραίων. καὶ ὡς ἔμαθε τὸ το ὁ Δαρείος ἔστειλε τὸν ὀλοφέρνην
 τὸν στρατηγόντου καὶ ἐπολέμα τὴν ἱερουσαλήμ, καὶ ἐσυμβήνεα
 πῶς αἰμα φοβερὸν τὸ ὁ ποῖον θέλετε τὸ ἀκῆσει. μία ἐβραία ὀνόματι
 Ἰουδὴθ ἐσυμβουλεύθη εἰς τὸν αὐτὸν τῆς κατὰ τῆς στρατηγού ὁ ἰο-
 φέριε ὅπως νὰ τὸν θανατώσῃ. καὶ ἔκαμε τοιαύτην μηχανήν. ὅτι ἦρχε
 εἰς αὐτὸν κρυφὰ σκεπασμένη ἐκεῖ ἔξω ὁ ποῦ ἦν καὶ εἰπεται. ὅτι
 ναχαρίσης αὐτῇ χαρίσματα. καὶ νὰ τῆς πᾶς δώσῃ τὴν πόλιν καὶ
 τοὺς ἐβραίους εἰς τὰς χεῖρας του. ὡς δὲ εἶδε τὸ κάλλος τὸ θαυμαστὸν
 καὶ εὐμορφάτατον ἔπεσεν εἰς ἀγάπην πολλήν εἰς αὐτὴν ὅπως νὰ
 κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς. αὐτῇ ὡς εἶδε τὸ ὀλοφέρνην ὅτι ἔπαισεν ὅλους
 τὴν ἀγάπην αὐτῆς, καὶ εἰπεται. μηδὲν ἀφίσης τινα εἶδεν ὅτι εἶναι δ' αὖ
 νὰ μηδὲν μεῖδῃ. καὶ ὡς ταῦτα θέλει μετ' αὐρὴ εἰς ἄδειαν νὰ κοιμηθῇς

ΜΕΤ' Αὐτῇ

μετ' ἐμοῦ. ὁ δὲ Ὁ λοφέρνης ἐπὶ τὸν δῶκεν εἰς τοὺς λόγους τῆς. καὶ ἦτον
μόνος μετ' αὐτῆς. καὶ πνός δὲν ἔδειξεν, ὅδ' ἔπνεα τὴν εἶδεν. ἔκαμε δὲ
ἡ ἐβραῖα μετ' αὐτῆς ἡμέρας τρεῖς. καὶ ἦν ἔδειξεν καὶ ἔκοψε τὴν κε-
φαλὴν αὐτῆς ἐπὶ ὁ πᾶς ἐνομιᾶτον. τότε ἐπῆρεν αὐτὴν καὶ κεφαλὴν
κρυφῶς τὴν νύκτα καὶ πνός δὲν τὴν ἐνόησε. καὶ ἦλθε καὶ ἐμπήκεν
εἰς τὰ ἱεροσόλυμα. καὶ ὑπῆγε τὴν κεφαλὴν τῆς Ὁ λοφέρνης καὶ τὴν
ἔδειξεν ἐμφορῶν τῆς ἐβραίων τῆς πορκαίαν ὡς οὐ εἶδαν τὴν κε-
φαλὴν ἐχάψαν χαρὰν μεγάλην. καὶ ὡσαύτῃ ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἐβαλα
τὴν κεφαλὴν τῆς Ὁ λοφέρνης εἰς ἓνα κοντὰρι ἀπάνω καὶ τὸ ἔστησαν
εἰς τὸ τείχος καὶ τὸ ἐνέμωσαν, ὡς δὲ εἶδε τὸ φουσατον ἀπέξω τὴν
κεφαλὴν τῆς στρατηγῶν αὐτῶν, ἔδραμαν εἰς τὴν τείχος αὐτῆς. ὁ ἦν ἦν
τὸ κορυφὴ χωρὶς κεφαλὴν. ὡς δὲ εἶδαν τὴν τοιαύτην καταδίκην τῆς
ὥρας ἐφυγῶν ὅλον τὸ φουσατον. καὶ ἐλύθη ὁ πόλεμος. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἀδελφὸς αὐτῆς ἀπέθανεν.

Θάνατος Δαρείου. Καὶ Βασιλεία Ἀρταξέρσης καὶ Νεεμίας
Ἰουδαίου.

ΜΕτὰ τὸν ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης καὶ Νεεμίας Ἰουδαίος ἐκ
τῆς ἀνέμου Δαβὶδ. ἡ γὰρ πᾶσα δὲ πολλὰ ὁ Ἀρταξέρξης τὸν
Νεεμίαν, ὁ δὲ Νεεμίας ἐπαρκαλίσσετο πολλὰ τῆς Ἀρταξέρξης ὅπως
να τῆς δώσῃ θέλημα να ὑπάγῃ να ἐπιστῇ τὴν ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Ἀρ-
ταξέρξης ἔκαμε τὸ θέλημα αὐτῆς καὶ ἔδωκε τὴν ἀδειαν. ὁ δὲ Νεε-
μίας ἐπῆρε βίον πολλὸν καὶ ὑπῆλθε εἰς τὴν ἱερουσαλήμ μετὰ ἔδρα
τῆς πορκαίαν καὶ ἐκτίσας τὸν ναὸν καὶ τὴν ἱερουσαλήμ μετὰ καὶ ἄλ-
λους πολλοὺς ἱερωμένους καὶ ἀρχοντας διὰ χρόνους μς'. ὁ δὲ βασι-
λεὺς ἀδελφὸς αὐτῆς ἀπέθανεν.

Θάνατος Ἀρταξέρξης. Βασιλεία Ἀρταξέρξης τῆς μα-
κροχείρου.

ΜΕτὰ τοῦτον τὸν θάνατον ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ μακρό-
χειρος. καὶ πᾶς αὐτὸν ἐγένοντο ἄλλοι πολλοὶ βασιλεῖς τῆς περ-
σίας καὶ ἐπάταξαν πολλὰ ἔθνη. καὶ ὑποδούλωσαν εἰς τῶν περσῶν
τὴν βασιλείαν. ἐκράτισε δὲ ἡ βασιλεία τῆς περσῶν ἀπὸ τῆς πορ-
καίαν ἕως τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου. ὁ ἐγένοντο χρόνοι διὰ
κόσοι τριάντα.

Τέλος τῆς τῆς Περσῶν Βασιλείας. Βασιλείας ἀρχὴ ἐλλήνων,
καὶ ὅθεν ἤρξαντο.

ΕΝ δὲ τοῖς χρόνοις ἐκείνοις ἐβασίλευσεν ἡ γῶρα τῆς μακεδόνων.
καὶ παρῶτος ὁ ποῦ ἐβασίλευσεν ἦτον ὁ κραταὸς. καὶ ἐπράττει τὴν
Βασιλείαν χρόνους καὶ. καὶ ἀπέθανεν.

Θάνατος κραναοῦ.

ΕΤΑ ΤΕΤΟΝ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ ἄλλοι εἰκοσιτρεῖς βασιλεῖς καὶ ἀπέ-
θαναν.

Βασιλεία Φιλίππου τῆ Μακεδόνος.

ΕΤΑ ΤΕΤΟΣ ΕΒΑΤΙΛΕΥΣΕ Φίλιππος τῆ Α' λεξανδρου ὁ πατήρ.
ἦσαν δὲ τὸν ἐλλήνων διδάσκαλοι καὶ ποιηταὶ σοφοκλῆς. ἡ-
ράκλειτος δειππίδης. ἡρόδοτος σωκράτης. καὶ ὁ μέγας πυθαγό-
ρας. ἰσοκράτης. δημοδοκίης. ἐβασίλευσε δὲ Φίλιππος χρόνους καὶ.
καὶ ἀπόθανεν.

Σφαγὴ Φιλίππου Βασιλέως. Βασιλεία Α' λεξανδρου ἡ αὐτῆ
καὶ αὐτοκράτορος.

ΕΤΑ ΔΕ Τὸν θάνατον τέτου ἐβασίλευσεν ὁ ἡὸς αὐτῆ Α' λέξαν-
δρος τὸν ὁ ποῖον ἔκαμε μετὰ τὴν γυναικατοῦ τὴν ὀλυμπιάδα.
ἀμνή ὁ Α' λέξανδρος ὡς λέγουσιν αἱ ἱστορίαις, δὲν ἦτον ἡὸς τῆ Φιλίπ-
που, μόνον τῆ νεκτεναβοῦ. ὁ ὁποῖος νεκτεναβὸς ἦτον βασιλεὺς τῆς
αἰγύπτου, καὶ ἔσονται ὁ ποῦ ἔχασε τὴν βασιλείαν αὐτῆ, ἦλθεν εἰς
τὸ παλάτι τῆ βασιλείας Φιλίππου ὡς δούλος καὶ μάντις. καὶ μετὰ
τέχνας τῆς μαγίας τοῦ ἔκαμε καὶ ἐποιήθη μετὰ τὴν βασιλείαν τὴν
ὀλυμπιάδα. διότι δὲν ἔκαμε παιδί. καὶ ἔγκασθῶν καὶ ἔκαμε τὸν
Α' λέξανδρον. καὶ ὡσὺν ἐχρηνηθῆ ἦτον χειρτεμνὸς εἰς ὅλα. ἀνδρω-
μῆρος. φρόνιμος θεωρητικός. εὐμορφος. καὶ τὰ ἄλλα ὅσα χαρίσμα-
τα εἶναι εἰς τὰς ἀνθρώπους ὅλα τὰ εἶχε μοναχότου. καὶ δίδραμε
τὸ ὄνομά τοῦ εἰς ὅλῳ τῷ οἴκῳ μὲν, καὶ ἐφοβήθησαν αὐτὸν φόβον
μέγαν. καὶ πολευήσας τὸν Δάριον ἐνίκησεν αὐτὸν. καὶ ἦτον τότε χρό-
νους ἑπτὰ βασιλεὺς. καὶ ἔκοψε τὰ φεσάτατε ἑκατὸν τετρακτὰ χιλιά-
δας ἀσυνείων. ἐποροκινώσας αὐτὸν βασιλεῖς πολλοὶ καὶ μεγά-
λοι. καὶ τὸσιν ἐπλάτυθη καὶ αὐξάνθη ἡ βασιλεία αὐτῆ, ὅτι ἀπ' ἁ-
κρωτῆς ἀνατολῆς καὶ ἔως ἐσχάτων τῆς δυτῆς ἐβασίλευσεν. καὶ ἔξο-
ράκισε πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσαν φυλὴν. καὶ ὅλοι ἐγὼναι δούλοι τῆς

Τ

Βασι.

βασιλείας αὐτῆς. οὗτος ἔκτισε καὶ τὴν μεγαλόπολιν καὶ ὄξυακυσίαν
 Ἀλεξανδρείαν εἰς ὄνομα αὐτῆς. καὶ φθονήσαντες αὐτὸν ἔδωκαν αὐτῷ
 φαρμάκι καὶ ἔφαγε καὶ ἀποθανεῖν.

Θάνατος Ἀλεξάνδρου.

ΜΕτὰ δὲ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου εἰς πολλὰς ἀρχαὶ ἡ βασι-
 λεία αὐτῆς ἐμερισθῆ, καὶ ἀκύνεσθε πόσοι τὴν ἐπῆραν. περὶ δὲ
 κας μὲν τὴν μακεδονίαν ἐπῆρε βασιλείαν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ ἀγύ-
 ἐπῆρε τῆς αἰγύπτου. ὁ Ἀλεξανδρείας. σέλευκος ὁ καὶ νικάνωρ, ὅξυ-
 ἀν. ἐπὶ εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἐκρατῆσε τοὺς βαρβάρους. ἐπῆρε σω-
 ρίαν καὶ Βαβυλῶνα. τὴν ἡγοτος, ἐπῆρε τὴν πόρὸς τὸ ταύρον κιλικίαν.
 φίλων, ἐπῆρε τὴν μίδειαν. πύθων ἐπῆρε φρυγίαν, καὶ λωδίαν. με-
 λέανρος. ἐπῆρε παφλαγονίαν. εὐμύνης. ἐπῆρε καππαδοκίαν. κα-
 σανδρος ἐπῆρε, λυκίαν ἐλλάσσαν τον. λυσίμαχος ἐπῆρε θράκιον.
 ἀντίπατρος ἐπῆρε τὴν ποινικὴν. ὄξυάρτης. ἐπῆρε τὴν βακτριαν.
 Φίλιππος ἐπῆρε τὴν δραγοῖν. πῶρος ἐπῆρε τὴν Ἰνδίαν. φρατα-
 φέρνης, ἐπῆρε τὴν παρθίαν καὶ τὴν υρκανίαν. τὴν δὲ περὶ τὴν καὶ τὴν
 μεσοποταμίαν ἐπῆρεν ἀρεσιλαγίς. τοὺς τοὺς ὅλους τοὺς τοὺς ἐν-
 κησεν. ὁ Ἀλεξάνδρος. καὶ τὴν ἐμεριδύσε. καὶ εἰς τὸν θάνατον αὐτῆς εἰς
 τὴν ὄξυακυσίαν ὁ ποῦ ἔκαμιν ἀφικνύτους εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὁ ποῦ
 αἰκούσπε. τοῖς ὁ ποῖους εἶχε γνηπίους καὶ ἐδικούστου, ἡγαπητούς.
 Πτολεμαῖος δὲ ἐγένετο βασιλεὺς καὶ ἐκρατῆσε γλῶσσης αἰγύπτου.
 καὶ ἦτον ἀνθρώπος φρονιμώτατος. ὁ δὲ τυχεῖς. ὁ ἔλαβε χωρὰς πολλὰς
 καὶ κάσιν τῆς παλαιστίνης καὶ ἐκέρδησε πλεονέκτητον. καὶ ἀπὸ τότε καὶ
 ἐμπερθεῖν ὅσοι ἐγένοντο βασιλεῖς τῆς αἰγύπτου, ἡδεῖαν νὰ τὴν λέ-
 γων Πτολεμαῖος. ὄξυακυσίαν καὶ δόξαν αὐτῆς τῆς Πτολε-
 μαῖος. ἀφενήσας ὁ βασιλεὺς, ἀποθανεῖν.

Θάνατος Πτολεμαίου. Βασιλεία Πτολεμαίου τῆς Φιλα-
 δέλφου.

ΜΕτὰ δὲ τὸν θάνατον τούτου, ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φιλα-
 δέλφος. ὅστις ἦτον ἀνθρώπος φροναστής. καὶ ἐτίμα καὶ ἀγα-
 πα πᾶν τότε τοὺς σοφοὺς, καὶ λογιῖους, καὶ αὐτοὺς εἶχε συμβούλους.
 καὶ ὄξυακυσίαν αὐτῆς καὶ ἐπιμελείας, ἐπληρώθη εἰς τὴν ἀλεξάν-
 dreian πᾶσα ἐπιστήμη σφῶν διδασκάλων καὶ ὄξυακυσίαν μαθημά-
 των. αὐτὸς ἐκ πᾶσων τῶν γνησίων, καὶ ἀπὸ πᾶσαν τέχνων καὶ ἐπιστή-
 μων.

μιν ἐσιυάξε βιβλία εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν μυριάδας σαραντα.
 καὶ τῆτος ὁ βασιλεὺς ἠθέλησε νὰ καμῇ ἕνα ἔξαίρετον ἀρχαῖον εἰς
 τὴν βασιλείαν του ὁ ποῦνὰ μὴ δὲν τὸ ἔκαμν ἄλλος βασιλεὺς ποτὶ
 δευτέρῳ νὰ δείξῃ ὅτι ἔχει βίον παλαιόν, νὰ καμῇ ἕνα ἀχούρι κρυφα-
 νον τετέστιν ὅλον ἀποκρύφῃ ἄλλον πέτραν. Ἐπιμελεσθεὶς μὴ πναῖ
 φιλοσόφους, καὶ αὐτοὶ τὰ εἶπαι ὅτι αὐτὸς ἠθέλησε καμῇ βασιλεὺς τὸ
 ὁ ποῦσιν θέλω μιν εἰπεῖ, ἠθέλησε ἀφήσει ὁνομασθῆναι καὶ εἶπαι.
 νετὸν μετὰ τὸν Σαυατόν σου. καὶ ἠθέλησε πικρῇ ἀπὸ τῶν ἄλλων βασι-
 λεὺς περιεσώτερον. καὶ πλεον ἄλλος βασιλεὺς δὲν ἠθέλην εὐρεθῇ
 νὰ σὲ φθάσῃ εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον. λέγει οὖν ὁ βασιλεὺς, πῶς αἱ ὁ ποῦ
 λέγεται φιλόσοφοι, λήγουσιν ἐκείνη γένος εὐρίσκειται εἰς τὴν ἱερ-
 σαλήμ. Ἐνομάζονται ἑβραῖοι. λοιπὸν ἐκείνοι βασιλεὺς, εἶχαν πια
 μωσὴν τὸ ὄνομα του δευτέρου διδάσκαλόν της καὶ βασιλείας εἰς τοὺς
 παλαιούς καιρούς. καὶ θέλω μιν ἦσε ἀπὸ τότε ἕως χίλιοι καὶ ὀκτα-
 κόσιοι χρόνοι ἐκείνος γένος ὁ μωυσῆς τὴς ἐπαρέδωκε πέντε βιβλία,
 ὡσαύτα λέγουσιν αὐτοὶ καὶ τὸ μὲν ἕνα τὸ λέγουσιν βερεσηδι, ἢ καὶ
 γένεσιν. ὅτι διηγείται ἐκεῖνο τὸ βιβλίον πῶς ἐγένετο ἔσχατος
 οἱ ἀνθρώποι. τὸ δὲ δεύτερον τὸ λέγουσιν ἐκκλησιανώθ, δηλοῖται ἔξο-
 δον. ὅπ διηγείται ἐκεῖνο τὸ βιβλίον. ὡς εὐηκεν αὐτοὶ οἱ ἑβραῖοι
 ἀπὸ τὴν αἰγυπτὸν. τὸ δὲ τρίτον τὸ λέγουσιν, ἑραὶ ἐρά τουτίσι λεβίτε-
 κόν, ὅπ διηγείται δευτέρου ἱερωνυμίου. τὸ δὲ τέταρτον τὸ λέγουσιν,
 εἰσὶν εὐαγγέλιον. ἢ καὶ αὐτοὶ. ὅτι διηγείται ἐκεῖνος ὁ μωυσῆς ὡς
 μετὰ δυο χρόνους ἀφ' οὗ εὐηκεν ἀπὸ τὴν αἰγυπτὸν ἐκείνητε πα-
 σαν φυλὴν καὶ ὁσὴν τὴν ἑβραίων. τὸ δὲ πέμπτον τὸ λέγουσιν, εἰς
 λαὸν βαρεῖν, τετέστιν δευτερονόμιον. ὅτι ὅσα ἔγραψεν καὶ εἶπεν ἐκεῖ-
 νος ὁ μωυσῆς, ἐκεῖ εἰς αὐτὸ τὸ βιβλίον τὸ δευτερονόμιον. αὐτὰ τὰ βι-
 βλία, καὶ ἄλλα ἔχει αὐτὸ τὸ γένος. πλεον εἶναι εἰς ἑβραϊκὴν γλῶσ-
 σαν, καὶ εἰς ἑβραϊκὰ γράμματα, καὶ ἐάν ἠθέλησε μὲν σὺ νὰ σοὺ τὰ
 εἰλομεν νὰ τα ἔχῃς εἰς τὸ παλάτιον σου, ἔκαμνεν ἀρχαῖον Σαυα-
 τὸν καὶ ἀξιόλογον ὁ ποῦ πναῖ ποσὺτον μεγαλὸν καλὸν δὲν τὸ ἔκα-
 μν ἀπὸ κτίσεως κοσμοῦ καὶ αὐτὸς καμῇ βασιλεὺς τὸ ἀχούρι αὐτὸ ὁ ποῦ
 βούλεται εἶναι ἀρχαῖον φθάρτον. καὶ θέλει χαλὴν εἰς ὀλίγον και-
 ρὸν καὶ ἵπποτ' δὲν θέλεις κερδήσῃ. ἀμὴν καμῇ αὐτὸ ὁ ποῦσιν λέγο-
 μιν οἱ

μη οἱ δοῦλοι σου θέλεις ἔχει μνημόσυμον αἰώνιον καὶ ὄνομα εἰς τὸν
 κόσμον. καὶ ὡς τὸ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς πολλὰ τὸ ἐχαλῶν. καὶ παρὸν
 θύς ἐπέλαβε ἀνθρώπους βασιλικούς. εἰς τὰ ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὰ
 ὁριζήματα καὶ ἐγράψατο βασιλικά πᾶσι τοῖς ἔγραφοις ἑταίροις. Πτο-
 λεμαῖος ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως πρὸς ἑσας
 τοὺς μαθητάς τε τοῦ πατρὸς μου μωσῆος τοὺς λεγομένους ἑβραίους.
 χαίρετε. ἤκουσα καὶ ἔμαθα ὅτι ἦσθε γένος πολλὰ δῖα (βίβλος καὶ ἅγιον).
 καὶ ὅτι αὐτοὶ ῥέθισαν καὶ ἀπὸ τοῦ γένους σας μεγάλοι καὶ γραμματισ-
 μένους ἄνθρωποι. ἔλαττε χεῖρομαι ἀκούοντες ὅτι ἦσθε παῖδες. καὶ
 ἔλαττε τοὺς μεγάλους θεοὺς ὅπου με ἠξίωσαν καὶ ἐβασίλευσα
 εἰς ἑσας καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. ἔνα τίποτε καλὸν ἐδέλθισα καὶ ἐγὼ
 τὰ κάμω εἰς τὸ γένος μου ἵνα ἐκλήμω ὅτι νὰ τὰς δώσω ὁμῶς νὰ
 βλέπω. ἤκου βιβλία πολλὰ καὶ ἔλαττε νὰ συναξῶ ὅπου νὰ
 καταλάβω μὲν τὸν κόσμον ὅλον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ. καὶ ἔλαττε αὐτὸν εἶναι
 καὶ βασιλεὺς ἀπὸ πάλιν ὅπως καλῶσαι νὰ μοῦ στείλετε πᾶσι βι-
 βλία ὅπου ἤκουσα ὅτι ἔχετε. Ἐδὲν τὰ θέλω τίποτε χάριν ἀμύμη-
 τὴν πληρωμένους. καὶ κάμνωσας χάριν καὶ ἀφιλύσας ἐνός ἡρώ-
 του χαρατμί. καὶ εἰς καθεβιβλίον εἴτι τὸ τιμῆσθε νὰ σὰς τὸ στείλω
 καί μετε γοῦν καθὼς σας γράφω. καὶ ἐγὼ δὲν εἶμι ἀχαριστος ἀνθρώ-
 πος, ἀμὴν πάλιν θέλωσας τὸ αὐτὰ πρὸς δώσει. ὕψαινετε. Ταῦτα
 ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς ἑταίρους. ὁκτενοὶ δὲ οἱ ἑβραῖοι ὡς εἶδαν
 τὰ γράμματα τὰ βασιλείας εἶπαν εἰς τὸ μέσον τοὺς. ἔλαττε νὰ δώσω
 μὲν ἐνός ἀλλοφίλου καὶ ξένου τὰ βιβλία τῆς πίστεώς μας. νὰ μὰς κα-
 ταρροῖ. ἀμὴν αὐτὸς γράφω μὲν πρὸς αὐτὸν λόγους εἰρηνικούς, καὶ αὐ-
 τὸς μὲν στείλω μὲν τὰ βιβλία καὶ γράφουν οὕτως. ἑβραῖοι οἱ δὲ δοῦλοι σου
 πρὸς κυνοῦ μὲν πρὸς βασιλεῦ Πτολεμαῖ. τὰ γράμματα τῆς βασι-
 λείας σου ἐδέξαμεθα, καὶ ὡς ἔαρε πρὸς ἐπὶ πρὸς κυνοῦ μὲν πρὸς ὁλοίμας.
 εἶδα μὲν δὲ ὅπως γράφεις, καὶ ἔλαττε τὰ βιβλία μας. καὶ ἡμεῖς πολὺ ἡρώ-
 νι μὲν βασιλεῦ ἔχομεν κατάραν ἀπὸ τῆς παρρησίας νὰ μὲν τὰ
 δώσω μὲν εἰς ἄλλο γένος. ἔλαττε μὲν τὸ παρρησίας πῶς δὲν τὰ στείλω
 μὲν ὑγίαινε. ὁ βασιλεὺς δὲ ὡς εἶδε τὰ γράμματα τὰ ἑβραίων. ἔγρα-
 ξε τοὺς φιλοσόφους καὶ ἐδείξεν τοὺς ταλάντες οἱ φιλόσοφοι. νὰ ἔλαττε
 βασιλεῦ εἰς τοὺς αἰῶνας αὐτὸ τὸ γένος εἶναι καταπολύ φθοιερὸν καὶ
 ἀπὸ

ἀπὸ τὸν φθόνοντους τὸν πολὺν, δὲν θέλουσι νὰ καὶ τὰ σείλουν. καὶ
 ἄλλο ὅτι εἶδαν πῶς τοὺς πᾶσι καλῆς καὶ εἰς τὸ δοξάζονται. ἀμὴν
 σείλετον γράμματα φοβερικά καὶ σαύοντους νὰ καὶ τὰ σεί-
 λουν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀρτίστου ἡ βουλὴ αὐτῆς. καὶ
 παῖσι πάλιν παρὰ τοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ γράφει ἕτως. Ὁ πόλε-
 μάς ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως πρὸς ἑσας τοῦ
 μαυσιῶν τῶ ποροφῆτου τοὺς μαθητὰς τοὺς λεγομένους ἑβραίους, Βασιλε-
 χαίρετε. ἐγὼ ἔλεγα ὅτι ἦξε δούλοισι μου ἀληθινὰ καὶ πῶσι. ὅτι τὸ
 θαρετὰ ἔγραψα πρὸς ἑσας. μὴν ἡξέροντας ὅτι ἦξε φθονερὸν καὶ κα-
 κὸν γένος καὶ ὑπερήφανον. μὴν θέλετε γοῦν νὰ κάμειτε νὰ θυμοθῶ.
 ὅπως τὴν διώκουν τῶν μεγάλων θεῶν ἐὰν δένιμου σείλετε τὰ βι-
 βλίαςας. πόλεμον μέγαν. θέλω κάμει εἰς ἑσας. καὶ τὸ κάστροισας
 θέλω νὰ τὸ κάψω. καὶ ἑσας θέλω ἀπεράσει ὅλους ἀπὸ τὸ σπασθῆ.
 μόνον ἰδέτε καὶ κάμειτε τὸ καλῖτερον. ὑγιαίνετε. Ὅσα εἶδαν
 γοῦν οἱ ἑβραῖοι τὰ φοβερικά γράμματα αὐτὰ τῶ βασιλείας. καὶ
 σαύοντες ἔσειλαν τὰ καλὰ βιβλία. καὶ ὁ βασιλεὺς ὡς εἶδε τὰ βι-
 βλία, ἔχαρη. πλὴν ἦσαν ἑβραϊκά καὶ οἱ λόγοι καὶ τὰ γράμματα.
 καὶ εἰς αὐτὸ μόνον ἐσπουλίζετο τὴν νὰ κάμει. λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι.
 μέλυσσε βασιλεὺς νὰ σε σείλουν καὶ διδασκάλους ὅπως νὰ τὰ ἐξη-
 γήσιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν νὰ καταλάβωμεν τὴν λέγουσιν
 αὐτὰ τὰ βιβλία. καὶ πάλιν σείλει τοὺς ὁ βασιλεὺς ἄλλα γράμ-
 ματα ὁ πῶ ἔγραψεν ὁ πῶ. Ππολεμῶς ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς ἀ-
 νατολῆς καὶ τῆς δύσεως. πρὸς ἑσας τοὺς μαθητὰς τῶ ποροφῆτου
 μαυσιῶν τοὺς λεγομένους ἑβραίους. χαίρετε. ἵνα πᾶσι βάλῃ νὰ εἶναι
 σφαιλισμὸν καὶ μία κρύα ἐρύσις νὰ εἶναι σκεπασμὸν ἢ ὥφελος
 ἔχουσιν. ἕτως καὶ τὰ βιβλία ὅπως με ἔσειλετε ὡς νὰ εἶναι σφα-
 λισμὸν καὶ κεκρυμμένον οὕτως τὰ ἔχω ἀμὴν εὖ θέλετε νὰ κάμειτε
 τὸ καλὸν σωσθὲν, σείλετέμας ἀνθρώπους ὁ πῶ νὰ τὰ ἐξηγήσιν καὶ
 νὰ ἡξέρουν καὶ τῆς δυο γλῶσσας ὁ πῶ αὐτοὶ νὰ τὰ λέγουν ἑβραϊ-
 κά. καὶ ἐγὼ νὰ βάλω ἐδικέμας ἀνθρώπους ἐλλήνας νὰ τὰ γρά-
 φουν. κάμειτε γοῦν τὸ καλὸν τέλειον ὅπως νὰ ἀπολαύσιτε καὶ τὸ χα-
 ρισμα ὁ πῶ ἑσας ἔταξα.

Εἰπο-
λοι β.
Βασιλε-
ως.

Εἰπο-
λοι εἰ-
ρα πρὸς
ἑβραίους.

Τέλος

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

Τέλος τῆς γ'. Ἐπιστολῆς.

ΠΟ' τε σκάνοντες οἱ ἑβραῖοι σέλλουσι. ο. διδασκάλους νὰ ὀξήη
 τ. δουῶν τὰ βιβλία. καὶ ὡς τοὺς ἰδὲν ὁ βασιλεὺς πολλὰ τοὺς ἰδὲν
 ξιώθη καὶ τὴν ἰπικησεν. ἔπειτα ἔβαλιν εἰς ἐβδουμύτα κελλία ἐκα-
 τὸν σαραντα διδασκαλους ἀπὸ δύο εἰς καθὲ κελλί τὸν ἕναν ἑβραῖον
 καὶ τὸ ἄλλον ἑλληνα. καὶ ἔτ' ῥόσαξε νὰ τοὺς διδῶν βασιλικά φα-
 γία. καὶ ἕνας τὸν ἄλλον διδάσκαλον νὰ μὲν ἰδὲν ἕως νὰ μεταγρά-
 ψουσι τὰ βιβλία. ἔκαμαν γὺν ἐκεῖ καιρὸν ἀρκετὸν ὅσον ὅτι τὰ ἐμε-
 τεργλώττισαν ὁ πού ἕνας τὸν ἄλλον δὲν εἶδε μὴ δὲ ἰσώτυχε. καὶ εὐ-
 δοκία Θεοῦ ὅλα τὰ βιβλία ἕνα ἀπὸ τοῦ ἄλλο δὲ, ἄλσασεν. ἀμὴ ὅλα
 ἦσαν συμφωνημύα. τότε ἔδωκε τοὺς ὁ βασιλεὺς πολλὰ δαρνηματα
 καὶ χαρίσματα. καὶ ἔσειλόντους παλαιὰ νύπαρχου εἰς τὸν τοπον-
 τους. εἰς τὴν ἱερουσαλήμ. ἔαις γ' αὖ ἀπὸ τοὺς διδασκάλους τοὺς
 ἑβραῖους ἦτον καὶ ὁ συμεὼν ὁ ποῦ εἰδέχθη τὸν Χριστὸν εἰς τὰς ἀγκά-
 λαις. ὁμοίως ἀνάβαλαν οἱ διδασκαλοὶ ἐκεῖνοι εἰς τὴν τράπεζαν
 πῶς ὀξήησεν τὰ βιβλία ἀπελογηθῇ ὁ συμεὼν καὶ λέγει εἰς τὸ μέ-
 στοντους, ἐγὼ ἐκεῖ ὁ ποῦ ὀξήησα τὴν φορητήν ἡσάσαν, εἶδα ὁ ποῦ
 ἔλεγχον, ἰδὸν ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τίξεται ἡν, καὶ καλέ-
 σουσι τὸ ὄνομα αὐτὴ ἐμναϊηλ. ἡ γὰρ αὐτὴ μίλλει μία παρθένος νὰ ἔγ-
 κασρωθῇ νὰ γήνηται ἡν καὶ νὰ καλέσωι τὸ ὄνομα αὐτὴ ἐμναϊηλ.
 αὐτὸ εἶδα ἀδελφοὶ καὶ θαυμάζω πῶς. ὁ γένει αὐτὸ. εἶναι δυνατὸν
 ποτὲ παρθένος νὰ γήνηται. ἡ πῶς εἰς αὐτὴν νὰ γήνηται. δὲν
 πιστεύω ἐγὼ τῷ το νὰ γένει ποτὲ. καὶ ὡς εἶπεν οὕτως. διελογίσθη πα-
 λιν μόνοις τε, ὅτι τάχα εἴη δυνατὸν νὰ γένει πῶς, καὶ τὴν νύκταν ἐ-
 κείνῃ ἔπεισεν εἰς προσευχὴν καὶ εἰδὲν τὴν Θεοῦ νὰ τὴν δοκαλύ-
 ψῃ αὐτὸ τὸ μύστα μυστηριον. καὶ ὁ Θεὸς εὐδῶς ἡκούσε τῆς προσευ-
 χῆς αὐτῆς, καὶ ἔρχηται πρὸς τὴν πνεύματος τῆς ἀγίου νὰ μὲν
 ἀποθαίει δὲν εἰδὲν τὴν Χριστὸν κυρίου. Οὕτως ὑπὲρ γὰρ εἰς τὸ ἱε-
 ρὸν καὶ ἐκαστὴ, εἰς αὐτὸς οὐ καὶ εἰδὲν τὸν Χριστὸν ὁ ποῦ τὸν ἐπ' ἡγε. μικρὸν
 βρέφος ἡ υπέρτατον καὶ ὁ ἰωσήφ. καὶ αὐτὸς ὁ συμεὼν τὸν εἰδέχθη
 εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς καὶ εἶπεν. νῦν ἀπολείεις τὸν δοῦλον σου δέ-
 σποτα κατὰ τὴν ῥῆμα σου ἐν εἰρήνῃ ἡγοίην παρὰ με ἐλευθέρωσες δέ-
 σποτα ἀπὸ τῆς σύγχυσης τῆς κόσμου καὶ ἀπὸ τὸν πειρασμόν με εἰρή-
 νην νὰ ἀποδαίω καὶ ἰὰ ἐλευθέρωθῶ ἀπὸ τὸ γῆρας καὶ ἀπὸ τὸν

πῶλας

πλατμήδον τῆτον κόσμον. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου. δηλονότι τὸ καλὸν ὃ ποῦ ἔκαμες εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς δέλους σου. ποιῶν τὸν ἔργον ἔκαμες Χεῖς μου ὅτι φῶς φανερά ἔγινεν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὸ φῶς σου. καὶ ὅτι διὰ ἔγινε τὸ ἔργον σου εἰς ὅλον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ. ἤγουν εἰς ὅσους ἐπείδωσαν εἰς τοὺς πορφύρας πορῶτον. καὶ εἰς ἑσένα τώρα θέλου πσεύσει. καὶ ὡς εἶδεν ὁ συμμεινὸν τὸν Χεῖσόν καὶ τὸν ἡγαλίωθι. ἠφρανθη καὶ ἡγαλλιάθη ὃ πᾶν εἶδε τὸ ποτήριον καὶ ἔπας ἀπόθανε δικαίος καὶ ἅγιος. ὃ δὲ βασιλεὺς ἀσθενήσας ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ τῷ τελευτῷ αὐτῷ τῇ βασιλείᾳ, ἐβασίλευσαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐνδοξοὶ καὶ ποβεροὶ. καὶ πάλιν ἡ αἴγυπτος εἶχε τὸ κράτος καὶ τὴν τιμὴν μὲν τῆς βασιλείας. καὶ ἀφ' οὗ ἔπερασσαν πολλοὶ βασιλεῖς τῆς αἰγυπτίων ὃ ποῦ ἔγιναν. ἔδωκαν τὸ κοινὸν χεῖος τῇ θανάτου ὡς ἀνθρώποι. Ἐβασίλευσε δὲ καὶ ἡ κλεοπάτρα ἐκ τῆς κατὰ τύχην. καὶ εἰς τὴν ἡμέραν αὐτῇ κατελύθη ἡ βασιλεία τῆς αἰγυπτίων ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων διώμαως. ἐκράτησε δὲ ἡ βασιλεία τῆς αἰγυπτίων χρόνους δεκάοκτεις ἐνενήντα.

Πόλεμος τρωάδας.

Ὅμως νὰ γράψωμεν καὶ περὶ τῆς πόλεως τῆς τρωάδος καὶ τῆς κακῆς ὃ ποῦ ἦλθαν εἰς αὐτὴν. βασιλευόντος Δαεῖδ τοῦ βασιλέως ἐγένετο μέγας πόλεμος τῆς ἑλλάδος μετὰ τῆς τρώας, δεκά ἑλλένων τῶν τῷ μῆλεσιον, γυναικα. ὃ δὲ πόλεμος καὶ ἡ μάχη ἔχει οὕτως. κατ' ἐκείνους τὸν καιρὸν ἐβασίλευεν εἰς τοὺς τρωάδας πρίαμος ὃ ὡς λαομείδοντος. καὶ εἶχε γυναικα τὴν ἐκάβην θυγατέρα τῇ κισέως, καὶ ἔκαμε μετ' αὐτῆς ἡμους καὶ θυγατέρας πολλὰς. ὡς γοῦν ἐγκασρώθη καὶ ἄλλο παιδί εἶδεν ὄνειρον φεικτὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ὄραμα ἐκείνο ἐφοβήθη καὶ ἐθροήθη. εἶδε γὰρ ὅτι εὐγύνει ἀπὸ τῶν μντραντῆς δαυλὸς ἀναμύρος καὶ ἐκατέκαυσεν ὅλην τὴν τρωάδα. μετὰ τοῖς περιχωρίοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐκροῖς. ὡς δὲ εἶδε τὸ τοῦ ἐλυττηθῆ πολλὰ καὶ εἰς ἀδημονίαν ἦλθε, καὶ ἐκραξεν πινὰς σφῆς καὶ μαντεις καὶ εἶπε τὸ ὄραμα. καὶ ὡς ἤκουσαι ἔνοι τὸ ὄραμα τῶν πο εἶπον, ὅτι καλλίτερον εἶσαι δεκά τῶν πάλιν καὶ τὸν λαὸν ὅτι καθὰς ἤρθη τὸ παιδί, ἢ νὰ τὸ κόψωμεν. ἢ νὰ τὸ δώσωμεν θυρεάνα τὸ φάγωμεν. ὅς εἰς ἐλίζαε ἡμέραι ἡρηνῆθῃ ὁ Ἀλέξανδρος βρ' ἄρος ὥραιον καὶ χάριτο ὡρῶσων. καὶ ἔπαρτε κατὰ τὴν βουλήν ὃ ποῦ ἔσπασ

νὰ πῇ

να τὸ θανατώσει. ἀμὴ ἐνικήθη ὑπὸ τῆς πατρικῶν ἀσλῶν καὶ
 ἠλέησε τὸ παιδί καὶ δὲν τὸ ἐθανάτωσε. μόνον τὸ ἔδωκεν ἔξω εἰς τὰς
 χώρας ἵνα θρέψωσιν αὐτὸ. καὶ ἄλλοι λέγουσι ὅτι ἔδωκεν αὐτὸ τι-
 νῶν ἀνθρώπων, ναὶ τὸ ρίξαι εἰς τὸ βοιωτὸν ναὶ τὸ φάγειν τὰ θηρία.
 καὶ οὕτως τὸ ἔλεξεν μέσα εἰς τὰ κλαδία. Ὡς ἤνυσαν οἱ βοσκοὶ ὁ πῦρ
 ἔβοσκαν τὰ πορβάτα καὶ ἐπῆραντο καὶ ἀνέθρεψάντο, καὶ ἔβαλαν
 τὸ ὄνομά του πᾶν. καὶ ὡς αὐτὸν ἀνέθρεψεν καὶ ἔγινε δικαπέντε
 χρόν. ἔμαθεν ὁ πρίσμος καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤφεν αὐτὸ. ὁ δὲ Α-
 λέξανδρος αὐτὸς ὁ πάρις ἐκεῖ ὁ πῦρ ἦτον εἰς τὸ πάλαι τῆ πατρὸς-
 του, ἐσωκρίθη δὲ φιλονεικίας μὴ δέ λοντος αὐτὸ καὶ ἐφόνευσεν ἕνα
 τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ὅτε δὲ τὸ ἐφυγῇ ἀπὸ τῆς τραῶδος καὶ ἐπῆλθον
 εἰς μελίλαον τὸν βασιλεῖα τῆς σαρδίας ἡγουσιν τῆς μιζιθρὸς. ὁ δὲ με-
 νέλαος ὑπέδεξατο αὐτὸν ὡς αὐθιγνὸν καὶ βασιλεῖος υἱόν. καὶ μετὰ
 μεγάλης τιμῆς τὸν ἐφιλοξένησε κατὰ τὸ ἑρέπον. ἀπὸ τότε ἀρχισ-
 τὰ παιγνίδια τῆς ἑρωτικῆς ἡγουσιν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς μεγάλου πολέ-
 μεως γῆρας ἐν ὁ μελίλαος ἀπὸ τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ ἐδίδετο ἀλλήλου
 ὅτε χρειαζομένη ἀναγκαίαν ὁ πῦρ εἶχε. καὶ ἔμελλεν ὁ Αλέξανδρος μόνος-
 του εἰς τὸ ὁσπῆτον. καὶ ἐτυχε καὶ εἶδε τὴν γυναῖκα τῆς μελίλαου
 τὴν ἑλένην. ἡ ὁ ποῖα ἦτον πολλὰ ὡραιοτάτη ἀπὸ κεφαλῆς καὶ εἰς ὅλον
 τὸ κορμὶ. καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς ἦτον ἄμετρον ὅτι δὲν εἰσέκειτο οὐδὲ
 μία νῆα τῆς ὁμοιάσει εἰς τὴν ξέχωρην δὲ μορφίαν. καὶ ὡς εἶδεν
 ὁ Αλέξανδρος τῆς γυναικὸς τὴν δὲ μορφίαν ἐπρώθη εἰς τὴν καρ-
 δίαν καὶ ἡγάπησεν αὐτὴν πολλὰ. ὁ μοῖος καὶ αὐτὴ ἡγάπησεν αὐτὸν πε-
 ρισσότερος. καὶ ὁμίλησαν ὁ μὲν καὶ ἔδειξαν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν
 πόθον ὁ πῦρ εἶχε ἕνα πρὸς τὸν ἄλλον. καὶ θεληματικῶς καὶ συμ-
 φωνητικῶς ἐπῆρταν καὶ ἐφυγε μὲν ἕνα κότερον καὶ φοβερόν. καὶ μή-
 πως καὶ ἐλθον ἀποπίσω αὐτὸν γυρῶντας δὲν ἐπῆλθον ἵσα τῇ σαρ-
 ταν τῆς τραῶδος ἀμὴ ἐπῆλθον ἀπὸ τῆς φοινίκης καὶ ἐπῆσαν εἰς φερ-
 τένες πολλὰς. καὶ μόλις μετὰ μεγάλης βίας ἐνατὸς οὐδ᾽ ἔβησαν καὶ
 ἐμπήκαν εἰς τὸ σόμιον τῆς νείλου ποταμοῦ, τὸ ὁ ποῖον λέγεται κανω-
 βικόν. καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ σόμιον ἦτον ναὸς εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἡρακλέους, εἰς
 τὸν ὁ ποῖον ναὸν ἔδωκεν τοιαύτῃ διεργασίαν καὶ χάριν ὅπως οἱ εἰ-
 σέκειτο εἰς πᾶσιμον ὅτε θάνατον καὶ ἐσέβεν μέσα εἰς τὸν ναὸν
 καὶ τὸν ἦσαν ἐλθὼν φερόμενος ἀπὸ τὸν θάνατον. φοβηθεὶς δὲ καὶ ὁ Αλέ-
 ξανδρος

Ξανδρος μετὰ τῆς ἑλένης ὡς κατέδικοι . ἐπῆγαν μέσα εἰς τὸν ναὸν
ἐκεῖνον . οἱ δὲ ἄνθρωποι τῷ Ἀλέξανδρῳ ἰσκανδαλίσθησαν μετ' αὐ-
τῷ . καὶ ὑβρίσαν αὐτὸν ὑβρεῖς μεγάλας διὰ τὴν ἀσεβείαν καὶ τὸ κα-
κὸν ὅπου ἔκαμνεν ἀρπαξὴν τῷ γυναικί . καὶ ἀφαιρὸς μὲ τὸν βίον .
καὶ ἐπ' αὐτῷ ἅμα τὸ ἐφατέρωσαν καὶ τὸ ἐκήρυξαν πανταχῇ . καὶ ἠκούσ-
θη καὶ εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς αἰγυπτῆς . καὶ ὡς τὸ ἔμαθεν , ἔστειλε καὶ τὸν
ἐπῆρε καὶ αὐτὸν . καὶ τὴν ἑλένην . καὶ τὸν βίον . καὶ ὅλους τοὺς ἀνδρώ-
πους ὅ πῃ εἶχε μὲ τῷ λόγῳ . τότε ἀρχισεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔρωτᾷ
τὸν Ἀλέξανδρον , πῶς εἶναι ἡ γυναικα . καὶ πόθεν τὴν ἐπῆρσεν καὶ
περπατεῖ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον . ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀρχισεν νὰ ψάδο-
λογεῖ . καὶ νὰ λέγει παραφαισίματα διὰ νὰ σκεπασθῇ . ὁ δὲ βασιλεὺς
ἔμαθε τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τῶν ἀνδρώπων τῷ Ἀλέξανδρου . καὶ τό-
τε τὸν λέγει μετὰ μεγάλης ὀργῆς καὶ θυμοῦ ὅτι αὐτὸν εἶχα μὲν λο-
γεῖν καὶ ὅρκον εἶρεσθαι καὶ σωῆσθαι πύλαιαν ὅτι τινὰ ξένον ὁποῖος
εἶναι ὁ πῃ νὰ γλυτώσει ἀπὸ φερτουῶν νὰ σώσῃ ἐδῶ καὶ νὰ φυλα-
χθῇ νάμνη δὲν τὸν ἐθανατώσω μὲν , ἤθελα κάμει εἰς ἐσὲ πολλὴν πᾶς
δόλον . καὶ νὰ σε ἀποθάνω διὰ τὴν ἐπιβουλίαν ὅ ποῦ ἔκαμεις ἐκεί-
νε τῷ ἀρχόντῳ ὁ ποῦσε ἐδέχθη εἰς τὸ ὁσπὴνόντε μὲ πικρὰς μεγάλας
ἐπιλοξήνησέ σε . καὶ ἀντὶ τῆς πικρῆς ἐκείνης ἐπῆρες τὴν γυναικά σου .
καὶ τὸν βίον καὶ ἑσυχας . αὐτὴ ὑπαγε ἀπέδω γλήγορα . καὶ ἔπειτα ἐπῆ-
ρε τὴν ἑλένην καὶ ἐμίσδωσεν αὐτὴν ἐκείνῃ τῆς ὥρας , καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
τρωάδα . καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ μελείας αὐτῆς ἀναψὲς μεγάλῃ
φλόγῃ ὁ πῃ ἐπῆγατόσον ὑψηλὰ ὁ πῃ δὲν ἠμπόρειεν νὰ ὑπάγῃ πε-
ρισσότερον . τότε γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος ὡς ἀρπάξῃ τὴν ἑλένην καὶ ἐρυ-
γῇ , ἐγύρευσεν ὁ κόμμελαος ἀπὸ τῆς ταξιδίουτου καὶ ἔμαθε τὰ γυρό-
μῃνα πῶς ἀρπάξαν τὴν γυναικά σου . καὶ ἐσχισε τὰ ῥέχματα ἀπὸ τῆς
πικρείαντες . ὁ μοῖως καὶ ὁ πατὴρ τῆς ἑλένης ὁ τιμωρέως . καὶ ἐπῆγαν
εἰς τὴν αὐθιγνὰς ἢ ἑλλένων κλαίοντες πολλὰ καὶ λυπημένοι . καὶ
ἐβάρσαν τὰ πόρσωπα αὐτῶν εἰς τὴν γλῶ . καὶ τὸ ὄνιδος καὶ τὴν ἐ-
τροπὴν ὁ πῃ τῆς ἦλθαν ἐξηγήθησαν . καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συμ-
φωνίας ὁ πῃ εἶχαν ἀνάμεσα αὐτῶν ὅλοι οἱ αὐθέντες ἐνθύμησαν πρὸς
αὐτοὺς . ὅτι ἐὰν εἴναι καὶ ἀρπάξῃ τινὰς τὴν ἑλένην ὅλοις μετ' ὁμο-
τατες νὰ ὑπάγῃ καταπαύω ἐκείνον ὁ πῃ νὰ ἔσπαρῃ ὡς δι' ἀνάγ-
κασαν καὶ ἐπὶ ὅσα κάλυσαν αὐτοὺς τοὺς αὐθέντας πολλὰ . ἐπαρὰ κί-

νησαν αὐτὲς νὰ ὑπάγῃ κατὰ πάντα τῆς τρωαδίδων. καὶ ἐπειμύχθησαν πολλοὶ καὶ μεγάλοι αὐθύνται καὶ στρατηγοὶ καὶ ἀπὸ τῶν σερραῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἰησίας, καὶ ἀπὸ τῶν ὡδρεαλασσῶν καὶ ἐξ ἰνέουσι καὶ ἐξ ἰσχυρῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν, ἀπὸ τῶν ἐν ἑσπερίῳ, ἀπὸ τῶν θηρακῶν, ἀπὸ τῶν ἐλλήνων καὶ ἀπὸ τῶν ἰωνίων. ἦσαν καὶ ἀπὸ πολλῶν ἰησίων αὐθύνται ἀπὸ τῶν ῥοδίων ἀπὸ τῶν ἰθακίων, ἀπὸ τῶν σαλαμῖνι ἀπὸ τῶν κρήνῳ ἀπὸ τοῦ ἀργεῖο ἀπὸ τῶν κορινθίων καὶ ἐγένετο πλεονάζειν καὶ διπλασιάζειν τοὺς πολεμιστὰς. καὶ ἀρμάτωμα φοβερόν. ἦν γοῦν ἀπὸ τοῦς πολεμιστὰς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν αἰμάτων πολεμιστὰς καὶ ἐνδοξοὶ καὶ μέγας ὄχι λείπει ἦτον ἀπὸ τῶν ἐβίων, ἦγον ἀπὸ τῶν φέρσαλα καὶ εἶχε μοῖοστον νύ. κάτεργα καὶ ἀπὸ τῶν φεσάτων ὅλων καὶ ἀπὸ ὅλων τῶν αὐθύντων τὸν καλλίτερος καὶ ἐλαμπυνεῖ εἰς ὅλους καὶ ἦτον αὐθύνων διπλασιάζειν καὶ πολεμιστὰς καὶ ἐπειδὴ δὲ ἦτον το φεσάτων μέγα καὶ φοβερόν, ἐκατέστησαν ὅλοι οἱ αὐθύνται ἀρχηγὸν καὶ βασιλέα τὸν ἀγαμέμνονα ἀδελφὸν τῶν μελεχίων, ἐκαμῶν γέν ὅλοι οἱ μὲν συμβουλεύει ὅτι φράτα νὰ καταλύσιν καὶ νὰ ἀφαιρήσιν τὰ κῆρυκα καὶ τὰς χώρας ὅσα ἐπλησύναν εἰς τὴν τρώην ἵνα φοβήσιν τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν. καὶ νὰ ἐπαίρουν καὶ τροφήματα δὲ τῶν ζώων τῶν φεσάτων καὶ νὰ ἐμποδίζονται καὶ ἡ βοήθεια τῶν τρωαδίδων. καὶ ἔπειτα ἐσειλὼν τὸν χυναῖοτατον ἀχιλῆα καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀρίστους καὶ χυναῖους καὶ κατέλυσαν πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις. καὶ ἠφάνισαν χώρας καὶ πηγάδια. ἔσπῃντα θανάτους ἐξέλαβον ἀρχαλῶσαν πολλὴν καὶ ἀμέτρητον. καὶ ἐσπῃντα καὶ ἐκαμῶν συμβούλιον δὲ τὰ περιλαβόντων τῶν τρώων. ὅτι εἶχε φήμιον πολλὴν διότι ἦτον μεγάλη πόλις καὶ πολυαῖος καὶ πλουσία. καὶ εἶχε πολλοὺς θησαυροὺς χρυσάφι καὶ ἀργύριον. καὶ ἄλλα πολλὰ τιμὰ φράγματα. ἔσπῃν το περισσότερο ὅ πῦρ εἶχε ποθὸν καὶ ἀγωνίαν δὲ τὰ τῶν παρόντων ἦτον δὲ νὰ λαβόντων τὴν ἐλάνην νὰ ἐκδικήσιν τὸν Ἀλέξανδρον τὸν πατέρα. καὶ τῶν γένους αὐτῶν τῶν ἀντιφάνων καὶ ἐπιβουλίαν ὅ πῦρ ἐκαμῶν καὶ τῶν ἐν τρωῶν ὅ πῦρ ἐπῃν τῶν γυναικῶν τῶν μελεχίων καὶ τὸν βίον. ὡς γοῦν ἴδαν οἱ ἀρχόντες τῆς τρωάδος τίσον φουσαῖτον πολὺ καὶ διπλασιάζειν τῶν ἐλλήνων ἐποβήθησαν πολλὰ. καὶ ἐσειλὼν παρὲν εἰς ὅλην τὴν ἀνατολὴν καὶ ἦλθεν αὐτῶν βοήθεια πολλὴ καὶ μεγάλη ἦγον φουσαῖτα καὶ στρατηγοὶ πολλοὶ καὶ διπλασι-

δοκιμώτατοι τῷ πολέμῳ. καὶ ἀρχισαν καὶ ἐπολέμιζαν καθ' ἡμέραν.
καὶ ἰγύνοντο σφαγαὶ καὶ χύσεις αἱμάτων. καὶ ἐπέρασε καιρὸς πολὺς
καὶ ὁ πόλεμος δὲν ἔπαυε. καὶ οὐδένα μέρος οὐδὲ ἄλλο εἶκα. ὅταν
οὐκ ἀρχισαν καὶ ἔγενοντο οἱ πόλεμοι, ἐκαδέζετον ὁ πρίαμος μετὰ τῷ
ἐλάντῳ τῷ νύμφευτῳ εἰς τὸ τεῖχίον καὶ ἔβλεπαν τὸν πόλεμον. καὶ
ἀπεκεί τῷ ἔδειχεν ἡ ἐλένη ὅσους ἔγνώριζεν. ἀρχὴ τὸν ἀνδρατὸς τὸν
μυρῶνα. καὶ ἄλλον καὶ ἄλλον εἶχε δὲ τὸ κάστρον τῆς τρώας μέσα
ἀνδρας τοπικὰς τῷ πολέμου χιλιάδες ν'. οἱ ὁποῖοι ἐπολέμου δι-
νατὰ καὶ ἀνδρομύα. ὡς δὲ εἶδαν οὗτοι οἱ τρωαδίται τῷ θανμα-
σίῳ διωκόμεν καὶ ἀνδρείαν τῷ ἀχιλλέως καὶ τῷ πολειμικῷ κίνησιν,
καὶ τὸς φόβος ὁ πρὸς αὐτοὺς καὶ τῷ φθορᾷ εἰς τὸ φησάτον αὐτῶν.
ὅτι ἦτον ὡς περ λέονται, ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἀπεκλείσ-
θησαν μέσα εἰς τὴν τρώαδα καὶ ἐσφάλισαν τὰς θύρας τῷ κάστρῳ.
καὶ ἐκαδέζετο εἰς τὸς πύργους ἀπάνω. ὁ δὲν ἐπὶ πολέμου γὰρ εὐχην
ἔξω εἰς πόλεμον. καὶ ἦσαν οἱ Ἕλληες φοβεροὶ καὶ δυνατοὶ εἰς τοὺς
τρωαδίτας, ἔως οὐ καὶ ἐφθασε τὸ κακὸν θνητὸν ὀφθόνος καὶ ἡ ζήλια,
τὰ ὁποῖα προξενούμιν πάντα κακὸν. ἡ δὲ ἀφορμὴ ἦτον αὐτῇ. εἰς τοὺς
Ἕλληας μίση ἦτον ἵνα σοφὸς ἀνθρώπος ὀνομασθῇ παλαμίδης. καὶ
εἶχε δόξαν καὶ ἐνικῶ καὶ μέγαν ἔπαμνον πρὸς πάντων τῶν ἄλλων
σοφῶν καὶ ἔπρεπε τὸν ἐκράτεσαν ἅπαντες μικροὶ καὶ μεγάλοι διὰ μέ-
γαν ἐξουσιάζοντες. καὶ ἀπὸ καρδίας τὸν ἀγαπῶσαν. καὶ διὰ τὴν σοφίαν
αὐτοῦ. καὶ τῷ φρόνησιν ἡκουαντὶς βουλας καὶ τὰς ἐριμυθείας οἱ αὐ-
θένται καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ἀρχοντες, καὶ ἐφθαρμὸς ὁ ποῦ ἦλθεν
εἰς τὸ φουσάτον καὶ τὸ ἐφθεῖρεν αὐτὸς ἡμεῖς τῷ αἵτιαν. καὶ τὸ προείπε
καὶ τὸ ἐκήρυξε εἰς ὅλον τὸ φουσάτον τῶν Ἑλλήων, καὶ ἔδωκεν ἐριμυ-
θείαν τῶν στρατηγῶν πῶς γὰρ λυτρωθούμιν ἀπὸ τῷ φθορᾷ ἐκείνῳ.
ὁ γοῦν ὁδυσσεὺς ἐβλέπε τα προτερήματα ταῦτα πάντα καὶ ἐφλέ-
γετον ἀπὸ τῷ φθόνου. καὶ εἶχε πικρίαν ἀνυπόφορον. καὶ πάντοτε
αὐξάνει ἡ ἔχθρα κατὰ τοῦτον. καὶ μῖσος πολὺ συνεπέλασε κατὰ
τῷ παραβασίᾳ καὶ σκαῖδαλα. καὶ σιωπικὸς αἶζε πᾶσαν προδο-
σίαν καὶ σοκοφαντίαν. παρόντος δὲ τῷ ἀνδραγαθῷ ἀχιλλέως ἄντρα
καὶ ἄκαιρα ἦσαν ὅλα τὰ βουλόματα τῷ ὁδυσσεὺς. καὶ εἴτι ἐκα-
τόρθωνε καὶ ἐτεχνόετον ὅλον ἦτον ἀνιέργητον. διότι ὅλοι ἐφθεῖνται
τὸν ἀχιλλέα, ἔσοντας ὁ ποῦ εἶχεν ἀγάπῃ πολλῇ εἰς τὸν παλαμίδην.

διν. καὶ μετ' αὐτὴ ἦτον πάντοτε νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ὁ μίλου.
καὶ αὐτὸν εἶχε· εἰς τὴν βουλὴν τοῦ. ἐπεὶ δὲ ἀπεστάλη ὁ ἀχιλλεύς
μετὰ καὶ ἄλλων στρατηγῶν εἰς τὸν πόλεμον, ἐπῆρε καὶ τὸν παλαμίδην
ὡς σύμβουλον καὶ ἰσοψυχον φίλον αὐτῷ. τότε ἦν ἄδελφον ὁ ἑδυσ-
σίδης καὶ ἐλάλησε τῷ βασιλείῳ ἀγαμέμνωνος πᾶσαν ψευδο-
γίαν καὶ εἶπεν. ἤξευρε βασιλεῦ, ὅτι ὁ ἀχιλλεύς βέλεται νὰ παρῇ τὴν
βασίλειαν, καὶ ἔχει σωμαργὸν εἰς τὰ τὰ τὸν παλαμίδην. ὁ οὖτος
βιάζει αὐτὸν πολλὰ περὶ τούτου. καὶ θέλεις εἰδῆ μίαν μεγάλαν ἐπι-
βουλίαν ὅπου θέλοι καί μιν ὅταν γυρίσῃ ἀπὸ τοῦ πόλεμου, θέ-
λωσά σου πένυφει χαρίσματα ζῶα καὶ ἄλλα, αὐτὴ οὐδενὸς παρά-
ματα. καὶ ἐκείνοι θέλω κρατῆσαι τὸ χρυσάφι καὶ τὰ αἰσιν καὶ τὸ με-
ράσσω τῷ φουσατῶν νὰ σὲ δῶγαλου ἀπὸ τὴν βασιλείαν. ὡς δὲ ἤ-
κουσε τοὺς λόγους τούτους ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ ὅπως οὖτε τοὺς
λόγους τῷ ὀδυσσεὺς καὶ ἐκινήθη εἰς ὀργὴν κατὰ τῷ παλαμίδῃ ὅπως
θανατώσῃ αὐτὸν. καὶ ἔπειτα ἔστειλε δολὸν καὶ ἤφεραν τὸν παλαμί-
δην, λέγοντας ὅτι θέλει αὐτὸν ὄξυ πνᾶ ἰσποδίσαι καὶ συμβουλεύει καὶ
ὡς ἐχωρίσθη ἀπὸ τοῦ ἀχιλλέως καὶ ἔειπε μοναχός, ἐπέσεν εἰς τὰ δίκ-
τυα τῷ φθόου. καὶ ἐσυκοφάντησεν αὐτὸν ὡς ἀνάδιν. καὶ ὅτι βέλεται
νὰ ὤξυ δώσῃ τοὺς ἑλλήνας εἰς τοὺς τρωαδίτας. καὶ ὄξυ τὸ δα-
φάσιν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπειδὴ εἶναι ὀπιβουλος νὰ τὸν λιθοβολί-
σῃ. ὡς τῇ ἀδικίᾳ, ὡς τῇ συκοφαντίᾳ. καὶ οὕτως ἐλίθε βόλισαι τὸν
τοιούτον δαυμασώτατον ἄνδρα καὶ ἐθανάτωσάν τον γωρὲς καμίας
κρίσιν. καὶ ἐξέτασιν καὶ ὅταν τὸν ἐλιθοβόλῃ, ἄλλο δὲν εἶπε, μόνον
τῷ τὸν λόγον ὅτι παλαμίδης καὶ παλαμίδης ἀλήθεια, σὲ λυπῶμαι
καὶ κλαίω. ὅτι ἐσὺ ἐγάθης καὶ ἐθανάτωθης γληγορότερα ἀπ' ἐμοῦ.
τῷ τὸ παλαμίδης δῶγαλε τὰ ζῦγία τὰ σατεῖρα καὶ τὰ ἄλλα τῷ
ἦνρε ὁ τὰ ις'. γράμματα ἀπὸ τὰ κ δ'. τῷ ἀλφάβητου. τὰ ὅποια εἶ-
ναι ταῦτα. α. β. γ. δ. ε. ι. κ. λ. μ. ν. ο. π. ρ. σ. τ. υ. τὰ δὲ ὀπιλοι-
πα ἔως τὰ εἰκοσιτέσσαρα ἐπαρόσθισε κάδμος ὁ μιλήσιος ἕτερα
γράμματα τρία. θ. φ. χ. ὁ δὲ σιμωνίδης ὁ χίος, ἐπαρόσθισεν γράμ-
ματα δύο ἢ. καὶ ὦ. μέγα. ὀπιχαρμος δὲ ὁ συρακῆσιος ἐπαρόσθισεν
καὶ αὐτὸς γράμματα τρία. ζ. ξ. ψ. καὶ οὕτως ἐκλήρωθῃσαν τὰ
κ δ'. γράμματα. ὅμως ἐγράφη ὁ ἀχιλλέως ἀπὸ τὰς λαμπρὰς ῥίνας
τὸν πόλεμον ὅτι ἐμαθεῖν τὰ γράμματα, ὅτι ἐθανάτωσάν τον σφαῖται

παλα-

παλαμίδει. ἐθρύνθη καὶ ἐλυπήθη πολλὰ καὶ ἐκλαυσε πικρῶς.
καὶ ὠργίσθη τοὺς ἑλλήνας. καὶ ὄξατο ἐχθρῆσθαι μετὰ τῆς κα-
τέργων αὐτῶ. ἀπ' ἐπείνους. καὶ ἔπαυσε τὰ τοὺς βοηθεῖ. ὡς δὲ εἶδαν
τῷ τοὶ τρωαδίται ἔλαβαν μέγα λυγρὸν τῶμα καὶ θάρρος ἥτοιμα
ἐκπερ μετὰ φουσάτα. ὃ δὲ γῆρας ἔξω ὃ ἐπολέμου μετὰ τῆς ἑλ-
λάνων. καὶ ἀπὸ τότε ἔγιναν πλείονες φόνοι καὶ σφαγαὶ καὶ χύσεις
αἱμάτων. καὶ ἔπεφταν οἱ ἑλλήνες ὡς περ σάχνα ἀπὸ τοῦ χαλᾶς. καὶ
ἔταπείνωσαν αὐτοὺς ταπείνωσιν μέγα λυγρῶ. καὶ ἔβαλαν εἰς τὰς καρ-
δίας αὐτῶ φόβον μέγαν καὶ ἔπαθαν πολλὰ κακὰ. ὃς τὸ κακὸν ὅτι
ἔκαμαν εἰς τὸν ἐλεεινὸν παλαμίδει. λοιπὸν ὡς ἐβλεπταν οἱ ἑλλήνες
τὴν φθορὰν καὶ τὸ κακὸν ὅπου ἔκαμαν εἰς αὐτοὺς οἱ τρωαδίται, ἐ-
μετεμελήθησαν καὶ ἔπεισαν εἰς τοὺς πόδας τῆ ἀχιλλεύος. καὶ ἔπεισαν
τοὺς χαρίσματα μέγα λυγρῶ. κάστην χώραν. χρυσίον. ἀργύρεον. δού-
λους. δούλας. ἄλογα. καὶ ὅποια τῶ ἀρέσει ἀπο τὰς θυγατέρας τῶ
βασιλέως τὰ τῶν ἐπάρη γυναικῶ. ὃ δὲ ἀχιλλεύς δὲν ἠθέλησε τε-
λείως τὰ ἀκούσθαι περὶ τούτων. τόσα πολλὰ ὅπου ἦτον ἡ καρδία του.
βεβαρημένη ὄξα τὸν θάνατον τῶ παλαμίδει. ὄξα δὲ τῶ πολλῶ
παρακαλεσιν ὅπου ἐπαρακάλεσαν αὐτὸν. ἔδωκε τὰ ἄρματα τῶ ἀ-
χιλλεύ. αὐτῶ πατρόκλου καὶ ἐφόρεσεν αὐτὰ καὶ ὄξεσθαι εἰς τὸν πολέ-
μον. λέγοντες ἵνα εἶδω αὐτὸν οἱ τρωαδίται μετὰ ἄρματι τῶ ἀχι-
λλεύος, τὰ θάρρει ὅτι αὐτὸς ὁ ἀχιλλεύς εἶναι τὰ φοβηθῶν. καὶ ὡς αὐτὸν
ὄξεν εἰς τὸν πόλεμον ὁ πατρόκλος ἐφαν ὡς ἀέρας. καὶ ὡς εἶδαν
τὰ ἄρματα οἱ τρωαδίται ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. διότι ἐνόμι-
ζαν ὅτι ὁ ἀχιλλεύς εἶναι. καὶ ἐβουλήθησαν τὰ φύγειν ἴδεν δὲ ὁ ἔκπερ
τὰ γυναισματα καὶ τὰ σχίσματα τῶ πολέμου, ἐγνώρισεν καλῶς ὅτι
δὲν εἶναι ὁ ἀχιλλεύς. διότι ἄλλος ἀξιόπνητες εἶχεν ὁ ἀχιλλεύς καὶ ἄλλα
χαρίσματα. ὃ ἄλλα σχήματα. καὶ οὕτως ἦλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸν πα-
τρόκλον. καὶ ἐπολέμισε μετ' αὐτῶ καὶ ἐσκότωσεν αὐτὸν. ἐγένετο δὲ τό-
τε μεγάλη βία τῶ δυο φουσάτων. καὶ ἡ βοή ἀνέβη ὡς τῶ ἑρανῶ. καὶ
τὰ ξίφη καὶ τὰ βέλη ἔπεφταν ὡς αὐτὸ χαλᾶς ἀπὸ τῶ νέφους. καὶ ἔγινε με-
γάλη σιλονεικία ὄξα τὰ ἐπάρη τὸ κορυμνὸν τῶ πατρόκλου μετὰ ἄρ-
ματα τῶ ἀχιλλεύος καὶ ὡς ἔμαθε τῶ τοῦ ἀνδρακάτατος ἀχιλλεύος παθῶς
ὄρεθαι αἱμαμάτωτος ἔδραμε μὲν μέγα λυγρῶ ὄρεθαι καὶ θυμὸν ὡς αὐτὸ
τῶ ἦτον σκοτομῶτος ὁ ἀνέφιος αὐτῶ. καὶ ὡς αὐτὸν εἶδαν οἱ στραπῶνται

ὄλοι

ὅλοι ἔφυγον παρὸν αὐτοῦ. καὶ ἀφῆκαν τὸ κορμὶ τῷ πατρίκλῳ καὶ τὸ ἑπῆραν οἱ Ἕλληνες. τότε ὁ ἀχιλλεύς ἐλυπήθη πολλὰ καὶ ἐθρήνησεν
 διὰ τὸν πάτροκλον. καὶ ἔκλεγε πικρῶς. ἐσυνέχθησαν οὐκ οἱ αὐτοὶ
 τῆς τῆς ἑλλάνων εἰς παρηγορίαν τῷ ἀχιλλεύς. ὁ τῆτος παρηγορία
 δὲν εἶχεν. ἐδὲ ἔπαινε τὸ δακρυὸν αὐτοῦ. ὁ ἑσπαρὰ κάλεσαν αὐτοὶ τὰ
 φάγη καὶ δέιντους ἄκουσεν. ἀμὴ ὥμοσεν οὔτε νὰ φάγῃ ἔτε νὰ πῖν.
 ἔτε νὰ κοιμηθῇ ἕως ἢ νὰ ἐκδικήσῃ τὸ αἷμα τῷ ἀνιψιῷ του τῷ πα-
 τρίκλῳ. ὁ ἔτας ἐν τῷ ἄμα οὐγῆκεν εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἔκαμε πο-
 λὺ ἀφαισισμόν καὶ σιωπῆ βλῶ εἰς τὰ φουσαῖα τῆς τρωαδίας. τῆ-
 λος ἐφόνόσε καὶ τὸν θαυμαστὸν ἔκτορα. τὸ θεμελιον. καὶ εὐλον τῆς
 τρωαδος. ὁ ὁποῖος ἦτον ἀνδρειωμένος καὶ πολυμικαίματος καὶ δυνα-
 τὸς. ὁ ἀφ' οὗ τὸν ἐσκόπωνεν, ἐτρύπησε τὰς ἀσραγάλους τῆς πεδιά-
 ρων αὐτοῦ, καὶ ἐπέρασε σχοινὶ καὶ ἐσφύριτο μετὰ τὸ ἄλογον ὅλον τὸ φουσαῖ-
 ον. καὶ ἐκατάσσετον εἰς τὰ κότεργα. ἐγένετο δὲ κλαυθιὸς μέγας
 εἰς τὰς τρωαδίας. οὕτως πάλιν ἐπεμψεν ὁ πρίαμος συμμάχους
 αὐτῷ ταῖς ἀμαζόνιας καὶ ἐγένετο πόλεμος καὶ ἐφόνόθησαν ὅλοι. βλε-
 ποντας ἐν ὁ βασιλεὺς πρίαμος ὅτι οὐρεῖσκειται εἰς σενότητα μετὰ
 ἄλλω. ἀπέστειλεν εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς ἰκδαίας Δαβίδ ὁ ἐζητεῖ παρ-
 αὐτῷ φουσαῖα εἰς βοήθειαν. ὁ δὲ βασιλεὺς Δαβίδ δὲν ἠθέλησε νὰ
 ἴδωτος εἰληφασάτα, διὰ δύο αἰτίας. λέγοντας ὅτι εἰναι ἁμαρτία νὰ
 ἐσθῇ ἐθνη ἀσέβη βαρβάρους καὶ Ἕλληνας. ὁ τὸ περισσότερον διὰ τὴν
 κακοτροπίαν τῆς ἰκδαίων ἐφοβήθη ἵνα μὴ δὲν πέσειεν εἰς τὴν εἰδω-
 λολατρείαν ὁ ἀσέβησαν. ὡς δὲ εἶδεν ὁ βασιλεὺς πρίαμος ὅτι ἀπὲ
 τυχερὸς τὸν Δαβίδ τὸν βασιλεῖα ἀπέστειλεν εἰς τὸν ταῦντω βασι-
 λεῖα τῆς ἰκδαίας. διόμορος βοήθειαν. ὁ ἀπεσταλὴν ὁ μένων μετὰ φε-
 σάτε πολλῶν τῶν ἰκδῶν εἰς τὴν τρωάδα. ὡς δὲ εἶδαν αὐτοὺς οἱ Ἕλλη-
 νες μάβρους καὶ ξένους θειοῖαν ἀνθρώπων ἔχοντες καὶ ἄρματα πο-
 λεμικά. καὶ ἐλέφαντας καὶ θηρία, εἰδερίασαν πολλὰ. καὶ συνεβου-
 λόθησαν διὰ νὰ φύγουν. οὕτως πάλιν ἐμετέστησαν καὶ ἐσαμάτη-
 σαν τὰ τὰς δοκίμασι. καὶ πολέμου γῆνός μοι ἐγένετο μεγάλη φθο-
 ρὰ εἰς τὰς τρωαδίας. καὶ εἰς τοὺς ἰκδοὺς. πέσον ὅτι ὁ σκάναιδρος
 ὁπταμὸς ἐκκοκίνησεν ἀπὸ τὸ αἷματων. λοιπὸν ἐφθασε καὶ ἡ ἑορτὴ ἡ
 λεγομένη τῆς ἀναδημάτων καὶ ἑορτὴ ζῆν αὐτῶν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ
 τρωαδία καὶ διὰ τὴν τῆς εὐρπῆς ἔπαιον ὅτι ὁ ὅλεμος καὶ ἔειπεν
 τὰ ἀρ-

τὰ ἄρματα καὶ ὑπερπάτοιεν ἀφόβως καὶ τὰ δύο μέρη. ἔκτορδεν δὲ
 τὴν πύργον τῆς τρωάδος ἦτον ἵναί ναος εἰς τὸν ὁ ποῖον εἶχε συνιθεσάν
 ὁ ἀχιλλεύς. ὁ ὑπὴρξε συχνὰ καὶ οὕτως εἶχε τὴν ἡμέραν τῆς ἐπορτῆς ὑ-
 πῆγε, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν εἶδεν ἐκεῖ τὴν πολυξένην τὴν θυγατέρα τῆς
 πριάμου τῆς βασιλέως. ἡ ὁποία ἦτον πολλὰ δμοιοφει καὶ θαυμαστὴ
 εἰς τὰ κάλλη. καὶ ὡς εἶδεν αὐτὴν ὁ ἀχιλλεύς ἐτρώθη εἰς τὴν καρδίαν
 καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν πολλὰ. ὁ ἐμίλυνε τὴν πριάμου ὅτι ἐὰν θέληται τὴν
 αὐτὴν δώσειν γυναικὰ νὰ κάμωσιν ἀγάπην νὰ παύσιν τὰ σκανδαλά
 καὶ αἰμάχαι καὶ οἱ πόλεμοι. ἰδὲ πριάμος ἀκούσας τῆς ἐδειξεν εἰς
 τὸ φανέμενον ὅτι ἔλαβε χαρὰν μεγάλην. ὁ ἀγατὰ ὁ ὀρίγεται τῆ-
 το. ὁ δὲ τρόπος αὐτῆς κατὰ τὴν ἀχιλλεύς ἦτον δοῦλος καὶ θαλάσσιμος ὁ
 μου καὶ ἦν δυο ἡνὶν αὐτῆς διηρόβη καὶ παρῖος. καὶ ὡς ἐκινώτουσαν περὶ
 τῆς γαμῆς, ἔσπασαν ὅτι νὰ ὑπάγοιεν εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀπόλωνος νὰ ἐμύ-
 σωσιν καὶ νὰ σπείρωσιν τὸ σιμωκίεπον. καὶ ὅπως ἐπῆρξεν ὁ ἀχιλλεύς τὸν
 ὀδυσσεῖα καὶ τὸν αἰάντα καὶ ὑπῆγε μετ' αὐτοὺς χωρὶς καμίας δολιό-
 τητας καὶ ὀπιβόλοητας. καὶ εἶχε τὰ ἄρματα δὲν ἐβίασαν. ἐπῆγαν
 γοῦν καὶ οἱ υἱοὶ τῆς πριάμου ὁ δῆφοβος καὶ ὁ πάρις βασόντες μαχαί-
 ρια μικρὰ μέσα ἀπὸ τὰ ῥῆχαιτους κεκρυμμένα. καὶ ὡσάν ἐμπῆκαν
 εἰς τὸν ναὸν ὁ ἀχιλλεύς ἐμπῆκε καὶ ὁ διηρόβης καὶ ὁ πάρις. ὁ ἠγκαλῆ-
 θη τὸν ἀχιλλεύα. ὁ ἄλλος κατερίλα αὐτὸν. καὶ ἔλεγχον αὐτὸν, περὶ
 ποθητέμου γαμβροῦ ἀνδρα τῆς γλυκυτάτης μου ἀδελφῆς. καὶ ἐπαί-
 να καὶ ἐγκωμιάζε τὴν ἀνδρίαν αὐτῆς καὶ τὴν φρόνησιν. ὁ δὲ πάρις
 ἐμπῆκε καὶ αὐτὸς μέσα εἰς τὸν ναὸν καὶ ἔσπεκε πληστον τῆς ἀχιλλεύς. καὶ
 ἐκεῖ ὁ ποῦ τὸν εἶχεν ἀγαλίστατον ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς. ὁ γὰρ αὐτὸς
 τὸ μαχαίρι ὁ ποῦ το. εἰσαζέε κρυφὰ καὶ ἔδωκε τῆς ἀχιλλεύς εἰς τὴν
 καρδίαν καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ὡσάν τὸν ἔδωκε τὴν κοπάνα, ἔφυγαν
 ἐντὶ αἵμα καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ καὶ ἀρῆκαν μόνον τὸν ἀχιλλεύα. μέσα εἰς
 τὸν ναὸν σφαιρόν. γνωρίζαντες δὲ τῆς τοῦ ὀδυσσεύς καὶ ὁ αἶας ἀπῆ-
 λθαν μέσα εἰς τὸν ναὸν καὶ ἤρσαν τὸν ἀχιλλεύα χροσμερόν εἰς τὸ αἶμα.
 καὶ δὲν ἦτον ἀκομὴ δότο θάμβος ὅτι ἐμίλυνεν ἡ γλῶσσα αὐτῆς. πλεῖν
 ἦτον εἰς τὸ τέλος νὰ δότο θάμβος. καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὶ τὸν ἀχιλλεύα οὕτως
 ἔκλαυσαν πικρῶς καὶ ἔπενσαν εἰς τὸ σῆθος αὐτῆς λέγοντες. ὦ ἀνδρα-
 κώτατε καὶ ὅξάκουσι ἀχιλλεύ. ὁ καρτεροφυχε ὁ θηναῖος. ποῖος
 ἦτον εἰς τὴν γλῶσσαν σου ἀντιστάθμ. ἡ ποῖος ἦν δὲ αὐτὸν ἀντι-
 σταθμ.

ση ποτὶ

ὡς ποτὲ χεῖρ αὐτοῦ παύσῃ. ὁ δὲ ἀχιλλεύς δὲ εἰσκόμῃρος τὴν ὀδυμένην
 ἐκείνην τῷ θανάτῳ ὡς ἤκουσε τοὺς λόγους τοῦ ὀδυσσεύος καὶ τοῦ
 αἴαντος. ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, ἐφόνδυσάν μετὰ ὀπιβουλῆς καὶ δό-
 λου ὁ διήφοβος καὶ ὁ πάρις. καὶ ὡσανεῖτε τοῖς λόγοις τῶν αὐτῶν ἀπό-
 θαντα. ἀκούσαντες δὲ οἱ τρωαδίται ὅτι ἀχιλλεύς μέγα ἐχθρὸς αὐ-
 τῷ ἀπόθαντι, ἔδραμαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἀρματοῖμοι ναὶ πεί-
 ρουσι τὸ κορμὶ τῷ ἀχιλλεύ. ὁ δὲ αἴας ἀρτᾶξεν αὐτὸ καὶ ἐβαλέντο ἀ-
 πανω εἰς τὸν ὄμιον αὐτῷ καὶ ἐφάγε. μετὰ σπονδῆς καὶ μετὰ τῷ ὀδυρ-
 σέως. οἱ δὲ τρωαδίται ἐδίωχναν αὐτὸν νὰ τοῖς πιασού. ὥσαν ἦθε-
 λαν τὸ σῶσαι καλῶ καὶ ἐπὶ ἐβάσταζε τὸν ἀπὸ θανάτου, αἰὲν παλιν
 ἐγύριζε καὶ ἐδίωχνε τὸς ἐχθρούς. καὶ ὡσαν ἦλθε νὰ δῶναι ἀπὸ τὸ κά-
 σρον ἦναι τὰς θύρας κεκλεισμένας. καὶ ἀπάνανθεν ἀπὸ τὸν πύργον
 καὶ ἀπὸ τὰ τεχνία ἐπεφταν, πέτραι, σαγίται, κονταρία, σπαθία, καὶ
 ἄλλα ἄρματα ὡσαν βροχή. καὶ μὴ ἔχων ὁ αἴας πῶς νὰ κάμῃ νὰ εὐ-
 γκεῖ ἔξω νὰ γλυτώσῃ, ἐχάλασε τὰς θαυμασὰς θύρας ἐκείνας μὴ
 βίας καὶ διήκην ἔξω τῷ κάσρῳ. καὶ κατέβη μετὰ μεγάλης λύ-
 πης καὶ κλυθμῆ εἰς τὰ κἀτέργα, βαζόντας καὶ τὸ κορμὶ τῷ ἀχι-
 λέως. ἔδωκεν οὐδ' ἑσπιάδι τῷ τρωαδίτῳ νὰ ἐννοήσῃ ποταπὴ ἀν-
 δρειομήδης εἶναι οἱ Ἕλληες, ὅτι εἰς τὸς μυριάδας φουσᾶτον ὁ ποῦ
 ἦτον τῷ τρωαδίτῳ καὶ σφαλισμένοι καὶ αἰθυρὶς τῷ κάσρῳ, καὶ βα-
 ζόντας ἐπὶ τὸν ὑποθαμνόν, ἐτ' ἄκισσε τὰς θύρας τῷ κάσρῳ καὶ δι-
 γῆκεν ἔξω ἀβλαβής. διότι εἰς τὴν ἀνδρείαν καὶ διώκων ἦτον δότι τε
 ρος ὁ αἴας ἀπὸ τὸν ἀχιλλέα. τὸ σκετάρει τῷ αἴαντος ἦτον ἐνδυμνόν με-
 τὰ βεβαλικῶν πετρίων ἐπ' αὐτῷ. καὶ ὁλοσίδερον. τότε οἱ Ἕλληες ὡς ἐν-
 δον τὸ κορμὶ τῷ ἀχιλλεύ ἀπὸ θανάτου ἐκλαυσαν μεγάλως καὶ ἐθρή-
 νησαν. καὶ ἔπος ἔθαψαν αὐτὸ ἐντήμως μετὰ μεγάλης παρρησίας·
 καὶ ἐν τῷ ἅμα ἔσειλαν καὶ ἔφεραν τὸν ἕκοντος τὸν πύρον. καὶ πάλιν
 ἐβαλαν ἀρχαῖς εἰς τὸς πολέμους, καὶ καθήμενῶς ἐγένοντο σφα-
 γαὶ καὶ χύσεις αἰμάτων. ἐγέμισαν δὲ οἱ κάμποι τῆς τρωάδος τοὺς
 σκοτωμένους. καὶ οἱ Ἕλληες ὡς ἔβλεπαν ὅτι δὲν διώκονται νὰ πεί-
 ρουσι τὴν τρωάδα εἶχαν μεγάλῃ λύπῃ. καὶ ἔπεισαν εἰς πολλὴν
 ἀδμονίαν νὰ κάμωσι. καὶ ἔπος ἐπῆγαν εἰς τοὺς μάντις καὶ ἦν-
 ραν ὅτι ποτὲ δὲν θέλει διωθῆναι ἐπ' αὐτοῖς τὴν τρωάδα μετὰ
 νὰ πόλεμον, αἰὲν μετὰ πινὸς μηχανῆς ἢ τέχνης. καὶ συμβεβούσα

μυροί

ἄνθρωποι ἔκαμαν μετὰ πολλῆς καὶ μεγάλης καὶ θαυμαστῆς τέχνης ἵνα
 μέγα ἄλογον ξύλον. καὶ ἔβαλαν μέσα εἰς αὐτὸ καὶ ἰσοφαλίσαν ἄν-
 δρας ἐκλελεγμένους καὶ πολλὰ ἀνδρειομύθους καὶ ἀρματομύθους
 μετὰ πολλῶν ἀρμάτων. καὶ ὥσαν ἔκαμαν τὴν τοιαύτην κατασκευὴν,
 ἔδειξαν ὅτι ἐβαρέθησαν τὸν πόλεμον, ἔσοντας ὅπως εἴναι ἡμπορεῖν νὰ
 νικήσῃ νὰ πάρῃ τὸ κάσρον καὶ θελοῦν νὰ ὑπαγένοιν εἰς τὰς
 τόπους αὐτῶν. καὶ οὕτως ἐμπήκαν εἰς τὰ κάτεργα καὶ ἔδειξαν ὅτι μι-
 σέβοντο. καὶ ἔκαμαν ἀμύματα καὶ ἐπῆγαν ὀπίσω εἰς τὸ νοτὶ τῆς τειχῆς.
 καὶ ἐμαρτυροῦσαν καθὼς εἶχαν βουλῇ. καὶ τὸ ξυλάλογον ἀφῆκαν
 εἰς λιμένα. καὶ οἱ τραοῖδ' ἴται ὡς εἶδαν τὰ κάτεργα ὅτι ἔδραβον
 καὶ ὀλιμύδας εἶναι εὐκέρως, αἰοῖξαν τὰς θύρας τὰ κάσρα καὶ ἐκα-
 τέβησαν εἰς τὸν ἀγιάλῳ. καὶ ἰδόντες τὸ ξυλάλογον μοναχῶν ταῖσιν
 μέγα, ἐθαύμασαν καὶ πολλὰ ἐφοβήθησαν. καὶ ἰσχυροῖς ἦσαν ἵνα
 μὴ εἶναι γελασμός. ἢ κακόν, ἢ ἐπιβουλία εἰς αὐτοὺς καθὼς καὶ ἦτον.
 καὶ ὁμοφώνησαν ἵνα κάψουν αὐτὸ. ἢ νὰ τὸ ρίξουν εἰς τὴν θάλασ-
 σιν. καὶ ἐπειδὴ ἔμελλεν ὅτι νὰ καταλυθῇ καὶ νὰ ἀφανισθῇ ἡ τρωά-
 δα, ἀπετιφλώθησαν καὶ ἐμωρανθησαν οἱ ἄνθρωποι αὐτῆς. καὶ δὲν
 ὄρεσταν νὰ ἰδοῦν τὸ ἄλογον καθὼς τὸ ἰσχυροῖς ἦσαν εἰς τὸ πρῶ-
 τον, ὅτι μήπως εἶναι με κατασκευὴν καμωμένην ὅπως νὰ μὴ γελά-
 σουν. ἀλλ' ὡς ἄνθρωποι ἔκριναν ὅτι νὰ παρῇ τὸ ἄλογον μέσα εἰς
 τὸ κάσρον νὰ φανταίῃ εἰς ὁρᾶν καὶ καύχημα ἡμῶν. καὶ εἰς ἐν τρο-
 πῇ αὐτῶν καὶ οἰκισμὸν ὁ ποῦμας ἐπολεμοῦσαν χρόνους ἐντὶ καὶ
 δὲν ἐδυνήθησαν νὰ μὴ νικήσῃ. καὶ χάρις καίναν ὀρεσισμόν. ἢ
 πᾶσι νὰ τοῖς εἰδοῦμεν πᾶσαν τέχνην καὶ σοφίαν ἐπῆραν τὸ ἄλογον
 καὶ ἔμπασαν ὅλα μέσα εἰς τὸ κάσρον. καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς ἓνα τόπον καὶ ἐσέ-
 κειτο. καὶ ἔτρεχον ὁ λαὸς καὶ ἐβλεπέντο καὶ θαυμάζοντο. καὶ ὥσαν εἶδαν
 τὰ κάτεργα ἦσαν ἰσχυροὶ ὅτι ἐμίσαν ὅτι ἔμπασαν τὸ ἄλογον
 αὐτῶν μέσα εἰς τὴν τρωάδα ἔσονται νὰ ἔχουν βίβλα. ἡτομασθη-
 σαν καὶ ἐσέκειτο πότε νὰ εἰδοῦν τὰ σημάδια ὅτι ἐμίσαν ὅτι ἔμπασαν
 κάμει. καὶ οἱ τραοῖδ' ἴται ἀπεμεινίσαν καὶ ἐκαθίσταντο εἰς τὸ
 ὅσον ἦσαν αὐτῶν τρώγοντες καὶ πίνοντες μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων. ὅ-
 σον ἡτομασταν ἀφ' ὅπως χάρις καμῖαν φύλαξαν. ἢ ἄλλω πρὸς ἑλ-
 φιν. ὡς δὲ ἐπέρασαν ἡμέραι ὀλίγαι, τὴν νύκταν ὄρεσθησαν ἀνδρες
 ἀρματομύθοι ἀπὸ τοῦ ξυλάλογον καὶ ἐκαταπάτησαν τὸν τόπον εἰσάγει

τὲς ἀνθρώπος χωρεῖς καμίας μέριμναν καθεζομένης εἰς τὰ ὀσση-
 πα καὶ εἰς ἄλλους τόπους δόδυμοιῶτες. τότε παρδύδης ἔδραμ ἀπὸ
 ἔδωκεν λόγον καὶ τῇ ὀπλισίπων αὐτῇ συντρόφων. ὁ ποῦ ἦσαν μέ-
 σα εἰς τὸ ξυλα λόγον καὶ δὲ γῆκεν ὅλοι ὁμάδι χωρεῖς καμίας συγ-
 χρίσως ἢ βοῆς. ἀμὴ μετὰ ἡ συχίας ἔδραμαν ἐπαῖω εἰς τὲς πύργους
 καὶ ὅπιασαν αὐτὲς καὶ ἔκαμαν τὰ σημάδια ὁ ποῦ εἶχαν συμφωνη-
 μέναι φανὲς καὶ μετὰ ἄλλα πινά. καὶ ὡς τὰ ἴδαν τὰ κατεργα, ἐν τῇ
 ἅμα ἔδραμαν καὶ ἔσωσαν. καὶ τῆτοι δὲ τοὺς πύργους οἱ σιμύτρο-
 φοι αὐτῇ οἱ ἑλλήνες ἔδραμαν καὶ ἀνοῖξαν τὰς πορταὶς τῆς τραά-
 δος, καὶ οἱ πᾶς ἐμπῆκαν ὅλον τὸ φουσατόν τῇ ἑλλήνων μέσα. καὶ ἐ-
 τρεχαν ἀπὸ τὰ ὀσσηπα τῇ τρωαδίτῃ καὶ ἔσφαζαν ἀνδρες καὶ γυ-
 ναῖκες, παῖδια. γέροντες καὶ πᾶσαν ἡλικίαν καὶ ἔτρεχε τὸ αἷμα ὡς
 ποταμὸς μέγας. καὶ ἐγὼ μετὰ μεγάλη βοή καὶ θρηνὸς πολὺς εἰς τὴν ἑ-
 ληνικὴν τρωάδα διότι ὅλη ἐγείμισεν ἀπὸ τὰ κορμιά τῇ σφαμμένων
 ἀνθρώπων. τὰ βρέφη ἔπεραν ἀπὸ τὰ πιδάκια καὶ τὰ ἐκτυπούσαν
 εἰς τὸν ποῖχον. καὶ ἦτον πασταχῆ. θρηνὸς καὶ ἑδυμὸς. καὶ κλαυθμὸς.
 καὶ παραχῆ. καὶ πικρία. τὰ σπαῖδια ὅλα τῇ ἑλλήνων ἐβάφησαν
 ἀπὸ τὰ αἵματα. ὡς δὲ ἐχορτάσαν οἱ ἑλλήνες φονοῦντες τοὺς τρωα-
 διτας. καὶ ἀρπάζοντας καὶ κερσάδοντας τὸν βίον αὐτῇ. ὕστρον δὲ ἐ-
 βαλεν φωτία εἰς πᾶσαν ἀλλω καὶ ὀσσηπ καὶ παλάτι. ἔκαψαν ὅλα
 ἀπὸ θυμελίου σιμὲ τῇ λαοῦ καὶ περὶ φῆμα πόλει τῆς τρωάδος
 ὡς δὲ δὲ γῆκεν νὰ ὑπὴγένη καθέναις ἑλλήνας εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ,
 ἦγον εἰς τὴν πατερίδα του. ὁ μὲν ἑλλας ὁ ἀνδρας τῆς ἑλένης ὅταν
 ἐπῆγχε εἰς τὴν τρωάδα ζῆτῇ τας τὴν ἑλένην τὴν γυναῖκα του. ἦθι-
 λαν οἱ τρωαδίται νὰ τὸν σκοτάσσω μετὰ δόλου. αὐτὸς ὁ ἀνείας καὶ
 ὁ ἀπῆρ οἱ συγκληπκοὶ πριάμου τῇ βασιλείως τὸν ἐδεχθησαν εἰς
 τὰ ὀσσηπάτους, καὶ τὸν ἐφιλοξένισαν καὶ ἐμπόδισαν καὶ δὲν τὸν ἐφώ-
 νόσαν. καὶ οὕτως ἐσράρη εἰς τὴν πατερίδα αὐτῇ. καὶ τούτου χάριν
 εἰς ἀνταμοιβὴν ὅταν ἐπῆραν τὴν τρωάδα, πύς μὲν ἄλλους τρωα-
 διτὰς ἐφόνόσαν καὶ ἡ χαλωτόσαν καθὼς ἡκούσετε. τὰς δὲ ρηθέν-
 τας διὰ τὸν ἀνείαν καὶ τὸν ἀπῆρα ὡς φίλους τῇ μὲν ἑλλας ἀφῆκαν
 ἐλευθέρους. καὶ ἐπῆραν τὰς γυναῖκας αὐτῇ. καὶ τὰ παῖδια. καὶ τὰς
 ἀνδρῶπες τῇ ὀσσηπῶν καὶ τὰ τραυματάτους καὶ ἐπῆραν εἰς τὴν
 φραγίαν. λοιπὸν ὁ μὲν ἑλλας ἐπῆρε τὴν γυναῖκα του τὴν ἑλένην ὁ

ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του . καὶ ἦν σφοδρὸν τὸν ἀδελφόντου
 τὸν ἀγαμέμνονα ἀπὸ βιβουλῆς τῆς νύμφης αὐτῆς γυναικὸς ἀγα-
 μέμνονος . ἡ ὁποῖα εἰχε φίλον φανερά καὶ ἐπορνοῦνται μετ' αὐτῆς
 τὴν αἰγισον . ἦν δὲ καὶ τὸν ἀνεψιὸν αὐτῆς τὸν ὀρίστου ὁ ποῦ ἐσκότωσε
 τὴν μητέρα του τὴν κλητεμένην ραν ὁ τὸν φίλον αὐτῆς αὐτὸν τὸν αἰγι-
 στον . τὰτα ἔγιναν τρεῖς ἐννέα χρόνους ὁ ποῦ ἐπολεμοῦσαν τ' τρωάδαι
 ὁ εἰς τὸν δέκατον ἐπ' ἦσαν αὐτὴν μετὰ κατασκοφῆς ὁ ποῦ εἴπαμεν .
 ὁμῶς ταῦτα ὅλα τὰ ὅποθεν ἐτελειώσαμεν σὺν θεῷ καὶ τῶ-
 ρα δεῖλωμεν ἀγράφωμεν καὶ περὶ τῆς οὐτίχας καὶ
 κραταιᾶς διωάμεως τῆς Ῥωμαίων . καὶ πῶς ἐ-
 βασίλευσαν . καὶ ἀπὸ ποῦ ἀρχισαν οἱ βα-
 σιλεῖς αὐτῆς . καὶ πόσοι ἐβασί-
 λουσιν ἀπαρχῆς ἕως τέ-
 λους . καὶ πῶς ἐκα-
 τακυρίδωσαν
 ὅλην
 τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως
 δύσεως .

⋈

THE TWENTH BOOK

ΛΕΩΝ ΡΩΜΕΩΝ, ΗΓΟΥΝ

τῆς Παλαιᾶς Ρώμης.

α. **Ρ**ωμούλος ὁ ποῦ ἐκτίσεν τὴν Ρώμην. ὁ ὁποῖος ἔγινε πρῶτος
Βασιλεὺς εἰς αὐτὴν.

β. Νουμάς. γ. Τίλος. δ. Αἴγκος. ε. Πείσκος.
ς. Σέρβιος. ζ. Ταρκίνιος.

Η Επὶ δὲ τούτου τῆ Βασιλείας ἐπράτησαν οἱ Ρωμαῖοι τὴν Ρώ-
μην χωρὶς Βασιλέα χρόνους μ γ. μόνον ἔκαμναν δύο δύο
ἀρχηγοὺς καὶ θερχόνον. τὴς ὁποῖους ἔλεγαν Κοισούλεις. Προ-
βόλους. καὶ πρρηγόρους. ἑλληνικὰ ὑπάτους. ἦλθε δὲ ἡ ἀρχὴ εἰς
τὸν Γούλιον τὸν Καίσαρα ὁ ὁποῖος ἔγινε Βασιλεὺς πρῶτος μετὰ
τῶν ὑπάτους.

α. **Τ**ούλιος Κάσαρ ὁ αὐτὸς. β. Αὔγουστος Οκτάβιος ὁ ἀνέ-
ψιος αὐτοῦ. γ. Γαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. δ. Τιβέριος ὁ
υἱὸς Οκταβίου. ε. Κλαύδιος. ς. Νέρων. ζ. Γάβας.
η. Οὐιτέλιος. θ. Λοίκιος Ο΄θων. ι. Οὐεσσασιανός.

ι α. Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

ι β. Δομετιανός.

ι γ. Νερούας.

ι δ. Τραϊανός.

ι ε. Αἰδριανός.

ι ς. Αντώνιος.

ι ζ. Βῆρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

ι η. Μαρκος.

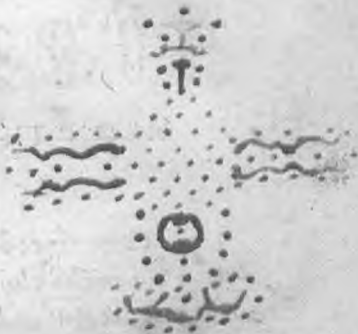
ι θ. Κόμοδος.

κ. Περπινάξ.

κα. Δάδιος.

κ β. Σε-

- κ β'. Σεβήρος.
 κ γ'. Αντωνῖνος ὁ Γέμας.
 κ δ'. Αντωνῖνος ὁ καράλαλος.
 κ ε'. Μαρῖνος.
 κ ς'. Αντωνῖνος ὁ καὶ Γάβαλλος.
 κ ζ'. Α'λέξανδρος ὁ Μαμαίας.
 κ η'. Μαξιμιῖνος.
 κ θ'. Σαβῖνος.
 λ'. Πουμπιανός.
 λ α'. Γουνῶρ.
 λ β'. Γορδ/ανός.
 λ γ'. Ιούνωρ.
 λ δ'. Μάρκος.
 λ ε'. Φίλιππος.
 λ ς'. Οὐαλεριανός.
 λ ζ'. Γάλλος.
 λ η'. Δέκιος.
 λ θ'. Αἰμιλιανός.
 μ'. Βαλεριανός.
 μ α'. Γαλλιανός.
 μ β'. Κλαύδιος.
 μ γ'. Αὐρηλιανός.
 μ δ'. Τάκτης.
 μ ε'. Φλορειανός.
 μ ς'. Πράκος.
 μ ζ'. Κάρος.
 μ η'. Νουμειανός.
 μ θ'. Διοκλητιανός καὶ Μαξιμιανός.
 ν'. Μαξέντιος ὁ υἱὸς Μαξιμιανῦ.
 ν α'. Κωνσταντῖνος ὁ Ὀσσεβесаτος καὶ χριστιανικώτατος βασι-
 λεύς ὁ ὁποῖος ἐνίκησεν αὐτὸν τὸν Μαξέντιον καὶ ἔλαβε
 τὴν βασιλείαν.

Π Ε Ρ Ι ΤΩ Η ΕΒΑΓΓΕΛΙ

ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

τῆς νέας Ρώμης.

α. **Κ**ωνσταντῖνος ὁ μέγας. αὐτὸς ὁ ἅγιος καὶ φιλέχριστος ὁ πρῶτος ἐκ τῆς
 αὐτῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως. καὶ εἰς ὄνομα αὐτοῦ τῶν
 ὀνομαστῶν νέας Ρώμης. ἔκτισε δὲ αὐτὴν ὡς ἔχει, ἐωλή. Μὲν
 Μαίω.

β. Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

γ. Γουλιανὸς ὁ ἀντιπρὸς αὐτοῦ.

δ. Ισβιανὸς.

ε. Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

ς. Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

ζ. Γραπανὸς Οὐάλενπανος.

η. Θεοδοσιος ὁ μέγας.

θ. Ἀρκάδιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

ι. Θεοδοσιος ὁ μικρὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

ια. Μαρκιανὸς.

ιβ. Λέων ὁ Μακέλλης ὁ μέγας.

ιγ. Δέων ὁ υἱὸς Ζηώνος.

ιδ. Ζηών ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

ιε. Ἀναστάσιος ὁ δέκοτος.

ισ. Γουστῖνος ὁ Θράξ.

ιζ. Γουστῖνιανὸς ὁ μέγας ὁ ἀντιπρὸς αὐτοῦ.

ιη. Γουστῖνος ὁ ἀντιπρὸς αὐτοῦ.

ιθ. Τιβέριος.

κ. Μαυρίκιος.

κα. Φωκάς ὁ τύραννος.

κβ. Ηράκλειος ὁ μέγας.

κγ. Κων-

- κ γ'. Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτῆς.
 κ δ'. Ηρακλῆως.
 κ ε'. Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου.
 κ ς'. Κωνσταντῖνος ὁ Πωγωνάτος ὁ υἱὸς αὐτῆς.
 κ ζ'. Γουστίνιος ὁ υἱὸς αὐτῆς.
 κ η'. Λεόντιος.
 κ θ'. Αψίμαρος.
 λ'. Γουστίνιος.
 λ α'. Φίλιππος ὁ Βάρδης.
 λ β'. Ἀρτέμιος ὁ καὶ ἀναστάσιος.
 λ γ'. Θεοδοσίος ὁ Ἀτραμυπνός.
 λ δ'. Λέων ὁ Ἰσαυρος.
 λ ε'. Κωνσταντῖνος ὁ Κοράντιος.
 λ ς'. Λέων ὁ υἱὸς αὐτῆς ὁ ἐκ τῆς Χαζάρης.
 λ ζ'. Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτῆς.
 λ η'. Μιχαὴλ ὁ Γαμβρός αὐτῆς.
 λ θ'. Λέων ὁ Ἀρμένιος.
 μ'. Μιχαὴλ ὁ Ἀμμοράσιος.
 μ α'. Θεόφιλος ὁ υἱὸς αὐτῆς.
 μ β'. Βασίλειος ὁ Μακεδών.
 μ γ'. Λέων ὁ υἱὸς αὐτῆς ὁ σοφός.
 μ δ'. Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς.
 μ ε'. Ρωμαῖος ὁ Γέρων ὁ Ἀβασακτιός.
 μ ς'. Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος, ὁ υἱὸς Λέοντος.
 μ ζ'. Ρωμαῖος ὁ Πορφυρογενήτης.
 μ η'. Νικηφόρος ὁ Φωκάς.
 μ θ'. Γεωργίου ὁ Τζιμισχῆς.
 ν'. Βασίλειος ὁ Πορφυρογέννητος.
 ν α'. Κωνσταντῖνος ὁ Ἀδελφὸς αὐτῆς.
 ν β'. Ρωμαῖος ὁ Ἀργυρόπτελος.
 ν γ'. Μιχαὴλ ὁ Παρλαγών.
 ν δ'. Μιχαὴλ ὁ Ἀνεψιὸς αὐτῆς ὁ καλαφάτης.
 ν ε'. Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος.
 ν ς'. Θεοδώρα μόνη.

- ιζ'. Μιχαήλ ὁ γέρον ὁ ἀπὸ στρατιωτικοῦ.
 ιη'. Ἰσαάκιος ὁ Κομνηνὸς.
 ιθ'. Κωνσταντῖνος ὁ δεκάς.
 ξ'. Εὐδοκία ἡ γυνὴ αὐτῆ καὶ οἱ τρεῖς παῖδες αὐτῆ Μιχαήλ.
 Κωνσταντῖνος. Αἰδρόνικος.
 ξα'. Ρωμανὸς σὺν τῇ Εὐδοκίᾳ.
 ξβ'. Νικηφόρος ὁ ἀπὸ γρυνῆ.
 ξγ'. Σταυράκιος ὁ υἱὸς αὐτῆ.
 ξδ'. Μιχαήλ ὁ υἱὸς τῆ Δούκας.
 ξε'. Νικηφόρος ὁ βοτανιάτης.
 ξς'. Α'λέξιος ὁ Κομνηνὸς ὁ υἱὸς αὐτῆ.
 ξζ'. Γεωάννης ὁ Κομνηνὸς ὁ υἱὸς αὐτῆ.
 ξη'. Μανουὴλ ὁ Κομνηνὸς ὁ υἱὸς αὐτῆ.
 ξθ'. Α'λέξιος ὁ Κομνηνὸς ὁ υἱὸς αὐτῆ.
 ο'. Αἰδρόνικος τύραννος.
 οα'. Ἰσαάκιος ὁ Ἀγγελος.
 οβ'. Α'λέξιος ὁ Ἀδελφὸς αὐτῆ.
 ογ'. Α'λέξιος ὁ υἱὸς τῆ Ἰσαακίᾳ.
 οδ'. Α'λέξιος Δούκας ὁ μούρτζουλος. εἰς ταῦτ' ἡμέρας τέττα
 ἐπώησαν οἱ λατῖνοι τὴν Κωνσταντινέπολιν καὶ ἐβασί-
 λευσαν αὐτῇ χρόνους νς'. Μὲν αὖτ' ἡ καὶ ἡμέρας ιγ'.
 ἔλαβαν δὲ αὐτὴν ἐν ἔτει, ς ψ ιβ'.
 οε'. Θεόδωρος ὁ Λάσκαρις ἐν τῇ ἀνατολῇ.
 ος'. Γεωάννης Δούκας ὁ Βατάτζης ὁ γαμβρὸς αὐτῆ.
 οζ'. Θεόδωρος ὁ υἱὸς αὐτῆ.
 οη'. Μιχαήλ ὁ πρῶτος τῆς Παλαιολόγων εἰς τὴν ὁποίαν τὰς ἡ-
 μέρας ἔλαβαν οἱ Ρωμαῖοι τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ
 τὰς χεῖρας τῆς λατῖνων. ἐν ἔτει, ς ψ ξ η'. Ἰουλίω κ' ε.
 Ινδικπῶνος δ'.
 οθ'. Αἰδρόνικος ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ Μιχαήλ σὺν τῇ πατρὶ
 αὐτῆ.
 πα'. Αἰδρόνικος τῆ Μιχαήλ.
 παα'. Γεωάννης ὁ Καντακουζηνὸς.
 παβ'. Γεωάννης ὁ τῆ Αἰδρόνικου τῆ Παλαιολόγου υἱὸς Γαμ-
 βρὸς

βρὸς αὐτῆ τῇ Κατακλιζήσῃ.

π γ'. Μανουὴλ ὁ υἱὸς Γεωργίου.

π δ'. Γεωργίου ὁ Παλαιολόγος ὁ ποῦ ἔκαμε τὴν ὁδοὺν σί-
ροδον.

π ε'. Κωνσταντῖνος ὁ Ἀδελφὸς αὐτῆ εἰς τῇ ὁποίῃ τὰς ἡμέρας
ἔλαβεν ὁ Σουλτὰν Μεχμέτης τὴν Κωνσταντινέπολιν. ἐν
ἔτει 5 π) ξ α'. Ἰνδικτιῶνος α'. Μαΐου κ θ'.

π ς'. Σουλτὰν Μεχμέτης ὁ υἱὸς αὐτῆ.

π ζ'. Σουλτὰν Μπαγιαζήτης ὁ υἱὸς αὐτῆ.

π η'. Σουλτὰν Σελήμης ὁ υἱὸς αὐτῆ.

π θ'. Σουλτὰν Σουλεϊμάνης ὁ υἱὸς αὐτῆ.

υ'. Σουλτὰν Σελήμη ὁ υἱὸς αὐτῆ.

υ α'. Σουλτὰν Μεράτης ὁ υἱὸς αὐτῆ.

Π Ε Ψ Ι Ψ Ω Η Η Α

ΤΡΙΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

καὶ πόσους Χρόνους ἔζησεν ὁ καθ' ἑκάστης.

Στάχυς ἐκτὸς ὁ.

Χρόνους 15.

Ὅν ἐχειροτόνησεν Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος Ἐπίσκοπος
Βυζαντίου, καὶ Θράκης.

Ὁνήσιμος ὁ οἰκέτης

Χρόνους 18.

Πολύκαρπος

Χρόνους 19.

Πλούταρχος

Χρόνους 15.

Σεδεκίαν

Χρόνους 9.

Διογένης

Χρόνους 16.

Εὐδοθέμιος

Χρόνους 7.

Φίλιξ

Χρόνους 17.

Πολύκαρπος

Χρόνους 6.

Αἰθυσόδωρος

Χρόνους 8.

Εὐζώιος

Χρόνους 5.

Λαυρέντιος

Χρόνους 14.

Αἰλύπιος

Χρόνους 17.

Τερπνάξ

Χρόνους 19.

Ὁλύμπιανός

Χρόνους 6.

Μάρκος

Χρόνους 17.

Κωνσταντῖνος

Χρόνους 16.

Κασῖνος

Χρόνους 7.

Γῆτος

Χρόνους 18.

Δομέτιος

Χρόνους 18.

Πρόβος

Χρόνους 19.

Μητροφάνης

Χρόνους 6.

Ε'φ' οὗ καὶ ὁ μέγας βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
ἰβασίλευσεν.

• Ἀλέξανδρος	Χρόνος	κγ'.	
• Παῦλος ὁ ὁμολογητὴς	Χρόνος	ι.	ἢ ἐξεβλήθη.
Εὐσέβιος ὁ νικομηδείας	Χρόνος	β'.	
Μακεδόνικος ὁ πνευματάρχης	Χρόνος	ι.	ἢ ἐξεβλήθη.
Εὐδόξιος	Χρόνος	ι.	
Δημόφιλος	Χρόνος	ι.	
Εὐάγγελος, ὁ δ' ὁθίως ἐξεβλήθη.			
• Γρηγόριος ὁ θεολόγος πρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπό-			
λέως	Χρόνος	ιβ'.	
Νεκτάριος	Χρόνος	ιζ'.	
• Ἰωάννης ὁ χρυσόστομος	Χρόνος	ε.	ἢ μὴ μὴ ε'. ἢ ἐξεβλήθη.
• Ἀρσάκιος	Χρόνος	β'.	
• Ἀττικὸς	Χρόνος	κ'.	
Σισίνος	Χρόνος	β'.	
Νεστόριος	Χρόνος γ'.	μὴ μὴ β'.	ἢ ἐξεβλήθη ὡς αἰρετικὸς.
Μαξιμιανὸς	Χρόνος	β'.	
• Πρόκλος	Χρόνος	ιδ'.	
Φλαβιανὸς	• • • • •	• • • • •	μὴ μὴ η'.
Γεννάδιος	Χρόνος	ιγ'.	
• Ἀνατόλιος	Χρόνος	η'.	
• Ἀκάκιος	Χρόνος	ιζ'.	
Φραῖτας	• • • • •	• • • • •	μὴ μὴ γ'.
Εὐθύμιος	Χρόνος	ς'.	ἢ ἐξεβλήθη.
Μακεδόνιος	Χρόνος	ς'.	
Τιμόθεος	Χρόνος	ς'.	
• Ἰωάννης	Χρόνος	β'.	
• Ἐπιφάνιος	Χρόνος	ς'.	
• Ἀνθίμος	Χρόνος	α'.	ἢ ἐξεβλήθη.
Μελῆς	Χρόνος	ισ'.	
• Εὐτυχὴς	Χρόνος	ιβ'.	ἢ ἐξεβλήθη.
• Ἰωάννης	Χρόνος	ιβ'.	

Υ

Εἰπο-

Εὐτυχῆς πάλιν	χρόνες	δ'.	
Κυριακός	χρόνες	ι α'.	
Γωάννης	χρόνες	ι γ'.	
Θωμάς	χρόνες	γ'.	
Σέργιος	χρόνες	κ ή.	
Πύρος	χρόνες	β'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Παῦλος	χρόνες	β'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Πύρος πάλιν	χρόνες	γ'.	
Πέτρος	χρόνες	β'.	
Θωμάς	χρόνες	β'.	
Γωάννης	χρόνες	δ'.	
Κωνσταντῖνος	χρόνες	ή.	
Θεόδωρος	χρόνες	β'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Γεώργιος	χρόνες	γ'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Θεόδωρος πάλιν	χρόνες	β'.	
Καλλίνικος	χρόνες	β'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Κύριλλος	χρόνες	β'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Γωάννης	χρόνες	δ'.	
Γερμανός	χρόνες	ι ε'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Αναστάσιος	χρόνες	κ δ'.	
Κωνσταντῖνος	χρόνες	ι β'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Νικήτας	χρόνες	ι γ'.	
Παῦλος ὁ κύριος	χρόνες	δ'.	
Ταράσιος	χρόνες	κ α'.	
Νικηφόρος	χρόνες	θ'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Θεόδωρος	χρόνες	ε'.	
Αντώνιος	χρόνες	ι ε'.	
Γωάννης	χρόνες	ς'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Μεθόδιος	χρόνες	δ'.	
Γιγνάτιος	χρόνες	ι α'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Φώτιος	χρόνες	θ'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Γιγνάτιος πάλιν	χρόνες	ι.	
Φώτιος πάλιν	χρόνες	ι ή.	
Στέφανος	χρόνες	ζ'.	

Ἀντώνιος	χρόνος	ή.	
Νικόλαος	χρόνος	ς.	καὶ ἐξεβλήθη.
Εὐθύμιος	χρόνος	έ.	
Νικόλαος πάλιν	χρόνος	ιγ.	ἔτσι ἐξεβλήθησαν.
Στέφανος	χρόνος	γ.	
Τρύφων	χρόνος	γ.	καὶ ἐξεβλήθη.
Θεοφύλακτος	χρόνος	κγ.	
Πολύδωκος	χρόνος	ιδ.	
Βασίλειος ὁ σκαμανδρηνός	χρόνος	δ.	καὶ ἐξεβλήθη.
Ἀντώνιος	χρόνος	ς.	
Νικόλαος ὁ χρωσβέργης	χρόνος	ιβ.	
Σισίνιος	χρόνος	γ.	
Σέργιος	χρόνος	α.	
Εὐστάθιος	χρόνος	δ.	
Ἀλέξιος	χρόνος	ιή.	
Μιχαὴλ ὁ κυρτάρης	χρόνος	ιέ.	
Κωνσταντῖνος ὁ λειχάδης	χρόνος	δ.	καὶ μιλῶας ς.
Γεωάννης ὁ ξιφιλῖνος	χρόνος	ια.	καὶ μιλῶας ζ.
Κοσμάς μοναχός	χρόνος	έ.	καὶ μιλῶας θ.
Εὐφράτιος	χρόνος	γ.	καὶ ἐξεβλήθη.
Νικόλαος	χρόνος	κζ.	
Γεωάννης	χρόνος	κδ.	καὶ μιλῶας έ.
Λέων	χρόνος	θ.	
Μιχαὴλ	χρόνος	γ.	καὶ μιλῶας έ.
Κοσμάς			μιλῶας θ. καὶ ἐξεβλήθη.
Νικόλαος ὁ μεζάλος	χρόνος	γ.	
Θεόδοτος	χρόνος	β.	
Κωνσταντῖνος	χρόνος	β.	
Λουκάς	χρόνος	ιβ.	καὶ μιλῶας γ.
Μιχαὴλ ὁ τῆ ἀγγιᾶλου	χρόνος	θ.	καὶ μιλῶας β.
Χαρίτων	χρόνος	α.	καὶ μιλῶας β.
Θεοδόσιος	χρόνος	γ.	
Βασίλειος ὁ καματερός	χρόνος	β.	καὶ μιλῶας ς.
Νικήτας ὁ μοιυταιός	χρόνος	γ.	καὶ μιλῶας ς.

Λεόπος μοναχός	χρόνους β'.	καὶ μεῶας γ'.
Δοσίθεος	χρόνους β'.	
Γωάννης ὁ Ξιφιλῖνος	χρόνους ε'.	καὶ μεῶας β'.
Γωάννης	χρόνους ε'.	καὶ μεῶας β'.
Μιχαήλ	...	μεῶας ε'.

Οὗτοι ἐγένοντο Πατριάρχαι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς κωνσταντινουπόλεως ὑποὶ τῶν λατίνων.

Θεόδωρος	χρόνους β'.	
Μαξιμος	...	μεῶας ζ'.
Μανουήλ	χρόνους ε'.	καὶ μεῶας ε'.
Γερμανός	χρόνους ιζ'.	καὶ μεῶας ε'.
Μεθόδιος	...	μεῶας γ'.
Μανουήλ	χρόνους ιδ'.	
Α'ρσένιος	χρόνους γ'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Νικηφόρος	χρόνους β'.	
Α'ρσένιος πάλιν	χρόνους δ'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Γερμανός	χρόνους α'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Γωσήφ	χρόνους θ'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Γωάννης ὁ βέκκος	χρόνους ζ'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Γωσήφ πάλιν.	...	μεῶας γ'.
Γρηγόριος		μεῶας ε. καὶ ἐξεβλήθη.
Α'θανάσιος	χρόνους δ'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Γωάννης μοναχός	χρόνους θ'.	καὶ ἐξεβλήθη.
Νήφον	χρόνους γ'.	καὶ μεῶας ι'.
καὶ ἐξεβλήθη κατὰ μεῶας α. τὸ Α' πειλλίου τῆς ἡ. Ἰνδικτιῶνος.		
Κατὰ τὴν ιβ'. τὸ Μαΐου μεῶς τῆς ιγ'. Ἰνδικτιῶνος ὁ γλυκὺς		
Γωάννης λογιόδετης ὡν τινικαὶ τὰ δρόμα παρηπίσατο κατὰ τὴν		
ια. τὸ Μαΐο τῆς κβ'. Ἰνδικτιῶνος.		
Κατὰ τὴν κβ'. Μαρτίου τῆς γ'. Ἰνδικτιῶνος γεράσιμος. χρόνον α'.		
Μετὰ χρόνος β'. μεῶας ζ'. καὶ ἡμέρας α'. κατὰ τὴν λ'. τὸ Νοεμ-		
βριε τῆς ζ'. Ἰνδικτιῶνος ἡμέρα γ'. ὁ ἀγιοεὶ τῆς ἡσαίας χρόνος δ'.		

Οὗτοι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀφ' οὗ τὴν
ἐπ' ἤσαν οἱ Τούρκοι.

Γεννάδιος ὁ σφώτατος.

Γσίδωρος.

Σωφρόνιος.

Γωάσαφ.

Συμεών.

Ραφαὴλ ὁ μέθυτος.

Διονύσιος.

Μάρκος.

Μαξιμος.

Νήφων.

Μαξιμος.

Γωακείμ.

Παχώμιος.

Θεόληπτος.

Γερεμίας ἡ πειρότος.

Διονύσιος.

Γωάσαφ. καθιρέθη παραλόγως.

Μητροφάνης παρητήσατο καὶ πάλιν εἰσῆλθε καὶ ἐνταῦθα θρόνον ἐτελεύ-
τισεν.

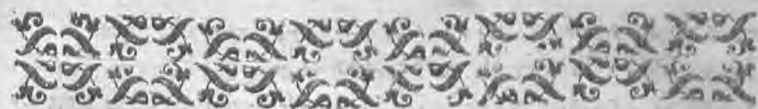
Γερεμίας ὁ ξεβλήθη παρὰ τῆ βασιλείας μητροφάνους ἐπαβουλαῖς.
καὶ πάλιν εἰσῆλθεν.

Παχώμιος λησρικῶς ὁ ξεβλήθη.

Θεόληπτος λησρικῶς ὁ ξεβλήθη.

Γερεμίας καὶ πάλιν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Η Ε Ρ Ι Τ Η Ε Ε Τ Ω Η

Ρ' Ω Μ ΑΙ' Ω Ν Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Α Σ.

Καὶ περὶ τῆς αἰνείας τῆς στρατηγού. ὅς ἐπορεύθη εἰς Ἰταλίαν.

Η Επὶ τὴν κατάλυσιν τῆς τραϊάδος ἑνας στρατηγός ὀνόματι αἰνείας, ὁ μὲν ἀρχίσου, ἡλίου θεράβη ἀπὸ τῆς ἑλλείας ὑπὸ τῆς βιηθείας τῆς μεμελῆς καὶ ὡς ἐγράψαμεν εἰς τὸν πόλεμον τῆς τραϊάδος. καταλειπὼς τὴν ὑποβίον. ὁ ὁποῖος αἰνείας ἐπῆρε τὸ λαόν τε καὶ ὑπὲρ εἰς τὴν Ἰταλίαν διότι τὸ μαύτευμα τοιοῦτο τρόπος τὸν ἐλάλησεν ὅτι νὰ εὖ γεμε τὴν σωτηροφάντη νὰ ὑπάγει εἰς τὴν δύσιν ὥστε νὰ ἡμπορέσων νὰ κενταθήσων εἰς τόπον νὰ φαγὼν τὰς ταύλαι των. καὶ ἀφ' οὗ τὰ φαγὼν θέλουσι ἰδεῖ ζῶν τετράποδον ἔ νὰ τὸ ἀκολουθήσωσι, καὶ ὅπου ἀποσάσει τὸ ζῶν καὶ θέλει πείσει νὰ ἀναπαυθῇ, ἐκεῖ νὰ κινήσων πόλιν. ὡς οὐκ ἐκαμαντὲς χρησμοὺς τούτους ὑπῆσαν εἰς τὴν δύσιν καὶ ἐφθασαν εἰς τὸν τόπον τῆς Ἰταλίας λεγόμενος λορενθῆ. ἐκεῖ ἔστησαν τίντες καὶ ἐκαθίσαν εἰς τὴν γῆν νὰ φαγῶν ἡ δὲ γῆ εἶχε φυτρωμένη ἀγριοσέλινα. καὶ δὴ τὴν διμορφίαν τῆς πορσινάδος δὲν ἔβαλαν ταύλαν, οὐδὲ μαριδῆλιν, αὐτὴ ἑπ' αὐτὴν εἰς τὰ βότανα ἔθηκαν το φωμίτους καὶ τοὺς μίσους τας. ἦσαν τὰ ὀφόνια. καὶ ἀφ' οὗ ἐφαγὼν εἶπ' ἦτον ἡμετέροις τοὺς, ἑνας ἀπὸ τῶν μέσων τας ἰδεῖ τὰ σέλινα καὶ ἐπῆρε καὶ ἐφαγε. καὶ μετ' ἐκείνους ἀπῶσεν καὶ ἄλλος. εἶτα ἀπῶσαν ὅλοιους καὶ ἔτρωσαν τὰ σέλινα. τότε εἶπαν πνίς, ἡμεῖς με τοὺς μίσους μας ἐφαγάμεν καὶ τὰς ταύλας. τὰς ταύλας ὅπου λέγουσι ὅτι ἐφαγὼν, δηλαδὴ πᾶν χορτὸν ὃ πᾶν εἶχαν τραπέξῃ, τοῦτέστι τὰ σέλινα. ὅμως ὡς ἤκουσαν οἱ ἄλλοι

ποιῶσι τὸν λόγον. οὐθὺς ἔλαβαν χάριν καὶ εἶπαν καὶ ὁ χρησμός ἐδῶ
 ἐπληρώθη. καὶ ἔλασαν δὲ τὰ κάμου θυσίαν καὶ ἐκτισαν βωμὸν.
 καὶ ἤφεραν σκρόφαν ἐγκαστριωμένον καὶ τὴν σφαξάν ἀπάνω εἰς τὸν
 βωμὸν κατὰ τὴν συνήθειαν ὅπου εἶχαν. καὶ ὡς ἀπλωσαν εἰς τὸ
 μαχαίρει καὶ τὴν σφαξοῦν, ἐκείνη ἐτενάρχη καὶ ἐλατταίωσε,
 καὶ ἰδὼν αὐτοὺς καὶ ἐγλύπασεν τοὺς καὶ ἐρυγὲν. καὶ ἔτρεχεν εἰς
 τόπον κλαδωτὸν ὅπου εἶχε πολλὰ κλάδια. ὁ δὲ αἰνείας ἐκολούθει
 ἰπίῳ ἀπ' αὐτῶν ἀργὰ καὶ ἀχαυνὰ δὲ καὶ αὐτὸν δέξασθαι καὶ δρᾶ-
 μι ἀλλαχόθεν παρ' οὗ ἐδέχετο. ἐκατέλαβεν γὰρ ὁ χρησμός τὴν
 σκρόφαν, ἐπειδὴ εἶπε ζῶν τετράποδον. ἀρ' οὐδὲ ὑπῆγε τὸν πο-
 λὺν ἐκουράσθη ἡ σκρόφα ἀπὸ τοῦ δρόμου καὶ ἔπεσε καὶ ἀνέπαυ-
 θη. ὁ δὲ αἰνείας ὡς εἶδεν πληρωμένα τὰ μυστήρια τὰ τὸν δὲ τόπον
 ἴδε δύσκολον καὶ κακοσυνέτον δὲ καὶ κατὰ πολὺν ἰλυπᾶτον.
 καὶ ἐμάχισεν εἰς ἐκείνους ὅτῃ ἐμυστήριον. καὶ ὅπως εἶχε κακὸν καρ-
 δῆαι. ἤλθε δὲ φωνὴ ἀπὸ τοῦ ὅπου δὴν ἐρᾶν ποθεν ἤλθε. καὶ ἡ φω-
 νὴ τῆς εἶπεν ὅτι καὶ καρτερήσω εἰς τὸν τόπον ἐκείνον καὶ καὶ κτίσω
 πόλιν, καὶ καὶ τὴν ἔχοιμι ὡς τόπον ὠρεσώρινόν. ἔφερον δὲ μετὰ χρό-
 νους τούτους καὶ ἰσαρίθμους εἰς ὅσα γουρούνια γήνησι ἡ σκρόφα, τό-
 σοι χρόνοι καὶ περάσωμι. τότε καὶ γίνεται ἡ πόλις ἐκείνη μεγάλη καὶ
 πολυάνθρωπος καὶ δὲ καὶ ὠρεπέσεται. καὶ ἡ μὲν σκρόφα ἐγένετο
 γουρὺν τελευτᾶ. σώα. καὶ ὕστερα εἰς τοὺς χρόνους ἐγένετο ἡ πό-
 λις ἄλβα λαμπρὰ καὶ ὠρεσώρινος. καὶ ἐκείνη τότε σημεῖον
 θάυμασόν καὶ αξιοθύμητον. πρῶτον μὲν γὰρ ἀφ' οὐρανόθεν ἔξῃ πῦρ
 αὐτόματον εἰς τὸ λιβεδίον γὰρ καὶ τὰ ἀνέφη πινάς. εἶτα ἐκινήσεν
 λύκος ἀπὸ τῶν κλάδων καὶ ἔπερνε μετὰ σωματος φρύγαντα ξηρά καὶ
 τὰ ἔριπτεν ἀπάνω εἰς τὸ πῦρ. καὶ τὰ λιν ἐφάνηεν αὐτοῦ μίγχε
 καὶ ἐφύσα τὴν φωτὶα μετὰ τὰς πτερυγαστοῦ καὶ ἐδιδότου διώκειν.
 τότε δὲ γῆκε μία ἀλεπού καὶ ἐζήλωσεν εἰς τὴν ἀφῆν τῆς πυρός καὶ ἐ-
 μάχητον τὸν λύκον καὶ τὸν αἰτόν καὶ ὑπῆρχον ἐκαστόν τοις. καὶ ἐβρί-
 χε τὴν οὐράν της εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἔτρεχε καὶ ἰδὼν ὑγρασίαν εἰς
 τὴν φωτὶαν δὲ καὶ τὴν σβέση καὶ ἄλλοτε ἐκίκα ἡ ἀλοπού. καὶ ἄλ-
 λοτε ὁ αἰτός καὶ ὁ λύκος ὕστερον δὲ ἐκινήθη ἡ ἀλοπού καὶ ἐρυγεν. ὡς
 δὲ εἶδεν ὁ αἰνείας ταῦτα ἐρόσθη ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη θίλει ἰδεῖ ἀπ' αὐ-

νωτης μεγάλας παραχάς, καὶ μὲ πολλὰς κόπους θέλει καταπο-
νέσει ὁ λους τὸς ὀπιθυλοῦσθαι, καὶ ταῦτα μὲν ἐγένετο εἰς τὴν ζωὴν
τῆς αἰνίου.

Βασιλεία. Ἀσχαίν. καὶ Ἀμουλίη.

ΜΕτὰ δὲ τὴν τελευτὴν ἐκείνη κατακίησεν εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖ
ἐν τῷ ὄχρῳ ὁ Ἀσχαίνος, τὸν ὁ ποιοῦν τὸν εἶχεν μετὰ θυγατέ-
ραν τὴν περὶ μετὰ κρέουσαν. εἴτα μετὰ ἄλλης βασιλεύσας ὁ Ἀ-
μουλός, ἀπ' αἰσας τὴν βασιλείαν ἀπὸ τὸν ἀδελφόντου τὸν ἐμέτορα,
ἦτο δὲ ὁ μεμέτορ πρώτος ἀπὸ τὸν ἀμουλίον, ὁ δὲ ἀμουλός ἡδὲ λη-
σαν νὰ χαλάσῃ τελείως τὸ γένος, τὴν ἀδελφούτου, καὶ εἶχεν ὁ ὅτι καὶ
ἐσκόπευσεν, καὶ τὴν θυγατέραν ἐποίησε τὴν ἐρεῖαν εἰς τὸν ναὸν
τῆς ἐσῆας. ἦτο δὲ ὁ νόμος ὅτι αἰερεῖν νὰ εἶναι παρθένοι. ἐκεῖνη δὲ
ὡς ἐπῆλθον εἰς τὸ ἄλσος τὴν ἀρεῖαν κάποιος ἐπαρακαθίσεν καὶ ἐπα-
σέτω καὶ ἐφθέρηκεν, καὶ δὲ ἐκαστῶν, ὡς δὲ ἔμαθεν τὸ τὸ
θεῖος της, ἐφύλαγέ τινος ἕως τὴν γέναν της, ὅταν δὲ ἦλθεν ὁ καιρὸς τῆς
γέναν, ἐγέννησε παιδία διδυμα, καὶ ἐκείνῳ μὲν ὁ βασιλεὺς ἀπέ-
κλισε καὶ τὴν ἐβλέπεε καλῶς, τὰ δὲ βρέφη ὥρτισε νὰ ὑπάρξουν νὰ
τὰ ριζώσῃ εἰς τὸν ποταμὸν νὰ ἀπὸ θάλασσαν, ἐβαλάντα λοιπὸν εἰς μίαν
σκάφην μέσα καὶ ἀφῆκαντα, καὶ τὸ ρεῖμα τὴν ποταμὴν ἐπῆρε τὴν
σκάφην καὶ ἐκατέβαινε, αὐτὴ ἔδωκε φανὴ ἡ μεγάλη πόρνοια τῆς θεῆς.
ὡς ὅτε ἐκατέβαινε ἡ σκάφη, ἐπῆλθον εἰς τὸ χεῖλος τῆς ποταμῆς καὶ ἦν
ρεχόρτα καὶ ἐσάθη, καὶ τότε ἐφανή μία λύκαινα καὶ ἐβαλετὰ βυ-
ζία της εἰς τὸ σκάφος τῶν παιδίων καὶ εἰλεχε μὲ τὴν γλώσσας της τὸν
πυλὸν ἐπὶ ἦτο εἰς τὸ πρόσωπον τῶν παιδίων, καὶ κατὰ συγκοίαν
ἔτυχε καὶ ἐδίεβαινε ἕνας βοσκὸς εἰς τὸ ὄρεα ποταμὸν καὶ ἰδὲ τὰ
δυο μῆλα καὶ ἐδίωξε τὴν λύκαιναν, τὰ δὲ βρέφη ἐπῆρυντα καὶ τὰ ἐ-
πῆλθον εἰς τὸ ὄρεα ἡπτο. ἦτο δὲ τὴν γυναικατοῦ λυτὴ καὶ μὲν διότι
ἐγέννησε τὴν ἡμέραν ἐκείνῳ παῖδιον ἀποθνήσκον καὶ τὴν ἀρηγορη-
σέν τινος μετ' ἐκείνη τὰ βρέφη, καὶ ἔδοκέτα νὰ τὰ ἀναθρεφῇ αὐτὴ ὡς
παιδία της, ἐκεῖνη δὲ ἀνέθρεφεντα μετὰ μεγάλης ἀγάπης καὶ φρο-
νημίας πολλῆς ὡς περὶ νὰ τὰ εἶχε ὀφείλη καὶ ἀπὸ τὴν κοιλίας της,
ὡς δὲ ἡνέχθησαν καὶ ἀνέθραψαν ἦσαν παντοῦ μετὰ βοσκούς, με-
ζούγας, καὶ μεβουκόλους, οἱ δὲ πᾶν πρὸς αὐτῶν ὁ μεμέτορ δὲν ἡ-
ξορε ἦτοτε δὲ τὰ παῖδια, ἔλεγε γὰρ δὲ τὰ ὀνόματά τους τὸν ἕνα, καὶ

τὸν ἄλλον, ῥώμιον, καὶ ῥωμῆλον. ὑπὲρ ἧσαν δὲ πολλάκις καὶ ἐλθόντες
εἰς τὴν μακεδνικὴν πατρίδα αὐτῶν. καὶ μίαν φοράν τοὺς ἐφύλαξαν καὶ
ἐπασσάτους, καὶ ἐπὶ ἡγαιτοὺς ὡς λησᾶς εἰς τὸν πάππον αὐτῶν. καὶ
ἐρώπτες πνός εἶναι, καὶ ποθεν ἡ πατρίδατες, καὶ ὁμιλεῖντες ἀπὸ λυ-
γὸν εἰς λόγον ἐγνωρίσθησαν ὅτι εἶναι τῆς θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ καὶ ἐντα-
ῖμα ἀπλωσε καὶ τοὺς ἡγκαλίσθη καὶ τοὺς καταφίλησε πολλὰ
καὶ ἀνταγχνικὰ ἀπὸ καρδίας. καὶ τότε ὡς ἶδαν καὶ ἐκατάλαβαν
τοὺς τόπους καὶ τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἀρῆσαν ἀμὴν παρὰ τοῦ ἐκα-
μαν ἔργον καὶ ἐπὶ ἡσαν ἀσάβια καὶ ἐβάλαν αὐτὰ ἀποκάτωτες κρυ-
φῶς καὶ ἐδύβησαν εἰς τὸν πωλάτην τῷ Ἀμουλίῳ τῷ ἀδελφοῦ τοῦ
πάππου αὐτῶν. ἀέβησαν δὲ αἰρηθῶς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἦσαν τὸν ὅ-
που ἐκαθέζετον ἀμέριμος καὶ ἐνταῖμα εὐγαλὸν τὰ ἀσάβια καὶ
κατέσφαζάντον ἐκεῖ ἐπέθανον.

Θάνατος Ἀμουλίου. Βασιλεία νεώτερος ἀδελφῶ αὐτῶν.

Ελαβε δὲ τὴν βασιλείαν ὁ νεώτερος, καὶ ἐπέειδεν εἶδεν αὐτοὺς φρο-
νίμους καὶ αἰδομένους ἐδωατοὺς. ἀγαλὲς ἐδωκέτης πᾶ-
τον ἐθισαυρὸν πολὺν, καὶ ἐχαρήσεται καὶ ἄλλα χαρίσματα πολύ-
τιμα. ἐξόρτασέτης πλῆθος χρευσάφι ἐάσιμι, καὶ ἄλλα πολύτι-
μα ὑφάσματα, καὶ δούλας, καὶ δούλας, καὶ εἰπέντες ἐπαρετε ταῦτα πᾶ-
τα, καὶ ὑπαγέτε ὅπου σὰς καὶ ἀρέσῃ νὰ κατοικήσετε. τότε δὲ γῆ-
σαν ὁ ῥώμιος ἐρωμῆλος καὶ ἐπὶ ἡσαν εἰς ἓνα τόπον ἐπὶ ἡσαν ἕναν μι-
κρὸν κασέλι ὀνόματι παλάτιον. ἐκεῖ ἐσχημάτιτε θεοὶ ἡγοῦν
τόπον δὲ νὰ κτίσῃ πόλιν, τετῆς καέσρον. το δὲ σχῆμα ἦτον ταῦρος
μὲ βέν θηλειαν, ἦγεν δαμαλιν.

Οἱ κοδομή της πρεσβυτέραις ῥώμιος.

Καὶ ὁ μὲν ταῦρος ἐτραβίζειν ἐξω πρὸς τοὺς κάμπους, ἡ δὲ συζυ-
γοῦσα δαμαλὶς πρὸς τὴν πόλιν. ἦρχετο δὲ ὁ ῥωμῆλος συμ-
βολικῶς δὲ τῆς ποιότητος σχήματος, ὅτι οἱ μὲν ἄνδρες τῆς πολιτείας νὰ
εἶναι εἰς τὰ ἐξω φοβεροὶ καὶ ἀπότολμοι, ἐκαταπίνονται, τετῆς π-
νάς νὰ μὲν τοὺς καταποιεῖ, ἡ νὰ τοὺς νικᾷ. αἱ δὲ γυναῖκες νὰ εἶναι
καλότεραι καὶ πρᾶται. καὶ ἀκοδόμησε τὴν λαμπρὰν καὶ πρᾶτην
ῥωμῆλιν τὴν πρεσβυτέραν εἰς μέγεθος καὶ εἰς κάλλος πολὺ ἀπασ-
τῶν πόλεων τῆς γῆς ὑπερφέρουσαν. εἶτα ἐπὶ ἡ βάλον μὲ τὸ χέρι
ἀπ' ἐξω καὶ τὸν ἐρῆξε μέσα εἰς τὴν πόλιν. καὶ ὡχῆθη ὅτι πᾶν τοῦ

νὰ αὐξάνω τὰ ἑσθλὰ τῆς πόλεως ταύτης περισσώτερος ἀπὸ
τῶν ἄλλων πόλεων. καὶ ὅταν τὴν ἔκτισε καὶ τὴν ἐτελείωσεν. ἐβάρη-
σαν αἱ τρου μπέται καὶ ὅλα τὰ παιγνίδια. Ἐἶκαμε χαρὰς μεγά-
λαις ἐξαισίαις καὶ θαυμασταῖς. καὶ ἔβαλε τὸ ὀνόματι ρώμην. εἰς τὸ
ὄνοματόν. καὶ ἴσοι ἐκατόικισαν εἰς τὴν ρώμην τὲς ὀνομάσε ρωμαῖος.
οἱ ὅ ποιοὶ ἐλέγοντο λαῖναι. καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ ὀνομασθέντος οἱ ρωμαῖοι ὁ
ὥς λέγονται ἕως τῆς σήμερον. καὶ ἰσχυρὰ πλῆθος λαὸν ἔσχε
ἄλλας πόλεις ἀρχοῖται. πτωχοὺς. ἀνδρας. γυναῖκας. νέους. γέρον-
τας. Ἐκατόικισεν αὐτὲς εἰς τὴν πόλιν ρώμην. καὶ ἔκαμν αὐτὰς
πολίταις. ἦν πεπλησμένη. γυρίζει δὲ Ῥώμην μίλια κδ'.

Βασιλεία Ῥωμύλου τῆς κτήτορος καὶ πρώτου Βασι-
λέως ταύτης.

ΚΑὶ ἐβασιλεύσε πρῶτος εἰς αὐτὴν αὐτός ὁ Ῥωμύλος. ἔκλεξε δὲ
ἀπὸ τὸν λαὸν ὁ ποῦ ἰσχυρὰ ἔκλεξε εἰς τὴν ρώμην ἑκατὴν
ἀνδρας γνωστικοὺς καὶ λογίους τοὺς ὁ ποίους ἔκαμε πατερίκας. καὶ
πρώτους ἀπὸ τῶν ἄλλων καὶ συμβουλατόρους. ἔκλεξε δὲ καὶ τρια-
κοσίους καβαλαρέους καὶ τρεῖς χιλιάδας πεζοὺς ὅμοια φυλαχόμεν
τὴν πόλιν. αὕτη ἡ περὶ βουτέρα Ῥώμην ἐβασιλεύσεν ὅλην τὴν οἰκί-
αυ. ὅμας ὁ ἀδελφὸς τῆ βασιλείας Ῥωμύλου ἔκαμν ἐπιβελίαν
καὶ ἐσκότασε τὸν ἀδελφόν του αὐτὸν τὸν Ῥωμύλον. καὶ καθὼς ἔσχο
τάπη ἔγιναν σεῖσμοι μεγάλοι καὶ ταραχαὶ καὶ πόλις αἰατῆσεν
τὸ λαόν. καὶ μετὰ ταῦτα εἰρηνεύσαν. ἐβασιλεύσε δὲ ὁ Ῥωμύλος
Χρόνος λζ'.

Τέλος τῆς βασιλείας Ῥωμύλου. Καὶ βασιλεία Νεμῶ.

ΝΕΜΩΣ βασιλεὺς εἰ Νεμῶς Πουπῆος. ὁ ὁ ποῖος
ποτὲ πόλεμος δὲν ἤθελε νὰ κάμει καὶ ἀγάπα νὰ γίνεσθαι.
μόνον τὴν πόλιν, ἦγεν τὴν Ῥώμην τὴν ἔκτισε. Ἐτὴν ἐκατ
λόμψε. Ἐνόμης πολιτικὸς ἔκαμε. καὶ ὅρισεν εἰς τὰς παρθένους ἑγ-
χεῖς ἔδωκεν ὅποια δὲν φυλαξοῖν τὴν παρθενίαν τῆς καθαράν
νὰ τὴν λιθοβολῇ καὶ τὸ καπετῶν. τὸ ὁ ποῖον δηλοῖ κεφαλὴν
τῆς πόλεως αὐτῆς. ὅπου θεμελίον τὸ ἔκτισε. Ἐὁ χεῖρος ἦτον μῆνας
δεκα. Ἐτὸς ἐπείσσε δυο μῆνας εἰς αὐτὸν τὸν Ιανουάριον. καὶ
τὸν φεβρουάριον. καὶ ἔκαμν τὸν μῆνα β'. ἐβασιλεύσε δὲ χρό-
νος μζ' καὶ ἀπὸ νύσσημα ἀπὸ θανέν.

Θεωρατορ.

Θάνατος Νουμά. Βασιλεία Τίλου Στυλίου.

ΜΕτά τὸν βασιλεύει Τίλος ὁ σύλος, χρόνος λ β'. καὶ πολλὰ φράγματα ἀγαθὰ κατισχύασεν εἰς τὴν Ῥώμην. ἔκαμε καὶ γέφυραι εἰς τὸν ποταμὸν ἐμείνον τὸν θάυμαστον τίβερην. Ἐλμίναν, καὶ καθεζόμενος εἰς τὸ παλάτιον ἐδωκε ἀστράπη ἀπὸ τοῦ οὐρανόθεν, καὶ ἔκαψέ τον.

Θάνατος Τίλου Βασιλεία Ἀγκου.

ΜΕτά τὸν βασιλεύει ἄγκος μαρκίων χρόνος κ δ'. καὶ τὸν ποταμὸν τὸν τίβερην τὸν ὠρετεύχισε κατὰ τόπους, καὶ τὸ κῆσμά της Ῥώμης τὸ ἐπλάτυνε, καὶ ἀπὸ νόσημα ἀπὸ θανάτου.

ΜΕτά τὸν βασιλεύει Πρίσκος Ταρκύνιος χρόνος λ θ'. καὶ ὅποτε μεγάλη τείχη εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἐφάρη ἀπὸ τῶν παιδία τῶ Μαρκίου.

Θάνατος Πρίσκου. Βασιλεία Σερβίου Τέλλου.

ΜΕτά τὸν βασιλεύει Σερβίος Τούλιος χρόνος σαράντα ὁ πόλις ἐξηγήθη ἀπὸ δ' ἡμετέρας ἀπὸ γυναικὰ τὴν ὁ ποίαν ἤφεραν σκλάβαν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ ἦτον ἐγκαστριώδη καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐγέννησε ἀρσενικὸν παιδί, καὶ σέρβιον τὸ ὀνόμασεν. ἔγχευεν δαλεῖν ταῖς σκλαβόσσωλον, ὅδ' ὡσαν ἔβασιλεύσει καὶ ἔλθοιεν νὰ μετρήσεν πόσον λαὸν εἶχεν ἡ Ῥώμη καὶ οὕτως τὸν ἐμέτρησεν, καὶ ἔνυρεν ὁ κτὰ μυριάδας, καὶ τρεῖς χιλιάδας αἰ θρώπους, ὁ πού ἔκατοικοῦσαν μέσα εἰς τὴν Ῥώμην καὶ ἔξωθεν, ὁ δὲ ταρκύνιος φρονήσας αὐτὸν, ἤνυρε καυρὸν ὀπιτῆδεν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

Θάνατος Σερβίου. Βασιλεία Ταρκύνιου Σούπερβου.

ΜΕτά τὸν βασιλεύει Ταρκύνιος σούπερβος, σούπερβος λέγεται λατινικὰ ὑπερηφανος, διότι ἀπὸ τῶν ὑπερηφανιάντων ἐμάχισαν σούπερβον, ὅδ' ὡσαν ἔβασιλεύσει ἔκαμε βαρὺ πολλὰ εἰς τὴν Ῥώμην, τοὺς νόμους ἐμετάβαλεν, τὰς ἀρχοντας, τὸν λαὸν ἐξάερε καὶ ἄλλους ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, ἄλλους εἰς ἀλυσες, ἄλλους εἰς σιδερά, καὶ ἔκαμε πολλὰς παιδύσεις ὧς λογος εἰς αὐτοὺς, καὶ ὅτε καὶ ὅτε ἄλλα κακὰ ὅπερ ἔκαμεν τὸν ἐμίσησεν ὁ κόσμος ὅλος εἶχε δὲ τῆς λατίνος μίαν γυναῖκα ὁμορφὴν πολλὰ δ' ἡλικίαν καὶ φρονιμώτατην. Ἐπιμία, καὶ μίαν νύκτα ἐπῆγε, καὶ ἐπασι αὐτὴν καὶ ἀμάρτησε μετ' αὐτῆς, ἡ δὲ φρονιμωτάτη αὐτὴ λουκρήτια

κρέτα δὲν ἐσώπησε τὴν δυναστείαν καὶ τὴν ἐν τροπῇ οὐ τοῦ τῆς
ἐκαμὲν ὁ βασιλεὺς ἀμὴ τῆς ὥρας ποιεῖται. καὶ πρὸς τῆς μερὸς τῆς
τῆς συγχυτῶν μεγάλων μικρῶν. καὶ ὡς αὐτὴν ἤλθεν ὁ ἀνδραγαθὸς τὸ ὄρα
ἐκείνην καὶ ποιεῖται. καὶ μετὰ ταῦτα ἐσώπῃεν ἕνα μαχητὴ καὶ τὸ βα
λεὺς εἰς τὸν κόρφο τῆς. καὶ ἤλθε μέσα εἰς τὴν αἰσίνω ὅλου τῆ λαοῦ
καὶ ἐβόησε τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν δυναστείαν τὴν μεγάλαν οὐκ τῆς
ἐκαμὲν ὁ βασιλεὺς. τότε δὲ γαλεν τὸ μαχητὴ καὶ ἐσφάγη. ὅς δὲ ἦκε
σεν ὁ λαὸς τὴν δυναστείαν τῆ βασιλείας καὶ εἶδεν καὶ τὴν γυναικα
ὁ ποῦ ἐσφάγη. ἐποίησαν εἰς μεγάλῃ ὀργῇ κατὰ τῆ βασιλείας. καὶ
ἐδράμαν καὶ τὸν ἀπεδίωξαν μετὰ τῶν οἰκιακῶν αὐτῆ. καὶ ἔτος ἡ
ἀδελφὴ ἐρωθήσαν ἀπὸ τὴν τυραννίδατι.

Διωγμὸς τῆ βασιλείας Ταρκίνιος ἀπὸ τὴν Ρώμῃ καὶ τῆ βασιλείας.

Δημοκρατία Ρώμης.

Ηβὰ δὲ τὸν διωγμὸν τετα τῆ βασιλείας ἐκράτισεν ὁ λαὸς τὴν
Ρώμῃ χριτες σαραντατρεῖς χωεῖς βασιλείας. καὶ ἐκαμναν
δύο δύο ἀρχηγὸς τῆς Ρώμης καὶ ἕν χρόνον. τοὺς ὁ ποίους ἔλεγαν
Κονσέλους. Προβόλους. Προηγόρους. οἱ ὁ ποῖοι λέγονται ἐλλένικα
ἵπατοι. ἀπὸ τῆς ὁ ποίους ἦσαν Γούμιος ὁ Βρούτος. καὶ Ταρκίνιος. καὶ
ἄλλοι πολλοί. καὶ ἐκυβερνοῦσαν τὸν λαὸν καὶ τὴν πόλιν καὶ τῆς ὑ
ποθέσεις καὶ τὰ φουσατά. καὶ πᾶν πρῶγμα. καὶ ὅταν ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆ
Ρώμῃ καὶ τὴν ἐκράτισεν οὐκ ἐκαμναν τοῦτους τῆς ὑπάτους. ἐκα
μαν οἱ γὰρ πολλοὶ φουσατά. καὶ ἔλθουν κατὰ τῆς Ρώμῃ. οἱ δὲ Ρώ
μαῖοι ὡς τὸ ἐμαθεν. ἐσεῖλαν μάλλον τὸν στρατηγὸν με φουσατά πολ
λά κατὰ τῆς γὰρ ἄλλων. καὶ ἐπολέμισεν αὐτῆς καὶ τῆς ἐνίκησε καὶ οὐκ
ἐγύρεσε μετὰ νίκης μεγάλης καὶ παρήσται εἰς τὴν Ρώμῃ. οἱ δὲ
Γάλλοι ἤλθαν τὸν χειμῶνα μίαν νύκτα κρυφίως εἰς τὴν Ρώμῃ
καὶ ἀπὸ τῆς καὶ ἐκοφαν τῆς φύλακας ὁ ποῦ ἐφύλαγαν. καὶ ἤλθαν
μέσα εἰς τὴν αἰσίνω τῆς Ρώμης καὶ ἐκοφαν λαὸν πολλόν. καὶ τινὲς ἀπὸ
τὸν λαὸν ἀσέμαθον τῆτο ἔδραμαν καὶ ἐφυγαν καὶ ὑπῆσαν εἰς τὸ καπ
τωλίον. ὁ δὲ μάλιος ὁ στρατηγὸς ὁ πῆ ἦτον ἀρχηγὸς ὡς τὸ καπ
τωλίον. ὡς ἐμαθεν τῆτο ἔδραμον ἐν τῇ ἅμα μετὸ φουσατὸν αὐτῆ. καὶ πο
λεμήσας μετὰ τῆς Γάλλων. ἐσφάξεν αὐτοὺς. καὶ τὸν ῥῆγας τῆς Βρού
σε καὶ ἐλύτρωσε τὴν Ρώμῃ ἀπὸ τῆς κατὰ δίκην ἐκείνη τῶν Γαλ
λων. ὡς δὲ εἶδαν οἱ Ρώμαῖοι τὴν νίκην ὁ ποῦ ἐνίκησαν ὁ μάλιος.

καμιν αυ τὸ μόνον ἀρχηγὸν τῆς Ρώμης καὶ ἐχρὶ ἄλλον πινά. καὶ ὡ-
σεὶ ἐπέρασεν αἱ σαραντατρεῖς χρόνοι ὁ πῦρ ἐσφρατῆσαι οἱ Ρωμαῖοι
τὴν Ρώμην ἀπὸ ὑπᾶτους εἰς ὑπᾶτους.

Βασιλεία Γούλις Καίσαρος, καὶ ἔσθ' οὐνομάζετο καὶ Καίσαρ.

ΠΛθε δὲ καὶ εἰς τὸν Γαίον Ισλίον τὸν Καίσαρα. ὁ οὐ πῖτος ἐπαρ-
ήσε τὴν ἀρχὴν καὶ ἐγένετο βασιλεύς μόνοςτου χωρὶς ἄλλον
πινά καὶ ἐβασίλευσε χρόνος δ. καὶ μὲναι ζ. καὶ να ἀκυσσε ἀπὸ
τῆς ὀνομαζομένης Καίσαρ. ὅταν ἦτον ἡ μητέρα του ἐγκασφωμένη αὐτόν.
τὴν ὥρην ὁ ποῦ ἤθελε να τὸν γλυνήσῃ ἀποθανε καὶ ἔμεινε τὸ παιδί
μέσα εἰς τὴν κοιλίαν αὐτῆς ζοντανόν. ὡς δὲ εἶδαν τὴν γυναῖκα ἀ-
ποθαμένην καὶ τὸ παιδί ζοντανόν ὁ πῦρ ἐσφρατῆσε μέσα εἰς τὴν κοι-
λίαν αὐτῆς παρῶντος ἐκσφαι τὴν κοιλίαν αὐτῆς καὶ εὔγαλαν τὸ παι-
δί ζοντανόν. καὶ ἀπὸ τῆς ὀνομαζομένης Καίσαρ. ἤγουν ὁ πῦρ τῆς κείρας τὸ
ὁ ποῖον λέγεται ἐλλενικά κόπτω. ὀνομαζομένη δὲ καὶ δικτατωρ ὁ πῦρ
ἐρμηνεύεται μοναρχῆς τῆτος εἶχεν ἕνα ἄλλογον ἀξιωμασμον βα-
σιλικόν. τὸ ὁ ποῖον δὲν ἐδικτυήθη κατέεις να τὸ καβαλικὸν φερόμενον αὐ-
τὸς ὁ Καίσαρ. ὅτι ἄλλον δὲν ἐδεχτο. καθὰς καὶ ὁ βουκέφαλος τῆς
Αλεξάνδρου. ἔκαμε δὲ πολέμους μεγάλους με τοὺς Γερμανοὺς καὶ
Γάλλους καὶ Βρετανούς. τοὺς ὁ ποῖους ἐνίκησε. καὶ ἐβαλε κασρη
πεντακόσια εἰς τὴν ἑξουσίαν τῆς Ρωμαίων. ὁ ἐδιδαν τέλος καὶ μίας
νύκτα εἶδεν ἡ γυναῖκα του ὄρωμα ὅτι ἔπεσε τὸ παλῆτι καὶ τὸν ἐπλά-
κωσε καὶ οὐ γῆκεν ῥόντα τὰ ἄματα καὶ ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς.
ὁ παρῶντος ἐδῆ λυθή τὸ ὄραμα ὅτι ἐσφάγη ὑπὸ Βρέτη καὶ Καίου
ἐν τῇ βουλεύσει. ἤγουν εἰς τὸν τόπον ὁ ποῦ ἔκαμαν ἡ αὐτοῦ
συμβελίον. ἦτον δὲ χρόνων πῦρ.

Θάνατος Γούλις Καίσαρος Βασιλεία Καίσαρος αὐγῆς.

ΠΦῆκε δὲ κληρονόμον αὐτῆς εἰς τὴν βασιλείαν τὸν ἀνεψιὸν αὐτῆς
Οκταῖον Αὐγουστον Καίσαρα τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς του Γου-
λίας, ὁ ὁποῖος ἦτον χρόνων ις. καὶ ἀπὸ τῆτος ὀνομαζομένης οἱ
βασιλεῖς Αὐγῆστοι καὶ ὁ Αὐγῆστος μῆνας ὁ ὁποῖος ἐλέγεται προτίτερα
σεξσίλιος. ἐβασίλευσε δὲ ὁ αὐτὸς Αὐγῆστος χρόνος νς. καὶ ἐμοναρ-
χησεν ἀπ' ἀκρῶ τῆς γῆς ἕως ἀκρῶν αὐτῆς καθὼς τὸ μαρτυρεῖ καὶ εἰς
τὴν θείαν ἱστορίαν τῆς Χριστοῦ γλυνήσεως εἰς τὸ δοξαστικόν, λέγων
Αὐγῆστος μοναρχήσωντος ἐπὶ τῆς γῆς ἡ πολυαρχία τῆς ἀνθρώπων

ἐπαύσατο. ὥστε τῆτος ὁ Καίσαρ ἐμονάρχησεν ὅλῳ τῷ οἰκουμένῳ, τοῦτέστι τῷ ὅρει. τῷ ὁ ποίαν ἐδέναις ἄλλος βασιλεὺς τῷ ὅρει καθὼς αὐθὴν δὲ λαμβάνει. τῆτος ὅταν τὸν ἐγγέναν ἢ μητέρα ἐίδεν ὄνειρον ὅτι ἐκατέβη ἕνας αὐτὸς καὶ ἐπῆρεν ἕνα κομᾶν ἀπὸ τοῦ ὅρει ἀλάγχων αὐτῆς. ὃ ἐπέτασε καὶ ἐπῆλθε εἰς τὸν οὐρανὸν. καὶ ἔπειτα ἐδὲ καὶ ὁ πατήραυτε. τῷ ὅρει ὁ ποῦ ἐχρησθῆναι ἄλλον ὅραμα φεβρόν. ὅτι ὅλῳ ἦκεν ὁ ἥλιος μέσα ἀπὸ τῶν πόλεων τῆς γυναικὸς του. καὶ τῷ ἡμέραν ὁ ποῦ ἐχρησθῆναι τὸ παιδί, ἀρχισεν ὁ πατήραυτε νὰ ἀλάγχων ἀπὸ τὸ ὅρει. καὶ τῆτος εἶχε φίλον ἀσπονδόν, καὶ ὅταν ὅλῳ ἦκεν ἔξω εἴπατο δὲ τῷ γέννησιν τῷ παιδί. τότε ὁ ἀσπονδὸς ἀναστῆναι καὶ εἶπεν. ἡξερν ὃ ἀνδραυτε ὅτι βασιλεὺς ἐγέννησεν. ὥς δὲ ἦλθε τὸ παιδί εἰς αὐξήσιν ἢ λικίας ἦτον ἔξω εἰς τὰ χωρία εἰς τὰ ἀργαματά του καὶ ἐπειράτει. καὶ ἐσοχόζετο τῆς θείας τῶν θείων, καὶ πῶς δένου τὰ δειμάτα. ἐκράτει δὲ εἰς τὸ χεῖρ αὐτῆς ψωμί καὶ ἔτρωγε. καὶ ὅλῳ ἦκεν ἐχρησθῆναι ἕνας αὐτὸς καὶ ἀρπάξει τὸ ψωμί ἀπὸ τοῦ χεῖρος καὶ ὑπῆγε. καὶ πάλιν ἐκατέβη καὶ τῆτος ὅλῳ ἦκεν ὅπῳ. ὅταν γοῦ ἦλθε τῆτος εἰς τὸ ὅρει τῆς βασιλείας. ἐφάνη θυμῶδες καὶ ὅλῳ θυμός. καὶ ὁ ὅρμη αὐτῆς καὶ ὁ θυμός ἦτον πολὺς. πῶς δὲ ἐκράτει πολλὴν ὥραν. μόρον εἰς ὀλίγον εἰμῶνεν. καὶ ἐμετέβαλε τὸν λογισμὸν. καὶ μία φορὰ ἐκατέβη καὶ ἐκρῖνε καὶ ἤφεραν ἔμφοθεν αὐτῆς πολλοὺς ἀνθρώπους ὁ ποῦ εἶχαν πᾶσιματα διὰ τὰ κακὰ ὁ ποῦ ἔκαμαν ὥς εἶπαν πνῆς. καὶ ὥρεσε νὰ τῆς ἀποκεφαλίσουν. ἕνας δὲ σφόδρ ἀνθρώπος ἀπὸ τῶν μήκων σοφὸς καὶ λόγιος. ἐβιάζετο πολλὰ δὲ νὰ ἰδεῖ τὸν βασιλεὺς νὰ συντύχη μετ' αὐτῆς δὲ νὰ τῆς εἴπῃ δὲ τῷ ἄδελφον ἀπόφασιν ὁ ποῦ ἔκαμαν νὰ θανατώσῃ τῆς ἀνθρώπους. καὶ ἀπὸ τὸ πᾶν τῶν λαοῦ δὲν ἐδύνάτο μόνον ἔργαζε θράμμα εἰς χάρτιν καὶ ἐβέλασεν καὶ ἔδωκε. καὶ ὥς τὸ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ χάρτιν πασεν αὐτὸ καὶ αἰοῖ καὶ ἐβέλασεν. καὶ ὥς εἶδεν ὅτι ὄνειδίζει αὐτὸν ὅτι πῶς ἀνέξτασως θέλει νὰ φονεύσῃ τῆς ἀνθρώπους ἀκείνους, μετενόησεν. τῆτος ὁ βασιλεὺς εἶχε διδάσκαλον Ἀλεξανδρινὸν ὀνόματι ἀδελφόν. ὁ ποῖος ἦτον γιμᾶτος πείσης φρονήσεως καὶ σοφίας. καὶ τῆτος ἦτον παιδιμῶς εἰς τὰ μαθήματα ὅτι νῆς ἀνθρώπου δὲν ἡμπορεῖ νὰ μὲ τρήσῃ πᾶν σοφίαν αὐτῆς. ὃ ἡξέροντας ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶναι πάντα εἰς τὸν πόλεον.

καὶ τὸ περισσώτερον κακὸν ἅπ' ἀγάπα περισσώτερος ἀνδρῶν γυναι-
 κας. καὶ ὅταν ᾗθε λαμβάνῃ ὅπ' τῆς ἐδεῖνος ἀνδρὸς ἡ γυναικὴ εἶναι εὐμορ-
 φη. ὤριζε τὸν ἀνδραπὸς καὶ ἠφ' ἔφερε τὴν γυναικῆα τοῦ εἰς τὸ παλαίη. ὁ
 δὲ διδασκαλὸς τῆ βασιλείας βλέποντας αὐτὸν κάμνοντας τοῖς τὸν
 μέγα αἰμαρτήματα τῆς μοιχείας. ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ἵνα τὸν παύ-
 σῃ ἀπὸ τοῦ διαβολικῶν ἔργων τῆ μοιχείας. καὶ μὴ διωκθῇς καταπίσαι
 αὐτὸν, ἐταχνύθη ὁ δὲ λαβὼς διδασκαλὸς τοιαύτῳ τέχνῳ. καὶ μιᾷ
 ἡμέρᾳ εἶδεν πᾶσα μέγαν ἀνθρώπων δύ' ἄλλῃ λόγῳ καὶ ἔργῳ. ὁ ἑκλαίε
 πολλὰ καὶ ἐλυπείτο. καὶ ἐρώτησεν αὐτὸν, ὅρα τί κλαίει καὶ λυπείται.
 ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ὤρισέν με νὰ κάμω ἕνα σεντήκι εὐμορφον
 νὰ βάλῃ μίσα τῶν γυναικαμὲν νὰ τῶν δαποσεῖλω εἰς τὸ παλαίη.
 ὁ δὲ σοφώτατος διδασκαλὸς ὡς ἤκουσεν οὕτως ἔδωκεν αὐτὸν παρη-
 γορίαν λέγων, μὴ λυπῆσαι, καὶ ἀδελφοί. μόνον ἄκουσε τὸν λό-
 γον μου νὰ ἔμπω ἐγὼ εἰς τὸ σεντύκι μίσα καὶ κλίσσασέ το. καὶ ἀπὸ
 σεῖλέ με εἰς τὸν βασιλέα. καὶ μηδὲν δειλιάς. οὐδὲ φοβήθης, ὅτι δὲ
 θέλεις πάθει κακὸν. ὁ δὲ ἀνθρώπος ὡς ἤκουσε τῆς λόγους τῆ δι-
 δασκάλου ἔλαβε χαρὰν καὶ διώμαιν. καὶ οὕτως ἐμπήκεν ὁ διδα-
 σκαλὸς εἰς τὸ σεντύκι καὶ ἐσφάλισέν τον ὁ ἀνδρας τῆς γυναικὸς καὶ
 ἐβούλασέ το καὶ τὸ ἀπέσειλε τῆ βασιλείας ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἔχα-
 ρη καὶ ὤρισε καὶ ἔβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ κελλίον αὐτῆς. καὶ οὕτως ἐπῆγε
 μόνος καὶ αἰοῖζε τῶν βούλων καὶ τὸ σεντύκι. καὶ ἀπὸ ἡδύνην ὁ διδα-
 σκαλὸς ἀπὸ μέσα ἀματωμένος βασιλεὺς εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἀπὸ
 θένω γυναικῶ. καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, ἔγινεν ὡσανύ δαποδαμέ-
 νος ἀπὸ τῆ φόβου αὐτῆς. ὁ δὲ διδασκαλὸς αὐτῆς μεγάλως ὀνειδίσας
 αὐτὸν καὶ ἐλέγξας παῖσαι τῆς μοιχείας ἐβίαζεν. ἔπεσεν οὖν ὁ βα-
 σιλεὺς εἰς τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ συνθήκας καὶ ὑπο-
 σχέσεις μετὰ σρικτῶν ὅκρων ὅτι νὰ μὴ ἐπὶ χειρὶ πλεον τοιοῦ-
 τον ἔργον. νὰ διωσέ εἰς ἀνδρῶν γυναικῆας. καὶ ἀπὸ τότε ἔπαυσεν ὁ
 βασιλεὺς ἀπὸ τῆς δειβόλε τοῦ ἔργου τῆς μοιχείας. ὁ δὲ διδασκαλὸς
 ἐβουλήθη νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πατρίδα τοῦ τῶν Ἀλεξάνδρειαν καὶ
 ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη. καὶ ὅταν ᾗθελε νὰ ἀποχαιρέσῃ τὸν
 βασιλέα δὲ νὰ μισέσῃ, εἶπεν κρυφά εἰς ὁφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως δι-
 δεῖ συντόμως αποφάσεις εἰς ζῆλὸν ἀνθρώπου. χορεῖς νὰ ἐξιστάσει
 καλῶς. καὶ ἐπὶ μελῶς τὸ πᾶσιμον τῶν ἀνθρώπων. ἔσονται ὁ πῶς τὸν

ἔγνωρίζεν ὀρμητικὸν καὶ θυμώδη. καὶ οὕτως ἔσπεξενα γίνεται κατὰ τὸν λόγον τῆ διδασκαλίας αὐτῆς.

Σημειώσωτε ποτὲ ἐχρησθήη κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν Ἰς Χρ.

Β Απολούοντος δὲ τέττε τῷ Καίσαρος εἰς τὰς μ β'. χρόνης τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐχρησθήη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐν ἔτει ρ φ ς'. ἀπὸ κτίσεως κόσμου. μετὰ Δεκεμβρίῳ, καὶ ἡμέραν τετάρτην. εἰς τὴν ὁ ποίαν ἡμέραν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐδημιούργη τὰς φωνήρας. τοῖς τε τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν καθὼς εἶπαμεν ἐχρησθήη καὶ αὐτός ὁ Χριστός. ὡς ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀδελφίσας ἀπέθανεν.

Θάνατος Καίσαρος Αὐγέστου. Βασιλεία Τιβερίου.

Καὶ περὶ τῆ ποτὲ ἐβαπτίσθη ὁ Χριστός.

Μ Επὶ δὲ τὸν θάνατον τούτου, ἐβασιλεύσεν ὁ Τιβερίος. καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐν ἔτει ε φ λ ς'. Γαβριουεῖω ς'. ἐβαπτίσθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. ὡς αὐτὸς Ἰωάννου τῆ θεωδόριου. καὶ βαπτίζουμένου αὐτοῦ, ἀνέβη ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐκατέβη τὸ ἅγιον πνεῦμα σωματικῶς ἐν εἰδεί περὶ σέρας ἐπ' αὐτόν. καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ ὑπὸ τῆ πατρὸς ἐγένετο, εὖ εἶναι ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν τῷ ἡνδόκησα. ἦτον δὲ ἡμέρα πέμπτη τῆς ἐβδομάδος ὅτε ἐβαπτίσθη ὁ κύριος. Διότι αὐτῇ τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ ὤρεσεν ὁ θεὸς καὶ οὐ γήκαται ἡ ἡμέρα ὅταν ἔκαμε τὸν κόσμον. καὶ βαπτισθεὶς ἡ γένεσε τὸ ὕδωρ, καὶ λαοποιῶν αὐτὸ εἰς ἡμᾶς ἔκαμε. τοῖς τε τὸ θεῖον βαπτίσμα ὁποῦ βαπτίζομεθα, καὶ διαυτῇ γινόμεθα ἡμεῖς φωνὴς. καὶ λαμβάνομεν τὴν οὐρανίαν αὐτῆς βασιλείαν. ἦτον δὲ χρόνων λ'. ὅταν ἐβαπτίσθη, καὶ ἐν ρ φ λ θ'. ἔτει. εἰς τὰς ἡμέρας τῆ αὐτῆς Τιβερίου ἐσαυρώθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. μετὰ τὴν Μαρτίῳ κ γ'. ἡμέρᾳ ς'. ἀνέστη δὲ τῇ κ ε'. τῆ αὐτῆς Μαρτίου μετὰ. ἦτον δὲ χρόνων λ γ' ὅτε ἐσαυρώθη. μετὰ δὲ ἡμέρας μ'. τῆς αὐτῆς αὐγούστου ἀνελήθη εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐκαθίστη ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς. καὶ πάλιν μέλλει ἔλθει ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ παρουσίᾳ, νὰ κρίνει ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ ἀποδώσῃ ἕκαστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. τῆτος ὁ Τιβερίος ἦτον εἰς τὴν νεότητά αὐτῆς ὡς εἶπαμεν. δηλονότι εἰς ἔργα ἀγαθὰ. καὶ ὡς αὐτὸς ἡμεῖς λόγους φιλοσοφικῆς καὶ

ρήτορες καὶ καλοὶς τρόποις καὶ ἔργοις κόσμεται· καὶ ἐξαίφνης μετέβαλε τὴν καλὴν καὶ θεϊκὴν ἀρετὴν καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔργα εἰς γνώμην κακὴν καὶ δολικὴν, κινηθεὶς ὑπὸ τῆς δολόου. καὶ ἔμεινον κατὰ φύσιν καὶ ὥσπερ φύσιν διέδραμνεν ὁ ἄθλιος εἰς ἀμαρτίαν. ἀμὴ καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι καὶ ὁμότητι καὶ μυσαρᾷ πλεονεξίᾳ καὶ αἰσχροεργίᾳ ἕως τέλους τῆς μιαιφάνειας αὐτοῦ ζωὴς ἐποίησεν. περιπεσὼν δὲ ἐν νόσῳ βαρεῖα. ὁ ἀνελὼς αὐτῆς ὀνόματι Γαῖος Γούλιος, ὃς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἀδελφὸς ὅταν ἐκοίτετο, ἔβαλεν ἐπάνω αὐτοῦ ῥῆχα βαρέα καὶ πολλὰ, ἀπὸ ἐπὶ ἑξῆς αὐτὸν καὶ ὑπάγει εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν. καὶ ἐβασίλευσε χρόνος κ'. καὶ μῶας θ'.

Θάνατος Τιβερίου. Βασιλεία Γαίου.

Μετά τῆτον ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Γαῖος ὁ ἀνελὼς αὐτοῦ. ἔζηρᾷ πέντε καὶ ἑπτὰ χρόνους ξ'. ἦτον δὲ πολλὰ μοιχικώτατος. καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς τῆς Γεδαιίας. καὶ σίμων ὁ μάγος βαπτίζεται ὑπὸ Φιλίππου ἐνὸς τῶν ἐπὶ δολοφονῶν. καὶ εἰς τὸν καιρὸν τότε μετὰ τὴν ἐκ τεκρῶν τῆ σωτήρος αἰδέσασιν καὶ ἀγάπῃν. ἰδραμνεν ἕως τῆς Ῥώμης ἡ Μαγδαλὴν Μαρία. ἣ ἐφανη ἑμπαροῦσεν Γαίου τῆ βασιλείας. καὶ ἐλάλησεν τὴν ἀσέβειαν καὶ μισοφονίαν τῶν ἐβρεμῶν. καὶ τὴν ἀδικον ἀπόφασιν τῆ Πιλάτου. καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τὰ περὶ Χριστοῦ, ἀπέστειλε καὶ ἤφεραν τὸν Πιλάτον καὶ τὸς ἀρχιερεῖς εἰς τὴν Ῥώμην καὶ ἔκαμιν εἰς αὐτοὺς Βάσανα καὶ τιμωρίας πολλὰς. καὶ τέλος ἐθανάτωσαν αὐτοὺς πικρῶς καὶ κακῶς. ἐφονεύθη δὲ ὁ αὐτὸς Γαῖος ὑπὸ κλαυδίου. Εἰς τὸν καιρὸν τότε βαπτίζεται ὑπὸ Πέτρου τῆ Ἀπσώλου Κορινθίος ὡρῶς ἀπὸ τῶν ἑθνῶν. τότε καὶ ὁ θεῖος Παῦλος τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς δι' Ἀποκαλύψεως Χριστοῦ Ἀπόστολος δέικνεται.

Θάνατος Γαίου. Βασιλεία Κλαυδίου.

Μετά τῆτον βασιλεύει Κλαύδιος χρόνους ιγ'. καὶ μῶας θ'. οὗτος ὁ Κλαύδιος ἦτον δειλοκαρδὸς καὶ φοβηζαῖος. καὶ ἔβαλεν ἀνθρώπους ἀρματοφόρους καὶ πσούους αὐτοῦ καὶ ἐσέκονταν εἰς τὴν αὐτοῦ παλατίαν. καὶ ὅποιος ἤθελε νὰ ἔμπη εἰς τὸν βασιλεῖα, ἐγύροδαντο εἰς ὅλοντο τοῦ κορμὶ νὰ μὴ βασᾷ μαχαίρῃ. ἡ ἄλλη

ἄρμα. καὶ ὅταν ἦθελε κάμνη κάλισμα ἢ γοιωτράπιζαν αὐτὴν με-
τὰ τῆς ἀρχόντου αὐτῆς, ἔσεκαν τὸ γυῖον πολλοὶ ἀρματοφόροι καὶ τὸν
ἐφύλαγαν. καὶ ἀπὸ τῆς φόβου πινὰς δὲν ἐκείνητον σιμάτης, ἐκπαι-
δεύοντες τὴν πόλιν καὶ ἐκάλισσεν αὐτὴν τὸ ὄνομα τὸ κλαυδιούπολιν. καὶ τοὺς
ἑβραίους τῆς Ρώμης ἱθανάτωσε. καὶ δὲ τὴν ἑορτὴν τῆς πάσχα εἰς
τὰ ἱεροσόλυμα ἤλυθον, ἐκείνοι δὲ πού ἔπεισαν κατὰ εἰς τὴν σύγ-
χυσιν καὶ ἐπατήθησαν οὐδέθησαν τρεῖς μυριάδες αὐθροῦ ἀπο-
θαρμύοι. καὶ ὅλους τὰς φράγους τῆς Ρώμης ἱθανάτωσε καὶ ἐλάμβαν-
ε τὸν βίοντους. περιέπεσε γοῦν εἰς κακὴν ἀσθένειαν, καὶ ἐγένετο ἑ-
ξωφρενῶν καὶ ἐκαμνε πολλὰ ἄτοπα καὶ ἀσεβήματα φράγματα. ἡ
δὲ γυναῖκα αὐτοῦ ὡς τὸν ἴδεν ἔπε κάμνοντα. ἱθανάτωσε αὐτὸν ποῖσας
φαρμάκι. ὅπρ' ἐτετο Ἰάκωβος ὁ ζεβεδάίου μαρτύρησε. καὶ Μάρ-
κος ὁ διαγγελιστὴς τὸ κατ' αὐτὸν διαγγέλιον φροτροπῇ πέτρου τῆς
ἀποστόλου σιωπῆσαι. καὶ ἐκκλησία φράγος εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν
ἐκτίσθη καὶ πολλὰ μοναστήρια.

ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΟΣ Αὐτοῦ ΝΕΡΩΝ ΧΡΟΝΟΣ ΙΔ'. ΛΑΒΩΝ
ΔΕ Τὴν ἑξουσίαν, ἔπεισε εἰς φράγεις ἀτυχίας. καὶ παρὰ νο-
μας. μετὰ ὀργάνων καὶ λαβύτων καὶ ἄλλων μηχανισμῶν ἐτρα-
γῆσαι. καὶ ἐχόρδαι μετὰ πορνῶν γυναικῶν καὶ ἀσώτων, καὶ ἐκαμνε
πᾶσαν ἀσχημοσύνην καὶ ἀταξίαν. καὶ πᾶν ἔργον παρὰ νόμους. τῆ-
τος πολλὰς ἱθανάτωσε ἀδίκως. καὶ ὡς περὶ ὁ χοῖρος δὲν χορταίνεται
τὸν βόρβορον. ἔπε καὶ αὐτὸς δὲν ἐχόρταινε ἀπὸ τοὺς φόνους καὶ ἀπὸ
τὰ αἵματα τῆς αὐθροῦ. εἰς τὰς ἡμέρας δὲ τῆς οἱ παρθενοὶ ἐτίκ-
σαν τὰς πέρας καὶ ἐδούλωσαν αὐτοὺς. καὶ οἱ ἑβραῖοι τὸ παρὰ νόμον
γένος ἰδόντες τὸν θεῖον Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τῆς κυρίου πότους ἀν-
θρώπους καθήμενους ὑπὸ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς θαρμύων-
τις ὅτι ἐκαμνε τὰς ἡμέρας ἐβήσαν εἰς Χερσὸν. καὶ ἐπατήθησαν.
ἐφθόνησαν μεγάλας καὶ ἱθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὰ ἱεροσόλυμα.
ἔτος δὲ ὁ Ἰάκωβος παρὰ κυρίου ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων ἐγένετο.
τῆτος δὲ ὁ ἀσεβὴς νέρων ἔπεισε πολλὰ εἰς τὸ μῖσος τῆς θαρμύ-
χίας. καὶ διώκτης φράγος ἐγένετο τῆς θείου λόγου. καὶ ἐπαβουλή
μετὰ ταῦτα κατ' αὐτὴν ἡλυθὼν, ἐμαθίτο. ἦλθε γὰρ εἰς χερσὶν
μαρίας καὶ ἐγένετο ὡς σκύλος λυσισαμῆος ἀφείρων τὸ σῶμα αὐτοῦ.
καὶ ἱθανάτωσε τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ ἄλλους

πολλούς συγχυεῖσθαι. καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς Ρώμης πολλοὺς ἐδίδωκε καὶ ἐθανάτωσε. μετὰ δὲ τὴν σφαγὴν τῆς γυναικὸς τοῦ ἔχον ἕνα δινούχον εἰς τὸ κρεβάτι του καὶ κοιμήσθαι μετ' αὐτῆς σαρκικῶς, καὶ ἔκαμνε τὴν τοιαύτην αἰσχυνὴν ὁ μαρὸς. καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῶν τῶν ἀσεβῶν καταέβαλλον οἱ θεοὶ ἀπόστολοι Σίμωνα τὸν μαγόν. ὁ ποῖος Σίμων ἐπαρθείς μετὰ τῆς δαιμόνων εἰς τὸ ὕψος ἀνέβαιναν, καὶ ὁ λαὸς ἐβλεπέτον ὡς ἐκλήρου, τοὺς δὲ δαίμονας δὴν τοὺς ἐβλεπε. καὶ εἰς τὸ τοιαύτως ἐθαύμαζαν μεγάλως τὸν Σίμωνα καὶ ἔλεγον μέγας ὁ θεὸς τοῦ Σίμωνος. ηὐχύθη δὲ ὁ Πέτρος πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κατὰ τὰς σήμερας. καὶ οὐδὲς ἀδυνατήσεν ἡ δυνάμις τῆς δαιμόνων, καὶ ἄρῃκαν ἀπὸ τοῦ ὕψους τὸν Σίμωνα, καὶ ὡς τὸ θαύματος ἐνταῖ ἀμαρτίαι καὶ σιωπῆσθαι ὡς τὸ ἔσχατον. ὁ δὲ εἰς τὸν τόπον ὁ ποῦ ἔπεσε καὶ σιωπῆσθαι ἐκάλεισάν τον Σιμωνιον. ὁ δὲ λαὸς ἰδὼν τὸ ὑπερθαύμαστον καὶ ὀξείσιον θαῦμα πολλοὶ ὅπως οὐσαν εἰς Χριστὸν καὶ ἐβαπτίσθησαν. ἦτον δὲ ἡμέρα σαββατον ἔτε τὴν καταδικῆν καὶ μεγάλῃ σιωπῇ ἐλθὼν ὁ Σίμων. ἔπειτα ἀπὸ τότε ἕως τῆς σήμερον οἱ ἱερεῖς οἱ λαοὶ τοῦ ἔθους ἡ φραγὴ ἡ λέγουσι ὅτι ηὐξάνει τὸ Σαββατον. ἔπειτα τὸ ὑπερεξέσιον θαῦμα ὁ ποῦ ἔγινεν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τὰ σαββάτα εἰς αὐτὸν τὸν Σίμωνα. καὶ οὕτως κατελύθη τῆς σιμωνιακῆς ἡ αἵρεσις ἐν Ρώμῃ καὶ τελείως ἀπεσείσθη. καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔξωθεν ἀπὸ ἄλλης κἀστῆ καὶ χώρας ἀκούσαντες τὸ θαῦμα τὸ τοῦ ποῦ ἦσαν ἄπιστοι, ἐπιστάσαντες εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ἐβαπτίσθησαν αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν. ὁ δὲ ἑρῶν ὁ βασιλεὺς ἀκούσας ὅτι ὁ Σίμων ἐφορεῖτο ὑπὸ πέτρῃ τῇ ἀποστόλου ἐλυπήθη πολλὰ, καὶ θυμολογῶν καὶ ὀργισθεὶς ὤρεται καὶ ἔπασσεν τὸν Πέτρον καὶ ἔβλεπεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν. ὁ δὲ Πέτρος ὡς ἐφοβήτο πάντοτε καὶ δειλίᾳ, ἐφοβήθη καὶ μεγάλως ἐδειλίασε ἔπειτα τὸ μαρτύριον. καὶ ἔτις τὴν νύκτα ἦεν ἀδειαν καὶ ἔφυγεν ἀπὸ τῆς φυλακῆς καὶ ἐκλήρου εἰς τὴν ἐρήν τῆς ταύτης πόλεως. καὶ ὁ Χριστὸς ἰδὼν τὴν δειλίαν αὐτοῦ καὶ τὸν φόβον ἐμεταμορφώθη εἰς ὁμοίωμα ἀνδρός καὶ ὑπελήψεν αὐτὸν καὶ λέγει του. χαίροις ἀδελφε. ὁ δὲ Πέτρος λέγει τῷ Χρῶ πῶς ἔρχεαι καὶ ποῦ ὑπαγίνεις ἀδελφε. ὁ δὲ Χριστὸς ἀποκριθεὶς εἶπεν. ἀκουσα ὅτι εἰς τὴν Ρώμην ἔγεις ὁ βασιλεὺς τῆς πιστεύουσας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν θανάτω κατεδ-

κάζει. καὶ ὁ αὐτὸς περὶ οὗτοι καὶ ἐγὼ ἵνα μαρτυρήσω ὅτι τὸ ὄνομα
 τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου. καὶ ὡς εἶπεν αὐτοῖς. ὁ θεὸς ἄφαν-
 τοι ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. ἰδὼν αὐτὸ τὸ ὅτι Πέτρος ἐξηλείβετο ἀπ' αὐτῶν
 ἦτον ὁ Χριστὸς ὁ ποῦ ὁμίλησε μετ' αὐτῶν ὁνειδίζων τοὺς φόβον καὶ τὴν
 δειλίαν τῆς ψυχῆς αὐτῶν. καὶ οὕτως ἐσφαθη εἰς Ρώμην καὶ παρ-
 δοθὴν τῷ τυραννίῳ Νέρωνι. καὶ ὕστερ' παρέδωκεν αὐτὸν τῷ ἐπαρχῳ
 αὐτῶν νὰ τὸν σταυρώσῃ. ὁ δὲ Πέτρος ὡς περιδεδίχθη τῷ ἐπαρχῳ ἵπα-
 ρεκάλεσεν αὐτὸν ἵνα μὴ σταυρώσῃ αὐτὸν ὀρθὸν καὶ θῶς ἐς αὐμωθῇ ὁ
 κύριος ἡμεῶν Ἰησοῦς Χριστὸς. ὁ οὕτως ἔκαμε τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐ-
 σταυρώσας αὐτὸν κατὰ κεφαλῆς ἤγειν ἡ κεφαλὴ κατὰ καὶ τὰ πόδια
 εἰς ἀπάνω. ἔλαβε δὲ τὸ μαρτύριον Ἰουνίου κ θ'. ὁ δὲ θεὸς παῦλος
 τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκευὸς δι' αἰμίον εἰς τὴν Ρώμην τὸν ἤφεραν καὶ πῖν ἐ-
 παρδοκαί τὴ βασιλείῳ νέρωνος. καὶ οὕτως ἔεισε καὶ ἐκοφαν τὸ
 κεφάλαιον. καὶ ἔδραμν ἄμα μετὰ γάλακτος. καὶ εἰς τὸν τόπον ὁ
 πῖν ἐκοφαν τὴν κεφαλὴν τοῦ ὅτι βη πηγὴ ὕδατος ἡ ὁποία φαίνεται
 ἕως τῆς σήμερον. καὶ ὅσοι ἀσθενεῖς ἢ νοσήσαντες ἢ τραυματίαι
 ἐκεῖ μετ' ὁ λαμβάνει καὶ πέρνειν ἐκ τῆς πηγῆς τῆς ὕδατος ἐν ἡμέραις
 ἐν ταῖς αἰμαῖς αὐτῶν θαύματος λαμβάνουσιν τὴν ἴασην. ὅταν δὲ ἔλαβε
 τὸ μαρτύριον αὐτοῖς ὁ θεὸς παῦλος ἦτον τῇ κ θ'. τῇ Ἰουνίου μη-
 νὸς μετὰ χρόνον ἕνα ἐμαρτύρησεν ὁ θεὸς Πέτρος οὕτως δὲ ὁ βιοδα-
 ρῆς Νέρων ἐβουλήθη ἵνα βαλὴ φωτὶα νὰ καψῇ τὴν Ρώμην. καὶ
 τὸν λαὸν νὰ ἀποκεφαλίσῃ. οἱ δὲ Ρωμαῖοι μαθόντες τὰ τοῖς ἰσχυρά
 θησαν ὅλοι καὶ ἐσυνέβησαν ὅτι νὰ τὸν σκοτώσω. καὶ οὕτως ἀρ-
 ματωθῆσαν καὶ ἔδραμαν καὶ τὸν ἐσφάλισαν μέσα εἰς τὸ παλάτιον. καὶ
 ἰδόντας ὁ Νέρων τὴν ὀριμὴν τὴν λαοῦμε ὅλην τὴν κακίαν ὁ ποῦ
 εἶχε δὲν ἠθέλει νὰ ᾤξασθαι εἰς χεῖρας αὐτῶν ὅτι νὰ μὴ τοὺς κά-
 μει μεγάλῃ χαρᾷ καὶ ἀγαλλίασιν. μόνον ἠθέλησε νὰ σφαγῇ ἀ-
 τόστον. καὶ ἔλαβε θεληματικῶς θάνατον καὶ θῶς ἰούδας οὐ σκα-
 ρίτης καὶ ἐπῆραν οἱ ὁμοῖοι τὴν ψυχὴν καὶ ἐβλαπτοὺν εἰς τὸ
 πῦρ τὸ ἄσβεστον ἔλαβον δὲ τινὲς τῶν ὁσσην αὐτῶν δούλοι τὸ μισθόν
 αὐτῶν σῶμα καὶ ἔθαψάντο ἀποκάτω εἰς ἕνα δένδρον εἰς τὸ ὅτι ποῖον ἐ-
 κατοικῆσαν πολλοὶ δαίμονες. καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ξένοι οὗ ποῖον ἐπαρ-
 νῆσαν ἀπὸ ἐκεῖ δὲν ἤθεσαν περὶ τῶν δαιμόνων καὶ θανάτων αὐτῶν.
 καὶ ἐπέρασε τὸ τὸ κακὸν πολὺ καιρὸν ἕως ὅτι γέννησεν ἡ Πάπας
 ἀγιώτα.

ἀγιώτατος. ὁ ὁποῖος ἐσωμάξεν ὅλους τὲς ἱερωμένους ἔ᾿ ἅπαντα τὸν λαόν. καὶ ἔκαμαν δέησιν πρὸς Θεὸν μετὰ λιταρείας μεγάλης. ἔπειτα ἔκοψαν αὐτὸ τὸ δένδρον καὶ τὸ ἔξριζωσαν, καὶ ἦσαν ἐκεῖ καὶ τὸ μισρὸν κορμὶ τῆ Νέρωνος ἔβαλαν φωτιά. ἔκαψαν αὐτὸ. καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον τῆ δένδρου ἐκτίσαν ἐκκλησίαν εἰς ὄνομα τῆς Θεομήτορος Θεοτόκης Μαρίας. καὶ ἔπειτα ἐδιώχθησαν παντελῶς ἀπεκείθεν οἱ δαίμονες. ἡ ἐκκλησία ὠνομάσθη Θεοτόκος τῆ λαῶ. ἔσοντας ὁ πῶς ἐκπύθη ὁ ναὸς ἐκεῖνος ἀπὸ ὅλης τῆ λαῶ.

Θάνατος Ἐσφαγῆ ἐκείνος Νέρωνος. Βασιλεία Γάλβα.

ΜΕτὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦτου ἐβασίλευσε Γάλβας μὲν ὡς ἐννέα ἡμέρας γ'. εἶχε δὲ τὸν ὄθωνα ἐχθρὸν μέγαν. ὁ δὲ Γάλβας ὁ βασιλεὺς ἔλαβε τὸν λέκιον μετ' αὐτῶ. καὶ εἶχεν εἰς αὐτὸν ἀγάπην μεγάλην καὶ τὸν ἰσυμβελίσκουτον. ὁ δὲ ὄθων ἰδὼν οὕτως, μεγάλως ἐφθόνησε τὸν βασιλέα. καὶ βαλὼν λόγχης σκληροὺς ἔκακούς εἰς τὸ φουσατὴν ὠργίσθησαν τῇ βασιλείᾳ. καὶ οὕτως ἀπεκτεφάλισαν αὐτὸν.

Θάνατος Γάλβα. Βασιλεία Οὔθωνος.

ΜΕτὰ τῶν βασιλείᾳ ὁ Οὔθων, εἶχεν αὐτῷ μόνον μὲν ὡς γ'. καὶ ἡμέρας ὀκτώ. ἔσφαγῆ ὑπὸ Βιτελίου.

Σφαγῆ Οὔθωνος. Βασιλεία Βιτελίου.

Ελαβε δὲ μετὰ τῶν βασιλείᾳ Βιτέλειος. εἶχεν αὐτῷ χρόνον ἕνα. τῆτος ἔδωκεν ὀρεισμὸν μέγαν καὶ φοβερόν, ὅπου οἱ ἀστρονόμοι καὶ οἱ μαῖνταις νὰ φύγουν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. οἱ δὲ ἀστρονόμοι ἔγραψαν λόγον, ὅτι φεύγει καὶ σὺ βασιλεῦ τίτε τῇ κόσμος. ἔγραψαν τῷ ἡμέραν ὁ πῶς ἤθελε νὰ σκοπεύῃ καὶ ἔπειτα ἐσκοπεύῃ ὑπὸ τῆς σφαγῆς.

Θάνατος Βιτελίου. Ψῆφος λαῶ βασιλεῖσαι Οὐασεσιανόν.

ΜΕτὰ τῷ σφαγῇ τῶν ὡς ἤκουσεν ὁ λαὸς τὰς ἀνδραγαθίας τῆς Οὐασεσιανῆς ὅπου δὲ εἰσέκειτο εἰς τῷ παλατιῷ καὶ ἐπολέμει τῷ ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς καὶ τὸν πατρός αὐτῆς Νέρωνος, ἐψήφισαν αὐτὴν βασιλεία. ἔπειτα εἰς αὐτὸν ἀποκρυσάειον καὶ τῇ ἐμύονσαν νὰ ἔλθῃ εἰς τῷ Ρώμῳ νὰ λάβῃ τῷ βασιλείαν. ὡς δὲ ἐπαγγέλλοτο ἀποκρυσάειος ἐχαρῇ Οὐασεσιανὸς χαρὰν μεγάλην, καὶ οὕτως ἦλθεν εἰς τῷ Ρώμῳ καὶ ἄφηκε τὸν υἱὸν αὐ-

μύρον καὶ τὸ ἐπὶ ἡγαν εἰς τοὺς πρώτους τῆς Γερουσαλήμ. καὶ οἷς εἶδαν
τὸτο μεγάλας ἐλυπήθησαν. καὶ ἔκαμαν ἀποφασιν ὅτι νὰ εὕρῃ εἰς
πόλεμον ἢ νὰ νικήσωμεν. ἢ νὰ ἀποθάνωμεν. καὶ ἔπας ἀνοίξαν τὰς πορ-
ταις καὶ ἐλθὺν ἔως τετρακοσίαις χιλιάδεις ἑβραῖοι καὶ ἔκαμαν μέ-
γαν πόλεμον. καὶ τῇ τῇ δεῦ δυνάμει ἐπέκρησε αὐτοὺς ὁ Τίτος. καὶ
φόνον πολὺν εἰς αὐτὰς ἔκαμε. καὶ πολλὴν καταδίκη ἐγέννησεν ἀπὸ τῶν
τετρακοσίων χιλιάδεις δὲν ἐγλύψαν μόνον δέκα χιλιάδεις. καὶ οὐ-
τως ἐσεβη ὁ Τίτος μέσα εἰς τὴν Γερουσαλήμ μετὰ μάχην δυνάμει
καὶ παρρησίαν. καὶ οὐκ εἰς μέσα ἔκοψεν περὶ ἑκατότητον λαὸν παρὰ τὸν
ἕξω. καὶ ὡσαύτως ἐσεβη μέσα ὅσοις καὶ ἐχάλασαν τὰς πύργους καὶ τὰ τε-
χία. καὶ τὰ μεγάλα ὀσπύτια ἐκατέκαψεν. ὁμοίως καὶ τὸν ὑπερβα-
λυσὸν ναὸν ὁ ποῦ ἐκτίσεν ὁ Σολομὼν τὸν μέγαν καὶ περιβαλὼν
διεφθέρει. καὶ οἱ κοίτοι αὐτὸν ἔκαμει καὶ ἔρημοι. καὶ δὲν ἔμενε λιθὸς ἐπὶ
λίθον κατα τὸν λόγον τῆς κυρίας τότε ἔκαμει ὁρῶντων ὅτι ὅποιος ἔχει
ἑβραῖον σκλάβον ἀπὸ τῆς στρατιῶτας νὰ τὸν φέρει ὀμνὸς. καὶ οὐ-
τως τοὺς ἤφειραν. καὶ αὐτὸ τὸ γένος τὸ μικρόν τῶν ἑβραίων ἐπώλησαν
τὸν Χριστὸν δεῦ τετρακόντα ἀργύρει. ὁ δὲ Τίτος ἐπώλησε τετάρτα ἀ-
πὸ αὐτῶν δεῦ ἕνα ἀργύρεον. ὁ τῆτο ἔκαμει εἰς αἰσχύνην καὶ ἐμπαιγ-
μὸν αὐτῶν δεῦ ὄνομα τῷ Χριστῷ. ἦσαν δὲ πῶτοι ὁ ποῦ ἡχημαλωτίσθη-
σαν χιλιάδεις πῶ. καὶ μετὰ ταῦτα ἐζήτησεν ὁ Τίτος νὰ εἶδῃ πόσους λαὸς
τῶν ἑβραίων ἐσφάγη καὶ ἦν ἡμεῖς ἐκείνους πῶ ἀπὸ θανάτου εἰς τὸν πῶλε-
μον. καὶ ἐκείνους ὁ ποῦ ἀποθάναν ἀπὸ τῆς πείνης. καὶ ἐκείνους ὁ ποῦ
ἡχημαλωτίσθησαν ὅτι ἦσαν ἕνα μυριάδι. ὁ δὲ Τίτος
σηπτος ὁ χρονογράφος λέγει ὅτι τετρακοσίαις μυριάδεις ἦτον ὁ λαὸς
ὅλος ὁ περὶ ἡχημαλωτίσθησαν καὶ ἐσφάγησαν καὶ ἀποθάναν ἀπὸ τῆς
πείνης οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡσαν ἑκατὸν καὶ δέκα μυριάδεις. οἱ δὲ ὅσα λοιπὰ
ἔως ταῖς τετρακοσίαις μυριάδεις εἶναι ἑκατὸν ἐννὴν καὶ τετάρτα μυριάδεις. καὶ
ἦσαν γυναῖκες καὶ παῖδες.

Μετὰ σαραντα χρόνους τῆς ἀναλήφους τῷ Χριστῷ. ἔγνων ὁ χα-
λασμός τῆς Γερουσαλήμ. ὁ δὲ Τίτος ὡσαύτως ἔκαμε τὴν ἑλὴν ὑπερ-
βῆναι εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ μετὰ χάριος μεγάλης. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ
Οὐεσπιομανὸς βασιλεὺς ἔσας χρόνους δέκα καὶ ἡμίρας. καὶ ἀπὸ βαδὺ
γίρει ἀπὸ τῆς αἰσῆς ἀπὸ θανέν.

Ἡ ἕξις ὅτι
πᾶσα μυ-
ριάς εἶναι
δέκα χιλιά-
δεις καὶ πᾶσα
ἕνα μυριάς
εἶναι χίλις
χιλιάδεις καὶ
πᾶσα ἑπτάς
λιγυῖονασι-
ναι μύριας
μυριάδεις.

Θαύατος Ουέσσεσιανού. Βασιλεία Τίτου υιού.
Ουέσσεσιανού.

ΚΑΙ μετὰ τὸν βασιλεύει ὁ υἱὸς αὐτῆς Τίτος χρόνους τρεῖς. ἦτον δὲ αὐθροπος ἀνδρείου μέγας. παῖς. φρονιμώτατος. γλυκὺς εἰς ὅλους. εὐεργετικός. ἡμέρος. ἀξίος τῆς βασιλείας ῥωμαίων τοῖς πρὸς ἦτον τῆτος ὁ βασιλεύς δοκιμώτατος καὶ χαριτωμένος. οὐ μόνον γὰρ εἶναι βασιλεύς τῆς Ρώμης. ἀλλ' ὅλης τῆς οἰκουμένης. καὶ ὅσον καιρὸν ἐβασίλευσεν ἡμέρα δὲν ἔλειπε γὰρ μηδὲν δώσει εὐεργεσίας ἢ δῶρα ἢ πωλίων καὶ ἢ δεινῶν. καὶ ὅταν ἦθελε περάσῃ ἡμέρα γὰρ μηδὲν ἦθελεν ἔλθῃ τινὰς γὰρ τὸν εὐεργετήσῃ. ἐλυπείτο πολλὰ. τὰ δὲ καιρὰ τῆς καλοκρείου μιᾷ ἡμέρᾳ ὅλῳ τῷ ἡμέραις ἐσράτευσεν ἀπὸ τόπον εἰς τόπον. καὶ ἀπὸ τὸν πολὺ καύσωνα. αἰοῖξεν ἡ μήστις καὶ ἔδραμναι πολὺ. τόσον ὅτι ἦλθεν εἰς τέλος τῆς θανάτου καὶ μόνον ἀνάπνεεν. ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτῆς Δομετιανὸς βλέπων οὕτως ὅτι ἀπὸ τοῦ πολυαῖμα ἑκάμα τῆς ἡλίας πάσχει. ἔκαμε σεντεκιζύλινον καὶ ἐγέμισεν το χιόνι. καὶ ἐβαλίντον μέσα καὶ ἐκεί ἀπόθανε. καὶ πόσος θρῆνός ἐγένετο εἰς τὸν Ρώμῳ ὅτι ἀδυνατῶν γὰρ τὸ γράψω.

Θαύατος Τίτου. Καὶ βασιλεία Δομετιανὸς τῆ
ἀδελφοῦ αὐτῆς.

Ἡ ΕΤΑ δὲ τὸν ἐβασίλευεν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Δομετιανὸς χρόνους ἑ. καὶ δὲν ἐμιμήθη τῆς πατρὸς του. ἢ τῆς ἀδελφοῦ τας ἀγαθὰς πράξεις ὁμοιὰς. ἀλλ' ἐζήλει τὰ κακὰ τῆς Πάππου αὐτῆς τῆς Νέρωνος. καὶ ἔκαμε φόρους. πορκείας. μοιχείας. ἀρσενικοιτίας. καὶ ἄλλα φερόμενα. καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς Ρώμης πολλοὺς ἀδίκως συκοφαντήσας ἐθανάτωσεν καὶ ὥρσεν ὅτι ἀμπελίαν γὰρ μὲν φυτεύου. καὶ ὅσους εὐρίσκου ἀπὸ τοῦ γένος τῆς Δαβίδ καὶ τῆς Χριστῆ γὰρ τὸς ἀποκεφαλίζου. ὅτε ὁ ἄθεος ἔξωρσεν Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν εἰς Πάτμον τῷ νῆσῳ. ἐσφάγη δὲ ὁ Παμμάρος ἐν τῇ νῆσῳ τῆς Ρώμης μετὰ βουλευτῆς τῆς γυναικὸς αὐτῆς. μὴ διευαμένους ἀκέναι τὰς βλασφημίας ὅτι ἔλεγε κατὰ θεῖον. καὶ τὰ κακὰ ὅτι ἔκαμνεν εἰς τὸ κόσμον.

Σφαγῇ

Σφαγῇ Δομετιανῆς. Βασιλεία Νέρβα.

Ἡ ΕΡΕΑΣ μετὰ τὸν τὸν Δομετιανὸν ἐβασίλευσε χρόνον ἑνα ἡμέρας ἑ. αὐθροπος σώφρων. παρότατος. ἀγαθός. φρονιμώτατος. ἦτος ὁ βασιλεύς ἀνέκαλεσεν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον ἀπὸ τῆς ἐξορίας τῆς Πάτμου νήσου. καὶ ἐπέμψεν αὐτὸν κατοικῆν εἰς ἔφισον. μετὸ λίγον δὲ ἀδελφῆσαι ἀπόθανε.

Θάνατος Νέρβα. Βασιλεία Τραϊανῆς.

Ἡ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕ δὲ Τραϊανὸς μετὰ Νέρουαν χρόνους ἑ. καὶ μὲν αὐτῆς ἡμέρας ἑ. ἦτον δὲ μισοπόνηρος. ἀλλ' εἰς τὰς κρίσεις αὐτοῦ ἦτον δίκαιος καὶ ὁρθός. καὶ οὐτε εἰς δῶρα ἐπληαῖτον. οὐτε πρὸς ὁπλῶν ἐβλεπεν, μόνον τὴν ἀλήθειαν. οὗτος ὁ Τραϊανὸς ἐταπείνωσε τὴν παρ' ὧν τῷ ὑπερηφανίαν καὶ τῷ δόξαν. διότι τῆτοι ἦλθεν μετὰ διωκόμενος πολλῆς καὶ ἐρήμωσαν πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ἀνατολῆς. καὶ κατέλυσαν χώρας πολλὰς καὶ κέρρη μεγάλα. καὶ ἐφόρυσεν λαὸν πολὺν. καὶ ἄς ἔμαθε τὸ τὸ Τραϊανὸς ἐσιώχῃ φουράτα καὶ ἔδραμε. καὶ πολέμου χυρομήρου κατέσφαξε πολλοὺς καὶ τέλος ἐνίκησε καὶ ἐγύρισε εἰς τὴν Ρώμην μετὰ λαμπάδας νίκης. καὶ μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπαθέρησεν μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῆς εἰς τὸ παλάτιον. καὶ ἐζήτησε ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐγύμνωσεν αὐτόν. καὶ οὕτως τὸ ἔδωκε τῇ ἐπ' ἀρχῶν αὐτῆς καὶ εἶπετε. εἰ μὲν καλῶς καὶ δικαίως ποιῶ εἰς τὴν βασιλείαν. μηδὲν με ἀποκεφαλίσῃς. εἰ δὲ κακῶς καὶ ἀδίκως ποιῶ. μηδὲν ἐλεήσῃς τῷ ζώῳ μου. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀρχόντες αὐτῆς οὕτως. μετὰ τῶν δὲ φήμισαν αὐτὸν καὶ ἐπαινεσαν. ἦτος ἕκαστος πόλιν εἰς ὄνομα αὐτῆς τῷ ὀνόματι ἐπονόμασε τραϊανούπολιν. ἦτον δὲ δίκαιος. μετὰ τῶν χριστιανῶν. καὶ πολλοὺς ἀγίους ἐμαρτύρησεν. ἀθηνήσας δὲ ἀπόθανε. καὶ δὲ δίκαιος τοῦ μακαριωτάτου Πάπα Ρώμης Γρηγορίου τῆς δὲ ἀλθροῦ ἐσυγχωρήθη δὲ τὰ ἀγαθὰ ὅπου ἔκαμε. τὸ ὅπου ναὶ τὸ ἀκέραιον. εἰς τῆς Ρώμης τὸ ποταμὸν ἐγένετο κατὰ καιρὸς καὶ ἐπληθύνη τὸ Νερόν καὶ ἀνέβαινε καὶ ἐπνίγη αὐτὸς πολλὰς. ὁμοῦ ἰδὼν τῆτος ὁ Τραϊανὸς τὸν λαὸν ὁ ποῦ ἐπνίγητο, ἐλυπῆθη πολλὰ. καὶ ἦτος ἔκαμνεν ἑνα μέγα γεφύρι θάυμαστότατον μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ κατασκευῆς. καὶ ὅταν ἔρχετο ὁ καιρὸς καὶ ἐπνίγησαν ὁ ποταμός, ὁ λαὸς πλέον φόβον δὲν εἶχε δὲ πνίγητο ἐπ' αὐτῶν ἀπὸ τοῦ γεφύρι ἀφόβως. χωρεῖς καὶ ἄλλοι κίνδυνον. τότε κατὰ τὸ γῆλον ἐπίρασιν

ἐπέραςεν αὐτὸς ὁ ἀγιώτατος Γρηγόριος. καὶ ἰδὼν τὸ ἀγαθὸν ὁ πᾶν κα-
 μῆν ὁ Τραϊανὸς καὶ ἔσωσε πόσον λαὸν ἀπὸ τὸν ποταμὸν, μετὰ ἄλλους ἔδο-
 ξασεν τὸν Θεόν. καὶ ὅταν ἐπέραςεν ὁ Θεὸς Γρηγόριος ἀπὸ τοῦ γερύρε
 ἦτον ἡ αὐξήσις τῆς ποταμῆς. καὶ εἶδε τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ ἄνω εἰς τὸ γερύρε ὅλος
 καὶ εἶχε χαρὰν πνεύματι καὶ ὁμοίως ἔπρεσεν ἐπὶ αὐτὴν εἰς τὸ γερύρε ὅλος
 μετὰ χαρᾶς καὶ πῶδων καὶ κεφαλῆς δεξιόμορος τῆς Θεῆς ἵνα συγχαρησθῇ
 αὐτῇ τῇ Τραϊανῷ διὰ τὸ τὸ ἀγαθὸν ὁ πᾶν ἔκαμε. λοιπὴν κατὰ τὴν
 Θεὸν Δαβὶδ θέλημα ἦν φοβερόν αὐτὸν περὶ καὶ τῇ δεικνύσας αὐ-
 τῷ εἰσακούει. ἦλθεν ἄγγελος παρὰ Θεοῦ καὶ λέγει τῷ ἀρχιερεὶς ἐ-
 ποσκοπεῖσθαι κείνην ἡ δεικνύσας καὶ συγχαρησθῇ ὁ Τραϊανός. ἀπὸ αὐ-
 τοῦ καὶ σήμερον δεξιὰ ἀρετῶν καὶ μηδὲν παρακαλῆς ὅπως περὶ αὐτοῦ
 τὸν Θεὸν τὸ τοῦ γερύρε εἶναι πᾶσι τῶν κατὰ τὴν Ρώμης καὶ αὐτῶν
 ἀπὸ αὐτῶν εἰς τὸ κατὰ τὸ εἶναι ὁ τῶν αὐτῶν τῇ Τραϊανῷ. καὶ φαίνεται
 ἔως τῆς σήμερον καὶ ὁ τῶν αὐτῶν τὸ γερύρε.

Θαύματος Τραϊανῷ Βασιλεία Ἀδελφῶν τῇ Γαμβρῶν αὐτῷ.

ΜΕΤὰ τῶν βασιλέων Ἀδελφῶν ὁ Γαμβρὸς αὐτῷ χρόνους
 καὶ δ. οὕτως ἐκτίσεν τὴν Ἀδελφῶν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τού-
 τε πάλιν ἔγιναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ οἱ ἑβραῖοι ἀπὸ τῆς βασιλείας. ὁ ἑβραῖος
 ἦσαν καὶ πᾶσι τὸν λαὸν ὁ πᾶν ἦτον εἰς τὰ ἱεροσόλυμα. καὶ ὡς ἔμα-
 θε τὸ τὸ βασιλεὺς ἐβιμώθη πολλὰ ἐπὶ τῇ μετὰ δυνάμεις μεγά-
 λης εἰς αὐτὸς. καὶ πολέμους ἤρουν καὶ δεξιὰ μίαν ἡμέραν ἐπαύσατο
 ἀπὸ τοῦ ἀσβεστάτου γένους ἦν ἑβραῖον μυριάδας ἦν. καὶ ἔσυντα-
 ξεν ὅλα τὰ παλαιὰ κτίσματα μαρμαρα καὶ λιθάρια καὶ ἄλλα δεξιὰ
 ῥα ἔτι μπελές, καὶ τὸ ἱεροσόλυμα ἀπὸ τῆς ἔχασσε τίς ὁ βασιλεὺς
 ἐκτίσεν ἵνα ἱεροσόλυμα καὶ ὅτιαν ἐκτίσεν αἰλίαν. καὶ σπρίψας
 δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς Ρώμην καὶ ἀδελφῶν ἀποθανεῖν.

Θαύματος Ἀδελφῶν. Βασιλεία Ἀντωνίου τῇ δ' σιβῆς.

καὶ Σαυτοῦς.

ΜΕΤὰ τῶν βασιλέων Ἀντωνίου ὁ δ' σιβῆς χρόνους καὶ δ. ὁ
 πᾶς εἶχε πᾶσι ἀρετῶν καὶ ἀγαθότητα καὶ δικαιοσύνην.
 καὶ ἀδελφῶν ἀπὸ δαυὶν.

αυγακαίαν χρεῖν αὐτῷ ἐκατέβη ἀπὸ τὸ ἄλογον. καὶ εὐρὺν τὸν κα-
ρὸν ὁ παῖς ἐγύρδεν ὁ μακρῖνος εὐγαλε τὸ σπαθὶ καὶ ἔδραμεν εἰς τὸν
βασίλειαν καὶ λέγειται. ἔσφαξες ἐπὶ τὸν ἀδελφόν σου. ἔσφαξα καὶ ἐγὼ
ἐσέ. καὶ ὥστε ἐσφάγη ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῷ μακρῖνῳ.

Θάνατος Ἀντωνίου. Βασιλεία Μακρῖνου.

ΜΑκρῖνος μετὰ τῶν ἐβασιλεύσεν χρόνους ἦ. ἦτον δὲ τὸ γένος
Μαῦρος Κατωπαδόκης. Ὀλυμπιανὸς δέ τις ἔλαβε τὸν ἄβιτον
τῷ βασιλείῳ Ἀντωνίῳ τὸν υἱόν. καὶ βασιλικὸν φορέμα ἐφόρεσεν αὐ-
τὸν, καὶ αὐτοκράτορα τὸν ἐκήρυξε. καὶ χρυσίον πολὺν ἔδωκε ἡμῖν ἑρα-
τιστῶν. ὃ ὑπῆγε κατὰ πᾶν τῷ βασιλείῳ Μακρῖνῳ καὶ ἐπολέμησε
μετ' αὐτῷ καὶ νικηθεὶς ὁ Μακρῖνος ἔφυγε. καὶ πᾶσαντες αὐτὸν ἐσφα-
ξαν μετὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

Θάνατος Μακρῖνου. Βασιλεία Ἀβίτου υἱῷ Ἀντωνίου.

ΜΕτὰ τῶν ἐβασιλεύσεν ἄβιτος ὁ υἱὸς Ἀντωνίνου. τὸν ὁ ποῖον
ἔλεγον αὐρήλιον Ἀντωνίνον ἡλιογάβαλον, χρόνους γ'. καὶ
μῶναι δ'. ἡμέρας δ'. ὥς ἦτον πεντήκοντα ἔτη καὶ χοῖριον κρέας
ποτίπτου δὲν ἔτρωγαν. εἶχε δὲ εἰδῶλον καὶ τὸ ὀνόμαζαν ἡλιογάβα-
λον. καὶ ἀπὸ τὰς πολλὰς αὐτῷ. ἀκαθαρσίας καὶ ἀκολασίας ὃ μισ-
ραῖς ποταμοῖς ἐσφάγη κακῶς ὃ ἀπέρηξε τὴν μισραὶ αὐτῷ ψυχὴν.

Θάνατος Ἀβίτου. Βασιλεία Ἀλεξάνδρου Μαμαίας.

ΜΕτὰ τῶν ἐβασιλεύσεν Ἀλεξάνδρος ὁ Μαμαίου υἱὸς ὁξά-
της δελφὸς αὐτῷ τῷ Ἀβίτῳ χρόνους γ'. καὶ μῶναι ἦ. καὶ εἰς τὸν και-
ρὸν τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγενήθη εἰς τὴν Ρώμην πόσις μεγάλη πείνα,
ὥστε καὶ κρέας ἀνθρώπων ἔτρωγαν. τῷτος εἶχε μητέρα ἡ ὀπίσθητος
χειριανή. καὶ ὑπὸ τῆς ἀρκίστου δῆσι καὶ πεινῶν ἐβαπτίσθη. καὶ
βαπτίζοντας ἔλειψε τὸ ἔλαιον τῷ χρίσματι. καὶ αἶσεν ὁ ἀρχιε-
ρεὺς καὶ ἔβαλαν νερόν εἰς τὸ ἀγγεῖον καὶ ἐδύθη τῷ θεῷ, καὶ μετα-
βάλεν αὐτὸν εἰς ἔλαιον. ὃ φρουράτον ποιῆσαι ὁ βασιλεὺς ὅτι ἦγε κα-
τὰ τῶν περσῶν. καὶ πολέμου γήροκλῆρου ἐνίκηθη ὁ βασιλεὺς κατὰ
κράτος. καὶ καταφρονηθεὶς καὶ μεγάλῃ ἐντροπῇ λαβὼν, ἐσφάγη
μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Θάνατος Ἀλεξάνδρου Μαμαίας. Βασιλεία Μαξιμίαν.

ΜΑξιμῖνος μετὰ τῶν ἐβασιλεύσεν χρόνους σ'. οὗτος ἦτον πρι-
μὴν καὶ ἔβουκε πόρβαται καὶ μετὰ ταῦτα ἀφικνῶν αὐτὸν καὶ

ἔργων στρατιώτης Ἀλεξάνδρου. καὶ ἀπὸ τῶν γινώσκων καὶ παρ᾽ ἑξὶν καὶ
αὐτὸς εἶπεν αὐτῷ ἡ βασιλεία ἐστὶν ὑποὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῷ λαῷ.
ὡς ἔβλεπον ἑκάστη μέγαν διαγωγὴν κατὰ τῶν χριστιανῶν. ἔλα-
βε δὲ τὰς ἀμοιβὰς τῶν θεῶν ὅλας τὰς κακὰς γνώμης αὐτῆς καὶ
ὀργῇ οὐκ ἔδωκεν εἰς τὰς χριστιανὰς. καὶ ἐσφάγη κακὰ παρὰ Μα-
ξιμῷ ὁ Βλαβίνου.

Θάνατος Μαξιμίνου. Βασιλεία Μαξιμίνου Γορδανῆς.

Ε βασιλεύσει δὲ μετὰ τὸν ἄλλος Μαξιμίνος Γορδανῆς. μῆνας
β'. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Θάνατος Μαξιμίνου Γορδανῆς. Βασιλεία Πεπλιανῶν.

Επὶ τὸν βασιλεύσει Πεπλιανὸς μῆνας δύο. καὶ πολέμους
πολλοὺς ἐσφάγη ἐκεῖ εἰς τὸν πόλεμον.

Θάνατος Πεπλίου. Καὶ βασιλεία Γένωρος.

Επὶ τὸν βασιλεύσει Γένωρ μῆνας τρεῖς. τῆτος συμῆσθη
τὸ ταῖγμα τῶν σχολαρίων καὶ ἐκάλεισεν αὐτὸν Γούνορας τοὺς
μα αὐτῶν. καὶ ἀπέθανεν.

Θάνατος Γένωρος. Βασιλεία Γορδανῆς.

Γορδανῆς ὁ υἱὸς αὐτῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν βασιλεύει χρό-
νοις δ'. καὶ εἰς τὸν πόλεμον ἔπεισεν ἀπὸ τοῦ ἀλχογον καὶ ἐσυμβλή-
σθη τὸ μὲν καὶ ἀπέθανεν.

Θάνατος Γορδανῆς. Βασιλεία Γένωρος.

Επὶ τὸν βασιλεύσει ὁ υἱὸς αὐτῶν Γένωρ χρόνους... καὶ
ἀδελφίστας ὑδρίασε ἡ οὐκ ἰδρυτοκίασε καὶ ἀπέθανεν.

Θάνατος Γένωρος. Βασιλεία Μάρκου.

Επὶ τὸν βασιλεύσει Μάρκος χρόνους τρεῖς. καὶ ἀδελφίστας
ἀπέθανεν.

Θάνατος Μάρκου. Βασιλεία Γεσιλιανῶν.

Ε βασιλεύσει δὲ Γεσιλιανὸς χρόνους δύο. τῆτος ἐφλεβοτόμησεν καὶ
ἐδραμίσεν αἷμα πολὺ. καὶ ἐκεῖ οὐκ ἐκάλεισεν ἐλευθεροθύμους
καὶ ἀπέθανεν.

Θάνατος Γεσιλιανῶν καὶ Βασιλεία Φιλίππου.

Επὶ τὸν βασιλεύσει Φίλιππος χρόνους ζ'. καὶ ἦτον ὑπὲρ
μαχὸς πολλὰ τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν. καὶ ἠγάπησεν αὐτοὺς.
τῆτος ἐκπῆσεν χάριτας τῶν ὁποίων ὠνόμασε Φίλιππος πόλιν. ὅπου ἐ-
παινεῖται.

ται πλησίον τῆς Ἀδριανουπόλεως. καὶ μὲ τὸν βασιλέα τῆς περσῶν
μεγάλῃ ἀγάπῃ ἔκαμε. καὶ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ δὲν ἱερὰν ἄλλοις
ὁμοίωσιν εἰς ἀρετὴν καὶ εἰς παύξιν καὶ εἰς ἄλλα χαρίσματα καὶ ἄλ-
λ' ὄνομα τῶν χριστιανῶν ὅμως μετὰ τὴν ἐξ αὐτῶν τὸν ἱδανάπασαν.

Οὕτως αὐτὸς μετὰ τὸν ἐβασίλευσε χρόνον ἅ. καὶ εἰς ταῦτ' ἡμέ-
ρας τότε ἔγινε θανατικὸν εἰς ὅλῃ τῇ οἰκονομίᾳ. καὶ πολλὰς
τῶν αὐθρότων ἠφάνισεν. καὶ πόσις λαὸς ἀπὸ θανεν ὅτι δὲν ἰδύ-
νοντο νὰ τὰς θάπτουσι μόνον τὰς ἀφῆσαν ἀταφες. ὁ δὲ λαὸς ὄργι-
σθεὶς εἰς τὸν βασιλέα ἔφαγαν αὐτόν.

Θάνατος Οὐαλεριανῆ. Βασιλεία Γάλλου καὶ Βιθυνσιανῆ.

Μετά τὸν ἐβασίλευσε Γάλλος καὶ Βουλυσσιανὸς χρόνος β'.
καὶ μὴναι ἢ καὶ ἐκράτισε τὸ θανατικὸν ἀκούει εἰς ταῖς ἡμέρας ἑ-
κείνας ἀπὸ τῆς αἰθιοπίας ἕως τῆς Ἰνδίας. καὶ πόσον πολὺ ἔκαμνεν
ὅτι ἐξεδίειαν χώραν ἀφῆκε. καὶ πολλὰς φορὰς ἀπὸ δύο φορὰς ἔθιπνε
κατὰ τὸ πους. καὶ ἐκράτισε χρόνος ιε'. καὶ πολλὰς ἐπαυε. καὶ ἡ ἀ-
πόρουχα. ἢ ἀπὸ ψιλῆς θεωρίας πάλιν ἐκτεταθῆ. τόσον ὅτι ἐξήγα-
γαν ἡτὶ ἀφῆκεν ὁ πού δὲν ἀπὸ θανεν αὐθρότος. καὶ πολλοὺς τῶν
ὑποθαμνῶν ἀφῆσαν ἀτάφους φοβούμενοι ἄλ' νὰ μὴ ἔλθῃ καὶ
εἰς αὐτὴς τὸ θανατικόν. τότε οἱ σκύδοι φασάτα ἐσώαζεν καὶ ἐσ-
φασαν τὸν ἴστροι ποταμὸν. καὶ ὅλῃ τῇ δυσιν καὶ τῇ Ἰταλίᾳ.
αἰατολῇ καὶ Ἀσίαν ἐκράτισεν καὶ ἠφάνισαν. τῶτοι οἱ βασιλεῖς ὁ
Γάλλος καὶ ὁ Βιθυνσιανὸς ἔδωκαν κακὸν θάνατον. ὁ καὶ Γάλλος ἑ-
κεῖ ὁ πῆ ἐκράτισεν ἐσφαξεν αὐτὸν ἡ γυνὴ κακοῦ. τὸν δὲ Βουλυσ-
σιανὸν ἐσφαξεν οἱ στρατιῶται.

Μετά τοὺς τοὺς ἐβασίλευσε Δίκιος χρόνος δύο. τῶτος πολλοὺς
ἀγίους ἐμαρτύρησε καὶ ἀποκαθάλισε. τὸν ἀγίον Κυπριανόν.
καὶ τῇ ἀγίᾳ Γκρίνῃ. καὶ τὰς ἐν ἐφίσω ἑπτά παῖδας. καὶ ἄλ-
λους πολλοὺς ἀγίους. ὁ ἐρεισμὸν ἔκαμνεν ὅτι ἐδὲ μία γυνὴ τῶν χρι-
στιανῶν τὰ σκεπάξῃ τῇ κεφαλῇ τῆς. μόνον γὰρ περπατεῖ ἐξέσι-
πῃ. καὶ τὸ τοῦ ἔκαμε ἄλ' ἐντροπῇ ὅπως νὰ τὰς σύρῃ εἰς τῇ εἰδῶ
λολατεῖαν αὐτῇ. αἱ δὲ γυνῆς τὸ ἐποίησαν διὰ ὄνομα τῆς Χει-
ροῦ καὶ ἐσερξαν ὅτι νὰ ἔχουσι ἀτιμίαν ἀπὸ τοὺς αὐθρότους. καὶ πα-
ρά θεοῦ τιμῇ καὶ σέφανον. ὁ οὕτως ἦσαν ἀσκέπασαι ὅπου αὐτὴ
πῆγχαν. αἱ δὲ γυνῆς τῶν ἑβραίων καὶ τῶν ἀπίστων ἐπηρεαζο-
ντο.

σαν σκιπασμύλαι. ἐμαρτύρησε δὲ τῆτος ὁ ἀσβεστάτος βασιλεὺς καὶ βαβύλαν τὸν ἀντιοχείας ἀρχιερέα. καὶ Φλαβιανὸν τὸν Πάππην Ρώμης. καὶ τὸν ἀρχιερέα τῶν Ἱεροσολύμων Ἀλέξανδρον. καὶ τὸν ἀρχιερέα Ἀλεξανδρείας Διονύσιον. ἀπελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν πολέμῳ τὰς σκύβας. ἐπνίγη μετὰ τῇ υἱᾷ αὐτῇ. καὶ ἐδικαὶν τὰ κορμὶα αὐτῶν ἐφάνησαν θεῷ ἐκδικήσῃ δὲ τὴν Σηλαϊδῆ αὐτῇ γνώμῃ καὶ ὀργῇ ὃ ποῦ εἶχεν εἰς τὰς χειρῶν αὐτῆς.

Θάνατος Δεκίου. Βασιλεία Αἰμιλιανῆς.

Ετὰ τῆτον ἐβασίλευσεν Αἰμιλιανὸς χρόνον ἓνα. καὶ ἐσφάγη μεῖσα εἰς τὸ παλάτι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Θάνατος Αἰμιλιανῆς. Βασιλεία Οὐάλλεριανῆς.

Ετὰ τῆτον ἐβασίλευσεν Οὐάλλεριανὸς καὶ Γαλλῖνος χρόνους ἑ. οὗτος ὁ Οὐάλλεριανὸς ὑπῆγε κατὰ τῇ βασιλείᾳ περσῶν σαπῶρη, καὶ πολέμῳ χρομῶρη ἐνίκηθη ὁ Οὐάλλεριανὸς. καὶ λαβὼν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς σαπῶρος ἐκδεῖρεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε. καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐρχόμενος εἰς τὴν Ρώμην ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸ μέρος τῆς Μιθνάς.

Θάνατος Οὐάλλεριανῆς. Βασιλεία Κλαυδίου.

Εβασίλευσε Κλαύδιος μετὰ τῆτον χρόνους δύο. οὗτος πάσῃς Γέγονε Κωνσταντίου τῆ πατρὸς τῆ μεγάλης Κωνσταντίνου. εἰς τὸν καιρὸν τίττε ἐπέρασαν οἱ σκύθαι καὶ πολλὰς χώρας καὶ κάσρη ἐκέρσεισαν καὶ ἐπῆγαν ὁμοίως ἐπῆραν καὶ τὰς ἀθήνας. καὶ ἐσυνίαξαν εἰς τὰ βιβλία ὅτι ἐβελήθησαν ἐν τὰ κάψου. ὅμως ἔτι φρονιμώτατος ἀπὸ τῆς πορείας τῆς βελῆς, θεῷ σοφίᾳ ἐμπέδισεν αὐτὰς εἰπὼν. ὅτι οἱ Ρωμαῖοι εἰς αὐτὰ σπινδαζουσι ὅτι περὶ πολέμων δεσφίτες μέλλει. εἰ δὲ ὅτι κάψιτε δὲν ἔχουσι ἄλλα πῖνα κάμουν μόνον πολέμους καὶ μάχας. καὶ μετῆτοι τὸν λόγον ἔπασσε τὴν ὀρμὴν ἐκείνην ὅτι ἐκείνη τὰ βιβλία ἐκείνη τὰ ἀξιοθαύμαστα ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφεινήσας ἀπέθανε.

Βασιλεία Κιτυλιανῆς.

Εβασίλευσε μετὰ τῆτον ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Κιτυλιανὸς ἡμέρας ζ'. τῆτος ἐκραξε τὸν ἱατρὸν ἐν φλεβοτομήσῃ αὐτὸν. καὶ κόψας αὐτοῦ τὴν φλεβὰν ἔδραμεν αἷμα πολὺ, τόσον ὅτι ἐλυποφύχησε καὶ ἀπέθανε.

Βασιλεία Αύρηλιανού.

¶ Επὶ τῶτον ἑβασίλευσεν Αύρηλιανὸς χρόνους ε'. τῆτος εἶχε αὐθροπον ὁ ὅποιος εἰς τρεχον ὄλιον τῶν Ρώμιον καὶ ἐκαμῶ παντοῖον τρόπον καὶ ἐμαθεῖν πὶ λέγουσι δὲ τὸν βασιλέα. καὶ εἰς σκομὴν τῆ βασιλείας εἰς τὰ μέρη τῆ βυζαντίας αἰμαῖστος τῆς ἡρακλείας ὃ τῆ βυζαντίας ἀπεκεφάλισαν αὐτὸν οἱ στρατιῶται.

Βασιλεία Τακίτου.

¶ Α' κητος μετὰ τῶτον ἑβασίλευσε χρόνους β'. εἶδ' Μαξιμίον τὸν συγχωλὺ αὐτὸ ἑβαλεν αὐθέντιον εἰς τὴν σελίαν. ὁ ὅποιος ἐκαμνε πολλὰς ἀδικίας καὶ μεγάλα κακά. ὃ δὲ ταῦτα οἱ στρατιῶται ἐθανάτωσαν αὐτὸν. καὶ φοβηθέντες μήπως ὃ βασιλεὺς κάμη τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀποκεφάλισον αὐτῆς. αἰαγκαθόντες ὑπὸ Φλωριανῶ ἐθανάτωσαν καὶ τὸν βασιλέα.

Βασιλεία Πρόβου καὶ Φλωριανῆ.

¶ Επὶ τῶτον Πρόβος καὶ Φλωριανὸς ἑβασίλευσαν χρόνους β'. καὶ μῆνας δ'. εἶδ' ὁ Πρόβος ἐθανάτωσε τὸν Φλωριανὸν δείξας ὅτι ἔγινε παρὰ φρων. εἰς τὰς ἡμέρας δὲ τῆτος ἔβριξε ἐκ τῆς ἡρανῶς σιταρὶ μετὸ νερό. τὸ πῶτον ἐμάζωξαν ὃ ἐκαμῶ σωρὺς μεγάλους. τῆτος ὁ βασιλεὺς ἐθανάτωσεν ὅλους ἐκείνους ὁ πῶν ἐσκόπευσαν τὸν βασιλέα τακίτον. καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τῶτον ἐθανάτωσαν.

Βασιλεία Κάρου. Καρίνου καὶ Νυμειανῆ.

¶ Επὶ τῶτον βασιλεύει Κάρος. καὶ Καρίνος, ὃ Νυμειανὸς χρόνους β'. εἶτος ὁ Κάρος τὴν περσίαν καὶ κτισίφωνα παρέλαβε. ὃ ἀπέθανε ἀπὸ τοῦ θανάτου. καὶ τὸν Νυμειανὸν ἐτύφλωσε. ὃ ὁ πατρὴς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτὸν. καὶ ἑβασίλευσε Νυμειανὸς ὁ πῶν ἦτον Δέκας εἰς τὴν μουσίαν. ὃ βασιλεύσας ὀλίγον ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν Διοκλητιανὸς.

Ὅμως ἡ βασιλεία τῶν Ρωμαίων ποτὲ μὲν ἦτον ἐν Νυμειανῇ καὶ πλατινομῇ. ποτὲ δὲ ἐν Συζυχισμῇ. καὶ τῶτον ἦτον ἀπὸ τῆς βασιλείας διότι ποτὲ μὲν ἤρχοντο φρόνιμοι. δίκαιοι. ὃ θεοσεβεῖς. ποτὲ μωροὶ καὶ ἀνόητοι καὶ ἀπαίδεστοι καὶ ἐχαλοῦσαν τῆς βασιλείας τὸν θησαυρὸν. ποτὲ δὲ ὡς εἶδω λολάτραι ἐχθροὶ τῶν χριστιανῶν. καὶ ἡ Ρώμη πανταχοῦ ἦτον ὀνομασὴ καὶ θαυμασία. καὶ τὸ ὄνομα τῶν ρωμαίων ἐφρατε πᾶσα γῆ καὶ ὅλα τὰ ἔθνη. καὶ κάστροι καὶ χώραι ἦσαν.

ἦσαν εἰς τὴν ὑποταγὴν καὶ εἰς τὰς ἐρείσεις τῆς ρωμαϊκῆς ἐξουσίας. καὶ ὅλοι ἐπηρεαζομένουσαν καὶ ἐσέβοντο τὴν βασιλείαν τῆς ρώμης. διότι ἐγενεῖτο μεγάλη καὶ ὀνόμασεν ἀπ' ἀκρῶν ἕως ἀκρῶν τῆς γῆς. καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ γυρίσματος τῶν καιρῶν καὶ τὸν προχόν τῶν χρόνων. διὰ τοῦτο χαρῆσαι δὲ πολλῶν ἀμαρτιῶν ἦλθεν ἡ ἐξουσία πρὸς ῥωμαίων εἰς τὸν παρνομώτατον Διοκλητιανόν.

Βασιλεία Διοκλητιανῆ, καὶ Μαξιμιανῆ.

Διοκλητιανὸς ἐβασίλευσε χρόνους κβ'. Διαλάττης τὸ γένος. ἔκαμε δὲ αὐτὸν εἰς τὴν βασιλείαν Μαξιμιανόν τὸν Ἐρικούλιον, πρὸς αὐτὸν τὸν δὲ βάλει ὁ ὀπίσθεν ἡτοῖ Γαβριὴλ αὐτῷ. διότι οὗτοι ἦσαν τῶν δὲ βάλει ἡτοῖ αὐτῷ ὁ Διοκλητιανός. εἰς τοὺς ἐγενεῖτο βασιλεῖς. εἰς ἀφανισμὸν καὶ συντελείῃ τῆς πόλεως τῶν Χριστῶν καὶ τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν καὶ ὡς ἐσκηνοῦνται δύο μεγάλα κακὰ καὶ ἀγρία θηρία. ἔγεναν ὡς περ σκυλῖα λυσισαρκῖα κατὰ τῶν Χριστιανῶν. καὶ καθὼς ἐβασίλευσαν ἔκαμαν μέγαν διαγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. καὶ αἰετοὶ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χωρὸν, ὅτι νὰ χαλοῦν καὶ νὰ ἀφανίζουσαν τὰς ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν. καὶ τὰς εἰκόνας τὰ καίσιον καὶ τὰ βιβλία. καὶ τὰς Χριστιανούς νὰ ἀναγκάζεν νὰ ἐπηρεαζοῦν τὰ εἰδωλα, ὅσοι γίνουσαν ἀπειθεῖς τῷ θεσμοῦ τῆς βασιλείας αὐτῶν. παιδεύσεις καὶ τιμωρίας καὶ θανάτους νὰ καταδικάζουσαν αὐτοὺς. καὶ πολλὰς μυριάδας Χριστιανῶν ἐμαρτύρησαν διὰ τὸ ὄνομα τῶν Χριστῶν. καὶ ἔλαβαν τὴν μαρτυρίαν τὸν ἐσέφανον ἀπὸ τῶν ὀπίσθεν μαρτύρων, ἦτον Πέτρος ἀρχιερεὺς Ἀλεξανδρείας ἀνθιμος ἀρχιερεὺς Νικομηδείας. Προκόπιος Γεώργιος. Δημητρίος οἱ μεγαλομάρτυρες. καὶ ἄλλοι ἀναρίθμητοι. καὶ μία γυναῖκα παρθένης ἱερὰ καὶ θαυμασία. ἡ ὀπίσθεν ἦτον εὐμορφωτάτη. καὶ ἐπείρασεν ὅλῃν τῆς τῶν ζωῶν παρθένης ὅπως ἐπαρεδωκεν αὐτῇ τῶν τυραννῶν καὶ ἔκαμαν αὐτῇς πολλὰς κολακίας. καὶ ἔταξαν αὐτῇς νὰ τὴν δώσουσαν καὶ μεγάλας δωρεὰς διὰ νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστὸν καὶ ἐπηρεαζοῦν τὰ εἰδωλα. ἡ δὲ ἀγία οὐδὲ ὅπως ἠθέλει νὰ ἀκούσῃ τῆτο. ἀλλὰ ὑβρίζει καὶ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰ εἰδωλα. καὶ ὅσοι πεισθύνουσαν εἰς αὐτὰ. ἰδόντες δὲ οἱ τύραννοι βασιλεῖς τῶν ἀνδρείων τῆς ψυχῆς τῆς γυναικὸς ἔκαμαν αὐτῇ πολλὰ βάσανα καὶ τιμωρίας καὶ ἀντιοῦδενός. ταῦτα εἶχεν. ὡς δὲ εἶδον οἱ ἀσεβέστατοι τὸ ἄσκημα τῆς γυναικὸς

εἰς τὰ μαρτύρια ὁ πῦρ λαβὼν. ὥρσαν ἔτι ἀπὸ τῶν στραπτῶν νῆ-
 τλὴ παρὶ εἰς τὸ ὁσπῆπτόν του. καὶ ὄρεθῃ μετ' αὐτῆς εἰς ἀμαρτίαν ἡ
 φθέρη τλὴ παρθενίας αὐτῆς. καὶ ἐὰν καὶ μετὰ τὸ δεῖ ὀπίτραφῇ καὶ
 πορασκυῖσθαι τοὺς θεοὺς αὐτῆς. ἤγοιεν τὰ εἰδωλα. καὶ κοφίοντο τὸ
 κεφάλαιος. ἀπερχομένη δὲ μετὰ τῆς στραπτῆς εἰδὼτο τὴν θεὸν. ὅπως
 φυλάξῃ τλὴ παρθενίας αὐτῆς ἀσπίλον καὶ καθαρόν. καὶ οὕτως ἡ θεὸς
 χάρις τλὴ ἰδὲ φυλάξῃ. ὡς αὐτὴ πῆγαν εἰς τὸ ὁσπῆπτόν τῆς στραπτῆς
 τοῦ ἐπ' ἡρην αὐτῆς μέσα καὶ ἐσφάλισε τλὴ θυρῶν. τότε ἡ ἀγία, σο-
 φία θεοῦ λέγει πρὸς αὐτὸν, μὴ σιμῆς μετ' ἐμοῦ καὶ ἐὰν σπουδάζῃς
 ἕνα πρᾶγμα νὰ βασάζῃς νὰ ἀλείψῃς μετ' αὐτὸ, ἤγοιεν νὰ χρί-
 σῇ. τὸ ὁπῖον εἶναι ἀθάνατον. ὁ ποῦ ποτέ σου δὲν θέλεις σφραγίσαι
 καμίας χρυᾶς ἀρμα οὐδὲ νὰ σε βλάψῃ τελείως. καὶ δεῖ νὰ πσι-
 θῇς εἰς τὰς λόγους μου νὰ σοὺ δείξω καὶ τλὴ ἐνέργειαν ἐκείνου τοῦ
 πρᾶγματος. ὁ δὲ στραπτῆς ἀκούσας οὕτως, ἐγένετο ὁλος χαρὰ. καὶ
 εἶπε τῆς γυναικὸς νὰ τῇ δείξῃ τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο πῶς εἶναι. καὶ οὕ-
 τως ἔλαβεν ἡ μακαρία καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 καὶ τὸν λαμῶντος ὅλον. καὶ τότε τῇ λέγει. αὐτὴ δὲ νὰ ἰδῇς καὶ τὸ
 ἔργον ὅτι τὸ καὶ νὰ ἀρμα δὲν φοβεῖται, ἐπ' αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν καὶ δό-
 μου εἰς τὸν λαμῶντος μετ' ὅλῳ του τλὴ διώκειν καὶ θέλεις εἶδῃ ὁ ποῦ
 δὲν θέλεις διωθῇ τὸ ἀγαθὸν νὰ κόψῃ τὸν λαμῶντος μου. ἔσοντας ὁ πῦρ
 τὸν ἀλείψα μετὰ τὸ τὸ ἀθάνατον πρᾶγμα. καὶ τὰυτὰ ἐκαμῆρ ἡ ἀγία
 ὅπως νὰ κόψῃ τὸ κεφάλαιος δεῖ νὰ μὴ φθέρῃ τλὴ παρθενίας τῆς.
 καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ βαρβάρους στραπτῆς οὕτως θεοῦ ἔλεος ἐπῆρε τὸ
 σπᾶθι γυνὸν. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ μετὰ ὅλης τῆς διωκτικῆς εἰς τὸν
 λαμῶντος, θάρρῶν ὅτι ὡς ἔλεγε δὲν τλὴ πᾶντι καὶ νὰ ἀρμα. καὶ ἐντὶ
 ἅμα ἀπῆλθε τλὴ κεφαλῆς καὶ ἔλαβεν ἡ ἀγία διὰ τλὴ τλὴ χά-
 ριν τὸν σῆμα τῆς μαρτυρεῖ ὁ ποῦ ἐμαρτύρησε δεῖ ὄνομα τῆς Χρῆ-
 στῆ καὶ ἐκοψαν τὸ κεφάλαιος. τὸ δὲ δεύτερον ἔλαβε καὶ τὸν σῆμα
 τῆς παρθενίας. ἐπὶ αὐτῇ οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἕνα Καλόγηρον καὶ πολλὰς
 τιμωρίας ποιήσαντες εἰς αὐτὸν, πάντες ὑπέμεινε δεῖ τὸ ὄνομα
 τῆς Χρῆ. καὶ ὡς εἶδον αὐτὸν σερῶν εἰς τλὴ πῆγαν τῆς Χρῆ. ἡ ἐκατα-
 φροσύνη. μέσα εἰς ἕνα κήπον ἔκαμαν κρεβάτι καὶ τὸν ἔδωκαν
 ἐκεῖ. καὶ τῇ ἡφεραν μίαν γυναικα πόρνη νὰ πορνίσῃσαν κακῶς με-
 τ' αὐτῆς. καὶ ὡς εἶδεν ἡ πόρνη, ἦλθεν εἰς τὸ κρεβάτι καὶ ἀρχαλὸς τῆς

καὶ τὸν καταφίλει. ὁ δὲ ἅγιος ὡς ἦτον διμῶμος δὲν ἐδιώετο νὰ φύ-
 γῃ ἀπ' αὐτῆς, κατασκούασε νὰ φύγῃ ἀπ' αὐτῆς, μαζὰ τὴν γλώσ-
 σαντου μετὰ δόντ' αὐτῆς καὶ οὕτως τὴν ἔκοψε καὶ τὴν ἔπυσεν εἰς τὸ
 πρὸσωπον μὲ τὴν γλῶσσαντου καὶ μετὰ αἷμα καὶ ἐγέμισεν ὅλοι τὸ
 πρὸσωπόν της. καὶ ὡς εἶδεν ἡ πόρνη, ἐσυχαῖθη μεγάλως καὶ ἔφυγεν
 ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ὑπῆγε καὶ εἶπε τὰ γυρόμυρα. καὶ ὅσοι ἤκουσαν τὸ ἐθαύμα-
 σαι. οἱ δὲ ἄθιοι τύραννοι Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ἀπὸ τὸν τό-
 συν λαθὼν ὁ ποῦ ἔσφαζαν καθημέραν τῇς χριστιανῶν βλέποντες τὸ πο-
 λὺ αἷμα ἐκείνου ὁ ποῦ ἔχυόταν. ἐνίκηθη ἡ κακὴ γνώμη αὐτῶν. καὶ
 ἔδωκαν ὀρισμὸν ὅτι ὅπου δρεῖσκου χριστιανὸν νὰ τὸν δ' γάζου
 τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν. καὶ τὸ τοῦ ἔκαμαν δ' αὐτίμην τῇς χριστιανῶν.
 τῶν δὲ δ'. καὶ ἰ. χροῖω τῆς βασιλείας αὐτῶν, Κωνσάντιον τὸν λεγό-
 μνον χλωρὸν δ' αὖ τὴν ἀχρότητα τῆ πρὸσωπου αὐτῆ. καὶ Μαξι-
 μιανὸν τὸν Γαλλέριον Καίσαρας τῆς ἔκαμαν. ὥστε δ' ὀτέρως δ' αὐ-
 τῆς καὶ ἐπῆραν εἰς τὰς θυγατέρας αὐτῶν γυναικας. καὶ ὁ μὲν Διοκλη-
 τιανὸς ἐπῆρεν εἰς τὴν θυγατέρα αὐτῆ Μαξιμιανὸν τὸν Γαλλέριον.
 ὁ δὲ Μαξιμιανὸς ἐπῆρε τὸν Κωνσάντιον εἰς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.
 Θεοδώραν καὶ οὕτως τῆς ἔκαμαν μικροὺς βασιλεῖς. τὸν μὲν Μαξι-
 μιανὸν τὸν Γαλλέριον τῆς δύσεως. τὸν δὲ Κωνσάντιον εἰς τὰ μέρη
 τῆ Πορτογάλλης. τῶν δὲ ἰζ. ἔτει τῆς αὐτῆ βασιλείας ἔκαμε φεσά-
 τα διωτὰ αὐτὸς ὁ Διοκλητιανὸς καὶ ἔσειλε Μαξιμιανὸν τὸν Γαλ-
 λέριον τὸν Γαμβρόν αὐτῆ ὅπως νὰ πολεμήσῃ τὸν Βασιλέα τῆς Περ-
 σίας. ἔσοντας ὁ π' αὐτῶν γῆκε φεσάτα καὶ ἐπολέμησε καὶ ἡττάλωσε
 πολλὰς χώρας τῆ βασιλείας Διοκλητιανοῦ. καὶ ἔτιος ἐπῆρην ὁ Μα-
 ξιμιανὸς καὶ ἐπολέμησε τὸν Βασιλέα Περσῶν ὀνόματι ναρσῶν. καὶ
 ἐνίκησεν αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἔφυγε, καὶ τῆτος τὸν καταδιώξεν ἕως μέσας
 εἰς τὰ βαθύτερα μέρη τῆς Περσίας καὶ ἡράνισε κατὰ κράτος τὸ φεσά-
 τον τὸ Περσικὸν κατασφάξας καὶ ἡττάλωσε αὐτὸ τὴν δὲ γυ-
 ναῖκα καὶ τὰ παῖδια καὶ τὰς ἀδελφὰς τῆ ναρσῆ τῆ βασιλείας Περ-
 σῶν ἐκέρσασε. Ἐπῆλθε μετὰ μεγάλης νίκης εἰς τὴν Ρώμην. καὶ ἐ-
 δέχθη αὐτὸν ὁ Διοκλητιανὸς ὁ πενθερόετος μετὰ μεγάλης τιμῆς.
 καὶ ἔχαρισέντον μεγάλα Βασιλικά χαρίσματα. ἔκαμαν δὲ καὶ
 ἄλλον ὀρισμὸν τῆτοι οἱ μιανώτατοι Βασιλεῖς Διοκλητιανὸς καὶ Μα-
 ξιμιανὸς, ὅτι παῖδι χριστιανοῦ νὰ μὴδὲν μαθαίη θράμματα μόνον
 τέχνας.

πῦρ μετὰ τῷ πατρὸς αὐτῷ, ὃς βόλου, ὃ δὲ Μαξιμιανὸς ἀφῆκε τὴν βασιλείαν. καὶ οἱ στρατιῶται ἐψήφισαν τὸν υἱὸν αὐτῷ τῷ Μαξιμιανῷ τῷ Ἐρκουλίῳ τὸν Μαξέντιον Βασιλέα. ὃ δὲ Μαξιμιανὸς μετενόησε πολλὰ πῶς ἀφῆκε τὴν βασιλείαν, καὶ ἡβουλήθη πάλιν νὰ λάβῃ αὐτὴν ἀπὸ τὸν υἱὸν αὐτῷ. ὃ δὲ υἱὸς αὐτῷ μαθὼν τῆτο, ἔδραμε κατ' αὐτῷ θανατῶσαι αὐτὸν. ὃ δὲ Μαξιμιανὸς φοβηθεὶς ὑπὸ τῷ υἱῷ αὐτῷ Θεοῦ ἐκδικήσῃ ἐκρεμάθη καὶ πονηγεὶς ἀπέθανε κρεμάμενος καθὰς ὁ Γούδας. τῷ καιρῷ δὲ ἐκείνῳ ὁ ποῦ ἦτον βασιλεὺς εἰς τὴν Ρώμην ὁ Μαξέντιος. ἦσαν καὶ ἄλλοι τρεῖς βασιλεῖς καὶ ἱβασίλευσαν ὁμοῦ. ἦσαν Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλίειος ὁ ποῦ ἦτον εἰς τὴν ἀνατολήν, καὶ ὁ υἱὸς αὐτῷ Μαξιμιλῖος, καὶ ὁ Σιβήριος, κόσμου ἑτοῦς ε' ψ' ζ'. τῆς δὲ θείας σαρκώσεως σ' γ' α'. τῶτοι οἱ τίσσες ἐσπούδαζαν πολλὰ πόρος νὰ φανῇ πικρότερος καὶ δεινότερος εἰς τὴν χειρὶν αὐτῶν. καὶ δὲν ἀφῆκαν νὰ ὀνομάζῃται, ἢ νὰ ἀκούεται χριστιανός, καὶ ὅσους ἔπαιναν πολλὰς παιδύσεις καὶ μαρτυρίας τοὺς ἔκαμναν. ὃ δὲ Μαξέντιος ὁ ποῦ ἦτον βασιλεὺς εἰς τὴν Ρώμην πολλὰς ἀδικίας καὶ ὠδονομίας ἔκαμνε. τὰς γυναικας ἐδιωκᾶν ἐν ὑπανδρῶ, μύρας καὶ χήρας, καὶ παρθένους. τοὺς ἀρχοντας ἐφόνει ἀδικῶς καὶ ἔπερνε τὸν βίον αὐτῶν. τὰ βρέφη ἐσφαζέ καὶ ἔκαμνε μαρτυρίας, καὶ ἄλλα μύρια κακὰ ἔκαμνε καὶ δὲν ἔπαυε. ὁ μοῖως καὶ ὁ Μαξιμιλῖος ὁ ποῦ ἦτον εἰς τὴν ἀνατολήν, χειρότερος καὶ δεινότερος ἔκαμνε. καὶ ἀπὸ τούτους τοὺς δύο βασιλεῖς ἦτον ἡ ἀνατολή καὶ ἡ δύσις εἰς σύγχυσιν καὶ εἰς μέγαρα κακὰ. πανταχῇ φόνοι ἦσαν. αἵματα τῶν χριστιανῶν ἔτρεχαν ὡς ποταμοὶ, καὶ διωκτοὶ καὶ ἀπαγαί καὶ μοιχεύαι, καὶ παρθενοφθοραί ἐπολιτρεύοντο. ἀπὸ θανάτου δὲ ὁ Σιβήριος βασιλεὺς, καὶ ἔκαμναν αὐτῷ τὸν Λικίνιον τὸν Γαμβρόν τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ, ὁ ποῦ εἶχε τὴν ἀδελφειὸν τὴν Κωνσταντίαν γυναικα. καὶ ἐφαίνετο τάχα ὅτι εἶναι καλὸς χριστιανός. ὁμοῦ οἱ ἱλιεῖροι χριστιανοὶ μὴ δυνάμενοι πλέον ὑπομείναι τὰ κακὰ τῶν ἀσεβῶν τέτων βασιλέων, ἔσειλαν πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἐκεῖ ὁ ποῦ ἦτον εἰς τὸν θρόνον, ἦσαν εἰς τὸ Πορτογάλλον. διόμηναι νὰ ἔλθῃ κατὰ τῷ ἀσεβοῦς Μαξεντίου νὰ τὸν πολεμήσῃ βοηθουῦτος Θεοῦ νὰ ἐλθῇ θέρωθαι ἀπὸ τὰ πολλὰ κακὰ ὁ ποῦ εἶχε ἐξ αὐτῷ. ὃ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἀκούσας τῶν δέσεων αὐτῶν ἰσχυρά.

φουσαται η ηλθεν εις τω Ρ'ωμην να φονδ'σιν τον Μαξεντον. ελθόντες δε εις πολειμον, ελκικήθη ο μέγας Κωνσταντος προς και επεσον εις μεγαλυν αδημονίαν, η λυωλυ φοβερόμος του Μαξεντον οη τον ηξερε μέγας Μάγρον. και οτι με τας μαγειας αυτη εκατέρωθεν πολλω. αλλ' ο ακοιμητος οφθαλμος τω θεω δε αφηκε τον μέγαν Κωνσταντον να αδημονη. αμνη τω νύκτα σκεινεν τω εδειξεν εις τας εβρανες αστρα οπ' εησαν εις σχημα η ομοιωμα σαυρη. η γεγυμματα μετα αστραν. τα ο ποια ελεγον. Κωνσταντινεν εν τετα νικα η γαμου με τετο το Σημειον θέλεις νικήση. τοτε ως ηλθεν η ημέρα ηρξε η εκαμω εναν σαυρον ασυμμεριον. καθεως ητοι ο φαινόμωρος εις τον υρανον μετα ασρη εββαλέτον εις ένα κοντάρι. η επεν, οτι οται υπηγήται εις τον πολειμον αυτο το Σημειον να υπηγήνη ομωρος. ο δε βασιλευς Μαξεντιος ηλπιζεν οτι θέλει νικήση τον μέγαν Κωνσταντινον ως και τω παρώττω φοράν. και εκαμω ένα γεφυρεν αχαιμον εις τον ποταμον της Ρ'ωμης τον πιβειν. οη ωσαν ιδει ο μέγας Κωνσταντινος οτι νικαται και θελήση να φύγει να τον αποκλειση εις εκείνο το γεφυρεν η ωσαν κάμει να περασει απ' εκεί με το φουσατον να κοπεί το γεφυρεν να πηνγεί μέσα εις τον ποταμον. αλλο θεός ο μεγαλοδυνάμος ο που γυρίζει το κακόν προς εκείνον ο που το κάμνει. και κατὰ το ρητόν τω θεώ Δαβιδ, λακκον αρυξε η ανέσκαψεν αυτον. η εμπιστεύεται εις βοθρον εν είνρασατο. μετα ημέρας ικανας ωσαν εσμιξαν την δευτέραν φοράν τον πολειμον, η πολειμισε μεγαλως. και μετα της βοηθείας τω θεώ και δυναμει τω τιμίου σαυρου ενικήθη το φουσατον τω Μαξεντιν. η πσος φόβος επεσε εις τον Μαξεντινον οτι αρμισε να φύγη απο το γεφυρεν το αχαιμον ο που εκαμινεν εσοντας ο που τον έτυφλωσεν ο θεός η δεν ηξεδρε που υπηγήνει. η ου μόνον αυτος υπήγχε εις το γεφυρεν εκείνος αμνη και αλλοι πολλοι εκτ' εφουσατου. και παρόδους διεσκηδίκηση εζεκόσθη το γεφυρεν εκείνο η επνήγη ο ασβεστατος Μαξεντιος. και οσοι ησαν μετ' αυτην η ως ειδε το θαύμα ο μέγας Κωνσταντινος μεγαλως εδοξασε τον θεόν. ο δε ανθρωποι της Ρ'ωμης ως ειδαν οτι ο Μαξεντιος επιγχει και ελυτρώθησαν απο της εκείνου τυραννίδος και δυναστείας. εσολισαν ελλω τω πόλιν και τας δημοσίας οδους. και εβγηκαν και υπηλυσαν τον μέγαν Κωνσταντινον μετα ευφημίας μεγαλως. και

ἔβαλάντον εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ τῇ νικοπολεῖ σφαυρῷ. Ἐκάλισσαν
αὐτὸν εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον. καὶ ἐπεσοκλήσαν αὐτὸν ὡς βασιλέα
μετὰ μεγάλης τιμῆς. καὶ ὡς ἐβασίλευσεν ἔδωκεν ὀρεσιμὸν ὅτι τὰ λεί-
ψατα τῆς ἀγίας ναὶ τὰ σινάξιν καὶ τὰ τὰ θάψαν μετὰ πάσης δι-
λαβείας. καὶ ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν ἑξορίαν ὤρισεν ὅτι κάθε ἕνας νὰ ὑ-
παγένηι ἀνεμπόδιστος εἰς τὸν τόπον του. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἰόρτυσαν τὰς
ἡμέρας ἐκεῖνας μεγάλως ἡμέρας ζ'. καὶ ἰδοῦσαν τὸν θεὸν καὶ τὸν τί-
μιον καὶ ζωοποιὸν σφαιρῶν. καὶ εὐφρόνουν τὸν νικητὴν βασιλέα αὐτὸν
τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον εὐφροσύνης μεγάλας. ὡς δὲ ἐβασίλευσεν εἰς
τὴν Ῥώμην ὁ θεοσωτὴρ μέγας Κωνσταντῖνος πρὸς ἑ. χρόνῳ τῆς
αὐτῆς βασιλείας, ἐκραξέ τις ἰατροὺς καὶ σοφοὺς καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς
μὴ ποῖαν ἰατρειάν νὰ δώγῃ αὐτῷ τὴν λέπραν ἀπ' αὐτῆς ὅπου εἶχεν
εἰς ὄλον τὸ κορμί του. καὶ ἐν τῇ αἰμα ἀπεκρίθησαν πένες ἰατροὶ ἐ-
βραῖοι ἔχοντες πάντα φθόνον κατὰ τῆς χειραίων, ὅτι αὐτοὶ εἶναι καὶ
ὀρίξιν νὰ καθαρευθῇς. μαζωξέ πολλά παιδιά ὅπου νὰ βυζάνουν
καὶ σφάξετα ἕως νὰ γεύσῃς ἀπὸ τὸ αἷμα τους μίαν κολυμβήθραν
μεγάλαν. ἤγομεν λεκανεῖον. τότε ὡσαύτῃ γεύσῃς ἔμπα μέσα καὶ
πλύνε κατὰ τὸ κορμίσου ὅσον εἶναι ζεστόν. καὶ μετ' αὐτὸ θίλει ὀργε
ἡ λέπρα ἀπὸ τὸ κορμίσου. καὶ θέλεις διαφραθῇ καὶ χαρὴ καὶ ἐν τῇ αἰμα
ἀπέσειλε στρατώας καὶ ἐταυάζαν εἰς τὸ πηλὸν πολλά παῖδια
μετὰ τῆς μητέρας αὐτῆς. καὶ ἡ ἐλεεινὴς μητέρα δὲν ἤθελεν εὐχὴ
ἀπόφασιν τῆ βασιλείας ὅτι θέλει νὰ σφάξῃ τὰ παῖδια αὐτῆς. καὶ ὡς
τὸ ἔμαθαν ἔκλειαν πικρῶς, καὶ τὰ μαγελάτης καὶ τὰ σήθη ἐκοπῶν καὶ
τὰ μαλῖα ἀνίστανται καὶ ἐρυκτὰ ἀπ' αὐτῶν εἰς τὰ παῖδια. ὁ δὲ βα-
σιλεὺς δὲν ἤθελε νὰ ἰδῇ τὰ βρέφη δὲ νὰ ὀρίσῃ νὰ τὰ σφάξουν. καὶ
ἰδε πῶς ἐκλαίον δὲ τὸν φόνον τῆς παιδιῶν. τότε ἐρώτησεν ὁ βασι-
λεὺς. δὲ καὶ κλάμουν αἱ γυναῖκες. οἱ δὲ εἶπον, δὲ τὰ παῖδια τὸν ὁ
ποῦ θέλει νὰ σφάξῃς. ὡς δὲ ἤκουσεν ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐ-
κλαυσέ καὶ αὐτὸς ἀπὸ λυγχνιδεῖς. καὶ εἶπεν, ὅτι ὁ κὸρθι θαύμας τῆς
παιδιῶν βέβαια εἶναι. ἡ δὲ ὑγεία μου οὐκ οἶδα ἐαθῆναι ἀμὴ καὶ ἄ-
λιον νὰ ἀποθάνω ἐγὼ μοναχός, οὐχὶ τὰ βρέφη τῆτα. καὶ ὡς εἶπε τὰς
λόγους τούτους ἐκραξέ τὰς μητέρας τῆς παιδιῶν καὶ ἔδωκε καθε-
μίαν φλουρίαν δύο. καὶ οὕτως ἔλαβαν τὰ παῖδια τὸν καὶ τὰ φλου-
ρία καὶ ὑπῆσαν εἰς τὸ σπῆναι μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ τῆς νύ-
κτας.

κταν ἐκείνῳ βλέπει ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς τὸν ὕπνον του. τοὺς
 δύο ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς κορυφαίους τῆς ἀποστόλων
 καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὸν χαῖρε ὦ Βασιλεῦ, καὶ ἤξευρε ὅτι ὁ Χριστὸς
 ὁ σωτηριεὺς τὸν ὁποῖον λατρεύει οἱ χριστιανοὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς
 νᾶσι εἰς πᾶσι λόγους καλοὺς, ὅτι εἶδε τὴν δύσπραγχνίαν καὶ τὴν
 ἐλεημοσυμίαν ὁποῦ ἐδείξεις εἰς τὰ ἑρέφη. Ἐδεῖχτο καὶ δεῖξαι ἄλλα-
 σου πολλά καλὰ ὅπου κάμνεις καὶ θέλεις κάμει, βούλεται νὰ σου-
 δώσει τὴν ὑγίαν τῆς ψυχῆς καὶ τῆ σώματος. καὶ πρὸς τὴν ἀληθι-
 νὴ πίσιν νὰ σὲ φέρει. ὅμως τᾶρα μηδὲν κάμεις ἀμέλειαν. ἀμὴν
 γλήγορα πέμψαι ἀνθρώπους μετὰ ἡμερότητος νὰ φέρωσι Σίλβε-
 ρον τὸν ἀρχιερέα. ὁ ὁποῖος ἔκαμε κρυμμένους δεῖξαι τὸν φόβον σου εἰς
 τοὺς δυνάστες βενόν. καὶ ἐκεῖνος θέλεις ὁδηγήσει εἰς πᾶσαν τὴν ἀλη-
 θεϊαν. καὶ ὡς εἶπαν ταῦτα οἱ θεοὶ ἀπόστολοι ὑπῆγαν ἀπὸ ἐκεί.
 καὶ ὡς ἐσυνκλήθη ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆ ὕπνου, ἔστειλεν ἀνδρας τιμί-
 ους εἰς ἐκεῖνο τὸ βουμὸν μετὰ ἡσυχίας ὁποῦ ἦτον ὁ ἅγιος Σίλβε-
 ρος κεκρυμμένος καὶ εἶπετο, ὅτι νὰ ζητήσετε τὸν ἀρχιερέα τῆς
 χριστιανῶν τὸν Σίλβερον. καὶ ὡς αὐτὸν εὗρητε νὰ τὸν προσκυνησε-
 στε ἐκμέρους μου μετὰ πάσης εὐλαβείας, καὶ νὰ μὲ τὸν φέρετε ἐδῶ. οἱ
 δὲ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἔκαμαν τὸν ὄρισμὸν τῆ βασιλείας. καὶ ὑπῆγαν καὶ
 ἦσαν τὸν ἀρχιερέα καὶ ἤφεραν τὸν εἰς τὸν βασιλεῖα μετὰ πάσης τιμῆς.
 ὡς δὲ ἶδεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, ἔπεισεν εἰς τοῦ πόδας αὐτοῦ μετὰ τα-
 πεινώσεως καὶ τῆ λέγει ὦ Πάτερ ταύτη νυκτὴ ἐφάνησαν δύο ἀπὸ
 τῶν θεῶν καὶ μὲ εἶπαν ὅτι ἐὰν θέλω νὰ καθάρω νὰ καλίσω Σίλ-
 βερρον νὰ μὲ ὁδηγήσει εἰς ὅλα ὁ δὲ ἅγιος ἀπεκρίθη. βασιλεῦ. ἐὰν
 εἰδῇς τὰς εἰκόνας τῆς δύο ἐκείνων θεῶν ἐγνωρίζεις αὐτοὺς. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς εἶπεν, ναι. καὶ ἐθέως ὁ ἅγιος εὐχαλε τὰς εἰκόνας τῶν ἁγίων Πέτρου
 καὶ Παύλου. καὶ ὡς αὐτὸν εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶπεν, ἀληθῶς τέτοι οἶναι ὁ πῶς
 τὴν ἀπερασμύνω νύκτα με ὁμίλησαν. τότε λέγει ὁ ἅγιος τῆ βασι-
 λέως ἤξευρε ὦ βασιλεῦ. ὅτι τέτοι οἶναι θεοὶ. ἀλλὰ μαθηταὶ τῆ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. τότε οὐδὲ ὁ ἅγιος διδάξας αὐτὸν τὰ τῆς
 πίστεως. ἐβάπτισεν αὐτὸν. καὶ παρευθὺς ὡς τῆ θαύματος ἔπεισεν ἡ
 λέσφα ἀπὸ ὅλον τὸ σῶμα ἐκαθαρίσθη καὶ ἐγένετο ὑγιής. ἰδόν-
 τες δὲ οἱ λαοὶ τὸ θαῦμα ἐβαπτίσθησαν ἀπειρον πλῆθος. καὶ κρε-
 πτοὺς ὡς τῆ βασιλείας. καὶ ὡς αὐτὸν ἐβαπτίσθη ὁ βασιλεὺς μετὰ
 θαύμα-

ζαμβρὴς, καὶ ἐλθόντες εἰς ὁμιλίαν ὅτε ἀρχιερεὺς καὶ οἱ ἑβραῖοι ἦ-
 παν πολλὰ πρὸς πᾶσι τῆς ἀγίας τριάδος, πρὸς τῆς ἐν σάρ-
 κε οἰκονομίας τῆ κυρίας ἡμεῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ φέροντες καὶ μαρτυρίαν
 τοὺς θεοὺς ποροφῆτας καὶ διδασκάλους. μετὰ τοὺς ὁποῖους ἐτίκτοσε
 ὁ ἅγιος Σίλβετρος τοὺς ἑβραίους Θεοῦ διυνάμει. ὡς δὲ εἶδαν οἱ
 ἑβραῖοι ὅτι ἐνίκηθησαν μεγάλως κατησχυνθήσαν, τότε ὁ ζαμβρὴς
 λέγει πρὸς τοὺς ἑβραίους, ἀνέηαι καὶ πιστεύετε τοὺς λόγους τοῦ Σιλ-
 βέτρου, εἶναι χρεῖα νὰ ἀφήσετε τοὺς νόμους τοῦ πατέρων ἡμεῖς νὰ
 ἀκολουθήσετε ἀνθρώπου Ματαίου ὁ ποῦ τὸν ἐκαταδικάσαν· οἱ
 πατέρες ἡμῶν καὶ τὸν ἐσαύρωσαν. λέγει γοῦν πάλιν πρὸς τοὺς βα-
 σιλεῖα, ἀκούετε τοὺς λόγους μου δικαιοτάτε βασιλεῦ καὶ ὤρεστε νὰ
 φέρουμι ἕνα ἄγχιον ταῦρον ἐδῶ εἰς τὸ μέσον, ὅθι θέλει φανερῶθαι σή-
 μερον τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐχὶ μετὰ λόγια ἀλλ' ἡμεῖς ἐργα θείωσου
 δεῖξει πλὴν ἀληθείαν. ὁ δὲ ἅγιος Σίλβετρος ὡς ἤκουσε ἔτι, ἐχάρη
 πολλὰ. καὶ ἐπαρεκάλεσε τὸν βασιλεῖα δὲ νὰ ὀρίσῃ νὰ φέρουμι τὸν
 ταῦρον. ὁ αὖτως ἐκείνῳ ποῦ ὁμιλοῦσαν τὴ βασιλῆως δὲ νὰ ἔλθῃ ὁ
 ταῦρος. εἶπεν ὁ ἅγιος Σίλβετρος τῷ ζαμβρῇ, δὲ παύσῃς ζητεῖς νὰ
 φέρουμι τὸν ταῦρον, καὶ ὁ ζαμβρὴς ἀπεκρίθη, ἐπειδὴ τὸ ὄνομα τοῦ
 Θεοῦ μου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἀκέρῃ ἀνθρώπος καὶ νὰ ζήσῃ. βέ-
 λωμαι δὲ τὸ ταῦρον νὰ φανερῶσθαι πλὴν διυνάμει αὐτοῦ. καὶ ὁ ἅγιος
 εἶπεν, ὅτι σὺ λέγεις τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκού-
 σῃ ἀνθρώπος καὶ νὰ ζήσῃ. ἐγὼ μὲν ποῖον τρόπον τὸ ἔμαθες ἀπὸ πᾶν
 ἀνθρώπου τὸ ἀκέρῃ. ἡμεῖς χαρπὶ τὸ ἦν ἡμεῖς γεγραμμένοι καὶ τὸ ἀκέρῃ
 σεις. ὁ δὲ ζαμβρὴς ἀπεκρίθη, ἔτε χαρπὶ ἔτε λιθαρεῖ, οὐτε ξύλων.
 δύνεται νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐκείνῳ ἐγὼ ἔβαλα οἱς καινούργιαν ἀργυ-
 ραὴν λεκαίην Νερόν. καὶ ἐτίθενσα καὶ ἐδινθῆναι τῷ Θεοῦ καὶ ἐζήκῃ
 μία χεῖρα μέσα ἀπὸ τὸ Νερόν. καὶ ἔγραψα τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου τὸ
 γῦρον τῆς λεκαίης καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ ἔμαθα. καὶ λέγονται τούτους τοὺς
 λόγους, ἤφεραν εἰς τὸ μέσον οἱ ἄνδρες τὸν ταῦρον δεκδύοντες χροινία
 δυνατὰ. ὅτι ἦτον ἄγχιος πολλὰ καὶ δυνατὸς καὶ μέγας ὡς δὲ εἶδον
 τὸν ταῦρον ὁ ζαμβρὴς λέγει πρὸς τὸν Σίλβετρον, παρα τὰ λόγια-
 σου καὶ ἡ ἐπαύθεις τοῦ λόγων σου ἔπαυσαν ὅτι ἦσαν τέλος. διότι τὸ
 ρα θέλει φανεῖ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ διυνάμει τοῦ Θεοῦ σου ἡ τῷ Θεοῦ
 ὅμως εἰ μὴ θάρρεις καὶ ἐλπίσεις εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου, ἢ τῷ Θε-

μου. εἰπὲ τῷ ταύρῳ εἰς τὸ ὀρθὴν λόγον νὰ ἀποθάνῃ. καὶ θείλει φαιεῖν ἡ
 δυνάμις καὶ ἡνίκη ὅτι ὁ θεός σου εἶναι παντοκράτωρ καὶ θεὸς λαοῦ πι-
 σῶσε εἰς αὐτὸν. εἶδεν αὖ ἐπ' αὐτὸν ἡ γὰρ λόγον τῷ ταύρῳ εἰς τὸ ὀρθὴν τὸ ὄνο-
 μα τῷ θεῷ σου καὶ τὴν ὥρην θέλει φανῇ ἡ δυνάμις σου νὰ ἀποθάνῃ ὁ
 ταύρος νὰ πιστεύσῃ εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν μετακούσαντες δὲ οἱ ἑβραῖοι
 ἔλαβαν χαρὰν μεγάλην ἐνάγκασαν τὸν ζαμβρὴν νὰ εἰπῇ τὸν λό-
 γον τῷ ταύρῳ εἰς τὸ ὀρθὴν νὰ ἀποθάνῃ, καὶ δοξασθῇ ὁ θεός σου αὐτῇ νὰ
 νικήσῃ τὸν Σίλβερον. καὶ ἔπειτα ἔδραμν ὁ ζαμβρὴς εἰς τὸ ὀρθὴν τῷ
 ταύρῳ καὶ εἶπε λόγους. καὶ παρ' αὐτοῦ ὁ ταύρος ἐβόησε μέγας
 καὶ ἐγῆκεν τὰ μάρματα ἐξω καὶ ὤξεν ψυξεν. ὡς δὲ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν
 ταύρον καὶ ἀπέθανεν ὁ μὲν ἑβραῖος ἐχόρδαν ἀπὸ τῆς χαρᾶς. ὁ
 δεσποτὴς καὶ ὅλοι οἱ χειριανοὶ ἐλυποῦντο πολλὰ καὶ ὁ ἅγιος Σίλ-
 βερρος ἐχαίρετον πολλὰ διὰ τὸ, ἵνα δοξασθῇ ἡ δυνάμις τῷ Χει-
 σοῦ. καὶ ὡς ἦν ὁ λαὸς λυπέμερος ἐγενε σύγχυσις εἰς αὐτοὺς πολλή
 καὶ ὁ μίλιου ἦεν μετὰ τὸν ἄλλον θανατοῦντες τὸ πού ἐκαμν ὁ
 ζαμβρὴς καὶ ἐθανάτωσε τὸν ταύρον διὰ τοῦ λόγου. ὁ δὲ ἅγιος Σίλ-
 βερρος ἐπὶ τὴν κάλυσεν τὸν βασιλεῖα νὰ ὀρίσῃ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ λαὸς
 καὶ νὰ σιωπήσῃ. καὶ οὕτως ἐγένετο. καὶ ὁ ἅγιος Σίλβερος εἶπε τῷ
 ζαμβρῇ τὸν ταύρον ἐθανάτωσε καθὼς βλέπομεν. τὸρα δὲ αἰά-
 σθησε αὐτὸν καὶ θείλει δοξασθῇ ὁ θεός σου, καὶ νὰ πιστεύσωμεν εἰς αὐτὸν
 ὅθεν ζαμβρὴς εἶπεν. Ὁ ξηρανθὴν δυνάμις αὐτῇ. καὶ ἄλλῃ ἀποκρι-
 σι δὲν ἔδωκε μόνον ἐνεκράθη. τότε ὁ ἅγιος Σίλβερος μετὰ χαρᾶς
 μεγάλης ἀνέβη εἰς τὸ πῦρ ὑψηλόν. καὶ εἶπεν. ἀκούσατέ μου τοὺς λό-
 γους ὁ βασιλεῦ καὶ ἄρχοντες, καὶ ὁ λαὸς ὁ λαός. ἐγὼ τὸν διαπύλῳ
 καὶ κύριον καὶ θεὸν παντὸς τῷ κόσμῳ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
 στὸν κυριεύτω ὁ ὁ πῶς τυφλοὺς ὁμμάπτει. κωφὴς ἔκαμε καὶ ἐλα-
 λησαν. βουβοὺς ὁμίλησαν. χωλοὺς ἐπεριπάτησαν. λεπροὺς ἐκα-
 θάρισεν. νεκροὺς ἀνέστη. λοιπὸν τὸ τοῦ ὀνόματος ὁ πού ἐπεκαλέσθης
 ζαμβρῇ καὶ ἐθανάτωσε τὸν ταύρον. φανερόν ἐστίν. ὅτι τῷ δὲ ἐβόησε
 εἶναι. διὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ νὰ ἀναστήσῃς δὲν διώσῃς. ἰδὼν ὁ πῦρ ἦν
 ζωῆς καὶ σωτηρίας ἐχθρὸς. ἔποντας ὁ πού ἐδιωθήσῃ τὸν ζωντανόν
 ταύρον καὶ ἐθανάτωσε. καὶ τὸρα δὲ διώσῃς αὐτὸν τὸν ἀναστήσῃς τότε
 ὁ ζαμβρὴς ἔσκησε τὸ ἐπαναφύεσθαι καὶ λέγει πρὸς τὸν βασιλεῖα
 καὶ τυχέσῃς δὲ ἀποτα βασιλεῦ. τὸν Σίλβερον δὲ ἐδιωθήσῃ τινὰ
 μετὰ λόγους.

με λόγους νὰ νικήσῃ . καὶ ἐγὼ ἐν τῇ παντοκράτει θεοῦ ἐνίκησα
 αὐτὸν . καὶ εἶναι δίκαιον ὅτι νὰ παύσῃ νὰ μὴ δὲν ὁμιλεῖ πλέον . ὅτι αὐ-
 τὰ ὅπου λαλεῖ εἶναι ξένα ἀπὸ τὸν θεὸν καὶ ἐναντία . καὶ φλυαρεῖ καὶ
 βαρυνεῖ καὶ τὴν βασιλείαν σου . ὁ δὲ φιλόχρηστος βασιλεὺς ἀπεκρί-
 θη . ὅτι τῷ παντοκράτορι θεοῦ τὸ ὄνομα καὶ ἡ ὀπίκλησις εἶναι θανά-
 του καὶ ζωῆς λοιπὸν ἐσὺ ἀνῆστῃ τῷ θεῷ . ἀνάστησε τὸν ταῦρον ὁ πᾶν τὸν
 ἐθανάτωσες . καὶ τότε νᾶσε πρὸς σου ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἔχεις τὴν νίκην ,
 εἰδὲ καὶ δὲν δυνηθῇς νὰ ἀνστήσῃς τὸν ταῦρον εἶναι φανερόν ὅτι μὲ τὰς
 μαγίας τῷ θεῷ βόλε ἔκαμες τὸ τοῦ δὲ ζαμβρὴς δὲν ἀπεκρίθη . αὐτὸν
 ὁ ἅγιος Σίλβεσρος εἶπε πρὸς τὸν ζαμβρῆν . ἄκουε ἱβραῖε καὶ ἀπὸ τῆς
 γραφῆς σὺ νὰ μάθῃς τὴν ἀλήθειαν . ὁ θεὸς λέγει ἐν τῷ δεικνύοντι
 μίαν . ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ δὲν εἶναι ἄλλος πλὴν ἐμοῦ . ἐγὼ ἀπο-
 κτενέω καὶ ζῶ ποιήσω . πατάξω καὶ γὰρ ἰάσσομαι . ὁκαίρως οὐδὲ τι-
 κληθεὶς ἀποκτείνεται . καὶ ὁκαίρως πάλιν ζωοποιεῖ . καὶ ὁπκαλέσου
 αὐτὸν ἐπειδή σου ἤκουσε καὶ ὁμίλησε τῷ ταύρῳ καὶ ἐθανάτωσεν . τῷ-
 ρα ὁμίλησε καὶ εἰς τὸ ἄλλον ὅφθῃ νὰ τὸν ἀνστήσῃς . καὶ ἀνέειναι καὶ
 τὸν ἀνστήσῃς νὰ πρὸς σου ὅλοι εἰς τὸν θεόν σου . ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ
 ζαμβρὴς ἔβη πρὸς τὸν βασιλεῖα δὲν τὸ εἶπα δι'τυχέσασθαι βασι-
 λειῷ . ὅτι εἰς λόγους τινὰς δὲν διώεται νὰ κινήσῃ τὸν Σίλβεσρον . ὡς
 σέπον ὅτι ἔργον νὰ δείξῃ , ἀμὴν νὰ μὴ δὲν λέγει ὁκαίρως λόγους . τότε
 ἀπεκρίθη ὁ Σίλβεσρος καὶ λέγει τὸν ζαμβρῆν . θέλεις ὡς ἱβραῖε ἐγὼ
 ἐν τῷ ὀνόματι τῷ Λεωθότουμου Χριστοῦ νὰ ἀνστήσω τὸν ταῦρον . ὁ
 ζαμβρὴς εἶπεν . ἵτι καὶ πρὸ νὰ κάμῃς νὰ πετάξῃς αὐτὸν δὲν διώεσαι
 νὰ τὸ κάμῃς . ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τοὺς λόγους τῷ ζαμβρῆν εἶπεν .
 θαυμάζω τὴν ἀναισχυντίαν σου ζαμβρῆν . ἐσὺ εἶπες ὅτι ὁ Σίλβεσρος
 νὰ παύσῃ τοὺς λόγους καὶ ἔργον νὰ δείξῃ . καὶ κατὰ τὸν λόγον σου
 ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ τὸ ἔργον . καὶ σὺ τώρα λέγεις ὅτι ἀδυνατῶν εἶναι νὰ
 τὸ κάμῃ . ὡς δὲ δίκαιον εἶναι νὰ ὁμολογήσῃς τὸν ἀληθινὸν θεὸν ὁ πᾶν
 διώεται καὶ ἀναστίνει τὸν νεκρούς . καὶ ἐκείνον τὸν πλάστον καὶ θεὸν βα-
 λον ὁ ποῖ θανάτου . ὁ δὲν διώεται νὰ δώσῃ ζωὴν νὰ τὸν καταργή-
 σῃς . τότε ὁ ζαμβρὴς ἤκουσε καὶ εἶπεν . ἵαν ὁ Σίλβεσρος τὸν νεκρὸν τῷ
 τῷ ταῦρον ἀνστήσῃ . ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἱβραῖοι νὰ ἀφήσωμεν τὸν νόμον
 καὶ τὴν πίστιν νὰ γένωμεν χριστιανοί . ἀκούσας δὲ τὸν λόγον
 τῷ ζαμβρῆν ὁ ἅγιος Σίλβεσρος ἔλαβε χαρὰν μεγάλην . καὶ οὕτως

ἰουκωσε τὰ χεῖρά του εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἑκατόν ὡραν πολλὰ με-
 τὰ δακρύων καὶ ἑπεσούχετον. Ὡσαύτως εἰς τὴν δόξαν, ὑπὴ-
 γχυ ἐκεῖ ὁ πῦρ ἐκαίτετον ὁ ταῦρος διπλομήδης. καὶ εἶπε μεγάλη φωνή.
 ἡ. ἐγὼ δεῶσθε κύριε. Ἰησοῦ Χριστὲ το πανάγιον ὄνομα σε ἐπικα-
 λούμεν ἐμπεδοθεῖς εἰς ὅλον τὸν λαὸν ἵνα μάθῃ τὴν τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ
 ζαμβρὴς μετὰ τῆς δαβόλου τοῦ ὄνομα ἐφόνευσεν τὸν ταῦρον καὶ ἐγὼ με-
 τὰ ζωοποιόνσου καὶ φανερώτατον ὄνομα καὶ ἀναστήσω τὸν ταῦρον, τό-
 τε μεγάλη τῇ φωνῇ λέγει πρὸς τὸν ταῦρον. ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ὁ πῦρ τὸν ἐσαύρωσαν οἱ παράνομοι ἰβραῖοι εἰς τὰς ἡμέρας
 Πορτίου Πιλάτου καὶ ἀναστήθης μετὰ σεμνότητος καὶ πασις ταπει-
 νοφροσύνης. ὡς τὸ θαύματος, παρὰ τοῦ τοῦ ταῦρος ἐσεῖδεν. καὶ οὐ-
 πως ἀνέστη. καὶ κατὰ τὸν λόγον τῆς ἀγίου ἔμεινε πρῶτος ὡς ἀρίον. καὶ
 ἐν τῷ αἵμα ὁ ἅγιος ἐπῆσεν τὰ σκοινία ὁ πῦρ ἦτον δευτὸς ὁ ταῦρος
 καὶ τὰ ἔλυσεν καὶ τότε τῆ λέγει. ὑπάγχε ἐκεῖθεν ὁ πῦρ ἦλθεν καὶ πρὸς
 σε εἰς τὴν σφάτα καὶ μηδὲν βλάβης τινά. καὶ οὕτως ἐκίνησεν ὁ
 ταῦρος ὡς ἀρίον καὶ ἔπειτα πᾶν μόνον χωρεῖς καὶ εἶναι δευτὸς μέ-
 σα ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ ὑπὴ γινε εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῶ ὁ πῦρ ἦσαν καὶ
 τὰ ἄλλα θηρία τὰ βασιλικά. ὅθεν οἱ ἰβραῖοι ὡς εἶδον τὸ θαῦμα τὸ
 μέγα τὸ τοῦ θαύματος πολλὰ. καὶ ἔδραμον καὶ ἔπεισαν εἰς τοὺς πό-
 δας τῆς ἀγίου Σιλβέσρου πρὸς καλουμένους αὐτὸν ἵνα βαπτίσῃ αὐ-
 τοὺς. καὶ οὕτως τοὺς ἐβάπτισεν καὶ ἐμετέδωκεν αὐτοὺς καὶ τῷ θείῳ
 μυστηρίῳ. ὁ δὲ φιλόχριστος βασιλεὺς καὶ ἡ μακαρία ἑλὼν, καὶ ὁ
 λαὸς ὅλος ὡς εἶδαν τὸ θαῦμα τὸ τοῦ ὡρας ἔκραζον μέγας ὁ θεὸς
 ἦν χριστιανῶν. καὶ εἰς ἐδοξάσθη ὁ θεὸς καὶ ὁ θειάπων αὐτῶ ἅγιος
 Σιλβέσρος ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὡρᾷ πολλοὶ δαιμονιζόμενοι ἐθεραπεύ-
 θησαν διδύχων τῆς ἀγίου. καὶ ἄλλα πολλὰ πάθη καὶ ἀσθένειαι
 ἐθεραπεύθησαν τῇ διυνάμει τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ ἐν-
 δοξαζόμενου ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῶ. καὶ ὡσαν ἰβριπ. σθη τὸ πλῆθος
 τῶν ἰβραίων ἐγινε μεγάλη χαρὰ εἰς ὅλον τὸν Ρωμῶν. καὶ ἔξω εἰς
 τὰς χώρας. τὰ δὲ ἐ. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀρχισεν ὁ Λικίνιος
 καὶ ἐδεῖξε τὸν μαζὰν αὐτῶ γινώμεν καὶ ἐκίνησε διαγμὸν κατὰ τῶν
 χριστιανῶν. καὶ δὲ ἐνθυμήθη τοὺς ὅρκους ὁ πῦρ ἔδωκε τῶ μεγάλῳ
 Κωνσταντίνῳ. καὶ πῶς ὁλοθρόνθησαν οἱ ἄλλοι τύραννοι καὶ διώ-
 κται. ὅμως πρῶτον μὲν ὁ ἀσεβὴς Λικίνιος ἐδεῖξε τοὺς χριστιανούς

ἀπὸ

ἀπὸ τὸ παλάτιον καὶ ἐδυνάσθε τὰς γυναικάς τῶν ἀνδρῶν καὶ τὰς
παρθένους καὶ ἐφόδευε τοὺς χρεῖσιανούς ἀδικῶς. καὶ ὡς ἤκησεν ταῦ-
τα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐλυπήθη πολλὰ καὶ ἐμύνηυσεν τὸν νάπαυ-
σιν ἀπὸ τῆ δὲ βόλου τὰ ἔργα ὁ δὲ Λικίνιος δὲν ἔχεισε τὴ βασιλείαν
τὰς λόγους ἀμὴ ἐμαρτύρησε πολλοὺς ἀγίους τὸν ἅγιος Θεόδωρον.
τὸν ἅγιον βασιλεῖον ἐπίσκοπον αἰμασίας καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀγίους
ἐβασανίσσε καὶ ἀπέσφαξε κακῶς καὶ ἀθέως τῷ δὲ 15. χρόνῳ ἔκα-
μην ὁ μέγας Κωνσταντῖνος Κῶνσταντῖνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Καίσαρα καὶ ἀπέ-
σειλεν αὐτὸν ἵνα αὐθεντῇ τὰς Γαλίας. τῷ δὲ 15. χρόνῳ ἤπουσεν
ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὅτι ὁ Λικίνιος ἐγένετο πειραστότερος μακρῶς ἐ-
ρος καὶ ἀγριώτερος εἰς τὰς χρεῖσιανούς. καὶ ὅτι μελετᾷ βουλὴν κα-
τ' αὐτῷ καὶ οὐθὺς δ' ὅλα φουσάτα διωκτὰς ἐρετὰς καὶ θαλάσσης καὶ
ἔδωκεν μέγα πλοῖον εἰς τὴν βιβινίαν μετὰ τῷ Λικίνιῳ καὶ ἐπεί-
σεν αὐτὸν ζωντανόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔκαμε φιλανθρωπίαν εἰς τὸν Λι-
κίνιον καὶ ἐχάρησεν τὴν ζωὴν αὐτοῦ καὶ δὲν τὸν ἐθανάτωσεν μόνον τὸν
ἔσειλεν εἰς τὴν Θίασαλονίκην νὰ καδέζεται μέσα εἰς τὸ κάστρον.
Ἐνὰ μικρὸν τοῦ αἵματος δ' ἔγειται ἔξω ἀπὸ τῶν πορτῶν τῆς κάστρου. καὶ
τὸ εἶσοδον ὅλον τῆς Θίασαλονίκης νὰ τοῦ ἔχει δὲ τροφίον. καὶ
οὕτως ἐβάσταξεν ὁ λίγον καιρὸν ὁ Λικίνιος καὶ πάλιν ἐπιβουλεύε-
ται πῶς μέγα Κωνσταντῖνον. καὶ ὡς τὸ ἔμαθεν ἔσειλεν εἰς τὴν Θί-
ασαλονίκην καὶ ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν καὶ ἀπέλαβε καθὼς ἔκαμε. ὁ
δὲ μεταρραυτὴ ψυχὴν ἀπέδωκε τῷ δὲ βόλῳ ἔτος ἐγένετο ἡ κα-
τάλυσις τῶν τυραννῶν καὶ Ἀλαζονῶν τῇ δυνάμει τῆς σαυρῆς καὶ ἡ πό-
λις αὐτῆς ἦν χρεῖσιανὸν ἦν ἀνιόχλιτος καὶ ἀτάραχος ἦν δὲ ὁ μέ-
γας Κωνσταντῖνος ἐπὶ πᾶσι καλὸς καὶ λαμπρὸς ἀνδρειμυρὸς καὶ
φρόνιμος καὶ ἡ σπουδαιότης πεπαιδευμένη. καὶ ἡμερὸς καὶ δι-
καιώτατος καὶ εἰς εὐργεσίας ἑτοιμὸς. εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὸ εἶδος ἁ-
ραισμυρὸς καὶ αὐθεντικός καὶ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἤλθει τὸ ἐν-
θύμησις τοῦ τῆς κίβου εἰς τὸν ὑπνόντου ὅτι νὰ κτίσῃ πόλιν τῇ θί-
αση εἰς τὸν τόπον ὁ ποῦ θ' εἴλῃ τὴ δέξιν. καὶ ὑπ' ἡλχεν ἀπὸ τοῦ τοῦ
τόπου καὶ ἐγύρευε τὰ εὐρὴ τόπον ὅπου αἰδεῖον ἤλθε καὶ εἰς τὴν θί-
ασαλονίκην καὶ ἀφίστετο ὁ τόπος, καὶ ἔκαμην ἐκεῖ χρόνους δύο καὶ ἐκτί-
σαντες θανάσιμους καὶ λουτρά. καὶ νερά εὐμορφα ἤφει. Ἐποτὲ ἐπεί-
σε θανατικὸν εἰς τὴν θίασαλονίκην καὶ ἐτίσεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἤλ-
θε

θεν εἰς τὴν χαλκιδόνα τῆς Βιθυνίας τὴν ὁ ποῖαν ἐχάλασαν οἱ πέρ-
σαι. καὶ ἀρχίζει καὶ τὴν ἐκτιζει. καὶ κτίζοντας αὐτὴν, ἐρχόντοσαν οἱ ἀν-
τοὶ καὶ ἀρπάζουσι τὰ σκεύη καὶ τὰ ἔρματα εἰς τὸ βυζάντιον. ὁμοίως
ὁ βασιλεὺς ὑπῆλθε καὶ εἶδε καὶ τὴν τρωάδα ὁ ποῦ ἐπολεμήθη χρό-
νους ἐννέα διὰ τὴν ἑλένην τῆς μενέλαου. καὶ ἐβουλήθη ἐκεῖ νὰ κτίσῃ
τὴν πόλιν καὶ ἔτι εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον του ὅτι νὰ κτίσῃ τὴν πόλιν.
καὶ ὡς ἐκτιζει τὴν χαλκιδόνα καὶ ἔπειτα οἱ ἀντι τοὺς λίθους καὶ
τοὺς ἑσώηχθαι εἰς τὸ βυζάντιον, δὲν τὸ ἑκαμυκόνον μίαι φορὰν. ἀ-
μὴ πολλὰς. Θεοῦ δὲ σοφία ἔνας ἀπὸ τοὺς ὑπερέτας τῆς βασιλείας τὸ
ὄνομα δὲ φρατάς εἶπε τῷ βασιλεῖ, ὅτι ὁ Χρυστὸς καὶ ἡ ἀγία μητέ-
ρα αὐτῆς ἡ Θεοτόκος, ἐκεῖ θέλουσι εἰς τὸ βυζάντιον νὰ κτισθῇ ἡ πό-
λις καὶ ἐν τῇ αἵμα ὑπῆλθε ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ βυζάντιον καὶ εἶδε τὸ-
πον δὲ μορφώτατον καὶ ὅτι πᾶσι καὶ ἀρίστου πολλὰ. καὶ ἐνθυμή-
θη ὅτι τὸ ἱεράμα ὁ ποῦ εἶδεν ὅταν ἤθελε νὰ κτίσῃ τὴν τρωάδα ὁ ποῦ
τὸν ἀπεκάλυψεν ὅτι τὸ βυζάντιον νὰ κτίσῃ. καὶ ἐκεῖ νὰ κάμῃ τὴν
πόλιν. καὶ ὅταν ἤθελε νὰ σημάδεύῃ τὸν τόπον νὰ τὴν κάμῃ, ἦτον εἰς ἀ-
δημοσίαν μεγάλῃ πῶς νὰ τὴν κάμῃ. καὶ πολλοὶ μεγάλῃ καὶ εὐμορ-
φωτάτῃ ὁ ποῦ νὰ μὴ εὐρίσκηται εἰς ὅλῃ τὴν οἰκὴν μετὰ δυν-
τέρα πόλιν νὰ τὴν ὁμοιάζῃ. καὶ οὕτως εἶδε θεὸν ἄγγελον εἰς τὸν
ὕπνον καὶ εἶπε του, ὅτι μὴ δύνῃς λυπεῖσαι καὶ ἀδημονεῖς ποταπῶς νὰ
κτίσῃς τὴν πόλιν. ἀμὴ τέτοιο σου λέγω ὅτι πρὶν ἐγὼ θέλω ὑπερ-
γίνειν ὁμοῦ καὶ σὺ ἐρχου κατόπιν καὶ σημάδευε τὸν τόπον καὶ ἐκεῖ νὰ
κτίσῃς τειχία τῆς πόλεως, ὁ ποῦ ἐγὼ ὑπὸ πᾶσι καὶ αἰς ἐξημέρωσιν,
ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς τὸν πρωτομαίτωρα καὶ εἶπε του, ὅτι ἐλθέ μετ-
μοῦ. καὶ ὅπου αὐτὸς ἐγὼ περπατῶ ἐσὺ σημάδεβε τὸν τόπον ὁ ποῦ θέλω
νὰ κτίσω πόλιν εἰς τὸ ὄνομά μου καὶ ἔτι ὑπῆλθεν ὁμοῦ πρὸς ὁ ἄγγε-
λος καὶ τινὰς δὲ ἐβλεπε μόνον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος. καὶ ἀπὸ τὸν μέ-
γαν Κωνσταντῖνον ὁ πρωτομαίτωρ καὶ ἐσημάδευε τὸν τόπον ὅπως καὶ
ἐγύμνασαν ὅλον τὸν τόπον τὸ γύρω ἔξωθεν τῆς βυζαντίου σημάδεύον-
τας καὶ τότε ἀρχίζαν καὶ ἐκτιζαν. καὶ ὅπως αὐτὴν εἰς τὸ κτίσμα ἐβαλε
τὸν εὐφραταὶ καὶ ἐδωκέντου εἶον πολλοὶ καὶ ἐξ ὅσων. καὶ ἐκτίσαν αὐ-
τὴν μετὰ πολλῆς ἐξόδου καὶ πολλῆς φιλοτιμίας. καὶ ἔκαμε μέσα
πολλὰ καὶ μεγάλα ὁσάντια καὶ αὐλαῖς ἀρχοντικαῖς καὶ ἤφευρεν ὁ βασι-
λεὺς ἀπὸ τὴν Ρώμην εἰς ἀπὸ ἄλλας πόλεις ἀρχοντας ἐνδοξοὺς καὶ
ἐνδοξοὺς

ἐνδοξους μετὰ καὶ τῆ λαοῦ αὐτῆς . καὶ ἑκατέρω αὐτῆς τὰ ὁσμήνα τὰ
 θωμάς αὐτὰ ἀραιότατα καθὰς τὰ εἶχαν εἰς τὴν Ρώμην . καὶ ἔδω-
 κεν αὐτοὺς διεργασίας μεγάλας καὶ πῦας βασιλικὰς . καὶ ἐκατόκη-
 σαν εἰς τὴν πόλιν . καὶ τόσον τοὺς ἐπέπεσον καὶ τὴν ἀνέπαυσεν ὁ βα-
 σιλεὺς ὅτι ὅλοι ἐλθομένησαν ταῖς πατρίδας αὐτῆς καὶ τὴν δὴ μο-
 ρίαν ὁ ποῦ εἶχαν . ἔκπτε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ παλάτιον ἐδικόντου ποι-
 κίλον καὶ ἐξάιρετον . καὶ τὸ ἵπποδρόμιον ἔτους δύο ἐμβόλους . καὶ πέν-
 φόρον . ἔστησε εἰς τὸν φόρον μίαν κολῶναν μονόλιθον πορφυρὰν μι-
 γάλλω καὶ θωμάς τῶν καὶ ὑψηλοτάτῃς , ἡ ὁ ποῖα φαίνεται ἕως τὴν σή-
 μερον . καὶ ἐπαίνω εἰς τὴν κολῶνα ἔστησε ἕνα ἀνδριάντα ὁ ποῖον ἤφε-
 ρεν ἀπὸ τὴν ἡλιεπολιν τῆς φρυγίας ἔχοντας ὅτι τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
 αἰκτίνας ἐπὶ τὴν δὲ κολῶναν ἔφερεν ἀπὸ τὴν Ρώμην μετὰ καρα-
 βίων μεγάλων . καὶ ἀπὸ τὴν μεγαλότητα καὶ τὸ ὑπερβολικὸν βάρος
 ἐπάσχαν νὰ τὴν φέρουσι ἀπὸ τὴν Ρώμην ὥστε νὰ ὑποσταθῇ εἰς τὴν
 πόλιν χρόνους τρεῖς . καὶ νὰ τὴν ἀνέβασιν ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἕως
 ἐκεῖ ὁ ποῦ τὴν ἔστησαν χρόνον ἕνα . καὶ ὅταν ἀνέβηζεν αὐτὴν ἔτριχε
 πλῆθος λαοῦ . καὶ ἐβλεπαν καὶ ἐβοήθουν . ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ πολ-
 λῆς χαρὰς ἐμείραζε τὸ χρεῖον εἰς τὸν λαὸν ὅχι νὰ δουλεύουσι πορο-
 θυμῶς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκείνῃ . καὶ ἐκεῖ ὁ ποῦ ἠθέλησαν νὰ τὴν εἴσῃν
 τὴν κολῶνα καὶ νὰ τὴν θύμειλίσουσι . ἔβαλε τὴν δώδεκα κοφίνες .
 οἱ ὁ ποῖοι ἐγείμισαν τὰ περιστάματα τῆς τραπεζῶν ὅταν ἐδλόγη-
 σεν ὁ Χρῆστος τοὺς πέντε ἄρτους καὶ ἐχόρτασαν αἱ πέντε χιλιάδες
 ἄνδρες χωρὶς γυναικας ἔ παιδων . ἔβαλε καὶ ἄγια λειψανα . καὶ τὰ
 καρφία τῆς τμήσου σαυροῦ πρὸς φύλαξιν καὶ ἁγιασμοὺν . ἔκαμα δὲ
 τέχνας μεγάλας καὶ κατασκευὰς . καὶ χρεῖον πολλὸν ἐξεδίασεν ὁ
 βασιλεὺς ὅχι νὰ εἴσῃν αὐτὴν τὴν κολῶνα . ἔκπτε δὲ ὁ βασιλεὺς ἔ-
 μεγάλους ναοὺς . τὴν ἁγίαν σοφίαν . τοὺς ἁγίους ἄποστόλους . τὴν ἁ-
 γίαν εἰρηάν . τὸν ναὸν τῆς ἁγίου Μωκίμ . καὶ τῆς ἀρχιεπιστοῦ Μι-
 χαὴλ ἐν τῇ ἀνάπλῳ . καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὰς σκεδὴ πολλὰ καὶ ὅχι
 χρεῖσα μετὰ λίθων καὶ μαργαριταρίων . καὶ ἔδωκε καὶ καθολικὸν
 ἀρεσμοὺν ὅτι νὰ καταλύουσι τοὺς ναοὺς τῆς εἰδώλων ὅπουθεν εἰ-
 σκονται καὶ νὰ κτίξουσι ἐκκλησίας τῆς χριστιανῶν καὶ τὰ εἰσάματα
 αὐτῆς νὰ δίδουσι εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς χριστιανῶν . ἔβαπτισθη-
 σαν δὲ τότε οἱ Ἰνδοὶ οἱ πλείω μίση βαθυτέροι τοὺς ὁποῖους ἐδίδα-
 ξε τὸν

ξε τὸν λόγον τῆ θεῆ φρουρῆς ὁ Φιλόσοφος ἀπὸ τῶν τύρον μετὰ
 μεροπίου καὶ αἰδουσίμου τῶν μαθητῶν αὐτῶν ὁ ὅπως ἐπ' ἡγῆτο ἐκεῖ θεῶ
 εἰκονομία δὲ νὰ ἰδεῖ τοὺς τοποὺς ἐκείνους. ὁ μοῖαι δὲ πῶς αὖθις καὶ
 εἰς θῆρας ἀπομίας γυναικὸς αἰχμαλώτου χρεῖαν ἡτοίμασε. ὅποια ἔκα-
 μνε θαύματα μεγάλα διώκει θεοῦ μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἐπ' ἡγῆτο ὁ βα-
 σιλεὺς τῆς ἰβηρίας εἰς τὸ κυνήγιον καὶ ἐτυφλώθη καὶ αὐτὴ γυναι-
 κα ἰθεράτω δὸς αὐτὸν τῇ δυνάμει τῶν θαυματοποιῶν θεοῦ. καὶ ἔ-
 λαβε τὴν ὕψαιαν τῶν ὀφθαλμῶν του. ὁ μοῖαι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπ' ἡ-
 σεν εἰς Χεῖροι σιωπῆς τοῦ βασιλείου αὐτῶν. καὶ Γρηγορίου
 τῆ ἐπισκοπῆ αὐτῶν. τῶν κ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐπληρώθη
 καὶ ἐτελειώθη τὸ κῆμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτος ἀπὸ κτισεως
 Κόσμου 701 ἡ. τὴν ὁ πῶς ἀνέστασαν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ὄνομα αὐ-
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ νέας ῥώμης. καὶ ἐνομοθέτησεν αὐτῷ ἵνα
 ἔχη καὶ σύγκλητον καὶ ἀρχοντας καὶ μεγιστάνους καὶ στρατηγούς. καὶ
 ἐκαλλώπισεν τὴν πόλιν ἅπασαν εἰς πᾶσαν δόμορμαι μετὰ πολῶ-
 νων καὶ ἀνδραγῶν. ὧς χρυσὸν καὶ ἀργυρεὺν καὶ χαλκὸν καὶ μαρμαρὸν καὶ
 ἀπὸ πᾶσαι πόλιν καὶ χώρας ἤφερε φορτία καὶ ἐκαλλώπισεν αὐ-
 τὴν καὶ ἔσπεσαν αὐτῇ δὲ ἐγκαίνια ἐορτῆς καὶ πανηγυρεων με-
 γάλων, νὰ εἶναι βασιλεία καὶ κυρία πασῶν τῶν πόλεων. καὶ ἔκα-
 μιν ὁ βασιλεὺς χαρὰν μεγάλην καὶ εὐχαρίστησιν καὶ ὕμνους εἰς θεόν.
 καὶ ἵππεκράτησεν ἡ χαρὰ ἡμέρας πολλὰς. καὶ εἰς τὸ ὕστερον ἔκα-
 μεν λιτὴν μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐ-
 τῆς καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. καὶ παρέδωκε τὴν πόλιν τῆς ὁδηγητικῆς
 τῆς κυρίας ἡμῶν θεοτόκου. ἵνα κυβερνή καὶ δὲ τηρή καὶ σκέπη αὐ-
 τὴν ὡς κυρίαν καὶ δέσποιναν τῶν κόσμων ὡς ἔχουσιν παρρησίας εἰς
 τὸν ὃν αὐτῆς τὸν μονογενῆ. καὶ ὁ λαὸς ὅλος ἐπαίνεσεν τὸν βασιλεῖα
 εἰς τὴν γυναικῶντου εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμιν. γυρίζει δὲ αὐτὴν ἡ Κων-
 σταντινουπόλις τὸ γύρον, μιλία 1 ἡ. τῶν αὐτῶν δὲ κ'. χρόνῳ εἶδεν ὁ βα-
 σιλεὺς ὄραμα πῶς νὰ ἀποστείλῃ τὴν μητέρα αὐτῆς τὴν ἄγναιαν ἡλένην
 εἰς τὰ ἱεροσολύμα δὲ νὰ εὕρῃ τὸν ἡμίονον αὐτῆς τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ καὶ δὲ νὰ φανερώσῃ τοὺς ἀγίους τόπους ὁ πῶς ἐχρησθήθη
 ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὅπου ἔκαμε τὰ θαύματα καὶ ἰά-
 ματα. καὶ ὅπου ἐσαυρώθη καὶ ἐτάφη καὶ ἀνέστη. τὰ ὅποια εἰς φθόνον.
 ἐκαταπλάκωσαν τὰ ἄθλια καὶ ἀσέβησαν καὶ ἀχάριστον γένος τῶν
 ἰβηρίων.

Ἑβραίων. καὶ οὐ μόνον ὁ βασιλεὺς εἶδε τὸ ὄραμα αὐτῇ καὶ ἡ ἀγία ἐλέ-
γη λοβοῦσα χρυσίον πολὺ. καὶ ἄρχοντας. καὶ στρατιώται. καὶ ὡς ἔφ-
θασεν ἐκείνη γένει ὅλος ὁ λαὸς εἰς παροῦπαίτησιν τῆς βασιλείας.
καὶ ὅτι πλὴν αὐτοῦ ἐκαθίπεν εἰς τὸ κρηττεῖον καὶ ἐκαλεσε τοὺς ἑ-
βραίους. οἱ δὲ ποῖοι ἐσωθήθησαν χιλιάδες δυο. ποτε λέγει ἡ βασι-
λισσα ἀπὸ ὅλους ἑσας ἐκλεξετέμει τοὺς πλέον δοκιματάτους ὃ καὶ
ἡξόρουεν τὸν νόμον ὅτι ἔχω ἐρωτήματα νὰ τοὺς ἐρωτήσω. καὶ ἐκλε-
ξαν ἀπὸ τῶν μέσων αὐτῶν χιλίους καὶ ἔγραψαν αὐτοὺς καὶ ὑπῆσαν
εἰς τὴν βασιλίαν καὶ ἔδειξαν αὐτοὺς. τότε ἀρχισε νὰ λέγει πολ-
λά περὶ Χριστοῦ τῆς τέθνης Ἰηουήσους καὶ τῆς θείου παθους. καὶ ὡς
ἤκουσαν οἱ ἀσεβέστατοι Ἑβραῖοι ἡλθε μέγας φόβος καὶ τρόμος εἰς αὐ-
τοὺς. καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς χιλίους ἐκλεξε τὴν πεντακοσίους. καὶ ἀπὸ
τοὺς πεντακοσίους ἑπτὰ. ἀπὸ τῶν ὅποις ἦσαν ἕνας ὀνόματι Γεδας.
καὶ ἐκάθισαν οἱ ἑπτὰ αὐτὴν ἐκείνην αὐτῶν καὶ ἐκάμαν συμβούλιον πὴν νὰ
λέγην πρὸς τὴν βασιλίαν. καὶ τὴν αὐτὴν ἡ ζήτησις αὐτῆς. τότε ἀ-
πεκρίθη ἕνας ὅς ἐστις ὀνόματι Γεδας ὁ αὐτὸς καὶ εἶπεν ἐγὼ ἡξό-
ρω ὅτι πῶς μέλλει νὰ γένῃ ζήτησις ὅλα τὸ ξύλον ὃ ποῦ ἐσαυροῖθι
τὸν μέσιν οἱ πατέρες ἡμῶν. καὶ βλέπετε νὰ μηδὲν τὸ ἀμολογήσῃ π-
ναὶ ἀπὸ ἑσας ὅλα νὰ μηδὲν καταλυθῶν αἱ πατερικαὶ ἡμῶν παρα-
δόσεις. διότι ὁ Ζαχαρίας ὁ Παππουσκου ἐπαρηγγελεσίμωνος τῆς
πατρός μου τῆς ἡμέτης. καὶ πάλιν ὁ πατήρ μου ἐμὲ ὅτι ἡξερὶ ἡμέ-
μου ὅτι μέλλει νὰ γένῃ ζήτησις περὶ τῆς ξύλου ὃ ποῦ ἐσαυροῖθι
μεσίαν. ἐκάνει νὰ τὸ φανερώσῃς ὡροπτερά περὶ νὰ σὲ τυραννήσῃ.
ὅπ οἱ Ἑβραῖοι πλέον δὲν θέλουσι βασιλεύει. μόνον ἐκείνοι ὃ ποῦ
φορακινῶν τὸν ἐσαυρωμένον. ὅτι αὐτὸς βασιλεύει εἰς αὐτῆς ὅπ
αὐτὸς εἶναι Χριστὸς θεὸς ὡς τῆς θεοῦ ἡμῶν ζῶντος. ταῦτα εἶπεν ὁ Γε-
δας πρὸς τῆς ἐκκλησιάρχων ἐπὶ Ἑβραίων. καὶ πάλιν εἶπε πρὸς
αὐτοὺς ὁ Γεδας. ἐὰν ἐρωτήσῃ ἡμᾶς περὶ τῆς σαυρῆς Ἑβραίαν τῆς
νὰ εἰ ποῦ ἡμῶν. καὶ τῆς αὐτῆς εἶπεν καὶ εἶπαν. ὅτι ἡμεῖς αὐτὰ τὰ
λογία ὃ ποῦ ἡμᾶς εἶπες ποτὲ δὲν πὰ ἡκούσαμεν. καὶ πάλιν ὁ Γεδας
εἶπεν. ἐὰν ζητήσῃ τῆς σαυρὸν νὰ μηδὲν ὁ μολογήσῃ τι αὐτῆς ἢ ποτε ἡ δὲ
βασιλίαν ὡς εἶδεν ὅτι ἀργαῖα καὶ δὲν ἔρχονται. ἐσεῖλε στρατιώτας
μετὰ ὀργῆς καὶ θυμοῦ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτῆς. ἡ βασιλίαν κρα-
ζεῖσαι καὶ ἐλάτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ. καὶ οὕτως ὑπῆσαν μετὰ φόβου πολλοῦ

καὶ τρόμου καὶ ἐσάθησαν ἐμφοροῦσθαι τῆς βασιλείας. τότε ἀρχί-
σε καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἵνα δεῖξομαι αὐτῶν ποῦ εἶναι κεκρυμμένος
ὁ σαυρὸς εἰς τὸν ὅποιον ἐσαύρωσαν οἱ πατέρες σας τὸν Χριστόν. οἱ δὲ
ἑβραῖοι ὡς ἤκουσαν οὕτως ἀνήθησαν, ὅτι οὐδὲ ἀκούσαντες οὐδὲ
ἰδαντες περὶ τούτου. καὶ πάλιν ἡ βασίλισσα λέγει πρὸς αὐτοὺς. εἴ-
πατε μοι τὴν ἀλήθειαν ἵνα μὴ θανατωσάμενος. καὶ αὐτοὶ ὡς καὶ τὸ
πρῶτον ἀνήθησαν. τότε λέγει τοὺς στρατιώτας αὐτῆς ἀνάστα κά-
μινον καὶ κάψετε αὐτοὺς μέσα. καὶ ὡς ἤκουσαν τὴν ἀπόφασιν.
ἐφοβήθησαν. καὶ ἐν τῇ ᾄμα ἀπεκρίθησαν ὁμοῦ καὶ εἶπαν τῇ βα-
σίλισσῃ. ἐὰν θέλῃς ὦ κυρία μου νὰ εὔρῃς τὸν σαυρὸν. καὶ ἄλλα
εἶτι ἑπιθυμεῖς. τίτοι τὸν ἰούδαν ἐπαρεκαθήξαται. καὶ αὐτὸς
ἠξέυρει πᾶσαν ὑπόθεσιν. ὅτι τέτος εἶναι φοροῦν καὶ δικαίου ἀν-
δρὸς υἱός. καὶ τὸν νόμον ἠξέυρει ἀκριβῶς ἀπὸ ὅλους. καὶ οὕτως ἐμαρ-
τύρησαν ὅσοι οἱ ἐπίλοιποι ἑβραῖοι. τότε ὤρεσε καὶ ἀφῆκε ὅλους
καὶ ὑπῆσαν. μόνον τὸν ἰούδαν ἐκράτησε καὶ τὴν λέγει. ζῶν καὶ θανάτου
εἶπαι καὶ δεξιὰ ἀπὸ τὰ δύο ὅποιον θέλεις νὰ εἰδωσω. εἰ δὲ ἰδῇς
ἀπεκρίθη. εἶτι ὡρίσης, κυρία μου ποιήσον. ἡ δὲ βασίλισσα λέγει
πρὸς αὐτὸν αὖθις. νὰ ζήσης καὶ ἰδῇς καὶ εἰς τὸν κόσμον ἐκείνον τὸν
αὐράνιον. εἰπέ μοι ποῦ εἶναι ὁ σαυρὸς τῆς Χρυσῆς κεκρυμμένος.
ὁ ἰούδας ἀπεκρίθη καθὼς ἔχου ταῦ ὑπομνήματα, αὐτὴ ἡμεῖς ἡμε-
θεν νύκτα καὶ αὐτὰ ὅπου ὀρίζεις εἶναι περὶ ἑστέον ἀπὸ δεξιὰ κοσμοῦ
χρόνους. πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἠξέυρομεν ἡμεῖς ποῦ εἶναι ὁ σαυρὸς
καὶ ποῦ τὸν ἐκρυψαν. καὶ ἡ βασίλισσα λέγει πρὸς αὐτὸν. καὶ πῶς νὰ
τὸν καμρὸν τὸν παλαιὸν τῶν γενέων σου ὅπου ἐπολεμήθη ἡ ἱερουσα-
λήμ καὶ ὅσοι ἀπὸ θανάτου ἐκείνου μνημονεύονται καὶ οἱ τόποι αὐτῶν καὶ οἱ
τάφοι. καὶ τέτος ἀπεκρίθη ἀπὸ συζητάματα. αὐτὴ δὲ τὴν ποῦ
ποῦ μετρώται δεξιὰ τῆς σαυροῦ δὲν ἔχοντες ἐν γραφῇς πῶς τε. καὶ ἡ
βασίλισσα λέγει πρὸς αὐτὸν, δένειν εἴπωες τὴν ὥραν ἐν τῇ τῶν ὄντων
ἡρώτησα περὶ τῆς σαυροῦ ὅτι εἶναι ὑπομνήματα ἰσθῆς εἶπεν. ἀπὸ
τὸν φόβον μου τὸ εἶπα αὐτῇ τίποτε δὲν ἠξέυρω. ἡ βασίλισσα λέ-
γει. ἐγὼ ἠξέυρω ὅτι ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον γροικῶ πού ἐσαυράθη
Χριστός. μόνον δεξιῶν τὸν κρανίον τόπον καὶ ἐγὼ θέλω εἰσπε-
θράπης νὰ καθαρίσεν τὸν τόπον ἐκείνον νὰ εὔρω τὴν ἐπιθυμῶν
αἰούδας λέγει κυρία εἶτι θέλεις κάμε εἰς ἐμὲ, οὔτε ἠκαυσα. εἶτι
ἠξέυρω

ἤξωρῶ τὸν τόπον. ἔτε ἐγγράφως τοῖδα καὶ ποίησον ὡς εἴσεις. τότε
ἐν τῇ αἵμα ᾤρισεν ἡ βασίλισσα καὶ ἔβαλαν αὐτὸν εἰς ἓνα ξηροπη-
γαδὸν βαθύ, καὶ ἑκατὸν ἡμέρας ἐπὶ τῷ ἐκείνῳ σφαλισμένος χαλεπὸς θά-
ρον. ἔβγινεν ὡς ἀποθαμνός ἀπὸ τῆς πείνης. ἔκ τὸ σκοπιδί ὁ πῦρ
δρείσκετο. καὶ μεγαλοφώνως ἔβόα. εὐχάλετέ με ἀπεδῶ καὶ ἐγὼ
να σὰς δείξω τὸν τόπον ὃ πῦρ ἐσαυρώθην ὁ Χεῖς. καὶ ἔτας τὸν εὐγα-
λαν καὶ ἤλθεν ἐμφοροδὲν τῆς βασιλείας. καὶ ὑπῆγαν ὁ μού εἰς τὸν
τόπον ὃ πῦρ ἐσαυρώθην ὁ κύριος. καὶ δὲν ἤξερε καλὰ πῦρ εἶναι κεκρυ-
μένος ὁ σαυρός. ἔκ τότε ἐμφοροδὲν τῆς βασιλείας ἔπτεσαν εἰς φρο-
σδύχῳ λέγων, δεῦστα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ ποιήσας τὸν αἶθρῳ-
πον κατ'εἰκόνασιν καὶ διασέσεις τῆ οὐρανοῦ καὶ τῆς. καὶ ὅλα
τῆ κόσμου τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω. καὶ δὲ τῶ σωτηρίαν τῶ ἀνθρώπων
ἔπεμφαι τὸν υἱόν σου τὸν μονογενῆ καὶ ἔγινεν ἄνθρωπος καὶ ἀπέθανε.
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη. δέομαί σου φανέρωσον εἰς ἡμᾶς τὸν κε-
κρυμμένον θησαυρὸν τὸν ἴμιον σαυρὸν ποῦ δρείσκεται. καὶ ᾤρισε
ἵνα ἀνέβη καπνὸς μυραδίων ἐκ τῆ τοῦ ἐκείνου. ἵνα καὶ γὰρ ὁ ἁ-
μαρτωλὸς πρὸς τὸν υἱόν σου τὸν ἐσαυρωμένον Χεῖς. ἔκ ὡς
ἔδειξεν, ὡς τῷ δαύματι ἐν τῇ αἵμα ἔσείδην ὁ τόπος. ἔκ τῇ κα-
πνὸς δαδίας ἀρωμάτων ἀπὸ τὸν τόπον ἐκείνου ὁ ποῦ ἦτον ὁ σαυρὸς
κεκρυμμένος. ἔκ δαύμασαν πάντες καὶ ἡ βασίλισσα. τότε εὐχα-
ρισήσας ὁ Ἰέδας εἶπεν ἱσταλθείας Χεῖς. σὺ εἶ ὁ σωτὴρ τῆ κοσ-
μου. σὺ εἶ ὁ τῷ ζῶντος Θεοῦ υἱός. καὶ δέομαί σου συγκαταριθμησόν με
μετὰ τῷ φρωτομάτυρος σεφάν. ὅτι καὶ γὰρ γένος αὐτῆ εἰμι. καὶ λα-
βὼν ἀξίνῳ, ἤγουν τζαπὴ μετὰ ἀρχόνταν πολλῶν ἔσκαφαν ἕως.
πήχες κ'. καὶ ἦναι τοὺς τρεῖς σαυροὺς. τῷ Χεῖς. καὶ τῶ δύο λι-
σῶν ὁ ποῦ ἐσαυρώθησαν ὁ μού. καὶ ἐπῆρην αὐτοὺς καὶ ἔδωκε τῆς
βασιλείας. καὶ ἐχαρὶ χαρὰν μεγάλῳ. τότε λέγει ἡ βασίλισσα τῷ
Ἰέδα. πῶς νὰ ἐγνωρίσω μὲν πῶς εἶναι ὁ σαυρὸς τῷ Χεῖς. καὶ εἰς
ὀλίγον ἐβάσταζαν ἓνα ἀποθαμνὸν εἰς τὸ κρεβάτι καὶ ὑπῆρχαν νὰ
τὸν θάψουν. καὶ ὡς εἶδεν ὁ Ἰέδας ἔδραμε καὶ εἶπε καὶ ἤφθρα πρὸς
ἀποθαμνὸν ὁμῶς εἰς τῶ βασίλισσαν. καὶ λέγει αὐτῇ, κυρία μου,
νὰ ἐγνωρίσης ποῖον εἶναι τὸ ξύλον ὃ πῦρ ζῆτης. ἔκ δὲ λαὸς ἰδοὶ
καὶ τῶ διδάμην αὐτῆ. καὶ ἔτας ἔβαλαν ἀπ' αὐα εἰς τὸν μικρὸν ἀρ-
χή τὸν ἓνα σαυρὸν. καὶ σημεῖον δὲν ἰφαίν. ἔβαλαν καὶ τὸν δεύτερον.

καὶ ὁμοίως δὲν ἔγινε. διότι αὐτοὶ ἦσαν τῇ δυνάμει ὅτι δὲ ἔβαλαν
 τὸν τρίτον ὁ ὁποιός ἦτον τῆ Χρυσῆς. ἐν τῇ αἵμα ἰσχυρῶς ὁ αὐτο-
 θαρμύκος ἀπὸ τοῦ κρεβάτι καὶ ἐπάτησεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ. καὶ ἐφα-
 νερωθῆν ἡ διωμάς καὶ ἡ δοξα τῆ Θεοῦ καὶ τῆ τιμῆς αὐτοῦ. τότε πολ-
 λοὶ τῇ ἔβραυναν, ὡς εἶδαν τὸ θαῦμα ὅτι σῶσαν ὅτι τὸν κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χρυσόν, ἡ δὲ μακαρία ἐλένη ἔχαρη μεγάλως καὶ ἰδοῦσα
 τὸν Θεόν. καὶ ἐθαύμασε καὶ εἰς τὴν πύλιν τῆ Ἰερῆς. καὶ λαβυσσάτων
 τιμίον αὐτοῦ μετὰ φόβον καὶ δόξας καὶ χαράς, ἔκαμψεν τὴν
 χρυσὸν μετὰ λίθων τιμίον καὶ μαργαριτεῖων ἔβαλεν αὐτὸ μέσῃ
 καὶ ἐσφάλισε τιμίως καὶ δὲ λαβῶς. περὶ δὲ τοὺς ἄλλους, ἦσαν τὰ καρ-
 φία ὁ πῦρ ἐκαρφωσαν τὸν Χρυσόν εἰς τὸν αὐρον. εἶχε λυπῶν ἡ βα-
 σιλισσα πῶς δὲν δὲ ῥέθυσαν. καὶ αὐτὴς πάλιν ἔκραξε τὸν Ἰουδαίαν
 καὶ τὴν λέγειν ἡ γέννησις, καὶ δειθεῖς ὁ Ἰερεὺς μετὰ καὶ ἄλλων
 χρυσιζῶν ἐν τῇ τῆ κρανίου τῷ ὄρω. ἔγινε σημεῖον ὅτι ἔλαμψεν ὁ τό-
 πος ὁ πῦρ ἦσαν τὰ καρφία, καὶ ἐσκαψαν καὶ ἤρσαν αὐτὰ λαμβάνοντα
 ὡς ὁ ἥλιος. καὶ ἰδοῦσα ἡ βασιλισσα καὶ ὁ λαός, ἰδοῦσαν τὸν Θεόν.
 καὶ ἔβαλε καὶ αὐτὴς εἰς τὸ σκεῦος ὁ πῦρ ἦτον ὁ αὐτός. τὸν δὲ Ἰε-
 ρεὺς ἐβάπτισεν ἡ βασιλισσα, καὶ ἔκαμψεν αὐτὸν ἀρχιερέα ἱεροσολύ-
 μων. μετανομάσας κυριακόν. διότι τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὁ πῦρ ἐπὶ ἡ-
 ρην ἡ βασιλισσα ἐκεῖ ἀποθανεὶν ὁ ἀρχιερεὺς τῆ πόλεως τῇ ἱεροσολύ-
 μων. ὅμως ἡ δὲ σεβαστή βασιλισσα ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ἐκκλησίαν
 ὡραίας καὶ μεγάλας καὶ περιβόητες. εἰς τὸ ἅγιον μνήμα τῆ κυρίου.
 εἰς τὸν τοπὸν τῆ κρανίου. εἰς τὴν Βηθλεὲμ. εἰς τὸ ὄρος τῆ ἑλαιῶν. καὶ
 εἰς ἄλλους τόπους ὁ πῦρ ὁ Χρυσὸς περιεπάτησε καὶ ἐπάθε σαρκί.
 καὶ ἁγίων πολλῶν ναοὺς. τὰ ὁ ποῖα ῥεῖα φωνῶν καταλεπίως ἀρχὴ
 ἔκπασε ναὸν ὑπερθαύμασον εἰς τὸν ζωοποιὸν τάφον τῆ κυρίου Ἰησοῦ
 Χρυσῆ, ὁ ὁποιός εἶναι μέγας καὶ παντερπύγος ἐρογγυλσείδης. καὶ
 εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγίας πόλεως ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔχει τρεῖς βί-
 βει καὶ καμπανὰς ὡραιωτάτων καὶ λήμων μετὰ τὸν πανάγιον
 ναόν. καὶ φαίνεται ἀπὸ μακρόθεν εἰς τὸν τῆς ἀγίας τεράδος. ἡ δὲ
 μία τρέλα ὁ πῦρ εἶναι ἀπάνω τῆ ἀγίας τάφου εἶναι ἀσκήπαση ὅτι
 ἀπὸ ἐκεῖ κατεβαίνει τὸ ἅγιον φῶς πρὸς ἀγίον καὶ μεγαλῶ σαββάτω. ἡ
 δὲ ἄλλη τρούλα εἶναι σκεπασμένη μετὰ μολυβδου. καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου
 εἶναι ἐκδομένη ξυλινῆ ὡς τὰ ζωνάρια τῆ τοῖχου. καὶ ἀπὸ τῆς ζώνης

κλει καὶ κάτω εἶναι ἰσορρομὴ μετὰ μωσίου χειρὸς. ὅλοι οἱ πορ-
 φῆται καὶ ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος καὶ ἡ ἁγία ἐλενὴ ἡ μήτηρ τοῦ ἀγίου
 Κωνσταντίνου. καὶ ὧρα κάτω τῆς πορφύρας εἶναι μαρμαρα πορ-
 φυρά κεκολλημένα εἰς τὸν τοῖχον τῆς ἰσορείας. καὶ γύρωθεν εἶναι
 τὰ κατὰ τὴν ἀγίου ταφου. εἶναι καὶ κολῶνες μαρμαρένιος ἡ.
 καὶ ποδάρεα ὅκτω δὲ πέντασα ὅλα καὶ κάτω εἰς τὸ ἔδαφος εἶναι κο-
 λῶνες 15. καὶ κίονια χροστρίδεα. καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς τρέλας εἰς
 τὸ ἔδαφος εἶναι κουβί κλιον πέντε μὲν ὀρθοτάτων καὶ μέσον τῆς κου-
 βηκλίου εἶναι ὁ ἅγιος πάρος τῆς κυρίας. καὶ ἐμπαινονταί τινι πόρ-
 ταν τῆς ἁγίας ταφου κεῖται οὗ λίθος ὁ ἀποκρυφθεὶς ἐκ τῆς κινήμα-
 τος. καὶ εἶναι ὡς περ ἁγία ἑσπέρη ἀσπρὴ ὀρθοτάτη. καὶ ὁ ἅγιος πά-
 ρος εἶναι μαρμαρένιος ὀρθοτάτος. καὶ ἀποκρυφθεὶς τῆς ἁγίας ταφῆς κρέ-
 μνται καὶ δηλῆς. ἡ. ἀκοίμντες. εἶναι καὶ ἰσορρομὴς ὁ ἐκταρτο-
 μὸς τῆς Χρ. καὶ ἡ ἀνάστασις. καὶ ἡ ἀναλήψις καὶ εἰς τὸν γύρον τῆς ταφου
 εἶναι μαρμαρα κολλημένα εἰς τὸν τοῖχον. καὶ εἰς τὸ ἔδαφος παρὰ τῆ
 ὀλίγον ὅσον δυο βήματα ποδὸς εἶναι ὁ λίθος ὁ πρὸς ἐκείνους ὁ ἀγ-
 γελος καὶ εἶπε ταῖς γενναῖαι. ἡ γέρθη ἐκ τῆς ἀδ. καὶ αὐθιγὲν τῆς λί-
 θου κρέμονται καὶ δηλῆς. καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας ταφῆς εἶναι κουβί-
 κλιον μικρὸν μολιβοσκεπασον βασιλικὸν ὑπὸ 1 β'. εὐλῶν
 πορφύρων χρυσοκεφάλων. εἶναι καὶ ἰσορρομὴ μετὰ μωσίου χει-
 ρὸς καὶ ἐκείνους κατεβαίνει τὸ φῶς τῶν μεγάλων σαββατῶν ὥρα τοῦ
 ἑωσπρινῆ. καὶ πορσεγγίζονται εἰς τὸν ἅγιον πάρον εἶναι ὧρα κλή-
 σια τῆς αἰρετικῶν. ἀρμενικῶν. ἰακωβιτῶν. ἰνδὺν. νισορειτῶν.
 οἱ δὲ ὀρθόδοξοι ἔχουσι τὸ καθολικὸν τῆς ναῦ. καὶ ἀναμύσιν τῆς τρέλας
 ἔχει καμάρη μεγάλη καὶ εἶναι ἰσορρομὴ μετὰ μωσίου. ἡ ἀναλή-
 ψις τῆς κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὁ δὲ ἀγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου. καὶ
 κρέμεται μία καὶ δύο. καὶ ἀποκρυφθεὶς τῆς τρέλας εἰς τὸ ἔδαφος εἶναι
 ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς. ἡ μέση τῆς κόσμου. καὶ κρέμεται αὐθιγὲν πολυ-
 καὶ δηλῶν. εἶναι καὶ κολῶνες μεγάλας δ'. εἰς τὴν αὐτὴν τρούλας
 εἶναι τὸ βῆμα τῆς ναοῦ ὁ πρὸς λειτουργοῦ οἱ ὀρθόδοξοι. εἶναι καὶ ἰσο-
 ρρομὴ μετὰ μωσίου. εἶναι καὶ γεγνημένα γεγραμμένα μετὰ ἡ-
 μῶν ὁ Θεὸς γινώτε ἔδιν καὶ ἡ τῆς αἰ. καὶ γύρωθεν τῆς βῆματος
 ἔχει κολῶνας 1 β'. καὶ ἐπ' αὐτὴν καὶ δηλῶν δ'. ἐκεῖ εἶναι ὁ θρόνος τοῦ
 Πατριάρχου. φέγγουσι καὶ ὁμοφρὸς εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ

δήλεις λ'. καὶ ἡ ἀγία τράπεζα εἶναι μετέντα πλουμισή. καὶ ὁ πῶς
 τῆ ἀγίου βήματος εἶναι ἡ φυλακὴ τῆ Χρυσοῦ. ἀπ' ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ ἁγίου
 βήματος πλάτεια ἰ. αὐτὴ εἶναι καὶ τῆ Χρυσοῦ ἡ κλάπα ὁ πῶς ἔβαλαν
 τὰ πλάτεια τῆ Χρυσοῦ μαρμαρένια ἔχει καὶ τράπεζαν ὁ ποῦ λει-
 τουργοῦ. ἀπ' αὐτῆς καὶ καὶ δηλαδὴ δ'. καὶ ἐμπεριέχον εἶναι ὁ τάφος
 ὁ πῶς ἔκαμαν τὰ καρφία καὶ ἐσαύρωσαν τὸν Χρυσὸν εἰς τὸν σωρον.
 καὶ αὐτὴ ἐμπερὶς εἰς τὸ πῶς κλήσιον τῆ Ἰταλῶν εἰς τὸ ἴδιον ἔχει
 μάρμαρον λευκὸν στρογγυλόν. καὶ εἰς τὸν μέσῳ ἔχει τρύπαν
 καὶ βάλλουσιν τὸ ὁπότες οἱ ἀνδρωποὶ καὶ γροικοῦ κτύπον καὶ βολῶν
 χαλκίους. καὶ ὁπίσω εἰς τὸ ἁγίον βήμα εἶναι ὁ τόπος ὁ ποῦ διμερί-
 σαι τὰ ἱμάτια τῆ κυρίου καθὼς λέγει ὁ περὶ τῆς, διμερίσαντο
 τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. ἡ
 δὲ ἀριστερὰ τῆ ἀγίου τῆς πύλης πρὸς τὸ μέρος τῆ ἀγίου βήματος ἀν-
 βαίνει σκαλίδια ἰ. καὶ σεβαίνει εἰς τὸν Γολγοθᾶ ὁ πῶς ἐσαύρω-
 θη ὁ κύριος, αὐτὴ ἐσκοπήθη ὁ ἥλιος. αὐτὴ εἶπε ὁ ληστής μνήθητί
 μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ σαύρωσις τῆ Χρυσοῦ
 ζωγραφισμένη, φέγγουσιν καὶ δηλαδὴ ἰ. καὶ ὁ Γολγοθᾶς εἶναι σω-
 ρωθόλι κτισμὸς καὶ ἰσορροπία μετὰ μωσίου οἱ περὶ τῆς καὶ
 ὁ Ἀβραάμ, ὁ ποῦ θυσιάζει τὸν Ἰσαάκ. αὐτὴ εἶναι ὁ τόπος ὁ πῶς ἔκα-
 με τὸν θυσιάζει. καὶ τὸ ἴδιον τῆ Γολγοθᾶ εἶναι ἰσορροπία με-
 τὰ μωσίου παντέρπου ὁπίσω δὲ τῆ Γολγοθᾶ καταβαίνει σκαλίδι
 λ'. κατὰ καὶ εἶναι ὁ ναὸς τῆς ἀγίας ἐλένης καὶ ἔχει κολῶνες μαρμα-
 ρένεις δ'. καὶ οἱ δύο βασάζουσιν τὸν ναὸν χειμῶν καλοκέρη. εἶναι
 καὶ αὐτὴ τῆ ἀγίου Ἰακώβου τῆ ἀδελφοθεοῦ ὁ θρόνος. ἀπ' αὐτῆς καὶ
 κατὰ σκαλίδια ἰ β'. εἶναι τὸ σπήλαιον ὁ ποῦ ἀνέστη ὁ σωρὸς τῆ
 κυρίου καθὼς τὸν ἡμερὴν ἡ ἀγία ἐλένη χροσμὸν. ἔχει καὶ τράπεζαν
 ὁ ποῦ λειτουργοῦ φωταγωγοῦ καὶ καὶ δηλαδὴ δ'. καὶ ἐμπερι-
 εχον τῆ ἀγίου τῆς πύλης τῆς πύλης εἶναι ὁ τόπος ὁ ποῦ ἐσα-
 βανώσαν τὸν Χρυσόν. καὶ τὸν ἐκίδωσαν ὁ Νικηδημος καὶ ὁ Ἰασηφ ἐν
 σιδόνι καθαῖ. καὶ αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι πλουμιστός μετὰ μάρμαρα πορ-
 φυρά καὶ μαύρα. καὶ αὐθιγὴν κρέμονται καὶ δηλαδὴ ἡ. καὶ φωταγωγοῦ
 αἰνάνως. αὐτὴ ἔχει καὶ κολῶνες μεγάλης μαρμαρένης δ'. καὶ σω-
 ρωθόλι, εἶναι καμαρὶς εἰς τὸν ναὸν λ'. ἔχει καὶ πόρτες ὁ ναὸς γ'. ἡ μία
 εἶναι δουκὰ, ἀπ' αὐτῆς ἦλθεν ἡ οἰκία μαρμαρένια ἐμπη εἰς τὸν ναὸν καὶ
 ἔμπο-

εμποδίσθαι ὑπὸ ἀγγέλου να μὴ ἔμῃ εἰς τὸν ναόν. καὶ ἀπάνω τῆς
 πόρτας εἶναι ἰσορυσμὴν ἢ ὑπεραγία Θεοτόκος ἢ ἀνθηραθῆσα
 αὐτῇ τῇ μαρία ὅπου τῆς εἶπεν, ἵαν τὸν Ἰορδάνην περάσης θέλεις
 εὖρης ἀνάπυσιν. αἱ δὲ ἄλλαι δύο πόρται τῷ ναοῦ εἶναι πρὸς με-
 σσηβείαν ἔχουσιν κολῶνας μαρμαρένιες ε'. καὶ πορφυρεῖς γ'. εἶναι
 καὶ τὰ ἀνώφλια γλυπτὰ. αὐτὴ ἔχει ἕνα κουβέκλιον πέτεμον ὡ-
 ραϊότατον καὶ ἰσορυσμὸν μετὰ μωσίσ. αὐτὴ ἐνάδιζεν ὁ βασιλεὺς
 καὶ ἔκρινε. καὶ ἡ περικαλὴς αὐλὴ τῆς ἀγίας τάφου εἶναι ὅλη μαρμαρο-
 πλουμισμὴν. εἶναι κίονια δ'. καὶ ἐπάνω αὐτῆς ἔβαλαν τὸν σρόν εἰς
 τὸν νεκρὸν καὶ αἶσθη ὅταν εὐρίθῃ ὁ σαυρὸς τῷ κυρίῳ. εἶναι αὐτὴ
 τρεῖς ἐκκλησίαις τῆς ἀγίας ἀναστάσεως, τῆς Χρυσῆς. καὶ τῆς ἀγίων
 πεισάρχοντα μαρτύρων καὶ τῆς ἀγίου Γαβριήλου τῆς ἀδελφοθέου, καὶ
 τῆς μυροφόρων. αὐτὴ εἶδεν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία τὸν Χρυσὸν με-
 τὰ τῷ ἔργῳ. ὁ δὲ φάρῖσα ὅτι ὁ κητερός εἶναι, εἶπε. κύριε πᾶσι τὸ
 σῶμα τῷ Ἰησοῦ μου τίθει κας. καὶ ὁ κύριος εἶπε πρὸς αὐτὴν. Μαρία,
 μήμου ἅπλου, ἔγω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου. ἀπ' αὐτῆς
 καὶ αὐθὺν εἶναι τὸ πατερναρεῖον. καὶ ὡς παῖς ἡ ὁδηγήτρια
 καὶ κάθεται καλογραῖς. ἀπ' αὐτῆς ἔσκεν ἡ Θεοτόκος καὶ ἔλεπε
 τὸν ἱόν της εἰς τὸν σαυρὸν καὶ ἐθρύλει. ἀπ' αὐτῆς ἀπὸ τὸν ἅγιον τάφον
 εἰς αὐτὸν. ἔχει εἰς αὐτὰ τὰ μέρη μοναστήρια 15'. Συγκὰ τῆς ἀγίου
 τάφου. πρῶτον ὁ πορδρῶμος. ὁ μέγας Γεωργίος. ὁ μέγας Δημήτριος.
 ὁ μέγας Νικόλαος. ἡ ἀγία Θεοκλα. ἡ ἀγία Ἀννα ὁ ἅγιος Εὐθύμιος.
 ἡ ἀγία αἰ Κατερίνα. ὁ ταξιάρχης Μιχαὴλ. ἕτερος ναὸς τῆς ἀγίου
 Γεωργίου. ὁ ἅγιος Γεωργίου ὁ Θεολόγος. ὁ ἅγιος Βασίλειος. ταῦτα
 τὰ Μοναστήρια εἶναι ὅτι εὐρίσκονται τῷ σημεριον μέσα εἰς τὴν
 ἱερουσαλήμ καὶ κρατοῦνται οἱ Ὁρθόδοξοι. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς Ρω-
 μαίων ἦσαν Μοναστήρια καὶ ἐκκλησίαι 75. καὶ σημεριον κρατεν-
 ται πολλὰ ὡς τῆς ἀσβεβῶν. κατὰ ἀνατολὰς δὲ τῆς ἀγίας τάφου μέ-
 σα εἰς τὴν ἱερουσαλήμ εἰς αὐτὴν δ'. εἶναι τὰ ἅγια τῆς ἀγίων. καὶ τὸ ἱε-
 ρον ὅτι εἰδίδας ὁ Χρυσός. αὐτὴ ἔσφαινη ὁ Ζαχαρίας ὁ πατήρ
 τῆς πρεσβυτέρου αὐτῆς καὶ ὁ πρεσβύτερος Συμεὼν ἔδελθον αὐτὴ μέ-
 σα εἶναι καὶ μία πέτρα Θεοκρέμαση. ὁ ναὸς εἶναι μέγας στρογγυ-
 λειδὴς μετρεῖται μολιβδοσκεπαση. ἰσορυσμὴν ἔσφαινη καὶ ἔξω-
 δει. μετὰ μωσίου. ἔχει καὶ αὐτὴν μεγάλην, καὶ εἰς τὴν μίαν μεριά

τῆς κώλης κατὰ αἶτατολας εἶναι ἡ τετράπορος πύλη ὅ πῃ ἐμπήκει
 ὁ Χρῆστος μετὰ βαλίων καὶ κλαδων. καὶ εἶναι κεκλησιμὴν ἕως τῆς
 σήμερον αὐτὴ πηλοσίον εἶναι καὶ τῇ Πιλάτου ἡ αὐλὴ καὶ το φορματώ-
 ριον. καὶ αὐτὴ ὡδὴ κατὰ εἶναι ἡ φοροβατικὴ κολυμβήθρα ἡ κατὰ
 ἰσοδίας βηθεσδα ἔχει καὶ ναὶν αὐτὴ κοντὰ. ἀπέχει ἀπὸ πν ἁγίον τὰ
 φον εἰς δα γ. αὐτὴ πηλοσίον εἶναι ὁ οἶκος τῆ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀν-
 νης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου. αὐτὴ πηλοσίον εἶναι ὁ λακκος ὁ ποῦ
 ἔριξαν οἱ ἐβραῖοι τὸν Ἰερειάν. ἀπέχει ἀπὸ τὸν ἁγίον ταφον εἰς
 δα δ. ταῦτα τὰ μονασήρια εἶναι ὁ ποῦ ὄρεσκονται μέσα εἰς τὴν
 Ἱερουσαλήμ. ἔξωθεν δὲ τῆς ἀγίας πόλεως εἰς δα δ. ἀπὸ τὸν ἁγίον
 ταφον μνησυβρινά εἶναι ὁ οἶκος τῆ Δαβὶδ παμμαργίδης. ἐκεῖ ἤρ-
 μωσε τὸ Ψαλμειον. ἐκεῖ μέλλει νὰ γένη καὶ ἡ κρείσσινά ξεχίσθῃ ὁ
 πύρινος ποταμὸς τῆς κολάσεως. καὶ κοντὰ τῇ οἴκου Δαβὶδ εἶναι ἡ
 κοιλάδα τῆ κλαυθμῶνος. καὶ παρακάπν ὀλίγον εἶναι τὸ μονασή-
 ριον τῆ ἀγίου Ἰακώβου τῆ ἀδελφοθεοῦ καὶ ἔχουτο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ
 παρέκει ὁ ὀλίγον εἶναι τὰ ὁσσηπα Ἰωάννοι τῆ Θεολογίου. καὶ παλιν
 ἀπέκει ὁ ὀλίγον εἶναι ὁ ναὸς ὁ ποῦ ἔκτισεν ὁ Σολομων ἡ ἀγία Σιών.
 καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἀγίαν Σιών εἶναι ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου καὶ τῆ ἀγίου
 Ἰωαννου τῆ Θεολογίας. αὐτὴ παρέλκοβεν ὁ Ἰωάννης τῆς Θεοτοκον
 εἰς τὰ ἴδω. κατὰ πῶς λῆγει ὁ Εὐαγγελιστής. γυναιξὶς ὁ ὡς σε καὶ
 εἰς τὴν ἀγίαν Σιών εἰς τὸν οἶκον τῆς Θεοτόκου ἔχμεν ὁ δεῖπνος ὁ μν
 σικὸς καὶ ὀνιπῆρ. αὐτὴ κατέβη τὸ πνεῦμα τὸ ἁγίον ὅτι τοὺς ἀγίους
 Ἀποστόλους καὶ αὐτὴ ἀπέθανεν ἡ Θεοτόκος καὶ ἰσωχθησαν οἱ Ἀπό-
 στολοι ὑπὸ νεφελῶν καὶ ἐκινδύσαν αὐτῆς τὸ ἁγίον σώμα εἰς Γεθσι-
 μανὴ τὸ χωρεῖον. καὶ αὐτὴ εἶναι ἄλλη φυλακὴ τῆς Χρῆστ. αὐτὴ εἶναι
 καὶ ὁ τάφος τῆς φοροφῆς Δαβὶδ καὶ Σολομωντος. καὶ τῆ φορεσβίτου
 Συμεών. ὁ τῆ φορωμαρτυρος Στεφανίου. αὐτὴ εἶναι καὶ ἄλλα πολ-
 λά θαύματα. ἀπέχει ἡ ἀγία Σιών ἀπὸ τὸν ἁγίον ταφον μίλια α. καὶ
 παρακάπν εἶναι τὰ πηγὰς τῆς δικαίου Ἰακώβ. καὶ παραπάνω
 αὐτῆς πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ εἶναι τῆ Σιλωάμ ἡ κολυμβήθρα.
 ἀπέχει καὶ ὁ ἀγρός τῆ κεραμείας ὁ εἰς τὰ φῶν τῆς ξένων. ὁ πῃ θά-
 πηται οἱ Καλόγεροι ἀπὸ τὸν ἁγίον ταφον μίλια α. ἀπέχει καὶ ἡ
 κολυμβήθρα τῆ Σιλωάμ ἀπὸ τὸν ἁγίον ταφον μίλια α. καὶ πα-
 ραπάνω εἰς δα δ. εἶναι τὸ μνημεῖον Ἰακώβου τῆ ἀδελφοθεοῦ.

καθὰς

καθ' αὐτὸν τὸν ἔρπον οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τοῦ πτερίγιον τῆς ἱερῆς. κατὰ αἰα-
τολας δὲ τῆς ἀγίου πύλου ἔξω τῆς πόλεως εἶναι ἡ Γεθσημανή ὅπου
εἶναι ὁ τάφος τῆς Θεοτόκου. καὶ ὁ ναὸς εἶναι μετὰ δωματος. καὶ ἡ ἀ-
ραιὰ πύλη ἔχει κολῶνες μαρμαρένιος ἢ καὶ καταβαίνεις σκαλία
μὴ. κάτω καὶ οὐράσης τὸν ναόν. καὶ εἰς μέσον τῆς ναοῦ εἶναι κου-
βούκλιον πέτερον. καὶ μέσον τῆς κουβουκλίας εἶναι ὁ ἅγιος τάφος τῆς
Θεοτόκου μαρμαρένιος. λευκός. ὡραιότατος καὶ κρέμνεται κα-
θηλια ἢ. αὐτὴ ἔχει μίαν πόρταν κλεισμένη καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰσέρχεται
ὁ ὕψος πύργος ποταμός. αὐτὴ πηλὴ εἶναι τὸ ἀσπιδιον ὁ πτερίγιον
ὁ Χρυσὸς μετὰ τοὺς ἀπὸ οὐλοὺς κρυμμένος. καὶ τὴν νύκτα ἐκείνῳ
ὑπὸ ἡγῶν εἰς τὸν κήπον. καὶ ὁ Ἰσίδας ὁ παροδὸς ἡρεπὶ τὴν ἀσπιδιον τῆς
Ἰουδαίων καὶ ἔπασσαν τὸν Χρυσόν. καὶ τὸν ἐπὶ ἡγῶν εἰς τοὺς ἀχαιούς.
αὐτὴ ἔκοψεν ὁ Πέτρος τὸ ὄρη τῆς Μαλχῆ. καὶ παρέκει ὀλίγον εἶναι
ὁ τόπος ὁ ποῦ ἐπαρσούχεν ὁ Χρυσός. καὶ παρέκει ὀλίγον εἶναι ὁ
τόπος ὁ ποῦ ἐμάθησε καὶ ἔβλεπε τὴν ἱερουσαλήν καὶ εἰπε ἱερου-
σαλήν ἱερουσαλήν ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς παροδούς καὶ λιθοβολῶ-
σα τοὺς ἀπὸ ἐσφαλμένους. ἰδοὺ ἀφίσταται ὁ οἶκος ὁ κυρτὸς ἱερῆς, καὶ ἡ
μὴ μείνη λίθος ὅπῃ λίθον. ἀπὸ τῆς ἡ Γεθσημανῆ ἀπὸ τὸν ἅγιον πύλον
μύλια α'. καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς Γεθσημανῆς εἶναι τὸ ὄρος τῆς ἑλαιῶν ὁ πτε-
ρίγιον τῆς Χρυσῆς εἰς τοὺς ἑρανοὺς καὶ ἔχει ναόν παυμεγέθη. καὶ
εἰς τὸ μέσον τῆς ναοῦ ἔχει κουβούκλιον ὡραιότατον. καὶ ἔχει κολῶνες
μαρμαρένιος ἢ. καὶ εἰς τὴν μέσην τῆς ναοῦ τῆς κουβουκλίου εἶναι τὸ
πάτημα τῆς Χρυσῆς βουλομένης εἰς τὴν πέτρῃν ὁ ποῦ ἐπάτησε καὶ
ἀνελήφθη εἰς τοὺς ἑρανοὺς καὶ κρέμνεται καθηλια δ'. καὶ φατα-
γαγοῦν νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ καταβαίνοντας σκαλία λ'. εἶναι ὁ
τάφος τῆς ἀγίας πελαγίας καὶ λέγει ὁ τάφος ἀπὸ τὸν τείχος ἡμῶν
ποδαρὶ ἀνθρώπου, καὶ ὅποιος ἐμῶν ἐκεί πινεται ἰαὺ δὲν ὄλο-
μολογηθῇ ταῖς αἰμαρτίαις δὲν ἡ καπορεῖν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἐκεί ἡ-
ναί τὸ κελλί ὁ ποῦ ἀσκήσειεν. κρέμνεται καὶ καθηλια γ'. ἀκούει-
ται. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκεί εἶναι ἡ Γαλιλαία, ὅς ἐν κανὼ γάμος ὁ πτε-
ρίγιον ὁ Χρυσὸς τὸ θαῦμα τὸ ὕδωρ εἰς οἶκον μεταβαλὼν. αὐτὴ
ἦτον καὶ ὁ ναός. καὶ ἔχασσε. καὶ εἰς τὸ ὄρος τῆς ἑλαιῶν ἐμάθησε
γενεὶ ὁ Μελχισηδὲκ. ἀπὸ τῆς τῆς ἑλαιῶν ἀπὸ τὴν ἱερουσαλήν
μύλια α'. καὶ κατὰ ἀνατολὰς τῆς ὄρους τῆς ἑλαιῶν κάτωθεν εἶναι ἡ

Βιθαρία. ἐκεῖ εἶναι ὁ τάφος τῆς ἁγίου Λαζάρου καὶ εἶναι μαρμαρέ-
νιος ὡραϊότατος. καὶ κοντὰ εἰς τὸν τάφον εἶναι ὁ λίθος ὁ ποῦ ἐκκαθί-
σεν ὁ Χρυσὸς ἐκ τῆς ὁδοποιείας. καὶ ἀνέκρυς τῆς τάφου μέσα εἰς τὸ
σπήλαιον εἶναι ὁ τάφος Μαρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῆς τῆς Λαζάρου.
ἀπέχει ἡ Βιθανία ἀπὸ τὸν ἅγιον τάφον μίλια β'. ἀπ' αὐτῆς πη-
γὴν ἡ σφατὰ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀνατολάς. καὶ εἰς τὸν Ἰορδάνην.
καὶ μέσα εἰς τὸν δρόμον εἶναι ἡ βρύση τῆς Σόδομων. καὶ εἰς ὀλίγον
τόποι εἶναι τὸ Μοναστήριον τῶν μεγάλων ἁγίων καὶ εἶναι ἀπὸ αὐτῶν
εἰς ὄρος ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ μίλια κ'. καὶ παρὰ τόποι εἶναι
τὸ Μοναστήριον τῆς Θεοτοκου. αὐτὴ εἶδε τὸν ἀρχιερέα τῆς Ἱερου-
σολῆμ. καὶ εἶπεν ἡ κίτερος εἰς τὴν ἱππασίαν αὐτῆς ἐκ τῆς Ἱερου-
σολῆμ εἰς τὰ ἁλινὰ ὕδατα τὰ ὁπτατὰ ἱεροῦ ἐκκαθίσει εἰς τὴν
τα ὁ φροφίτης Ἐλισαῖος. αὐτὴ αὖθις εἶναι τὸ ἱερόν ποῦ ἐκκαθί-
σεν ὁ Χρυσὸς ἡμέρας κ'. ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ μίλια κ'. ἀπὸ
αὐτῆς καὶ κάτω πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἶναι τὸ Μοναστήριον τῆς ἁγίου
Γωάννου τῆς ποροδρόμου. αὐτὴ εἶναι καὶ ὁ Ἰορδάνης ποταμός. ὁ ποῦ
ἔβαπτισεν ὁ Χρυσός. αὐτὴ εἰς τὸ χεῖλος τῆς Ἰορδάνης εἶναι ὁ Γωάν-
νης τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. εἶναι καὶ τὸ σπήλαιον πέραν τῆς Ἰορδάνης ὁ
ποῦ σύχαζε. αὐτὴ ἡ πύλη καὶ ἡ λίαν ἐν ἁματι πυρὸς. ἀπέχει ὁ
Ἰορδάνης ποταμός ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ μίλια λ'. ἡ δὲ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου εἶναι ὁ ἱερός πηλὸς. αὐτὴ ἡ λῆν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἔπροσέχευ-
τον πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ αὐτὴ εἶναι καὶ ὁ τάφος τοῦ. πρὸς δὲ
μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἶναι ὁ τάφος τῆς Οὔσιας Μαρίας.
ἐκαμὲ δὲ ἐκεῖ χρόνος. μ ζ'. ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ δρόμον
ἡμερῶν κ'. καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς Ἰορδάνου εἶναι τὰ Σόδομα. καὶ ἡ
θάλασσα ἡ νεκρά καὶ ὁ ποταμὸς τῆς Λωτ'. αὐτὴ μέσα εἶναι ἡ Κόλασις.
ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ μίλια λ'. αὐτὴ εἶναι τὸ Μοναστήριον τῆς
ἁγίου Γερασίμου. ὁ ποῦ τὸν ἐδούλωσαν ὁλέων. καὶ αὖθις πρὸς τὴν
Ἱερουσαλὴμ μέσα εἰς τὰ ὄρη εἶναι ἡ λαύρα τῆς ἁγίου Σάββα. αὐτὴ
εἶναι καὶ ὁ τάφος τοῦ καὶ τὸ Μοναστήριον εἰς τὸν Λαυκαάδα, καὶ
ἀπὸ κατωτῆς Μοναστηρίου εἶναι βρύσις ὁ ποῦ τὴν εὐχαλιν ὁ ἅγιος
δὲ προσέχευ. καὶ ὁ ναὸς τῆς ἁγίου εἶναι μετὰ τῆς. εἶναι καὶ ἡ
γραφισμένη μετὰ λαζάρου, αὐτὴ εἶναι καὶ τὸ κελλὶ τῆς ἁγίου Γωάννου
τῆς Δαμασκηνῆς. εἶναι τὸν κατὸν τῆς ἁγίου Σάββα Καλογέροντος τῆς
λίανδης

λιάδεις ιδ'. ἀπέχει ἡ Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τῆς Μοναστηρίας μίλια ιβ'. αἰ-
 βάζοντες εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸ ὅρος εἶναι τὸ Μοναστήριον
 τῆς ἀγίας Θεοδοσίας τῆς κοινοβιάρχης. ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ
 μίλια ιγ'. ἢ ἀνωθεν αὐτῆς εἶναι τὸ Μοναστήριον τῆς ἀγίας ἡλίου. ἢ εἴται
 μέσσα εἰς τὴν ὁδὸν ὅπου πηγυρεῖ εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ εἴται ὁ ναὸς με-
 τὰ τὴν τρεῖς. ἢ αὐτῆς ἐκκοιμᾶτο καὶ ἐπ' αὐτῆς ὁ ἀγγελὸς ἀνάστα φάγε. ὅτι
 ὅπου μακρὰ ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ. καὶ αὐτῆς εἰς τὸν χεῖμαρον ἤφερον ὁ Ἰω-
 σὴφ τὴν Θεοτόκον ἵνα λάθρα ἀπολύσῃ αὐτὴν. ἢ ἦλθεν Ἀγγελὸς
 καὶ εἶπε τῇ Ἰωσήφ. μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναι-
 κά σου. ἀπ' αὐτῆς ἐρχόμενος εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Βηθλεὲμ μέσσα εἰς
 τὴν σφάταν εἶναι τὸ μνημεῖον τῆς Ράχλ. μετὰ κιββήκλιον πέτρων.
 καὶ αὐτῆς Σιμὼ εἶναι ἡ Βηθλεὲμ. εἶναι δὲ ὁ ναὸς τῆς ἀγίας Βηθλεὲμ
 μακρῆς μετὰ σκέπης ξυλίνης καὶ σκεπασμένη μετὰ μαλίδου. εἶναι
 καὶ ἰσορρομένη μετὰ μωσίων χρυσοῦ. καὶ μέσσα εἰς τὸν ναὸν ἔχει κολῶ-
 νες γ'. καὶ τὸ ἕδρανος τῆς ναὸς μαρμαρένιον. καὶ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς ναὸς
 ἔχει θαπσίσηραν πορφύρην ὡραιωτάτην. καὶ ἀριστερὰ τῆς βύματος
 κατεβαίνει σκαλία ιδ'. καὶ ἀριστερὰ τῆς σκαλίου ὁ ποῦ ἐγχευθῇ ὁ
 Χρυσὸς. ἡ γένεσις εἶναι ἀναπλακὰ. ἢ δὲ φάτην δυσικὰ φατα γυγῶν
 καὶ καθήλια ἢ ὅλον τὸ σπήλαιον εἶναι ἐκιδυμῶν μετὰ μαρμαρα.
 ἔχει καὶ δύο πόρταις μαρμαρένιαις. καὶ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς βήματος
 ἀνέβαινει σκαλῖνα ιε'. καὶ σκαλῖνα εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας Γεωργίας.
 καὶ ὅπου τῆς ἐξέματος σκάλας β'. εἶναι τόπος ὅπου πιμαίναν. εἰ καὶ καὶ
 ναὸν ὡραιωτάτον καὶ ἐχάλασαν. ἀπέχει ἡ ἀγία Βηθλεὲμ ἀπὸ τῆς
 Ἱερουσαλήμ μίλια σ'. ἀπ' αὐτῆς μίλια α'. εἶναι ὁ πεζάλας ὁ οἶκος τῆς
 Θεοφραδᾶ καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ εἶναι ὁ ναὸς τῆς ἀγίας Γεωργίου. εἶναι καὶ
 ἡ ἄλυσος ὁ ποῦ τὸν ἔδωσαν. ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ μίλια η'.
 ὁ δὲ τόπος τῆς Ἀβραὰμ ἡ γῆ ἡ μαμβρή εἶναι δυσικὰ. αὐτῆς εἶναι ὁ τόπος
 ὅπου ἔκαμιν ὁ Ἀβραὰμ τὴν φιλοξενίαν. καὶ μέσον τῆς οἴκουτος εἶ-
 ναι ὁ τῆς φάτης. ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ μίλια λ'. ἐκεῖ εἶδε τὴν
 ἀγίαν τεράδα. καὶ παρέκει μίλια λ'. εἶναι ἡ μονὴ τῆς ἀγίας χαρί-
 τως. ἡ δὲ Τιβερίας θάλασσα ὁ ποῦ ἀλίσταν εἰ ἀπὸ σόλοι ἀπέχει
 ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ ἡμέρας γ'. αὐτῆς τοὺς ἡμέρας ὁ Χρυσὸς πρὸς
 τοὺς ὁλοὺς καὶ εἶπε. διυροόπισωμ καὶ ποτίσω ὑμᾶς ἀλλοῖς ποτί-
 σων. εἰς αὐτὰ τὰ μέρη εἶναι ἡ ὁρήν. αὐτῆς ἦλθεν ἡ Θεοτόκος καὶ ἡ ἀνα-

σατο τὴν Εἰσαβίτ . καὶ ὥρᾳ πᾶν εἶναι ἡ πέτρα ὁ πᾶς ἐσχάτην
καὶ ἐφύλαξε τὸν πορόδρομον μετὰ τῆς αὐτῆς μητρὸς εἶναι καὶ ναὸς
ἐκεῖ ὁ ποῦ ἐξυνήθη ὁ πορόδρομος ἐρχόμενος εἰς τὴν ἱερουσαλήμ μί-
λια β' . εἶναι τὸ Μοναστήρι τῆς σκουροῦ . καὶ εἶναι ναὸς ὠραϊώτατος με-
τροῦλαν καὶ εἶναι κτισμὸς γύρωθεν ὡσαύτως κἄλλον . ἔχει καὶ πόρ-
ταν σιδηράν . καὶ ἀνῶθεν τῆς ἀγίας τραπέζης κρέμονται κανδήλια
δ' . ἐρχόμενός σου εἰς ἱερουσαλήμ σάδια δ' . ἡ ε' . εἶναι τὸ Μοναστή-
ριον τῆς ἀγίου Βαβύλα . καὶ παρὰ τὸν δρόμον εἶναι ἡ πέτρα
ὁ ποῦ ἐκείδισεν ἡ θεοτόκος καὶ παρέκει εἶναι ἄλλη πέτρα ὁ πᾶς ἐσά-
διον ἡ θεοτόκος καὶ ἐπεσχυμένη τὸ ἅγιον Ἐὐλὸν καὶ τὴν ἱερουσα-
λήμ . γυρίζει τὸ κἄλλον τῆς ἀγίας ἱερουσαλήμ μίλια ε' . ταῦτα
πάντα τὰ ἱερά καὶ ὑπερδύναστα κτίσματα ὁ ποῦ ἐγράψα μὲν κα-
ταλειπῶς ἔκαμην ἡ μακαριώτατη ἐλένη . πολλὰ μὲν ὅταν ἦται
ἐκεῖ σωματικῶς . τὰ δὲ ἄλλα ἄφηκεν ὅπως ἄτας αἰδρας θεοσεβείας
μὲ πολὺ χευσίον καὶ ἔκαμαν αὐτὰ καὶ ἐτελείωσαν ταῦτα ὅλα εἰς μνη-
μόσυμον τῆς ὑοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου . ὁ
ἐδικόν της . ἔλαβε γουὺ τὸν πμιον καὶ ζωοποιὸν σκουρὸν καὶ τοὺς θείους
ἡλους καὶ ἤφερεν αὐτὰ τῆς ποθεινοτάτου ὑοῦ αὐτῆς τῆς βασιλείας εἰς
δύλιν καὶ σπειγμὸν τῆς βασιλείας . ὅταν γουὺ ἔμαθιν ὅτι ἡ μή-
τηρ αὐτῆς ἦλθε . δὲ γῆκεν εἰς ἀπαύτησιν αὐτῆς . καὶ λαβὼν τὸν πμιον
ὁ ζωοποιὸν σκουρὸν καὶ τοὺς ἡλους ἡ μακαρία ἐλένη ἔδωκε τῷ ὑοῦ αὐ-
τῆς . αὐτὸς δὲ περσχυμῆσας μετὰ πάσης δόλαβείας καὶ φόβου
ἡγκαλίσθη καὶ ἠπάσατο . καὶ τὸν μὲν πμιον σκουρὸν καὶ τὴν θηκὴν
ἔδωκε τῷ Πατριάρχῳ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἵνα φυλακτῇ
ἐν τῷ σκιδροφυλακίῳ . τοὺς ἡλους τοὺς μὲν δύο ἔβαλεν εἰς τὴν κοι-
ρόνα τὴν βασιλικὴν ὁ πᾶς ἐφόρεκα ἐκεῖ ὁ ποῦ ἦσαν οἱ πμιοὶ λίθοι ὁ
τὰ μαργαριτάρια καὶ ἐκώλυσαν αὐτοῖς τεχνιέντες . τοὺς δὲ ἄλλους
δύο ἔβαλεν εἰς τὸ σαλιβάρι τῆς ἀλγίου ὁ πᾶς ἐκβαλίσκει δὲ καὶ
πληρωθῇ ἡ γραφή τῆς περσφῆτου ὁ ποῦ ἔλεγεν . ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσται τὸ ὅτι τὸν χαλινὸν τῆς ἰπποῦ ἁγίου κυεῖται παντοκράτορα . μετὰ
δὲ ὀλίγον καιρὸν ἐτελεύτησεν ἐν κύριῳ ἡ μακαρία ἐλένη . ζήσασθε
χρόνους π' . καὶ παρήγγειλε τῷ βασιλεῖ καὶ ὑοῦ αὐτῆς πολλὰ πει-
σῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ δόλαβείας . καὶ ἔθαψαν αὐτὴν ἐν Κων-
σταντινῇ πόλει ἐν τῷ ναφ' τῷ ἁγίου Ἀποστόλου . τὸν ὁ πῶτον ἐκτίσθη
ὁ ὑοῦ

ὁ ὕψος αὐτῆς εἰς ταπλὺ τῆς ἀποθανόντων χριστιανικῶν βασι-
 λείων. ἐτάφη δὲ πρώτη ἡ ἀγία ἐλένη ἐν τῇ ἡ αὐτῇ πόλει. πόσι δὲ
 Ψαλμοῦναι καὶ ἀγρυπνίαι καὶ μνημόσυνα θαυμαστὰ καὶ βασι-
 λικά ἔγιναν εἰς αὐτὴν, δὲν διώεται λόγος νὰ τὰ εἰπῇ. ἔτι βασι-
 λεύς οὐ μόνον ταῦτα ἔκαμνεν, ἀλλὰ ἀπὲς εἰλε καὶ χρυσίον πελὺ καὶ
 χρυφὰς εἰς τὴν Ῥώμην καὶ εἰς τὰ ἱεροσόλυμα. καὶ εἰς τοὺς ἄλλους
 Πατριαρχὰς καὶ Μητροπολίτας. καὶ ἐπισκόπους καὶ εἰς τὰ Μονα-
 στήρια. καὶ εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τῆς οἰκουμένης καὶ διέτειλεν τὸ
 χρυσίον ἐκεῖνο δὲ νὰ ποιήσωσι μνημόσυνα δὲ τὴν ἀγίαν ἐλένην.
 εἰς δὲ τὸν κ'. χρόνον τῆς αὐτῆς βασιλείας ἦσαν ἕνας αὐθραιπὸς ἀπὸ
 τῆς λιβυῖου ὀνόματι ἀρεῖος μαθηματικὸς πολλὰ. λοιπὸν ἐκατέ-
 τησεν εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς τῆς καιροῦ ἐκείνου ἔχει
 βοτάνησεν τὸν δὲ ἀκόνον. ἦτον δὲ τότε ἀρχιερεὺς ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πέ-
 τρος. καὶ ἀφ' οὗ ἔχειροτονήθη ἀρχιερεὺς καὶ ἔλεγε λόγια βλάσφημα κα-
 τὰ τὸ θεῖον ὅτι Χριστὸς δὲν εἶναι ἀληθινὸς θεὸς. ἀλλ' εἶναι κτίσμα
 καὶ ποίημα θεοῦ. ὁ γοῦν ἐν ἀγίοις Πέτρος ὡς εἶδεν ὅτι εἶναι βλάσφη-
 μος ὁ ἀρεῖος πάλιν ἐκάλυπτόν. διότι εἶδεν εἰς τὸν ὕπνου του πῶς ὁ
 Χριστὸς ἔσκεν ἀπαύω εἰς τὴν ἀγίαν τράπεζαν. καὶ ἐφόρει ῥάχον
 σχισμῶν. τότε τὸν ἐρώτησεν, ὅτι ποῖος σε τὸ ἔσχισεν κύριε τὸ φορε-
 μάς, εἰπὼν ὅτι ὁ ἀρεῖος ὁ πῦ λέγει δὲν εἶμαι θεὸς ἀληθινὸς αὐτὸς
 μετὰ τὸ ἔσχισεν. δὲ τὸ γοῦν τὸν ἐκάλυπτον. καὶ λοιπὸν ὁ τριτάδης
 ἀρεῖος ἦτον ἀγὼς τῆς διακονικῆς ταξέως. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς ἀρ-
 χιερέως Πέτρου ἀρχιεράτῳσιν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀχιλλὰς τῆς
 ὀνόματι. ὁ ὁποῖος ἐμετεγύρησε τὸν ἀρεῖον πρὸς τὴν δίσσβειαν καὶ
 ἐτυγχάνησεν. ἔπειτα τὸν ἔχειροτόνησε Πρωτοπαπᾶν τῆς Ἀλεξάν-
 δρείας καὶ ἐκατέστησεν καὶ διδάσκαλον τῆς Ἀλεξάνδρειας. καὶ ἔως
 μὲν ἔτι ὁ ἀρχιερεὺς ἀχιλλὰς δίσσβει καὶ ὀρθόδοξε ὁ ἀρεῖος. ἀφ' οὗ δὲ
 ἀποθανεν καὶ ἀρχιεράτῳσεν ὁ ἐν ἀγίοις Ἀλεξάνδρος, πάλιν ἤρχη-
 σεν νὰ βλάσφημῇ τὰ αὐτὰ καὶ πειραστικῶς. τότε ὅτι ἔσχε μετὰ λό-
 γων τὸν δίσσβειον ὁ ὁποῖος ἦτον πρῶτα μητροπολίτης εἰς τὴν βυ-
 ειτὸν. ὕστερον δὲ ἐμετετέθη εἰς τὴν νικομήδειαν. εἶχε δὲ εἰς τὸν θάνατον
 καὶ τὸν σκενδρὸν τῆς ποτὲ Ἐπισκόπου καὶ τὸν παύλινον Ἐπισκόπον
 τῆς τύρου. καὶ ἄλλων τῶν ἀδίσσβειον μητροπολίτων τῆς Καισαρείας.
 καὶ οὐ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς κληρικούς καὶ ἀρχι-
 ρεῖς.

ρεῖς. βλέποντας τὸν γοιῦ τοῦτον ὁ ἀρχιερεὺς Ἀλέξανδρος ἐμάζω-
 ξεν ἑκατὸν Ἐπισκόπους ἀπὸ τῶ μυσύρι. ἀπὸ τῶν λιθύναν, καὶ ἐκά-
 θηρε τὸν ἄρειον καὶ τοὺς ἀκολούθους του ὅλους. ὁ δὲ βασιλεὺς Κων-
 σταντῖνος ἀκούσας τῶν σύγχυσιν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν χρεῖμα-
 τῶν. ἔστειλεν εἰς τῶν Ἀλεξανδρείαν τὸν Ἐπίσκοπον τῆς κενδρουβῆς
 ὅσον ὀνόματι μετ' αἰματά ἐδικάτου παρακαλεστικὰ πρὸς τὸν ἀρ-
 χιερέα Ἀλέξανδρον καὶ πρὸς τὸν ἄρειον. πρὸς μὲν τὸν ἄρειον νὰ ἀφή-
 σῃ τὴν αἵρεσίν τε νὰ μεταγυρίσῃ εἰς τῶν δόξα βεβαίη. πρὸς δὲ τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον νὰ δεχθῇ τὸν ἄρειον καὶ νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ εἰς τῆς ἱερω-
 σιεύσεως ἀξίωμα. καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἔστειξε νὰ δεχθῇ τὸν ἄρειον.
 ἀλλ' αὐτὸς ὁ τριτάδης δὲν ἐμεταγυρίσεν ἐν τῶν γνῶμῶν του. ἀλλ' ὅ-
 σον ἐβλεπὼν τὸν παρακαλοῦν νὰ ὁπιστρέψῃ εἰς τῶν δόξα βεβαίη.
 πόσον αὐτὸς ἀγελώνετο κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἀρχιερέως Ἀλε-
 ξανδρου. ὅμως ὡς εἶδεν ὁ ὅσιος Ἐπίσκοπος τῆς κενδρουβῆς ὅτι δὲν
 κάμνει ἵπποτες ὑπέστρεψεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν τῶν ὑποθε-
 σιν. ὁ δὲ χριστιανικώτατος καὶ δόξα βεβαίη βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
 αἰς ἡμέρας αὐθραιπὸς ὁ ποῦ ἦτον δὲν ἀργίῳ τὸν ἄρειον νὰ τὸν φα-
 νείσῃ. αὐτὸν ἔστειλεν ὀρῖσμούς κατὰ πᾶσαι πόλιν καὶ τόπον νὰ μα-
 ζοχθοῦν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Καλογηρῶν εἰς τὸ κάστρον
 τῆς νίκαιας. νὰ σταθοῦν ὁ μὲν τὸν ἄρειον εἰς δεξιὰ καὶ νὰ εἰδοῦν
 ποῖος εἴναι ὁ πᾶσις καὶ ὁ βλασφημῶν. καὶ κατὰ τὸν ὀρῖσμόν τῶν βασι-
 λέως ἐσωμάχθῃσαν ὅλοιτοι εἰς τῶν νίκαιαν. καὶ οἱ μὲν ἀρχιερεῖς
 ἦσαν δεκάοικοι τριανταδύο. οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ Διάκονοι καὶ Καλογηροὶ
 ἦσαν ὀγδοήκοντα ἑξή, ὅλοι δεκάοικοι δεκάοικτω. καὶ δεκά τὸ ποῦ μόν-
 ον ἐδεξιὰ λέχθησαν. ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἐνσαρκῆς οἰκονομίας τῆς
 Χρῆστ' εἰς τὸν καιρὸν τῆς σινοῦδ' ἐκείνης τῆς. χρεῖνοι ἦσαν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς ὡς ἤκουσεν ὅτι ἐσωμάχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, ἔστειλεν βασι-
 λικά φαγητὰ καὶ ποτὰ καὶ πρῶτα ἀδωρήματα ἦσαν δὲ πρῶτοι καὶ
 ἐξάρχοντες τῆς σινοῦδ' ἐπὶ τοῖς ἁγίοις. Σίλβιστρος Πάπας
 Ρώμης. μητροπολίτης ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. εἶπον αὐτῶν
 ἡμεῖς καὶ εἶχεν ἐπίτροπον ἄλλον ἀρχιερέα εἰς τῶν σινοῦδον. Ἀλέ-
 ξανδρος ὁ Ἀλεξανδρείας Πατριάρχης ὁ μὲν τὸν μέγαν ἀθανά-
 σιον. διστάδιος ὁ Πατριάρχης Γεροσολύμων. ὁ ἅγιος Παφονάσιος ὁ
 ὁμολογητὴς. ὁ ἅγιος Σπυρίδων. ὁ Ἐπίσκοπος τριμυθαιώτης. ὁ

μεγας

μέγας Νικόλαος ὁ θαυματουργός. ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἐπίσκοπος
 τῆς νισίβης. ὁ ὁσῖος Παῦλος ὁ ἀρχιερέως τῆς νεοκαισαρείας ὁ ὁ πῶς
 ἦτον καμδρός ἀπὸ τὸν ἀσπεβέστατον Δικίνιον εἰς τὰ κάτω μέρη. καὶ
 ἄλλοι μεγάλοι καὶ ὀλίγοι Θεοφόροι Πατέρες. ἄλλοι μὲν καμδροὶ
 τὰ χεῖρα. ἄλλοι τὸ μίτιον. ἄλλοι τὰ ὄφθα. ἄλλοι τυφλοὶ ἀπὸ τὸ ἕνα
 ὀμματι. ὅτε τὸ ὄνομα τῶ ΧΥ οἱ ὁ πῶς ἐμαρτύρησαν εἰς τοὺς πορτέ-
 ρους βασιλεῖς τὸν Διοκλητιανὸν λέγω καὶ Μαξιμιανὸν καὶ Δικί-
 νιον καὶ Μαξένιον. μέγα δὲ εἰς ἐκείνους τοὺς ἁγίους πατέρας. ἦσαν
 ἄλλοι ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆ ἀρεῆς συμβουδοί, ὁ μητροφανὴς ὁ
 ἐπίσκοπος καὶ πατρόφιλος ὁ σκοδοπολίης. καὶ θαννάς ὁ μαφιαρείτης.
 καὶ ἄλλοι πῶς κατοικησίαι τῶ ὀλίγου ὁ δὲ βασιλεὺς ἔδωκεν-
 τους τοποῦν κεχωρισμὸν τῶ παλατιοῦ νὰ καθίσουν τὰ κάμειον
 τῶ ὀλίγου. ὁμοῦς ἐκαθίσαν εἰς μὲν τὸ ἕνα μέρος οἱ ἐκατὸν πενήν-
 τα ἐννέα πατέρες. ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος ἄλλοι ἑκατὸ πενήντα ἐν-
 νέα. τότε ἐσυγκλήθη ὁ βασιλεὺς ἄσπας καὶ ὑπὴρχη εἰς τὴν συνόδον. οἱ
 δὲ ἀρχιερεῖς ὡς εἶδαν τὸν βασιλέα ὅλοι ἐπροσκύνησαν καὶ ἐχαίρειν
 πάντων. καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπροσκύνησεν. ἔπειτα ὑπὴρχη καὶ ἐκαθίσαν
 εἰς τὸ μέσον τους. οὐχὶ εἰς τὸν θρόνον ὁ πῶς ἐκαθίσαν καὶ πρῶτα. ἀμὴν
 εἰς σκαμνὸν χαμιλὸν ὀλίγου τὰ πείνωσαν. τότε ὁ Πατριάρχης τῆς
 ἀντοχείας δι' ἑσθίας ὡς ἐκλεκτότερος ἤν ἄλλων καὶ εἰς γνώσιν καὶ
 εἰς μαθησίαν ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα. δι' ἡμῶν
 μὲν τὸν θεὸν κράτιστε βασιλεῦ ὁ πῶς ἔχαιρετε τὴν ὀπίγειον βασι-
 λείαν ὁ πῶς ἐχάλασε τὴν πλάνην τὴν εἰδῶλον ἀπὸ τῆς ἐδικλῆς ἐσθ-
 βειαν. καὶ ἔδωκε χαρὰν ἐν φροσύνῃν εἰς τὰς πῶς χριστιανῆς. ἔσον-
 τας ὁ πῶς ἔπαυσαν αἰθυσίας τῶν εἰδῶλων. ἐκαταρτήθησαν τὰ μυ-
 στήρια τῶν ἐλλῶνων. τῆς πολυθείας τὸ σκότος ἐσβέσθη. καὶ λοιπὸν ὁ
 κόσμος ἐφωτισθη τὸ φῶς τῆς θεογονίας. ὁ πατὴρ δοξολογεῖται.
 ὁ υἱὸς συμεπροσκυνεῖται. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σιμεδοξαζεῖται. εἰς δὲ
 ὁμολογεῖται καὶ κηρύττεται ἐν τριῶν προσώποις καὶ μιᾷ φύσει. αὐ-
 τὸς αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου. αὐτὸς μεγαλύνει τὸ κράτος σου. αὐ-
 τὸς ἔβαλε καὶ ἁγὰθὸν λογισμὸν εἰς τὴν καρδίαν σου νὰ σιμεθροί-
 σης τὴν ἁγίαν συνόδον. ὅτε τὸ καὶ ἡμεῖς γαλιωτάτε βασιλεῦ
 προσκυνοῦντες τὸν ὀρτισμόν σου ἡλθαμεν εἰς τὰς πόδας τῆς βασιλεί-
 ας σου. δὲν ἦτον πρέπον αὐτῷ βασιλεῦ θεοτάτε ἡμεῖς εἰδοῦσιν σου νὰ
 καθέζο

καθίζουμένον ἐν τῇ βασιλείᾳ σου καὶ νὰ σωτηριέμεθα.
 πλὴν ἐπεὶ δὴ ἔπρεπε εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας σου ἀπεδοῦναι τὸν οὐρανόν σου. ἐκαταλαβόμενος δὲ ὅτι ὁ θεὸς ἀρεῖος ἐπαρακίνησε τὴν
 τοιαύτην συγχυσιν εἰς τὸ μέσον σου. καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον ὁ θεὸς τῆς
 βασιλείας σου νὰ σταθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ μέσον νὰ σωτηριέμεθα πρὸς
 ταυτοφρονητικὰ καὶ Ἀποστολικά λογία νὰ ἐγνωρίσῃς καὶ σὺ κράτησαι
 βασιλεῦ, ὅτι αὐτὸς εἶναι πίστεως καὶ βλάστησις. τότε εἰ μὴ θελή-
 σαι νὰ ἀφήσῃς τὰς βλαστηνικὰς σου νὰ ἀνταμωθῇ μὲ τὴν καθολι-
 κὴν ἐκκλησίαν. ἢ καλῶς εἰδὲ μήγε κακῶς καὶ νὰ τὸν ἀπωλέ-
 σης. διὰ τὴν μὲν βλάβει καὶ τὸν ὅτι λοιπὸν κόσμον ἀπεκρίθη ὁ βα-
 σιλεὺς καὶ λέγει πρὸς τὴν σωμῶδον ἀγία καὶ ἱερὰ σωμῶδος. ὅσοι
 πατέρες καὶ πτωχὸι ἀδελφοί. ἀκούσατε καὶ τοὺς ἐδικούς μου
 λόγους. ἡκούετε οἱ πάντες πῶς ἐγὼ ἐξάρχης ἡμῶν ἐλλήνων καὶ
 πολυθῶν. πλὴν ὡς ἐγὼ ἐγνώρισα τὴν ἀληθινὴν πίσιν τῆς χριστι-
 ανῶν, ὅπως περὶ καὶ ἐγὼ, καὶ ἐγὼ χριστιανός. καὶ μετὰ βοήθειαν
 τῆς ἀληθινῆς Χριστοῦ τῆς Θεοῦ ἐκείνης τοὺς ἐχθρούς μου. καὶ οὐχ
 μὲ ἀποδίν. ἢ με σκουτάριον. ἢ μὲ πόλεμον. το λοιπὸν ὁ δὲ βασιλεὺς ὁ
 ποῦ αἰετοῦ φθονεῖ τὸ ἀγαθὸν βλέποντας. τὴν χαρὰν οὐκ εἶχα
 εἰς τὴν χριστιανῶν συνὴν ἐπαρακίνησε τὴν συγχυσιν αὐτῶν εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν τῆς Χριστοῦ. διὰ τὸ παρακαλῶ τὸν ἐν Θεῷ ὕψος τῆς ἀρ-
 χιερωσύνης ἡμῶν. ἀποδοῦναι καὶ ἐσεῖς μὲ τὴν διάνοιαν τῆς Χριστοῦ
 νὰ νικήσῃτε τοὺς λόγους τῆς ἀρεῖας διὰ νὰ γένῃ ὁ μόνος καὶ εἰρηνὴ εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν τῆς Χριστοῦ διότι ἄρετον εἶναι ἐὰν ἐγὼ Μοναχὸς ὢ-
 νας ἀνθρώπος ἐσθλὸς νὰ νικήσω τοὺς ἐχθρούς μου. καὶ ἡ ἀρχιερω-
 σύνης τῶν οὐκ ἔστι νὰ μὴ ἀποδοῦναι πῶς νὰ νικήσῃτε τὸν
 ἐχθρόν τῆς Χριστοῦ. πλὴν μὴταυτὴ ἐχθρὰ. μὴταυτὴ φιλονικίαν νὰ
 εἶναι ἡ διὰ λείψας. ἀλλὰ μὲ τὴν διάνοιαν τῆς Θεοῦ. καὶ μὲ ταπεινολο-
 γίαν. ἔνα μὲν ὅτι δὲν μαλῶντε διὰ ὑλικὰ πράγματα φιλοτεμνῶτε
 εἰς τὸ μέσον σου. ἄλλο δὲ διὰ νὰ ἀκούσω οἱ πάντες. ἐλάτε οὐκ ὅλοι
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ αὐτὸς καὶ μὲν δὴσαν νὰ ὁποικίσῃ ἡ χάρις τῆς πα-
 τέρους πνεύματος εἰς ἡμᾶς νὰ φωτίσῃ καὶ ἐμὲ καὶ τὴν ἀρχιερω-
 σύνην σου. ἐμὲ γὰρ νὰ ἀκούσω τοὺς θεοῦς σου λόγους νὰ τοὺς κα-
 ταλάβω καλῶς ὅτι δὲν ἡκούω καλὰ τὴν ἐλλήνικὴν γλῶσσαν ἀλ-
 λὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἡμῶν παιδολόγος. τὴν δὲ ἀρχιερωσύνην σου

διὰ

διὰ νὰ διωθῇτε νὰ σωτηριέμεθα μὲ τὴν ἀρεῖαν. τότε ἐσθλὸς ὅλοι
 πατέρες καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς καὶ μετὰ διακρύων ἐκείνων καλῶς σου
 τὸν θεὸν λέγοντες. πατέρ ἀγίητες καὶ ἀθάνατοι. καὶ ἐμὸν γένος καὶ
 ἄκρας. πανάγιον πνεῦμα καὶ ἀφάρτην. μία θεότης καὶ μία οὐσία
 ἐν τριῶν προσώποις. ὅπως ἐκτίσας τὸν σύμπαντα κόσμον. ὁ πᾶς ἡμε-
 ρας τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸ εἶναι. ὁ πᾶς ἡμε-
 ρας τὴν καρδίαν τῆς βασιλείας καὶ ἐσωμῶδισε τὴν ἀγίαν τοῦτον σωμῶδον.
 ἔσένα προσκυνοῦμεν. ἔσένα δοξάζομεν. ἔσένα κηρύττομεν θεὸν ἀ-
 ληθινόν. σου δοξάζω καὶ σὲ πᾶσα καλῶν σου θεὸς καὶ κύριε τῆς ἐλπί-
 σης. ἐπακούσον ἡμῶν τῆς ἀμαρτωλῶν δούλων σου. καὶ κατέστημεν
 τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ὡς καὶ εἰς τοὺς Ἀποστόλους σου, νὰ μὴς φω-
 τίσῃ καὶ νὰ μὴς καθοδηγήσῃ νὰ εἰποῦμεν τὴν ἀλήθειαν. νὰ σε κυρή-
 ξομεν θεὸν ἀληθινόν καὶ ἄκρας εἰς ὅλον τὸν κόσμον. πρὸς τὸν δὲ
 θεὸν τὴν χάριν σου εἰς τὸν κράτιστον βασιλέα. καὶ αἰξὸν τοὺς ψυχι-
 κούς ὀφθαλμούς αὐτῶν νὰ καταλάβῃ τὴν ἀλήθειαν. καὶ οἱ μὲν θεο-
 φόροι πατέρες ἐκείνοι ἔπρεπε εἶδοντο τῇ Θεοῦ. καὶ ὅμως ὁ θεὸς διὰ
 τὴν πολὺ ἐσθλὸς τὸν τόπον ἐκείνον ὅλον ὁ πᾶς ἐσθλὸς οἱ ἀρ-
 χιερεῖς. ὡς τὸ ἀκούμεν ὅτι ἐγὼ καὶ εἰς τῆς Ἀποστόλων τὸν καμὸν κα-
 θὼς τὸ διηγουῖται ἀποστόλους αὐτῶν. τότε γοῶν ἐσθλὸς θάρρος οἱ
 πατέρες καὶ ἀρχισαν νὰ διὰ λέγονται μὲ τὸν ἀρεῖον. καὶ πότε μὲν
 ἀποκρίντο ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας Εὐστάθιος. πότε δὲ ὁ Εὐπίσκο-
 πος τῆς κοιτίδος ὅσιος. πότε καὶ ἄλλοι μαθηματικοὶ τῆς ἀρχι-
 ρείας ὁ δὲ ἀρεῖος πρῶτα μὲν ἀποκρίντο καὶ μοναχὸς τε. μὲν δὲ ταυ-
 τα. ἀδυνατήσῃ καὶ ἐβαλεν ἕνα Φιλόσοφον ἐλλήνα νὰ ἀποκρίνε-
 ται δι' αὐτὸν. καὶ λοιπὸν ὁ Φιλόσοφος. ὡς Μαθηματικὸς ὁ πᾶς ἦτον ἑκα-
 μνη καὶ διωκτὴν τὴν διὰ λείψιν. τὸσον ὁ πᾶς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐβαρέ-
 θησαν ἀποκρίνομενοι. ἵνα δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχιερείας ὁ ἅγιος λίγας πύ-
 ρειδων. βλέποντας ὅτι μὲ λόγους δὲν ὁποικίσει ὁ Φιλόσοφος ἀπι-
 κριθὴ καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ὦ Φιλόσοφε, πιστεύεις ὅτι ἡ ἀγία τριάς
 ἐστὶν εἰς θεὸς καὶ τρία πρόσωπα, ὁ Φιλόσοφος ἀπεκρίθη δὲν πιστεύω.
 διότι πῶς εἶναι διωκτὴν τὰ τρία πρόσωπα νὰ εἶναι εἰς θεὸς. λίγας
 τοῦ ὁ ἅγιος, ἐγὼ νὰ σοῦ τὸ ἀπ' οὐδοῖξω ὅτι εἰς θεὸς εἶναι καὶ τρία πρό-
 σωπα. τότε εἶπεν ὁ ἅγιος καὶ ἡφραντο μίαν κεραμίδα καὶ τὴν ἐ-
 πῆρε. καὶ ὡς τὴν ἐπῆρε εἶπε πρὸς τὸν Φιλόσοφον. ἴδε τὴν ἀλή-
 θειαν

Hh

Δεικν

Θεας ὡς Φιλόσοφον καὶ παρὰ τοῦτο ἐσφίξετο τὴν κεραμίδα ἐκείνην ἐν
τῇ δεξιᾷ. καὶ ἡ δεξιὰ φωτὶς ὅπου ἦτον καὶ μετὰ ἡ κεραμίδα
ὑπὸ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὸ Νερὸν ὅπου εἶχε ἐχρυσή καί τε καὶ τὸ χῶμα
ἀπομένειν εἰς τὰ χεῖρά του. τότε τὴ λέγει ὁ ἅγιος ἐν τῇ κεραμί-
δι δὲν ἦτον ἀπὸ τρεῖς ἀπὸ φωτὶν ἀπὸ Νερὸν καὶ ἀπὸ χῶμα καὶ πᾶ-
σιν ἦτον ἕνα. οὕτως εἶναι καὶ ἡ ἀγία τρεῖς πατέρων. υἱὸς καὶ πνεῦμα
ἅγιον. τὰ τρία παρῶσιν ἕνα θεὸς ἀληθινός. ὁμοῦς ὁ Φιλόσοφος ὡς
εἶδε τὸ θαῦμα αὐτό. ἐπὶ τοῦτο μὲν ὅτι εἶναι τελευτῶντος ὁ θεός.
πάλιν δὲν ἠθέλησε νὰ γένεαι χριστιανός. αὐτὴν πάλιν ἐδὲξάτο καὶ
ἐσωτήριον δὲ ἀλλὰς ὑποθέσεις καὶ λοιπὸν εἰς πολλὰς ἡμέρας
ἐγίνετο ἡ δὲ λείξις. μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν εἰς τὴν δὲ λείξις ἐκεί-
νην τῶν πατέρων καὶ τῶν Φιλοσόφου. ἀπεκρίθη ἕνας ἀρχιερεὺς καὶ
λέγει πρὸς τὸν Φιλόσοφον εἰ μὲν ἀληθεύεις σωτηρίαν νὰ πλάττω-
σθαι τὸ σῶμα σου νὰ λέγεις περὶ αὐτό. εἰ δὲ ψεύδῃς, νὰ ἐμφραγῇ
τὸ σῶμα σου νὰ ἀπομείνης βοὴ βοῶν. καὶ παρὰ τοῦτο μετὰ τὸν λόγον τῶν
ἀγίων ἐβωβάθη ὁ Φιλόσοφος καὶ πάλιν δὲν ἐδιδόκει νὰ ἀπεκρίθῃ
οὐ δευτέρως. μόνον ἐζήτησε χαρτὴν καὶ ἔγραψεν οὕτως. διηγήσῃ τοῦ
θεοῦ νὰ ἀνοιχθῇ τὸ σῶμα μου νὰ σωτῇ καὶ ἐγὼ νὰ ἐπὶ τῶν ῥέ-
ματις εἰς βίαν. τότε ἐδεδόθησαν οἱ ἀρχιερεῖς τῶν θεῶν καὶ ἐσωτῆσαν
ὁ Φιλόσοφος καὶ παρὰ τοῦτο ἐβασίλευσεν καὶ ἐγενετο χριστιανός αὐτός καὶ
ἡ σωτηρία τοῦ ὅλου ὡς γινώσκοντες ὅτι ἀρεῖος ὅτι ἐνίκησεν. καὶ ὁ Φιλόσο-
φος ἐγενετο διωκτώτερος ἐναντίον τοῦ, δὲν ἠθέλησε νὰ ταπεινωθῇ ὁ
ἁθλιός. οὐ δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι ἐσφαλὼν. αὐτὴν ἐπέκειτο πάλιν καὶ ἐβλα-
σφημέει. ὁμοῦς οἱ ἅγιοι πατέρες θεῶν ζήλων κινουμένων ὡς εἶδαν ὅτι
φλυαρεῖ μόνος ὁ ἀρεῖος καὶ δὲν δύνειται νὰ βεβαιώσῃ τὰς βλα-
σφημίας του. ἀναθεματίσαντον. καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς λόγους του καὶ
ἐκείνους ὅπου τὸν ἀκούουσαν. καὶ ἔγραψαν καὶ τὸ ἅγιον σύμβολον
τῆς πίστεώς μας. τὸ πιστεῦν εἰς ἕνα θεόν. ἵνα καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἁ-
γίον. διότι τὸ ἐπὶ τοῖς ἁγίοις δευτέρως σωτῶν τὸ ἐπὶ τοῖς ἀλη-
θεῖς καὶ νόμους ἐθεσαν πολλούς. καὶ πᾶσι νὰ ἑορτάζωμεν καὶ τὰ πάσχα
οἱ χριστιανοὶ αὐτοὶ τὸ ἐνομοθέτησαν. διότι τὸν παλαιὸν καιρὸν δὲν
εἶχαν ἡμέραν δὲ τεταμένον πότε καὶ κάμνουν οἱ χριστιανοὶ πάσχα
μόνον ἄλλοι μὲν ἐπεσφάριζαν τὴν σαρακοστήν. ἄλλοι δὲ τὴν ἐ-
πέσσαν. ἄλλοι τὴν ἐτελείωναν. πρὶν δὲ ἐπάσχαζαν μίαν ἡμέραν
μετὰ τῆς

μετὰ τῆς ἑβραίου. ἀλλὰ αὐτοὶ ὥρισαν ὅτι τὴν ἐπὶ τῆς δεξιᾷ κυρια-
κῇ μετὰ τὸ πάσχα τῶν ἑβραίων νὰ κάμνουν ἡμεῖς τὸ ἐδικόν μας
δὲ νὰ μὴν ἑορτάζωμεν αὐτά. μετὰ τοῖς ἑβραίοις. καὶ τὴν τρεῖς
σαρακοστήν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων αὐτοὶ τὴν δὲ λείξις. καὶ ἀλλὰς
ὑποθέσεις ἐνομοθέτησαν. τὰς ὁποίας ἔγραψαν εἰς ἕνα χαρτὴν καὶ
ἔστρεψεν ὑπὲρ τῶν ὁλοῦ οἱ ἀρχιερεῖς. εἰς δὲ τὸ τέλος ὑπὲρ
τῶν καὶ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ κόκκινον γράμματι. καὶ οἱ
πατέρες τῆς παλαιότητος. εἰς ὅσας δὲ ἡμέρας ἔγραψαντο εἰς τὸν τόμον
αὐτὸν ὑποθέσεις ἐκείναι, ἀπὸ θανάτου δύο ἐπισκοποὶ ἀπὸ τῆς ἀρχιερείς
τῆς σωμῶδος. ὅτι τὸν ἕνα ἔλεγε χρύσανθον. καὶ τὸν ἄλλον μουσῶ-
νο καὶ δὲν ἐφθάσαν νὰ ὑπογράψωμεν καὶ αὐτὴν εἰς τὸν καιρὸν. οἱ
δὲ ἅγιοι πατέρες ἀπὸ ὑπὲρ τῶν ὁλοῦ τῆς ἐπὶ τῶν χαρτῶν ἐκεί-
νων καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ κοιμηθῆναι ὅπου ἦσαν θαμβοὶ καὶ λέγουσι
πρὸς ἐκείνους ὡς πατέρες καὶ ἀδελφοί, εἰς ὅσας ἀγωνισθήκατε μετ' ἐ-
μας τὸν καλὸν ἀγῶνα. τὸν δρόμον ἐτελείωσατε καὶ τὴν πίσιν ἐπὶ τῆ-
σιν αὐτῶν δὲν ἐφθάσατε νὰ ὑπογράψετε εἰς τὰ δόγματα ὅπου ἐ-
κάμαμεν δὲ τὸ ἀφῆλτο μὲν τὸν τόμον ἐπὶ τῶν καὶ αὐτῶν φανῇ
καλὸν ὑπογράψετε καὶ εἰς. οὕτως εἶπαν. καὶ παρὰ τοῦτο ἐβλά-
σαν τὸ χαρτὴν ἐκεῖνο μετὰ τὴν βούλλαν τῆς βασιλείας. καὶ ἀφῆσαντο εἰς
τὸ κοιμηθῆναι. καὶ εἰς θαῦμα πλὴν, τὸ ταχὺ ὅταν ὑπῆσαν καὶ ἀνοι-
ξαν τὸ χαρτὴν, ἦσαν καὶ τῶν δύο ἐπισκόπων ἐκείνων τὰ ὀνόματα γε-
γραμμένα. καὶ οἱ καὶ μετὰ ἄλλων ἀνθρώπων γράμματα. αὐτὴν μετὰ ἐ-
κείνους. καὶ τοιαῦτα ἦσαν ὡς αὐτὴν νὰ ἔγραψαν καὶ ζῶντας, τῶ-
το τὸ θαῦμα ὡς τὸ ἴδον ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐδεδόσαν μεγα-
λῶς τὸν θεόν. καὶ παρὰ τοῦτο ὁ τελευτῶν ἀρεῖος μετὰ φέροντας τὴν
ἐντροπὴν, ἐκρυβήθη μέσα εἰς τὸ κάστρον ὥστε νὰ σκορπίσῃ οἱ
ἀρχιερεῖς. οἱ δὲ ἄλλοι τῶν βοηθῶν ὡς ἐκρύβαντο τὸν ἀρεῖον καὶ δὲν τὸν
ἦσαν ἐταπεινωθῆσαν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὑπέστρεψαν καὶ ἐν γ-
χωρήθησαν. μόνος δὲ ὁ Νικουμεινὸς ἐστὶν ὁ πρὸς δὲν ὑπέστρεψεν
ἐξ ὅλης ψυχῆς. αὐτὴν μόνον εἰς πρὸς ὅσον δὲ τὸν φόβον τῆς βασι-
λείας. τότε ἀπεσάλευσεν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς εἰς τὰ πάντα τόποι νὰ ἐ-
ρεώσῃ τὰ δόγματα τῶν πατέρων. καὶ εἰς μὲν τὰ μέρη τῆς δόξης
ἀπὸ ἀλλοῦ ὅστις ἐπισκοπὸς τῆς κουδρουβίης. εἰς δὲ τὴν αἰγυπτον καὶ
Αἰβύδον ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἀρχιερεὺς ἦτον τότε. ὁ δὲ Ἀλεξανδρινός

ἐπίσκοπος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὲς ἀλήμειν τὸν Παῦλον τὸν ἀ-
ναγνώστην τῆ Πατριαρχου Κωνσταντινουπόλεως μητροφανους εἰς
τῆς καβάλας τὰ μέρη καὶ εἰς ὅλα τὰ κάσρη τῆς μαρτίας, ἀλλὰ καὶ
εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ εἰς τὴν Ἀφρικήν, καὶ εἰς τὸν αὐλωνα,
καὶ εἰς τὰ ἐπιλοιπα μέρη ἕως τὸν μαρτίαν. ἐτελειώθη δὲ ἡ ἀγία καὶ
ἱερὰ πρώτη συνέδρος εἰς χρόνους τρεῖς ἡμισυ, κατὰ τὸν Ἀπριλλιον
μηνῶν, διότι εἰς μὲν τὸν Ἀπριλλιον, ἐσωλήθησαν καὶ πάλιν τὸν
Ἀπριλλιον ἐτελειώσαν τοὺς χρόνους. ἔκαμαν δὲ καὶ ἕως τὸν Σε-
πτέμβριον ὁ ποῦ ἐπέρασεν ὁ χρόνος. ἀφ' οὗ ἐτελειώθη ἡ συνέδρος
καὶ ἐβουλήθησαν οἱ ἀρχιερεῖς νὰ ὑπαγένην εἰς ταῖς ἐπαρχίαις.
ἔσθη ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς μέσοντας καὶ εἶπεν, ἅγιοι ἀρχιερεῖς μίαν
χάριν ζητᾶ ἀπὸ τῆς ἀρχιερασιμενίας, κάσρον ἑκτίσῃς μέγα καὶ
μὲν τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐτελειώθη, καὶ ὡρκαλῶσαι κοπιᾶ-
σατε νὰ τὸ ἐλόγησθε καὶ νὰ τὸ διγιάλεται καὶ ὄνομα, καὶ νὰ εἴ-
δῃτε καὶ τὸν πνευματικόν μου πατέρα τὸν πατριάρχην μητρόφα-
νόν, ὅτι εἶναι βασιλεὺς ἀσθενηδύς, ὑπάκουσαν γοῦν οἱ ἀρχιε-
ρεῖς τῆ βασιλείας καὶ ἐβουλήθησαν νὰ ὑπηγένην εἰς τὴν Κωνσταν-
τινούπολιν. Ἐ τὴν ἡμέραν ὁ ποῦ ἠδέλησαν νὰ ὑπαγένην, ἔσθη
ἔσθη νὰ κάμωμεν δέσιν πρὸς τὸν Θεὸν νὰ κατὰδοδοῦμεν καλὰ
εἰς ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ νὰ σφειώσωμεν τὰ ὄργανάτους, καὶ ὁ Θεὸς
ἔσθη πολὺ θαῦμα ἐθαυματοργήσεν, πέτρα μεγάλη ἦτον ὑποκάτω
εἰς ἕνα σῦλον τῆς παλατίου, καὶ παρευθὺς τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ ποῦ
ἐπροσέδχοντο οἱ πατέρες, λαθὶν ἀνέβλυσε περὶ αὐτόν, ὅσον ὁ ποῦ
ἐβράζει τὸ ἔδαφος ὅλον τῆς παλατίου, ἔσθη τὸ ὠνόμασαν καὶ τὸ κά-
σρον ἐκείνο νίκαιαν, ἐπεὶ δὲ ἐνίκησαν οἱ πατέρες, μάλλον δὲ ὁ ἀλη-
θὴς Θεός, ἀλλὰ ἀκούσατε ὡρκαλῶσαι τὸ θαῦμα ἔγινε ποτὲ εἰς
τὸ κάσρον αὐτὸ ἔσθη προσευχῆς ἡμῶν ἀγίων πατέρων, οἱ Ἀστέριοι
ποτὲ κούρσεύοντες τὰ κάσρη τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δυσσεως ἔκαμαν
μεγάλον αἰχμαλωτισμὸν, ὡς ὑπῆγαν καὶ εἰς τὴν νίκαιαν αὐτῶν
νὰ τὴν κούρσεύσωμεν, καὶ οἱ ἀνθρώποι τῆς νίκαιας μὴ ἔχοντες πνεῦ-
μά μου, ἐπροσδραμαν εἰς τὸν ναὸν ἡμῶν ἀγίων πατέρων καὶ κλαίον-
τες ἐπαρακαλοῦσαν τοὺς ἁγίους, λέγοντες ἅγιοι τριακόσιοι δεκά
ἐξ ὧν θεοφόροι πατέρες ὁ ποῦ ἐσωλήθητε εἰς τὸ τὸ κάσρον
καὶ ἐσφειώσατε τὴν εὐσεβειαν, ἔσθη ὡρκαλῶμεν οἱ δοῦλοισις
καὶ μᾶς

νὰ μὰς ἐλευθερώσετε ἀπὸ τῆς πικρᾶς αἰχμαλωσίας. ταῦτα οἱ μὲν
 ἄνθρωποι ἔλεγον ὁ δὲ Θεὸς οἰκονόμησε διὰ τῶν ἡγίων. μίαν
 ἡμέραν ὁ αὐθέντης τῆς φουσάτου τῆς Ἀσιρίων ἐπέβη εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν αὐτῆς ἡγίων πατέρων ὅπως ἦτον ἔξω τῆς κάσρε, νὰ καύη
 πᾶς μαγίαν δαιμονικὰς. ἐφάνησαν γοῦν οἱ ἄγιοι πατέρες καὶ λέ-
 γειντο, γλήγορα νὰ φυγῇς ἀπὸ τοῦ τοῦ κάσρον, ὅτι αὐτοὶ πνίγε-
 σαι καὶ σὺ καὶ τὸ φουσάτον σου ὅλον. ταῦτα ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
 ἐφυγὼν ἀπ' ἐκεῖ. καὶ ὤρετο νὰ σφαιλίσει τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ὤρετο
 ἑκατέρω ἀγὰ πῶς μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς νικαίας, τὸν ὅποιος ὁ πῦρ
 ἤθελεν εἰπεῖ ὅτι εἶναι ἀπὸ τῆς νικαίας τὸν ἑλθόντα. καὶ ὤρετο
 πολλὰ ἀφῆκεν εἰς ἐκεῖνο τὸ κάσρον νὰ καίει μία κενδυλὰ εἰς τὸν ναὸν
 τῆς ἡγίων. ἀλλὰ αὐτὸς ἔλθων πάλιν εἰς τὴν ὑποδοχὴν. ἀπ' οὗ-
 πῆγαν οἱ ἀρχιερεῖς μὲ τὸν βασιλέα, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. ἐ-
 λόγησαν αὐτῶν ὅτι νὰ εἶναι κυρία πασῶν τῶν πόλεων. καὶ Κωνσταν-
 τινούπολιν τὴν ὀνόμασαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς κτήτορος. καὶ ἐχάρισα-
 πῶς τῆς παναγίας. τὴν δὲ ἄλλην ἡμέραν ἡ πῆγαν καὶ πρὸς τὸν πα-
 τριάρχην μητροπολίτην ὁ ποῦ ἦτον ἀδελφημὸς ὡς τὸ πατριάρχη.
 ἀπεκρίθη γοῦν ὁ βασιλεὺς καὶ λέγειτο ὁ τιμωτὴς πᾶσι.
 βλέπω σε ὅτι ἦς βασιλεὺς ἀδελφημὸς, δεῖτε ποῦ τὸ ὄνομα καλὸν ἔνα
 μὲν νὰ μὴ δώσης τὴν ἐκκλησίαν. ἄλλο δὲ νὰ μὴ ὀρίσης τινα ἀφῆκεν
 δεῖδοχον τῆς θρόνου σου. λέγειτο ὁ ἄγιος μητροπολίτης. τότε ἐγνώ-
 ρισα βασιλεῦ ὅτι αὐτὸς τὸ χεῖρ τῆς Θεοῦ εἶναι ἡ ψυχὴ σου. Ἐκαλῶς
 ποιεῖς καὶ μελετᾷς δεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τῆς Χρυσῆς πλὴν ἐπεὶ δὴ ὁ-
 εῖξες τίνα νὰ ἀφήσω εἰς τὸν θρόνον μου νὰ σὲ τὸ εἰπῶ. ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ
 ἔχω ἀφ' οὗ δέομαι τῆς Θεοῦ νὰ μοῦ ἀποκαλύψῃ τίνα νὰ ἀφήσω. καὶ
 λέγειμε Ἀγγελὸς κυρίου. ὅτι ἐγὼ μὲν μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπο-
 θνήσκω. καὶ νὰ ἀφήσω τὸν Ἀλέξανδρον ὁ ποῦ ἐσείλετε εἰς τὴν
 δύσιν καὶ εἰς τὸν μωρέαν νὰ σφαιλώσῃ τὰ δόγματα τῆς πατέρων.
 διατῆτοσσι λέγω ὅτι αὐτὸν ἀφῆκεν εἰς τὸν θρόνον μου. διότι εἶναι
 ἅγιος νὰ ποιᾷτε λαόν. καὶ μετὰ τὸν θάνατον τούτου θέλει γενεῖ
 Παῦλος ὁ ἀγαθὸς μου. τότε ἐγύρετο καὶ εἶδε τὸν Πατριάρχην
 Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρον καὶ λέγειτο. καὶ σὺ καλὸν δεῖδο-
 χον ἔχεις νὰ ἀφήσης τὸν τὸν Διάκονον. ὅπως δὲ τὸν μέγα Ἀ-
 θανάσιον ἀπὸ τὸ χεῖρ καὶ εἰδείξεν καὶ εἶπε τῷ ποῦ ἀφ' οὗ παρῇ

ΤΟΥ

τὸν θρόνον σου μεγάλους κινδύνους θέλει ἀπομείνῃ μετὰ τὸν αἰῶ-
 γνώσω μου τὸν Παῦλον ὅτε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. ταῦτα εἶπεν ὁ
 ἅγιος Μητροφάνης. καὶ μετὰ πολλὰ βίαι ἐσυκώθη ἀπὸ τοῦ κραβεά-
 τιστοῦ καὶ ὑπῆγε μετὰ τοὺς ἀρχιερεῖς εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ λειτουργή-
 σουν καὶ ἀφ' ἑαυτῶν τὴν λειτουργίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἅγιον δι' ἀγ-
 γελιον, ἐσάθη ὁ ἀρχιερεὺς Μητροφάνης καὶ ἐδίδαξε τὸν λαόν. ἔπει-
 τα δ' ὕλασε τὸ ὠμοφρόνιστον καὶ ἐβαλετο εἰς τὴν ἀγίαν τράπεζαν καὶ
 εἶπεν. ἀσέκτως ἐδὼ ἕως μετὰ ἐπὶ ταῖς ἡμέρας νὰ ἔλθῃ ὁ ὀπίτρο-
 πός μου Ἀλέξανδρος νὰ τὸ πάρῃ. καὶ οὕτως ἔγινεν εἰς τὸ ὑπερόν-
 τιον. ἀπεθανε δὲ ὁ ἅγιος Μητροφάνης εἰς τὰς δ'. τὸ Ἰουνίου μινὸς ἐκα-
 τον δέκα πλὴν χρόνων γέροντας. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐκαμ-
 τράπεζαν μεγάλην καὶ ἐφίλδουσε τοὺς ἁγίους πατέρας ὅλους. κα-
 θύμιρος καὶ αὐτὸς μετὰ αὐτοὺς. τὴν δὲ ἡμέραν ὁ ποῦ ἐβουλήθησαν νὰ
 ὑπαγένοιντο εἰς τὰς ἐπαρχίας των. ἐμειρασέτους ὁ βασιλεὺς βίον
 ὡρεῖσθον. καὶ ἄλλων μὲν ἔδωκε νὰ κάμωσι ἐκκλησίαν. ἄλλους νὰ
 κτίσω νοσοκομεῖα. ἄλλους νὰ θρέψωσι πτωχοὺς καὶ γέροντας.
 τότε τοὺς εἶπεν. ἴδτε ἅγιοι ἀρχιερεῖς πῶς ἐγὼ ἀπὸ ἄλλων αὐτῶν ὁ ποῦ
 ἡμῶν ἔγινε χριστιανός. καὶ πᾶς ἐπαράσσει νὰ σερεῶσω τὴν ἀσέ-
 βειαν καὶ τὴν χριστιανωσύνην. οὕτως ὀρκίζω καὶ ἑσας εἰς τὸν
 Χριστὸν τὸ φοβερόν κριτὴν νὰ ἀπεδάζετε αἰείποτε πᾶς νὰ αὐξάνῃ
 ἡ πίστις τῶν χριστιανῶν. ὅτε νὰ ἀκούω καὶ ἐγὼ ὁ δὲ λαός σας νὰ δοξάζω
 τὸν Θεόν. ταῦτα εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ ὅτε ἀπεβόθησέ τους ἕως ἔξω
 τοῦ κάστρου. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἐσάθησαν καὶ ἐλόγησαν καὶ ἐχρήθησαν
 αὐτὸν. καὶ τότε ἀνέχωρησε καθεύδων εἰς τὴν ἐπαρχίαν του. καὶ
 ἔπειτα ἐτελειώθησαν τὰ περὶ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἀγίας σύ-
 νοδος. πρὸ δὲ καὶ χρόνῳ τῆς βασιλείας αὐτῆς, οἱ ἐβραῖοι καὶ οἱ πέρ-
 σαι ἰδόντες τοὺς χριστιανούς ὅτι ἐπληθύναν. ἠνάγκασαν σαβώριον
 Βασιλεῖα Περσίας νὰ κινήσῃ διωγμὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν. καὶ ἔπει-
 τοῦ ἔκαμε καὶ πολλὰς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ἄλλας ἀνθρώπους ἐφόνε-
 σεν. ὅτε τὴν πρῶτην τῆς Χρυσῆς. μίαν ἡμέραν ἔκοψεν ἑπισκόπους καὶ
 κληρικούς ρ'. καὶ κοσμικούς ιγ'. χιλιάδες ὁ δὲ μέγας Κωνσταν-
 τῖνος ἐπέμψεν ἀποκρισιάρχους εἰς τὸν σαβώριον νὰ ἀρνήσῃ τὸς χρι-
 στιανούς καὶ παύσῃ τὸν διωγμὸν. ὁ δὲ σαβώριος οὐκ ἠθέλησε. τὸν
 δὲ καὶ β'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐκίνησε μετὰ βαρείας δυνά-
 μεως

μίως καὶ φουσάτου εἰς τὰ ἔθνη τὰ λεγόμενα Γερμανοὺς· καὶ σαο-
 μάτας· καὶ Γότθους· καὶ ἔκτισε γιγύσει πέντε τινος εἰς τὸν δοῦναβιν
 τὸν ποταμὸν· καὶ τῇ δυνάμει τῇ πνίου καὶ ζωοποιοῦ σαυροῦ ἐνίκη-
 σε καὶ ἐτρόπωσε πάντας· καὶ ἐφόνησε τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς
 ἄρχοντας αὐτῶν· καὶ κατέλυσε τὰ κάσρη καὶ τὰς χώρας αὐτῶν καὶ
 ἔταπείνωσεν αὐτοὺς πολλὰ· καὶ ἔγιναν δοῦλοι καὶ ὑποτελεῖς τῇ
 Ῥωμαίων· ἔκτισε καὶ κάσρον τὸ λεγόμενον δρεπαναὶν δὲ τιμῶν τῷ
 ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ, ὅτι ἐκείῃσαν τὰ λείψανα αὐτοῦ· καὶ τὸ
 κάσρον ἐκείνο τὸ ὀνόμασε ἐλενούπολιν εἰς ὄνομα τῆς ἁγίας μητρὸς
 αὐτοῦ ἐλένης· καὶ πάλιν ἔκαμε πόλεμον καὶ ἐνίκησε καὶ ἠφάνισε πολ-
 λὰς μυριάδας Τατάρων, καὶ ἔκαμντους ὑποτεταγμένους τῇ Ῥω-
 μαίων· τῷ δὲ καὶ χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔγινε πέντα μεγάλη
 εἰς τὴν αἰατολίαν καὶ ἐστρατίσεν πολὺν καιρὸν· ὥστε τὰ χωρία ἐξέρ-
 κησαν· καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγροκώθησαν καὶ ἰδίωχον ἕνας τὸν ἄλλον
 καὶ ἐκούρσευαν μέσα εἰς τὰ κάσρη· καὶ ἔτρεχαν εἰς τὰς ἀποθήκας
 τῶν Σιταρίων καὶ ἄρπαζαν εἴ τι εὐρίσκον καὶ ἔφυγον· καὶ ἐπουλήθη
 τὸ Σιτάρι δουκάτα ἀργυρὰ τετρακόσια· καὶ οὐδ' ἕως εὐρίσκειτον·
 καὶ ἀπέθνησκον εἰς ταῖς στρατίαις γυναικες, ἀνδρες, νέοι, γέροντες· καὶ
 καμίαν βοήθειαν τροφῆς δὲν εἶχαν· τότε ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὡς
 ἤκουσε τὸ ἐλυπήθη πολλὰ· καὶ ἐπέμπε παταχοῦ βοήθειαν Σι-
 τάρει καὶ ἄλλα τροφήματα εἰς τὰς ἐκκλησίαις καὶ εἰς τὸ Μοναστήριον
 δὲ ξένους καὶ πτωχοὺς καὶ ὀρφανοὺς· καὶ δὲ ζώων τῶν ἱερῶν καὶ τῶν
 κληρικῶν· ἡ δὲ Καθολικὴ ἐκκλησία τῆς Ἀνπαχείας εἶχε κατ' ἔτος
 ἀπὸ τὸν βασιλέα δωρεὰν, Σιτάρει μὲν δὲ μισθὸς ἑκατὸν λ'· τῷ δὲ καὶ
 τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐγένετο εἰς τὴν Κύπρον σεισμός μέγας καὶ ἐχά-
 λασεν ἡ Σαλαμῖνη πόλις μεγάλη καὶ ἐχάθη λαὸς πολὺς ἀπὸ τὸν
 σεισμόν· τῷ δὲ λ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας, ἔκαμε τὸν Δαλ-
 μάπου Καίσαρα· καὶ ἦναι ἀπὸ τῆς στρατηγὸς ὀνόματι Καλόκυρος
 εὐγύνει ἀπὸ τῶν ὑποταγῶν τῆ βασιλείας καὶ ἰδυνάστευσε ἐν γένει
 αὐτοῦ εἰς τὴν Κύπρον τυραννικῶς οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐπολέμησαν
 καὶ ἐπάσαντον μέσα εἰς τὸν Τάρσον τῆς Ἀρμενίας καὶ ἐφόνησαν αὐ-
 τὸν καὶ ἄλλους συγκοινονοῦντος καὶ ὁμοτρόπως τῆς ἐπιβουλῆς του·
 τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ἔφθασαν τὰ ἐγκαίνια τῆ μεγάλου Κωνσταντίνου
 οἱ λ'. χρόνοι· καὶ ὡρα τῆ μισσημερίου ἰφάνη ἐν τῷ αὐρανῷ ἄστρου
 φῶρ

πρὸς τὴν αἰατολίαν καὶ ἐξέβαινεν ἀπὸ τῆς ἀσέρος καπνὸς πολλὸς ὅ-
 σαν νὰ εἶχεν εὐγίνει ἀπὸ καμῖνι. καὶ ἔκαμιν ὁ βασιλεὺς ἔορτῃ με-
 γάλῃ. κατὰ τὸν δὲ τὸν καιρὸν ἐκέρσθαι οἱ σαρακηνοὶ τοὺς Πέρ-
 σας. οἱ δὲ Πέρσαι ἐμύυσαν πόλεμον καὶ μάχην πρὸς τοὺς Ρώ-
 μαίους. τῇ δὲ λ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐπέρασεν εἰς τὴν Νι-
 κομήδειαν δὲ νὰ παρῇ φουσαῖτα νὰ ὑπαγεῖ εἰς τὴν Περσίαν νὰ πο-
 λεμήσει. καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Νικομήδειαν ἀσθενήσας ἀπέθανεν. ἔζησε
 δὲ χρόνους ξ'. καὶ ἐβασίλευσε χρόνους λ' α'. καὶ μελέας ι'. ἔγραψεν δὲ
 δὲ Διήκλῳ καὶ ἀφῆκε τὴν βασιλείαν εἰς τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ. εἰς
 Κωνσταντῖνον. εἰς Κωνσάντον καὶ εἰς τὸν Κῶνσα. καὶ τῷ Κωνσταντῖνῳ
 ἔδωκε τὴν αἰατολίαν ὅλῃν, καὶ τὸ κάστρον ὁ ποῦ ἐκπτεσε τὴν Κωνσταν-
 τινέπολιν. τὸν δὲ Κῶνσα ἔδωκε ταῖς Γαλίαις ἡγοιεν τὴν Ρώμην
 ὅλῃν τὴν Ἰτάλιαν. τῇ δὲ Κωνσταντῖνῳ ἔδωκε τὰς αὐτὰς Γαλίας καὶ
 τὰς Βρετανικὰς νήσους. καὶ τὴν δὲ Διήκλῳ ἐκείνῳ τὴν ἔδωκε τὴν
 πινδυματικὴν τῆς βασιλείας τῆς ἀδελφῆς τῆς βασιλέως, ἡγοιεν
 τὴν μεγάλην Κωνσταντῖνῳ δὲ τὸν ὁ ποῖον δὲν ἔξωρεν ὁ βασιλεὺς πῶς
 εἶναι αἰρετικὸς καὶ βοηθὸς τῆς Ἀρείε. καὶ ἐπαρηγγεῖλε νὰ μελὼ τὴν
 δώσῃ πινὸς μόνον τὸν υἱόν τε τὸν Κωνσάντον εἰς τὰς χεῖρας του. ὁ δὲ
 Κωνσάντος ἦλθεν ἀπὸ τὴν αἰατολίαν καὶ ἤφερε τὸ λείψανον τῆς πα-
 τρός αὐτοῦ μετὰ πάσης βασιλικῆς τιμῆς εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν.
 καὶ ἔθαψαντο ἐν τῇ ναφ' τῆς ἀγίας Ἀποστόλων. ὁ δὲ πινδυματικὸς
 ὑπαῖχον εἰς τὸν Κωνσάντον λέγειται ὅτι εἰσε τὴν δὲ Διήκλῳ. ὡς ἴδεν
 αὐτὸν ἐχαρὴ μεγάλως. καὶ εἶχεν αὐτὸν εἰς τὸ παλάτιον αὐτοῦ εἰς μεγά-
 λην τιμὴν καὶ ἐτίματον ὡς πατέρα αὐτοῦ.

Βασιλείας τῆς υἱὸν τῆς μέγαλου Κωνσταντῖνου.

Κωνσταντῖν βασιλεία.

ΜΕτὰ τὸν ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνσάντος ἀπόκτιστος
 κόσμου, ἔω κ θ'. χρόνοι ἀπὸ δὲ Χρестоῦ κ θ'. καὶ ἐβασί-
 λευσε χρόνους κ δ'. τῇ δὲ α'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἦλθε
 Σαβώριος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας μετὰ δυνάμειος μεγάλης εἰς
 τὴν Μεσοποταμίαν δὲ νὰ παρῇ τὴν νισίβιν πόλιν τὴν μεγάλῃν.
 καὶ ἔκαμε τέχνας μεγάλας ἡμέρας ξ γ'. καὶ δὲν ἐδιωκίθη νὰ τὴν
 παρῇ. εἶχε δὲ ἡ νισίβι ἀρχιερεῖα ἀνδρωπὸν ἄγιον καὶ τῷ θεῷ δούλον
 ὀνόματι Γάκωβον. καὶ δειθεῖς τῷ θεῷ κατὰ τῷ Σαβωρείου ὡς τῷ

δαύμα-

θαύματος ἔπειτα εἰς αὐτὸν τὸν σαβώρειον ὄργη παρὰ Θεοῦ πένει
 καὶ θαυμαστὸν καὶ ἀπίθανον πολὺν μὲν ἐκείνους ἀνθρώπων. καὶ ἐγύ-
 ρισαν κακῶς εἰς τὰ ἱσπῆτια αὐτῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖος πολ-
 λὰ παρὰ τῇ μιᾶς τοῦ πνευματικῆς ἀκρόας καὶ καταπειθεῖς ἔπε-
 σεν εἰς τὴν αἵρεσιν τῆς Ἀρείου. καὶ ὡς ἔμαθε τὸτο ὁ Ἀρειὸς ἐχαρῆ
 πολλὰ. καὶ ἐκέλευσε τῷ ἀστυνόμῳ πνευματικῶς νὰ κἀμῃ κα-
 θετρόπον πρὸς τὸν Βασιλέα νὰ δεχθῇ αὐτὸν καὶ νὰ τὴν τιμήσῃ. ὁ δὲ
 ἀνόσιος πνευματικὸς ἐπῆρε συμβουλιᾶς ἐκείνους τὸν Νικου-
 μέριον. καὶ ἄλλων ἐκείνους ἀρχόντας τῇ παλατίῳ ἀρετικῶς οὐό-
 φρονας αὐτῶ καὶ τῷ ἀδελφῷ Ἀρείῳ σκοδὴν ποιητὰ καὶ κατοικητήρια
 τῷ ὁμοβόλου. καὶ ὑπῆγε εἰς τὸν Βασιλέα παρακαλῶντας νὰ δε-
 χθῇ τὸν Ἀρειὸν νὰ εἶναι μέσῳ εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν καὶ νὰ τι-
 μήσῃ αὐτὸν ὁ Πατριάρχης καὶ νὰ συμφορήσῃ μετ' αὐτοῦ. οὕτως ὁ Βασι-
 λεὺς ἐδεχθη αὐτοὺς ἀσπασίως. καὶ ἐτόξευεν αὐτοὺς ὅτι νὰ κἀμῃ. καὶ
 εὖ ἐκέλευσεν Ἀλέξανδρον τὸν τότε Πατριάρχην Κωνσταντινῆς πό-
 λιος. ὅτι νὰ δεχθῇ τὸν Ἀρειὸν καὶ νὰ τὸν κἀμῃ καὶ Πρωτοπλάτῳ τῇ
 μεγάλης ἐκκλησίας. καὶ νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ ἐκ διδασκαλῶν εἰς τὰ
 διδασκαλεῖον τῇ Κωνσταντινῇ πόλει. καὶ νὰ συμφορήσῃ μετ' αὐτοῦ.
 ὁ δὲ Πατριάρχης ὡς εἶδεν ὅτι ἔπρεπε τῷ ἐκείνους ὁ Βασιλεὺς ἰσχυρῶς
 καὶ ὑπῆγε σωματικῶς εἰς τὸν Βασιλέα καὶ λιγυρῶν κράτις βασι-
 λεὺς πένει τὸ μέγεθος καὶ ὁ ὀρεσμός ὁ ποῦ καὶ ἐστὶν ὡς περὶ τῷ Ἀ-
 ρεῖῳ. αὐτὸς ὅλος ἦτον δεχθεὶς τῇ ὁμοβόλου. καὶ αὐτὸν διέχευε καὶ
 οὐδεὶς καὶ ἐκεῖ νὰ τὸν δεχθῇ καὶ νὰ γένοιτο τὸτο βασιλεὺς δὲν διόσκει
 ἐγὼ εἶναι ὁ πᾶς ἀνταρκατισμὸς τῶν ἀνιόντων Θεοφόροι πατέρες.
 καὶ καὶ ἐκείνους μετὰ τὸν δεχθῶ. διότι δυο φορὰς ἐκείνους καὶ θυρη-
 μῶν καὶ διωγμῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τῇ Χρестоῦ καὶ ἀπο τοῦς
 χριστιανῶν. καὶ ἐγὼ μὲν καὶ θυρημῶν ἀνθρώπων νὰ λειτουργήσω
 δὲν ἡμπορῶ. ἀλλὰ εἰς αὐτὸν ἕνα κοσμικὸς καθὼς τὸ ἡγάπησα
 καὶ μοναχότου. τότε ὁ βασιλεὺς μετὰ θυμῶν ἀπεκρίθη. ὅτι ἐγὼ θέ-
 λω κραξέαι σιωδὸν καθὼς καὶ ὁ πατήρ μου νὰ ἴδωμι πᾶς τοιαύ-
 τῳ ὑποδοσιν. πλὴν τότε αὐτὸν δὲν τὸν δεχθῆς καὶ σαλκόσας θύλας
 τὸν δεχθῇ. καὶ ὁ Πατριάρχης ἀπεκρίθη. ἵνα καὶ σιωδὸν σιωδῆς
 ὁ βασιλεὺς ἐλπίζω ἐκ Θεοῦ ὅτι ὡς λέγω ἐγὼ ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ χει-
 ρηγήσῃ, οὕτως δελεῶ εἰπεῖς ἐκείνους ἀρχιερεῖς τῆς σιωδὸν ἐκείνης.

ὁμοῦς τότε ἤξερε ὅτι ἐγὼ δὲν συλλειτουργῶ μετ' αὐτῆ τῆ ᾠδῆς μου . καὶ εἴτι ὁρίσῃς νὰ κάμῃς εἰς ἐμὲ κάμει . ἀμὴ ἐγὼ τὸν νόμον μου δὲν ᾠδῶ βαίνω . καὶ οὕτως ἐλγῆκεν ἀπὸ τὸν βασιλεῖα καὶ ὑπάγει εἰς τὸ κελίον του . ὁ δὲ βασιλεὺς ἐβιάζετο ὑπὸ τῆ ἀσβεστῆς πινδύμα-
 τικοῦ καὶ τῆς σιωδίας τε πολλὰ νὰ συμφορέσῃ τὸν Ἀρείου ὁ Πα-
 τεριάρχης . ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας αὐτῆς ἐγραψεν ἐπιστολὴν . ὅτι ὁ-
 ποῖος ἀρχιερεὺς θελήσει νὰ συμφορέσῃ μετ' αὐτῶν Ἀρείου νὰ ἔχῃ τὸν
 θρόνον αὐτῆ . καὶ ὁποῖος δὲν εἴρξει νὰ εἶναι ἔξω τῆ θρόνου . ἐκλύου-
 σε δὲ καὶ τὸν πατριάρχην ὅτι εἰ μὲν θελήσει ὅτι τὴν αὐρεὶον νὰ λει-
 τουργήσῃ μετ' αὐτοὺς ἀρχιερεῖς , καὶ νὰ συμφορέσῃ μετὰ τῆ Ἀρείου
 ἡ δὲ καλὸν . εἰ δὲ καὶ αὐτὸς νὰ εἶναι ἔξω τῆ πατριαρχικοῦ θρόνου .
 καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὅσοι εὐρέθησαν . ἐκεῖ ἔξω ἀπὸ τοὺς θρόνους τοῦ , νὰ
 εἶναι . τότε ὁ Πατριάρχης ὡς εἶδε τὴν ἀπόφασιν τῆ βασιλείας ὅτι εἶ-
 ναι βέβαια καὶ ἀμετάτρεπτος ἐρῆξετο εἰς τὸν Θεόν . καὶ τὴν νύκταν
 ἐκείνην τῆ σαββάτου ὑπῆγε μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸ ἅγιον
 βῆμα καὶ μετὰ δακρύων ἐπαρακάλει τὸν Θεόν . ὅτι εἰ μὲν εἶναι ἄξιός
 ὁ Ἀρείος , οὕτως καὶ νὰ λειτουργήσῃ καὶ νὰ τὸν Ἀποκαλύψῃ . εἰδὲ
 καὶ εἶναι ἀν' ἄξιός τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας νὰ τὸν ἔξω λωθρῶσῃ ἀπὸ
 τὸ ᾠδῶσαν τῆς γῆς διὰ νὰ μὴ μολυνῇ τοὺς χριστιανούς . καὶ ὕψως
 ὁ πατριάρχης ἐδίδετο . ὁ δὲ ψεῦδος πνευματικὸς ἐκλύουσε τῆ Ἀρείου
 ὅτι νὰ ἐτοιμασθῇ νὰ λειτουργήσῃ αὐρεὶον μετὰ τῆ Πατριαρχικοῦ καὶ
 τῆς ἀρχιερέων . καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐπέρασεν ὁ Πατριάρχης Ἀρείος
 ἐτοιμαζόμενος διὰ νὰ λειτουργήσῃ . ὅπως δὲ ἦλθεν ἡ ἡμέρα καὶ ἡ γ-
 γισεν ἡ ὥρα τῆς λειτουργίας . ὁ Πατριάρχης περισσοτέρως ἐδίδετο τῷ
 Θεοῦ μετὰ πολλῶν δακρύων . καὶ ὁ ἀκούμπος ὀφθαλμοὶς τῆ Θεοῦ
 ἔωρε εἶδε τὸ ἀμετάθετον τῆς ψυχῆς τῆ Ἀρείου . καὶ οἰκονόμησε τῷ
 ὅτι ὑπῆγινοντας εἰς τὸ Πατριαρχεῖον διὰ νὰ λειτουργήσῃ ἐσεβῇ
 εἰς ἕνα πέπλον ὁποῦ ἦτον χωριστὸς εἰς τὴν ἄκραν τῆ Παζαρείου νὰ κά-
 μῃ τὴν ἀσθαλίαν χρεῖαν αὐτῆ . καὶ ὡς ἐκάθισεν ὡς τῆ θαύματος
 ἐντὶ αἷμα ἀνοίξε ὁ πατὴρ αὐτῆ καὶ ἐχύθησαν ὅλα τὰ ἐντόδια . ἐν-
 τερα . σφοδρῶς . καρδίαν . καὶ τίποτε δὲν ἀπόμεινε μέσα . μόνον ἀπῆρ-
 ξεν ἐκεῖ κακῶς τὴν μιανὰν ψυχὴν αὐτῆ , καὶ ἐπαρίδωκεν αὐτὴν τῇ
 διδασκαλίᾳ αὐτῆ διαβόλου καὶ τῆς σιωδίας αὐτῆ . καὶ ἔβαλεν
 αὐτὴν εἰς τὸ πῦρ τοῦ ἀσβεστοῦ . ὁ δὲ Πατριάρχης καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὡς
 εἶδαν

εἶδαν αὐτὸν ὅτι ἀργεῖ καὶ δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὸν φόβον τῆ βασιλείας
 ἔσειλαν εἰς τὸ ὁπλίτη ὁ ποῦ ἐκαθίζετον καὶ τὸν ἐγυρόσαν . καὶ ὡς δι-
 τὸν ἥυραν ἐκεῖ ἔρχοντο οἱ ἀπτεσάλμυροι παρὰ τῆ Πατριάρχης
 ἱερωνύμους τῆς αἰθρώπτες ἀπὸ τόπον εἰς τόπον ὁ πῦ ἔρχοντοσιν μὴ
 πως εἶδαν αὐτὸν . καὶ ἔπος ἕνας αἰθρώπτος θεοσεβῆς εἶπε πρὸς αὐ-
 τῆς . ὅτι ἐγὼ εἶδατον ὁ πῦ ἐσέβη εἰς τὴν ἀνάπαυσιν τῆ φόρου . καὶ
 ἔπος ἔδραμαν ἐκεῖ καὶ τὸν ἥυραν καταδεδικασμὸν τὰ ἐντοδία
 αὐτῆ ὅλα ἐξοργισμῶν , καὶ αὐτὸν ἀποθαμνόν ἐβρωμισμῶν . ἰδόν-
 τες δὲ αὐτὸν ἐθαύμασαν πολλὰ ὅλοι καὶ ἐφείξαν . καὶ ἔδραμαν εἰς τὸν
 πατριάρχην καὶ αἰγγυεῖλαν τὴν δικαίαν κρίσιν τὴν φοβερὰν τῆ
 θεοῦ ποῦ ἔκαμν εἰς τὸν Ἀρειον . καὶ ὡς ἤκουσαν ὁ Πατριάρχης καὶ
 οἱ ἀρχιερεῖς . καὶ ὅλοι ὁ χρεῖσιν οἱ λαβαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα .
 καὶ τὸν θεοῖ ὁλοφύχως μετὰ δακρύων ἠνυχαρίσθησαν . ὁ δὲ ἀλιτή-
 ριος ὁ πνύματικὸς καὶ ἡ συνοδία του πολλὰ ἐκαπσχμῶθησαν . ὁ
 μὴ ἔχοντες τὴ εἶπεν ὅλα τὸν βασιλέα , ἔλεγον ὅτι φυσικὸν θάνατον
 ἔλαβεν . ἀλλὰ ψούδως ὡς ἐχθροὶ τῆ θεοῦ καὶ τῆς ἀληθείας τῆτο ἔλε-
 γαν . ὅμως ἠλευθερώθη ἡ ἐκκλησία τῆ θεοῦ ἀπὸ τὸν ἀσεβέστων
 Ἀρειον καὶ ἀπὸ τῆς πειρασμοῦ καὶ συγχύσεως αὐτῆ . καὶ ὁ πατριάρ-
 χης μετὰ τῆ ἀρχιερέων καὶ μετὰ πάντων τῶν ἱερωνύμων ἱλεπούρ-
 γησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εὐχαριστοῦντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν κύριον
 ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστόν . τῆ δὲ β'. χρόνῳ τῆς αὐτῆ βασι-
 λείας οἱ στρατιῶται ἐφόρευσαν δαλμάτιον τὸν Καίσαρα . καὶ οὔτε μὲ
 τὸ θέλημα τῆ βασιλείας ἦτον . αὐτὴ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τῆτο δὲν ἠθέλη-
 σε . τῆ δὲ γ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆ βασιλείας Κωνσταντῖνος ὁ ἀδελφὸς
 αὐτῆ τῆ βασιλείας , ἐπῆρε φεσάτα καὶ ὑπῆλθον εἰς τὰ μέρη ὁ πῦ ἔβα-
 σίλευεν Κῶνσας ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ νὰ πολέμησῃ μετ' αὐτῆ καὶ πολέ-
 μου γλυκομῶν ἐφόρευσαν αὐτὸν τὸν Κωνσταντῖνον οἱ στρατιῶται . καὶ
 ἔβασίλευσε Κῶνσας μόνος του εἰς ὅλην τὴν δύσιν . Κωνσταντῖος δὲ
 ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνου πόλεως παρίδωκε τὸν Γάλλον καὶ τὸν Ἰν-
 λιανὸν τοὺς ἐξαδελφους αὐτῆ εἰς πωδίσιν ζευγμάτων εἰς μίαν
 χώραν ὀνόματι μακελλὴν πλησίον Καισαρείας τῆς Καπαδοκίας .
 τῆτος ὁ Γάλλος καὶ Ἰουλιανὸς ἦσαν υἱοὶ Κωνσταντίνου τῆ ἀδελφῶ
 τῆ μεγαλου Κωνσταντίνου . πρῶτοι ἐξαδελφοὶ Κωνσταντῆ τῆ βα-
 σιλείας καὶ Κῶνσα . καὶ Κωνσταντίνου . οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ ὁ Γάλλος

καὶ ὁ Γουλιανὸς ἐγένοντο καὶ αἰαγνῶσαι ἤκουον δὲ κηνοὶ εἰς τὸν Ἀν-
 πόχειαν. καὶ ἐπεσφύκησαν οἱ δυοὶ νὰ κτίσων ἀκκλησίαν εἰς ὄνομα-
 τὴν ἁγίης Μάρμας. καὶ τὸ μερπκὸν ὁ ποῦ ἔτυχε νὰ κητίζει ὁ Γουλια-
 νὸς. ἡ γῆ δ' ἐν τὸ ἐδέχετο. ἀμὴ ὅσον ἐκτίζεν ὁ λαὸς τὴν ἡμέραν τὴν νύ-
 κτα ἐπιπτε καὶ οὐρείσκετον χαλασμήρον. ἴδε καὶ τὰ ἀψυχα ἐκείνα, αἱ
 πέτρες τὰ μαρμαρα καὶ ἡ ἀλλη ὕλη ἐπορευινοῦσαν τὴν πονηραῖτον
 ψυχὴν καὶ θεομιστὴ γνώμην τὴν καταραμένην. οὗτος ὁ Γουλιανὸς
 ἐκοψε καὶ τὰ μαλῖα αὐτῆς ὑποκρινόμενος τὰ χαλὰ Καλὸν γεικὸν σχῆ-
 μα καὶ ἀσκητικὴν πολιτείαν. καὶ ἐκατέβη εἰς τὰς ἀδελφείας καὶ ἐκεῖ
 μαίθανε τὸ μάθημα μετὰ τῆς μεγάλου βασιλείου καὶ ἔσοντας νὰ ἐ-
 πιθυμῇ νὰ λάβῃ τὴν βασιλείαν ἐπεριπάτηε εἰς πᾶσαν γῆν τῆς
 ἑλλάδος. καὶ ἐγύροσε Μαντεῖς καὶ Μάγους καὶ Ἀστρονόμους νὰ μάθῃ
 ἀπεκείνης αἰεῖναι καὶ βασιλοῦσιν. καὶ ἐκεῖ ἦν ἕνα ἀνδραποπὸν πο-
 νηρὸν καὶ ἀσεβὴ καὶ ἑλλῆνα. ὁ ὁποῖος ἐπῆρεν αὐτὸν καὶ ὑπῆλθεν καὶ
 ἐμπῆκαν εἰς ἕνα ναὸν τῆς ἀγυστάτων εἰδώλων. ὃ ἐκατέβησαν κα-
 τὰ εἰς τὰς σκοτεινοὺς τόπους καὶ ἔκραξε τοὺς δαίμονας καὶ ἦλθαν
 μετὰ δόξης καὶ φαντασίας μεγάλης. καὶ ὁ Γουλιανὸς ὥσαν τοὺς ἰδέν
 ἐφοβήθη καὶ ἐν τῷ ἅμα ἔκαμε τὸ σημεῖον τῆς πνίμου καὶ ζωοποιου
 σαυροῦ εἰς τὸ κορμὴν. καὶ τῆς ὥρας ἐγένοντο ἄφαντοι οἱ δαίμονες
 ἀπὸ ἐμωροσθεν αὐτῆς. ὁ δὲ Μάγος ἐνόησε τοὺς δαίμονας ὅτι ὁ φῶ-
 βος τῆς ἐρεῖ τὰς εἰδώλῳ. ὃ ἐνείδῃσε τὸν Γουλιανὸν δὲ καὶ ἔκαμν αὐτὸ
 τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον δὲν διώκοντα ἵνα τὸ ἰδέν διότι τὸ μισοῦν πηλὰ.
 καὶ δὲ τὸ δὲν ἠθέλαν νὰ σταματήσων μόνον ἐφυγαν. καὶ ἔπειτα ὑπῆ-
 γε δευτέραν φοράν ὁ Γουλιανὸς εἰς τὸν Μάγον νὰ τὸν ἐρωτήσῃ περὶ
 τῆς βασιλείας. καὶ πάλιν ὁ Μάγος ὑπῆλθεν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον καὶ
 ἔκραξε τοὺς δαίμονας. καὶ ὁ Γουλιανὸς φοβηθεὶς ἔκαμε πάλιν τὸ
 σημεῖον τῆς σαυροῦ. καὶ διεσχορπίσθησαν ὡς καὶ τὸ πρότερον καὶ
 ἐφυγαν. τότε ὁ Γουλιανὸς ὅ γῆκεν ἀπὸ ἐκεῖ. καὶ πάλιν μετὰ ἡμέρας
 ὑπῆλθεν εἰς τὸν Μάγον. ὁ δὲ Μάγος ἀπεδίωξε αὐτὸν λέγων περὶ
 τῆς σημεῖος ὅτι καίμιν, αὐτοὶ δὲν θέλουν νὰ τὸ βλέπουν ὅτι ἔχθραν με-
 γάλῳ ἔχεν. ἀμὴ λέγειτε ὁ Μάγος, ἀνέβη νὰ μάθῃς δὲ τ' ἐκεῖνο
 ὅτι νὰ εἶναι εἰς τὸν νοῦν σου καὶ ὅτι θυμῶς μὲ ἄλλον τρόπον δὲν τὸ
 μαθαίνεις ὅτι ὅπως νὰ φέρεις συκοφάνειαν τοῦ Ἀρσενικοῦ ὁ ποῦ νὰ
 εἶναι σφραγισμὸν τῆς ὥρας. τότε μετ' αὐτὸ θέλωσε εἰπεῖ πᾶσα παρὰ γ-
 μα.

μα. εἶδ' ἡμῖς ἀλέως, τίποτε δένου λέγουσι. καὶ τὸτο εἶπεν ὁ Μάγος πρὸς τὸν ἀσεβέστατον Γουλιανὸν ὅτι νὰ τὸν φέροι εἰς τὸ θέλημα τοῦ νὰ κάμῃ τὸν φόνον ὅτι νὰ παραχωρήσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἡ δυνάμις τῆς πνιίου σαυροῦ ἀπ' αὐτὸν. διότι λέγει ὁ Θεὸς Παῦλος πρὸς Κορινθίους, ἀδελφοί ὁ λόγος ὁ τῆς σαυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἔστι. τοῖς δὲ σωζομένοις δυνάμις Θεοῦ ἔστι. καὶ ὁ Γουλιανὸς ἠδυνάμηντο πολλὰ ἀπὸ τὸν διδάσκαλον αὐτῆς τὸν ὁρξόβουλον. καὶ ἰδὼν ὁ Θεὸς πλεόρυνεν τῆς μιανῆς ψυχῆς αὐτῆς ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτὸν. καὶ ἤνυρεν αὐτὸν ὁ ὁρξόβουλος εἰς ἁδείαν καὶ ἐπῆρετον εἰς τὸ θέλημα τοῦ ἐκνεύσετον. καὶ ἔκαμην αὐτὸν καὶ ἔσφαξεν ἕνα παιδί ἀπὸ τῆς δούλου τοῦ καὶ ὠγαλέ το σκυτίου. καὶ ἐπῆρετο εἰς τὸ χρεῖτον καὶ ὑπῆγε καὶ ἤνυρε τὸν Μάγον. καὶ ὡς τὸν ἰδὼν ὁ Μάγος ἔλαρ. τότε τῆ λέγει ὅτι πλεόρυνε τοῦτ' ἐλεῖ πληρωθῇ ἡ ὀπίσθυσός σου. καὶ ἔτας τὸν ἐπῆρε καὶ ὑπῆγαν εἰς τὰς τόπους ἐκείνου τοὺς παρώτους. καὶ ἦλθεν ὁ μέγας ὁρξόβουλος μὲ τὸ τῆμα καὶ ἰδὼν αὐτὸν καὶ φοβηθεὶς ἔκαμε τὸ σημεῖον τῆς πνιίου σαυροῦ. ἀλλὰ πλέον εἰς αὐτὸν δὲ ἴσχυσεν. ἔσονται ὁ πού ἔκαμε φόνον καὶ ἀνεχώρησεν ὁ Θεὸς ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἔγινεν ὁλος ἀφίερωμα καὶ ὄργισεν τῆ ὁρξόβουλου ὁ ἔξενος Χριστὸς. τότε εἶπαν οἱ πατέρες αὐτῆς οἱ δαίμονες ὅτι πῶς θέλει βασιλεύσῃ. τῆ δὲ τετάρτῃ χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας τῆς Κωνσταντίνου, ἐνομοθέτησεν αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός του ὁ Κωνσταντίνος οἱ δύο βασιλεῖς. ὅτι ἑβραῖος δὲ λον ποτὲ νὰ μὴ ἀγοράζῃ. εἰ δὲ καὶ ἀγοράσῃ καὶ τολμήσῃ νὰ τὸν περὶ τὴν νὰ τὸν κάμῃ ἑβραῖον, τῆς ὥρας νὰ κόπῃ τὸ κεφάλι του. καὶ τὰ πράγματα τοῦ νὰ γίνονται ἀφεντικά. τῆ δὲ ἑ. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας, ἐσείετο ἡ Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη μέγαν σεισμὸν ἡμέρας τρεῖς. καὶ ἐκινδυνώδουσε μέγαν νὰ καταποντιθῇ. τῆ δὲ ὅ. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ὑπῆγε καὶ ἐνίκησε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων νίκη μέγαν. Σαβώριος δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Παρσίας πάντοτε ἐπείραζε τοὺς χριστιανούς ὁ πού εἶχεν εἰς τοὺς τόπους αὐτῆς ἀδίκως, καὶ τὰς ἰσχυροφάντας καὶ τοὺς ἀπειδίωχεν. ὁ δὲ Κωνσταντίνος ὁ ἀδελφός τῆς Κωνσταντίνου βασιλείας, ἐπολέμησε μετὰ τῆς φραγκῶν τῆς ὁδοῦς πόλεμον μέγαν. καὶ ἐνίκησε καὶ ἐκατέλυσε αὐτῆς. καὶ πολλὰ κάσρη καὶ χώρας καὶ πράγματα αὐτῆς παρέλαβε. ἐγένετο δὲ πάλιν σεισμὸς μέγας εἰς τὸ κύκλον. καὶ ὅσα ἔμειναν ἀπὸ

τὸν

τὸν πρῶτον σεισμὸν εἰς τὴν Σαλαμῖνι τότε ἐκατάπεσαν. καὶ λαὸν
πολυὺ ἐφόνδσαν. τῷ δ' ε' ζ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας, σεισμὸς
μέγας γέγονε καὶ ἐκαταποντοῦσθαι ἡ Νεοκαισαρεία. μόνον δὲ ἡ ἐκ-
κλησία καὶ ὁ ἐπίσκοπος διεφυλάχθησαν καὶ ἄλλοι ὀλίγοι ἀνθρώ-
ποι, αἱ δὲ οἱ ἑπταλοιοὶ ὅλοι ἐκαταπλακώθησαν ἀποκάτω εἰς τὰ ὄ-
σσηπα ὅπου ἐχάλασαν. τῷ δ' η'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐγένε-
το σεισμὸς μέγας καὶ κατέπεσε τὸ νηοί τῆς Ῥόδου. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
ἐπολέμησαν μετὰ τοὺς Πέρσας καὶ πολλὰς ἐσφαξαν Πέρσας. τῷ
δ' θ'. χρόνῳ ἐφθάρη ἀπὸ τὸν σεισμὸν τὸ θυρράχιον τῆς Δαλματίας.
καὶ ἡ Ῥώμη ἐσεΐστο τρεῖς ἡμέρας καὶ ἐκινδύνωσε πολλὰ. καὶ δώ-
δεκα κάσρη μεγάλα κατεποντοῦσθαι τῆς Γαλατίας. τῷ δ' ι'.
χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας. ὑπῆρχε ὁ βασιλεὺς εἰς σελδούκειαν πό-
λιν τῆς συρίας καὶ ἐκοψέ βοιευὸν πολὺ καὶ ἐκαυε λιμὸς. καὶ αὐτὸν
τὴν σελδούκειαν τὴν ἐκτίτεν καλότερα καὶ σφερώτερα ἐκτίτε καὶ ἄλ-
λῃν χώραν εἰς τὴν φοινίκην καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Κωνσταντίαν εἰς
τὸ ὄνομάτου. ἐκάλουν δὲ ταύτην πρότερον Ἀρταρόδον. τῷ δ' ια'.
χρόνῳ ἐκλειψίς ἐγένετο ἡλίου ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, καὶ τοσοῦτον
ἐσκοπίσθαι ὁ ἥλιος ὥστε καὶ οἱ ἀστέρες ἐφανήσαν εἰς τὸν ἕρανὸν κα-
θὼς καὶ τὴν νύκτα. τῷ δ' ιβ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐγένετο σει-
σμός μέγας εἰς τὸ βερούκη καὶ ἐχάλασε τὸ περισσότερον μέρος. καὶ
πολλοὶ αἵρεται ἀπὸ τὸν φόβον τῆς σεισμῶ ἐφυγαν καὶ ἐπῆγαν εἰς
τὴν ἐκκλησίαν τῇ χειρῶν καὶ ἐφυλάχθησαν ἐκεῖ καὶ ἐγλύτωσαν
ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ. ὅτι ὑπέσχεθησαν νὰ γένουσι δούλοι χειρῶν
νὰ φύγου ἀπὸ τῆς αἵρεσιν, καὶ οὕτως ἐποίησαν. τῷ δ' ιγ'. χρόνῳ ὁ
βασιλεὺς τὸν πρῶτον ξάδελφον αὐτῆς Γάλλον Καίσαρα ἐπίησε καὶ
ἀνέφικησε. καὶ Κωνσταντῖον μετονόμασε καὶ ἐπεμψεν εἰς τὴν ἀνατο-
λίαν. τῷ δ' ιδ'. χρόνῳ οἱ ἐβραῖοι οὗ ἦσαν εἰς τὰ ἱερουσόλυμα καὶ
εἰς ὅλην τὴν Πιλαστίνην ὑπερηφανώθησαν εἰς τὸν ἑαυτὸν τοὺς. καὶ
ἀθέτησαν τὸν βασιλέα. καὶ ἐφόνδσαν πολλοὺς ἑλλήνας καὶ Σαμα-
ρίτας. καὶ ἑκάστην πανταχὲ πολλὰ κακὰ. Ἐκείσας ταῦτα ὁ βασι-
λεὺς ἀπέσειλε. φουσαῖον καὶ κατέσφαξεν αὐτοὺς πύς ἀσεβεῖς αὐ-
τοὺς ἐβραῖους, σιὺ γυναιξὶ καὶ τέκνοις. καὶ ἐχάλασε καὶ τὸ κάστρον ὅ-
σα ὁσσηπα κατέκαψεν. τῷ δ' ιε'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐξό-
ρει τὸν μίγαν Ἀθανάσιον εἰς τὴν ἐγλιτέραν. καὶ ἐχειροτονήθη φέ-
λξ

λιξ ἀν' αὐτῶ. τὰ δὲ ἐν. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας Γάλλος ὁ με-
 τανομαθεὶς Κωνσάντος ἐφάνη δόκιμος εἰς τοὺς πολέμους καὶ ἐ-
 παταξεν ἔθνη πολλὰ. κατέλυσε πολλὰς μυριάδας τῶν πεισῶν.
 καὶ ἔπεισεν εἰς ὑπερηφανίαν καὶ ἐδοξάσθη μεγάλως. καὶ ἐσράφη εἰς
 τυραννίδα καὶ ἐγένετο ἄπιστος καὶ ἐπὶ βουλος εἰς βασιλείαν τὸν Κωνσάν-
 τον. καὶ ἐκράτησεν ἀπαύτως. καὶ ἐφόνδισε δύο μεγάλους στρατηγούς
 τῆς ἀνατολῆς τὸν Δομετιανόν. καὶ τὸν Μάγνον. διότι ἦσαν πιστοὶ τῇ
 βασιλείῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑποσεύλας φησάτα ἐπολέμησε καὶ ἐπία-
 σεν αὐτὸν. καὶ ἤφιραι αὐτὸν ἐμφορῶσιν αὐτῶ. καὶ πολλὰς ὕβρεις καὶ
 ὀνειδισμούς εἶπεν αὐτὸν. τότε ὤρισε καὶ τὸν ὑπὴγαν εἰς τὸ νηοὶ τῆς θα-
 λαμῶδος καὶ ἐκέει τὸν ἐφόνδισαν. καὶ Γουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶ ἐ-
 βαλὲν εἰς φυλακὴν ὅσιν αὐτὸν θανατώσῃ. καὶ Θεοῦ παραχωρήσει
 ἐξήτησεν αὐτὸν ἡ ὀυσεβεία ἡ γεωργία τῇ βασιλείῳ καὶ ἐλύτρωσεν
 αὐτὸν ἀπὸ τὸν θάνατον τὸν καμνίαν. τὰ δὲ ἐν. χρόνῳ τῆς αὐτοῦ
 βασιλείας Πατριάρχου τὸς Γεροσολύμων Κυρίλλου ἐφαίνε τὸ ση-
 μέιον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῇ οὐρανῷ. τῇ ἡμέρᾳ τῆς
 Πεντηκοστῆς ὡς ὑπὲρ λαμπρόν καὶ φωτεινότατον θείαμα. ἡ πλω-
 μέριον ἀπὸ τῆς Γολγοθᾶ ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Χριστός. καὶ ἔως τῶ ὄρους
 τῶν ἱλαίων ὁ ποῦ ἀνελήφθη. καὶ γύρωθεν τῶ σταυρῷ ἐφαίνε Στέφανος.
 καὶ ἦτον ἡ θεωρία τῶ Στεφάνου καθὼς τοῦτον ὁ ποῦ φαίνεται εἰς τὸν ἡ-
 ρανὸν τὸν καυρὸν ὁ ποῦ βρέχει. τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἐφάνη καὶ εἰς τὸν βασι-
 λέα Κωνσάντον. τὰ δὲ ἐν. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐγένετο μέγας
 σεισμός εἰς τὴν Νικομήδειαν ὥρα τρίτη τῆς νυκτός. καὶ ἐκαταπον-
 τίσθη ὅλον τὸ κάστρον, καὶ πολλὰς ἀνθρώπους διέφθειρε. καὶ οἱ Πέρ-
 σαι παρέλαβον τὸ κάστρον Βελζαῖδην καλούμενον. καὶ καὶ πολ-
 λοῦ παφελθόντος ἦλθε λόγος εἰς τὸν βασιλέα ὅτι ὁ Γελιαὸς ἐφά-
 νη δοκιμώτατος εἰς τοὺς πολέμους. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τῆ το με-
 γάλως ἐταράχθη καὶ ἐλυπήθη ὅσιν αὐτὸν ἐκαμνὸν Κάισαρα. καὶ τὰ ἐν.
 χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας λαβὼν φουσάτα ὑπῆγε κατὰ Γουλιαν-
 οῦ, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ πον καλούμενον κρήναις. καὶ ἐκεῖ ἀδελφίαν
 ἀπέθανεν.

Βασιλεία Γουλιανῶ τῆ παραβάτου.

ΜΕ Ετὰ τῶτον Θεοῦ παραχωρήσει ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν βα-
 σιλεύει Γουλιανὸς ὁ παραβάτης. ὁ ὧς τῶ ἁγίου, ἀπὸ κη-

στως

σεως κόσμου, ἐων γ'. ἀπὸ δὲ τελευτῆς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σ' γ' καὶ κατ' ὥς ἀνῆλθεν ἐν βασιλείᾳ εἰς ταῖς Γαλλίας. ὁ ἀλιτῆρος τῆ αἰῶν ἐκείνῃ ἔπεισεν ἡ τρούλα τῆς ἀγίας τῆ θεῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ συνῆλθεν ἐν ταῖς πολυτίμηταις ὅσαι ἦσαν μέσαι. καὶ θεωροῦντες παρὰ νῆα ἀποθανὸν βασιλεὺς ἐξόρεσε τὰ βασιλικά δ' αὐτῷ ματα. καὶ ἀνέμασε τὸν ἑαυτοῦ βασιλεῖα φορέσαι καὶ τὸ σέμμα καὶ ἀπὸ τότε ἡ ἀρχὴ τῆ θεοῦ καὶ ἡ ἀγαθὰ πρὸς διδραμὴν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην εἰς τοὺς ἐλευθεροὺς χριστιανούς. διότι ἡθελησεν ὁ ἀσεβέστατος νὰ δεῖξῃ δ' αὐτῶν ὅτι εἰς αὐτὸν δικαίος καὶ ἀγαθός. καὶ νὰ δεῖξῃ τὸν Κωνσταντῖον τὸν βασιλεῖα ὅτι ἦτον ἀδίκος καὶ ἐχθρὸς τῆ θεοῦ. καὶ ἔσειλιν ὁρσιμὸν ὅτι οἱ ἐπισκοποὶ ὅπου ἦσαν ἐξορίσθαι καὶ διωγμοὶ ἀπὸ τῶν θρόνων τῶν νῆα ὑπαγένη καὶ θεῖνας εἰς τὸν θρόνον τοῦ ἀντιποδίσως. ἀπενεφάλησε δὲ τῶν ἄρχοντα τὸν εὐνῆχον εὐσεβιον, λέγοντας ὅτι εἰς αὐτὸν ἀγίος καὶ εἰς αὐτὸν ἀρετὴ νῆα λαύου πολλῆς. καὶ δ' αὐτὸν ὅλους τῶν εὐνούχους καὶ τῶν Μαγείρους εὐγάλε καὶ ἐδίδωξέτους. πῆτος ὁ ἀθεὸς ἐγίνεν ὁλος ὄργανον καὶ κατοικητήριον τῆ δ' αὐτοῦ, καὶ ἀρνήθη τὸ βάπτισμα καὶ ἔπεισε εἰς τὰ εἰδωλα. καὶ ἀρχισέφαιρα καὶ ἐλλῶνιζε. καὶ ἐμίσσησαν αὐτὸν οἱ ἀνθρώποι. πολλὰ. τότε οἱ Ἕλληνας ὁ πᾶς ἦσαν εἰς τὴν ἀνατολὴν ἦσαν ἀδειαν καὶ κενὴν καὶ ἔκαμιναν εἰς τῶν χριστιανῶν πολλὰ κακὰ καὶ πικρά. καὶ τῶντα μὲν ἐφρόνουν Γεωργιον τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. καὶ ὕβρισαν τὸ λείψανον αὐτῶν ἔβριαν μεγάλῃ. καὶ ἔβαλαν αὐτὸ ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ καμίλει καὶ τὸ ἐπούπεναν. καὶ ἔσμιξαν αὐτοῦ μετὰ κόκαλα τῶν ἀλσῶν καὶ τὸ ἔκαψαν καὶ τὴν σάκτῃ ἐλίχθησαν. καὶ πολλοὺς ἄλλους χριστιανούς ἐσφύρωσαν καὶ κατέσφαξαν. καὶ τὰ λείψανα πατροφίλου τῆ ἐπισκόπου συνθροῦντο ἀνέσκαψαν, καὶ τὰ μὲν ἄλλα διεσκορπίσαν, τὴν δὲ καὶ φάλιν ἐκρέμασαν εἰς τὴν μέσῃ. καὶ ἐνέμψαν αὐτὴν. καὶ εἰς τὴν Γοζαν καὶ εἰς τὴν ἀσκάλονα ἐφονεύσαν τὰς ἡρεῖς καὶ τὰς παρθέρους. καὶ ἔσχιζαν τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ ἔβαλαν κεῖθεν εἰς τὰς ἀσκάλας καὶ ἐτρωγαν ἐκεῖ οἱ χοῖροι. καὶ εἰς τὴν ἡλιούπολιν ἐφόνευσαν κύριλλον τὸν δ' αὐτοῦ καὶ ἔφαγαν ἀπὸ τῶν σκότων. διότι τῶτος ὁ ἀσεβέστατος δ' αὐτοῦ κατέλυσε τὰ εἰδωλα αὐτῶν εἰς τὸν καιρὸν τῆ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὅσοι ἔφαγαν ἀπὸ τῶν σκότων

αὐτοῦ

τούτου τῆ ἀγίας ἐσάπησαν αἱ γλῶσαι αὐτῶν καὶ ἔπεσαν ἀπὸ τὸ σῶμα αὐτῶν κομὰτα σαπημῶνα καὶ βρωμῆρα. καὶ τὰ δόντῶν μετὰ οὐδυνῆς ἔπεισον μέγαν. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν μετὰ οὐδυνῆς ἔπεισον μέγαν καὶ ἐμειναν τυφλοὶ. Ὁ μετὰ βασάνων πολλῶν καὶ μεγάλων οὐδυνῶν ἀπερρήξας τὰς μίρας αὐτῶν ψυχὰς εἰς χεῖρας τῆ δ' αὐτοῦ. καὶ ὁ ἀσεβέστατος Ἰουλιανὸς ἔκαμιν πολλὰ κακὰ εἰς Καισαρείαν τῆς Καππαδοκίας. διότι οἱ χριστιανοὶ τῆς Καισαρείας ἔκαμιν πολλὰ κακὰ τῶν ἑλλῶν εἰς τὰς ἡμέρας τῆ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ τὸν ναὸν τῆς εὐχῆς αὐτῶν ἔχαλασαν. ὁ μοῖως καὶ εἰς τὴν ἀρέθουσαν πολλὰ καὶ φοβερά κακὰ ἔκαμιν τῶν χριστιανῶν. καὶ Μάρκου τῆ ἀγνῶτατος ἐξέβαλε τὰς ἀσκάλας αὐτῶν καὶ ἀπέθανον ἀγίως. καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὴν μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀθέβασεν ὁ μισρὸς τὸ εἶδωλον τοῦ Διονύσου. καὶ τὴν παλαιὰν ἐκκλησίαν τῶν χριστιανῶν ἔχαλασε. Μάρης δὲ ὁ ἀγνῶτατος Ἐπίσκοπος ὕβρισε τὸν Ἰουλιανὸν ὕβρις μεγάλας κατὰ τὸν ὁρσιμὸν αὐτῶν. καὶ ἤλεξε αὐτὸν ὡς ἀσεβέστατον καὶ ὡς ἀβάτιον. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς τὰ καὶ ὡς φιλοσοφὸς ὑπέμεινε τὰς ὕβρεις αὐτῶν. τότε ὁ μίγας βασιλεὺς ἦτον ἱερὸς τῆς Καππαδοκίας. τῶν δὲ β'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐνόμοθέτησε νὰ μὴ μαθύνουν οἱ χριστιανοὶ ἑλλῶν καὶ μαθηματα. ὁ δὲ Ἀπολινάριος ἀνδρῶπιος σοφὸς καὶ χριστιανὸς ὁ ὁ ποιῆτος γλήγορα μιμησάμενος τὴν ἀρχαίαν τέχνην τῶν σοφῶν ἑλλῶν, ἔβαλε τὴν γνώσιν τῆς θεῖας γραφῆς εἰς τὴν τέχνην καὶ μέτρα τῆς ἑλλῶνικῆς τέχνης. καὶ ἀφῆλθεν πολλὰ τοὺς χριστιανούς εἰς τὸ. Ἰουλιανὸς δὲ ἄρεισε καὶ ἐξόρισε τὸν μίγαν Ἀθανάσιον ἀπὸ τὸν θρόνον αὐτῶν. καὶ ὡς αὐτῶν ἀγῆτος καὶ ὑπῆλθεν εἰς τὴν ἐξορίαν ἔκλειεν ὁ λαὸς πολλὰ καὶ ἐλυποῦντο νὰ χάσκειν τοιοῦτον ἀγαθὸν ποιμῆνα καὶ ἅγιον. ὡς δὲ εἶδεν ὁ ἀρχιερεὺς αὐτοὺς λυποῦντο εἰπερὶ τὸν αὐτοῦ, μὴ κλαίετε ἀλλὰ χαίριτε ὅτι μικρὸν συνέπον εἶναι τὸ καὶ πηγῆναι γλήγορα. δηλονότι ὡς ἡγιασμένος καὶ παρρησιακὸς εἶπε τὸν θάνατον τοῦ ὡς ἀβάτου ὅτι γλήγορα θείλει τὸν κόψαι ὁ θεός. καὶ γίγον τὸν ἱερὸν ἐπισκοπὸν βέσραν ὁ Ἰουλιανὸς ἐξόρισε καὶ Δωρόθεον τὸν Πολύαθλον ὁμολογητὴν καὶ ἀγνῶτατον ἐπισκοπὸν Τύρου οἱ ἀρχόντες τῆς Ἰουλιανῆς ἰθαγάσας. ἐμμεῖτο δὲ τὰ καὶ ὁ μισρὸς τὰς ἀρετὰς τῶν χριστιανῶν καὶ ἄρεισε νὰ κυβερ

Κ Κ

νοῦ

τικῶν ξένους καὶ πολλοὺς καὶ ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἀπὸ εἴη τοὺς ἔχον-
 μεν χρεῖα. καὶ τότε μετὰ πανουργίας τὸ ἔκαμε ἵνα τοὺς ἀρχαίους
 αὐθιγὰς νὰ πισθῶσι εἰς αὐτὸν. εἰς γὰρ τὴν εἰκόνα τῆς χάραγης
 τῆς χρυσῶν φλουρίων καὶ ἄλλων Ἀργυρῶν καὶ Χαλκίων καὶ Σ-
 δηρῶν, εἶχεν εἰκονισμὸν, ἥ γοῦν τοὺς παλαιοὺς τὸν δια τὸν ἀπὸ τὸν
 ἱερὸν. καὶ προσέτιξεν ὅπως ὁποῖος δὲν θελήσει νὰ προσκυνῇ
 αὐτοὺς νὰ τὸν σφάζου ὡς ἐχθρὸν τῆ βασιλείας καὶ ὅταν εἶδεν τὴν
 στρατιὰν καὶ τοὺς στρατιώτας τὰς πόλεις αὐτῆς τῆ καθ' ὅσον κατὰ
 τὸ ἀξίωμα ἔβαλε φώτα καὶ λιβαῖς καὶ λυάγκαζες τοῦτο νὰ συ-
 μιάζωσι τὰ εἰδωλὰ καὶ ὁποῖος τὰ ἐδυμιάζει ἐπερνε καὶ τὴν πόλιν
 καὶ ὁποῖος δὲν τὰ ἐδυμιάζει ἐπαίδεύετον ὡς ἀνιδρὸν αὐτὸν καὶ
 ὡς ἀβάτῳ τῆ ἐρισιμότητος. οὕτως εἰς ὅλας τὰς πόλεις ἐδυμνί-
 μαται ὁ ποὺ τὸν ἔβαλε ὁ πατήρ τὸν ὄλεθρον, ἔβαλε τὸν καὶ τὸν
 εἰς ἐνδύμνησιν ὅπως τὴν πρώτην ἐβδόμαδα τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης
 Πεντακοστής ὁ ποὺ ἔχεν μεγάλην νηστείαν οἱ χριστιανοὶ νὰ μαγα-
 ρίσῃ τὰ φαγητὰ ὅλα τῆς κωνσταντινουπόλεως μετὰ αἵματα τῆς θυ-
 σίαν ὅπως ἔκαμναν τοῖς δαίμοσι. καὶ ἔκραξε τὸν ἐπαρχὸν τῆς πόλεως
 τετίσι τὸν ποροβλεπῶν καὶ εἶπετο. οἱ μεγάλοι θεοὶ μὴ ἔβαλε
 μίαν ἐνθύμησιν, ἐπεὶ οἱ χριστιανοὶ οἱ Ναζωραῖοι δύνανται ἀκούειν
 μετὰ καλὸν νὰ κάμωμεν ἡμεῖς μίαν κατασκιδνῶν ὅπως καὶ σαρκώ-
 τους νὰ μᾶς ἀκούσῃ νὰ γένῃ τὸ θελήμας. ἐφόραξε νὰ μὴ δὴ
 πολυθουῶν ἄλλα φαγητὰ εἰς τὴν πόλιν, μόνον τὰ βασιλικά. καὶ
 αὐτὰ νὰ εἶναι μεμολυσμένα μετὰ αἷμα τῆς θυσιᾶς νὰ τῆς μετα-
 μῶν, καὶ σαρκώτους καὶ θελουμας ὑποτάσσονται καὶ ἔπος νὰ γένῃ καὶ
 αἱ εἶναι κεκρυμμένον τὸ τοῦ μυσήριον ὅπως νὰ μὴ ἐγνωρίσῃ οἱ
 Ναζωραῖοι καὶ φυλαχθῶν καὶ δὲν φάγουσιν ἀπὸ τὰ φαγητὰ. ταῦτα
 εἶπεν ὁ μακάριος βασιλεὺς ὁ δὲ ἐπαρχὸς ἀπεκρίθη. καὶ τὴν δυνά-
 μιν τῆς μεγάλων θεῶν θετικὴ βουλή εἶναι αὐτῇ καὶ ἐχὶ αὐθιγὰς
 καὶ νὰ κάμω βασιλεὺς καθὼς ὀρίξῃ. ὁ παρὼν ἐπὶ πρός αὐτὸν καὶ
 τὸν ὁ δεισμός τῆ βασιλείας. οἱ δὲ χριστιανοὶ δὲν ἐγνωρίζον τὴν
 τὴν κακίαν καὶ μισαν βελῶν τὰ ἀσεβαστάτου βασιλείας. ἀλλ'
 ὁ μεγαλοδυνάμειος θεὸς καὶ μεγαλοβουλος δὲν ἄφητε τὸ πλῆ-
 ματι νὰ μισθῇ ἀπὸ ἐνὸς μισοῦ βελῶν. ἀμὴν ἔστειλε τὸν ἄγιον
 μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον εἰς τὸν τότε Πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως

πναπόλειως εὐδόξιον ὀνόματι. καὶ ὑπῆρχε εἰς αὐτὸν καὶ ὕπνου, καὶ
 εἶπε Πατεριάρχα Κωνσταντινουπόλειως πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε τῇ χει-
 ρισιῶν νὰ μὴ ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ βασιλικά φαγητὰ ὅτι εἶναι μα-
 γαριστὰ. καὶ τὰ αἵματα τῇ θυσιῶν. ὁ δὲ Πατριάρχης ἀπεκρίθη,
 αἰμὴ τὴ νὰ φάγῃ οἱ ἄνθρωποι ὁ ποῦ νηστέου καὶ πεινοῦ. λέγει-
 του ὁ ἅγιος νὰ φάγῃ κόλυβα. ὁ δὲ Πατριάρχης ἀπεκρίθη, πῶς
 αὐτὰ τὰ κόλυβα. ὁ δὲ ἅγιος τὴ εἶπεν βράσει σιτάει καὶ μεύρασαι
 τοὺς χειριστιοὺς καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ κόλυβα. ὅτι εἰς τὰ δὲ καὶ ταῖς
 τὸν τόπον μας οὕτως ὀνομάζου τὸ βράσει σιτάει. καὶ τὸ τὸ ἐρώ-
 ησεν ὁ Πατριάρχης ὅτι ἀκομὴ τὰ κόλυβα δὲν εἶχαν συνῆθειαν νὰ
 τὰ κάμνουν. καὶ μὴ δὲ ὀνομάζοντο. λέγει του ὁ Πατριάρχης, καὶ
 πῶς εἶσε σὺ ἅγιε τῇ Θεοῦ ὁ ποῦ ἦλθες εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινόν, εἰπέ μου
 τὸ ὀνομάσου νὰ τὸ ἔχω. ὁ ἅγιος ἀπεκρίθη. ἐγὼ εἶμι Θεόδοτος ὁ
 μάρτυς ὁ ποῦ ἡμαρτύρησα εἰς τὰ δὲ καὶ ταῖς. καὶ ἔσφιλέμε ὁ Θεὸς νὰ
 σὺ εἶπῃ τῷ βουλῇ τῇ ἀσβεβούς Ιουλιανῷ. καὶ δὲ τὸ κάμε
 ὡς ἀντὶ λέγω. καὶ παρδύς ἐσκέθη ὁ Πατριάρχης καὶ ἰσμήναται,
 καὶ ἐμαζοχθῆσαν οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ κοσμικοὶ καὶ εἶπε τοὺς τῷ ὁ-
 πῆσιαν ὁ ποῦ εἶδε. καὶ οὕτως ἔκαμν καὶ ἔβρασε σιτάει καὶ μεύρα-
 σεν εἰς ὅλους τοὺς χειριστιοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλειως. καὶ πῶς
 τινες δὲν ἀγόρασαν ἀπὸ τὰ βασιλικά φαγητὰ. τὸν ὁ ποῦ ἐβρώ-
 ησαν τῷ ἐβδομάδι ἐκείνῳ καὶ τῇ εἶξεν εἰς τῷ θάλασσον καὶ
 ἐγελῶν ὁ μαρὸς βασιλεὺς, μάστιγα δὲ ὁ βασιλεὺς οὕτως, ὅσον
 ὁ πατὴρ τοῦ ὁ δὲ βολος ὁ ποῦ τὸν ἔβαλεν εἰς τοιαύτῳ βουλῇ. εἰς
 τῷ Καίσαρειαν δὲ τῇ Φιλίππου τῷ χώραν τῆς γυναικὸς τῆς αἰ-
 μοροῦσης. τῷ ὁ ποῖαν ἀτράσεν ὁ Χρὶς καὶ ἔκαμν ἐκείνη ἔναρ
 ἀνδραῖνα εἰς τῷ καὶ εἰκόνα τῇ Χρὶς. καὶ ἐσπένεν τῷ ἔναρ
 ὁ ποῖ ἔκαμν εἰς αὐτῷ. καὶ εἰς τὰ πῶς κατὰ τῇ ἀνδραῖνος ἐκεί-
 νου, ἐγὼ καὶ βοτάνι τὸ ὁ ποῖον ἔβρασε πᾶσαν ἀσθενεῖαν εἰς δὲ
 ξαν τῇ Χρὶς. καὶ ἦκουσεν ὁ ἀσβεβὴς τὰ θαύματα ὁ πῶς καμνί
 ἡ βοτάνη μετὰ δυναμείας τῇ Χρὶς. ἐμίνησεν εἰς τοὺς ἔλληνας νὰ
 καταλύσιν ἐκείνον τὸν ἀνδραῖνα. καὶ τὸ βοτάνι νὰ τὸ ἐκείρῃσαν.
 καὶ ὕστερ οἱ Ἕλληνας ὡς ἶδαν τὸν ὀλεσμόν ἐποίησαν μετὰ χαρᾶς με-
 γάλῃς. καὶ εἶξεν κατὰ γῆς τὸν ἀνδραῖνα, καὶ τὸν εὐρισκ. ἀπὸ τῆς

σφάταις τῷ κάσφρου λέγοντες ὕβρεις, ὡς ἀτιμίας πολλὰς. Ὁ Ἰησοῦς
 εἰς τὸν τόπον ἐκείνον τῷ ἀνδραγαθῷ ξόανον γλυπτὸν εἰς ὄνομα τῷ Ἰου-
 λιανῷ. καὶ τὸν ἐντὶ ἀνδραγαθὰ ἔλαβαν οἱ χριστιανοὶ ὡς ἐκρυψαν καὶ ἐφύ-
 λαξαν. τὸ δὲ ξόανον ὁ ποῦ ἔβαλαν οἱ Ἕλληνας ἔπεισε φωτῖα ἀπὸ τὸν
 οὐρανὸν καὶ ἐκαύει καὶ ἔγινε σάκη. καὶ εἰς τὴν Νικόπολιν τῆς ἡπεί-
 λουσινης. ἦτον μία βρύσις ὡραία ἣ ὁ ποῖα ἔκαμνε θαύματα πολλὰ
 καὶ μεγάλα καὶ ἰσχυρά. οὐκ ἔστιν ἄλλο νοσήματα πολλὰ καὶ ἀσθενείας οὐκ ἔστιν
 ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ ζώων ἀλόγων, ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν βρύ-
 σιν ἔνιψεν ὁ Χριστὸς τοὺς πόδας του. ὅτι ἦτον ὁπότε τὴν σφάταν κα-
 πιασμένος. καὶ ὤρσειεν ὁ πῶς βασιλεὺς καὶ τὴν ἔχουσε τὸ χῶμα.
 καὶ εἰς τὴν ἐρμούπολιν τῆς θηβαΐδος ἦτον ἕνα δένδρον λεγόμενον
 Περσαΐδι. καὶ ὁποῖος ὁπότε τὸ δένδρον ἐκείνο ἐλάμβανεν ἢ κομὰ-
 τι ξύλον. ἢ φύλλον. ἢ ἄλλον ὅποτε, ἰατροὺς πᾶσαν νόσον καὶ πᾶ-
 σαν ἀσθένειαν. διότι ὅταν ὁ κύριος ἐφύγε μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
 Ἰωσήφ τε καὶ μνήσορος ἀπὸ τὸν Ἡρώδην, καὶ ὑπῆρχον εἰς τὴν αὐ-
 τὴν γυπτον, ἦλθαν εἰς τὸ δένδρον ἐκείνο καὶ ἐκάθισαν. ὤρσειεν ὁπότε
 μίαρος Ἰουλιανὸς καὶ ἐκοίτην αὐτὸ τὸ αξιοθαύμαστον καὶ ἐπαινού-
 μενον δένδρον. καὶ τὴν θήκην ὁ ποῦ εἶχε τὸ πρεσβυτέρου καὶ λείψα-
 να ἔκαψεν ὅμοῦ μὲν τὰ λείψανα. καὶ τὴν σάκην ἔβαλε καὶ τὴν ἰ-
 σχυρὴν ἀνεμος. ὁ δὲ ἀλιπτερος βασιλεὺς ἦτον εἰς Ἀντιόχειαν καὶ
 συνεχῶς ἀνέβαινεν εἰς τὴν δάφνην. καὶ ἔκαμνε δυσίας τῷ θεῷ αὐτοῦ
 τῷ Ἀπόλλωνος. Ὁ ἱερεὺς λόγον μαντείας ὡς αὐτὸ. καὶ ὅποτε δὴ
 τῷ ἔλεγε. καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἀσπεβὴς οὕτως σοφία τῷ διδασκάλου αὐτοῦ
 τῷ δαβόλου ἐλόγιασεν ὅτι δὴ τὰ λείψανα τῷ ἁγίου μαρτύρου Βα-
 βύλα τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐκεῖ ἐσιώπα τὸ εἶδωλον καὶ δὲν τῷ δαβόλῳ
 τὸν λόγον, καὶ παρὰ τοῦ ὤρσειεν ὅτι τὰ λείψανα τῷ ἁγίου Βαβύλα
 καὶ ἄλλα ὅσα ἐκεῖ ἀπεθαμένων νὰ τὰ δούλωσαν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ
 νὰ τὰ ρίξουν. καὶ οὕτως ἐγένετο. καὶ τὴν νύκτα ἐκείνῃ ἐκατέβη
 φωτῖα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκατέκαψεν αὐτὸ τὸ εἶδωλον, καὶ τὸν ναὸν
 ὁ ποῦ τὸ εἶχε μέσα. καὶ ὅποτε ἐκατέβη ὁ τύπος ἐκείνος ὡς τὰ θαύματα
 ὅτι ἐφάνετον εἰς τὰς ἀνθρώπους ὡς αὐτὴν νὰ μελὴ ἦδεν ἦσαν πᾶσι ἐκεῖ
 πῶμα. καὶ ὅλοι ὡς ἔξισαν εἰς τὴν μεγάλην διεύαινον τῷ θεῷ. καὶ
 ὡς εἶδεν ὁ ἀσπεβὴς βασιλεὺς, ὅπως ἐκατασχέθη πολλὰ. καὶ
 ἐφοβήθη φόβον μέγαν. ὅμως πάλιν ἐσέφισεν αὐτὸν ὁ δαβόλος τῶν
 αὐτῶν

αὐτῶν σφίαν ὅτι κατ' ἐπιβουλὴν τῆς χειριστῶν ἐκείνῃ ὀναδός. καὶ
 ἐπάσας τοὺς ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς τοὺς νὰ ὁμολογήσωσι ποῖος ἔκα-
 ψε τὸν ναόν. καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀπὸ τὰ βύσανα ὁ ποῦ τοὺς ἔκα-
 μινεν ὁ βιοθανὴς ἀπέθαναν πικρῶς. αὐτοὶ δὲ οἱ ὁμολογημένοι ἱερεῖς
 ἐβόου. μήτε οἱ χειριστῶν ἐποίησαν ἐπιβουλὴν ὡσαύτ' ἄλλους. μή-
 τε ἄλλος τινας. μόνον ὁ θεὸς ἔρηξε φωτίαν καὶ ἔκαψε καὶ τὸν ναόν καὶ
 τοὺς θεοὺς σου. καὶ πολλοὶ ἔξω εἰς τὰς χώρας εἶδαν τὴν φωτίαν ἐ-
 κείνῳ ὁ ποῦ ἔκαψε τὸν ναόν ὅτι ἐκατέβη ἀπὸ τὸν ἐρανόν. τότε ὁ πα-
 ραβάτης ὡς ἤκουσε τὴν ἀπόκρισιν τῆς ἱερέων ἐθυμώθη πολλὰ, τό-
 σον ἑμάρχιστον μετὰ τὸν θεόν, καὶ ἠγρυπνῶν ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγένετο ἔξω φρε-
 νῶν. καὶ ἐσφάλισε τὰς ἐκκλησίας τῆς χειριστῶν. καὶ ἐπ' ἡρς τὸν βίον
 καὶ τὰ τῶράματα τῆς ἱερέων. καὶ ἀπέστειλεν εἰς πάντα τὸ πᾶν τὰς
 δύο κόμητας φίλῃκα καὶ Ἰουλιανόν. κατὰ τῆς χειριστῶν. καὶ ἔδω-
 κέτους ἀδείαν καὶ ἐξουσίαν ὅτι εἴτι κακὸν μεγάλον καὶ βλαβερόν
 ὁ ποῦ νὰ διωκθῶν νὰ κάμωσι εἰς τοὺς χειριστῶν - καὶ ὡς ἐπα-
 ναν τοὺς χειριστῶν καὶ τοὺς ἐπαίδων ἐλέγαν τὸν αὐτοὺς εἰς πα-
 γνιον. πῶς εἶναι τόρα ἡ δύναμις τῆς Χειριστῶν ὁ πῶς λέγετε ὅτι εἶναι
 μεγάλη νὰ σας διγὰλῃ ἀπὸ τὰ χεῖραμας. ὁ δὲ φίλῃξ ὡς εἶδε τὸ
 σκόλη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ. ὁ ποῦ τὰ ἐπ' ἡραν ὅσοι τὰς ἐκκλη-
 σίας. ἐπίασεν καὶ εἶπε, ἴδετε εἰς τὴν πολύτιμα σκόλη ὑπηρετῶσαν
 τὸν υἱὸν τῆς Μαρείας. ἀλλὰ δὲν ἄφησεν ὁ κύριος νὰ μὴ δὲν κάμῃ ἐν
 τῇ ἁμα τὴν ἐκδηκῆσιν καθ' ὡς εἶπε τὸν λόγον ὁ υἱὸς τῆς δ' ἐβόλῃς ὁ
 φίλῃξ, ὅς ἐφάσεν αἷμα πολὺ ἀπὸ τὸ σῶμα. καὶ τὸ τῶρ' ὡς αὐτῆς
 ἐγύρεισεν ὀπίσῃ καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔδωκε τὴν ψυχὴν αὐτῆς τῇ πα-
 τέρῃ τῇ διαβόλου. ὁ δὲ σιμύτροφος αὐτῆς Ἰουλιανὸς ὁ κόμης ἐ-
 πείσεν εἰς ἀριστίαν μεγάλῃ καὶ ἔπεισαν τὰ ἐνδόξοι διὰ τοῦ καὶ ἐσά-
 πησαν καὶ ἐβρώμῃσαν καὶ ἡ κό τῶρ' εἶπε δὲν εὐχρῆεν ἀπὸ τὸν πᾶτον,
 μόνον ἀπὸ σῶμα. καὶ οὕτως μετὰ πολλῶν βασιλέων καὶ αὐτὸς ἀπέ-
 θανε. καὶ ἔλαβε τὴν ψυχὴν αὐτῆς ὁ δ' ἐβόλος. καὶ κατὰ τὴν βλασ-
 φημίαν αὐτῆς ἀπιδωκέντους ὁ θεὸς εἰς σωφρονισμὸν καὶ ἄλλαν ἐχ-
 θρῶν τῆς θεῆς δ' ἐνὰ μὲν ἀτιμάζουσι τὸν θεόν. τὰ δὲ καιρῶς ἐκείνῃ
 τινες ἐρατίζονται ἐπ' ἀνῆλθον καὶ ἠρνήθησαν τὴν πίσιν τὴν τῶρ'
 τὸν κύριον ἡ μὲν Ἰησοῦ Χριστὸν. πολλοὶ δ' ἐβόλῃς δῶρα. ἄλλοι δ' ἐβόλῃς
 μὲν. ἄλλοι δ' ἐβόλῃς. καὶ ἄλλοι ὑπ' ἀνάγκης καὶ φόβου. καὶ διὰ

τελευτᾷ

τεκνος ἱεροῦς ἔχων ἐκκλησίαν ἔξω εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἣ δὲ πόσις
καὶ αἰὶν δάμα ἐπλανήθη καὶ ἐπροσκύνησε τὰ εἰδωλα. τὴν ἐν τῇ
ἅμα ὁ Θεὸς ἐπιώρησεν, ὅτι ἀπὸ τὰς σαρκὸς αὐτὴ εὐγῆκεν σκελή-
κια καὶ ἔτρωγαν τὰ μέλη του, καὶ τότε ἀπέθανε. Ἐν ἡρῶν ἐπισκο-
πος τῆς Οἰβαίτης εἰδωλολάτρησεν. ἀλλ' ὁ κύριος ἔδωκε καὶ αὐτὸν
τὴν ἐκδήκῃσιν εἰς φόβον πολλῶν ἀνθρώπων. τὰ γὰρ μέλη αὐτοῦ
ὅλα διελύθησαν. καὶ ἡ σὰρκα του ἐσάπη. καὶ ἀπὸ τὴν βρώμων ὁ πῦρ
ἐβρώμειν εὐγαλὰν καὶ ἔειξάντων εἰς τὴν σφάταν. καὶ πᾶς δὲν ἐδύ-
νετο νὰ συμώσῃ ἀπὸ τῆς δυσωδίας. καὶ οὕτως μετὰ ὁδωκὸς μεγά-
λης καὶ πικρίας εὐγῆκεν ἡ μιαιφάντης ψυχὴ καὶ ἀπέθανε. καὶ ὑπάρ-
γη εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. ὁμοῦ πολλοὶ τότε ἀπὸ τῆς χρεϊσιανὸς ἐφά-
νησαν μεγάλου ψυχοὶ καὶ ἀνδρειομυροὶ περὶ πίστεως. ἀρτέμιος ὁ Δε-
κας τῆς αἰγυπτοῦ ὡς ζηλωτὴς τῆς δι' οὐρανοῦ καὶ καταλύτης τῆς εἰ-
δωλῶν ἀπεκεφαλίσθη εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν. ἔκαψαν ἐν πόσῃ πε-
της θράκης Αἰμιλιανὸν τὸν σφατιώτῃ. καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπόθα-
ναν εἰς δὲ πόρους τόπους δὲ τὴν ἀγάπῃ τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. εἶχε δὲ ὁ βασιλεὺς θαλάσσιον τινὰ κακὸν καὶ ποικίλον ἀν-
θρώπων, πάσης πικρίας καὶ ἀσώπας πεπληρωμὸν. ὁ ὅποιος τό-
πος ἦτον τῆς κακῆς ὅτι ἐτὴν θυγατέρα του ἐμαύλιζε καὶ ἐπορεύε-
το. καὶ ἡγάπατο ὁ βασιλεὺς ὡς μάτην. καὶ ἦτον το ὁσπῆτιον εἰς
τὴν Ἀντιόχειαν πλῆσιν τῆς αὐλῆς τῆς βασιλείας. καὶ ἐγάλασε καὶ
ἐπλάκωσε αὐτὸν μόνον καὶ ἕνα ὄνυχον. ὁ ποῦ τὸν εἶχε εἰς τὸ
κραββάτιον ὡς γυναικα. οἱ δὲ ἐπιλοῖτοι ὁ ποῦ ἦσαν χρεϊσιανοὶ
καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅπου ἦτον εἰς τὸ ὁσπῆ καὶ τοὺς ἐφύλαξεν
ὁ Θεός. ἦτον καὶ ἕνα παιδί χροῖων ἐπὶ καὶ ἐρωτήθη ὑπὸ τῆς αἰῶν
Ιουλιανοῦ πῶς ἐγλύττωσε, καὶ εἶπεν ὅτι Ἀγγελος κυρίου ἐβόαζε
με καὶ με ἐφύλαξεν. ὁ δὲ πατὴρ τῆς Ιουλιανὸς ἐβουλήθη νὰ δει-
ξῇ ὅτι τὰ ὅσα εἶπεν ὁ Χρεϊσὸς δὲν εἶναι ἀληθινὰ καὶ ὥρεσε τοὺς ἐ-
βραίους νὰ κρίσιν τὸν ναὸν ὁ πῦρ εἶχαν εἰς τὰ ἱεροσόλυμα τὸν ὁ ποῖον
ἐγάλασεν ὁ βασιλεὺς ὁ Τίτος καὶ ἐπληρώθη ὁ λόγος τῆς κυρίου ὁ πῦρ
εἶπεν. ὅτι νὰ μὴ μείνῃ λίθος ἐπὶ λίθον, αὐτὸς ὅλος νὰ ἀφαισθῇ.
καὶ ἐσυνέχθησαν οἱ ἐβραῖοι ἀπὸ ὅλου τὸν κόσμον μετὰ χάρας με-
γάλης καὶ ἔδωκαν χρυσὸν καὶ ἀργύριον τὸ ὁ ποῖον δὲν εἶχε μέτρον
τὰ μετρηθῇ τὸσον πολὺ ὁ ποῦ ἦτον καὶ τὸσος βίος ἐμαζέχθη ὅτι τα

τῆς αἰῶν

ἡ ζαπία τὰ φτεיאρία, καὶ τὰ μυσεῖα ἥνδ' μαῖσδ' ὄρων τὰ ἑκαμαν ἀργυ-
 ρά. καὶ αὐτὸς ὁ παραιβάτης Γουλιανὸς ἐστίν ἐκ ἀρχόντων ὅπως αὐτὰς
 δεῖν ἂν ὀπιμιλουῖται τὴν δουλείαν ἐκείνῳ ἡρώου τὴν κτίσιν. καὶ
 ἀφ' ἧς ἀρχισαν καὶ ἰσκαφῆσαν καὶ ἦσαν τὰ παλαιὰ θεμέλια καὶ δεκά-
 θάρησαν αὐτὰ. καὶ ἐγένετο ἔξοδος μεγάλη. καὶ ἐχάλασαν φλουρία.
 καὶ ἀρχίζαν νακπίζου. ἐξαίφνης ἦλθεν αἶμος μέγας δυνατὸς ἀπὸ
 τὰ τέσσαρα μέρη τῆς κόσμου καὶ ἐδυσκόπησε τὸν ἀσβεστὴν ὅλον ὅσος
 ἦεν σπερμυδρὸς μοδὸν μεγάλη μινυάδης κ'. καὶ πάλιν οἱ ἑβραῖοι
 προσεκαρτέρουν καὶ ἐκτιζαν. καὶ ὅσον ἐκτιζαν ὅλην τὴν ἡμέραν ὅ-
 ταν ἔρχετο τὸ περὶ τὴν ἄλλης ἡμέρας τὸ ὄνεισαν καταλυμύ-
 νον ὁ διεφθαρὸν ὡς ἀνὰ μηδὲν ἠθέλας κτίσιν πατὴρ. καὶ πάλιν τὸ
 μιανώτατον γένος ἥνδ' ἑβραίων δὲν ἔπαυσαν ὁ πᾶσι δὲ ὅτι ἦσαν θι-
 λημα θεῶν ἂν μὴ κτίσιν μόνον εἰς πάθος πάλιν ἐκτιζαν τότε μὴ
 ἥνδ' ἡμερῶν δὲ γῆναι φωπὰ ἀπὸ τὰ θεμέλια, καὶ ἐκατίκαφῆσαν ὅλους ὁ
 πᾶσι ἐκτιζαν, καὶ τίς ὅπως αὐτὰς. καὶ ἔπειτα ὡς εἶδαν ἐκείνῳ τὴν φοβε-
 ρὰν καταδίκην δὲν ἐτόλμυσαν, πλέον νὰ συμώσουσι εἰς τὸν τόπον
 ἐκείνον. καὶ τὰ καιρὰ ἐκείνῳ ἰφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς σαυρὸς ἐν
 τὰ οὐρανὰ φωτεινὸς καὶ εἶχε τὸ γύρον του Στέφανον λαμωρὸν ἀπὸ
 τῆς Γολγοθᾶ ἕως τῆς ἀγίου ὄρους ἥνδ' ἑλαιῶν. πλέον λαμωρότερος
 περὶ ὅταν ἰφάνη εἰς τὰς ἡμέρας Κωνσταντίνου τῆ βασιλείας. καὶ ἰση-
 μειωθὲν ὁ σαυρὸς εἰς τὰ ποδὶα ἥνδ' βηνατῆς εἰς τὰ βιβλία καὶ εἰς τὰ
 ἄλλα σκῆλη ἥνδ' ἐκκλησιῶν καὶ εἰς τὰ ἱμάτια, ἡ μόνον ἥνδ' χρεῖστα-
 τῶν. ἀλλὰ καὶ ἥνδ' ἑβραίων ὁ πᾶσι ἦσαν εἰς τὰ ἱεροσολυμα καὶ εἰς τὴν
 Ἀντιόχειαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ χώρας καὶ ὅσον τὸν ἱμῖσιν τὸν
 σαυρὸν ὁ τὸν ὕβριζαν. τόπον τὸν ἡνετσαν εἰς τὰ φορέματα αὐτῶν
 σπυειωμὸν καὶ γεγραμμὸν. ὁ δὲ ἀσβεβέστατος Γουλιανὸς ἐβου-
 λήθη νὰ ὑπαγεῖ νὰ πολειύσῃ τῆς Πέρσας καὶ ἔσειλαι εἰς δεκά-
 ρους τόπους νὰ κάμῃ μινυάδας καὶ μαγεῖας δαιμονικάς. ἡρώου νὰ
 ὄνῃ μετὰ θελήσεως καὶ βελῆς ἥνδ' δαιμόνων καὶ ὑπῆρκεν αὐτῷ πολ-
 λὰ μινυάματα σατανικά καὶ ἀπὸ τὰ πολλὰ ἕνα νὰ εἰσιπύμῃ τὸ
 ὁ ποῖον ἔλεγχον οὕτως. τὸν καιρὸν τῆτον ὁρμήσαντες ὅλοι οἱ θεοὶ τῆς
 δώσωμῃ νῆκιν ἐν τὰ ποταμὰ. καὶ τὴν νίκην ἐγὼ ὁ ὀρμητικὸς καὶ
 πολειυστὴς ἀρῆς νὰ τὴν ἀρχίσω. καὶ οὕτως ὄνῃ ὁ βιοθῆς βασι-
 λῆς καὶ ἡ πῆρκεν εἰς τοὺς Πέρσας καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν
 ὕβριζαν

ὑβρισαν αὐτὸν οἱ Ἀντιοχείς ἀτιμίας μεγάλας. καὶ ὡς ἤκουσεν οὕτως ἔκαμα πολλὰ κακὰ εἰς τοὺς χεισιανούς. καὶ ἔλθων εἰς τὸν ποταμὸν ὅπου διαχωρίζεται τὸ γένος τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Περσῶν ἐπέ-
 ρασεν αὐτὸν. καὶ ἔπειτα νέος Πέρσης θεὸς ᾧ ᾤχετο, χωρήσει ἐν γέλασεν αὐ-
 τὸν καὶ εἰπὼν, ὅτι διὰ τὸ φουσαῖν μειδέν φροντίσης πολλῶν ἡμε-
 ρῶν τροφίματα ὅτι ἀπέδωκεν οὐκ ὡς ἐχομυτοποῦς εἰς πνευμάτους
 ὅπου εἶναι τροφίματα πολλὰ. ὁ δὲ ἄθεος βασιλεὺς ὅπως εὐεν-
 τν διότι δένεν ἤξευρεν ὅτι εἶναι Πέρσης. καὶ οὕτως ἔκαψε τὰ πλεονέ-
 ματα ὅπου εἶχαν τὴν τροφήν τῆς φουσαῖτος. καὶ αὐτὸς ευγῆκε καὶ
 ὑπὸ ἡγετῶν ἑρεῖαν. καὶ ὡς ἐπέρασε εἰς κακοὺς τόπους καὶ σκλη-
 ροὺς ὅπου ἀνθρώπος ἐκεῖ δὲν ἐπέρασεν ἀφῆκεν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐ-
 γέλασεν αὐτὸν ὁ Πέρσης καὶ ἔφυγε καὶ ἐπέμεινεν ὁ ᾧ ᾤχετο βασιλεὺς Ἰου-
 λιανὸς μετὰ ὅλου τοῦ τῆς φουσαῖτος μέσα εἰς τὴν ἔρημον καὶ δὲν ἤξε-
 ραν ποῦ νὰ ὑπάγωμεν. ἀλλ' ἡ δυσκολία τῆς σφάτας καὶ ἡ τροφή ὅπου
 δὲν εἶχαν νὰ φάγωμεν ἐδιδεφθειρεν αὐτούς. καὶ τὰ ἄλογα αὐτῶν καὶ ἤλ-
 θαν εἰς τὸ σῶμα πεῖταν ὅτι ἐτρωγαν τὰ ἄλογα. καὶ ἄλλα ζῶα τετρά-
 ποδα καὶ ἀκάθαρτα, καὶ οὕτως ὡς ἐφθείρετο τὸ φουσαῖτον ἀπὸ τῆς
 πείνης. ἐρῆσε καὶ ὁ θυμὸς τῶν θεῶν καὶ ὁ ὄργη ὅπου τὸν ἄθεον Ἰουλι-
 ανὸν καὶ ὡς ἐκαθαίρετο ἐξ αἵματος ἤλθεν αὐτῶν κονταρέα ἀσράτης καὶ
 ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν ζερβίαν μερῶν εἰς τὸ χέρι, καὶ ἀπέκει ἐπ' ἐρα-
 σον εἰς τὴν πλευρὰ καὶ εἰς τὴν καρδίαν. καὶ πᾶσι τὸν ἔδωσε τιναὶ
 δὲν τὸν ἴδεν οὐδὲ ἤξεύρειτο μόνον τοῦτο ἤξερομεν ὅτι ᾧ ᾤχετο θεοῦ
 ἤλθε τὸ εἰς αὐτὸν διὰ ἐκδίκησιν τῶν πολλῶν κακῶν ὅπου ἔκαμα
 καὶ τῶν πολλῶν βλασφημιῶν ὅπου ἐβλασφήμει. ὅμως ὅτι εἰς τὸν θά-
 νατον αὐτῶν ἐβλασφήμει πάλιν κατὰ θεοῦ. καὶ ὡς ἔτρεχε τὸ αἷμα
 ἀπὸ τῆς πληγῆς αὐτῶν καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐγέμνε τὰς χεῖρας αὐτῶν
 αἷμα καὶ τὸ ἔρκεν ὑψηλὰ καὶ ἔλεγε, κορέσθητι καὶ σὺ νὰ ζωαίῃς
 ὅπου με ἐσφαξῇς, ὅτι ἐνίκησες. καὶ οὕτως ἀπέρηξε τὴν μισαρεν αὐτῶν
 ψυχῇ. ζῶντος δὲ τούτου καὶ εὐερισκομένου εἰς τὴν Περσίαν ἐπεμ-
 ψεδάμονα εἰς τὴν δύσιν διὰ χρεῖαν αὐτῶν νὰ τῶν φέρησαν δάματα. καὶ
 εἰς τὴν σφάταν ἦτον ἕνας ἀγνώστου Καλόγηρος καὶ ἐπαθίζετο ἐκεῖ.
 καὶ ὡς εἶδε τὸν δαίμονα ἔκαμε τὴν περσευχὴν αὐτῶν καὶ δὲν τὸν
 ἄφησε νὰ περάσει, καὶ ἐγύρετο χωρὶς ἀποκρίσιν εἰς τὸν Ἰουλιανόν
 καὶ ἰρώτησέν τον ὡς ἀρῇσει, καὶ πῶς ἀρῇσεν τὸσον καὶ ἀπό-
 κριν

κρείσσιν δὲ ἤφρεν . ὁ δὲ δαίμων λέγει πρὸς αὐτὸν , ἡ αἰτία ἦτον ὁ ποῦ
 ἀργησα καὶ ἔργον δὲν ἔκαμα νὰ φέρω ἀπόκλεισιν , ὅτι ὡσὰν ἐπείρησεν
 νὰ ὑπαγένην ἐσάθῃ τις μοναχὸς ὀνόματι πούπλιος εἰς προσδοχίῳ
 πρὸς τὸν θεὸν πέντε νυχθήμερα καὶ δένημα ἄφικεν νὰ περάσω νὰ δὲ-
 βῶ νὰ κάμω τὸ θέλημα σου . ἀκούσαι δὲ τὸ τοῦ Ἰουλιανὸς ἀγαπά-
 κησε πολλὰ καὶ ἐγένευσεν θυμοῦ καὶ ὀργῆς . καὶ ἔκαμν ὅρκον ὅτι
 ὡσὰν γυρίσῃ νὰ ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὸ πρὸς ὧπον τῆς γῆς ὅλους τὰς
 Καλογήρους . καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ ἐκδοξοτάτους ἀρχοντας
 ὡσὰν ἤκουσε πῶς ὁ μοναχὸς δὲ προσδοχίῳ ἐμπόδισε τὸ δαιμόνιον
 ἐκτατένευσεν ποταπὴν παρήνοίαν ἔχει εἰς θεὸν τὸ μοναχικὸν σχῆμα
 τὸ ἀγγελικόν . καὶ ὅταν ἐσράφῃ εἰς τὴν χώραν αὐτὴ διεμέλεισε τὸν
 βίον αὐτὴ , καὶ ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα εἰς πτωχοὺς καὶ ὑπὲρ αὐτοὺς
 ἐκείνον τὸν ἀγιάτατον πούπλιον καὶ ἔγινε Καλόγηρος . καὶ ἐρη-
 μάτισε μέγας καὶ περιβόητος εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ εἰς τὴν Καλογε-
 ρικὴν . καὶ ἐκρητύτῃ πανταχοῦ τὴν διύαμιν ὁ ποῦ ἔχουσι οἱ μο-
 ναχοὶ εἰς τὰς δαίμονας . εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πόλιν καρίαν ὁ Ἰελια-
 νὸς ὑπεῖχεν εἰς τόπας σκοτεινὰς καὶ ἔκαμνε θυσίαν τοῖς εἰδώλοις .
 καὶ ὡσὰν διγῆκεν ἀπ' ἐκεῖ ἐσφάλισεν καὶ τὰς πόρτας καὶ ἐκλείδω-
 σεν καὶ ἐβούλωσεν αὐτοὺς . καὶ ἀφῆκε στρατιώτας καὶ ἐφύλαξαν τὸν
 τόπον . καὶ ὡσὰν τὸν ἐπείρησεν ὁ δὲ βολος ὁ ἀπὲρ θανεν αὐτοῖς αὐτὸν τοπὸν
 ἐκείνον καὶ ἦσαν μέγα γυναικες ὁ ποῦ ἐκρέμονται εἰς τὰ σκοτει-
 νότατα ἐκεῖνα . ὅσσηνα ἀπὸ τὰς τείχας τῆς κεφαλῆς . τὰ δὲ χεῖρα
 αὐτῶν ἦσαν ἀπολωμένα . ὅπῃ ὁ πατριάρχης Ἰουλιανὸς ἐσκίεν εἰς
 αὐτὰς τὴν κοιλίαν καὶ ἔκαμνε μαντείας εἰς τὰ ἀντάγγα αὐτῶν δὲ
 νὰ ἰδεῖ αἰέναι καὶ νικήσῃ τὰς Πέρσας . καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μέγα
 εἰς τὸ παλάτι ἦσαν σεντούκια γεμάτα κεφαλὰς ἀνθρώπων γυ-
 ναικῶν καὶ παιδίων ὁ ποῦ ἐσχίζεν αὐτῶν τὰς κοιλίας καὶ ἐμαντεύετο .
 καὶ ἄλλα πολλὰ πλήθη ἀνθρώπων ἐφόνευσεν δὲ ὄνομα τὸ πεσει-
 δῶνος καὶ τῶν ἄλλων δαιμόνων . καὶ οὐ μόνον ἀνθρώπους ἐσφάξεν ἀλλὰ
 καὶ ἄλογα ἐκλεκτὰ καὶ κόρακας . καὶ σκύλους . καὶ ἄλλα ἔρποντα καὶ
 πετεινὰ καὶ τετράποδα . καὶ ἐπλήμει πάντοτε τὰς μαντείας καὶ μά-
 γίας καὶ πᾶσαν ἀπιστίαν καὶ ἀσέβειαν . καὶ τὸσον ἐρῆξεν αὐτὸν ὁ δὲ
 βολος εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν ὅτι ὑπερέβη τοὺς πρώτους Ἰλλυ-
 νας , καὶ ἡ ἐλπίδα αὐτὴ ἦταν ὅλη εἰς τὰ εἰδῶλα , ὅμως δὲ τὴν ἀπὸ

εἶαν αὐτὲ ἔχασε καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ κορμὴν. καὶ ὅταν τὸν ἔκοψαν ἡ
θεία σωθῆν ἡ δίψομος τῆ θεῆ ἦτον χρόνων λα. καὶ ἐβασίλευσε χρό-
νες β'. καὶ μεῶας θ'. καὶ ἔκοψε τὴν ζωὴν αὐτὴ δὲ τὴν πολλὴν ἀ-
σθεῖαν. ὅτι ἡ γῆ πλέον δὲν ἰδιώτερον νὰ βασάζει αὐτὸν. καὶ λαβόντες
τὴν μιαν αὐτὴν καὶ βιβροβορομένην ψυχὴν αὐτὴ οἱ πολλοὶ αὐτὴν δὲ
βολοὶ ἐβάλαν αὐτὴν εἰς πλέον βαθύτερον τόπον μέσα ἀπὸ τὸ σκό-
τος τὸ ἔξωτερον. ἐκεῖ ὁ πᾶς εἶναι τῆ ἡρώδε δὲ νὰ εἶναι οἱ δυο βασί-
λεις ὁ μὲ καὶ ἡ χυθροὶ τῆ Χριστῆ. καὶ λαβόντες τὸ βρωμερὸν αὐτὴ κορ-
μὴν νὰ τὸ θάψαν ὡς θαύματος ἐκ ἐδέχτο αὐτὸ ἡ γῆ δὲ τὰς μιαν αὐ-
αὐτὴ παρὰ εἰς, μόνον ἔρικτιν αὐτὸ ἔξω. καὶ ἐλέπντες ἐκεῖνοι ὁ πού
δὲ ῥέθησαν ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. καὶ μὴ δυνάμενοι θάψαι
αὐτὸν ὅτι ἦτον ἀδιώτερον νὰ τὸν δεχθῇ ἡ γῆ. αὐτὴ πᾶς καμὰν, ἔσμιξεν
τὸ μιανὸν καὶ αἰαδεματισμένην αὐτὴ κορμὴν μετὰ τῆς ὁποῦ θαμνῶν
καὶ ἀκαθάρτων ζώων τὰ κόκαλα, τότε τὸν ἰδέχθη ἡ γῆ ὡς τὸν ἔθαψαν
ὁ μὲ μετ' αὐτὰ τὰ ἀκάθαρτα κόκαλα μετὰ μεγάλης δυσωδίας ὡς
σκωλήκων ὥστε ἡδεῖς ἰδιώτερον νὰ σωθῇ ἐκεῖ ἐκ τῆ βρώμου καὶ τῶν
σκωλήκων ὁ πᾶς ὡς γὰρ τὸ μιανὸν αὐτὴ κορμὴν.

Θαίματος Ἰελλανῆ. Βασίλεια Ἰοβιανῆ.

Ἦ Ετὰ τὸν κακὸν θάνατον τῆ παμβαύτε τέττε Ἰελλανῆ. ἐβασί-
λευσεν Ἰοβιανὸς μεῶας θ'. ὡς ἡμέρας 16. ὡς ἦτον χιλιάρχος
ἄνδρας παρὰ τὸν καὶ ὁρθόδοξος χριστιανός. ὁ ὁποῖος ἐψυφίθη καὶ
αἰτηγοῦν βασιλεὺς ἀπὸ ὅθεν τὸ φασάτον εἰς τὸν τόπον ὁ πᾶς ἐσφά-
γη ὁ παμμίαρος Ἰελλανός. ἦτον δὲ εἰς τὴν ἡλικίαν ὑψηλός. ὥστε ἔδω-
να φόρεμα βασιλικὸν τῆς βασιλικῶν φορεμάτων ἀμύοζεν αὐτὸν
ἡ γῆ δὲν τῆ ἔπανε εἰς τὸ κορμὴν. ὡς μίαν ἡμέραν εἶπε πρὸς τὰ φη-
σάτα αὐτὴ ὅτι ἐγὼ βέλουμαι νὰ παρὰ τῶν βασιλείαν ὅτι δι-
δύομαι νὰ ἀρχέω ἑλλανῆς εἰς τὴν πῆσιν. τότε ὁμοφώνως ἐβόησαν ὅ-
λοι πρὸς αὐτὸν. χριστιανοὶ ἡμεῖς ἐν αὐτοκράτωρ ξισαύγες καὶ ὁμολο-
γῶμεν καὶ πιστεύομεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἰὺ Χριστὸν. τὸν κύριον ἡμῶν. καὶ θεὸν
ἀληθινὸν τὸν σωρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν. ἀκούσαι δὲ ἔπος ὁ βασιλεὺς
ἐχάρη χαρὰν μεγάλην. τότε νόμος ὡς ἔπειτα εἰς πᾶσαν τὴν ὑπὸ
Ρωμαίων γῆν εἰς σπείργον τῆς τῆς εὐκκλησιῶν. ὅσοι χριστιανοὶ
ἦσαν

ἦσαν εἰς τὴν Ἑξορίαν μετακαλέσατο αὐτοὺς. καὶ ἡλθὺν ἰδὼσαν αὐτῆς Ἑξορίας. ἔγραψε δὲ καὶ πρὸς μεγάλῳ Ἀθανασίῳ τὰς σημειώσεις ἐγγραφῆς τῆς αἰμωνικῆς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν. καὶ ὕστερ ἐγένετο καὶ βασιαιώτερον εἰς τὴν ἑρδοδοξίαν ἐστειρώθη. ἐρχόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἀντιόχειας τοῦ βασιλέως Γοβιανὸς εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν· ἡλθεν ἐν ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας. ἀπ' ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς ἓνα τόπον δαδασαῖα καλέμενον. καὶ ἐφαγγλίσθη μαντιτεία φαρμακωμῶν καὶ ἀποθανεῖν, ἄλλος χρονογράφος λέγει ὅτι ὡς ἦλθεν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ τὰ δαδασαῖα ἐκοιμήθη εἰς ὁσπῆπον μικρὸν ὑψηλὸν καμνίον τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ὅπερ τὸ ἐκπῶσαι ἔτι τελεῖσθαι. καὶ ἀπὸ τῆς ἀσβείης τὴν καπνὸν οὗ ᾗθεν ὡσαύτω φαντασία. ὁ ὅποιος ἦταν βλαβερὸς ὡσαύτω λαμικῇ καὶ δυνάμει ὑπομῆναι τὴν κάψιν ἐκείνην τῆς ἀσβείης ὅτι πᾶσι σῶσθαι μέσαις εἰς τὰ ἐνδόξια. αὐτὴ καὶ χαριτὰς ἡ γυναικα τῆ βασιλείας. ἦν τὸν εἶδε βασιλέα νὰ λάβῃ τὴν χαρὰν τῆς βασιλείας.

Θανάτος Γοβιανῆ. Βασιλεία Οὐαλεντιανῆ.

Οὕτως παρὸς μετὰ τῆτοι ἐβασίλευσεν. ὁ ὅποιος ἀνιγορῶν τοῦ βασιλέως ὑπὸ τῆς Θεοῦ ἐκκλήσεως τῆς βιθυνίας, καὶ ἔκαμ βασιλεὺς χρόνους ια'. οὗτος ἔξορίσθη ὑπὸ Ἰβλιανῆ τὴν παραβάτην ὡς χριστιανὸς. ἔλθων δὲ ἐν Κωνσταντινὴ πόλει τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Οὐαλεντίαν τὸν ἔκαμ βασιλέα. καὶ εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη τὸν ἔστειλε. καὶ αὐτὸς εἶχε τὰ δυτικά μέρη. οὗτος ὁ δυσεβὴς Οὐαλὴς ἦταν ὁ ἄλλος εἰς τὴν τῆς ἀρείων αἵρεσιν. ἔκατὰ τῆς χριστιανῶν λύκος αἰμοβόρος. σπινόμενος τότε ἐν λαμψάκῳ χρομῶν ἀκυρῶσαι τὰ τῆς Ἀρείης ἔκτατα νόμους. ἀκῶσαι δὲ τὸ τοῦ ἀλιτήριος, τὰς ἀρχιερεῖς ὅπου ἔκαμ τὴν σιμῶδον ἔξορισε. καὶ ὅσα ἔσπονται καὶ ἀπὸ τῆς πίστεως τῆς ὁρδοδοξίας πίστεως ὅλα τὰ ἀνέτρεψε καὶ τὰ ἐχάλασεν. καὶ πρὸς καιρὸν ἐκείνῳ ἐγνηθή παρὰ ἀποθανόντων θηλικῶν ἔξω τῆς πόλεως Ἀντιόχειας καὶ εἶχε δύο κεφαλὰς χωρισμῶς ἀπὸ τοῦ τράχηλον. ῥοδανὸς δὲ ὁ φραιπόσιτος ἤρπασε τὰ φράγματα ἀδίκως ἔλθειν καὶ γυναικὸς τινὸς λεγομένης βερνίκης. ἡ δὲ γυναικα ὡς εἶδε τὴν ἀδελφίαν ὅπου ἔκαμ ὁ φραιπόσιτος πρὸς αὐτὴν. ἐδίδορμῳ εἰς τὸν βασιλέα Οὐαλεντιανόν. βοῶσα τὰς ἀδικίας τῆς φραιπόσιτου. ὁ δὲ

βασιλεὺς ἀκήσας καὶ περὶ τοὺς ὅτι ἀληθεῖς εἶναι οἱ λόγοι τῆς γυναικὸς ἐκρίνε· καὶ προσέταξε νὰ ἀποδώσῃ τὰ παράγματα τῆς γυναικὸς ὁ πραιπόσιτος· καὶ ἡ γυναικα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς βασιλείας ὑπῆγε νὰ παρῇ τὰ παράγματα αὐτῆς ἀπὸ τὸν πραιπόσιτον· ὁ δὲ πραιπόσιτος δὲν ἔστρεψε τὴν ἀπόφασιν τῇ βασιλείᾳ νὰ τὰ δώσῃ· τότε ὡς εἶδεν ἡ γυναικα ὅτι οὐκ ἔστιν, ὑπέστρεψεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἔπεισε αὐτὸν εἰς τὸ ὑποδορῶν· καὶ ἀνέφερε τὰ κατὰ τὸ πραιποσίτου· ὁ δὲ βασιλεὺς ὥρτισε καὶ ἀνέβη φωνῇ μεγάλῃ καὶ τὸν πραιπόσιτον μετὰ τὰ παράγματα τῆς γυναικὸς ἔκαψεν· τὰ δὲ παράγματα τὰ πραιποσίτου ἥτοι εἶχεν ἔδωκε τῆς γυναικὸς καὶ κυρία εἰς αὐτὰ ἐγένετο· Οὐαλεριανὸς δὲ ὁ μικρὸς δὲ δῶκεν ἄδειαν ἥντιν ἐλλήνων θυμίας καὶ πανηγύρεις νὰ ἔπιτελαιώσῃ· καὶ τοὺς ἑβραίους ἐπίμα· καὶ τοὺς ὀρθόδοξους ἐδίωκεν καὶ κακῶς τοὺς ἐτυράνευεν· καὶ ἀπελθὼν εἰς Ἀντιόχειαν τῆς συρίας, πολλὰ κακὰ εἰς τοὺς ὀρθόδοξους χριστιανούς ἐκαίει πολλοὺς ἀπεκεφάλισεν· ἄλλους δὲ ἐκτενε καὶ ἐκτενε εἰς τὸν ὀρμὴν τῶν ποταμῶν· ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὴν ἑλιδαν ἔλαβεν πλῆθος χριστιανῶν ὀρθόδοξων καὶ ἐφόνευσεν· μία δὲ γυνὴ ὀρθόδοξος βλέποντα τοὺς ὀρθόδοξους ὑπὲρ πίστεως καὶ ἐλάμβαναι θάνατον· τότε ἐπῆρε τὸ παιδίον αὐτῆς καὶ τὸ ἔσυρε μετὰ αὐτοῦ καὶ ἔλεγε αὐτῇ, περπάτησε παιδίμω ὅτι κωρὸς εἶναι μαρτυρίας νὰ μαρτυρήσωμεν, διὰ τὸ εἰκόματος τῇ Χριστῇ νὰ λάβωμεν τοὺς σεφάνους τῆς μαρτυρίας· ἀκήσαν δὲ τὸ οὐάλης ἐκαπνοχμῶθη καὶ τὴν ὀργὴν ἔπαυσε, τότε τὸ οἰκονόμησεν ὁ θεός· τῷ δὲ, θ'. χρόνῳ τῆς βασιλείας Οὐαλεριανῆς ὁ μέγας βασιλεὺς ἀρχιερεὺς τῆς ἐκκλησίας ἐγένετο· ὁ νεώτερος δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Οὐαλεριανὸν ὁ βασιλεὺς ὡς κακὸς ὄξον· ἡγουμένως ἐχθρὸν τῆς πίστεως ἥντιν ὀρθόδοξων· καὶ πολέμων αὐτὸς ὁ ἐκκλησίας μετὰ ἥντιν γότθων βοήθειαν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς δὲν ἀπέσειλεν, ἀλλὰ εἶπεν ὅτι ἄνθρωπος θεομάχης δὲν εἶναι δικαίον νὰ τὸν βοηθῇ πᾶς οἱ δὲ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ βλέποντες τὴν κακὴν ὁρμὴν τῷ ἐκκλησίας τῇ βασιλείᾳ ὁ ποῦ εἶχε κατ' αὐτῇν διὰ νὰ τὴν ἀφανίσῃ· ἔπεισαν ἀποκρισάμενοι εἰς αὐτὸν Ἀνδρᾶν π'. σοφὴν καὶ ἐναρτίαν καὶ λογίους μήπως καταπραῖνον τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν αὐτοῦ· καὶ ὁ ἀλιτρίτης οὐχὶ μόνον ὅτι δὲν ἐδέχθη αὐτοὺς· ἀλλὰ διὰ πληρωμὴν τῇ κόπῃ αὐτῇν ὥρτισε καὶ ἔκαψεν αὐτοὺς μέσα εἰς τὸ καράβι ὁ ποῦ

τοὺς

τούς ἤφειρεν. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πολὺαθλος μέγας ἀθανάτος ἀρχιε-
 ρατῶσαι χρόνους μ'. καὶ ὑπέμεινε μεγάλας ἐξουσίας καὶ θαλί-
 κας ἐνοχουσίας διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν χρόνους μ'. καὶ ἔκαμαν οἱ ὀρ-
 θόδοξοι ἄλλον Πατριάρχην ὀνόματι Πέτρον καὶ οἱ ἀρειανοὶ ἐδίω-
 ξαν αὐτόν. καὶ πολλοὺς ἀνδρας καὶ γυναικας ὀρθοδόξους ἐβασαίν-
 ζαν. καὶ Πέτρος ὁ Πατριάρχης ἔφυγε καὶ ὑπῆλθε εἰς τὴν Ρώμην
 εἰς τὸν Δάμασπον Πάπαν Ρώμης ὁ ὁποῖος ἦτον ὀρθόδοξος. ἐπέ-
 θαιναν δὲ εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς ὀρθοδόξων. οἱ Ἀρειανοὶ καὶ ἔφιρ-
 ναν παιγνιώτας καὶ ὄργανα καὶ τύμπανα καὶ ἔκαμαν χορούς. καὶ
 τὰ ροῦχα τῆς κορασίδων ἐσχίζαν καὶ ἐγύμνωναν αὐτάς. καὶ ὅπου αὐ-
 τίς εἰσέκοιτο ἔτρεχαν καὶ ἀρπαζαν αὐτάς. καὶ γυνῆς μίσα ἀπὸ τῆς
 χώρας τὰ ἔστυραν καὶ ἄλλας μὲν ἐπόρνευον. ἄλλας δὲ ἔσφαζον φανε-
 ρὰ καὶ δὲν ἄφωνα. οὐ δὲ καὶ τὰ θάψαι. μόνον τὰς ἔλειπταν καὶ
 τὰς ἔτρωγον τὰ σκυλῖα καὶ τὰ ὄρνε. καὶ μέσα εἰς τὸ ἅγιον βῆμα
 τῆς ἐκκλησίας ἐβαλαν παιδιά καὶ ἑμαγαρίζαν τὰς δὲ ἐ-
 χροῖας τῆς βασιλείας Οὐαλντιανοῦ Ἀμβρόσιος ὁ ἀρχιερεὺς Μεδιολά-
 νων ἐγένετο μετὰ τὸν θάνατον Αὐξεντίου. ἐγένετο δὲ ἕτως. ὁ λαὸς
 εἰς φιλονεικίαν ἤλθε ποῖον νὰ κάμουν ἀρχιερεῖα. ὁ δὲ βασιλεὺς
 Οὐαλντιανὸς ἦτον εἰς ἐκείνα τὰ μέρη καὶ ἀπ' ἐσεῖλε τὸν Ἀμβρόσιον
 ὡς ἀνδρῶπον φρόνιμον καὶ δόξου καὶ ἐνδόξον νὰ καταπαύσῃ τὴν
 παραχλὴν τοῦ λαοῦ καὶ τὸ σκανδαλόν. ὁ γὰρ Ἀμβρόσιος ἦτον ἀβά-
 πτιστος αἰνὴ Δικαιοσύνης πολλὰ εἶχε καὶ ἀγαθότητα καὶ ἠλιγχε-
 τοὺς ἀρχοντας καὶ μεγιστάνους καὶ τοὺς ἀδελφούς εἰς πρόσωπον καὶ
 ὡσαν ἦλθεν εἰς Μεδιόλανα τῇ τῇ θεοῦ βοηθείᾳ ἔπαυσεν ὁ λαὸς ἀ-
 πὸ τῆς φιλονεικίας ὅπου εἶχαν. καὶ ὁ λαὸς Γερμανοὶ λαϊκοὶ
 μιᾷ γνώμῃ καὶ βουλῇ ἐφύφισαν τὸν Ἀμβρόσιον Ἀρχιεπίσκοπον Με-
 διολάνων. ἀκούσας δὲ τῆς Οὐαλντιανός, ἐχαρὴ χαρὰν μεγάλην
 καὶ ὡς νὰ βαπτίσῃ τὸν Ἀμβρόσιον καὶ νὰ τὸν χειροτονήσῃ. καὶ
 μεγάλως τὸν θεὸν ἐδόξασεν ἐμπεσοῦν παντὶς τοῦ λαοῦ εἰπὼν.
 εὐχαρισᾷσι δέσποτα βασιλεῦ παντοκράτωρ ὕψις θεὸς ἰησοῦ
 Χριστὲ ἡ μέγας. ὅτι τῆτον τὸν ἀνδρῶπον ἐπέμψα μὲν ἀρχόντα
 σωμάτων ἐγώ. σὺ δὲ διδάσκαλον καὶ πρεσβύτερον τῆς ψυχῆς. ἡμῶν
 καὶ τῶν ψυχῶν ὅπου ἔκαμα ἐγώ δι' αὐτὸν ἐστέρησας δικαίως καὶ
 ἀληθινῶς. τότε δὲ καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἔγινε Πα-
 τριάρχης.

τεταρτῆς Κωνσταντινουπόλεως συνεργία μελέτη καὶ βασιλείου τε
μεγάλου. καὶ ἰὰν μὴ ἤθελε φθάσει σωτόμως νὰ γένει πατριάρχης
ἡ δέσπας ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἤθελεν ἀπομείνῃ ὅπως
νὰ μὴδὲν πέσῃ εἰς τὴν ἀρεὴν ἡ δυνάμεις αἰρεσιν. διότι ὅλας τὰς ἐκ-
κλησίας εἶχα οἱ ἀρετικοί, μόνον τὸν ναὸν τῆς ἀγίας Ἀναστασίας εἰ-
χαν οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί. ἦσαν δὲ τὰς καιρὰς ἐκείνῃ Ἀρχιεπίσκοποι
μεγάλοι καὶ θαυμαστοὶ σοφοὶ καὶ ἐναρτεῖ καὶ ἀληθινοί. Γρηγόριος ὁ
νύσσης, καὶ Πέτρος ἀδελφὸς γνήσιος τῆς μεγάλης Βασιλείας, καὶ ὁ ππ-
πος Μητροπολίτης πισιδίας, καὶ ὁ ἀμφιλόχιος Ἰκόνιος. τὰς δὲ τὰς ῥο-
νῶ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐτελοῦντο αὐτοὶ ὁ Οὐάλεντιανὸς ὁ μέγας
ζήσας χρόνος π. δ. ἡ δὲ αἰτία τῆς θανάτου ἦτον ὅτι, οἱ σαυρομάται
εἶναι ἔθνος μικρὸν καὶ ἡλεεινὸν, καὶ ἔκαμαν πόλεμον εἰς τὰς Ῥωμαί-
ους, καὶ ἐνίκηθησαν οἱ σαυρομάται νικητὴν μεγάλῃ. ἔσειλαν ἀπο-
κρίστας εἰς τὰς Ῥωμαίους ζητιῶντες ἀγάπην, καὶ ἰδὼν αὐτοὺς ὁ
βασιλεὺς, ἠρώτησεν αὐτοὺς, ἰὰν ὅλοι οἱ σαυρομάται εἶναι ἔτι μ-
κροὶ ταπεινοὶ καὶ ἡλεεινοὶ εἰς τὰ κορμιά αὐτῶν ὥσαν αὐτοὺς. οἱ δὲ
σαυρομάται ἀπεκρίθησαν, ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς οἱ καλλίτεροι καὶ
μεγαλῆτεροι εἰς θεοφιλίαν ἀπὸ τῶν ἄλλων ὅλων. τότε ὁ βασιλεὺς ἔ-
κραξε φωνὴ μεγάλη καὶ εἶπεν, εἰς κακὴν τύχην τῶν Ῥωμαίων ἐβα-
σίλευσεν Οὐάλεντιανὸς ἰὰν οἱ σαυρομάται τοῖσι μικροὶ καὶ ἀπυχοὶ
μάχονται τὴν ἐνδοξοτάτην Ῥωμαίαν τὴν κάμνει χρεὶα νὰ λέγομεν
ἔτι ἄλλας μεγάλας καὶ ἀνδρείας. ἔκτύπησε τὰς παλάμας αὐτῆς
μεγάλως, καὶ ἀπὸ πλὴν βίαν τῆς φωνῆς καὶ τῆς μεγάλου κτύπου τῶν
χερῶν ἐράγη μία φλέβα καὶ ἔδραμνεν αἷμα πολὺ καὶ ἀπέθανεν. ἔ-
πειτα κατέβη τῆς Γαλίας.

Θάνατος Οὐάλεντιανῆς. Βασιλεία Οὐάλεντος.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς τῆς φασάτου ἐψήφισαν βασιλεῖα αὐ-
τὸν τὸν ἀδελφὸν τῆς βασιλέως τὸν Οὐάλεντα τὸν ἀσπερίστου.
οὗτος Οὐάλης ὁ βασιλεὺς ἔσειλε Τραιανὸν τὸν στρατηγὸν μετὰ
νάμειος πολλῆς εἰς τὴν Περσίαν, καὶ ἀπελθὼν καὶ πολέμους αὐ-
τὸς ἐνίκηθη ἔσβρασεν μετὰ μεγάλης ἐντροπῆς καὶ αἰτίμιας. καὶ ὁ
βασιλεὺς οὐκ εἰδὼς αὐτὸν ὡς ἀδύναμον ἔστειλεν τότε τὸν Τραιανὸν
ἀπὸ-

ἀποκειθεὶς εἶπε τῷ βασιλεῖ. ἔξαρ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐγὼ δὲν ἐνίκη-
θην μόνον ἐσὺ. διότι μάχεσθαι τὸν θεὸν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀ-
πιστία τῆς ψυχῆς σου πορνεύει εἰς τὸ φουσῆσαι ἀδυναμίαν καὶ ἀνα-
δρεῖαν καὶ δειλίαν. καὶ ἡψὲ ἐχθρῶνσε δίδει δύναμιν καὶ ἀνδρείαν. ὁ δὲ
βασιλεὺς ἀκέσας ἔτι μὲν μεγάλως ἐκατασχυνθῇ. λιβαῖος δὲ ὁ σο-
φιστὴς καὶ Γάμβλιχος ὁ Πρόκλου διδόντες καλὸς ἔκαμαν τὴν λε-
γομένην ἀλεκτόρομαντιαν καὶ ἔκριναν ὅτι δὲ λείπει βασιλεύσει ἀνθρῶ-
πος ὁ πῦρ ἔχει τὸ πρῶτον σοιχεῖον τῆς οἰκίας αὐτοῦ θ'. καὶ ὁ βασι-
λεὺς ὡς ἤκουσεν αὐτὰς ἐταράχθη καὶ πολλὰς ἐθανάτωσε θεοδόσιους.
καὶ θεοδώρους, καὶ ἄλλους ὅπως εἶχαν τὸ πρῶτον σοιχεῖον θ'. ἀ-
πεκεφάλισε, καὶ τῆς ἦτον ὁ πῦρ ἔμελε νὰ βασιλεύσει θεοδόσιος ὁ
μέγας. Γελιανὸς δὲ ὁ καὶ Σάβας καλὴν ἔμελε καὶ ὁ ἀφρατὰς ὁ μέ-
γας, ἀνθρῶποι θεοφίλοι καὶ ἀσκηταὶ ἤλθαν εἰς ἀντιόχειαν, καὶ
ἐπεριπάτουσαν φανερὰ μετὰ παρρησίας σερπύωντας τὴν ὁρθοδο-
ξίαν καὶ ἀναθεματίζοντες τὴν ἀρειανὴν. καὶ ὁ ἀφρατὰς ἤλκυε τὸν
βασιλεῖα κατὰ προσωποῦν. καὶ εἶπεν αὐτὸν καὶ ἀποστάντων καὶ μισοχρε-
στον καὶ τῆς ἀγίας τεταρτῆς ἐχθρὸν. ὁ δὲ χριστομάχος βασιλεὺς ἐ-
κατασχυνθῇ, καὶ τελείως λόγον δὲν ἀπέκειντο. ἔνας δὲ ἀπὸ τῶν εὐ-
νέχους αὐτῆς μέγας καὶ ἐνδοξὸς ὕβρισε καὶ οὐκ εἰσε καὶ ἔδρα τὸν ἀ-
γίον. καὶ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο παράφρων. ὥστε ἐσάλευσεν ἀπὸ
τὸν τοῦ αὐτοῦ. καὶ ὑπὸ τῆς εἰς τὸ λουτρὸν ἔσβη μίση εἰς τὸ χάλ-
κωμα ὁ πῦρ ἔβραζε καὶ σκεῖ ἀφανίσθη καὶ ὑπῆλθε εἰς τὴν ἀπώ-
λειαν. εἰς τὴν τὸν καιρὸν διέλαμπεν ὁ ἅγιος Ἐσραῖμ. ὁ αὐτοῦ
ἀνθρῶπος μέγας καὶ ὑψηλὸς εἰς θεοσεβίαν καὶ διδασκαλὸς ἀξίος
ἔχων τὴν χάριν τῆς ἀγίου πνέματος. ποιῆσαι λόγους πολλὰς δι-
δασκαλικὰς. καὶ ἐβόλῃ πολλὰ εἰς ὠφέλειαν καὶ σερπύων τῆς ἐκκλη-
σίας. ἔαλθε δὲ ὁ βασιλεὺς ἀρξὴ ἐκατέλυσεν τὰς ἐκκλησίας τῶν ὁρ-
θοδόξων ἤλθεν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς εἰς τὴν Κωνσταντινὴν μετὰ μεγάλῃ
ὀργῇ καὶ ματίαν κατὰ τὸν μεγάλου βασιλείου. ὅμως κατεβροντή-
θη καὶ ἔφρεξε εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ εἰς τὴν θεοσέβειαν λόγους τῆς με-
γάλης πίστεως φασήρος. καὶ ἡ λαβήθη. πολλὰ τὴν κατὰ σάσιν καὶ τὸ
ἦθος σκεῖνο τὸ εὐαγγελικόν. λοιπὸν ἀναγκάσθη πολλὰ ἀπὸ τῶν ἀρει-
ανῶν ἵνα ὁξορίσῃ αὐτὸν. καὶ κινήσῃς ὑπὸ τῶν πατρὸς αὐτοῦ τῶν ἀρε-
ταῶν, ἐξέσβησε δεισμὸν τῆς τῆς ὁξορίας. καὶ δέλῃν ὑποχρε-
ψαί.

ἔλαυτον κατὰ τὴν συνήθειαν ἤφεραν αὐτὸν κονδίλι, καὶ ὡς τὸ
ἐπασσεν ἐτζακίσθη. ἤφεραν καὶ δεύτερον. καὶ ὡς τὸ ἐπασσεν ἐσω-
τείφτει ἤφεραν καὶ τρίτον, καὶ ὡς τὸ ἐπασσεν ἐπαρλύθη εἰς τὰ
χεῖλα του. καὶ ἰδὼν οὕτως ἐθαύμασε. τότε καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Γαλαθῆς
ἀπέθανε πικρὸν καὶ βίαιον θάνατον, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς ἡ βασίλισσα
ἡσθένησεν ἀρρωστὴν μεγάλῃ. ὁμοῦς ὁ βασιλεὺς ἐζήτησε συγγνώ-
μην ἀπὸ τὸν μέγαν βασιλεῖον, καὶ ἐχαρίσεν αὐτὸν χάρις καλὰ καὶ
μεγάλα βασιλικὰ. καὶ τὰ ἔχει δὲ κυβερνήσιν πτωχῶν καὶ δευτέ-
ρων, καὶ οὕτως δὲ δέησεως καὶ δόξης τῆς ἀγίου ἔλαβε τὴν ὀργάν-
της ἡ γυνὴ αὐτῆς. τὰ δὲ γ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας οἱ Γότ-
θοι ἐξέβησαν εἰς τὴν γῆν τῆς Ρωμαίων. καὶ ἐκατέλυσαν τόπους
πολλοὺς. τὴν μυσίαν. τὴν θράκην. τὴν Μακεδονίαν. τὴν Ἀχαΐαν
καὶ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα. καὶ ἐρήμωσαν πόλεις καὶ χώρας μεγάλας
ἐφάνησαν δὲ τότε καὶ εἰς τὰ σκῆψα ὥς περ ἄνδρες ἀρματοποῦ-
ροί. ἐχρησθήθη δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀντοχίαν παιδί καὶ εἶχεν εἰς τὴν μέσην τῆς
μετώπου ὀφθαλμὸν ἓνα. εἶχε δὲ χεῖρας δ'. καὶ ποδας δ'. ὁ δὲ λαὸς
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἤκουσαν ὅτι οἱ Γότθοι ἀφανίζουσι τὴν
γῆν τῆς Ρωμαίων ἀρχίζαν καὶ ὑβρίζαν τὸν βασιλέα ὑβρεῖς μεγά-
λαι λέγοντες αὐτὸν ἀνάνδρον καὶ φυγοπολεμὸν καὶ ἀνάξιον τῆς βα-
σιλείας. ἀκούσας δὲ οὕτως κατησχυώθη. καὶ λαβὼν τα φουσατα αὐ-
τῆς καὶ ἄλλα πολλὰ, ἐξέβη νὰ ὑπάγει κατὰ τῆς Γότθων ὅπως νὰ
πολεμήσῃ μετ' αὐτῶν. ἦτον δὲ τότε ἐκεῖ ἓως ἀσκητὴς μέγας καὶ
ἐναρέτος ἡγιασμένος καὶ πορωρατικὸς ὀνόματι Ἰσαάκιος. καὶ ὅταν
ἐκαβελέκωσεν ὁ βασιλεὺς καὶ δόγηκε καὶ ὑπῆρχεν εἰς τὸν πόλεμον
ἔδραμε καὶ ὑπῆλθον αὐτὸν. καὶ ἐπασσε τὸν βασιλέα ἀπὸ τὸ σαλ-
βαίνει τῆς ἀλόγου καὶ εἴπετο, εἰς πόλεμον ὑπάγεις νὰ πολεμήσεις.
ἤξού ρε ὅτι ἐπὶ ἔχης τὸν Θεὸν ἐχθρὸν καὶ ἀντίπαλον. ἀκούσας δὲ ἔπας
ὁ βασιλεὺς ἐδυώσθη καὶ ὠργίσθη τὸν Ἰσαάκιον καὶ ὤρεσε καὶ
ἐβαλαν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ὥσαν γυεῖσιν ἀπὸ τὸν πόλεμον νὰ τὸν
φονεύσῃ, καὶ ὤρεσε καὶ ἐβαλάντον εἰς φυλακὴν. ὁ δὲ Ἰσαάκιος
ἀπεκρίθη, ἐὰν γυεῖσθαι φονεύσεται. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐβαλαν
ἐν σκοτεινῇ φυλακῇ. ἀπελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν πόλεμον καὶ
πολεμήσας ἐνίκησεν αὐτὸν οἱ Γότθοι. καὶ ὡς ἴδεν ὅτι ἐνίκηθη ἐ-
φυγε μετὰ τῶν πορώπων καὶ εἰς αἰκαῶντου ὥς ὑπῆρχεν εἰς ἑτα χερσίων
καὶ

ἢ ὑπῆλκαν μέσα εἰς μίαν ἀχυρῶνα καὶ ἐκρύβησαν. οἱ δὲ σκύθαι ἤλ-
θαν εἰς τὸ χορείαν, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν ἀχυρῶνα ὁ δὴ γηθέντες παρὰ
θεῶν καὶ ἐβαλαν φωτὶαν καὶ ὄξυροντας ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐναι μέσα με-
τὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν καὶ ἐγένοντο πυρίκαυτοι θεὸς ἐκδικήσεται ὁ
ἀσεβέστατος βασιλεὺς ὅσοι ἦσαν μετ' αὐτῶν ὡς ἐχθροὶ τῆς θεῆς καὶ
τῆς ἀληθείας πίστεως τῶν χριστιανῶν. τότε ὁ πνευματοφόρος ἀσκητὴς
Ἰσαάκιος ὡς εἶχε τὸ προωρατικὸν λέγει πρὸς ἐκείνους ὁ πῦρ ἦσαν ὁ
μῦς εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἡξεύρετε ἀδελφοὶ πῶς ὁ βασιλεὺς σήμερον
καίεται εἰς μίαν ἀχυρῶνα. διότι μεγάλη δισσωνία καὶ βρῶμιος ἔρχε-
ται ἀπ' αὐτῶν καὶ μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ἦλθε καὶ ὁ λόγος ὅτι σὺν ἀπώ-
λειαν τῶν ἀσεβέστατων βασιλέων καὶ ἔγινε μεγάλη χαρὰ εἰς τοὺς χρι-
στιανούς. ἐκείνοι δὲ ὁ πῦρ ἦσαν εἰς τὴν φυλακὴν ὡς ἔμαθαν τὸ το-
υτάως ἐθαύμασαν εἰς τὴν ἀγιοσυμύλῳ καὶ ἀρετῇ τῶν ἀνδρῶν τούτου
ἔσσοντας ὁ πῦρ ἐπαρέειπε τὸν θάνατον τῶν βιοθανῶν βασιλέων καὶ ἔτα-
ξι ἑλωτρώθη ὁ ἅγιος ἐπὶ ὅπλοι τοῖσι ἀπὸ τῆς φυλακῆς ἐβασίλευσε δὲ
κατὰ τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν Οὐαλεντιανῶν χρόνος τρεῖς.

Θάνατος Οὐαλεντιανῶν τῶν ἀσεβῶν βασιλείᾳ Γρατιανῶν.

Γρατιανὸς μετὰ τὸν κακὸν θάνατον τῶν ἐβασίλευσεν. ὁ δὲ ποῖος
ἦτον ὡς Οὐαλεντιανῶν καὶ ἐβασίλευσε μόνος χρόνους τρεῖς. καὶ
εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας αὐτῶν ἐγένετο σεισμὸς μέγας εἰς τὴν Ἀλε-
ξανδρείαν, καὶ πότος φοβερός ἦτον, ὅτι ἡ θάλασσα ἐφυγχε δαπὶ τὸν
τόπον της καὶ ὑπεῆγε μέσα. καὶ τὰ Καραβία ἔμειναν καὶ ἐσέκοιταν εἰς
τὴν ὕψος. καὶ ὡς εἶδεν ὁ λαὸς οὕτως ἔδραμαν πάντα εἰς τὰ Καραβία
καὶ εἶδον τὸ θαῦμα ἐκείνο τῆς θαλάσσης καὶ παρευθὺς ἔδραμον
ἡ θάλασσα ἔξω καὶ ἔπνιξε πάντες μυριάδας ἀνθρώπων. καὶ εἰς ἄλ-
λους πολλοὺς τόπους πολλὰ κέρη. ἐχάλασεν ἐκεῖνος ὁ σεισμὸς καὶ
τότε ἐπὶ κρήνη καὶ ἡ σικελία ἐκλείσθη ἀπὸ τὸ Νερόν τόσον ὅτι ἦλθεν
ἑκατὸν σταθμὰ μέσα πρὸς τὴν γῆν. ὁ πῦρ πάντα ἔπτα ἡμῖν σταθμὰ
εἶναι ἓνα μίλι. Γρατιανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν Οὐα-
λεντιανὸς, τὲς ἀρχιερεῖς ὁ ποὺ ἦσαν εἰς τὴν ὀξορείαν ὅλους τοὺς ἡ-
φεραν εἰς τοὺς θρόνους αὐτῶν. τὲς δὲ Ἀρειανούς ἐδίωξαν. ἦτον δὲ
συνεργὸς εἰς τοῦτο δάμαρος ὁ ἀγιώτατος Πάπας Ρώμης. τότε
καὶ ὁ ἀγιώτατος. Πέτρος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἔλαβε τὸν

Μμ

Δρό-

θρόνον τε, καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε πανταχῇ ὁραιοὺς καὶ νόμους νῆ-
 ἔχουσιν οἱ ὀρθόδοξοι τὴν πικρὰν αὐτῆς καὶ τὰς ἐκκλησίας, τότε ὁ μέγας
 Γρηγόριος ὁ Θεολόγος μετὰ παρήσιας διδάσκειν ἐν τῇ Κωνσταντι-
 νουπόλει εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ὁ πῦρ καὶ θαύματα πα-
 ράδοξα ἔγιναν τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παναχραντὸς Θεοτοκῆς ἡμῶν, θεό-
 τοκε καὶ ἀειπαρθένης Μαρίας, σιμνηγμένου δὲ τὰ λαὸς ἐν τῷ ναῷ τῆς
 ἁγίας Ἀναστασίας ἔπεισεν ἀποπαύειν αἰμαγυμναστικά καὶ ἀπὸ θανάτου
 ἰδόντες ὁ λαὸς πολλὰ ἐλυπήθησαν καὶ δεισέως χυρομένης ὑπὸ τῇ
 ὀρθόδοξῳ παρὰ τὸν θεὸν τῇ πρεσβεΐᾳ τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου
 ἐν τῷ αἵματι αἰσθηθῆναι ἡ ζωὴ καὶ ἐγένετο μεγάλη χαρὰ καὶ ἑορτὴ εἰς
 τὰς ὀρθόδοξας χριστιανικὰς, τὴν χυρομένην θαύματος ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἀλαμανίαν ἔκαμε κατὸν πολὺν ὄνει, καὶ ὁ λαὸς
 βλέποντας τὴν ἀρχὴν τῆ βασιλείας καὶ πᾶς δεισέσκονται χωρὶς
 κεφαλῇ ἡ γεννητομένη, ἀπέστειλαν ἀποκρεσάριος εἰς αὐτόν, ἵνα
 ἔλθῃ εἰς τὸν θρόνον τε, ἵνα τὸς δώσῃ βασιλείαν, ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ
 ἔχων τὴν ποιῆσαι ἵνα μὴ ἀνυπατάσῃ καὶ ἀδεήσῃ αὐτόν καὶ κάμῃ
 ἄλλον βασιλεῖα, ἔδωκε τὸς δειληματικῶς τὸν μέγαν Θεοδόσιον, ὁ
 βασιλεύσας δὲ αὐτὸς ὁ Γραπανὸς μόνος χρόνος γ', καὶ μετὰ τὴν μεγά-
 λην Θεοδοσίῳ ὁ μὲν ἄλλος χρόνος τρεῖς, τὰ δὲ 5', χρόνῳ τῆς αὐτῆς
 βασιλείας ἀνδραγαθίος ὁ στρατηγὸς ὁ Μάξιμος ὁ Τύραννος ἐπὶ οἴ-
 σαν ἐπαβελῶν καὶ τὴν βασιλείαν νὰ τὸν φονεύσῃ, ἡ δὲ ἐπιβουλή
 εἴπω αὐτῇ, τὸτος ὁ Μάξιμος ὁ Τύραννος ἐσέβη μέσα εἰς ἕνα κλεβί-
 ῶμοιον ὡσὰν ἐκείνῳ ὁ πῦρ ἐπαθετὴν ἡ βασιλεία, καὶ ὑπὲρ χυρὴν ἀπὸ
 τόπον εἰς τόπον εἰς ὧν δόξασις, καὶ ἡ βασιλεία ἐλειπεν ἔξω, καὶ
 ἔστειλε νὰ τὴν φέρῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς ὑπὲρ χυρὴν νὰ τὴν πορῶνται ἡσπῇ,
 ὁ δὲ Μάξιμος ὑπὲρ χυρὴν καὶ ἀνδραγαθίος ἐρχόμενοι μετὰ κλυβί,
 εἶδεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ παρόντας ὅτι εἴπω ἡ βασιλεία ἐπα-
 ρευσε ἀπὸ τοῦ ἄλλογον δόξα, νὰ εἴπω μέσα εἰς τὸ αἰμάξι, καὶ ἔπειτα
 ἔδωκεν ἀπὸ μέσα ἀνδραγαθίος καὶ ἀπεκεφαλίστην.

Θάνατος Γραπανῶ. Βασιλεία Θεοδοσίῳ τὴν μάγην.

Ποῦτου δὲ φονεύσαντος, ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος, ὁ μέγας ἦτορ δὲ
 τὸ γένος ἱβηρὸς ἀπὸ τῶν ἰσπερὶα μέρη, ἐύχρητος καὶ θαυμάσιος

καὶ ἀνδρειομήδης· καὶ εἰς τοὺς πολέμους δοκιμώτατος καὶ αἰραίστα-
τος πολλὰ, καὶ χαριτωμένος εἰς ὅλα τὰ σώματα, εἶχε δὲ γυναικὰ
ὀνόματι Πακίλαν, μετὰ ὃ ποίαν ἔκαμε τὸν Ἀρκάδιον ὁ τὸν Οἰνός
ειον, ὃ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὑπῆγε μετὰ φησάτα αὐτὴ κατὰ τῆ
Γότθων, καὶ ἔκαμε νίκην μεγάλην εἰς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς. τότε ἐ-
γύμισε καὶ ἤλθεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, καὶ ἐκεῖ ἀδίκησε καὶ ἐβά-
πτισεν αὐτὸν ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ νόμον ἔγραψεν εἰς σκέρωσιν τῆς ὀρθο-
δόξου πίστεως καὶ ἀπέσειλεν αὐτὸν πανταχῇ. εἶτα ἤλθεν εἰς Κων-
σταντινούπολιν, καὶ ἐμύυσεν δημοφίλον τὸν ὁπίσκοπον τῆς ἀρεῖας
νῶν, ὅτι ἢ νὰ ἀναθεματίσει τὴν αἰρεσιν τῆς ἀρεῖου, ἢ νὰ ὀύγει ἀπὸ
τοῦ πατριαρχείου. ἐκεῖνος δὲ εἶχε τὸν Ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας
μετὰ αὐτὸν τὸν κακὸ δόξον, καὶ ἐσωάζε πάντα τοὺς ἀρεῖατοὺς καὶ
ὀύγηκεν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐκκλησίαζε καὶ ἦσαν ἐκεῖ. τότε παρέλα-
βεν ὁ μέγας Γρηγόριος τὰς ἐκκλησίας μετὰ πάντων τῶν ὀρθοδό-
ξων χριστιανῶν, ἐκράτησαν δὲ αὐτὰς οἱ ἀρεῖατοὶ χρόνους μ'. τῶ δὲ ἐ.
χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐγένετο μία γυναι-
κα εἰς μίαν γέναν παιδία τέσσαρα ἀρτενικά καὶ ἔζησαν μὲν ἄνδρες
καὶ ἀπέθανε πρῶτον τὸ ἕνα, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τὰ τρία. τῶ δὲ ε'.
χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐγένετο ἡ ἀγία οἰκουμένη δαυτέρω
συμῶδος ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἰς βεβαίωσιν καὶ σκέρωσιν τῶν δόγ-
μάτων τῆς ἐνικαίας πρῶτης καὶ οἰκουμένης συμῶδος, τέτταν δὲ
τῶν ς'. ἀγίων πατέρων θεωροῦνται, Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας,
Μελέτιος Ἀντιοχείας, Κύριλλος Ἱεροσολύμων, καὶ Θεῖος Γρη-
γόριος Κωνσταντινουπόλεως. ἤλθαν δὲ καὶ Κακὸ δόξοι Ἐπίσκοποι
Μακεδονίαιοι λς'. καὶ ὀρισθέντες ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων νὰ σέ-
ξεν τὰ τῆς ἐν νικαίας συμῶδος ἀγίας τὰ δόγματα, καὶ αὐτοὶ δὲν ἠθέ-
λησαν, καὶ ἐδίωξαν αὐτοὺς ὡς ἀνάξιους καὶ μὴ θέλοντας τὴν ἀλή-
θειαν. τότε ἡ ἀγία συμῶδος ἐσκέρωσε τὸν μέγαν Γρηγόριον Πα-
τριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ὡς πολλὰ κοπιάσαντα ὑπὲρ τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῆς σκλαβείας τῶν αἰρίσεων τὴν πόλιν ἐ-
λευθέρωσαντα, ἀπέσας δὲ ὁ Θεῖος Γρηγόριος ὅτι πολλὰ τῶν Ἐπι-
σκόπων ἐφθόνησαν εἰς τὸ, καὶ ὡς ἄνθρωπος σφοδρὸς καὶ εἰρηνικός
χωρὶς βίας τινὸς καὶ ἀνάγκης, ἐπαρητήσατο τὸν θρόνον τῆς Πα-
τριαρχείας, καὶ ἀπεχώρισε καὶ ἡσύχασεν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ἡ σύμω-

δος ἑκατέρῃ Πατριαρχίῳ Νεκτάριον ὀνόματι. αὐθροῶν δὲ λα-
βὴ καὶ φρονιμώτατον. ἦτον δὲ ἀβάπτιςτος. ὅτε ἐβαπτίσθη καὶ ἐχει-
ροτονήθη. ἡ δὲ ἀγία συνόδος ἐβεβαίωσε τὰ δόγματα τῆς ὁρθοδό-
ξου πίστεως τῆς ἐν νικαίᾳ πρώτης συνόδου. καὶ προσεθήκας εἰς τὸ
ἅγιον σύμβολον, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον. τὸ ζωο-
ποιὸν ἕως τέλους. τὸν δὲ πνευματομάχον Μακεδόσιον ἀναθιμά-
τισαι. καὶ ὅσοι ἦσαν μετ' αὐτῶν πνευματάρχον τὸν εἶπαν ὅτι ἔλεγε βλα-
σφημία κατὰ τὸ ἅγιον πνεύματος ὁπαμμίαρος. τὸ δὲ πνεῦμα τὸ
ἅγιον ὡμολόγησεν ἡ θεία συνόδος ὁμόσημον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ
καὶ θεῷ ἀληθινόν. τὸν Χριστὸν τέλειον θεὸν καὶ τέλειον αὐθροῶν
ἐκήρυξαν. καὶ κανόνας ζ'. μόνον ἐποίησε. τότε καὶ τὸν Κωνσταντι-
νοῦπολιν νέαν Ῥώμην ἐδήσασα εἶναι. Θέλων αὐτοῦ βασιλεὺς νά
μάθῃ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν τὰ ἱερὰ χράγματα ὡς αὐτὸς ἐβασιλεύσει ἀπέ-
στειλεν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ ἤφερε μετὰ μεγάλης τιμῆς τὸν ἅγιον ἀ-
ρσένιον ὁ ὁποῖος ἦτον ἐναρέτος ἄνθρωπος καὶ σεβάτατος ἐξάρχουσος. καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῶν τὸν Ἀρκάδιον καὶ τὸν ὠρόριον καὶ
τὰς ἐμαῖδας τὰ θεῖα καὶ ἱερὰ χράγματα. καὶ μετὰ τῶν ἡμερῶν ἐξεί-
φνης ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐσέβη μέσα εἰς τὸ διδασκαλεῖον, καὶ
ἦνρε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ ἐκαθέζοντο καὶ ὁ διδασκαλὸς ἔστειλεν ὁρ-
θὸς καὶ ἐδιδάσκον αὐτοὺς. καὶ ἰδὼν ἔταξ' ἀγαπάκητις πολλὰ καὶ ἐ-
βαρύνθη. τότε λέγει. ὦ διδασκαλε τί εἶμαι πρὸς τὸ τοῦ καμνης τὸ
ὅποιον εἶναι ἄσημον καὶ ἀπορεπὲς. ἐσὺ ὡς διδασκαλὸς εἶναι τρέπον
καὶ ἴμιοι νὰ καθέζομαι, καὶ οἱ μαθηταὶ νὰ σέκονται ὁρθοὶ ἐμπαρο-
τρέγουσι νὰ διδάσκεις καὶ παιδευεῖς αὐτοὺς οὐχὶ αὐτοὶ νὰ καθέζον-
ται καὶ ἐσὺ νὰ σέκεις ὁρθός. τῷ δὲ καλῶ δὲ τὸ τοῦ ἄλλου φορὰν μη-
δὲν τὸ καμνης μόνονισε δέοντα ὅτι νὰ παιδεύεις τὰς υἱούς μου ὡς ἐνός
ἰδιώτου καὶ πτωχοῦ. ἀπεράσοντας δὲ ὀλίγος καιρὸς καὶ ὁ Ἀρκάδιος
ἐγένετο παρήκοος τῷ διδασκάλῳ εἰς τὴν παιδεύειν τῇ μαθημα-
τος. ὅτε τὸν ἐδήρει πολλά. καὶ λυπηθεὶς μεγάλως ὁ Ἀρκάδιος
ἤβολι λήθη νὰ τὸν φονεύσῃ. ὁ δὲ Ἀρσένιος ἀποῦσαι οἴκτου καὶ φοβη-
θεὶς ἔφυγε κρυφίως καὶ ὑπῆρχε εἰς τὴν ἄγρυπνον. καὶ δὲν τὸ ἤξερε
πῶς. καὶ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἐγένετο Ἰσααγγελος. πρὸς δὲ ζ'. χρόνον
τῆς αὐτῆς βασιλείας Ὀνώριον τὸν υἱὸν αὐτῶν ὑπάτον ἀνηγόρευσε.
εὐτρεπίθη δὲ καὶ πόλεμον Μαξιμὸν τῷ τυραννί, καὶ πολέμῳ
μετ' αὐτῶν

μετ' αὐτὰ εἰς τὰ μέρη τῆς δύσεως ἐξέβαλαν φήμην· φησὶ δὴ ὅτι ἐνέ-
 κησεν ὁ Μάξιμος· καὶ οἱ ἀρείωνοι ἀνακαταθέντες ἔκαψαν τὴν οἰ-
 κίαν Νεκταρίου πατριάρχου· τὰ δὲ ἢ χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας
 ἐν τῇ Παλαιστίνῃ εἰς χαλεπὸν καλούμενον Εὐμαεὺς ἐξηγνήθη πα-
 δι τέλειον· καὶ ὑπὸ τῷ ἐμφαλῇ καὶ ἀπάνω εἶχε δύο σπηθὴ καὶ δύο κε-
 φαλαί· καὶ καθε κεφαλὴ εἶχε καὶ μήκην καὶ εὐκα καὶ ὀμμάτια· καὶ ἡ
 μία ὅς αὐτῷ ἔτρωγε καὶ ἔπινε· καὶ ἡ ἄλλη ἐβλεπε μόνον· καὶ ἡ μία ἐ-
 κοιμᾶτο, καὶ ἡ ἄλλη ἦεν αὐπνός· καὶ πολλὰς φορὰς ἔπαιζαν ὁ μὲν
 καὶ ἔζητε χρόνου β', καὶ ἡμέρας ὀλίγας· καὶ ἀπέθανεν ἡ μία· ἡ δὲ ἄλ-
 λη ἔζησεν ἡμέρας ἢ καὶ ἀπέθανε· τὰ δὲ θ'· χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασι-
 λείας ἔστησεν εἰς τὸ Βιζάντιον κίονα μέγαν καὶ θαυμαστὸν τὸν λεγό-
 μενον ταῦρον· τὰ δὲ ἢ χρόνῳ ἐνίκησε Μάξιμον τὸν τύραννον καὶ
 ἀπεκεφάλισεν ἐν μὲν Αὐγούστῳ· ὁμοίως καὶ τὸν Ἀδραγαθιον ὁ Θεόδο-
 πῦ ἐφονόησε τὸν βασιλέα Γρατιανόν· Θεόφιλος δὲ ὁ Πατριάρχης σίας·
 Ἀλεξανδρείας ἐξήγησεν ὀρεισμὸν βασιλικὸν εἰς ἀφανισμόν τῷ ἑλ Θεόφι-
 λῶν· καὶ λαβὼν τὸν ἐλλελικὸν ναὸν τοῦ ἦτον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρην·
 δρεῖαν, ἐκατέλυσεν ἐν βάραν γῆς· ἔτα εἶδεν αὐτὸν σπύριγρον· εἰ
 δὲ ἑλλῆνες ἐθυμώθησαν καὶ ἐποίησαν φόνον μέγαν εἰς τοὺς χει-
 σιανούς· ἐπεμψε δὲ ὁ βασιλεὺς πανταχοῦ ἀρχοντας καὶ ἐρισμούς
 εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ὅτι εἰ μὴ θείλουσιν οἱ ἑλλῆνες νὰ βα-
 πτίζονται καὶ νὰ γίνονται χειριστοὶ νὰ τοὺς ἀφύουσιν· εἰ δὲ καὶ δὲν
 θελήσιν, νὰ τοὺς ὑποκεφαλίσω· ἢ μὲ πᾶσαν βάσανον νὰ τοὺς
 ὑποκτείνω· καὶ νὰ χαλάσω καὶ ὅλους τοὺς ναοὺς αὐτῶν· καὶ
 τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ εἶδεν αὐτὸν νὰ καταλύσω νὰ τὰ μεράσω
 τῷ πτωχῶν· καὶ εἰς καθεὶα τόπον εἶδεν αὐτὸν νὰ μὴ ἀφήσω·
 Μάρκελος δὲ ὁ Ἀπαμία ἐπίσκοπος θείων ζήλων κινούμενος τοὺς
 ναοὺς τῶν ἐλλῆνων ἐν Ἀπαμία κατέστρεψε ἔτα θεμέλια αὐτοῦ·
 ἔτα καὶ τὸ ἐφονόηθη ὑπὸ τῶν ἐλλῆνων· τὰ δὲ α'· χρόνῳ ἔρξα-
 ψι νόμον Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς, γενναῖα ἱεροδιακόνισσα νὰ μὴ
 καίμεται ἕως νὰ γένη χρόνῳ ξ'. ὁξάρισε δὲ καὶ τὸν ἀνόμιον κα-
 κὸν ἐξόν αὐτῶν· καὶ παύειν τὸν λαόν· καὶ ἀπέθανε ἐν τῇ ὁξοεία·
 τὰ δὲ β'· χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας· ἀπέθανε ἡ βασίλισσα ἡ
 γενὴν ἡ τοῦ βασιλέως· ἡ δὲ οὐκ εἶσεν πωλακίλα· ἡ ὁ πῶτα ἡ γὰρ
 πῶς πτωχοὺς καὶ ξένους· καὶ μεταχείριάς ἐδούλοισι τοὺς ἀφρά-

σως καὶ τὰς νοσημένους. ἦτον δὲ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν σὺν ἡ τῆς βασι-
 λίσσης. Ἐὐπῆσαν οἱ Ἀντιοχεῖς Ἐπὶ τὴν ἔρεξαν Ἐπὶ τὴν ἔσπυραν ἀπὸ
 ταῖς στραταῖς κατὰ πάθος. ἔσοντας ὁ πῦρ τὴν ἐγύρευεν ὁ βασιλεὺς
 τὰ σινηθισμὸν τέλη ὁ πῦρ ἐδίδαν καθέχρονον. ἀκέσας δὲ τὸ
 ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη πολλὰ καὶ ὀργίσθη. καὶ περισσοτέρως ἔχε τὴν
 ἀγάπην τῆς βασιλίσσης. καὶ ἡ βελήθη νὰ ἀποστείλῃ φεσάτα νὰ
 ἐξολοθρεύσῃ παντελῶς τὴν Ἀντιοχείαν. οἱ δὲ Ἀντιοχεῖς μεγάλως
 μετενόησαν ἔχε τὸ πῦρ ἔκαμαν. Ἐπὶ πείσειλαν εἰς τὸν βασιλέα
 Φλαβιανὸν τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας νὰ δεηθῇ καὶ νὰ παρακα-
 λήσῃ τὸν βασιλέα. νὰ γένῃ χειρομύκτης νὰ ἀσπασθῇ καὶ νὰ ἐ-
 λήσῃ τὸ πῦρ σιμὸν ὁ πῦρ ἐπῆλθεν. καὶ ἰδὼν ὁ βασιλεὺς τὸν Πατριάρ-
 χην παρακαλῶντα Ἐπὶ λαβὴν τὴν ὀπισθοφύλῃ, ἐσμπάθησεν αὐ-
 τὸς ὁ λοφύχως. τῷ δὲ καιρῷ ἐκείνῳ ἐχειροτονήθη ἱερεὺς ἐν Ἀντιο-
 χείᾳ παρὰ Φλαβιανῷ ὁ μέγας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ λόγους
 πολλοὺς καὶ θαυμαστὰς ἔκαμε πρὸς διδασκαλίαν τοῖς ὁ ποίους
 ἐκάλεσεν ἀνδριαντάς τῷ δὲ ἱ. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐξέβη
 ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς Κωνσταντινέπολης, καὶ ὑπῆλθεν εἰς τὴν Ρώμην.
 καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. ἐταράχθησαν πολλὰ οἱ Θεσ-
 σαλονικεῖς. διότι οἱ στρατιῶται ἐκόνεβαν ἡγοῦν ἀπὸ τῆς εἰς τὰ
 ὁ σπῆται αὐτῶν, καὶ ἐκαταπαύοντο αὐτὴν καὶ μὴ διευάμεινοι νὰ ὑπο-
 μένουν τὴν ἀπανθρωπίαν αὐτῶν. ἀρχισαν καὶ ὕβριζαν τὸν βασι-
 λέα. καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχοντας αὐτῶν ἐλιδόβολησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς
 ἔμαθε ταῦτα, μεγάλως ἐταράχθη, πλὴν ἐμακροθύμησεν καὶ ἐσιώ-
 πησεν ἕως νὰ εὕρῃ καιρὸν ὀπιτήδειον νὰ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν εἰς
 αὐτοὺς. τότε μετὰ ἡμέρας ὥρτισεν ἵνα δὲ τρεπθῇ ὁ τάλις ἔχε τὸ ἱπ-
 ποδρόμιον. ἔχε νὰ κάμουν χαραὶ καὶ παυγνὶ ἔχε ὡς ἦτον σιμῆ-
 θεια καὶ ἔκαμαν. ὁ δὲ λαὸς ἀκούσας ἔδραμαν νὰ ἰδοῦν ταῖς χα-
 ραῖς καὶ τὰ παυγνὶ ἔχε. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπαρήγγειλε πρὸς ἐπαρχῶν.
 καὶ τοῖς στρατιώταις ὅτι ὅταν σιναχθοῦν νὰ ἀποκεφαλίσουν αὐ-
 τοὺς. καὶ ὡς ἀνίστασθαι ἐξείφθη ἐγύμνωσαν οἱ στρατιῶται
 τὰ σπῆται καὶ ἱκοφάν ἀνδρας χιλιάδας ἑ. καὶ ἔδραμα τὸ αἷμα ὡς
 ποταμὸς μέγας. τότε ἐκαβαλίχευσεν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ὑπῆλθεν εἰς τὴν
 Μιλανίαν καὶ ὡς ἔσπασεν ἐκεῖ. ἐν τῷ αἵμα ὑπῆλθεν εἰς τὸν Μιτροπο-
 λίτην νὰ ποροσκυλήσῃ. καὶ ἐξέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀμβρόσιος καὶ δὲν

τὸν ἄφικε νὰ ἔμπη μίσα. ἀλλὰ κατὰ παρρησίας τὸν ἔλεγξε. καὶ εἶπεν. θαννάζω ὁ βασιλεὺ πῶς ἐτόλμησας καὶ ἦλθες νὰ ἔμπης εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἐνθυμήθης τὴν ἀσκήσαν, τὸ μέγα κακὸν τὴ φονοῦ ὁ ποῦ ἔκαμες καὶ ἐφόνδυσες τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς χριστιανούς. καὶ ἔκαμες τὰ παιδιά σου ὀρφανὰ. καὶ τὰς γυναῖκάς σου χήρας. πῶς νὰ πατήσουμε οἱ πόδες σου τοὺς ἱερούς τόπους τοῦ Θεοῦ ναοῦ. πῶς νὰ συγκώσης τοὺς ὀφθαλμούς σου νὰ ἰδεῖς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως τοῦ ἀπορωπολήτου Χριστοῦ πῶς νὰ ἀνοίξης τὸ στόμα σου νὰ πῶς καλέσης τὸν δίκαιον κριτὴν. πῶς νὰ ἀπλώσης τὰ χεῖράς σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἀκούει τὰ αἵματα τῶν χριστιανῶν. λοιπὸν ἔξελθε ἐκ τοῦ ναοῦ ἵνα μὴ βάλῃς ἀπαίωσιν περὶ αὐτοῦ ἀμαρτίαν. καὶ βάλῃς εἰς τὸ κορυμίσσου καὶ εἰς τὴν ψυχῇ σου τοῦ Θεοῦ τὴν ἀγαπάτην. ὁμοίως ἐὰν ἦσθε ἀληθινὸς χριστιανὸς καὶ δίκαιος βασιλεὺς, γύριτε καὶ σύρε εἰς τὸ παλάτιον, καὶ δεῖξαι μετανόiam. καὶ δεῖσθαι τοῦ Θεοῦ μετὰ δακρύων καὶ σπλαγχνίας καὶ συμτετεμνημένης καρδίας ἵνα σε ἐλεήσῃ καὶ συγχωρήσῃ, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μέγας καὶ δυνατὸς καὶ φοβερὸς κριτὴς, καὶ ἀθάνατος καὶ αἰώνιος βασιλεὺς. εἰδὲ καὶ θέλεις νὰ μὴ δυναστεύσης ὡς ληστὴς νὰ ἔμπης εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ ποῦ ἦσθε ἀνόμιος διωγτὴς νὰ τὴν μισῇς, πρῶτον κόψῃ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τότε κάμῃ ὡς βούλεσθαι. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ θέλει σε κρίνει. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας οὕτως, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν ἔκαμε τοῦ ἀρχιερέως τὴν φρένυσιν μετανόiam καὶ ἔκλαυσε πολλὰ καὶ ἐσπράφη μετὰ δακρύων καὶ πολλῆς ταπεινώσεως εἰς τὸ παλάτιον. καὶ ἔκαμε μὲν ὡς ὅτε μετανόiam καὶ κλαίων διέ το ἀμάρτημα τῶν φόνων ὁ ποῦ ἔκαμε. καὶ εἶδεν τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν συγχωρήσῃ. ἦλθε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστοῦ γένων, καὶ ὁ λαὸς ὅλος ἔτρεχεν εἰς τὰς ἐκκλησίας σολισμῶν καὶ ἀντρεπισμῶν διέ το μέγα λείον ὁ ὑπὲρ λαμπερὸν χάριν τῆς ἡμέρας. καὶ ὁ βασιλεὺς δὲν ἐτόλμα νὰ ὑπάγῃ ὅτι φοβεῖτο τὸ ὅπτιμιον τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἐλέγχεσ ὁ ποῦ τὸν ἔλεγε. μόνον εὔγαλε τὸ βασιλικὸν σέμμα καὶ ἔβαλετο ὁμωροστοῦ. καὶ ὅλα τὰ βασιλικά φορέματα καὶ ἐκάθιστο κατὰ γῆς πτωχικὰ ἐνδυμένος. καὶ ἔκραυε τὸ σῆθος καὶ τὸ πόσῳ ποναῖ τὸν μέγα λαι, καὶ κλαίων ἔλεγε. εἰμὶ οἱμοὶ πρὸ ταπεινὸς καὶ ἀμαρτωλὸς ὅτι

ὅλοι

δὲν κάμνουεν θυσίας εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῆς ἔχε τὸ τοῦ ποταμοῦ δὲν
αἰαβαίνειν ἐν δράμῃ ἀκούσαι δὲ ταῦτα ὁ φιλόχρηστος καὶ ὀυσιβής
βασιλεὺς, ἀπεκρίθη, μὴ γένετο οὗτοῦ ποταμοῦ ἔχει αἰδοῖν, ἢ
γνώσιν, ἢ χαίρει ποτὲ εἰς θυσίας, ἢ λυπείται, καὶ ἔχε τὸ δὲν αὐ-
ξαίνει. ὁ δὲ θεὸς ἀποδέξαμενος τὴν καλὴν αὐτῆς πίσιν, ἐν λόγῳ
τόσον τὴν αἰάθασιν τῆς πεταμοῦ, ὥς ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν αἰγυπτον
ἐφοβήθησαν. μή πως καταποντιθῇ ἡ Ἀλεξάνδρεια. τῷ δὲ ἰδὲ
χρόνῳ ἐπολέμησε Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς τὸν ἀποστάτην καὶ ἐπα-
σαν αὐτὸν ζωντανὸν καὶ ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν. τῷ δὲ ἰδὲ χρόνῳ τῆς
αὐτῆς βασιλείας ὀρέθησαν τὰ λείψανα τῆς ἀγίας κοροφῆς Ἀβ-
βακούμ καὶ Μιχαίου. ἦλθε δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ῥώμην Ὀυπ-
χαν πνὲς ἐπίσκοποι μετὰ θελήσεως τῆς Πάπας Ἐνοκίου καὶ ἐκα-
τηγόρευεν τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας Φλαβιανόν. ὁ δὲ ὀυσιβέ-
στατος βασιλεὺς ἐδιδάξεν αὐτοὺς ἔχειν εἰρήλην καὶ ἀγάπην κα-
θαρήν. καὶ ἄρσεν ἵνα ἔλθωσιν οἱ ἐπίσκοποι ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς
εἰς τὴν Ῥώμην ἔχε νὰ γένει ἔνωσις καὶ ἀγάπη καὶ συμφωνία μία.
ἔδωκε δὲ ὁ βασιλεὺς πολλὰ χαρίσματα εἰς τὴν Ῥώμην. καὶ ἐκα-
ψε δυναστείας καὶ βαρὴ ὁποῦ εἶχαν, ἦγον αἰγυπείας. ἦτον δὲ εἰς
τὴν Ῥώμην μία συνήθεια καὶ νόμος ὁποῖα γυναῖκα ἐπαρ-
τήσιν ἀπὸ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ἦγον ἦθελε μοιχευθῇ. τὴν ἔβαλαν
εἰς τὸ πορνείον μετὰ τῆς πορνῶν γυναϊκῶν. καὶ ἐκτίπου καὶ
τύμπαν καὶ ἄλλα παιγνία ἔχε εἰς ἐντροπὴν αὐτῆς. καὶ τότε ἄρ-
σεν ὁ βασιλεὺς νὰ μὴ γίνεταί πλέον. τῷ δὲ ἰδὲ χρόνῳ ἤφεραν τὴν
ἀγίαν καρὰν τῆς ἀγίας κοροφῆς πορτοφύρου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάν-
νου εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. ὀρείσκομενος δὲ τῆς βασιλείας εἰς τὴν
Μιλαίαν τῷ ἰδὲ χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας καὶ ἀρρώσθησας ἀ-
πόθανεν. ἦτον δὲ χρόνων ἕξ. καὶ ἐβασίλευσε χρόνους ἰδὲ. καὶ ἀφῆ-
κε τὴν βασιλείαν εἰς τοὺς δύο υἱὲς αὐτῆς. καὶ τὸν μὲν Ἀρκάδιον
Βασιλέα Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσης ἀνατολῆς ἔκαμε. τὸν δὲ
Ὀνώριον εἰς τὰ ἑσπέρια μέρη. καὶ τὸ βασιλεῖον εἶχεν εἰς τὴν Ῥώ-
μην. καὶ τὸ κομὶ τῆς βασιλείας Ἀρκάδιος ὁ υἱὸς αὐτῆς.

ἤφεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν καὶ ἔθα.

ἦν αὐτὸ ἐν τῷ ναὶ τῆς ἀγίας.

Ἀποστόλων.

Βασι-

Βασιλεία Ἀρχαίου ἢ Θεοδοσίου.

Βασίλευσε δὲ ὁ ὡς αὐτῷ Ἀρχαῖος μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ
 κόσμου ἔτος , ε ω π η . τῆς θείας σαρκώσεως τ μ δ' . καὶ ἱβα-
 σίλευσε χρόνους δ' . τρὶ δὲ ε' . χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας . ἐπέθα-
 νε Νεκταριος ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως . καὶ ἐψέφισεν ὁ
 Βασίλευς καὶ ἡ σύγκλητος καὶ πᾶσα ἡ πόλις Ἰωάννῃ τὸν Χρυσόσο-
 μον ἀπὸ τῆς Ἀντιόχειας . μαρτυρηθεὶς ὑπὸ λιβαίῳ τῷ διδα-
 σκαλῇ αὐτῷ . ἦσαν δὲ ὁ Ἰωάννης καὶ δι' ἡλῶν καὶ ἐνδόξων γυναικῶν καὶ
 βαθυπλέταν σεκκιωδὲ πατρός . καὶ μητρός αὐθόσης . λόγιος καὶ
 θαυμαστὸς ἀνδρῶπος ἐμπειρότατος εἰς πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν
 σοφίαν καὶ τέχνην . ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἑλλῆνες ἰθαύμαζον ἐπὶ τῇ σο-
 φίᾳ καὶ γνώσει αὐτοῦ . καὶ τῷ μὲν γραφίῳ τῶν χριστιανῶν ἔμαθεν
 ἀπὸ ἐναντήν μόνον μοναστερίου . καλούμενον καρτέριον . τῷ δὲ
 γραφίῳ τῶν ἑλλῶνων ἀπὸ τὸν λιβαῖον . ἐχειριτονήθη δὲ ὁ Χρυσό-
 σομος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως εἰς δόξαν Χρυσῆ . τρὶ δὲ
 αὐτῷ ἔτει γηρῶν ὁ βασιλεὺς ὤν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἡμετέρας τῆς βασιλείας
 καὶ γυναικά αὐτῷ . καὶ ἐπονόμασε Θεοδοσίον μικρὸν . τὸν ὁ
 πῦον ὁ θεὸς Χρυσόσομος αὐτοῦ ἔλατο ἀπὸ τῆς ἀγίας βαπτίσματος .
 τρὶ δὲ ἡ χρεὶν ἐστρατεύσασαι Γαῖας κατὰ Ἀρχαίαν καὶ ἔκαμε πολ-
 λὰ κακὰ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν . ὅπως ὑπεροὶ ὤμασεν ἐνδο-
 τῆ ναοῦ τῆς ἀγίας εὐφροσύνης ὅρκους νὰ εἶναι πιστὸς δοῦλος καὶ γνή-
 σιος τῷ Ἀρχαίῳ . καὶ πάλιν ἐπάτησε τοὺς ὅρκους αὐτῷ καὶ ἔκα-
 με χειρότερα κακὰ παρὰ τὰ πρῶτα . καὶ ὑπὸ ἡμῶν εἰς χερὸν ἦσαν
 τῆς Θράκης καὶ ἔκαμε περάματα καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν αὐτο-
 λειὸν καὶ νὰ λαβῇ τὰ κάσρη τὰ ἀνατολικά . καὶ ἐκεῖ ἐγένετο μέ-
 γας πόλεμος καὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ θαλάσσης . καὶ ἔχθη καὶ
 αὐτὸς ὁ Γαῖας καὶ τὸ φουγάτον αὐτοῦ . ὁ δὲ τῆ βασιλείας ἀδελφὸς
 ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης Ονώριος καὶ μικρὰν αἰτίαν ἔκαμε εἰς
 τὴν Ρώμην μεγάλας ταραχὰς καὶ συγχύσεις εἰς τὸν λαόν καὶ ἀ-
 πὸ τὸν πλεῖον θυμὸν ὁ πῦ εἶχεν . ἀφῆκε τὴν Ρώμην καὶ ὑπὸ ἡμῶν
 εἰς τὴν Ρέβιναν πόλιν τῆς Ἰταλίας ὡς δὲ θάλασσαν καὶ ἐκαθη-
 σεν ἕως ἐκεῖ εἰρῆνῃ . Ἰωάννης δὲ ὁ μέγας Φαῖς καὶ διδά-
 σκαλος ἐφώτισε πολλοὺς καὶ ὡφέλησε τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν Κων-
 σταντινουπόλεως καὶ τῆς δουσεως καὶ τῆς ἀνατολῆς καὶ ὅλης τῆς οἰκ-
 μένης .

μέρης. διότι πάντοτε ἐδίδασκε τὴν θείαν γραφὴν, καὶ ἐκήρυτ-
 τε μετανοίαν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν καὶ θεοφιλή πολιτείαν. καὶ πολ-
 λοι ἤν κακοδόξων ἐγύρουν ἀπὸ τῆς αἵρεσιν καὶ εἰδὼ λοχαγρεῖαν
 καὶ ἤλθαι εἰς τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν πίσιν τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. καὶ ἦν αἰρετικός Μακεδονιανός ἤλθεν εἰς τὴν ἀγίαν
 ἐκκλησίαν ἤν ὀρθοδόξων εἰς τὸν μέγα Χρυσόστομον καὶ ἐπο-
 σκυώησεν ἐπαχρήσας ἀπὸ τῆς αἵρεσιν. καὶ ὡς ἀγκαλὲ καὶ τὴν γυν-
 ταῖκα αὐτὴν ἵνα ἀρνηθῇ τὴν αἵρεσιν καὶ ἔλθῃ εἰς τὴν ὀρθοδόξian.
 καὶ ἵνα κοινωνήσῃ μετὰ τῶν ὀρθοδόξων. καὶ τόσα πολλά ἀγαθὰ
 τῆς ἐπισκοπῆς ἐκαμέτῃ καὶ ἔσεξε. καὶ πάλιν ἠθέλησε καὶ ἐπῆρε
 κοινωνίαν ἀπὸ τῶν Μακεδονιανῶν τοὺς αἰρετικούς. καὶ τὴν ἑδωκε
 τὴν ὑποχειρίαν καὶ τὴν φυλάξῃ. τότε ἠπῆγε καὶ ἔλαβε κοινῶ-
 νίαν καὶ ἀπὸ τῶν χεῖρας τῶν Χρυσόστομου. καὶ ἔκαμε σῆμα ὅτι τὸ
 τρώγει καὶ αὐτὴ τὴν ἑδωκε τῆς ὑποχειρίαν καὶ τὴν φυλάξῃ
 καὶ αὐτὴν. καὶ ἐπῆρε τὴν πρῶτην κοινωνίαν καὶ ἔβαλεν αὐτὴν
 εἰς τὸ σῆμα αὐτῆς καὶ τὴν φάγη. καὶ παρὰ τούτου ἡ κοινωνία ἐκείνη
 ἔγινε κομᾶτι πέντε μέρη εἰς τὸ σῶμα. καὶ ὡς εἶδε το θαῦμα
 τὸ τοῦ ἡγεμενικοῦ ἐφοβήθη καὶ ἐτρόμαξε. καὶ ἐπεσφάφη μετ' αὐτῶν
 βεβαίως καὶ πόδου θεϊκοῦ καὶ ἑδραμε καὶ ἔπεισαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ
 αἰγίου βοῶσα τὸ σῆμα ὅπου ἐγίνη καὶ ἐζήτησε παρὰ τῶν συγ-
 χώρησιν. πεινῶσαι ὁλοψύχως καὶ λαβὼν τὴν πέντε μέρη ἐκείνην
 Χρυσόστομος ἀπὸ τῶν χεῖρας τῆς γυναικὸς ἔβαλεν αὐτὴν ἐν τῇ
 σκιδροφυλακίᾳ τῆς ἐκκλησίας. καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν τοῦ θαύμα-
 τος ἐσφάφησαν εἰς τὴν ὀρθοδόξian. τὰ δὲ θ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς ἐσ-
 σιλείας ἔσκησε τὸν ξηρόλοφον εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν. ἐκτίσει δὲ
 καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν τὴν Ἀρκαδιέπολιν κτισματα θαυμα-
 σά. ὁ δὲ θεὸς Χρυσόστομος ἐν καθαρῷ βίῳ καὶ ὀρθῷ λογῳ καὶ
 θεοῖς χαρίσμασι δὴ λαμπρῶν. Ἐσσηδῶς πρὸς πᾶσαν ἀρετήν
 ἠγαπήθη ὑπὸ πάντων τῶν λαῶν ἀγαπῶν πολλῶν καὶ καθάρων ὅσοι
 δὲ ἦσαν ἀνθρώποι πονηροὶ ὅπου ἀγαπήσαν τὴν ἀσώπιαν καὶ τὴν
 ἀκαθαρσίαν, ἐμίσουν καὶ ἀπεσφρόντο αὐτῶν. καὶ αὐτοὶ περισ-
 στέρως ἐσυνήργησαν καὶ ἐγίνοντο εἰς αὐτὸν σκανδαλα μεγάλα καὶ
 παραχαί καθὼς ἐλόμην τοῖς ἐπὶ ἐμὲ πρὸς τὸν διότι εἶχαν βουθὸν
 καὶ τὴν βασιλείαν ὅπου τὴν ἔλεγχον ὁ ἀρχιερεὺς δὴ. τὸ αὐτὸ πρὸς
 τῆς

τῆς χήρας ὁ πῦρ τὸ ἐπῆρεν ἀδίκως. ἀντροπίου γὰρ τὸ δυνάμει ὑ-
 πόθεσις. καὶ ἡ φιλονεικία τῷ Σεβηριανῷ πρὸς Σιραπίωνα τὸν Ἀρ-
 χιερέα κλονεῖ Γεώργιον. Ἐν αἰτία τῇ φυγόντων ἐξ αἰγυπμοῦ Θεο-
 φίλου. Ἐπὶ τὰ γράμματα ὁ πῦρ γράφει ὁ Θεοφίλος πρὸς τὸν Εὐφά-
 νιον ἦσαν ὅλα εἰς ἐπιβεβαίωσιν καὶ σκανδαλισμῷ τῷ Θεοῦ Χρυσόστομου.
 Εὐφάσιος δὲ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἐλθὼν εἰς τὴν Κωνσταντι-
 νέπολιν ἔκαμε χειροτονίας καὶ σωματικὰς χαρὰς ἐπιτροπῆς καὶ θε-
 λήσεως τῷ ἀληθινῷ ποιμένι τῷ Θεοῦ Χρυσόστομου. ὁ δὲ θεῖος
 Χρυσόστομος ὡς ἀληθινὸς μαθητὴς καὶ μιμητὴς τῷ Χριστῷ, παρέ-
 βλεπε τὰ πάντα πάντα καὶ τὸ εἰρηνικὸν ἔσκανδαλισον. μᾶλλον
 δὲ ἐρμηνεύσει τὸ Εὐφάνιον ἵνα ὑπάγῃ καὶ καθίσταται μετ' αὐτῶν εἰς τὸ
 Πατριαρχεῖον. καὶ αὐτὸς δὲν ἠθέλησεν, ὅτι ἦτον συμφωνισμὸς εἰς
 τὰς διχοβολὰς τῷ Θεοφίλῳ ὁ πῦρ ἔλεγε κατὰ τὸ Μακαρίην Γεω-
 ργιαν. ὁ δὲ Σωμᾶσιος Γεωργίου ἔκαμε λόγον κατὰ πονηρῶν γυναι-
 κῶν εἰς τὴν ἀποτομὴν τῷ ποροδρόμῳ τῷ ὁ ποίος λόγος εἶναι ἡ ἀρ-
 χή, πάλιν Ἡρώδης μαίνεται πάλιν ταρατίζεται. οἱ δὲ ἐχθροὶ τῆς
 ἀληθείας καὶ τῷ ἁγίῳ Γεωργίῳ ἔδραμαν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐνδοξίαν
 λέγοντες αὐτῇ ὅτι ἔκαμε λόγον εἰς τὸν ποροδρόμον ἔσθαι καὶ ἡ
 κατωμύδος. ἡ δὲ ἐξουσία ὡς ἦκεν αὐτῶν ἐπίστευσεν τὸν λόγον καὶ
 ἐταράχθη μεγάλως, καὶ ἔπεισε εἰς μεγάλην ὀργὴν κατὰ τὸν ἀρχι-
 ερέα Γεωργίον καὶ αὐτὸς ἐν τῷ αἵμα ὑπῆλθεν εἰς τὸν βασιλεῖα καὶ ἐγκα-
 λῆσεν αὐτὸν. λέγουσα ἡ ξυρε βασιλεῦς ὅτι ὁ Πατριάρχης ὑβριστὴς
 μεγάλως ὑβρεῖς καὶ ἀτιμίας εἶπε. Ἐν πρὸς ἐμὲ τιμὴν ἐξιδίκησε.
 καὶ τὸ ἐναντίον, ἡ ἀτιμία ὁ πῦρ με ἀτιμάζει καὶ ὑβρίζει εἶναι ἰδική
 σε ἀκέσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκινήθη πολλὰ εἰς ὀργὴν κατὰ τὸν Χρυ-
 στοστόμου. καὶ ἐν τῷ αἵμα ἔσειλε Ταχυδρόμους καὶ ἤφερε τὸν Θεοφι-
 λον ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. ἔσοντας ὁ
 πῦρ τὸν ἐγνώριζεν ὅτι ἦσαν φανεροὶ ἐχθροὶ καὶ ἐπιβουλοὶ τῷ Χρυ-
 στοστόμου διὰ φθόνον. ἐλθὼν οὖν ὁ Θεοφίλος μετὰ καὶ ἄλλων πολ-
 λῶν ἀρχιερέων. καὶ σινοδοὶ συνοδικῶς ἐκάθησαν καὶ ἐξέβαλαν αὐ-
 τὸν ἐκ τῆς Πατριαρχικῆς θρόνου ἀδίκως καὶ ἄδικα λόγους. καὶ ὁ βα-
 σιλεὺς ἐξώρρησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑπῆλθεν
 εἰς ἁγίαν. ὁ δὲ λαὸς ἀκούσας τῶν ἐκινήσεων ἐν ὀργῇ κατὰ τὸν βασι-
 λεῖα καὶ κατὰ τὴν ἀρχιερέων ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς. καὶ λαβόν-

τες. αἵματα. καὶ πέτρας. καὶ ξύλα. ὑπῆγαγε φῶτον ἐκεῖ ὁ ποῦ ἦτον ὁ
Θεοφιλος νὰ τὸν λιθάσῃ. αὐτὸς δὲ φοβηθεὶς μὴ τῆς σινοδίας αὐ-
τῇ ἑδραμῇ εἰς τὸ παλάτι τῆ βασιλείας. καὶ ὁ λαὸς ἑδραμῇ ἔπειθεν
αὐτῇ εἰς τὸ παλάτι μὴ ὀργῆς πολλῆς καὶ μεγάλων φωνῶν ὑβρίζον-
τες τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασιλίαν. καὶ τὰς ἀρχιερεῖς λέγοντες
πρὸς αὐτὰς, πέμψατε ταχέως νὰ φέρετε τὸν Πατριάρχην εἰς τὸν
θρόνον. εἰ δὲ ἀποκτείνωμεν αὐτὰς τῆς ὥρας. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ἡ
βασιλίς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς πολλὰ φοβηθέντες ὅρα τὴν ὀργὴν καὶ
ὀργὴν τῆ λαοῦ καὶ σιωπῶντες ἀπέστειλαν εἰς τὸν Πατριάρχην τὸν
Θεῖον Χρυσόστομον ὡδὴ καλοῦντες. ἵνα ὁπιστρέψῃ εἰς τὸν θρόνον
αὐτῶν. καὶ ὅρα τὸ εἰρηνικὸν ὅπως νὰ πῶσιν αὐτὰς σκανδαλὰ ἦλθεν
εἰς τὸν θρόνον αὐτῶν. καὶ εἰρηνώδους ὁ λαὸς καὶ ἡ ἀρχὴ πολλὰ. τότε συ-
νήχθησαν οἱ ὁπίσκοποι ἕ. καὶ ὅσα ἑκάμην ὁ Θεοφιλος καὶ οἱ ἄλ-
λοι ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν Χρυσόστομον ὅλα τὰ ἀνέστρεψαν. καὶ νὰ εἶναι
ἀνίσχυροι καὶ ἀβέβαια. καὶ ἀπὸ ἐδινός. τότε ἡ βασιλίς εὐδοξία
ἔκαμε ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ὁ λαοῦ. καὶ ἔστησεν αὐτῇ ἀπαίσι εἰς
ὕψωτον καὶ μεγάλῃ κολόνῃ εἰς τὸν λεγόμενον πύργον.
Σιμὰ εἰς τὸν Πατριάρχην εἰς τὴν ἀγίαν εἰρηνίαν. ὁ δὲ ἐπαρχος
πολέως ἦτον Μαιχάριος καὶ ἐλλανόφρων. καὶ ἐσυνάξεν ἐκεῖ τὸν
λαὸν μετὰ τυμπάνων καὶ ὀργάνων καὶ ἄλλων παιγνιδίων πολ-
λῶν, λέγοντας ὅρα τιμὴν τῆς βασιλείας καὶ τῆς τοιαύτης
χαρᾶς. καὶ ταῦτα τὰ ἔκαμνε τῷ καιρῷ ὅταν ἐλειτούργει ὁ ἀρχιε-
ρεὺς. ἡ ἑσφαλὲν ἄλλῃ ἀκολουθίαν, ὡς ἐχθρὸς τῆ Χρυσοῦ καὶ τῆ
ἀγίου ὁ ποῦ ἦτον ἐπαρχος ὅρα νὰ κάμῃ σκανδαλόν. καὶ ἀπὸ τὴν
πολλὴν ταραχὴν τῆς παιγνιδίων καὶ τῆς φωνῶν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν ὁ ποῦ ἦτον ὁ ἀρχιερεὺς ὁ λαὸς δὲν ἐγρικατόν. ἔτε ἡ ἀκολου-
θία, ἡ δὲ ἡ διδασκί. ἔτε ψαλμοδία. καὶ ἦτον ὁ λαὸς ὁλος λυπημένος
ὅρα τὸ καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶχε περισσοτέρην λύπην ἔσπιντας ὁ ποῦ
ἔβλεπε τὴν Χρυσοῦ τὸν λαὸν καὶ ἑκάμην ποχὴ καὶ δὲν ἔρχετο
εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ μιὰ ἡμέρα φάλλοντας ὁ ἀρχιερεὺς, ἦλθε
πάλιν ὁ μικροῦτατος ἐπαρχος μετὰ τῆς ὀργάνων καὶ λέγει τοῦ
ἀρχιερεὺς, ἡ εἶναι τὸ ὅτι κάμνεις καὶ συγχίζεις τὸν λαὸν τῆ Χρ-
σοῦ. καὶ ἄλλῃ ὡρα δὲν ἔρχεσαι νὰ πῆξεις τὰ παιγνίδια εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τῆς βασιλείας μόνον τὴν ὡρὰν ὁ ποῦ φάλλοντες ἦλθ-
τε ργ.

παργουῶν. ὁ δὲ ἐπαρχος ὡς ἤκουσε οὕτως, ἤρεται τὰν καιρὸν
νὰ ξεράσῃ τὸ φαρμάκον ποῦ εἶχε κατὰ τὴν ἀρχιερείαν καὶ ἑδραμῇ
εἰς τὴν βασιλίαν. καὶ εἶπεν ὅτι ὁ Πατριάρχης εἰσέτις πολλὰς
ὑβρεῖς καὶ ὀργισθὲν ὅρα τὴν πύλιν ὁ ποῦ κίονε εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τῆς βασιλείας. ὡς δὲ ἤκουσε τὸ τὸ ἡ βασιλίς ἐκινήθη πάλιν
εἰς περισσοτέραν ὀργὴν παρὰ τὴν πρῶτην, κατὰ τὴν ἀρχιερείαν.
ἔσπιντας νὰ ἔχῃ καὶ τὸ πάθος ὅρα τὸ ἀμύτη τῆς χήρας ὁ ποῦ εἶπα-
μεν ὅτι τὸ ἐπῆρε ἀδίκως. καὶ ὁ ἀληθὴς ἀρχιερεὺς τῆ κυρίου ἡ-
λεγχεν αὐτὴν καὶ μετὰ ὅρα τὴν ἀδίκίαν ἐκινήθη. διότι ἡ χή-
ρα δὲν ἔλειπε πᾶσι τοῖς νὰ μὴ κλαίει ἑμπαροῦν τὴν ἀγίου. ὅρα
τὴν ἀδίκίαν ὁ ποῦ ἔκαμν εἰς αὐτὴν ἡ βασιλίς. ἀπὸ τότε πύ-
λιν περισσοτέραν ἔχθραν ἐκίνησεν εἰς τὸν ἀγίον. καὶ ἐσυνάξεν σύ-
νοδον. καὶ ἐκείνην ἀδίκως καὶ παρὰ ὅμως ἀπὸ τὸν θρόνον.
καὶ ὅρα ὅρα τὸν βασιλεὺς εἰς κουκουσόν. καὶ πολλοὶ καλῶν
καὶ ἐκέρτοι ἀνθρώποι ἐκινδυνώσαν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔσπιντας ὁ ποῦ ἔ-
βαλαν φωνὰν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔκαψαν αὐτὴν. λέγοντες
ὅτι ἐπειδὴ ὅρα τὴν ἐκκλησίαν τὸν Πατριάρχην, ἡμεῖς νὰ κάμωμεν
τὴν ἐκκλησίαν. λέγουσι δὲ πινὲς ὅτι ἀπὸ τὸ θυσιάζειν ἀνθρώπου
φωτὴ καὶ ἔκαψαν ὅλα τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἀπὸ τὴν κουκουσόν ὅρα
εἰσάγει πάλιν εἰς τὴν πύλιν καὶ ἀπακεί εἰς κόματα τῆς ἀρχιερείας
καὶ ὡς ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἀδίκησε καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ κόματα τῆ ὁ.
τῆ Σεπτεμβρίου μηνός. καὶ ἐτάφη τὸ ἀγιον σῶμα αὐτῆς πμῖως καὶ
ἐλαβοῖς. λέγουσι πινὲς τῆς διδασκάλων ὅτι τὸ ὅτι ἀπέθανεν
ὁ Θεὸς Χρυσόστομος τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὑψώσεως τῆς πμῖως καὶ ζωο-
ποιῶν σαυροῦ ἐδιδόθη τῇ Θεοῦ ὅρα νὰ ἀποθάνῃ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.
διότι εἶναι ὅλα τὰ δαιμόνια δεινὰ ὅρα τὴν ὑψώσιν τῆς πμῖως καὶ
ζωοποιῶν σαυροῦ καὶ ἐκείνα ὁ ποῦ εἶναι εἰς τὸν ἄδην, καὶ ἐκείνα ὁ
ποῦ εἶναι εἰς τὴν γλῶσσαν ἀπαίσι. ὁ ποῦ εἶναι εἰς τὸ Νερόν
καὶ ὅσα εἶναι εἰς τὸν ἄέρα. τὰ ὅτι λέγονται ἐναίρια τέλεια τῆς
ψυχῶν. ἔσπιντας ὁ ποῦ ὅρα πινὲς ὁ πρῶτος τῆς ἀγγέλων ὅρα φῶ-
ρος ὁ ποῦ ἐσχίσθη ὁ ἥρας καὶ ἔπεισαν οἱ δαίμονες, καὶ εἶπεν ὁ ἀρ-
χιεπίσκοπος Μιχαὴλ, ὁ ποῦ καλῶς. ὁ ποῦ μετὰ φόβου Θεοῦ.
καὶ ἐν τῇ αἵμα ἐκεῖ ὁ ποῦ ἀνέστησαν καὶ διδασκόντων ἐκεῖ ἐσάθη.
καὶ ἐκείνη ὡς τὴν σήμερον. μετὰ δὲ τὴν ὅρα τῆς Χρυσοῦ
μου

μου ἐχειροτονήθη Πατριάρχης εἰς Κωνσταντινούπολιν Ἀρσάκιος
ὀνόματι. ἔζησε δὲ χρόνου ν. β. ὁμῆσαι Χρυσόσομος. καὶ ἀρχιερά-
της ὄντος χρόνους πέντε ἡμυσι, ὁ δὲ Παπας τῆς Ῥώμης Γρογκίνος ὡς
ἤκουσε τὰν ἑξορίαν τῆ Χρυσόσομου καὶ τὸν Θάϊατον ἐγράψατο πρὸς
τὸν βασιλέα Ἀρκάδιον ἕτως.

Φωνὴ αἵματος τῆ ἀδελφῆς Ἰωάννης βοᾷ πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ
σὲ ὡ βασιλεύ ὡς πάλαι τῆ Ἀβελ αἷμα τῆ δικαίου. κατὰ τῆ ἀ-
δελφοκτονίου Καὶν. καὶ πάντας ἐκδικηθήσονται, ὅτι ἐν καιρῷ εἰρή-
νης διωγμὸν κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἤγειρας. ἔξέσωσας μὲν τὸν ἀλη-
θινὸν ποιμένα ταύτης καὶ ἀρχιερέα. σωξέωσας δὲ καὶ τὸν Χρι-
στὸν. καὶ ἐπεὶ ἐκείνου ἐγὼ ποίω. οἶδμε ἥδ' ὅτι τὸν κλῆρον ἐμείνος
μετὰ τῶν ὑψηλῶν Ἀποστόλων ἐν τῇ τῆ Θεοῦ ἑλληγε βασιλείᾳ. θλι-
βουμαι δὲ ὅτι γυναικὶ πονηρᾷ καὶ κατηραμένη πενιθόμενος πλὴν
ἡσυχίου ἐζημῶσας μελισσογούς οὕτω καὶ ζωοποιὸν διδασχῆς. διὸ
δὴ ὡς ἐλάχις ἐγὼ καὶ ἀνάξιος τὸν θρόνον Πέτρου τῆ Κορυφαίου
τῶν ἀποστόλων ἐμπιστευθεὶς, ἀφορεῖζώσεται κακείνην τῆς τῶν ἀρχαῶν
τῶν τῆ Θεοῦ ἡμεῶν μυστηρίων μεταλήψεως. καὶ πάντα τὸν τολμήσ-
ται ἀπὸ παντός ἱερατικῆς τάγματος μεταδέναι ὑμῖν, ὑπὸ καθε-
ρισιν. ἐνταυτοῖς φαίνομαι. εἰδὲ καὶ βίαν ποῖν ἐπειγῆναι τολμήσ-
κα τῆ πλὴν ἀποστολικῶν κρείον ἀκυρώσαι, τῆτο γήσεται βαρὺ τὸ
αἵμαρμα καὶ πρὸς ὅσων ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δικαιοκρατίας
τῆ Θεοῦ τῆ φιλικῆ. ὅτε οὐ διωθήσεται τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα βο-
νῆσιν οὐδεὶς. Ἀρσάκιον δὲ ἐν αὐτῇ τῇ Μάκαρος Ἰωάννου εἰς τὸν
θρόνον εἰσαγάγετε. τῆτον καὶ μετὰ θάνατον καθαρῶς μου πᾶ-
σι τοῖς κοινωθήσασιν αὐτῷ, ὡς μοι χρίσα μὲν πλὴν ἐκκλησίας.
πρὸς τῶν μετῶν τῇ καθαρῶσει Θεοφίλου ἀφορισμὸν καὶ ἀναθε-
ματισμὸν καὶ τῆ χριστιανισμῶ πρὸς τῆς ἁλλοτριώσων.

Ἡ ἑξήγησις τῆς ἐπιστολῆς λέγει ἕτως. βοῶ τῆ αἵματος τῆ ἀδελ-
φῆς Ἰωάννης φωνάζει εἰς τὸν θν καταπαύσας ὡσαν ποτὲ τῆ καὶ
ρῆ τὸ αἷμα τῆ δικαίου Ἀβελ ἐβόησε καταπαύω τῆ Καὶν ὁ πρὸς ἐ-
σκότωσας τὸν ἀδελφόντου. Ἐβεβαίως θέλει ἐκδικηθῇ τὸ ἄδικον τῆ
Ἰωάννης. διότι εἰς καιρὸν εἰρηνικὸν ἔκαμες διωγμὸν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν καὶ ἔξεβαλες τὸν ἀληθινὸν ποιμένα καὶ ἀρχιερέα αὐτῆς τῆς ἐκ-
κλησίας. Ἐμετ' αὐτῆς Ἐτὸν Χριστὸν ἐξόρισας. περὶ τῆ Ἰωάννης ἐγὼ
δὲν

δὲν λυπεῖται, διότι ἐκεῖνος ὑπῆγε μετὰ τῆς ἀγίας Ἀποστόλων εἰς
 τὴν βασιλείαν τῆς οὐρανῶν. ἀλλὰ λυπούμαι διὰ τὴν ἀπώλειαν
 τῆς ψυχῆς σας. ἐνθυμούμενος ὅτι, διὰ μίαν γυναικα ποινηρὰ καὶ
 κατηραμένην ἐζημίωσες ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ διδασκαλίας γλυκύ-
 τατες ὅτι ἐφοξενῆσαν τὴν ζωὴν καὶ σωτηρίαν τῆς ἀνθρώπων.
 διὰ τὸ ἐγὼ ὁ ἁλίσκος καὶ ἀνάξιος ὁ ποῦ ἐπιστεύθηκα τὸν θρόνον
 τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων, ἀφορίζω καὶ ἐσθί-
 να ἐκεῖνόν τὴν γυναικα σὺν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀγαθῶν ἐ
 ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, καὶ διαφασίζω νὰ εἶναι καθηρημένος
 ὅποιος ἱερὺς τολμήσῃ νὰ σὰς μεταλάβῃ. ἐὰν δὲ τολμήσῃτε νὰ
 διωκασθετε σὺν τῇ ἐρέῃ νὰ σὰς μεταλάβῃ, καὶ νὰ χαλάσῃτε τὴν
 τὴν τὴν ὁποσολικὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν. ἡ ἁμαρτία αὐτὴ θέλει
 σταθῇ ἐμπεσθεὶν τῇ προσώπῳ σου βαρὺ εἰς τὴν φρενὴν καὶ ἐν-
 ραν τῆς δευτέρας παρουσίας, ὅτε δὲν θέλει διωκθῇ τὸ βασιλικὸν
 ἀξίωμα νὰ σὰς βοηθήσῃ, τὸν δὲ Ἀρσάκιον τὸν ὁ ποῖον ἐβάλλετε εἰς
 τὸν θρόνον τοῦ Μακαρίου Ἰωάννου τοῦ καὶ μετὰ θάνατον ἑχομένου
 καθηρημένου μετ' ὅλους ὅσους ἐσυγκοινώνησαν εἰς αὐτὴν τὴν ἀδι-
 κίαν καταπαύω τοῦ Ἰωάννη ὁ ποῦ ἐδιώχθη, ὡς ἐκεῖνοι ὁ πᾶν ἐμπί-
 χνευσαν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ Σινὰ εἰς τοῦτους ἑχομένου καὶ τὸν Θεο-
 φίλον Ἀλεξανδρείας Πατριάρχην, ἀφορισμὸν καὶ ἀνάθεμα-
 τισμὸν καὶ ἀλλόττειον ἀπὸ τὸν χριστιανισμόν. Ταῦτα ὁ ποῦ ἀ-
 κέσῃτε ἐγράψεν ὁ Πάπας, ὁ δὲ Οἰκουμενικὸς ἀδελφὸς τοῦ Βασιλέως ὁ
 βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἐσειλε καὶ αὐτὸς γραφίᾳ πρὸς αὐτὸν τὸν Βα-
 σιλέα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ οἰκιστὴν καὶ λέγων οὕτως. δὲν ἠξιοῦ-
 ρω πὶ διὰ βολικὴν ὑπερηφανία καὶ ἐνέργεια σὲ ἑκαμὴν ἀδελφὲ βα-
 σιλεὺ καὶ ἐκατάβαλῃς μία γυναικα καὶ ἑκαμὴς τὴν τοιαύτην
 μεγάλῃ παρανομίᾳ, τὴν ὁ ποῖαν ἐδέναις ἄλλος βασιλεὺς δι-
 στίβης ἑκαμὴς ποτὲ, νὰ ὑπερίσῃς τὸ φῶς ἀπὸ τὸν κόσμον. λέγω δὲ
 τὸν φασῆρα τῆς οἰκονομίας τὸν θεῖον ποιμνία καὶ διδασκαλὸν τὸν
 μέγαν Χρυσόστομον, καὶ ἡλὸν ὁ Πάπας βοᾷ κατὰ σοῦ ἀμὴ
 καὶ ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς ὁ ποῦ εἰσκονταῖς εἰς τὴν Βασιλείαν καὶ
 καὶ περὶ τῆς τοποτηρητῆς αὐτῶν ἐσειλαν καὶ ἤφاران εἰς τὴν Βασι-
 λείαν καὶ τὰς ἐπιστολάς περὶ τῆς τοῦ ἀδικῶς ἑχομένου δὲν ἰδει-
 ξας εἰς αὐτὸς καμίαν ἀσπλαγχνίαν ἐδὲ φιλάνθρωπον καὶ ἀμὴ

τῆς ἑβαλῆς εἰς φυλακὴν χωρεῖς καμίαν τροφὴν πωρῶντας καὶ δι-
ψῶντας καὶ τὰ ἀργύρια ὅ ποῦ εἶχαν διὰ ἔξοδον τῆς ζωῆς αὐτῶν
δοῖσις καὶ τὰ ἐπὶ ἡραν διὰ νὰ βοοῦν παρῆσαντες εἰς τὸν θεόν. καὶ
τὴν δαυτολικὴν κρίσιν τῇ Μακαριωτάτῃ Πάπᾳ τῇ διὰ δόχου
τῇ θείᾳ Ἀποστόλῃ Πέτρῳ δὲν τὴν εἰδέχθης ἀπὸ οὐδενός. ἀμὴν ἑ-
βαλῆς τοὺς ὁσιωτάτους Ἐπισκόπους ἀπὸ τοὺς θρόνους αὐτῶν, καὶ
ἄλλους ἀγίους ἑβαλῆς. λοιπὸν ἀδελφεὶ ἐπιστάφου καὶ ἀποῦδισε
ἐντὶ μὲ λόγια ἀμὴ μὲ ἔργα καὶ διόρθωσε τὸ τοῦ ἀδικίου ἵνα μὴ ὀρ-
γίζεταῖ ὁ θεὸς κατὰ σοῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς. ὅτι καλῶς ἤξεύρεις ὅτι
αἱ περὶ σοῦ αὐτῶν σερεωνοῦν τὴν βασιλείαν σου. εἰ δὲ κακῶς
καίωνης, ἀπὸ διχῆς λαμβάνεις κατάραν. καὶ ὡς ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς
τὰς ἐπιστολάς τῇ Πάπᾳ. καὶ τῇ ἀδελφῷ αὐτῇ, ἤλθεν εἰς μεγά-
λιν καὶ πολλὴν ἀδμονῆαν καὶ θλίψιν ἀπαρηγόρητον. καὶ παρῶ-
ντος ὅτε εἰσεν εἰς ὅλιν τὴν πόλιν νὰ γυρῶσιν νὰ εὐρωῖν ἐκείνης ὁ
πῦρ ἔκαμαν τὰς κατασκάδας κατὰ τῇ Χρυσόσῳμῃ. διότι δὲν ἦσαν
ἀκομὶ μισομῆχοι ἀπὸ κεῖ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς. καὶ οὕτως ὡς ἐγύ-
ρουν ἄλλους δὲν ἦσαν μόνον τοῦτες μετὰ. καὶ θεοτικῶν. καὶ
ἰσχυρίων τῆς Θεοφίλου ἀνέψις. καὶ τὸν βερρόρας ἀκάκιον. καὶ
τὸν Γαβάλιν σεβηριανόν. τῆς ὁποῦσε με πολλὰς ὑβρίτας καὶ
ἀπμῆας μεγάλας. ὥστε παρῆσαν καὶ τοὺς ἐφυλάκωσαν ἕως
οὗ νὰ συλλογίσθῃ πὶνὰ καὶ εἰς αὐτῆς. καὶ ὡς αὐτοὺς ἐφυλάκω-
σεν ἐξήτισε νὰ εὐρὴ ἐκείνους ὁ πῦρ ἔκαμαν τὰ κακὰ ὅν τοποτηρη-
τῶν τῶν ἀρχιερέων τῆς Ρώμης, καὶ ἦσαν μαρτυροῦντι ἀνθρώπων τῆς
βασιλείας διδοξίης, καὶ τὰ παῖδια αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἦσαν αἰτία, καὶ
ὥστε καὶ ἐκοψή τας κεφαλὰς αὐτῶν. Ἐ ἄλλους ὅσοι ἦσαν αἰτία. ἢ
συγχυεῖς, ἢ ἀνθρώποι τῆς διδοξίης. Ἐ δὲ εἰσέκοντο εἰς τιμὴν, ὅλως
τῆς ὑπέρθεσαν ἀπο ἐκείνης τῆς πνῆς καὶ Ἀξίας. καὶ τὰ πράγματα
αὐτῶν ἔκαμιν ἀφρητικὰ. Ἐ τοὺς ἐπὶ λοιποὺς ἑβαλῆς εἰς φυλακὴν
μὲ δαρμὲς πολλοὺς καὶ βασανὰ. καὶ τὴν γυναικὰ αὐτῆς διδοξίης
εἰς μίαν ἄκρη τῇ παλατῇ ἑβαλῆς καταφρονήσιν εἰς μίαν κάμα-
ραν. καὶ τὴν βασιλικὴν τιμὴν ὅ ποῦ εἶχε ὡς βασιλίσσα ὑπέρε-
σέτῃ καὶ δὲν ἀφῆκε νὰ τὴν βλέπει τινὰς, μόνον τῆς δούλας τῆς.
καὶ ὡς εἶδεν ἡ βασιλίσσα τὴν ποιῶντιν καταφρόνησιν καὶ ἐντροπὴν
ὅπως τῆς ἔκαμιν ὁ βασιλεὺς ἤλθεν εἰς μέγαλιν καὶ πολλὴν θλί-
ψιν.

Ψιν. καὶ ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὸ τοῦ ἔλαβεν ἔπεισεν εἰς μεγάλην κα-
 κὴν ἀρεσίαν. καὶ ἔτρεχεν ἀπ' αὐτῆς αἷμα. καὶ ἔβρωμε μεγάλην
 ἐκεῖ εἰς τὸ κραβατὶ ὁ ποῦ ἐκοιμᾶτον καὶ ἦτον καὶ ἐγκαστρεῖν.
 καὶ ὥσαν τῆς ἡλθεν ἡ ἀδύναμις καὶ ἔβρωμε ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ ποῦ
 ἔπεισεν εἰς αὐτὴν τῷ ὄντι. Διού. ἡλθεν ὁ καμρὸς νὰ γλυκύνῃ. ὥσαν
 τῆς ἀρχισαν οἱ ποιοὶ καὶ ὥσαν εἶναι τῷ γυναικῶν. δὲν ἔρχετον τὸ
 βρέφος εἰς τῆς φύσιν καὶ γλυκύνῃ. αὐτὴ ἔσειστο εἰς τὴν κοιλίαν αὐ-
 τῆς. καὶ οὕτως ἀπέθανε μέσα εἰς τῆς κοιλίας τῆς. καὶ ἦτον ἀπέθα-
 μένον ἡμέρας τρεῖς. καὶ ἔσάπη ἐκεῖ μέσα καὶ ἔβρωμισε ὁ μή με-
 τὴν κοιλίας τῆς. καὶ οὕτως ἀπέθανε αὐτὴ κακῶς καὶ αὐτὸς κατε-
 φρονεμένη πολλὰ ἀφῆκε δὲ θυγατέρας τέσσαρας τὴν πάλαιαν.
 τὴν φαλίαν. τῆς Ἀρκαδίας. καὶ τῆς Μαριαν. αἱ ὁ ποῖαι δὲν ἔ-
 παιδρεύθησαν μόνον ἀπέθαναν παρθένοι. εἶχε δὲ ἕνα Θεοδοσίον
 τὸν μικρὸν μόνον. ἦτον γοῦν ἡ ὁδοξία βαρβαρὴ. καὶ κακῆς καρδίας
 καὶ γνάμης σκληρῆς. μετὰ δὲ τῆς ἔξοριαν τῷ Χρυσόμοι δὲν ἔζη-
 ρεν ἡ εὐδοξία μόνον μετὰ γ'. καὶ ὅταν ἀπέθανε ἐβόα ἡ γῆ εἰς
 τῆς Ρωμῆς ἡμέρας ἑπτὰ ὅρα τῆς αἰμαρτῆς ὁ ποῦ ἔξορισε τὸν ἄ-
 γιον. ὁ δὲ ἔξορισε Ἀρκαδίας ἀνέγραψεν Ἰννοκέντιος τῷ Πάπᾳ.
 καὶ τῷ ἀνδρῶν αὐτῷ Οὐαρίου καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ Ζητοιῦτα συγ-
 γράψαντες, ὅτι δὲν ἔξορισε τελείως εἰς ὅσα κακὰ ἔγιναν εἰς τοὺς Ἰσο-
 πηριτας τῶν Ἐπισκοπῶν. καὶ ὅτι ὁ Ἀγιάτος ἐπισκοπὸς Κωνσταν-
 τίνου πόλεως ὁ Χρυσόμοις ὁ ποῦ ἔξορισε δὲν ἦτον αὐτὸς ἡ αἰτία
 μήτε νὰ τὸν καθήρουν, μήτε νὰ τὸν δολοφονήσιν. αὐτὴ ἡ αἰτία ἦτον
 τῶν ἀρχιερέων. καὶ εἶναι ἡ αἰμαρτία καὶ ἀδικία εἰς τὰς κεφαλὰς
 αὐτῶν. διότι ἐγὰρ ὁ πᾶς οὐσα τὰς λόγους αὐτῶν ὡς ἀρχιερεῖς Χριστοῦ.
 θαρρόμεντα ὅτι νὰ κείνου δικαίως οὐχὶ κατὰ πάθος καὶ φθόνον.
 καὶ ὅρα νὰ πᾶς ὅτι τέμπτωσαι τὸ Ἀκάκιον. καὶ τὸν Σιβηριανόν ὅρα
 νὰ μάθῃτε ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὅτι ἡ παρανομία αὐ-
 τῶν ὅτι ἐγένετο τῆς καὶ τῆς ἔξορισε καὶ τῆς Χρυσόμοι
 ἦτον τῶν ἀρχιερέων. Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας. Ἀκακίου Βερ-
 ροίας. Ἀντιόχου Πτολεμαίδος. Σιβηριανοῦ Γαβάλων. καὶ Κυ-
 ρίνου Χαλκηδόνος. καὶ ἄλλων ἑπτὰ. καὶ ὅρα τὸ παρακαλεῖ τῇ
 σὴ Μακαριότητι νὰ μὴ δὲν μετὰ ἀφῆσιν αὐτοὺς καὶ ἀκοινώνηται
 τῶν ἀρχαίων μυστηρίων Χριστοῦ. ὁ δὲ Πάπας ὡς εἶδε τοῦ Βα-

σιλήως τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν παπένωσιν, καὶ μετανοίας ὁ
 ποῦ ἔγραψεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτῆ. καὶ ὅτι αἰτία δὲν εἶπον. δι-
 σπλῆγνίδην καὶ κατενύγη τῇ καρδίᾳ. καὶ δὲ τὴν παρακάλε-
 σιν τῆ Οὐνοῦ τῶ ἀδελφοῦ αὐτῆ, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐδέχθη
 αὐτῆ τὴν μετάνοιαν καὶ οὕτως ἔγραψε γραμμάτια ἐπιτροπικὴν τῇ
 ἐκδυσίμωτατοι Μητροπολίτε Κυζικῆς Διεσκομῶν τότε εἰς τὴν
 Κωνσταντινούπολιν. ὅτι νὰ λύσῃ τὸν βασιλέα τῆ ἀφορείας. καὶ νὰ
 τὸν μεταλάβῃ τῶν θείων μυσῆρειων. καὶ ὁ ἀρχιερεὶς ἔκαμε κατὰ
 τὴν πρόσαξιν τῆ Πάπας καὶ ἐσυγχώρησεν αὐτὸν, καὶ τὸν ἐμετάλα-
 βε. καὶ ἔγραψε καὶ τὸ ὄνομα τῆ θείου Γεωργίου τοῦ Χρυσοστόμου
 ὁποῦ νὰ μνημονεύεται ὡς ἄξιός ὁ πᾶν εἶναι μνημοσύνης. ὅτι ἔπει-
 ῖ μνήυσεν ὁ Πάπας. περὶ δὲ τῆ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας ὡρεση.
 ὁ Πάπας ὅτι νὰ συναχθῇ συνέδος εἰς τὴν Θεσσαλονικίαν δὲ τὴν
 παράνομον καθάρεσιν ὁ ποῦ ἔκαμε νὰ λάβῃ τὴν αὐτοπαθειαν
 καὶ καταδικῇ τὸν τῶν ἀρχιερέων τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινου-
 πόλεως. καὶ ὡς καὶ αὐτὸς ἐποίησεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆ τὴν
 πρεσβυτέραν Ρώμην ὁ ποῦ ἐκαθίρει καὶ ἀφώρεσεν αὐτὸν καὶ αὐ-
 διμάτισεν. ἐκαθίρει δὲ αὐτὸν τὸν Θεόφιλον ὁ μέγας ἀρχιερεὺς καὶ
 βασιλεὺς τῶν βασιλευνόντων Χρυσὸς ὁ Θεὸς ἡ κλῆς. καὶ ἀπόθανεν
 ἀπὸ πάθος ὁ πᾶν ἦλθε. διότι ἐκρατήθη τὸ οὖρος τοῦ ἀποπέτραν
 καὶ ἐπέρασε μεγαλὴν ὀδυμῶν καὶ τιμωρίαν. καὶ οὐχ ἰμόνον αὐτὸς.
 αἰὴ καὶ ὅλοι οἱ ἐπίλοιποι ὁ ποῦ ἐσυμῆρηται εἰς τὴν καθάρε-
 σιν τῆ ἀγίου ἀπὸ ὀργαῖς θείας ἐβασανίσθησαν καὶ ἐπαυδέυθη-
 σαν πολλὰ. καὶ εἰς τὰ βάσανα ἐκείνα ἀπέθαναν. κακῶς καὶ ὀδυ-
 νηρῶς. ὁ δὲ Εὐφάμιος ὑπῆλθε εἰς τὴν κίερον καὶ πρὸς τοῦ
 ἐγνώρισεν τὴν ὁρῶσιν καὶ τὸν θάνατον τῆ Χρυσοστόμου. καὶ τῆ τῶ
 ἐμνήυσεν. ὁμοίως καὶ ὁ θείος Χρυσοστόμος ἀπεκαλύφθη τὸν θά-
 νατον τῆ Εὐφανίου πῶς θείει ἀποθαίνει μέγα εἰς τὸ καράβι. καὶ
 τῆ τῶ ἦτον δὲ νὰ ἐγνώρισῃ καὶ δε αὐτὰ πρὸς ἑπὶ πῶς τῆτοι οἱ δύο
 ἀγνώτατοι ἀρχιερεῖς καὶ διδασκαλοὶ δὲν ἀπέθαναν εἰς καμίαν
 ἔχθραν. ὅτι τοῦ εἰς λεωποιοῦ Χρυστοῦ ἦσαν μαθηταὶ γνήσιοι. ὁ πᾶς
 λέγει τῆ τῶ γνῶσιν τῶ πάντες ὅτι μαθηταί μιν εἰς καὶ ἀγάπην
 ἦσαν ἔχοντες μετὰ ἀλλήλων ὅμως τῆτοι οἱ δύο ἀρχιερεῖς δὲν ἀπέθα-
 ναν εἰς καμίαν ἔχθραν καλὰ καὶ ἦσαν ἐσωβή μικρὴν σκαταλοῦ
 ὡς εἶναι.

ὡς εἶναι τῶν αἰθρώτων εἰς τὴν πρώτῃ καθαίρειται. αὐτὴ εἶσε ἡ
πορυφίᾳ τῇ ἀρετῇ ἵβαλει καθαράν ἀγάπην. ὅθεν τῆς ὁπίας
λέγει Παῦλος ὁ Ἀποστόλος ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται,
ἐπαροξύνεται. ἐλογίζεται τὸ κακόν, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπῃ ἐστίν,
καὶ ὁ μόνον ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῇ θείᾳ μέλει. ἐπεὶ δὲ τὸν δὲ Ἀρκά-
διος ὁ βασιλεὺς τῆς ἰδ. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας. καὶ ἱερα-
τεύοντα τῇ πατρὸς αὐτοῦ Θεοδοσίου τῷ μεγάλῳ χρόνους ἰδ. καὶ
ὡσαύτ' ἀπέθανεν ὁ πατὴρ τοῦ ἱερατεύοντος μόνος χρόνους ἰδ. καὶ
ἀφῆκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεοδοσίον τὸν μικρὸν χρόνων ὀκτὼ καὶ ἑπτὰ καὶ
ἐν τῇ ναυτῇ ἀγίων Ἀποστόλων. καὶ πρὶν νὰ ἀποθάνῃ αἰνυόμε-
σε βασιλεὺς αὐτὸν τὸν υἱόν τε Θεοδοσίον τὸν μικρὸν.

Βασιλεία Βασιλέως Θεοδοσίου τῷ μικροῦ.

ΜΕΤΑ τῶν ἱερατείων ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοδοσίου ὁ μικρὸς. ὅ-
μως ζῶντος τοῦ Ἀρκადίου ἐφοβήθη μήπως καὶ ἐπιβου-
λευθῇ πναις αὐτὸν τὸν υἱόν τοῦ Θεοδοσίου ἔσονται ὁ πᾶς ἡγε-
κρὸν παιδὶ. καὶ ἀφῆκε εἰς τὴν Ἀγαθήν αὐτὸν ἐπιτροπὴν καὶ δε-
φίνεσθαι τῇ παιδείᾳ, ἰσθιγέρδην τὸν βασιλεὺς Περσῶν ἄπειχε
πολλὴν ἀγάπην εἰς αὐτόν. ὁ δὲ ἰσθιγέρδης αἰσῆκεσε τῇ περὶ ἑαυ-
τοῦ χαρὰν μεγάλαν. καὶ εἶχε περισσοτέρην ἀγάπην εἰς τὸν Θεοδο-
σίον πατέρα εἰς τὸν πατέρα τοῦ Ἀρκადίου. καὶ ἐν τῇ αἰῶνι ἀπέ-
σειλιν δὸς τῷ Περσίᾳ ἕνα χρεῖσταινικὸν ταυτὸν ἀνθρώπον θαυμά-
ζοντες καὶ σοφώτατον Ἀντόχον ὀνόματι, παιδαγωγὸν καὶ ἐπιτρο-
πὴν Θεοδοσίου τῷ βασιλεὺς καὶ ἔγραψεν ὁ ἰσθιγέρδης πρὸς τὸν
ἀρχόντα, τῷ Ρωμαίῳ, ὅτι Ἀρκάδιος ἀφῆκε εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐ-
πιτροπὴν καὶ δεφίνεσθαι αὐτὸν καθὼς φησὶ ἡ Ἀγαθή αὐτὴ. ὅθεν
τὸ ἀπέσειλα αὐτὸν εἰς τὸν αἰθρώπων ἱερατεύοντος εἰς τὸν τόπον μου, καὶ
εὐερίσκεται νὰ ἐπιτηρεῖ καὶ νὰ φυλάττει τὸ παιδί αὐτοῦ μου. καὶ
βλέπειτε ὅσον καλὰ νὰ κηδὲν ἐπιβουλεύῃ πναις τῇ βασιλείᾳ σας
καὶ παροξύνῃ μέγαν πόλεμον καὶ μάχην ἀκατάλυτον κατα-
παύσας. καὶ ἐπὶ τὸν Ἀντόχον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔγ-
γε καταστάσεις καὶ εἰρήνῃ μεγάλην μέσον Περσῶν καὶ Ρωμαίων.
μαλιστα καὶ ὁ Ἀντόχος ἔγραψε πολλὰ εἰς τὸν ἰσθιγέρδην ὅθεν τῆς
χρεῖσταινικῆς ἀγαθὰ. καὶ ὅπως ἐπλατυνῇ ὁ χρεῖσταινισμός εἰς τὴν
Περσίαν. ἡ πελχερία δὲ ἡ ἀδελφὴ τῇ βασιλείᾳ ἦτον χρόνων ἰδ.

νέα

καὶ αὐμορφωτάτη καὶ συνειτή καὶ φρονιμωτάτη. καὶ ἐκυβέρνησεν τὴν βασιλείαν καλῶς καὶ ἐπιμελῶς. καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς ἐβαλεν εἰς τὸ μοναστήριον τῆς παρθένων. ἐποιοῦσε δὲ αὐτὸν τὸν ἀδελφόντης Θεοδοσίον ὡς σφωτάτη καὶ θεῖον γοῦν ἔχουσα. καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἵνα φοβῆται τὸν θεὸς δουλεύσας καὶ Θεοφιλῶς καὶ οὐχὶ μόνον τῷ τοῦ αὐτοῦ καὶ εἰς ὁμιλίαν καὶ εἰς περπατήματα. καὶ εἰς σολῆα. καὶ εἰς τράπεζαν. καὶ εἰς σάσιν. Ἐκτεσε δὲ αὐτῇ ἡ πούλχεριά μοναστήρια πολλὰ. καὶ ναοὺς μεγάλους καὶ θαυμασίους. καὶ πτωχοτροφεία. καὶ ξενῶνας. Ἐδωκεν εἰς αὐτὰ πλοῦτον πολλόν. Ἐκτίμηματα βασιλικά δὲ ἀνὰ παυσιν μοναχῶν καὶ παρχῶν καὶ ξένων καὶ διορθῶν. τὰ δὲ β. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας αἰτί-
κός ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐδιδάξεν ἕνα ἑβραῖον ἀδελφὴν παράλυτον ὅπως ἐν εἶχεν κατένα μέλος ὑγιές. καὶ ἐβάπτι-
σεν αὐτόν. καὶ ἐκεῖ ὅπως ἐβάπτιζετο ἔγινεν ὑγιὲς ὥσπερ νὰ μὴ δὲν ἦδελεν ἀδελφῆσαι ποτὲ. τὰ δὲ γ. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐσφά-
γησαν εἰς τὰς Γαλίας ἡγνὴ εἰς τὰ ἱσπανία μὲν Γεβιανὸς καὶ Σε-
βαστιανὸς ἀνδρῶν περὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ὑπῆσαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
εἰς τὴν Ρώμην. εἶτα εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐσφάγησαν Σαλυσίος καὶ
Ἡρακλειανὸς ἀνδρες λαμπερότατοι. Ἐὸ Ἀλαμχος ὁ Γότθος ὁ ἀ-
φέντης τῆς Ὀρανθίων ἐπῆρε τὴν Ρώμην ὅπως ἦσαν εἰς ὅλον τὸν
κόσμον πᾶσι βοήθους. Μὲν Ἀντρέω καὶ ἑ. ἔτος ἀπὸ κτισέως κόσμου
(π.) ἔ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ὀνώριος ἦτον εἰς τὴν Ριβίαν. καὶ ὡς τὸ
ἤκουσεν ἔπεισεν εἰς μέγα ἄλγος περὶ αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν.
καὶ ὡς τὸ ἔμαθον εἰς τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν ἐλυπήθησαν πολλὰ.
ἔσπετο δὲ πᾶσα ἡ πόλις ἡμέρας 5. τὰ δὲ 6. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βα-
σιλείας ἔκαμαν οἱ ἑβραῖοι ἐπιβουλὴν κατὰ τῆς χριστιανῶν εἰς τὴν
Ἀλεξανδρείαν. καὶ εἶπαν ἀναμειβόμενοι ὅπως νὰ φορέσῃ κατ' ἑαῖ.
ὅς αὐτοὺς εἰς τὸ χέρι του δακτυλίδι φοινικένιον. ἤκουον ἀπὸ φοινί-
κι. καὶ ἀρματωθήσαν τὴν νύκτα. καὶ ὀργῆναι φωνάζοντες κρέ-
ζοντες. ὅτι καίεται ἡ ἐκκλησία. καὶ ὡς τὸ ἠκούσαν οἱ χριστιανοὶ ἐ-
τρεχαν ὅς νὰ σφίσουσιν τὴν φωτίαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. ὅτι ἐπὶ
5. ὡς αὐτὴν ἀλήθεια καίεται. καὶ οἱ ἑβραῖοι τὴν ἐσφάζον εἰς τὴν σφά-
κην. ὡς δὲ ἐγνώρισαν οἱ χριστιανοὶ αὐτὴν ἡ ἐπιβελὴν τῆς ἀσπί-
δος ἑβραίων. πολλὰς ἐκατέσφαξαν καὶ τὴν ἄλλαν ἐξόρισαν.

καὶ

καὶ τὰ φράγματα αὐτῶν ἔκαμαν ἀφεντικά καὶ τὰ ἐπέλησαν. ὁ δὲ
φύλαξ τῆς βασιλείας Ἀντίοχος ὁ Πέρσης ἀπῆλθεν ἔγινεν ἡ πελ-
χεῖα κυρία εἰς ὅλην τὴν βασιλείαν. τὰ αὐτὰ χρόνῳ πολλοὶ εἰς τὴν
Περσίαν χριστιανοὶ τῶν τῶν μάγων ἐμαρτύρησαν. τὰ δὲ 7. χρόνῳ
τῆς αὐτῆς βασιλείας εἰς τὸν κάμπον τῆς ἱμμου. ἐθίασαν οἱ ἑβραῖοι
παιδὶ χριστιανῶν. καὶ ὡς παίζοντες τὸν σαυρὸν καὶ τὸν Χριστὸν ἐκρί-
μασαν τὸ παιδίον εἰς τὸ ξύλον καὶ ἐκάρωσαν αὐτό. καὶ ἄλλα πολ-
λὰ βάσανα ἔκαμαν αὐτὸ καὶ ἀπῆλθεν. ὡς δὲ ἔμαθον τὸ τοιοῦτον βασι-
λεὺς ἔκαμν τὴν ἀρεσκίαν ἐκδικῆσαι εἰς τοὺς ἑβραίους καὶ ἀπῆ-
κεφάλισε πολλὰς ἐξ αὐτῶν. τὸν τὸν χρόνον ἀπῆλθεν Λεόντιος
ὁ Φιλόσοφος εἰς τὰς ἀθῆνας. ὁ ὅποιος εἶχεν ὑπὸ τρεῖς καὶ μίαν θυ-
γατέρα. καὶ εἰς τὸν θάνατόν του ἔγραψε ἐξ ἑβραίων καὶ εἶπεν. ὅτι
ὁ λαὸς τὰ φράγματα τῆς ἡτοῦ ἔατο ἔχω τὰ ἀφῆλθεν τὴν φύσιν.
καὶ τὴν δὲ ἀθηνᾶς τῇ ποσειδωνίᾳ καὶ γλυκερῶν τῆς θυγατρὸς
θεῶν δοθῆναι νομίσματα ἐκατὸν καὶ σαξέτην ἡ καλήτης τύχη.
ἡ ὅποια εἶναι λαμπερά. Ἐὸ τυχεράτη. ἀφ' οὗ δὲ ἀπῆλθεν ἔτος
ὁ Λεόντιος ὁ πατὴρ αὐτῶν. οὐδὲ ἐκείνη τὰ ἐκατὸν νομίσματα δὲν
ἦδελαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν νὰ τὰ δάσω. καὶ ἀπὸ τῆς λιπώτης
ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν ἀπὸ τὰς ἀθῆνας καὶ ὑπῆρχον εἰς
τὴν πελχεῖαν τὴν ἀδελφὴν τῆς βασιλείας ἐγκαλοῦσα τὴν ἀ-
δελφὴν αὐτῆς ἔσονται ὅποιος τὴν ἀδικῶσαι ἡ δὲ πούλχεριά εἶδε
τὴν ἀμορφίαν αὐτῆς καὶ τὴν σκευήν. καὶ τὴν φρονιμότητά. καὶ
ἐρώτησεν αὐτὴν ἵνα εἶναι παρθένα καὶ ὡς ἔμαθε περὶ τῆς παρθε-
νίας αὐτῆς ἔσειλιν αὐτὴν εἰς τὸν Πατριάρχην καὶ ἐβάπτισεν αὐτήν.
διότι ἦτον ἐλληνίδα. Ἐβαλε τὸ ὄνομα τῆς δ. δοκίας. καὶ ὅπως τὴν
ἔδωκε γυναικᾶ νομίμον τῆς βασιλείας τῆς ἀδελφῆς δὲ συνειρ-
γίας Παυλίνου μαγίστρου τὴν ἀξίαν ὁ ὅποιος ἦτον οἱ κιακὸς τῆς
βασιλείας δὲ ἀθηνᾶς. ἡ δ. δοκία κατὰ τὸν λόγον τῆς πατρός.
τῆς ὅπως εἶπεν ὅτι σάξεται ἡ τύχη καὶ ἔγινε βασιλίσσα τῆς οἰκου-
μένης. τῆς τὸν χρόνον αἰτίκός ὁ Πατριάρχης ἔσυνεκεν ὅλους ὁ
ποῦ ἦσαν σκανδαλιστῆς καὶ βεβαρυμνοὶ δὲ τὴν ἐξορία τῆς
Χρυσοστόμου καὶ δ. ὅπως ἔχουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐδιδάξεν
αὐτοὺς καὶ ἐπαργύρευσεν. καὶ ἐβαλεν ὅλους τοὺς ἱερεῖς καὶ ἔγρα-
ψαν τὸ ὄνομα τῆς Χρυσοστόμου εἰς τὰς κοινὰς καὶ τὰς κληρο-
νομίας.

ιδούτω. καὶ ἔπειτα ἔγινεν εἰρήνη μεγάλη. ὁ δὲ Πατριάρχης ἀπὸ τῆς
ἀπίσταντος καὶ χειροτονήθη Σισίνιος. τῷ δὲ ιζ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βα-
σιλείας ἀπέθανεν ἰσχυρὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας. καὶ ἔγινεν
αὐτῷ τῷ Οὐάρης βασιλεὺς. καὶ ἔσειλεν εἰς τὴν Κωνσταντινού-
πολιν εἰς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα δεκά πέντε Πέρσας ἀνδραποῦς
ἐδικαστοῦ ὁ πῦρ ὄλγῃσαν ἀπὸ τῆς Περσίας καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Κων-
σταντινούπολιν. ὁ δὲ Θεοδοσίος δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν δώσῃ. καὶ οὐ-
τως ἐκατελύθη ἡ ἀγάπη τῆς Ρωμαίων μετὰ τῆς Περσῶν. καὶ ἔσει-
λιν ἐν τῷ ἅμα ὁ Θεοδοσίος κατὰ τῆς Περσῶν Ἀρδαβούριον τὸν
στρατηγὸν μεφισάτα πολλὰ. ὁ δὲ Οὐάρης ἔσειλιν ἀρσενον τὸν στρα-
τηγὸν αὐτῷ μετὰ διαρκείας πολλῆς. καὶ εἶχε καὶ βοηθους Σαρα-
κηνῶς μυριάδας πολλὰς. ὁ δὲ Ἀρδαβούριος ὑπῆλθεν εἰς τὴν γῆν
τῆς Περσῶν καὶ ἔφθασε Σιμά εἰς τὸν ὠφρατὶν ποταμὸν. καὶ ὡς
ἐσύμωσαν τὰ δύο φεσάτα ἔβαλεν ὁ θεὸς εἰς τὴν καρδίαν τῆς Περ-
σῶν φόβον μέγαν καὶ ἔφθγαν. καὶ ἔπεφταν μέσα εἰς τὸν ποταμὸν
καὶ ἔπερποντο. οἱ δὲ Ρωμαῖοι ἔτρεχαν καὶ ἐφόρεισαν τοὺς Πέρ-
σας. καὶ ἔπῃραν τὰ ἄρματα αὐτῶν, καὶ τὸν πλοῦτον. καὶ τὰ φλάμ-
πουρα καὶ ἐνίκησαν οἱ Ρωμαῖοι τοὺς Πέρσας νίκῃ μεγάλην.
τῷ δὲ ιθ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ὠρέθησαν τὰ λείψανα
τῆ Προφῆτου Λαχαρίου εἰς ἓνα χωρίον Σιμά εἰς τὴν ἰσλαθιρ-
πολιν. ὁμοίως ὠρέθησαν καὶ τὰ λείψανα τῆς ἀγίου Στεφάνου
τῆς Πρωτομάρτυρος εἰς χωρίον λεγόμενον κατωπερμαγαλόν.
ἐκεῖ ἔθαψαν αὐτὸν Γαυαλιῆλ. τότε ἐδόθη ἐν τῷ αὐτῷ ὅτι νὰ ἐορ-
τάζεται ἡ μνήμη τῆς θείου Χρυσόστομου. τῷ δὲ κ'. χρόνῳ τῆς αὐ-
τῆς βασιλείας. εἶπεν ἡ πούλχευα πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀδελφόν
τῆς καὶ ἔσειλε χριστὸν πολὺν εἰς τὰ ἱεροσόλυμα τῆς Πατριαρχεῖς
δεκά τρεῖς καὶ κυβερνήται Ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν καὶ ξένων. καὶ
ἐκείνων ὁ πῦρ εἶχαν χρεῖαν. ἔσειλε δὲ καὶ σαυρὸν χρυσόνις Μαργα-
ριτία καὶ λίθους τιμίους δεκά νὰ τὸν βάλλῃ ἀπάνω εἰς τὸν κρα-
νίου τόπον ὁ πῦρ ἔσαυρώθη ὁ Χρυσός. καὶ οὕτως τὰ ἔλαβεν ὁ Πα-
τριαρχης καὶ ἔκαμε καθὼς τῆς ἐκλήουσεν ὁ βασιλεὺς. καὶ ἔσειλε-
του ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τῆς δώρων ὁ πῦρ ἔπεμψε τὴν δεξιὰν χεῖ-
ρα Στεφάνου τῆς Πρωτομάρτυρος. καὶ ἔσειλε τοῦ ὁ Πατριαρχης καὶ
ἄλλα πνὰ. καὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Χαλιδάνα ἡ ἀγία χεὶρ. ἴδεν
ἡ μα-

ἡ μακαρία πούλχευα εἰς τὸν ὕπνον τῆς τῆς νύκτα ἐκέλευ τὸν ἄ-
γιον Σίεφανον καὶ λέγει τῷ, ἰδοὺ ἡ προσευχή σου εἰσηκούθη καὶ
τὸ ζήτημά σου ἐγίνετο. καὶ οὕτως τὸ πῦρ ὡς αὐτὸ εἰσηκούθη ἀπὸ τῆς
πρὸς τὸν Πατριάρ-
χευα βᾶν ἐπὶ τὸν βασιλέα τὸν ἀδελφόν τῆς. καὶ τὸν Πατριάρ-
χευα καὶ ὅλον τὸν κλῆρον. καὶ ὅλην τὴν σύγκλητον τῆς ἐκκλησίας
τῶν ἀρχόντων. καὶ ἐγὼ ἔκλειον μετὰ πάσης ἐν λαβείας καὶ ὑπακο-
σαν τὸ ἅγιον λείψανον ἐπὶ τὸ ὑπῆλθεν εἰς τὸ πάλαι φάλλοντες τό-
τε ἔκτισαν τὴν ἐκκλησίαν λαμπρὰν καὶ μεγάλην καὶ ἔβλεπεν ἐκεί-
νη τὸ ἅγιον λείψανον αὐτῶν. τῷ δὲ κ α'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας
τὸ ἅγιον λείψανον αὐτῶν. τῷ δὲ κ α'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας
ἐκινήθη Θεοδοσίος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς πολλῆς αὐτῆς ἀγαθότη-
τος καὶ φιλανθρωπίας καὶ δεινότητος τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐκείνης
τῆς Περσίας καὶ ἀγάπησε τὴν ἀγάπην καὶ ἔσειλεν ἀποκριμα-
τεῖας καὶ ἔκαμαν ἀγάπην σφραγίσαν. καὶ οὕτως ἔπαυσεν ὁ διωγμὸς
ὁ πῦρ ἔκαμαν οἱ Πέρσας εἰς τὴν διωγμῶν χειρὸς αὐτῆς.
κ β'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπέθανε Σισίνιος ὁ Πατριάρχης.
τῷ δὲ κ γ'. χρόνῳ ἡ χειροτονήθη ἀπὸ αὐτῆς Νεσόριος ἀπὸ τῆς Ἀν-
τιόχειας. καὶ ἐν τῷ ἅμα ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον καὶ ἔδειξε τὴν ἀντι-
όχειαν. καὶ ἐν τῷ ἅμα ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον καὶ ἔδειξε τὴν ἀντι-
όχειαν καὶ ἀπέστη τῆς ψυχῆς του. ὅτι ἦτον βλασφημὸς καὶ αἰρετι-
κός. ἔκαμε δὲ λόγον πρὸς τὴν πίστιν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ συγχέλου
αὐτῆς. καὶ νὰ τὸν παρρησιάζει εἰς τὸν λαόν. ἐβλασφήμει δὲ ὁ ἀπὸ
βῆς καὶ Παμμάρτος λέγοντας, ὅτι νὰ μὴ δὲν λέγει τῆς τῆς Μα-
ρίαν θεοτόκον. ὅτι ἡ Μαρία ἦτον ἀνθρωπὸς, καὶ θεὸς νὰ γέννηθῃ
ἀπὸ ἀνθρώπου ἦτον ἀδυνάτον. καὶ ἐβιάζετο νὰ σφραγίσῃ τὴν τὸν
λόγον. ὁ δὲ λαὸς ὡς ἤκουσαν τὴν τοιαύτην βλασφημίαν ἐταρά-
χθησαν πολλὰ. καὶ μὴ κυριακὴ εἶπεν ὁ Νεσόριος τῆς Πρέμλες ὅτι
νὰ διδάξῃ. καὶ ἔταξεν ἀρχιερεῖς ὁμιλίαν εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον
καὶ ἐμίσησαν ὅλοι τὸν Νεσόριον καὶ τὴν ἀλαζονίαν καὶ κακοψίσαν
αὐτῆς. εἶχε δὲ ὁ ἀσθεὺς Νεσόριος ὅμοιον εἰς τὴν αὐτῆς γυναικὶ ἓνα
ἱρέαν Ἀναστάσιον ὀνόματι ἀπὸ τῆς Ἀντιόχειας. ὁ ὁ πῖος εἰς τὰς
ἐκκλησίας ἐβλασφήμει τὴν ἀειπαρθένην θεοτόκον καὶ ἔκαμνε
γάλας παραχὰς καὶ συγχίσεις εἰς τὸν εὐσεβῆ λαόν εἰς πάντα τό-
πον. πῶς τῷ χρόνῳ ἐγίνετο τὸ φεβρόν καὶ παρὰ δόξον μέγα θαῦμα
τῆς ἀγίας ἐπὶ τὰ πᾶσι τῶν ἐν τῷ Εὐφράτῳ. Μαξιμιλιανῷ. Γαμβλ-
ρ ρ ρ ρον.

χυ. Μαρτυριῶν. Διονυσίου. Αντωνίου. Ἐξακουσθῶμεν. ἢ Κανσα
 πιε. τῆτοι οἱ ἄγιοι ἦσαν εἰς τὸ καιρὸν Δεσπὶν Βασιλείας Ρώμης. καὶ
 εἴτι ῥάγματα εἶχαν τὰ ἑμειρασαν εἰς τὴν πώχης δὲ ὄνομα τῷ
 Χϋ ἢ ἔσονται ὁ Δέκιος νὰ κάμνει πολλὰς πιαρεῖαι. Ἐβόσσανα εἰς
 τὴν χειρὶ αὐτῶν ὑπῆσαν εἰς ἓνα σπήλαιον καὶ οἱ ἐπὶ αὐτῶν καὶ ἐ-
 κρυβήθησαν καὶ ἐδεήθησαν τῷ Θεοῦ νὰ ἵσταται τὰς ψυχὰς αὐτῶν
 δὲ νὰ μὴ τῷ δαδουθῶν εἰς χεῖρας τῶ ἀσεβέσσαν Δεκίου. ὁ δὲ
 θεὸς ὁ ποῦ κάμνει τὰ θελήματα. ἡλίων ὁ ποῦ τοῖ φοβουῶται, εἰσὶ
 κούσε τὴν προσοχὴν αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ
 ἔμειναν τὰ κορυμνὰ ἀποθαμνῶν εἰς τὸ σπήλαιον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἡλ-
 δὲν εἰς τὴν ἔφεσεν καὶ ἐζήτησε τοὺτους δὲ νὰ προσκυνησῶν τὰ
 εἰδωλα. διότι ἐπαρέδωκαν αὐτὲς προπτερά ὅτι εἶναι χρεῖσσανοὶ.
 ἢ ὡς ἤκουσαν πῆες ὁ π γυρᾷ αὐτὲς ὁ βασιλεὺς εἶπαν αὐτὸν ὅτι
 ἀπέθνηκαν ἢ εἶναι εἰς ἓνα σπήλαιον ἀποθαμνῶν. ἢ οὕτως ἔσει-
 λεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἰδὲν αὐτοὺς καὶ ἐσφάλισαν τὰ κορυμνὰ αὐτῶν
 ἐκεῖ. ἢ οὕτως ἐπέρασαν τὸ χρόνον. καὶ εἰς τοὺς κ γ. χρόνης τῆς
 βασιλείας Θεοδοσίου ἐσύκωσαν τινὲς μὴ φοβουμῶν τοὺ θεοὺ ἀν-
 ρισιν ὅτι δὲν εἶναι Ἀνάσσεις, ἡγούον δὲν ἀναξένουται οἱ ἀνδρω-
 πι. ὁ δὲ δόσε βέσσανος βασιλεὺς ἔβλεπε τὴν τῷ Θεοῦ ἐκκλησίαν
 ὁ πῆ ἐσυγχίζετον πολλὰ καὶ ἐπαράσσει διότι πολλοὶ ἦν ἐπισκό-
 πων ἔπιδαν εἰς αὐτὴν τὴν αἵρεσιν. ἢ ἦτον εἰς μεγάλῳ λύπῳ
 πῆα κάμν. ὅμως ἔπιδαν εἰς προσοχὴν τῷ δα καλῶν τὸν θεὸν με-
 τὰ δακρύων ὅπως νὰ φανερώσῃ τῷ το. ὁ δὲ δὲ ἰδὼν τὰ ψυχικὰ δα
 κρυὰ αὐτῶν, εἰσῆλκε τὴν δακρύων καὶ οἰκονόμησε τοιαυτῶν οἰκο-
 νομίαν, νὰ φανερώσῃ εἰς ὅλους τοὺς χρεῖσσανοὺς ὅτι εἶναι βέβαια
 Ἀνάσσεις νεκρῶν καὶ ἐκεῖνος ὁ πῆ ὄρει τὸ βενὸν ἐκεῖνο ὁ πῆ ἦτον
 τὸ σπήλαιον ὁ πῆ ἦταν οἱ ἐπὶ τὰ παῖδες ἀποθαμνῶν. ἢ ἔβλησε νὰ κα-
 μεναι δραν δὲ τὰ ῥόβαρα αὐτῶ ὅτι ἦσαν ποιμνῶν, ἦτοι βοσκόες.
 καὶ ἔκοπτε πέτρας ἀπὸ το σπήλαιον. καὶ ὄρει μὴ θεῶν ἀπὸ τὸν κτύπον
 τῶν Πιτρῶν ἐσυκώθησαν οἱ ἐπὶ τὰ παῖδες ὁ πῆ ἦταν ἀποθαμνῶν εἰς
 τὸ σπήλαιον. καὶ ὡσαν ἐσυκώθησαν καὶ ἐκαθίσαν ὁ μίλιν ἓνας τῶ ἄλ-
 λε ὡσαν νὰ ἤθελαν πῆσιν νὰ κοιμηθῶν τὴν ἐφῆσιν καὶ ἡμέραν διότι
 ἀπὸ τὰ ῥέχα ὁ πῆ ἐφορᾷσαν πῆσιν δὲν ἐχάλασαν ὡ τῶ θάνατος.
 καὶ δὲκα ἀπὸ ταις κλοφαῖς ὁ πῆ ἦτον ῥαμνῶν ἐκὸν πικράτι τῶς

χροόνους ὁ ποῦ ἦταν ὑποθαμνοί. καὶ κατάκοιτοι ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν
 ὑγρότητα τῆς γῆς. καὶ ἐκεῖ ὁ ποῦ ὁμιλοῦσαν περισσotέρας ἔλε-
 γαν δὲ τὸν Δείκιον πῶς ζητεῖ αὐτοὺς νὰ τοὺς πμωρήσῃ. ὁ δὲ Μα-
 ξιμilianός ὁ εἰς ἀπὸ τὰς ἐπὶ ἀεῖπε πρὸς τοὺς ἄλλους. ἀνέηλθαι ἀ-
 δελφοί καὶ μαζὶ πάσαις νὰ σταματήσωμεν ἀνδρειομυρία δὲ τὸ ὄνο-
 μα τῆ Χρυσῆς ναμὶν πρὸ δώσωμεν τὴν δὲ γενεῖαν τῆς ψυχῆς μας
 ὅτι ἀνιθῆμεν τὸν κτίριον βασιλέα τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
 καὶ ὡς αὐτὸς εἶπε τοὺς λόγους, λέγει πρὸς τὸν Γάμβλιχον.
 ὑπάγε ἀδελφεῖ ἰάμβλιχε νὰ ἀγοράσῃς φωμία καὶ ἔπαρε πολλὰ
 ὅτι ὁ φῶς ἡφηρες ὀλίγα καὶ ἡμεῖς πενῆσμενοι. καὶ ἐὰν ἡμπορίσῃς
 μάθε τὴ βούλευται Δείκιος ὁ βασιλεὺς δὲ ταυτῆς. καὶ ὁ ἰάμβλιχος
 ὑπῆλθον εἰς τὸ κάστρον δὲ τὰ φωμία, ὅτι παῖνοντας εἰς τὴν πόρ-
 ταν ἰδοὺ σαυρὸν ἐκεῖ εἰς τὴν πόρταν καὶ ἰδούμασεν. διότι εἰς τὸν
 καιρὸν τῆ ἀσβεστῆτος Δείκιου ἔτε σαυρὸν ἔβλεπες. ἔτε εἰκόνα.
 ἔτε ἄλλο σημάδει τῆς χειρῶν. καὶ τῆτος δὲν εἶδε μόνον εἰς τὴν
 πόρταν τὸν σαυρὸν. ἀλλ' καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς τόπους. καὶ τὰ κτίσ-
 ματα ἄλλης γῆς καὶ κτισμῶν. καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐκδυμένους
 ἄλλα φορέματα ὑπὸ τῆ καυρῶς ἐκείνου. καὶ τῆ ἐφαίνετο ὅτι ὄνειρον
 εἶλεται. καὶ ὡς ὑπῆλθον εἰς τὸ φωμοπευλεῖον, ἰπῆρε τὰ φωμία καὶ
 ἔδωκε τὰ ἀργύρια καὶ ἐγύρισε μετὰ ἀουδῆς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ ἀσπῆ-
 λαιον. καὶ εἶδε τὸν φωμοπῶλλον καὶ ἔδειξε τὰ ἀργύρια πρὸς τῆς
 σωτῆρας αὐτῆς καὶ πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους ὅπου εἰρέθισαν
 ἐκεῖ καὶ ἔπος ἐπὶ ὁρῶμεν. ὡς δὲ εἶδαν τὰ τὰ ἀργύρια καὶ ἦσαν
 Δείκιος τῆ βασιλείας γεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ ἡ εἰκόνα αὐ-
 τῆς εἰς αὐτὰ εἶπαι, ὅτι τῆτος ὁ ἀνθρώπος ὁ πῶς τὰ ἔφερεν ἰδὼ φαιε-
 ρὸν εἶναι ὅτι ἦρε βίον χωρὶς μόνον. ὁ δὲ ἰάμβλιχος ὡς ἤκουσεν αὐ-
 τῆς ἐφάβηθη καὶ πολλὰ καὶ δὲν ἡμῶν νὰ ὁμιλήσῃ ὅτι ἐλόγησε
 πῶς τὸν ἐγνώρισαν καὶ θείλουν τὸν ὅρα δώσει εἰς χεῖρας Δείκιου
 τῆ βασιλείας νὰ τὸν σταπῶσι. διότι εἶδαν τὴν εἰκόνα τῆς Δείκιου
 εἰς τὰ ἀργύρια. καὶ ἔδραμαν καὶ ἔπασαν αὐτὸν καὶ ἐκράτησαν. καὶ
 ὡς ἔπασαν ὀλίγη ὥρα αὐτοῖς τὸ σῶμα καὶ εἶπε πρὸς τὸν φω-
 μοπῶλλον καὶ πρὸς τῆς ἄλλης, ὅτι πῶς καλῶς τὴν αὐθεντίας
 ἔπειδη τὸ ἀργύριον ἔχει εἰς τὰ χεῖρας. ἐπάρτε καὶ τὰ φωμία
 καὶ ἀφῆτε νὰ ὑπάγῃ. καὶ τῆτος ἀπεκρίθη ὅτι δεῖξίμας

τὸν βίον ὁ ποῦ ἦυρες νὰ μὰς κάμης σωτρώφους εἰς αὐτὸν νὰ τὸν
 μεираσομεν. εἰ δὲ θελωμενσε ὡς δώσει εἰς τὴν ἀφεντίαν νὰ σὲ
 δυνατώσῃ. καὶ λέγοντες τὸν λόγον ἔσωσαν καὶ οἱ ὑπηρέται οἱ αὐ-
 θειπκοὶ καὶ ἐσῆραν αὐτὸν καὶ ἔβαλαν εἰς τὸν λαμοίτου ἀλισίδα
 καὶ ἐσυρναν αὐτὸν μίσα ἀπὸ τὸν φόρον καὶ τὸν ἥφεραι εἰς τὸν ἀνθύ-
 πατον ὁ ποῦ ἦτον ἀφάντης τῆς ἐφῆσου. καὶ καθὼς τὸν ἥφεραι ἀρ-
 χίζει νὰ ὀξετάζει αὐτὸν. καὶ λέγει του. εἰπέ μοι Νεούτζινέμης πῶς
 τὸν ἦυρες τὸν βίον. ὃ εἰς ποῖον τόπον. καὶ πόσος εἶναι. καὶ τῆτος τῆ
 ἀπεκρίθη ὅτι εἶον ἐγὼ ποτὲ δὲν ἦυρα. ἀμὴν τῆτα τὰ ἀργύρια ὁ πῆ-
 βασάξω δὲ τὴν τροφίμου ταῖς ἀπὸ τῆς γονείσης. καὶ ὁ τῆτα
 τὸ ἐναντιον ὁ πῆ ἦλθεν εἰς ἐμὲ δὲν ἠξούρω τὸ πῆ εἶναι. καὶ ἀνθύπα-
 τος τῆ λέγει. ἀπὸ ποῖον τοπον εἶσε. καὶ ἀπεκρίθη, ὅτι ἀπεδωῖμαι
 ἐὰν εἶμαι τοῖ τῆ ἡφῆσος. καὶ ὁ ἀνθύπατος τῆ ἀπεκρίθη. καὶ ποῖος
 εἶναι εἰς γονείσης. αὐτὸν ἔλθω οὐ μωρός εἰς ἡμᾶς νὰ μάθωμεν τὴν
 ἀλήθειαν νὰ σε πείσομεν. ὁ δὲ ἰάμβλιχος ὡσὰν ἤκουσεν τοὺς
 λόγους τῆ ἀνθυπάτου εἶπεν αὐτῷ. ὅτι ὁ δένας εἶναι ὁ πατήρ μου.
 καὶ ὁ δένας ἡ μητήρ μου. καὶ ὁ δένας ὁ πάππος μου. καὶ ὁ ἀνθύπα-
 τος λέγει. ξένα ὀνόματα εἶναι αὐτὰ καὶ αἰνέματα ὁ ποῦ δὲν τὰ.
 ἠκούσαμεν ποτέ μας εἰς τὸν τόπον τῆτον. καὶ ὁ ἰάμβλιχος εἶπεν.
 ἐγὼ τὴν ἀλθεῖαν λέγω καὶ σὺ δὲν μὲ πείθεις. ἄλλον δὲν ἠξούρω
 νὰ εἰπῶ. ὁ δὲ ἀνθύπατος ὡς ἤκουσεν ἐδυμώθη πολλὰ καὶ λέγει.
 του. ἀσεβέσατε τὸ ἀργυρίον σου ὁ ποῦ ἔχεις μαρτυρεῖ καὶ βοᾷ ὅτι
 εἶναι περ ἀσώτερον ἀπὸ τὸ β'. χρόνους κομῶν εἰς τὸν καιρὸν Δε-
 κίου τῆ βασιλείας. καὶ ἐσὺ εἶσε νέος ὁ ποῦ δὲν φθάνεις ἀκομὴ εἰς
 λ'. χρόνους καὶ τεχνόεσαι μετὰ ψόματι καὶ μετὰ ἄτυχασον
 λόγια νὰ μὰς γελάσης. τότε ὁ ἰάμβλιχος ἔπεσεν εἰς τὰ ποδαίρια
 τῆ ἀνθυπάτου καὶ τὸν ἐσῆρα καλῶς λέγοντας ὅτι ὁ Δέκιος ὁ βασις
 τοῦ ποῦ δέρισκται εἰς τὸν τόπον τῆτον ποῦ νὰ καθίξεται. ὁ δὲ
 ἀνθύπατος λέγει του. εἰς τοὺς τοὺς χρόνους Δέκιος δὲν εἶναι ἀμὴν
 πολλὰς χρόνους ἔχει ὁ ποῦ ἦτον. καὶ ὁ ἰάμβλιχος λέγει. ἀφέντη-
 μου δὲ τῆτα θαυμαζῶμαι καὶ ἀπορῶ ἀμὴν ἔλαττε μετεμῶρα εἰς τὸ
 σπῆλαιον νὰ σοῦ δεῖξω ὃ τῆς σωτρώφους. ὃ ἐλπίζω ὅτι τὰ λό-
 για ὁ πῆ θέλεις ἀκροῖ ἀπ' αὐτῆς νὰ πείθῃς τὰ ὅσα σὲ εἶπα.
 εἰς τὸν ἐλὼξέωρα εἰς αἰῶνα ὅτι ἀπὸ τῆ φροσῶπης Δεκίου ἡ βασιλεία
 ἐφύγα-

ἐρύγαμιν δὲ νὰ εἶναι φοβερός. καὶ ὅψις ἦλθα νὰ ἀγοράσω ψω-
μία, καὶ εἶδε τὸν Δέκιον ὃ πῦ ἦλθε καὶ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ κάστρον
τῆτο τῆς Εὐφροσύ. καὶ ἐκεῖ ὃ πῦ ἔκαμνε τὴν δέξιασιν ὁ ἀνθύπα-
τος ἔκραξε καὶ τὸν Εὐπίσκοπον Μαρίνον ὀνόματι. ὁ δὲ ἐπίσκοπος
ὡς ἤκουσε καταλειπῶς τὰς λόγους τῆ ἱαμβλίχου εἶπε τὸν ἀνθύ-
πατον. κατανοῶ ὅτι μέγα καὶ θαυμαστὸν εἶναι εἰς τοῦτῳ τὴν ὑ-
πόθεσιν. αἰνὴ νὰ ὑπᾶμιν ὁ μοῦμε τῆτον τὸν νέον καὶ μετὸν λαὸν
νὰ ἰδοῦμιν τῆτο. καὶ ἔτις ὑπῆρχο ὁ ἱαμβλῖχος μετὰ τῆ ἀρχιερέως
καὶ μετὰ τῆ ἀνθυπάτου καὶ μετὰ πάντος τῆ λαοῦ. καὶ ὡσαν ἰσχυ-
σαν εἰς τὸ ἀπῆλαιον ἐμπῆκε πρῶτος ὁ ἱαμβλῖχος μέσα. καὶ μετὰ
τῆτον ὁ ἐπίσκοπος καὶ ὁ ἀνθύπατος καὶ ὁ λαός. τότε ἐγύρησεν
ὁ ἐπίσκοπος εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆ ἀπῆλαιου καὶ εἶδε μνημεῖον βη-
λομήμον με δύο βέλαις ἀργυραῖς ὁ ποῦ ταῖς ἔβαλε Ρουφίνος, καὶ
Θεοδωρος ὡς χριστιανοὶ τὰς ὁ ποῖς ἔστειλεν ὁ Δέκιος νὰ ἀνείξουσιν
τὸ ἀπῆλαιον ὁ ποῦ ἦσαν φραγμοὶ καὶ ἐκεῖ ἦσαν καὶ τὰ ὀνόματα
τῶ ἀγίων ἐπὶ παιδων γλῆπτα εἰς μολῖβη καὶ ὡς εἶδαι τὸ μνημεῖον
τῶ ἀγίων ἰθαύμασαν ὅτε ἀρχιερέως καὶ ὁ ἀνθύπατος καὶ ὁ λαός καὶ
ἐμπῆκαν ὡς μέσα βαθύτερα εἰς τὸ ἀπῆλαιον καὶ ἦσαν τὰς ἀ-
γίας ἐξ παιδων εἰπεσαν εἰς τὰ ποδῖα αὐτῶν εἰς πῖς ἱρωτέσαι.
οἱ ποῖοι τοὺς δέξηνηθησαν ὅτι ὁ Δέκιος τὰς ἐζητεῖ νὰ τὰς τυρα-
νήσει δὲ οἶοντι τῆ Χρυσῆ. καὶ πῶς ἐμπῆκαν μέσα εἰς τὸ ἀπῆ-
λαιον καὶ πῶς ἐκοιμήθησαν ὅλα τὰ εἶπαν καταλειπῶς. καὶ ὡς
ἤκουσαν ἔτις εἶδαν τὸν θεὸν τὸν ποιοῦντα τοιαῦτα μεγάλα
θαύματα φοβερά. τότε ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ ἀνθύπατος ἔκαμαν
αἰαφορὰν εἰς τὸν βασιλέα. Οἰδοῦσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἔμαθε
τῆτο τὸ ὑπερθαύμαστον θαῦμα ἔλαβε μεγάλῳ χαρὰν ψυχικῶς
καὶ σωματικῶς, καὶ ἐν τῷ αἵμα μετὰ σπουδαῖα πολλὰ ἦλθεν εἰς τὴν
ἐφεσιν καὶ ἐπῆρχο εἰς τὸ ἀπῆλαιον καὶ ἦρε τὰς ἀγίας ἐπὶ παιδας
καὶ ἔπεισε μετὰ δακρύων εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν χαίρων ὅτι εἰσπο-
σεν ὁ θεὸς τὴν προσοχὴν αὐτῆς καὶ τὴν δέξιν. ἔσοντας νὰ τὰς δει-
ξῇ ὁφθαλμοφανῶς τὴν δέξιασιν τῶν ἀπολαμμένων ὁ μολοῦ-
τος δὲ τῆ βασιλείας μετὰ τῶν ἀγίων καὶ τῆ ἀρχιερέως καὶ τῶν ἀρχόν-
των εἰς ὀλίγῳ ὥραν ἀπὸ θανάτου ἐμφορῶνται πάντες ἐπῆσαν εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν αἱ ἀγία ψυχαὶ αὐτῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἔδωκε

ἔδωκε χρυσάφι καὶ ἀσπίς καὶ ῥίγχα πολέμια καὶ ἔκαμαν ἑπτά
 κυβέρια νὰ βάλλει τὰ κορμιά τῶν ἀγίων μέσα καὶ τὴν νύκταν
 ἐκείνῃ ἐφάνησαν τῇ βασιλείῳ εἰς τὸν ὕπνον του καὶ εἶπαι, ἀφες-
 μας εἰς τὴν γλῶσσί σου ὅτι οὐδεὶς δύσκεινέ σε τὴν φωνήν σου ἀπο-
 θαμμένοι ὁ ποῦ ἐσκαθίκαμεν, ὁ δὲ βασιλεὺς ἔκαμε σμύαξιν ὅπ-
 σκόπων, καὶ ἀρχόντων καὶ ἔβαλε τοὺς ἀγίους εἰς τὴν γλῶσσαν καθὼς
 εἶπαι εἰς τὸ ὄραμα. καὶ ἔκαμιν αὐτῷ ἑορτὴν μεγάλην. καὶ εἰς τὴν
 πτωχὸς ἔδωκε χρήματα πολλὰ καὶ ἐχαροποίησεν ὅλον τὸν λαόν
 καὶ τοὺς ἐφιλοτίμησε. καὶ ἔδωκεν εὐχαριστίαν καὶ δόξαν πάντες
 κυεῖν τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ ποιουνῇ ταῦτα φοβερά καὶ ὀξεία
 θαύματα. τῷ δὲ κ' δ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας Κυρίλλος Ἀλε-
 ξανδρείας, καὶ Κελεστίνος Πάπας Ρώμης γράφουσιν τῷ Νεσορείου
 νὰ πείσῃ ὅτι τῶν πονηρῶν δογμάτων αὐτῶν γένη ὀρθόδοξος, εἰ
 δὲ μὴ νὰ εἴναι ὡς ἓνας ἀπλὸς ἄνθρωπος. ὁ δὲ Νεσόρειος ἐγνώρισεν
 ἀπὸ τὰ γράμματα ὅτι αὐτοὶ δὲν σιωπήσιν, ἔκαμε παροίαις τεχ-
 νας εἰς τὸν βασιλεῖα καὶ ἔγραφε τῷ Κυρίλλῳ ὅπως νὰ σιωπήσῃ, ὅτι
 ἐνόμιζε πῶς θέλει φοβήσῃ τὸν Κυρίλλον τὰ βασιλικά γράμματα.
 ὁ δὲ Κυρίλλος ὡς ἔλαβε τὰ βασιλικά γράμματα Θεοῦ ζήλῳ
 κινήσει ἔγραφε γράμματα εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὰς ἀδελφάς αὐτῶν.
 περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ περὶ τῆς ἀσέβειας τῷ Νεσορείῳ.
 καὶ ἐζήτησεν τῇ βασιλείῳ νὰ γένῃ συνόδος οἰκουμένη νὰ ἐξε-
 τάσῃ κανονικῶς τὰ ὅσα ἔλεγχον ὁ τοῦ καταράτου Νεσόρειος. ὁ
 δὲ χειριστικώτατος βασιλεὺς ὡς εἶδε τὴν ἐπιστολὴν τῇ ἀγιωτά-
 του Κυρίλλου, ἐκατάλαβε τὰς βλασφημίας τῶν τοῦ καταράτου
 Νεσορείου. καὶ ἐν τῷ ἅμα ἀπέστειλεν ὁρισμὸν εἰς τὴν Πατριαρ-
 χαν, καὶ εἰς τοὺς Μητροπολίτας καὶ εἰς τοὺς Ἀρχιεπισκόπους καὶ
 ἐπισκόπους, καὶ ἔγραψεν ὅτι χωρὶς προφάσεως ἢ ἀφορμῆς
 πρὸς αὐτὸν περάσῃ ἡ ἑορτὴ τῷ Θεῷ καὶ μεγάλῳ πάσχῃ ὅποιος
 δὲν ὀφείδῃ εἰς τὴν ἑορτήν ὡς τῆς ἀγίας Πεντηκοστὴς νὰ εἴναι ἀνα-
 πολύγητος εἰς Θεὸν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν μου. Κελεστίνος δὲ ὁ Πά-
 πας Ρώμης ἐκέλευσε τῷ Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας νὰ εἴναι εἰς τὸν
 τόπον του καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ὅτι δεῖ τὸ μέγας τοῦ τόπου δὲν
 ἰδιωτέον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἑορτήν. τῷ δὲ κ' ε'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς
 βασιλείας ἐσυνήχθη εἰς τὴν ἑορτήν ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη γ'.

συνόδος

σωόδοις τῇ σ' λ'. πατέρων. ἐπέρασαν ἀπο τ' δουτέραν σωόδοις
 ἕως τῆς γ'. χρόνοι μ' α'. ἀπὸ δὲ κτισέως κόσμου χρόνοι .ι. π). ἴε.
 ἦσαν παρώτως τῆς σωόδοις Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας. εἶχε καὶ τὸν
 τόπον τῆς αὐτῆς Κελεσίνου Πάπα Ρώμης καθὼς τῆς ἐγγραφῆς. καὶ
 ὁ Ἱεροσολύμων Ἰουβενάλιος. ἦσαν καὶ οἱ ἐπίσκοποι τῇ ἀρχιε-
 ρέων. ἔλεγε δὲ ὁ παμμύαρος μὴ εἶναι θεοτόκον τὴν θεοτόκον. ἀμὴ
 Χριστοτόκον, καὶ δύο υἱοὺς ἐπὶ τῆς ἑνὸς Χρῆστῆς τῆς Θεοῦ ἡμεῖς ἐφλά-
 ρει ὁ τρεῖς καταράτος. καὶ ἄλλος υἱὸς εἶναι ἐκείνος ὁ πῦρ ἐξηγήθη ἐκ
 Θεοῦ καὶ πατρός. καὶ ἄλλος ἐκείνος ὁ πῦρ ἐξηγήθη ἀπὸ τῆς Μα-
 ρίας ὁ Χρῆστὸς ἀλλὰ ἡ ἀγία αὐτῆς σωόδοις τῇ Θεῶν πατέρων ἐ-
 κήρυξαν λαμπρῶς ὅτι ὁ Χρῆστὸς τέλειος θεὸς εἶναι, καὶ τέλειος ἀν-
 θρώπος. ἐν μιᾷ ὑποστάσει καὶ ἐν δυοὶ ταῖς φύσεσιν. ἡ δὲ ἀγία Θεο-
 τόκος ἡ ἀσώρως καὶ ὑπὲρ φύσιν ᾤκησεν αὐτὸν τὸν κύριον ἡμεῖς
 Ἰησοῦ Χρῆστον. χωρεῖς ἀνδρὸς καὶ χωρεῖς πόνης καὶ ὁ διωκῆς. ἡ ὁ ποῖα
 ἦτον παρθένης καὶ πρὶν νὰ ἐγκασρωθῇ. καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐγκασρώ-
 δη. καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐγέννησε πάλιν ἔμελλε παρθένης καὶ ἀλθῆς
 θεοτόκος. ἔπειτα ἀπέφλησαν ἐκκήρυξαν. τὸν δὲ ψόφῳ Νεστόρειον
 καὶ τὰς συνωτὰς ἐκκαθάραν καὶ ἀναθεμάτισαν. καὶ ἐγένετο ἑνω-
 σις εἰς τὰς ἀγίας τῆς Θεοῦ ἐκκλησίας καὶ οὐκ οὐσία μεγάλη. καὶ ὁ βα-
 σιλεὺς ἔξωλεσε τὸν Νεστόρειον εἰς τὸ νηπὶ τῆς θάλας, καὶ ἐκείν τὸν ἔρ-
 θασεν ἡ ἀρχὴ τῆς Θεοῦ. καὶ ἐσάπησαν ὅλας τὰς μάλας. καὶ πῶς
 σοτέρως ἡ λαοσάτου ὁ πῦρ ἐβλασφήμησαν εἰς τὴν Θεοτόκον. καὶ
 ἀπέθανε κακῶς μετὰ μεγάλους πόρους καὶ πικρίας. καὶ ἔλαβαν τὴν
 ψυχὴν αὐτῆς οἱ δαίμονες οἱ πατέρες αὐτῆς. καὶ ἔβαλαν αὐτὴν μετὰ
 τῆς ἀσεβείας ἀρεῖας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. διότι
 καὶ ὁ ἀρεῖος καὶ αὐτὸς ὁ Νεστόρειος ἀγγελοὶ τῆς δόξης βολήσαν. ἀφ' οὗ
 δὲ ἐκκαθάραν καὶ ἀναθεμάτισαν τὸν τὸν Νεστόρειον, ἡ σωόδοις καὶ
 ὁ βασιλεὺς ἐχειροτόνησαν πατριάρχην Μαξιμιανὸν πρεσβύτε-
 ρον. τῷ δὲ κς'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἡ λθον ὁ Οὐαλακτιαν-
 νὸς ἀπὸ τῆς Ρώμης εἰς τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν καὶ ἐπὶ τὴν εἰς γυ-
 ναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ Θεοδοσίου βασιλέως δι' ὁδοῖαν ὁ πῦρ
 τὴν ἐγέννησεν ἡ δὲ δοκία ἡ ζωὴ καὶ αὐτῆς καὶ πάλιν ἐσφράφη εἰς τὴν
 Ρώμην κύριος δὲ ὁ ἐπαρχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνδρᾶς γνω-
 ριστὸς καὶ σεφώτατος ἐκαταλύσε τὸ χαλασθὲν τείχιον τῆς Κων-

εσπινουπόλεως και η' ζ'. ημέρας ἔκτισεν ἄλλο δεικνυτὸν κα-
 λὸν καὶ πλατύτερον ἀπὸ τὸ παλαιόν. ὅθεν ὁ λαὸς ὡς εἶδεν τὸ κάλλος
 τῆ κτίσματος ἐβόησαν ἔμπεροθεν τῇ βασιλείῳ, Κωνσταντῖνος
 ἔκτισε. κύρος αἰάνεωσθε. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἤκουσε τὴν ἐδυμῶσιν
 καὶ ἀργυρίῃ πολλὰ τὸν κύρον. καὶ ἐφοβήθη νὰ μὴ τῇ παρὴν τῇ
 βασιλείῳ. καὶ ἔβαλε καὶ καταγέροισαῖτον δὲ ἑλληνόφρονα.
 καὶ οὐ γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τῆ ἐπαρχοῦ τῆς τιμῆς ὅπου ἦτον καὶ ἐπα-
 λησε τὰ παράγματά του ἐπειδὴ ἔγιναν ἀφεντικά. καὶ τῆτος ὁ ἐλεει-
 νὸς ἐπαρόσδραμει εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἵνα μὴ θανατώσῃ αὐτὸν, καὶ
 ἔγινεν ἱερός. καὶ μετὰ καιρὸν ἔκαμην αὐτὸν ὁ Πατριάρχης καὶ μέ-
 γαν σκόλοφύλακα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὁ δὲ βασιλεὺς ἐλυ-
 πτήθη πολλὰ πῶς ἀδίκησε τὸν ἐπαρχον καὶ τὸν εὐγαλὸν ἀδίκως
 ἀπὸ τῆς τιμῆς του. καὶ ἐπαλαγχρίθη καὶ εἶπε τῷ Πατριάρχῳ καὶ
 ἐχειροτόνησέ τον ἀρχιεπίσκοπον Σμύρνης. οἱ δὲ συμυρναῖοι ὡς ἤ-
 κουσεν ὅτι κακὸς ὁ ἑλληνόφρων ἔρχεται εἰς αὐτοὺς ἔκαμαν σύ-
 νοδον ἱερεῖς καὶ κοσμικοὶ καὶ ἔπορεύσαν ὅτι νὰ τὸν σκοτώσωμεν.
 διότι ἑλληνόφρονα ἀρχιερεὰ δὲν θ' ἐλθῶν. δὲ νὰ μὴ μασκο-
 λάσει. τότε ἦναι γέροντας πεπαιδευμένους καὶ ἐναρτέος λίγει με-
 γαλοφώνως εἰς ὅλους. ἀδελφοὶ θεοῦ θ' ἐλόντος εἰς ὀλίγας ἡμέρας
 ἐχομὲν τὴν ὑπερεθαύμασον ἑορτὴν τῆς Χριστοῦ γεννῶν. καὶ χρειὰ
 εἶναι ὁ ἀρχιερεὺς ὅπου ἔρχεται νὰ κάμῃ ὁμιλίαν εἰς αὐτὴν τὴν
 ἑορτὴν. ὡς εἶναι χρεὸς τῶν ἀρχιερέων. καὶ εἰ μὴ ἀκούσωμεν αὐτὸν
 καὶ φρονεῖ τὰ τῶν ἑλληνῶν νὰ λιθοβολισώμεν αὐτὸν. εἰ δὲ καὶ ἀσε-
 βῶς καὶ ὀρθοδόξως διδάξῃ ἡμῶν νὰ τὸν ποροσκυνώσωμεν ὡς ἀρ-
 χιερεὰ καὶ πιμνῆμας. ὁ δὲ λαὸς ὡς ἤκουσε τὸν λόγον τῇ γέρον-
 τος ἀφίστηντους. καὶ ὡς αὐτὸν ἦλθεν ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὴν σμύρνην εἰς τὸν
 τύπον τους. ἐπαῖον καὶ ὑπαίτησαν καὶ ἱποσκυνώσαντες. καὶ
 ὡς αὐτὸν ἦλθεν ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ γεννῶν, ἐσωμάχθησαν ὅλος ὁ
 λαὸς εἰς τὴν Μιτρόπολιν. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀνέβη εἰς τὸν ἄμβωνα
 νὰ κάμῃ διδασκαλίαν. καὶ οὕτως ἀρχισεν καὶ εἶπεν. ἄνδρες ἀδελφοί, ἡ
 γέννησις τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ τιμάσθω. ὅτι ἀκοῇ
 καὶ μὴ σιωπῇ ἐγενήθη ἐν τῇ ἀγία παρθένῳ ὁ τῆς Θεοῦ λόγος. αὐτὸς
 ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ συμυρναῖοι οὕτως
 ἔδραμαν ὅλοι καὶ κατεφίλησαν τὴν χεῖρα τῆ ἀρχιερεως ποιουμένης

καὶ τὴν θεωρήκουσαν μετανοία. καὶ εἶχαν
ποιμνία. καὶ ἐτίμεν καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν ὡς ἔχοντα τὸν
ἐκράτησε δὲ τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν αὐτὴ τέτος ὁ ἀρχιερεὺς
καὶ θυσιαστικῶς καὶ εἰρηνικῶς. τὰ δὲ καὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας χρόνῳ
ἐχάλασε τὸ θάνατον τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπλάκωσεν ἀνθρώ-
πους φ. ο. β. Ὁ ἀποθανὼν ἀπέθανε δὲ ὁ Μαξιμιανὸς ὁ Πατριάρχης.
Ἐγένετο Πατριάρχης πρὸς κλος ὁ ἀγιοτάτος, ὁ μαθητὴς Ἰ. Χρυσὸς ὁ
μυ. τὴ δὲ βασιλείᾳ Θεοδοσίῃ ἡ μητέρα αὐδοξία ὁ πῦρ ὁ ἔξορισε τὸ
θεῖον Χρυσόστομον ἀδίκως ἀπὸ τὸν θρόνον. ὡς αὐτὸν ἀπέθανεν ἀπὸ
ὀργῆς θείκης, καὶ ἐθαψάμεν εἰς τὸν ναὸν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Ἐ-
καθὼς τὴν ἐθαψάν ὡς τὸ θαύματος ἐσείετο ἡ γῆ ἥτοι ὁ τάφος αὐτῆς
χρόνους λέ. δὲ τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν παρανομίαν ὁ πῦρ ἔκαμε Ἐ-
ἔξορισε τὸν Χρυσόστομον καὶ ὁ λαὸς βλέποντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα
μεγάλως ἐδόξαζον τὸν θεόν. ὁ δὲ Πρὸς κλος ὁ ἀγιοτάτος Πατριάρ-
χης ὡς ἔλαβε τὸν θρόνον δὲν ἔπαυσε ποτε νὰ μιλῇ λέγει τῇ βασι-
λείᾳ περὶ τῆς θείου διδασκάλου αὐτῆς καὶ πατρὸς τῆς Χρυσόστομου
ὅπως νὰ δοπείλῃ νὰ φέρου τὸ ἅγιον σῶμα αὐτῆς ἀπὸ τὰ κόμματα
εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν. ὅτι ἐὰν δὲν ἔλθῃ ἡ μητέρα αὐτῆς δὲν συγχω-
ρεῖται, καὶ νὰ παύσῃ ὁ τόπος ὁ πῦρ σείεται. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας
ἔτις ἡμελῆθη πολλά καὶ ἐχαρὶ δὲ νὰ συγχωρήθῃ ἡ μητέρα αὐτοῦ.
καὶ ἀπέστειλεν ἀνθρώπους ἐδικέρτῃ νὰ φέρου τὸ ἅγιον σῶμα τῆς
Χρυσόστομου, καὶ δὲν ἀπέστειλε μετὰ δεικτικῶς τινὸς ἡ παρεκλήσεως,
ἀλλ' ἀπλῶς ὡς ὁρῶντες ἐπὶ τὸν πῦρ. καὶ ἔτις ὑπῆγαυ οἱ ἀπὸ τὰς ἀλμύροι
τῆς βασιλείας εἰς τὰ κόμματα καὶ ἀνοίξαν τὸ μνήμα τῆς αἰγῆς καὶ ἀ-
πλῶσαν νὰ τὸ λαβούμυ καθὼς ὁρῶντες ὡς τῆς βασιλείας. Ἐ-
ὡς τῆς θαύματος δὲν ἐδυνάστη τινὰς νὰ σαλεύσῃ αὐτὸ. ἀλλ' ἔσκειν
ὡς περὶ πέτρα καὶ ἀσάλευτος. οἱ δὲ ἀπὸ τὰς ἀλμύροι ἄνδρες ὡς ἐ-
δαν τὸ τέλος ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ σαλεύθῃ, ἐξ ὕψους καὶ ἔλ-
θον εἰς τὸν βασιλεῖα καὶ εἶπαν τὰ γυμνά, ὅτι ἀδύνατον εἶναι
τὸ ἅγιον σῶμα ἐκεῖνο νὰ τὸ σαλεύσῃ χειρὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν
τάφον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας ἐλυπήθη πολλὰ, καὶ εἰ τὰ ἅμα ἀ-
πέστειλε καὶ ἔφερε τὸν Πατριάρχην εἰς τὸ παλάτι καὶ ἐξηγήθη κα-
θὼς εἶπαν οἱ ἀπὸ τὰς ἀλμύροι. ὁ δὲ Πατριάρχης ὡς ἤκουσε τὰυτ, ἐ-
πε τὸν βασιλεῖα, νύμφει θεία καὶ τῇ αἰγῇ. ἡ βασιλεία αὐτοῦ δὲν ἀπέ-

τ δ.

Σ Τ

τὸν διηθής καὶ τὰ τὸν ὡς καλέσης ὡς πα-
 τὴρ καὶ διδασκαλον τὰ ἔλθῃ. ὁ πῦ τὸν ἐξέρχεται
 τῆς τινος πόλεως ἀδίκως ἀπὸ τὸν θρόνον του. ἀμὴ ἔς εἰς ὅρας ὅρας
 βασιλεὺς τὰ φέρουσι τὸ λείψανον αὐτῶν. καὶ τὸ εἶναι αὐτῶν
 τὰ ἔλθῃ οὕτως αὐτὸν δὲν ἀποδείξῃς πρὸς αὐτὸν χράματα σου καὶ ἡ-
 ρωμῆδους καὶ κοσμικοὺς ἀνδρας τὰ παρακαλέσῃς αὐτὸν τὰ ἔλ-
 θῃ εἰς δὲ λογίαν καὶ ἀγιασμὸν τῆς βασιλείας σου καὶ τὸ λαοῦ σου καὶ
 εἰς συγχώρησιν τῆς μητέρας σου ὁ ποῦ τὸν ἐπαρόργισε πολλὰ. αὐ-
 τὸν δὲ ἤκουσε τὰς λόγους τούτους ὁ βασιλεὺς, ἔπεισε μετὰ δακρύων
 καὶ ἰδὲν τὸν τὰ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως αὐτῶν. καὶ τὰ ἔλ-
 θῃ. καὶ ἡ αὐτὴν ἐξερύσῃ τὴν ζήτησιν αὐτῶν. καὶ ἔσται ἰσχυρὰ ἐν
 χερσὶ ἱερείς, δῆκοντες, φάλας, ἀρχοντας, καὶ ἄλλους χρησίμους
 ἀνδρας ὅλους ἐναρέτους καὶ δὲ λαβεῖς. καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς λαμπάδας
 πολυτίμους καὶ ὄψορα θυμιάματα. καὶ ὅρισε καὶ ἡτοίμασεν δέκα
 κάτεργα καὶ ἐβάλετους μέσα. καὶ ἔγραψεν ἐπιστολὰς πρὸς τὸν ἄ-
 γιον καὶ ἔδωκεν αὐτῶν. καὶ ἔσται ἰσχυρὰ ἀπὸ τῶν Κωνσταντίνων
 καὶ ὑπῆλθεν εἰς τὰ κάματα ἐκεῖ ὁ ποῦ ἦταν θαυμάσιος ὁ ἄγιος.
 καὶ ὡς ὑπῆλθεν οἱ ἀρχιερεῖς ὅλοι καὶ οἱ ἐπισκοποὶ λαὸς αὐτοῦ τὸν τὰ-
 φον τὸ ἅγιον. καὶ ἀφ' ἑστέρας ἐκδηθῆσαν οἱ ἱεροῦχοι τὰ ἱερά. καὶ αὐτῶν
 φαντασάμενοι λαμπάδας καὶ ἔψαλαν οἱ φάλας ὁλονύκτιον. καὶ τῆς δὲ
 νυκτὸς τὰ ἐξηγήθη τῆς ἀκολουθίας ἐκείνης τὸν ὕμνον ὁ πῦ ἔκστατος.
 καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ τὸ βασιλεὺς τῶν ἐπιστολῶν ὁ πῦ τῶν ἔγρα-
 ψε μετὰ τὸ χρίσται καὶ ἀρχῆσαι ἐ τῶν ἀνάντων ἀπάνω εἰς τὸν τὰ-
 φον τὸ ἅγιον. ἡ ὁποία ἔγραφε οὕτως. τῶν οἰκουμένης Πατριάρ-
 χης καὶ διδασκάλων Γωάννη τῶν Χρυσόστομου. Θεόδοτος ὁ βασι-
 λεὺς ἐνόμισα καὶ τὸ ἐδικόνει λείψανον ὅπ' ἐξ ἀποθαμνόν ὡσαύ-
 καὶ τὰ ἄλλα σώματα τῶν ἀνθρώπων. ἐ ἡβελήθην τὰ τὸ φέρειν
 εἰς ἡμᾶς. καὶ οὕτως ἀπέστειλα ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, μη ποιῆσαι τὸ
 πρῶτον. καὶ ἐσφαλα πολλὰ. καὶ ὅλα τὰ τῶν ἐπιστολῶν ἐ χαρὰν ὁ
 πῦ εἶχα τὰ εἰδῶ τὸ ἅγιόν σου σῶμα δὲν τὸ ἀπολαύσει αὐτὸν διόμα-
 σου πατὴρ ἅγιε ἵνα με συμπαθήσης ὅτι ἡμᾶς μετὰ τὴν εἰς σὲ
 ὁ ποῦ ἐκπύρξῃς τῶν μετανοούντων εἰς ὅλους πύς ἀνθρώπους δὲ τῶν
 δαυμασίων καὶ γεφῶν. καὶ ὡσαύτως ἵνα πατέρας ὁ ποῦ ἀγαπᾷ κα-
 λῶν τὰ παιδία του, οὕτως σε παρακαλῶ ὡς τὸν σου πνευματικὸς
 τὰ μὲ

τὰ μὲ ἀκρότης τὰ δώσας θεληματικῶς
 ποῦν, κείνη μετ' ἄλλου χαρὰν ἡμεῖς οὐ
 ἔπαυσε δὴ το λαῖσιν αὐτοῦ.

Ὡς τὸ φεβερὲ θαύματος ὡς ἀνεγνωσαν
 θανε τὸ σῶμα τὸ ἁγίου καὶ ποθεν ἀπὸ τὸν τὰ φ
 τὰ τὸ πᾶσι χεῖρ αὐτοῦ τοῦ ἐξ ὧσαν ἐτελειώθη ἡ ἐπι
 ἔξω ἀπὸ τὸν τάφον, καὶ ἔπαιε τὸ ὅτι πᾶσαν καὶ τὸ ἔβαλαν μέσσα ἐπὶ
 σεντέκι πολὺ τιμον ὅτι τὸ ἔκαμην ἡ βασιλίσσα καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ
 τὸ ἡφίρην ψάλλοντες μέσσα εἰς τὸ κάτεργον. μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέ-
 ρας ἔφθασαν τὰ κάτεργα καὶ τὸ λείψανον τὸ ἁγίου καὶ ὡς ἐπλη-
 σίασαν περὶ τὸ σκούταρι ἡλθεν ἀνέμος δυνατὸς καὶ ἐσκορπίσε
 τὰ κάτεργα καὶ ἐκείνο τὸ κάτεργον ὅπως εἶχε τὸ λείψανον τὸ ἁ-
 γίου ἐχώρησεν ἀπὸ τὰ ἄλλα καὶ ὑπῆλθεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐκτύπη-
 σεν εἰς τὸ ἀμπέλι τῆς χήρας ὅτι τὸ εἶχε ἡ βασιλίσσα ἀδικῶς
 ἐπαρμόνον, καὶ ἡλθε τὸ γύρο τὸ ἀμπελίου καὶ ἐχώρει σέιτο. καὶ
 σέκεται ἔως τὴν σημερον ὡς τὸ θαύματος χωρὶς μῦθον μέσσα εἰς
 τὴν θάλασσαν καὶ ὡσαν τὸ ἐχώρει σεν ἔπαυσεν ὁ ἀνέμος καὶ ἔγινε
 γαλήνη μεγάλη καὶ ἔσμιξαν ὁ μὲ ὅλα τὰ κάτεργα, καὶ ἔρχοντο
 μέσσα εἰς τὴν πόλιν ψάλλοντες καὶ δοξολογούμετας καὶ τὸν ἁγίου.
 ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ μεγιστάνοι, καὶ οἱ ἀρχόντες
 Ἰδραμαν καὶ ἐμπήκαν εἰς τὸ βασιλικὸν κάτεργον ὅτι ἦτον σολίσ-
 μον πολλὰ ὁμοίως καὶ ὁ Πατριάρχης μετὰ πολλῶν ἀρχιερέων
 κληρικῶν, ἡγουμένων, ἱερομονάχων, ἱερέων, ἔδρακόνων, ἐμπή-
 καν εἰς ἄλλα κάτεργα φορεμῶν με ὅλῳ τῷ ἱερατικῷ σολῷ.
 ὁ δὲ λαὸς ὅλος, πωλύσοι καὶ πένντες, νέοι καὶ γέροντες, καὶ πᾶσα
 ἡ λικία ἐμπήκαν ἄλλοι εἰς κάτεργον ἄλλοι εἰς περάματα. Ἐπὶ τῇ
 γῇ καὶ ὑποκαταστῆναι τὸ κάτεργον ὅτι ἦ εἶχε τὸν ἁγίου καὶ ἀπὸ τὰ κά-
 τεργα, καὶ ἀπὸ τὰ περάματα ἐσκαπάθη ἐκείνη ἡ θάλασσα καὶ
 ἔγινε ὡς περ οὐρανὸς μετὰ ἄστρον ἀπὸ τὰς πολλὰς λαμπάδας, καὶ
 μέσσα καὶ ἔξω ἡ πόλις καὶ ἡ θάλασσα δι' ὁδοῦ αὐτῆς καὶ ὁ αἶρας δὴ
 τὰ δέσφορα θυμιάματι, καὶ ἐδίδοι τῷ μυρωδιᾷ ἐκείνῳ τῷ
 γλυκυτάτῳ τῷ εἶναι λαόν, καὶ εἶχαν χαρὰν μεγάλῃ ὅσοι μικροῖτε
 καὶ μεγάλοι ἰδοὺ τὸν πᾶσι πόθον θεῖον ποιμνία αὐτῶν καὶ δι-
 δασκαλὸν καὶ πατέρα πνευματικόν, τὸν μέγαν φωστῆρα τῆς εἰ-

... πού ἐφώπουν ὅλον τὸν κόσμον. καὶ
... μετὰ πολλῆς τιμῆς ἤφεραν αὐτὸ εἰς
... φάλλοντες. καὶ ἔθηκεν αὐτὸ εἰς τὸ ἱερὸν
... ἅπαντες, παράλαβε τὸν θρόνον σου ἅγιε.
... ἐκκλησίᾳ σου δὲλε τὴ ἀληθινὴ Θεῷ. τότε ἐπε-
... ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπεσεν
... τὰς πόδας τῷ ἁγίου καὶ ἐπαρκάλει νὰ συγχωρήσῃ τὴν μὴτέ-
... ρατε τὴν δούξίαν διὰ τὰς συκοφαντίας, ὁ πῦρ εἶπε κατ' αὐτὴν. καὶ
... τὴν ἐξορίαν ὁ πού τὸν ἐξόρισεν ἀδίκως ἀπὸ τὸν θρόνοντου.
... ἀπὸ δὲ τῆς ἀγίας εἰρμῆς τοῖ ναὸν ἔλαβον τὸ λείψανον τῆς ἀγίας πα-
... λιν μετὰ ψαλμοῦ καὶ λαμπάδας καὶ θυμιαμάτων, καὶ ὑπῆ-
... γαν εἰς τὸν ναὸν ὅν ἁγίων Ἀποστόλων. ἐκεῖ ὁ πού ἦτον ἡ βασιλεία
... θαυμάσια. καὶ ἐκάθισαν αὐτὸ εἰς τὸ ἱερὸν συμβρονον. τότε ἀνοίξε τὸ
... μελίρρυντον στόματος καὶ εἶπεν, εἰρμῆ τῶ λαῷ. εἰρμῆ τῇ δού-
... ξία. καὶ καθὼς ἐξεφώνησε τὸν λόγον ὡς τὴ φρικτὴ θαύματος πα-
... ρούθους ἐπαυσεν ὁ τάφος τῆς βασιλείας ὁ πού ἐσεῖετο χρόνος λέ-
... καὶ ἔπεις ἔβαλαν τὸ ἅγιον σῶμα αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον βῆμα μέσσα, καὶ
... λειτουργίας γλυκύτης μεγάλα θαύματα ἐποίησεν ὁ ἅγιος ξιαντα
... χρόνους ἦταν βασιλεὺς ὁ Θεοδόσιος ὅτεν ἤφεραν τὸ λείψανον τῆς
... Θεοῦ Χρυσόμοι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔγιναν δὲ κατὰ τῶ-
... τον τὸν χρόνον σεισμοὶ φοβεροὶ καὶ μεγάλοι μῆτας τέσσaras. καὶ
... ὁ λαὸς ἐφοβήθη πολλὰ καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τῆς πόλιν. Ἐπῆγαν ἔξω
... εἰς τὸν κάμπον, καὶ ἔβαλαν τένταν καὶ ἐκάθίζοντο ἐκεῖ. ὁ δὲ Πα-
... τριάρχης καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἐπίλοιπος λαὸς μικροῖτε καὶ μεγά-
... λοι ἐκ λαιον καὶ ἐπαρκάλοι τὸν θεὸν νύκτα. Ἐνῆραν ἵνα παύ-
... σῃ ἡ ὀργὴ ἐκείνη καὶ φοβερὰ τῶ σεισμῷ. καὶ μίαν ἡμέραν ἔγινη σει-
... σμὸς μέγας καὶ φοβερός καὶ ἐσεῖετο ἡ γῆ ὡς περ τὸ φύλλον τῆς δέν-
... δρου. καὶ ὁ λαὸς μετὰ θρῆνων καὶ ὀδυρμῶν μεγάλων ἐκραζαν τὸ
... κύριε ἐλέησον ἐκεῖ ὁ πού ἔκαμναν τὴν λιτανείαν ὁ Πατριάρχης
... μετὰ τῶ κλήρου αὐτὸ ἔξω εἰς τὸν κάμπον, ὡς αὖ τρίτη τῆς ἡμέρας
... ὡς ἔσεκαν καὶ ἐπαρκάλοι τὸν θεὸν καὶ ἐξέμνην ἐκεῖ ὁ πού ἦτον
... ὁ λαὸς ὅλος ἐπαρθη ὑπὸ δυνάμειος θείας ἵνα παύσῃ ἀπὸ τῆς μέ-
... λαντους, καὶ τὸ ἔδαν ὅλοι καὶ ἀνέβαινε πρὸς τὸν οὐρανόν. καὶ βλέ-
... ποντα ὁ λαὸς ἐφελτταν καὶ ἐθαύμαζαν. Ἐτόσαν ὑψηλὰ ὑπῆλθον
... π λισ.

πλέον δὲν ἐβλεπαν πῶς εἶναι. καὶ μετὰ τὸν χρόνον τὸν Μαρκίον
 τὴν μέσῃ τῇ λαῷ ἐκεῖ ὁ πῶς ἐφάλα. ὅτε τὰς ποταμὸν δὲ τὸ
 τὸ ποταμὸν ἐμφορᾷ τῇ βασιλείῳς καὶ τῇ οὐροβελον ἐκέρχθη
 σαν αὐτὸ πῶς εἶδεν ἐκεῖ ὁ ποῦ ὑπῆγε. καὶ τὸς τοῦ, χωρεῖς νὰ τὸ αἰα-
 ἀπεκρίθη, ὅπθινα φωνὴ με ἐπαρήγειλε νὰ εἰ. καὶ ἐκτετακτοῦ καὶ
 καὶ τῇ λαῷ ὅταν ψάλλου καὶ λιτανεύου ἕως νὰ λείψῃ πολλὰ
 ὁ θεὸς. ἅγιος ἰσχυρὸς. ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ὡς τὸ μέγα
 λὲς θαύματος. τὴν ὥραν ἐκείνῃ ἐσάθη ὁ σεισμὸς. Θεοδόσιος δὲ
 ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ πουλχερία ἐχάρησαν χαρὰν με-
 γάλῃν εἰς τὸ φοβερὸν θαῦμα τῆτο. καὶ ὤρισαν δὲ ὀρεσμὸν αὐτῆς
 εἰς ὅλῃν τὴν οἰκὸν μὴ λῶν οὕτως νὰ ψάλλῃ τὸν θεὸν ὕμνον. καὶ
 δὲ λεί. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἤφεραν τὸ λείψανον τῆς τροφῆς
 τοῦ Ἡσαίου καὶ τὸ ἔβαλαν ἐν τῇ ναῷ τῆς ἀγίου Λαυρεντίου. καὶ
 δὲ λεί. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας Ἀντίοχον τὸν τραπεζίτην καὶ
 Πατρικίον τὸν Βασιλῆον αὐτῆς τὸν ἔκαμε Πατῆα. ὅτε τὰ παράγμα
 ταῦτα ἐβαλε καὶ τὰ δὲ γέμισαν. διότι πολλὰ ἐπαταφρόνει αὐτὸν
 καὶ ἰδοῦσαζιτο κατ' αὐτῆς. καὶ ἀπὸ τότε. ἔκαμε νόμον καὶ ὀρεσμὸν ὅπ
 ποτε δὲ νῆχος νὰ μὴ ἀναβαίνει εἰς ἀξίωμα Πατρικίου. τῇ δὲ ἡ-
 μέρᾳ τῇ ἀγίου Θεοφάνειον ὁ εὐσεβοῦς τῆ βασιλείας εἰς τὴν
 μεγάλῃν ἐκκλησίαν ἦλθεν εἶναι πῶχος ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ
 ἤφερέτον εἶναι μῆλον μέγα καὶ θαυμαστὸν καὶ ὀξείρετον. καὶ ἰδὼς τῆ
 πῶχου ἐκείνου ὁ ποῦ τὸ ἤφερε φλωρίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν ὥ-
 ραν ἐκείνην τὸ ἔσειλε τῇ βασιλείας. ἡ δὲ βασιλίσσα ἡξέρονως ὅπ
 Παυλῖνος ὁ Μάγιστος εἶναι ἀδελφὸς τῆς τῆς εἰλε χαρὴν ἀγάπης.
 διότι ἦτον αὐθραπὸς τῆς Παλατίου καὶ λόγιος καὶ ἀραιώτατος καὶ
 παρτοτε ἰουτυχίη μετ' αὐτῆς καὶ φανερά. ὅτε τῆς ὁ ποῦ δὲ εἰ-
 σκόντησαν μόνον εἰς τὸ παλάτι, εἰσονται νὰ εἶναι ἀγάπη καὶ ἀρὰ
 καὶ χωρεῖς κανὴν δόλον εἰς τὴν μέσῃ τῆς. καὶ τῆς ὁ Παυλῖνος
 ἦτον αὐθραπὸς εἰς τὴν ἀδελφῇ τῆ βασιλείας τῇ πουλχερίᾳ ὁ
 ποῦ τῆς ἰδὼς γυναικὰ τῆ ἀδελφοῦ τῆς τοῦ βασιλείας. ὅμως ὁ
 Παυλῖνος ὡς ἔλαβε τὸ μῆλον ἀπὸ τῆς βασιλίσσης, ἀπέρριψε αὐτὸ
 ἡμέρας καὶ τὸ ἔσειλε τὸ μῆλον αὐτὸ τῆ βασιλείας, μὴ ἔξερντας
 ὅτι ὁ βασιλεὺς τὸ ἔσειλε τῇ βασιλίσσῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς
 ἔλαβε τὸ μῆλον ἐγνώριεν αὐτὸ καὶ ἰδυμάθη πλῆθὺ κατὰ τῆς
 βασι.

...υποψίαν ὅτι μήπως μοι χεύει αὐ-
...κὴ ὑπὴγε καὶ ἤυρε τὴν εἰς τὸ κε-
...αὶ τὸ μῆλον ὁ ποῦ συῖς εἰσα, καὶ αὐτὴ
...καὶ πάλιν τῆς λέγει, καὶ ὅτι χαρὴς πλὴν
...μήπως καὶ τὸ εἶσαι τινός ἢ τὸ ἰδωκες, καὶ αὐτὴ
...ὅτι εἰς τὴν ζωὴν σου ἀμνύω ὅτι ἐφαγάτο. τότε περιεστο-
...εὐρώς ἀργίῳ καὶ ἐθυμώθη κατ' αὐτῆς ὅταν ἑκαμῶν τὸν ὄρκον εἰς
...τὴν ζωὴν αὐτῆς ὅτι τὸ ἐφαγε, καὶ τὴν ὥραν εἴγαλε τὸ μῆλον καὶ
...τῆς τὸ εἶδεν. ἡ δὲ βασίλισσα ὡς ἶδεν αὐτὸ ἔγινεν ὡς περ ἀποθα-
...μῶν καὶ ἔτρεψε. ὁ δὲ ποῦς ὁ ὄρκος ἐβλεπε τὴν βασίλειαν εἰς περιεστο-
...τέραν ὑποψίαν ὅτι τὴν μοι χεύει ὁ Παυλῖος. ὁ δὲ τὴν νύκταν ἐκεί-
...νὴν ἔσειε καὶ ἐκοίμην τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. τὴν δὲ βασίλισσαν
...ὑβρίσεν ὑβρίεις μεγάλας καὶ πολλὰς, καὶ ἐπὶ βελῶν καὶ ἀνάξιον
...αἷος βασίλειαν ἐκέρυξεν αὐτὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγίνεν ἐχθρὰ ὁ χωρὶς
...μὸς τῆς βασίλειος ὁ τῆς βασίλισσης, ἡ δὲ βασίλισσα ἐλυπηθῆ πολ-
...λὰ. καὶ ἐντροπιάθη εἰς τὸ ποῦ ἔπαθεν, ἐσπιντο νὰ κάμῃ ἄ-
...γνωστα καὶ ἀφρονέστατα. ὁ δὲ κλεινὴ ἀνένδως νύκτα καὶ ἡμέρα πῶς τὸ
...ἔπαθεν καὶ ἐκατανόησεν ὅτι πλέον ὠρόσωπον δὲν ἔχει εἰς τὸν βα-
...σιλῆα, καὶ ἐπαρκαλίσεν τὸν νὰ τῆς δώσῃ ὀρισμὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς
...τὴν Γερουσαλήμ, καὶ οὕτως τῆς ἔδωκεν. ἐπὶ ἡμερῶν πλείων πα-
...λὴν καὶ ὑπὴγε καὶ ἑκαμῶν ἐκεῖ πολλὰ ἀγαθὰ καὶ ἐπαινετο ὡρά-
...ματα, οἱ δὲ πύργοι τῆς Γερουσαλήμ καὶ τὰ τείχη, καὶ ἀγροῦς τῆς
...ἐκκλησίας, καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκκλησιῶν καὶ καμπαναρία ἐχά-
...λασαν πολλὰ, ὁ αὐτὴν τὰ ἀνάκτισε ὁ δὲ ἐκαλλώπισεν ὅτι ἡμερῶν
...χαλασμοὶ καὶ πῆμα, καὶ ἔδωκεν εἰς μοναστήρια καὶ εἰς ἐκκλησίας
...εὐεργεσίας μεγάλας καὶ βασιλικὰς. καὶ ἐπληρώθη εἰς αὐτὴν τὸ
...Δαβὶδ ὁ λόγος, ὁ γὰρ θυμὸν κύριος ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ
...οἰκοδομήθη τὰ τείχη Γερουσαλήμ. διότι πολλὰ ἀγαθὰ ἑκα-
...μῶν εἰς τὰ Γερουσαλήμ, καὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν καὶ ἔθαψάν τινες εἰς τὸν
...ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου. ὅταν ἀπὸ θανάτου ἑκαμῶν ὄρκον φοβερὸν
...ὅτι εἰς τὴν κατηγόριαν ὁ ποῦ ἐκατηγόρησεν αὐτὴν ὅτι τὸν Παυλῖ-
...ον δὲν ἤξευρε καὶ ἄλλον ὅτι αὐτὴ κακὸν ὅτι αἵμαρταν, ἡ δὲ ἄλ-
...λον κακόν, μόνον ὅτι φορεῖς ἐσθῆτος μετ' αὐτῆς λόγια καλὰ
...ἐμίλῃσαν χωρὶς δόλου τινός. τὸς δὲ βασίλειος Θεοδοσίος ἦτον

δυσσεβὴς καὶ ὀρθοδόξωτος. πλὴν ἦτον ἑρπῆς ἐν Μαρκίᾳ
...φιλοῦσαν αὐτὸς τὰ ὀπίσθια καὶ δὲν τὰ ἐξέταζε ποῦ δὲ
...γραψαν οἱ γραμματικοὶ αὐτῆς ὀρισμὸν ἢ χρυσόβελον διέγρα-
...ἢ ἄλλο γραμματὸν ποῦ τὸν ἔδιδαν εἰς χεῖρας σου, χωρὶς νὰ τὰ ἀνα-
...γνώσῃ αὐτὸς ἢ ὁ γραμματικὸς ὑπέγραψεν αὐτὸ. ἀνέξιστος καὶ
...τοὺς ὀπίσθια. ἡ γοῦν πολυχρεία ἡ ἀδελφότης ἐλυπέτο πολλὰ
...καὶ οἱ εἰδίζοντο πάντα νὰ μὴ τὰ κάμῃ χωρὶς νὰ δὲ βαζέι τὸ
...γράμμα. ἀμὴν αὐτὸς δέν τιν ἤκουε, καὶ αὐτὴ ὡς φρονιμώτατος ἐποίη-
...σε τοιαῦτα κατασκευὰς καὶ τέχνην ὅτι νὰ μάθῃ νὰ μὴ ὑπογρά-
...φῃ τὰ γράμματα χωρὶς νὰ τὰ ἀναγνώσῃ καὶ πράξῃ ἔναντι γραμ-
...ματικὸν τῆς βασίλειος, καὶ λέγεται γραφῆσαι οὕτως. Θεοδοσίος
...ὁ βασιλεὺς διδῶν τὴν γλυκυτάτην μετ' ἀδελφῶν πολυχρείαν
...νὰ ἔχεις τὴν γυναικά σου τὴν εὐδοκίαν νὰ τὴν ἔχεις σκληρὰ καὶ
...δύλῳ εἰς πᾶσαν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ ὅλην αὐτῆς τὴν
...ζωὴν, καὶ νὰ μὴ ἔχῃς κανένα ἐμπόδον οὔτε ἀπὸ ἐκεί, οὔτε ἀπὸ ἄλ-
...λων τινῶν, καὶ ὅπως ἐπὶ τὸ γράμμα ἡ πολυχρεία ὁ πῆγος εἰς τὸν
...ἀδελφόν σου. ὁ ὑπέγραψεν αὐτὸ χωρὶς νὰ τοῖς ἰδῇ τὴν λέγει. ὁ ὡς αὐ-
...τὸν ἐκατηγόρησεν ὡς ἄγνωστον καὶ ἀσυνβέβητον, καὶ τότε τὸ ἔδωκε
...τὸ γράμμα καὶ τὸ ἔδωκεν αὐτῇ καὶ ἀναγινώσκων ἐξηραθῇ ἡ ἰσχὺς αὐ-
...τῆς, καὶ τὸ ὠρόσωπον αὐτῆς ἀλλοτρεῖται ἀπὸ τῆς ἐκτροπῆς. ὁ ὡς
...σεν ἀπὸ τοῦ ὥραν ἐκείνου ὅτι νὰ μὴ ὑπογράψῃ κανένα γράμμα
...χωρὶς νὰ τὸ βλέπῃ καλῶς ὡρώτω καὶ δευτέραν φοράν, καὶ ὅπως
...τὸ ἐκράτησεν ἕως τέλους τῆς ζωῆς αὐτῆς, καὶ τὸ τὸ ἑκαμῶν πῶς
...χρεία ὀρισμοῦ τῆς βασίλειος εὐδοκίαν εἰς τὴν βασιλείαν.
...τῶν δὲ λδ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασίλειος Προχλὸς ὁ Πατριάρχης
...Κωνσταντινουπόλεως καὶ Κύριλλος ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
...δυσσεβὴς ἀπέθαναν, καὶ εἰς τὸ θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἔγινε Πα-
...τριάρχης ὁ Διόσκορος, πτωχὸς ἄνθρωπος καὶ ἀκαίδευστος ὁ κακὸς
...δοξοδότης ἀπὸ μικροῦ ἦτον κεραικός, διότι ἐφρόνιεν τὰ τὰ
...ὠρεγμένους. τὰ δὲ μετὰ χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασίλειος τὴν ἡμερᾶν
...κοιτασίαν ἐκκλησίαν εἰς ὄνομα τῆς θεοτόκου ἐκτίσεν, ἡ ὅποια ἡ-
...τον ὡροπότερα τῇ ἐβραίων συναγωγῇ καὶ δὲ μετὰ χρόνῳ τῆς
...αὐτῆς βασίλειος ἐκαβαλίσαν ὁ βασιλεὺς μετὰ τῇ ἀρχιεπίσκο-
...αὐτῇ

...ρέοντας τῶν ἀλόγων, καὶ πεσὼν τὸ ἀλογον αὐτῷ
...ον. καὶ ἔκραξε τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ πολυχρείαν κα-
...ουρυσεν εἰς τὸ παλάτι καὶ τῆς εἶπεν, ὅταν ἤκουσεν εἰς τὴν ἐφε-
σον μὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ὅτι ὁποθιανόντοισι μου
θέλει βασιλεύσει Μαρκιανός. καὶ πέμψαι κράξεν καὶ εἰπέτω
τὸν λόγον τόντον. καὶ μετὰ δυο ἡμέρας ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς καὶ
ἐτάφη ἐν τῇ ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. ἐβασίλευσε δὲ χρόνος
μβ'. καὶ μὲν βασιλεύσας.

Θάνατος Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ.

Τὴν οὖν νὰ ἀκουσθῇ ὅτι ἀπέθανεν. ἡ σοφώτατος καὶ φρονιμώ-
τατος πολυχρεία κατὰ τὸν λόγον τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἐσείλε
καὶ ἔκραξεν τὸν Μαρκιανόν. ὁ ποῖος εἶχε σωφροσύνην πολλὴν
καὶ σεμνότητι καὶ ἀρετῇ. καὶ γῆρας τιμῶν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, βα-
σιλεὺς ὁ ἀδελφός μου ἀπέθανεν. οὕτως ὡς ἀνδύσινον ἐνάρτεον αὐ-
δρα ἀπὸ ὅλλω τῷ συγκλητῶν τῷ παλατίῳ ἐκλεξα δὲ καὶ ἐπὶ
μω βασιλέα. καὶ δόμοι ὅροι ὅτι νὰ φυλαξῇς τὴν παρθενίαν μου
ἀμόλυτον καθὰς τῇ θείᾳ τῷ ἐπαρὰ δώκα ἄσπιλον καὶ καθά-
ρα. καὶ ἔτις ἔδωκεν αὐτῇ ὅροι πρὸς κατὰ τὴν ζήτησιν αὐτοῦ.
ὅς ὡς ἤκεσεν ἔτις ἡ ἀγία πολυχρεία ἔχαρη. καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ἐπε-
ψε καὶ ἦλθεν ἀνατόλιος ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ συγκλητὸς. καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων καὶ χησίων ἀνδρῶν.

Βασιλεία Μαρκιανῶ.

Υπὸ δὲ θεῷ ἔκαμαν βασιλεία αὐτὸν τὸν Μαρκιανόν μετὰ τὸν
θάνατον Θεοδοσίου. ἔτις ὁ Μαρκιανός εἰς τὰς ἡμέρας Θεοδο-
σίῳ ὑπὸ τῷ εἰς ἕνα τόπον λυκία καλέμενον εἰς τὴν ἀνατολίαν καὶ
ἐκεῖ ἔπαισεν εἰς ἀδελφείαν. καὶ ὡς αὐτὸν ἔλαβε τὴν ὑγιάν ἑομίζεμε
δυο ἀδελφούς. τὸν ἕνα ἔλεγαν Ἰάσιον. καὶ τὸν δὲ ἄλλον Τιτανόν,
καὶ ὡς τὸν εἶδαν τῶν τῶν ἐπῆραν εἰς τὸ ὁσπῆτιον αὐτοῦ. καὶ ἔκαμαν
μεγάλαις τιμαῖς. καὶ ἀνάπαυσαν αὐτὸν καλῶς. καὶ μὲν τῶν ἡμερῶν
δὲ γῆκεν ἔξω νὰ κεννήσῃται ἐπῆραν ὁ μὲν ἐπὶ τὸν Μαρκιανόν. καὶ
τόσα πολλὰ ἐκνήγησαι ὅτι ἐπῆραν κόπον πολὺν. ὅρα τὸ γέν-
ματος ἦσαν τόπον καλὸν ἐνερὸν ἀκαθίσαν ἐκεῖ καὶ ἔφαζαν. καὶ
ἔτις ἔπαισαν καὶ ἐκοιμήθη ἀπὸ τὸν κόπον. εἰς ὀλίγον δὲ ἐκεῖ ὅπου
ἐκοιμόντισαν, ἐξύπνησεν ὁ Τιτανός καὶ εἶδε τὸν Μαρκιανόν εἰς

τὸν ἥλιον ὁ πᾶς κοιμάτον. διότι ἐβύρυσεν ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ μέρος ἐκεῖ-
 νο τὸ δένδρον, καὶ ἵνα αὐτὸς μέγας ἦλθον ἀπάνω εἰς τὸν Μαρκιαν-
 νόν, καὶ αὐοῖξεται πτέρυγας αὐτοῦ καὶ ἐκαμίντου σκιαὶ δὲ τὸ
 ἥλιον. καὶ ὥσαυτ' εἶδεν ὁ Τατιανὸς οὕτως ἐξύπνησε καὶ τὸν ἀδελ-
 φόντου τὸν Γούλιον καὶ εἰδείζοντο τὸ θεῖον σημεῖον. οἱ δὲ
 δύο τέτοι ἀδελφοὶ ἐβλῆσαν πολλὰ ὥραν τὸ σημεῖον καὶ ἐθαυμά-
 ζοντο. (καὶ) θεῶς σοφία ἐνόησεν ὅτι τέτος μέλλει νὰ γένῃ βασιλεὺς
 Κωνσταντίνος πόλεως. καὶ ἐν τῇ ἅμα ἐξύπνησαν τὸν Μαρκιανόν καὶ
 ἐκάθισαν ὁ μὲν οἱ τρεῖς εἰς τὸν δένδρον ἀπὸκάτω, καὶ λέγουσιν
 ἐὰν γένῃς βασιλεὺς νὰ ἔχῃς νὰ μας δώσης, καὶ τέτος ἀπεκρίθη.
 ἢ αὐθροῦς εἶμαι ἐγὼ νὰ ἔλθω καὶ νὰ ἀξιώσω εἰς τοιοῦτον μέγας
 ἀξίωμα τῆ βασιλείας τέτοι δὲ πάλιν δευτέραν φοράν εἶπαν, ἐὰν
 βασιλεύσης πῶρα νὰ ἔχωμεν πῶρα σὺ. καὶ ὁ Μαρκιανὸς νύ-
 σσει θεῖα ἐπέσειπτε τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ τοὺς εἶπεν, ἐὰν εἴνα
 παρὰ θεὸν νὰ γένῃ τέτο εἰς ἐμὲ, πατέρας μου νὰ σὰς ἀνακήρυξω
 καὶ νὰ καμώ. τότε τὸν ἔδωκαν φλωρία δὲ χάρις, καὶ εἶπαντο, ὅ-
 παγε εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐνθυμήσουμαι ὅταν ὁ θεὸς θελήσῃ ὑψώ-
 σαι καὶ ἀξιώσῃ εἰς τέτο. Λοιπὸν ὥσαυτ' ἔγινε βασιλεὺς ὁ Μαρκιανός,
 ἐνθυμήθητε καλὰ ὅτι ἐκαμιν οἱ δύο ἀδελφοὶ Τατιανὸς καὶ
 Γούλιος εἰς τὴν λυκίαν. καὶ ἔσειλε καὶ τοὺς ἤφεραν εἰς τὴν Κων-
 σταντινούπολιν μετὰ μεγάλης τιμῆς. καὶ ἐν τῇ ἅμα πατέρας αὐ-
 τῶν τοὺς ἀνακήρυξε. καὶ τὸν μὲν Τατιανόν ἑπαρχον καὶ κεφαλὴν
 Κωνσταντινῆ πόλεως τὸν ἔκαμε. τὸν δὲ ἥλιον ἀφέντην τῆς λυκίας.
 ἐν δὲ τῇ καμρῇ Θεοδοσίου τῆ βασιλείας ἀπέσειλεν ἄσπαρον τὸν
 στρατηγὸν μὲ φεσάτον πολὺ εἰς τὴν ἀφρικὴν κατὰ τὴν Γιζεί-
 χου, καὶ πολέμου χρομύου ἐκίκησεν ὁ Γιζείχος τὸν ἄσπαρον. ὃ
 ἐπάσε πολλοὺς στρατιώτας σκλάβους, καὶ μίσα εἰς ὅλους εἰς ἵτον
 ἵνας καὶ ὁ Μαρκιανός. καὶ οὕτως ἐβαλαν ὅλους τοὺς σκλάβους
 τοὺς στρατιώτας δολοφονεῖν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Γιζείχου. καὶ μία
 ἡμέρα ὥρα τῆ μεσημερίου ἦλθεν εἰς τὸ πῶρα θεὸς Γιζείχος νὰ
 ἰδεῖ τοὺς σκλάβους. καὶ μίσα εἰς ὅλους βλέπει τὸν Μαρκιανόν ὁ
 πᾶς κοιμάτον. καὶ ἀπάνω του ἔσεκεν ἵνα αὐτὸς καὶ τὸν ἐκπέταξε
 μετὰ τῆς πτερύγας δὲ νὰ μὴ τὸν καίει ὁ ἥλιος. ὁ δὲ Γιζείχος
 ὡς εἶδεν τέτο ἐκατάλαβεν ὅτι τέτο βασιλικὸν σημεῖον εἶναι καὶ

Rr

μέλλει

μέλλει νὰ γένη βασιλεὺς. καὶ ἔτις ἀπέστειλε καὶ ἤφεραν τὸν Μαρκιανὸν ἐκ τοῦ οὐνοῦ αὐτῷ, καὶ ἐρώπησε πῶς λέγεται τὸ ὄνομά του, καὶ εἶπε Μαρκιανὸς λέγωμαι. τότε εἶπεν ὁ Γίγριχος καμνημεύοντες αὐτοῦ δάσκι ὁ Θεὸς τὴν χάριν καὶ βασιλείαν σου, ὅτι ποτὶ ἐμὸν δὲ τὸν τόποι μου, τὰς ἀνδράσιν νὰ πλῆν πολέμησιν, καὶ ἐγὼ νὰ σὲ ἐλευθερώσω. καὶ ἔτις ἐκαμειν ὅρκον αὐτῷ. καὶ τότε τὸν ἐλευθερώσεν. καὶ ὡς ἐλαβὲ τὴν βασιλείαν ἐφυλάξε τὸν ὅρκον καὶ ποτὶ τὸν Γίγριχον δὲν ἐπολέμισεν. εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ τῆς βασιλείας τῷ Μαρκιανῷ ἡ μακαρία πωλχερία τὸν ἐν βλαχέρναις ναὸν τοῦ Θεοῦ ἵκορος ἀκαδόκησε μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκκλησιῶν. τῷ δὲ β', χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐγένεν ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη δὲ συνόδος ἀπέραςαν χρόνοι λ'. ἀπὸ τῆς τρίτης καὶ ἦσαν πατέρη γ λ'. καὶ ἐσυνέχθησαν εἰς τὴν Χαλκηδῶνα συμπάροντες καὶ τῇ βασιλείᾳ καὶ τῇ συγκλήτῳ. καὶ ἀπεφασίευσαν διδοσκόρον καὶ ἀτυχῆ ὡς κακοδόξους. τὰς συγχρόνους τὸν ἐν δύο συστοιχῶν ἐξωμῶν Χριστὸν τὸν κτ' ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν. καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς μετ' αἰρετικούς ἐξέλειπεν ἐν γάργα. τῷ δὲ συνόδῳ ἐμεγάλυνεν, καὶ εἶπεν. εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν ἡμῶν ὅτι τὸ σχίσμα τῆς ἐκκλησίας ἠφανίσθη καὶ ἐγχυομεθα πάντες εἰς μίαν ἀληθινὴν ὁμολογίαν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως. ἡσάν δὲ παῖδες τῆς συνόδου ταύτης. ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἀνατολίος. ὁ ἀντοχείας Μάξιμος. ὁ ἱεροσολύμων Ἰουβανάλιος. καὶ ὁ Πασκασιος καὶ Λεκίνσιος οἱ ἐπίσκοποι συν Βουνατίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ τὸν τόπον ἐπέχοντες λέοντος τῷ ἀγίῳ τοῦ Παπα Ρώμης τῆς πρεσβυτέρας. καὶ εἶπεν ὁ Ἀγίωτατος Πάπας οὐχὶ μόνον τοὺς ἐπεμψεν. ἀλλὰ καὶ ἐπιστολῶν θανατίας καὶ ἐβιβίωνεν τὰ τῆς συνόδου. ἐκάλεσαν γοῦν οἱ Θεοὶ πατέρες τῆς συνόδου ταύτης τὴν ἐπιστολὴν ἐπὶ τῇ ὀρθοδόξῳ τῷ δὲ γ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπέθανεν ἡ μακαρία καὶ εὐσεβιστὴ πωλχερία, παρθένης καὶ δὲν ἐφθάρη ποτὶ ἡ παρθένα αὐτῆς. καὶ ὅλα τὰ φράγματα τῆς κινήτης καὶ ἀκίνητης τὰ ἔδωκε δὲ τὴν ἀγάπῃν τῇ ἀγαπήσας. πτωχὴς Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. τῷ δὲ δ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπέθανε καὶ αὐτὸς ὁ Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλων.

Θάνατος Μαρκίου Βασιλεία Λέοντος τῷ Μακέδν.

Μετὰ τῶτον ἔβασίλευσε Λέων ὁ Μακέδης ὁ μέγας ἐξ ἰσθμίου
 δὲ ὑπὸ ἀνατολίου Πατριάρχου. Μακέδης δὲ ἐλόγητο διότι
 ἔσφαξεν ἀσπαραγὰς βούρειον ὡς ἀφροσύνης. Μακὲλ γὰρ λέγε-
 ται φράγγικα ὁ σφαγὴς. τῷ δὲ α. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας
 ἔγινε σεισμός μέγας εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ὅτι σχεδὸν εἰπὲν ἡ πόλις
 ὅλην ἐχάλασεν. καὶ τῷ δ. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ὁ τῆς μα-
 δρας φυλῆς μέγας Συμεὼν ἐπέλαβεν τῆς. τῶτος ἔδειξε τῷ τοι-
 αύτῳ ἀσκησὶν τῷ δ. ε. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔπεσε φωτιά
 μεγάλη εἰς τὴν πόλιν, καὶ ποσὰ παράγματα πολλὰ ἔκαψεν, ὅτι
 δὲν διατάσσεται νῦν γραφὴ καταλεπῶς τῷ φθορὰν ἐκείνῳ ὁ
 πού ἔγινεν ἀπὸ κείνου τῶν φωτίων τῷ δ. ε. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασι-
 λείας ἦν Ζωγράφος ἠδὲ ληστὴ καὶ ἰσορροπία τῶν σωτήρα Χριστὸν
 εἰς ὁμοιοτητα τῆς δις τῷ Θεῷ ὧν ἐλλοιύων. καὶ παρὰ τοῦς ἐξ η-
 ρανθῆν ἡ γῆρας αὐτῆς. καὶ ὡς εἶδε τῷ καταδίκῳ ὁ πού ἦλθεν εἰς
 αὐτὸν ὧν τῷ α. ληδῶν Χριστοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἔδραμνεν εἰς τὸν
 ἀγιάτορον Καλογέρον γλῆνᾶτον πόντισμα. ὃ ἔπεισεν εἰς τὴς πόδας
 αὐτῆς, καὶ ἐξ ἑτοροῦ τῷ τῷ ἀμαρτήμα ὁ πού ἔκαμε. καὶ πεισθῆσας
 καὶ ἐπὶ σφαφίς εἰς τὸν ἀληθινόν Θεον ἡμῶν τὸν ὑψωτογχοῦ καὶ
 φιλοῦν ἔγινεν ὅς τις ἡ χεῖρα αὐτῆς ὃ ἔδοξαζεν τὸν θιόν. τῷ δ. β.
 χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔκαμα ἀρμάδα μέγαλιν κατὰ Γί-
 ζειρου ὁ ὁ πῶτος ἔβασίλευσε τῷ ἀφρικῶν, καὶ ἔκαμεν πολλὰ κα-
 κα εἰς τὴς χρεῖστας καὶ ἰσχυροὺς κατεργα α. ρ. γ. καὶ εἶχε μέ-
 σα εἰς καθεὶα κατεργα ἀνδραῖς ἑκατόν. καὶ ἐξ ὁδύσαν χρυσίον ρ. ρ.
 καὶ ἀργύριον ρ. ρ. καὶ εἰς ἐκείνα ὁ πού ἔδοθησαν ἀπο τα μέρη τῆς
 Ρώμης καὶ ἔλθης τῆς Ἰταλίας. καὶ ὅλη τὴν ἀρμάδα ἀφρακτος
 ἐγυρσεν ὅς τῷ κακοβουλίας τῆς στρατηγῶν, ἔγινεν τῷ πρώτου
 τῆς ἀρμύδος. καὶ οὐδὲ καὶ τοῦ ἡμῶν τῆς φοισσάτου ἔφερε. διότι ἔθα-
 νάτωσαν αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ἐκεῖ ἔδειξε γὰρ τῷ γινώσκῳ ἐκείνῳ α.
 ληδῶν ὁ πού λέγει. ὅτι κάλιον εἶναι ἕνα φουσατὸν ἐλαιοῦν καὶ
 ἕναι ἕνα λεονταρί ἀφέντη. ἢ ἕνα φουσατὸν λεονταριανὰ ἔγινεν ἡ κα-
 ἀφέντῳ ἐλάφῳ. ἢ ἕννοια δηλοῖ, ὅτι ὅταν εἶναι ἕνα φέντης τῆς φουσα-
 του διωκτος καὶ ἀνδρειομῶν καὶ τὸ φουσατὸν ἀχαιμῶν, αὐτὸς τὸ
 καμνείδιωτον καὶ ἀνδρειομῶν. εἰ δὲ καὶ τὸ φουσατὸν εἶναι δι-

νατὸν αἰδρεομένην, καὶ ὁ ἀφέντης αἰανδρος καὶ ἀδυνάτος καμὴ
καὶ τὸ φουσαῖον ὡσαύτῃ τὸ λόγουτο. ἔπειτα τὸ ἑπαθετὸ φουσαῖον
τῷ λέοντος τέττυ τῷ βασιλείῳς δὲ νὰ ἔχη αἰανδρον καὶ δειλὸν ἀν-
αγνὸν ἐκατέσφραξαι αὐτὲς οἱ ἐχθροὶ τὰ δὲ β. χρόνῳ τῆς αὐτῆς
βασιλείας αἰνηγόρευσε βασιλεία τὸν ἔργον αὐτῆς. λέοντι τὸν υἱὸν
τῷ ζιζώνῳ καὶ ἀριάδνης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. τότε καὶ ἡ αἰδῆτα
τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκης ἦλθεν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα. τὴν ὁ ποῖα
εἶχε μία ἐβραῖα γυνὴ καὶ παρθένος ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν. καὶ τὰ λείψανα
τῆς ἀγίας αἰσασίας ἀπὸ τῆς νικομήδειας τὰ ἤφεραν καὶ τὰ ἔβα-
λυν εἰς τὸν ναὸν αὐτῆς. εἰς τὸν καιρὸν δὲ τέττυ τῷ βασιλείῳς ἐφάνη
εἰς τὸν ἑρανό. Σημεῖον μέγα, ἕνα νέφος μακρὴ καὶ ἔσκεν ἡμέραν
μ'. καὶ ἔβρεχε καὶ πόσιν πολὺ ἔβρεξε μέσα εἰς τὴν Κωνσταντίνην
πολὺν ὅτι ἦτον τὸν Νερόν μία πιδαμικὴ ἀπὸ τῆς γλῆς. καὶ
ἦτον τὸν Νερόν ἐκθίνο ὡς πὲρ φατῆα. καὶ ἔλεγον ὅλοι ὅτι φατῆα εἶναι
καὶ δέλου καὶ καμαρ νηθείας καὶ δειήσεις. καὶ λιτανείας ἐ-
γαλῶν, ὡς καλόντας τὸν θεὸν μετὰ δακρύων νὰ ἐλθοῦν ἐν ὁρῇ
αὐτῆς ἐκ τῆς ὁρῆς ἐκείνης. καὶ ἰδὼν ὁ θεὸς τὴν καθαράν δέησιν
αὐτῆς καὶ τὰ δακρυαῖα ἐσπαραγχεῖσθαι καὶ ἐλδοθέρωσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς
ὁρῆς ἐκείνης, ὅτι κατὰ τὸν θεὸν Δαβὶδ θέλημα τῆς φοβεμύων
αὐτὸν ποιεῖ. καὶ τῆς δειήσεως αὐτῆς εἰσακούει. πολλοὶ δὲ τῆς χει-
στησῶν τῶν ἀγίων κυριακῶν ἐδούλουσαν. καὶ ἄλλοι ἔπαιζαν παι-
γνίδια δὲ φορα. Ἐπειὶ ὁ βασιλεὺς ὤρεσεν ὅτι τῶν ἀγίων κυρια-
κῶν νὰ μὴ δουλόσων. μήτε νὰ καβαλικόσων. μήτε παγνί-
δῃ νὰ παίζουσι. ἀδενήσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ δυσσηπείας ἀπὸ
θανε βασιλοῦσας χρόνῳ ἡ.

Θάνατος λέοντος τῷ μεγάλῳ βασιλείῳς. Βασιλεία λέοντος
τῷ ἔγκονου αὐτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΕΤΤΥΝ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΝ Ο ΕΓΚΟΝΟΣ ΑΥΤῆς Ο ΥΙΟΣ Τῆ ΖΙΖΩΝΟΣ Δ
Πῆ τὸν εἶχε σεμνὸν βασιλεία καὶ ἔζησεν εἰς τὴν βασιλείαν
χρόνον ἕνα. καὶ ἔσεψε βασιλεία τὸν πατέρα αὐτῆς ζιζώνῳ.
Βασιλεία Ζιζώνος τῷ πατρὶ αὐτῆς.

ΜΕΤΑ ΤΕΤΤΥΝ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΝ Ο ΠΑΤΗΡ Αὐτῆς Ζιζων χρόνους καὶ
καὶ μὲναι δ. ἦτον δὲ αἰρετικὸς τῆς συγχυτικῆς ἀρέσεως τῆς
ἀκεφάλων, ἀνδρὸς ὀξύθυμος. μνησικακὸς καὶ φθόνου γεμάτος.

τος.

τος, ὅτι ἦτον ἀπὸ τῶν μιανῶν καὶ κακίστων γυναικῶν τῶν ἱσαῶρων. τῆ-
τος κακῶς καὶ ἀθέτως ἐνέβρινα τὰ πράγματα, καὶ εἰς αἰμαρτίας καὶ
εἰς ἀλγας κακὰς πράξεις ἐπέβριζε. βασιλίσκος δὲ τῆ βριείνης
ἀδελφός ἦτον εἰς τὴν ἡράκλειαν καὶ ἰσυνάξε λαὸν κατὰ τὴ βα-
σιλείᾳς. καὶ ὡς ἔμαθε τὸ τοῦ βασιλεὺς καὶ ἡγυῖα ἅμα αὐτὰ ἀριάδνη
ἐπῆραν βίον πολὺν καὶ ἔφυγον καὶ ὑπῆσαν εἰς τὴν ἰσαύριαν καὶ
ἐμπῆκαν εἰς ἕνα κάστρον διωκτὸν ὁ ποῦ τὸ ἔλεγον ἡβαρα.

Φυγὴ βασιλέως Ζωώνος. Καὶ βασιλεία Βασιλίσκου.

Ποῦτος δὲ ὁ Βασιλίσκος βασιλεὺς ἀνηγορεύθη. καὶ Μάρκον
τὸν υἱὸν αὐτῆς Καίσαρα ἔστειλε. καὶ ζῶοντα τὴν γυναῖκα αὐ-
τῆς αὐγούσαν ἔστειλε. καὶ ὥσαν ἰβασίλῳσι τῆτος ἦλθεν εἰς τὴν
πόλιν μέγας ἐμπρησμός ἡγούω φωτιά. καὶ τὸ καλῖτερον μέρος τῆς
πόλεως τὸ ἦφανισεν. καὶ δὴ τὸ τὸν βασιλεῖα Βασιλίσκον τὸν ἐμί-
σησαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. καὶ δὲν τὸν ἔλεγον βασιλεῖα μόνον ἐμ-
πρησμόν, καὶ τῆς βασιλείας ἀφανισμόν. καὶ ἔλεγον καὶ τὸ τοῦ
ὁ Βασιλίσκος τὸ θῆριον. καὶ ὁ ἐμπρησμός ἡγούω ἡ φωτιά εἶναι
ἴσα. καὶ ὥσαν τὸν ἐμίσησαν ἔγραψαν πρὸς τὸν Ζωῶνα ἐπεί ὁ ποῦ
ἦτον εἰς τὴν ἰσαύριαν δὴ νὰ ἔλθῃ νὰ παρὶ πάντων τῶν βασι-
λείαν. καὶ ὡς ἴδεν τὰ γράμματα ἔχαρη. καὶ ἔλθων εἰς τὴν Κωνσταν-
τινέπολιν μετὰ διωάμειος μεγάλης ἀπεδίωξε τὸν Βασιλίσκον.
ὁ δὲ Βασιλίσκος ὡς ἔμαθεν ὅτι ἔφθασεν ὁ Ζωῶν ἔφυγε καὶ ἐμπῆ-
κεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Φυγὴ Βασιλίσκου. Βασιλεία πάλιν Ζωῶνος.

Ελαβε δὲ τὴν βασιλείαν ὁ αὐτὸς Ζωῶν. καὶ ἐδέχθη αὐτὸν ὁ
λαὸς μετὰ χαρᾷ μεγάλῃ. τότε ἐν τῇ αἵμα ἑκαμυ ὄρκους
πολλοὺς τῷ Βασιλίσκῳ ὅτι νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας νὰ μὴ
φοβηθῇ καὶ πιστεύσαι ὁ Βασιλίσκος εἰς τοὺς ὄρκους τῆ βασιλείας
ἐγῆκεν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ ὡς ἐγῆκεν ἐλησμόνησε τοὺς ὄρ-
κους ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὴν κονκοσὸν τῆς Καππαδο-
κίας μετὰ τὴν γυναῖκα καὶ μετὰ παιδίου καὶ τὸς ἐβάλεν εἰς
ἕνα πύργον χωρὶς Φαυλὸ καὶ τερὸν καὶ ἀπέθανεν ἀπὸ τῆς πίνας.
Εἰς τὰς ἡμέρας τῆτος τῆ βασιλείας ἐρέθη τὸ λείψανον Βαρνά-
βα τῷ Ἀποστόλῳ ἐν Κωνσταντίᾳ τῆς Κύπρου ἀπὸ κάποιου εἰς μίαν
ξυλοκερατίαν. καὶ ἔχεν εἰς τὸ σῆμα τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου

Εὐαγγέλιον. τὸ ὁ ποῖον με τὸ χέρι του τὸ ἔγραψεν. τὰ δὲ δ'. χρόνῳ
τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔγενε σεισμός φοβερός εἰς τὴν Κωνσταντι-
νὴν Μικρὴν Σεπτεμβρίῳ κ' ε. καὶ ἔπεσαν ἐκκλησίαις πολλαῖς ἕως
τῆς Θεμέλιας. Ἐξώθησαν καὶ ἀπέθαναν πολλοὶ ἀνθρώπων ὁ πᾶς
δὲν εἶχε μετρημένον. ἔπεσαν καὶ ἀπὸ τὰ τειχεῖα τῆς πόλεως, καὶ ἐκρά-
τησεν ὁ σεισμός ἐκεῖνος πολλὸν καιρὸν. ὁ δὲ Θεὸς μὴ διωάμενος
πλέον τὰ βασάνη τὰ κακὰ τῷ Ζωωνος, ὑποθέσας διωάμενος
ἐκόπη ἡ κεφαλὴ του καὶ ἀποθανε.

Θάνατος Ζωωνος Βασιλέως. Βασιλεία Ἀναστασίου τῷ Σιλεν-
παρίου τῷ καὶ Δικόρου.

ΜΕτὰ τῶτον ἔλαβε ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ Σιλενπαρίου
καὶ ὁ Δικόρος λεγόμενος. τὸν ὁ ποῖον ἐψήφισεν ἡ βασιλίσσα
ἡ γυνὴ αὐτοῦ τῷ Ζωωνος, καὶ ἡ σύγκλητος, καὶ τὸ φουδάτον. ἦσαν δὲ
αἱρετικοὶ εἰς τὴν αἵρεσιν τῇ ἀκεφάλῳ ἡ γυνὴ τῇ συγκλητῶν.
τῶτος πολλὰ κακὰ ἔκαμνεν εἰς τοὺς ὁρθοδόξους. ἀρχιερεῖς δὲ γα-
λεν ἀπὸ τῆς θρόνου τῶν ἀδικῶν. καὶ ἔβαλεν αἱρετικὸς ὁ ποῦ ἦτον
εἰς τὴν γυνάμειν του, καὶ πολλοὺς ἀρχοντας χειριστοὺς ἐξόρισε.
καὶ πολλοὺς ἐδωμάτωσεν. ἔβασιλεύον δὲ χρόνους ιγ'. τῶτος ὁ
Θεὸς ἔργιστος Ἀναστάσιος δὲ τὴν κακοπισίαν του, καὶ ἀπὸ τὰ πολ-
λὰ κακὰ ὁ ποῦ ἔκαμνεν. εἶδε μίαν νύκτα εἰς τὸν ὕπνον του ἕνα φο-
βερὸν κρητὸν καθεζόμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπ' ημετέρου
μετὰ πολλῶν ὑπηρετῶν. ὁ ποῦ εἰς ἔκοντο πλησίον του. καὶ ἐκράτει
εἰς τὸ χέρι του ἕνα βιβλίον, τὸ ὁ ποῖον ἀνοίξε καὶ ἴδου τὸ ὄνομά του
γεγραμμένον. καὶ οὕτως ἔκραξεν αὐτὸν καὶ λέγει του. ἐγὼ ἤθελα
να σε ἀφίσω τῆς ἐξουσίας ἀκούει καιρὸν ἰκανόν. ἀμὴν δὲ τὴν κακο-
πισίαν του καὶ τὰ πολλὰ κακὰ, κόπῃ ἀπὸ τῆς ζωῆς σου χρό-
νος ιδ'. καὶ μετὰ φόβου πολλοῦ καὶ τρόμου ἐξυπνήσεν. καὶ ἐν τῷ
ἅμα ἔσειλιν καὶ ἤφεται αἰσάντων τιν ὡς παρὰ τοῦτον, ὁ ὁ ποῖος ἦτον ἔ-
νας ἀπὸ τῶν μεγιστάνων τῆς βασιλείας καὶ πρὸς τὴν βασιλίσσαν. καὶ πρὸς
βουλῆς αὐτῆς. καὶ καθεὶς ἦλθεν ἐξηγήθη τὸ ὄραμα μετὰ λύτης
μεγάλης. καὶ ἀκούσας τὴν διήγησιν τῶν οἰείων ἀπεκρίθη τῶν
ἅμα καὶ εἶπε. κύριε βασιλεῦ, ἴδου καὶ ἐγὼ ταῦτ ἐν τῇ νύκτι ἄλ-
λων ἕνα φοβερὸν ὄραμα. ὅτι εὐερισκομένου μου ἔμφοθεν τῆς
βασιλείας σου ὡς ὑπηρετῆς καὶ δούλος, ἦλθεν ἕνας μέγας χαῖρος

καὶ ἔδραμε καὶ ἐπασσέμε ὑπο τὸ ἀπαναφόρε καὶ ἔριξίμε κάτω εἰς
 τὴν γλῶ. καὶ ἠφανίσίμε. καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐξηράνη ἡ δὴ-
 ναμὶς αὐτὴ καὶ ἡ καρδία του καὶ τὸ κορμὸν . καὶ οὕτως ἔκραξε
 τὸν ὀνειροκρίτην ὀνόματι φρόκλον , καὶ ἐξηγήθησαν τὰ ὀράματα
 ὅτε βασιλεὺς , καὶ ὁ Ἀμάνπος . ὁ δὲ ὀνειροκρίτης ὡς ἤκουσε τὴν
 διήγησιν τῆς ὀνείρων παρὰ τοῦ ἐδράλυσεν αὐτὰ . ὅτι καὶ οἱ δύο θε-
 λουσι δώσει κακὸν θάνατον . καὶ οὕτως εἰς ὀλίγον καιρὸν ἔπεσαν
 ὀργὴν τοῦ θεοῦ, ἤγουν πῦρ ἐξ οὐρανοῦ μέσα εἰς τὸ παλάτι καὶ
 κατέκαψε τὸ μαρόντου σῶμα ἤγουν τὴ βασιλείαν . καὶ τὴν ψυ-
 χὴν ἐπάραλαβαν οἱ δαίμονες καὶ ἔβαλαν αὐτὴν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσ-
 βησον ὁμοίως καὶ τὸς ὁ Ἀμάνπος κακῶς ἐτελεύτησε κατὰ τὸ
 εἰρηόντε . ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἰεστίνος ὡς ἔλαβε τὴν βασιλείαν ἐπα-
 σεν τὸν Ἀμάντιον καὶ ἄλλους κακοὺς καὶ ἐπιβούλους καὶ ἀπεκα-
 φαλίσεν αὐτούς . καὶ τὸς ὁ θεὸς ἐκλήθη δικόρος , διότι ἦτον
 ἡ μία κόρη τῆς ὀφθαλμῶν αὐτὴ φράσινος . ἡ δὲ ἄλλη μάβρη . ἡ ἐξέ-
 ρετι ὅτι καθὼς λέγει ὁ θεὸς Πατριάρχης Ἀντιστοχίας Ἀναστάσιος
 ὅτι δὲν εἶναι περορτισμὸς καιρὸς εἰς τὴν ζωὴν τῶ ἀνθρώπου .
 ἤγουν ἀποφασισμὸς ποσὺς χρόνους νὰ ζῇ καὶ πολλοὺς . ἢ ὀλί-
 γους μόνον εἰς τὴν θείαν τῶ θεῖ ἐῖναι ὅταν δεισὴ νὰ παρὴ τὸν
 ἀνθρώπων . διότι πολλῶν ἀνθρώπων αὐξάνει τὴν ζωὴν . καὶ πολ-
 λῶν τὴν ὀλιγοσύναν ὡς αὐτὸς ἡξίῳρει κατὰ τὴν ἀρρητον αὐτὴ σο-
 φίαν τὴν ὁ ποῖαν ἀνθρώπου νὰς δὲν διδάσκει νὰ τὴν κατανοήσῃ . ἢ
 νὰ τὴν μετῇσῃ . ἢ νὰ τὴν καταλάβῃ . ὅτι καθὼς ἀκούσατε ἀπὸ τῶν δὲ
 νὰ κάμνῃ ἐναυτῶν αὐτὴ τῶ θεοῦ καὶ τῶ δούλων αὐτῶ . τοῦτέστι τῶ
 χριστιανῶν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος . ὀλιγοσύναν τὴν ζωὴν αὐτὴ
 χρόνους ἰδ' . ἄλλων δὲ πάλιν ὁ ποῦ κάμνουν ἀγαθὰ ἔργα καὶ προ-
 βουῶται τὸν θεὸν αὐξάνει τὴν ζωὴν αὐτῶν δὲ σωτηρίαν πολλῶν
 ἀνθρώπων . ἔσονται νὰ εἶναι ὁ ὅρος ἡγουν ἡ ἀπόφασις τῶ καθενὸς
 ἀνθρώπου εἰς τὸ θέλημα τῶ θεοῦ ὁ ποῖαν θείαν νὰ τὸν ἐπαρῇ .
 ἔπαρε παράδειγμα εἰς τὸ . ὅτι ἵνας βασιλεὺς εἶναι καὶ ἔχει δὲ
 φόρους ὑπηρετίας εἰς τὴν βασιλείαν δὲ νὰ τὸν ὑπηρετήσῃ . καὶ νὰ
 ὑπηρετῇ καθεναὶ κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ὁ ποῦ εἶναι ἄξιος . ὅσα δὲ
 δὲν τὸν θέλει πλέον ὁ βασιλεὺς ἐκείνον τὸν ὑπηρετῶν δὲ κατὰ
 αἰτίας κακῶς ὁ ποῦ κάμνει ὁ ποῦ δὲν τὸν ἀρίστων καὶ τὸν δίδωκει .

ἡ πέριεν αἰλιον. ἔπος ἡ ὁ θεὸς ἔχει τὴν ἀνθρώπων εἰς τὸν κόσμον
 νὰ πληρῶνεν τὴν γλῶ. ἡ ὅσον καιρὸν θ' εἰς τὸν ἀφελῆν. ὅταν δὲ τῆ
 φανῇ ἐπέρνει αὐτὸν ἡ ἔρχεται ἄλλος εἰς τὸν τόπον. ἡμαθετε ὅτι
 ἡ ζωὴ τῆ ἀνθρώπου εἶναι εἰς τὸ θελημα τῆ θεῖα τὰ πλὴν αὐτῆς. ἡ
 νὰ τὴν ὀλιγοεῦσαι καθὼς ἀνῶθεν εἴπαμεν εἰς τὰς ἡ. ἔρας τῆ
 τε τῆ βασιλείας δ' ὁ τυχεὶς Πατεράρχης ἀρετῶν βαπτίζων τινὰ
 εἶπε. βαπτίζεται ὁδεῖνα εἰς τὸ ὄνομα τῆ πατρὸς δι' ἡοῦ ἐν ἁγίῳ
 πνεύματι. ἡ δ' ὁ θεὸς ἐξηραυθῇ ἡ κολυμβηθῇ.

Θαυατος Ἀναστασις Βασιλέως. Βασιλεία Γεσίμου

τῆ Θρακὸς.

ΜΕτὰ τῆτον βασιλείᾳ Γουσίνος ὁ γέρον ὁ θραξ χρόνους θ'
 αἶτος ἦτον ἄνδρας ζηλωτῆς εἰς θεὸν. ὁ εἰς τὴν εὐσεβείαν τῆς
 ὀρθοδοξου πίστεως. ἡ ἀπὸ δικὸς τῶν ἀρετικῶν. εὐσεβὴς πολλὰ καὶ
 ὀρθοδοξώτατος. ἦτον δὲ εἰς τὴν πολέμους δοκιμώτατος εἶχε καὶ
 γυναικῶν ὀνόματι λουπποκίαν τὴν ὁ ποίαν ἔσεφεν Αὐγύσαν. καὶ
 ἐκεῖ ὁ πῆ τὴν ἔσεφεν ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς ὁ λαὸς εὐφρῖαν.
 ὁμως εἶναι ὀνόματι εὐσεβίος εἶχε πολλὰ ἀγάπην μετὰ τῆ βασι
 λέως. καὶ ἦτον πολλὰ πλεσίος. καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν πλεσίότη
 τα ἦλθεν εἰς πτωχείαν. καὶ ἀποκρίσας ἦλθεν εἰς θάνατον καὶ ἐκα
 με δ' ἐθελῶν. ὁ ἔγραφεν ὅτι νὰ εἶναι κληρονόμος ὁ βασιλεὺς. τὰς
 δὲ τρεῖς θυγατέρας αὐτῆς αἱ ὁ ποῖαι ἦσαν μικραὶ νὰ ταῖς ἀναθρέ
 φει. καὶ νὰ ταῖς ὑπαυδρεύσει. καὶ ὅλα τὰ χρέη του νὰ τὰ δώσῃ. καὶ
 ἔκαμυτο ὁ βασιλεὺς. ὅσας δὲ ἐξέδωκεν ὁ ἀλιτήριος Ἀναστάσιος
 ὅλους τὴς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπανάλαβαν τὴν
 πατερίδατους πάλιν καὶ τὰ ὀσμήτια. καὶ τὰ ἀράγματα τοῖς. τὰς γ'.
 δὲ χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας τῆς Λαζίας ὁ βασιλεὺς ὀνόματι
 τζαθος ἐγίνει ἀπειθὴς τῆ βασιλείας Περσῶν Καραδὴ. διότι ἦτον
 εἰς τὴν ὑποταγὴν αὐτῆς καὶ τέλος αὐτῆς ἐδίδεν ἦγεν Χαρατζιον.
 ἦλθε ὁ τζαθος εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν εἰς τὸν βασιλεῖα Γεσί
 νον καὶ ἐφοροκλήσεν αὐτὸν. καὶ μεγάλως τὸν ἐδεδῆν νὰ τὸν κά
 μῃ χειριανόν. καὶ νὰ τὸν ὑφώσῃ βασιλεῖα τῶν Λαζῶν. καὶ ἐδέχθη
 τον μετὰ χαρᾶς μεγάλης καὶ ἐβαπτίσεν τον καὶ ὡς ἴοντε τον εἶχε
 καὶ τον ἐκήρυξε. καὶ γυναικᾶ Ρωμαίαν εὐχρυσάτη τῆ ἐδωκεν καὶ
 τὴν ἐπῆρεν εἰς τὴν Λαζίαν καὶ δῶρα πολλὰ τῆ ἐδωκεν. ἡμαθεν δὲ

τῆτο

τὸ Καβάδης ὁ Περσίας Βασιλεὺς. καὶ γράφει πρὸς Γουστίνον
 τὸν βασιλέα οὕτως. Φιλία καὶ ἀγάπη διεσκέτα ἀναιμίση-
 μας. καὶ ἰσὺ κάμνης ὡς ἰχθὺς. διότι ἐκείνους ὁ πῦρ εἶναι εἰς τὴν
 ὑποταγὴν καὶ ἐξουσίαν τῆς βασιλείας μου παθεῖ ποιεῖσαι. ὁ δὲ δε-
 σμα καὶ τοὺς ἀγκαλίζειται μεγάλως. ὁ δὲ βασιλεὺς γράφει με-
 ἀπακείβη λόγους, ὅτι ἐσκαδαλίδης καὶ ὁ τζάθος ἦλθεν εἰς ἡμᾶς
 ἔχον ναὺ λυτρωθῆ ἀπὸ τῆ μυσαροῦ ἐλλείψιμου. καὶ ἤν' ἀπὸ βῶν
 θυσιῶν καὶ τῆς πλάνης ἤν' δαιμόνων νὰ βαπτισθῇ νὰ γένει χειρ
 σταρὸς νὰ γινώσκει τὸν ἀλιδινὸν θεὸν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστὸν. ὁ ποῦ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον καὶ κάμνει τὸν κληρονό-
 μον τῆς βασιλείας ἡν' ἑβραίων. ὅμως ἡμεῖς τὸν ἐβαπτίσσαμεν καὶ
 ἀπέστειλα ἰχθυὸν εἰς τὸν τόπον του. ἀκούσαι δὲ βασιλεὺς ἐτα-
 ράβη. ὁ δὲ κατὰ πάλιν ἰχθὺς καὶ μάχη ἐγένετο ἀναιμίση αὐτῶν.
 ὁ δὲ βασιλεὺς Γουστίνος ἀπέστειλεν ὀρεσμὸν εἰς ὅλους τοὺς τόπους
 τῆς βασιλείας, ὅπως ἐκείνοι οἱ ἄνθρωποι ὁ πῦρ κάμνου ἀταξίας
 νὰ τὰς κόπῃσι τὰς κεφαλὰς. καὶ τὰ πράγματα τοὺς νὰ γίνονται
 ἀφεντικά. καὶ πολλὰς ἀτάκτους ἐφόνευσαν καὶ ἔκαμαν κατὰ τὸν
 ὀρεσμὸν τῆ βασιλείας καὶ ἔχον τὸ ἐταπεινώσθαι πολλὰ ὁ λαὸς ἡν'
 πόλεων, ὅτι πολλὰς ἀτοπίας καὶ κακὰ ἔκαμαν. τῷ δὲ ζ'. χρόνῳ
 τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐκαταποντίσθαι ἡ μεγαλοπόλις καὶ παρὲς βοή-
 τος ἔδρα ἀπὸ τὸ νερόν. διότι μέσα ἀπὸ τῆν μέσῃ τῆ καύρου ἔτρε-
 χε ποταμὸς ὁ ὁ ποῖος ἐλέγετο σκίρτης. καὶ τὸσόν ἐπληθύνειν ὁ πο-
 ταμὸς καὶ αὐξάνει τὸ νερόν. ὅτι ἐπλάκωσε τὸ καύρον ἐκείνο ὡσαύ-
 θάλασσαν, καὶ ἐκαταποντίσεν ὅλα τὰ ὁσμήτια καὶ τοὺς ἀνθρώ-
 πους. λέγουσι δὲ τῆτος ὁ καταποντισμὸς ἐγένετο ἀλλήλων μίαν φο-
 ρὰν. καὶ ὡσαύ ἐπαυσε ὁ θυμὸς τῆ νεροῦ καὶ ἐγένη γαλλύνη, ἦσαν
 εἰς τὸ σῶμα τοῦ ποταμοῦ μίαν πλάκα καὶ εἶχε γράμματα γλυ-
 πτὰ καὶ ἐλεγε αὕτως. σκίρτησι κακὰ σκίρτήματα σκίρτης. ἤν' ἡ
 θέλει πηδήσῃ κακὰ πηδήματα εἰς τοὺς ἐδουλην ὁ ποῦ τις ἐκα-
 ταποντίσῃ. καὶ αὐτὰ τῷ χρόνῳ ἐφαίνε μίαν γυναικα ἀπὸ τῆν κίλι-
 κίαν. καὶ ἦτον μεγάλη ὡσαύ ἐκείνοι. οἱ παλαιὸι γίγαντες. καὶ ἦτον
 ὑψηλοτέρη ἀπὸ τὸν ὑψηλοτάτον ἄνθρωπον ὁ ποῦ νὰ διεσκέτον
 εἰς τὸν κόσμον πῆχες μία καὶ πλατὺα πλάτα εἰς τὸ χορμὶ. καὶ ἐ-
 περπάτιεν ἀπὸ καύρον εἰς καύρον καὶ ἔπερπεν ἀπὸ πᾶσα ἀρχαί.

τις καὶ ἀνδρείας αὐτῇ ἐνίκησε καὶ ὑπόταξε πολλὰ ἔθνη καὶ ἐτα-
πεινώσε πᾶσαν ἀρχὴν καὶ ὀξυσίαν. ἀπὸ δὲ ταύτῃ πολλὰς δικαιο-
συμίας. ὅπου ἔκαμινεν νὰ ὀξυθῇ τοῦ μὲν μίαν. ἡ ὁποία ἐναι φοβε-
ρὰ κατὰ ἀλήθειαν. ἕνας στρατιώτης ἐπὶ τῇ διωστικῇ μιᾷ γυ-
ναικὸς πτωχῆς τὸ ὀρνίδι της. καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῶν πολλῶν πτωχείαν ὅ-
που εἶχεν, ἔδραμε λυπουμένη εἰς τὸν Βελισάριον. καὶ ἐγκαλεσάμενη
διωξείας ὅπου τῆς ἑκαμὲν ὁ στρατιώτης. ἀκούσας δὲ ὁ Βελισά-
ριος τὸ τοῦ ἐθυμώθη πολλὰ. καὶ ἐβόλησε καὶ ἤρε τοὺς
στρατιῶτας ὅπου ἔκαμινεν τῇ διωξείᾳ τῆς πτωχῆς. καὶ ἐπὶ τῇ ἀμα-
τὸν ἐφορκίσεν. ἡμερὸς δὲ ἦτον πλῆθος καὶ συγκρατα βασιλὸς καὶ
οἱ λόγιοι καὶ ἡ καρδιαὶ ἦσαν μετὰ τῇ μέλει. αἰὲν ἦτον καὶ
πολλὰ δίκαιοι καὶ ἐπαίδευσεν τοὺς κακοὺς διὰ σαφρονισμὸν τῇ
ἐπιλόγι. καὶ εἰς τὰς κρίσεις αὐτῇ μὴτε ὑπερήφανοι ἔβλεπε. μὴ
τε χήραν. μὴτε πτωχόν. νὰ ἀδικήσῃ τινα νὰ τοὺς δώσῃ δικαίον.
αἰὲν τῇ καθεὸς ἐδίδοι τὸ δίκαιον. καὶ ὀξυδίον τοῦ ἐδίδοι καὶ ἐβοήθη
τοὺς ὀρφανοὺς. καὶ πτωχοὺς. καὶ ἀπ' οὗ ἐφορκίσθη ὁ στρατιώτης διὰ
τὸ ὀρνίδι. ἔλαβε φόβον μέγαν καὶ τρόμον τὸ φευσάτον. καὶ ἐν ἡσυχίᾳ
πνὺς κακοποιοὶ ἐταπεινώθησαν καὶ ἔγιναν καλοὶ. εἶχε δὲ ὁ Βελι-
σάριος πᾶσαν ἀγγελίαν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῇ ὅπου εἰς ὅποιον τόπον ἦθε-
λαν περὶ εἶσεν νὰ τενησμέν. ἐκεῖ παρὸντος ἐγενῆται καὶ φούρκα.
καὶ ἐδραμε λυθῆσαν νὰ αὐτῇ γίνετα καμία ἀδικία. ἡ ἀρταγὴ εἰς τοὺς
λαοὺς. ἡ εἰς τὰ ὁσαῦντία τῇ ἀνθρώπων. ὁ ἑλπίοντες τῇ ἀφῆκεν
καὶ ἐδόξαζον μέγαν τοῦ Βελισαρίου. παρέλαβε δὲ χώρας διωσ-
τὰς καὶ κἀσρη πλουσιώτατα μετὰ λαοῦ πολλοῦ καὶ ἀναριθμήτου.
καὶ τῇ περιένηκεν πόλιν τῇ καρχηδονίων. καὶ οὐχὶ μετὰ πολέμου
ἐλαμβάνεν αὐτὰ. αἰὲν ἀπὸ τῆς μεγάλης φήμης καὶ ἀνδρείας αὐτῇ.
διότι εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὡς περιέβροντῇ ἐδίδοι δραμὴν ἡ ἀνδρεία καὶ
ἡ ἀξία. καὶ ὅπου ἀνῆλθεν ὑπὸ τῇ πολέμῳ ὀξυβαναν ἔβλε-
πε καὶ οἱ αὐθένται οἱ ἀρχόντες καὶ ὁ λαὸς καὶ ἐπερσκιώ. ἡ αὐτὴν. τὰ
παλάτια δὲ τῇ γελίμερος ὅπου ἦν ἐκεῖ. ταὶ ὅπου εἶχον βίον
πολυὺ χρυσάφι καὶ ἀσήμι. ὅλα τὰ ἐμείρασε τῇ στρατιῇ. με-
τὰ αὐτῇ γὰρ τῇ γελίμερος πολλοὺς πολέμους διωστικῇ ἑκαμὲν.
ὅτι ἀπὸ τοῦ πολὺ αἶμα ὅπου εἶχε τῇ ἐχθρῶν ἔβλεπεν ἡ γῆ ἐκείνη.
καὶ ἀπεισομάθησαν τὰ ἄρματα τῇ Ῥωμαίων ἀπὸ τὸν πόλεμον. καὶ
τῇ

τὴν καταδίκην ὁ ποῦ ἔκαμαν εἰς τοὺς βαρβάρους ἢ γὰρ ἐσχεπά-
 δη ἀπὸ τὰ σώματα αὐτῶν. καὶ τὸν Γελίμερ καὶ τὴν θυγατέρα
 ἔπαυσε ζῶντας καὶ ἑκατέτους δούλους. καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγά-
 λη εἰς τὸν βελισάριον καὶ εἰς τὸ φρουράτου διὰ τὴν νίκην ὁ ποῦ
 ἔκαμαν. ὁ δὲ βελισάριος ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν φέρον
 ἀχμαίλωτον εἰς τὸν βασιλέα αὐτὸν τὸν Γελίμερ μετὰ πλεῖς καὶ με-
 τὰ πολλῶν ἀρχόντων τῆς Γελίμερ. τοὺς ὁ ποῖους ἤφερε καὶ ἐπαρ-
 ῖρησας εἰς τοῖς ποδρόμιον. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ἡ συγκλητὸς ἐδέχ-
 θησαν τὸν βελισάριον μετὰ τιμῆς καὶ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ὁ βασι-
 λεὺς θέλων νὰ ὑποδώσῃ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀμφοτέρωθεν τὸν
 βελισάριον. ἔταν ἤθελεν νὰ ἔμνη ὁ βελισάριος εἰς τὴν πολιν ὡ-
 ρεῖσθαι ἐς ὅλιστα τὰ ὀσσηνιάτων ὡς τὰ ἐργασίαι ὡς τὰς στρατῶν
 οἱ πολῖται καὶ ἐλαμφοφόρεσαν. καὶ ὡσαν ἔρχετο ὁ βελισάριος εἰς
 τὸν βασιλέα, εἶχε καὶ γελίμερ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀρχοντας αὐ-
 τῶν δὲ μέρους ἐκωρόθεν. καὶ ὡσαν ἦλθεν ὁ βελισάριος καὶ ἐ-
 παροσκύησεν τὸν βασιλέα, ἐφόρεσεν αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν στέ-
 φανον πολυτίμον, καὶ ὥρεσε καὶ ἔκαμαν καὶ νέαν χαρὰν. ἦγον
 μονέδα χρυσῆ καὶ ἀργυρῇ, καὶ χαλκῇ, καὶ σιδηρᾷ. ὡς τὸ ἓνα μέρος
 τῆς χαρᾶς ἐκείνων τῶν φλορίων, καὶ τῶν ὀπιζόντων ἔκαμαν τὸν
 βασιλέα. καὶ ἡ ὀπιζομένη αὐτῶν ἐλεγε. Ἰουστινιανὸς ἐν Χερσὶ τῶν
 θεῶν βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων. τοῦ δὲ ἄλλο μέρος ἔκαμν
 τὸν βελισάριον ἀρματωμένον, καὶ ἡ ὀπιζομένη αὐτῶν ἐλεγε. βελισά-
 ρις ἡ δόξα ἦν Ῥωμαίων. περάσαντας δὲ ὀλίγους καμὸς ἔλαβαν
 οἱ Γότθοι τὴν πόλιν βυτίραν Ῥώμην καὶ μαθὼν τὸ ὁ βασιλεὺς,
 ἔστειλε τὸν βελισάριον, καὶ ἐπολέμισεν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐνίκησε. καὶ
 ἔπαυσε τὸν ῥίγα ζῶντα ὁ ὁ ποῖος ἦτον μέγας καὶ θαυμαστός εἰς τὴν
 ἀνδρείαν καὶ εἰς τοὺς πόλεμον. καὶ ἔβαλεν τὸν εἰς τὰ χεῖρα καὶ ποδάρια
 τὰ σίδηρα. καὶ τὴν Ῥώμην ἐλαβέρωσεν ἀπ' αὐτῶν. τὸν δὲ βασιλέα
 Ἰουστινιανὸν ἔσασεν ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ ἀκούσατε τὴν ὑπερθεσίαν.
 ὁ βασιλεὺς ὥρεσε καὶ ἐγένετο ἵπποδρόμιον ὡς ἐσπαζθῇ ὁ λαὸς ἔλας.
 καὶ ἔκαμαν χαρὰς πολλὰς καὶ ἀφ' ὧν παυνιδίων. καὶ οὐκ εἰς
 τὰς χαρὰς ἔκαμν ὁ λαὸς τῶν καὶ ὀπιζέμεν κατὰ τὴν βασιλείαν
 νὰ τὸν φονάσων νὰ κάμουν βασιλέα ἔταν ἀπὸ τῶν ἀρχόντων πα-
 τέρικον συγχυτὴν ἀνάστασιν τῆς βασιλείας τὸν ὁ ποῖον τὸν ἀφ' ἡμῶν.

σαν βασιλεία. ὁ βελισάριος δὲ εὐρέθη εἰς τὸ ὁσπῆπον αὐτῶν
 θῶν τῆτο ἐν τῇ αἵμα ἑδραμῶν εἰς τὸ ἵπποδρόμιον. ὁ δὲ ὄρων
 ἠγχεωμένον ὡς περ θηρία ἄγχεα κατὰ τῆ βασιλείας, ἐκ
 ἐσέβηεις τὸ μέσον ὡς λίων θρασυκαρδίας. ὁ ἐκατέσφαξε
 καὶ ἐκατεδιόξε. καὶ τῆτοι ὡς ἴδαν τὸν βελισάριον ἐροβήθη
 λαί, καὶ ἐφυγαν καὶ διεσκορπίσθησαν. καὶ ἐλυτρώθη ὁ βασις
 ἀπὸ τὸν θάνατον. τῆτοι ἦτον τὸ πλεον ἐπαινεπότερον τῆ βε
 ἀπὸ ὅλαις ταῖς νίκαις ὁ ποῦ ἑκαμῶν. ὁ παρὰ πάντων δὲ
 καὶ μεγάλως ἐπαινέθη. ὅμως ὁ ἐχθρὸς τῆ καλοῦ καὶ τῆ
 θῶν ὁ δὲ βολος. ἔβαλε πικρὸν φθόνον εἰς μερικῶν ἀνθρώπων
 διὰς. καὶ ἐφθόνησαν τὸν καὶ ἐσυκοφάνησαν. καὶ ἐπαρέδ
 τῆ βασιλείας. καὶ ἐγύνωνσεν αὐτὸν ἀπὸ πάσης τιμῆς. καὶ
 παραγμάτων αὐτῆς. καὶ ἑκαμῶν αὐτὸν ὡς αἰχμαλώτων. κα
 εἰς μεγάλην ταλαιπωρίαν καὶ πτωχίαν ὁ ποῦ τὸν ἐτύφλα
 κως. καὶ τόσον τὸν ἐκατέκτισεν ὁ τροχὸς τῆ χροῦς, ὅτι ἐκρ
 τὸ χέρι του ξύλινον καυχή καὶ ἐζήτα ἐλεημοσυμίην. καὶ ἐ
 νὰ χορτάσῃ φωμί. καὶ ἐκεί ὁ ποῦ ἐκατέζετον γυμνὸς κα
 πωρος ἐλεγε, δοτε τῆ βελισαρίου ἐλεημοσυμίην, τὸν ὁ π
 νος ἐταπεινώσε. καὶ οὕτως ἀπέθανεν ἐν πτωχείᾳ καὶ ταλα
 τῆ δὲ ἰε. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ὁ Δαβὶδ ὁ τῆ αἵ
 σιλοῦς βουλόμενος νὰ πολεμίσει μετὰ Δαμιανοῦ τῆ με
 τῆ ἔβραίων, εἶχε τὸ ἀπέκτεινεν ὁ αὐτὸς Δαμιανὸς πολλὰ
 νους παραγματούτας. καὶ ἐδείθη τῆ θεοῦ ὅτι νὰ τῆ β
 νίκησῃ τὸν Δαμιανὸν καὶ νὰ γένει χερσιστὸς. καὶ πολέμοι
 νου τῆ τῆ θεοῦ συνεργία, ἐνίκησεν τοὺς ἔβραους καὶ ἐπ
 παύον τὸν Δαμιανὸν τὸν βασιλέα, καὶ τὸ κάστρον αὐτῆς
 σιλειον ἔλαβε καὶ δὲ χαλάρησεν τῆ θεοῦ. τότε ὡς ἐνίκησ
 πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν νὰ τὸν πέμψῃ ἐπισκόπ
 ρεικούς. καὶ οὕτως ἀπέστειλε. καὶ ἐπίστυσεν αὐτὸς καὶ ὁ
 αὐτῆς καὶ ἐβαπτίσθησαν καὶ ἐγίναν χριστιανοὶ. οὐσεβεί
 δοξοί. τῆ δὲ ἰε'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐπληρ
 χαλκινὴ κολῶνα ἡ λεγομένη τῆ Αὐγυστίωνος. καὶ ἤφερ
 λην τῆ Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆ ἔβραων ἀπάων. Καβα
 ἐκράτηεν εἰς τὸ Ζερβὸν χεῖρ μῆλην εὐρογυλὸν, σημεῖο

Ἐμαρ
ὦν λαὸν
ἰδοὺ καὶ
πολλὰς
ταὶ πολ
ιστοῦς
λισαίον
φινίδην
ἦν ἀγα
πων καρ
δωκαίον
ἀπὸ τῆς
αἰῶνι
ὡσαν ἀδ
ράπην εἰς
ἐκπαύμε
ταλαί
ποῖον ὀφθ
μωρία.
ἐμὶ τῆς βα
σιλείας
ἐς χρεῖαν
ὀρθήσῃ τὰ
γυρομέ
παστε ζον
καὶ τὸ βα
νὲν ἐπεμψε
καὶ κλη
ρος ὁ τόπος
καὶ ὀρθά
σῃ καὶ ἡ
τῶν σῆ
αἰρῶν καὶ
ὅπως ὡς
ὅλων

ὅλων τῶν οἰκουμένων. καὶ εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τῶν εἰχὲς συκωμῆ
νῶν ἀπαύω. ἡ ὁ ποῖα ἔδειχεν. ὅπως οὖν Πέρσαι καὶ ἑλ
γε. σαθῆται καὶ μηδ' ὅπως ἔλθοιτε εἰς τὸν τόπον τῆς Ρωμαίων. καὶ
ὅλον τὸ χάλκωμα ὁ πῆν ἦν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἦτον ὡσαν κεραμί
δε χρυσὸν μύρα καὶ ἐσκέπαζε τὴν ἐμπασίαν τῆς παλαίου τῆ με
γάλου βασιλείας Κωνσταντίνου. ἡ ὁ ποῖα κολόνα λέγεται καὶ ὡς
τῶν σήμερον χαλκή. καὶ τούτη εἶναι ὁ ποῦ ὀνομάζεται τῆς Αὔγου
στίνου. πρὸ δὲ 17. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐφαίνετο χαλκ
κίας ὀνόματι ἀνδρείας, καὶ εἶχεν ἑνα σκυλίσαντον, τυφλόν. καὶ ἔκα
μνε μὲν αὐτὸ τὸ σκυλὶ μεγάλα θαύματα. τὰ ὁ ποῖα νὰ ἠκούσθε
καὶ τὰ θαυμάσια. ὅπως ἦσαν αὐτὸς ὁ ἀνδρείας καὶ ἔσκειν εἰς ἕνα τό
πον. καὶ ἠκούεν ὁ λαὸς τὰ θαύματα τὰ ὡραία ὅπως ἔκαμνε, ἐ
συνάζουτο νὰ βλέπωσι. καὶ ὡσαν ἦσαν συναχθῇ ὁ λαὸς, κρυ
φῶς ἀπὸ τοῦ σκυλὶ τῆς ἡφέναν. αἱ ἀνθρώποι τὰ δακτυλίδας τοὺς
ἄλλους χρυσόν. ἄλλον ἀργυρόν, ἄλλον σιδηρόν. καὶ τὰ ἔβαναι κα
τὰ γῆς καὶ τὰ ἐσκέπαζαν μὲν χρώματα. καὶ ἔλεγε ὁ ἀνδρείας τῆς σκυ
λίου. φέρε τὴν ὀδίνου τὸ χρυσόν δακτυλίδι καὶ ὅπως ἦν μίσα ἀπὸ
τὸ χῶμα ὁ ποῦ ἦτον σκέπασμένον καὶ τὸ δὲ γὰρ καὶ τὸ ἐδιδόν εἰς τὸ
χεῖρτον. καὶ πάλιν τῆς ἔλεγε, φέρε μου τὴν ὀδίνου τὸ δακτυλίδι τὸ
ἀργυρόν. οὕτως ἔτρεχε καὶ ἡφέναν αὐτὸ μίσα ἀπὸ τῶν χρωμάτων.
καὶ πάλιν ομοίως ἔλεγε, φέρε μου τὴν ὀδίνου τὸ δακτυλίδι καὶ ἔτρε
χε καὶ ἡφέναν καὶ τῆς ἄλλου τὸ ἄλλον, ἡγούει τῆς καθεαυτοῦ τὸ ἐδι
κόντου. καὶ βλέποντες ὁ λαὸς ταῦτα, ἐθαύμαζον μέγαν. καὶ
οὐκ ἰμόνον τὰ ἔκαμνε, αἰμὴ καὶ φλωρία πολλῶν βασιλείων ἐσκέ
παζε μὲν τὸ χῶμα. ὅτε ἔλεγε τῆς σκυλίου, φέρε μου τὴν ὀδίνου βα
σιλείας τὸ φλωρί, καὶ ἡφέναν. καὶ οὕτως ἦν ἐπιλοπίων βασι
λείων καθεαυτοῦ κατ' ὄνομα. καὶ νὰ ἀκούσθε καὶ ἄλλον θαυμασώτε
ρον. ἐπεὶ ὁ πῆν ἔσκετον ὁ πολὺς λαὸς ἀνδρες, γυναικες, παιδία.
ὁ ποῦ ἐβλεπαν τὰ ταῦτα θαύματα, ἔλεγε ὁ αὐτὸς ἀνδρείας τῆς
σκυλίου. ποῖα ἦν γυναικῶν εἶναι ἐγκαστωμένη. καὶ ἀληθῶς
ἔδειχεν καθε μίαν. καὶ πάλιν τῆς ἔλεγε, δείξαί μοι ποῖα εἶναι κα
λὴ καὶ ποῖα κακὴ. καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἔδειχεν ταῖς καλαῖς καὶ
ταῖς πόρναις. καὶ τὰς μοιχαλίδας. καὶ πάλιν τῆς ἔλεγε. δεί
ξαί μοι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ποῖος εἶναι ἐναρετός, καὶ ποῖος εἶναι ἐλεή
μων.

μων . καὶ ποῖος εἶναι ἀκριβὸς . καὶ ποῖος εἶναι ταπεινός , καὶ
 ποῖος εἶναι κενόδοξος . καὶ ποῖος εἶναι πόρνος καὶ ποῖος εἶναι μοι-
 χός . καὶ ἔδειχεν ἀληθῶς ἕνα καὶ ἕνα , τόσον τοὺς καλοὺς ὡς αὐ-
 τοὺς κακοὺς . καὶ ὅλοι πάλιν ἔδειχτο ἡ διαμάχῃ πειρασ-
 τέρως εἰς τὸ πλῆθος . καὶ ἄλλα ὁ ποῦ ἔδειχεν τὸ σκυλί πλὴν ἁ-
 γίου διὲν τὸ τὸ σκυλί ὅτι εἶχε ἔξω βόλον μέσα του . καὶ αὐτὸ ἔδει-
 χε τὸν δυνάμειν ἔδειχεν αὐτὰ ὅλα ὁ ποῦ ἀκούσετε . καὶ ἔκρινεν
 καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα . τὰ δὲ ἰή . χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας
 δὲ γῆκε ἡ θάλασσα ἐξω εἰς πλὴν θράκη . μίλια τέσσαρα καὶ ἑ-
 σπέντασεν αὐτὴν εἰς πλὴν Διονυσίου πόλιν . ὧς τὸ ἀφροδίτην
 ἐπὶ τῇ γῆκε πολλοὶ ἄνθρωποι . καὶ πάλιν τὸ θεοῦ τὰ φροσάγ-
 ματι ἦλθεν ἡ θάλασσα εἰς τὸν τοπον τῆς . τὰ δὲ ἰθ' . χρόνῳ τῆς αὐ-
 τῆς βασιλείας . ἔλειψεν αὐτὴν καὶ κρασί ἀπὸ τῶν πόλιν . καὶ ἔγινε πο-
 λὺς χειμὼν . καὶ μετὰ τὸ αὐτοῦ τὸ πᾶσχα ἦρσεν μετὰ θεοῖς . ὧς ἔκα-
 μιν ὁ λαὸς ἀποκρίαν Φύραρεν δ' . ὁ δὲ βασιλεὺς ὤρεσεν ὅτι τῶν
 ἁλίων ἐβδουμάδα ὅσα πρὸς ὅπου τὰ δ' . τὸ Φύραρεν δὲ πύλη-
 σεν κρείας οἱ κρεῖν πᾶσι . ὅτι φῶν δὲν εἰσεσκετον καὶ ἡ πῆρε ἡ φε-
 ραν τὰ κρέη καὶ τὰ ἔκοψαν . ἀμὴ κατεῖς δὲν ἀγόρασε . διότι δὲν ἔ-
 τραγαν . καὶ τὸ πᾶσχα ἔγινε καθὼς ὤρεσεν ὁ βασιλεὺς . τὰ δὲ κ'
 χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπὸ θανάτου ἡ βασιλίσσα Θεοδώρα δὲ
 σεβῶς . τὰ δὲ κβ' . χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔγιναν ὑπερ φύσιν
 βρονταὶ καὶ ἀστραταί . καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ὁ ποῦ ἐκείνου
 ταν ἔταθαν βλαβῶν . τὰ δὲ κγ' . χρόνους ἦλθεν ἀποκρισιάρχος
 ἀπὸ τῶν ἱερῶν εἰς πλὴν Κωνσταντινουπόλιν ὁ ὁ ποῖος ἤφερεν ἕνα
 ἐλέφαντα μεθ' αὐτῶν . καὶ τῶν νύκταν ἡμεῖς ὁ ποῦ ἦτον δεινός ὁ ἐλέ-
 φας εἰς τὸν σῶλον , ἔκοψε ταῖς ἁλυσες καὶ δὲ γῆκε ἐξω καὶ ἐφό-
 νισε πολλοὺς ἀνθρώπους , καὶ ἄλλους ἐλάβωσε . καὶ τὰ αὐτῶν
 χρόνῳ Μὲν ἰούλιῳ ἐσημάχθη ὁ λαὸς καὶ ἔγινε πέντα ἔβ' ἀλό-
 γων . καὶ ἐμύλωσαν ἀνέμους καὶ πολλὰ ἐσφάρισαν καὶ ἀ-
 πένθαναν . καὶ ὁ αὐτὸς καὶ ἐργασίαι πολλὰ διηρπάγησαν . τὰ
 δὲ κδ' . χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐν τῇ πόλει τῆς βοτρουεῖς ἦσαν
 ἕνα βενὸν πηλοῖον τῆς θαλάσσης ὧς ἔκαμε μέγαν λιμῶνα . ὧς ἔμπε-
 ναν μεγάλα καὶ μικρά Καράβια ὁ πᾶς φορτωτέρα δὲν εἶχαν πέντα
 σαθῆν . ὧς ἔγινεν ἐκ θεοῦ ὅτι ἐκόπη τὸ βυθὶ καὶ ἔπεσε μέσα εἰς τὴν θά-
 λασσαν

λασαν. Ἐκαστε λιμένα ἐφυγε δὲ ἡ θάλασσα εἰς τὸ πέλαιος καὶ
 λιμένα. Ἐπάλιν ἦλθεν εἰς τὸν τόπον τῆς. τῷ δὲ καὶ χρόνῳ τῆς αὐτῆς
 βασιλείας. ἐγένετο ἡ ἀγία καὶ αἰκουμένη καὶ αἰμόδος εἰς τὴν Κων-
 σταντινούπολιν. ἀπέρρασαι δὲ ἀπὸ τῆς παλαιᾶς συνοδοῦ χρόνοι
 ρβ'. καὶ ἐσυνεχθῆσαι πατέρες ρξ'. κατὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. ὁ
 ποῖος ἐλαχὺ ὅτι εἶναι τέλος τῆς κολαίας, καὶ ἀντιτάσσεται αὐτὸν
 καὶ τοὺς ὁμοφράτας αὐτῆς. τῷ δὲ καὶ ε'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας
 εἶναι πλούσιος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνδρὶς πτωχὸς καὶ ἡλ-
 θεν εἰς Θανάτον, καὶ ἐδεδῆκε τῷ Θεῷ, καὶ ἔδωκε τῷ πτωχῶν
 χρυσίου λίτρες λ'. καὶ ἐχαρίσθη ὁ Θεὸς τῷ ζωῶν καὶ ὡς ἔλαβε
 τῷ ὑγίαν. ἀπὸ σωματικῆς τῆς δὲ βόλου ἐκτενέοντα πολλὰ δὲ
 τὸ χρυσίον ὁ ποῦ ἔδωκε τῷ πτωχῶν. εἶχε δὲ πολλὰ ἀγαθὰ καὶ
 πληροφροῦν ἀληθινῶς εἰς ἕνα πλούσιον ἀνδραποῦ. Θεοσεβῆ.
 καὶ ὑπῆγε καὶ ἡριτο καὶ λέγεται. μετὰ λύπης μεγάλης περὶ τῆς
 χρυσίου ὁ ποῦ ἔδωκε τῷ πτωχῶν. τῆτος δὲ ὁ δὲ λαβὼς ἀνδρας ὡς
 ἠκούσεν οὕτως ἀπεκρίθη καὶ λέγεται, ὦ ἀδελφε, μεν βέλεις
 τοιοῦτον κακὸν λογισμὸν εἰς τὸ ἀγαθὸν ὁ ποῦ ἔκαμες καὶ λυπή-
 σεις τὸν Θεόν ὁ ποῦ ἔκαμε ἔλαος καὶ ἀνέστησε ἀπὸ τὸν θάνατον
 δὲ τῷ ἐλεημοσύνη σου. καὶ δέλετου στείλει θάνατον ἀφηνειον
 νὰ ἀπο θάνης αἰκτανότος καὶ δέλεος κολασθῇ. καὶ τῆτος τελείως
 τοὺς λόγους τούτου. δὲν τοὺς ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν τὸν μόνον δὲ τὸ
 χρυσίον ὁ ποῦ ἔδωκεν ἔβωα καὶ ἐλυπείτο. τότε ὡς εἶδε τῆτος ὁ πα-
 ταγασθὸς Γουστίνος ἐκείνος ὁ φίλος τῆς ἀληθινῆς ἐλεημοσύνης εἶπεν-
 του, ἐπειδὴ λυπῆσαι καὶ ἀδελφοὶς πόσον δὲ τῷ ἐλεημοσύνη
 σου ὁ πᾶς ἔκαμες. ἔλθ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐμφορῶν τῆς εἰκόνας
 τῆς Χρυστοῦ. Ἐπεὶ δὲν εἶμαι ἐγὼ κρείττονος πᾶς ἔκαμα τῷ ἐλεημο-
 σύνη σου ἐκένει. μόνον εἶπε δὲ τελευτᾷ ὅτι τῆτος εἶναι. καὶ ἐγὼ ἐκεί-
 τῆς ὥρας νὰ σὺ δώσω τὰς λ'. λίτρες τὸ χρυσάφι. ὁ δὲ παλαιῶτος
 ἐκείνος πειχρῶς ἔλαβε τὸν λόγον, καὶ ἀπῆλθεν ὁμοῦ εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν. καὶ ὁ δὲ λαμπρὸς τῆτος ὁ ἐκείνος ἀνδρας ἔβασα εἰς
 τὸ χεῖμα τὸ χρυσίον. καὶ ἔσπευσαν ὁμοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 ἐμφορῶν τῆς ἀγίας εἰκόνας τῆς κυρίου κατὰ γῆς ἔβαλεν ὁ δὲ
 εἰς ἀνθρώπος ἐκείνος τὸ χρυσίον καὶ ὡς τὸ εἶδεν ἐκείνος ὁ παλαι-
 ῶτος ἐχαρί πολλὰ. καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀγίαν εἰκόνα τῆς κυρίου.

ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι κύριε ὁ ποῦ ἕκαμα τὴν ἐλεημοσύνην δ' ἄνο-
μάσου μόνον τῆτος εἶναι. καὶ ἄπλωσε καὶ ἐπύρε τὸ χρυσίον ἀπὸ
τῆς εἰκόνα, καὶ ὡς ἦλθε νὰ δ' ὕγει τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ
ἐπέσε καὶ ἀπέθαναν οἱ δὲ κληρικοί ἐν τῇ αἰα καὶ ὁ λαὸς ὁ ποῦ
δύρεθσαν ἐκεῖ ὡς εἶδαν τὸ θαῦμα τῆτο ὁ λαὸς ἐξεπλάγησαν καὶ
ἐδοξασαν τὸν θεὸν τότε εἶπαν τὸν δὲ λογημὸν ἐκείνον ἀνθρώπον
ὅπως νὰ παρῇ τὸ χρυσίον ὁ ποῦ ἔδωκε. καὶ δὲν ἠθέλησε, μόνον
εἶπε ὁ θεὸς δὲν γιλάται. καὶ οὕτως ἐμείρασε τὸ χρυσίον ἐκείνο
τῶν πτωχῶν. καὶ δ' ἔχῃ τῆς καλῆς αὐτῆς ποταμίσσεως καὶ ἐλεημοσύνης
ἐγένετο κληρονόμος τῆς βασιλείας τῶν ἑβραίων. καὶ ὁ ταλαπαρὸς
ἐκείνος ὑπερήθη τὴν παροῦσαν. καὶ τὴν μέλλουσαν, καὶ
κληρονόμος τῆς αἰωνίου πυρὸς ἐγένετο. τὰ δὲ κ' ζ'. χρόνῳ τῆς αὐ-
τῆς βασιλείας ἐγέννη σεισμὸς μέγας, καὶ πολλαὶ ἐκκλησίαι καὶ
ὅσῃ ἦπα καὶ τείχη τῆς χρυσεῖς πόρτας. καὶ ἡ διεξία χεῖρα τοῦ ἀν-
δριαντοῦ ἐπέσε. καὶ πολλοὶ ἀνθρώποι ἀπέθαναν. τῆτος ὁ σεισμὸς
ἐγέννη εἰς ὅλῳ τῇ οἰκουμένῃ καὶ ἐγέννη φθορὰ πολλή. καὶ εἰς τὴν
Ἀραβίαν καὶ Παλαιστίνῃ καὶ Μεσοποταμίαν καὶ Ἀντοχείαν, ἠφα-
νίσθησαν κάσρη καὶ χῶραι πολλαί, καὶ πολλοὶ ἀνθρώποι καὶ
ἄλογα. καὶ ἡ θάλασσα ἔδραμν ἐξω μίλια δύο καὶ πολλὰ Κα-
ράβια ἐπνίγησαν. καὶ ἐκράτην ὁ σεισμὸς ἡμέρας ἑ. τὰ δὲ κ' θ'.
χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας εἰς τὴν Καμαρέαν τῆς Παλαιστίνης
οἱ Σαμαρείται καὶ οἱ ἑβραῖοι ἰσχυφώνησαν κατὰ τῶν χειριστῶν καὶ
πολλοὺς ἐσφαξαν. καὶ τὰ Ρ' οὐχα αὐτῶν ἔλαβαν. καὶ ὡς τὸ ἦκου-
σαν ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν ἕναν Ἀξίον Ἀνδρὰ ὀνόματι ἀδάμασ-
τα. καὶ ἄλλους ἀπεκεφάλισεν, ἄλλους ἐξόρισεν, ἄλλους ἐφοῦρ-
κισε. καὶ τέλο ὅλους τοὺς ἐξολοθρεύσε. καὶ τὰ λ' α'. χρόνῳ τῆς αὐ-
τῆς βασιλείας ἐγέννη πάλιν σεισμοὶ φοβεροὶ ὥστε ἐπέσαν τὰ δύο
σεῖχη τῆς πόλεως τὰ τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως. καὶ πολλαὶ ἐκ-
κλησίαι καὶ ὅσῃ ἦτα ἐπέσαν ἕως ἐδάφους. καὶ τὰ πορᾶς. καὶ τὸ
Ρ' ἡγίον, ὥστε πλεον δὲν τὰ ἐγνώριζαν ἀπὸ τοῦ ἀφανισμοῦ, καὶ τῆ-
τος ὁ σεισμὸς ἐγέννη εἰς ἄλλους τόπους πόσος μέγας ὅτι οὐδὲνας
ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων ἐθυμῆθη ποτὲ τὸν φο-
βερὸν ἐκείνον σεισμὸν. ἡ γῆ ἐσειστον ἡμέρας ἑ. νύκτα καὶ ἡμέρα.
καὶ βλέπων οὕτως ὁ βασιλεὺς ἰλυπεῖτο μεγάλως καὶ εἰς τὴν
ἐορτῇ

ἐκ τῆς Χερσὼν γένων καὶ ἀγίων Θεοφανίων ὑπὸ τῆς εἰς τὴν
 μεγάλην ἐκκλησίαν χωρὶς σέμμα βασιλικόν. καὶ ἐκεῖνα ὁ ποῦ
 ἐξοδίασαι ὑπὸ τῆς βασιλείας εἰς τῆς χαράς ὁ ποῦ ἐκαμναι τῆς
 δωδεκαμύρων, ἀπὸ τῆς λύτῃ δὲν τὰ ἐκαμναι, μόνον ἐκείνῃ
 τῇ ἐξοδὸν ὁ ποῦ ἐμελλεν ἐξοδεῖσθαι τῇ ἐδωκε τῇ πτωχῶν, τὸν
 δὲ Φόδρουάριον μὲν εἰς τῇ Κωνσταντινούπολιν, ἔγινε θανατι-
 κὴν πολὺ καὶ μέγα. καὶ τὸ πλεονάζον οἱ νέοι ἀπέθνησκον. καὶ
 τόσους λαὸς ἀπόθαιεν, ὅτι ἀφῆκαν τοὺς ἀτάφους ἡμέρας τρεῖς ὁ πᾶς
 δὲν ἔσωναι τὰ κραββάτια τῇ ἐκκλησιῶν καὶ τῇ Μοναστηρίων νὰ
 τῆς εὐχαρίστω. καὶ ὡσανύδην ὁ βασιλεὺς οὕτως, ὥρισε καὶ ἐκα-
 μαν χίλια Κραββάτια. καὶ πάλιν δὲν ἔσωναν νὰ τῆς εὐχαρίστω.
 τότε πάλιν ὥρισε καὶ ἠντρέψαν ἀμάξια καὶ μύρια ἀλογα, καὶ
 ἔπυρναν τῆς δοποθαιμύρες. καὶ οἱ ζωντανὸι δὲν ἔσωναν νὰ θάπην
 τοὺς ἀπὸ θαιμύρους, μόνον τοὺς ἀφῆκαν ἀπὸ ἐξ ἡμέρας ἀτάφους.
 καὶ ἄλλους ἐρικταν εἰς τὸν ἀγνιστὸν, καὶ ἐβρώμισεν ὁ κόσμος. καὶ
 ἦτον μεγάλη καταδίχη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐχὶ μόνον μὲ Κραβ-
 βάτια καὶ μὲ ἀμάξια εὐχρυν τῆς δοποθαιμύρους. ἀμὴ καὶ μὲ πε-
 ράματα, καὶ ὅλα ἐγέμιζαν. καὶ πάλιν ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐμδμαν ἀν-
 θρωποεισφατοι. ἐκράτισε δὲ τούτῃ ἡ θεῖκή ἐργὴ μὲναι β'. τὸν
 Γούλιον, καὶ τὸν Αὐγούσον ἔγιναν δὲ τότε καὶ πολλὰ ἀσραπαὶ καὶ
 βρονταὶ ὅτι πολλοὶ ἀνθρώποι ἀπόθαιαν. τῷ δὲ λ α'. χρόνῳ τῆς
 αὐτῆς βασιλείας, πάλιν ἐγένετο δεύτερον θανατικόν, οὐχὶ ὀλιγώ-
 τερον ἐπὶ τῇ παρώτῃ, καὶ ἐκράτει μὲναι δ'. τῷ δὲ λ δ' χρόνῳ
 τῆς αὐτῆς βασιλείας, ἡ κοῦετη καὶ ἐκρηύχθη εἰς ὅλῃ τῇ πόλιν
 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀποθαιε. διότι τὸν ἐπὶ τὸ κεφάλι, τόσον ὅτι δὲν
 ἐδυνάστον νὰ ἰδεῖ κανέναν ἀνθρώπον ἀπὸ τὸν περὶ τὸν πόνον τῆς κεφαλῆς.
 καὶ ἔγινε μεγάλη παραχὴ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀρπαγὴ εἰς τὰ
 ἔργα ἡμεῖς, καὶ εἰς τὰ μαγυτεῖα. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη
 πολλὰ καὶ ἔδωκε νὰ παύσῃ τὴν παραχὴν τῆς λαοῦ, ὥρισε τὸν ἔπαρ-
 χον καὶ ἀνέβη εἰς τὴν πόλιν φωτίας μεγάλας λαμπάδες, λέγον-
 τας πᾶς υἱέαν ὁ βασιλεὺς. ὁ δὲ λαὸς ἰδὼν τὸ ἔπαυσαν ἀπὸ
 τῆς παραχῆς καὶ ἀρπαγῆς καὶ εἰρλύνυσαν. τῷ δὲ λ ζ'. χρόνῳ τῆς
 αὐτῆς βασιλείας ἐπάσσε φωτία εἰς τὸν ξενῶνα τῆς Σαμψῶν ἐκεῖ
 τελείως, ὁμοίως καὶ τὰ ἐμπαροῦν τῆς Ρουφίνου ὁσπότηα. καὶ τὸ

μιοῖαντων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸ λεγόμενον γαρσπονόςασπον·
καὶ τὰ δυο ἀσκητεῖα πλησίου τῆς ἀγίας εἰρήνης, καὶ πρὶ τῇ ναρ
Θηκος ὅτι ἔκαψε καὶ αὐτὸν, τὰ δὲ ἐ. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας,
ἐτύχιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καθρέθη, καὶ ἔξο-
ρεῖσιν εἰς τὴν ἀμάσειαν. Ἐγένετο Πατριάρχης Γεωργίου ἀπὸ γρο-
λατικῶν, καὶ ἡ αἵμα ἦτον, ὅπῃ δὲν ἤθελε νὰ ὁμοφωνήσῃ εἰς τὴν βα-
σιλείῳ τὴν αἵρεσιν, περιφάρτῃ καὶ ἀφάρτου, εἰς τὰς ἡμέρας δὲ
τῆς τῆ βασιλείας δυο μοναχοὶ ἤφεραι τὰ σκουλίκια τῆ μετα-
ξίου ἀπὸ τῆς συρίας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὁ πού φερρότερα
δὲν τὰ ἤξερε καεῖς πῶς γίνονται, καὶ ἀπὸ τότε ἐφάνησαν καὶ ἐπλά-
τυναν Ἐγένετο εἰς τὸν κόσμον, τῆτος ὁ βασιλεὺς δὲν ἔκτισε μόνον
τὴν περιφνημον ἀγία σοφίαν αὐτὴ καὶ ἄλλας πολλὰς Ἐκκλησίας,
τὴν μίαν εἰς τὴν πατρίδα τοῦ τὴν ἀχρίδα, τὴν ἄλλαν εἰς τὴν
λυσκοσίαν τῆς Κύπρου. Ἐεῖναι Ἐαὶ δυο αὐτὰι μεγάλας Ἐωραῖαι,
ἔκτισε καὶ εἰς τὸ σινᾶ ὅρος, καὶ ἄλλα πολλὰ Μοναστήρια καὶ ἐκκλη-
σίας, εἰς τὸν καιρὸν δὲ τῆς βασιλείας τῆτος τῆ βασιλείας ἦτον καὶ
τὸ θαυμαστὸν Θηρίον τῆς θαλάσσης, τὸ ὅποιον πολλὰ Καραβία
μεγάλα καὶ δυνατὰ ἀφάνισεν τελευτῶν, καὶ μετὰ ἡμέρα ἐκατέτρε-
χε Δελφίνους νὰ τῆς φάγῃ, καὶ οἱ Δελφίνες ἐφύγαν, καὶ ἤλθαν
εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν, τὸ δὲ Θηρίον ἐρχετο με-
τα θυμοῦ πολλῆ εἰς τοὺς Δελφίνους, καὶ ὡς ἤλθεν εἰς τὴν ἀκρὰν
τῆς θαλάσσης ὁ πού ἦσαν οἱ Δελφῖνοι, ἤνυεν ὀλίγα νερά καὶ ἐκά-
θισεν δυνατὰ ἐκεῖ, τὸσον ὅπῃ ὁμοῦρος, οὔτε ὅπισω ἡμπούρε νὰ ὑπά-
γῃ, οἱ δὲ ἀνθρώποι ὡς ἶδαν τὸ Θηρίον ὅτι ἐκάθισεν, ἔδραμαν με-
τὰ ζικύρια, καὶ μετὰ ἄλλα ἀρματα δυνατὰ, καὶ ἐσκότωσαν τὸ φοβε-
ρώτατον ἐκεῖνο Θηρίον τότε ἔδωσαν αὐτὸ μετὰ τέχνῳ μετὰ σχοινία δι-
νατὰ, καὶ τὸ ἔσυραν ἔξω εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ βασιλεὺς Γουστίνιος
εἰς τὰ τέλη τῆς ζωῆς του ἐκίνησε δόγμα τὸ περὶ φθαρτοῦ, Ἐαφάρ
τῆ καὶ ὁρισμὸν ἐπέμψεν παιταχῆ, καὶ ἐγραφε ὅτι τὸ σῶμα τῆ κα-
εἰς ἡμῶν Γουστίνιος Χρῆστος πρεῖ νὰ λαβῇ Θάνατον ἦτον ἀφάρτον, καὶ
ἔλεγε ψήματα, ἀμὴ τὸ σῶμα τῆ κυρεῖν πρεῖ νὰ λαβῇ Θάνατον
εἰς τὸν καιρὸν, ἦτον φθαρτὸν, καθὼς πασα ἀνθρώπων, μετὰ δὲ τὴν
ἀνάστασιν ἔγινεν ἀφάρτον, καὶ δὲ νὰ πῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ δόγμα νὰ
βλασφημῇ, ἔγινεν ξένος τῆς εὐσεβείας τῆς θεῆς, καὶ ἀπέθανεν.

Θάνατος

Θάνατος Γουστίνιου τῆ μεγάλου, Βασιλεία Γουστίνου
τῆ Κουροπαλάτου.

ΜΕτὰ τῆτον ἐβασίλευσεν ὁ ἀνέμπος αὐτῆς Γουστίνου ὁ Κουρο-
παλάτης χρόνους ιγ', εἶχε δὲ γυναικα ὀνόματι σοφίαν,
τῆτος ἐξέφθην βασιλεὺς ὑπὸ Γεωργίου Πατριάρχου τῆ ἀπὸ σχολα-
σικῶν, ἦτον δὲ ὁ σεβέστατος πολλὰ εἰς τὴν πίστιν, καὶ τὸν φρόνο-
νον Βελισαρίον τὸν ἀββαὶ φωτίνον ἀπέστειλεν εἰς τὴν αἰγυπτὸν Ἐ
Ἀλεξάνδρειαν δὲ νὰ εἰρηνόσῃ τὰς ἐκκλησίας, καὶ ἐδωκέντε πα-
σαν ἐξουσίαν, τῆτος ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλε πολλὰ καὶ δὲν ἐδύνειτο
νὰ δὲ γένει εἰς κρίσιν νὰ κρίνῃ τῆς πτωχῆς, καὶ οἱ δυνατοὶ ἐδυνά-
σθων τῆς ἀδυνατῆς καὶ ἔπαιρναν τὰς τωράματα τοὺς, Ἐ ὅταν ἤθελε
λαβῇ τὴν ὑγείαν τὴν ὑπὸ γῆν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, Ἐ ἐσκεν ὁ λαὸς
ὁλος καὶ ἐβόα πῶς ἀδικεῖται, τότε ὁ βασιλεὺς ἔξεβαιμεν ἀπὸ τῆς
ἐκκλησίας καὶ ἐκράζεν ὅλους τῆς ἀρχοντας καὶ τῆς ἐλεγε, ἐγὼ πι-
σῶ ὅτι ἐσεῖς ὅλοι ἦσε ὁ σεβέεις χριστιανοὶ καὶ δίκαιοι καὶ πλου-
σιώτατοι, καὶ σὺνείσας νὰ ἔχετε τὰ ἐδικάσας, καὶ νὰ μὴν ἀδικήτε
τῆς πτωχῆς καὶ νὰ ἀρπάξετε τὰ τωράματα τῆς ἐναντίας τῆς θεοῦ
καὶ τῆς βασιλείας μου, ἀμὴ ὡς καλῶσας ἀπόδοτε τῇ πτωχῶν
τὰ τωράματα θεληματικῶς, δὲ νὰ μὴν χάτετε τὰ ἐδικάσας,
οἱ δὲ ὡς ἤκουσαν τῆς λόγους τῆ βασιλείας, χειρότερα κακὰ καὶ με-
γαλότερα ἔκαμναν, ἔσποντας νὰ σιωπήσωμεν νὰ ἀρπάξωμεν καὶ νὰ
ἀδικήσωμεν, κακὸν τωράμα εἶναι ἡ ἀδικία καὶ ἡ σιωπήθεια ἡ κακή,
διότι γίνεται φύσις δευτέρα εἰς τὸν ἀνθρώπον, πάλιν μετὰ ἡ με-
ρας ἔξεβη ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς παλατιῆς εἰς ἕνα τόπον καὶ ἐκάθισεν καὶ
ἐκάλεσε τῆς ἀρχοντας δευτέραν φορά καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, εἰ
μὴν ἐκ θεῆ καὶ ἐκ χρεσθ' πρὸ θεῶν ἔχω τὴν βασιλείαν, πετὰ ὁ πῦ-
σας λέγω τὰ ὁ ποῖα εἶναι δίκαια νὰ τὰ κάμνετε, δὲ νὰ μὴν ἀ-
δικήτε τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ πᾶντε, ὅτι τῆτος ὁ
πού κάμνετε ἐσεῖς, μόνον τὰ φάρια τὰ κάμνωμεν ὁ πού τρώγει τὸ
μεγάλον τὸ μικρότερον, εἰ δὲ καὶ τὸν ὁρισμὸν μου δὲν κάμνετε,
ἀμὴ θέλετε νὰ κάμνετε τὰ θελήματα σας νὰ ἀδικήτε τοὺς πτω-
χοὺς, κάμνετε ἄλλον βασιλέα ὅποιον θέλετε, ὅπῃ ἐγὼ ἀπειθεῖς καὶ
ἀδίκους δὲν διώκομαι νὰ βασιλεύω, ἔλας δὲ ἀνθρώπος δίκαιος

Vn 4 καὶ

καὶ φόβου μέγας τὸν θεόν. εἶπε τοῦ βασιλέως παρρησία εἰς ὅλους τοὺς ἀρχοντας καὶ τὸν λαόν, δέσποτα βασιλεῦ. ἀνέειναι καὶ δεῖξαις ὅτι εἰς ἡμέρας λ' νὰ μὴ δικάσεται τις ἀπὸ ἐκείνους ἀπὸ ἀδικουῦν ἢ νὰ ἀδικεῖ. κάμειμε ὁμοῦ εἰς ὅλους ἐπαρχὸν τῆς βασιλείας. καὶ ὤρεσέ με ὅτι ὁρῶσωπιν ἀνθρώπου οὕτε μεγάλου, ἔτε μικροῦ νὰ μὴ βλέπω. μόνον τὸ δίκαιον νὰ κρίνω. καὶ ἀνέειναι καὶ ἔλθει τις νὰ ἐγκαλέῃ ὅτι ἦλθε κρίσις καὶ δὲν τὴν ἔκρινε. ἢ ἀδικία καὶ δὲν ἐκάμα τὴν ἐκδίκησιν κόψε τὴν κεφαλὴν μου. ἀκούσαι δὲ οὕτως ὁ βασιλεὺς ἐχαρή πολλὰ. καὶ ἀνηγόρευσεν ἐπαρχόν. ἐκάτισε δὲ τῆτος ὁ ἐπαρχος εἰς τὸ κρηττεῖον τὸ ἐπαρχικόν. καὶ ἐν τῷ ἄμα ἦλθεν ἐμπαρσθεν αὐτῷ μία γυναῖκα. χήρ κλαίουσα καὶ βοῶσα τὴν ἀδικίαν ὅπου ἐκαμν εἰς αὐτὴν ὁ μάγισρος. ὅτι ἐπῆρεν ὅλα τὰ πράγματα τῆς. ὁμως ὡς ἤκουσεν ὁ ἐπαρχος τοὺς λόγους τῆς γυναῖκος ἔδωκε τῆς βούλα νὰ φέρῃ τὸν μάγισρον εἰς τὴν κρίσιν νὰ εἰπῇ εἰς ἡ δίκαιον. καὶ ὡς ὑπῆρχε ἡ γυναῖκα εἰς τὸν μάγισρον ἔδωκεν αὐτὴν καὶ ἦλθεν ὀπίσω εἰς τὸν ἐπαρχόν. καὶ ἀπέσειλιν ἕνα τζαούσιον εἰς τὸν μάγισρον. καὶ ὡς ἶδεν αὐτόν, πολλὰς ὕβρεις εἶπε κατ' αὐτὴν καὶ ἀπεδίωξεν. καὶ ἐσράφη ὁ τζαούσης εἰς τὸν ἐπαρχόν. καὶ εἶπε τὰς ὕβρεις. ὁ δὲ ἐπαρχος εἰς τὸν ποδοδρόμιον ἐκδέχον τὸν μάγισρον. καὶ ὁ μάγισρος ἐπῆρχε εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν ὁ ποῦ ἐκαμν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς μεγιστάνους. καὶ ὡς ἔμαθεν ὁ ἐπαρχος ὅτι ὁ μάγισρος δικάσεται εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν ὑπῆρχε ἐκεῖ καὶ λέγει τῷ βασιλεῖ. εἰ μὴ ὀρίζεις δέσποτα βασιλεῦ νὰ φυλάξῃς ἐκεῖνα ὅπου μὴ ὤρεσις δὲ νὰ μὴ ἀδικουῦται οἱ πτωχοί, νὰ κάμω κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σου. εἰ δὲ καὶ ἡ βασιλεία σου πρῶγεις καὶ πινεις μετὰ τοὺς ἀδίκους τὴ κρίσιν νὰ κάμω ἐγὼ εἰς αὐτούς. ἀμὴν ἤξορε ὅτι ἐγὼ παρατήμα τὰ ὅσα ὑποσχέθηκα. ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ τὴν φωνὴν ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν. ὅτι εἰς εἰμα ἐγὼ ἐκείνος ὁ πρὸ κάμνω τὰς ἀδικίας. σύκωσέ με ἀπὸ τὸν θρόνον καὶ κάμειμε τὴν ἐκδίκησιν. ὁ δὲ ἐπαρχος εἰς τὸ ἄμα ἀρτᾶσεν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τὸν μάγισρον καὶ ἔσπερεν ἔξω. καὶ ἐν τῷ λεγομένῳ χαλκῇ τὸν ἐπῆρχε καὶ ἐκεῖ τὸν ὄξασε. καὶ ἤρκεν ὅτι μεγάλως ἔχει ἀδικημένον τὴν χήραν. τότε ὤρεσε καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ τείχει

Τίβελος

τείχεας τῆς κεφαλῆς του ἐκοψε. καὶ γυμνὸν εἰς τὸ γαδούρει τὸν ἐκάτισε. καὶ μετὰ εἰς τὴν πόλιν τὸν ἐγύρισαν, καὶ τὸν ἐπὶ μπεφαν. καὶ τὴν ἀδικίαν ὅπου ἐκαμν ἐβόων οἱ ὑπηρέται ἐκεῖ ὁ ποῦ τὸν ἐπὶ μπεφαν. τότε ὁ ἐπαρχος ἐπῆρε τὰ πράγματα τῆς μαγίσρας καὶ ἔδωκε τῆς γυναῖκος. καὶ ὡς αὐτὴν εἶδεν καὶ ἤκουσεν ὁ λαὸς τὴν τοιαύτην καταδίκην τῆς μαγίσρας ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἐσωφρονίσθησαν καὶ αἱ ἀδικίαι ἐπαύσαν. ὥς ἦλθαν αἱ τεταῖναι ἡμέρες ὁ κόσμος εἰρήνωδον καὶ πλέον δὲν ἐφαίνε τις νὰ ἐγκαλέῃ. τότε ὁ βασιλεὺς ἐχαρή. πολλὰ ψυχῆτε καὶ σώματα. καὶ ἰδοὺ αὐτὸν τὸν θεόν μεγάλως. καὶ ὁ ἐπαρχος ὑπῆρχε εἰς τὸν βασιλεῖα καὶ ἐπαρσκήνωσεν αὐτόν καὶ εἶπεν. δέσποτα βασιλεῦ κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου ἐκάμα καὶ ἐτελείωσα. καὶ τὸρ κάμω ὡς ὀρίζεις. καὶ ἐν τῷ ἄμα ὁ βασιλεὺς Πατρίκιον καὶ ἐπαρχόν ἐκαμν αὐτόν ὡς ὅλης τῆς ζωῆς αὐτῆς. τῷ δὲ β'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας, αἰδέριος καὶ αὐδὸς οἱ ἱατροὶ μετὰ τοὺς ἄλλους ἱατροὺς ὁμοφωνήσαντες ἐκάμαν ἐπὶ βουλὴν νὰ θανατώσω τὸν βασιλεῖα. καὶ μαθὼν τῆτος ὁ βασιλεὺς ἀπεκεφαλίσεν αὐτούς. τῷ δὲ γ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἡ ὀσπεβία τῆ βασιλείας σοφία ἡ γυνὴ αὐτῆς. ὤρεσε καὶ ἤφερεν πρὸς ἐξέχρησα ὅσα εἶχαν τῇ πτωχῶν οἱ πλούσιοι ὁ ποῦ ἔδωκεν καὶ διανεμὰ πρὸς αὐτούς, ἢ καὶ ὁμολογίας. καὶ ἐρώτα ἡ βασιλεία καθ' ἑναίς πόσον ἐκείνον ὁ πρὸ τὰ ἔδωκεν ὡς αὐτὸ ἐκείνον ὁ πρὸ τὰ ἐπῆρε πόσον ἐκείνον ὁ ποῦ ἐχρεώσεν πόσον ἦτον τὸ χρέος. καὶ ἔπας ἐπλήρωνε τὸ χρέος ἐνός ἐνός. καὶ ἔλαβεν ὅλα τὰ ἐξέχρησα καὶ τὰς ὁμολογίας καὶ ἔδωκεν τὰ τῇ πτωχῶν καθενὸς τὸ ἐδικόν του. καὶ ἐκάμαμε τοιοῦτον ἀγαθὸν ὅτι ἔσωσε τὴς πτωχοὺς. τῷ δὲ δ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας, ἀρτίσιν νὰ κητῇ τὸν ναὸν τῇ ἀγίῳ Ἀποστόλων ἐν τῷ ὀρσανοτροφείῳ. καὶ εἰς τὰς βλαχέρνας τὸν ναὸν τῆς ὑπεράγιας Θεοτοκου ἐκάμα δύο καὶ ἀρτίς ὑπερσότερες. καὶ εἰς τὸν καθῆρον τοῦτου τῆ βασιλείας ἐτυπώθη νὰ ψάλλεται ὁ χερουβικός ὕμνος, ἡ γυνὴ, οἱ τὰ Χερουβίμ μουσικῶς εἰκονίζοντες. ἐ τῇ μεγάλῃ πάλμπῃ αὐτῇ τῇ χερουβικῇ, τῇ δειπνίου σου τῇ μουσικῇ. ὁ δὲ ἀνέψιος τῆ βασιλείας ὀνόματι Αὐγούστος ἦτον Δούκα εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἐπὶ βουλῇ τὸν θεὸν αὐτῆς καὶ βασιλεῖα καὶ μαθὼν τῆτος ὁ βασιλεὺς, ἐσεῖλε καὶ ἀπεκεφαλίσεν αὐτόν. τῷ δὲ ε'. χρόνῳ,

Τίβελος

Τιβέριον τὸν κόμητα ἦν ὃς κυβιτόρων τὸν ἔλαβεν ὡς ἦόντου καὶ
ἐκαμύοντο Καίσαρα. ὁ συγκάθεδρον τῆς βασιλείας του ὅτι ἀσέ-
νει πολλά ἀπὸ τῶν ποδαλγίας. καὶ τὸν φεικτότερον καιρὸν ἦτον
εἰς τὸ κραθβαπῆ. καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τούτου τῆ βασιλείας ἦσαν ἑναε
ἑβραῖος, ὁ ὁποῖος ἔκαμνε γιαλία. καὶ εἶχεν ἐργασῆναι, καὶ καμῖνι
μέσα ὁ ποῦ ἔκαμνε τῶν τέχνων του. καὶ εἶχεν ἑνα παιδί ἀρσενικὸν
μονογυῖος. καὶ ἔβαλετο νὰ μαθήναι γραμματα ἑβραϊκά κατὰ
τῶν πατρὶν αὐτοῦ. καὶ ὁ τόπος ὁ ποῦ ἐμάθινε τὸ παιδί ἦτον πλησίον
τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. ὅταν δ' ἤρχον ἀπὸ τὸ μάθημα τὸ παιδί
ἔσμιγε μετὰ τοὺς πατέρας καὶ ἔπαιζεν ἐν φιλικῷ θώκῳ.
ἦν δὲ χρεῖσιανὸν τὰ παιδία ὅτε ἔβρισαν ὥρα τῆ γούματος ἀπὸ τὸ
μάθημα, ὅτε δὲ λαν νὰ ὑπὸ γένου εἰς τῶν μεγάλων ἐκκλησιῶν
δὲ νὰ μεταλάβωμεν. καὶ νὰ πληρώσωμεν τὸν θείον ἄρτον ὁ ποῦ ἐμε-
τε λάμβανεν ὁ λόγος καὶ τῶς ἐπαγγέλλεν ὁ σκῆπτρόν αὐτοῦ ὅτι
ἦτον μεγάλη πέμπη. ὅτε ὑπὸ γένοντες εἰς τῶν ἐκκλησιῶν τὰ παι-
δία. θεοῦ ὁ δηλὰ ὑπὸ πῶσιν ὅτε ἑβραῖοι τὸ παιδί ὁ ποῦ ἐπὶ
ἤρχε νὰ φάγῃ. καὶ ὡσανὶ τὸ εἶδεν, εἶπαντο, φίλε ἔρχεσε καὶ οὐ εἰς
τῶν ἐκκλησιῶν αὐτοῦ ὁ ποῦ ὑπὸ μὲν νὰ φάμεν. τὸ δὲ παιδί μετὰ χῶ-
ρας ἠκολούθησεν αὐτὰ. καὶ ἵπασαν ὁ ποῦ ὡσανὶ ὡς ἦν εἰς τῶν
ἐκκλησιῶν. καὶ ἔφαγαν τὸν ἄρτον ἐκείνῳ. καὶ τοὺς οἶνον τῆ ποτηρίας
ἔπον. καὶ ὁ σκῆπτρόν αὐτοῦ δὲν ἤξερεν ἂν τὸ παιδί ἐπὶ ἑβραίου.
ὅμως ὅτε ἔβρισαν ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν. ὅτε ἐπὶ τῆ ἑβραίου τὸ παι-
δί εἰς τὸ σπῆκτον. καὶ λέγει τοῦ πατέρα του, ποῦ ἦσιν καὶ ἀρ-
γῆσαι τοῦ ὥρα. τὸ δὲ παιδί ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, ὅτι μετὰ παι-
δία ἦν χρεῖσιανὸν ἡμῶν εἰς τῶν μεγάλων ἐκκλησιῶν καὶ ἐφά-
γαμεν. τὸ δὲ δόλιον ἐκεῖνο θηρίον ὁ πατὴρ τῶν παιδίων ἐθυμώθη
πολλὰ καὶ ὡσανὶ ἔφαγαν ἐπὶ τὸ παιδί μετὰ πολλῆς ματίας. ὅτε
θυμοῦ ὅτε ὑπὸ γένου εἰς τὸ ἐργασῆναι. καὶ ἀναψὲ τὸν φούρνου με-
γάλως καὶ ἔρριξε μέσα τὸ παιδί του νὰ καῖ καὶ αὐτὸς ὡς ἦν ἐξω
καὶ ἐσφαλίσεν τὸ ἐργασῆναι θάρρυντας ὅτι θέλει καὶ νὰ τὸ εἴρῃ
σακίω. ὅτε ὑπὸ γένου ἀπὸ ἄλλων εἰράται καὶ ἐμάκρυνεν ἀπὸ ἐκεί-
νου. καὶ τὸ παιδί ἐμάθινε μέσα εἰς τῶν καμῖνον ὡσανὶ οἱ τρεῖς
παῖδες ὁ ποῦ τοὺς ἔβαλεν ὁ Ναβουχοδονόσορ οἱ ὁποῖοι ἔμειναν
ἐφλετο, ἦν δὲ ἐνάσσαν. ἡ δὲ γυναῖκα τῆ ἑβραίου ἡ νύμφη τῆ
παιδίου

παιδίε ὡς εἶδε τὸν ἀνδρα τῆς ὁ ποῦ ἐπὶ τὸ παιδί μετὰ θυμοῦ
ὅτε ὄργης, ὑπὸ γένου εἰς τὸ ἐργασῆναι νὰ εἶδῃ τὸ παιδί, καὶ ἦν τοῦ σφα-
λισμῶν. καὶ ἔβαλε τὸν ὀφθαλμόν της εἰς τῶν τρεῖς τῆς πόρτας
καὶ ἀνέστη τῶν φωνῶν τῆ παιδίου. ἡ δὲ γυναῖκα ἐφώνησε θανὴ με-
γάλη καὶ ἐσωμάχθησαν πολλοὶ ἀνδρες καὶ ἀνέστησαν τὸ ἐργασῆναι.
καὶ ἦσαν τὸ παιδί καὶ ἐμάθινε εἰς τὸ μέσον τῆς καμῖνης ἀβλαβὲς
ἀπὸ τῶν φωτίων. τὸ ὁ ποῦ ὡς ἔβλεπε καὶ τὸ ἐρωτῆσαι πῶς ἔγιν-
εν. καὶ εἶπεν, ὁ πατὴρ μου ἔρριξε μέσα εἰς τῶν φωτίων τῆς καμῖ-
νης. καὶ ἔλαβε μία γυναῖκα παρὰ τοῦ ὡσανὶ ἐκλεσε. ὅτε ἐφύγῃ ἐκεί-
νος, ὅτε ἐφύγε πορφύρα καὶ ἐκατατίθεισε τῶν μεγάλων φωτίων ἐκεί-
νῳ. καὶ λέγει μετὰ τοῦ παιδίου μὲν φοβεῖσθαι, ἡ δὲ μητὴρ τῆ παιδίου
ὡς τὸ ἠκούσεν ὅτε ἀπλάγη καὶ μεγάλως ἰδοῦσα τῆς θείας καὶ τῶν
ὑπὸ γένον θεοτόκων τῶν βοῦθῶν ἦν χρεῖσιανὸν. καὶ ἔπειτα
τὸ παιδί της καὶ ὑπὸ γένου εἰς τὸν Πατριάρχην Μελχὶ. καὶ εἶπε πᾶν-
τα τὰ γινώμενα. καὶ ὁ πατὴρ καλεῖ τὸν Πατριάρχην νὰ τῶν βαπτί-
σῃ καὶ τὸ παιδί της. ὁ δὲ Πατριάρχης ἐπὶ ἡμετέρας καὶ ὑπὸ γένου εἰς τὸν
βασιλέα. καὶ ὁ βασιλεὺς ὡς τὸ ἔμαθεν, ἐν τῶν ἡμετέρας εἰλε καὶ
ἤφερε τὸν πατέρα τῆ παιδίου καὶ ἔκαμε μεγάλων ὅτε ἔτασεν καὶ ὡς ἔ-
μαθε πάντα καταλεπῶς εἶπε τῆ ἑβραίου νὰ γένῃ χρεῖσιανὸς ὁ δὲ
ἑβραῖος πῶς δὲν ἠθέληεν νὰ ἀκούσῃ τῆ τοῦ βασιλεὺς πάλιν νε-
δετήσας καὶ ὡς καλῶς. ὁ δὲ ἑβραῖος δὲν ἠδέλησε τελείως νὰ
γένῃ χρεῖσιανός. τότε ὡς εἶδε τὸ ἀμεταίτητον τῆς γνώμης αὐτοῦ ὁ βα-
σιλεὺς, ὡς καὶ καὶ ἐκοψαν τῶν κεφαλῶν τῆς ὡς φονεῖαν. διότι ἡ βελὴ
αὐτῆς ἦτον νὰ θανατώσῃ τὸ παιδί. τῶν δὲ γυναῖκα καὶ τὸ παιδί
τῆς ἐβραίου ὁ Πατριάρχης καὶ τὸν γυναῖκα ἔκαμε καλογράειν.
τὸ δὲ παιδί ἀναγνώσκειν καὶ δωρεὰς εἰς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς, ἔκαμε
τῶν δὲ β. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀδελφὸν ὁ βασιλεὺς πολ-
λά. ὅτε ἐμάθισε τὸν Πατριάρχην καὶ ὅλῳ τῶν συγκλητῶν. ὅτε εἰ-
λε ὁ πατὴρ τὸν Τιβέριον τὸν Καίσαρα. καὶ ἐμπαρῶν εἰς ὅλους ἐ-
πὶ, ὅτι ὁ θεὸς θέλει νὰ τὸν κάμῃ βασιλέα καὶ τὰ τὸν κάμῃ ἀγα-
θόν, καὶ ἐγὼ τὸν Στέφανον τῆς βασιλείας δέξου τὸν δίδω, μόνος ὁ
θεὸς, καὶ πᾶσι αὐτὸν, καὶ αὐτὸν τὸν Στέφανον, ἵνα πειθῆς παρὰ τῶν
καὶ μὴ χαρεῖσαι εἰς χύσεις αἱμάτων. καὶ δὲ συγκλητῶν τῶν φον-
εῖς. καὶ κακὸν αἶμα κακῆς πνὸς ἀποδώσῃς. καὶ δὲ ἦν θυμώδης ὡς
ἐμὲ.

ἐμὲ. ὅπ' ἐγὼ ἐπίπαισα καὶ ἐσφαλα πολλά ἀπὸ τῆς μαλίας. ἀμὴν τὸ
πέλαβα καὶ ταῖς ἀνομίαις. μὴ δὲ ἐπαρθεὶς ἐν ἡμέραις εἰς τὴν
τιμὴν τῆς βασιλείας. ἔτις ἔχει τὸν κόσμον καὶ τὸν ἀγάπα ὡς τὸν ἑαυ
τόν σου ὅτι· ἡξυρεὶς ποῖος ἡσυχία παρῶτα καὶ τὸρα πῆγνεις. ἡξυρεὶς
ποῖος ἡμῶν ἐγὼ, ἐπὶ τὸρα πῶς εἶμαι, τὸν θάνατον ἐλπίτω· ὁφθαλμοί
φανῶς, τῆτοι ὅλοι οἱ πῆ μὲ πῶς ἐξέκειν γίνονται παιδίας. ἐδὲ
λοις. καὶ ἄλλα πολλά εἶπεν αὐτῷ. τότε τὴν λέγει δὲ ὄνομα τὸ βα
σιλείας τῆς ὁμοζυγίας αὐτῶν. τὴν μητέρα σου σέβει, καὶ τίμα ὁ πῆ ἡ
τον ποτὲ κυράσει. δὲ λος ἦσαν αὐτῆς ἀμὴ ἀπὸ τῆς σήμερον γενοῦ
αὐτῆς ἡδὲ ταῦτα εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ἐπὶ Τιβέριος ἔπεισεν εἰς τὴς πό
δας αὐτῶν. τότε πάλιν τὴν λέγει τὴν Τιβέριος ὁ βασιλεὺς, ὁ θεὸς ὁ
πῆ ἔκαμε τὸν ἕρανόν καὶ τὴν γλῶσσαν βάλῃ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ
ἄλλα ἀγαθὰ. καὶ ὁ ποῖα ἀφῆσα καὶ δένει ταῖς εἴπα. ἐν ὀλίγῳ δὲ ἀ
πῆθανεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἡρώω Γεσινιανῆ.

Θάνατος Γουσίπου βασιλέως τῆς Κουροπαλάτου.
Βασιλεία Τιβερίου.

Μετά τῆτον ἐβασίλευσεν αὐτὸς ὁ Τιβερίος, κόσμος ἔτος 50 αἰ.
τῆς δὲ θείας σαρκώσεως 90 ζ'. ἔκαμε δὲ εἰς τὴν βασιλείαν
χρόνους δ'. ἐπὶ τὴν ὁμοζυγίαν αὐτῶν αἰασασίαν Αἰγυψίαν ἔσειπεν.
ἔκαμε δὲ μετ' αὐτῆς θυγατέρας δύο χαριτὰς, καὶ Κωνσταντίναν. τῇ
δὲ β'. χρόνῳ αὐτῶν, ἐσυνάξαι φουσαῖα κατὰ τὴν βασιλείαν Περ
σῶν. διότι ὁ Πέρσης δὲν ἤθελε τὴν εἰρήνην. καὶ στρατηγὸς τῆς ἀ
νατολῆς ἔκαμν Γουσίανον ὀνόματι. καὶ τῇ γ'. χρόνῳ ἔλαβεν ὁ
στρατηγὸς τὰ φεσάται καὶ ἐσράτῃσε κατὰ Περσῶν. καὶ πολέμου
ἡσυχίαν ἐκίχησαν οἱ ῥωμαῖοι τῆς Πέρσας, καὶ πολλὴν αἰχμαλω
σίαν καὶ κούρη εἰς τὴν Περσίαν ἔκαμν καὶ ἐγύρισαν μετὰ νίκης
μεγάλης. καὶ τῇ δ'. χρόνῳ δὲ τύχιος ὁ Πατριάρχης ἐτελεύτησε.
ἐπὶ μετὰ ἐξ ἡμέρας χειροτονεῖται Γωάννης δὲ ἀκόνος τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας ὁ ἡσυχίας. ὁ δὲ βασιλεὺς σιωπῶν πάλιν φουσαῖα
ἀπῆσειλεν εἰς τῆς Πέρσας μετὰ στρατηγὸν Μαυρίκιον τὸν κόμη
τος. ἐπὶ πολέμῳ ἡσυχίαν ἰσχυρῶς, ἐκίχησαν οἱ ῥωμαῖοι κατὰ Περ
σῶν. ἐπὶ λυθῆρσαν ἀπὸ τῆς Πέρσας καὶ τῆς γῆρας τὰς ποῖας
ἔλαβον

ἔλαβον οἱ Πέρσαι πῶς Ἰουστινιανὴ καὶ Γεσίνου βασιλῆων. γρα
φεὶς δὲ ὁ Μαυρίκιος μετὰ νίκης μεγάλης ἐν Κωνσταντινὸν πόλει ἐδὲ
χρησάμενος μετὰ τιμῆς μεγάλης ὁ βασιλεὺς. ἐπὶ παρρησία εἰς ὁ
λίαν τὴν πολὺν ταῖς νίκαις ὁ πῆ ἔκαμν ὁ Μαυρίκιος. καὶ Γαμβρόν
εἰς τὴν θυγατέρα τὴν Κωνσταντίναν αὐτὸν ἐποίησεν. ὁ μοῖας καὶ
τῆς ἄλλης αὐτῆς θυγατρὸς χαριτὰς ἔδωκε Γερμανὸν τὸν στρατηγόν.
καὶ ἔκαμν αὐτῆς Καίσαρας. τῇ δὲ ιδ'. τῆς Αὐγῆς Μλωδὸς φαγὼν
ὁ βασιλεὺς σπαρμένα ὄψιμα ἀξιοθεάτως νεοθευμένη. παρὰ τοῦ
ἔπεισεν εἰς ἀδελφειαν τὸν θάνατον. ἐπὶ ὡς ἡλθεν εἰς τὸ τέλος τῆ
θανάτου. ἐκάλεισεν Γωάννην τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον,
καὶ ὅλον τὸ φεσάτον. καὶ Μαυρίκιον τὸν Γαμβρόν αὐτῶν βασιλείαν
αἰνιγρόδωκε. καὶ πάντες ἐφῆμυσαν τὸν Μαυρίκιον δὲ βασιλείαν
αὐτῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς Τιβερίος δὲ θανὼν ἐπέφη ἐν τῇ μῶς ἐν τῇ
ἡρώω ἐν λάρνακι ταρασίην.

Θάνατος Τιβερίου. Βασιλεία Μαυρίκιου τῆς Γαμβρόν
Τιβέριου.

Μαυρίκιος ὁ Γαμβρόν αὐτῶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν ἐσέφθη
βασιλεὺς ὑπὸ τῆς Πατριάρχου Γωάννου τῆς Νησῶν. καὶ
ἐβασίλευσε χρόνους κ'. καὶ μῆνας γ'. ἡμέρας β'. ἦτον δὲ ὁρθοδό
ξος, αὐτὸς ὑπὲρ φύσιν φιλάργυρος. καὶ κατὰ τὴν ἡσυχίαν εἶναι ἡ φιλαργυρία καὶ
δουτέρας εἰδωλολατρίας. καὶ κόλασις μεγάλη τῆς ψυχῆς. τῇ δὲ
β'. χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Φιλιππικὸν πρὶν στρατηγὸν τῆς
ἀνατολῆς ἔκαμε. καὶ Γαμβρόν εἰς Γορδίας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ
ἔλαβε. στρατεύσας δὲ Φιλιππικὸς εἰς τοὺς Πέρσας πολλὰς αἰχ
μαλωσίας ἐπῆρε, καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινὸν πόλιν ἐγύρισεν. τότε δὲ
τινὲς ἑλλῆνες ἦσαν εἰς ἕνα ὁσπῆτι τινὸς ἀνθρώπου καὶ ἐτραγὰν
καὶ μεγάλας δούλειας ἔκαμναν. καὶ τραγῶντες ἀχίους καὶ ἔλε
γαν πολλὰς ὕβρεις κατὰ τῆς ὑπεραγίας θεοτοκῆς καὶ ἔλαβαν τὴν
ἐκδίκησιν παρ' αὐτῆς, ἄλλοι ἐπὶ φλαθήσαν. ἄλλοι ὑπερήθνησαν
τῆς φωνῆς ἄλλοι ἐγίναν παρὰ λυτοί. ὁ δὲ οἰκοκύριος τῆς ὁσπῆτιος
εἶδεν ἐν ὁράματι τὴν ἀγίαν Θεοτόκον, καὶ ἐσάθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ
ἐκράτει μίαν βέργαν μικρὴν καὶ ἐκοψε τὰ γόνατά του. ἐπὶ τῆς
πῶντος εὐθὺς ἐξύπνησε καὶ ἤνυε τὰ ποδαρῖα του κομμένα. τότε ἐκα
βαλί.

βαλίσκουσεν εἰς ἓνα φοράδι ὁ ἱερεπατίων ὄλλω τὴν πόλιν ὁ δὲ
 τὴν δικαιοκρασίαν τῆ θεοῦ, καὶ τῆς παναμώμου θεοτόκου κατ' αὐ
 ὀργῶν. τῷ δὲ θ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆ βασιλείας ἐχρησθήθη ἓνα πα
 χωεῖς ὀμμάπα. καὶ χωεῖς χέλια. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐχρησθήθη καὶ
 σκυλὶ καὶ εἶχε ποδάρια ἕξ. καὶ κεφαλῶν λεονταρίου. τὸ ὅποιον ἐ
 νεμεγάλων πολλά. τῷ δὲ ιγ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆ βασιλείας ἐχρη
 σθσαν δύο παῖδια. καὶ τὸ ἓνα εἶχε τεσσαρά ποδάρια, καὶ τὸ ἄ
 ἑτερον δύο κεφάλια. λέγουσι τινὲς ὅτι εἰς τὸν τόπον ὁ τοῦ γεννῶν
 ποταμῶν σημεῖα καλεῖα καλὸν δὲν εἶναι εἰς τὸν τόπον ἐκείνον. τῷ
 ιη'. χρόνῳ τῆς αὐτῆ βασιλείας, ἐφάνησαν εἰς τὸν ποταμὸν ποτα
 εἰς τὸ μέρος ὁ ποῦ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος δύο ζῶα. καὶ εἶχαν ἀνθρώπ
 μορφῶν, τὸ ἓνα ἀφ' ἑσπέρου. καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τοῦ ἡλίου. καὶ ἐσθ' ἔσθσαν
 ὥραις ἕξ ἀπὸ τὸν ποταμὸν ἕως οὐ καὶ τὰ ἴδιον ὁ λαὸς ὅλος. καὶ
 ἀφ' ἑσπέρου ἦτον γυμνὸν ἕως εἰς τὸν ὀμφαλὸν, τῷ δὲ ἀπὸ τοῦ
 νοτο τὰ βυζία. καὶ ὄνυχα καὶ κορκοδείλοι καὶ ἔφαγαν πολλοὺς
 θρώπους. τῷ δὲ ιθ'. χρόνῳ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀγίου πάσχα. σοφ
 Αὔρεσας ἡ γυνὴ Γουσίτου τῆ βασιλείας. ὁ μοῦ καὶ ἡ ὁ μόζ
 τῆ βασιλείας Μαυρικίου ἡ Κωνσταντῖνα πολὺ μωρὸν σῆμα ἔ
 μαν ἦτοιν κορόναν καὶ ἐχαρήσαντο τῷ βασιλέως. ὁ δὲ β
 λεὺς ἰδὼν τὸ τὸ ἔλαβε μετὰ χαρὰς καὶ ὑπὸ ἡγῶν εἰς τὴν μεγα
 ἐκκλησίαν καὶ τῷ θεῷ τὴν ἐπαρίδωκεν. τὴν ὁποῖαν ἐπρέμι
 ἐπ' αὐτῇ τῆς ἀγίας Ἐλενης, τῷ αὐτῷ δὲ χρόνῳ ἓνας Καλόγη
 ὁ ποῖος ἦτον ἀσκητὴς περιβόητος ἔδραμλε ἀπὸ τὸν φόρον καὶ ἡ
 μέλει τῆς χαλκῆς πύλης καὶ ἐβάστα ἀπαθὲν γυμνὸν καὶ τὸν
 νατεν τῆ βασιλείας ἔλεγει, ὅτι πῶς μέλλει νὰ τὸν ἀποκεφαλ
 βασιλεύοντος γοῦν τοῦτου τῆ Μαυρικίου. ἓνας ἀστρονόμος ἐπ
 καὶ εἶπετο, ὅτι πῶς μέλλει νὰ λάβῃ Θάνατον ἀπὸ ἑνὸς ἀνθ
 ὁ ποῦ θ' εἰλεῖ ἔχει τὸ φῶτον σοιχείον τῆ ὀνόματος αὐτῆς φ'. ὁ
 σιλεὺς ἀκούσας ἐλυπήθη πολλὰ. καὶ κατὰ νοῦν ἔβαλεν
 Γαμβρὸς αὐτῇ ὁ Φιλίππου εἶναι τῆτος ὁ ποῦ μέλλει νὰ τὸ
 ταπῶσι. καὶ ἐβουλήθη νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ. ἡ δὲ γυνὴ καὶ
 λιππικὸν ἡ ἀδελφὴ τῆ βασιλείας μαθήσα τὸ εἶπεν τῇ α
 της. ὁ δὲ ἀκούσας τῆς ὥρας ἐφυγε καὶ ὑπὸ ἡγῶν εἰς τὸ Μονασ
 ἱφυλάχθη ἀπὸ τῶν ὀργῶν τῆ βασιλείας. ὁ δὲ Χάσσανος ὁ
 σαρ

σατράπης τῆς Περσίας λαβὼν φουσαίτα ἦλθε καὶ ἐκούρυσεν κα-
 ῖρη πολλὰ καὶ χώρας τῆ βασιλείας καὶ ἐπῆρεν αἰχμαλώτους χι-
 λιάδας ι β'. καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸν λαὸν αἰχμαλώτων, ἐμύλωνε τοῖ
 βασιλείας Μαυρικίᾳ νὰ δώσῃ αὐτῇ φλουρία δώδεκα χιλιάδας.
 ἤγουν εἰς καθὲ ἀνδρῶν ἐν φλουρί ἓνα καὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ.
 ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπὸ τῶν πολλῶν φυλαργυρίας ὅ ποῦ εἶχε διενήθε-
 λησε, τότε πάλιν δολύτεραν φορὰν τῇ ἐμύλωνε. νὰ δώσῃ φλαρία
 χιλιάδας ἑξή, καὶ πάλιν δὲν ἠδέλησεν, ἀλλὰ ἔλεγε περφοσι-
 ματα εἰς τὸν λαὸν ὅτι θέλει τοὺς ἐλευθερώσει χωρὶς φλουρία ἡ-
 γου νὰ πολέμισει νὰ νικήσῃ τὸν Κάσσανον. τότε καὶ τῇ φορᾷ
 τῇ ἐμύλωνε νὰ δώσῃ αὐτῇ εἰς καθὲν ἀνδρῶν ἓνα ἀργυρὸν, ἡ-
 γου αὐτῶρα δ' ἄλγουσι πνὺς Ἰσραηλικοὶ, ὅτι ἐζητήσαν αὐτὸν εἰς καὶ
 θε ἀνδρῶν κεφάλων ἓνα. τὸ ὅ ποῖον εἶναι ι β'. φύλες καὶ δὲ αὐ-
 τὸ τὸ ὀλίγον δὲν ἠδέλησε νὰ τὸ δώσῃ ἀπὸ τῶν λύσαν τῆς φυλαρ-
 γυρίας. ὁ δὲ Χαγαὸς θυμωθεὶς καὶ ὀργυθεὶς πολλὰ, ἐκατέ-
 κοψε αὐτῶν δώδεκα χιλιάδας τὸν λαὸν. καὶ ἔδραμε τὸ αἷμα τὸσον πο-
 λὺ καθὼς τρέχει μέγα ποτάμι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας ὅτι ἀπε-
 κεφάλισεν ὅλον τὸν λαὸν ἐγνώρισεν ὅτι ἡ ἀμαρτία τῇ λαὸς ἐκείνη
 ὅ ποῦ ἐφονεύθη ἀδίκως, ὅτι νὰ μὴ τοὺς ἐξαγοράσῃ δὲ ὀλίγον
 χρυσὸν εἶναι εἰς τὴν κεφαλὴν του. καὶ ἐκρινεν εἰς τὸν ἐαυτοῦ του
 ὅτι τὴν κρίσιν ὅ ποῦ μέλλει νὰ λάβῃ δὲ τὴν ἀμαρτίαν τῇ λαοῦ,
 νὰ τὴν λάβῃ ἰδὼ εἰς τὸν κόσμον τῇ τὸν πόρο καιρον. καὶ οὐχὶ
 εἰς τὴν δολύτεραν παρουσίαν εἰς τὴν ὅ ποῖαν μέλλει πᾶς ἀνδρῶ-
 ν νὰ λάβῃ καθὼς ἐπραξεν ἢ ἀγαθὰ ἢ κακὰ. καὶ ἔπειτα ἔγραψε
 γραφαὶς δεητικὰς πρὸς τὸν Πατριάρχην. καὶ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς.
 καὶ εἰς τὰ μοναστήρια. καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. νὰ δεηθῶν τῇ θεῷ νὰ
 ἀποδώσῃ αὐτῇ τὸ ἀνταπόδομα ἰδὼ εἰς τὸν φθαρτὸν κόσμον τῇ τὸν
 δὲ τὴν ἀμαρτίαν τῇ λαοῦ ὅ ποῦ ἐφονεύθη. καὶ οὕτως ἐδεήθησαν
 ἅπαντες, ὁ μοίως καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ δακρύων. ὅμως κατὰ τὸν
 θεῖον Δαβὶδ δέλυμα τῷ φοβουμένων αὐτὸν ποιεῖ, καὶ τῆς δεή-
 σιως αὐτῷ εἰσακούει. καὶ μιᾷ νυκτὶ ἐν ὁράματι βλέπει ὁ βασι-
 λεὺς Μαυρικίος ὅτι εὐρέθη εἰς τὴν χαλκὴν πόρταν τῇ παλατίου
 καὶ ἔσκεν ἐμπερεθεῖ τῆς εἰκόνης τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. καὶ ἐκεῖ ὁμο-
 πρὸς ἦτον καὶ ὁ λαὸς ὅλος ἐκείνος ὅ ποῦ τὸν ἡγματοῦσεν ὁ Χα-

γαῖος καὶ τὸν ἀπεκεφάλισε. καὶ ἔσκεν ἐκεῖ ὁ μωρὸς καὶ ἐγκάλει τὸν
 Μαυρίκιον, ὅτι αὐτὸς ἦταν ἡ αἰτία τῆς σφαγῆς αὐτοῦ· ὁ πῦρ ἐθανά-
 τωσεν ἀδίκως, τότε ὥσαν ἰβόησαν ὁ λαὸς ἔτας. εὐνῆκε φωνὴ αἰ-
 πὸ τῆς ἀγίας εἰκόνης αὐτῆ τῇ σωτῆρος Χρυσῆ τῇ φοβερῇ καὶ ἀπο-
 συπολήπῃ κριτῇ, καὶ λέγει πρὸς τὴν ὑπηρετάς αὐτῆ, οἱ ὁ παῖοι ἦ-
 σαν οἱ θεοὶ ἄγγελοι, φέρετέ μοι ἐδῶ Μαυρίκιον, τὸν βασιλέα, καὶ
 λαβόντες οἱ ὑπηρεταὶ ἔφερον αὐτὸν καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος·
 πῦρ θέλεις δαπιδάσασσι τὴν παίδευσιν, ἐδῶ εἰς τὸν κόσμον τέτον·
 ἡεῖς τὸν μέλλοντα ἐν τῇ δευτέρᾳ με παρσία, καὶ ὁ Μαυρίκιος ἀπε-
 κρίθη καὶ εἶπε, φιλανθρώπε δίδω μοι δικαιοκρίτα, μὴ εἰς τὸν μέλ-
 λοντα αἰῶνα, μόνον ἐδῶ εἰς τὸν φθαρτὸν κόσμον τέτον, τότε ὤρισεν
 ὅτι δότε Μαυρίκιον τὸν βασιλέα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παι-
 δία αὐτῆ, Φωκᾶ τῇ στρατιῷ τῇ Τυρανῶ φονεύσαι αὐτῆς. ὁ δὲ ὑπ-
 πτισθὲν δὲ ὁ ἐλεεινὸς Μαυρίκιος ἀπὸ τὸν ὕπνον, κλαίων καὶ τρέμων
 καὶ ὀδυρόμενος, καὶ ἐν τῇ αἵμα ἔκραξε τὴν ἀδελφὴν αὐτῆ γυναῖκα,
 τῇ Φιλιππικῇ, καὶ ἔρχον φοβερόν τῆς ἐκείνης νὰ ἔσπείλην ἄλ-
 θη ὁ ἀνδραστής, καὶ κανέναν φόβον νὰ μὴ ἔχει, ἡ δὲ γυναῖκα ὡς
 ἐπιδρώθη ἀπὸ τῆ βασιλείας ἐμύνησε τῇ ἀνδρόστης, καὶ ἐν τῇ αἵμα
 ἤλθεν ἐμπεσθεῖν τῇ βασιλείας. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔπεσε εἰς τὴν πό-
 δας αὐτῆ λέγων, συγχώρησάν μοι ἀδελφεῖ ὅτι ἡμερτον εἰς ἐσὲ πολ-
 λά, διότι εἶχα φόβον δὲ σὺ ὅτι, θέλεις, ὅτι βαλεύσει τὴν ζωὴν
 με δὲ νὰ μὴ θανάτωσῃς, ἔσποντας νὰ μὴ εἰπαὶ ὅτι ἀπὸ ἀνθρω-
 πον ὁ πῦρ θέλει ἔχει τὸ πρῶτον φοιχέον τὸ ὄνομα τῆς, αὐτὸς θέ-
 λει με θανατώσει, καὶ δὲ τὸ ὠργίσθηκα πρὸς σὲ δὲ τὸ ὄνομα θαρ-
 ρόντας ὅτι ἦσε ἐσὺ ἐκεῖνος ἀμὴ τὴν σήμερον ἐπληροφορήθηκα βε-
 βαίως ὅτι ἐσὺ δὲν ἦσε, ὅμως ὡρᾶ καλῶς νὰ μὴ ἐπείς ἀνέσαι ὁ
 ξέρης εἰς τὸ φεσάτον τινα στρατιῶν τὸ πῦρ τὸν λέγειν, Φωκᾶν.
 ὁ δὲ Φιλιππικὸς εἶπεν, ἡξέυρω ἔναν τὸ ὅ ποῖον ἀπερασμόνον κατ-
 ρὸν ἀπέσειλε τὸ φεσάτον εἰς τὴν βασιλείαν σε ζητόντα τὰ χρήμα-
 τα τῇ καλῆς στρατιῷ ἀπὸ τὸ φεσάπεν καθὰς, εἶναι τεταγμένα
 νὰ δίδονται, καὶ ὁ μιλιῦντα ἡ βασιλείας μετ' αὐτῆ, πολλὰ σου
 ἀντὶ λέγει φαμακωμένα, ὁ δὲ βασιλεὺς λέγει τῇ Φιλιππικῇ, τὴν
 γνώμης ἀνδραπῶς εἶναι, ὁ δὲ Φιλιππικὸς λέγει, κακῆς, φονεύς
 ἀνελείμων, λύμων, λύκος ἀμοβόρος, ὁ δὲ ὕβρις πολλὰ, δυνά-

της ἀρπαγας. ἄδικος. τότε ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ἔπος, ὤξηθήθη
τῷ Φιλιππικῷ τὸ ὄραμα. καὶ τὴν νύκταν ἐκείνῃ ἐφάνη αὐτῷ κοί-
της ἐν τῇ ἑρασφῷ λιγυρόμορος ἑξίφιας. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐφθασεν ὁ
μάγιστρος ἐκείνος ὁ πρὸς τὸν ἐσείλον ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς ἀρχιερεῖς
ἄξινα δειθῆναι τῷ θεῷ νὰ αὐταπεδώσει αὐτὸν ἐδὼ τὴν κρίσιν, καὶ
ἤφειρεν ἀποκρίσιν εἰς τὴν βασιλείαν, ὅτι ὁ θεὸς ἐδέχθη τὴν μετάνοιαν
αὐτοῦ καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ τῶν παιδῶν θείλει
ταὺς ἀλλοι μετὰ τῶν ἀγίων. τὴν δὲ βασιλείαν μετὰ ἀπμίας θεί-
λαν λάβη ὡς αὐτῇ. καὶ θείλαν τὸν φονοῦσαι καὶ ὡς ἤκουσεν τὸν μάγι-
στρον ὁ Μαυρίκιος ἐδοξασεν τὸν θεόν. ὁ δὲ Φωκάς ὡς ἤλθεν εἰς τὴν
βασιλείαν Μαυρίκιον ὑποκριτὰς ἀπὸ τοῦ φεσάτον ἄξινα λάβη
τὰ χρήματα τῷ μετὰ αὐτῶν, ἤρην τὴν ῥόγαν. καὶ ὁ βασιλεὺς φιλαρ-
γυρος ὢν αὐτῷ εἶπε τῷ Φωκά, καὶ ἀπέστειλεν μετὰ ὀλίγων φλω-
ρίων. ἀπελθὼν αὐτὸς ὁ Φωκάς εἰς τὸ φεσάτον εἶπε πολλὰ κατὰ τὴν
βασιλείαν. τὸ δὲ φεσάτον ἀκούσαντες τὰ ὅσα εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐ-
ναντία καὶ ὕβρεις πολλὰς. καὶ ὅτι τὸν μισθὸν δὲν θείλει νὰ δώσει. δι-
φήμισαν βασιλείαν τὸν Φωκᾶν. μαθὼν δὲ τὸ τοῦ βασιλεὺς Μαυρί-
κιος, ἐμπῆκεν εἰς πέρισμα μεγάλον μετὰ γυναῖκα καὶ μετὰ πα-
τέρα καὶ ἐπέρασεν εἰς τὸ ἀκροτήριον τῷ ἀγίῳ Μάμαντος. ἐρχομῶ
καὶ δὲ τῷ Φωκά ὡς βασιλέως εἰς τὴν Κωνσταντινουπολιν ἐγγήκεν ὁ
λαὸς ὅλος εἰς ὑποπαύτησιν αὐτοῦ. ὤξειβη καὶ ὁ Πατριάρχης κυρια-
κός. καὶ ἡ βασιλικὴ σύγκλητος. καὶ ὁ Πατριάρχης ἔδωκε τῷ βασι-
λέως χρᾶμμα περὶ τῆς ὀρθοδόξε πίστεως. ὅπως νὰ φυλάξῃ τὴν
ἐκκλησίαν ἀσκαδαλίαν. καὶ τὸτος ὁ θείλατος ἦτον αἰρετικὸς καὶ
κακὸν θυρεὸν κατὰ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Φυγὴ Μαυρικίῃς Βασιλείως. Τυραννὶς Φωκά τῷ Τυραννί.

ΚΑὶ αὐτοχόρευθαι βασιλεὺς ὁ Φωκάς ἐν τῇ ταῖς τῷ περὶ δρό-
μου κόσμου ἔτος, 546. ἀπὸ δὲ τῆς θείας σαρκώσεως 546.
καὶ μετὰ δυο ἡμέρας ἐκείσιν εἰς τὸ βασιλικὸν ἀμάξι καὶ ἤλθε
καὶ ἐμπῆκε μετὰ εἰς τὰ βασιλικά παλάτια. τῇ δὲ ἐ. ἡμέρᾳ ἑστῶ
τὸ τὴν γυναικα αὐτῇ ἔσφεν Αὐγούσαν. καὶ μίαν ἡμέραν ἐπα-
βαλίσκουσεν καὶ ὤξειβη ἔξω, καὶ μερικοὶ ἀπὸ τῶν λαῶν ὡς ἦσαν βα-
ριμύτοι

ρεμύροι ἀπὸ τῆ Μαυρείου τὴν πολλὴν φυλαγνυμένην, ἐβόησαν·
ὁ Μαυρεῖος δὲν ἀποθάνει αὐτὴ ζῇ. ἐρώτησε δὲ περὶ τούτου ὁ Φω-
κάς, καὶ ὡς ἔμαθεν ὅτι ζῇ ἐκινήθη ὁ Τύραννος κατ' αὐτὸν εἰς φόνον·
καὶ ἀπέσειλε νὰ ἐρευνήσῃ νὰ τὸν εὕρῃ, καὶ ἦυραν αὐτὸν καὶ
τὴν γυναῖκα του, καὶ τὰ πρῶτα παῖδιά αὐτῶν τὰ ἀρσενικά, καὶ τὰ
ἡφαιραν ἔμφορον αὐτῶν. τότε εἶπεν ὁ Μαυρεῖος· δίκαιος εἰ κύ-
ριε καὶ δικαία ἡ κρίσις σου. καὶ ἐν τῇ αἵμα ὤρειεν ὁ αἰμοβόρος
λύκος ὁ Φωκάς καὶ ἐκοψαν πρῶτα τὰ παῖδιά αὐτῶν. εἶχε δὲ καὶ ἓνα
παιδί ὁ Μαυρεῖος εἰς τὴν βυζάσειαν ὅπου ἐβύζανε καὶ εἶπε τὰ
τὸ φέρον καὶ αὐτὸ νὰ λάβῃ κακὸν θάνατον διὰ νὰ συγχωρηθῇ ἡ
ἀμαρτία αὐτῶν. καὶ ἐδραμαίει οἱ ὑπηρέται δι' αὐτὸ. καὶ ἡ ἐλεεινὴ βυ-
ζάσεια τάχα διὰ νὰ μείνῃ ἀπὸ τῆ βασιλικῆς ἀποραὶ τὸ παιδί,
ἐσερέωσε τὴν καρδιαντὴς καὶ ἔδωκε τὸ παιδίον αὐτῆς τὸ ἀρσενικόν
τὸ ὅποιον ἐγεννήθη μίαν ἡμέραν μὲν τῆ Μαυρείου τὸ παιδί ὅπως
νὰ ἀποκεφαλίσθῃ αὐτὸ, καὶ οὐχὶ τῆ Μαυρείου. οἱ δὲ ὑπηρέται
ἐπαῖον αὐτὸ καὶ ἐπῆγαν, καὶ ὡς τὸ ἴδεν ὁ Μαυρεῖος λέγει, τὸ το
παιδί δὲν εἶναι ἐδικόν μου, μόνον τῆς γυναίκος τῆς βυζάσειας. τό-
τε πάλιν οἱ ὑπηρέται ἐπῆγαν καὶ ἔλαβον τῆ Μαυρείου τὸ παιδί,
καὶ ὡς τὸ ἴδεν αὐτὸ ὁ Μαυρεῖος εἶπε, τὸ το εἶναι τὸ ἐλεεινόν μου τὸ
παιδί. καὶ ἐκοψαν τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἔδραμε γάλα μετὰ τοῦ
αἵματος καὶ ἴδοντες αὐτὸ ὁ λαὸς ἔκλαυσαν. Ἐν τῇ αἵμα εἶπε πάλ-
ιν ὁ Μαυρεῖος, δίκαιος εἰ κύριε καὶ δικαία ἡ κρίσις σου. καὶ ἀφ' οὗ
ἀπεκεφάλισαν τὰ ἐλεεινὰ παῖδιά. ἀπεκεφάλισεν καὶ τὴν μητέρα
αὐτῶν τὴν βασίλισσαν. τότε καὶ τὸν ἐλεεινὸν πατέρα τὸν Μαυρεῖ-
ον. καὶ εἶραν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ τὰ σώματα ἐν τῇ κάμπτῃ
τῆς τελευταίας. καὶ ὤρειεν ὁ Τύραννος ὅτι ὅποιος θέλει αἰς τοὺς
ἐπαρθεῖ αἰς τὴν θάλασσαν. καὶ οὕτως ἐσμιξαν πνέες φιλόχραιοι ἄνδρες
καὶ ἐπῆραν καὶ τὴν ἑαυτῶν ἐν τῇ ναφί τῆς ἀγίου Μάματος πη-
σίον τῆς Ξυλοκέρκου πόρτης. ἐπέγραψαν δὲ ἐν τῇ τάφῳ αὐτῶν
ἡραελεγεῖα πᾶσι.

Αἱ δὲ ἐγὼ ἡ Γεγάλα καὶ ἀμφοτέρων βασιλῶν.

Τιβεριου θυγάτηρ. Μαυρεῖος δάμαρ.

Ἡ Πολύτεις βασίλισσα καὶ ἡ δεξασα λοχείου.

Ὡς ἀγαθὸν τελέσθαι, καὶ πολυκοιρανίῃ.

Κεῖμαι

Κεῖμαι σὺ τέκεσι καὶ ἡ μετέρω παρακοίτη.
 Δήμον ἀπαθάλῃ καὶ Μανὶν στρατικῆς.
 Αἰ. αἰ. τῆς νιόβης, ἔπνοος εἰμὶ νέκος.
 Τῆς ἐκάβης ἔτλω πολὺ χεῖρονα τῆς ἰοκάστης.
 Ναι, ναι τὸν γενέτην. τί ματῶται σοὶ γὰρ ἔκταναι.
 Ἀνδρῶπων κακίης, μηδὲν ὅπισ' ἀμύχα.
 Ἡ μετέροις περὶ λόγοι κατασπίος ἐκείνι Ρῶμῃ.
 Ρίξα γὰρ ἐκλάσθη θρησκίους αἵμοις.

Ἡ ἐξήγησις τῆς εἰχῶν τῆς θρησκευτικῶν εἶναι αὕτη.

Εἰς τὰς ἱστορίας ἐδὼν ἡ πολλὰ αἰθρία, ὅπως εἶμι ἀπὸ τοῦ βασι-
 λείας. θυγατέρα τῆ βασιλείας Τιβερίου καὶ γυνὴ Μαυρικίου
 τῆ βασιλείας. ὁ πᾶς ἔκαμα πολλὰ παῖδια. καὶ ἔδειξα ὅτι τὰ πολ-
 λὰ παῖδια ὁ πᾶς ἐγέννησα ἤθελεν ἥσει κατὰ δὲ τὴν βασιλείαν.
 καὶ κείτομαι μετὰ παῖδια καὶ μετὰ τὸν ἀνδρα καὶ ἀπὸ κακίας καὶ ὀρ-
 γῆς τῆς στρατιωτικῆς. οἱ αἰ. καὶ. ἐγὼ εἶμαι ὡσαύτως ἰσθμῶν ἐκείνῳ ὁ
 πᾶς εἶχε πολλὰ παῖδια καὶ τὰ ἔχασε. καὶ ἀκόμι ἐπαθα χειρότερα
 ἀπὸ τῶν ἐκείνου τῶν βασιλείας τῆς τροίας ὁ πᾶς ἐπαθῆναι τὴν βα-
 σιλείας τῆς, καὶ ἐσκότωσαν τὰ παῖδιά της. καὶ ἀπὸ τῶν ἰοκάστῳ ἐ-
 κείνῳ ὁ πᾶς ἔχασε τὴν βασιλείας τῆς καὶ παῖδιά της. αἱ εἶναι τὸν πα-
 τέρα τῆς παῖδιον τὸν ἀνδρα καὶ ἐσκότωσαν, αἱ τὰ παῖδια τὰ ἄ-
 κακα ὁ πᾶς δὲν ἤξεύραν καὶ δὲ ἐφτεγαν δὲ τὰ ἐφόνεον. λοιπὸν ἡ
 Κωνσταντῖνος πόλις πλεον δὲν θάλει σκεπάζεσθαι ἀπὸ τὰ φύλλα-
 μας; ἡ γὰρ ἀπὸ τὸ γένος μας καὶ βασιλεύεται. διότι ἡ ρίξα ὁ λοτελῶν
 ἐκόπη ἀπὸ αἵματος ἐναντίας τῆς θράκης ἡ γὰρ ἀπὸ ἀνθρώπου ἐχ-
 θρῆς ὁ πᾶς ἦταν ὡσαύτως τὸν αἵμον τῆς θράκης, ἡ ὁ πᾶς ἦταν ἀπὸ τῶν
 θράκων. ὁ δὲ Φιλιππῖνος ἔλαβε τὸ σχῆμα τῆς Μοναρχῶν, καὶ ἐγέ-
 νετο ἱερεὺς καὶ δεισσκετο ἐν τῇ χερσὶ πόλει, νῦν λεγομένη σκεπάζ-
 εον, καὶ ἡ σύγχως ἐπ' ἔρασε τῶν ζωόντων καὶ ἀπέθανε καὶ εἰς τὰς ἡμέ-
 ρας τέτε τῆ τυραννῆς τῆ Φωκῆ πολλὰ κακὰ ἐπετίεσσεν εἰς
 τὸν κόσμον. θάνατος ἀνθρώπων καὶ ζῶων πολλὸς καὶ ἀσπίδων.
 αἱ βεβαίως ἡ γὰρ ὁ πᾶς δὲν ἐβρεχε, πῶς εἶνα πολλὰ καὶ θανατικὸν. ὁ
 χειμῶνες μεγάλοι καὶ βαριοί, τόσον ὅτι ἐπάγωνε ἡ θάλασσα καὶ
 ἀπ' ἰθα.

ἀπέθαναν τὰ ὀφάρια. καὶ μίαν ἡμέραν τὸ βραδύ ἐπε πολὺ κρασί
ὁ Φωκάς καὶ ἐμύδυσε. καὶ τὸ πυρὸν ἀρῆσεν νὰ εὐγεῖξω. τότε ἐ-
φώναξεν ὁ λαός, ὅτι γὰρ Φωκά. αὐτὸς δὲ ἀπὸ τῆς μεθυσθῆς εὐγῆ-
κε γλήγορα νὰ ἰδῇ τὸν λαόν. καὶ ἐφώναξεν μεγαλοφάνως, πάλιν
κρασί ἐπιε. πάλιν τὸν νῆυσεν ἔχασες. καὶ ἀέκασας τὸν λόγον.
ἐδυμώθη πολλὰ, καὶ ἐφόνδυσε πολλὰς. καὶ πινὲς τῆς λύτης τῆς φο-
νδθέντων ἔδραμαν ἔβαλαν φωπῆαν εἰς τὴν φυλακὴν ἔφυγαν
ὅλοι οἱ φυλακαὶ μὲν. τὰ δὲ β'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας χορ-
ρός ὁ τῆς Περσῶν βασιλῆος. διώκει πολλὰ καὶ τῆς Ῥωμαίων
ἀπέσειλε μετὰ τῆς στρατηγῆς. καὶ ὁ Γερμανὸς ὁ στρατηγὸς τῆς Ῥω-
μαίων ἐπολέμη μετὰ τῆς Πέρσας ἐλαβώθη ὁ Γερμανός. καὶ ἐνίκηθη-
σαν οἱ Ῥωμαῖοι. καὶ ὁ Γερμανός μετὰ ἑνδεκα ἡμέρας ἀπέθανε. καὶ
πάλιν ναρσῆς τὸν ὁ ποῖον ὁ Φωκάς τὸν ἔκαμε στρατηγόν. ἐπολέμησεν
μετὰ τῆς Περσῶν καὶ ἐνίκηθη. καὶ πλῆθος πολὺ τῆς φεσάσε ἠφάνι-
θη. καὶ μαθὼν τὸτο ὁ Φωκάς ἐλυπήθη πολλὰ. τὰ δὲ γ'. χρόνῳ τῆς
αὐτῆς βασιλείας πολλὰ καὶ ἐρη. ἔχαιρε τῆς Ῥωμαίων οἱ Πέρσαι
ἠφάνισαν. τὰ δὲ δ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας οἱ Πέρσαι ἐπύρην
τὸν τόπον τὸν καλοῦσιν δαρά. καὶ ὅλιν τὴν Μεσσοποταμίαν ἔσ-
ρειαν. καὶ τὸ σὺν αἰχμαλωσίαν ἔκαμαν ὅπ μετρημὸν δὲν εἶχε. τοῦ-
τω τὰ χρόνῳ ἀπέθανε κυριακὸς ὁ Πατριάρχης, καὶ ἐχειροτονή-
θη Θωμάς Διάκονος καὶ σακελάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. τὰ
δὲ ε'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας. πολλοὺς φίλους τῆς Μαυρικίου
ὁ Τίραννος ἀπέκεφάλισε. καὶ τὰ κορμῖα τῆς ἔκαψε. τὰ δὲ αὐτῆς
χρόνῳ οἱ Πέρσαι τὸν εὐφράτην διέπερασσαν ποταμὸν. καὶ ὅλιν
τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην καὶ φονικὴν ἠχμαλώτισαν. ὁ δὲ
αἰλιθῆριος τῆτος Φωκάς ὁ Τυραίνος λαβὼν τὴν βασιλείαν Θεοῦ
τοῦ ὄρα χωρήσει. πολλὰ καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Χρυστοῦ αἰ-
αίρετικὸς ἔκαμε. καὶ εἰς τὸ γένος τῆς χριστιανῶν πολλοὺς ἀδίκως
ἀπέκεφάλισε. πολλοὺς ἐξόρισε. ταλῶν τὸν βίον ἤρπαξε. πολ-
λὰς γυναικὰς παρθένους ἐφθειρε. καὶ εἶπ ἄλλον κακὸν ἀσώπας
ἦτον δὲν ἐλείψει νὰ μὴν τὸ κάμῃ. ὅτι εἶχε σμεργίας ἀπὸ τὸν πα-
τέραυ τὸν δὲ βολον. καὶ ὁ ἐλεινὸς λαὸς οἱ χριστιανοὶ βλάποντες
τὰ πολλὰ κακὰ, ἐβόων μετὰ δακρύων κατ' αὐτὴν πρὸς τὸν θεόν.
ὅπως ἤκουε ταῦτα ἵνας ἀγιώτατος καὶ Θεοφόρος πατήρ, ὁ ὁ ποῖος

εἶχε πολλὰ παρήσιας εἰς θεόν. ἀπὸ τὰ πολλὰ κακὰ αὐτῶν ἔργα
 ἐβόητε πρὸς τὸν θεὸν λέγον καὶ θεέ μου. δέουσαί σε μὴ ἀπορρίψῃς με
 ἀπὸ τῆ προσώπιας τοῦ ἐλεεινῶν. πῆναι ἡ ὀργὴ ὅτι ἐργίτης τὸν
 λαόν σου. ὁ ἀπέστειλες τοῖς τὸν Τύρινον βασιλέα εἰς αὐτόν. πῆναι
 ἡ ἥτις παῖδες πῆναι αὐτῇ ἡ ὥρα χωρησις ὅτι ἐπὶ ὥρα χωρη
 σεις εἰς τὸν λαόν σου. καὶ παρέδωκας αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ τοῦ Λυκού
 αἰμοβόρου. πῆ ἀπέστειλεις τὸ προσώπον σου ἀπ' αὐτῶν. τότε ἀπέκα
 λύθη αὐτῶν θεοῦθεν τῶ Θεοφόρῳ. ὅτι πολλὰ ἐρῶντα νὰ εἶρω
 πλεον χειρότερον βασιλέα ἀποτέον καὶ δὲν ἦρα ἄλλον εἰς παι
 δεύειν τῆ λαῶν νὰ ταπεινώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τὰς κακὰς πράξεις ὅτι
 κάμνουν τὴν σημερον. ὅτι τελείως ἀπ' ἐμοῦ ἐξέκλιναν καὶ τῶ
 ἐξέβωλον ἐπαρδοθησαν. καὶ τρέχουν εἰς τὰ θελήματα αὐτῶν.
 ὁμῶς τὰς κρίσεις τῆ Θεοῦ πλεον ἀπὸ τῆν σημερον μὴ ἐρευνας.
 ὁ δὲ Θεοφόρος ἐκείνος ὡς ἤκουσεν ἔπος, ἐπροσκύνησε τῶ Θεῷ ζή
 τῶν συγχώρησιν. τὰ δὲ σ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας οἱ Πέρσαι
 σὺν τῶ καρδαίχῳ ἐπῆραν φουράτοι πολλοὶ. καὶ ἐπῆραν καὶ πο
 λέμους καὶ ἐλαβον τὴν Ἀρμενίαν. Καπαδοκίαν καὶ Γαλα
 τίαν. καὶ Παφλαγονίαν. καὶ ἦλθον ἕως εἰς τὴν Χαλκιδόνα κούρε
 σάουοντες καὶ οἱ μὲν Πέρσαι ἐξω τῆς πλεως ἐτυράνουν τὸν λαόν
 τῶ Θεῷ. ὁ δὲ Φωκάς μέσα εἰς τὴν πόλιν ἐκάμνε χειρότερα παρὰ
 τοὺς ἐξω Τυράνους. τὰ δὲ ζ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ὁ μο
 φώνησαν οἱ ἑβραῖοι καὶ ἀπέστειλαν ἀπὸ τῆν ὑποταγῆν τῶ βα
 σιλέως, ἐκάμνουν σωμαμοσίαν κατὰ τῶν χειρῶν, καὶ ἐσφίξαν τὸν
 μέγα Ἀναστάσιον Πατριάρχῳ Ἀντιόχειας. καὶ ἐκοίταν τὸν αὐ
 λὸν τῆς φουράς αὐτῆς καὶ ἐβαλαντο εἰς τὸ σόμα αὐτῆς. καὶ ἐκοίταν
 καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν χειρῶν. ὁ δὲ Φωκάς ὡς ἔμαθε τὴν σά
 σιν καὶ ἀπείθειαν τῶν ἑβραίων ἐκα μὲν τὴν ἀκοπὴν ὀνόματι στρα
 τηλάτῳ καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν μετὰ δυνάμεις κατὰ τῶν ἑβραίων.
 καὶ ἄλλους μὲν ἐφόνευσεν ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. ἄλλους
 ἐξέοισεν. ὁμῶς ὁ κύριος ἡ μὲν λέγει ἐξ τῆ προφητῆς Ἡσαΐας. ἐὰν
 θέλῃτε καὶ εἰσακούσετέ μου τὰ Ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγετε. εἰ δὲ
 καὶ δὲν θέλῃτε, μάταιαν θέλω σείλῃ εἰς ἑσας. λοιπὸν αὐτὸς ὁ κυ
 ρίος καὶ Θεὸς ἡ μὲν μετὰ τοὺς ἐχθροὺς τοὺς Τυράνους παῖδες εἰ
 μας τοὺς ἐχθροὺς τοὺς χειρῶν ἐξ τῆ νὰ σωφρονοῦμεν.

καὶ δὲ τὰ παιδελθῶν εἰς τὰ κακά ὁ ποῦ κάμνω μὲν. καὶ τὰ πα-
πεινω θούμην καὶ τὰ σωθούμην. ἀ μὴ ἔως τέλους δὲν ἀφῶν τὰ
παιδελθῶν ἡμᾶς, μόνον ἀπαθῶν. αὐτῶν τὰ κακά ὅτε καμνὸν εἰς
ἡμᾶς. καὶ λαμβάνου κακὸν θάνατον. καὶ δίδειν καὶ ἄλλας
παιδελθῶν πρὶν τῷ θανάτῳ. λοιπὸν καὶ τὰ τῷ Τυραίνῃ τῷ Φω-
κά, μὴ διαμῆναι ὁ θεὸς τὰ ὑποφῆρ τῆς ἀδίκης φόνους. καὶ τὰ
πολλὰ κακά ὅτε ἐκάμνεν. ἐλάλησεν εἰς τὴν καρδίαν κρείων τῷ
Πατρικίῃ. ἀνδρὸς δικαίου, καὶ ἔγραψε πρὸς Ἡράκλειον τὸν Πα-
τρικίῃν στρατηγὸν Ἀφρικῆς, ὅπως ἀποστείλῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ τὴν
κῆταν τὸν υἱὸν Γρυγοῦ τῷ Πατρικίῃ τὸν ὑποστρατηγὸν αὐτοῦ, τὰ
ἔλθωσι κατὰ τῷ Τυραίνῃ. ὅτι ἔμαθε διωκτὶς ὅτι ἐπομάζονται
τὰ ἔλθωσι κατὰ αὐτῷ τῷ Φωκά, ὁ δὲ Ἡράκλειος λαβὼν τὸ χρέον
ματὴ κρείων καὶ ὁδηγία θεῶν, ἀφῆκε κατέργα πολλὰ εἰς τὴν
Ἀφρικῆν, καὶ φεσάτον πολὺ ἔκαμε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντίνῃ
πολιν, εἰς τὸν λιμῖνα τὸν καλούμενον σφίρας, ἔφερε δὲ καὶ τὴν ἀχρὶ
ροποῖστον εἰκόνα τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ εἰς βοήθειαν αὐτοῦ
ἵνα τροπώσῃ τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐγένετο. πολέμῳ δὲ χυμῶν
του μέσον Φωκά καὶ Ἡρακλείῃ. θεῶν βοήθειαν ἐνίκησεν ὁ Ἡρά-
κλειος, καὶ ὁ Φωκάς ἰδὼν ὅτι ἐνίκηθη ἐφυγὼν εἰς τὰ βασίλεια. φασί-
νός δέ τις ἐνόματι ἀδικήθη ἀπὸ τῷ Φωκά ἐσόντας κατὰ δυναστείαν
τὰ μοιχθῶν τὴν γυναικά. καὶ ἔδραμνεν εἰς τὰ βασίλεια τῆ
ταξί στρατιώτας ὅτε τὸν Φωκά ὅπασεν ὅτι ἀπῆλθε ἀπὸ τὸν θρόνον τὸν
βασιλικὸν τὸν οὐγαλε. καὶ ἐγύμνωσεν ἀπὸ τὰ βασιλικά φορέ-
ματα ὁ ποῦ ἐφώρεσεν καὶ τὸν ἐφόρεσε μάβρα. ὅτε δέσας ἀπὸ τὸν λα-
μὸν καὶ ἀπὸ τὰς χεῖρας ἔσυρε μετὰ μεγάλης ἐντροπῆς καὶ ἀτιμίας.
καὶ εἰς τὸν Ἡράκλειον τὸν ἐπαρέδωκεν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἡράκλειος τὸν
Φωκά τὸν ἐχθρὸν τῷ θεῷ καὶ αὐτῷ δὲ μὲν ἐχαρῆ μεγάλως. καὶ
ἐν τῷ αἵμα ἔεισε καὶ ἐκαψαν τὰ χεῖρα καὶ τὰ πόδια αὐτοῦ. καὶ τοὺς
ὤμους καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ. καὶ ἐκῆσαν τοὺς καὶ τὴν κεφαλὴν, τὰς οἱ
στρατιῶται λαβόντες τὸ μίαν, ὡς αὐτῷ σῶμα ὑπῆγαν ἐν τῷ φάρμα-
κῳ ὅτε ὁ ποῦ ἐπωλῆσαν τὰ κρένη τῶν βοϊδίων. καὶ ἐκαψαν τὸ μισθόν
τα σῶμα αὐτοῦ δὲ σιωήγορος κρείων ὁ Πατρικίος εἰς τὸν θάνα-
τον τῷ Φωκά. ἐβασίλευσε δὲ ὁ Παμμάρτος χρόνος ἢ καὶ δὲ τὰ
πολλὰ κακά ὅτε ἐκάμνεν ἔλαβε κακὸν θάνατον τὸ σῶμα καὶ τὴν
ψυχὴν.

ψυχῆς ἐκληρονομῆσε τὴν γέννησιν τῷ Πυρὸς. ὅπου ὁ σκώληξ ὁ
ἐκρίμντος καὶ ὁ βρυγμὸς τῷ ὁδόντων.

Θάνατος Φωκά τῷ Τυραίνῃ. Βασιλεία Ἡρακλείῃ.

ΜΕτὰ τὸν ἐβασίλευσεν αὐτὸς ὁ Ἡράκλειος, χρόνους λ. α.
ἐσέφθη δὲ ὑπὸ Σιργίῃ Πατριάρχῳ ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῷ Ἀ-
ργίῃ Στεφανῇ ἐν τῷ παλατίῳ. ἐσέφθη δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Αὐγῆσα.
ἐνόματι Φαβία. καὶ μετονόμασεν αὐτὴν εὐδοκίαν, κόσμου ἔπος
συγ. ἀπὸ δὲ Χριστοῦ χ. θ'. τοῦτο τῷ χρόνῳ ἔλαβαν οἱ Πέρσαι
τὴν ἀπαύειαν τῆς Συρίας καὶ τὴν ἔδωσαν, καὶ ἦλθαν ἔως εἰς τὴν
Ἀντιόχειαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πολειύσαντες μετὰ τῷ Πέρσῳ ἐν-
κῆσθαι καὶ ἀπαλῆσθαι τὸ φεσάτον μόνον ὀλίγον ἐγλύπτετο τῷ
δὲ β. χρόνῳ παρέλαβαν οἱ Πέρσαι Κασαρίαν τῆς Καππαδο-
κίας. καὶ πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων ἠμαλῶντῶσαν. βλέπον-
τες ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἦλθεν εἰς μέγα λυγρὴν ἀπορίαν καὶ λύπην καὶ
διελγίζετο ἵνα καίμῃ ἐσόντας ὅτε δὲ εἶχε χρεῖστον ὁ λοτελῶς.
αὐτὸν εἰσεκτείνετο εἰς πολλὰ πτωχεῖαν ἢ βασιλείαν. τῷ τῷ χρό-
νῳ ἐχρησθήσθαι βασιλεὺς ἵνα ἀπὸ εὐδοκίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.
Ἡράκλειος ὁ Μικρὸς ὁ Νέος Κωνσταντῖνος μῆνας Μαΐου γ'. τῷ
αὐτῷ χρόνῳ τεταρτῷ ἡγουμῆς τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐπολέμισαν οἱ
Πέρσαι τὸν δαμασκόν καὶ ἐπῆραν αὐτὴν καὶ τὴν αἰμαλῶντῶσαν
ὅλην. ὁ δὲ Ἡράκλειος πρὸς τὸν χοσρόην ἐσελε παρακαλῶν αὐ-
τὸν τὰ πρῶτα τὰ μὲν χύνει αἵματα ἀνθρώπων. καὶ πᾶν τὸν τὰ λα-
βαίνει ἦγεν τέλος. καὶ καμῖαν ἀπέκρινεν δὲ ἔδωκε τῷ ἀνθρώπῳ
τῷ βασιλεῖ. τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐπῆρει ὁ Ἡράκλειος γυναικα.
Μαρπανόματι. καὶ Αὐγῆσαν τὴν ἐσεψε Σιργίος ὁ Πατριάρχης.
τὸν δὲ ἐ χρόνον παρέλαβαν οἱ Πέρσαι τὸν Ἰορδάνην καὶ τὴν Πα-
λαιστίνην. καὶ τὴν ἀχρὶ πολλὴν ἱερουσαλὴμ μετὰ πολέμου καὶ ἀπο-
κρίσιν αὐτοῦ ὡς λέγειν πέντε μυριάδας θ'. δὲ χρόνος τῷ ἐβασίλῳ.
ὅτι αὐτοὶ ἡγόραζαν τοὺς χρεῖστας καθῶς ὡς ἔδωκετο, ἢ πλε-
λῆς ἢ ὀλίγος καὶ τῶς ἐφόνδαν. Ζαχαρίας δὲ τὸν Πατριάρχην Ἰ-
εροσολύμων, καὶ τὰ τίμια ξύλα ἔλαβαν καὶ λαὸν πᾶν αἰμαλῶ-
ν καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Περσίαν. αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐχρησθήσθαι τῷ
Υγ 2 βασιλεῖ

Βασιλεῖ ἄλλος υἱὸς Κωνσταντῆος ἀπὸ Μαρηνῆς τῆς γυναικὸς αὐ-
 τῆς. καὶ ἐβαπτίσθη ἐν βλαχέρναις ὑπὸ Σέργιου Πατριάρχου. τῷ
 δὲ ὄντι, χρόνῳ παρέλθοντι οἱ Πέρσαι ὅλυν τὴν αἰγυπτον καὶ Ἀλ-
 ξάνδρειαν καὶ λιθύνειν καὶ ὡς Αἰθιοπίας. καὶ ἐπὶ τῇ αἰχμαλω-
 σίᾳ πολλῶν καὶ χρυσίων. καὶ ἐγυρῶσαν. τὴν δὲ καρχιδόνα δὲν
 διωκόμενοι εἰς τὴν Περσίαν. τῷ δὲ ἡ. χρόνῳ πάλιν ὁ Ἡράκλειος
 ἀπέστειλεν εἰς τὴν Περσίαν εἰς τὸν χοσρόην δοποκροισαίης πα-
 ρακαλῶν αὐτὸν δεῖν νὰ κάμωμεν ἀγάπην. ὁ δὲ χοσρόης ἀπεκρί-
 νηται ὅτι ἡ Ἡράκλειος, ὅτι ἐὰν θέλῃς ἀγαπᾶν νὰ ἀρνηθῇς τὸν ἐσαυρωμέ-
 νον τὸν ὁποῖον λέγεται ὅτι εἶναι Θεὸς καὶ νὰ προσκυνῇς αὐτὸν
 λίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνέσας ἕως μέγαλως ἐλυπήθη. τῷ δὲ θ.
 χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔκαμα οἱ Ἀράβες φουσαῖς ἐπὶ ἡλ-
 λῶς εἰς τὴν Ἀνδριανόπολιν καὶ Ἡράκλειον. ἀπέστειλε δὲ ὁ Ἡρά-
 κλειος εἰς Χαγανὸν τὸν αὐθέντην Ἀράβων ζητῶν ἀγάπην. ὁ
 Χαγανὸς ἔστρεψε. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλθὼν ἔξω τῇ Μακρῇ τοῖς χει-
 μερὶ πολλῶν δωρημάτων βασιλικῶν δεῖν νὰ δεχθῇ τὸν Χαγανόν
 νὰ λαβῇ πρὸς αὐτὸν, ὅτι νὰ εἶναι ἡ ἀγαπῇ βεβαία εἰς α-
 τὴς. καὶ ὁ Χαγανὸς πλησιάσας πρὸς τὸν βασιλέα, ἀθέτησε τὰς σι-
 δήκας καὶ τὰς ὀρκους ὅτι ἔκαμε καὶ τὴν ἀγάπην, ἐξέμαρψεν τὴν
 ραιδικῶς κατὰ τὴν βασιλείᾳς ἐδράμην. ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς οὗτ-
 ῶς ἐπλάγη εἰς τὴν ἐπιβουλὴν κτείνων τὴν εὐφροδῆσαν τῇ Χαγ-
 νον καὶ φυγῶν ὑπέσχετο εἰς τὴν πόλιν. καὶ λαβὼν ὁ Χαγανὸς
 βασιλικά κτείνων δωρήματα ἐγύρισεν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἡρά-
 κλειας καὶ τῆς Ἀνδριανου πόλεως καὶ τὰς ἡγματούχους. τῷ δὲ
 χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπέστειλε πρὸς Χαγανὸν πρῶτον
 μέγας δεῖν νὰ ἐπαρέβη τὰς λόγους. καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι
 ἔκαμε καὶ δὲν ἔστρεψε εἰς τοὺς ὀρκους αὐτῶν, μόνον τὰς ἀθέτους
 καὶ ὁ Χαγανὸς δι' ἀβηθεὶς εἰς τὰς λόγους τῆς βασιλείας, ἔκαμ-
 ἀγάπην μετὰ τοιαύτης συμφωνίας, ἵνα διδῇ τέλος αὐτῶν ὁ
 σιλεὺς ἐγύρισεν δὲ οἱ ἀπὸ τῶν ἀλμυρῶν εἰς τὸν βασιλέα μετὰ χα-
 μέγας. καὶ τὴν ἔκαμν ὁ βασιλεὺς τεληνέας, ἔσονται ὁ π-
 ῶς νὰ ὑπάρῃ σωματικῶς εἰς τὴν Περσίαν νὰ κλῶν ἔχει ἔχθ-
 τὸν Χαγανόν. τῷ δὲ ιβ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ὡς ἔχον-
 τισι τῇ θεῷ καὶ μεγάλῳ Πάσχᾳ ἐν τῇ ἀματῇ δούτῳ τῷ ἔ-
 ρας

ρας ἡτοιμάσθην ἵνα ὑπάγῃ νὰ πολεμήσῃ τὰς Πέρσας. καὶ ἐπὶ τῇ
 ὁ ἀπὸ τὰ μοναστήρια καὶ ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας χρυσίον καὶ ἀργύριον
 δανεικὼς ὅτι εἰς πτωχίαν δέρισκετον. καὶ ἐγγράφως ἔγραψε τοῦ
 καθενὸς τὸ πᾶν λαβεῖν. ἀρῆκε δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Σέργιον τὸν Πατρι-
 ἀρχῆν. καὶ ἔβανον τὸ Πατριεῖον αἰδρα φρονιμώτατον καὶ σωστὸν καὶ
 πολυπείρον νὰ διοικεῖ τὴν Κωνσταντινούπολιν. καὶ ὅλα τὰ τῆς
 βασιλείας. ἔγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χάσσανον ὡρῶκα-
 λῶν αὐτὸν ὡς Φίλον ἡγαπημὸν νὰ εἴναι βοηθὸς εἰς τὰ πράγμα-
 τα τῆς Ρωμῆας. καὶ ἐπιτροπὸν τῇ γού αὐτοῦ τὸν ἀνόμενον. ὁ δὲ
 χορρὸς τῆς Περσῶν βασιλεὺς σάλευ τὸν στρατηγὸν ἀπέστειλε καὶ
 πολλῆς διευλίμειας κατὰ τῆς Ρωμῆας. καὶ ἠφάνισεν ὅλην τὴν ἀ-
 νατολίαν. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν χαλκηδὸνα. καὶ ἰκανὸν καιρὸν ἐκεῖ ἐκά-
 θισα. καὶ τὸν βασιλέα Ἡρακλεῖον μετὰ ἐπιβουλῆς καὶ ἀπάτης
 ἐκαλέσατο πρὸς αὐτὸν ὅτι ἀγάπῃ ἐλάλησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἐπείσετο πρὸς τοὺς λόγους του. καὶ μὴ θάρρων ὅτι δόλιος εἶναι, ἐπείσε-
 σεν αὐτὸν. καὶ πέμπει μετ' αὐτοῦ τὴν ἡγεμονὸς σάλευ γέροντας ἀπὸ
 τῆς μεγιστανίας ἐβδουλεύτα πρὸς χοιρέων τὸν βασιλέα μετὰ πολ-
 λῶν καὶ μεγάλων δωρημάτων βασιλικῶν. τὸς ὁποῖους ἔλαβεν ὁ
 σάης καὶ ὑπηγέροντας ἐδῆσεν αὐτοὺς κακῶς καὶ ἀπῆκως. καὶ εἰς τὴν
 Περσίαν εἰς τὸν χοιρέων τὸν αὐτοῦ βασιλέα αὐτὸς ἐπαρίστανεν αὐ-
 τὸς. ὁ δὲ χορρὸς λαβὼν αὐτοὺς καὶ ἐξετάσας ἔμαθεν τὸ ἀληθές
 ὅτι ὁ σάης μετὰ τῷ βασιλεῖ Ἡρακλεῖ ὁμίλησε πρὸς ἀγάπης.
 καὶ τέτους ἀποκλεισθείς ἀπέστειλεν Ἡρακλεῖος ὁ βασιλεὺς.
 αἰκείας δὲ ὁ χορρὸς ὅτι ὁ σάης τὸν βασιλέα ἴδε καὶ δὲν τὸν ἐπα-
 σε νὰ τὸν φέρει δεσμὸν ἐδυμῶδη καὶ ὠργίσθη. καὶ παρὸ θυοῦ ὤ-
 ρισε καὶ ἐγδῆραν τὸ δέρμα τῷ σάῃ καὶ κακῶς ἀπέθανε. τὸς δὲ ἀ-
 ποκλεισμένους ὤρισε καὶ ἔβαλαν εἰς φυλακὴν καὶ κακῶς εἶχαν
 ἐκεῖ ὡς δέσμιους μαθὼν δὲ περὶ τούτων ὁ Ἡρακλεῖος ἐλυπώθη ὅ-
 τι ἐλυπέτο. ὁ δὲ χορρὸς πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον ἀρχόντα μετὰ
 πολλῆς διευλίμειας καὶ ἦλθε πρὸς τὴν Ἀσίαν τὴν Ρωμαίαν. καὶ
 θάνατον πολὺν καὶ αἱμαλωσίαν ἔκαμν. ὁ δὲ Ἡρακλεῖος μὴ δι-
 νάμενος πλέον υποφέρειν τὸν αἱμαλωτισμὸν καὶ τὸν θάνατον
 τῷ λαῷ ἀπέφλυε μετὰ τῆς βοήθειας τῷ Θεῷ ἵνα ὑπάγῃ εἰς τὴν
 Περσίαν. ὅτι ἐκαλέσατο τὸν Πατριάρχην εἰς τὴν μεγαλήν ἐκκλη-
 σίαν.

οίαν. τότε κλήον καὶ τοὺς ἀρχοντας καὶ ὅλον τὸν λαόν. καὶ τὰ ἔσπο-
δηματα τὰ βασιλικά δὴ γὰρ καὶ ἔβαλε Μάβρα. καὶ ὡσαύτως ἐσεβή
εἰς τὴν ἐκκλησίαν λέγει τὸ Πατριάρχου εἰς χεῖρας τῆς θεῆς καὶ τῆς
θεομητορὸς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἰσὲ ἀφ' ὧν τὴν πόλιν ταύτην καὶ
τὸν ἰόνμου. τότε ἦλθεν καὶ ἰσαθὴ εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας καὶ
ἔπεισε μὲ τὸ πρῶτον εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ ἀρχιστὴ καὶ ἔλεγε οὕτως.
δεσποτα θεῆ καὶ κύριε Ἰησοῦ Χριστέ. μὴ πῶς δὲ εἶπας εἰς οὐκείας
τοὺς ἐχθροὺς σου δὴ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. ἀλλ' ἐπιβλέψας ἐλπίσας
καὶ κατὰ τῆς ἐχθρῶν σου τίκτου δὲς ἡμῖν δὴ νὰ μὴ καυχῶνται οἱ
ὑπερήφανοι Τυραῖοι κατὰ τῆς δούλων σου τῆς ἐλευθέρων χειρῶν
νῶν. ἰδὼν δὲ τὸν βασιλέα Γεώργιος ὁποῖός τις μετὰ τοιαύτης ταπει-
νώσεως, εἶπε πρὸς αὐτὸν, ὦ βασιλεῦ, με μαβρα ἔσποδηματα ἐτεί-
λιξες τὰ πεδία σου ἀμὴν ἤξιρε ὅτι μὲ τὸ αἷμα τῆς Περσῶν θελήεις
τὰ βάλλει νὰ γίνῃ κόκκινον. καὶ ποιήσας τὸ προσόχον ὁ βασιλεὺς
ἔλαβε μετὰ χαρᾶς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θειαστικὴν καὶ ἀχει-
ροποιήτον μαρτυρίαν τῆς κυρίας καὶ θεοῦ ἡμῶν. ἐστράτευσε κατὰ τῆς
Περσῶν. ἰσέβη δὲ εἰς καρὰβια καὶ ἰπέρασε τὴν Μάβραν θάλασσαν
καὶ ἀπέκει ὑπὲρ τὴν Περσίαν. ἔλαβε δὲ εἰς βοήθειαν
πολλοὺς Τέρκους καὶ ἄλλα πολλὰ ἔθνη. ἀπερχομένου δὲ τῆς βα-
σιλέως, ἔνυρε τὸ φουσατὸν αὐτῆς εἰς φόβον πολλόν. καὶ εἰς ἀλλήλο-
μαχίαν, καὶ ἀταξίαν, καὶ εἰς πολλὰ μέρη χωρίσθη. καὶ ἐδημιουργή-
ρησε λόγους γλυκυτάτους καὶ ἡγαλίστη αὐτὸ. καὶ περιεποιήθη
ὡς πατὴρ φιλόσω λαγχος τὰ παῖδιά αὐτῆς. καὶ εἰς ὁ μόνον
μία κατέστησεν καὶ ἀγάπῃ πολλῇ. καὶ παρήγει καθεὶν αὐτῶν
ὅτι ἀπὸ πάσαν ἀδικίαν νὰ ἀπέχου. καὶ τὴν δούλειαν νὰ ἀγα-
ποιῇ καὶ νὰ προσκυνηθῇ ἀκούσαντες δὲ οἱ Πέρσαι ὅτι ὁ βασιλεὺς
ὑπὸ γένει κατ' αὐτῆς, ἔδραμε πλῆθος Κυβαλαρίων Περσικῶν
πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀρμενίας ὅπου ἦτον ὁ βασιλεὺς ὅπως ὁξεία φ-
νης νὰ δέσῃ πόλεμον τῇ βασιλείᾳ νὰ τὸν νικήσῃ. τὸ δὲ φουσα-
τὸν τῇ βασιλείᾳ οἱ Ρωμαῖοι ἔμαθαν ὅτι οἱ Πέρσαι κατ' αὐτῆς ἔρ-
χονται νὰ πολεμήσῃ. ἐπρόεδραμαν καὶ ὑπὲρ τῆς αὐτῆς, καὶ
πολέμου ἡγομένου ἐνίκησαν οἱ Ρωμαῖοι τοὺς Πέρσαις ἐπὶ τῇ στρα-
τηγὸν αὐτῆς ἐπίασαν καὶ τὸν ἔδωκαν καὶ εἰς τὸν βασιλέα τὸν ἡφε-
ραν. ἀπὸ δὲ τῆς φουσατῆς τῆς πρῆς ὁξείας ἀπέκεφάλισαν. ὁ δὲ
βασιλεὺς

βασιλεὺς ἀπερχόμενος ὅπου αὐτῆς ἐτύχη πόλεμος, αὐτὸς ἐτρε-
χε πρῶτος. καὶ ἐλθὼν τὸ φουσατὸν ὅτι ὁ βασιλεὺς πρῶτος εἰς πό-
λεμον τρέχει, ἔλαβον Θάρους καὶ ἔτρεχαν ὡς λέοντες καὶ ἐνίκησαν
ὅλον τὸ πλῆθος τὸ Περσικόν καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς. καὶ μόνον ὀλίγοι ἐφυ-
γαν καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Περσίαν, καὶ τὴν καταδίκην ὅτι ἐγένετο
εἰς αὐτὴς εἰπαντὴν τὸν χορρόν τὸν βασιλέα τους. ὅθεν οἱ Ρω-
μαῖοι μεγάλως ἐδόξασαν τὸν θεόν, καὶ τὸν βασιλέα ἡνυχαιόου.
ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἦλθεν ὁ χειμὼν ἀφῆκε τὸ φουσατὸν μετὰ στρα-
τῶν εἰς τὴν Ἀρμενίαν δὴ νὰ ἐξημερώσῃ, καὶ αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὴν
Κωνσταντινούπολιν. ὁ βασιλεὺς ἡρομάτος δὴ γὰρ ἀπὸ τῆς Κων-
σταντινέου, καὶ εἰς τὴν Ἀρμενίαν εἰς τὰ φουσατὰ ἔφθασε. καὶ ἰδὼν
τὴν αὐτὴν καὶ προσκυνησάντες ἐχάρησαν χαρὰ μεγάλην ὁ δὲ χορ-
ρὸς ἀπέστειλε τὸν Σαρναβάζαν μετὰ πολλῶν φουσατῶν κατὰ τῆς Ρω-
μαίων. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος ἰσέβη εἰς τὴν Περσίαν καὶ μα-
μάων ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος ἰσέβη εἰς τὴν Περσίαν καὶ μα-
μάων ὁ χορρὸς ἀπέστειλε τὰ χυδρόν καὶ ἐγύρετε τὸν Σαρναβά-
ζαν. καὶ συμάξας ὁ χορρὸς ὅλα τὰ Περσικὰ φουσατὰ ἔδωκε τῇ
Σαρναβάζᾳ νὰ ὑπάγῃ κατὰ τὴν βασιλείαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡσαύ-
τως ἰσέβη μέσα εἰς τὴν καθολικὴν Περσίαν ἔβαλε σίαν καὶ καὶ τὰ
κάσρη καὶ τὰ χωρία. ἔμαθε δὲ ὁ βασιλεὺς περὶ τῆς χορρῶς ὅτι ἐ-
ρίσκειται εἰς ἕνα κάσρον Γαζακὸν λεγόμενον μετὰ πολλῶν
λαόν. ὤρμησεν καὶ ὑπάγει εἰς αὐτὸν. καὶ ἔσελεν ὁμοῦ μετὰ πολλῶν
φουσατῶν ἀπὸ τῆς Σαρακηνῶς ὅπου εἶχε. καὶ ὁ χορρὸς ὡς ἔμαθε ὅτι
ὁ βασιλεὺς ἐσίμωσεν εἰς αὐτὸν ἔστειλε Βίγλαν καὶ ὑπαντήθη μετὰ
τῶν Σαρακηνῶν τῇ βασιλείᾳ. καὶ οἱ Σαρακηνοὶ ὡς ἶδαν τὴν Βίγ-
λαν τῇ χορρῇ, ἔδραμαν καὶ ἄλλους ἔσφαξαν, καὶ ἄλλους ἐπῆραν
ζωντανούς ὁμοῦ μετὰ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν. καὶ τὰ βασιλεῖς τῆς
παρίδωκαν. τὸ το μαμάων ὁ χορρὸς. ἐφυγόν. ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ-
δίωξας αὐτὸν καὶ τὸ φουσατὸν αὐτῆς, πολλοὺς ἔσφαξε καὶ ἡχμαλῶ-
τόυσε. καὶ ὡς ὑπῆγε καὶ ἔλαβε τὸ Γαζακὸν πόλιν. εἰς τὴν ὅποیان ἦτον
ὁ ἀδὸς τῆς πυρὸς. καὶ τὰ χεῖματα τῆς βασιλείας, λυθῶν, καὶ ὡς ἰσέβη
εἰς τὸ κάσρον, ἔνυρε τὸ μουσαρὸν εἰδωλὸν τῆς χορρῶς, καὶ ἄλλα πολ-
λά εἰδωλα ὅπου εἶχε μετὰ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων. ἔβαλε φου-
σῆ καὶ ἔκαψεν ὅλα καὶ τὸν λαόν τῆς πυρὸς. καὶ τὸ κάσρον ἐξέδιωξε
πολλὰ τὸν χορρόν νὰ τὸν πιάσῃ. ἔλαβε δὲ αἰχμαλώτους ὁ βασι-
λεὺς.

λους ὡσεὶ χιλιάδας ἢ. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἦτον δὲ ὁ βασιλεὺς πολλὰ
 συμπαθῆς καὶ ἐλεήμων. καὶ ἔβλεπεν ἐκείνους. τοὺς δὲ αὐτοὺς. καὶ
 ἔλυπε ἵππων πολλὰ. καὶ ἔλυσε αὐτοὺς ἀπὸ τῶν δαυιδ. οὗ δὲ βασιλεὺς
 χρῆματα εἰς τὴν πόλιν ἀπέστειλε γράφοντας τῶν νέων ὅτι
 καμὲ θεὸς χάριτι καὶ ἀκήσαντες αἱ εἰς τὴν πόλιν ἐχαρήσαν χαρὰν
 γὰρ καὶ ὁ λοφύχως ἐδοξασαν τον θεόν. τῷ δὲ ἱε. χρόνῳ δ' αὐτῶν
 βασιλείας, ὁ χοροὺς ἱεὺς στρατῶν ἔκαμε ἀπο τεξένων, καὶ δὲ λαὸν
 καὶ τοπικῶν καὶ ἐταράδυνε τὸν σάβω τον στρατηγόν. καὶ ἄλλαι
 χιλιάδας ἀπὸ τῆ Σαρβάρου ἐσωσάξαι καὶ κατὰ τὴν βασιλείας ἀπέ
 στειλε. τὸν δὲ Σαρβάρων μετὰ τὸ δῆπλοιπον φεσάτον ἐστειλε νὰ πολ
 μισητὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν. καὶ ἐσυμφωνήσαν μετὰ ἄλλων πολ
 λῶν πολεμιστῶν Ἀβαράν καὶ ὁ λαβίνων ὅπως νὰ ἔλθουν καὶ τὴν
 πόλιν τελείας ἀφανίσουν. καὶ ὁ βασιλεὺς μαθὼν περὶ τούτου, ἐ
 τρία μέρη τὸ φεσάτον ἀπὸ ἐχώρησε. καὶ τὸ μὲν ἑν, ἐστειλεν εἰς φ
 λαξίν τῆς πολεως τὸ δὲ ἄλλο ἐπαρέδωκε Θεοδώρῳ τῷ ἀδελφῷ
 αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν στρατηγὸς τῆν Περσῶν νὰ πολεμήσῃ. τὸ δὲ τριτ
 ἐπῆρυν αὐτοὺς καὶ ὑπῆγε πρὸς Λαζικῶν. καὶ τοὺς Τοῖρκους τῆς
 κατολῆς ὁ βασιλεὺς εἰς βοήθειαν ἐκάλεισεν. ὁ δὲ στρατηγὸς σά
 μετὰ τὸ νέον φεσάτον τῆ χοροῦ. κατὰ τὴν βασιλείας ἀδελφῷ
 Θεοδώρου ὑπῆγε καὶ πρὸς πόλεμον ἡτοιμαθῆσαι. ὁ δὲ Θεὸς δ
 πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου πολέμῳ γλυκερῶν Χάλαζον πρὸς
 ξως μεγάλῳ ἔριξε κατὰ τῆν Περσῶν καὶ πολλοὺς ἐθανάτωσεν
 τὸ δὲ φεσάτον τῆ βασιλείας τῆ ἀδελφῆς ἔχει γὰρ ἡμεῖς μεγάλῳ
 καὶ ὡς εἶδε τὴν δύναμιν τῆ Θεοῦ ἔδραμε κατὰ τῆν Περσῶν. καὶ
 ἐσφαξε πολλὰ πληθὺ τῆν Περσῶν καὶ μαθὼν τὸ τοῦ χοροῦς ὡ
 γίσθη τὸν σάβω καὶ μαθὼν ὁ σάης τὴν ὀργὴν τῆ βασιλείας, καὶ
 ἤνση καὶ ἀπὸ τῆ φόβου ἀπέθανεν. καὶ ἀπὸ τῆν μαρτυρίας τοῦ αἰσθε
 χοροῦς ἔκαμε πολλὰ παίδευσιν εἰς τὸ κορμὶ τῆ σάης καθὼς ἦν
 ἀποθαμνόν. ὁ δὲ Ζεβελεὴλ ὁ δευτέρως ἀφέντης ἀπὸ τὸν Χάσγαι
 ἔσονται νὰ ἔχουν ἀγάπην μετὰ τὸν βασιλέα ὑπῆρχον εἰς βοήθει
 αὐτοῦ. καὶ περπατῶνται τὴν Περσίαν πολλὰ κάστη καὶ χώρας
 καὶ καὶ ἠφανίσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὀργήκεν ἀπὸ τῆν Λαζικῶν, καὶ
 πάλιν πρὸς αὐτὸν τὸν Ζεβελεὴλ τὸν φίλον αὐτοῦ. ὁ χαρὰν μεγάλ
 ἔκαμαν. καὶ ὁ Ζεβελεὴλ ἐπροσκύνησε τὸν βασιλέα, ὁ ἀφῆκε

ἦν αὐτῇ μὲν φουσαῖτα πολλὰ εἰς βοήθειαν τῆ βασιλείας, καὶ αὐτὰς
 ἐγύρειν εἰς τὸν τόπον αὐτῇ. ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ τῇ ἡ Ζεβεδαῖα
 κατὰ χοροῦ ὑπήγγηκεν. ὁ δὲ Ζαββαρος ἐρχόμενος εἰς τὴν Κων-
 σταντινούπολιν. νὰ τὴν πολέμησιν μετὰ τῇ Ἀράβων. πολλὰς πό-
 λεις καὶ χώρας τῆς ἀνατολῆς ἡφάνισε, καὶ εἰλθεν εἰς τὸ σκουτάρι.
 ὁ δὲ Χάσσανος ἀπετίσας τὴν ἀγάπην τῆ βασιλείας, ἡ νύμφη με-
 τὰ τῇ Σαρβαρού καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. καὶ τῆς νύ-
 φης γράφη τὸ πλῆθος τῇ ἀσεβῶν τῆς ἀρμάδος, καὶ τῇ παραβίον,
 καὶ πεζῶν. ἡ μὲν θάλασσα ἐγένισε κάτεργα. ἡ δὲ γῆ Καβαλα-
 ρέους καὶ πεζούς. ἔβαλαν δὲ φωτῖαν καὶ ἐκάρσαν ὅλα τὰ ἔξω τῆς
 πόλεως καὶ ποσῶτον φουσαῖτον ἦτον, ὅτι ἕνας Ρωμαῖος δὲν ἔφθα-
 σεν εἰς δέκα ἐχθρούς. καὶ ἐβόησαν μεγαλοφώνως οἱ παμμίεροι. ὅτι
 μηδὲν θάρρειτε εἰς τὸν θεόν ὁ ποῦ πιστεύετε νὰ σας ἐγλυτῶσιν ἀπὸ
 τὰ χεῖρα μας διότι ἡμεῖς αὐρεῖον ἐπέρωμεν τὴν πόλιν ἀπὸ τὰ χε-
 ριασας. καὶ ἔσας θέλωμεν ἀφανίσαι καὶ φονεύσαι. ὁ δὲ λαὸς ἤκουε
 ταῦτα. καὶ μεγάλως ἐλυπεῖτο καὶ δέησιν πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστὸν ὁλοφύχως ἐποίησαν. καὶ πρὸς τὴν ὑπέραγνον αὐ-
 τῇ μητέρα τὴν ἀκαταμάχητον δέσποινα Θεοτόκον, καὶ εἰσήκουσεν
 ὁ Θεὸς τὴν δέησιν αὐτῇ. καὶ θαῦμα μέγα καὶ ἔξαισιν ἐποίησεν
 αὐτῇ ἡ ὑπέραγνος καὶ κυρία ἡμῶν Θεοτόκος. δέκα ἡμέρας ἦτον τὸ
 φουσαῖτον γύρωθεν τῆς πόλεως. τῇ δὲ δεκάτῃ τὸ πρῶτον ὅταν εὐγε-
 νεν ὁ ἥλιος εἰς τὸν κόσμον νὰ ἀνατείλῃ, ἶδαν οἱ ἄνθρωποι ἐχθροὶ ἀπὸ τῆ
 πόρταις τῇ νὰ τῆς ὑπέραγναις Θεοτοκοῦ τῇ βλαχερνῶν, ὁ ποῖος
 ναὸς ἦτον κτισμένος πλησίον τῇ τειχίου ὁ ποῦ ἦτον ἡ θάλασσα. καὶ
 ὡς ἦκε μία γυναικα περικειμένη καὶ ὡς τρεῖς μὲν πολλοὺς
 στρατιώτας ἡ ὁ ποῖα ἦτον ἡ τῇ ἂ βοηθῆται βοήθεια. ἡ κυρία ἡμῶν
 Θεοτόκος. οἱ δὲ στρατιῶται ἦσαν οἱ θεοὶ Ἀγγελοι. καὶ ὡς εἶδον αὐ-
 τὴν ἐλόγησαν. ὅτι εἶναι ὁ βασιλεὺς ἡ γυναικα τῇ Ἡρακλείου.
 καὶ ὑπογινέει πρὸς τὸν ἀφέντην αὐτῇ, ὅς νὰ τὸν περισκυνήσῃ
 ἔσονται νὰ λείπει ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Περίαν. καὶ βλέποντες αὐ-
 τὸν ποῦ ὑπήγγηκε καὶ ἀπέρασε τὸ φουσαῖτον καὶ δὲν ὑπήγγηκε εἰς τὸ φου-
 σαῖτον τὸν ἀφέντην. ἔδραμα ὅπως αὐτῆς νὰ τὴν φθασίω, καὶ ὡς
 ἐπλησίασεν ἡ κυρία ἡμῶν Θεοτόκος Σιμᾶ εἰς τὸν τόπον αὐτῆς τὸν
 λεγόμενον παλαμὰ πέτρας ἔγινεν ἄρατος μετὰ τῇ ὑπηρετῶν

αὐτῆς, ὃ πλέον δὲν ἐφαίνε. ἐ δὲ τὴν ἴδαν πόθεν ὑπῆγε. τότε τῇ τῷ
 Θεοῦ διωάμει, καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐγενε σκαύδε-
 λον ἀνάμεισον τῷ φασάτῃ τῷ ἀσιβῶν καὶ ἐσφαζαί ἕνας τὸν ἄλλον
 ἀπὸ τὸ φροῦ ἵως ἐσπέραις ὁ πῦρ ἐπολέμην ἀνάμεισα αὐτῷ, καὶ ἐξή-
 φνης τῷ θαύματος, ἦλθεν ὀργὴ καὶ εἰς τὴν ἀρμάδα, αἶμος μέγας
 καὶ διωατὸς καὶ ἐκτύπησεν εἰς τὰ κάτεργα. ὃ τὰ ὑπῆγε καὶ τὰ ἐπεί-
 ξεν ἐκεῖ ὅλα εἰς τὸ τειχίον εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς
 ταῖς βλαχέρναις, καὶ ἐτ' ἐκίσειν ὅλα καὶ σιωτέριφε. καὶ ὁ λαὸς τῶν
 ἐχθρῶν πολλοὶ μὲν παρὰ Θεῷ ἐκατακάνουν. καὶ ἄλλους ἐκατέ-
 κοφαν οἱ Ρωμαῖοι. ὅπ' ὡς εἶδαν τὸ θαῦμα ὁ πῦρ ἐκάρη, ἡ ὑπερα-
 γία Θεοτόκος δὴ τέ γῆς καὶ θαλάσσης. ἀνοῖξαν ταῖς πόρταις τῆς πό-
 λεως καὶ ἐύγηκεν ὁ λαὸς ὅλος τῶν χριστιανῶν, ἀνδρες, γυναῖκες, καὶ
 νῆοι, καὶ ἐκατέσφαζαν τὰς ἐχθρὰς. οἱ δὲ αὐθένται τῷ φασάτῃ ὁ Σαρ-
 βαρος καὶ ὁ Χάσγανος καὶ οἱ ἄλλοι ἐγύρισαν κλαίοντες ἀπὸ τῆς
 κατὰ δίκην ὁ πῦρ ἐπαθάν ἔσονται νὰ χάσεν τὸ φασάτῃ αὐτῶν, ἐ-
 γύρισαν εἰς τὰς τόπους τῶν μετὰ ὀλίγης καὶ μικρὰς σραπαῖς. ὁ δὲ
 Σαρβαρος μὴ ἔχων φρόσωπον νὰ ὀπίσκειν εἰς τὸν χορρόν, ἐμει-
 νεν εἰς τὴν Καλκιδόνα, καὶ ἠφαίνε λαὸν καὶ χώρας. τῷ δὲ ιζ'. χρὸ
 καὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας, δὲ σκολεμὸν τῷ βασιλεῶς Ἡρακλείου
 εἰς τὴν Περσίαν ἔχων καὶ τὰς Τέρκας εἰς βοήθειαν, δὴ τὸν χειμῶ-
 να ἐκαθίζετο ἐκεῖ. οἱ δὲ Τέρκοι φοβηθέντες τὸν χειμῶνα καὶ τὰς
 Πέρσας νὰ μὴ σφαζέιν αὐτοὺς. ἀφῆκαν τὸν βασιλέα καὶ ὑπῆγαν
 εἰς τὰς τόπους αὐτῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐσκέυαξε τὸ φασάτον αὐτοῦ καὶ
 εἶπεν. ἡξάρετε ἀδελφοί ὅτι ἐδέναις εἶναι νὰ μὰς βοηθήσει μόνον
 ὁ Θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἡ ἀγία Θεοτόκος ὁ πῦρ Θε-
 λωυ δειξέι τὴν βοήθειάν τε εἰς ἡμᾶς. ὁ δὲ χορρός πάλιν ἐσύν-
 ναξε φουσατὰ καὶ σραπηγὴς ἐβαλεν εἰς αὐτὰ Ραζαζαί, ὁ νόμα
 π, ἀνδρα πολειμικώτατον καὶ ἀνδρειωμῶν, καὶ κατὰ τῷ βασιλεῶς
 αὐτὸν ἐσειλεν ὡς βασιλεὺς ἐπῆγχε τὰ ἐν δότερα μέρη τῆς Περ-
 σίας, καὶ πολλὰ κέρση καὶ χώρας ἐκαφε. καὶ τὸν λαὸν τὸν Περσικόν
 ὁ πῦρ ἐχεν αἰχμάλωτον ὅλον τὸν ἀπεκεφάλισε. τὸν δὲ ὀκτεβέρον
 Μάωα ὑπῆγχε ὁ βασιλεὺς εἰς μίαν χώραν λεγομένην Χαμαϊδά.
 καὶ ἐκεῖ αἰάπασσε τὸ φουσατὸν ὅλον ἡμέρας. ζ'. καὶ ὁ σραπηγὸς
 ραζαζαῖς ἠκολούθει τὸν βασιλέα κατόπισθεν, καὶ φερρόντας ὁ βα-
 σιλεὺς

σιλεὺς μετὰ τὸ φασάτον. ἀφαίνε τὰ φαιγνὰ τῶν αἰῶν καὶ ἀλέγαν.
 καὶ ἤρχετον κατόπισθεν ὀραζαζαῖς. καὶ δὲν ἤυρεσκε φαιγνὰ καὶ ἐπεί-
 να πολλὰ ὥστε πολλὰ ἄλογα ἀπὸ τῆς πείνας ἀπόθαιαν. ἐσκέυε
 δὲ ὁ ραζαζαῖς μετὰ τῷ βασιλεῶς. καὶ δώσαντες πόλεμον φρο-
 τῶν καὶ δούτεραν φορὰν. καὶ τρίτῃ. τῇ τῷ Θεῷ διωάμει καὶ τῆς
 Θεοτόκου ἐκίνησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέκτεινε ραζαζαῖν τὸν σρα-
 τηγόν. ὃ τὸς ἀρχοντας αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τὰ φουσατὰ πολλὰς. ἐλαβώ-
 θησαν οἱ δὲ Ρωμαῖοι μόνον πενιῶτα. καὶ ἀπὸ τὰς πενιῶτα οἱ δὲ
 κα ἀπέθαναν, καὶ οἱ ἄλλοι ἐγλύττωσαν ἐλοβῶθι καὶ ὁ βασιλεὺς
 καὶ εἰς τὰ χεῖλη καὶ ὡσαν ἔσπασεν ὁ πέλεμος ὁ ποῦ ἐκίνησαν οἱ Ρω-
 μαῖοι, ἤνυραν τὸν ραζαζαῖν σφαιμῶν ὃ ἐπῆραν τὸ σκουτάειόν-
 τῃ, ὁ πῦρ ἦτον ὁλόχρυσον. καὶ τὸ λουράκιον καὶ τὴν σέλλατον χρυ-
 σὰ ὅλα. τότε ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ φουσατὸν αὐτοῦ ἔδωκαν ὕμνης ὁ-
 χαρισθεῖς εἰς τὸν Θεόν. καὶ εἰς τὴν ἀγίαν Θεοτόκον. καὶ λαβόντες
 θάρρος, ἐκίνησαν καὶ ἔδραμαν κατὰ τῷ χορρόν νὰ τὸν σφαξοῦν. καὶ
 ὡς ἐπῆγχε ἤνυραν ἕνα παλάτιον τῷ χορρόν λεγόμενον ρῶσα, καὶ
 τὸ ἐχάλασαν. ἀπὸ τῷ ἐπῆγχε εἰς ἄλλο παλάτιον λεγόμενον βί-
 κλα καὶ εἰς αὐτὸ ἦτον ἵπποδρόμιον. καὶ πολλὰ θηρία καὶ ἱρπετὰ καὶ
 πετεινὰ. ἀπ' ἐκεῖθεν ἦλθαν εἰς ἄλλα παλάτια καὶ ὅλα τὰ ἐκα-
 τέκαφαν. καὶ μαθὼν ὁ χορρός δὴ τὰ παλάτια ὅτι τὰ ἐκατέ-
 καφεν ὁ βασιλεὺς ἔρχεται νὰ τῷ πύσῃ, μίαν νύκτα μὴ ἡ ὀξείρον
 τις πιας ἀπὸ τὸν λαὸν λόγον πινά. ἐρύπησε τὸ τειχίον τῷ καςρου
 καὶ ἐφυγε μετὰ τῷ γυναικατῇ καὶ μετὰ παιδῶν, ὃ ἐπέρασε καὶ
 ἐφυλάχθη εἰς ἕνα τόπον ὁ πῦρ ἦτον πολλὰ διωατὸς καὶ δὲν ἐφοβῶ-
 τον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθεν εἰς τόπον λεγόμενον σιαζέρ. καὶ ἐκατέ-
 καφε χώρας καὶ φράγματα. καὶ γουδουφῆδος ὁ χιλίαρχος σαρ-
 βαρ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἦλθαν εἰς τὸν βασιλέα ἀπέσλαμνοι ἀ-
 πὸ τὸν ὕδον τῷ χορρόν ὀνόματι σουρόν, λίγοντες αὐτῷ. ὅπ' ὁ χορ-
 ρός θάλει νὰ σῶν βασιλέα τὸν μικρότερον ὕδον αὐτοῦ. καὶ ὡς ἠκα-
 σεν ὁ φρότος ὕδον αὐτοῦ ὁ σορός, δὲν τὸν ἐκαταδύχθη. καὶ ἐσειλά-
 μαί νὰ τὸν πολεμήσομεν. εἰ μὲν νικήσωμεν αὐτὸν ἡδὴ καλὸν εἰ-
 δὲ νὰ ἐλθῶμεν εἰς τὴν βασιλείαν νὰ ὑπαγώμεν ὁ μὲν κατ' αὐ-
 τῷ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐλαβεν τούτους μετὰ μεγάλης τιμῆς καὶ ἐφίλο-
 τίμησεν αὐτοὺς. τότε παρὰ τοῦ βασιλεῖς ἀπέσκηπεν εἰς τὸν συ-
 ρόμ

ρολὴν καὶ ἰδὼν ἡγοίσατο αὐτὸν, ὅτι ἐὰν θέλῃς νὰ νικήσῃς, ἀνοίξῃς ταῖς
 Φυλακαῖς καὶ εὐγαλιτέας Ῥωμαίων· ὁ πᾶν εἶναι μέσα σφραλισμέ-
 νοι, καὶ δόσεις ἀρματα, ἔθελαι ἰδεῖ τὴν νίκην ὁ πᾶν θέλῃς κάμει.
 καὶ ἔπεισέ ὁ συρόης ἡκούσε διὰ γραφῆς τῷ βασιλεῶς, καὶ εὐγαλιτέας
 Ῥωμαίων ἀπὸ τῆς φυλακῆς τῶν ὁποῖας ἐκέρσευσεν ὁ πατήρ του
 ὁ χορόης, καὶ ὑπήγε κατ' αὐτὸν καὶ ἐνίκησεν αὐτὸν καὶ τὸν ἔπασσε ζο-
 τανὸν καὶ ἔβαλέ τον σιδερα, καὶ ἐσφάλισέ τον εἰς ἓνα ὁσπῆτιον σκο-
 σεῖνόν. καὶ τῷ ἔδιδεν ὀλίγον ψωμὶ, καὶ ὀλίγον Νερόν καὶ τὸν ἐλμο-
 κτόνει. καὶ ἔσειλε τῶν ἀρχόντας καὶ τὸν ἔπεισαν εἰς τὸ παρῶσαι ποι-
 τῶν δὲ ἡ οὐς αὐτῶν· ἔτα ὁ πλοῖτα παιδία τὰ ἐσφάξαν ὁμοῦ παρῶσαι.
 καὶ περάσαντες ἡμέρας ἐξέβαλε καὶ τὸν ἐσαγήτε φαν καὶ τότε γρά-
 φει ὁ συρόης παρὸς τὸν βασιλέα τὸν πατὴρ αὐτῶν Σατατον καὶ τὸν
 παιδίων αὐτῶν καὶ ἀκέσας ὁ βασιλεὺς ἐχαρὴ χαρὰν μεγάλην καὶ
 ἔδόξασε τὸν θεόν. καὶ ἀγάπη μὲν μεγάλη καὶ σερεὰν ἔκαμν ὁ βα-
 σιλῶς. καὶ αὐτὸς ὁ συρόης ὁ αὐθέντης τῆς περσίας. καὶ ἀπὸ τῆς
 πολλῆς ἀγάπης ὅσους αἰχμαλώτους εἶχεν ὁ βασιλεὺς χορόης Ῥω-
 μαίους καὶ παῖδας καὶ ὅλα τὰ ἀπέσειλεν ὁ συρόης τῷ βασιλεῶς.
 καὶ τα τιμὰ ξύλα τῶν ἱεροσυλίων. ἔλλα ἱερά ὁ πᾶν τὰ ἐκέρ-
 σε φαν ὁ σαβαραζαῖς ὁ ἀρχηγὸς τῶν χορόων. καὶ τὸν Πατεριάρχην
 Ζαχαρίαν καὶ ὡσαν ἔγινεν ἡ ἀγάπη μέσον Ῥωμαίων καὶ Περσῶν
 ἔσειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν Οὐδῶρον εἰς τὴν ἑδέσσαν.
 καὶ εἰς τῶν ἄλλων τόπους ἔλευθέρωσαν ὅλους τῶν Περσῶν ὁ πᾶν
 ἦσαν αἰχμαλῶται. ἔδωκεν ἄδειαν ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ὅπως
 ὠφίως νὰ περπατοῦν εἰς τῶν τόπων αὐτῶν. ὁ μοῖως καὶ συρόης
 ὁ ἀφέντης Περσῶν ἔδωκεν ἄδειαν ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι νὰ ὑπηγένοιντο
 εἰς τῶν τοπῶν αὐτῶν χαρεῖς τινὸς φόβου ὡμῶς ἀκέστες τῷ τὸ θαν-
 μαστὸν διήγημα. ὁ θεὸς τὸν ἑβραὶὸν καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ ὅλην τὴν κη-
 σιν εἰς ἕξ ἡμέρας τὰ ἔκαμε. καὶ εἰς τὴν ἑβδόμην ἐπαύσατο.
 ἔπεισέ καὶ ὁ βασιλεὺς ἔξη χρόνος τῶν Περσῶν ἐπολέμει, καὶ εἰς τῶν
 ἐπὶ εἰρήνησε. καὶ μετὰ χαρὰς καὶ νίκης ἐγύμνασεν εἰς τὴν Κων-
 σταντινούπολιν καὶ ἐρχομένη αὐτῶν τῶν βασιλεῶς ὁ υἱὸς αὐτῶν ὁ Κων-
 σταντῖνος καὶ ὁ Πατριάρχης Ζέργιος καὶ ὁ λαὸς ὁ λαὸς ἐγύμνασεν βασι-
 λῆτας εἰς τὰ χεῖρα τῶν κλαδῶν ἑλαιῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὑποδέχθη-
 σαν τὸν βασιλέα ἐυχάριζόντες τῷ θεῷ ὁ πᾶν τὸν ἐφύλαξε καὶ τὸν
 ἐκατένευ.

ἐκατενὸδωσε μετὰ νίκης μεγάλης εἰς τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐ-
τῆς. τῇ δὲ Ἱ. ρεόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας. ἐκίστασεν ἀπὸ τῆς πό-
λεως καὶ ὑπῆλθον εἰς τὰ ἱεροσόλυμα καὶ ἐπαρέδωκε τὰ πάντα ξύλα.
καὶ τὰ ἱερά εἰς τὸν ναόν. καὶ τὸν Πατριάρχην Ζαχαρίαν ἔβαλεν
εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς. καὶ ὤρετο δὲ ὁρσιμῶς ἐγγράφει. ὅτι οἱ ἑβραῖοι
νὰ μὲν ἔχον ἔξοκτον ἀπὸ τρεῖς μίλια νὰ σηκώσωμεν εἰς τὰ ἱεροσό-
λυμα. ὑπῆγε καὶ εἰς τὴν ἐδισαν καὶ ἐπαρέδωκε τῷ ἐκκλησίῳ τῷ
ὀρθοδόξῳ χριστιανῶν. τῷ δὲ ποίαν εἶχε Νεφοριανοὶ οἱ αἱρετικοὶ ὃ
τῷ τῆς τῆς ἐδωκεν ὁ ἀλιτῆριος.

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς τῆς βασιλείας Ἡρακλεῖς ἐφάνη καὶ ὁ Μωά-
μεθ ὁ Προφήτης τῷ Ἰσμαηλῶν. ὁ ὁποῖος ἦτο μίας γυναικὸς
χήρας ὑποχείριος. ἡ ὁποία εἶχε βίον πολὺν. καὶ τῆτος ὁ Μωάμεθ
ἐπελυνιάζετο. ὃ ἐπεφθον εἰς τὴν γῆν καὶ ἀφείζε τὸ σῶμα αὐτῆς.
καὶ ἡ γυναικα μὴ ἤσχυροντας ὅτι ἔχει τὸ ἀδέννημα αὐτῆς. καὶ ἐπῆρεν
αὐτὸν ἀνδρα καὶ μιᾷ ἡμέρᾳ εἶδεν αὐτὸν καὶ ἔτεσεν εἰς τὴν γῆν καὶ
ἐκυλίετο καὶ ἀφείζε τὸ σῶμα αὐτῆς. ἔλαβε λυτὴν μιγάλην τὸ πε-
ρισσότερον εἶχε τὴν ἐντροπὴν νὰ λέγεται γυναικα ποιῆτε μια-
ρὴ ἀνδρὸς. ὅμως θεὸς ὡρᾶ χωρήσει ἐφῆλθον ἀπὸ τῆς Κωνσταντι-
πόλεως ἕως Καλογηρὸς ὀνόματι παρχώμιος ἀπὸ τῆς κακῆς παρ-
αίσεως ὁ ποῦ ἔκαμνε. ὃ ἦλθεν ἐπῆρεν ὁμοίον αὐτῆς αὐτὸν τὸν Μωά-
μεθ. ὃ ἔκαμαν ὁμόμοιαν δὲ βολικῶν. ὃ ἐσησαν νόμος τῷ Ἰσμα-
ηλῶν ἐναπτες τῷ χριστιανῶν. ὅταν δὲ ἤθελεν ἔλθῃ τὸ ἀδέννημα εἰς
τὸν Μωάμεθ ὁ ποῦ ἐπεφθον ἐκυλίετο. βλέποντας ἡ γυναικατον
αὐτὸν πολλὰ πολλὰ ἐλυπείτο. ὁ δὲ μιανώτατος παρχώμιος ἐπαρη-
γορεῖ τὴν γυναικα καὶ ἔλεγε ὠκυρίαμ. τῆτος ὁ ποῦ βλέπεις εἰς τὸν
ἀνδρασε εἶναι σημάδι χαρᾶς. αὐτὴ ἐχὶ λυπῆς διότι ἀπὸ τὸν Θεὸν
λαμβάνει τῆς νόμους παρὰ τῆ ἀρχιςρατῆγης Μιχαήλ. ὃ ὅταν ἔρ-
χεται ὁ Ἄγγελος ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν αὐτὸν. τότε ἀπὸ τῆς λαμπρό-
τητας τῆς Ἀγγέλου πέφτει κάτω. καὶ ὁ Ἄγγελος δὲν τὸν ἐλέγη Μωά-
μεθ. μόνον Προφήτην. καὶ ὡς ἤκουσεν ἡ γυναικα τῆς λόγους τῆς φυ-
δοκα λογηρῆς. ἔκαρῃ πολλὰ ἔσσοντας ὁ ποῦ ἡξιώθη καὶ ἐπῆρεν φορὴν
τῶν ἀνδρα δὲ νὰ λέγεται Προφητῆς. ἕως ὁ παρὰ νόμος πολ-
λὸς τῷ ἀνθρωπῶν ἔσσυρε μὲ ψαυδο λογίας. καὶ τῆς ἔβαλεν εἰς τὴν
ἀπώλειαν μὲ τῆς λόχουτῆς. τῆτος ἐδιδάξε καὶ τῆς Ἰσμαηλῆς.

τῶς

πῶς νὰ ποροσκυβῶν καὶ πῶς νὰ ποροσῦχονται καὶ λαλῶντες, ἀλλὰ
 χυμὸν ἐκμιπῶν. καὶ ἄλλα τὰ τῆς αὐτῶν μυσαρᾶς πίστεως ὅμως ὁ βασιλεὺς
 Ἡρακλεῖος ἐδέχθη τὴν πίσιν καὶ ἐδιδάχθη ὑπὸ Ἀθανασίου
 Πατριάρχου Κωνσταντινέως τῆς Σύρις Σεργίου ὀνόματι εἰς
 τὴν αἵρεσιν τῶν μονοθελητῶν καὶ πεσὼν δῆψεν. καὶ μετὰ ταῦτα
 ἔπεισεν εἰς ἀδελφείαν ὑδερικῶν ἦγεν ὑδροπικίασεν ἀπο τῆς ὀπίσκει
 ἀποθανεῖν. καὶ ἐθαδείθη πολλὰ κακῶς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀδελφίμου τοῦ
 σέντον γὰρ τὸ παθος αὐξήθη ὅτι ὅταν ἤθελε νὰ κατερίσῃ, ἐγύ-
 ριζεν ὁ αὐλὸς τῆς φύσεως αὐτῆς ἐκατοῦρει τὸ πορὸσωπον αὐτῆς.
 ἔσονται ὁ πῦρ ἦν κατὰκοιτος εἰς τὸ κραββάπ. καὶ ὡς ἐβλεπαν τὴν
 τοιαύτην καταδίκην ἐκείνοι ὁ πῦρ ἐπαρέεικον, ὅταν ἤθελε νὰ κα-
 τερίσῃ τῆς βαλαν σακίδι εἰς τὸ πορὸσωπόν τε δὲ νὰ μὴ τὸν κτυ-
 πᾶν τὸ κάτερον εἰς τὸ πορὸσωπον. ὁ τέτλις τὴν παιδεύειν τῆς ἐδω-
 κεν ὁ θεὸς δὲ δυο πινὰ, το μὲν ἕνα δὲ νὰ νεύσῃ εἰς τὴν αἵρεσιν αὐ-
 τῶν τῶν μονοθελητῶν. τὸ δεύτερον δὲ τὴν παρανομίαν ὁ πῦρ ἐκα-
 με. ἔσονται νὰ ἐπαρῇ γυνᾶκα τὴν ἀνιψίαν αὐτῆς Μαρτίναν.

Θάνατος Ἡρακλεῖος Βασιλέως. Βασιλεία Κωνσταντίνου
 υἱοῦ αὐτοῦ.

ΜΕτὰ τῶν Βασιλέων ὁ υἱὸς αὐτῆς Κωνσταντίνος μὲναι δ'.
 ἦτον δὲ πάντα ἀδελφὸς καὶ ἡ μητρὶς αὐτῆς Μαρτίνῃ καὶ πῦρος
 ὁ Πατριάρχης ἐφαρμάκοσεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ αἵμα.

Θάνατος βασιλέως Κωνσταντίνου. Βασιλεία Ἡρακλῶν
 καὶ Μαρτίνης.

ΜΕτὰ τῶν Βασιλέων ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Ἡρακλῶν ὁμοῦ
 μετὰ τὴν μητέρα του τὴν Μαρτίναν. Μὲναι ε'. τοῦτο τῶν
 χρόνων ἡ σύγκλητος τῆς Βασιλείας ἦγεν οἱ πορῶν ὁμοφωνήσαν-
 τες δῆψαν τὸν Βασιλέα Ἡρακλῶν ὁ μὲν καὶ τὴν μητέρα Μαρ-
 τίναν. καὶ ἐκοφαν τὰς γλώσσας αὐτῶν. ὁ μὲν καὶ ταῖς μίταις, καὶ τῆς
 ἐξώρεσαν. καὶ ἐψήφισαν Βασιλεῖα Κωνσταντίνου τὸν υἱὸν Κωνσταντίνου
 τὸν ἔγκονα Ἡρακλεῖος.

Διωγμός

Διωγμός τῆς Βασιλείας Ἡρακλῶν. Καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς Μαρ-
 τίνης. Βασιλεία Κωνσταντίνου Κωνσταντίνου.

ΜΕτὰ τῶν Βασιλέων τὴν Βασιλείαν Κωνσταντίνου ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου
 Ἡρακλεῖος. καὶ ἐβασίλευσε χρόνους κζ'. ἦτον δὲ ἀε-
 ρεπικὸς κόσμου ἔτους, ερλδ'. ἀπὸ Χριστοῦ Καταβάσεως χμ'.
 καὶ τῶν δούτερων χρόνων τῆς αὐτῆς Βασιλείας, ἐκπῆζεν ὁ οὐμάρους τὸν
 ναὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ δὲν ἔσκε τὸ κτίσμα ὁ ποῦ ἐκτίζε, μόνον
 ἔπερτε. καὶ ἡ αἰτία ἦτον ἔσονται νὰ κάμωμεν οἱ ἐβραῖοι νὰ κατεβά-
 σουν τὸν ναοὺν ὁ ποῦ ἦτον ἀπάνω εἰς τὸν ναὸν τῶν ὀρῃς τῶν ἑλαιῶν.
 τῶν δὲ γ'. χρόνων τῆς αὐτῆς Βασιλείας, ἔγενε ἐκλειψίς τῆς Ἡλίου.
 τῶν δὲ ε'. χρόνων ἐπῆρξεν ὁ Μαβίας ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ἀράβων κατὰ
 τῆς Κύπρου μετὰ Ἀρμάμα, αψ'. καὶ ἐπῆρε τὸ κάστρον τῆς Κωνσταν-
 τίνης, καὶ ὅλον τὸν νησί. τῶν δὲ ιγ'. χρόνων ὁ αὐτὸς Μαβίας εἰς τὴν
 Τειρολιν ἔκαμε μεγάλα κάτεργα δὲ νὰ ἔλθῃ νὰ πολεμήσῃ τὴν
 Κωνσταντινέπολιν. καὶ τῶν ἰδῶν δύο ἀδελφοὶ φιλόχριστοι πολλὰ
 χριστιανικώτατοι καὶ ὀλαβεῖς υἱοὶ Βουκινάτορος. καὶ ζήλω θείᾳ
 ἐκίνησαν καὶ ὑπῆσαν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ αἰοῖσαν. τὰς πόρτας, ὁ
 τῆς φυλακῶν μύρους ἡλὺθέρωσαν καὶ ἀπέλυσαν. καὶ τὸν ἀμνηστῶ
 τῆς Τειρολιν ἐφόνευσαν καὶ τῆς παλατοῦ τοὺς ἀνθρώπους, ὁ εἰς
 τὰ κάτεργα ἐκείνα ἐβαλαν φωτὰ καὶ τὰ ἐκαφαν. καὶ τῶν οἱ ὀλο-
 γηκῶν ἀδελφοὶ ἐμίσωσαν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Κωνσταν-
 τίνην. ὅμως αὐτὸς ὁ Μαβίας δὲν ἔπαυσε μόνον ἔκαμε φουσα-
 τα καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καισαρείαν τῆς Καππαδοκίας ἐκεῖ ὁ πῦρ ὀ-
 ρίσκειται ὁ Βασιλεὺς. καὶ πολέμου γυρομῶν ἐκίνησαν τοὺς Ρω-
 μαίους καὶ πολλὴ σφαγὴ καὶ αἵματοχύσις ἐγενε εἰς αὐτοὺς. ὁ δὲ
 βασιλεὺς μόνος ἐγλύτωσε. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν
 μετὰ μεγάλης ἐντροπῆς. τῶν δὲ ιε'. χρόνων τῆς αὐτῆς Βασιλείας.
 ἔκαμε φουσατά καὶ ὑπῆγε κατὰ τῶν ὀλαβίων καὶ πολλοὺς ἀφα-
 νίσας καὶ αἵματώτους λαβὼν ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν.
 τῶν δὲ Βασιλέως Κωνσταντίνου δὲν ἐδωκεν τὸν ἅγιον Μαξιμὸν νὰ τὸν
 Σύρει εἰς τὴν αἵρεσιν αὐτῆς τῶν μονοθελητῶν τὸ δογμα. καὶ ἐκο-
 ψε τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶσσάν του. ὁ δὲ ταύτην τὴν αἵρεσιν
 ὁ ἅγιον Μαρτίνον Πατριάρχον ὀξώρεσε δὲ νὰ τοῖς ἐλέγ-
 χει. τῶν δὲ ιζ'. χρόνων τῆς αὐτῆς Βασιλείας Μαβίας ὁ τῶν Ἀρά-
 βων.

βων ἀρχηγὸς ἐπεμφέν ἄπο κραισάρους εἰς τὸν βασιλεῖα Κωνσταν-
 τον δὲ νὰ καίμῃ ἀγάπῃ μετ' αὐτῆ, καὶ νὰ δίδου αὐτῷ τὸ λος,
 ἡγουμ χαράτξιον φλωρία χιλιάδας τρεῖς. καὶ δὲν τὸ ἔστρεψε. τὰ
 δὲ ἰή. χρόνῳ ἐφοβήθη δὲ Θεοδόσιον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μήπως
 θανατωσὶ αὐτὸν καὶ ἐπαρὶ τὴν βασιλείαν. ἔδωκεν αὐτὸν Παύλῳ
 τῷ Πατριάρχῳ καὶ ἐχειροτόνησεν αὐτὸν δῆκονον. καὶ ὡσαν ἐχει-
 ροτονηθὲν ἐμεταλαβὲ τὸν βασιλεῖα ἣν αἱ χρεαντὸν μυστήριων μετὰ
 τῷ ἁγίου ποπτείου. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ μετὰ τὸ δὲν οὐ γὰρ ἐπὶ τὴν
 κακίαν καὶ τὸν ζῆλον ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ αἰνέτο. τὴν κηφα-
 λὴν αὐτῆ. καὶ καθὼς τὸν ἔθανατωσὶ δὲν ἔλειπε καθεὶ νύκτα νὰ
 μὲν τὸν βλέπῃ εἰς τὸν ὕπνον του, φορῶντας σολὴν δῆκονον καὶ βα-
 σόντας καὶ εἰς τὸ χεῖρου ποπίριον γεμάτον αἷμα, καὶ τῷ ἔλεγε πῶς
 ἀδελφε καὶ βλέποντας ἕτας ἐβαρύνθη τῇ καρδίᾳ. ὁ δὲ νὰ μὲν
 βλέπει καθεὶ νύκτα τὸ ὄραμα, ὑπῆρχε εἰς μίαν χώραν τῆς σικι-
 λίας συρακούσαν ὀνομαζομένην, καὶ ἐβούλετο νὰ μεταβάλλῃ
 τὴν βασιλείαν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινέπολιν εἰς τὴν Ρώμην. ὁ πῶς
 ἦτον καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. ὅτι πολλὰ τὸν ἐμίσησαν ὁ λαὸς τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως δὲ νὰ εἶναι αἰρετικὸς καὶ κακὸδοξος. καὶ οὐτὸν
 ἔστειλε νὰ φέρουσι ἐκεῖ τὴν γυναικατοῦ καὶ τὴν υἱοῦ του. ὁ δὲ λαὸς
 δὲν τὴν ἄφισαν. τὰ δὲ κς. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔστειλε
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰζήβ μετὰ πολλῶν Βαρβαρῶν. ὁ ἦλθε κατὰ τῆς Ρώ-
 μαιων. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν χαλκιδῶνα, ἡγμαλώτωσε πολλοὺς
 Ρωμαίους. καὶ ἐπῆρε καὶ τὸ αἰμώριον τῆς φρυγίας καὶ ἄφισαν
 ἐκεῖ στρατιώτας ἐκκληκτοὺς χιλιάδες ἑ. δὲ φύλαξιν τὴν τόπῳ.
 αὐτὸς ὑπῆρχε εἰς τὴν σερβίαν. καὶ χειμῶνος ἡσομῆρου μεγάλου
 ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν κουβικουλάριον Ἀνδρέα. καὶ ἔσοντας
 εἶναι χιόνῃ πολλῇ καὶ κρῖον ἦσαν αἰμέριμοι οἱ στρατιῶται μέσ-
 εἰς τὸ κάσρον. καὶ τὴν νύκτα ἦλθεν ὁ κουβικουλάριος μετὰ τὸ φεσ-
 τον, εἰς τὸ κάσρον καὶ ἔκαμαν σκάλας καὶ ἐμπήκαν μέσα εἰς
 κάσρον καὶ ἐκοψαν ἐκείνους τὴν στρατιώτας ὅλους ὁ πῶς δὲν ἐγ-
 τωσαν οὐδὲ ἑνας. οἱ ὁποῖοι ὡς εἶπα μὲν εἶσαν χιλιάδες πέντε. τ
 δὲ κς. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐδολοφονήθη ἐκεῖ εἰς τὴν
 ρακῆσαν τῆς σικελίας. καὶ μίαν ἡμέραν ὑπῆρχε εἰς τὸ λουτρὸν. ἡ
 ἦταν ἑνας ὀνόματι Ἀνδρέας ἐκεῖ. καὶ ὡς ἀρχισεν νὰ ὁμιλῇ μετὰ
 βασι-

Βασιλέως σολεῶς, ἐσύκωσε τὸν καὶ δδον καὶ ἔδωκέτον εἰς τὸ κεφάλι καὶ τὸν ἐσκότωσε. καὶ ἠκέσθη εἰς ὅλον τὸ κάσρον ἐκείνο. καὶ μαθὼν τὸτο ὁ υἱὸς τῆ βασιλείας, Κωνσταντῖνος ἔκαμιν ἀρμάδα μεγάλην καὶ ὑπῆρχο εἰς τὴν σικελίαν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ὁ πῦρ ἐσκότωσεν ὁ πατήρ τε καὶ ἔλαβε τὸν αὐθέντην ὀνόματι ζίζιον. καὶ τὸν φονέα τῆ πατρός του τὸν ἀνδρέα καὶ ἔκοψε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν. καὶ ὅλους ἐκείνους τὰς τόπους τῆς ἐσπερίας ἐκατέστησεν εἰς τὴν ὑποταγὴν αὐτοῦ. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. καὶ ἤφερε καὶ τὸ σῶμα τῆ πατρός τε καὶ τὸ ἑαυτοῦ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλων μετὰ τῆ πατρός αὐτοῦ Κωνσταντίνου.

Θάνατος Κωνσταντίνου. Βασιλεία Κωνσταντίνου υἱοῦ αὐτοῦ.

τῆ Παγωνιάτου.

Επὶ τῷτον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνου ὁ Παγωνιάτος ἐβασίλευσε, χρόνους ιζ'. ἦτον δὲ ὁρθόδοξος. ἐκλήθη δὲ Παγωνιάτος ἀπὸ τῆ τὴν αὐτοῦ. τῷτος ἦτον χωρὶς γένεια ὅταν ὑπῆρχο εἰς τὴν σικελίαν νὰ ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον τῆ πατρός τε. καὶ ὅταν ἐγύρισεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἦτον μὲ γένεια. καὶ ἀπὸ τῆτο ὠνομάσθη Παγωνιάτος. πρὶν αὐτοῦ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὑπῆρχαν οἱ Σαρακηνοὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἐπολέμησαν καὶ ἐπῆραν ὀγδοὺς χιλιάδας λαόν. τὸ δὲ φουσάτον τῶν Ῥωμαίων ἦλθεν εἰς τὸ σκοπεῖν λέγοντες πρὸς τὸν λαόν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα ὁ πῦρ πρὸς ὅμοῦ νὰ σέφομεν βασιλεῖς καὶ τοὺς ἄλλους δύο ἀδελφούς τῆ βασιλείας, τὸν Τιβέριον, καὶ τὸν Ἡράκλειον. νὰ εἶναι οἱ τρεῖς. τῷτοι δὲ οἱ δύο ἀδελφοὶ δὲν εἶχαν καμίας Ἀξίας Βασιλικῆς. ὁ δὲ Βασίλευς αὐτοῦ ἤκουσεν οὕτως ἐταράχθη πολλὰ. καὶ ἀπέστειλε καὶ ἔπασσε ὅλους τοὺς πατέρας καὶ τοὺς ἐφοῦρκειν εἰς τὰ δένδρα τῶν συκῶν. τοὺς δὲ δύο ἀδελφούς ἔκοψε τὰς μίτας. πρὶν δὲ β'. χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐγένετο μέγας χειμὼν καὶ ὑπερβαύμας ὅτι ἀπόθαναι πολλοὶ ἄνθρωποι καὶ πείρα. πρὶν δὲ δ'. χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐφαίνετο εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ φαινόμενον καὶ φερόμενον, ὡς λέγειν πάντας ὅτι τῆ κόσμου τέλος εἶναι. πρὶν δὲ ε'. χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἦλθαν οἱ Ἀγαρηνοὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ διωκτικῶς πολλῆς καὶ μεγάλης ἐκ τῆς γῆς καὶ θαλάσσης. καὶ ἠμὲν θάλασσα ἐγένετο κα-

Ααα

τις γα.

τεργὰ. ἡ δὲ γῆ Καβαλαρίης καὶ πεζῆς, καὶ ἐπολέμου αὐτῶν χρο-
νὸς ζ'. καὶ ἀπὸ τὸν Ἀπρίλλιον Μελῶ ἕως τὸν Σεπτέβριον ὅλον τὸ
Καλοκίρι ἐπολέμεν. καὶ τὴ χειμῶνα ὑπὸν ἤσαν καὶ ἐξείχεμαξαν εἰς
τὴν κύριον. καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀθέων ἐσφάγησαν εἰς τοὺς
πολέμους ἐκείνους. καὶ ἐσφάγησαν μετὰ μεγάλης ἐντροπῆς. καὶ ὡς
ἤλθαν εἰς τὰ μέρη τῆ συλαίης, ἤλθεν ἀνεμὸς μέγας καὶ δυνατὸς εἰς
τὴν θάλασσαν. καὶ ὅλα τὰ κατέργα ἐκείνα καὶ ὁ λαὸς ἐναταπον-
τίσθησαν τῇ πορρυσίᾳ τῆς παύσης καὶ ἀγίας θεοτάτης. οἱ δὲ Τέρ-
κοι βλέποντες ὅτι ἡ βασιλεία τῆς Ρωμαίων ὑπὸ θεοφυλάσσει
καὶ νικᾷ, ἐσεύχοντο εἰς τὸν Βασιλέα δεῖν νὰ κάμειν ἀγάπην μετ' αὐ-
τῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τινὰ ἀνδρὰ φρονιμώτατον
Γωαννίω τὸν Πιττικαῦδω, νὰ εἴπῃ μετ' αὐτοὺς τὰ τῆς ἀγάπης. ὁ
δὲ πιττικαῦδης ἀπελθὼν ἐκαμὲν εἰρηνικῶν ἐγγράφων μετὰ Τερ-
κῶν καὶ Σαρακηνῶν. καὶ νὰ δίδειν κάθα χρόνον τέλος πρὸς τὸν βασι-
λέα τῶν Ρωμαίων. χρυσίη χιλιάδας δέκα. καὶ ἀνδρὰ ἀρχιμαλώτας
ρ'. καὶ ἄλογα δόχημα ν'. καὶ ἐκαμὲν τὴν ἀγάπην νὰ εἴδῃ ἐρεω-
μένη ἕως λ'. χρόνος. ἔμαθαν δὲ περὶ τούτου οἱ αὐθένται ὁ ποῦ
ἐκατοίκειν εἰς τὰ μέρη τῆς ἐσπερίας, καὶ ἐσεύχοντο εἰς τὸν βασιλέα
δοποκρυσιαίης μὲ χρυσίον πολὺν ζήτουστας ἀγάπην. ὁ δὲ βασι-
λεὺς ἐκαμὲν ἀγάπην ἐρεωμένη μετ' αὐτῶν. καὶ ἐγένετο εἰς τὴν αὐτο-
λίαν καὶ εἰς τὴν δύσιν μεγάλη ἀμερμυρία. τὰ δὲ λ' χρόνον τῆς αὐτῆς
Βασιλείας ἐσυναΐξαν οἱ Βήλγαροι φροσάται. καὶ ἤλθαν εἰς τὴν αὐ-
θενανέπολιν. πολεμῶντας ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς τὸ ἤκουσε παρὰ θε-
οῦ ἐξέβη κατ' αὐτῶν. καὶ πολέμους ὅμοιους πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ρωμαίας
ἐσφάγησαν καὶ ἐνίκησαν οἱ Βήλγαροι. καὶ βασιλεὺς ὁ βασιλεὺς
νὰ ἔχῃ ἀγάπην μὲ ὅλους ἐσυνέφρονε νὰ δίδῃ τέλος. καὶ τὰ π
ἀσχολῶν. ὁ πᾶς ἤλθεν εἰς τῆς Ρωμαίας ἦτον ἀπὸ τὴν μωρίας καὶ
ἀγνωσίαν τῆ βασιλείας. τὰ δὲ γ'. χρόνον τῆς αὐτῆς βασιλείας
ἐγένετο ἡ ἀγία καὶ οἰκονομικὴ σ'. σινώδος. καὶ ἐσυνάχθησαν τι-
τέρεις ρο'. εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν. κατὰ Σεργίη, καὶ Πύρου,
Μαύλα τῶν μοναχολητῶν. τῆς ὁ ποίης ἀνέθεμα πέντε ἡ ἀγία α
σινώδος, καὶ τῆς ὁμοφρονεῖς αὐτῶν. ἦτον τότε Πατριάρχης Γα-
ργιος. ἐπέρασαν δὲ ἀπὸ τὴν ε'. ἕως τὴν σ'. χρόνοι, ρμθ'. το
τὰ χρόνον ὑπὸν τὴν τὴν κρατῶντας ἀνδρῶν εἰς μίαν χρόνον
ἀπολ.

καλούσθην αὐτὸν καὶ τὸ σκυλί τε. καὶ ὡς ἐπήγγειεν ὑπὸ τῆς αὐ-
 τῶν ἑνὸς ληστῆς καλέσθης καὶ ἐφόνευσεν αὐτὸν. καὶ ἐφυγὼν ἀπ' ἐκεῖ καὶ
 ἀφῆκε τὸν ἀνθρώπον ἀποθαρμύον. καὶ τὸ σκυλί δὲν διγῆκεν ἀπ'-
 ἐκεῖ, μόνον ἐκαθεζέτο καὶ ἐφύλαγε τὸν αὐθέντην τε ἀποθαρμύον
 ἕως ἵνα τὸν θάψου. καὶ κατὰ τύχην ἐπέραςεν ἓνας ἀνθρώπος
 χριστιανικώτατος, καὶ ἴδεν τὸν ἀποθαρμύον καὶ δαυλαγχιδνὴν καὶ ἐ-
 σκαψέ καὶ ἐθαψέτον. τὸ δὲ σκυλί ἀκολέσθησε. τῆτον τὸν ἀνθρώ-
 πον καὶ ὑπήγε μετ' αὐτῆς. καὶ τῆτος ὁ ἀνθρώπος εἶχε καπηλεῖον, καὶ
 ἐκεῖ δρέσκετον καὶ τὸ σκυλί. καὶ ἔμπεναν καὶ δὲ γῆρας οἱ ἀνθρώποι
 καὶ ὅλως τὰς ἐπερχαίρετον. Ἐπεέραςε καιρὸς πολὺς καὶ ἦλθεν
 εἰς τὸ καπηλεῖον ὁ φορεὺς ἐκείνος ὁ πῦρ ἐσκότωσε τὸν αὐθέντην τε
 δὲ νὰ φάγη. καὶ ὥσαν τὸν ἴδεν τὸ σκυλί ἐγνώρισέτον. καὶ ἐν τῇ αἰσῇ
 ἔδραμν ἀπαῖω εἰς αὐτὸν νὰ τὸν φάγη ὁ δὲ καπηλεὺς ἔδιωκε τὸ
 σκυλί δὲ νὰ σιωπήσῃ. τὸ δὲ σκυλί. περιεσπότερος ἐτρεχεν εἰς
 τὸν φοιτᾶ ἀπαῖω εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς. βλέπων δὲ ὁ καπηλεὺς
 τῷ ὀρμῷ τῆ σκυλίας τρέχον ὡς λυσισαμύρον, σοφία θεῶν εἶπε.
 ὅπ τῆτο σμυῖον μέγα δηλοῖ. καὶ ἔπασε τῆτον τὸν ἀνθρώπον καὶ
 ἐπαρέδωκέτον τῇ κρείτῃ. ὁ δὲ κρείτῃς ἐξέτασεν μετ' παιδούσας καὶ
 μέ μαρτύρια, αἰμολογήσε τῷ ἀληθινῷ ὅτι τὸν αὐθέντην τῆ σκυ-
 λίας ἐσκότωσα, ἐκεῖ ἦτον καὶ ὁ σκύλος. καὶ ὡς ἤκησαν μεγαλῶς ἐ-
 θυώμασαν. ὁμοῦς ὁ κρείτῃς ὤρεσε καὶ ἀπεκεφάλιστον. καὶ ἀπέλα-
 βε τῷ μάχαιραν ὁ πῦρ ἔδωκε. Εἰς τὰς ἡμέρας τέτε τῆ βασιλείας
 ἐκώηραν οἱ Τῦρκοι Κύπρον. καὶ ἔδωκε τῇ Ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου
 ἡ Μητρόπολις Κυζίκης μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς αὐτῆς ἐν ἔτη 590 ἡ.
 τῇ δὲ 17. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπέθανεν ὁ δούσεβέσατος
 Κωνσταντῖνος βασιλεὺς ὁ Παγωνάτος.

Θάνατος βασιλέως Κωνσταντίνου τῆ Παγωνάτης. βασιλεία
 Γουστνιανοῦ.

Γουστνιανὸς μετὰ τὸν θάνατον τούτου, ὁ υἱὸς του, ἐβασίλευσεν
 ἔχοντας δέκα. ἦτον δὲ ἀνθρώπος δοκοφραν, ὥστε ἐδοξάζετον
 ὅλῳ τῷ γένει τῆ κόσμου νὰ τῷ ἔχει μόνος του. ἦτον καὶ ὀρμητι-
 κὸς καὶ κακὸς ἀνθρώπος. καὶ ποιεῖ τινὰ ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας αὐτῆς

δὲν ἔπερνε βουλὴν μόνον ἀσυμβουλεύτως ἔκαμνεν ἐκείνο ὁ πῦρ
 τὸν ἐφαίετον . καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τούτου ἐγένετο ἐκλειψις τῆς ἡλίου
 καὶ οἱ ἀστέρες ἐφάνησαν . ἔκαμε δὲ φουσαῖον κατὰ Βουλγαρίαν καὶ
 ἐπὶ λαβίων καὶ ἕως τῆς θρασυλογίᾳς διέδραμε . καὶ πολλοὺς
 λαβεὶ καὶ ἠφάνισε , καὶ ὅταν ἐσρέφετο ἐναρτέρου αὐτὸν οἱ Βούλ-
 γαροι εἰς τὸ σενὸν τῆς κλεισούρας . καὶ πολέμου γενομένου πολλοὶ
 ἐγλύτωσαν ὁ βασιλεὺς . εἰς δὲ τὸ φουσαῖον αὐτῶν πολλὴν φθορὰν
 ἔκαμαν οἱ Βούλγαροι . ὁ δὲ Ἀββας Θεόδοτος ὁ ποτὶ ἐγκλειστος
 γενικὸς λογοθέτης ἐκατεσάθη . καὶ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς μεγάλους
 ἀρχοντας χωρεῖς καμίαν αἰτίαν ἐπαίδου καὶ ἐπομπου . καὶ κατὰ
 κεφαλῆς αὐτῶς ἐκρέμαζε . καὶ ὁ ἑπαρχος πολλοὺς καὶ αὐτὸς ἐκ
 φυλακῶν ἔβαλε καὶ μεγάλως ἐπαίδουεν . ὁ δὲ λαὸς βλάπεται
 τὰς πολλὰ ἐμίσησαν τὸν βασιλέα . καὶ μαθὼν καὶ πληροφορηθεὶς
 ὅτι μισεῖτον ὁ λαὸς καὶ ὑβρίζειτον . ἐκέλευσε Στέφανον τὸν Πατρι-
 κιον τὸν Πέρσιον , πακελάριον καὶ στρατηγὸν εἰς λυκὸν ἀμωβόρον
 καὶ ἀνελείμονα , ἵνα τῇ ἐρχομένη ἐκείνῃ νυκτὶ ἀποκεφαλίσῃ τὸν
 λαὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως . ὁ δὲ Λεόντιος Πατριάρχης ὁ στρα-
 τῆς τῆς ἀνατολῆς ὁ ὁποῖος ἐνίκησε πολλοὺς ἑχθρούς του . καὶ αἰ-
 τιμῆς καὶ χαρίτων καὶ ὑπεργεσιῶν ὁ πῦρ ἤθελε νὰ λάβῃ παρὰ τῶν βα-
 σιλέως , ἐφθονήθη ὑπ' αὐτῶν . καὶ ἔβαλέτον εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν
 καὶ ἔκαμε χρόνους τρεῖς κλεισμένος . καὶ μετὰ ταῦτα εὐχαλὼν αὐτὸν
 ὁμοῦς ἔμαθεν ὁ Λεόντιος τῶν βασιλέως τὴν ἀπόφασιν ὅτι θέλει νὰ
 ψῆ τὸν λαόν . καὶ ὑπῆγεν εἰς ἀνθρώπους πιστοὺς φίλους αὐτοῦ , ὧς ἔδωκε
 λόγον . καὶ οὕτως ἐσυμάξαν τὸ ἑσπέρας τῆς νυκτὸς ἐκείνης λαὸν
 πολὺν καὶ πολλῶν ἀρμάτων καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν βασιλέως τὸν
 λατὶ . καὶ κτυπήσαντες τὴν θύραν ἐσέβηκαν μέσα καὶ ἤρσαν τὸν
 βασιλέα καὶ ἐκοιμᾶτον . καὶ οὕτως τὸν ἔπασεν ὁ Λεόντιος καὶ τὸν
 ἔδωκεν . καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὁ Λεόντιος ἀνοίξε τὰς φυλακάς ὅλας καὶ
 εὐχαλὼν ὅλους τοὺς φυλακομένους ἔξω καὶ τοὺς ἀρμάτωσε . καὶ
 ἔσειε πανταχόθεν εἰς τὴν πόλιν ὅλην καὶ ἔκραζεν συναχθῆ-
 ῖν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ εἰς τὴν ἀγίαν σοφίαν ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἰβερνίας
 ἐνίκηθη . καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς ἔδραμε μέγα καὶ μέγα καὶ ἐβόη-
 αὐτοὶ ἡ ἡμέρα καὶ ἐποίησαν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ ἄλλα
 ὡμῶς ἐν αὐτῇ . καὶ ὡς ἡλθεν ἡ ἡμέρα ἐπῆρεν ὁ Λεόντιος τὸν βασι-
 λέα

λῆα διδιδόνον εἰς τὸ ἵπποδρόμιον καὶ ἱδραίνον ὁ λαὸς ὅλος. καὶ ἐκείνῳ φετλὴ μίτλῳ αὐτῷ καὶ εἰς χερσὶνα τὸν ὀξώρειν καὶ ἀπὸ τότε ἀνομιᾶθη ρινότμητος ἡ γοῦν κοφομίτης. τὸν δὲ Θεόδωρον μοναχὸν καὶ Στέφανον τὸν σακελαρίον τὴς ἐδῆσαν ἀπὸ τῆς ποδᾶς καὶ ἀπὸ τὸ παζάρι τοὺς ἔσυραν, καὶ ὑπῆγαν ἕως εἰς τὸ βουνὸν καὶ ἐκεῖ τὴς ἐκοψαν.

Ἐξωρία τῆ Βασιλείας Γουστνιανοῦ τῆ Ρ' νοτομήτου.

Βασιλεία Λεοντίου.

Ἦ Ετὰ τὴν ὀξωρίαν τῆτου, ὁ λαὸς σύφηνεσαν βασιλείαν τὸν Λεόντιον. ἐσέφη δὲ παρὰ Καλλινίκῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, κόσμου ἔτος 597 π. ἡ. ἀπὸ δὲ Χρυστοῦ καταβάσεως 748. ἐβασίλευσε δὲ χρόνους τρεῖς. καὶ τὸν πρῶτον χρόνον εἰρήνῃ κῶς ἐπέραςε. τῷ δὲ β'. χρόνῳ ὑπῆγε μετὰ πολλῶν φροσάτων εἰς τὰ μέρη τῆς Ρωμῆς, καὶ πολλὰς ἀχμαλώτας ἐπῆρε τῷ δὲ γ'. χρόνῳ ἦλθαν οἱ ἄραβες εἰς τὴν ἀφρικτὴν. καὶ πολιορκήσαντες ἐπῆραν αὐτὴν. ὅπερ μαθὼν ὁ βασιλεὺς Λεόντιος ἀπέστειλεν Ἰωάννῃ τὸν Πατριάρχον ἄνδρα ἀξιώτατον μετὰ πολλῆς ἀμύδατος καὶ τὴς ἐχθρῆς ἐδίωξε. καὶ τὰ κάστρα τῆς ἀφρικτῆς ἦλκε δέρωσε. καὶ τότε εἰς τὴν πόλιν ἐγένετο μέγα θανατικὸν κλέος δ'. καὶ πολὺς λαὸς ἀπέθανε. τὸ δὲ φροσάτον ἦλθεν εἰς Σάσιν καὶ συμμασίαν, καὶ βασιλείαν τὸν ἀψίμαρον ἀναγορεύσιν. ὁ ὁποῖος ἦεν δρηγυρίος σμῦρνα θυρρικωτῆς. τὸν ὁποῖον ἐμετωνόμασαν ἀπὸ ἀψίμαρον, Τιβέριον. ὁ δὲ ἀψίμαρος ὁ ψηφιδεὶς βασιλεὺς ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινέαν πόλιν μετ' ὅλον τὸ φροσάτον. καὶ ἐπίασε τὸν βασιλεῖα Λεόντιον καὶ ἐκοψε τὴν μίτλῳτα, εἰς τὴν μόνῳ τῷ δαλμάτῃ τὸν ἔβαλε. τὴς δὲ φίλους αὐτῷ ἐπόμωδουσε καὶ ὀξώρειν.

Διωγμὸς βασιλείας ἀψίμαρου. τῆ Βασιλείας Λεοντίου ἀπὸ τὴν βασιλείαν.

Ἦ Ετὰ τὸν διωγμὸν τοῦτου ἀψίμαρος ὁ καὶ Τιβερίος ἐβασίλευσε χρόνους ζ'. καὶ τῷ β'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐγένη μέγα λον θανατικὸν. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐκατέδραμε τῷ Ρωμαίων τὸ φρουσάτον τὴν συρίαν ἕως σαμοσάπτον. καὶ ἐσφαξαν χιλιάδας δακρυσίας Ἀράβων. καὶ πολλὰ ἀχμαλώσιαν καὶ κέρση ἔλαβαν. καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ νίκης μεγάλης.

γάλης ης Φιλιππιανόν τὸν Πατείκιον υἱὸν Νικηφόρου ἔξωρυσεν
ὁ βασιλεὺς, δὲ νὰ εἰπῇ ὅτι θέλει γένει βασιλίδις. διότι εἶδεν εἰς
τὸν ὑπνοντοῦ ἕνα ἀντὶ ἀπαύω εἰς τὴν κεφαλῶντου, καὶ τὴν ἑκα-
μνενίσκιον. καὶ δὲ εἰ. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας οἱ ἀρχόντες τῆς
ἀρμενίας ὁμοφωνήσαντες ἀπεκεφαλίσαν ὅσους Σαρασινούς ἦσαν
εἰς τὴν Ἀρμενίαν. καὶ δοκρεισαρίους ἐν τῇ αἵμα ἀπέσειλαν εἰς
τὴν βασιλείαν καὶ ἐπορσκυῶσαν αὐτὸν, καὶ οὕτως ἀπέσειλε. καὶ δὲ
αὐτῇ χρόνῳ ἄζαρ καμὲ φουσατόν χιλιάδας δώδεκα καὶ ὑπῆρχον
εἰς τὴν κιλικίαν. καὶ σμίξας μετὰ τῷ ἀδελφῷ τῇ βασιλείᾳ τῷ
Ἡράκλειου, καὶ πολέμου γενομένου ἐνίκησεν ὁ Ἡράκλειος. καὶ
τοὺς περὶ αὐτοὺς ἐσφαξέ τοὺς δὲ ἑπὶ λοιποὺς ἔδωκε καὶ τοὺς ἑ-
σειλε τῇ βασιλείᾳ. καὶ δὲ εἰ. χρόνῳ ἄζιδας ὁ τῷ χοῦνι ἑκαμὲ
φουσατόν καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν κιλικίαν. καὶ πολέμου γενομένου ἐν-
ίκησε καὶ ἐπῆρεν ἕνα κασρονσισίον λεγόμενον. ὁ δὲ τοῦ βασιλείας
ἀδελφὸς Ἡράκλειος μαθὼν τῷτο ἔδραμε. καὶ πολεμήσας μετὰ
τῷ ἑκόντῳ δώδεκα χιλιάδας Ἀράβων ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφῆμα-
ρος ἐφοβεῖτο πολλὰ τὸν Γουσινιανὸν ὁ ποῦ τῷ ἑκόντῳ τῷ μίτῳ ὁ
Λιόντιος. καὶ εἰ ὁ πῆ ἦτον ἔξωρυσμός εἰς τὴν χερσὼνην. μήπως
ἔλθῃ κατ' αὐτὴν δὲ νὰ λάβῃ τὴν βασιλείαν. ὅτι τινὲς Ἀσρολόγοι
ἔλεγον περὶ τούτου. καὶ ὅπως ἔγραψε τῷ χερσωνίτῳ νὰ τὸν δο-
κεφαλίσω ἢ νὰ τὸν πιάσω ἢ νὰ τὸν σείλω ζωντανόν. καὶ νὰ τοὺς
χαρίσῃ ἀργεσίας καὶ δῶρα πολλὰ. καὶ τῷτο μαθὼν ὁ Γουσινιανὸς
ἔφυγε. καὶ ἦλθεν εἰς τὸ δάρας, καὶ ἐζητήσεν νὰ ἰδεῖ τὸν τῷ χαζάρων
αὐθέντῳ τὸν Χαγαῶν. ὁ ὁ ποῖος Χαγαῶν ὡς ἔμαθε περὶ αὐτῆς τῇ
Γουσινιανῇ, ἔδελχεν αὐτὸν ἀσπασίως μετὰ μεγάλης τιμῆς. καὶ ἔδω-
κεν αὐτῇ εἰς γυναικα τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Θεοδώραν. ὁ δὲ βασι-
λεὺς ἀφῆμαρος μαθὼν τῷτο ἔσειλεν εἰς τὸν Χαγαῶν ὅτι ἐὰν εἴναι
καὶ σείλῃ τὸν Γουσινιανὸν ζωντανόν. ἢ καὶ τὴν κεφαλὴν τούτου
νὰ τὸν δώσῃ χάρισμα βασιλικόν. ὁ δὲ Χαγαῶς ἐβλήθη νὰ τὸν
δοκεφαλίσῃ. καὶ ἕνας ἀπὸ τῶν δούλων τῷ Χαγαῶν τὸ ἐμήνησε
τῆς Θεοδώρας τῆς γυναικὸς τῷ Γουσινινοῦ, καὶ αὐτῇ τὸ εἶπε τῇ
ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ὡς τὸ ἤκουσε μεγάλως ἐφοβήθη καὶ ἐτρώμαξε.
καὶ ἐν τῷ αἵμα ἀπέσειλε τὴν γυναικατοῦ εἰς τὴν χαχαρίαν. καὶ
αὐτὸς φύγει καὶ ὑπηγένη εἰς τοὺς Βουλγαροὺς καὶ θωλβίνους.

καὶ

καὶ τὰ ζεῖτες μεγάλης δειργείας καὶ δωρήματα ἰὰρ ἔλθον εἰς βοήθειαν αὐτῆ νὰ παρὴν τὴν Κωνσταντινέπολιν. καὶ ἀκέσαντες οὕτως ἔστρεψαν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῇ. ὅπ εἶχε καὶ ἄλλα φασάται. καὶ ἔλθόντες εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ἐπέβδυσαν εἰς τὴν χαροῖς πόρταν, καὶ ἔως τῆς βλαχεριῶν. καὶ τρεῖς ἡμέρας ἦτον ἐκεῖ ἔξω καὶ ὁ μίλη τῆ λαῖ τῆς Κωνσταντινέπόλεως. καὶ αὐτοὶ τὸν ὕβριζαν. καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας, τὴν νύκταν ἡρῆν ἀδείαν καὶ ἐσέβη εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν. καὶ παραγῆς μεγάλης γενομένης ἐκάδισαν εἰς τὸ παλαιόν βλαχεριῶν. καὶ ὡς ἔμαθεν τὸ πο ὁ ἀψίμαρος ὁ βασιλεὺς ἔλαβε χρυσὸν πολὺ καὶ ἔφυγε καὶ ὑπῆλθον εἰς τὴν ἀπολωνιάδα.

Φυγὴ τῆ βασιλείας Αἰψίμαρος ἀπὸ τῆς Βασιλείας. Βασιλεία Γεσινιανὸς τὸ Δεύτερον.

Ο δὲ Βασιλεὺς Γεσινιανὸς ἦλθεν εἰς τὸ βασιλικὸν πάλαι. ὅτε ἔλαβε πάλιν τὴν Βασιλείαν τὸ Δεύτερον. καὶ ἔκαμε χρόνης ἕξ. εἰς τὴν Βασιλείαν. καὶ ἐν τῇ αἰῶνι ἀπέστειλε στρατῶτας εἰς τὴν ἀπολωνιάδα. καὶ τὸν ἀψίμαρον ἔπασσε καὶ δεδιμένον τὸν ἤφειραν εἰς τὸν Βασιλεῖα Γεσινιανόν. ὁμοίως ἀπέστειλε καὶ εἰς τὴν μονὴν τῆς δαλμάτων ὁ πῦς ἦτον ὁ Λεόντιος πῦς οὐρίσμοδος ὑπὸ τῆ βασιλείας Αἰψίμαρος καὶ ἤφειρε καὶ αὐτὸν. ἔπειτα καὶ εἰς τὴν Ἀδριανέπολιν ὁ πῦς ἦτον ὁ Ἡράκλειος ὁ ἀδελφὸς τῆ Αἰψίμαρος ὁ φράγος στρατηγὸς μετὰ τινῶν ἀρχόντων. ὅτε ἤφειραν αὐτὸς καὶ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ὁ πῦς ἦλθεν ὅρῃ καὶ τὸς ἐπρέμασαν εἰς τὰ τεῖχη. τὸν δὲ Αἰψίμαρον ὅτε τὸν Λεόντιον ὁ πῦς τῆ ἐκοψὲ τὴν μίτην καὶ τῆ ἐπῆρε τὴν Βασιλείαν, ὅτε καὶ τὸς ἐπὶ μὲν οὐκ ὅλῳ τὴν πόλιν δεδιμένους. καὶ τῆ βασιλείας εὐερισκομένη εἰς τὸ ἵπποδρόμιον ἤφειραν αὐτὸς τὸς δύο καὶ τὸς τρεῖς εἰς τὰ ποδαρῆται. καὶ τὸς ἐπάτηεν εἰς τὸς τραχήλας. αἱ δὲ στρατῶται τῆ βασιλείας ἔλεγον μεγαλοφῶνως ὅτι Αἰψίδα καὶ Βασιλίσκων ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσῃς Λεόντα καὶ δράκοντα. τότε ἀπέστειλεν αὐτὸς ἐν τῇ κωνσταντινίᾳ τὸ πῶν καλεσμένους ἐκεῖ αὐτὸς ἀπεκφαλίσαν τὸν δὲ Πατριάρχην Καλλίνικον ἐτύφλωσε. καὶ εἰς τὸν Ρώμην τὸν ἔξωρισε. διότι ἦτον σωτήγος τῆς Λεοντίου ὁ πῦς ἔκαμε τὸν ἐπιβήσῃ καὶ τὸν Πατριάρχην ἄλλον ἔκαμε τὸν ἐπὶ τῇ νήσῳ ἀμάσειδος ἔγκλεισ.

σε. καὶ ὡς ἔμαθε τὸ τοῦ βασιλέως ἐχάρη πολλὰ ὁ αἰμοβόρος. ὁ δὲ λαὸς τῆς πόλεως ὡς ἶδαν τὴν ἀπανθραπίαν τῆ βασιλείας ὁμοφώνησαν. καὶ καιρὸν ἐπιτήδειον εὐρόντες κατ' αὐτὴν ὤρμησαν. καὶ ἔλαβαν αὐτὸν καὶ ἀπεκεφάλισαν. Ἐλαβόντες τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέσειλαν Βαρδάνου τῆ Φιλιππικῆς. τὸν ὁ ποῖον τὸ φουδάτον εὐφημισαν βασιλεῖα. ὁ δὲ υἱὸς τῆ βασιλείας. Γουσινιανὸς ὁ Τιβίριος παῖδ' ἰὸν χρόνων δέκα ὡς ἔμαθε τὴν σφαγὴν τῆ πατρὸς αὐτῆς ἐφοβήθη μήπως σφαξοι καὶ αὐτὸν καὶ ἔφυγε καὶ ὑπεῖχεν εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτοκου τῆς Βλαχερινῶν καὶ ἐκρύβη μέσσω εἰς τὸ θυσιαστήριον. ὁ δὲ λαὸς ἔδραμε κατ' αὐτὴν καὶ ἐμπήκων εἰς τὴν ἐκκλησίαν μετὰ σπαθία γυνὴν. καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς ἐφοβήθη καὶ ἔδραμε καὶ ἠγκαλίθη τὴν ἀγίαν τράπεζαν καὶ τὴν θεοτόκον εἶδετο. τότε δὲ ἀρπάξαν αὐτὸν ἀπ' ἐκεῖ καὶ τὸν εὐγαλεὶ ἔξω, καὶ ὡς παρόβατον τὸν ἔσφαξαν. τότε ὅλα ἑκατεσκεύασεν ἡ δοκοφρωςὴν τῆ βασιλείας.

Θάνατος τῆ βασιλείας Γουσινιανοῦ. Βασιλεία Βαρδάνου
τῆ καὶ Φιλιππικοῦ.

Βαρδάνης ὁ Φιλιππικὸς μετὰ τῆτον ἐβασίλευσε χρόνους β'. καὶ πρὶν νὰ βασιλεύσει τῆτος ὑπῆρχεν εἰς αὐτὸν ἵνας Κωλο-
γυρος αἰρετικὸς ἀστρονόμος καὶ εἰπετα, ἂν βασιλεύσης ὁμνύεις, ὅτι τὴν κακῶς γινομένην σ'. συνόδον νὰ τὴν ἀπορρίψης. καὶ μεθ' ὅρκου ἔταξέ τον ὅτι νὰ τὸ κάμει. τότε ὁ ἄθεος ψευδοκαλόγυρος πάλιν εἰπετα, ὅτι ἂν θέλεις νὰ γένης πολυχρόνιος εἰς τὴν βασιλείαν, τῆτο ὁ πῦρ με ἔταξας νὰ τὸ κάμεις. ὁ μὲν ὡσαύτ' ἐβασίλευσε τῆτος, εὐγαλε τὸν Πατριάρχην ἀπὸ τὸν θρόνον αὐτῆς. καὶ Γωάννην τὸν αὐτῆς συμμαθητὴν καὶ συναγρετικὸν ἔκαμε Πατριάρχην. καὶ κινήεις μετὰ μαχίας μεγάλης κατὰ τῆς σ'. συνόδου ἐποίησε ψευδοσυνόδον καὶ ἐσπεδαξε νὰ ἀνατρέψῃ τὰ ὑπ' αὐτῆς δηλονότι τῆς σ'. συνόδου δογματιζέντα θεῖα δόγματα. καὶ ἦν ὁμοιογ εἰς τὴν γνώμην του Γωάννην ὁ ποῦ ἔκαμε Πατριάρχην. Ἐλλης ὁμοφρόνεις αὐτῆς, καὶ ἐγχεάφως ἀνεδεμάτισεν αὐτὴν. ἀλλὰ ὅτε τὸ Μάταιος Θεοῦ ἐκδικήσῃ τὰς χρόνους ἐτυφλωθῇ. τότε δὲ αὐτῶς χρόνους οἱ Βούλγαροι διέδραμαν κατὰ τῆς πόλεως καὶ ἦλθαν ἕως τῆς χερσὸς πόρτης. καὶ ὅσον λαὸν ἔσφαξαν καὶ ἠχμαλώτισαν διὰ

ἡμῶν νὰ τὸν λογαριάσω νὰ τὸν γράψω τόσος πολὺς λαὸς ὅπῃ ἦτον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπέγραν τὸν καιρόντου ἄσμενα καὶ κακὰ καὶ πολλὰ ἀδόκιμος ἦτον. τῷ δὲ δευτέρῳ χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔκαμε τραπέζαν τὸ Σάββατον τῆς Πεντηκστῆς ἢ ἔτρωγε μετὰ πῶν ἀρχόντων. Ἐτελειωθεὶς τῆς τραπέζης ἐπῆσαν οἱ βασιλεὺς καὶ ἀπαύειν τὸ μεσημέρι. ὁ δὲ πρωτοστράτηγος ρούφος μὲ τὸ φουσάτον ὁ πῶν εἶχεν, ἤλθεν ἡ σὺχος καὶ ἀπαράχως καὶ ἐσεβη δὴ τῷ χρυσῷ πέρταν, καὶ ἔδραμν εἰς τὸ παλάτι καὶ ἀρπάσας τὸν βασιλέα ἔπιήγετον εἰς τὸπον λεγόμενον ἀρματάειον τῷ φρασίναν καὶ τὸν ἐτύφλωσε καὶ τὸν ἀπέδιδξεν.

Τύφλωσις καὶ Διωγμὸς τῆ Βασιλείας Βαρδάνου, Βασιλεία.

Ἀρτεμίου τῆ καὶ Ἀναστασίου.

Τῇ δὲ ἐπαύριον ἦγουν τῇ κυριακῇ τῆς Πεντηκστῆς ἐσέφθη βασιλεὺς ὑπὸ Γεωργίου Πατριάρχου τῆ αἰρετικοῦ Ἀρτεμίου ὁ πρωτασκήτης, ὁ ὁποῖος μετενομάσθη Ἀναστάσιος, ἐβασίλευσε δὲ καὶ τέτος χρόνους δύο. οὗτος ἔκαμν στρατηγὸν εἰς τοὺς καβαλαρίους τῆς ἀνατολῆς λέοντα τὸν Ἰσαυρον, καὶ Θεόδωρον Ἐγεώργιον τῆς Πατρείκιους ἐξόρισεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. τῇ δὲ Πατριάρχῳ Γεωργίῳ τῇ αἰρετικῇ, ἐκ τῆς θρόνου ἐκάθηρεν, καὶ Γεώργιον ἐκτῆς μητροπόλεως κυζίκου ἐμετάθεσεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἔτος τὸ μέγα μῶνυμα ἐξεφώνησαν, ἡθεὶς χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενή θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα μετατίθησι Γερμανὸν τὸν ὁσιώτατον πρόεδρον τῆς κυζίκων Μητροπόλεως εἰς Ἀρχιεπίσκοπον ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως ὑπὸ Ἀρτεμίου Βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔμαθε ὅτι φουσάτον εὐγῆκε τῷ Σαρακηνῶν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν φόνικα νὰ κόψῃ ξύλα ἵνα νὰ κάμῃν κότεργα παρευθὺς ἔκαμν ἀρμάδα Ἐσσελε νὰ κάψῃ ὅλῳ ἐκείνῳ τῷ ξυλῷ. Ἐὼς ὑπῆρχον ἡ ἀρμάδα εἰς τὴν ῥόδον ἐκεῖ ἔκαμν σιωωμοσίαν καταπαύων τῆ Βασιλείας νὰ τὸν εὐγάλοι. καὶ ἔτος ἐσφαξάν τὸν στρατηγὸν αὐτῷ Γεωργίῳ, καὶ εὐθὺς ἐγύρῃσαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. καὶ ἐρχόμενοι ἤλθαν ἐν τῷ ἀτραμυτίῳ. καὶ ἐκεῖ ἦσαν Θεοδόσιον αἰδρα εὐσεβὴ δολικητῶν. Ἐτῶν βασιλέα ἀνηγόρευσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀρτεμίου μαθὼν τῶν, ἐν τῇ πόλει νικαίᾳ κατέφυγεν.

Φυγή

Φυγή τῆ Βασιλείας Ἀρτεμίας. Πόλεμος ἀμφοτέρων.

ΠΟῦ δὲ φουσατόν τῆς πόλεως καὶ τῆ Θεοδοσίου ἔξη μάλιστα ἐπο-
λέμουντο, ἔσονται ὁ ποῦ δὲν ἤθελεν τὸν Θεοδόσιον Βασιλέα, ὁ
δὲ Θεοδόσιος ὑπῆγε τὰ μέρη τῆς Ἀνδριανπόλεως καὶ ἔλαβε φε-
σάτον πολὺ. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὰ τείχη
τῆς βλαχέρνας. καὶ δῶρα πολλὰ ἔδωκε τῇ Ἀνδρῶν ὁ ποῦ ἐφύλα-
γαν. καὶ οἱ πῶς αἰοῖξαν αὐτὴν τὴν πόρταν καὶ ἐπέβη εἰς τὴν πόλιν,
καὶ ὑπῆλθον εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτι, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον
τῆς Βασιλείας.

Βασιλεία Θεοδοσίου.

ΜΕΤΑ τὸν τὸν Ἀρτέμιον Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων
ἐσέφθη, βασιλεύσας χρόνους β'. καὶ ὡς ἐβασίλευσε Γερ-
μανὸν τὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς ἀρχοντας Ἀρτεμίου ἀπέσειλεν
εἰς τὴν νίκαιαν ἑξορισμένους. καὶ ὡς αὐτοὺς ἰδὼν ὁ Ἀρτέμιος με-
γάλως ἔκλαυσε. καὶ τῆς ὥρας ἔγινε καλοῦντος, καὶ εἰς τὴν Θεσα-
λονίκην ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος τὸν ἑξώρισεν. ὁ δὲ Λέων ὁ Ἰσαυρὸς
ὁ στρατηγὸς τῇ καβαλαρίῳ τῆς ἀνατολῆς. ἦτον πολλὰ ὑπέριμα-
χος τῆ Ἀρτεμίας. καὶ δὲν ἠθέλησε τελείως νὰ ἔλθῃ εἰς ποροσκινῶ-
σιν καὶ ὑποταγῇ τῇ Βασιλείῳ Θεοδόσιῳ. ὁ μοῖαις καὶ ὁ ἀρτίβασ-
δος ὁ στρατηγὸς τῇ ἀρμενιανῶν. τῆτοι οἱ δύο ἦσαν ὁμοφωνημένοι
κατὰ τῇ Βασιλείῳ Θεοδόσιῳ. ὁ δὲ ἀρτίβασδος ἔταξε τῇ Λέοντος
τῇ ἰσαύρῃ νὰ τῇ δώσει τὴν θυγατέραν τὴν γυναῖκα. ὁ δὲ Μαλσα-
μαῖς ὁ αὐθέντης τῇ Σαρακηνῶν ἔκαμει φεσάτον καὶ ἔρχετον κατὰ
τῇ Ῥωμαίων, καὶ ὡς αὐτὸν ἦλθεν εἰς τὸ μέρος τῇ ἀμμορίῃ ἐγράφε
πρὸς τὸν Λέοντα τὸν Ἰσαυρον ἕως. ὅτι ἡ Βασιλεία ἐστὶν ἀπὸ ἐπεί. καὶ
ἔλθῃ νὰ ὁ μιλησώμεν τὰ τῆς ἀγάπης. ὁ δὲ Λέων ἀπέσειλεν ἀρ-
χοντας ἀποκρισάρινας καὶ ἀγάπην μετ' αὐτῇ ἐποίησε. τὸ δὲ φεσα-
τον τὸν Λέοντα Βασιλέα εὐφρόνησαν. καὶ ἐρχομένη αὐτῇ τῇ Λέοντος
εἰς τὴν νικομήδειαν, ἐκεῖ ἦν τῇ βασιλείῳ τὸν ἡὸν μετὰ ὅλης τῇ
βασιλικῆς ὑπηρεσίας ὁ πῶς ὑπῆλθεν εἰς πόλεμον καὶ ἐπασσέτον, καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν χερσόπολιν ἡγαγὼν εἰς τὸ σκῆπτρον καὶ ἐπάσσε καὶ τὸν
ἡὸν αὐτῇ ἔσειλε ὁ ποροσκινῶσαν αὐτὸν ὡς ἔξ αὐτῇ. καὶ ἐζήτη-
σεν ἵνα μὴ θανατώσῃ αὐτὸν. καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ τὸν αὐτῇ. καὶ ἕως
νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῇ Βασιλείῳ. ὁ δὲ Λέων ὁ Ἰσαυρὸς ἀκούσας

τὸτο ἔκαμε κατὰ τὴν ζήτησιν τῆ βασιλείας. Ὁ λαβὼν ὁ βασιλεὺς
τὸν υἱὸν αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ ἐγένηκαν καὶ
οἱ δυο κληρικοὶ ποιήσαντες παρτίτσιν τῆς βασιλείας, τῆτος ὁ
βασιλεὺς ἦτον χρυσόχρᾶφος καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν ἔφεσον καὶ ἔθα-
ψαν αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Φιλίππου.

Παρτίτσιν Θεοδοσίου βασιλέως καὶ θαύματος βασιλείας
Λέοντος τῆς Ἰσουλίου.

Μετά τὸν Λέων ὁ καὶ κόνων ὁ ἰσάυρος καὶ εἰκονομάχος ἐγένε-
ται βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων θεὸς παρὰ χαρῆς καὶ ἐκασίλδουσε
χρόνος καὶ κόσμος ἔτος 559. ἀπὸ Χρυσῆς κατὰ βάσεως ψ. γ'. ὁ
μας κάμνει χρεῖα νὰ ἀναφέρωμεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὅλην τὴν ἐννοίαν
πόθεν ἦτον ἡ αἰτία καὶ ἐγένετο ἡ εἰκονομαχία, καὶ ἀπεδιώξε τῆτος ὁ
ἀλιτήριος Λέων ὁ ἰσάυρος τὰς ἁγίας εἰκόνας, οὕτως ἀκέσαστε τὴν
διήγησιν, ἑβραῖοι πνὲς ἀστρονόμοι ἀπὸ τῆς λαοδικείας τῆς φοινί-
κης ἦλθαν παρὸς ἱζνὶ τὸν αὐθέντην τῆς Ἀράβων καὶ εἶπον αὐτῷ.
ὅτι ἐὰν θέλῃς νὰ αὐξήσῃ ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ τῆς σημε-
ρον ἕως μί. χρόνος νὰ ὀρίσῃς εἰς τὸν τόπον ὅλον ὁ πῆ ὀρίξῃς ὁ πῆ
εἶναι ἐκκλησία τῆς Ῥωμαίων νὰ καταλύσῃς τὰς εἰκόνας, καὶ τῆ-
λείως νὰ τὰς ἀπεδιώξῃς, ἀκέσας δὲ τῆτος ὁ ἀλιτήριος ὅτι νὰ χα-
λάσῃ τὰς εἰκόνας τῆς χριστιανῶν νὰ αὐξήσῃ ἡ βασιλεία τῶν χρό-
νων μί. ἔργον ἔργον ὀρισμὸν νὰ ἀποστείλῃ εἰς ὅλον τε τὸ κράτος, ὅτι
καθὼς ἴδεν τὸν ὀρισμὸν τε νὰ καταλύσῃ τὰς εἰκόνας τῶν χριστι-
ανῶν, ἀλλ' ὁ ἀκούματος ὀφθαλμὸς τῶν θεῶν παρὰ βουλήν τῆς ἁγίας θεο-
τόκης Ὁ πάντων τῆς ἁγίων ἐν τῷ αἵμα ἡ θεῖα παῖς ἡ δις ὁμοιος ἔσ-
φαξεν αὐτὸν καὶ δὲν ἔσωσε νὰ σείλῃ τὸν ὀρισμὸν, ἔλαβε δὲ τὴν αὐ-
θεντίαν ὁ υἱὸς αὐτῆς καὶ ἐβλήθη νὰ παῖς τὰς ἑβραίας νὰ τὰς ἀπο-
κεφαλίσῃ, ἔσοντας ὁ παῖς εἶπεν τὸν πατέρα σου ὅτι θέλεις βασιλεύ-
σει μί. χρόνος καὶ αὐτὸς ἐν τῷ αἵμα ἀπέθανεν καὶ ἐφάνησαν ψεῦσαι.
τῆτοι οἱ ἑβραῖοι ἔμαθον τῆτος, Ὁ ἐφυγαν καὶ ἦλθαν εἰς τὸ μέρη τῆς
ἰσουλίου, Ὁ ἐκεῖ ὑπῆσαν εἰς μίαν βρύσιν νὰ ἀναπαυθῇ ἀπὸ τῆς
καῦσιν ὅτι ἦτον καλοκερὶ, Ὁ καθεζόμενος εἰς τὴν βρύσιν, ἦλθεν καὶ
ὁ Λέων ὁ πῆ ἔβρασε καὶ γὰρ δὲ τὰς τῆτος καὶ ἐκαθίσαν εἰς τὴν
βρύσιν

βρύσιν κ' ἔφαγε. Ἐπεὶ ζῶα ἄφησε νὰ τὰ βόσκει ἕνα παιδί, ὁ ποῦ
 εἶχε μετ' αὐτὴν, κ' ἔπειτα ἔπεισε κ' ἐκοιμάτον τὸ μεσημέρι. καὶ ἐκεῖ
 ἦλθεν ἀπαίαντος ἕνας ἀετὸς κ' ἐσκέπασέν τον. ἰδόντες δὲ οἱ ἑβραῖοι
 τὸ σημεῖον τῆτο. ἦσαν εἰς τὴν τέχνην αὐτῶν ὅτι πῶς μέλλει νὰ
 γένῃ βασιλεὺς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἔπειτα ἐπῆγαν κ' ἐξύπνι-
 σαν αὐτὸν. καὶ μετὰ μεγάλης χαρᾶς κ' κολακίας εἶπαν αὐτὸν τὴ
 δούργεσίαν νὰ δώσῃς ὡρὸς ἡμᾶς ἐὰν λάβῃς ὑμῶν οὐδὲν ἐλ-
 πίς. ἔδ' εἰς τὸν κοιμήσει τὸ ἔχῃς. ὁ δὲ Λέων ἀπεκρίθη εἰπυτέ μοι
 τῆτο πὶ εἶναι. καὶ πληροφορήσας μετὰ ὄρκον ὅτι εἴμιου ζητήσετε
 νὰ τὸ ἔχετε. καὶ ἐκεῖ πλυσίον ἦσαν ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, καὶ
 οὕτως τὸν ἔβαλαν καὶ ἐκαμῶ ὄρκον. καὶ τότε τῶ εἶπαν ὅτι θέλει
 βασιλεύσῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. αὐτὸς δὲ εἶπεν αὐτοῖς. πὶ
 δούργεσίαν θέλετε ἀπὸ ἐμὲ. καὶ τῆτοι ἀπεκρίθησαν, ὅτι δούργε-
 σίαν καμίαν δὲν θέλομεν μόνον τὰς εἰκόνας τῶν χειριανῶν νὰ εὐ-
 χᾶλης ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας. ὡς τῆς παρανομωτάτης κ' ἀσεβειάτης
 ζητήσεως. ὁ δὲ Λέων μετὰ πολλῆς ὥρε χαρίας ἐδέχθη τὸν λόγον
 αὐτῶν καὶ ὅρκον ἐτάκτους, ὅτι εἰς ὄρκον ὁ ποῦ σὰς ἔδωκε τὴν
 ζήτησιν ὁ ποῦ ἐζητήσετε νὰ τὴν ἔχετε. καὶ πάλιν οἱ ἑβραῖοι εἶπον
 αὐτῶν. ὅτι ἐὰν καμῖς τῆτο κ' ἐγ' ἁλῆς τὰς εἰκόνας τῶν χειριανῶν
 ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας, ἡξευρε βεβαίως ὅτι ὁ Θεὸς θέλει ἀυξήσῃ τὴν
 βασιλείαν σου καὶ τῶν υἱῶν σου χρόνους ἑκατὸν. καὶ ἀκούσας τῆτο
 ἔλαβε περισσύτεραν χαρὰν ἔπερασε δὲ ὀλίγος καιρὸς ἔπῃγαν
 εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, κ' ἔγινε στρατιώτης. Ἐκείθεν ἀπὸ στρατιώτης
 ἐγένετο πρωτοπαθάριος τῆ βασιλείας Κωνσταντινουπόλεως. ὅτι ἦτον
 θεωρητικὸς κ' ἀνδρειομύης. ἀπὸ δὲ πρωτοπαθά-
 ριος ἐγένετο στρατηγὸς τῆς ἀνατολῆς ὡς τῆ βασιλείας Ἀρτεμίου
 τῆ καὶ Ἀγασαίου καθὼς τὸ ἐγχαράμην ὅπισθω. βασιλεύσας δὲ
 τῆτος ὁ Λέων, Σουλεϊμάνης ὁ Τούρκος μετὰ τῶν ἀμοιράδων αὐτῶν
 ἐσιώμασαν πολλὰς μεριάδας φουσάτα ἔπῃγαν κ' ἠφάνισαν τὴν
 βασιλείαν τῶν Περσῶν, καὶ ἄλλας πολλὰς αὐθεντίας. καὶ ἦλθεν
 εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν. καὶ ἐκεῖ ἀποθανεν αὐτὸς ὁ Σουλεϊμάνης.
 καὶ ἔλαβε τὴν αὐθεντίαν ὁ υἱὸς αὐτῶν οὐμαρ. καὶ τὸς μετὰ
 καὶ βαρὺς χειμῶν ἐγένεν ὅτι ἔκαμε νὰ φανῇ ἡ γῆ ἡμέρας ἑξήκοντα
 ὥσαν ἔπειτα τὸ χιόνι τὸ πολὺ ἐκείνο κ' ἐσκέπασεν τὴν γῆν ἐπὶ γὰρ

στ. καὶ

υε. κὶ πολλὰ ἄλογα ζῶα κὶ καμήλια κὶ ἄλογα δέφορα ἐχέθη-
 σαν εἰς τὸν πᾶγον ἐκείνον. κὶ τὸ Καλοκερίου ἐλθόντος, ἦλθε καὶ
 σουφιάμ μετὰ πολὺ φεσάτον ὁ ποῦ ἔκαμν εἰς τὴν αἰγυπτον. ὁ μοιάς
 κὶ ὁ ἰζήθ ὁ αὐθέντης τῆς Ἀράβων, ἦλθε καὶ αὐτὸς μετὰ πολλῶν δι-
 γαμιν κὶ ἔσμιξαν μετὰ τῷ Οὐμάρου. καὶ εἶχαν κὶ πλοσίματα χί-
 λια ὀκτακόσια. κὶ ἐκαταπλάκασαν τὴν πόλιν σεριᾶς κὶ θαλασ-
 σης κὶ ἐπολεμῆσαν χρόνους β'. ὁ δὲ τῆς πόλεως ἱερός λαὸς τὸ σ-
 πῶν ξύλον τῷ τιμίου κὶ ζωοποιῷ σαυροῦ. Ἐπὶ τῷ σεβασμίαν εἰκό-
 να τῆς Θεομήτορος, ὁ δηγητὴς ἐδάσαζον. Ἐρχοντο τὸ γύρον ἀ-
 πό τὰ τειχία. κὶ κύριον τὸ θεὸν μετὰ δακρύων ἐδίοντο. ὁ δὲ κύριος
 τῆς φοβεμύνης αὐτὸν δὲν τοὺς παρηκεί. καλὰ κὶ ἐὰν παροδῶν-
 ται ὀλίγον ἥποτε δὲ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. αὐτῶς τέλους δὲν
 τὰς ἀφύων νὰ παιδοῦνται μόνον τὰς δέσεις αὐτῶν ταχέως τὰς
 ἀκούει καὶ κάμνει τὰ θελήματα αὐτῶν. κὶ οὕτως τὴν δέσιν τούτου
 τῷ λαοῦ τῆς πόλεως εἰσακούσας ἀπὸ τῆς πολλῆς αὐτῆς διασπαρ-
 χνίας κὶ φιλανθρωπίας. κὶ δὲ φρεσβειῶν τῆς ἀγίας Θεοτόκου τῆς
 σωτηρίας ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, αὐτὴ πολλοῦ κὶ σφοδρῆς χυομέ-
 νου, πολλὰ ἀπὸ τὰ κατὰ βία τῶν ἐχθρῶν ἐκαταποντισθησαν μετὰ
 τῶν ἀνδράπων. ἰδόντες δὲ οἱ ἐχθροὶ τὸ τοιοῦτον θαῦμα ἀφῆκαν τὴν
 πόλιν κὶ ὑπῆσαν. Ἐποῖα πείνα ἐγένετο ὅτι ἀνθρώπους ἀποθαμνύς
 ἔτρωγαν. κὶ οὐ μόνον τῆτο, αὐτὴ κὶ τὴν κοπείαν αὐτῶν ἐφύων κὶ
 τὴν ἔτρωγαν. ἔπεισε δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ ἄλλη ὀργή, ἥτοιμα θανα-
 τὸν κὶ τόποι αὐτῶν θανάτου ὅτι δὲν ἠμύρεσαν νὰ τὰς λογαριάσωσιν ἢ
 νὰ τοὺς γράψωσι. τότε οἱ Βούλγαροι ἔδραμαν κατ' αὐτῶν καὶ ἐσ-
 φαξαν, κ β'. χιλιάδες Ἀράβων. ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ Μορδασαῖς με-
 τὰ φουσατάτου τὴν νίκαιαν καὶ τὴν νικουμένην διέτρεχε. τὸ δὲ
 Ρωμαϊκὸν φουσατόν ἐκρυβήθη. τὰ μέρη ἐκείνα, καὶ ἐξείφνης ἐ-
 δραμὲ κὶ πολλὸν φόνον εἰς τὰς ἐχθρούς ἐκαμαν. καὶ τέλος τοὺς ἀ-
 πεδίωξαν. τὰ δὲ πλοσίματα τῶν ἐχθρῶν ὁ ποῦ ἐγλύττωσαν. ἐκί-
 νησαν κὶ ὑπῆλθαν τὴν Συρίαν εἰς τὸν τόπον τῆς, καὶ εἰς τὰς ἰ. τῷ
 Λύγουςου τῇ ἡμέρᾳ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἦλ-
 θεν ὀργὴ παρὰ Θεοῦ δὲ φρεσβειῶν τῆς παναγίας Θεοτόκου ἀν-
 τὸς μέγας, κὶ εἰς τὴν φρεσβειῶν εἰς τὸν μαρμαραὶ πολλὰ ἐχέ-
 θησαν μετὰ τῷ λαῷ οὗ ὅτι εἶχαν μίση. τὰ δὲ ὅτι οὐκ ἔχοντο
 ἐγλύττω-

ἐγλύττωσαν ὡς ὑπῆσαν ἐν τῇ αἰγαίῳ πελάγει. ἦλθε πάλιν ὁ ρ-
 ηὴτῃ θεοῦ εἰς αὐτὰ τὰ ὀπιλοῖτα χαλάζι καὶ φωπία καὶ ἔβρασεν ἡ
 θάλασσα καὶ ἔλυσεν ἡ πῖσσα τῇ ξύλων ἔσχα ἐβέλησαν μὲ τὰς
 ἀνθρώπους καὶ τελείως ἠφανίσθησαν. καὶ δὲν ἐγλύττωσαν ὅσοι τὰ
 χίλια ὀκτακόσια μόνον τρία. καὶ ὑπῆσαν εἰς τὴν Συρίαν. καὶ τὴν
 κατὰ τρεῖς ὅπου ἐγλύττωσαν ἦτον θεοῦ οἰκονομία ὅχι νὰ ἐξηγηθῇ
 τὴν δυνάμειν τῆ θεοῦ πῶς τοὺς ἐκκαταπόντισε καὶ ἠφανίσθησαν.
 καὶ ὁ Οὐμαρὸς ὁ αὐθέντης τῇ Τουρκῶν ὡς ἴδε τοὺς μέγαν ἐξο-
 λοθρεμὸν τῇ φουσάτῃ αὐτῇ καὶ τῆς ἀρμάδος ἐγνώρισε τὴν δυνά-
 μιν τῆ θεοῦ. καὶ ὅσοι τὸ πάθος του πολλὰς τῇ χειρῶν ἐμαρτύ-
 ρητε. καὶ ἔλαβον τὸν σέφανον τῆς μαρτυρίας. ὁ δὲ Σέργιος ὁ παρ-
 τοσάδαριος καὶ στρατηγὸς τῆς σικελίας. ὡς ἔμαθεν ὅτι οἱ Τούρ-
 κοὶ πολεμοῦν τὴν πόλιν. ἔκαμε βασιλέα ὅσοι τὰς ἀνθρώπους
 αὐτῇ, βασιλεῖον πολίτην τὸν ἦν τῇ ὀνομαζέλου. τὸν ὁ ποῖον ἐμε-
 πονόμασε Τιβέριον. ἔκαμε δὲ τῆτος ὁ βασιλεὺς Τίβεριος καὶ ἀρ-
 χοντας ἐδικούστου μὲ τὴν βελὴν τῆ Συργίου. ὁ δὲ Λέων ὁ βασι-
 λεὺς ἤκουσε τὰ γηρύμματα καὶ ἐν τῇ ἅμα ἔσειλεν ἀνδρῶν ἐκ τῆ
 ἀσσηνέτου ὀνόματι Παῦλον μὲ δυνάμειν ἀρμάδος πολλῆς καὶ
 ὑπῆρχε εἰς τὴν σικελίαν, καὶ εὗγαλε τοὺς ὀρεισμοὺς ὁ ποῖον ἔ-
 γραφει ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν ἀγαπαπκοὺς καὶ ἀνέγνωσαν
 αὐτοὺς ἐμπερσθεν τῇ λαοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς ἐφῆμηνσαν
 τὸν βασιλέα αὐτῇ τὸν λέοντα. καὶ τὸν Τιβέριον τὸν ὀνομά-
 γουλον καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους αὐτῇ τὸν ὀπίασαν καὶ τοὺς ἐ-
 δεσαν καὶ τοὺς ἐπὶ δακὰν τῇ Παύλου. τῇ ὁ ποῖον ὁ Παῦλος
 ἔκοψε τὰς κεφαλὰς καὶ τὰς ἔσειλε τῇ βασιλείῳ. ὁ δὲ Σέργιος ὁ
 στρατηγὸς τῆς σικελίας ὁ ποῖ ἔκαμε τὸν βασιλεῖον βασιλέα μα-
 θὼν ὅτι ὁ Παῦλος ἦλθε μετὰ δυνάμειν, ἔφυγε, καὶ ἐν ὑσέροις ἔσει-
 λεν εἰς τὸν Παῦλον νὰ τὸν συμπαθήσῃ. καὶ ἦλθεν εἰς παρεσκευή-
 σιν αὐτῇ, καὶ ἔπως ἐσυμπάθησεν αὐτὸν καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Παῦλον
 καὶ ὅλα τὰ ἰσώεiria εἰρλώδωσαν. τῇ δὲ γ'. χρόνῳ ὁ βασιλεὺς
 δηλονότι τῆς αὐτῇ βασιλείας ἐγρύνησεν ὑπὸν δυνατεβέσατον καὶ τῇ
 ὅχι βόλῃ παρόδρομον χειρότερον ἀπ' αὐτὸν, ὀνόματι Κωνσταντῖνον.
 ὁ ὁποῖος ὅσοι μικρότερον ἦτον ἄλλος κατοικητήριον τῇ ὅχι βόλῃ. λέ-
 γουσι ὅτι ὅταν ἐβαπτίζεν αὐτὸν Γερμανὸς ὁ Πατριάρχης ἐβαλεν
 αὐτὸν

αὐτὸν εἰς τὴν κολυμβήθραν καὶ ἐκεῖ ὁ παμμύαρος ἐκόπρισεν αὐ-
τὸν. τότε ὁ Πατριάρχης ἰδὼν τὸτο ἐπεροφίτοσε καὶ εἶπε, ὅτι
μεγάλον κακὸν θέλει κάμει τὸτος εἰς τοὺς χριστιανοὺς καὶ εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τῆς Χρῆστ. καθ' ὡς καὶ ἐγένη. καὶ δεῖνὰ κοπρῆσι τὴν ἀ-
γίαν κολυμβήθραν ὠνομάσθη κοπρωώνυμος τὰς δὲ ζ'. χρόνῳ τῆς
αὐτῆς βασιλείας ἦλθαν οἱ μαῖτες ἐκεῖνοι οἱ ἑβραῖοι ὁ ποῦ εἶπαν
τῇ βασιλείᾳ ὅτι θέλει νὰ βασιλεύσει καὶ ἐπεροσκύνησαν αὐτὸν.
καὶ ἐδέχθητες μετὰ πολλῆς καὶ μεγάλης τιμῆς καὶ χαρᾶς. ἐξήπι-
σαν οὐδὲν τὴν χάριν ὁ ποῦ τοὺς ἔταξεν ὡς βασιλεὺς ἵνα δὴ ἀληταὶ
εἰκόνας τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τὰς ἐκκλησίαις. καὶ εὐδὲν ἐμπήκεν ὁ
δεσποτὴς μέσα εἰς τὴν ψυχλὴν τοῦ καὶ εἰς τὸ κορμίτου καὶ ἀπέφι-
νεν, ὅτι νὰ καταβάσῃ τὰς ἀγίας εἰκόνας. πλὴν ἐφοβήθη μοναχός-
τι καὶ δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐξεφωνήσῃ τοιοῦτον ὀρισμὸν, ἵνα μὴ γένη
σκανδαλον εἰς τὸν λαὸν καὶ τεραχὴ, ἀλλ' ἐσυμβουλεύθη εἰς τὸν
ἑαυτόντου νὰ κρᾶξῃ τὸν Πατριάρχην μήπως καὶ τὸν φέροι εἰς τὴν
ἀδελφὸν Βουλὴν αὐτῇ. καὶ αὐτὸς καταπαύει τὸν κόσμον. καὶ τὰς
καὶ ὁρᾷ ἐκεῖνοι ἦτον πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἅγιος Γερ-
μανός. ὁ ὁ πῶς ἦτον ὡς πνὸς μεγάλου ἀρχόντος τῆς παλατίου.
Γουσινιανὸς ὀνόματι τῆς βασιλείας Ἡρακλεῖς. τὸν ὁ ποῖον
Γουσινιανὸν ἐφθόνησε Κωνσταντῖνος ὁ πωγωνάτος ὁ ἔγκονος τοῦ
βασιλέως Ἡρακλεῖς καὶ τὸν ἐφόνόυσε. τὸν δὲ ὄντου τῆτον τὸν Γερ-
μανὸν ὡς μικρὸν παιδί ὁ ποῦ ἦτον τότε τὸν δυνούχευ δεῖν νὰ μὴ
εἶναι ἄξιος εἰς βασιλείαν. καὶ τὸν ἐπαρέδωκε νὰ μαθαίνει γράμ-
ματα ὅμως αὐτὸς ὡς μέγας εἰς τὴν ἀρετὴν ἐχειροτονήθη Πα-
τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. αὐτὸν γοῦ ἐμήνησεν ὁ βασιλεὺς
λέων νὰ τῇ εἰπῇ τὴν βουλὴν αὐτῇ. καὶ πρῶτα μὴ τὸν ἐκαλόπια-
σε μὲ λόγια γλυκὰ καὶ εἰρηνικὰ. ἐπητα δὲ εἰς τὸ φανερὸν ἐσαμύτ-
χέτου τοιαῦτα λόγια. ὑπολαμβάνω δὲ ὅσα ἄγιο ὅτι αἱ εἰκόνες ὁ
ποῦ περοσκύνῃ οἱ χριστιανοὶ δὲν δεῖν φέρουσι πῶποτε ἀπὸ τῶν
εἰδωλα. δεῖν τῇ εἰπῇ τὸν λαόνσου νὰ ταῖς δὴ ἀλην ἀπὸ ταῖς ἐκ-
κλησίαις. ἡ αὖ εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐπὶ αἱ ἄγιοι αἱ εἰκόνες, περὶ αἷς
καὶ ταῖς κρεμάσται ὑψηλότερα καὶ μὴ ταῖς φθάνει οἱ ἀνθρω-
ποι καὶ ταῖς φιλοῦν ὅτι ὡς ἀμαρτωλοὶ ὁ ποῦ ἡμεῖς ἐν ὅλοιμας ταῖς
μολυόμεν. καὶ μαινομεν καὶ τὰς ζωγραφισμένους ἀγίους τότε
ὁ ἅγιος

ὁ ἅγιος Γερμανὸς ὡς ἤκουσε τοὺς τοιάντους λόγους ἀπὸ τὸ ὄμα τῆ βασιλείας ἀναστρέψαν ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ εἶπετο. κράπτει βασιλεῦ. αἱ ἅγιοι εἰκόνες δὲν εἶναι εἰδωλα ὡς λέγεις. αἰμὴ εἶναι μορφώματα τῶν ἁγίων καὶ αὐτὴ τῆ Χειρὸς καὶ ὅποιος ταῖς ποροσκυνᾷ ἡ πότι δὲν ταῖς μοιλιῶι, μόνον μάλιστα ἀγιάζεται καὶ φωτίζεται περισσότερον καθὼς ἕνας ἀνθρώπος ὁ ποῦ νὰ εἶναι κρυμμένος ὅσον Σιμωνεῖ εἰς τὴν φωτίαν, τόσον περισσότερον θεμαίνεται. ἔτι εἶναι καὶ εἰς τὰς ἁγίας εἰκόναι, ὅσον πλησιάζει ὁ ἀνθρώπος πρὸς αὐτάς τοσοῦτον περισσότερος λαμπερεύεται ἀπὸ τῆς χάριος τῆς ἀγίου ὁ ποῦ εἶναι ἐκεῖ ζωγραφισμένος. τὸ λοιπὸν βασιλεῦ δὲν χέσατε, μὲν λέγεις τοῖς τοῖς λόγον εἰς τὰς ἁγίας εἰκόναι, ὅτι γίνεσθαι ἀρεπικός. ἡμεῖς ἔχομεν νὰ ἀκυσώμεν ἀπὸ ποροραπτικούς ἀγίους ὅτι μέλλει νὰ βασιλεύσῃ ἕνας βασιλεὺς κόνων τὸ ὄνομά του. ἐκεῖνος νὰ συκώσει τοιαύτῳ ἀρεσιν. αἰμὴ ἐστὶ τοῖς τοῖς λόγον μὲν εἶπε πᾶσι ὅτι ἐὰν τὸ μάθουσι οἱ ἀρχόντες τῆ παλατίου καὶ ὁ κόσμος σου ὅλος, σεφονδίου. ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς ἐγὼ ὅταν ἦμουν παιδί, ἔπαιζαν ἐκράζαν τὰ παιδιά τῆς τοῦ πικας, κόνων τὸ ὄνομά μου. τότε λέγεται ὁ Πατριάρχης ἐπεὶ εἶσαι ἐστὶ ἐκεῖνος ὁ κόνων καὶ ἐστὶ κώσις τοιαύτῳ ἀρεσιν, ὁ μιάζει ὅτι εἶσαι ἀγράμματος καὶ δεῖς τὸ μὴ ἡξάρουτας πῶς διηγουῦνται τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τὰς ἁγίας εἰκόναι τὸ λέγεις αὐτὸ. αἰμὴ ἀκυσὲ ἀπὸ ἐμὲ νὰ πῶς εἰναδίκαιον καὶ ἅγιον νὰ ποροσκυνουῖμεν τὰς ἁγίας εἰκόναι, καὶ πῶς ἐθανατοποργουῦσαν τὸν παλαιὸν καιρὸν. εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ὅταν ἐπεριπάτει ὁ Χρὶςτός ὁ κύριος ἡμεῖς ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἀνθρώπος τέλειος καὶ ἐδίδαξε. τὸν κόσμον. καὶ ἰάτρον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. ἦτον ἕνας βασιλεὺς εἰς τὴν ἑδέσαν ὄνομα πᾶν γαρος. καὶ εἶχε λέωνας εἰς ὅλον τὸ κορμὶ. ὁ ἀπὸ τῆς πολλοῦ τοῦ ἀδένειαν δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑπάγῃ νὰ τὸν ἰδῇ. καὶ ὅταν ἐπλησίαζε τὸ πᾶθος αὐτῆς νὰ τὸν σταυρώσῃ. ἔσειλιν ἕναν τεχνίτην ζωγράφον αἰνάναν ὄνοματι μεμάντου ἐπιστολὴν πρὸς καλουῦτας τὸν νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτὸν. ὁ ἐπαγγέλει τῇ αἰνάνῃ ὅτι ὅταν ἔλθῃ ὁ Χρὶςτός εἰς τὴν ἑδέσαν νὰ ἰσθρήσῃ τὴν εἰκόνα αὐτῆς νὰ τὴν παγῇ νὰ τὴν ἰδῇ. καὶ ἔτις ὑπῆρχε ὁ αἰνάνας εἰς τὴν ἱερουσαλήμ καὶ ἔδωκε τῇ Χρὶςτῇ τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ἐμαρτυρεῖται ἐναντὶ αὐτῆς

νὰ τὸν ζωγραφίσῃ. καὶ ὁ Χρῖστος ὡς Θεὸς καὶ καρδιολογῶντος ὁ ποῦ
 ἦτον καθεῖναι, ἐμετέλλαξε τὴν ὄψιν τῆ προσώπου αὐτοῦ. καὶ
 τρεῖς καὶ τέσσαρες φορὰς ἐπίσχισεν ὁ ζωγράφος νὰ τὸν ζωγρα-
 φίσῃ καὶ πλέον δὲν ἰδιώτεον. τέλος ἐζήτησεν ὁ κύριος καὶ ἐμήφτει.
 ἔπειτα ἐπὶ ἡρῶνα μαυδύλιον καὶ ἐσφορνιόθη. καὶ ὡς τῷ θανάτου
 παρόντος ἐτυπώθη ἡ ὄψις τῆ προσώπου αὐτοῦ. καὶ τότε τὴν ἔδω-
 κε τῷ ἀνιού καὶ εἰπετο. αὐρεὶ δὲς τὴν ἐκείνου ὁ ποῦτε ἐσεῖλε. καὶ
 πιάσε καὶ τοῦτ' ἐν τῇ δ' ἡσολῶ καὶ δὲς τοῦτ' ἐν. καὶ ἡ δ' ἡσολῶ ἐ-
 γραφὴν ἔπαι. καλὸς τυχεὶς ἦσε αὐγαί. ὁ ποῦ δ' ἡσολῶς εἰς ἐμὴν
 χεῖρας νὰ μὲ ἰδῇς. τὸ δὲ πῶς μὲ ἐμὴν νὰ ἐλθῶ αὐτῷ δὲν εἶ-
 να διωατὸν. διότι ἐγὼ δ' ἔχεται ἐματέβηκα ἐπὶ τῇ γῆς δ' ἔχεται
 λειώσω ὅσα εἶπαν οἱ ποροφῆται δ' ἔχεται ἐμὴν. καὶ ἀφ' οὗ τὰ πλη-
 ρύσω, πάλιν νὰ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα μου. τότε γοῦν ἀφ' οὗ ἀ-
 ναληφθῶ, δ' ἔλθω σὺ εἰς τὴν ἐναντίον μου μαθητῶν Θεοδωρὸν ὀνόμα-
 πὸ ὁ ποῖος καὶ τὸ πάθος σου θέλει ἰατρύσει καὶ ζῶν τὴν αἰώνιον
 νὰ σοῦ χαρίσει. καὶ μεγάλῳ καλωσιῶν δ' ἔλκει καί με εἰς τὸ
 κάστρον σου ὅπ' νὰ μὴ φοβεῖται ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς. ἐκείναι δὲ ὁ κύ-
 ριος εἰς τὸ τέλος τῆς δ' ἡσολῆς ἐπὶ τὰ βούλες με γραμμάτα ἐβραϊ-
 κα. τὰ ὁ παῖς ἔλεγε αὐτῷ. Θεός. Θεοῦ Θεῶν. Θεῶν. ἡ Θεῶν,
 Θεῶν. Θεῶν. Θεῶν. ὁ δὲ αὐγαὶ ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ ἀνιὼς ἦλ-
 θεν, ἐχαρῆ πολλὰ, καὶ ἐσυκώθη νὰ πορὺ παρτήσῃ τὴν εἰκόνα τῆ
 κυρίου καὶ παρόντος μόνον ὅτι τὴν ἐπορσκυῖσεν, ἰατρύθη ἀ-
 πὸ τὴν ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. μόνον εἰς τὸ πορὺσῶντον ἀπομεινεν ὀλίγη
 λέπρα. μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος τῆ Χρῖστος καὶ τὴν ἀνάλυ-
 ψιν, ὑπῆρχε ὁ Ἀπὸστολος Θεοδωρὸς εἰς τὴν ἔδωσαν καὶ ἐβάπτι-
 σε τὸν αὐγαὶ με ὅλους τοὺς ἀρχοντας του. καὶ ἀφ' οὗ ἐβάπτι-
 σθη ὁ αὐγαὶς ἐγὼν ἀπὸ τὴν καλυμβήθραν καθαρὸς ἀπὸ ὅλων
 τὴν ἀσθενειῶν. ἀπ' ἐκείνον γοῦν τὸν καιρὸν ἔπαι καὶ ἐπορσκύ-
 νη τὸ ἅγιον μαυδύλιον τῆ Χρῖστος. μετὰ δὲ ταῦτα ἔκαμε καὶ
 ἄλλον ἕνα καλόν. εἰς τὴν ἔξω μερίαν τοῦ κάστρου ἦτον ἕνα εἰδω-
 λον μεγάλον σημεῖον πνὸς ἑλλένος. ὁ ποῦ εἰ τις ἦ θέλει νὰ ἐμ-
 πτη μέσα εἰς τὸ κάστρον πορὺτα ἐπορσκύχον ἐκείν. καὶ τότε ἐμ-
 παινεν. ἐκείνο γοῦν τὸ εἰδωλὸν τὸ ἐχάλασε πατελῶς ὁ αὐγα-
 ρος ὁ βασιλεύς, καὶ ἔστησε τὸ ἅγιον μαυδύλιον νὰ τὸ πορσκυῖν

ὅλοι, ἔγραψεν δὲ καὶ γράμματα καὶ ἔλεγε· Χεῖς ὁ Θεὸς ὅποιος
 ἐλπίζει εἰς σὲ ποτὲ δὲν κακοπαθεῖ, καὶ ἐβαλόντα ἐκεῖ. ἔπειτα
 ὄρισεν ὅτι νὰ μὲν πολέμησιν πῖνας νὰ ἔμπηγῃς τὸ κάσρον, ἐὰν δὲ
 προσωκυμήσῃ τίλῳ εἰκόνα ἐκείνου. ἐφυλάχθη γὰρ ὁ ὀρισμὸς αὐτοῦ
 ἕως οὗ ἔζησεν ὁ βασιλεὺς ὁ αὐγάρως. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ υἱὸς τοῦ ἐ-
 φυλαξέτο. ἀφ' οὗ δὲ ἐβασίλευσεν ὁ ἐγγονάστῃ ἐβουλήθη νὰ κα-
 ταβάσῃ τὸ ἅγιον μαριδύλιον ἐκεῖνο ὁ ποῦ ἦτον κολλημῆνον εἰς ἕνα
 σαίδι. καὶ εἴσῃ πάλιν τὴν ἑλλῶς τὸ εἶδωλον. λοιπὸν ὁ ἀρχιε-
 ρεὺς τῆς πόπου ἐκείνου καὶ τῆς πότῃ καμρὺ ὡς ἔμαθε τίλῳ βουλῇ
 τῆ βασιλείας, ἐβαλε καλῶ ἔννοιαν εἰς τὸν νομῶτον καμῶρα ἦτον
 ἀπαύωθεν τῆς πόρτας τῆς κάσρου, ἐκεῖ γομῶ ἐβαλε τίλῳ εἰκόνα
 τῆς Χεῖς. καὶ ἡρέμασε καὶ ἕνα κανδύλι ἀνὰ μῆρον. καὶ ἐν ἑξέ-
 ροις ἔκπεσεν ἀπὸ ὁμωρὸς τὸν τόπον με τοῦ βλα καὶ ἀσβέσω. καὶ
 πλέον δὲν ἔφαινετον τὸ ἅγιον μαριδύλιον. καὶ δὲ νὰ μὲν φαίνεται
 ἄφηνεν ὁ βασιλεὺς τὸ ὅτι χεῖρμα ὁ πῶς ἐβαλε νὰ κάμῃ, τοιῶτιν
 διήγησιν γράφουσι τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας μας ὁ βασιλεὺς δὲ
 τὰς ἀγίας εἰκόνας, καὶ ἐπὶ πῶς βέλεσαι νὰ τὰς χαλάσῃς. ἐὰν δὲν
 ἦτον ὁρέπον νὰ ζωγραφίσωμι τῆς Χεῖς οὗ καὶ τῆς ἀγίας τὰς ὁρῶ-
 σαπα, πῶς ἦδελε τυπώσῃ ὁ Χεῖς ὁ μοναχὸς τὸ ὁρῶσαπέν-
 τυ εἰς τὸ μαριδύλιον. ἢ πῶς ὁ βασιλεὺς αὐγάρως ἐπαρῆθη ἐπὶ τῆς
 ἁμα ἀπὸ τίλῳ ἀπὸ ἐνείαντον μόνε ὅτι τίλῳ προσωκυμήσῃ. ἐὰν δὲν
 εἶναι καλὸν νὰ προσωκυμῶμι τὰς εἰκόνας, αἰκουσον ὁ βασιλεὺς
 καὶ ἄλλον θαῦμα ὁ πῶς ἔκαμῃν αὐτὸ τὸ ἅγιον μαριδύλιον, εἰς τὰς
 ἡμέρας τῆς βασιλείας Ἡρακλεῖς ὁ βασιλεὺς τῆς Περσῶν ὀνόματι
 χρσρῖνης. κουρσῶντας τὰ κάσρη τῆς ἀνατολῆς, ὑπῆγε καὶ εἰς τὴν
 εἶδεν αὐτῷ ὁ πῶς εἶχε τὸ ἅγιον μαριδύλιον τῆς Χεῖς οὗ, οἱ δὲ ἀν-
 θρωποι τῆς εἶδεναι βλέποντες τὰ φουσάνα, ἐφοβουῦτο πολλὰ καὶ
 εἶδοντο τῆς θεῖας νὰ τὰς βοηθήσῃ. καὶ ὁ Θεὸς τὴν οἰκονομήσῃ, τὸν καμ-
 ρὸν ἐκεῖνον ἦτον ἀρχιερεὺς τῆς πόπου ἀλῶλιος ὀνόματι, καὶ δὲ τυ-
 κτὸς φαίνεται πρὸς αὐτὸν μία γυνὴ καὶ ὡραστὰ καὶ καμρῶ-
 τὰ καὶ λέγει· σὺ εἰς τίλῳ πόρταν τῆς κάσρου καὶ σκαφε ἀπὸ
 τίλῳ μίαν μερῆαν ἀπ' ἀνωθεν τῆς πόρτας, ἐκεῖ δὲ λείπῃ εἶρε μίαν
 εἰκόνα τῆς Χεῖς οὗ καὶ ἐκεῖνῳ ἔπαρε καὶ δέλεις ἰδεῖ τίλῳ δικαίωμιν
 τῆς Χεῖς οὗ. καὶ τὸ ταχὺ ὡσαύτῃ ἐξύπνησεν ὁ ἀρχιερεὺς ἰσχυρῶς

καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰς τὸν τόπον ὃ πρὸς τὴν ἑκείνην ἡ παραγία εἰς τὸν ὑπὸ
 του, καὶ μόνον ὅτι ἔσκαψεν ὀλίγον τὸ κασρότειρον. ὡς τὸ θαύμα-
 τος οὐρέθη ἡ καινὴ λαὸς ἐκείνη ἀναμνήσασθαι τοσούτους χρόνους καὶ ἡ εἰ-
 κὼνα τῆς Χρυστοῦ σώα καὶ ἀκέραια ἀλλὰ καὶ μία κεραμίδα ὃ ποῦ
 ἦτον ἀπέναντι τῆς μανδύλης καὶ εἰς ἐκείνῳ ἦτον τυπωμὸν τὸ πορ-
 τωπον τῆς Χρυστοῦ ὡς καὶ τὸ μανδύλιον. ἐπὶ ἡρεγοῦν τὸ τοῦ ὁπίσκο-
 πος καὶ ἐπὶ τρυφῇ μετ' ἐκείνου τὸ κασρόν ματὰ λιτῆς. Ὁ δὲ ἡγε-
 καὶ μίας τῆς ἡμερῶν ἀναφανοὶ Πέρσαις μεγάλῳ φωτὶ ναὶ καὶ
 σιμὸν τὰ τεῖχη τῆς κασρόν. λοιπὸν πάλιν ἐπὶ ἡρεν ὁ ὁπίσκοπος τὸ
 μανδύλιον ἐκείνου καὶ περὶ τρυφῇ τὸ κασρόν δευτέρῳ φορᾷ. Ὁ
 ὁ Θεὸς δὲ πολὺ θαῦμα ἐμεταγύρισε τὸν φωτὶν πρὸς τὸ ἔξω
 μέρος καὶ ἐκατέκαυσεν πολὺν φασάτον τῆς περσῶν. οἱ δὲ ὁπίσκο-
 ποι ὡς εἶδον τὸ θαῦμα ἔφυγον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ δὲν ἐτόλμησαν
 πλέον ναὶ πολεμήσιν ἐκεῖ. πὶ σφαίνεται ὡς βασιλεὺς δὲ τὸν εἰκό-
 να αὐτῆς τῆς Χρυστοῦ. δὲν ἦτον ἐκείνη ἀγία καὶ πικρὸν, δὲν ἦτον ἡ
 χάρις τῆς ἀγίας μανδύλης ὃ ποῦ ἔδειξε τὸ τοιοῦτον θαῦμα. αὐτὴ
 σὺ πῶς καταπατεῖς τὰς ἀγίας εἰκόνας, καὶ λέγεις ὅτι εἶδω λαὸν
 ταῖς ἀκουσόντες ὡς βασιλεὺς κράτιστε. ἄλλο εἶναι τὸ εἶδω λαὸν, καὶ ἄλ-
 λη εἶναι ἡ εἰκὼν. διότι εἶδω λαὸν εἶναι καὶ λέγεται τὸ ἔξω λαὸν ὃ ποῦ εἶ-
 ναι γλυμῶν, καὶ ἔχει ὁμοίωμα ἀνδρὸς ἡ γυναικὸς. ἐπειτα χω-
 ρίζου τὰ σκέλη του. καὶ εἰκόνα εἶναι ἐκείνη ὃ ποῦ δὲν διώσκει ναὶ
 πᾶσις μετ' ὃ χέριον χωρία, μήτε χέριον, μήτε ποδιάριον, μήτε ἄλ-
 λος μέλος, δὲ τὸ καὶ ἡμεῖς εἶναι κατένα ὃ μοίωμα τῆς Χρυστοῦ
 ἡ τῆς ἀγίας. Ὁ χωρίζου τὰ μέλη του, δὲν τὸ πορσκιεῖν, ἐπει-
 δὴ ἔχει τὸν εἰδὼ λαὸν. αὐτὴ ὃ ποῖον εἶναι ζωγραφισμὸν ἀπὸ τι-
 χνίτῳ καὶ ἔχει ὃ μοίωσιν τῆς πορσώπου. Χρυστοῦ. καὶ τῆς θεοτόκου.
 καὶ ἄλλων ἀγίων, ἐκείνου πμοῦ μὴ πορσκιεῖν. διότι ὡς ὁρίζει
 ὁ μέγας βασιλεὺς, ἡ τιμὴ τῆς εἰκόνος ὅτι τὸ πορσώπου δὲ βαί-
 ναι ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς. ἔχεις ναὶ μετ' ὃ πορσκιεῖς καὶ πορσ
 ἄλλας μαρτυρίας τὸν τιμὸν τῆς εἰκόνων. λέγεται ὁ ἅγιος Γερμα-
 νός. ἀπὸ χίλις μαρτυρίας ναὶ τὸ πορσκιεῖν ὅτι πορσκιεῖν ναὶ
 πορσκιεῖν τὰς εἰκόνας, πλὴν δὲ ναὶ μετ' ὃ βαρὺς τοὺς λό-
 γους μου ναὶ σὺ εἶπες καὶ ἄλλας ἰσορίας. τὸν καρὸν ὃ ποῦ ἦσαν οἱ
 παῖδες τῆς ὁπίσθου. ζωντανοὶ Πέτρος καὶ Παῦλος καὶ Ἰωάννης

ἡ καμμε

ἔκαμαν μίαν ἐκκλησίαν αὐτῇ περὶ τὴν ἱεροσολύμων εἰς ἓνα κάθρον
 ὃ πᾶν ὀνομάζεται διόσπολις εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὑπεραγίας θεᾶς. τότε
 καὶ ταῦτα ὑπῆσαν οἱ ἀποστολοὶ εἰς τὴν παναγίαν. εἶπαν τῆς δι-
 απονοῆς τοῦ κε παρθένου. καὶ καλεῖσθε οἱ δὲ ληίσαι μίαν διήσιν
 καὶ καὶ κάμης. ἐκκλησίαν ἐκπασαμῶν εἰς τὴν διόσπολιν διὰ τὸ ὄνομά
 σε. λοιπὸν ἔπαρε τὸν κόπον καὶ κοπίασε καὶ τὸν δόλορ τῆς. ὅτι βελ-
 μεθα καὶ τὸν ἐγκαινιασώμεν. λέγειτε καὶ παναγία, υπάγετε εἰς
 λετε μεθεῖναι ἐκεῖ. καὶ οὕτως ὑπῆσαν οἱ ἀποστολοὶ εἰς τὸν ναόν. καὶ
 ὡς τὸ θαύματος, ἴδαν τὴν παναγίαν ζωγραφισμένην εἰς τὸ δεξιὸν
 μάρμαρον, τὸν σῶλον λέγω τῆς ἐκκλησίας μετα ταῦτα δὲ ὑπῆρχεν
 καὶ ἡ παναγία σωματικῶς. καὶ ὡς ἴδεν τὸ ὁμοίωμα τῆς εἰς τὸ κίονι,
 εὐχαρίστησε τῇ ὑψῆς ὃ πού τινι ἐχαρίσθη τοῦ κτύλου διώκων. αὐτὸ
 τὸ ὁμοίωμα τῆς παναγίας ἐφυλάχθη ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασι-
 λεύας Ἰουλιανοῦ καὶ βασιλεῦς. ὃ ὁ πῶς ἔμαθεν ὅτι κάμνει θαύ-
 ματα ἐκεῖνη ἡ εἰκὼν, εἰς ἃ ἔλθω ὃ πού ἦτον ὁ τρις καταράτος ἐρ-
 θόνησε καὶ ἐξεῖλεν ἑβραίους ζωγράφους καὶ τὴν χαλὰσσειν διὰ
 τὸ κίονι. καὶ οὕτως ὑπῆσαν καὶ ὅσον ἐξοῦσαν τὸ μάρμαρον, τοσούτων
 περισσώτερον ἐφάνετο λαμπρότερον τὸ πρόσωπον τῆς παναγίας.
 τέλος ὡς εἶδαν ὅτι δὲν διώκονται καὶ κάμνουν τίποτε, ἀφῆσαν τοὺς
 τὸν τόπον. ὡς φαίνεται γὰρ ἡ ὑπόθεσις ὡς βασιλεῦς, τοὺς πρό-
 πους ἐκείνου μιμῆσαι καὶ ἐσὶ καὶ βούλεσαι καὶ χαλὰσσειν τὰς ἀγίας
 εἰκόνας. ἀμὴν ἴδεν καλὰ καὶ μὴν πείθης καὶ τὰ ὁμοίωμά του, ὅτι ἐκεῖνος
 ἐφονεύθη ἀφ' ὁράτος διὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν πόλεμον τῆς Περσίας. καὶ
 προσέχου καὶ μὴ τὸ ἰδοῦν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν σου. ἴδεν τοὺς
 πορτέρας σου βασιλεῖς πῶς ἐπορσκυνοῦσαν τὰς ἀγίας εἰκόνας,
 καὶ ὁ Θεὸς τοὺς αὐξάνει. καὶ σὺ διὰ τὴν δὲν μιμῆσαι ἐκεῖνους, ἀμὴν
 κάμνης τὸ θέλημα τῆς διὰ βόλου. ἴδεν ὃ πούσε τὸ λέγω ὅτι ἡ ἀμαρ-
 τία αὐτῇ καὶ εἰς τὸν τραχιλόν σου ἐὰν δὲ λήσῃ καὶ τὸ κάμνης αὐ-
 τὸ καὶ ἀγάλλῃ τὰς ἀγίας εἰκόνας. πάλιν ἄκουσε καὶ ἄλλον θαύ-
 μα διὰ τὰς ἀγίας εἰκόνας καὶ μὴν ἔχης πορτοφάν. καὶ λέγεις, ἀπὸ
 τῆς ἀγνωσίας σου ἰσχυρῶς αὐτὴν τὴν ἀρετήν. ὁ ἀποστολὸς Πέ-
 τρος περιπατῶν ἀπὸ τοῦτον εἰς τόπον καὶ διδάσκοντας τὸν κόσμον.
 ὑπῆρχε καὶ εἰς τὴν λυδῶν, ἐκεῖ ἦτον ἓνας ἀνθρώπος ὀνόματι αἰ-
 νέας. ὃ ὁ πῶς ἦτον ἀδύνητος, ὅτε καὶ χρόνους καὶ δὲν ἐδιώκετο
 καὶ περ-

νὰ περπατήσῃ. ὁμοῦς ὁ ἅγιος Πέτρος ἰατρνεύσεν τοῖς τὸ ὄνομα τῆ
 Χρυσῆ. καὶ αὐτὸς ἀφ' οὗ ἰατρεύθη ἐξόδωσεν βίον πολλὸν καὶ ἐκτι-
 σε μίαν ἐκκλησίαν ὡριμοτάτῃ εἰς τὸ ὄνομα τῆς παναγίας ὁμοῦ
 με τοὺς ἄλλους μαθητὰς τῆ Χρυσῆ. οἱ δὲ ἑλλήνες καὶ οἱ ἑβραῖοι
 τῆ πόπου ἐκείνῃ ὡς εἶδαν τὸν ναὸν εὐμορφον καὶ μέγαν ἐφιλονει-
 κοῦσαν μὲ τῆς χρυσιανοὺς νὰ τὸν ἐπαροῦν. ὑπῆγαν γοῦν καὶ τὰ
 τεῖα γένῃ εἰς τὸν αὐθέντῃ τῆ πόπε καὶ ἐκείθησαν δὲ τὴν ἐκκλη-
 σίαν. καὶ ὁ κριτὴς δὲ νὰ μὴν καὶ μὴ χάριν τινὸς ἀπὸ τὰ τεῖα μέρη,
 ἔκαμν ἀπόφασιν καὶ εἶπεν ἡμεῖς ἰσχυροῦς σου, ὑπάγετε σφαλίστε
 τὴν ἐκκλησίαν καὶ βουλώσετέ τὴν ἕως τρεῖς ἡμέρας. τότε νὰ τὴν
 ἀνοίξωμεν νὰ ἔμπωκ μέσα. καὶ εἴτινος σημάδι εὐρεθῇ μέσα ἀπὸ
 τέρας ὅπου δικάζονται, ἐκείνῃ νὰ εἶναι ἡ ἐκκλησία καὶ οὕτως τὴν
 ἐσφάλησαν. καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὑπῆγαν καὶ τὰ τεῖα γένῃ καὶ
 ἀνοίξαν ὁμοῦ μὲ τὸν αὐθέντῃ τῆ πόπου. καὶ ὅταν ἐμπῆκαν μέσα
 εἶδαν πρὸς τὸ δυσκὸν μέρος τῆ ἐκκλησίας μίαν γυναικα ζωγρα-
 φισμὸν τρεῖς πῆγες εἰς τὸ μῆκος. καὶ ὅταν ἀνὰ ἐφόρει φόρεμα
 πορφυρὸν καὶ ὅταν κάτω γαλῶζιον. εἶχε δὲ καὶ γράμματα ἀπ' αὐ-
 θέντης ὅπου ἔγραφαν, Μαρία ἡ μήτηρ τῆ Ναζωραίου Βασιλέως
 Χρυσῆ. λέγει πρὸς τὸν κόσμον ὁ αὐθέντης ἐκείνος, τίνος εἶναι ἡ
 εἰκόνα τοῦτη καὶ ἡ ἐπιγραφὴ. ἀπεκείθησαν οἱ χρυσιανοὶ μεγα-
 λοφώνως, ἐδικήμας εἶναι αὐθέντη. τότε ὅρῃσεν ὅτι ἡμεῖς χρυσιανῶν
 νὰ εἶναι ἡ ἐκκλησία. οἱ δὲ ἑβραῖοι καὶ οἱ ἑλλήνες ἀνέχωρησαν ἀπὸ
 ἐκείθεν. μετὰ δὲ ταῦτα ἔκαμν θαύματα πολλὰ καὶ ἄλλα αὐτῆς
 κῶν. τυφλὸς ὁμοῦ τῶσε. κουτξὸς ἀν' ὠρδαῖσεν. ἀδελφὸς μὲν ἰά-
 σθαισεν. ἀφ' ὧς εἰς ἐθεράπδωσεν καὶ ἄλλα μεγαλότερα θαύματα
 ἔδειξεν, ἡ κυρία θεοτόκος δὲ τῆς εἰκόνης ἐκείνης. καὶ εἰς τὴν Κύ-
 προν δὲ τὴν ἡσιν πρὸς τὸ νότιον μέρος, ἦτον τότε ναὸς τῆς ὑπερα-
 γίας θεοτόκου. ἔξω δὲ τῆς ναὸς ἀπάνω εἰς τὴν πύρταν ἦτον μία εἰ-
 κὼν τῆς παναγίας ζωγραφισμὸν μὲ ψήφιδας. εἶχε δὲ σχῆμα ὅτι
 ἡ μὲν παναγία ἐκάθετον ὅτι θρόνου καὶ ἐκράτει τὸν Χρυσὸν ὡς
 βρέφος εἰς τὰ γόνατά της. δύο δὲ ἄγγελοι ἐσέκοντο ἑναὶ ἐκ δε-
 ξιώντης. καὶ ἄλλος ἐξ ἀριεράωντης καὶ φόβῳ πολλῷ. μία γοῦν ἡμε-
 ρῶν ἀπ' ἐράσεν ἀπ' ἐκείνῃ ἑναὶ ἀρίπης. ὅπου ἤλθεν εἰς τὸ ὠσῆντι
 σκ. καὶ ὡς εἶχε τὸν δὲ βολὸν μέσα του. ἐφάνη του καὶ ἐδόξωσεν τὴν

πανα.

παραγίαν εἰς τὸ δεξιὸν γόνατον. καὶ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
 ἔλαβεν ἡ παραγία τὴν ἐνέργειαν τῆς εἰκόνοσ της, ἐκύθη αἵμα
 περισσὸν ἀπὸ τὴν πληγὴν καὶ ἔσχαζεν εἰς τὴν γλῶτταν, ὃ δὲ ἀράτης ὡς
 ἶδεν τὸ θαύμα τῶν βασιλέων καὶ φάσεων νὰ ὑπάγει εἰς τὸ σπήτιον δι-
 γῆκεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὴν σφάτταν. καὶ δέδωκεν ἀρέσκειν αὐτὰ τὰ θαύ-
 ματα τῆς εἰκόνας ὁ βασιλεὺς, νὰ εἰπῶ καὶ ἄλλα περὶ αὐτοῦ. ὁ πᾶς
 τὰ γράφουσι τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας μας, ἐδὼ μέγα εἰς τὴν Κων-
 σταντινούπολιν, ἕνας τόπος εἶναι ὁ ποῦ ἔλαβεν ἡ παραγία τὴν χαλ-
 κώματι τὸν ὀνομαζόμενον χαλκοπαρτία. λοιπὸν αὐτὴ εἶναι μία
 εἰκόνα φοβεροτάτη τῆς διασώσεως Χριστοῦ. ὁ ποῦ τὴν ἔστησεν ὁ βασι-
 λεὺς Κωνσταντίνος ὁ μέγας, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν ὀνόμαζαν οἱ ἄνθρω-
 ποι ἀντιφωνητικῶς ἔλαβεν αὐτὴν αὐτῶν. εἰς τὴν γειτονίαν αὐτῆς ἡ-
 ποταμὸς ἕνας χριστιανὸς ὀνόματι Θεόδωρος, καὶ αὐτοῦ εἰς τὴν τέχνην, ὃ ὃ
 πῶς εἶχε καὶ ἰδίαν μέγαν ἑναν ἐβράμιον πλούσιον πολλὰ ὀνομα-
 ζόμενον Ἰωσήφ. λοιπὸν ὡς ἔβλεπεν αὐτὸς ὁ Θεόδωρος τὴν παρα-
 μαρτίαν ὅτι ὅλον ἕνα ὑπαγέρει εἰς αὐξήσιν, ἐκάλει αὐτὴν μίαν φο-
 ρὰν βίον ταλλὴν καὶ ὑπὲρ αὐτὴν εἰς ταξίδιον, ὅμως ἀπόφθονον τῆς ἁγ-
 βολῆς ἐρχόμενος εἰς τὸ σπήτιον αὐτῆς πλουτιμὸς, ἐξελίσσῃ τὸ
 καράβη καὶ ἐπὶ νήκεν οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα ὅλα ὅπου
 εἶχε τὸ καράβη, καὶ ἔλασεν ὁ πτωχὸς τῆτος ὅλων του τὸν βίον, καὶ
 ἐγλύτωσε γυμνὸς μόνος ἔλαβεν ὅτι εἶναι καλὸς τεχνίτης εἰς τὴν θα-
 λασσαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σπήτιον γυμνὸς καὶ ταλαίπωρος καὶ
 ἔχων τὴν κεφαλὴν περὶ κλῖναι. καὶ εἰς τὸ αὐτὸν μεγάλῳ πτωχίᾳ
 καὶ σκενοχωρίᾳ ἦλθεν ὅτι ἐκινεῖτο νὰ πελῇ τὰ παιδιὰ αὐτοῦ.
 ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁ πᾶς αἰσῶ ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει
 τέκνητα ὡς λέγει ὁ θεὸς Δαβὶδ, πὺ οἰκονόμησεν εἰς ἐκείνον τὸν πτω-
 χὸν. μίαν τῶν ἡμερῶν ἐσυκώθη καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸν φίλον του τὸν ἐ-
 βραῖον καὶ λέγειται, ὡς ἀκαλῶσε φίλου Ἰωσήφ, ἐπακούσιν-
 μου τῆς πτωχοῦ καὶ δόξου βοήθειαν εἰς τὴν χρείαν μου καὶ δάνει-
 σέ μου μερικὰ φλωεῖα νὰ ὑπάγω πάλιν εἰς παραγίαν. καὶ ἦ
 ὅτι νὰ χαθῶ τελείως. ἦν δὲ γὰρ τὸ χρεός μου. καὶ ἀπεκείθη ὁ
 ἐβραῖος. ἔχεις μάρτυρας καὶ ἐγγυητὰς νὰ μοῦ δώσεις, λέγει ὁ
 χριστιανὸς, μάρτυρας μὴ ἔχω νὰ σοῦ δώσω, ἀλλ' ἐγγυητὰς δὲν
 ἔχω.

ἔχω. διότι ποῖος με ἐγγυῆται ἐμὴν τὸν πῶχον καὶ ταλαίπωρον.
 πλὴν ἔλθε νὰ ὑπάμην εἰς τὸν Χριστὸν ὁ ποῦ πεισθώμεν. ἡμεῖς οἱ
 χριστιανοὶ καὶ ἐκείνον νὰ σὺ δώσω ἐγγυητὴν καὶ μάρτυρα ἡκου-
 σετου γοιῶ ὁ ἑβραῖος καὶ ὑπῆρχυ καταπόδιτον. καὶ ὡς ἐπῆγαν με-
 τὸν ἑβραῖον εἰς τὴν εἰκόνα τῆ Χρυσοῦ τῆ λέγει. ἰδοὺ τὸτος εἶναι
 ὁ Χρυσὸς ὁ ποῦ με ἐγγυῆται καὶ αὐτὸν σὺ διδῶ μάρτυρα ὅτι ἀγγυ-
 εῖσῶ καλὰ νὰ σου τὰ δώσω σωσά. καὶ τὸ δῆφορον, ὁ μοῦ Θεοῦ ὁ
 δηγία. ὅτι σὺ σέτον ὁ ἑβραῖος ἔσονται ὁ ποῦ τὸν ἐγνώριζεν ὁ ξαρ-
 χὴς καλὸν γνῶμον ἀνδρωπον καὶ ἔδωκετον φλωρία ὅσα ἡ δὲ λη-
 σεν. καὶ οὕτως ὑπῆρχυ εἰς τὸ ταξίδιτον ὁ χριστιανὸς, καὶ ἔδωκεν ὁ
 Θεὸς καὶ ἔδωκερεσεν. ἐρχόμενος δὲ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
 ἀράξε τὸ Καράβι εἰς τὸν λιμένα τῆς σικελίας. καὶ ἐκεῖ ἐσυλλογι-
 σθη εἰς τὸν αὐτόντου καὶ εἶπεν, πὺς ἡξούρει πῶς δέλω πᾶθει ἔως
 τὸ ὕψιον δῆτας ἀμαρτίας με. ἀμὴν ἡ χλωρία τὸ χρεὸς τῶ ἑβραῖου
 νὰ τῆ τὸ σείλω ὁμοῦρος. ἐπάσε γοιῶ εἰς ἓνα σεντοκοπουλο καὶ ἔ-
 βαλε μέσα τὸ χρεὸς τῶ ἑβραίου καὶ τὸ ἐσφάλησεν καὶ τὸ δῆπσω-
 σεν ἀπὸ ἔξω καὶ τὸ ταχὺ ἐσάθη καὶ ἐδεήθη τῶ Θεοῦ καὶ εἶπεν. κύ-
 ρει ἰ' ποῦ Χρὺς ἡ με μονοχρὺ τῶ θεῷ ὁ πῦμα ἐγγυητὴς τὸν ἀμαρ-
 τῶλον εἰς τὰς χεῖρας σου πῶς διδῶ τὸ χρεὸς μου. καὶ ἐσὺ ὡς πᾶντο
 διώματος πᾶνχρὺ τῶ ἑβραίου. οὕτως εἶπε καὶ τὸ ἔριξε τίς σεν τέκι
 μετὰ φλωρία εἰς τὴν θάλασσαν. κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνῃ
 Θεῷ ὁ δηγία ἐκατέβη ὁ ἑβραῖος Ἰωσήφ εἰς τὴν θάλασσαν νὰ πε-
 ριδεβάσθι με δύοτου δούλους. καὶ περὶ δεβάζοντας ἰδοὺ τὸ σεν-
 τοῦκι ἐκεῖτο ὁ ποῦ ἔπλεεν εἰς τὴν θάλασσαν ἑμωροσθεντου. καὶ
 παρῆθὺς ἔσειλεν ἓνατου δούλον καὶ ὄνγαλέτο. καὶ ἐπιασέτο. καὶ
 τὸ ἀνοιξε καὶ ἦρε μέσα φλωρία καὶ ἐμέτρησέτα καὶ ἦσαν σωσά
 ὅσα ἐδάνεισε τῶ καλοῦ Θεοδώρου. καὶ μέσα εἰς ἐκεῖνα τὰ φλωρία
 ἦρε καὶ γραφίῳ ὁ πῆ ἔγραφεν, ὅτι νὰ ἡξούρεις φίλε Ἰωσήφ ὅτι
 αὐτὰ σου σέλιω τὸ χρεὸς μου ὅλον ὁμοῦ καὶ τὸ δῆφορον καὶ δέ-
 ξουτα. καὶ ὁ μὲν ἑβραῖος ἐπῆρε τὸ χρεὸς του. ὁ δὲ χριστιανὸς μετὰ
 ἡμέρας ἰκανὰς ἦλθεν εἰς τὸ ὁσπῆτιον. καὶ ἔχοντας ὅλον τῶ θεί-
 ρος εἰς τὸν Χριστὸν δὲν ἀνῆφερε τίποτε τῶ ἑβραίου δῆς τὸ χρεὸς του.
 καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν δύο μῶες τῶ λέγει ὁ ἑβραῖος. φίλε Θεόδωρε,
 πῶς καλῶσε δός μου τὰ φλωρία ὁ ποῦ σου ἐδάνεισα. καὶ ἐγὼ δῆς
 νὰ μὲν

τὰ μάλιστα πικραίνετο διὰ τὴν ἡλίθιαν χαρὸς ἡμετέρας διανοῆς ἔπειτα πάντες
 τὸν καιρὸν. αὐτὴ τὰρα σὺ ζητῶν νὰ μὲ δώσῃς τὸ χεῖρος καὶ τὸ δόξα-
 φορον. ἀκούσας δὲ ὁ χριστιανὸς ἐγένετο ὡς νεκρὸς, καὶ περιέρχοντας
 ὀλίγη ἄρα τὴ λέγει, δὲν ἐπερίλαβες τὰ φλουρία σου καὶ τὸ δόξα-
 φορον, ἀπεκρίθη ὁ ἑβραῖος. δὲν ἠξεύρω ἥπατες. ὁ δὲ χριστιανὸς τὴ
 λέγει, ἔλα νὰ ὑπᾶμεν εἰς τὸν ἐγγυητήμιον καὶ μάρτυρα. καὶ
 αὐτὸς μαρτυρήσῃ ἐκείνους ἀνδρῶν ταῖς ἰδοὺ καὶ ἂν δὲν τὰ ἔλαβες. ἐπὶ
 τῇσιν λοιπὸν καὶ ἐπὶ ἡγῶν εἰς τὴν εἰκόνα τῆ Χρυστοῦ, καὶ λέγει ὁ
 χριστιανὸς πρὸς τὸν ἑβραῖον, ἰδοὺ ὁ ἐγγυητής μου καὶ αὐτὸς ἐρωτήσω-
 μεν νὰ εἰπῇ τὴν ἀλήθειαν. καὶ παρὰ τοῦτο ὁ χριστιανὸς ἐκραξέ με-
 τα δακρύων κύριε Ἰησοῦ Χριστέ γὰρ μοι γένοιτο τὸ δὲν ὅτι πᾶς με ἐγ-
 γυήθης τὸν ἀμαρτανλὸν εἰπέ με τὸν δὲ λόγον σου, ἐπὶ ἡρὲν ἐπέτος ὁ ἑ-
 βραῖος τὸ χεῖρος, ἢ δὲν τὸ ἐπὶ ἡρὲν. καὶ ὡς τὰ θαύματος παρὰ τοῦτο
 φωνὴ ὡς ἀν βροντῇ ἠκούσθη ἐπὶ τὴν εἰκόνα ἐκείνην λέγουσα, νὰ
 ἐπὶ ἡρὲν τὴν. αὐτὴν τὴν φωνὴν εἰς τὴν ἡκούσεν ὁ χριστιανὸς ἐχαρῆ
 πολλὰ. ὁ δὲ ἑβραῖος ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐτυφλώθη, καὶ ἐκραξέ μετὰ λο-
 φώως. ἐπὶ ἡρὲν Χρὶς ἐπὶ ἡρὲν, μόνον μὴ με ὀργισθῇς, ὡς ἰδοὺ τὸ
 μέγα θαῦμα τὸ τοῦ ἑβραῖου τῆς ὥρας ἐβραῖος ἦν καὶ ἐγένετο χριστιαν-
 νὸς με ὁλοντοῦ τὸ αὐτῇ. καὶ δόξα νὰ μαρτυρήσῃ ἡ εἰκόνα τὴν ἀλή-
 θειαν. ὡνομάσθη ἀντιφωνητής, ἤτοι αὐτῇ ἡ εἰκόνα. λοιπὸν ὁ βα-
 σιλεὺς ἰδοὺ δὲν εἶαι ἀγῆς αἱ εἰκότες πᾶς ἡδε λαν καὶ μὴ τοιαῦτα θαύ-
 ματα ἀμὴν ὁ μοι εἰς δόξα νὰ ἀρέσω τὸν Χρὶστον καὶ τῇ ἀγίῳ δόξα
 τὸ θαυματουργοῦν εἰς κάθε τόπον. καὶ εἰς τὸ κάστρον τῆς βηρυ-
 τὸς ἤτοι τὸ βερίτι, ἐγένετο ἄλλον ἕνα θαῦμα ἀπὸ μίας δεικνύον-
 τας εἰκόνα τὴν ἐπὶ τῷ. ἕνας χριστιανὸς ἐπαθῆκεν εἰς ἕνα ὁσπῆτι
 νικίον δόξα ἕνα χεῖρον, λοιπὸν ὡς ἀν ἐτελείωσεν ὁ χεῖρος, οὐ γὰρ ἦκεν
 ἐπὶ ἐκείνο τὸ ὁσπῆτι καὶ ὑπὸ ἡγῶν εἰς ἄλλον ὅτι πᾶς ἔχεν ἀγοράσῃ. ὅ-
 μως εἶχε μίαν εἰκόνα ὅτι πᾶς εἶχε τὸν Χρὶστον ἐσαυρωμένον καὶ αὐτὸς
 χρεὶν νὰ τὴν ἐπὶ ἡρὲν καὶ ἀπομένειν εἰς μίαν κάμαραν μικρὰν τὴν ὁ-
 σπῆτιν. ἕνας δὲ ἑβραῖος δὲν εἶχεν ὁσπῆτι. ὁ γυρεύοντις νὰ νικιάσῃ
 ἦν ἐτοιμὸν τὸ ὁσπῆτι ἐκείνο καὶ ἐνέκισσε το. καὶ δὲν ἀπὶ ἡρὲν ὀλί-
 γος καιρὸς μετὰ ταῦτα καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὸ ἑβραῖον ὡς ἐγκαταρω-
 μένη ὅτι πᾶς ἦσαν ἐγένετο παῖδι. λοιπὸν ἐσωμάχθησαν πολλοὶ ἑ-
 βραῖοι καὶ ὑπὸ ἡγῶν εἰς τὰ χυνήματα τῆς ἑβραίας, καὶ καθήμενοι εἰς

τὸ ὁππῆτι ἐσοχάθησαν τὴν εἰκόνα τῆς εἰσαυρωμένου Χριστοῦ ἀ-
παύωθεν εἰς τὸ προσκέφαλον τῆς ἑβραίας. καὶ παρδύς ἐ-
κώθησαν ὅλοπους μεταθυμοῦναι ὅτι οὐκ ἀπ' ἐκείνου τὸ ὁππῆτι.
λέγειντες οἰκοκύρης. καθήδετε νὰ εὐθυμήσωμεν ἀδελφοί σας
πορὰ καλῶ. ἀπεκρίθησαν οἱ ἑβραῖοι μετὰ μεγάλης ὀργῆς. ἐ-
ῆσαν χριστιανὸς ἀσεβὴς καὶ παρανόμος, καὶ τίμεις νὰ φάρμυ ἡμεῖς
μετρίσιν, λέγειντες ἐκείνος, ἐγὼ χριστιανὸς, ἀπεκρίθησαν οἱ ἑ-
βραῖοι, νὰ χριστιανὸς καὶ Ναζωραῖος ἦσαι. καὶ πεισθεὶς τὸν Ἰησοῦν
ὁ πῦρ εἰσαύρωσαν οἱ ἑβραῖοι, ἐπειδὴ καὶ ἔχει τὴν εἰκόνα εἰς
τὸ ὁππῆτισιν. λέγειντες ἐκείνος μὰ τὸν Θεὸν τῆς Ἀβραάμ, καὶ Ἰ-
σαὰκ, καὶ Ἰακώβ ἡμῶν πατέρων μας, τίποτε δὲν ἤξευρα. ἀμὴν ὡσαύ-
τῃ κατὰ λαβὰ τὸρα, τὴν ἐλπισμόνησεν ὁ χριστιανὸς ὁ ποῦ ἐκεί-
νῳ μὲν ἴκη. καὶ ἐγὼ μὴ ἔχοντες πολλὰς ἡμέρας εἰς ἐπὶ τὸ ὁππῆ-
τι δὲν τὴν εἶδα. ἀμὴν δὲ νὰ μὲ πεισθεῖσθε ἐπαρίτελλιν καὶ μετέ-
τλιν ὡσαύτῃ θέλετε. τότε λέγουσιν οἱ ἑβραῖοι ἐπὶ τῶν καμῶν ἀρ-
χὴν κακὸν εἰς αὐτὴν. τότε νὰ πεισθεῖσωμεν ὅτι δὲν ἦσαν χριστιανὸς.
καὶ παρδύς ὁ ἀσεβὴς ἀπὸς ἐκείνος ἑβραῖος εὐχαλὶ τὸ μαχαίρι-
του καὶ εἶπεν ἐδῶ ὁ ποῦ τὸν ἐλογχεῖσαν οἱ πατέρες μας τὸν λογι-
χὴν καὶ ἐγὼ. καὶ ὅπως ἔκρουσε τὴν ἀγίαν εἰκόνα μετὰ θυμοῦ εἰς
τὴν δεξιάν πλάταν. καὶ ὡς θαύματος ἐν τῇ αἵμα ὡσαύτῃ νὰ ἦσαν
ζοντακὸν κρέας πιουτρόπως ἔσπασεν καὶ αἷμα περιστὸν εὐχαλὶ,
τὸ ὁ ποῖον ὡσαύτῃ εἶδαν οἱ ἑβραῖοι, μερικοὶ μὲν ὀπίσθευσαν καὶ ἔγ-
ναν χριστιανοί. ἄλλοι δὲ ἀπέμειναν εἰς τὴν ἀπιστίαν. ὡσαύτῃ πῶς
βλέπω καὶ ἐστίαι ὅτι παθὲνεις βασιλεῦ. τὸσα θαύματα ὁ πῦρ ἐκα-
μαν. αἱ ἀγίαι εἰκόνες τῆς Χριστοῦ. καὶ ἡμῶν ἀγίων, καὶ πάλιν δὲν π-
σθεῖς, ἀμὴν γίνεσθαι ἀπὸς τὸς ὡσαύτῃ. δὲ τὸ καὶ μετ' αὐτοὺς
τὸς ἑβραῖους θέλεις ὑπάγει εἰς κόλασιν αἰώνιον, ἐπειδὴ μισεῖς
καὶ ἀθετεῖς τὰς ἀγίας εἰκόνες. τότε ὁ βασιλεὺς ὡς ἤκουσε τὴν τοι-
αύτην ἔλεγξιν τῆς Πατριάρχου ἐσπῆκε τὸ χεῖρτον καὶ ἐδικέτου
ἐναν πᾶν ζῶν. καὶ μετὰ θυμοῦ τῆς εἶπεν, ὑπάγει ἀπὸ ἐδῶ κακὴ κε-
φαλή καὶ μὲν φανῆς πλέον οὐ τὸς ὡσαύτῃ. νὰ μὲν χάσῃς καὶ τὴν
ζωαῖον, ὁ δὲ ἅγιος Πατριάρχης ὑπέμεινε τὸ βῆμα. ὁ πῦρ τὸν
ἐδωκε καὶ ἔγινε μιμητὴς τῆς Χριστοῦ ὁ πῦρ τὸν ἐράπισαν. ὡσαύτῃ
ἔφυ ἀπὸ τὸ παλάτι ὁ Πατριάρχης ἀποδιωγμένος. ὁ δὲ ἀσυνείδη-
τος ἐκεί-
τος ἐκεί-

τας ἐκείνος καὶ ὡς αὐτὸς βασιλεὺς ὡς ἴδεν ὅτι δὲν ἐδυνάμην
 νὰ φέρει τὸν Πάτερ' αὐτοῦ εἰς τὴν γυνάμειν του. ἐβλήθη νὰ κείνη
 ἄλλο. καὶ ἦν τὸ πῶς βουλή του. τὸν κατὰρ ἐκείνον οἱ χριστιανοὶ
 βασιλεῖς εἶχαν εἰς τὴν Κωνσταντίνου πολὺ ἕνα διδάσκαλον οὐκ ὀνόματι
 δεκά μαθητὰς κατὰ μίμωσιν τῶ Χριστοῦ. καὶ τῶ Α' πρὸς ὅλων. καὶ
 ἐὰν δὲν ἦδεναι ἐρωτήσῃ ἐκείνον δὲν ἔκαμιναι πᾶσαν ὑπόθεσιν. ἐ-
 κάθετον δὲ ὁ διδάσκαλος ἐκείνος εἰς ἕνα ὁσπῆπον βασιλικὸν
 πλησίον τῆς ἀγίας πιαίας. καὶ εἰς αὐτὸ τὸ διδασκαλεῖον εἶχαν μαζὶ
 μὲν τα βιβλία τῶ χρησμοῦ ὅσα εἶναι ὁ πού διεύσκονται εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν τῶ Χριστοῦ. καὶ τα ἑλληνικὰ ἐκεῖ τὰ εἶχαν συμαγμέ-
 να. καὶ ὡς λέγουσι πινὲς ὅτι τῶ κατὰρ ἐκείνῳ ἦσαν συμαγμένα βι-
 βλία ἐβδόμενὰ μυριάδας ἡγοῦν ἐπακοσίους χιλιάδας. διότι
 πᾶσα μυριάς αὐτοῦ δέκα χιλιάδας. ὅμως αὐτὸν τὸν διδασκα-
 λον ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνῆρε τὴν ἀνάστην ὑπόθεσιν τῶ
 τῶ ἀγίων εἰκόνων, καὶ ἀπεκρίθη καὶ αὐτὸς, ἐγὼ κρατῶ βασιλεῦ
 εἰς τόσα χαρτὰ ὅπ' ἔχω μαθημὲν καὶ συμαγμένα δὲν διεύσκα-
 πῶς εἶναι ἀτυχον νὰ προσκυνοῦ ὁ κόσμος τὰς ἀγίας εἰκόνας.
 μάλιστα δὲ νὰ τὰς τιμοῦμεν καὶ λέγουσι τα βιβλία τῶ ἀγίων ὅτι
 ὁπποῖος δὲν τὰς προσκυνῇ εἶναι αἰρετικὸς καὶ ἀναθεματισμὸς.
 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς. καὶ πῶς τὸ διεύσκεις αὐτὸ ὅτι καλὸν
 εἶναι νὰ προσκυνῶν οἱ χριστιανοὶ τὰς εἰκόνας. ἀπεκρίθη ὁ Φι-
 λόσοφος καὶ οἰκουμηνικὸς διδάσκαλος. παρῶν μὲν καὶ ἀρχὴν τὸ
 διεύσκειν εἰς τὸ βιβλίον τῶ ἀγίου Α' πρὸς ὅλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
 Λουκᾶ. διότι γραφεὶ ἐκεῖ ὅτι ὡς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἦτον ἀ-
 ρεῖος εἰς τὴν ζωγραφίαν. λοιποὶ ὅταν ἔζη ἀκούει ἡ παναγία ἐπὶ
 τῆς γῆς ἐζωγραφεσθε τρεῖς εἰκόνας εἰς τὸ ὄνομά της, καὶ ὑπῆγε καὶ
 εἰδείσεται νὰ τὰς ἰδεῖ ἡ παναγία, καὶ ὡς τὰς εἶδεν εἶπεν μετὰ
 χάριτος μεγάλης ἡ χάρις τῶ ἡμεῖς, καὶ ἡ ἐδελήμου νὰ εἶναι μετὰ
 αὐτῆς. ὅμως ἐὰν ἦτον ὁ παρῶν ὁ βασιλεῦς νὰ ζωγραφίζωμεν τὰς
 ἀγίους τὸν ἦδελε διώξει καὶ νὰ τὸν ὀνειδίσι. ἡ παναγία πῶς τὴν
 ἐζωγραφοῦν, ἀμὴν ὡς φαίνεται ἡ ὑπόθεσις ἀρεῖς τῶ Χριστοῦ καὶ τῆς
 παναγίας νὰ τὰς ζωγραφίζωμεν καὶ νὰ τὰς προσκυνῶμεν. λέ-
 γεται τοῦ βασιλεῦς. ἀμὴν πῶς ἔχω νὰ ἀκούσω ὅτι εἶπεν ὁ Θεὸς τῶ
 Μωϋσῆ. νὰ μὲν προσκυνήσῃς κατὰ ὁμοίωμα ἐπὶ τῆς γῆς.

ἀπεκρίθη ὁ διδάσκαλος ὠ βασιλεῦ, ὁ θεὸς προβλέπωντας τὰς
ἑβραίους ὅτι θίλουν πίση εἰς εἰδωλολατρείας **ἔ**χετο τὰς ἑπα-
ρήγγειλε ποιουτρόπως. διότι οἱ ἑβραῖοι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ
Μωυσέως ἔκαμαν εἰδωλὰ καὶ ἔλεγον ὅτι ἐκείνα εἶναι θεοί. ἀλλὰ
ἡμεῖς δὲν λέγομεν ὅτι αἱ εἰκόνες εἶναι θεοί. ἀλλὰ μόνον ταῖς πο-
σχυμῶν ὡς αὐτίπου τὸ Χρῆσθαι καὶ τῶν ἀγίων. καὶ ὡς αὐτῶς
καὶ τὸ φλουεῖ ὁ ποῦ ἔχει τὴν χαρὰν τοῦ σου καὶ τὸ πρόσωπόν σου
δὲν τὸ λέγομεν ὅτι εἶναι βασιλεὺς, ἀλλὰ αὐτίπου τὸ Βασιλείας.
ἔχετο τὸ τιμοῦ καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ δὲν το λμοῦ νὰ τὸ κατα-
πατήσου. ὁμοίως καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας τὰς τιμοῦ μὴ ἐπειδὴ
ἔχου τὸ πρόσωπον τῶν ἀγίων. καὶ ἐπειδὴ καίνου θάυματα
ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τοῦ ἀγίου πνεύματος. λέγει ὁ βασιλεὺς, καὶ πῶς
ἀκούει αὐτὸ ὅτι ἔκαμαν θάυματα αἱ εἰκόνες. λέγει ὁ διδάσκα-
λος, ἀκουσον βασιλεῦ νὰ σὲ διηγηθῶ τὰ θάματα τῶν εἰκόνων. ὅ
ἐ διηγήθη τὰ τὰ Αὐγάρου ὅλα ἐπειτα λέγειτε ὅτι ἦτον πρῶτον
ἄνθρωπος, καὶ πολλὰς φορὰς ἀπερνόντας ἀπὸ τῆς μεγάλου ἐκ-
κλησίας καὶ βλέποντας τὴν εἰκόνα τοῦ θεοτόκου εἰς τὸ ποταμὸν,
ἔλεγε λόγια ἐλάσσημα κατ' αὐτῆς μίαν δὲ τῶν νυκτῶν ἔφαντο πρὸς
αὐτὸν ἡ παραγία, ἔχουσα μετὰ λόγου της δύο δυνάμεις. τὰς οἱ
πίους ἐπρόσβαζε νὰ ταύσου τὰς χεῖρας του, καὶ τὰς πόδας του.
αὐτὴ δὲ ἀπλῶς τὴν ἀγίαν της χεῖρα καὶ ἔχαρξε ὅλα του τὰ μέ-
λη μετὰ τὸ δάκτυλόν της. καὶ παρὰ τοῦς ἑδὰ λυθὸς οἱ τοῖς κατὰ τοῦ
τοῦ ἐκείνου ὡσαν τὸ ὕψωμα της ἀράχης. καὶ ἄλλας δὲ εἰς ἀρχῶν
εἰς αὐτὸ τὸ κάστρον ἐβλασφήμει πολλὰ εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ παπα-
γίας, καὶ μίαν τῶν ἡμερῶν τὸν ἐμνηνῆσαι στρατιῶται νὰ τὸν φονέ-
σου. καὶ αὐτὸς μὴ ἔχων πού νὰ πορὸν δρᾷ, ἔδραμεν εἰς τὴν
θεοτόκον. καὶ ὡς τὸ θάματος, ὡσαν ζωντανὴ ἡ εἰκὼν ἐγύρετο τὸ
πρόσωπον της ἀπ' ἐκείνου. τότε τὸν ἐπῆσαν καὶ τὸν ἐφόνευσαν. καὶ
ἄλλος δέ τις ἄνθρωπος ἀπερνόντας ἀπὸ τῆς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος,
ἔριξε πέτραν πρὸς αὐτὴν. καὶ παρὰ τοῦς ἰδαν οἱ πάντες ἄνθρωποι
ὁ πῶς ἐβέβησαν ἐκεῖ, ὅτι ὡσαν νὰ ἐβῆκε πρὸς τὴν ἀπὸ τὸ εὐ-
ματὲ καὶ ἐσέβη κόρακας. καὶ ἔδωκε τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν ἐγενεν
ὁ βασιλεῦς ποτὲ καιροῖς θάυμα ἀπὸ μίαν εἰκόνα τοῦ Χρῆσθαι εἰς τῆς
ἀγίας σοφίας τὴν ἐκκλησίαν εἶναι ἔξω ἵνα πηγάδι ὁ πῶς νίβου-
ται

νται οἱ χρεῖται οὗτοι ὅταν θέλωσι νὰ σέβωσι εἰς τὸν ναόν. λοιπὸν ἐκεῖ
 ἦτον μία εἰκόνα τῆ Χρυσῆς οὗ τὴν ἔσπευσε ὁ μέγας βασιλεὺς Ἰου-
 σινιανὸς. ἕνας δὲ ἰβραῖος ὑπῆγε μίαν φοράν νὰ πῇ νερόν, καὶ ὡς
 ἶδε τρογύροντου ὅτι δὲν ἦτον τινὰς εὐχαλε τὸ μαχίρειτου καὶ ἐκτύ-
 πησε τὴν ἀγίαν εἰκόνα εἰς τὸ σῆθος, καὶ παρὰ τοῦ δὲ θάψμα
 πολὺ, ἀνέβρυσεν αἷμα πολὺ, καὶ μὴ ἔχοντας τινὰ κάμει, ἐπῆρε καὶ
 ἔριξε ἐν τῷ μέσῳ εἰς τὸ πηγάδι, καὶ μὴ δὲ ἐκεῖ δὲν ἐσάθη τὸ αἷμα.
 τότε τινὲς χρεῖται οὗτοι ἀπερνῶντες ἀπὸ ἐκεῖ, ἶδαν τὸν ἰβραῖον αἵμα-
 πορῶν ἐπιπασσάντον ὡς φωνέει, τέλος ἐμαρτύρησε τὴν ἀληθείαν
 καὶ εὐχάλαν τὴν εἰκόνα ἀπὸ τοῦ πηγάδι πηγάδι μὴ τὸ μαχίρει
 εἰς τὸ σῆθος, καὶ ὅλοι ἐξεπλάγησαν εἰς τὸ πᾶν δέξον ἐκεῖνο
 θαῦμα. ὁ δὲ ἰβραῖος ὁπίσφει καὶ ἔγινε χρεῖται οὗτος μετ' ὅλοτον τοῦ
 ὁσπῆτι, καὶ οὐ μόνον αἱ διαποτικαὶ εἰκόναί ἐκαμαν θαύματα δύ-
 τυχέσατε βασιλεῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀγίων. διότι εἰς τὰ νήσια ὅ πᾶ ὄνο-
 μάζονται κυκλάδες εἰς ἕνα νησί ἦτον ὁ ναὸς τῆ ἀγίου Ἀποστόλου.
 Ἀνδρέου τῆ Πρωτοκλήτου, καὶ μέσα εἰς τὸ βῆμα τῆς ἐκκλησίας,
 ἦτον ἡ εἰκὼν τῆ ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου. ἕνας δὲ ἱερεὺς τῆ ναὸς
 ἐκείνου ἔξ ἐνεργίας τῆ δαβόλε πᾶν κινήσει ἐπῆρε τὴν ἀγίαν
 λόγχην καὶ εὐχάλε τὸ δεξιὸν ὀμμάτι τῆ ἀγίου Ἀποστόλου, καὶ πυ-
 ρόθους ὡς τῆ θαύματος εὐχῆκε τῆ ἱερέως τὸ δεξιὸν ὀμμάτι, καὶ ἐκὼλ-
 λησεν εἰς τὸ εὐγαλιῶν τὴν εἰκόνα, καὶ ἀπὸ τότε δὲν ἐλείφον οἱ ἱερεῖς
 κατὰ μέτρον ἐκεῖ τυφλοὺς κλαίοντας τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν. δὲν εἶναι
 ὅλα θαύματα βασιλεῦ ὅ πᾶ ἔδειξαν αἱ ἀγίαι εἰκόνες, πῶς εἰς κα-
 ταπατεῖς καὶ λέγεις ὅτι εἰδῶλα εἶναι. δὲν ἐρωτᾷς καὶ τὸν Πατριάρ-
 χην Γερμανὸν νὰ ἰδῇς τὴν θέλεις εἰπεῖ καὶ αὐτός, λέγεται ὁ βα-
 σιλεὺς ἐκραξάτον καὶ αὐτὸν ὁψέ. καὶ ἐφλυάρησε ὥσαν καὶ ἴσεν. ἀ-
 πεκρίθη ὁ διδασκαλός. λοιπὸν φλυαρίαι εἶναι αὐτὰ ὅ πᾶσι λέ-
 γω βασιλεῦς, αὐτὴ τὰ ἐδικά σου λόγια τὰ ἀσέβηστα καὶ παράνο-
 μα αὐτὰ εἶναι, καλὰ καὶ ὡσαύτως φαίνεται, ἐγὼ εἰς τὴν αἵρεσίν-
 σου δὲν συγκατατίθω. λέγεται ὁ βασιλεὺς, ὑπάγε κάμει τὴν δου-
 λείαν σου καὶ ἐγὼ εἶμι ἡξάρω θέλω κάμει. ἐπαραμύρισε δὲ ἀπε-
 κεί ὁ διδασκαλός. ὁ ὑπῆλθε εἰς τὸ διδασκαλεῖον αὐτοῦ. ὁ δὲ πα-
 ρανομώτατος βασιλεὺς ἐπειδὴ εἶχε μέσα τοῦ ὅλον τὸν δαβό-
 λον, καὶ δελοντὰς νὰ σφειώσῃ τὴν κακίαν του γινώσκων, ἔβαλε

δὲ

ἔπειτα νυκτὸς καὶ ἐκατέκασε τὸ διδασκαλεῖον. ὁ τὸν διδάσκαλον.
 καὶ τοὺς μαθητὰς του καὶ μετὰ ταῖς συναγωγαῖς βιβλία καὶ πα-
 ρελθὺς ὤρεται εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας νὰ εὐγάληται τὰς ἀγίας εἰ-
 κόνας. καὶ ἄλλας μὲν νακατακαύσῃ. ἄλλας δὲ νὰ ρίξῃ εἰς
 τὴν θάλασσαν. ὅσας ἀσεβείας καὶ παρανομίας ἔκαμν ὁ ἀσε-
 βήσατος πρὸς τὰς διηγηθῇ. ἀπὸ τῆς ὁπίας νὰ διηγηθῇ μὲν
 ὀλίγας. παρὸν δὲ εὐγάλην ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον τὸν ἀγιώτατον
 Γερμανὸν. καὶ ἔβαλεν ἄλλον ὁ μίσις οὐτοῦ Ἀναστάσιον ὀνόματι.
 ὁ ὁποῖος ἔχοντας σκυττροφους τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὸν νικήταν,
 ἐπαρακίνησεν τὸν βασιλεῖα εἰς περισσότερην εἰκοπομαχίαν. καὶ ἀ-
 κέσπε πύσας ἀσεβείας ἔκαμν ὁ τεισκατάρτατος εἰς τὰς ἀγίας
 εἰκόνας εἰς τὴν πόρταν ὁ ποῦ ὀνομάζεται χαλκή, ἦσαν μία εἰκόνα
 μεγάλη τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. λοιπὸν ἔσειλε τὸν ἀπα-
 θαρίοντου νὰ τὴν καταβάσῃ καὶ νὰ τὴν σκυτρεῖψῃ τελείως. ἡ-
 πτῇ γενοῦ ὁ ἀσπαθῆριος μετὰ ἄλλους ὑπὲρ τὰς νὰ κάμν τῆ βα-
 σιλέως τὸν ὀρισμὸν. καὶ ἐπειδὴ ἦτον ὑψηλὸς ὁ τόπος ἔβαλεν σκά-
 λαν καὶ αἰέβην νὰ τὴν σκυτρεῖψῃ. τὴν ὥς τὸ ἴδαν οἱ χερσιανοὶ, ἔ-
 δραμα παρκαλόντας αὐτὸν καὶ δουλικῶς ἔδειοντο νὰ μηδὲν
 χαλᾷσιν αὐτὴν, καὶ αὐτὸς δὲν τὴν ἤκουεν. τέλος ὥσαν ἴδαν ὅτι βέ-
 λεται παντελῶς νὰ τὴν σκυτρεῖψῃ, θεία ζήλῳ κινουμένοι γυ-
 ναῖκες αἰδρες, ἐτράβιξαν τὴν σκάλαν ὁποῦ ἐσέκειτο. καὶ πα-
 ρελθὺς ἔπεισεν ὁ τεισκατάρτατος ἀσπαθῆριος καὶ ἀπέθανεν. ἦσαν
 δὲ ἐτετοὶ ὁ πῶς ἔσπραν τὴν σκάλαν. Ἰουλιανὸς. Μαρκιανὸς Ἰωάν-
 νης. Ἰάκωβος. Ἀλέξιος. Δημήτριος. Φώτιος. Πέτρος. Λεόντιος. καὶ
 μία ἀρχὸν τισα μαχία τὸ ὄνομα τῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς τὸ ἔμαθεν,
 ἔσειλε τοὺς στρατιώτας του, καὶ ἐφόρυσαν τοὺς αἰρεθέντας ἀν-
 θρώπους. τοὺς δὲ ριπέντας δεκα πρῶτον μὲν ὤρεσε νὰ τοὺς δή-
 ρου διωκτά. ἔπειτα νὰ τοὺς βάλλου εἰς φυλακὴν. καὶ νὰ τὴν
 δώσω πᾶσαν ἡμέραν πεντακοσίας ραβδίς. ὑπέμειναν δὲ εἰς
 ἅγιοι παιδολόμοι μιλῶνς ὁκτὰ μετὰ ταῦτα ὤρεσαν ὁ ἀσεβήσα-
 τος καὶ ἐκατέκασαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν. τέλος τοὺς ἀπεκεφάλι-
 σαν εἰς τόπον τινα ὁ ποῦ ὀνομάζεται κυνήγιον. τὰ δὲ καιρὰ ἐκεῖ-
 να ἦτον ὁ ἅγιος Θεόφιλος ὁ ὁμολογητής. καὶ ὁ ἅγιος λογγίνος ὁ σπη-
 λης. ὑπάτιος ἐπίσκοπος. Ἀνδρέας ὁ ἱεροῦς. οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τῆς

λυδίας.

λυδίαν· καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνὸς· καὶ Κοσμάς ὁ συμμαθη-
 τὴς Γεωργίου ὀλημνιώτης· βασιλεὺς ὁ ὁμολογητὴς καὶ ὁ σωμα-
 σκητὴς τοροκίπτος· ὁ μὲν ὁ ἀσθενέστατος βασιλεὺς εἰρήνην τῷ
 ἐφυλάκωσαν, καὶ τῶν ἐτυρανῆσιν δὲ τὸ ὄνομα τῆς εἰκόνος τῷ Χρ. τῷ
 μὲν ἁγίον Θεόφιλον τορώτων μὲν τὸν ἔδμεν διωκτὰ ἔπειτα τὸν ἐ-
 φυλάκωσι· καὶ ὤρεσε νὰ μὲν τὸ δίδει τροφὴν, τέλος τὸν ὤξορεσεν.
 τὸν δὲ ἅγιον λογγῖνον, ὤρεσε νὰ τὸν ἀπλάσῃ εἰς τέσσαρα, ἔπειτα
 νὰ βάλλῃ τὰς ἀγίας εἰκόνας ὁ πᾶς δὲ ῥέθησαν νὰ τῆς καύσου
 εἰς τὸ κεφάλαιον. μετὰ δὲ ταῦτα τὸν ἔδμεν ξηρὰ νεῦρα ὅτι
 ἔτρεχεν ἀπ' αὐτὸν τὸ αἷμα ὡσαύ ποταμί, καὶ βλέποντας τὴν ὅτι
 δὲν καταπείθεται πλέον νὰ καταπατήσῃ τὰς ἀγίας εἰκόνας ἰση-
 καὶ θη μοναχὸς τοῦ ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ καὶ μετὰ θυμοῦ πολλοῦ ἔ-
 θερε τὸν ἅγιον εἰς τὸ τορώσων μετὰ τὴν μιὰν τῶ χεῖρ. τὸν δὲ ὀπ-
 σκοπον ὑπάποι· καὶ τὸν ἱερέα Ἀνδρέα τῶς λυδίους· ὤρεσε τορώ-
 τον μὲν νὰ τῶς σύρου κατὰ γῆς· ἔπειτα νὰ ἐγδαρῇ τὸ δῆμα τῆς
 κεφαλῆς· καὶ νὰ καύσῃ ἀπαυτὸς τὰς ἀγίας εἰκόνας ὁ ποῦ
 εἶχαν· τέλος νὰ τοῦς ἀλοιφῇ μετὰ πίαςαν· ἔπειτα νὰ τῶς γυρί-
 ζω ὅλον τὸ παζάρι καὶ νὰ τοῦς σφαξοῦ εἰς τόπον τινὰ ὁ ποῦ
 ὀνομαζέται ξηρολοφος τὰ δὲ κορυφαίους νὰ τὰ ρίξωι τῷ σκυ-
 λίων· τὸν δὲ ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν ἔκαμε τὸν ἀμοιραῖ
 τῆς δαμασκού καὶ ἔκοψε τὸ δεξιόν του χεῖρ· ὁμοίως καὶ τὸν κοσ-
 μαῖν τὸν ἐφυλάκωσεν τὸν δὲ ὁμολογητὴν Γεωργίον τὸν ὀλημνιώτην,
 ὤρεσε νὰ κόψωι τὴν μετάνω ἔπειτα νὰ φεरोῦ τὰς ἀγίας εἰ-
 κόνας ὁ πᾶς εἶχε νὰ τῶς καύσῃ εἰς τὴν κεφαλῆν του· καὶ οὕτως
 ἔτελει ὅτι τὸ ὦραν ἐκείνῳ· τὸν δὲ ἅγιον βασιλεῖον τὸν ἀσκητὴν·
 καὶ τὸν σωμασκητὴν τοροκίτιον ὤρεσε νὰ ξησῇ ὅλοιους τὸν
 λαμὸν, ἔπειτα νὰ τῶς βάλλῃ εἰς φυλάκην νὰ κάθουται πει-
 νασμένοι· καὶ ἄλλης πολλὴς ἀγίους ἐτυρανῆσιν ὁ πᾶς νομώ-
 τας· πλεὺς δὲ τὴν σιωτομίαν τῶ λόγον δὲν γράφω τὰ ὀνό-
 ματα τῶ καθενός· τότε ὡς ἴδεν ὁ ἅγιος Γερμανὸς ὁ Πατριάρχης
 Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἐπαρακινήθη εἰς παῦτον ὁ ἀντιπρεσ-
 βασιλεὺς καὶ χαλὰ τὰς ἀγίας εἰκόνας φοβούμενος καὶ αὐτὸς νὰ-
 μὲν πᾶσι τὰ ὅμοια, πλεὺς μὲν ἅγιος Πατριάρχης, μία εἰκόνα
 μεγάλη διαποικὴ εἶτον εἰς τὸ Πατριαρχεῖον· λοιπὸν ἐπῆρεται

καὶ

καὶ ἐκατέβη εἰς τὸ παραγιάλας τῆς θαλάσσης εἰς τόπον λεγόμε-
νον τὰ ματίον ἔχοντας τοιαύτω ἔννοιαν, ὁ τότε Πάππας τῆς Ρώ-
μης Γρηγόριος ἦτον δ' οὐκ ἐβίβη καὶ ἅγιος αἰθρωπος. πρὸς ἐκείνους
ἐβουλήθη νὰ στείλῃ τὴν ἀγίαν εἰκόνα τῷ Χριστοῦ νὰ φυλαχθῇ.
οἷτις εἰς τὴν Ρώμην δὲν δεῖξε πολλά ὁ Λέων ὁ ἱσαυρος. ἔγραψε
δὲ καὶ γραφὴν καὶ ἔγραψεν οὕτως. Γερμανὸς ὁ Πατριάρχης Κων-
σταντινουπόλεως γράφει πρὸς ἐσένα τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης Γρη-
γόριον. ἡξούρεις ὅτι ἰδὼ εἶναι μεγάλη σύγχυσις εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τῷ Θεοῦ. καὶ μέγας κινδυνὸς εἰς τὰς ἀγίας εἰκόνας, διότι το
ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶναι Ὁ ῥοδοξία, σέλλωσιν ἐπουτὶ τὴν ἀγίαν
εἰκόνα τῷ Χριστοῦ, καὶ δεξοῦ τὴν. καὶ ὡς αὐτὸν ἔγραψε τὴν γραφὴν,
ἐσκαψεν ἀπ' αὐτῆς τὴν εἰκόνα καὶ ἱβαλέτω ἐπὶ τὴν γῆν. τότε ἐσρά-
φη μετὰ πολλῶν δακρύων καὶ ἐδέηθη τῷ Θεοῦ νὰ καταπαύσῃ
τὴν σύγχυσιν τῆς ἐκκλησίας. νὰ ἀφανίσῃ τὸν βασιλέα, νὰ εἰρη-
νύσῃ ὁ κόσμος. καὶ ἄλλα πολλά. καὶ πρὸς τὴν εἰκόνα εἶπε. κύ-
ριε ἰησοῦ Χριστέ. ὁ ποῦ ἦσεν ζωγραφισμὸς εἰς ἐπουτὶ τὴν εἰκό-
να. φύλαξε αὐτὴν καὶ ἡμᾶς ὅτι χαίνω μέσῃ. οὕτως εἶπε καὶ δεῖξε
τὴν εἰκόνα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὡς τὸ θαύματος. μήτε δεῖξαι. μή-
τε ἀρῖς ἐρᾶ ἔπεισεν, ἀλλ' ἐσαθὴ ὁρθεὶ καὶ ἔτρεχεν ὡς ἀγγέλιος
πεζοδρόμος. καὶ δεῖξε μίαν ἡμέραν ὑπὸ χυρὸς τὴν Ρώμην εἰς τὸν
Τίβεριν ποταμὸν. καὶ τὴν νύκτα ἐκείνη ἰδὲν ὁ Πάπας τῆς Ρώ-
μης εἰς τὸν ὑπὸ νύκτα κυρεῖ καὶ τὸ εἶπεν. σὺ καὶ νὰ πρὸς
παύσῃς τὸν βασιλέα ὁ ποῦ ἔρχεται. καὶ Πάπας ἐν τῷ αὐτῷ
ὕπνῳ καὶ ἐσπύνησε καὶ ἐσπύνησε τὸν ποῖος εἶναι ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν ὥραν
ἔρχεται. καὶ συλλογισμὸς παλιν ἐκοιμήθη. καὶ δευτέρως φορὰ ὁ
Ἄγγελος τῷ λέγει. ὁ βασιλεὺς τῆς βασιλείας ἐρχεται ὁ Χρῆς
θεός. καὶ σήκω τὸ ταχύ νὰ κατέβῃς εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν καὶ ἡμεῖς
θέλει τὸν ἰδεῖ. καὶ το ταχύ ἐσυνάξε τὸς κληρικὸς καὶ τὸς ἀρχον-
τας. καὶ μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιαμάτων ἐκατέβησαν εἰς τὸν
ποταμὸν μετὰ ἑνα πλοῖσιμον. καὶ ἰδαν τὴν διαστοκὴν εἰκόνα ὅτι
ἐσέκατον ὁρθεὶ. τότε λέγει ὁ Πάπας πρὸς τὴν εἰκόνα. κύριε ἰη-
σοῦ καὶ ἡμᾶς ἀπεσταλὴς, ἔλα ἔμπα μοναχός σου εἰς τὸ πλοῖσιμον
ὅτι ἐγὼ ἀνάξιος εἶμαι νὰ σε πιάσω. ὁ παρὺς ἐπὶ ἡδύσεν ἡ ἀγία
εἰκόνα ἐκείνη τῷ Χριστοῦ καὶ ἐμπήκει μέσα εἰς τὸ πλοῖσιμον. ὅτι
ἐγὼ

ἡ πῆρε γούρ' ὁ Πάπας τὴν ἁγίαν εἰκόνα καὶ ἔφερε τὴν γραφὴν
τοῦ Πατριάρχου ὁ ποῦ τὴν εἶχε βαλμυρῶν ἀπ' αὐτῆς εἰς αὐτὴν
τὴν εἰκόνα. καὶ ὡς τὴν ἀνέγνωσεν ἐκλαύσε πολλὰ. τότε ἔβα-
λε τὴν εἰκόνα εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ. καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν εἰκόνα
εὐχρεῖ πᾶσα χρόνον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην Νερὸν Ἀλιυ-
ρον. τὸ ὁποῖον ἔκαμνε θαύματα πολλά ὡς δὲ ἀνέγνωσεν ὁ Πά-
πας τὴν γραφὴν τοῦ Πατριάρχου ὁ ποῦ ἔγραφεν ὅτι ὁ ἄσεβ-
τος βασιλεὺς Λέων ἐσείλιν ὀρισμὸν πανταχοῦ διὰ τὰς ἁγίας
εἰκόνας καὶ μὴ τὰς προσκυνοῦν. ἐν τῇ αἰμα ἐμπόδισε τὸν πα-
ρανομιώτατον ἐσεῖλον ὀρισμὸν διὰ γραφῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆν Ρ' ὡ-
μῶν καὶ ἀπὸ ὅλλων τῶν ἑπαλίων. καὶ ἐπέβοντον καὶ προσκυνοῦ-
σαν τὰς ἁγίας εἰκόνας. ἔγραψε δὲ καὶ πρὸς τὸν ἄσεβες αὐτὸν βα-
σιλέα, καὶ μὴ χαλῶναι τὰς δοφάσεις τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ ποῦ
ἐπέφηναν καὶ ἐκύρωσαν. ἵνα μὴ ᾤσθῃται τῇ αἰωνίᾳ Πυρὶ. τὸν
δὲ μακαριάρχην Ἀναστάσιον καὶ τὸς συν' αὐτῷ ἀνεδειμάπσεν. ὁ δὲ
παράνομος βασιλεὺς λαβὼν τὸ γράμμα τοῦ ἁγίου Πάπα, καὶ
ἰδὼν τὰ γραφόμενα, αὐτὸν ἐδνὸς ἐλογίσατο αὐτῷ. τῇ δὲ 15. ἡμέ-
ρᾳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ὑπ' ἀνδρῶσιν τὸν ἦν αὐτῇ Κωνσταντῖνον
τὸν δεσποτάτην. καὶ ἐπῆρε τὴν θυγατέρα Χαγαίου τῆς αὐτοῦ
τὸς τῆς σκυθῶν. τὴν ὁ ποῖας ἔκαμε χριστιανὴν καὶ τὴν ὀνόμασεν
εἰρήνην. καὶ ἔβαλεν αὐτὴν καὶ ἑμάθε γράμματα. καὶ ἔπαιον ἐν
δύσεβείᾳ, τὴν δὲ ἄσεβειαν μεγάλως ἔλογχε. τῇ δὲ 20. ἡμέ-
ρᾳ τῆς αὐτῆς βασιλείας τῇ 25. τῇ Οὐκτωβρίου μὲν ὁ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἁγίᾳ Δημητρίῳ ἡμέρα δ'. ὥρα ἡ. τῆς ἡμέρας ἐγενε σεισμός μέγας
καὶ φοβερός εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν καὶ ἔπεσαν αἱ ἐκκλησίαι
καὶ ταῖς μοναστέριαι καὶ παλάτια. καὶ λαὸς πολὺς ἀπ' ἐθανεν. ἔπε-
σε δὲ καὶ ἡ σῆλη Ἀρκαδίου τῇ βασιλείᾳ ὁ ποῦ ἦτον εἰς τὸν ξηρό-
λοφον. καὶ ἄλλαι πολλαὶ σῆλαι τῶν βασιλείων, καὶ ἀπὸ τῆς τείχης
τῆς πόλεως. καὶ κάστροι. καὶ χώραι εἰς τὴν ἀδριανέπολιν καὶ εἰς
τὴν νίκαιαν καὶ εἰς τὴν νικομήδειαν ἔπεσαν. καὶ ἐκράτειν ὁ σεισ-
μὸς ἐκείνος μῆνας 14. ἐλθὼν δὲ τῇ ἄσεβες αὐτοῦ βασιλείᾳ ἀδελ-
φείᾳ δυσιντερία, ἔλυσαν ὅλα τὰ ἐνδοθια ὀλίγον τὸ ὀλίγον. καὶ
ἐπέθανεν ὁ ἀλιτήριος. καὶ ἔλαβαν οἱ δαίμονες τὴν μιαν αὐτῆς

Eee

φυλῇ

ψυχῶν, καὶ ἔβαλαί τινι μετὰ τῷ Ἰουλιανοῦ τῷ παραβάτῃ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Θάνατος Αἰόντος τῷ Ἰσάουρου καὶ εἰκονομάχου. Βασιλεία Κωνσταντίνου τῷ κοθρωνύμῳ τῷ ἡμῶν.

Ετὰ τῆτον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνος ὁ κοθρωνύμος εἰκονομάχος. ἐβασίλευσε χρόνους λβ'. κόσμου ἔτος, σ λ σ'. τῆς θείας σαρκώσεως. ψ λ θ'. ὁμοῦς ἀπὸ τινὸς ὁ χεῖρ διγῆκε γέννημα πικρότερον καὶ φαρμακώτερον. καὶ τὸ ἀπὸ θανατηφόρον ἀφίδι διγῆκε κακὴ ἀσπίδα πεπομμένη καὶ ἐθανάτωνε τὴς δυνάμεις, ὑπερέβη εἰς τινὸς κακίαν ὁ υἱὸς τὸν πατέρα τὸν ἀλιτήριον ὁ κοθρωνύμος. καὶ ὡς ἐβασίλευσε θεὸς ὡς χωρήσει ἐγένεν ὄργανον ἐπιτήδειον τῷ δολοβόλῃ. καὶ ἀρχισε καὶ ἔλεγε πολλὰς βλασφημίας καὶ θεῶν. καὶ κατὰ τῆς ἀγίας θεοτόκης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. καὶ μίαν ἡμέραν ἐσωμάχον ὅλον τὸν λαὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡερομάρτυρας καὶ κοσμητοὺς καὶ ὁδοὺς ἐποῆρεν ἕνα σεντεκόπελον καὶ τὸ ἐγένισσε χρυσάφι. μαργαριτάρη. λίθους πολυτίμους καὶ ὡσαν τὸ ἐγένισσε λέγει πρὸς τὸν λαόν. εἰναι τὸ το πμῆς ἁξίον. ὁ δὲ λαὸς ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, ναὶ εἶναι πμῆς μεγάλης. καὶ ἐν τῷ ἅμα δυνάμει τὸ σεντεκόπελον ἐμείνον καὶ δὲν ἄφησε μέσα ἵποτε. τότε λέγει πρὸς τὸν λαόν. πέρα ὁ πῦρ διγῆκεν ἀπὸ τὸ σεντεκόπελον, τὸ χρυσάφι. τὸ μαργαριτάρειον οἱ λίθαι, ἔχει πλέον πμῆς τὸ σεντεκόπελον. ὁ δὲ λαὸς ἡμῶν ἡξέροντες τινὸς βελὺν τῷ ἀλιτήριου βασιλείως. ἀπεκρίθησαν. εἰδὲ μίας εἶναι πλέον. καὶ παρευθὺς ὁ ἀσεβὲς αὐτοῦς ἀνοίξε τινὸς παμμάροντες γινώμην καὶ σόμα, εἶπεν, ἔπως καὶ ἡ θεοτόκος ἔως εἶχε τὸν Χριστὸν εἰς τινὸς κοιλίαν τῆς ἡτον πμῆς πολλῆς ἁξιά. καὶ ὡσαν τὸν ἐγέννησεν. ἔμενον ὡσαν καὶ τὰς ἄλλας γυναικας. αὐκούσας δὲ ὁ θεοσεβὴς λαὸς τῷ μιὰ τινὸς μεγάλῃ βλασφημίαν, ἐσπύκωσαν εἰς τὸν ἐρανὸν τῶν ὀφθαλμύων καὶ ἶδαν τότε, καὶ πρὸς τινὸς γινώσκοντες αὐτοὺς κλαίοντες καὶ λέγοντες. πῶς δὲν ἀνοίγεις κύριε τινὸς γινώσκοντες καταπίει αὐτὸν. πῶς δὲ πέμπεις φωτὶα ναὶ τὸν κάψης. πῶς δὲν ξηραίνεις τινὸς γλῶτταν καὶ τὸ σόμα αὐτοῦ καὶ ὄλοντες τὸ κορμὶ. πῶς δὲν

δὲν ἐτύφλωσας αὐτὸν ὁ πῦρ λαλεῖ τοιαύτως βλασφημίας καὶ τῆς
 ὑπεράγης θεοτόκου. βαβαὶ τῆς μακροθυμίας σου. βαβαὶ τῆς φι-
 λαλείας σε. ἴλαως ἡμεῖς ἡμεῖς κύριε τὴς ὁμολογουμένως θεὸν ἀλη-
 θινὸν ἐκ θεῶν ἀληθινῶν κύριον καὶ σωτῆρα ἡμῶν, καὶ τὴν ὑπερα-
 γίαν θεοτόκον τὴν μητέρα σου τὴν σὲ ἀσπύτως ἡμεῖς ἡμεῖς. ὡ ἀ-
 σεβέσαστε κοσμώνυμε, ἀγγελε τῆ δόξης βόλου, δὲν ἴδεις ἀγγεῖον ὁ
 πῦρ εἶναι γεμάτων μύρον. καὶ ἰὰν δόξα λουπὸ μύρον ἀπὸ τὸ ἀγ-
 γεῖον, καὶ πάλιν τὸ ἀγγεῖον δοδάζει ἀπὸ τῆς δόξης τῆς μύρου.
 ὡ ἀλιτῆρι κοσμώνυμε δὲν ἴδεις σεντέκι νὰ εἶναι γεμάτων μύσχον,
 καὶ ἰὰν δόξα λεν τὸν μύσχον ἀπὸ τὸ σεντέκι, ἡμυρωδία τῆς μύσχου
 δὲν λείπει μόνον μυρίζει. ἡ ὑπεραγία δὲ καὶ μόνη θεοτόκος ἡ σω-
 τριά ἡμεῖς δὲν ἦτον ὡσαν καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας. διότι μόνη αὐ-
 τὴ ἦτον ἐκλελεγμένη ἀπὸ πασῶν τῶν ἡμεῖς. καὶ πρὶν νὰ ἡμεῖς
 τὸν κύριον ἀσπίλος καὶ ἁγία καὶ παρθένος, καὶ πάλιν μετὰ τὴν γέν-
 ησιν παρθένος, καὶ ἀπὸ ἀσπίσεως καὶ ἀπὸ ἐννοιῶν. καὶ ἀπὸ ἐνδυμή-
 σεως καὶ ἦτον ἐν ἡμῶν θεοτόκος. ὅτε καὶ εἰς τὰς αἰῶνας. καὶ ἡ χά-
 ρις τῆς μονογενεῖς ἡμεῖς αὐτῆς τῆς κυρίας καὶ θεῶν καὶ σωτῆρος ἡμεῖς ἡ
 σὲ χρεῖς. καὶ πρὶν ἡμεῖς καὶ μετὰ τὸ ἡμεῖς αὐτὸν τὸν κύριον
 ἔτε ἔλειπεν, ἔτε λείπει ἀπὸ αὐτῶν. καθὼς καὶ ἡ δόξα τῆς μύρου
 καὶ τῆς μύσχης ἀπὸ τὸ σεντέκι. περὶ δὲ τῶν ἁγίων ὁρισμὸν ἔδωκεν ὁ
 ἀσεβὲς αὐτὸς νὰ μὴ λέγονται ἅγιοι, μήτε νὰ τὴς ὀνομάσει τινὰς
 ἁγίους, μόνον ὁ μαρτυρῶν Γεωργίος, ὁ μαρτυρῶν Δημήτριος, ὁ ὁσῖος Ἀν-
 τώνιος. ὁ πνὸς ἁγίος πρεσβείαν νὰ μὴ ὀνομαζέσθαι, καὶ δὲ τῆς θεο-
 τόκου ὅτι δὲν ἰσχύει. καὶ τὰ ἁγία λείψανα ὅπου τὰ ἔργα νὰ τὰ κα-
 ταπατῆν καὶ νὰ τὰ ἀτιμάζεν. τὰ δὲ β'. ἡρόνω τὴν αὐτὴν βασιλείας
 ἐγένετο ἀβροχία πολλή καὶ σεισμὸν μεγάλον κατὰ τόπους, ὁ πολ-
 λὰ ἐνὰ ἑμμετὰ ἀλάσας. καὶ ἔσμιξαν εἰς τὴν ἔρημον σαβά. καὶ
 πολλαὶ χώραι ἐκαταποντίσθησαν καὶ ἐκατέπιν αὐτὰς ἡ γῆ καὶ τῶν
 ἀνθρώπων τὰ αὐτὰ. ἡρόνω ἐγιναν ἐμφύλιοι πόλεμοι. ἦν ἀνάμει-
 σύντες, οἱ ὁ πῶι ἀπὸ ἐξ ἀθῆν ὁ κόσμος φοβερώτεροι δὲν ἐγιναν.
 τὰ δὲ γ'. ἡρόνω τῆς αὐτῆς βασιλείας. τὸ μέρος τῆς βορείως ἐφαίνῃ
 Σιμεῖον καὶ σάκκη καὶ τόπους ἐπέστη. ἐγινε δὲ καὶ πείνα μεγάλη εἰς
 τὸ πᾶν, τὸσον ὅτι ἐπελήθη τὸ μῶδι τὸ κριθαρί. νομίσματα β'. καὶ
 πολλοὶ ἀπέθαναν. τὰ δὲ δ'. ἡρόνω τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπὸ τῆς ἡ-

τῇ Αὐγούστῳ τὰς ι. ἐγένετο σκότος ὡσαύτ' ὁ μήχλη. ἤγειρε ὡσαύτ' αὐτὰρα. Ἐτ' δ' ἡ χροὶς μιν ἱανναεὶς εἰς τὰς ιβ'. ἐγένετο σεισμός μέγας εἰς τὴν παλαισίνην. Ἐν τῇ Ἰορδάνῃ καὶ ἡ πᾶσι τῇ περὶ αὐτὴν πόσι μέγας ὅτι μυριάδες ἀνθρώπων ἀπέθαναν καὶ πολλὰ ἐκκλησῖαι καὶ μοναστήρια καὶ ὁσάνητα ἔπεσαν. τῷ δ' θ'. χροὶς νητῇ καὶ τῇ ἱανναεὶς μὲν ὁ γλῶσσαι τῶν ἀσπεβῶν Κωνσταντῶν, ἕως ἐκτῆς χαζάρης εἰρήνης τὸν ὁποῖον ὡνόμασε Λέοντα εἰς ὄνομα τῇ κατὰ τοῦ Πατρὸς αὐτῆ. τῷ δ' ιβ'. χροὶς τῆς αὐτῆ βασιλείας ὁ δυνάστης ἀναστάσιος ὁ μαγιστράρχης ἀπέθανε, καὶ ἐτάχθη μετὰ Ἀῖνα καὶ Καίφα. τῷ δ' γ'. χροὶς ὁ ἀσπεβὴς καὶ τῶν ἁγίων καὶ σὺν τῷ εἰκότων παράνομον συνέδριον ἔκαμε καὶ ἐσύναθαι ἐρεῖς ὁμόφρονες αὐτῆ. καὶ τὸν ἁγίωτατον Γερμανὸν καὶ Γεώργιον τὸν κύκλου καὶ Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν, ἀνδρας ἀγίους καὶ αἰδεσίμους καὶ διδασκάλους ἀνέδειξάν τε. καὶ ἄλλους Θεοφόρους καὶ ὁσίους. Ἐτας ἰσορίας τῶν ἁγίων εἰς τὰς ἐκκλησίας ἔσβησε. καὶ ἰσορίας ἀλόγων καὶ κωλυγίων ἰσόρησεν. ἀπὸ τῆς δὲ τῆς ὁπασκόπου τῆς μετρεῖς ἐχειροτόνησαν ἵνα ἡ αὐτῶν Κωνσταντῖνον ὀνόματι εἰκονομάχοι. καὶ τότε τὸν ἔλαβεν ὁ ἀσπεβῆς βασιλεὺς ἀπὸ τῆς δεξιᾶς χεῖρα καὶ ἀνέβη εἰς τὸν ἄμβωνα καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ ἐβόησε. Κωνσταντῖνος τῇ ἁγιοτάτῳ καὶ οἰκουμενικῇ Πατριάρχῃ πολλὰ τὰ ἔπη τὸ αὐτὸ ἔφαλεν. Ἐοὶ φάταται. εἶτα ἐκάθισεν αὐτὸν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον. τῷ δ' αὐτῷ χροὶς ἔσειλαν οἱ βούλγαροι ἄπεκλεισπαίς εἰς τὸν βασιλεῖα ζητουῦτες τέλος δὲ τινὰ κάσρη. ὁ δὲ βασιλεὺς θυμωθεὶς μεγάλως ἀτίμασε καὶ ἀπέδιωξε τὰς ἀποκλεισπαίους. οἱ δὲ βούλγαροι θυμωθέντες ἤλθαν κατὰ τῇ βασιλείῳ ἕως τῶν μακρῶν τειχῶν τῆς πόλεως, καὶ πολλὰ ἀχμαλῶσιν ἐπῆραν καὶ ἐγύρισαν ἀβλαβεῖς. ὁ δὲ βασιλεὺς λυπηθεὶς κατὰ τῶν βούλγαρων ὑπῆγε μετὰ φουσατὰ αὐτῶν, καὶ ἤλθεν εἰς τὴν κλεισοῦραν ἐρεργάσαν, καὶ πολέμῳ χυομῶν πολλοὺς ῥωμαίους ἔσφαξαν καὶ ἐκέρσευσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ μεγάλης ἐντροπῆς ἐγύρησε. εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. τῷ δ' κ'. χροὶς αὐτῆ, δυνάστης λεγόμενος ἀσπὴρ ἐφαίνετο εἰς τὴν ἀνατολὴν λαμφοτάτος, καὶ ἐφαίνετο ἡμέρας δέκα. καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐπῆλθεν εἰς τὴν δύσιν καὶ ἐφαίνετο ἡμέρας κα. τῷ δ' κγ'. χροὶς αὐτῆ. ὁ ὁσῖος

Ἀνδρέας

Ἀνδρέας ὁ λεγόμενος καλυβίτης εἰς τὸν ἐν βλαχέρναις ναὸν τῆς ὑπεραγίας θεᾶς ἔλεγχεν αὐτὸν παρρησία ἢ ἀσεβείαν. Ἐκείσεσσι ἀλιτῆρις ὤρισεν ὀδῶσαν αὐτὸν καὶ πολλὰς ἑ βαρέας μάστιγας ἔδωκαν αὐτὸν, καὶ τὰς πόδας ἔδυσαν μισχινία καὶ τὸν ἵστυραν εἰς τὸν φόρον. Ἐώραν δὲ ἵστυρὰ ἐκινήθη ἵνας ἀπὸ τῆς δὲ βόλες ἀπὸ τοῦ λαόν, καὶ ἐπῆρε μίαν μεγάλην κοπίδα ἀπὸ τοῦ μακελίου ὃ πρὸς ἐκοπῆσαν τὸ κρέας, καὶ ἔδωκε τὸν ἄγιον εἰς τὰ ποδαῖα καὶ ἐκοψεν αὐτὰ, καὶ ἐν τῷ αἵμα ὁ ἅγιος ἀπόθανε. καὶ τὴν ψυχὴν αὐτὴ πρὸς θεῷ παρέθηκετο, καὶ ἄλλους πολλὸς ἁγίους ἀπέκτενεν, καὶ πολλῶν χεῖρα, ποδαῖα μίτες, ὀφθαλμοὺς, ἐκοψεν, καὶ τὸν ὁσιομάρτυρα σέφανον τὸν νέον μὲ πολλὰς τιμωρίας ἔθανάτωσε, καὶ ἄλλον ἁγιώτατον καλοῦμενον Πέτρον, καὶ οὐ μόνον τούτους, ἀλλὰ καὶ ἄρχοντας καὶ στρατιώτας τὴς ἐπαράδοσαν ὅτι νὰ προσκυνῇ τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐν τῷ αἵμα ἀπεκεφάλισεν αὐτούς, καὶ εἰς ὄρκον ὅλον τὸν λαὸν ἔβαλεν ὅπως πῖναι νὰ μὴ προσκυνῇ τὰς εἰκόνας, πρὸς δὲ καὶ χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐγένετο μέγας καὶ βαρὺς χειμὼν, τόσοις ὅτι πῖας ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων δὲν τὸ ἐνδημάτων, ἡ θάλασσα ἐπάγασεν ἑξήρανθαι, καὶ ἐγένετο ὥσπερ μαρμαρον καὶ ἐπεριβύσαν ἀπὸ τὰ ἀμάξια καὶ ἄλλα φορτία βαρέα, καὶ ὥσπερ ἦλθεν ὁ μαρτίας μὴ ὡς ἐπεφταν οἱ ἄσπερες ἀπὸ τὸν ἕρπον ὅσον ὅτι ἔλεγον ὅτι τέλος κόσμου ἐστίν, καὶ ἐροῦν τελεῖως δὲν ἐγένε, μόνον ἐξήρανθυσαν ἄβυσσος καὶ οἰκιστοὶ, ἑ πείναις ἑ θανατικά πολλὰ ἐγέναν, καὶ ἄλλαις παιδύσεσι, καὶ ἀκούοντας ταῦτα ὁ ἀσεβὴς βασιλεὺς ἑ βλέποντας τελεῖως δὲν ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὰ κακά ὃ πρὸς ἐκαμυνεν εἰς τῆς χειρῶν, μόνον περισσοτέρως ἀναπῆν ὁ θυμὸς καὶ ἡ κακία τῆς ψυχῆς του κατὰ τῶν χειρῶν, πρὸς αὐτῶν χρόνῳ ἔδωκε βαλεῖν τινὲς τὸν μαντεϊάρχην εἰς τὴν βασιλείαν ὅτι καταλαλεῖ αὐτὸν καὶ ὑβρίζει, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέσας οὕτως ἐσκώθη ἀπὸ τῆς θρόνου του καὶ ἦλθεν εἰς τὸν φόρον ἑ ἐπεμψεν καὶ ἤφεραν τὸν μαντεϊάρχην, ἡ τὸν δαμονιάρχην, καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν ἐγέμισεν ὁλος θυμὸς καὶ ὀργῆς κατ' αὐτὸν, καὶ ἄρεισε παῶν καὶ τὴν ἑθνην, τότε μετὰ τὸν δαρμόν τὸν ἀπεκεφάλισεν, καὶ ἐκαμῆν αὐτὸν ἄλλαν εἰκονομάχον νικήσαν τὸ ὁμάτιον αἱ θρωπὸν πεινρὸν καὶ ἀγράμματον, πρὸς δὲ καὶ χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας, ἐπαρέδωκεν αὐτὸν Πέτρον τὸν ἱερόν, καὶ

τὸν

τὸν Θεοφύρον Στέφανον τὸν τῆς Ἀντιόχειας. Ὁ πολλὰς τιμὰς εἰς αὐτὸς ἔκαμε. καὶ πάντα τὰ ὑπέμειναν ὅσα τὸ ὄνομα τῆς Χρ. καὶ τέλος ἀπεκεφάλισεν αὐτὸς. καὶ ἔριξετους εἰς τὴν θάλασσαν. ὁ μοίως καὶ τὸ μνήμα τῆς ἀγίας δ' ῥημίας καθὼς ἦτον μετ' τὸ ἅγιον αὐτῆς λείψανον. τὸ ὁποῖον ἦτον μαρμαρένιον ὡσὰν σεντέκι ὥρεσε καὶ τὸ ἔριξε καὶ αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν. Θεοῦ δὲ χάριτι ἦλθεν αἶμας καὶ ὑπῆγε πλέοντα εἰς τὴν λῆμνον. Ὁ ἔσκεν ἐκεῖ ἕως ὁ πᾶς ἔγινε Κωνσταντῖνος καὶ ἡ μητέρα αὐτοῦ εὐφρανθὲς βασιλεῖς. οἵτινες ἦσαν ὁρθόδοξοι καὶ δι' λαβεῖς. καὶ τοὺς Καλογῆρους ὁλους ἐβελήθη τελείως νὰ τὴς ἀφανίσῃ ἀπὸ τὸ πορὸσωπον τῆς γῆς ὁ ἀσεβής. καὶ πολλὰς αὐτὴ κεκεφάλισε. καὶ πολλὰς ἀήμασε ἔποντας ὁ πᾶς ὥρεσε μίαν ἡμέραν νὰ γένει ἰσσοδρόμιον καὶ ἕως ἐσταμάχῃ ὁλος ὁ λαός. καὶ μετ' ἐυροίτας οἱ χριστιανοὶ ὑπῆγαν. καὶ τῆτος ὁ ἀσεβής ὥρεσε καὶ ἔδωκεν τῇ καθινὸς Καλογῆρου υἱαν γυναικα ἄτικτον καὶ τὴν ἐσυρῖεν ἀπὸ τὸν χεῖρ μέσα ἀπὸ τ' λαὸν ἐκεῖ εἰς τὸ ἰσσοδρόμιον. καὶ ἔφθιναν καὶ ἔβριζαντες τὰς Καλογῆρας καὶ ὄνομα τῆς Χριστῆ ὑπέμειναν. καὶ τότε τὴς ἐξώρεσεν. ὁμως ὁ δὲ βασιλεὺς κατακλῆν ἡμέραν τὴν ἐκάνθανε τέχνας. ἔχει δὲ καὶ συμμαθητὰς καὶ ὁμόφρους Μιχαὴλ τὸν μελισσιὸν στρατηγὸς τῆς ἀνατολῆς. καὶ Μιχαὴλ τὸν λαχαοδράκοντα στρατηγὸν τῆς ἀδελαινουπόλεως καὶ μάλιστα τὰ κατὰ τὸ ὄνομα μαριώδη στρατηγὸν εἰς τὸ βυκελάριον. εἰς τὴς ὁποῖας ἔγραψεν ὅτι εἰ μὴ εἶναι πρὸς καὶ ἡ γαπημῶν αὐτῶν τελείως. νὰ ἀφανίσωμεν ὅτι εἰς τὸν πορὸσωπον τὸ σχῆμα τῶν μοναχῶν μετὰ πᾶσαν τρόπον καὶ παιδύσιν. ὡς δὲ εἶδεν αὐτὸς τὸ γράμμα τῆς βασιλεῖας ἀπορῶ νὰ γράψω πᾶς ἔκαμαν εἰς τὸ ἅγιον καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα τῶν μοναχῶν. τῆτος ὁ λαχαοδράκοντας ἐσυνάξεν ὁλους τὰς Καλογῆρας καὶ ταῖς καλογρίαις ὅσοι δὲ εἰσκοντο τὸν τίπον ὁ πᾶς ὅριξε καὶ εἰπέτους. ὅτι ὁποῖος θέλει ἀπὸ ἐσας νὰ εἶναι εἰς τὴν ἁπταὶ γλῶσσαν τῆς βασιλεῖας καὶ ἐμοῦ, τὴν ὥραν τοῦτ' ἔλε νὰ ῥίξῃ τὰ καλογεῖα καὶ ῥάχα νὰ φορίσῃ κοσμικὰ καὶ νὰ ὑπ' ἀνδριυθῇ. εἰ δὲ ὁποῖος δὲν κάμνει τὸν ὀρτισμόν μου θέλω τὸν τυρλάσῃ νὰ τὸν ἐξορίσω εἰς τὴν κύπρον. καὶ καθὼς εἶπε πρὸς λόγῳ ἔκαμε καὶ τὸ ἔργον. ὅτι ὁποῖος δὲν ἠθέλησε νὰ τῆς ἀκούσῃ τὴν ὥραν τὸν ἐτύφλωσε καὶ τὸν ἐξώρισε. καὶ πολλοὶ Καλογεῖροι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμαρτύρησαν. καὶ τὰς μοναχῆ-

ε.α. κὶ τὰ ἱερὰ σκεύη κὶ τὰ βιβλία κὶ τὰ ζῶα. κὶ τὰ κτήματα ὅλα
ἤν' μονασθεῖων ἐπέλυσεν ὁ ἀσβεστος λαχανοδράκοντας. καὶ
τὴν τιμὴν αὐτῶν ἔσειλε τῇ βασιλείῳς. ὅσα δὲ ἦνυρε πατεριὰ καὶ βι-
βλία. Ἐἴχον λείψανα τὰ ἐκατέκαψεν. Ἐκείνης ὁ πῦρ ταῖς εἴχον
ἄλειψε τὰς κεφαλὰς τριμπίστας. Ἐμεγάδ' ἔβαλε φωτιά. Ἐτὺς
ἔκαμε. κὶ ὅποιος ἦλθεν κὶ ἔλεγε τὸ ὄνομα τῆς θειοτόκης ἢ ἄλλου ἁγίου
τὸν ἀπ' κεφαλῆς ὡς ἐχθρὸν τῇ βασιλείῳς. κὶ τὸν ἐκαμν ὁ μι-
ρὸς ὅτι εἰς ὅσον τὸ πονοῦν ἐξέειπεν ἀφῆκε πᾶν ποτε Καλόγερον. ἔδ' ἐκα-
λοχραῖαν. καὶ ὡς ἔμαθεν τὸ πονοῦν ἀσβεστος βασιλεὺς ἐχάρη πολ-
λὰ κὶ ἠνυφράθη κὶ ἠγαλλιάσθη. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔγραψεν πρὸς αὐτοὺς
ὡς ἠγάπησεν αὐτοὺς. ὁ χαρὴς ὡς ὅτι ἦνυρε κατὰ τὴν καρδίαν αὐ-
τῶν πᾶν τὰ θελήματά μου καὶ τὰς ἀμοιβὰς παρ' ἐμοῦ ἐπέλεις
ἔχει. ὁ δὲ μελίσσωρος κὶ ὁ μαῖνης κὶ οἱ ἄλλοι δύο στρατηγοὶ ἀκέσας
τὴς ἔτους ἔκαμαν πλεονόττερα κακὰ εἰς τὴς ὁλοκληρῆς Καλο-
γῆρας περὶ ὁ πῦρ ἐκαμν ὁ λαχανοδράκοντας. ὁ δὲ μεταρραχὴς
τὰς εἰκόνας ὁ πῦρ ἦσαν εἰς τὸς κρίτον τῇ παλατίᾳ μετὰ ψηφίδας
ὅλως ταῖς ἔξειπεν ὁ μοίως καὶ τὰς ὀπιλοῖπας ὅλως ὁ πῦρ ἦσαν εἰς
τὸ Πατεριάρχιον. τὰ δὲ κή. ἔτει τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔσειπεν αὐγὴ
σαν τὴν γυνῆκα αὐτῆς ὁδοκίαν. Ἐτοὺς ἔκτος αὐτῆς Χειροφορον
καὶ νικηφόρον τὴς ἔκαμε Καίσαρας τῇ Πατεριάρχῃ ποιήσαντος ἀρ-
χὴν. τὸ δὲ κή. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἦλθεν ἡ εἰρήνη ἀπὸ τῆς
αδελφῆς. κὶ ἐσέβη εἰς γάμον Λέοντα τὸν υἱὸν τῇ βασιλείῳς εἰς τὸν
ναὸν τῇ ἁγίᾳ Στεφανίᾳ. τὰ δὲ λγ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἔ-
λαβε τὰ φεσάτα κὶ ὑπῆγα κατὰ βελγάρων. κὶ ὡς ὑπῆγε. Ἐκα-
μν εἰρηνίῳ μετ' αὐτῶν κὶ ἐγυρεύειν. οἱ δὲ βέλγαροι ἐπειψαν δώ-
δεκα χιλιάδας φεσάτων εἰς βερζηπαι. Ἐκίεσας τὴν ὁ βασιλεὺς
ὁρῆκεν εἰς τὴν λεγομένην λιθοσωραίαν κὶ ἐκτύπησεν αὐτοὺς κὶ
ὅλως τὴς ἀποκεφάλισε. Ἐἔτους ἐγυρεύετο εἰς τὴν πόλιν καὶ τὸν
τὸν πόλεμον τὸν ὀνόμασεν ὁ βασιλεὺς ὁρῆκεν. ἔσυντας ὁ πῶν δὲν
ἐσφάγη πινὰς ἀπὸ τὸ φεσάτον αὐτῶν. ὁ δὲ αὐθιγὴς τῆς βελγείας
ὁ ἐλέριχος ἐγνώρισεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου του ἔκαμαν αὐτὴν
τὴν ὀπιβελίαν εἰς τὸν βασιλεῖα ὁ πῦρ ἐκοψεν τὰς ἐβ'. χιλιάδας τὸν
λαὸν κὶ ἠθέλησε εὐαμάθη ποιοῖν εἶναι. Ἐκαμν τὴν τὴν τὴν τέχ-
νῳ. ἔγραψεν γραφὴν εἰς τὸν βασιλεῖα ἔτους. αὐθιγὴ βασιλεῖ
ἰγ'.

ἔγω ἔχω βελών να φύγω να ἔλθω εἰς τὸ σκέπασμα τῆ βασιλείας σου. καὶ ἐὰν ὀρέξης χρᾶψέμου τὰ ὀνόματα ποῖες ἀνθρώπους ἔχεις ἰδῶ φίλους ἵνα θάρσω εἰς αὐτοὺς τὸ μυσῆριον να μοῦ συμδράμην να λάβω τὸν βίον μου. καὶ να τις παρὼ να φύγω μὲν να ἔλθω μὲν ὁ μὲν. ὁ δὲ ἀνόητος βασιλεύς δὲν ἐκαταλαβε τίω ἐννοίαν τῆς γραφῆς τῆ βελγάρου ὅτι εἶναι μετὰ ὀπιβουλίας. ἀμὴ ἐν τῇ ἀμα ἔγραψε τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶ φίλων αὐτῶ. καὶ ὡς εἶδε ταῦτα ὁ αὐτὸς τῆς τῶν βελγάρων ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ ἀπεκεφάλισεν. καὶ μαθὼν τὸ τοῦ βασιλεὺς ὅτι πᾶσι τῶν γυρειάδων αὐτῶ καὶ μεγάλως τῶν ἐτεῖναξεν ἔσονται να ἔμπασχθῇ. τῶ δὲ λέ. χρὴν τῆς αὐτῶ βασιλείας ἔλαβε φεσάτα καὶ ὑπῆγε κατὰ τῶν βελγάρων. καὶ ἐκεῖ ἤλθεν εἰς αὐτὸν ὀργή θεῖκή καὶ εὐγὰλιν εἰς τὰ σκέλη νοσήματα ὡσὰν καρβὺνα ἀναμύα καὶ ἔπασέτον θέρμη φοβερὰ. καὶ ἐκαίτον ὡσὰν να ἔθελεν ἦσε μέσα εἰς μεγάλην φωτιά καὶ ἐγύρευσεν εἰς τῶν ἀρκαδύπολιν ἀδενῆς εἰς τὸ κραββάτι. καὶ ὡσὰν ἤλθεν εἰς τῶν σλυβρίαν ἔμπηκεν εἰς πέραμα καὶ ὑπῆλθεν εἰς τῶν Κωνσταντινέπολιν δὲ θάλασσης. καὶ εἰς τὸ κασέλλι τῆ σρογγύλη ἀπέθανε ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ ἐφονάζε φωνὰς μεγάλας ἀπὸ τῆ πυρετῆ ἐκαίετον καὶ ἐλεγε. ζῶντες με πυρετῆ ἀσβέσω ἵνα παραδῶ τῶν δὲ ἀγία θεοτόκου μαρίας. ἀλλ' ἀπὸ τῶν σήμερον να τιμᾶται καὶ να ὑμνεῖται ὡς θεοτόκος ἀληθὴς ἦσα. τελευτῶν δὲ καὶ διορθέμενος εἶπε τῆς λόγους τέτρως. σῶζου ὁ ναὸς ὁ μέγας ἡ ἀγία σοφία. σῶζε ὁ ναὸς τῆς θεοτόκου ἐν πῆς χαλκοπραπίαις. σῶζε ὁ ναὸς τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. σῶζε πόλις ὁ σύγκλητος. σῶζε ἡμεν βασιλεῦ. σῶζε καὶ οὐ Θεοφανὲς τὸ μέγα μου μυσῆριον. καὶ ἔτιως ἐρεξε τίω μιανὰν αὐτῶ ψυχῶν τῶν δὲ βόλων καὶ ἀπέθανε κακῶς. καὶ ἐτάφη τὸ βρωμερόν τε σῶμα ἐν τῇ νατῇ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Θάνατος Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Κοσταντύμου.

Βασιλεία Λέοντος τῆς ἡμέρας αὐτῆς.

ΜΕΤὰ τῶν βασιλέων ἐκ τῶν αὐτῶ Λέων ὁ ἐκτὸς Καζάρης χρόνους ἔ. καὶ ὡσὰν ἐβασίλευσε καὶ ἔπαυσε καὶ ὁ θρῶνος τῆ πατρὸς αὐτῆς, ἐκραξε τὸν Θεοφάνην καὶ λέγειται. πῶς εἶναι τὸ μέγα μυ-

σῆριον

σῆριον τῆ πατρὸς μου ὁ ποῦ τὸ ἡεῦρες ἐπὶ μόνος. ὁ δὲ Θεοφάνης εἶπεν. ἔσονται ὁ πῶ ἀπὲς δακνὸν ὁ πατῆρ σου μοῦ εἶπε να φανερώσω ἐκεῖνο ὅτι ἐκ ἀμα μὲν μυσῆριος. πρὶν τακῶς κεντλιμάρια χρυσάφι ἐχῶσα μὲν εἰς ἕνα τόπον τὸν λόγον τῶν ἀδελφῶν σου τῶν Καίσαρων καὶ τοβελισίων καὶ ὡς ἔμαθεν τὸ τοῦ βασιλεὺς, ἔπεμψε καὶ ἐπῆρετα ὅλα καὶ τίποτε δὲν ἄφηνεν. ἐν ταῖς ἡμέραις δὲ Μιχαὴλ ἡμε Θεοφίλου τῆ βασιλείας βουλῇ καὶ παμνήσει τῆ Καίσαρος ἡφειραν εἰς τὸν φόρον εἰς τόπον καλούμενον τῆ αἰμασερνού τὸ λείφανον τῆ ἀσεβείας τοῦ κοσταντύμου, καὶ ἐκεῖ ἔκαυσε αὐτό. καὶ ὡσὰν ἐβασίλευσε τῆτος ὁ Λέων ἔδειξεν εἰς τῶν ἀρχῶν εἰς ὀλίγον καιρὸν πᾶς ἐπαιδισθείς καὶ φίλος τῆς θεοτόκου καὶ τῶν Καλογήρων. ἀμὴ ἐν ἡμέραις οὗ ἐξέραςε τὸ φαρμάκι καὶ ἐγένετο καὶ αὐτὸς ἐκ θρόνου μέγας τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων. καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς βασιλείας αὐτῆς ἐξήτισσε τὸ φεσάτον καὶ ἐσεψὲ τὸν μὲν αὐτῶ Κωνσταντίνον Καίσαρα. τῶ δὲ βί. χρόνῳ τῆς αὐτῶ βασιλείας ἤλθε πελέριος ὁ αὐτῶ τῆς τῶν βουλγάρων εἰς τὸν βασιλεῖα καὶ ἐπερσεκωμήσεν αὐτόν. καὶ ἐδὲχθητον μετὰ χαρᾶς καὶ τιμῆς μεγάλης καὶ ἐπίμνησεν εἰς τὸ ἀξίωμα τῆ Πατριάρχου. καὶ ὑπᾶνδρῶσεν αὐτόν μετὰ τῆς ὁξασίλης τῆς γυναικὸς αὐτῆς. καὶ ἐδὲχθη αὐτόν ἀπὸ τῆς θεῖας κολυμβήθρας καὶ πολλὰ τὸν ἡγάπα. τῶ δὲ γ'. χρόνῳ αὐτῶ ἐσεψε ερατιγόν με φουσάτα εἰς γερμανίαν. καὶ πολλοὺς σύρους καὶ ἰακωβήτας ἡγαλώτωσεν. τῶ δὲ ε'. χρόνῳ τῆς αὐτῶ βασιλείας ἀπέθανεν ὁ ψάδο Πατριάρχης καὶ ἔλαβε τὸν κόλπον τῆ πατρὸς αὐτῆς τῆ δὲ βόλων. καὶ ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Παῦλος ὁ ὅμιος ἀγνώστου ὁ κύριος. τῆ γ'. δὲ ἐβδομάδι τῆς ἀγίας τριακοστῆς ἦρεν εἰς τὸ περσεκωμάλιον εἰρήνης τῆς γυναικὸς αὐτῆς εἰκόνα διό. καὶ ὡσὰν τὰς εἶδεν ἐσυλλογίσθη καὶ ἐδὲχθη εἰς τὸν αὐτόν του ὅτι ὁ παπίας τῆ παλαίου τας ἡφειρε με τοὺς περιμνηθίους. τίω δὲ γυναικῶν αὐτῆς πολλὰ ὑβρίσας καὶ ἀπμάσας ἀπέδωξε. καὶ αὐτῇ δὲ τας εἰκόνας εἶπεν ὅτι δὲν ἡξούρα εἶδῃσιν. ἐδὲ εἶδαταις ἀλλ' αὐτὸς δὲν τίω ὅτις δὲσεν μόνον εἶπε τίω, τῆτος εἶναι ὁ ὄρκος ὁ ποῦ ἡμοσες τῆ πατρὸς μου εἰς τὰ ἄχρωτα μυσῆρια τῆς πίστεως ὅτι ποτίσου να μὲν περσεκωμήσης οὐ δὲ να σέβῃσαι εἰκόνας. καὶ ὡσὰν τίω ἀπέδωξε πλέον δὲν τίω εἶδεν. οὐ δὲ μετ' αὐτῆς

Εff

ἔσμιξεν.

ἔσμιξι. Ἰδι δὲ μίαν ἡμέραν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν τὸ εἶμμα τῆς Ἡρακλείας βασιλείας τὸ ὁποῖον ἀφίερωσεν ἐκεῖ καὶ λαβὼν ἰφόρεσεν αὐτὸ καὶ ἐδοξάζετο πατριᾷ μετ' αὐτὸν καὶ ὡσαύτ' ἰγύρετο εἰς τὸ παλαιὸν εὐγαλεῖν εἰς τὴν κεφαλὴν ὡσαύτ' κάρβουνα ἀπαμύρῃα καὶ μέγας πυρετὸς καὶ φοβερὸς ἦλθεν εἰς αὐτὸν καὶ κακὴν καὶ πῶς τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἀπέειξεν καὶ εἰς ὄλατον τὰ κακὰ ἐπορεύετο καὶ τὸ ἀμαρτήματα τῆς ἱεροσυλίας.

Θάνατος Βασιλέως Λέοντος. Βασιλεία Κωνσταντίνου

καὶ εἰρήνης.

Ἦ Εἰς τὴν Κωνσταντῖνον σὺν τῇ μητρὶ αὐτῆς εἰρήνῃ ἐβασιλεύσας χρόνους ἑβ. κόσμος ἔτος 580 γ'. τῆς θείας σαρκώσεως 109'. καὶ ὡσαύτ' ἐβασιλεύσας τέτοι μετὰ ἡμέρας σαράντα πέντε τῆς παλαιῆς ἀνθρώπου ὁ ποῦ ἦσαν τῆς συγκλήτου ἠθέλησεν νὰ κάμῃ βασιλείαν νικηφόρον ἢ ἀπὸ Καيسάρων. τὸς ὁποῖους ἐπασιεν ἡ βασιλίσσα καὶ ἔδρηε πολλὰ καὶ τὸς ὅξωρετο. τοὺς δὲ ἀδραδ' ἐλφους αὐτῆς ὁ ποῦ ἦσαν Καίσαρες καὶ νοβελλίσιμοι, τὸς ἐκαμε Καλογῆρες καὶ ἱερεῖς. καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν ἢ Χριστοῦ γένωνος ἔκαμε καὶ ἐμετέδωκε τὰ λαοὶ ἢ ἀρχαίων μυσηρίων. καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὑπῆγε καὶ ἡ βασιλίσσα μετὰ τὸν υἱὸν αὐτῆς ὁ ὁποῖος ἦτον χρόνους ἑβ. εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ ἐπῆρε καὶ τὸ εἶμμα τὸ βασιλικὸν ὁ ποῦ ἐπῆρεν ὁ ἀνδρας τῆς ὁ Λέων ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκαλλώπισεν αὐτὸ παλαιότερως μετὰ λίθων καὶ μαργάρων καὶ τὸ ἐβαλε καὶ τὸ ἀφίερωσεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καθὼς ἦτον ἀφιερωμένον. τὰ δὲ αὐτὰ χρόνους αὐτῆς βασιλείας ἐπολέμησαν οἱ ἄραβες μετὰ τῆς Ῥωμαίων καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι. ὅμως οἱ δὲ λοχημένοι χεῖρας οἱ ἦσαν καμῖνοι διὰ τὸν φόβον ἢ τῶν ὀξυανόμων βασιλείων καὶ δουλωμένοι καὶ πεπατημένοι. καθὼς εἶναι τὰ χόρτα καμῖνα καὶ πλακωμένα ἀπὸ τὸν πολέμους καὶ μέγαν χειμῶνα καὶ πάγον καὶ ὅταν ἔλθῃ τὸ καλοκαίρι ἡ γοῦν ἡ ἀνοιξὶς πᾶν οἱ χειμῶν καὶ ὁ πάρος λίει καὶ τότε τὰ χόρτα βλασταίνουσιν καὶ αὐξάνουσιν καὶ χαίρονται οἱ ἀνθρώποι βλέποντες αὐτά. ἔπος ἔγινε καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τούτου τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, καὶ εἰρήνης τῆς αὐτῆς μητρὸς καὶ καθὼς ἐβασιλεύσας ἐκαρπύχθη ἡ δ' οὐβεία καὶ ὁ λογος τῆς Θεοῦ ἐπλάτυνέτο καὶ οἱ ἀρετικὰ

καὶ στρατοὶ ἐκατοσχιόμενοι καὶ ἑλικομεῖτο μεγάλας. οἱ δὲ δι-
 σθεῖς χρεῖται οὐκ ἐλάττωσαν τὸν θεὸν δι' ἡμεῖς
 καὶ τοὺς βασιλεῖς ἐδόξαζον. τότε καὶ τῆς παρθένου μαρτυρῶς
 εὐφημίας τὸ μνήμα ἔφεραν αὐτὸ καὶ μεγάλης τιμῆς. καὶ εἰς τὸν ναὸν
 τῆς ἁγίας εὐφημίας ἔβαλαν αὐτὸ. ὁ οὐρανὸς ἦτον ὅλος κοπεῖα
 γυναικός. ὁ ποῦ ὤρεται ὁ ἀσβεβέστατος πενθερὸς αὐτῆς ὁ βασιλεὺς ὁ
 χρεῖται καὶ τὸν ἐγέμισαν. ἀλλ' αὐτὴ τὸν ἐκαθάρσεν, ὥστε θεὸς
 μία γυνῆκα μετὰ τὸν παῖδα νὰ ἀπαύσηται τὴν εὐσεβείαν
 καὶ τὴν ἀσέβειαν νὰ χαλάσῃ. μεγάλης τοῦ ἡοικονομίας κύριε. τοῦ-
 τε τῷ χρόνῳ ἦν Ἰωάννης ἀνδρῶν εἰς τὰ μέρη τῆς ἀδελφαιου-
 πόλεως εἰς τὸ μέρος τῆς μακροῦ τείχους ἔσκαπτεν ἐκτὸ καὶ ἦν
 λαρίνακα, ἡ γυνὴ μνημεῖον, καὶ ἔγχετο τὸ σκέπασμα αὐτῆς καὶ ἦν
 ἀνδρῶν ὁποῦ ἀμύρον μέσα. καὶ ὡς λέγειν πνὲς ἦτον ὁ πλάτων.
 καὶ ὁ πλάτων ἀποθάνειν εἰς τὰς ἀδελφάς. καὶ ἦσαν γράμματα
 εἰς τὸ σκέπασμα τῆς λαρίνακος. ὁ Χρῆστος μέλλει νὰ γνηθῇ ἐκ
 παρθένου Μαρίας καὶ πιστῶς εἰς αὐτὸν. ὅτι δὲ τῆς βασιλείας
 Κωνσταντίνου καὶ εἰρήνης πάλιν θέλειμε ἰδεῖ ἡλῖος. ἔδειχθη ὅτι εἰς
 αὐτὴν ἡμέρας τοῦτον θέλει χαλάσῃ ἡ εἰκονομαχία. καὶ θέλει ἀνα-
 στήθῃ πάλιν ἡ εὐσεβεία. ἡ ὁρθοκινήσις τῆς ἀγίας εἰκόνας. ἔσον-
 τας ὁ ποῦ ἔκαμαν οἱ ἑβραῖοι τὴν ἀρχὴν. καὶ ἡ ζ'. σιμεὼς ἔκαμα
 τὴν κατὰ λυσιν τῆς εἰκονομαχίας. τῷ δὲ β'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βα-
 σιλείας ἀπέστειλεν εἰρήνην ἡ βασιλίσσα πρὸς κάρυλον ῥίγα φραγ-
 γίας καὶ ἔκαμαν σύμφωνα μετὰ ὁρκῶν νὰ ἐπαρῇ τὴν νύμφην εἰς
 τὸν υἱὸν αὐτῆς τὴν θυγατέρα. αὐτῆς ἱεροδωτῶ λεγομένην. ὅπως
 ἔστειλεν Ἐλισάβητ τὸν εὐνοῦχον Ἐνστάριον καὶ τὴν ἑμαῖθαν τὰ
 τῆς ῥωμαίων χρύσματα καὶ τὴν γλῶτταν νὰ ὁμιλῇ. τῷ δὲ γ'.
 χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπέστειλε σαυράκιον Πατριάρχον τὸν
 λογοθέτην κατὰ τῆς ἀλαβίναν μετὰ διωγμῶν. καὶ πολέμῳ
 σὰς ἐνίκησεν αὐτοὺς. καὶ δούλους τῆς βασιλείας τοὺς ἔκαμν. ἡλ-
 θε δὲ ὁ σαυράκιος μετὰ τῷ φουδάτου αὐτῆς. εἰς τὴν πελοπόννησον
 καὶ πολλῶν αἰχμαλωσίαν καὶ κούρη ἔλαβε. καὶ τὰ ὑπῆγε τῆς βα-
 σιλείας. τῷ δὲ δ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας. Παῦλος ὁ ὁσιος
 καὶ ἁγιώτατος Πατριάρχης ἀδέννησε καὶ ἔκαμν παρὰ τῆς τῆς
 θρόνου αὐτῆς καὶ ὑπῆλθεν ἐν τῇ μονῇ τῆς φλώρου. καὶ ὡς ἔμαθεν τὸ
 Fff 2 ἡ βα-

ἡ βασίλισσα ὑπῆρχε εἰς αὐτὸν ζητῆσα συγχώρησιν, καὶ ἔδεδετο ἵνα
 ἔλθῃ εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς. ὁ δὲ ἅγιος εἶπε πολλὰ αὐτῇ περὶ τῆς
 ὀρθοδόξου πίστεως εἰς ὧφέλειαν καὶ σπείγμον. καὶ ὅτι ἐὰν δὴν γε-
 νησιώδους οἰκουμένην νὰ ἀγάλλωμι ἀπὸ τῶν μέσων τὰ κακά
 καὶ σφάλματα τῶν χειριστομάχων. καὶ εἰκονομάχων δὲν ἔχεται
 σωτηρία. ἡ δὲ βασίλισσα ὡς ἤκουσεν οὕτως ἐκλαυσεν καὶ ἔλυπ-
 ῃ πολλὰ. καὶ ὡς ἔλαβεν ὑπόσχασιν ἡ βασίλισσα ὅτι νὰ κάμῃ σύ-
 γορον οἰκουμένην ἀπ' ἐξουσίας αὐτῆς. καὶ ἀπὸ
 τότε ἀρχισε νὰ λέγεται λόγος παρήρσις ἀφ' ὧς περὶ τῶν ἁγίων
 εἰκόνων ὑπὸ πάντων τῶν δούλων. τῶν δὲ ἐ. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βα-
 σιλείας ἐσιμύαξεν εἰρήνῃ ἡ βασίλισσα ὅλῳ τῷ συγκλητῶν καὶ
 ὅλῳ τὸν λαὸν καὶ ἐρώτησεν αὐτοὺς, ποῖος εἶναι ἄξιος καὶ ἀρμό-
 διος δὲ νὰ γένῃ Πατριάρχης. καὶ ὅλοι μιᾷ φωνῇ ὤψωνον, τα-
 ράσιον τὸν ἀσκήριον. ὁ δὲ ταράσιος οὐκ ἠθέλησε. διότι ἦτον ὁ
 λαὸς καὶ αἱ ἐκκλησίαι εἰς διχοστασίας ἀπὸ τῶν εἰκονομάχων. ἡ δὲ
 βασίλισσα καὶ ὁ λαὸς εἶπον πολλὰ πρὸς τὸν ἀγιώτατον ταράσιον.
 καὶ μόλις τὸν ἔκαμαν καὶ ἠθέλησε. καὶ τῇ κ. ε. τῆς Δεκεβρίου μη-
 νός τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ γλυνήσεως ἐχειροτονήθη Πατριάρχης. καὶ
 ὡς ἐχειροτονήθη ἀπέστειλεν εἰς τὴν ῥώμην τὰ σωματικὰ καὶ τὴν
 ὁμολογίαν τῆς πίστεως αὐτῶν. καὶ ἀπεδίδχθησαν παρὰ τῆς Πάπας
 Ἀδριανοῦ. τῶν δὲ ε'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας σιμώδου κηρυ-
 χθείσης ἐν τῇ νὰ τῶν ἁγίων ὁποσὸλων ἐσιμύαχθησαν οἱ εἰκονο-
 μάχοι καὶ ἦλθαν μετὰ ἀρμάτα νὰ πολεμήσωμι. καὶ συγχύτως γε-
 νομένης ὑπέστρεψαν. τῶν δὲ ζ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας τῇ θ'.
 τῆς Σεπτεμβρίου μηνὸς ἡμέρα παύτη ὥρα ε'. ἐγένον ἐκλειψίς με-
 γάλη τῆς ἡλίου. τῶν δὲ ἡ χρόνῳ σιμύαχθη ἡ ζ'. σιμώδους εἰς τὴν νί-
 καίαν. ἔπασαν πρὸς τ. ζ. οἱ ποιοὶ ἦλθον κατὰ τὴν εἰκονομάχων. ἔ-
 ἀνθιμάσαν τὰς εἰκονομάχους. καὶ κατόνας κ. β'. ἔκαμαν ἀπ' ἐρα-
 σαν ἀπὸ τῆς σιμώδους ἔως τ. ζ'. χρόνοι ἐκατὸν ἑκοσι. ὅμως ὥρσεν
 ἡ ἁγία σιμώδους αὐτῇ, ἐπὶ αἱ ἁγία εἰκόνες σιμύαχθησαν ὡς αὐτὴν
 προσκυνοῦνται καὶ νὰ σέβοντι. ἔσοντας ὁ πού ἡ τιμὴ τῆς εἰκόνος
 δὲ θάινῃ εἰς τὸ παλαιότυπον. καὶ ὅλαι αἱ ἐκκλησίαι ἀπ' ἐλαβον τὴν
 λισμὸν αὐτῶν καὶ τὴν δὲ πρὸς πᾶσι καὶ δόξαν, τὰς ἁγίας εἰκόνες.
 καὶ τὰ μοναστήρια τὰς Καλογέρους. καὶ ἐγένετο μεγάλη χαρὰ εἰς
 ὅλῳ

ὅλον τὸ γένος τῶν ὀρθοδόξων χειριστῶν. καὶ νόμον τότε ἐγράψαν καὶ
 ὑπέγραψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ μητέρα αὐτῆς. καὶ ταράσιος ὁ Πατρι-
 ἀρχης. καὶ οἱ τοποτηρηταὶ τῆς Πάπας ἀδριανοῦ. καὶ τῶν ἐκκλησιῶν Πα-
 τριάρχων. καὶ ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς ὅσοι ἐσιμύαχθησαν εἰς τὴν σιμώ-
 δον. καὶ εἰρήνυσεν ἡ ἐκκλησία τῆς Θεοῦ. καλὰ καὶ ἐὰν ὁ ἐχθρὸς τῆς
 ἀληθείας δὲ βολος παύσεται δὲν παύει παρὰ νὰ σπέρνῃ ζιζάνια
 εἰς τὰς ἐργάτας αὐτῆς, ἡ γὰρ εἰς ἐκείνους ὁ πού κάμνουν τὰ θε-
 λήματα του. ἀλλ' ἡ τῆς Θεοῦ ἐκκλησία τῇ αὐτῇ χάριτι πολεμοῦσα
 καὶ πολεμουμένη αἰνικᾷ. τῶν δὲ θ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας.
 ἔλυσεν ἡ βασίλισσα τὴν συμφωνίαν ὁποῦ εἶχεν τὴν κακροῦ λου.
 τῆς ῥηγὸς τῆς φραγγίας τὴν θυγατέρα δὲ νὰ τὴν παρηγυμᾷ-
 κοὸ ἡὸς αὐτῆς Κωνσταντῖνος. καὶ ἐπῆρεν ἄλλῳ ἐκ τῶν ἀριστερῶν
 μαρίαν ὀνόματι. καὶ ἐσφάνωσεν αὐτὸν μετ' αὐτῆς ἀλλ' ὁ Κωνσταν-
 τῖνος αὐτῇ δὲν ἠθέλη. τῶν αὐτῶν δὲ χρόνῳ ἐγένετο σεισμὸς φοβε-
 ρώτατος. τότε πῆς ἀπὸ τοῦ θρόνου καὶ κακίαν ὁ πού εἶχαν εἰς τὸν βα-
 σιλεῖα καὶ εἰς τὴν βασίλισσαν ἀγάπῃ καὶ ἐβέλοντο ὅτι αὐτὴ νὰ
 εἶναι κυρία καὶ βασίλισσα δὲ νὰ διοικου αὐτοὶ τὰ πράγματα
 τῆς βασιλείας. ἐσυνέβαλαν τὸν βασιλεῖα εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς.
 λέγοντες, ὅτι δὲν εἶναι ὀρεσιμὸν παρὰ Θεοῦ εἶναι ὁ ἡὸς σου βα-
 σιλεὺς. διότι ἐδικήσου εἶναι ἡ βασιλεία, αὐτὴν καὶ τὴν ἡὸς σου. καὶ
 αὐτὴν ἐξαπατηθεῖσα ὡς ἡ νῦν. καὶ ἀγάπα καὶ τὴν δόξαν ὅτι νὰ ἀρ-
 χιδέι μόνιμης. ἐβέβησεν εἰς τὴν νῦν ὅτι νὰ τὸ κάμῃ. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς ἦτον χρόνων κ'. καὶ ἄξιος καὶ ἀνδρειωμένος εἰς τὰς πολέμους. καὶ
 ἔλυπε πολλὰ πρὸς δὲν ἐξουσιάζει κανένα πρᾶγμα τῆς βασι-
 λείας. καὶ ἐκέλευσε κακὰ κατὰ τῆς μητέρας αὐτῆς, ὅπως νὰ τὴν
 ἀποδιώξῃ. ὁ δὲ σαρράκιος ὁ Πατριάρχης ἔμαθε τὸ καὶ εἶπετο τὴν
 βασίλισσαν. καὶ ὡς τὸ ἤκουσεν ἀργίθη καὶ ἐθυμώθη. καὶ ὅλους
 τὰς ἀνθρώπους τῶν ἡμερῶν καὶ ἐξώρσετους. τὸν δὲ μάγιστρον
 ὁ Θεόδωρον Πατριάρχον τὸν καμελιαρὸν. ὁ ἄλλος ὁ πᾶς ἦσαν εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν τὰς ἐξώρσεν ἐν κασορία. τὸν δὲ ἡὸς αὐτῆς ὑβρίσε πολλὰ.
 καὶ ἀπάσας καὶ τὸν ἀπέδιωξεν ἀπὸ τῶν βασιλείων ἡμερῶν ἱκανῶς.
 ὁ ἔβαλεν ὅλον τὸ φησάτον καὶ ἔκαμαν ὅρκοι ὅτι ὡς τὴν ζῆ ἐπέστη νὰ
 μὴν ἐρέξωμι τὸν ἡὸς αὐτῆς βασιλεῖα. μόνον οἱ ἀριστεροὶ δὲν ἐ-
 στρέξαν αὐτό. ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Κωνσταντῖνον καὶ εἰρήνῃ δὲ φη-
 μισαν.

μνησαν. σιωπαχθόντες δὲ οἱ θεματικοὶ ὅλοι ὡς ἤκουσαν τὰ κατορ-
θώματα τῆς βασιλείας καὶ μιᾷ γνώμῃ ἐζήτησαν βασιλεῖα τὸν
Κωνσταντῖνον. καὶ ἡ μητέρα αὐτῆς ὡς ἶδεν τὸ ὀρμητικὸν τῆς λαῆς. ἀφῆ-
κεν αὐτὸν ὅτι τὸν εἶχε περιουσιμὸν. τότε μεγάλη τῇ φωνῇ Κων-
σταντῖνον αὐτοκράτορα ἀφῆμυσαν. εἰσῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν
πόλιν μετὰ πάντων τῶν οἰκειομένων τῷ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτῆς εὐγαλιν ἀπὸ τοῦ παλάτι καὶ ὄρισεν ὅτι νὰ καθίσταται εἰς
τὸ παλάτι τῶν ἐλευθερίων. τὸ ὅποιον ἔκτισεν αὐτὴ καὶ ἔκρυψε χρυ-
σίον πολλὸν εἰς αὐτὸ περιουσιμὴν καὶ κλεισιμὴν. ἐγένετο δὲ ἐμ-
πορησιμὸς ἡ γυνὴ ἔπασσε φωνὰς. ἔκαψε τὸν θρόνον τῆς Πατριαρ-
χείου τὸν λεγόμενον θωμαιτικόν. ὁ ὁποῖος εἶχε καμάρους ὑποκάτω.
καὶ ἦσαν ἐκεῖ ὅλα τὰ σχέδια τῆς γραφῆς ὁ ποῦ ἡμελῶδυσεν ὁ ἄγιος
Γεωργίου ὁ χρυσόσομος. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπῆγε κατα τῶν βουλγάρων,
καὶ πολεμίσας ἐνίκησεν αὐτοὺς. ἐπαρκαλίσει δὲ πολλὰ τὸν
βασιλεῖα ἡ μητέρα αὐτῆς νὰ τὴν συμπαθήσῃ. καὶ νὰ τὴν ἔχει εἰς
τὸ παλάτιον. ὁ δὲ βασιλεὺς λυπηθεὶς καὶ ἀσπαραγμοῦ καὶ
ἀλγῶν καὶ τῆς μητέρας αὐτοῦ. ἐπέειπε οἱ γονεῖς ἔχουσι τὸ πονε-
ριότητι θεῖς εἰς τὴν γλῶσσάν. ἐπῆρε μετὰ πάσης τιμῆς ὡς μητέρα
αὐτῆς εἰς τὸ παλάτι. καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὡς βασιλίαν. καὶ ὤρισεν
ὅτι νὰ τιμῶται καθὼς καὶ τὸ πατρίον. καὶ ὅλον τὸ φεσάτον καὶ ὁ λαὸς
τῆς ἐσπερίας. μόνον οἱ ἀρμυρικοὶ ἀντίστησαν. ὅτι οὐκ ἐσπερίας ἀ-
μὴ ἐζητήσαν νὰ γένῃ βασιλεὺς ἀλέξιος ὁμοσπῆς. καὶ ὅλα τὰ ἐ-
πίσταν αὐτοὺς καὶ τὰς ἐδίηκε. καὶ τὰς ἐκέρσασεν καὶ τὰς ἐφυλάκωσεν. ὁ
δὲ βασιλεὺς ἀνῆκεν εἰς τὸν ἅγιον μάμαρτα. καὶ ἔσονται νὰ δὲξαι
λαὸν πολλὸν εἰς αὐτὸν καὶ νὰ τὰς συκοφαντήσωμεν ὡς ἐπιβούλους τῆς
βασιλείας. ὅπως παρῶν τούτων καὶ τῶν θείων αὐτῆς Κωνσταν-
τῖνου τοῦ πάππου αὐτῆς. νικηφόρον καὶ χριστοφόρον. καὶ νικῆταν. ἀν-
θιμον. καὶ ἀνδοκίμον καὶ ἐκοσμεῖται γλαύσας αὐτῶν. καὶ Ἀλέξιον
τὸν μοσσηλὲν ἐτύφλωσεν. ἀλλὰ εἰς μικρὸν δὲν ἐπέρασεν νὰ ἀ-
φῇσι ὁ θεὸς νὰ μὴδὲν κάμῃ τὴν ἐκδικήσιν. ἐμίσθησε δὲ ὁ βασι-
λεὺς τὴν γυναικα αὐτῆς μαρίναν. ὑπὸ ἀναγκασίας τῆς μητέ-
ρας αὐτῆς. ἔσονται ὁ ποῦ ἡξοῦρεν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν ὅτι δὲν τὴν
ἀγαπᾷ καὶ ἐβιάζειν αὐτὴν μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς δὲ νὰ γένῃ κα-
λοχραία, νὰ παρῇ ἄλλην. καὶ αὐτὴ δὲν ἤθελε. καὶ ὡς εἶδεν οὐ-

καὶ. ἔλαβε θεοδότην τὴν κουβικουλίαν τῆς μητέρας αὐτῆς. ὁ
δὲ Πατριάρχης δὲν ἐσπερίας τὸ νὰ γένῃ. οὐδὲ τελείως ἠθέλησε
τὸ ἀκούει. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ ἐπὶ τὸ καλίσαι τὸν Πατριάρχην
καὶ ἐδήθηται αὐτῇ δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀκούσῃ. ἀλλ' ἔσκε σπέρους
διφροσύνης τοὺς νόμους. καὶ δὲν ἐφοβήτο τὸν βασιλεῖα. ὁ δὲ βασι-
λεὺς ἐμίσθησε τῷ Πατριάρχῃ, ἡ νὰ ἐσπερίας τὸ. ἡ νὰ ἀνείκη τὸν
καὶ τῶν εἰδώλων ὡς καὶ τὸ πατρίον, καὶ τοὺς ναοὺς τῶν χριστιανῶν
νὰ σφαιρίσει. ὁ δὲ Πατριάρχης ὡς τὸ ἤκουσεν ἐφοβήθη. καὶ ἀφῆ-
σέντον. ὅτι ἐπῆρε τὴν μοιχαλίδαν ἀδελφὴν γυναικα τῷ πατρίῳ.
καὶ ἐλυπήθη πολλὰ περὶ τούτου. καὶ ἐδήθη μετὰ διακρίων τῇ θεῷ
κατ' αὐτῆς ὅπως νὰ τὸν δώσει τὰς ἀμοιβὰς δὲ τὴν αὐθάδεια αὐ-
τῆς καὶ τὴν τῷ πατρίῳ τῆς μοιχείας. καὶ ἔκαμε τὸν γάμον ὁ βα-
σιλεὺς εἰς τὸ παλάτι τῆς ἀγίας μάμαρτος ἡμέρας δ'. καὶ ὁ ἀγνῶτος
ἡ γούμμος τῶν σουδίων καὶ οἱ λοιποὶ ἀπέφυγον καὶ ἀπέχρησταν
ἀπὸ τὸν Πατριάρχην δὲ τὸν παρὰ τὸν γάμον τῆς βασιλείας ὁ
ποῦ ἔκαμε καὶ πλέον δὲ τὸν ἐμνημόνευσεν. καὶ τῆς μαθῶν ὁ βα-
σιλεὺς ἐργάζετο κατ' αὐτῶν κακὰ νὰ τοὺς ἀδελφίσῃ. ἡ δὲ μητέρα
αὐτῆς ἡγάπα αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπῆμα. τῇ δὲ ἰ. χροῖω τῆς αὐτῶν βα-
σιλείας ὑπῆρχε ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς μητέρας αὐτῆς εἰς τὰ θερια
τῆς παρῶν. καὶ ἔκαμε ἐπεὶ ἡμέρας ἑκατὶς. καὶ ἡ γυνὴ τῆς βα-
σιλείας ἐγέννησεν υἱόν. καὶ ὡς ἤκουσε τῆς βασιλείας. ἀφῆκε τὴν
μητέρα αὐτοῦ ἐκεῖ εἰς τὴν παρῶν. καὶ αὐτὸς ἦλθε δρομικὸς εἰς τὴν
πόλιν καὶ ἦρε χυνημόνον υἱόν καὶ ἔλαβεν καὶ βασιλικὰς χαρὰς ἔ-
καμε καὶ ἐπαινόμασεν αὐτὸν λέγοντα εἰς τὸ ὄνομα τῆς πατρὸς αὐ-
τῆς. τότε ἡ μητέρα αὐτῆς ἔμεινε μόνη, καὶ ἦρεν ἀδελφὰ καὶ ἐκράζειν
ὅλους τὰς παρῶν τῆς φουσατοῦ. καὶ ἐτάζειν αὐτοὺς δῶρα καὶ τι-
μὰς μεγάλαις δὲ νὰ ἀνέλθῃ τὸν υἱόν τῆς πατρὸς τῆς βασιλείας νὰ
μείνῃ μόνη. καὶ οὕτως τὸ ἐσπερίας ὅλοι οἱ παρῶν καὶ ἔκαμεν συμ-
βουλίαν νὰ τυφλώσωμεν αὐτὸν δὲ νὰ ἀποθάνῃ νὰ ἔχει αὐτὴ ἡ
μητέρα αὐτῆς τὴν βασιλείαν. καὶ ἐπῆρε ἅμα ἦλθον ἀπὸ τῆς παρῶν
εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν εἰς τὸ παλάτι τῆς βασιλείας. καὶ
ἀπεκλείσαν αὐτὸν μέσα ἐκεῖ ἀφ' οὗ ἐμνήσθη καὶ εἰς τὴν παρῶν
ραὶ ὁ ποῦ ἐζητήθη ἐκεῖ ἐτύφλωσαν κακῶς καὶ ἀνέλθῃ. καὶ ὡς
ἀκούει ἀμοιβὰς ἔκαμεν εἰς αὐτὸν δὲ νὰ τὸν ἀναπαύσωμεν μετὰ

γνώμης τῆς μητέρας αὐτῆς. ἐσκοπίσθη δὲ τότε ὁ ἥλιος ὅτι ἡμέρας
 εἰς'. καὶ τὰς ἀκτῖνας αὐτῆς δὲν ἔδωκεν ἦγεν τὸ φῶς. ὡς πάντες ἔλαγον
 ὅτι δὲ τὴν τῆ βασιλείας τύφλωσιν ἐγένετο τῷτο. τοῦτο γὰρ σκοπι-
 δι ἐγένετο, ὥστε καὶ τὰ καράβια ὁ πῶς ἀρμόμιζαν δὲν ἤξευραν πῶς ὑ-
 ποκινήεν ἀπὸ ἐκείνου τοῦ μέγα σκοτός. ἀλλὰ εἰδέτε καὶ τὴν θεὸν τὰ ἀν-
 ξερῶν ὄντα κείμενα ἦγεν ταῖς κρείσασιν ὁ πῶς δὲν ἡμπορῇ ἀνθρώ-
 πος νὰ ταῖς λογιᾶσθαι. ἔδεν νὰ ταῖς μετρήσῃ. ἀφ' οὗ γὰρ ἐπέρασας
 χρόνους. τὸν αὐτὸν μῶνα. τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ πῶς ἐτύφλωσε τοὺς
 θεοὺς αὐτῶν. καὶ Ἀλέξιον τὸν μοσιλὲ. ἐτυφλώθη καὶ αὐτός.

Τύφλωσις Κωνσταντίνου Βασιλέως. Μοναρχία ἢ αὐταρχία
 εἰρῆνης τῆς παιδοκτότου.

Ἐκράτισε δὲ ἡ μητέρα αὐτῆς μόνη τῇ βασιλείᾳ χρόνους εἰς καὶ ἐχά-
 ρισε δωρεαῖς μεγάλας ἐκείνων ὁ πῶς ἐτύφλωσαν τὸν μόντης. ἦ-
 ταν δὲ τότε Πάππας τῆς ὑπερβυτερᾶς ῥώμης Λέων. ὁ ἀγιώτατος καὶ
 ὡς ἔμαθε τῷτο ἐξεῖλεν ὀργαῖς Ἐκατάραις πολλαῖς τῆς βασιλεί-
 ας δὲ τῇ ἀσπληγίαν καὶ ἀδικίαν ὁ πῶς ἔκαμε καὶ ἐτύφλωσε τὸν
 μονοφυῆ. ἦν αὐτῆς. οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτῆς αἰψάθησαν εἰς τῷ-
 το ὅτι νὰ εἶναι βασιλεῖς, Ἐξώρισεν αὐτὴς εἰς τὰς ἀθλίους. καὶ
 πάλιν ἀπ' ἐκεῖ ἐκατασκεύαζαν ὅτι βελαῖς, καὶ ἔμαθον ἡ βασιλεί-
 ας, Ἐξεῖλεν εἰς τὰς ἀθλίους καὶ ἀπεκεφάλισαν αὐτὴς. Ἐξο-
 λοβρευθῇ παντελῶς καὶ ἠφανίσθη τῇ μιᾷ κοφρονύμῃ τὸ γένος ὁ-
 λον. τὴν δὲ κατυδίκην ὁ πῶς ἔκαμε ἡ βασιλεῖς εἰς τὸν ἦν αὐ-
 τῆς μεγάλως ἐμετενόησε καὶ δὲ ταύτην τὴν ἀμαρτίαν. αἰοῖξε τὴν
 θησαυρὸς τῆς βασιλείας, καὶ ἔδωσε χρυσίον πολὺ καὶ ἀργύριον παν-
 ταχῶς, τῶν πτωχῶν. τῶν μοναστηρίων. τῶν ὑποκλινομένων. Ἐτὰ κεμέρ-
 κια τῆς πόλεως ἐχάρισε. καὶ ὅσοι ἐχρεώσεν χρεὶ ὅλης τῆς ἐλευθε-
 ρωσε. καὶ τὰ χρῆματα χρεὶς ὅλα τὰ ἔκαψεν ὥσάν τὰ ἐπλήρω-
 σεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς ῥώμης ὁ καρῆλος ἐξεῖλεν εἰς τὴν βασιλεί-
 ας εἰρῆμην δὲ νὰ τὴν παρῇ γυναικα νὰ σμίξεν τῇ βασιλείᾳ
 καὶ Κωνσταντίνου πόλεως Ἐτῆς ῥώμης. καὶ ἐσερξεν ἡ βασιλεῖς μόν-
 τον ἀέτιος ὁ στρατηγὸς ἐμπόδισεν αὐτὴν. αὐτὴ ἡ βασιλεῖς ἐκτισε
 τὴν ἀγχάλον. ἦγεν τὴν ἀχελὼν καὶ τὴν βέρροιας ὁ πῶς εἶναι πλη-

εἶον τῆς θρασυλογίας. τὴν δὲ ποίαν ἐμπαύνομεν εἰρηνούπολιν
εἰς τὸ ὄνομα αὐτῆς. τὴν θεοῦ δὲ ἡ δικαία κρίσις καὶ ἐκδικησις δὲν
ἄφασεν εἰς τέλος τὴν βασιλείαν, νὰ μηδὲν λάβῃ τὸ ἀνταποδομα
δὲ τὴν ἐμαρπῆαν ὅτι ἐκαμῶν εἰς τὸν ἕόν της. καὶ ἐτρώθη ἡ καρδία
τῆς Νικηφόρου τῆ ἀπὸ γρυκῶν τῆς Πατρικίης δὲ νὰ λάβῃ τὴν βα-
σιλείαν. καὶ συνεβουλεύσατο λείοντα τὸν κλόκα. καὶ νικήταν τὸν
πριφύλιον. καὶ νικήταν Πατρίκιον. καὶ σισίνιον, τοὺς αὐτοδελφούς.
καὶ λείοντα Πατρίκιον τὸν μουσηλάκην. καὶ ἄλλους τινάς. οἱ οὗτοι
ἦλθον μετ' αὐτῆς εἰς τὸ παλάτι εἰς τὴν χαλκίαν πόρταν. ὡρα δ'
τῆς νυκτός. καὶ τὸς φύλακας ὁ ποῦ ἐφύλαγαν τὸ παλάτι καὶ τὴν
βασιλείαν ἐγέλασαν. ἔσονται ὁ ποῦ τοὺς ἔπειαν ὅτι ἡ βασιλεία
μας ἔσειε νὰ κάμωμεν βασιλείαν τὸν Νικηφόρον. οἱ δὲ φύλακες
ιδόντες τέτους τοὺς θραυστοὺς ἀνδρας ὅπισθυσαν, καὶ ἐκαμῶν
βασιλείαν τὸν Νικηφόρον. καὶ τὸ πουργὸν ἐσφάλισεν τὴν βασιλείαν
εἰς τὸ παλάτι τῆς ἐλευθερίας. καὶ ἔβαλε φύλακας καὶ τὴν ἐφύλα-
γαν ὅπως ἐλέστα.

Τέλος τῆς Βασιλείας εἰρῆνης τῆς Βασιλείας. Βασιλεία Νικη-
φόρου τῆ ἀπὸ γρυκῶν.

Ο Δὲ Νικηφόρος ὑπῆρχε εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐσέφθη βασι-
λεὺς παρὰ τῆς Πατριαρχίας. ὁ λαὸς ἔβρον καὶ ἔλεγον ὅτι τὸν βα-
σιλείαν καὶ τὸν Πατριαρχὸν ὁ ποῦ τὸν ἐσφαίωσε. Τύραννον καὶ Ἀλι-
πύριον. ἐβασιλεύοντες δὲ τέτοις χρόνους καὶ ἡμέρας θ'. καὶ τῇ ἐπαύριον
ἔπαυρε τινὰς ἀπὸ τῆς Πατρικίης καὶ ὑπῆρχε εἰς τὴν βασιλείαν
ἐκεῖ ὅτι τὴν εἶχε ὀδονοεισμήδην. καὶ εἰδείξεν ἀγάπην εἰς αὐτὴν
καὶ τὴν ἐπαρηγόρει, ὅτι πᾶσαι ἀνάπαισιν νὰ σὲ κάμω. καὶ νὰ
ἔχῃς τὸ δέλημά σου. πλὴν τέποτε ὡρα καλῶ, ὅτι νὰ μὴ δειξῇς
τῆς θησαυρῆς τῆς βασιλείας. ἡ δὲ μετὰ δακρύων καὶ ταπεινῶ
τῆς σχήματι ἀπεκρίθη ὅτι ἦσαν δέλος μου. καὶ εἶχες με ὄρκον νὰ
μὴ ὀβηθεύῃς ποτὲ τὴν βασιλείαν μου. καὶ σήμερον ἔγιγες
ἐπιόρκος ὅτι Τύραννος. καὶ αὐτὴν τὴν ὀβηθεύῃς εἰς τὴν δικαίαν
κρίσιν τῆς θεῆς τὴν ἀφύων νάσου τὴν ἀνταποδώσῃ ὅτι δι' αὐτῆς
βασιλεὺς βασιλεύουσιν. ὅμως τὴν σήμερον ὡρα σκυμνωσὶ ὡς βα-
σιλέα καὶ ὡρα καλῶς νὰ μὴ ἀφήσῃς νὰ καθίζωμαι εἰς τὸ ὁσπῆ-
τιον ὁ ποῦ ἐκτίσας τέτοιο τῆς ἐλευθερίας δὲ νὰ ἔχω ὡρα μικρὰ

παρηγορέει· εἰς τὴν ἀμειβόμενον συμφορὰν καὶ θλίψιν καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη· ἔὰν θύλῃς νὰ σοὺ κάμω τὸ θέλημα νὰ μὲ καί-
 μης ὅρκον νὰ δώξῃς τὸν θησαυρὸν τῆς βασιλείας· καὶ οὕτως ἔσε-
 ξε καὶ ἔκαμψεν ὅρκον καὶ ἔδειξε τὸν ὅλον τοῦ θησαυροῦ τῆς βα-
 σιλείας· καὶ ὥσαυτὸς τοὺς ἔλαβεν· ἔδωκέν τινες τὰς ἀνταμοιβὰς, καὶ
 τὴν ὀξώρισεν εἰς τὴν πειγχιπον νῆσον, εἰς τὸ μονασῆριον τοῦ ἑ-
 κπτεν ἡ βασιλίσσα. καὶ ὥσαυτὴν ὀξώρισεν, ἔλυτ' ἡ θίσσαν ὁ λόγος
 ὁ λαὸς τῆς πόλεως δὲ τὰς πολλὰς δουργεσίας καὶ δωρεὰς ὁ πρὸς
 ἑκαμψὺν εἰς αὐτοὺς· καὶ ὡς ἶδεν ὁ βασιλεὺς ὅτι λυποῦνται ἐφοβήθη
 νὰ μὴ ἐπιβάλοιεν πάλιν βασιλίσσαν· καὶ τὴν ὀξώρισεν εἰς τὴν
 μιτυλῶνιν· καὶ ἔβαλε καὶ τὴν ἐφύλαγαν ἀπὲρ δακρυῶν εἰς τὴν ὀξώ-
 ρειαν εἰς τὰς θ'. τῶν Αὐγούστου μὲνός· καὶ τὸσον ἦλθεν εἰς πωχείαν
 ἔπ' ἔγνεθε καὶ ἔκαμνε νῆμα καὶ μετ' αὐτὸ ἔζη· αὐτὰ δίδει ὁ Θεὸς τῶν
 ἀδίκων· καὶ ὥσαυτ' ἀπόθανεν ἔσειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἤφεραν τὸ λεί-
 ψανόν τινες εἰς τὸ μονασῆριον ὁ ποῦ ἔκπτεν αὐτὴν εἰς τὴν πειγχιπον
 νῆσον· νικήταν δὲ τὸν τριφύλλιον ὁ ποῦ τῶν ἐσιμύδραμε καὶ ἔγινε βα-
 σιλεὺς τὸν ἔδωκε τὰς ἀμοιβὰς, ἐφαρμάκασε αὐτὸν· ἦτον δὲ τῆτος ὁ
 βασιλεὺς φρονιμώτατος, καὶ πολλὰ φιλαργυρος· καὶ πάντοτε ἐσεκα-
 κατηφὴς μὲ ἥθος κακόν· βαρδανίος δὲ τῆς ἀνατολῆς ὁ στρατηγός,
 ἐλόγιαζε καὶ ἐμέτρα εἰς τὸν ἑαυτόν του ὅτι νὰ γένει βασιλεὺς· καὶ
 μετὰ τρόπον νὰ παρὲι τὴν βασιλείαν· καὶ ἐκεῖ εἰς τὰ μέρη τῆς ἀνα-
 τολῆς ἐνεῖσκειτον ἕνας ἀγιώτατος ἑγκλείσιος, θεοροαπκοῖ καὶ εἰς
 ἕλιν τὴν οἴκου μύθιν· ἐκούθη ἡ ἀρετὴ του· καὶ ἀκούοντας περὶ τῶν
 ἀγίων ὁ βαρδανίος ἐπῆρε μετ' αὐτῶν τρεῖς ἀπὸ τῶν φουσαύτου, λέοντα
 τὸν ἀρμόχιον· Μιχαὴλ τὸν ὀξάμμορσιον· καὶ Ὡμαν ἀρμόχιον· καὶ
 ἐπῆγε καὶ ἐθεοσκυώσε τὸν ἅγιον μόνος καὶ αὐτοὶ ἔσεκαν ἔξω· ὁ
 δὲ βαρδανίος εἶπε τὸ μυστήριον τὸν ἅγιον τὸν γέροντα, ὅτι βάλεται
 νὰ ἐπ' ἡγεμονίῃ καὶ διέτροπον δὲ νὰ λαβὴ τὴν βασιλείαν· ὁ δὲ
 ἀγιώτατος γέροντας ἀπεκρίθη ὅτι νὰ παύσῃ ἀπὸ τῆς τοιαύτης
 βουλήν· καὶ ἔασις πᾶσα καὶ τινὰς, νὰ μὴ τὸν ἀκέσῃς· εἰ δὲ
 καὶ ἐπ' ἡγεμονίῃς θέλεις χάσει τὸν βίον σου· καὶ τὰ ἄλλα φράγ-
 ματα· καὶ τέλει θελοῦν εὐγαλῆ καὶ τὰ ὀμματιά σου νὰ μείνῃς
 τυφλός· ἀκέσας δὲ οὕτως ἐλυπήθη μέγας· εἶπετον δὲ καὶ τῶτο·
 βλέπεις αὐτοὺς ὁ ποῦ εἶναι ἔξω μετὰ σὺ· τὸν λέοντα καὶ τὸν Μι-

χαλᾷ αὐτοὶ θέλουσι γένει βασιλεῖς. ὁ δὲ τρίτος ὁ Θωμαῆς θέλει
 ἐπιχειρεῖσθαι νὰ λάβῃ τὴν βασιλείαν, καὶ δὲν θέλει κάμει τίπο-
 τε, μόνον νὰ χάσῃ καὶ τὴν ζωὴν του. καὶ ὡς αὐτὸς ἐξέβη ἔξω εἰς τὴν
 λέοντος καὶ τὴν Μιχαὴλ τὴν ἀγίου τὴν ποροφητείαν πῶς θέλων βα-
 σιλεύσει. ὁ Θωμαῆς θέλει ἐπιχειρεῖσθαι αὐτὴν δὲν πιτυχεῖ. τὰ
 δὲ φουσαῖται ἡται βεβαρυμένη ἀπὸ τὴν πολλὴν φιλαργυρίαν τὴν
 βασιλείας. ἔσονται ὁ πῦρ τοὺς ἑταῖς μεγάλας δωρεάς καὶ τοὺς ἐ-
 γέλασε, καὶ ἐνέφισαν βασιλεῖα τὸν βαρδάνιον τὸν ἐπὶ κλέω τῆς
 τῆτος δὲ ὁ βαρδάνιος ἔξεδρε τὰς ὑποφάσεις τὴν ἀγίου, καὶ δὲν ἤθε-
 λε πρὸς αὐτὸς νὰ τὸς ἐρέξῃ, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τῆτος,
 διότι ὁ λαὸς ἐναντικῶς τὸν ἐκράπεν, καὶ ἤλθαν ἕως εἰς τὴν χρυσού-
 πολιν εὐφημοῦντες βασιλεῖα τὸν βαρδάνιον. ὁ δὲ βαρδάνιος ἔχων
 τὸν τῆς Θεοῦ φόβον εἰς τὴν καρδίαν του. καὶ δὲ νὰ μὴ γένει πολί-
 μος ἀναμέσοντους, καὶ ἡ ἀμαρτία θέλει ἤσῃ εἰς αὐτὸν. καὶ ἐς εἰλε
 κρυφίως ἀνθρώπους εἰς τὸν βασιλεῖα καὶ ἐζήτει νὰ τὴν συμπαθήσῃ,
 ὅτι ἐναντικῶς ἐγίνε τὸ καὶ ὑπὲρ χυ ἐν τῇ καταβόλῃ εἰς τὴν τῆ
 Ἡρακλείου μόνῳ καὶ ἐγίνε Καλὸς γνηρός. ὁ δὲ λαὸς ὁ πῦρ ἦτον με-
 τ' αὐτῆς ἔφυγαν δὲ τὸν φόβον τῆ βασιλείας. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκέ-
 σας ἀπὲς εἰλεν ἀνθρώπων δρομεῖον νὰ φέρει τὸν βαρδάνιον εἰς τὴν
 πόλιν ὁ δὲ ταχυδρόμος ἐπῆγε ὁ ἦρε τὸν βαρδάνιον τυφλὸν ὁ πῦρ
 τὸν ἐτύφλωσαν πνὶς γνῶμη τῆ βασιλείας. καὶ ἀκῆσαι ὁ βασιλεὺς
 τάχα ἐλυπῆθη καὶ εἰδεξε περὶ τῆτος πῶς δὲν ἤξεδρε τίποτε. τῆ
 δὲ β. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ὑπῆγε νὰ πολέμῃ τὰς ἀράβας.
 καὶ πολέμῃσας ἐνίκησαν αὐτὸν καὶ ἐγύρεσε μετὰ μεγάλης ἐντρο-
 πῆς. τῆ δὲ γ. χρόνῳ ἔετισε τὴν ἀγκυραν τῆς γαλατίας καὶ τὴν
 θέβαν. καὶ τὴν ἀνδραγαθὸν. καὶ τὴν αἰδραστὴν. τῆ δὲ δ. χρόνῳ
 τῆς αὐτῆς βασιλείας ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης Ταρασιος ἀπὲς ἔθα-
 νεν ἐν δόξῳ, τῆ δ. τῆς α. ἐβδομάδος. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ, εἰς τὸ γε-
 νὸν μοναστήριον, τὸ ὁ ποῖον, τὸ ἐκτισεν αὐτὸς. τῆ δὲ μεγάλη κυριακῇ
 τῆ Πάσχα ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Νικηφόρος ὁ ἀγιώτατος. ἦν
 φω παντὸς τῆ λαοῦ καὶ τῆ βασιλείας. καὶ τῆς ἱερείας. ὁ ὁ ποῖος ἦτον
 κοσμικὸς εἰς τὸ ὄφικκον τῆ ἀσκήτου. Πλάτων δὲ καὶ Θεόδωρος
 ἡγούμενος τῆς σουδίων δὲν ἔσεξαν τὴν χειροτονίαν τῆ Νικηφό-
 ρου, δὲ τοιαύτῳ αἰτίᾳ, ἔσονται ὁ ποῦ ἦτον λαϊκὸς καὶ ἐν τῇ αἵμα

τὸν ἑκαμὴν Πατριάρχην. καὶ δὲ τὸ οὐχὶ μόνον δὲν τὸν ἔσεραν· ἀλλ' καὶ χρίσμα ἑκαμὴν εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὁ ποιῆς ὁ βασιλεὺς ἡβη-
λήθηνα τοὺς παιδοῦσεν· ἀλλ' ἐμπόδισαν αὐτὸν πινὲς ἀπὸ τοὺς ἀρ-
χοντας. τῆτος ὁ βασιλεὺς ἔρρηξεν εἰς τὸν λαὸν πολλὰ βαρὴ καὶ ἀδι-
κίας· καὶ ἐλάμβανε τὸν βίον αὐτοῦ· καὶ ἐβόουσαν κατ' αὐτὴν· καὶ ἀρ-
χοντες καὶ πῶχοι· καὶ χήρες· καὶ ὄρφανοί· τῆτος ἔδειξε καὶ τὸ κε-
φαλιάπκον νὰ πληρῶνται· ὁ πᾶς τὸ ἔχουσαν τὴν σήμερον οἱ τέρκοι
καὶ τὸ πᾶν τοῦ· ὁ δὲ κρέμος ὁ τῆς βουλγαρίαν ἀρχηγὸς ἦλθε με-
τὰ διουάμειος μεγάλης καὶ ἐπολέμησε τὴν σαρδικίαν καὶ τὴν ἐπὶ ἡ-
ρε, καὶ χιλιάδας σ'. στρατῶν κατέσφαξεν· ὁ δὲ βασιλεὺς σιωπῶ-
ξαι φουσατά ὑπῆγε κατὰ τὸ κρέμου· καὶ πολέμου γημορμήν ἐν-
κισεν ὁ κρέμος τὸν βασιλέα καὶ ὤπασεν αὐτὸν καὶ τοὺς ἀρχοντας
αὐτῶν· καὶ ἀπὸ τὸν λαὸν πολλοὺς· καὶ ἄλλους ἔσφαξε· καὶ ἄλλους
ἐπῆρεν ἀχμαλώτους· τὸ δὲ βασιλέως ἐκοψὲ τὴν κεφαλὴν καὶ
τὴν ἔβαλεν ἀπ' αὐαίς τὸ κοντάρι δὲ νὰ τὴν ἰδοῦν ὅλοι· τότε
τὴν ἐπῆρε καὶ ἔβαλε καὶ τὴν ἐκαθάρισαν καλὰ τὸ κόκαλον·
καὶ τὸ ἀσίμωσε τὸ γύρου· καὶ ἐπινε μετ' αὐτῶν κρασί· καὶ εὐ-
κωσὲ τὸ πρῶτον ὁ ποῦ τὴν ἔπιασε καὶ ἐγέμνησέν τὴν καὶ εἶπεν εἰς
τὴν νίκηνμας πίνω τὸ καυχνημάτων· καὶ οὕτως τὸ ἔπαι οἱ
ἀρχοντες αὐτῶν γεμάτων δὲ τὴν νίκην ὁ ποῦ ἐνίκησαν· καὶ ἀπὸ τό-
τε λέγουσαν ὅτι ἐγινε σιωπῆθαι ὁ ποῦ συκάνουσαν γεμάτων τὸ καυχῆ
εἰς τὴν τράπεζαν ἐπίνουσαν.

Θάνατος Νικηφόρου βασιλέως. Βασιλεία Σταυρακίου.

τῆ ἡοῦ αὐτῶν.

Ετὰ τὸν βασιλεὺς ὁ υἱὸς αὐτῶν σταυράκιος μὲν α-β'. ὁ δὲ
ποῖος ἦτον λαβωμὸς ἀπὸ τὸν δεξιὸν ὅμον ὁ πᾶς ἐλαβώθη
εἰς τὸν πόλεμον ἐπ' αὐτῶν.

Θάνατος σταυρακίου. Βασιλεία Μιχαὴλ τῆ Κεροπαλάτης.

Ετὰ τὸν Μιχαὴλ Καρακόλας ὁ κεροπαλάτης ὁ Γαμβρὸς
αὐτῶν εἰς τὴν ἀδελφῶν τὴν πρεσβυτέρῳ ἐγινε βασιλεὺς·
τῆτος ἦτον αἰθρῶπος ταπεινὸς ἐναρετος ἐφοβήμῳ τὸν θῆν·
καὶ ἀγάπη πάντοτε νὰ εἶναι εἰρήνη μεγάλη καὶ εἰς τὰ φουσατά
καὶ εἰς τὸν λαὸν· ὅμως πινὲς μὴ φεβουμῶν τὸν θεὸν ὡς εἶδον αὐτὸν
ταπεινὸν καὶ ἐκρέτον αὐτοσάτησαν πολλὰ καὶ ἑκαμὴν ἀποπίας

καὶ ἀρπαγμὸς καὶ φόνοις, καὶ ὡς ἔβλεπεν ὁ βασιλεὺς ταῦτα ἰθὺς
 νει καὶ ἔκλυε, ὅπῃ αἰτία εἴη αὐτὸς ὁ ποῦ γίνονται ταῦτα ἴσοντας
 ὁ ποῦ ἐλυττέτο νὰ κάμῃ παίδουςιν. καὶ ὁ κόσμος ἔλεγε πολλὰ
 κατ' αὐτὸν, καὶ ὀνειδισμοὺς καὶ ὕβρεις. καὶ ὅπῃ εἶναι ἀνάξιος νὰ ποι-
 μαίνει βασιλείαν, μόνον Καλογήρους. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ βασι-
 λεὺς ὡς εἰρηνικὸς ἄνθρωπος ἔκαμε παραίτησιν τῆς βασιλείας, καὶ
 ὑπῆλθον εἰς τὸ μοναστήριον ἔγινε Καλόγηρος ὁ ἔζησε θαύρατος.

Παραίτησις Μιχαὴλ βασιλέως. Βασιλεία Λέοντος

τῆ Ἀρμενίας.

Ο Δὲ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔκαμε βασιλείαν Λέοντος
 τὸν ἀρμενίον, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον. καθ' ὅσον
 ἦν σιωπῆσι, καὶ ὅταν ἔλαβεν ὁ πατριάρχης τὸ σέμμα τῆς βασι-
 λείας νὰ τὸν φορέσῃ ἄπλωσεν ἀπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆ ἀσβε-
 σάτης καὶ ἐφάνητε ὅπῃ εἰς ἀκαθία ὁ ξιρόλια ἔβαλε τὸ χεῖρτον. τό-
 τε ἐποροφίτευσεν ὅπῃ μεγάλον κακὸν μέλλει νὰ κάμῃ εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν τῆ Χρ. ἣν δὲ βέλγαρον ὁ ἀρχηγὸς ὀνόματι ἕμαρος ἔκαμε φε-
 σάτη πολλὰ καὶ ἦλθεν εἰς ἀδελανόπολιν. ὁ εἰς ὅλα τὰ μέρη ἐκείνην
 πολλὰς φόνους ἔκαμεν καὶ ἀχμαλώτους ἔλαβεν. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἔστειλε πρὸς τοὺς βουλγάρους πρὸς καλὴν νὰ γένῃ ἀγάπη. οἱ δὲ
 βέλγαροι δὲν ἠθέλησαν μόνον μάχην, καὶ οὕτως ἐπολέμησαν τὰ
 ῥωμαῖοι καὶ φουσατά μετὰς βουλγάρους. καὶ ἐνίκηθησαν οἱ ῥω-
 μαῖοι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἔστειλε εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ ἔβλεπε τὰ φε-
 σάτα αὐτῶν ὁ ποῦ ἐπολεμῶσαν, καὶ ὡς ἴδεν ὅτι ἐνίκηθησαν οἱ ῥω-
 μαῖοι ἐλυπήθη πολλὰ. οἱ δὲ βέλγαροι ὡς ἐνίκησαν ἀπεμερίμνη-
 σαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς εἶδε τὴν ἀφοβίαν τῶν βουλγάρων ὅτι κα-
 θεζονται ἀμέλεινοι χωρὶς τινὸς φοβου ὁ ξαίφνης ἔδωκε πόλε-
 μον εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐνίκησε. καὶ φθορὰν μεγάλαν ἔκαμε. καὶ
 κούρησιν πολλὰ ἔλαβε. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν μετὰ νίκης μεγά-
 λης καὶ παρήσιας. καὶ τότε ἐνθυμήθη τὸ ἀγίου γέροντος τῆ μονα-
 χοῦ τῆ θεωρατικοῦ ὁ ἐγκλείσεν τοὺς λόγους ὁ ποῦ τῆ εἴπῃ ὅτι
 θέλει βασιλεύσῃ. καὶ ἠβουλήθη ὅτι πῶς νὰ τῆ δασιεῖται δῶρα
 πολὺ. μα δὲ νὰ καμεῖται ἀμοιβὰς. καὶ μίαν τῶν ἡμερῶν ἔκρα-
 ξεν ἕνα γέροντα τῆ παλατιοῦ παρωπεσυμβελοντοῦ ὀνόματι Θεο-
 δάσιον τὸν μαλίσκων. ὁ ὁ πρὸς ὡς παλαμὸς γέρον ἐκράτει τὴν εἰ-

κοιτομα.

πονομαχίαν εἰς τὸ κρυπτόν ἀπὸ τῶν προηγουμένων βασιλεῖς. καὶ
 τότε ἐφάνητο ὡς ὁ Θεοδόσιος, καὶ λέγειτο ὁ βασιλεὺς ἐγὼ, ὅταν
 ἤκουε στρατιωτῆς μετὰ τῷ βαρδανίου τῷ στρατηγῷ τῆς ἀνατολῆς
 εἰς τὸν καιρὸν τῷ βασιλεῶς Νικηφόρου τῷ ἀποχρηστικῷ ὑπὲρ γὰρ
 εἰς ἕνα ὅσον ἀσκητῶν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος. εἰς τὸ βεννόν τῷ
 γίῳ Αὐξεντίῳ. καὶ ἐκεῖνος μου εἶπεν ὅτι θέλω βασιλεύσει. ἔτι
 πρὶν φανῆταί μοι ὅτι καλὸν εἶναι τῷ σείλω μὴ ποτε ἀπεργασίαις.
 ἢ νὰ τῷ μιλύσω μὴ νὰ ἔλθῃ νὰ μάς εὐχρηθῇ. ἀπεκρίθη ὁ Θεοδόσιος
 εἶπεν. καλὴ εἶναι ἡ βουλή σου βασιλεῦ. ἀμὴ νὰ σείλω ἐγὼ αὐτοῦ
 νὰ ἰδοῦν εἰς τὸ ἀσκήλαιον ὁ πᾶς ὁ εὐχρηθῇ. ἐὰν γὰρ ὁ γέρον ἐκεῖνος. ἢ
 πόθεν, καὶ τότε νὰ τὸν σείλω μὴ τὰ χαρίσματα. ἤκουσεν ὁ βασι-
 λεὺς καὶ ἀρεσέτου ἡ βουλή. πᾶσι δὲ καμὴ ὁ τρεῖς κατάρτατος Θεο-
 δόσιος. ἐπειδὴ ἐγὺρῶν ἀφορμὴν νὰ σὺρῃ τὸν βασιλέα πρὸς τὴν
 εἰκονομαχίαν ἐσειλὼν ἕνα τε δὲ λον νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ εἰς τὸ βεννόν
 νὰ ἰδῇ τὴν ἀλήθειαν, ὁ ὁποῖος ὡσαύτως ὑπὲρ γὰρ ἐκεῖ εἰς τὸ βεννόν
 πᾶσι ἐγὺρῶν καὶ εἶπεν τετὴν ὑπόθεσιν τότε ἐγνώρισεν ὁ κακὸς γε-
 ρων ἐκεῖνος ὅτι ἦρε καιρὸν νὰ φέρῃ τὸν βασιλέα εἰς τὸ θέλημα αὐτοῦ.
 εἶχε δὲ ἕνα κακὸ γέρον ὁμοίον τε εἰς τὴν αἵρεσιν καὶ εἰς τὴν εἰκονο-
 μαχίαν καὶ ἐκράζετο λέγειτο. ἐὰν μὴ ἀκρίβης σῖνο μὴ τὸ θέλη-
 μά μας. σὺρῃ εἰς τὸ ἀσκήλαιον Αὐξεντίῳ τὸ βεννόν. καὶ ἐκεῖ εἶπα ἕνα ἀσκή-
 λαιον πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἐκείνους μέσα ὡς ἀσκητῆς. ὁ βα-
 σιλεὺς θέλει σου σείλει χαρίσματα, καὶ εἰς νὰ μὴ τὰ δεχθῇς.
 ἀμὴ νὰ εἴπῃς ὅτι εἶπα ἐλλείψας καὶ εἰς δολοφάνειαν καὶ προσκυνᾶ-
 τας εἰκόνας, καὶ ὅταν τὸ δὲν εἶναι ὁρέπον νὰ τὸν δὲ λογιῇς. ἐὰν καὶ
 μὴς αὐτὸ εὐκωλὰ τὸν ἔχο μὴ νὰ τὸν φέρω μὴ εἰς τὸ θέλημά μας. ἤ-
 κουσε τὸ ὁ κακὸς γέρον ἐκεῖνος καὶ ὑπὲρ γὰρ ὡς ἀσκητῆς εἰς τὸ βεν-
 νόν. τότε λέγει ὁ Θεοδόσιος πρὸς τὸν βασιλέα κράτιστε βασιλεῦ.
 ἐσεῖ λαὸν ἄνθρωπον νὰ ἰδῇ καὶ ἤρετον ὑγιὴ καὶ καλὰ. καὶ μάστιγα
 ἐβάρυνθαι εἰς τὴν βασιλείαν σου πᾶσι δὲν ὑπὲρ γὰρ τὸν καιρὸν νὰ σὲ
 δὲ λογιῇς. ἀμὴ αὖ τῷ σείλω μὴ τὰ δωρήματα ἐκείνους ὡς ἀσκή-
 τῆς. καὶ ποτε θέλω μὴ ὑπάγει ἡμεῖς ἐκεῖ ἀφορμὴν εἰς κινῆσιν.
 ἢ νὰ τὸν μιλύσω μὴ νὰ ἔλθῃ. καὶ παρὰ τοῦ ὁρᾶν ὁ βασιλεὺς
 δύο ἀπὸ τοῦ δούλου σου καὶ ἔλαβαν τὰ χαρίσματα ἐκεῖνα τὸ βα-
 σιλικὰ ὁ ποῦ ἡ τοῖμασι. καὶ τὰ ἐπῆγαν τῷ ἀσκητῇ. ὡς δὲ εἶδεν αὐ-

πᾶς ὁ κακὸς ἄσκητος δὲν τὰ ἐδίδου, ἀλλ' ἐπέτειε, ὅτι ἐγὼ ἀπὸ
 εἰδωλολάτρων ἀνθρώπων δώρεα δὲν δέχομαι. διότι ὁ βασιλεὺς
 εἶναι εἰδωλολάτρης καὶ προσκυλᾷ τοὺς καὶ σκεῖδ' αὐτῷ. καὶ ἐγὼ
 νὰ παρῶ τὰ χαρίσματα τῆς καὶ γίνονται ἀπ' αὐτοῦ. ὁ πῶς ἐπέτειε,
 ὅτι ἐξάρθην κέντρον ὁ Θεὸς πολλὰ καὶ βούλεται εἰς ὀλίγας ἡμέρας
 εἰς δὲν ἀφήσῃ τὴν ἀβυσσίν του νὰ τὸν ἀφανίσῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς
 γῆς. ἐγὼ ὁ πῶς ἤξυρα πῶς θέλει βασιλεύσει, ἤξεύρω καὶ αὐτὸ
 ταῦτα ὡς ἤκουσαν οἱ δούλοι τῆ βασιλείας, ἐγύρισαν ὁ πῶς τι-
 κραμένοι καὶ εἶπαν τὰ τῆ βασιλείας, καὶ αὐτὸς ὡς ἀνθρώπος, ὡς ἤ-
 κουσεν ὅτι κ' ἔραθ' πολλὰ. καὶ ἐσπληνίζετο πὶ εἶναι αὐτὰ τὰ λό-
 για. τέλος ἔκραξε τὸν Θεοδόσιον καὶ εἶπεν ὡς τὸ ἐμνήσθην ὁ ἀ-
 σκητής. λέγειτο ὁ Θεοδόσιος, βασιλεῦ, θαυμάζω καὶ ἐγὼ πὶ εἶναι
 αὐτὴν ἡ δουλεία. πλὴν ἱσχυβελεύθηκα νὰ κάμω μὲν μίαν ὑπό-
 θεσιν. σήμερον καὶ αὔριον αὐτὴν παρὰ ἡ ἡμέρα, καὶ τρίτῃ νύκτα
 νὰ ἐάλλω ἐγὼ τὰ βασιλικά φορέματα, καὶ σὺ βαλε τὰ ἐδικά μου
 νὰ ὑπάμω ὁμοῦ τοῦ μοιχοῦ οἱ δύο μας βαθεῖα νύκτα. καὶ ἂν
 εἶναι καὶ ἐγνωρίσῃ τὴν ἄραν ὁ πῶς ὑπάμω, καὶ εἰτίας εἰσὼε νὰ
 κάμω μὲν ἄρεσέ του γοῦ ἡ βουλὴ τῆ βασιλείας. αὐτὸς δὲ ὁ τρι-
 σκατάρτος Θεοδόσιος ἔκραξεν ἑαυτοῦ δοῦλον ἐμπτισμένον καὶ
 εἶπεν κρυφᾶ. ἐπαρετέλλω πλὴν γραφὴν καὶ ὑπάγε γλίσγορα εἰς
 τὴ ἀγίαν Αυξεντίου τὸ βυθὸ. ἐκεῖ θέλεις εὔρει ἔναν ἀσκητῷ πρὸς
 τὸ ἀτατοικὸν μέρος καὶ δὸς τούτῳ πλὴν γραφῇ. καὶ πρὸς τὴν νὰ
 μνήσῃ ἐννοήσῃ τινὰς καὶ σε θανατώσω. ἡ δὲ γραφὴ ἐγραφεν οὕτως.
 νὰ ἤξεύρεις ἀπὸ τῶρα ἕως τρίτῃ ὥραν τῆς νυκτὸς, τῆς τρίτης νύ-
 κτας. νὰ εὐγεις ἐξω τῆ σπηλαίης σκοπὴν αὐτὰς ἀπ' αὐτὴν χεῖρας ὅ-
 τι ἔρχομαι ἐγὼ καὶ ὁ βασιλεὺς μόνος. καὶ εἰς νὰ μας ἐγνωρίσῃς, ὅτι
 ἐγὼ θέλω βαθεῖα τὰ βασιλικά φορέματα. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ ἐδι-
 κάμω. τότε εἴτι ἔχεις νὰ εἶπῃς ὅτι τὰς εἰκόνας, εἶπεν. νύκτα
 εἶναι ὁ παρὸς καὶ δὲν θέλεις ἐγνωρίσῃ ὁ βασιλεὺς. ἐπὶ τῇ τῇ
 γοῦ ὁ δοῦλος βουλωμένον πλὴν γραφῇ καὶ ὑπῆγνεν τὸ πῶς
 ἀσκητὴς κείνου. κατὰ δὲ πλὴν τρίτῃ νύκτα ὡς εἶχε συμφωνίαν
 ὁ βασιλεὺς. ὁ Θεοδόσιος εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν πόλιν κρυφᾶ. καὶ πῶς
 εὐγῆκαν, ἀκοίμ' ὅταν ἦσαν ἀποικτὸς οἱ πόρτες τῆς κἀστῆς. ἔβαλαν
 καὶ εἰς δύο ἀλλοίωτικα φορέματα καὶ εὐγῆκαν. τὰ δὲ ἐδικά τους φο-

ρέμα-

ρέματα τὰ εἶχαν κρυμμένα ἐ κατὰ τὸ μεσονύκτιον ὑπῆγαν ἐκεί-
 ρος τοῦ σωτήριον. τοιαύτω μεταχειρήσιν ἑκατέρω ὁ ἄγνωστος ἐ μα-
 ρὸς βασιλεὺς. ἐ δὲν ἔβαλε ἐ ἄλλον εἰς τὸν νοῦν του νὰ μὲν τὸν
 φρονεῖσι ὁ Θεοδόσιος καὶ βασιλεύσει αὐτὸς ὁ δὲ ψευδοδιδασκὴς ἐ-
 κείνος ὡς ὡρα γυμνασμός ὁ ποῦ ἦτον ἀγῆκεν καὶ ὡραυπαθήσε-
 τους ὡς ἔτα μείλι τοῦ πεν. καὶ λέγει τους. χαῖρε ὦ βασιλεῦ. καὶ ὦ
 Θεοδόσιε. ἐ τὴν αὐτὸ ὁ ποῦ ἐνοπιάσεν καὶ ἤλθετε εἰς ἐμὲ τὸν
 αἵμαρτων. πλὴν ὁ Θεὸς νὰ πληρώσῃ τὸν μισθὸν τῷ κόπῳ σου.
 ἀμὴν ὅρα νὰ κάμῃς οὕτως. Θεοδόσιε νὰ βάλλῃς τὰ βασιλικά
 φορέματα ὁ ποῦ δένσε ὡρέπου. ἀμὴν ἐὰν θέλῃς νὰ γελᾷτε τὸν
 Θεόν, καὶ νὰ δικιμάσῃ καὶ ἐμὴν τὸ ἑκατέρω αὐτὸ. γλίγορα εὐ-
 γαλε τὰ βασιλικά φορέματα καὶ δόσῃ τῷ βασιλείῳ καὶ ὡρὸς τὸν
 βασιλέα εἶπε. καὶ ὦ βασιλεῦ, ὅρα νὰ βάλλῃς τῷ δὲ λουσου τὰ
 φορέματα ὁ ποῦ δὲν εἶναι ὡρέπον νὰ τὰ βασᾷς, ἀμὴν ὁ μοιάζει ὅτι
 ἤλθετε νὰ ταπεινώσῃ καὶ νὰ καταπατήσῃ τὴν ἀρετὴν μου.
 καὶ λέγῳ σας ὅτι νύκτα εἶναι ὁ καιρὸς. καὶ καλὰ δὲν ἐγνωρίζω
 τὰ ὡροσυνάσεις ὅρα λαμοφανῶς. ὅμως ἀπὸ τῶν χάριν τῷ ἁγίῳ
 πνέματος σας ἐγνωρίσεν ἡ ψυχὴ καὶ τὴς δύο. ὅρα τὸ λέγω
 σας ἐπεὶ δὲν ἤλθετε νὰ ἐγνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ ἐμὴν. ἀνοί-
 ξετε τὸν νοῦν σας καὶ κατανοήσατε. αὐτῆς αἰετικόν ὁ πᾶς ὡραυ
 νοῦν οἱ χριστιανοὶ δὲν εἶναι ἅγιος. ἀμὴν εἰδὼλα εἰρηνικά εἶναι. διό
 τι ὁ θεὸς εἶπε τῷ μαῦσέως νὰ μὲν ὡραυνοῦσιν κατέρω ὁ μοῖωμα
 ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ οἱ πεπληνημένοι ἄνθρωποι ὅρα τὸ ὡραυνοῦ
 τὰ σαι ὅρα. αὐτὸ τῆς χριστιανικῆς τάξεως δὲν εἶναι βασιλεῦ. μὴ δὲ
 εἶναι δίκαιον νὰ ὡραυνοῦνται εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰκόνες. ὅτι μάλα
 σα μιάνεται ἀπ' αὐτῆς ἡ ἐκκλησία τῷ Θεῷ. καὶ γίνεται ὡσαύτῃς
 ἐλλειμνικὸς βομὸς ὁ πᾶς εἶχαν τὰ εἰδὼλα. ὅρα τὸ ἐὰν θέλῃς νὰ
 σὲ κάμῃ ὁ Θεὸς πολυχρόνιον. καὶ νὰ σὲ ἀξιώσῃ τῆς βασιλείας του,
 ὡρὸς ἀξί νὰ ταῖς ὡραυνοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν. ὅτι αὐ-
 δὲν τὸ κάμῃς αὐτὸ ἡ αἵμαρτία τῷ κόσμῳ ὁ πᾶς ταῖς ὡραυνοῦ
 ἀπ' αὐτὸν εἰς τὸ κεφάλῳ σου νὰ εἶναι. ταῦτα ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς,
 καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἦτον καὶ ἐγελάσθιν ὁ παλαίπρωρος καὶ ὅρα τὸν
 σέντον. καὶ ἀφ' οὗ ἐγύρεσεν ὀπίσω εἰς τὰ βασιλεία, λέγει ὡρὸς τὸν
 Θεοδόσιον. πῶς σου ἐφάνησαν οἱ λόγοι τῷ ἀσκητῷ. εἶπεν ὁ Θεοδᾶ-

σιος. ὡς λόγια θεῶν κράτης βασιλεῦ. καὶ ὁ δὲ τὸ κάμνει χρεῖα
 τὰ τὸ ἀκκομῆν, ἐπειδὴ ταῦτος πορορατικός καὶ πνευματοφό-
 ρος εἶναι. καὶ ἐν τῇ αἰμα ἐφατέρωσεν ὁ ἀσυνείδητος βασιλεὺς τὴν
 θουλήντου. καὶ ὤρεσεν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας νὰ κατὰδύσῃ τὰ
 ἁγίας εἰκόνας. καὶ πάλιν ἔγενε μεγάλη σύγχυσις εἰς τὸν κόσμον
 ἀπὸ τὸν ὀρισμὸν τῆ βασιλείας. κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ἦτον πα-
 τριάρχης εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ὁ ἅγιος Νικηφόρος. ὁ ὅποιος
 ἦτον γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Θεοδώρου καὶ
 δόδοκίας τῆς ἀρχόντου υἱός. ὁ ὅποιος Θεόδωρος ἦτον τῆς βασιλι-
 κῶν ποροαγμάτων. καὶ ἐμαρτύρησε διὰ τὰς ἁγίας εἰκόνας ὅτι τῆς
 βασιλείας Κωνσταντίνου τῆ πορονωμένου ἐμήνυσεν δὲ ὁ βασιλεὺς
 τῷ Πατριάρχῳ ὅτι νὰ σέρξῃ καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὰ θελήματάτου.
 καὶ ὡς δὲν τὸν ἤκουσεν, μόνον τὸν ὕβριζεν ὡς αἰρετικὸν καὶ εἰκονο-
 μάχον, τὸν ἔξωρῆσεν εἰς τὴν θάλασσαν νῆσον. καὶ ἐφυλάκωσεν τὸν ἐκεῖ
 εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν. καὶ ἔβαλεν ἄλλον Πατριάρχῳ ὁ μόνον
 μόντου Γεωργίου ὀνόματι. καὶ μάγον εἰς τὴν τεχνίαν. ἐν αἷς ἡ-
 ραις ἐκείναις ἦτον ἅγιος Θεοφύλακτος ὁ Ἐπίσκοπος Νικα^{υκ}
 ρείας. Μιχαὴλ ὁ Ἐπίσκοπος σιναδων. αἰμιλιανὸς Κυζίκου. ὁ
 δύμιος Σαρδίων. Θεοφανὴς ἡγούμενος τῆ μεγάλου ἀγρῆ. Στε-
 φανος ἡγούμενος τῆς τεχνίαις. Μακάριος ἡγούμενος τῆς πελε-
 κίτης. Γεωργίος ὁ ἡγούμενος τῆς καθαρῶν. καὶ τοὺτους ὅλους τὰς
 ἐτυρανίσαν ὁ ἀσέβης αὐτός. τὸν μὲν Θεοφύλακτον, ἔξωρῆσεν εἰς
 τὴν τρόβηλον πόλιν. ὁ ἑκαμὲν ἐκεῖ. ἄλλους κακοπαθημένους.
 τὸν Μιχαὴλ ἔξωρῆσεν εἰς τὴν δόδοκιάδα πόλιν. τὸν αἰμιλιανὸν ὁ
 μοίως. τὸν εὐθύμιον ὡσαύτως. τὸν δὲ Θεοφάνην τὸν ἀπέκλεισεν εἰς τὰ
 βασιλεία τῆ ἐλδοδερίμ. μίσα εἰς ἓνα περὶ σκοτεινὸν καὶ ἑκαμὲν
 ἐκεῖ β'. χρόνους πέντε τὸν ἔξωρῆσεν εἰς τὴν σιμοθράκην τὴν νῆσον
 καὶ ἐκεῖ ἀνέστασεν. τὸν δὲ Στέφανον πρῶτον μὲν ὤρεσεν νὰ τὸν δῆ-
 ρωται διωατὰ, ἐπειτα νὰ τὸν ἐρωτήσῃ εἰς θέλη νὰ πατήσῃ τὴν εἰκό-
 να τῆ Χρ. τέλος εἰς τὴν θέλησιν καὶ τὸν ἔξωρῆσεν. τὸν δὲ Μακάριον
 τὸν ἐφυλάκωσεν εἰς τὸ βάθος τῆς φυλακῆς. ὁ μοίως καὶ τὸν Γεωργίον
 ὤρεσε, πρῶτον μὲν νῆρα ξηρὰ βοῖδαν νὰ τὸν δειρῃν. ἐπειτα νὰ
 τὸ φυλακίσωται, τέλος τὸν ἔξωρῆσεν εἰς τὸ κάστρον ὁ πῶ ὀνομάζε-
 ται πενταδάκτυλος. καὶ ἄλλες πολλὰς ἁγίας ἐτυρανίσαν. τὰς

H h h

ὁ ποίως

ὁποῖος δὲν θράσος καὶ ὄνομα δὲ τὸ πλῆθος . τὴν μόνον θρά-
 σω ὅτι περὶ αὐτόν κατὰ ἐκάρην εἰς τὰς ἀγίας εἰκόνas καὶ εἰς τὰς
 χρυσεῖαν ἀπὸ τὸν βιοθῆ λείοντα τὸν Ἰσαυρον . καὶ ἀπὸ τὸν ἀσπ-
 εῖς αὐτοῦ ἵκοντο τὸν κορυώνιον ἀλλὰ ἡ θεία ἀπάθη τῇ θεῷ δὲ ν
 ἄφικε νὰ τρέχει τοιοῦτο πρότως , ἀμὴ γὰρ ἡμεῖς ἐκαμε τὴν ἐπὶ
 κησιν . οὕτως ὁ ἀσπείρας βασιλεὺς εἶχε φιλίαν πολλὰ μὲν τὸν
 Μιχαὴλ τὸν τραυλὸν ὁ ποῦ τοὺς εἶπεν ὁ ἅγιος ὁ κοροραπκὸς ὅτι
 θεῶν βασιλεύσει τὸν ὁ ποῖον ἐκαμε Πατριάρχον . καὶ ἐδῆχθη καὶ
 τὸν ἵκον αὐτῶν . Θεοφίλον ἀπὸ τὸ ἅγιον βῆπῆσαι . εἶχε δὲ καὶ Ὁω-
 μαῦ εἰς τιμὴν ἐκείνον ὁ ποῦ εἶπεν ὁ κοροραπκὸς ὅτι δὲν εἶλεν γὰρ
 βεῖ βασιλεῖαν . καὶ ἀπὸ φθόνου καὶ λόγους πῖας ἡλθον εἰς ἐχθραν
 ὅτι Μιχαὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς , ὅτι ἔλεγε κατὰ τῇ βασιλέως ὕβρεις
 πολλὰς . ὁ δὲ βασιλεὺς ἔμαθεν τὰς ὕβρεις τῇ Μιχαὴλ καὶ ἐν τῇ
 ἅμα ἐσεῖλθεν ὑπὲρ τὰς καὶ ἐπῆσαν αὐτὸν καὶ ἐσησαν ἔμφορδεν
 αὐτῶν . ἦτον δὲ τότε ἡ πῶρμονη τῆς Χρυστοῦ γηρνήσεως . καὶ ὡς εἶδεν
 αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη παλλὰ καὶ ἐγενεν ὡς λύκος αἰμοβόρος .
 καὶ ἔλας τὸ βιβλίον τῇ βασιλικῇ νόμου ἦρε γεγραμμένον , ὅτι
 ὁποῖος ὑβρίζει βασιλέα ζωντανὸν νὰ τὸν καῖν . δὲ τὴν ἄριστον καὶ
 αὐτὸς καὶ ἀναψαν εἶαν μετὰ τὴν νὰ τὸν κάψῃ κατὰ τῇ νόμου τὴν
 ἀπόφασιν . καὶ ἔπας τὸν ἔδωσαν χεῖρα ποδάρια , καὶ τὸν ἐπῆρυν νὰ
 τὸν βάλλωμεν εἰς τὴν φωτῖαν νὰ τὸν κάψωμεν . καὶ ὁ βασιλεὺς ἠκο-
 λῶσαι κατόπιν νὰ ἰδεῖ τὸν Μιχαὴλ εἰς τὴν φωτῖαν νὰ καίεται νὰ
 χαρῇ ἡ καρδιά του . καὶ ὡς ἔμαθε τὴν ἡ βασιλίσσα . ἐγῆκεν ἀπὸ
 τὴν κάμαραν αὐτῆς καὶ ἔδραμν καὶ ἔπασεν εἰς τὰς πόδας τῇ ἀν-
 δρὸς αὐτῆς τῇ βασιλέως , καὶ λέγειτο . θεομαῖσου κύριέ μου . τί
 μισον τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς , καὶ δὲ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἡμέρας
 μὲν κάμης τοιαῦτα χεῖσιν νὰ λάβης ζωὴν ἀνθρώπου νὰ βαρυν-
 θῇ ὁ Θεὸς κατὰ σοῦ , ἀμὴ ἄφες νὰ περάσῃ ἡ θεία ἐορτὴ σήμερον καὶ
 αὐριον , τότε κάμῃ τὸν θεομαῖσου . ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας οὕτως
 ἠυλαβήθη . καὶ ἔπαυσεν ἀπὸ τὴν ὀρμὴν δὲ τὴν ὥραν . ἀμὴ εἶπα-
 τῆς ταῦτα τὰ λόγια . ἰδοὺ τὸ ζήτημά σου κάμνω , μόνον βλέπε νὰ
 μὴ γένη ἡ δεισισύνη πολλῶν κακῶν ἀφορμῇ . ὅμως ἡλθὺν ἔρωσε
 τὸν Μιχαὴλ ἀπὸ τὴν φωτῖαν , καὶ ἔβαλόντον εἰς τὴν φυλακὴν δε-
 μνίον μὲν σιδῆρα . καὶ ἔβαλε στραπῶτας καὶ τὸν ἐφύλαξαν . καὶ δὲ
 πῶς .

πλέον πῖσιν ἔβαλεν ἕναν ἀπὸ τὸ παλάτιου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς πα-
πίας. ὁμως ὥσαυτ' ἐσπέρωσε καὶ ἔγινε νύκτα βαθεῖα, ἔβαλεν ὁ βα-
σιλεὺς ἱμάτια πτωχικὰ καὶ δουρικὰ καὶ οὐ γῆκεν ἀπὸ τὰ παλάτι-
αὐτῆς τῶνος καὶ ὑπῆλθε εἰς τὴν φυλακὴν. καὶ ἴδεν ἑστῆναι καὶ φυ-
λάγει καλὰ ὁ παπίας τὸν Μιχαήλ. καὶ ἐσάθη εἰς τὴν πόρταν τῆς
φυλακῆς καὶ ἴδε τὸν Μιχαήλ κοιμώμενον δεδεμένον μετὰ σίδερα.
ὁ παπίας ἐκαθεζέτο ἐξυπνος καὶ τὸν ἐφύλαγε τὸν Μιχαήλ. ὁ δὲ
βασιλεὺς ὡς ἴδεν τὸν Μιχαήλ καὶ τὸν, ἐσάθη εἰς τὸ παλάτιον.
καὶ ὁ παπίας ὡς ἦτον ἐξυπνος ἐγνώρισε τὸν βασιλέα ἀπὸ τὸ περ-
πάτημα. καὶ οὕτως ἐδραμε καὶ ἐξύπνησε τὸν Μιχαήλ καὶ εἶπε του
πῶς ἦλθεν ὁ βασιλεὺς. καὶ ἔλαβε φόβον μέγαν ὁ παπίας. καὶ
θεοῦ σοφία καὶ βουλήσει ἐποίησαν συμβούλιον κατὰ τοῦ βασι-
λέως νὰ τὸν θανατώσῃ. καὶ οὕτως ἐζήτησεν ὁ Μιχαήλ ἀπὸ τὸν
παπίαν χαρτίου καὶ καλαμάει, καὶ ἔγραψεν εἰς τρεῖς πηγούς φί-
λους αὐτῆς, ὅτι ὁ βασιλεὺς μέλκει νὰ ἔλθῃ αὐτῆς εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν εἰς τὸν ὄρθρον, ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα εἶναι ὑπὲρ λαμπρὸς. Ἐδραμε
τὸ θέομαι καὶ ὡς καλῶσαι δὲ τὰς οἰκτιρμὸς τῆς θεῆς, φορέσετε
ἱμάτια πτωχικὰ δὲ νὰ μύσας γνωρίσῃ. καὶ εἰσάτε καὶ τὰ
ἀρματάσας ἀποκατὰ κρυμμένα. καὶ ὑπάγετε εἰς τὴν ἐκκλησίαν
ἑωρπιτερά παρὰ νὰ ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς. καὶ ὡσαν ἔλθῃ, ὅταν εὖ ρητε
καερόν κάμντε ἐκείνο ὁ ποῦ ἔχορμυ συμφωνημένον καὶ μελετη-
μένον, ὅτι νὰ τὸν σκοτώσῃ. καὶ λαβὼν τὰ χαρτὰ τῶ Μιχαήλ ὁ
παπίας ὑπῆγε καὶ ἔδωκε τὰ καθενὸς ὁ πῶς τῆς ἔγραψεν ὁ Μιχαήλ
καὶ τῆτοι ὡς ἴδεν τὰς γραφὰς τῶ Μιχαήλ τῆς ὥρας ἐτοιμάσθη-
σαν. καὶ ἐζώσῃσαν τὰ ἀρματα αὐτῆς. καὶ ἐφόρεσαν ἀπαῖν δουλι-
κὰ φορέματα. καὶ ὥρα τῶ ὄρθρου ὅταν ὁ λαὸς ἐσυχναζεν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν. τότε καὶ αὐτοὶ ὑπῆγαν με πολὺν λαὸν καὶ ἐσέβησαν μέ-
σα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἦτον καλόφωνος πολλὰ εἰς τὸ ψάλλειν. ὁ βασιλεὺς
καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐσάθη εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον.
καὶ εἰς τὸ τροπάριον τῆς ὁδοῦς αὐτῆς, ἦγαν τὰ παντάναντος ἐξ-
φαύλισαν πόθω. τότε ἐξεφώνησε νὰ ψάλλῃ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς με-
τὰ μέλους. καὶ ὡς ἀρχισε καὶ ἔψαλλεν, ἐξάφνης τῆτοι οἱ τρεῖς ἐπῆ-
θησαν ἀπάνω εἰς αὐτὸν βασόντας τὰ ἀσθία γυνὰ εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἰδὼν αὐτοὺς ἐνόησε τὴν ἐκβουλήν ὅτι θέ-

λαβὼν τὰ τὸν δοκοκεφαλίσκου, καὶ ἔδραμλιν εἰς τὸ βῆμα μέσα· καὶ
 τῆτοι ὁ ποῦ τὸν ἐδιωχεν· δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς ὀργῆς. αὐτὴ ἔδρα-
 μαν κατοπιν αὐτῆς μέσα εἰς τὸ βῆμα· καὶ ἐκεῖ τὸν ἔσφαξαν καὶ τὸν
 ἐκατακόψαν· καὶ ἀφύσσαντες τὸν νεκρὸν ἐκεῖ, ἔδραμαν εἰς τὴν
 φυλακὴν καὶ αὐοῖξαν καὶ εὐχόμενοι τὸν Μιχαὴλ· καὶ ἔκοψαν τὰ
 αἰδῆρα· καὶ ἔλυσαν τὸν αὐτὸν· βασιλεύοντος τοῦτοῦ τῆ βιοδαρ-
 νοῦς λέοντος τῆ ἀρμύρης εἶδεν ἡ μητέρα τοῦ ὄνειρον, ὅτι πῶς ὀρέ-
 θη μέσα εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς βλαχερινῶν καὶ
 ἐκεῖ ἰδεῖ μίαν βασίλισσαν μετὰ πολλῶν ὑπηρετῶν αὐτῆς παροφῶρα·
 καὶ εἶδε καὶ τὴν ἐκκλησίαν γεμάτην αἵμα· τότε ἤκουσε καὶ λέγει
 ἐκείνη ἡ βασίλισσα ἐνὸς ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν, ὅτι ἔπαρε μίαν λεκά-
 νην καὶ γέμισεν αὐτὴν αἷμα καὶ δὲς τὴν νὰ πῇ τῷ λέοντος ἡ μητέρα·
 καὶ αὐτὴ ἀπεκρίθη πολλοὺς χρόνους ἔχω ὁ ποῦ εἶμαι χήρα καὶ
 κρέας δὲν ἔφαγα· τότε ἀπεκρίθη μετὰ μεγάλου θυμοῦ ἡ βασί-
 λισσα ἐκείνη καὶ εἶπε πρὸς τὴν μητέρα τῷ λέοντος ἡ ὁποία ἦτον
 ἡ ἀγία Θεοτόκος· δὲν παύει ὁ ὀρός σου νὰ χύνη αἷματι χριστιανῶν ὁ
 ποῦ ὁποσκινοῦ τὰς εἰκόνας μου· καὶ τῷ ὁμοῦ τῷ μονογυῖος·
 αὐτὴ αὖς ἠξοῖρε ὅτι γλήγορα θέλει λάβει κατὰ δίκην μεγάλων
 τὰς ἀμοιβὰς· ἔξυπνη δὲ γηομῶν τῷ λέοντος ἡ μητέρα ἔδραμε
 μετρόμον πολὺ ἀπὸ τὸ ὄραμα ὁ πῶς ἴδε· καὶ ἐπὶ τὸ κάλει αὐ-
 τὸν ἵνα παύσῃ τὴν εἰκονομαχίαν ἵνα νὰ μὴ ὀξάλειψῃ αὐτὸν ὁ
 Θεὸς καὶ ἔπειτου καὶ τὸ ὄραμα ὁ πῶς εἶδε· αὐτὴ τῆτος ἀναψὲ τὸν θυ-
 μόν· καὶ τὴν ὀργὴν κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων, καὶ ἔκαυσε παλαιστον
 τέρας πτωρείας εἰς ἐκείνους ὁ πῶς ἐσέβοντο τὰς ἀγίας εἰκόνας· ἀλλ
 λαὸς τῆτος ἔλαβε τὸ αὐτὰ πῶς ὀρα καὶ ἔσφαξαν αὐτὸν κακῶς καὶ ἀν-
 τίμως· καὶ ὑπερήθη καὶ τὴν παρέσαν ζῶν· καὶ τὴν μέλλουσας·
 καὶ παύει εἰς τὸ πῦρ τὸ ἔξωτερον· ἐβασίλευσε δὲ χρόνου ζ· καὶ
 μὲν ὡς γ'.

ΜΕΤὰ τῆτον βασιλεύει αὐτὸς ὁ Μιχαὴλ ὁ λευρόμυρος τραυ-
 λὸς τραυλὸς ἐλέγετον· διότι ἔλαλει τραυλὰ καὶ ἦτον ἀπὸ τὸ
 ἀμύσειον εἰς τὸ ὁπῖον ἐκατοικῶσαν ἑβραῖοι πολλοὶ ἀθιγ-
 γαῖοι· καὶ ἄλλα ἔθνη κακὰ καὶ ἀπίστα· καὶ εἶχαν πολλὰς ἀφρέσεις· καὶ
 ἐμετύχεν ἀπ' αὐταῖς καὶ αὐτὸς ὁ Μιχαὴλ· καὶ ὡσαύτ' ἐκαθίσταν εἰς
 τὸν θρόνον τῆς βασιλείας τὰς ἀγίας εἰκόνας δὲν ἠδέλησε νὰ φορ

σκυλῇ.

σκυῆ . ἀμὴ ὅσοι ἐπίμου καὶ ἐπροσκύου αὐταῖς πᾶν δὲν ἐνο-
 πόδιζον . ἀμὴ εἶπεν , ὅτι καθένας αὐτῶν ἔχει ἀδελφὴν ἢ ἀδελφόν
 θέλει . ἢ τὰς προσκυνοῖ . ἢ τὸν μὲν τὰς προσκυνοῖ . ἀμὴ ἕως
 ἐλθους ἢ ἀπόφασιν τῆς λόγου τοῦ δὲν ἐκράτησεν . ἀλλὰ ὅσον ἐμά-
 κρυνεν εἰς τὴν βασιλείαν , τόσον περιαστέρον ἀρχίζετο ἢ ἀναπύ-
 οθυμὸς τῆς ψυχῆς αὐτῆς . καὶ εἰδείξε τὴν εἰκονομασίαν καὶ τὴν κα-
 κίαν ὃ πᾶς εἶχε κατὰ τῆς χριστιανῶν ὃ πᾶς ἐσέβοντο ἀγίας εἰκόνας .
 καὶ τοὺς Καλογήρους ἐπῆυεν εἰς τὸ πρόσωπον . καὶ ἔκαμνεν εἰς αὐ-
 τὰς πολλὰ βάσανα καὶ τιμωρίας . τὰς δὲ ἄλλους χριστιανὸς ἔβα-
 λεν εἰς φυλακὴν καὶ ἄλλους ἐξώρειζε . τότε καὶ τὸν ἀγιώτατον με-
 θόδιον ὁ ὁποῖος ἐγίνηκε μετὰ ταῦτα Πατριάρχης . καὶ δὲ θυμιον ὁ
 πᾶς ἦτον σαρδέων ἀρχιερεὺς ὁ πᾶς δὲν ἔκαμνεν τὰ θελήματα αὐ-
 τῆς ἢ ἀντιθετὴ τὴν προσκυνήσιν τῆς ἀγίων εἰκόνων , τὰς εἰδω-
 ξεν ἕξ ἀπὸ τῆς πόλιν . καὶ τὴν μετὰ τοῦ μεθόδιον τὸν ἐξώρεισεν
 εἰς ἓνα νησί ὃ πᾶς τὸ λέγουσι τὰ ἀκρίτα . καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυ-
 λακίαν . τὸν δὲ Μανάρειον δὲ θυμιον τὸν ἐπαρέδωκε τῇ μητρὶ αὐτῆς
 Θεοφίλου καὶ τὸν ἐθανάτωσεν ὑπὸ τὰς δαρμὺς καὶ ὑπὸ ἄλλα βά-
 σανα . καὶ ὅσον ἐύλοισεν τὸ γένος τῆς χριστιανῶν , τόσον ἠγάπησεν τὸ
 γένος τῆς ἑβραίων . καὶ ἐμικαίειν τὰς πράξεις τὰς κορωνύμου εἰς
 τὰ κακὰ ὃ πᾶς ἔκαμνεν τῆς χριστιανῶν ὅλας τὰς ἀγίας εἰκόνας . διὸ
 καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν ἀκρὴν τῆς ἀσβεστίας . καὶ ὤρεσεν τὴν νησοῦν
 ταὶ σάββατα . καὶ τὴν ἐκένουσαν ἀνάστασιν δὲν τὴν ἐπὶ τῆς δεξ. καὶ
 ὅτι δὲ εἶναι δεξιόβολος ἔλεγε . καὶ ὁ ἰσχυρὸς εἶναι μετὰ τῆς σωζο-
 μένων . καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς θείου καὶ σωτηρίου Πάσχα τῆς λαμ-
 πρᾶς ἀπέφλυνεν ὅτι παρὰ καιρὸν τὴν τὴν ἑορταίζου . ἔχλ τῇ κυ-
 ριακῇ ὃ πᾶς ἐτύπωσαν οἱ Θεοφόροι πατέρες . καὶ πᾶσαν βλασφη-
 μίαν ἔλεγε . καὶ τὴν πορνείαν ἀγαπᾷ . ὁ δὲ Λέων ὁ ἀρχιερεὺς ὁ βα-
 σιλεὺς ὁ πᾶς τὸν ἔσφαξαν μέσα εἰς το θυσιαστήριον εἰχε τρεῖς ἡμέ-
 ρας . καὶ θυγατέρας δύο . καὶ τὴν μετὰ βασίλισσαν μετὰ τὰς θυγατέρας
 τῆς , ταῖς ἔβαλεν εἰς τὴν μὲν τὴν λεγομένην τῆς δεσποτῆς καὶ
 τὰς ἐσφαλίσαν ἐκεῖ . καὶ τὰς ἐξόδους τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶχαν ἀπὸ τῶν
 πραγμάτων αὐτῆς . ταὶ δὲ ἀρσενικά ταὶ δὲ νούχιστε , δεξ τὴν ἀμὴν πᾶ-
 ραι γυναικας καὶ κάμοιαι παιδία καὶ κινδυνεύσει ἡ βασιλεία .
 καὶ ταὶ μετὰ δύο παιδία ἀπὸ θαλάσσης . τὸ δὲ νεώτατον ἔζησε . μό-

πον ἡ λαλιάτου ἐκρατήθη. ἦσαν δὲ καὶ τὰ τρία τῶ τὰ παιδία
εἰσεβείς καὶ ἐπροσκυνοῦσαν τὰς ἀγίας εἰκόνας κρυφῶς ἀπὸ
τὸν πατέρα αὐτῶν. καὶ τὸ τοιοῦτο τὸ παιδί οὐκ ἔξευκνεν ἂν ἠμποροῖεν νὰ
λαλήσῃ. εἶχεν εἰς τὸ ὁσπῆπτου τὴν εἰκόνα τῆς ἀγίας Γρηγορίου τοῦ
Θεολόγου καὶ μιᾷ τῇ ἡμερῶν ἐκλασεν ὁμοῦ εἰς τὴν εἰκόνα καὶ
ἐπὶ δὲ κάλει τὸν ἅγιον καὶ τὴν δόσιν τὴν φωνὴν. καὶ τὴν νύκτα ἐκεί-
νη ἐν ὁράματι βλέπει τὸν μέγα Γρηγόριον καὶ λέγει του. ἤκου-
σα τῆς δεήσεώς σου. καὶ ἐκείνο οὐκ ἐζήτησεν τὸ λαβεῖν. καὶ ἐν τῇ
ᾄμα ἀπὸ τῆς χαρᾶς ἐξύπνησε. καὶ ἐπῆρεν εἰς τὸ χέρετον τὸ βί-
βλιον τῆς Θεολογίας καὶ ἐξεφώνησε, πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καὶ πᾶ-
ν μυστήριον. καὶ ἔδωκε δόξαν τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἁγίῳ. τότε καὶ οἱ
τῆρκοι πολεμοῦντες τὴν ἀδριανούπολιν. ἦλθαν οἱ χριστιανοὶ ἐκ
μεγάλῃς σφοδραίας ἀπὸ τὰ φράγματα ὅλα. καὶ οὕτως εὐχα-
λάν τὴν νύκτα ἔναν φρονιμώτατον καὶ διοικητὴν αὐτοῦ ἀνδρα καὶ τὸν
ἐσελθόντα εἰς τὸν βασιλεῖα ζητῶντες βοήθειαν ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδέχθη
πᾶν ἐντίμως καὶ μετὰ χαρᾶς πολλῆς. καὶ τὰ ζητήματα αὐτῶν ἔσερ-
ξε νὰ πὰ καμῖ. ἐγραψε καὶ γράμματα καὶ τῷ ἔδωκε δῶκε πείρασ-
τίραν βεβαίωσιν. καὶ ὅτι οἱ ἀνθρώποι νὰ μὴ δειλιάσῃεν, αὐτὴν νὰ
σεκοιμῇται ἀνδρείοι μὲν νὰ θάρρου εἰς τὴν βοήθειαν τῷ Θεῷ καὶ
νὰ δίδονται αὐτῶν. καὶ εἴτι τὴν ἐταξεν ὁ βασιλεὺς τῶ λαῷ εἰς ὀλίγας
ἡμέρας εἰπεῖ ὅτι νὰ τὰ σείλῃ καὶ ἔσειλε τὸν μετὰ τῶν λόγων
καὶ μετὰ γράμματα μετὰ μεγάλῃς σπουδῆς. ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ
τὴν λόγους τῷ βασιλεῖ ὑπήκουε μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἐξω-
θεν τῶ κάστρου τὸν ἔπασαν οἱ τῆρκοι καὶ ἐπῆραν τὸ γράμ-
μα τοῦ βασιλεῖος. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐγνώρισαν ὅτι πῶς θέλει νὰ
σειλῇ ὁ βασιλεὺς βοήθειαν εἰς τὸν λαόν του. τότε τὸν λέγουσι
τῆρκοι, ὅτι ἐὰν θέλῃς νὰ σὲ χάρισωμεν τὴν ζωὴν σου νὰ μὴ σὲ
θανάτωσιν, καὶ νὰ σὲ δώσωμεν καὶ βίον πολὺν ὑπαγε σιμὰ εἰς
τὰ τείχη τῶ κάστρου καὶ φωνάξῃς τῷ χριστιανῶν ὅτι τὸν βασιλεῖα δὲν
τὸν μέλει οὐδὲ φροντίζει δῶκετε σὰς ἕτε βοήθειαν σὰς εἰλῇ καὶ
ὁ ὁλοκληρῶς ἐκείνος ἀνθρώπος εἶπεν νὰ, νὰ τὸ καμῶ, μετὰ δό-
λου. καὶ παρὰ τοῦ τὸν ἐπῆραν πολλοὶ τῆρκοι μετὰ σφαδῆς γυ-
μνὰ καὶ ἐπίμωσαν εἰς τὰ τείχη. καὶ λέγουσιν τοῦ εἰπεῖ κατὰ σφάν
ἐπὶ δὲ γείλαμεν. εἰδὲ ἔδωκε σφάξομεν καὶ τὸ κορμίσιν δέλωμεν
πρὸ κα-

σαν τὰς εἰκόνας. Θέλων οὖν ὁ Θεόφιλος νὰ παρῇ γυναικὰ ὁ πῦρ
 νὰ τὴν ἰδῇ νὰ τὴ ἀρῇσει. ἔσειλεν εἰς πάντα τόπον ὅπως νὰ ἐκλέ-
 ξαν πῦρας ἀθρηναίους αἰραίους παρθένους. Ἐνταῦς ἐσωμάχθησαν ἀπὸ
 τὰς ὁποίας ἦτον καὶ ἡ σωφρότατος κασία. Ἐργοιδύων τῶν παρθένων
 εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὸν ὀρλισμὸν τῆ βασιλείας. ἔρχε-
 τον καὶ ἡ ἁγία Θεοδώρα. τῆς ὁποίας ἡ πατερίδα τῆς ἦσαν ἡ παφλα-
 γονία. καὶ ὡς ἔρχετον, ἦναι ἀγνώματος αἰδρας, ὁ ὁποῖος ἀπ' αὐτὴν εἰς
 μίαν σὴλῶν ἔσεκεν. εἶπε τῆς Θεοδώρας, ὅτι αὐτὴν πέρνει ὁ βασι-
 λεὺς γυναικὰ καὶ γίνεται βασίλισσα. καὶ ἔτιος ἐσωμάχθησαν τὰ
 κοράσια εἰς τὸ παλάτι τῆ βασιλείας. τὰ ὁποία ὡς λεγοίην ἦσαν
 δώδεκα. τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτὰ τὰ κοράσια, ὅτι ὁποίας
 δώσω τὸ μῆλον αὐτὴν νὰ εἶναι γυναικαίου. καὶ ἔτιος ἐπῆρε τὸ μῆ-
 λον καὶ τὸ ἐβάσα εἰς τὸ χεῖρτον. καὶ ἴδεν ὅλα τὰ κοράσια ἵνα καὶ
 ἕνα καὶ εὐχαλε τὰ δέκα ὁποὺ δὲν τὴν ἀρῇσαν. ἔμειναν δὲ τὰ δύο. ἡ
 κασία. καὶ ἡ Θεοδώρα. καὶ τόσον ὁμορφωτάταις ἦσαν καὶ αἱ δύο
 ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ξεχωρίσῃ νὰ εἶπῃ ποία εἶναι ἡ ὁμορφωτέρα.
 Ἐθαυμαζέτο Ἐλυπεῖτο πῶς καὶ μὴ. τότε λέγει καλῶς εἶπαι ὅτι
 ἀπὸ τῆ γυναικὰ ἔγιναν τὰ κακὰ, ἡ δὲ σωφροσύνη ἀπεκρίθη καὶ τὴν
 εἶπεν, ὅτι ἀπὸ τῆς γυναικὰ ἐβλάστησαν τὰ ἀγαθὰ. καὶ ἀπὸ τῆς
 γυναικὰ ἔγινεν ἡ σωτηρία τῶ κόσμου. καὶ ἐσώθη τὸ γένος τῶν ἀν-
 θρώπων ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς θύβου. ὁ δὲ Θεόφιλος ὡς εἶδε, πῶς
 ἐπορεύετο καὶ δὲν ἐντράπη τὸν βασιλέα, ἐβαρίθη πολλὰ, καὶ ἐν
 τῇ αἰμα ἔδωκε τὸ μῆλον τῆς Θεοδώρας. καὶ ἐσώθη τὴν γυναικὰ.
 ἡ δὲ κασία εἶπεν, ὅτι ἐπειδὴ δὲν ἔγινε βασίλισσα τὴν προσκαίρει
 τῆτον κόσμου, νὰ γένω τῆς αἰωνίου βασιλείας τῆ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ἔτιος ὑπῆλθεν εἰς τὸ Μοναστήρι καὶ ἔγινε καλο-
 θραία. καὶ ἡγίασε. καὶ αὐτὴ ἔκαμε καὶ τὸ τροπάριον ὁποὺ φέλλε-
 ται τῇ ἁγίᾳ μεγάλῃ τετράδι. κύριε ἡ ἐν πολλὰς ἀμαρτίας περ-
 πεισάσα γυνὴ. λοιπὸν ἡ ἁγία Θεοδώρα ἡ βασίλισσα εἶχεν εἰκόνας
 κρυφῶς εἰς τὸ κεθλίτης, καὶ ἐπροσκύμα αὐτὰς μετὰ πίστεως τι-
 μῆς καὶ δόξαβείας καὶ ὅσους χριστιανοὺς ἤξερεν ὅτι προσκυνοῦν
 τὰς ἁγίας εἰκόνας, ἀγάπατους πολλὰ ὁλοφύχως. τὰς δὲ ἀρετι-
 κοὺς ὁ πῦρ δὲν ἤθελε νὰ τιμοῦν τὰς ἁγίας εἰκόνας εἶχε μεγά-
 λην ἔχθραν καὶ πᾶθος εἰς αὐτοὺς. εἶχε δὲ ἡ Θεοδώρα ἀδελφούς

δύο. ὁ ἓνας ἐλέγετο Βάρδας, καὶ ὁ ἄλλος πετρωναῖς, καὶ ὁ πετρωναῖς ἐβουλήθη νὰ κτίσῃ ὁσπήτιον ἐδικόντου, σιμὰ εἰς μίαν χήραν ὁσπήτη, καὶ ἔταξε τὰ ἔκτισε καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τῆς χήρας τὸν τόπον καὶ τὴν ἀδικησάν. ὡς δὲ ἶδεν ἡ χήρα τὴν ἀδικίαν ὅπου τῆς ἔκαμνεν ὁ πετρωναῖς. Ἐξέδωκεν ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶναι δίκαιος. Ἐκρίνει τὴν ἀλήθειαν. ὑπῆρχεν εἰς αὐτὸν κλαίονσα τὴν ἀδικίαν ὅπου τῆς ἔκαμνεν ὁ πετρωναῖς. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἤκουσεν τὸν λόγον τῆς γυναικὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκραξε τὸν πετρωναῖν. Ἐλέγειτο. ἡ χήρα τῆς βοᾷ πρὸς ἐμὲ κατὰ σοῦ. καὶ βλέπε. νὰ μὴ τὴν ἀδικήσῃς καὶ ἔλθῃ καὶ δώσῃς τῆραν φορὰν εἰς ἐμὲ. ὁ δὲ πετρωναῖς ὡσαύτῃ ὄντην ἀπὸ τὸν βασιλέα ἐλησμώνησε τὴν φθονογελίαν ὅπου εἶπε τῇ καὶ ἔκαμνε περισσοτέρως ἀδικίαν τῆς χήρας. ἡ δὲ χήρα πάλιν ἐδραμὴν εἰς τὸν βασιλέα. καὶ εἶπε τὴν ἀδικίαν τῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἶδεν ὅτι δεύτερον ἐγκαλεῖ τὸν πετρωναῖν. ἔκραξε τεχνίτας δοκίμους ὅπου ἐκτίζαν ὁσπήτια καὶ ἔσειλέτους νὰ ἶδῃν ἐὰν ἀδικῇ ὁ πετρωναῖς τὴν χήραν. καὶ ἐπῆσαν οἱ τεχνίται καὶ εἶδαν κατὰ τὸν ὁρισμὸν τῆ βασιλείας καὶ ἐγκατέλεθον βασιλῶς μεγάλως ἀδικεῖ ὁ πετρωναῖς τὴν χήραν. Ἐκείνη παντὶ τῇ βασιλείᾳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς τὸ ἤκουσεν ἐθυμώθη πολὺ. Ἐώρασεν ὅτι καθὼς εἶναι ἐκείνη ἡ ἀδικηκτίς ὅπου εἶναι εἰς τῆς χήρας τὸν τόπον νὰ εἶναι ἐδικῆς χωρὶς καμίας ἐξόδου, τὸν δὲ πετρωναῖν ὥρσει καὶ τὸν ἐγδύσαν καὶ τὸν ἐγύρεσαν μέσα ἀπὸ τὸν φόρον δέροντας καὶ ἄλλον ἀρχοντα ἀδικητὴν ἐπαίδουσεν ὅτι ὥρσει καὶ ἐκατέκαψαν τὰ ὀφειλάτου ἐμπαρῶντες εἰς ὅλον τὸν λαόν. ὡς δὲ ἶδεν ὁ λαὸς τὸν βασιλέα ποιουῦντα τοιαύτην δικαιοσύνην διχαρίσκει τὸν θεόν, καὶ τὸν βασιλέα δειφόμενον καὶ ἐφοβουῦντα πολλὰ. ἐμίσηται δὲ αὐτὸν πάλιν διότι ἦτον ἐχθρὸς τῇ ἀγίᾳ ἐκδόκων καὶ δίκαιης. ὅμως ἡ βασίλισσα Θεοδώρα ἔκαμνεν ἵνα καράβι ὑπερβαίνουσαν μεγάλον δόξα νὰ ταξιδεύῃ νὰ παραμαρτυρεῖται νὰ κερδίζῃ καὶ μίαν ἡμέραν ἔρχετο τὸ καράβι ἀπὸ τὸ ταξίδι. Ἐκείνη καλὸν καιρὸν ἔμπνευσε μέσα εἰς τὴν πόλιν. Ἐφαίνετο ὡσαύτῃ ἕνα μέγα νηοί. καὶ ἔτρεχον ὁ λαὸς ὅλος νὰ τοῖς ἰδοῦν. καὶ τὰ παιδία ἐφώναζαν ἔρχεται τὸ καράβι τῆς βασίλισσας. ὁ δὲ βασιλεὺς καθεξῆρος εἰς τὸν παλάτιον μέσα ἤκουσε τὰς φωνὰς τῶν παιδίων. ἵνα ἔρχεται τῆς βασιλείας τὸ καράβι. καὶ ὄντως ἐξῆλθε.

ἔξω εἰς τὸ παραθύρι καὶ ἐλέπει εἰς τὸν αἰγιαλὸν ὅσα καράβια
 ἔμπαιναν ἐκ εὐχραι ἀπὸ καθὲ τόπον. εἰς τὸ ὅποιον παλάτι καθε-
 σται τὴν σήμερον ὀγιαντὶ ζάραγας τῆ μεγάλου αὐθεντοῦ. ὡς δὲ ἦλ-
 θεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἶδε τὸ καράβι τόσον μέγα καὶ θαυμαστὸν, δὲν
 εἶπε καίεναι λόγον ἐναντίον μόνον ἐσιώπησεν. ἦλθε δὲ τὸ καράβι
 καὶ ἔραξεν εἰς τὸν λιμὸνα. καὶ ἑπέρασαν ἡμέρες τρεῖς. τότε ἐκρα-
 ξεν ὁ βασιλεὺς τὸν παραβοκύριον καὶ τὸν γραμματικὸν καὶ εἰπέ-
 τους, ὅτι ὅσοι παραγματῶντες ἔχουσιν παραγματείας μέσα εἰς τὸ
 καράβι, εἰπέτε τους ἐὰν τί πᾶρουν. τὰ δὲ ὅσα παραγμᾶτα εἶναι
 τῆς βασιλείας αὐτὸς ἐκόνται μέσα εἰς τὸ καράβι, καὶ οὕτως μετὰ
 τρεῖς ἡμέρας ὑπῆγαν οἱ παραγματῶντες καὶ ἐπῆραν τὰ ῥέχματα.
 τὰ δὲ ῥέχα καὶ παραγμᾶτα τῆς βασιλείας καὶ ὅλα ὅσα ἦταν τῆς
 βασιλείας τὰ ἔκαψεν. καὶ ἀφ' οὗ τὰ ἔκαψεν, ἔκραξε τὴν βασιλεί-
 σσαν καὶ τῆς εἶπεν. ὁ θυοσσὺς ἐχάρισε καὶ ἔχεις τὴν βασιλείαν ἔλῃς
 τῆς οἰκουμένης, καὶ τίποτε δέινου λείπει. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὅτι γὰρ
 κάμης παραγματείας. τὸ ὅποιον οὔτε θεοῦ ἀρέσει, οὔτε τῶν ἀν-
 θρώπων. ἀμὴ εἶναι καταλαβὰ καὶ ἀπὸ τὸν θεὸν κόλασις. διότι ἡ
 παραγματεία πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους ἐδόθη γὰρ τὴν κάμνου
 ὁ γὰρ ναζοῦ καὶ διμερουῦ μετ' αὐτῆς. ἀμὴ τῶν βασιλέων δὲν ἐδό-
 θη γὰρ ἐργάζονται τοιαῦτα παραγμᾶτα. ἡ δὲ βασιλίσσα ὡς ἤκουσεν
 οὕτως καὶ ἶδε καὶ τὸν θυμὸν τῆ βασιλείας. ἐσιώπησεν καὶ λόγον
 δὲν ἀπεκρίθη. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶχε συνηθῆσαι ὅτι μίαν φορὰν τὴν
 ἐβδομαδα γὰρ ὑπὴνεν εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν
 ταῖς βλαχέρναις γὰρ περσικαῖς, καὶ αὐτὴν ὑπερέταται αὐτὴ γὰρ βορῶν,
 ὅστις ἀδικεῖται ὑπότινος γὰρ ἔλθῃ ἐμπροσθεν τῆ βασιλείας καὶ
 σινὰς γὰρ μὴν πολυμήσῃνα ἐμποδίζει τῆς ἀδικουμένης. καὶ ὡς ἠθε-
 λε γυεῖσαι ἀπὸ ταῖς βλαχέρναις ἔρχετον εἰς τὸν πόρον καὶ ἐξί-
 σταζε τὰ παραγμᾶτα τῆ πιζαρίου πῶς ποιοῦνται καθ' ἕνα. ὁ γὰρ
 γὰρ μὴν ἀδικῶνται ὁ λαὸς. καὶ οὐκ ἔμνον εἰς τὸ παλάτι ἐκείνῃ,
 ἀμὴ καὶ εἰς καθὲ τόπον ὃ πῆ ἠθελε τύχη περπατῶντας καβαλαρῆς
 τὴν πολιν. εἶχε δὲ καὶ εἰς τῆ κελλίουτου τὸ παραθύρι μίαν καμ-
 παῖα μικρὴν ζικλῶν. καὶ τὸ σχοινί, ὃ ποῦ ἦτον δεμῶν ἐκρέμετον τὴν
 ἔξω μερίαν εἰς τὴν σράταν. καὶ εἶχεν ἐκεῖ δύο ὑπηρέτας. καὶ ὅστις
 εἶχεν ὑπόθεσιν ἐπήνθου καὶ ἔπιανεν τὸ σχοινί τῆς καμπάτας καὶ ἐ-

κρουεν ἡ καμπανά κῆ ἔτρεχαν οἱ δύο ὑπηρεταί οἱ δεσμητοὶ πα-
 ρὰ τῷ ἀφεντὸς καὶ ἔπερναν τὸν αἰθρωπον ἐκείνον καὶ ὑπήχουαυτον
 εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἔλεγε τῷ ὑπόθεσίτου . καὶ ἐν τῷ αἵμα ἔκα-
 μνε τῷ ἀπόφασιν κῆ δέντῳ ἐμάχρυνε . πᾶσι εἰς ὅσα χαρίσμα-
 τα εἶχε καὶ εἰς τῷ δικαιοσυλῶν τῷ μεγάλῳ ὁ ποῦ ἔκαμνεν , ἡ
 τὸν ἔχθρὸς ὡς εἶπα μὲν τῷ χριστιανῶν ὁ ποῦ ἐσθόντο τὰς ἀγίας
 εἰκόνας δὲν ἤθελε νὰ ἰδεῖ οὐδὲν νὰ ἀκούσῃ . εἶχε δὲ εἰς τὸ παλάτιον
 ἕνα αἰθρωπον μοσκαρᾶν . κῆ ἦτον πύθης κακοφρόσωπος . παι-
 γνίδι γέλοιον τὸ ὀνομάτου δέβερεις . ὁ ὁ ποῦ ἐσκεν εἰς τῷ τράπε-
 ζαύτου καὶ ἔκαμνεν ὁ βασιλεὺς μεγάλας χαρὰς . καὶ ἐχαίρετον
 μετ' αὐτὸν . καὶ μίαν ἡμέραν εὐχῆκεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ παλάτιου
 καὶ ὑπῆγε γύρωθεν τῆς πόλεως νὰ βλέπει νὰ μὴ γίνεταί καμία
 ἀδικία . καὶ ἡ βασίλισσα ἦρε καὶ ἦν καὶ ἀνέστη τὸ σεντέκι της καὶ
 εὐχαλετὰς εἰκόνας καὶ ἐπορευομένη καὶ ἠσυχάζετο αὐτὰς . καὶ ἀπὸ
 τῷ αὐτοῦ της καὶ χαρὰν δὲν ἐνθυμήθη νὰ σφαλίσῃ τῷ πόρ-
 τιν της κάμεράς της , αἰὲν ἦταν ἀνοικτὴ . καὶ ὁ μασκαρᾶς ἦρε τῷ
 ἀνοικτῷ καὶ ἐπῆδνη καὶ ἐσέβη μέσσα καὶ ἐφθασε τῷ βασιλει-
 σσιν ὁ ποῦ ἠσυχάζετο τὰς ἀγίας εἰκόνας . ὡς δὲ ἶδεν αὐτὰς ἐσύμωσεν
 εἰς τῷ βασιλεισσιν ἔσποντας ὁ πῆ ἦτον μασκαρᾶς , καὶ ἐρωτᾷ τῷ πῆ
 εἶναι αὐτὰ . καὶ εἶπε τὰ καλὰ μου νινία . εἶναι τὰτα καὶ τὰ φιλῶ καὶ
 τὰ ἀγαπῶ πολλά . καὶ ἔλθόντος τῷ βασιλεὺς ἐκαθισεν εἰς τῷ τρά-
 πεζαν καὶ ὁ δέβερεις ἐσκεν ὁ μαρτύρου κάμνοντας ἐνθυμῶν τῷ
 βασιλεὺς . ἐκεῖ γοῦν ἐθυμοῦτος εἶπε καὶ περὶ τῆς βασιλείας
 τῶν νινία , καὶ πῶς ἐφίλητεν αὐτὴν . ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ ἤκουσεν αὐ-
 τὴν ἡ καρδία του . καὶ ἐπληροφόρηθη μίσουτος ὅτι βίβα εἰκονί-
 ματα εἶχεν ἡ βασίλισσα καὶ πορευομένη . διότι πάντοτε ἐλόγιαζε
 καὶ ἐκαταλαμβάνεν ὅτι σεβεται τὰς ἀγίας εἰκόνας . καὶ ἐσυκώθη
 μετὰ ὀργῆς ἀπὸ τῷ τράπεζαν καὶ ὑπῆγε εἰς αὐτὸν καὶ ἀρχισεν
 καὶ τῷ ὑβρίσεν ὑβρεῖς μεγάλας . καὶ εἶδω λολάτρισαν τῷ ἐκ-
 λει . καὶ ἡ βασίλισσα ὡς ἤκουσε τὰς φοβερὰς λόγους , ἀπεκρίθη
 ἐπιτήδεια . ἐπιστεύσε τῷ βρωμερῷ τῷ μασκαρᾶ τὰ λόγια ὅτι ἔχω
 εἰκονίσματα , εὐχαλέτο ἀπὸ τὸν νῦν αὐτὸν τὸν λογισμὸν , ὅτι δὲν
 εἶναι ἔπος . αἰὲν ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἔπος . ὅταν εὐχῆκεν ἀπὸ τοῦ πα-
 λᾶτι ἐμπῆκα εἰς τῷ κάμεράμου καὶ ἐπῆσα τὸν καθρέφτη μου

καὶ

καὶ ἐβλεπε τὸ πρόσωπόν μου. καὶ εἶσαν ἐκεῖ καὶ αἰσχυρά βερεται. καὶ
 εἶδεν τὸ γινῆναι τὰ φερόμενα καὶ ἦλθε καὶ ἐρώτησε, καὶ εἶ-
 πατον ὅτι νινία εἶναι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας, ἐκαταπαύειν ὁ θυ-
 μὸς αὐτοῦ καὶ ἠγαλλιάθη. ἡ δὲ βασίλισσα ἦν καὶ αἰτίαν τῆ
 μακαρίας καὶ ἐβαλε καὶ τὸν ἔδην βαρετα δὲ νὰ μὴ λέγει πλέον
 τὰ νινία καὶ οὕτως ἐπαύειν. ἔνας δὲ στρατιώτης εἰς τὴν ἀνατολίαν
 ὁ πῦρ ἦσαν τὰ φουσατά, εἶχεν ἕνα ἄλογον ἀξιώτατον καὶ θαυμα-
 σὸν καὶ πολλὰ αἰδρεομένη καὶ εὐμορφον. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶ φου-
 σατοῦ ἐβλεπε τὸ τοιοῦτον ἄλογον καὶ ἐζηλωσε καὶ ἐκαμνε πολλὰς
 εἰχνας εἰς τὸν στρατιώτην νὰ τὸ παρεί. ἀλλ' ὁ στρατιώτης τελεῖως
 δὲν ἠθέλει νὰ ἀκούσῃ δὲ νὰ τὸ δώσει. ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθεν εἰς χρεῖαν
 δὲ καλὸν ἄλογον καὶ ἀξιώτατον καὶ ἐγραφε πάντα καὶ αὐτὸν
 καὶ ὁρεθῆναι τὸ πληρώσει. ὁ δὲ στρατηγὸς ἀκούσας τῶ βασιλέως
 τὴν ζήτησιν δὲ ἄλογον καὶ εἶχε καὶ τὸν φθόνον πῶς δὲν τὸ εἶδεν.
 ἦν καὶ αἰτίαν καὶ τὸ ἐπῆρεσαν. λέγοντας ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπεμ-
 ψε δὲ νὰ εὐρεθῇ ἄλογον καλὸν καὶ ἀξίον. καὶ ἐδωκετόν δὲ ἐκεί-
 νο ἄλλον τὸ ὅποιον ἦν ἀγαθὸν καὶ καμίας τιμὴν δὲν εἶχεν. ὁ δὲ
 στρατηγὸς ὡς ἔλαβε τὸ ἄλογον τῶ πτωχῶ τῶ στρατιώτη τὸ εἰσεῖλε
 τῶ βασιλέως λέγων πῶς εἶναι ἐδικόν τε παῖδιον, καὶ ὁ βασιλεὺς
 ὡς εἶδεν αὐτὸ τοῖσιν ἀξιώτατον καὶ θαυμασὸν ἐχαρὴν πολλὰ, καὶ ἠύχα
 εἰσησε τὸν ἐπαρχον. καὶ ἐκαβαλίσκε καὶ ἡμέραν καὶ ὑπὸ ἡνιχ-
 εῖς τὸν θεῖον ναὸν τῶν βλαχερνῶν. ἦλθε δὲ καὶ ὁ μάχης, καὶ ὑπὸ
 γαν τὰ φουσατά εἰς πόλεμον. καὶ ὁ στρατιώτης ὁ πτωχὸς ὁ ποῦ εἶχε
 τὸ καλὸν ἄλογον καὶ τὸ ἐπῆρεν ὁ στρατηγὸς, ἦσαν σινηδισμὸς
 ἀπὸ τῶν ἀξιοτήτων τῶ ἀλόγου καὶ πάντοτε ἐκτύπη μέσσα εἰς τοὺς
 ἐχθρούς. ὁ δὲ καὶ ὡς ὑπὸ ἡνιχ εἰς τὸν πόλεμον μετὰ ἀγαθὸν ἄ-
 λογον ἔωκεν εἰς τοὺς ἐχθρούς μέσσα. ὅταν ἦθελε νὰ γυρίσῃ τὸ
 ἄλογον δὲν ἐδυνάσθη νὰ φύγῃ καὶ τὸν ἐκόπτεσαν. ἡ δὲ ἀδελφία τοῦ
 γυναικὸς εἰκοινοῦ χήρα μετὰ ὀρφανὰ παῖδια. καὶ δὲν εἶχε καμίας
 βοήθειαν ὅς τῶν αὐτῶν, ἦκουε δὲ τῶ δικαιοσύνη τῶ βασιλέως
 ὁ πῦρ ἐκαμνε. ὁ οὕτως ἐπλήνσε ὁ ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν.
 καὶ ὑπὸ ἡνιχ μετὰ ὀρφανὰ καὶ ἐσαμάτησεν εἰς τὴν στρατὸν ὁ πῦρ ἐπῆρ
 νὰ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀλαλόμενος τὸ ἄλογον τῶ ἀνδρότης. ὁ ἵστασεν
 σκευὰ καὶ εἶπετον. δὲ τὸ ἄλογον τῶ ἑκαμνε ἐμὴν χήραν καὶ

τῶ

τὰ παρθένου ὀρφανὰ. ὡς δὲ ἤκουσεν οὕτως ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη πολλὰ καὶ ἐς εἰλίτῳ εἰς τὴν βασιλίαν αὐτὸν ὡς δὲ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν παλάτι ἐκραξέ τῳ γυναικα καὶ ἐξηγήθητου καταλειπὼς τὸ πῶς διωσικῶς ὁ στρατηγὸς ἐπῆρε τὸ ἄλογον τῷ αὐτὸς καὶ τῷ τὸ ἐσελε. καὶ πῶς τὸν ἔδωκεν ἄλλον ἀχμενὸν. καὶ ὥσαυ ἦτον μαθητὸς μετὰ τὸ καλὸν ἄλογον ἐμπῆκεν εἰς τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ νὰ μὴν ὀφείλει δὲν ἡμπούρεσε νὰ εὐγει καὶ τὸν ἐσκόττωσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἤκουσε τὰ λόγια τῆς γυναικὸς ἐσελε καὶ ἤφειραν τὸν στρατηγὸν καὶ τῳ γυναικα ἐκρυψαν. τότε ἐρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὸν στρατηγὸν, ὅτι τοιαῦτον ἀξιώτατον ἄλογον πῶς τὸ ἡυρεῖς μήπως καὶ τὸ ἐπῆρεσ τινὸς διωσικῶς. ὁ δὲ στρατηγὸς εἶπε τῷ βασιλεὺς ὅτι τὸ ἄλογον ἐδικόν μου ἦτον. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἐρεσμονεῖν ὅτι ζητεῖς ἄλογον ἀξιον σοῦ τὸ ἐσελε. ἀμὴ ἀπὸ τινὰ ἐγὼ δὲν τὸ ἐπῆρα ἢ τὸ ἀρπάξα. καὶ ἐν τῷ ἅμα ὁ βασιλεὺς ὤρεσε καὶ ἤφειραν τῳ γυναικα ὁμοῦ. καὶ ὡς τῳ ἴδεν ὁ στρατηγὸς ἐμεινεν αὐτὸς ἀπεθαρμύος. καὶ δὲν ἡμπούρει νὰ ὁμιλήσῃ. καὶ μετὰ ὀλίγῳ ὥρα ἐπείσεν εἰς τὸ ποδάρια τῷ βασιλεὺς κλαίων καὶ βοῶν ὅτι ἐσφαιλιν. καὶ ἐκείνην ὁ βασιλεὺς. τῳ μὲν γυναικα μετὰ παρθένου ἐκαμὲν ἀδελφοὺς τῷ στρατηγῷ καὶ ἐμείρασεν ἐξ ἴσου τὰ παρὰ γυναικατα ὁ ποῦ εἶχε. καὶ εὐγαλέτον καὶ δὲ τῳ τιμῳ ὁ ποῦ εἶχε. καὶ εὐγαλέτον καὶ ἀπὸ τὴν τόπον του καὶ ἐξώρεσέ τον. καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπὸ σεισμὸς καὶ ἀπὸ ἄλλαις πολλαῖς ὀργαῖς ἐπίεσαν ἀπὸ τὰ τείχη τῆς πόλεως. καὶ αὐτὶς τὰ μετακτίσεν καὶ ἐξέσπεν τὸ ὄνομά του ἀπαύειν ἀπὸ τῆς πόρτας τῆς τειχίαν. Θεόφωλος ἐν Χειρῶ τῷ θιφ. πρὸς βασιλεὺς ὁ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων καὶ φημινοται ἕως τῆς σήμερον. ἔκαμε δὲ φουσαῖα διωσικῶς. ὁ πῶς γε κατὰ τῆς τειχίαν. καὶ πολέμου γηρομύρου ἐπίεσαν πολλοὶ δὲν ἕνα μέρος καὶ ἀπὸ ἄλλο. καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους ἐπῆραν ἀπὸ τῶς Ῥωμαίους οἱ τῆρκοι. καὶ εἰς ὀλίγον ἦλθεν νὰ ἐπαύειν καὶ τὴν βασιλίαν. ἐὰν δὲν ἦθελε φθάσῃ νὰ τὸν ἀρπάξῃ Μανουὴλ ὁ στρατηγὸς. ἀλλὰ ὅρα τὸν ἐκάλει σωτηρία αὐτῆς. καὶ ἀνὰ δοχὸν εἰς τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν Μιχαὴλ ἐβαλε. ὁ εἰς τὸν θαλάττοντον ἐπιτροπὸν τῆς υἱοῦ του τὸν ἄφηκε. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους ὁ ποῦ ἔλαβαν οἱ ἀγαθὲς οἱ ἐσελε καὶ ἐξαγόρασεν αὐτοὺς. ὡς εἶχε δὲ τῳ λίσαν κατὰ

τῶν ἀγίων εἰκόνων ὁ ἀσθεῖς αὐτοῦ ἐπαράδωκεν αὐτῇ ἕνα ἀγία-
τον ζωγράφον Λάζαρον ὀνόματι, καὶ ἐκατέτοιχε μεγάλας πινακίας.
διότι ἐπεσοκύνετο τὰς ἀγίας εἰκόνας, καὶ ὄψεαι τὰς ἱστορίας, ὡς
καὶ ἐβαλαν πέταλα εἰς τὴν φωτιά, καὶ ἐκαύσαν πολλὰ καὶ τὰ
ἐβαλαν εἰς ταῖς παλάμαις του, καὶ ἔτρεχεν ἡ φωτιά ἀπὸ τοῦ κορμιτοῦ
τόσον ὅτι ἐμεινεν ὡς ὀρθοθαμνός. ἀλλ' ἐφυλάχθη ὑπὸ τῆς θείας χά-
ριτος. ὅθεν ὁ τύραννος ὡς ἐκαθεν ὅτι εἶναι εἰς τὸ τέλος νὰ ὀρθοθῇ καὶ
τὴν παρακάλεισιν τῆς βασιλείας καὶ ἄλλων πινῶν κτήδεων με-
γάλων τῆς παλατίου τῆς βασιλείας. εὐγαλὲν αὐτὸν ἀπὸ τῆς φυλακῆς
καὶ τὸν ἐλευθέρωσεν. ὁ δὲ ἅγιος ὑπῆρχεν κρυφῶς εἰς τὸν αἶγιον ταὸν
τῆς ἀγίας προδορῶν τὸν καλεῖσθαι φοβερεῖ, καὶ ἐκατοίκησεν ἐκεῖ.
καὶ ὡς αὐτὸν ἦτον ἀκομὴ μετὰ τὰς πληγαῖς τῆς φωτιάς. ἰσώρισε τὴν εἰ-
κόνα τῆς προδορῶν. ἡ ὁ πῶς ἐκαμνε θαύματα. πολλὰ καὶ ἰάμα-
τα. ὅμως ὁ ἀλιτήριος βασιλεὺς ἐκαμνε μέγαλιν σύγχυσιν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τῆς Χερσῆς. Ἐπειράζοντο οἱ χριστιανοὶ. ὄψεαι τὰς ἀγίας
εἰκόνας, καὶ τὸν καιρὸν ἐκαίον ἦτον ὁ ἅγιος Μεθόδιος Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ σουδῆτης, καὶ ὁ ἅγιος Γω-
σῆφ ὁ Μητροπολίτης τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ δύο υἱοὶ τῆς βασιλείου
Γιῶν καὶ μαθηταὶ τῆς ἀγίου Μιχαὴλ τοῦ συγγέλου. τῶν ἱεροσυλ-
μῶν. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐναρετοὶ καὶ Θεόφοροι πατέρες τὰς ὁποῖους
ἐτυραννίσεν ὁ Θεόφιλος. διότι τὸν μὲν μεθόδιον τὸν εὐγαλὲν ἀπὸ
τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον, καὶ ἐβαλὲν αὐτὸν αὐτῇ Γιῶν ἐν τινὶ ὀνό-
ματι ὁ ὁ πῶς ἔχοντας σιμυτρόφους τὸν Ἀντώνιον, Ἐ. Θεόδοτον, καὶ
Θεόδωρον. Ἐλίζικα. ἐπαρακίνα τὸν βασιλεῖα εἰς περισσότερας
αἵρεσι μετὰ τὰς μαγίας καὶ γοητείαις, καὶ ταῖς ἀλλαις δαιμονικαῖς
τέχναις. ἔλεγον δὲ οἱ ἀσθεῖς αὐτοὶ αὐτοὶ μηδὲ τὰ λείψανα τῶν ἀγίων
δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πεσοκύνετο οἱ χριστιανοί. τὸν δὲ ἅγιον Θεό-
δωρον τὸν σουδῆτην τὸν ὄξεοισεν εἰς τὴν λίμνιν τῆς ὀρθωνιά-
δος. τὸν δὲ Γωσῆφ τὸν ἀδελφόν του τὸν ἀπέκλεισεν εἰς σκοτεινοτά-
την φυλακὴν. τὸν δὲ Θεόδωρον καὶ Θεοφάνην. τὰς δύο ἀδελφούς.
ὡς καὶ τὰς ἔγραψαν εἰς τὸ βλῆφαρον. μετὰ φηρία. κοφτερά δάδε-
κα σίχες. οἱ ὁ πῶς ἔλεγον ἕως.

Πάντων ποθομένων πρὸς ἔλκεν πρὸς τὴν πόλιν.

Ὁ πῶς πᾶνχοι τῆς θεῆς λόγου πόδες.

Ἐξῆς.

Ἔστησαν εἰς σύστασιν τῆς οἰκουμένης.
 Ὡφθησαν οὗτοι πρὸ σεβασμῶν τότῃ.
 Σκόλη ποιητὰ δεισιδαίμονος πλάνης.
 Ἐκείσε πολλὰ λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας.
 Πράξαντες αἰσχρὰ δεινὰ δυνάστε βοφρόνας.
 Ἐκείθεν ἠλάθησαν ὡς ἄποσάται.
 Πρὸς τλήν πύλιν δὲ τῆς κράτους πεφωγότες.
 Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέτους μωρίας.
 Ὅθεν γρᾶφέντες ὡς κακῆργοι τλήν θέναν.
 Κατακρίνονταί κ' ἰδύκονταί πάλιν.
 Ἐπ' ὅθ' ἦσαν αὐτοὶ οἱ ἅγιοι ἀπὸ τῶν ἱεροσόλυμα δ' ἐκ τῆς τῆς ἐγγραφῆς
 φαν καὶ τῆς τοιέτους σίχους. λέγει δὲ ἡ ἐννοια αὐτῶν, οἱ ἀνθρώποι
 ὅλοι ἐπὶ θυμουὶνὰ ἐπ' αὐτὴν εἰς τὰ ἱεροσόλυμα. ἐκεῖ οὐ πῦρ ἐξάθησαν
 τὰ ἅγια ποδάρια τῆς Χρυσῆς. δ' ἐκ τλήν συστασιν κ' σωτηρίαν τῆς κόσ
 μῆς. τῆτοι δὲ ἐφάνησαν εἰς τὸν τόπον ἐκείνον δοχεῖα πονηρὰ τῆς κα
 κῆς πλάνης. ὅμως ἐκεῖ ἔκαμαν πολλὰ κακὰ ἀπὸ τλήν ἀπιστίας αὐτῶν.
 καὶ οἱ ἀνθρώποι τῆς τόπου ἐκείνου τῆς ἐδῶξαν. καὶ ἐδῶ οὐ πῦρ ἦλθαν
 εἰς τὸ κάστρον τῆς βασιλείας, δὲν ἀφῆκαν τῆς παράνομης μωρίας
 του. δ' ἐκ τῆς τοῦ ἐγγραφῆς μὲν εἰς τὸ ἐλέφαντον ὡς κακοὺς ἀνθρώ
 πους νὰ τοὺς καταφρονεῖτε καὶ ἑστίς, καὶ πάλιν ὡς διωγμένους.
 αὐτοὺς τοὺς σίχους ἔγραψεν. ἔπειτα τὸν μὲν Θεόδωρον τὸν ἐφυλά
 κωσιν εἰς τλήν Κωνσταντινουπόλιν. τὸν δὲ Θεοφάνην τὸν ἐξώλειεν
 εἰς τλήν Θεσσαλονίκην. καὶ ἄλλαις πολλαῖς ἀτυχίαις ἔκαμ' ὁ τρι
 σάβλιος. πλὴν αὐτὸς μὲν τοιοῦτος ἦτον εἰς τλήν αἵρεσιν. ἡ δὲ γυνὴ
 κατου ἡ Θεοδώρα ἡ βασίλισσα. τῆς μὲν ὁρδοδόχους καὶ ποροσκυ
 νηταὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐπίμα κρυφᾶ δ' ἐκ τὸ φόβον τῆς βασιλείας.
 τῆς δὲ ἀρετικῆς. καὶ εἰκονομάχους ἐμίσα καὶ ἀπεσρέφοντο κα
 θὼς τὸ ποροεῖπα μὲν. ἐλυπεῖτον δὲ πολλὰ. καὶ εἰς τλήν ἀπώλειαν τῆς
 αἰδρός τῆς. ὅμως δὲν εἶχε τὴν κάμη ἐσόντας ὁ ποῦ ἤξωρε τὴν ὠμό
 τητα καὶ ἀπανθρωπίαν αὐτῆς. αἰμὴ καὶ ἐὰν ἤθελε τῆς ἀναφέρει
 λόγον πολλάκις δ' ἐκ ἀλλήλων ὑπόθεσιν. αὐτὸς τλήν ἀπεσρέφοντο καὶ
 ἐδείχθη σχῆμα βαρετὸν πρὸς αὐτλήν. καὶ δ' ἐκ τῆς ἐσιώπας πάντοτε.
 καὶ μὲν τὸν Θεὸν ἐπαρκαλεῖ νὰ τὸν ἐπὶ σέφῃ ἀπὸ τλήν πλά
 νην. κατὰ δὲ τὸν ἐ. χρόνον τῆς αὐτῆς βασιλείας, ὑπῆγαυ οἱ ἅγιοι
 νοίμε

τοὺς μὲν φουσατόν πολὺ εἰς τὸ αὐμύρεον τὴν πατείδα αὐτῆς, καὶ
 αἰχμαλώπισαντο εἰς τὰς ἰ. τῆς Αὐγούσου μύκας. ἐφορεύθη δὲ καὶ
 πλῆθος πολὺ χριστιανῶν. Ἐλλοὺς ἐπῆραν αἰχμαλώτους εἰς τὴν
 συρία. τότε ἱμαρτύρησαν καὶ οἱ ἅγιοι μ. β. μαρτυρὶς οἱ νεοφανεῖς.
 ἡ δὲ Κωνσταντινούπολις ἐκινδύνειε πολλὰ, καὶ μόνον ἀπὸ τῆς εὐκα-
 νομαχίας, αὐτὴ ἔκαστο πείνει. Ἐκρυάδα ἀπὸ σεισμῶν φοβερούς ὁ
 πᾶς ἐγίνοντο τὸν καιρὸν ἐκείνον. ἀλλ' οὐδ' ὁ ταλαίπωρος βασιλεὺς
 Θεοφίλος πλεονεξῶν ἐπὶ σφραγίδι, εἰς τὰς φοβερύμας τῆς θεῆς οὐκ
 ἔβλεπεν, αὐτὴν ἔκρινεν εἰς τὴν ἀρεσκίαν τὸν οὐκ ἔκαμε ἰβ. χρὸ
 τὴν εἰς τὴν βασιλείαν. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπίασεν αὐτὴν διωκ-
 τὴν εἰς τὴν καρδίαν, τὸν οὐκ ἀνοίχθη τὸ σῶμα καὶ ἐφάνησαν τὰ
 εἰς τοῦ οὐρα. ἡ δὲ βασίλισσα Θεοδώρα βλέποντας τὸν πᾶς τυραν-
 νεῖται ἐκείνην εἰς τὸ προσκέφαλον καὶ ἐλυπείτο. καὶ ἐκείνη ἀπε-
 κοιμήθη ἀπὸ τῆς λύπης καὶ ἴδεν εἰς τὸν ὑπὸ τῆς κυρίας
 θρόνον ὁ πᾶς ἐβάστα τον Χρυσὸν ὡς βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας. Ἐ-
 ἰσέκετο ἀπαύθην τῆς Θεοφίλου μετὰ πολλὰς ἀγγέλους τὰς ὁ ποίης
 θεῖας καὶ ἐδέρναντον δὲ τὰς ἀγίας εἰκόνας. καὶ παρὰ τοῦ ἐξῆς πνε-
 σῆ. τότε ὁ βασιλεὺς ἐκραξέε μεγαλοφώνως. αὐτὸν ἀνέστην εἰς τὸν
 αἰθλίον δὲ τὰς ἀγίας εἰκόνας δέξασθαι ἑταίρας ἀσυμπάθοντα ὁ τα-
 λαίπωρος. παρακρούσας ὁ τοῖς τοῖς ὡς ἴδεν ἵνα ἀπὸ τῆς ἀρχον-
 τας αὐτῆς θεοκτιστον ὀνόματι ὁ πᾶς ἐφόρεν ἐγκόλπιον εἰς τὸν λα-
 μόν. τὸ ὁ ποῖον εἶχε ζωγραφισμένον τὸν Χρυσόν. καὶ ὡς τὸ ἴδεν ἔκαμε
 τὴν νεύμα ναὺ παγεῖ κοντά τε καὶ ὑπῆγε μετὰ πολλῆς φόβου νομί-
 ζοντας ὅτι τὸν θελεῖ φονεῖσαι. Ἐαυτὸς ἐτρώμαξε Ἐὐχαλιν ἀπὸ
 τὸν λαμόντα τὸ ἐγκόλπιον. ὡς τῆς θαύματος καθὼς τὸ ἐφίλησε,
 παρὰ τοῦ ἐκλείσε τὸ σῶμα. ἡ δὲ βασίλισσα Θεοδώρα ὡς ἴδεν
 ὅτι δέχεται τὰς ἀγίας εἰκόνας. ὑπῆλθεν εἰς τὴν κάμαραν καὶ ἐφ-
 ρέντε τὴν ἀγίαν εἰκόνα τῆς Χρὺς καὶ τῆς παναγίας καὶ ἐφίλησεν αὐ-
 τὰς ὁ βασιλεὺς. καὶ ἦτορας ἀποθανεῖν.

Θανατος Θεοφίλου. Βασίλεια Μιχαὴλ τῆς ἡμέρας αὐτῆς. καὶ τῆς
 μητέρας αὐτῆς Θεοδώρας.

Η Εἰς τὸν Θάνατον τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 εἰπεντε. ἡλικία χρόνων παιδίου μετὰ τῆς μητέρας τοῦ Θεο-
 δώρας. καὶ παρὰ τοῦ ἐφίλησεν εἰς πᾶσαν χάριν καὶ τὸν ναυαγιστῶ-
 ΚΚΚ. Θεοῦ

θειῶν οἱ φυλακωμένοι καὶ ἐξωρισμένοι ὄψεσθαι τὰς ἀγίας εἰκόνας
 τοὺς ὁποίους ἐξώρισεν καὶ ἐτυράνισεν Θεόφιλος ὁ ἀνδραγαθὸς. τότε
 ἐδῶξεν ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τὸν μακάριον Ἰωάννην καὶ ἔβα-
 λε πάλιν τὸν ἅγιον μεθόδιον, ὁ ὁποῖος ἦτον τότε κλεισμένος ἀνά-
 μεσα εἰς δυοτεῖχες, καὶ μόνον τὸ παράσποντον ἐφαίνετο. τὸν κα-
 ρὸν ἐκείνον ἦτον καὶ ὁ μέγας Ἰωάννης ὁ ἀσκητὴς εἰς τὸ βουδὸν τῆς
 περείτης. καὶ ὁ ἅγιος ἀσάκιος ὁ ἀληθὴς δοῦλος τῆς Θεοῦ. οἱ ὁποῖοι
 ἐξ ἀποκαλυψέως Θεοῦ ὑπῆσαν εἰς τὸν πύργον τῆς Νικομηδείας
 τῆς ἁγίου διομήδους καὶ ἦσαν τὸν ἀσκητῶν Ἡσαΐαν. καὶ εἰπα-
 ῖον ὁ θεὸς νὰ ὑπάμην εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὴν βα-
 σίλειαν καὶ πρὸς τὸν Πατριάρχην μεθόδιον νὰ σῇσωμεν τὴν ὀρ-
 θεοδοξίαν τῆς ἁγίων εἰκόνων. ὅτι οὕτως λέγει ὁ Θεός. ἐπαυσαι οἱ
 ἐχθροὶ τῆς Θεοῦ καὶ τῆς εἰκόνων, ἐπαυσαι ἡ εἰκονομαχία καὶ ἀπὸ
 τῆς γυναικὸς ἦς εἰρήνῃ καὶ ἀσέβεια. ταῦτα εἶπαν οἱ πατέρες
 καὶ ἐκίνησαν ὅλα νὰ ὑπὴγόνουν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. καὶ
 ἐπῆσαν εἰς τὸν Πατριάρχην μεθόδιον καὶ εἰπατοῦ τὴν ὑπόθε-
 σιν. καὶ αὐτὸς ὡς ἤκουσεν ἐπῆρετους μετὰ λόγου καὶ ὑποῆσαν
 εἰς τὴν βασιλίαν Θεοδώρου καὶ λέγουσιν. ὦ βασιλεῦς καλοῦ μέ-
 νου βασιλίστα πρὸς ἡμᾶς νὰ ἀνακταῖς καὶ νὰ καλλωπίζῃς
 τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. νὰ ἐπολαύσῃς πάλιν τὸν εὐλαβισμὸν καὶ
 τὴν ἀποτίμωσιν ὁποῦ εἶχαν πρὸς ταῦτα ὅλα νὰ σερειωθῇ ἡ πίστις τῆς
 χριστιανῶν. εἰς τὰς ἡμέρας σου νὰ ἔχῃς καὶ οὐ καὶ τὰ παιδία σου
 μνημόσυμον. ἀπεκρίθη ἡ βασιλίστα μετὰ πολλῆς ταπεινώσεως
 καὶ τὸς λέγει. διχομαεῖς λόγους σὰς τιμῶν καὶ ἡγιασμένων πατέ-
 ρες. πλὴν ἀκούετε καὶ τοὺς λόγους μου. νὰ ἤσκησεν ἐγὼ ἐξαρ-
 χὴς ἡμῶν ὀρθόδοξον καὶ ἐπισκοπῶν εἰς τὸ κρυφὸν τὰς ἀγίας εἰ-
 κονας. καὶ ὅλα νὰ με πιστεύετε. ἰδέτε τὴν εὐλαβίαν. καὶ παρὰ τοῦ
 ὄντος ἀπὸ τὸν κόρπον τῆς μίαν εἰκόνα μικρὰν τῆς Χρυσῆς καὶ τῆς
 παναγίας καὶ ἐκίλινε τὴν καὶ εἶπε μεγαλοφώνως. εἴτε δὲν πο-
 σκυνᾷ τὴν εἰκόνα τῆς Χρυσῆς καὶ τῆς παναγίας, καὶ πάντων τῶν
 ἁγίων νὰ εἶναι αἰαθματισμός. τότε ὡς εἶδαν οἱ πατέρες εἰκεί-
 νοι ἐδόξασαν τὸν Θεὸν εἰς τὴν πίστιν τῆς βασιλείας τότε τὸς λέγει
 ἡ βασιλίστα μίαν δέξιν ζητῶ ἀπὸ τῆς ἁγιασμένης. πατέρες
 πάτερ. ἀπεκρίθη ὁ Πατριάρχης, ἡ εἶναι τὴν ζητημάσου. λέγειτο
 ἡ βασι-

ἡ βασιλῖσα. Νομαίσας ὡς καλεῖσθε τὸν θεὸν νὰ σώσῃ τὸν ἀνδραμον τὸν Θεόφιλον τὸν βασιλέα. ὅτι καλῶς ἠξιώρετ' πῶς ἦτον αἰρετικὸς. καὶ θάρρῳ ὥς διαφάσεως ὅτι εἶνα. κολασμένος. ἀπὲρ κείνη ὁ Πατριάρχης. ἔξω τῆς διωάμεώς μας εἶναι ἡ ζήτησίς σου βασιλῖσα. πλὴν ἡ φιλαγία τῷ θεῷ εἶναι μεγάλη καὶ ἵσως νὰ εἰσακούσῃ τῆς δεισιπείας μας, καὶ νὰ τὸν σώσῃ. ἀμὴν ἡς εἴσε καὶ ἡ βασιλεία σου καὶ ὅλον τὸ παλάτι, ἀπὸ μικρὸν ἕως μέγαν. καὶ μετὰ δακρύων δέξαι τῷ θεῷ. καὶ νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς ἄλλο μέρος δέσημι τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ μοναχοὺς καὶ μετὰ τὸν κόσμον. καὶ ὁ φιλαγός σου θεὸς ὁ πᾶν δύνει νὰ κολασθῇ ὁ ἀνθρώπος, αὐτὴν νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς τὸν ἀνδραμον. πρὸ πάντων δὲ καί με εἰλημοσύνην ὡς εἰσὶν εἰς τὰς πτωχὰς καὶ ξένους, καὶ ἐλδοθήσονται ἀπὸ τὰς δέλους σου. καὶ ὥς ἡ δεισιπεία σου νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν θεόν. ταῦτα εἶπεν ὁ Πατριάρχης καὶ ὑπῆλθεν εἰς τὸ κελίον του. καὶ τὸ ταχὺ ἔκραξε τὸν λαόν του ὅλον ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. νέους. γέροντας. ἀνδρας. γυναικας. ἱερεῖς. ἀρχιερεῖς. λαϊκούς. καλογηγούς. ασκητάς. μέσα δὲ εἰς ἐκείνους ὅλους ἦτον καὶ ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ σκεπτικὸς ὁ πᾶν ἐφορεύων. Θεοφανὴς. καὶ Θεόδωρος οἱ αὐτοῦ δέσποτες. ἄλλος Θεοφανὴς ὁ ἡγούμενος καὶ σύγγελος. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐκρετοὶ καὶ θαυματουργοὶ πατέρες. οἱ ὅποιοι ἐσυνέχθησαν μετὰ τῷ Πατριάρχῃ εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν. καὶ κάμωσαν ὅλην τὴν πρωτὴν ἐβδόμη δὲ τῆς αἰτίας τῆς αραβικῆς δεισιπείας εἰς τὸν θεόν. μετὰ τῆς εἰσε καὶ μετὰ δακρύων ὡς τὸν βασιλέα Θεόφιλον. καὶ ἡ βασιλῖσα Θεοδώρα ὁ μόλις εἶδετο τῷ θεῷ μετὰ ὅλου τῷ παλατίου εὐχῆς εἰς τὸν ναὸν τῆς δεοτόκου. καὶ πρὸς τὸ ξημέρωμα τῷ σαββάτου ἀπὸ τῶν πολλῶν δέσποιν. ὁ δακρύων εἶπεν εἰς ἑκαστὴν. καὶ ἐφάρκνεν τῆς ὅτι ὡς ἀνὰ ἡμετέραν εἴρεθ' εἰς τὸν φόρον σιμὰ εἰς τὴν ὑψηλὴν κολόνα ὁ πᾶν ἔσπεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος. ἐκεῖ ἴδε πολλοὺς μαύρους ὁ πᾶν ἐπερνοῦσαν τὸν φόρον. βασιλῆας εἰς τὰ χεῖράτους παιδολογικὰ σωεργὰ. ἄλλος σπαθὴν. ἄλλος μαχαίρει. ἄλλος ραβδόν. ἄλλος τζιμπιδί. ἄλλος ἄλλα φοβερώτατα ὅργανα παιδεύσεως μέσα εἰς ἐκείνους ὅλους ἴδε τὸν ἀνδρα τὸν Θεόφιλον γυμνὸν καὶ τὸν ἵστυνα. καὶ τὸν ἔδρασε χωρεῖς καμίας λυπῶν καὶ ὡς τὸν ἴδε τὸν ἔγνωσαν. ὁ δακρύων ὁ πᾶν εἶπεν νὰ ἴδῃ πρὸς τὸν ὑπάρχον. καὶ

ἐπήγαγον ἐκείνοι οἱ μαῦροι ἕως τέλει πόρταν ὁ ποῦ λέγουσι χαλκή.
καὶ ἐκεῖ ἐκαθίζον ἕνας βασιλέας εἰς θρόνον λαμψρότατον
εἰς τὸν ὅποιον ἔκτισαν ἑωυτοῦ ἐν Θεοφίλον τὸν βασιλέα διωκόν.
ἡ δὲ βασίλισσα Θεοδώρα ἔδραμε καὶ ἔπεισεν εἰς τὰς πόδας αὐτῆς
τὸ φοβεροῦ βασιλέως καὶ ἐπὶ ἔκκαλει ἔξω τὸν ἀνδραγ. τότε μὲν
πολλὰ ὥσαν ἀνοιξεν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος τὸ σῶμα του καὶ τῆς λέ-
γει ὧ γινώσκαι μεγάλῃ σου ἡ πίστις. πλὴν γινώσκει ὅτι ἔξω τὰ δα-
κρυάσου καὶ τὴν πίπισον. καὶ ἔξω τέλει ἐπὶ ἔκκαλει σὺν ἱερ-
ωνιμου, διδὼν συμπαθεῖον τῷ ἀνδρός σου τῷ Θεοφίλου. καὶ ὥσαν
εἶπε τοὺς λόγους τούτους τέλει βασίλισσαν, ὡρσε τῇ ὑπηρετῇ
αὐτῆς ἡγοῦν τῇ θείων ἀγγέλων, ὅτι λύσαντ καὶ δοτερον εἰς τὰ
χέρια τῆς γυναικὸς αὐτῆς. καὶ κατὰ τὸν ὀρεισμόν τῷ βασιλέως
ἐκείνου τῷ φοβεροῦ βασιλέως τὸν ἔλυσαν καὶ τὸν ἔδωκαν εἰς τὰ
χέρια αὐτῆς. αὐτὴ δὲ τὸν ἐπῆρεν εἰς τὰ χέρια της καὶ ἐγίρεισθ
μετὰ χαρὰς μεγάλης. αὐτὸ τὸ ὄνειρον ἰδὲν ἡ βασίλισσα καὶ σὺ
τῷ αἵμα ἔξυπνησεν. ὁ δὲ Πατριάρχης μεθοδιος ὅταν ἴδῃ τὸ
σάββατον αὐτὸ τῆς πρώτης ἐβδομαδος τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς
ἐπῆρε χαρτὴ ἀγραφον καὶ ἔγραψεν ὁ λογῶν τῇ αἰρετικῶν τὰ ὀνό-
ματα καὶ κατὰ εἰς τὸ τέλος ἔβαλε καὶ τῷ Θεοφίλου. τότε τὸ ἐβού-
λων σὺ ἑωυτοῦ ἐπὶ ἀρχιερέων καὶ τῇ ἀγίῳ πατέρων ὁ ποῦ ἦσαν
ἐκεῖ. καὶ ἔβαλε τὸ ποκάτω εἰς τέλει ἀγίαν τράπεζαν καὶ εἰς τέλει δὴ
σιν ἐκείνῳ ἰδὲν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ὕπνον του ἀγγελοῦ κυρίου καὶ τῷ
εἶπεν. ἰδοὺ εἰσηκούσθ ἡ δεισις σου εἰς τὸν θεὸν ὁπισκοπεῖ ἔξω τὸν
Θεοφίλου. καὶ ἔξω τῷ μὲν περὶ αἰρετῆς πλέον τὸν θεόν. θελοντας
δὲ νὰ ἰδῇ τέλει ἀλήθειαν εἰς αὐτὴν τὸ ὄραμα του ἀληθινόν, ὑπῆλθεν
εἰς τέλει ἀγίαν τράπεζαν καὶ ἔξεβέλωσε τὸ χαρτὴ. καὶ τῇ μὲν ἀλ-
λων αἰρετικῶν τὰ ὀνόματα ἤυρετα γεγραμμένα. μόνον τῷ βα-
σιλέως Θεοφίλου ὁ ποῦ ἔλειπεν. αὐτὸ τὸ θαῦμα ὡς τὸ ἤκουσεν ἡ
βασίλισσα καὶ ὁλος ὁ κόσμος ἐχαρὴ καὶ ἔδοξασεν τὸν θεόν. τότε ὁρι-
σεν ὅτι νὰ συναχθοῦν ὅλοιους εἰς τέλει ἐκκλησίαν τῷ θεῷ τοὺς
πρίους τωρούς, καὶ μὲν τὰς ἀγίας εἰκόνας νὰ κάμω δόξολογίαν
καὶ λειτουργίαν πρὸς τὸν θεόν. ἀγῆκεν οὖν ἡ βασίλισσα καὶ ὁ ὑψ-
της Μιχαὴλ ὁ μικρὸς βασιλεὺς βασιλῶντας τὰς ἀγίας εἰκόνας καὶ
ὑπῆλθεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἐλειτουργήθησαν. καὶ τοὺς μὲν

αἰρετι-

αἱρετικούς καὶ εἰκονομάχους ἀνέθεμάτισαν. τοὺς δὲ ὀρθοδόξους καὶ δόσεβεις ἐτίμησαν. καὶ ἀπὸ τότε ἐκράτησεν ἡ εὐρετὴ αὐτῆς τῆς ὀρθοδόξιας. καὶ ὁρτάζεται τῇ πρώτῃ κυριακῇ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς. εἰς τὸν καιρὸν τοῦτου τῆ βασιλείας, ἦσαν ἕνας ἀξιώτατος καὶ ἐξάρχουσός αὐθροπος ὀνόματι Θεόφοβος Πέρσης ἐκ βασιλικῆς ὀφθαλμίας. καὶ ἐφθονοῦσαι πολλὰ αὐτὸν οἱ ἀρχόντες τῆς παλατίου. καὶ ἔλεγον πολλὰ κακὰ κατ' αὐτὸν ὡς τὸν βασιλέα, ὅτι θέλει νὰ λαβὴ τὴν βασιλείαν. καὶ ὡς ἀδύνησεν ὁ βασιλεὺς, ἐφοβήθη μήπως ὁ Θεόφοβος παρὲς τὴν βασιλείαν καθὼς ἔλεγον οἱ ἀρχόντες, ὅρσει καὶ τὸν ἑπασσὶ καὶ ἐβαλάντων εἰς σκοτεινὸν φυλάκιον. καὶ ὅταν ἔγνωρσιν ὅτι ὁποδεῖται, ἔς ἑαυτὸν καὶ ἐκοίψαν τὸ κεφάλαιον καὶ ἠφειράντο περὶ τὸν αὐτοῦ. καὶ οὕτως ἀπλῶς τὸ χεῖρ του καὶ τὸ ἑπασσὶν ἀπὸ τὰ μαλὶα καὶ εἶπεν. οὔτε ἐγὼ Θεόφιλος, οὔτε ἐσὺ Θεόφοβος, ὥς πλεον οὔτε ἐγὼ ὁ βασιλεὺς ἔχω ζωὴν. ἔτε σὺ ὁ Θεόφοβος ὁ ποῦ θέλεις νὰ γένῃς βασιλεὺς. ἐπαρήγγειλε δὲ τῆς Θεοδώρας, τῆς γυναικὸς του νὰ ἀναθρέφῃ τὸν Μιχαὴλ ἐκ παλαιῶς. καὶ νὰ οἰκονομῇ τὴν βασιλείαν ἕως οὐ νὰ ἔλθῃ εἰς ἡλικίαν ἀνδρὸς ὁ Μιχαὴλ. καὶ τὰς σέπας εἰκόναί νατιμουῦ καὶ νὰ προσκυνοῦ. καὶ ποτὲ νὰ μὴ τὰς ἀγάλλῃ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν. ἀφῆκε δὲ καὶ ὁπτιρόπους νὰ ὁπτιβλέπω καὶ νὰ δοικουῦ τὰ πράγματα τῆς βασιλείας ὁ μοῦ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτῆς. τὸν τε μαγιστρὸν Μαυροῦλ τὸν δομῆσικον τῶν σχολῶν, καὶ Πατρικίον Θεόκτιστον τὸν λογοθέτην τῆς δρόμου. καὶ βαρδάν τὸν ἀδελφὸν τῆς βασιλίσσης. οἱ ὁποῖοι ἐγὼ ἤκαν εἰς τὸ ἵπποδρόμιον καὶ ἰσμεάξαι τὸν λαὸν ὅλον ἀνδρατὲ καὶ γυναικάς, μικροὺς καὶ μεγάλους. καὶ εἶπαν τὰ καλὰ ὁ ποῦ ἔκαμν ὁ Θεόφιλος εἰς τὴν πόλιν. Ἐτὴν ἀγάπην καὶ τὴν δικαιοσύνην ὁ ποῦ εἶχεν εἰς ὅλους. καὶ ὅχρετο νὰ εἶναι πιστοὶ τῇ αὐτῇ Μιχαὴλ τῇ βασιλείᾳ καὶ τῆς βασιλίσσης Θεοδώρας. ὁ δὲ λαὸς ὡς ἤκουσεν τῶν ἀρχόντων τοὺς λόγους ἔδραμαν καὶ προσκύνησαν τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν. καὶ ὑποσχέθησαν ὅτι καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν νὰ χύσῃεν ὅλα ὀνόμα τῆς βασιλείας αὐτῶν. καὶ ὡς ἤκουσαν οἱ ἀρχόντες τὴν ἀπόκρισιν τῆς λαοῦ ἠγάπησαν χαρὰν μεγάλην. βόγοις δὲ ὁ ἀφέντης τῶν βουλῶν ὡς ἔμαθεν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀπέθανεν καὶ ἡ γυναικατοῦ ἔλαβε τὴν βασιλείαν μετὰ τὸν μικρὸν,

μικρὸν, ὑψώθη ἔδοξάσθην, καὶ οὕτως ἐπέμψεν ὑποκρυσιαίρους
εἰς τὴν βασιλίαν, καὶ κόψηται συμφωνίας ὅπου εἶχαν. καὶ ὅτι
θέλει νὰ ἔλθῃ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ πολεμήσῃ. ὥς
ἦλθαν οἱ ὑποκρυσιαῖροι εἰς τὴν βασιλίαν, ἀπεκρίθη τῇ ὑπο
κρυσιαίων, ὅτι εἰ μὴ ἔλθῃ ὁ ἀφέν τις νὰ πολεμήσῃ ἔνικησθαι
ἀπὸ ἐμὴν τὴν γυναικα, θέλει ἦςε μεγαλῆτος ἐντροπή ἔκατη
γορία. εἰ δὲ ἔκτο τὰς ἀμαρτίας μου θέλει νικῆσθαι θαυμάσθον
δὲν εἶναι οὐδὲ καπαλαλία, νὰ νικήσῃ ἀνδρας γυναικα. καὶ οὕτως
ἐγύρισαν οἱ ὑποκρυσιαῖροι εἰς τὸν ἀφέντινους, καὶ ἀνέφεραν τῆς
λόγους τῆς βασιλείας. καὶ ὥς τοὺς ἤκουσεν ἐταράχθη καὶ ἐθαύ
μασε. ἔκαμν ἀγάπῃν σερὰ μετ' αὐτῆς. ἔκνει εἰς τὸ ἀφέντην
τῇ βελγάρων ἦτον ἀχμάλωτος ἕνας ἀξιώματος ἔχρησμάτος
ἀνδρας τῆς παλατίης ὀνόματι Θεοδόσιος κεφαρὰς, καὶ εἰς τὴν βα
σίλισσαν ἦτον σκλάβαι, ἀδελφὴ τῆς ἀφέντος ὅπου ἐπάσθησαν
τὸν καιρὸν ὅπου ἐγέννη μάχη ἔπολέμησαν. ὥσπερ ἦγεν ἀγάπῃν
ἐκαμν ἀλλαξίαν ἔδωκεν αὐτὸς ὁ ἀφέντης τῇ βουλγάρων τὸν
Θεοδόσιον, καὶ ἐπῆρε τὴν ἀδελφὴν ἀπὸ τῆς βασιλείας. καὶ ἐκεί
ὁ ποὺ ἦτον ὁ Θεοδόσιος εἰς τὸν ἀφέντιν τῇ βελγάρων πολλὰ ἔλε
γε φερεῖ τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως τῇ χριστιανῶν. καὶ ἤκουεν ὁ
ἀφέντης ἔδωκεν τὸν παλά. ἡ δὲ ἀδελφὴ τῆς ἀφέντος ποὺ ἦτον
σκλάβαις τὸ βασιλικὸν παλά. ἡ καμν καιρὸν πολλὸν ἔμα
θε τὰ γράμματα καὶ ἐδιδάχθη τὰ μυστήρια τῆς Χριστοῦ. πῶς ἐγενε
ν ἄνθρωπος δὲ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. ἔς αὐρῶν ἔκνει. ἔ
ἐλύτρωσε τὸν ἀδὰμ ἔκνει ἀδὰμ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς δὲ βόλης.
ἔκνει ἀνάλιφθη. καὶ πάλιν μέλλει νὰ ἔλθῃ νὰ κληντοὺς ἀνθρώπους
καὶ τοὺς μὴ δικαίους νὰ βάλῃ ὡς τὴν βασιλείαν. τοὺς δὲ ἀ
μαρτωλὺς εἰς κόλασιν αἰώνιον μετὰς δὲ βόλης. ὥς ἦλθεν εἰς
τὸν ἀδελφόν τῆς καθεμερικῶς ἐλεγέντων αὐτὰ. καὶ ὁ ἀφέντης ἔχων
τας τὴν εἰδησιν ἀπὸ τοῦ Θεοδόσιον, καὶ ἀκούοντας ἔκνει τοὺς λόγους τῆς
γυναικὸς τῆς ἀδελφῆς του ἐκατανύγετο τῇ καρδίᾳ πολλὰ. πάλιν
ἐφύλαττεν ἀκόμη τὴν πίσιν αὐτῆς. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐγέννη πτεῖνα φοβερά εἰς ὅλον τὸν τόπον αὐτῆς τῆς ἀφέντος ἔκνει εἶχε
νὰ κάμῃ καὶ πῶς νὰ βοηθῇ νὰ σώσῃ τὸν λαὸν αὐτῆς ἀπὸ τῆς
πτεῖνας. ὅμως ἐνθυμήθη τοὺς λόγους τῆς Θεοδόσιου καὶ τῆς ἀδελ
φῆς του

φῆς του ὁ ποῦ ἔλεγαν περὶ τῆ κυρείου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ἔπειτα
ἐκράξεν ὅλην τὴν λαὸν αὐτῆ καὶ ἐδήθησαν ὁλοφύγως τὸν κύριον
ἡμῶν ἵνα λυτρώσῃ αὐτὸς ἀπὸ τῆς ὀργῆς ἐκείνης τῆς πείνας, καὶ τὰ
πνεύματα εἰς αὐτὸν καὶ τὰ βαπτισμοῦ. καὶ ὡς τὸ θαύματος παρὸ
δοῦ ἐγένετο ὁ κόσμος ἐκείνος σιταίρια. καὶ πίσις ἄλλης γηραιᾶς
φαίνεται καὶ ἡχόρτασας. καὶ ἡνφραθήσαν. καὶ ἐδόξασαν τὸν κύριον
μεγάλως. καὶ ἐβαπτίσθησαν ὅτε ἀφέντης καὶ οἱ ἄλλοι λοιποὶ. καὶ ἔγ-
ναν ὅλοι χριστιανοί. ὁ ἀφέντης ἐμπενομάσθη Μιχαὴλ εἰς ὄνομα
τῆ βασιλείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἔκτισε καὶ ἐκκλησίαν θαυ-
μασίαν. καὶ ἔβαλε καὶ πνὰ ζωγράφον ῥωμαῖον καλὸν ἄνθρωπον μεθόδιον
ὀνόματι καὶ ἰσώρησεν αὐτὸν. καὶ μέσα εἰς ὅλας τὰς ἰσορείας ἔκαμε
τὴν δούτερον παρουσίαν. καὶ ὡς εἶδεν εἰς αὐτὸν ὁ ἀφέντης τοὺς
χορούς τῶν δικαίων ἐν τῇ πόλει δόξασαν. καὶ τοὺς χορούς τῶν ἀμαρ-
τανῶν καλὰ ζουμάους ἐνδύμνησε τοὺς λόγους τῆ Θεοδόσιου καὶ
τῆς ἀδελφῆς αὐτῆ. καὶ ἐροβήθη μεγάλως. καὶ ἐδέτετο καὶ θυμε-
λεῖν τὸν θεὸν ἵνα σώσῃ αὐτὸν. καὶ ἀξιώσῃ ἐν τῇ χορᾷ τῶν δικαίων.
τῆτος ὁ ἀφέντης ὁ ποῦ ἐβαπτίσθη εἶχε ὀλίγον τόπον καὶ ἦτον ἐν-
νοχορὸς ἐλὰς αὐτῆ. καὶ ἐπεμψεν εἰς τὴν βασιλίαν πα-
ρακαλόντας τὰ τὸν δωση μερικὸν τόπον ἀπὸ τῆς πόλεως ὁ πᾶς εἶχε
ἐκεῖ πλησίον. ἡ δὲ ἀγία βασίλισσα ὡς ἤκουσεν ὅτι ἔγινε χριστιαν-
ὸς αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς του ὅλος ἐχαρῆ πολλὰ. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τό-
πον ὁ ὁποῖος ἦτον ἔρημος ἀπὸ τοῦ ὅρειον ἡγίου ἀπὸ τοῦ σίνορον τῆς κα-
λυμμένης σιδηραῖς ἕως τῆς δεβελτῆ. καὶ ἦτον αὐτὸς ὁ τόπος τῶν ῥω-
μαίων καὶ βουλγαρῶν. καὶ τὸν αὐτὸν τόπον τὸν ἐκάλεσαν οἱ βουλ-
γαροὶ ζαγοραν. τὸν δὲ καρὸν ὁ πᾶς ἐδίωξεν ἡ βασίλισσα τὸν μαρ-
τὴν Ἰωάννην ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον, καὶ ἔβαλε πάλιν τὸν
ἀγνῶτα τὸν μεθόδιον. ἐπεὶ ὅρισε τὸν μαρτύρῳ τὸν Ἰωάννην τῆτον
εἰς ἕνα μοναστήριον. καὶ ὡσαν δειλάσκον ἐκεῖ, ἰδεὶ ζωγραφισμένον
τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου. καὶ τῶν ἀρχαγγέλων. καὶ
εἶπε τῇ δούκονου καὶ αἰβη καὶ ὡς γὰρ τὸ ὀνόματι τῶν ἀγίων
εἰκότων, βλασφημῶντας ὅτι δὲν ἔχουν δύναμιν νὰ βλέπουν. ἔπει-
θε δὲ τὸ τοῦ ἡγουμένου βασιλίαν. καὶ ἔσειλε καὶ ἡφρατόν τὸν
μαρτὸν ἐκεῖ. καὶ ἀπὸ φῶς νὰ ὁ γὰρ τὸν τὸ ὀνόματι τῆς. καὶ μετὰ
τὸν αὐτὸς τινὲς καὶ πᾶς καλῶς αὐτὸς δὲν τὸν ἐτύφλωσε. μόνον

ὡρεσε

ὥρισεν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν διακόσιες ραβδίς μετὰ ἰούρα. καὶ ἡ ἐκπα-
 σκιδάσεν ὁ ἀλιτῆρος μετὰ τὴν σωτηροφουστὸν τῆς εἰκονομάχου.
 ὡσαύτὸν ἐκάθησαν ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον καὶ ἔβαλαν τὸν
 ἀγιώτατον μεθόδιον ἐσυμβουλεύσαν οἱ παρὰνομοι ὅτι νὰ κα-
 τηγορήσῃ τὸν ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν δια νὰ λυπηθῇ τὸν
 Ὁρθοδόξους. τὴν βασιλίαν. καὶ ὅλον τὸν λαόν. καὶ ὕτως ἔδω-
 καν φλωρεὰ πολλὰ μιᾷ γυναικὸς πωχῆς καὶ ἐπαρηγγελαν νὰ
 λέγει φανερά εἰς τὸν κόσμον, ὅτι τὸν πόρνον ὁ ποῦ ἐπόρνευε μετ' ἐ-
 μὴν ἔβαλαν Πατριαρχικῶν. ἤκουσε δὲ τὸτο ἡ βασιλίσα καὶ οἱ
 ἐπιτροποι τῆ βασιλείας, καὶ ἐπαράχθησαν πολλὰ. καὶ οἱ κλη-
 ρικοὶ, καὶ ὅλος ὁ δὲ σβεβισατος λαός. καὶ οὕτως ἐκείνησαν εἰς κρίσιν
 σωμαζαντες ἀρχιερεῖς. καὶ ὡτὲ θαύματος, ποῖος ἐδιώκετον νὰ με-
 τήσῃ τὸ πλῆθος τῆ λαοῦ ὁ ποῦ ἐσωάχθη. καὶ ἔσειλαν ἐν τῇ ἁ-
 μα καὶ ἤφεραν τὴν γυναικαὶ οὐμωρὸς. καὶ ὁ ἡγιασμένος Πατριαρ-
 χης ἦτον ἐκεῖ δια νὰ ἀκούει ταῖς συκοφαντίαις ὁ πῶς τῆ ἔλεγε. τό-
 τε ἀρχισεν ἡ γυναικα παρρησία καὶ ἔλεγχεν αὐτὸν. ὅτι δὲν ἐσω-
 ξες μετεμύρα καὶ αἰμαρτεφες τὴν ὁδεῖνα ὥραν. καὶ τὴν ὁδεῖνα ἡμέ-
 ραν. καὶ εἰς τὸν ὁδεῖνα τόπον. ὁ δὲ πῦμος Πατριαρχῆς ἐσιώπα. οἱ δὲ
 δὲ σβεβίς χριστιανοὶ ὡς ἤκουσαν οὕτως, ἐλυπήθησαν μεγάλως. καὶ
 ἔσκυφανταὶ κεφαλαὶ αὐτῶν κατὰ βλέποντες τὴν γλῶσσαν καὶ πρὸς
 σπέρως ὅνας ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς βασιλείας. οἱ δὲ ἀσβεβί-
 σατοι αἰρετικοὶ καὶ εἰκονομάχοι ὁ πῶς ἐκτασκέυσαν αὐτὴν τὴν
 συκοφάντην εἶχαν χαρὰν μεγάλην. ὁ δὲ Μανουὴλ μετ' ὅλην τὴν
 δὲ λάβειαν ὁ πῶς εἶχεν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν εἶπεν. ὅτι δια ἕναν ἁ-
 θρωπον νὰ γένει τὸ γένος τῆς Ὁρθοδόξων χριστιανῶν γέλοιον, ἀ-
 μὴ κάλιον εἶναι ὅτι νὰ λείψῃ ἀπὸ τῆς θρόνον. ὁ δὲ ἱερός Πατριαρχῆς
 ἀκῶντας ταῦτα, ἐμέτρησεν. εἰς τὸν ἐαυτόντες ὅτι οἱ αἰρετικοὶ νὰ
 μὴ μείνῃ. εἰς τὴν ἐλπίδα καὶ χαρὰν ὁ πῶς εἶχαν. καὶ οἱ δὲ σβεβίς
 νὰ εὐγεν ἀπὸ κακὸν λογισμόν ὁ πῶς ἔβαλαν. καὶ οὕτως ἐμωροδὲν
 τῆς κριτικῆς ἐσυκώσε τὰ ῥῆχαι καὶ ἔδειξε φανερά τὰ κρυφὰ
 τῆ κορμίουτου, ἡγοιεν τὰ μοειάτου. καὶ ἦσαν καμῶν καὶ μεμα-
 ραμῶν καὶ δὲν ἐφαίνετον μόνον ἡ τύπωσις. καὶ καμῶν ἐνέργειαν
 παντελῶς δὲν εἶχαν καθὼς τῆς ἐπιλοίπων καὶ ὡς εἶδαν οἱ δὲ σβεβίς
 τῆτο, εὐγαλαν τὸν κακὸν λογισμόν ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ ἐχάρ-
 ησαν

ρησαν χαρὰν μεγάλην, καὶ ἐπερίλαβαν τὸν πάσης τιμῆς ἀξίον καὶ
καθαρόν ἀρχιερέα καὶ ἐκταφίλου αὐτὸν. ὅ οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀλη-
θείας μεγάλως ἐντροπιάσθησαν. καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀλα-
ξαν ὁποῦ ἦσαν χαροποιὰ, καὶ αὐτὴ τῆς πολλῆς χαρᾶς ὁ ποῦ εἶχετ.
ἔλαβαν περαιοτέρην λύπην, εἰς δὲ πλεονῶν ἡγαπημὸς τῷ Πα-
τριάρχῳ ἐρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆ τοῦ πατρὸς οὐ πῦμαραυθῆναι τὸ
μυστήριον. ὁ δὲ Πατριάρχης ἐδιηγήθη καταλεπῶς περὶ τούτου.
ὅτι νικηφόρος ὁ Πατριάρχης ἐσεiléμείς τὸν Πάπαν δὲ χρεῖαν.
καὶ ἐκεῖ ὁ πῦμαρ ἐπειράξεμε πολλὰ τὸ δαιμόνιον τῆς πορνείας,
καὶ δένει σφύλλειν οὐδὲ νύκτα, οὐδὲ ἡμέραν νὰ μηδένις ἀναγκά-
ζει εἰς τὸν ἔρωτα τῆς αἰμαρτίας. καὶ ὡς εἶδα ὅτι καίομαι ἀπὸ τὸ πά-
θος ἐφοβήθηκα νὰ μηδένις νικήσῃ ὁ δὲ βολος καὶ ἔλθῃ εἰς τὸ
δύλημάτου καὶ κάμω τὴν αἰμαρτίαν. ἐν τῷ αἵμα ἔδραμα εἰς τὸν
ναὸν ἡγίαν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. καὶ ἐδεήθηκα αὐ-
τοὺς νὰ μὲ ἐλθὺν σφύλλειν ἀπὸ τῆς τοιαύτης ὁρεξίν τῆς αἰμαρτίας.
καὶ τὴν νύκταν ἐκείνη ἐφάνηκαν εἰς τὸν ὑπνόν μου, καὶ τὰ ἑκα-
ψαν καθὼς τὰ βλέπετε καὶ εἶπαγε νὰ μὴ λυπηθῶμαι δὲ ταύτην
τὴν ὁρεξίν τῆς αἰμαρτίας ὅτι δὲν θέλω πειραχθῆναι πλέον. καὶ ἔπος
ἐξύπνησα μὲ μεγάλον πόνον. καὶ τὰ ἦυρα καμμία καθὼς τὰ βλέ-
πετε, ὡς δὲ ἤκουσαν τὴς λόγους τῶ ἁγίου. καὶ ἴδαν καὶ ὁφθαλμο-
φανῶς τὸ γινόμενον θαῦμα ἀπὸ ἡγίων Ἀποστόλων, ἐδόξασαν
αὐτοὺς. καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ βασίλισσα μετὰ ἡγίων ὁπτροπῶν ὤρι-
σαν καὶ ἔπασαν τὴν γυναῖκα καὶ τὴν ἑδερνα μερὰ βδία ἀκινθω-
τὰ. καὶ τὴν ἐξέταξαν νὰ οὐολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν, ποθὲν ἐκινήθη
καὶ ἐκατηγόρησε τὸν ἅγιον. ἡ δὲ βιοθανὴς γυναῖκα ὡμολόγησε
τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν. ὅτι καθεζομένης μου εἰς τὸ ὁσπήτιον, ἡλ-
θον ὁδεῖνα, καὶ ὁδεῖνα, καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ ἑδωκαῖμου φλωρία
δὲ νὰ εἰπῶ τας κατηγορίας ἐκείνας ὁ ποῦ ἀκυσετε καὶ εἶπα. καὶ
τα φλωρία ὁ ποῦ με ἑδωκαν τὰ ἔχω εἰς τὸ ὁσπήτιον μέσα εἰς ἕνα
σεντάκι ὁ ποῦ τοῦ ἔχω γεμάτο σιτάρη. καὶ ἔπος ἐξεῖλεν ἡ βασίλισ-
σα ἕνα ὑπὲρ τὴν καὶ ὑπὲρ τὴν εἰς τὸ ὁσπήτι τῆς γυναῖκος ὅ ἀποῖξε
τὸ σεντούκι καὶ ἦυρε τὰ φλωρία μέσα εἰς τὸ σιτάρη. καὶ ἠφρανότα
τὴν βασίλισσαν. καὶ ἐφάνη φαιερὰ ἡ ἀδικος συκοφαντία τῶ ἁγίου
Πατριάρχου, καὶ ἐν τῷ αἵμα ὅπασαν ἐκείνους ὁ ποῦ ἐσωεργη-

σαι τὴν συκοφαντίαν καὶ ἐπαγιδύσαι αὐτοὺς κακῶς καὶ βαρίως.
 Μιχαὴλ δὲ ὁ βασιλεὺς ἤκουεν τὴν εἰρησυχίαν καὶ ἐφθασεν εἰς μέτρον ἡλικίας καὶ
 συμβουλὴν τῷ βαρδά τῷ θείου του, πολλὰ κατὰ ἐκκαμίνους μητέ-
 ρας του καὶ δὲν τὴν ἀφένει νὰ ἐξευσιάζει κανένα πράγμα εἰς τὴν
 βασιλείαν. ὁ δὲ θεόκτιστος ἐπαρηγόρει τὴν βασιλίαν καὶ τοὺς
 υἱόν της τὸν βασιλέα ἐπαρηγόρει καὶ ἐνουθεύει καὶ οὐκ εἰδίζεν ὅπως
 νὰ ἀκείει τῆς μητέρας του καὶ νὰ ἐπαι εἰς τὸ θάλαμόν της, ὁ δὲ βαρ-
 δας ἀκούοντας τοὺς λόγους τῷ θεοκτίστου ὁ πῶς ἐλεγε. ἐδὲ βαλε
 αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα ὅτι θέλει νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν μητέρα σου.
 ἡ τὰς ἀδελφίδας σου διὰ νὰ σὲ τυφλώσωμεν νὰ ἐπαρῶμεν τὴν βα-
 σιλείαν καὶ ὅτι ὁ θεόκτιστος εἶναι ἀνάξιος νὰ κυβερνᾷ τὸ βασίλειον.
 καὶ δὲν ἔπαυε καθυμερινῶς νὰ μηδὲν λέγει καὶ ἐνοχλεῖ τὸν βα-
 σιλέα κατ' αὐτὴν τῷ θεοκτίστῃ. τέλος ὅτι ἐβουλεύθησαν νὰ τὸν θά-
 νατώσωμεν. καὶ μὴ ἡμέρα ἦσαν τὸν θεόκτιστον μόνον καὶ οὐκ ἔμελλε
 τὴν βασιλίαν. ὁ δὲ βαρδὰς εἶχε θέλημα ἀπὸ τὸν βασιλέα, καὶ
 εἶχε καὶ τὸν φόβον καὶ τὴν κακίαν γεγραμμένην εἰς τὴν καρδίαν
 του καὶ ἦν καὶ καιρὸν καὶ τὸν ἦθελε καὶ ὡς τὸν εἶδε καὶ ἐλάλει
 μετὰ τὴν βασιλίαν μις μικρῶς ἐβαλεν εἰς τὸν νέντου καὶ συκοφαν-
 τισὲν αὐτὸν διὰ ἔργου πορνείας καὶ ἔδραμνεν εἰς τὸν θεόκτιστον με-
 μαχαίρει μεγάλον θυμὸν εἰς τὸ χέρι. ὁ δὲ ἐλαεινὸς θεόκτιστος
 αἶ τὸν ἴδε κρατώντας τὸ μαχαίρει ἄφυγε καὶ ἔσονται νὰ μὴν ἡμπο-
 ρεῖ νὰ φυλαχθῇ ὑπὸ τῷ θεοκτίστῃ εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἐκεί τὸν
 ἐμοίσει πλάκωσεν καὶ ἔδωκε ὅ τὸν ἐσφαξέι ὅ ἀπόθαιεν. ἡ δὲ βασιλίς
 σα ὡς ἴδε τοῦτο τὸν ἀδίκον θάνατον, ἔλαυτε πικρῶς καὶ ἐβόα
 πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἐκαταράτην τὸν βαρδά τὸν ἰάδελφόν της καὶ τῷ
 βασιλεὺς τῇ γούτης ὅπως νὰ τοὺς δώσει ὁ θεὸς τὰς ἀμοιβὰς εἰς
 τὸν κόσμον τῶν διὰ τὸν ἀδίκον φόνον ὁ πῶς ἐκαμαν καθὼς καὶ πῶς
 τὸν ἀπέδωκεν ἐν ὑσέροισι τὸ ὁποῖον δι' ἡμῶν γράφει νὰ τὸ μαθεύ-
 τε. ὁποθαεν δὲ καὶ ὁ μακὴρ ὁ ἄλλος ἐπὶ τῷ τῆς βασιλείας καὶ
 ἔμελλεν ὁ βαρδὰς μόνος καὶ ἐκυβέρνα τὴν βασιλείαν καὶ ἐκαμιν
 ἦτοι ἦθελε καὶ δὲν εἶχε τι νὰ τὸν ἐξευσιάζει. ὁ δὲ βασιλίς αὐτὸν
 ποντὰς ταὶ κακὰς πράξεις αὐτοῦ τῷ υἱῷ της καὶ τὰς ἀδικίας καὶ
 τῷ ἀδελφῷ της βαρδά δὲν ἔπαυεν νὰ τοὺς ἐλέγχει καὶ ἐκαμαν βου-
 λῶν καὶ τὴν ἀπειδίωξαν ἀπὸ τοῦ βασιλείου μετὰ τὰς τέσσαρας θυγα-
 τήρας.

τέρας αὐτῆς καὶ τὴν ἔξωρεισαν εἰς τὸ νοστὶ τὸ λεγόμενον πρῶτη. αὐτὴ δὲ ἰδὼν ἡ βασιλίσσα τὴν καταφρόνησιν ὅτι ἔκαμαν εἰς αὐτὴν ὁ ὑός της, ἔκραξε πρὸς ἀρχοντας τῶ παλατίου. ἔδειξεν αὐτὴς τὸν θησαυρόν τῆς βασιλείας, βλέποντα τὸν υἱὸν αὐτῆς πᾶς ἐπιρύνετο πακῶς, εἰς πορνείας, εἰς μέθαις, εἰς ἀσωτίας. ἔρχατο τὸν θησαυρόν, τὰ δὲ νὰ μὴ εἰπωὺ πνὲς ὅτι ἡ βασιλίσσα τὸν ἐπράτησε. καὶ ἐξύγνησαν τὸ χρυσάφι καὶ τὸ ἀσίμι. καὶ τὸ μὲν χρυσάφι ἐξύγνην κεννηρία χιλία, ἐννῶντα. τὸ δὲ ἀσίμι κεννῶντρία τρεῖς χιλιάδες. καὶ ὥσαν τὰ ἐξύγνησεν εἶπεν ἡ βασιλίσσα πρὸς ἀρχόντων, ὅτι τὸν τὸν βίον ὁ ἀνδραγαθὸς τὸν ἐκείναζε. καὶ εἰδείξαν εἰς ἑσας ὅλας. καὶ τὸν ἐπαρᾶδωκα τῷ υἱοῦ μου τῇ βασιλείᾳ, δὲ νὰ μὴ δὴν εἰς πῆτε μετὰ ταῦτα ὅτι ἐγὼ ἐπῆρα τὸν βίον καὶ ἀφῆκα πτωχὴν τὴν βασιλείαν. καὶ ἔπος ἔχαίρει πρὸς τῶς ἀρχοντας καὶ ὅλον τὸν λαὸν καὶ ἐξύγνην ἀπὸ τὸ παλάτι. καὶ ἐπῆρεταις θυγατέρας της καὶ ἐπῆγε μετὰ ἄλλων θρῶων εἰς τὴν ἔξωρίαν.

Ἐξωρία τῆς βασιλείας Θεοδώρας, καὶ τῆς θυγατέρας αὐτῆς.

ΩΣ δὲ ἔξωρίσθη ἡ βασιλίσσα ἦν μετὰ ἄλλων ἀδελφῶν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔπεσεν εἰς τὰς δίδυμιας, εἰς τραπέζας, εἰς κυνήγια, εἰς χορούς, εἰς καθήμενόν, εἰς πορνείας, εἰς μοιχείας, εἰς παιγνίδια, μετὰ ὄργανα καὶ μετὰ ἄλλα δέξφορα. καὶ δὲν τὸν ἐμελετελείως δὲ τὴν βασιλείαν, μόνον νὰ παίξει καὶ νὰ χορεύει. καὶ νὰ πορνεύει, καὶ νὰ καταφρυγᾷ, καὶ νὰ κατατρυφᾷ εἰς ἀσωτίας. καὶ ἐκείνοι ὁ πῶς ἔτρωγαν καὶ ἐπιναν μετὰ αὐτῶν. καὶ τὸν ἔκαμναν χαράς καὶ δίδυμιας, τὸν ἐμαλοῦσαν καὶ τὸν ἔκαμναν σωτέκνον. καὶ ἐβάπτισεν τὰ παιδία των. ἔτι ἐνὸς ἑνὸς ἔχαριζε κεντῶντρία χρυσάφι, καὶ τὸν ἄλλον, ἄλλο καὶ τῷ ἄλλο μισόν. καὶ τῷ ἄλλου πειρασόν τερον κατὰ τὰς αὐθροπίας, καὶ ὅστιος τῷ ἔκαμνε χαράς καὶ δίδυμιας παρὰ θυς ἔφερε χάρισμα χρυσάφι. καὶ ἐκαταχάλασε καὶ ἐδίδεθαι ὅλον τὸν βίον τῆς βασιλείας, ὁ ποῦ τῷ τὸν ἔδωκεν ἡ μητέρα, καὶ πλέον δὲν εἶχε τελείως νὰ ἐξοδιάσῃ. ἔτι ἦλθεν εἰς μετὰ ἄλλων ἀδελφῶν τὴν νὰ κάμῃ, ἔτι νὰ εὐρῇ νὰ ἐξοδιάζει, νὰ μὴ παύσῃ αἰχαράς καὶ αἱ δίδυμιας του. καὶ συμβουλεύοντων οἱ κακοὶ συμβεβημένοι, εἰς τὸν καρὸν ὁ ποῦ ἡ βασιλίσσα ὁ πατήρ της.

ὁ Θεόφιλος, ἔκαμιν ὁ πατήρ του ἕνα ᾠραγμα θαυμασιώτατον ὁμορφώτατον, καὶ ἄξιον νὰ τὸ βλέπει καθεκαστος ἄνθρωπος νὰ χαίρεται. ἔκαμιν ἕνα πλάτανον μεγάλον, ὁ λόρρευσεν. ἔκαμε καὶ πᾶσα χυσαῖς· πολὺ καὶ ἔβαλεν ταῖα παῖα. ἔκαμε καὶ δύο λεονταῖα, καὶ ὄρνεα καὶ ὄργανα, καὶ ἄλλα διάφορα ἔργα. ὁ λόρρευσεν εἰς τὸ σφυρὶ καὶ εἰς τὸ ἀμόνι φτιασμενὸν τὸ χυσαῖφι. καὶ ὅταν ἤθελε δώσει ὁ αἶμος ἐσείετον ἡ πλάτανος καὶ ἐσείοντο καὶ τὰ πουλία, καὶ ἐλάλει καθεὶνα τὴν φωνήν του. ὁμοίως ἔπαυζαν καὶ τὰ ὄργανα μετὸν αἶμον. καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα ὁ ποῦ εἶχε καμωμένα ἔητον ὑπερθαύμασον ᾠραγμα νὰ τὸ βλέπει τις. ἦν αὐτὸ ἀκούει, καὶ ὅσοι τὸ ἔβλεπαν εἶχαν μεγάλην χαρὰν. βλέποντας μὲ πόσῳ σοφίᾳ καὶ μεπόσῳ τέχνῳ τὰ ἔκαμιν. καὶ τὰ ταῦτα ἦσαν ποιήματα τῷ Λέοντος τῷ σοφοῦ μετέχνην ἀερονομικῷ. καὶ ὡσαύτῃ ὤρευσεν ὅλον τὸν βίον τῆς βασιλείας ὁ ἀνάξιος βασιλεὺς ὁ Μιχαὴλ. ἀναγκάσθη ἀπὸ τῆς ἀγνοίας του καὶ ἀπὸ τῆς κακῶν συμβουλευτόρων καὶ ὥρευσεν τοὺς χυσοχοὺς καὶ ἐχάλασαν αὐτὸ τὸ ὁμορφώτατον κάλλος καὶ ἐχάθη ὑπὸ τῷ βασιλείᾳ. καὶ τὸ ἔκοψαν καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὰ χωνία καθαῖς ἦσαν ὁ πλάτανος ὁλος σολισμενός μετὰ πουλία, καὶ μετὰ λεονταῖα, μετὰ ὄρνεα, μετὰ ὄργανα, καὶ μετὰ ἄλλα ἔργα, καὶ ἐχόνουσιν αὐτὰ εἰς τὴν φωνήν. καὶ ἐζύγησαν καὶ ὤρνησαν διάκόσια κεντηναῖα χυσαῖφι καθαρὸν. καὶ δὲν ἐχάλασεν μόνον τὰ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὰ βασιλικά ὅλα χυσα φορέματα ἐπένα καὶ ὅσα ἄλλα ἦσαν ὑφισμενὰ μετὰ χυσαῖφι καὶ σκετέλια, ἔπινάκια, καὶ ποτηρία χυσα ὅλα τὰ ἐχόνουσιν εἰς τὸ καμίνι. καὶ τὰ ἔκαμε φλουεῖα καὶ ὤρευσεν. καὶ ἐχαίρειν εἰς τὰς κακίας του ὀρέξεις. ἡ δὲ μητέρα του ἐκεῖ ὁ παῖς ἦτον εἰς τὴν ὀρεσίαν εἰς νηοὶ τῆς πρώτης, δὲν ἔλειπε νὰ μηδὲν πέρνει ταῖς θυγατέρες της νὰ ὑπαγίνει νὰ ποροσκυνᾷ εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἐλαχερνῶν. ὁ δὲ υἱὸς της ὁ Μιχαὴλ, καὶ ὁ ἀδελφός της ὁ Βαρδας ἀκούοντας ὅτι ἡ βασίλισσα δὲν καθεζέται μόνον αἰνάως ἔρχεται νὰ ποροσκυνᾷ, ἐφθόνησαν πολλὰ καὶ ἐσεῖλαν τὸν ἄλλον της τὸν ἀδελφὸν τὸν πετρωνᾶ καὶ ἐπῆρυν ὅλον τὸν βίον ὁ ποῦ ἔζη μὲ τὰς θυγατέρας της, καὶ δὲν τῷ ἄφηκε μόνον ὀλίγον ποτε. καὶ τῆς ἐπαγγέλειν ὅτι νὰ ζῇ πᾶσι καὶ οὐχὶ βασιλικῶς. καὶ ἔβαλε καὶ στασιῶς καὶ τῷ ἔκαμαν

ἔκαμαν καλοζγραῖαν ὁ μὲν ταῖς θυγατέρας της. ἡ δὲ ἐλευσινή βασιλεῖσα ὡς εἶδε τὴν καταδίκην καὶ τὴν καταφρόνησιν τῆς ἡμέρας τῆς ἀδελφῶν ὁποῦ τὴν ἔκαμαν, μεγάλως ἐλυπήθη, καὶ ἀπὸ τῆς λύπης ἀποθάνειν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὁ υἱὸς της καμίαν φροντίδα δὲν ἔχε τῆς βασιλείας ἐδὲ τὸν ἔμελλε, καὶ τόσον ἦλθε καὶ ἔπεισεν εἰς ἀσπίδας ὅτι ἐγὼ σκευὸς παντὸς κακοῦ, καὶ ἐπροξείησε πολλὰ κακὰ εἰς τὴν βασιλείαν τῆς Ρωμαίων. καὶ πᾶσα γῆρας ἀταξίαν καὶ ἀκολασίαν ἐδείξε τὴν ἀνθρώπους μόνον τὰς τῆς ὁδοδοξίας πείρας δόγματα ἐκράτησε καλῶς καὶ τὰ ἐσερέωσε καὶ δὲν τὰ ἐσώλησεν, ἡ δὲ ζωὴν αὐτῆς ὅλην ἐπέρασεν ὡς εἴπαμεν εἰς μέθλην, καὶ εἰς πορνείας, καὶ εἰς ἄλλα κακὰ, καὶ μιὰ ἡμέρα ἔτρεχε τὰ ἄλογα εἰς ἱπποδρόμιον, καὶ ἦλθεν ἀπὸ κείνῃ εἰς τὸ παλάτιον καὶ ἐκάλεισεν εἰς τράπεζαν καὶ δὲ δύνει, καὶ εἶχεν εἰς τὴν ἀγκάλῃν του μίαν νέαν, καὶ εἰς τὴν ζερβὴν ἄλλαν νέαν, καὶ ἔπαιζαν τὰ παιγνίδια καὶ τὰ ὄργανα, καὶ ἐχόρευον οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι, καὶ ἐχαίριστον, καὶ κείνῃ εἰς τὴν μεγάλην χαρὰν καὶ δὲ θυμίαν ὁποῦ εἶχαν, ἦλθεν ὁ γραμματικὸς καὶ εἶπε, νὰ ἤξούρεις ἀφέντη βασιλεῦς, ὅτι οἱ τῆρκοι ἐτοιμάζονται με φασάτα καὶ ἔρχονται, καταπάνω τῆς βασιλείας σου νὰ σε πολέμησιν, καὶ νὰ ἀκούσῃς πέντε τὸ ἔμαθεν ὁ γραμματικὸς, ἡ βασιλεία εἶχεν ἕναν καθρέφτην μέγαν καὶ θαυμαστὸν περὶ τοῦ ποῖον τὸ ἔκαμαν ἀστρονομικὴν τέχνην ὁ Δέων ὁ σοφός, καὶ ἐκείνῃ εἰς ἔβλεπε ὅλον τὸν κόσμον, τοὺς βασιλεῖς, τὰς ἀφέντες, τοὺς στρατηγοὺς, τὰ φουσατά, τὰ ἄλογα, τὰ ἄρματα, τὰ κάσκη, τὰς χώρας, ἡτοι ἡδελὸς καὶ ἐπεθύμεις νὰ ἰδῇς εἰς ἄλλον κόσμον, ὑπὲρ γῆρας καὶ τοῦ ἔβλεπε εἰς τὸν καθρέφτην καθὼς νὰ ἦσαι καὶ εἰς τὸν κόσμον ἐκείνον νὰ τὸ ἔβλεπε, καὶ εἴτι συμβουλίας καὶ ἀπφασιν ἔκαμαν οἱ βασιλεῖς καὶ ἄλλοι αὐθύνται δὲ πᾶσαι ὑποδοσιν, καὶ περὶ πολέμων πόσα φουσατά ἐσημείων, καὶ πῶς τὰ ἀφμάπειαν. ὁ ποῦ θέλει νὰ ὑπαγένοιον ἐκείνῃ τὰ ἔβλεπε ὅλα καταλεπῶς καὶ οὕτως ὁ γραμματικὸς ἐπὶ τῇ εἰς τὸν καθρέφτην εἶδε τὰ φουσατά τῆς τουρκῶν ὁποῦ ἐμαζόνοντο νὰ ἐλθοῦν νὰ πολέμησιν τὴν Κωνσταντινουπόλιν. ὁ ποῦ ἡγεῖται εἶπε τοῖς βασιλεῖς, καὶ καθὼς τὸ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ἐκείνῃ εἰς τὴν τράπεζαν, ἐφάνη του πολλὰ κακὸν διὰ τὴν χαρὰν ὅτι εἶχε

καὶ

χα καὶ ἐχαίρετον καὶ δὴ νὰ μηδὲν παύσων οἱ χοροὶ καὶ τὰ παγν
 εἶδε. Ἐπὶ τράπεζα, αἱ πέντε εἰλεν ἕνα ἀπὸ τὴν ὑπηρετάσθαι καὶ ἐπὶ
 ζάκισεν τοὺς τελεῖας. Ἐσυνέτριψε τὸν καθρέφτην ἐκείνον τὸν πα
 λυμνητον καὶ ἀξίεπαινον. καὶ τὸν γραμματικὸν ὕβρισην ὕβρι
 τας μεγάλας, Ἐδιδωξέτον ἀπὸ τὸ παλάμη. εἰς τὸ καιρὸν δὲ τὴ βα
 σιλείως τέτου πολλὰ ἐκαταπάτησαν οἱ τέρκοι καὶ οἱ σαρακλήν
 τοὺς τοποὺς αὐτῶ. καὶ ὡς ἴδε τὴν τοιαύτην καταφρόνησιν ἐσυνά
 ξε φουσαῖτα Ἐπὶ ἤγειρε τὸν βαρδαν τὸν θεῖοντου, ὁ δὲ πρὸς ἐπιμή
 δικυροπαλάτης. καὶ εἰς τὴν μελιτῶν ἀφένθουν ὁ ἄμερ ὁ τέρ
 κος καὶ ἐπεὶ ἔδωκε πόλεμον καὶ ἐνίκηθησαν οἱ ῥωμαῖοι καὶ ἐκινδύ
 νησε νὰ πιαθῇ σκλάβος ὁ βασιλεὺς. καὶ ἐσράφησαν κακῶς καὶ
 μὲ ἐντροπαῖς εἰς τὴν πόλιν. Ἐπεράσοντας δύο χρόνοι ἐσυνάξιν
 ὁ ἄμερ ὁ τέρκος φεσῶτον, τρεῖς μυριάδας στραπώτας, Ἐῤῥχετο
 καταπάνω τῇ βασιλείᾳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἤκουσεν ὅτι ἔρχεται
 ἄμερ, ἐφοβήθη νὰ μηδὲν τὸν νικήσῃ καθὰς καὶ τὴν πρώτῃν φορὰν
 καὶ ἐσυνάξῃ τέσσαρες ἡμίση μυριάδας φουσαῖτον Ἐπὶ ἤγειρε
 νωτον. ὁ δὲ ἄμερ τὸ ἔμαθε Ἐκαρτέρησέτον εἰς τόπον ἕνον Ἐ
 ξαίφνης ἔδραμεν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἐτζίκισε. καὶ ἐγύρισε φεύγον
 τας ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ φουσαῖτον, καὶ ἐκατάσφραξαν πολλοὺς. Ἐῤῥ
 δην εἰς μίαν κίνδυνον ὁ ἀσύστατος βασιλεὺς νὰ πιαθῇ σκλα
 βος καὶ τὴν δεύτεραν φορὰν ἀπὸ ἀπορῆξιας αὐτῶ Ἐ τῇ βαρδα, Ἐ
 πάλιν περνοντας ἕνας χρόνος ἐσυνάξιν αὐτὸς ὁ ἄμερ φουσαῖτα
 χίλιαδας. μ'. καὶ ἔρχετο κατὰ τῆς ῥωμαίων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔσθε
 λε τὸν θεῖοντου τὸν πετρωαν τὸν ἀδελφὸν τῇ βαρδα. ὁ δὲ πετρω
 νας ὡς ἤκουσε τὸν ἐρεσιμὸν τῇ βασιλείᾳ ἔπεισεν εἰς ἀδηνονίαν με
 μαλῶ καὶ λυπῶ. καὶ δὲν εἶχε πὶ νὰ κάμει νὰ ἐξυφύγει. καὶ ὅπως
 ἔλαβε τὸ φουσαῖτον καὶ ὑπὲρ κατὰ τῇ ἄμερ. καὶ εἰς τὴν στρατὸν
 ἦτον ἕνα ῥωμὸν ὀνόμαζον λατρη. εἰς τὸ π οῖον ἐκατέρητον
 ἔσαι ἀγίωτατος ἀσκητὴς ὀνόματι Γεωάννης μέγας καὶ ὡσεὶ βόητος
 εἰς τὴν ἀρετῇ. καὶ ὑπὲρ ὁ πετρωαν καὶ ἐπορευόμενον. καὶ
 εἶδεν νὰ τῇ δόση δὲ καὶ δὲ λογίαν. καὶ νὰ τῇ φανεράσῃ ἐπὶ
 νικήσῃ εἰς τὸν πόλεμον ὁ πρὸς ὑπὲρ καὶ τῇ ἄμερ τῇ σαρακλήν.
 ὁ δὲ ἀσώτατος Γεωάννης εἶπε τῇ πετρωαν ὅτι ὕπαγε εἰς τὸν πόλε
 μον καὶ θέλεις νικήσῃ τὴν ἐχθρὸν σου τοὺς σαρακλήν, καὶ τῇ

λείας

λείως δέ λυω ἀφανισθῇ. καὶ μετὰ μεγάλης νίκης θύλεις γυρί-
σει. καὶ οὕτως ἐλόγησεν αὐτὸν. καὶ ὁ πετρωαὶς ὑπῆρχε ἀγαλλό-
μηρος ὡς αὐτὸν ἔλαβε πληροφροῖαν. ἀπὸ τὸν ἄγιον. ὥς ἐφθασεν εἰς
τὸν τόπον. τῷ ἄμειρ ἔδωκεν πόλεμον μέγαν. καὶ Θεοῦ βοηθεία, καὶ
τῇ εὐχῇ τῷ ἁγίου, ἐσφαξέ τον ἄμειρ. καὶ τὰ φουσατάτου τελείως τῷ
ἐξολοθρεύσει. ὁ δὲ υἱὸς τῷ ἄμειρ πεινὰ γένει πόλεμος ἐφοβήθη
καὶ ὑπῆρχε νὰ φυλαχθῇ εἰς ἑνα κάστρον μελιτλίη ὀνομαζομένην ὁ
ποῦ ἦτον ὁ θρόνος τῷ πατρός του. καὶ παρεφύλαξεν αὐτὸν πνές
καὶ τὸν ἐπίασαν καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς χεῖρας τῷ πετρωαί. ὁ δὲ
πετρωαὶς ὡς ἔκαμε τὴν ποιάντῳ μεγάλῳ καὶ θαυμασίῳ νίκῳ
ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ δοξης μεγάλης καὶ ἱερε-
σκίωσεν τὸν βασιλέα. καὶ τὸν ἀδελφόν του βαρδὰ ἠγκαλιόθη καὶ
κατεφίλησε. καὶ ἐξηγήθη αὐτῷ τὰ ὀσιωτάτου ἀσκητῆ τῷ λόγῳ.
ὁ ποῦ τῷ εἶπεν. οὐδελευνίκηση. καὶ ἀκούσαι ὁ βασιλοῦς καὶ ὁ βαρ-
δὰς τὸ θερορατικὸν τῷ ἁγίου. μεγάλως ἐθαύμασαν. ἐπικύσεν δὲ
ὁ βασιλεὺς τὸν πετρωαὶν δομίσικον τῷ χολῶν. μεθόδος δὲ ὁ ἀ-
γνώτατος Πατριάρχης ἔδωκε τὸ κοινὸν χεῖρας τὸν θάνατον καὶ ὑπῆ-
ρχε εἰς τὰς αἰωνίους μοταὶ καὶ δὲν ἔκαμιν εἰς τὸν θρόνον μέτον χε-
ρὸνους τίσασας. καὶ ἔγινε Πατριάρχης Ἰγνάπος ὁ ἔγκονας Νικη-
φόρου τῷ βασιλείῳ, τῆς θυγατρὸς του ὁ υἱὸς ὁ ποῦ τὸν εἶχεμε τὸν
Μιχαὴλ τὸν ραχκαβὶ, ὁ ποῦ ἄφισεν θεληματικῶς τὴν βασιλείαν.
τὸν ὁ ποῖον Ἰγνάπον ἔκαμιν δινοῦχον. καὶ ἔχε τὸν ὑπῆρχε εἰς τὴν
μονίῳ. τῷ σατύρου ὀνομαζομένην καὶ ἔγινε Καλόγηρος. καὶ τῷ τοῦ
ὁ διλογμητός ὡς αὐτὸν ἔλαβε τὸν Πατριάρχικὸν θρόνον ἔλεγε
πᾶσα καὶ ὀνειδίζε τὸν βαρδαν. καὶ ἐδίωχεν τὸν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν
ἔχε τὰς κακὰς ποραξεις αὐτῷ καὶ τὰς πορρανομίας ὅπῃ ἔκαμιν.
ὁ δὲ βαρδὰς ἐδίετον πᾶσα τὸν Πατριάρχην νὰ τὸν συγχωρήσῃ. ὡς
αὐτὸς τελείως δὲν τὸν ἐπῶρε δέχτην, ὡς οὐτὰ καμὴ ἀπὸ τὴν αὐτῷ
ταῖς μοταῖς αὐτῷ ποραξεις ὡς δὲ ἴδεν ὁ βαρδὰς τὸ ἀμετάτρεπτον
τῆς ψυχῆς τῷ Πατριάρχου ἀργίωθῃ αὐτὸν, καὶ ἐγυαλέτον ἀπὸ τὸν
θρόνον του. καὶ εἰς τὸν τάφον τῷ κορωνύμου τῷ βασιλείῳ τὸν ἱβα-
λι. καὶ τὸν ἱσραλίσαι καὶ ἄφισεν ἐκείφωλα κάτορες αἰδρας κακοῦς.
ὡς αὐτὸν θρώπου. καὶ τὸν ἐφύλαξαν. καὶ ἦλθεν εἰς τὸν ἄλως τὰ ἀποθαῖς.
ὁ Πατριάρχης ἐκεί ἀπὸ ὀδαῶν μεγάλῳ. καὶ δὲν ἦλθεν ἀφῆδῃ.
ταῖς.

ένας θεοσεβής άνθρωπος ὁ πῦ τὸν εὐγαλεῖν ἀπὸ τῆ πάφον ὅταν ἔλει-
παν οἱ θυλακατορες, ἔματι ταῦτα ὁ βιοθανὴς βαρδμ τὸν ἔξωρε-
σεν εἰς τὴν μυτιλευλὴν ἔταθαν δὲ καὶ ἄλλοι ὁπίσκατοι χειρότε-
ρες παίδματες ἀπὸ τοῦ βαρδαν δὲ να μὲν θελήσκει να ἔλθῃ εἰ-
πὰ θελήματατου . ὁ δὲ ἐχρδας ἔσειλε καὶ ἤφεραν τὸν Πατεμάρχην
ἀπὸ τῆς ἔξωρείας, καὶ ἐσωμάξε σινώδον ἀρχιερατικὴν ἔ τὸν ἐκά-
θην ἀδελφὸς τὸν ἀγνώτατον Ἰγνέπον . καὶ ἔκαμδρ Πατεμάρχην
φώπον τὸν σωφωτατον, ὁ ὁ ποῖος ἦτον σωφωτασηκρῆς . ὁ δὲ βασι-
λεὺς ἔσειλεν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας αὐτῆ εἰς τὴν πελοπόννη-
σον δὲ παρματα ἀφεντικὰ ὁ πῦ ἦσαν ἐκεῖ να ἔξετασι ὁ ὁ ποῖος
ἦτον συγχρῆς αὐτῆ ὀνόματι Θεοφιλος τὸν ὁ ποῖον ἔλεγαν Θεοφι-
λὺτζην, διότι εἶχε κορυμ μικρὸν . καὶ τῆτος ὁ Θεοφιλίτζης εἶχε
δοῦλον τὸν βασίλειον ὁ ποῦ ἐγίνη βασιλεὺς δὸτὸν τὸν βασιλέα Μι-
χαήλ . καὶ ὥσαν ἦλθεν εἰς τὴν πελοπόννησον ὁ Θεοφιλίτζης ὑπῆ-
γαν εἰς τὴν ἀχαΐαν εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τῆ
σωφωκλήτου να προσκυμήσῃ ὅτι ἐκεῖ ἦτον τὸ λείψανον του . καὶ
ὁ βασίλειος ὁ δοῦλος αὐτῆ δὲν ὑπῆρχε αὐτάμα ὅτι ἔκαμνε ὑπῆ-
ρισίαν τῆ ἀρεντόστου τῆ Θεοφιλίτζη ὅπῃ ἦτον σωφωτος εἰς τοὺς δου-
λοπάδες ὅλους . καὶ μετὰ ταῦτα ἤρε καινὸν, ἀδελφ καὶ ὑπῆ-
ρχε εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀποστόλου μόνοςτου να προσκυμήσῃ . καὶ ὥσαν
ἐμπῆκε μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἤρεν ἐκεῖ ἕνα καλογερὸν ἐνά-
ρετον καὶ ἡγιασμένον ὁ ὁ ποῖος ὑπηρετεῖ τὸν ναὸν τῆς ἀγίου . καὶ αὐ-
εἶδε τὸν βασίλειον ἐσκώθη ὀρθός . ἔ τὴν ὥρεπουσαν τιμὴν ἔκα-
μδρ εἰς αὐτόν, ὥσαν να ἦδεν ἰδεῖ βασιλεα . τῆ δὲ Θεοφιλίτζη ὅταν
ὑπῆγε δὲν τὸν ἔκαμε καμῖαν τιμὴν . μὴ δὲ ἐσκώθη ὀρθός ὅμως
ἔτυχαν τινὲς ἀφθροποι εἰς τὸν ναὸν ὅταν ὁ Θεοφιλίτζης ὑπῆρχε καὶ
ὅταν μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ βασίλειος . καὶ εἶδαν τὸν ἀγνώτατον ἐκεῖ-
νον καλόγερὸν ὁ ποῦ δὲν ἐπίμπεσε τὸν Θεοφιλίτζην . μόνον τὸν βα-
σίλειον . ἔ ἔδραμα εἰς τὴν κυρὰν τῆς τόπου τῆς ἀχαΐας ἡ ὁ ποῖα ἐ-
λέγετο δανηλῆς ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἀνδρότης . γυναικα εὐγενεσ ἀπῆ
καὶ φροσιμωτάτη . καὶ εἶπαν τὰ γινόμενα . ἡ δὲ δανηλῆς ὥσαν ἦκεσ-
τὴς λόγους . ἐντῆς αἶμα ἔκραξε τὸν μοναχὸν ἐκεῖνον ὁ ὁ ποῖος ἦτον
ἡξιωμένος τῆ σωφωρατικοῦ χαρίσματος . καὶ ἀρχισεν να ὀνειδίτῃ ἔ
κα τὸν ἐλέγχει . λέγοντας πόσους χρόνους ὁ πῦ κατέζουμα ἰδὼ καὶ
μὲ ἡξού .

μὲ ἡξυρεῖς εἰς τὴν εἰσοκομαί. καὶ πόσαις φοραῖς ἦλθα εἰς τὸν ναὸν
 καὶ εἰς ἄλλας τόπους μεῖδεις. καὶ ποτὲ δὲν ἐσυκώθης νὰ μὲ κλέμεις
 τὸν ὡρεῖον τῆς τιμῆς. οὐδὲ τῷ υἱοῦ. ἢ δὲ τῷ ἐγγόνου μου καὶ τῷ πατρὶ
 ἐνός ξένου. καὶ πῶχῃ ἐλεινοῦ δοῦλου, μόνον τὸν εἶδες. ἐσυκώθης
 καὶ τὸν ἐπίμησε ὡς βασιλέα. ὁ δὲ μοναχὸς ἀπεκρίθη. ὅτι αὐτὸν ὁ
 ποῦ λέγεις ἐγὼ δὲν τὸν εἶδα ὡς ἔτα πῶχον. αὐδὲ ὡς δὲ τε λῆ. αὐτὴ
 ὡς βασιλέα ἤβῃ Ῥωμαίων τὸν εἶδα ὁ πῆ ἐς ἐφθῃ παραθεοῦ. καὶ
 ὤχετο τὸ ἐσυκώθηκα καὶ τὸν ἐπίμησα. διότι ἐκείνους ὁ ποῦ τιμᾶ ὁ
 θεός. χρεὸς ἔχου καὶ οἱ ἀνθρωποὶ νὰ τοὺς τιμοῦν. ἢ δὲ γυναικα
 Δαυιθλὶς ὡς ἤκουσεν ἔτα ἐθαύμασεν. ὁ δὲ θεοφιλὴς ὡς ἔτε
 λείωσε τὸν ὅρισμὸν τῷ βασιλέως ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπο
 λιν, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐμψεν ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀχαίαν διότι ἀδελφεὸς καὶ
 ἔγινε κατὰκοιτος. καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτὸν μεγάλῃν διασπλαγχνίαν. καὶ
 ἐλάτρωσαν αὐτὸν ἡτε Δαυιθλὶς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὡς δὲ ἐσυκώθη
 ἀπὸ τῶν ἀδελφείων ἐκάλεσεν αὐτὸν ἡ Δαυιθλὶς καὶ ἐδωκέντον δω
 ρήματα ὡς χαρίσματα πολλὰ. ὁ ἐζητήσεν αὐτὸν ὅτι νὰ γένει ἀ
 δελφὸς πνευματικὸς μετὰ τῷ υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου. ὁ δὲ βασιλεὺς
 εἶδε τὴν πτωχείαν αὐτῆς καὶ τὴν δοξάν τῆς γυναικὸς ὁ πῆ τῷ ἐ
 ζήτηι τοιαύτῃ δέησιν, ἔκαμε τὸ θέλημα τῆς καὶ ἔγινε ἀδελφὸς
 πνευματικὸς μετὰ τῷ υἱοῦ τῆς. ὡς δὲ ἤξωρεν ἡ Δαυιθλὶς τὸν λόγον
 τῷ ῥοορατικῷ μοναχῷ ὁ ποῦ τῆς εἶπε ὅτι ἐκ θεοῦ εἶναι σεμ
 νῶσαι βασιλέα Κωνσταντινέπολεως. καὶ ὡς καλῶς ὅσαν σε
 φέρῃ ὁ θεὸς εἰς τὴν τοιαύτῃ ἀξίαν. νὰ ἀγαπᾷς ἐμὴν ὡς τὰ παι
 δία μου. ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη τῆς γυναικὸς, ὅτι ἐὰν εἶναι νὰ
 γένῃ αὐτὸ ὁ πῆ λέγεις, ἐσύ καὶ τὰ παιδία σου νὰ ἦτε ἀφέντες ὅλου
 τῷ τόπου τέτε ὡς ἐπας ἔγινεν. ὅμως νὰ ἀναφέρωμεν ὡς τούτου
 τῷ βασιλείῳ πῶθεν ἦτον. καὶ πῶς ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ πῶς
 ὑπῆγε καὶ ἐμψῆκεμε τὸν θεοφιλὴ ζῶν. τῆτος ἦτον ἀπὸ τῶν μακε
 δονίαν ἀπὸ χρησίμους γονέους. διότι ἦσαν ἀπὸ ἀρμερίαν. ἀπὸ
 γένος λαμωρὸν ἀπὸ τῶν σειραὶ τῶν ἀρσακίων ἐκατέγετο. ἀπὸ τὴν
 ὁ ποῖαν σειραὶ τῶν ἀρσακίων ἦτον νόμος ὅτι νὰ γίνεαι βασιλεὺς
 εἰς τὴν παρθύ. καὶ εἰς τὴν μύδους. καὶ εἰς τὴν ἀρμερίαν. καὶ οὐ γο
 νίς του. ἦγαν τῷ πατρός του ἦλθαν ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Κωνσταντινέ

πολιν. ἀπὸ δὲ τῆς Κωνσταντινούπολιν ἐμετόκησαν εἰς τὴν μακε-
 δονίαν. ὧς ἐπὶ ὅλως καὶ ἐπασαν τὴν γεωργικὴν τέχνην. καὶ εἰς
 τὸν καμρόν ὁ ποῦ ἦτον ὁ πατὴρ τῆ βασιλείου ἦλθεν. ὁ καιρὸς τῶ θά-
 ρους καὶ ἐπῆρα θείας ἀδὲς καὶ ὑπῆγαν νὰ θείστω εἰς τὸ χωρά-
 φιτου. καὶ ἐπῆρας καὶ τὸν βασιλεῖον τὸ παιδί μαζήτους, καὶ ὁ βα-
 σίλειος ἐβύζανε, καὶ ἐκεῖ ὁ ποῦ ἐδείξατο δὲ νὰ μὴ καίει ὁ ἥλιος
 τὸ παιδί τῶ ἐκαματίντα μὲ τὰς ἀχύναι δομάνα, καὶ ἐβαλαν τὸ
 παιδί καὶ ἐμοιμάτον μίσα. καὶ ὅταν ἔρχετον ὁ ἥλιος καὶ ἐγύρι-
 ζεν, ἐκρουαν οἱ ἀκτῖνες τὸ παιδί καὶ ἐκεγαντο, καὶ ἀδημιόει ἐσον-
 τας ὁ ποῦ ἦτον μοναχόν. ἦλθεν δὲ αὐτὸς ὅς οὐ ρανοῦ αἰοικτὲς ταῖς
 πτερούγες καὶ ἐσκέπαζε τὸ παιδί ἀπὸ τῆς κάψιν τῆς ἡλίου. καὶ
 οἱ θείας ἀδὲς ὡσαν εἶδαν καὶ ἐκατέβη ὁ αὐτὸς αἰοικτὲς πτερού-
 γαις ἀπάνω εἰς τὸ παιδί, ἐλογιασαν ὅτι θέλει κάμει τίποτε κα-
 κὸν τῶ παιδίον, καὶ ἐφώναξαν τῆς μητέρας του, ὅτι αὐτὸς ἐδραμῶ
 εἰς τὸ παιδίον. ἡ δὲ φιλιτῆ μητέρα του ἐδραμῶ μετὰ βίας, καὶ
 ὑπῆγε καὶ ἦρε τὸ παιδί γερόν. ὧς ἐχάρη τὸν δὲ αὐτὸν ἐδῶξεν ἐ-
 σπντας ὁ ποῦ ἐσκηψεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπῆρε πέτρα καὶ ἐρηξεν
 εἰς αὐτὸν. καὶ οὕτως ἐπέρασεν ὀλίγον καὶ ἡ γυναικα ὑπῆγχε εἰς τὸ
 χωράφι εἰς τὸν ἀδρατῆς. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐφθασεν ἐν τῇ ἁμα
 αἰοικτὲς ταῖς πτερούγαις καὶ ἐσκέπαζε τὸ παιδί δὲ τὸν ἥλιον.
 καὶ πάλιν οἱ θείας ἀδὲς ὡσαν εἶδαν τὸν αὐτὸν ἐφώναξαν τῆς μητέ-
 ρας του, καὶ ὡς περ εἶδεν ἡ γυναικα ἐπῆρε πέτρα καὶ ἐρηξεν εἰς τὸν
 αὐτὸν. καὶ οὕτως ἐφυγε δούτερας φορὰ. καὶ ὡς ἐπῆγχε ἡ γυναικα
 εἰς τὸ χωράφι ἐφθασεν ἐν τῇ ἁμα καὶ τρεῖς φορὰ ὁ αὐτὸς αἰοι-
 κτὲς ταῖς πτερούγαις. καὶ ἐφώναξαν πάλιν οἱ θείας ἀδὲς τῆς
 μητέρας του. καὶ θεοῦ σοφία ὁ πατὴρ του καὶ ἡ μητέρα του ἐγνώρι-
 σαν ὅτι παρὰ θεοῦ ἐστὶν τὸ το σπικέον. καὶ οὕτως ἐτρεφον τὸ παι-
 δι μετὰ χάρας πολλῆς. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ βασιλεῖος εἰς τὴν γῆν νέων ἡ
 λικίας. ἀπὸ θανάτου πατρός του καὶ μητέρας του χάρα. καὶ
 ἐπῆσαν ὅλη ἡ φροντίδα τῶ ἀσπνίου καὶ τῶ ἀδελφῶν αὐτοῦ εἰς τὸν
 βασιλεῖον καὶ βλέποντας ἀπὸ τῆς γεωργικῆς τέχνης ἐχει ὀλί-
 γην βοήθειαν. καὶ οὐδε καὶ τῶ τροφίῳ τῆς ζωῆς του εἶχαν, ἐβου-
 ληθη γὰρ ὑπαγεῖν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἵα δουλεύει νὰ ζῇσῃ
 τὸ ἀσπνίου αὐτοῦ. εἶπε δὲ τὸ μυστικόν τῆς μητέρας του. καὶ ὡς τὸ
 ἤκουσεν

ἤκουσε δὲν ἡδέλῃσιν τελευτῶν τὸν ἀφῆσθαι μόνον ἐκλαίει καὶ θρηνη-
 εῖναι. ὃ τὸν εἰδέναι τὸν ἀφῆσθαι ὅτι τὸν γηροκομήσῃ. ὁ δὲ βα-
 σίλειος εἰπὲν τῷ υἱοῦ αὐτοῦ εἶναι τὸν ἀφῆσθαι, μόνον δὲ οὐκ
 τὸν ἀφῆσθαι. ὅρα καλῶσι, καὶ ἔτις ἡ ταλαίπωρος μητέρα
 ἀφῆσθαι ὁλοφύχως. καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς ταῖς χερσὶν
 πόρτας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐμπήκε μέσα καὶ ἦτον πολ-
 λα βραδὺ. καὶ εἰς τὴν σάβαν οὐκ ἔπερπατην, εἶδεν ἵνα μο-
 ναστήρι μέγα, τὸ ὅ ποῖον ὀνομάζεται τῆ ἀγίας μαρτυρὸς Εὐδοκίας.
 καὶ ἐμπήκε μέσα εἰς τὸ παρεκκλήσιον. ὃ ἐπὶ σὺν ἐκείνῃ ὁ κοιμῶν ἦν
 ἦτον κοπασμῶδες ἀπὸ τῆς σάβαν. ὁ δὲ ἡγούμενος ὡς αὐτὸν ἐφαλ-
 λεν τὸ ἀπὸ εἰπὸν ἔπεσε ὁ κοιμῶν καὶ ὡς τεταρτη τῆς τυκτὸς
 βλέπει εἰς τὸ ὑπνόντι τὸ μαρτυρὰ Εὐδοκίας τῆς μονῆς τῆς ἁγίας. ὃ
 τῆ λέγει. εὖγα ἀπὸ τῆς πόρταν τῆς μοναστηρίου εἰς τὸ παρεκκλήσιον, ὃ
 κράξαι ὀνομαστικὰ βασιλεῖ. καὶ ὅποιος σὺ ἀποκρίθη, αὐτὸν καλε-
 σαι καὶ φέρετον μέσα εἰς τὸν μοναστήριον καὶ κλίστον τιμὴν τῆς
 παρέπουσαν, ὅτι αὐτὸς εἶναι κεχρισμένος παρὰ Θεοῦ νὰ γένει βασι-
 λεύς. ὃ αὐτὸς μέλλει νὰ οἰκοδομήσῃ καὶ νὰ αὐξήσῃ τὸ παρὸν μο-
 ναστήριον. ὁ δὲ καθηγούμενος ἐξύπνησε. ὃ ἐφανητοῦ ὅτι φαντασ-
 μα εἶναι. ὃ ἀπὸ εἰπὸν τῆ εἰπὸν ὁ ἅγιος ἵπποτε δὲν ἔκαμε μόνον πάλιν
 ἔπεισεν καὶ κοιμῶν. ὁ δὲ ἅγιος καὶ δεύτερην φοράν ἐφανη καὶ εἰπὸν
 τοῦ παρὸς. ὁ δὲ ἡγούμενος ἔκ ἤκουσε τῆς ἀγίας, ἀλλ' ἐκοιμῶν.
 τότε καὶ τρίτην φοράν ὁ ἅγιος μετὰ θυμοῦ πολλῆς καὶ ἐρηγῆς εἰπὸν
 τῆς ἡγουμένης. ὃ αὐτὸν δὲν συκαθῆς νὰ τὸν φέρεις μέσα, θέλω σε παι-
 δεύσει βαρεὰ ὡς ἀπειθῇ. ὁ δὲ ἡγούμενος αἰετὶς τὸ τρίτον ὄραμα
 καὶ τοὺς φοβεροὺς λόγους τῆς ἀγίας ἐν τῇ αἵμα ἐξήπνησε μετρί-
 μον πολὺν. καὶ ἐδραμὴν εἰς τὴν πόρταν τῆς μοναστηρίου καὶ ἐκρα-
 ξε βασιλεῖ, ὃ τῆς αὐτοῦ ἀπεκρίθη. ἡμεῖς οὐκ εἰς τὸν δεσποτῶν.
 καὶ ὃ ἡγούμενος τὸν ἐπῆρε καὶ ἐβαλέτον εἰς τὸ μοναστήριον. ὃ τὸν ἐφι-
 λοξέειντε πολλὰ μετὰ πασης τιμῆς. ἔκαμε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖ εἰς
 τὸ μοναστήριον ἡμέρας πολλὰς. ὃ ὅρα καλῶσι τὸν ἡγούμενον νὰ
 τὸν βάλλῃ δούλον εἰς πινὰ μέγα ἀρχόντα νὰ δουλεύει μετὰ
 μὴ νὰ περναῖ τὸν καιρόν του. ὃ ὁ θεοφιλέτης ὁ συγχρηστὴς τῆ βα-
 σιλέως καὶ τῆ βαρδάρχη σιωπῆσαι νὰ ὑπὸ γένει νὰ παρεσκευά-
 σαι τότε εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Εὐδοκίας τῆς μαρτυρὸς. καὶ ἐπεθύμη

γὰρ εἰσκαί δούλους δουατοὺς νὰ τοὺς ἔχῃ νὰ τὸν ὑπηρετοῦν. καὶ
 ἔτις ἐσιώπηκεν ὁ ἡγεμὸς τὸν Θεοφιλιτὴν καὶ τὸν βασιλεῖον.
 καὶ ὡς τὸν εἰδε θεωρητικόν, ἐπῆρετον μετὰ πάσης χαρᾶς. ὁ δὲ δου-
 σέτον καὶ ἐς ὀλισσέτον, καὶ ὡς ἐπέρασεν καιρὸς ὁ εἶδε τὰ καλὰ τῆς
 ἔργα ὁ τῶν ἀνδρείων καὶ τῶν ἀξιοτήτων, τὸν ἔκαμε παρῶτον εἰς ὅλους
 τοὺς δούλους αὐτοῦ. καὶ εἰχε πῖσιν μεγάλῃ εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν ἡγου-
 μένου ἀπεκαλύφθη ἐν ὁράματι νὰ μὴ φανερώσῃ τὸ μυστήριον
 περὶ τῆς βασιλείου, ὅτι μέλλει παρὰ θεῶν νὰ γένει βασιλεὺς. ἦτον
 δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κορυμνί, καὶ εἰς τὰ χέρια πολλὰ αἰδεωμένους
 καὶ δομοφώτατος. χαριτωμένους ἀπὸ τῶν κεφαλῶν ἕως εἰς τὰ πο-
 δάρια. ἡ δὲ μήτηρ τῆς βασιλείας ὁ πῦς ἦτον εἰς τῶν μακεδονίαν ἐπὶ
 θυμὸν νὰ μάθῃ διαὶ τὸν τὸν ἰόντης. τὴν ἐγίνει καὶ ποῦ ἐκατέστησε.
 καὶ ἦτον εἰς μεγαλὴν λύπῃ. ὁ μὲν νύκτα βλέπει ὅτι εἰς τῶν αὐ-
 λῶν τῆς ἰσπανίας αὐτῆς ἦτον ἕνα κυπαρίσσι χρυσὸν μεγάλον φυτεῖν
 μέγιστον καὶ εἶχε χρυσὰ κλαδιά. καὶ ἄπο κάτω εἰς ἐκείνους ἦτον ὁ ἰόςτης
 ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκατέστησε. ὁ δὲ τῆς ἄμα ἐξύπνησε καὶ ἀπο τῆς
 χαριτῆς πλέον δὲν ἠμπορεῖ νὰ κοιμηθῇ. καὶ τὸ πουργὸν ἐξηγῆθη
 τῇ ἡμερικῶν τῇ ὀδραβῶν τὸ ὄνειρον, ὅς τὸν ἠκουσαν τῆς ἑσπέρης
 ὅτι χαίρει, διότι ὁ ἰόςσης γίνεται βασιλεὺς ῥωμαίων. ἡ δὲ μήτηρ τῆς
 βασιλείας ὡς ἠκασεν ἕως. ἡξῶρε καὶ τὸ σμῆνόν τῆς αὐτῆς ὁ πῦς εἶχεν
 ὅτι τὸν ἐσκέπαζεν ὅταν ἰθὺρίζαν, ἐπληροφορήθη μεγάλως εἰς τὴν
 το καὶ ἐξάρτετον νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ἐδόξαζε τὸν θεόν. μὴ δὲ τῇ
 ἡμερῶν ὁ ἰός τῆς Καίσαρος βαρδὰ ἔκαμε μεγάλῃ τράπεζαν, καὶ
 ἐκάλεσε φίλους καὶ συγγενεὺς καὶ γείτονας. ὁ κατὰ τύχῃν ἔτυχε
 καὶ τινὲς βουλγαροὶ ἀρχόντες. τότε εἰς τῶν πόλιν φίλοιτου ὁ ἐκα-
 λισε. ὁ αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀρχοντας τῆς παλαίου. ὁ ἐσιμμάχησαν ὁ-
 λοι οἱ καλεσμένοι εἰς τῶν τράπεζαν καὶ ἔπρωγαν καὶ ἐδυσμῶσαν.
 εἶχαν δὲ οἱ ἀρχόντες τῆτοι οἱ βοίλγαροι ἕναν ἄνδρα μετὰ αὐτοὺς ἀν-
 δρειομῶνον πολλὰ καθὼς τὸν λαῖον ὁ πῦς ἦτον εἰς τὸν καιρὸν τῆς με-
 γάλου θνητείου ὁ πῦς τὸν εἶχεν ὁ Μαξιμιανὸς καὶ τὸν ἐνίκησεν ὁ
 Νίσιωρ. καὶ ἐκατέστησαν οἱ βουλγαροὶ εἰς τῶν τράπεζαν ὁ ἐξῶ
 ὅτι δὲν εἰσκαίαι τῆς αὐτῆς σήμερον εἰς ὅλῃν τῶν οἰκονομίῃν νὰ
 πολεμίσῃ μετὰ αὐτοῦ. καὶ τὸν ἐπαινήσαν πολλὰ εἰς τῶν αἰδρείων.
 ὁ ἕως εἶχε καὶ ἡ αἰλιθία, οἱ δὲ ἀρχόντες τῆς Κωνσταντινουπόλεως

ἀκούουσ-

ακρόντες ἔπαις ἐλυπτοῦτο πολλὰ. ὁ δὲ Θεοφιλῆς οὗτος ἐκα-
θεζέτο ἐκεῖ ἡδύρονται τοῦ δέλου τοῦ τῆ βασιλείου τῶν ἀνδρῶν
καὶ τῶν ἀξιώτητα, εἶπε πρὸς τὸν καίσαρα βαρδα, ὅτι ἐὰν ὀρίξῃς
ἔχω ἐπὶ αὐτὸν ὁ οὐκ οὐκ δυνάται νὰ πολεμήσῃ μετὰ τὸν τὸν ὡς
βοηθὸν βέλγαρον. ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ βαρδας τὸν τὸν λόγον ἐχά-
ρη. καὶ ὡς ἔλεγε ὅτι νὰ ἐλθῇ εἰς τὸ μέσον. καὶ οὕτως ἔσειλεν ὁ Θεο-
φιλῆς καὶ ἤφερε τὸν βασιλεῖον εἰς τὸ μέσον. ὡς δὲ εἶδεν αὐτὸν ὁ
μέγας καὶ δυνατὸς ἐκεῖνος βούλγαρος ἐγέλασεν ὡς ὅτι τὸν εἶχεν
αὐτὸν οὐδὲν. ὁ δὲ Πατερίκιος Κωνσταντῖνος ἀγάπη τὸν βασιλεῖον
ὅτι ἦτον δυνάστης τῶν ἀρετῶν καὶ αὐτὸς. ὁ δὲ τὸς οὗτος ἡδύται νὰ πα-
λίσθῃ ἦτον ὑπὸ τὰ νερά, καὶ οὕτως ἔσειλεν ὁ Πατερίκιος
Κωνσταντῖνος καὶ ἤφεραν σάκτῳ καὶ πειονίσματα δυνάστη. ὁ δὲ
ἐπὶ αὐτῶν καὶ τότε ἀρχίσαν νὰ παλίσθῃ. ὁ παῖς ὁ βασιλεῖος
ἐκείνου τὸν αἰδρεῖο μέλον βέλγαρον ὡς νὰ ἡδύται πᾶσι πα-
σὶ καὶ τὸν ῥίχτει ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τὴν τραπέζαν ὡς νὰ ἡδύται ῥίξῃ ἕνα
δύναμι χορταίει ἡ μαλὴ. καὶ ὡς εἶδαν τὸ τοιοῦτον οἱ ἀρχόντες οἱ Ῥω-
μαῖοι ἐχαρήσαντο χαρὰν μεγάλην. καὶ ἔδωκαν τὰ παγνίδεα καὶ ἐφι-
λοδώρησαν τὸν βασιλεῖον χαρίσματα μεγάλα. ὁ δὲ βούλγαρος
ἐλυπηθῆκεν ἀπὸ τὴν μεγάλην ὡς εἶδαν τὴν ἐντροπὴν οὗτος ἐ-
παθαι. καὶ δυνάστη ἐκείνῳ τῶν ἡμέραν ἐδίδρακε πᾶσι τοῖς
ὄλοι τῶν Κωνσταντῖνων πόλιν ἡφίμη τῆ βασιλείου. ἐσιμῶθη δὲ καὶ
ἄλλο μεγαλύτερον δυνάστη τὸ καὶ πλέον θαυμαστότερον καὶ νὰ τὸ ἀ-
κούσῃς οὗτος τὸ ἐκαμύαυτος ὁ βασιλεῖος. ἕνας ἀρχὸν δυνάστη
κῶσμον ἔπεισε τὴν βασιλέως καί σκεῖ ἕνα ἄλγον δυνάστη
πολλὰ καὶ θαυμάσιον νὰ τὸ βλέπει πᾶσι καὶ μία ἡμέρα ἐκαβαλί-
κῶς ὁ βασιλεῖος καὶ ὁ γῆκεν εἰς κωμήγιον, καὶ κωμηγόνται ἐρεξεν
ἕνα ξύλον καὶ ἐσκότωσεν ἕνα λαγόν. καὶ ὡς ἶδεν ὅτι ἔπεισε ὁ λαγὸς
ἐπὶ ἐξέδωκεν ἀπὸ τοῦ ἄλγον νὰ σφοδρῇ τὸν λαγόν. ὁ δὲ ἐκεῖ ὅτι ἐκρά-
τῃσεν τὸ ἄλγον ἐπὶ αὐτὸ καὶ τῆδε. ὁ δὲ ἐκεῖνος οὗτος τὸ ἐβασα δὲν
ἡμπορεῖ νὰ τὸ κρατῇ πλέον καὶ ἐφυγέτω. ὁ δὲ λαγὸς οὗτος ἡσασθε
τὴν βασιλέα ἔδραμαν νὰ τὸ πᾶσαι. ὁ πᾶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὸ πᾶ-
σει καὶ ἐνάντι τῶν καὶ ἐλυπείτο ὁ βασιλεῖος πολλὰ τῶν ὡς
εἶδεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ πᾶσαι, ἐθυμώθη πολλὰ καὶ ὡ-
ς ἔλεγε ὅτι νὰ τὸ σκοπῶσιν. ὁ δὲ βασιλεῖος ἦτον ἐκείνῳ τὸν ἀφῆκεν

ταυτὸν θεοφιλίτζιν. καὶ ἐπὶ ἡρετικὸν θέλημα καὶ ὑπῆγε καὶ ἐφορσικύνη-
σε τὸν βασιλέα ὅτι αὐτὸς καὶ τὸ πᾶσι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐχάρη τὸν
λόγον καὶ ἔδωκε τὸν θέλημα. καὶ ἔδραμεν ὁ βασιλεὺς καθὼς ἦτον
καβαλαρεὶς καὶ ἔφθασε τῷ βασιλείῳ τὸ ἄλογον ὅπου ἔτρεχε
φύγοντας. καὶ ἔκαμε πολλὰς τέχνας ὅσον νὰ τὸ πιάσει. τέλος δὲ
ἦλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ ἄλογόντου καὶ ἔσμιξε μετὰ βασιλείῳ τὸ
ἄλογον κεφάλι μετὰ κεφάλι ἴσα κάτω καὶ πρὸ κορυφαίας τῆς δύο ἀλό-
γων. καὶ παρδύς ἀπήδησεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ἄλογου αὐτοῦ. ὁ
ἐκ βαλὼν κτύπησε τὸ ἄλογον τῷ βασιλείῳ εἰς τὴν πολυμήμητον σέ-
λαν ἀπάνω. καὶ ἔκως ἔδραμε καὶ τὸ ἦφερε τῷ βασιλείῳ καὶ ἔδωκεν
εἰς τὸ χεῖρι του καὶ τὸ ἐφίλησε καὶ τὸν ἐφορσικύνησεν. ὡς δὲ εἶδε τοῦ
βασιλείου τὴν αἰδέειν ὁ βασιλεὺς ἐθαύμασε πολλὰ καὶ αὐτὸς
καὶ ὁ λαὸς ὁ λαὸς ὅπως ἦτον ἐκεῖ. ὁ ἐπὶ ἡρετικὸν βασιλεὺς ὁ βασιλεὺς
ἀπὸ τὸν θεοφιλίτζιν ὁ εἶχεν εἰς τὸ παλάτιον αὐτῶν εἰδικόν
του. καὶ ἐτίμησεν εἰς τὸ τῷ πατριάρχῳ ὀφείκειον. μιὰ δὲ ἡ-
μέρα δὲ γῆκεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κυνήγι καὶ ἦτον καὶ ὁ βασιλεὺς
ἐκεῖ καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ πατριάρχῳ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀρχόν-
των. ὁ ἐκεῖ ὁ πατριάρχῳ οὐσαν δὲ τὸ πλῆθος τῶν λαῶν τῶν φω-
νῶν δὲ γῆκεν ἕνας λύκος πολλὰ μέγας καὶ ἔφθγε. καὶ ὡς τὸν εἶδεν
ὁ βασιλεὺς ἔδραμε ὀπίσω του νὰ τὸν φθάσῃ. ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ χε-
ρι του τὸ πελαπικὸν τῷ βασιλείῳ καὶ ἐριζέτον. καὶ ἔδωκε τὸν λύκον
εἰς τὸ κεφάλι, καὶ ἔκοψε τὸ κεφάλι του μέσα εἰς τὴν μέση καὶ τὴν
ἐκ αὐτοῦ εἰς δύο. καὶ ὡς εἶδε τὸ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ὀπίλοιποι ὑπερ-
θαύμασαν. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν ἐνός ὁ πονεῖχε πληροφορίαν εἰς
αὐτόν, ὅτι βλέπεις αὐτόν τὸν βασιλεὺς τὸν πατριάρχῳ, αὐτὸς
εἶπε ὁ πονεῖ δὲ λει ἐξολοθρεύσει τὴν χριστιανίαν ἀπὸ τοῦ πατρι-
άρχῳ τῆς γῆς ἦτον δὲ λαμπρὸς τινὰς ἔχον ὀφείκειον τῷ πατρι-
άρχῳ καὶ ὁ πατριάρχῳ ὁ πατριάρχῳ τῷ βασιλείῳ εἶπεν αὐ-
τόν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῶν ταξίντου. καὶ ἐχρησέε πολλὴν κηρὸν τῷ
πατριάρχῳ καὶ τὸ ὀφείκειον. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰκις ἀνέφερε τὸν
βασιλεὺς δὲ τὸ ὀφείκειον. ἀλλὰ τῷ πατριάρχῳ παντὰς ἀπέ-
δωξεν ὁ βασιλεὺς. καὶ τὸν βασιλεὺς ἐτίμησεν εἰς αὐτό. καὶ ὑπαύ-
δωξεν μετὰ τῷ θυγατέρα τῷ προνομιάτου ὁ πατριάρχῳ ἐν
ἐκείνῳ ἰγγέρου τὸ ὄνομα. τὸ δὲ γένος μαρκιανικῶν. ὁ ἦτον ἡνέα

φρονι-

φρονιμώτατη καὶ σωφρονεστάτη καὶ θεωρητικὴ. ὁ δὲ βαρδάς πρὸς
 τοὺς αἰθρώπους τῆ παλαίου ἐλεγε, ὅτι αὐτοῦ εὐγαλα ἀπὸ τῶν
 βασιλεία καὶ ἡφερα λείοντα. ὥστε τὸν θαυμαστὸν εὐγαλα καὶ ἡφερα
 τὸν βασιλεῖον ὅπου θέλειμας ἐξολοθροῖσιν. καὶ παντοτε εἰς τὸν
 βασιλεία κατὰ τῆ βασιλεία πολλὰ κακὰ ἔλεγε. καὶ ἐκασμνεσυμ-
 βουλαῖς νὰ τὸν θαυμάσωμεν. ὁ δὲ βασιλεὺς δὲν ἤθελε. καὶ ὁ βα-
 σίλειος δὲν ἐκποιμᾶτον αὐμὴ ἦτον πάντοτε ἀγρυπνος, πάντοτε φυ-
 λαμνός καὶ ἐμελέτα κατὰ τῆ βαρδά καὶ ἐκείνη. ὁ πού ἐμελέτα ὁ
 βαρδάς νὰ τῆ καίει, τὸ ἐκατασκοῦσεν ὁ βασιλεὺς κατ' αὐτὴν. ὁ
 βασιλεὺς μετὰ τῆ βαρδά ἐκαμαν φουσαῖτα ἀριμάδα καὶ ὑπῆγαν
 εἰς τὴν κρήνην. καὶ τὴν καταισκόβην τῆ βαρδά εἶχαν ἐποιμασμέ-
 νην δὲ νάτον θαυμάσωμεν. καὶ ὅταν εὐγῆκαν ἐξὸν νὰ βάλλουεν
 ταῖς τένταις τῆ βασιλείας καὶ τοῦ βαρδά ἐκεῖ ἦλθαν εἰς λόγους
 σκαῖδαλα τῆ βασιλείας, ὅ τῆ βαρδά οἱ ὑπερέται. καὶ τότε ἔδφξαν
 καὶ τὸ ἔργον τῆς βουλῆς. καὶ ἐν τῇ αἷμα εὐγαλαν τὰ σταθία καὶ
 ἱδραμα. κατὰ τῆ βαρδά. καὶ ὁ βαρδάς ἱδραμνὸς εἰς τὰ ποδάρια τῆ
 βασιλείας καὶ ἔπρεσε νὰ φυλαχθῇ. καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἀππαξαν καὶ τὸν
 ἱσφαξαν καὶ ὄλοντου τὸ κορμὶ τὸ ἐκατακοψαν. καὶ ὁ βασιλεὺς ὡς
 εἶδε τὴν ὀρμὴν τῆ φουσαῖτου ἐφοβήθη καὶ δὲν ἐλάλησε τίποτε. καὶ
 πρῶτος εἰς τὴν βουλίαν ἦτον τῆ θαυμάτου τῆ βαρδά ὁ γαυμρός-
 του. ὁ ἀνδρας τῆς θυγατρὸς του μετὰ τῆ βασιλείου. ὡς δὲ ἴδεν ὁ
 Κωνσταντῖνος ὁ δρουγγάριος τῆς βίγλης τὴν σύγχυσιν τῆ φουσαῖ-
 του, ἦλθεν εἰς τὴν μέσλην καὶ ἔκασαν τὴν σύγχυσιν καὶ ἐπιδό-
 σεν ὅλους λήγοντας πρὸς τὸν βασιλεία ὅπως δικαίως ἦτον ἐκεῖνο ὁ πῦρ
 τοῦ ἐκαμαν τῆ βαρδά. καὶ τὸν βασιλεία ἀμφήμισεν. ὁ δὲ βασιλεὺς
 μετὰ τῆς ἀριμάδος καὶ τῆ φουσαῖτου ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινού-
 πολιν. καὶ ἴσοντας ὁ πού ἐκαμν παιδὶ ὁ βασιλεὺς. ἐκαμν τὸν
 βασιλεῖον ὡς ἤντην. καὶ ἐπὶ μιστὸν μάγιστρον. ὁ γὰρ θαύματος τῆ
 βαρδά ἦτον ζῶν τῆ βασιλείου. καὶ ἐδόξασι αὐτὸν καὶ τὸν ἐπλού-
 πτε καὶ τὸν ἐσώλιν. καὶ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς τὸν ἐπῆρεν ὁ
 βασιλεὺς καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας σοφίας μετὰ πραι-
 τοῦ, καὶ ἐκαμντον. ὑποψήφιον τῆς βασιλείας καὶ ἐβαλέτον κατὰ
 Στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν, ὥστε μετὰ τὸν θαύματος τὸν βασιλεὺς
 καὶ εἶναι βασιλεὺς τὸν ἐκήρυξεν. καὶ ὁ βασιλεὺς ὡς ἐφώθη εἰς τὴν

πεινύτω Α΄ξίαν ἀρχησε καὶ ἐμπόδιζε τὸν βασιλέα ἀπὸ τὰς κα-
καῖς πράξεις ὁ ποῦ ἔκαμνε καὶ τὸν ὀνειδίξε πολλὰ. διότι ὡσαύτ' ἔθε-
λε μεθ' ἑσέα ἐγίνετον ἕξω θρενῶν. καὶ ἐκοπτε ἀφ' ἑαυτοῦ. μέτεος χέλια. κα-
φάλια τῇ ἀνθρώπων ἀδίκως καὶ ὁ κόσμος ἐβόα. εἰς δὲ τὴν πολ-
λὴν ἀγαπῶν ὁ πῦρ ἔχεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν βασιλείον, ἐγὼ τοῦ τό-
σοι ἐργὴ καὶ φθόνος. Ἐποίησεν ἀνθρώπους νὰ τὸν θανατώσων.
διότι εἶχε καὶ συνεργούς, σαββαίον, καὶ πηγαίω τοὺς στρατι-
γούς. ὁ δὲ βασιλεὺς δὲν ἔπαυε νὰ τὸν ἐλέγχει. Ἐὐ βασιλεὺς ἔλυ-
πεῖτο πολλὰ ἵα τ' ὀνειδίξει ὁ βασιλεὺς. Ἐπῆρεν ἕνα τῶν παλα-
τῆς ἀνθρώπων ὁ ὀνοματι βασιλικῖνον. καὶ τῷ ἐφόρεσε τὸ χρυσὸν βα-
σιλικὸν φόρεμα. καὶ τῷ κορῶνα τῷ βασιλικῷ ἔβαλεν εἰς τὴν
κεφαλῶν. καὶ τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ χεῖρ. ἔμπαρθεν εἰς τὰς ἀρχον-
τας αὐτοῦ καὶ εἶπεν. ὦ ἀδελφοί, τῶν θελῶ νὰ ὑψώσω εἰς τὸν ὑψι-
λότατον θρόνον τῆς βασιλείας, Ἐσὺ καὶ τὸν βασιλείον οἱ δὲ ἀρχον-
τες ὡς ἤκουσαν τὸν λόγον τῷ βασιλεὺς ὁλοι ἐπαρασκύνησαν. ὁ δὲ
βασιλεὺς τῷ ὄραν ἐκείνῳ ἐσυμβελεύθη μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ
Ἐμελέτησε νὰ θανατώσῃ τὸν βασιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἦγον εἰς τὸ
πυλατὶ τῷ ἀγίου μάματος καὶ ἔτρωγε καὶ ἔπινε. καὶ χορὸς καὶ οὐ θυ-
μίας μιγάλας ἔκαμνε. καὶ ὡς ἐμέθυσεν ἦγον ὄρα τρίτῃ τῆς νυκτός
Ἐκοιμάτην καὶ ἐπῆδησεν ὁ βασιλεὺς μετὰ ἄλλους πολλὰς πρὸς
αὐτοῦ. Ἐτοφάξε τὸν βασιλέα. ἔκαμε δὲ ὁ Μιχαὴλ εἰς τὴν βασί-
λειαν χρόνους 18. μετὰ τὴν μητέρα τοῦ ἔκαμε χρόνους 7. καὶ μό-
νοσ τε τὰς ἄλλας.

Στρατὴ Μιχαὴλ Βασιλέως. Βασιλεία Βασιλείς τῷ

Μακαιδῶνος.

Τῇ Εὐατῇ τῶν ἐβασιλεύοντι βασιλείοις ὁ Μακεδὼν, μετὰ Βου-
λῶν τῶν ἀρχόντων τῆς συγκλήτης. Ἐπατὴς τῷ λαῷ. ἔτει ἀ-
πὸ κτίσεως κόσμου 55. καὶ καθὼς ἔλαβε τὴν βασιλείαν ἔμπαρ-
θεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀνῴξε τὸν βασιλικὸν βίον καὶ δὲν ἦν
μέσα μόνον τρεῖς κεντὼν ἔτη χρυσάφι, τὰ δὲ ἄλλα ὁ ποῦ ἀκασ-
τε καὶ τῇ βασιλείᾳ, ὅλα τὰ ἐφθέρει καὶ τὰ ἀφανίσεν ὁ Μιχαὴλ
καθὼς ἀκούσατε εἰς μέθαις, καὶ περιείας. εἰς χαλεπὰ ὁ ποῦ
ἔχαρξεν. καὶ εἰς ἄλλας ἀσωτίας καὶ κακὰ. οἱ δὲ ἀρχόντες καὶ ὁ
ὅπλις λαὸς εἶπεν τῷ βασιλεὺς ὅτι ἐλθῆναι οἱ πᾶσι ἐπῆραν

ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ νὰ τὰ δώσῃν εἰς τὴν βασιλείαν. διότι ἦσαν ἐγ-
 χράφως τοῦ καὶ πῶς ποῖα ἐδόθησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς βασιλεὺς
 ὑπὸ ἀγαθοσύνης αὐτῆς καὶ φιλανθρωπίας ὤρισεν ὅτι ὅσοι ἔλα-
 βαν χρυσίον παρὰ Μιχαὴλ τῇ βασιλείᾳ τὸ ἥμισυ νὰ εἴναι χαρίσ-
 μα αὐτῆς. καὶ τὸ ἥμισυ νὰ φέρουσι εἰς τὴν βασιλείαν. καὶ κατὰ τὸν
 ὅρισμόν τῇ βασιλείᾳ τὸ ἥμισυ ἤφεραν. καὶ ἐσυνάδη χρυσίον κεν-
 τυνάρια τριακόσια, καὶ πάλιν ἔβαλαν εἰς φύλαξιν δὲ χρυσίου τῆς βα-
 σιλείας. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐμοίρασε φλωρεῖα πολλὰ εἰς τὴς πτωχοὺς.
 οὐχὶ δὲ τῆς βασιλείας, ἀλλ' ὅπου ἐδικαίου ὅμως καὶ οὐκ ἐβασι-
 λεύει τῆτος ὁ βασιλεὺς εὐρέθη βίος πολὺς ὁ ποῦ ἦτον κεκρυμ-
 μένος εἰς τὴν γῆν. ἔκαμιν δὲ ὅρισμόν εἰς τὴς κριτὰς ὅτι τὰ γίνεσθαι
 δικαιοσύνη διότι ἦτον πολλὰ δικάματα. καὶ οἱ πλούσιοι νὰ μὴ
 ἀδικοῦν τὴς πτωχοὺς. καὶ ἔβαλε κριτὰς κατὰ τόπους. Ἐπῆρσαν
 αἱ ἀδικίαι ὅτι ἦσαν εἰς τὸν λαόν. ἔκαμιν δὲ καὶ τόπον ἡγοῦν ὁ ἀσκή-
 τας δὲ τὴς πτωχοὺς καὶ ξένους ὅτι εἶχαν κρείσας καὶ ἀπαυόνταν
 καὶ ἐτρώγαν καὶ ἔπιναν χωρὶς καμίας πωλεσιμῆς ἕως οὗ νὰ λή-
 βουσι ἀπόφασιν. καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ὑπῆρχον καὶ εἶναι εἰς τὸν
 τόπον του. καὶ ἔβαλε κατὰ τόπους ἀνδράποους πτωχοὺς ἐδικαίου του
 πωροβλεπτάς δὲ νὰ μὴ ἀδικεῖται πτωχὸς. Ἐὐποιοὶν ἤθελε μάλιστα
 ὅτι τὸν ἀδικήσαν, ἐν τῷ αἵματι ἐπεμπε καὶ τὸν ἤφεραν καὶ ἐδίδοι τὸ
 δίκαιον αὐτῶν. καὶ οὕτως ἐπαυσεν πᾶσα ἀδικία καὶ κακὸν ἀπὸ τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως. ὁ ποῦ εἰς τὰς ἡμέρας Μιχαὴλ τῇ βασιλείᾳ καὶ
 οἱ πέτρας ἐβόουσι ἀπὸ τὰς ἀδικίας. Ἐμὴ ἡμέρα ἐμβαλὶσκε-
 σεν ὁ βασιλεὺς Ἐπῆρχον ἀπὸ τόπον εἰς τόπον καὶ ἐπεριπάτησεν ὅ-
 λην τὴν πόλιν καὶ ἔκραξεν οἱ ὑπὲρ τὰ αὐτὰ ὅτι εἰς τὴν πόλιν ἀδ-
 κων ἀπὸ τινὰ νὰ ἔλθῃ ἐμπαροῦν τῇ βασιλείᾳ καὶ εἰς τὴν πόλιν κα-
 νεὶς νὰ ὑπαίρει ἐμπαροῦν τῇ βασιλείᾳ νὰ ἐγκαλέσῃ δὲ ἀδι-
 κίαν. ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς Μιχαὴλ ὅλα τὰ κακὰ ὅτι ποῦ ἦσαν
 εἰς τὴν πόλιν ἐπαυσαν καὶ ἐγιναν ἀγαθὰ, καὶ ἐδοξάζετον ὁ θεὸς
 καὶ οἱ ἀνθρώποι ἠγαπῶντο βλέποντες τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν
 δόξαν αὐτῆς τῇ βασιλείᾳ ὅτι εἶχεν εἰς τὸν λαόν του. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς εὐχαλεφῶν τὸν Πατριάρχην μετὰ ἀρχιερατικῆς σιμώ-
 δου ὡς παράνομον ὁ ποῦ ἔλαβεν τὸν θρόνον ἀδικῶς καὶ ἔβαλε πα-
 τρὶν τὸν νόμιμον Πατριάρχην Ἰγνατίον τὸν ἡγασμένον, τὸν ὁ ποῦ

ἄλλα λεν ὁ βαρδας ἀδίκως καὶ ὠδυνόμας. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ χρό-
 νῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας, ἐγένετο ἐπιβελὴ κατ' αὐτὴν παρὰ τῷ συμ-
 βατίῳ. Γεωργίου. καὶ πηγαίῃ. καὶ Πατρικίῳ καὶ στρατηγῶν. καὶ
 ἄλλων πολλῶν. καὶ ἕκα μὲν ἐξέτασαν ἐφάνησαν τέτοι ἐπιβουλας
 τῆς ζωῆς τῆ βασιλείας. ὁ δὲ συμβάτιος καὶ Γεώργιος ὁ πηγαίης
 ἐπερήθησαν καὶ ὀφθαλμῶν. ἤκουε τὴν ἐτυφλωσαν. τὴν δὲ λοι-
 πὴν ἐξώρισε. καὶ θελοντας νὰ κόψῃ τὰς ἐπιβουλάς καὶ ἐχθρῶν
 αὐτῆς ἐξεψέ τὴν δύο ἡμῶν αὐτῆς. Κωνσταντῖνον καὶ λείοντα βασιλεῖς.
 τῇ δὲ γ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας, ἀπηγόρευσε καὶ τοὺς ἄλλους
 δύο ἡμῶν αὐτῆς. Ἀλέξανδρον καὶ Στέφανον ἐν τῇ τῆ Θεοῦ. μεγάλη
 ἐκκλησία. καὶ μετὰ ταῦτα ἐποιήσατο φουσατά καὶ ὑπῆγε κατὰ καὶ
 βαρβαρῶν. διότι δὲ γῆκεν ὁ χρυσόχειρος ὁ ἀφέντης τῆς ἀφεικῆς. ὁ
 ὁ ποῖος ἦτον πολλὰ ἀνδρειομήδους. ὁ ἕκα μὲν μεγάλον ἀφαισισμόν
 εἰς τὰς χώρας καὶ Ρωμαίων. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ὑπῆρχε ἐκεῖ ἕκα μὲν
 μεγάλον ἐξολοθρεμόν εἰς τὰς χώρας καὶ ἐχθρῶν. ἄλλους ἐσφα-
 ξε. ἄλλους ἐπῆρε σκλάβους. καὶ χρυσίον ἀμέτρητον ἔλαβε καὶ ἄλ-
 λα ὄφρα τὰ τῶν πραγμάτων. καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς ὅλους τοὺς Ρωμαίους
 ὁ παῖς ἦσαν ἀεχμάλωτοι ἀπὸ τὸν καρόν. Μιχαὴλ τῆ βασιλείας. καὶ
 ἐβαλε φωτῶν καὶ ἕκα μὲν πολλὰς ἀπὸ τὰς χώρας αὐτῶν, καὶ πολ-
 λὰς ἐκρατίσε. καὶ ἦλθε μετὰ μεγάλης νίκης καὶ χαρᾶς εἰς τὴν
 Κωνσταντινούπολιν. καὶ ἐμπήκεν ἀπὸ τῆς χρυσῆς πύργου μετὰ
 δὲ φημίας μεγάλης. καὶ ὑπῆρχε εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας σοφίας ὁ ἕκα
 μὲν λιτανείαν καὶ ἔλαβεν ὡχλὸν καὶ ὁ λόγιον ὠδὺν. Γ' γνατίου τῆ
 Πατριάρχου. καὶ οὕτως ὑπῆρχε εἰς τὸν παλάτιον. καὶ ἔδωκεν ἐνερ-
 γείας καὶ δωρήματα τὴν στρατιώταις. καὶ τοὺς στρατηγοὺς τὴν κα-
 θενός κατὰ τὴν ἀξίαντον ὁ πᾶς εὐρίσκετον. μετὰ δὲ χρόνον ἅ. εὐ-
 γῆκε πάλιν ὁ χρυσόχειρος εἰς τὸν Ρωμαίων τοὺς τόπους καὶ ἀφάνι-
 ζεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἔμαθε τὸτο, ἐνεψέ δύο στρατηγοὺς με φου-
 σατά πολλὰ κατὰ τὴν χρυσοχειρὸς εἰς τὴν ἀφεικῆν. καὶ πολέμῳ
 γένο μῆρου ἐσφάγησαν πολλοί. ὅμως ἐνίκησαν οἱ Ρωμαῖοι ἐδρα-
 μαν ὁ πίσω αὐτῆς καὶ ἐφθασάντον καὶ ἐκόψαν τὴν κεφαλῶντου καὶ
 τὴν σιωτρώφοντου. καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν βασιλεῖα χαροποιὰ μνη-
 γύματα ὅτι ἐνίκησαν τὸν χρυσόχειρον μετὰ φουσατάτου. καὶ τὴν
 κεφαλῶντου ἐξείλαν. ὡς δὲ ἤκουσαν ὁ βασιλεὺς τὴν νίκην ὅτι ἐνι-

κήθη ὁ χρυσόχειρος κῆ εἶδε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, μεγάλην εἰδόμενον
 τὸν θεόν. κῆ ἔκαμε χάραξ μεγάλης εἰς ὅλην τὴν Κωνσταντινούπο-
 λιν, καὶ ὥσαν ἔπεισε ὁ χρυσόχειρος ἡ ἀφεικὴ καὶ οἱ ἄλλοι τόποι ἐ-
 κείνοι ἐταπείνωθησαν πολλὰ. ἐκινδυνεύσε δὲ μεγάλως τὸ φου-
 σάτων τῇ βασιλείᾳς ὅτι ἦλθαν εἰς μέγαλιν φιλονεικίαν οἱ δύο
 στρατηγοὶ ποῖος γὰρ ἔχει τὰ πρωτεῖα. Ἰγνάτιος δὲ ὁ ἀγνιώτατος Πα-
 τεράρχης ἔδωκε τὰ κοινὸν γέρας καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰς παρ' ἀγωνίους μα-
 ναξ, ὁ δὲ βασιλεὺς ἔδωκε πάλιν τὸν θρόνον τὸν φώπον, κατὰ τὴν
 τὸν καιρὸν ἔγινεν ἐπιβεβληκατὶ τῇ βασιλείᾳς παρὰ τῇ Πατρικίᾳ
 ῥωμαίου τῇ κουρκουᾷ, καὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ μαδῶν τῷ τοῦ βα-
 σιλεως, τὸν μὲν ῥωματὸν ἐτύφλωσε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐδήρε καὶ τὰς
 ἐξώρεισε. αὐτὰρ τῇ χρόνῳ ἀμνηστὴς τῆς παρὰ αὐτὸν ἔκαμε τελειῶτα
 καρύβια μεγάλη, τὰ ὅ ποῖα ἔλεγε οἱ Σαρακῖνοὶ κυμπάρια, κῆ
 ἦλθαν εἰς τὴν εὐρείαν. ὁ δὲ στρατηγὸς τῆς ἐλλάδος δεξιόρην
 βασιλικὴν ἐκινῶσα πολλὴν λαὸν ἀπὸ τῆς ἐλλάδος μέγα εἰς τὴν
 εὐρείαν, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἦλθαν εἰς τὰ τεχνία τῇ κάστρου κῆ ἔδωκαν
 πόλεμον δυνατὸν, κῆ πολλοὶ ἀπέθαναν, κῆ ὅταν ἐπολέμουν ἡ λ-
 θεν ἀνέμος δυνατὸς κῆ ἐμάησαν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὰ καρά-
 βια ἐκείνα τὰ φειασότερα, ὁ δὲ λαὸς τῆς εὐρείας ὡς εἶδαν τὸν
 ἀφανισμὸν τῆς καράβιων καὶ ἀπὸ τὸν λαὸν, ἀνοίξαν τὰς πόρτας
 καὶ ἔδραμαν εἰς τὰς ἐχθρούς, καὶ πρῶτον πόλεμον ὁ ποῦ ἔδωκαν
 ἔσφαξαν τὸν ἀμνηστὴ καὶ ἄλλους πολλὰς, οἱ δὲ ἐπίλοιποι οἱ εἶδαν
 τὸν θάνατον τῇ ἀμνηστὴ καὶ τῇ ἐπιλοίπων ἔδραμαν εἰς τὰ καρά-
 βια ἐκείνα ὁ πᾶς ἐμείναν κῆ δὲν ἐμάησαν, κῆ ἔφυγαν μετὰ μεγάλης
 ἐντροπῆς. ἀπὸ δὲ τῆς κρήνης εὐγῆρας εἰκοσιπῆς κυμπάρια με-
 γάλα. τὰ ὅ ποῖα ἔλεγε γαλίας τῇ σαήλ τῇ τέρκου, ὁ ὅ ποῖος ἦ-
 τον ἀφέντης τῆς κρήνης, κῆ εἰς αὐτὰ εἶχεν ἕνα φώπον ὀνόματι. αὐ-
 δρα ἄξιον τῇ πολέμῳ, κῆ εὐγῆκεν ἀπὸ τῆς κρήνης κῆ ἔρχετον κα-
 τὰ τῆς Ῥωμαίων. Ἐπῆλθαν κουρσεύοντες τὰ νησὶα ἕως εἰς τὸν μαρ-
 μαρῶν, ὁ δὲ Πατερίκιος ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀρμάδος τῇ βασιλείᾳς βα-
 σιλείου ὡς ἔμαθε τῷ τοῦ, ἔδραμε κατὰ τῆς ἐχθρῶν καὶ ἔδωκεν εἰς
 αὐτὰ, κῆ τὰ μὲν εἰκοσι τελείως ἠφάνισε, τὰς δὲ βαρβαροὺς ὅλους
 ἀπεκίφαισε, κῆ ἄλλους ἐκαψεν μετὰ καράβια, κῆ ἄλλους ἔπνι-
 ξεν εἰς τὴν θάλασσαν, τὰς δὲ ἐπῆλ ἀπὸ τὰς γαλίας ἐκείνας ἐφυ-

γαν καὶ μόλις ὑπῆγαν εἰς τὴν κρήνην. καὶ πάλιν δὲν ἔπαυσαν
 οἱ βαρβαροὶ αἰμὴ ἔκαμαν ἀλλὰ γαλίας καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν πε-
 λοπόννησον. εἰς τὴν μοθώνην καὶ εἰς τὴν πάτραν. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ὡς ἔμαθε τὸτο ἔπειψεν αὐτὸν τὸν Πατρείκιον νικήσαντι τὴν ἀρ-
 μαάδα. κατὰ τῆς ἐχθρῶν. ὁ δὲ Πατρείκιος ἦλθεν εἰς ταῖς χειρῶν
 εἰς τὴν κορίνθον. καὶ δὴ νὰ μὴ δώσῃ εἰς τὰς ἐχθροὺς καμίαν εἰ-
 δησιν, ἀμὴν νὰ εἶναι ἀμείβενοι. ἐσωμάξεν ὅλον τὸν λαὸν ἀπὸ τῆς
 κορίνθου καὶ ἀπὸ τὰ χωρία καὶ ἐπέρασεν τὴν νύκτα τὰ κάτεργα
 τοῦ πέρα εἰς τὴν θάλασσαν τῆς κορίνθου δὲ τῆς γῆς. τινὲς λέ-
 γουσι ὅτι ἀπ' αὐτοῦ εἰς ἀμαξία τὰ ἔβαλεν καὶ τὰ ἐσέρασαν. ἄλλοι
 λέγουσι ὅτι τὰ ἔσυραν ἄνθρωποι ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν γλῶσσε τέχνῳ
 τὰ ἐπέρασεν. εἶναι δὲ δὴς νηια τῆς χειρῶν ἀπὸ τῆς θάλασ-
 σαν ἕως τῆς ἄλλης θάλασσαν τῆς κορίνθου μίλια ἕξ. καὶ δὴ-
 τὸτο λέγεται ἐξαμίλι ὁ τόπος. καὶ ὡς ἐπέρασεν ἡ ἀρμαάδα οἱ ἐχ-
 θροὶ δὲ εἶχαν καίναν φόβον μὴτε μέμνησαν. καὶ ἐν τῷ αἵμα ἔξαιψ-
 νης ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Πατρείκιος μετὰ τὴν ἀρμαάδα. καὶ πολλοὶ ἀπὸ
 τῆς ἐχθρῆς ἔδωκαν εἰς τὴν γλῶσσε καὶ ἔφυγαν μέσα τὸν μαυρεῖον. καὶ
 πολλοὺς ἔσφαξαν. καὶ τὰ καράβια ἄλλα ἔκαψαν. ἄλλα ἔπνιξε.
 καὶ τελείως τὰ ἔξολοθρόυσεν. τὸν δὲ πρῶτον τῆς ἀρμαάδος μετὰ καὶ
 ἄλλων πολλῶν ἔπιασε ζορτανὸν καὶ ἀπεκεφάλισε. καὶ πολλοὶ ἐ-
 κάησαν μέσα εἰς τὰ καράβια. καὶ πολλοὶ ἐπνίγησαν. ἐμείνου δὲ
 ὁ πῆρ ἔφυγαν εἰς τὴν φερεῶν τῆς μαυρεῶς. ἐσεῖλε φουσατόν πολὺ καὶ
 τὰς ἔπιασεν. ἄλλους ἐφούρκισεν. ἄλλους ἐκρέμασεν ἀπὸ τὰ
 ποδάκια ἄλλους ἔγδρησεν. καὶ ἄλλους ἔβαλεν εἰς τὰ χαλκώματα
 καὶ τὰς ἔβρασε μεπίασα. καὶ ἔξολοθρόυσεν τὸ γένος ἐμείνου τῆς βαρ-
 βαρῶν ὁ ποῦ ἦταν εἰς τὰ καράβια. ἐκείνα. καὶ ὁ μόνον τούτοις ταῖς
 νήκαις ἔκαμαν φερεῶς καὶ θαλάσσης οἱ Ρ' ὠμῶλοι εἰς ταῖς ἡμέρας
 τούτου τῆ βασιλείας. ἀμὴ καὶ ἄλλαις περιαιότερις. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἐθυμήθη ὅταν ἔρχετον ἀπὸ τῆς μακεδονίας τὴν πατρίδα του εἰς
 τὴν Κωνσταντινέπολιν ὁ πῆρ ἔμεινεν εἰς τὸ μόνασπρον τῆς ἀγίας διο-
 μιδούς. καὶ ἐκαλλώτισεν αὐτὸν ἐκβαδρῶν. καὶ ἐσόλισε μέσα καὶ
 ἔξω, με πολὺ τιμα ὑπάρχματα καὶ λαμπρά. καὶ πολλὰ κτήματα
 ἔβαλεν εἰς αὐτὸ δὴ ζῶα τροφίαν τῆς μοναχῶν καὶ ξένων. καὶ τῆς
 ἀνιμλίδος τὸν γόν ἀπὸ τῆς Ἀχαΐας ὅπου ἔκαμνεν ἀδελφὸν πῆρ

κὸν ὡς ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ἐδέχθημεν μεγάλῳ παρ-
 ρησίᾳ καὶ ᾠρωτοπαθάρῳ τὸν ἐτίμησεν. τὴν δὲ μητέρα τοῦ τὴν
 δανηλίδου ἐσειλε καὶ τὴν ἤφειραν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ
 τὴν ἔχαρισε μεγάλας χάριτας καὶ δωρεάς καὶ ἀπέστειλεν κυ-
 ρίαν τῆ τοποῦ ἐκείνης καθὼς τῆς ἔταξεν ὅταν τῆ εἴπῃ ὅτι πῶς θά-
 λει γένει βασιλεὺς. τότε ὁ βασιλεὺς πολλὰς ναοὺς ἀνακαίνισεν
 ἐκβάθρων. καὶ χαλασμούςους ἀνοδόμησε καὶ ᾠρῶτον μὲν τῆς ἀ-
 γίας σοφίας τὴν δευτικὴν καμάρῳ τὴν μεγάλῳ ἢ ὁ ποῖα ἐκινδύ-
 ησε νὰ πείσῃ ὅτι εἰς πολλὰς τόπους ἀνοίξε. Ἐμετὰ τὸ τέλος τῆς πολ-
 λῶν τὴν ἐσφάλησεν ὅπουθεν ἦτον χαλασμοὶ καὶ τὴν ἐστέρεωσε.
 καὶ τὰς ζωγραφίας ὅλας ὁ πῦρ ἐχάλασαν ἰσόρυσεν. καὶ τὸν ναὸν
 τῆς ἁγίας Ἀποστόλων ὁ πῦρ ἐξέπεισεν ἀπὸ τοῦ ᾠρῶτον κάλλος τῆς
 εὐμορφίας καὶ εὐφρεπείας, τὸν ἐκαλλώπισε καλῖτερον παρὰ τὸν
 ᾠρῶτον καὶ τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου ὁ ποῦ ἦτον εἰς τὴν πληγὴν καὶ ἐ-
 χάλασε τὸν ἀνακαίνισε καλῖότερα ὁ πῦρ εἴπῃ ᾠρῶτα. καὶ ἄλλον
 ναὸν τῆς βλαστῆς ὁ πῦρ ἐπεισεν ἀπὸ σεισμὸν ἐκβάθρων τὸν ἐκτίσεν
 ὡραιότατον καὶ καλλῖότερον ᾠρῶτα ὁ πῦρ ἦτον ᾠρῶτα. καὶ τῆς ἁγίας
 Στεφάνου τῆ ᾠρωτομάρτυρος τὸν ναὸν ὁ πῦρ ἐπεισεν ἀποδεμελίον
 ἐκτίσεν καὶ ἐκαλλώπισε. καὶ δύο ναοὺς τῆς βαπτιστοῦ Γεωργίου τὸν
 ἕνα ἐκβάθρων. καὶ τὸν ἄλλον περὶ αὐτότερον ἀνοδόμησε. καὶ τὸν
 ναὸν τῆς ἁγίας Ἀποστόλου Φιλίππου. καὶ τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Λευκῆς
 τῆς εὐαγγελιστῆς ἀποδεμελίον. ἔκαμε καὶ τὸν μέγαν ναὸν τῆς ἁγίας
 μάρτυρος μαρκίου. καὶ τὸν ναὸν ὁ πῦρ ἦτον πλησίον τῆς ἁγίας Ἀνδρέας
 τῆς ᾠρωτοκλήτου ὁ πῦρ ἐπεισεν, εἰς τὸ ᾠρῶτον κάλλος τὸν ἔκαμε. Ἐ-
 τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Ῥωμανοῦ. καὶ τῆς ἁγίας Δημητρίου. καὶ τῆς ἁγίας
 αἰμιλιανῆς ὁ ποῦ ἐπαλαμώθησαν ἐκβάθρων τὰς ἐκτίσεν. καὶ τοὺς
 ναοὺς τῆς ἁγίας ναζαρίου. τῆς Χριστοῦ ἀναστασίας, καὶ ἀναστασίας
 τῆς μάρτυρος. καὶ τῆς μεγάλου μάρτυρος πλάτωνος. καὶ τῆς μάρ-
 τυρος ἀκακίου. καὶ τῆς ᾠροφῆτου ἡλίας. ἄλλους ἐκτίσεν ἐκβάθρων.
 ὁ πῦρ ἐπεισεν. καὶ ἄλλους χαλασμούςους ἀνοδόμησε καθὼς ἦσαν
 ᾠρότερον καὶ καλῖτερα. καὶ νέαις ἐκκλησίαις ἔκαμε εἰς ὄνομα
 τῆς Θεοτόκου Χριστοῦ. καὶ τῆς ᾠρωτοῦ τῆς ἁγίας Μιχαὴλ. καὶ
 ἡλίας τῆς ᾠροφῆτου. καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. καὶ τῆς μεγάλου
 Νικολάου. καὶ τῆς Ἀποστόλου Πέτρου. καὶ οὐ μόνον τούτους ἐκτίσεν

καὶ

καὶ ἀνακαμίσειν . αὐτὴ καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ μέσα εἰς τέλει πόλιν
καὶ εἰς τὸ παλάτιον . καὶ ἔξω ἀπὸ τέλει πόλιν μοναστήρια καὶ ἐκκλη-
σίας δὲν ἔπαισαν εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς βασιλείας του ναὶ μέν
καλλωπίζει . καὶ κτίζει καὶ οὐτρεπίζει . καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλη-
σίας καὶ μοναστήρια ἑκαμὲν καλωσιύω . καὶ ἔδωκεν ἀφιερῶμα-
τα κτήματα εἰς φωταγωγίαν τοῦ ναὶ . καὶ εἰς ζωτροφίαν ἱερῶν
καὶ μοναχῶν . καὶ πολλοὺς ἑβραίους ἑκάμεν χειριστοὺς καὶ ἔγω-
κέτους χαρίσματα καὶ δώρεα μεγάλα . καὶ ἕνα γένος τοῦ βουλ-
γάρων ὁ ποῦ ὁτίσδυσαν εἰς τὸν Χερσὶν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Θεοδῶ-
ρας τῆς βασιλίσσης , καὶ ἔς εἰλεν εἰς αὐτοὺς ἀδρας δι' λαβεῖς καὶ
ἐναρέτους , καὶ σοφίας ἐμπειπληκμήρους , καὶ τοὺς ἐβεβαίωσεν εἰς
τέλει πῆσιν τῆ Χερσὶν . καὶ τοὺς ῥῶς , ἡγοῦν τοὺς ῥούσους ἦτον ἡ αἰτία
ὁ ποῦ ἐβαπτίσθησαν καὶ ἀπ' εἰς εἰλεν εἰς αὐτοὺς ἀρχιερεῖς . ἀλλ' αὐ-
ξιοὶ εἶναι ναὶ διηγηθῶμεν τὸ θαῦμα ὁ ποῦ ἔγινε . ὡς τὰ ἀρχι-
ερεῖως ὅταν τὰ ἀπ' εἰς εἰλεν ἐκεῖ . καὶ ὡς ὑπὲρ τοῦ ἀφέντελιν
τῆ τοῦ ποῦ πολλὰ συγχυσμένη καὶ τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν . διὰ τέλει πῆ-
σιν ὁ ποῦ ὁτίσδυσαν καὶ δι' ἡλικίαν πάλιν ἀπ' αὐτῶν . ὡς ἐδίδα-
σκιν αὐτῆς πολλὰ . ὁ ἀρχιερεὺς κρατῶντας εἰς τὸ χέρι του καὶ τὸ ἱε-
ρὸν διαγγέλιον . καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς θείας οἰκονομίας
τῆς κατὰ σάρκα γνησίως τῆ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ . καὶ περὶ
τοῦ θαυμαίου ὅπου ἔγιναν πρὶν ναὶ σαρκωθῇ ὁ Χρὶςτος καὶ ἀφ' οὗ
ἐσαρκώθη . μέσα δὲ εἰς τὰ θαύματα ὁ ποῦ ἐξηγήθη εἶπε καὶ πε-
ρὶ τοῦ τριῶν παίδων πῶς τὸς ἔβαλαν μέσα εἰς τέλει κάμινον καὶ
δι' ἡλικίαν ἀβλαβεῖς καὶ δὲν ἐκαήκαν , τότε ὡς ἤκουσαν τὸ γένος τοῦ
βερβαρῶν τῆ τοῦ θαῦμα ἐφάναξαν ὅλοι μία φωνή . ὅτι ἐὰν δὲν γέ-
νοι τῆ τοῦ θαῦμα ὡσαν ἔγινε καὶ εἰς τὸς τρεῖς παῖδας ἡμεῖς δὲν πῆ-
σεύμεν . ὁ δὲ ἀγιώτατος ἀρχιερεὺς ἵσοντας ναὶ εἶναι πρὸς εἰς τὸν λό-
γον τῆ κυρίου ὁ ποῦ εἶπεν , ὅτι ἐὰν ζητήσητε ἐν τῇ ὀνόματί μου θέ-
λιτε τὸ λαβῆ καὶ ὅποῖός τις εἴη . εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ὁ ποῦ κάμνει
ἐγὼ θέλει κάμει καὶ καλότερα ἀπὸ ἐκείνα . εἶπε πρὸς αὐτῆς , ὅτι
ἐὰν θέλιτε ἐξολησας τῆς ψυχῆς ναὶ πρὸς εἰς τὸν κύριον ἡ-
μῶν Ἰησοῦν Χριστὸν , ζητήσετε με ὅτι θέλιτε καὶ ὁ κύριος ἡμῶν θέ-
λει τὸ κάμει , ἐὰν καὶ ἡμεῖς ἡμῶν ἐλάχιστοι καὶ ἀνάξιοι . οἱ δὲ
βαρβαροὶ ἀπεκρίθησαν ὅλοι μία φωνή . ὅτι ναὶ ἀνάψωμεν φωτιά

καὶ

καὶ τὰ βαλῆς μέσα τὸ βιβλίον τῆ εὐαγγελίου, καὶ ἰανεῖται καὶ
 ἄν καὶ καὶ εὐγεία ἄβλαστον, νὰ πρὸς ὅσον ὁ λοφύχως εἰς τὸν θεὸν
 ὁ ποὺ κηρύττει καὶ διδάσκει, ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ὡς ἤκουσε τὸν λόγον,
 ἀνέστην. καὶ ἔστρεψεν τὸ ἔμπεδον ὅλου τῆ λαοῦ. καὶ οὕτως αὐτὸς
 ἦσαν μεγάλλω φωτὶαν οἱ βαρβάραι, καὶ ὁ ἅγιος κράτῃ τὸ θεῖον
 διαγγέλλιον εἰς τὰς χεῖρας του, ἐσώκωσεν τὰς ὀφθαλμοὺς του πρὸς
 τὸν ἑρᾶν ἐν ὁμοῦ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ ἔλεγεν ἔμπεδον εἰς ὅλον
 τὸν λαόν. δόξα σὺν τῷ ἁγίῳ ὀνομα κύριε Ἰησοῦ Χριστῷ ὁ Θεὸς ἡ-
 μῶν. καὶ καθὼς εἶπε τὸν λόγον τῶτον ἔρξε τὸ ἅγιον διαγγέλιον μέ-
 σα εἰς τὴν φωτὶαν. καὶ ἡ φωτὶα ἐκαίετο πολλὰ ἔργα. ὡς δὲ ἔπαυ-
 σεν ἡ φωτὶα τελείως, ἐγύρουν εἰς τὴν ἀκτὴν μέσα τῆς φωτὶας
 καὶ ἦσαν τὸ θεῖον καὶ ἑρᾶν διαγγέλιον ἐν τῇ θαύματος χωρὶς κα-
 μίαν βλάβην τῆς φωτὶας. καὶ ἔτι καὶ λαμπαρόν καὶ καθαρὸν κα-
 θῶς τὸ ἔρξε. καὶ ἐθαύμασαν μέγας οἱ βαρβάραι καὶ τὸν θεόν
 ὁ λοφύχως ἐδόξασαν καὶ ἠπίσθουν εἰς αὐτὸν μετὰ καθαρὰ καρ-
 δίαν καὶ πίστεως. καὶ ἔδραμαν μικροῖτε καὶ μεγάλοι καὶ ἑραπύ-
 ρησαν κατὰ τῶτον τὸν χρόνον ὁ πρῶτος ὑὸς τῆ βασιλείας ὁ Κων-
 σταντῖνος ἀπὸ θανεν ὑπὸ κεφαλᾷ λυγίας. καὶ ἐλυτῆθη πολλὰ ὁ βα-
 σιλεὺς καὶ ἡ βασιλίσσα. καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς φρονι-
 μώτατος ἐπαρηγόρει τὴν βασιλίαν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. ἔπεισε
 δὲ ὅλην ἡ ἀγάπην τῆ βασιλείας εἰς τὸν λείοντα τὸν ἑόντου. ὃ ἠθέλησε
 νὰ τὸν ὑπαυδρεύσει. καὶ ἄν ἦεν ἡ κόρη αὐτοῦ μορφωτὰ τὴν καὶ φρό-
 νιμῶν, καὶ ἐλυτῆτο πολλὰ. οὕτως ἔμαθε περὶ τῆς ἀγίας θεοφανῶ
 ὅτι εἶναι καθῶς τὴν ἐγύρευε εὐμορφὴ καὶ φρόνιμος. καὶ παρ᾽ αὐτοῦ
 ὤρεσε καὶ τὴν ἡφερὰν εἰς τὸ παλάτι καὶ ἑκαμαν τὸν γάμον. καὶ ἔλα-
 βεν αὐτὴν ὁ υἱὸς αὐτῶν ὁ λέων γυνῆκα εὐλογητὴν. περὶ δὲ τῆς ἑ-
 ρῆς γονέων καὶ τῆς γυνήσεως τῆς θεοφανῶ νὰ τὸ ἔξηγηθῇ μετὰ αὐτῇ
 ἦτον ὑπὸ τὴν Κωνσταντίνου πλὴν ἀπὸ μεγάλων γένος τὸ ὁ ποῖον ἐ-
 λέγετο ἦν μαρτινακίων. καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἦτον δι' οὐβῆς χρις-
 τὸς ὀνόματι Κωνσταντῖνος ἀφ' ἧς ὅλης τῆς ἀνατολῆς. καὶ ἡ μήτέρα
 αὐτῆς ἐλέγετο ἀννα, καὶ εἶτον ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς. ἡ δὲ θεοφανῶ ἦτον
 εὐχῆς τέκνον. διότι ἡ μήτέρα αὐτῆς ἦτον εἰρα καὶ ἑνὲν ἐννα. ὃ δὲ αὐτὸ
 νυκτα καὶ ἡμέραν ἐπὶ ὅρα καλῶσαν τὴν ἀγίαν θεοτόκον νὰ τὴς δώ-
 σει παῖδι. καὶ πάντοτε ὑπὸ ἡ χροα εἰς τὸν ναὸν τῆς θεοτόκου νὰ τὴς
 δώσῃ

δάσω κληρονόμον. ἡ δὲ ἀγία θεοτόκος εἰσήκουσε τῆς διήσεως αὐ-
τῶν, καὶ ἔδωκέτους παιδί αὐτῷ τῷ ἀγίῳ θεωφανῶ. καὶ ὅταν ἔγι-
νεν ἕξι χρόνων, τῷ ἔβαλε καὶ ἔμαθε γραμματικὰ καὶ ἐκ-
κλησιαστικά. ὁ καθεμερινῶς ἐφοροκοπῆν εἰς τὸ καλὸν. καὶ ἐλέποντας
εἰ γοῆς τῆς, ἐχάροντο καὶ ἀγαλλιώντο. καὶ ἐδόξαζαν τὸν θεόν. καὶ
τῷ κυρίῳ θεοτόκον εἰς τὸ παιδί ὁ ποῦ τις ἐχάρησε ὁμως νὰ ἀ-
κοῦσεται τί ἐγένησεν ὁ φθόνος. ἕνας ἱερομόναχος ὀνόματι σαντα-
βαριῶς, εἶχε μεγάλῳ φιλίῳ τὸν βασιλέα. καὶ εἶτον οἰκιακός
τῷ παλατίου. καὶ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ πολλὰ ὁ βασιλεὺς. καὶ παρ-
ρησίᾳ μεγάλῳ εἶχε. αἰμὴ τῷ παλατίου οἱ ἀρχόντες δὲν ἔδελαν
νὰ τὸν ἰδεῖν ἐλέποντας τὰς δολιότητές τε ὅτι ἦτον γεμάτος πᾶ-
σα κακὴ καὶ φθόνον καὶ καταλαλιά. καὶ συμβάλεν εἰς τὸν βασι-
λέα πράγματα φοβερά. ψεύτικα. καὶ ὀργίζετον ἀδικῶς. καὶ ὄχλητε
τῷ βασιλείῳ ὁ ὅς ὁ λέων πολλὰς φορὰς τὸν ὕβρισε καὶ τὸν εἶπε
μάγον καὶ πλάνον. καὶ ψεύτην. ὁ δὲ σανταβαριῶς ὡς ἤκουσεν ἔπει-
θεῖτο ἰσιώπῃ. καὶ εἰδείξε πρὸς τὸν λέοντα μεγάλῳ ἀγάπῃ καὶ πλη-
ροφορίᾳ. καὶ ὡς ἐπέρασε καιρὸς λέγειτε μίαν ἡμέραν. ὁ βασι-
λεὺς, ὄχληται αἰτίαν ὅτι ἦσαι νέος δὲν βασάζεις ἀσάδι. ἡ μαχαίρη.
ὅταν ὑπὸ ἡγεῖς με τὸν πατέρα σου εἰς τὸ κυνήγι αὐτὸς ἔναι καὶ κάμνει
χρεῖα, ἡ λαγὸν νὰ ἐκδεῖρην. ἡ ψωμὴ νὰ κόψῃ. ἡ νὰ μὴ γένει τί-
ποτε ὀπιβελὴ κατὰ τῷ πατρός σου. ἡ ὄχλη. λόγους σου. νὰ μηδὲν εὐρε-
θῇς χωρὶς ἄρμα καὶ δὲν διωθῇς νὰ ἀντισθῇς τῶν ἐχθρῶν σου. ὁ δὲ
λέων δὲν ἐκατανόησε τὸ φαρμάκι ὁ ποῦ εἶχε μέγατε ὁ σανταβα-
ριῶς ὁ ποῦ ἐπολέμει νὰ τὸ ξεράσει ὄχλη νὰ τὸν θανατώσει. αἰμὴ ὀπι-
σεύσεται καὶ ἐπὶ ἡμεῖς ἕνα μαχαίρῃ. ὁ ποῦ ἔβαλε μέσα εἰς τὸ ὑποδημά-
τις κρυφῶς. ὡς δὲ ἐκατόρθωσε τὸ ἔργον ὁ ποῦ ἐβέλειτον ὁ σανταβα-
ριῶς. ὑπὸ ἡγεῖς μουσικὰ εἰς τὸν βασιλέα καὶ τῷ λέγει. ἡ ἔδουρε ὁ βα-
σιλεὺς ὅτι ὁ ὅς σουσε ὀπιβουλεύεται τῷ ζωῶ σου. καὶ ἐὰν δὲν με
πιστεύεις τώρα ὁ ποῦ εὐχέσθης ἔξω εἰς τὸ κυνήγι, γύρεψαι τὰ ὑποδή-
ματά σου καὶ θέλεις εὐρεῖ μαχαίρην κρυμμένην μέσα. καὶ τότε νὰ
πιστεύσεις τὰ λόγια μου. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς τὸ ἤκουσεν ἐπαράχθη
πολλὰ. καὶ ἡλλοιώθη ἡ ὄψις του. καὶ ὡς εὐῆκεν ἔξω ἐσάθη εἰς ἕνα
τόπον καὶ εἰδείξεν ὅτι ἔχει χρεῖαν ὄχλη μαχαίρην. καὶ εἶπεν εἰς ὅλους.
ἔτι ἐὰν ἔχη τις μαχαίρην νὰ μοῦ δώσει. ὁ δὲ λέων χωρὶς καμίαν

πονηρίαν εὐγαλὶ τὸ μαχαίρει ἀπὸ τοῦ πόδημάτου καὶ τὸ ἔδωκε τῷ
 πατρόςτου. καὶ ὡς τὸ ἴδεν ἐσφάγει εἰς τὴν καρδίαν καὶ διὰ τούτων
 τοὺς λόγους τῷ σανταβαρλμού ὅτι εἶναι ἀληθινοί. καὶ παρὰ τοῦ
 ἐγύρεισεν εἰς τὸ παλάτιον. καὶ ἔγδυσε τὸν λείοντα τὰ βασιλικά φορέ-
 ματα ὁ πῦρ ἦν ἐνδυμένος. καὶ ἐβαλὲτον εἰς ἕνα τὸν εἰς τὸ παλάτιον
 ὡς οὐρανὸν, καὶ ἀνάγκασεν τὸν σανταβαρλμὸν νὰ τὸν τυφλώσῃ
 καὶ ἐβλήθη νὰ τὸ κάμει. αὐτὸς ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ ἀρχόντες ἐμ-
 ποδίσαν. ὅμως ὁξώρυστον μετὰ τὴν γυναικάτου τὴν θεοφαιῶν εἰς
 τὴν δεσφάλον καὶ ἐκαμὲν ἐκεῖ σφαλισμὸς χρόνους τρεῖς ἢ
 δὲ ἑπτὰ τῷ λείοντος ἐκλαίει καθήμενός ὄχι τὸν ἰόντης. λοιπὸν
 ἔρχεν εἰς τὴν κάμιναν τῆς ἑνῆς πυλῖ. φησὶ τὸν ὀνομαζομένον εἰς
 τὸ κλουβὶ μέσαι. τὸ ὁποῖον λέγεται παπαγάς. καὶ μιμνῆται πολ-
 λαὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς λόγους. καὶ λαλεῖ ἀνθρώπων φωνήν τοι
 ἀκρόσῃ. καὶ ἡ βασίλισσα αἰνάως νύκτα καὶ ἡμέρας δὲν ἔλεγε ἄλ-
 λο κλαίοντας μόνον, λέων μου, λέων μου. ἡ ἡμεῖς, ἡ ἡμεῖς, ἡ ἡμεῖς
 ὄντας ὁ παπαγάς καθήμενός ἀπὸ τὴν βασιλείας, ἄλλα δὲν ἔ-
 λεγε ὁ αὐτός, μόνον λέων μου, λέων μου, ἡ ἡμεῖς, ἡ ἡμεῖς. λοιπὸν μίαν
 ἡμέραν ἔκαμε τὰ ἐγκρίματα τῷ ναυτῷ τῷ ἀγίῳ ἡλιού ἡ δὲ βασίλισσα
 ἐπὶ ἡρεσὸν παπαγάμει τὸ κλουβὶ καὶ τὸν ἐκρέμασεν ἀπὸ τοῦ
 τῆς τραπέζης ὁ πῦρ ἦν ἔλας νὰ καδοῖται οἱ ἀρχόντες τὰ γὰρ ποῦ-
 μεν τὸν βασιλέα. καὶ ὡς ἐκείνη καὶ ἔτρωγε παρὰ τοῦ ἀρχι-
 σπέν ὁ παπαγάς ὡς μαθητὸς ὁ πῦρ ἦν καὶ ἐκλαίει ὄχι τὸν λείον-
 τα ὡς αὐτὴν βασιλείας καὶ ἔλεγε, λέων μου, λέων μου. ἡ ἡμεῖς,
 ἡ ἡμεῖς. τότε, ὡς ἤκουσαν οἱ ἀρχόντες τὸ ποῦλὶ ὁ ποῦ ἔλεγε τοὺς λό-
 γους ἐκείνους τοῖς ὡς ἀπειρηκτοῖς καὶ θρηνεῖ πᾶσις ἔταυσαν καὶ
 δὲν ἔτρωγε πλέον μόνον ἐσχυφάστας κεφαλὰς αὐτῶν μετὰ λῆ-
 πης. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς τοὺς ἴδεν οὕτως εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὡς ἀδελφοί
 ὄχι ποῖαν αἰτίαν ἔπαυστε καὶ δὲν τρώγετε. οἱ ἀρχόντες μετὰ δι-
 κρίαν ἀπεκρίθησαν. ὡς ἀποστὰ βασιλεῦ, δὲν βλέπετε ὅτι τὸ ἄ-
 λογον ζῶον οἱ ἐδίδοι ἡμεῖς τοὺς λογικὸς ἔσοντας νὰ θρηνῇ τὸν ἀ-
 φέρτημα. καὶ νὰ τὸν κραζέι. καὶ νὰ μᾶς ἐλέγχει ὄχι τὸν ἀληθι-
 νὸν ἡ σαρμ. ὅμως ὡς ἀκαλῶν τὴν βασιλείαν σου νὰ ἐλεγχῇ
 ἡ ὑπόθεσις, καὶ εἰμὲν εἶναι ἄπρος, ἡμεῖς νὰ σφάξωμεν αὐτὸν. καὶ
 τὸ αἷμα τοῦ νὰ πῶμεν. εἶδε καὶ ἄπρος δὲν εἶναι, ὄχι πᾶσις ἐκείνης ἡ

ἄδικη συμφορὰ τὰ νὰ δεισκέται εἰς τὴν φυλακὴν. ἀκούσαι δὲ ὁ βασιλεὺς τὰς λόγους τούτους ἤλ' ἀρχόντων. ἵνα γκαθῇ καὶ ὑπο ἡβ' πατρικῶν ἀπαρχῶν. καὶ ἤκουσε τὴν ὡρὰν καλεῖσθαι αὐτὴν. καὶ ἐσειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῶν ταχυδρόμον τὴν ὡρὰν ἐκείνην καὶ ἐλάττωσε τὸν λείοντα μετὰ γυναικαὶ ἀπὸ τῆς θύρας αὐτοῦ. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν εἰς τὸν βασιλεῖα τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἡγκαλίσθη καὶ κατεφίλησεν τὸν ἰόντα καὶ τὴν νύμφη αὐτοῦ. καὶ ἐγδυσαν αὐτοὺς τὰ ἡρωικὰ φορέματα καὶ τὰς ἐνδυσε βασιλικά. καὶ εἶχαν τὴν προτέρα πικρὰ τῆς βασιλείας. καὶ ἐκεῖ οὐκ ἦτον ὄξωσις αὐτοῦ οὐδὲν ἑκαὶ ταῖς αἰ. ἔωθον. ὕστερον δὲ οὐκ ἦτον ὁ Κωνσταντῖνος ταῖς ὄξωσις αὐτοῦ. μετὰ ταῦτα δὲ ἀπέρασε πολὺς καιρὸς καὶ ἀπόθανεν ὁ βασιλεὺς βασιλεὺς βασιλεύσας χρόνος ἰθ'. εἰς τὰς ἡμέρας τῆς βασιλείας ἐμετετέθη βασιλεὺς ὁ κρήτης εἰς τὴν θύρας αὐτοῦ παρὰ Ἰγνατίου τῆς Πατριάρχης.

Θάνατος βασιλείας βασιλείας. Βασιλεία Λέοντος σοφῆς
τῆς ἡμέρας αὐτοῦ.

Βασιλεὺς δὲ Λέων οὐκ ἦν αὐτὸς μετὰ τὸν θάνατον τῆς αὐτοῦ. ἔμαθον πῶς ὁ Πατριάρχης φώπος ἐβουλόετο ὅτι νὰ κάμει βασιλείαν ἑνα συγγενεῖ αὐτοῦ. καὶ ἐθυμώθη πολλὰ. καὶ ἐπεμψε τὸν μαγιστρον Ἀνδρέαν. καὶ τὸν μαγιστρον Ἰωάννην τὸν λογοθέτην τῆς δρόμους τὸν ἀγιοπολίτην εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. ἔστη βῆσαν εἰς τὸν ἄμβωνα καὶ ἀνάγνωσαν τὰς αἰτίας τῆς Πατριάρχης φώπου. ἔμελλον τῆς λαοῦ. καὶ εὐχαλόντων ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον. καὶ τὸν ἐπεριόρισεν εἰς τὴν μονὴν τῆς ἀρμονικῶν. καὶ ἔγινε Πατριάρχης Στέφανος ὁ συγγενὴς αὐτοῦ βασιλείας. καὶ δὲ νὰ εἶναι ὁ ἡρακλείας ἀποδαμνὸς ἐχειροτονήθη Πατριάρχης παρὰ τῆς καίσαρ. τότε παρὰ τοῦ ἐσειλεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς θύρας αὐτοῦ καὶ ἤφειραν τὸν σάτα βαρύνον ὁ πῆ ἦτον ἐκεῖ κηροποιίτης. καὶ ὥρεσε καὶ τὸν ἔδωκεν τὸν βαρύνον ὅτι τὸν ἄφηναν δὲ δοποθαυρόν. καὶ μετὰ ταῦτα τὸν ἔξωρευσεν εἰς τὰς ἀθῶνας. ἔκειτο ἐσεῖς καὶ τὸν ἐτύφλωσαν. καὶ ὅταν ἡ δοποθαυρὸς ἐπὶ τῇ ὄξωσις καὶ ἔγινε βασιλεύσας. δὲν ἐμέτρα τῆς λογου τῆς ἐνδοσῶς δὲ βασιλεύσας. αὐτὴν αὐτὴν.

ἀπ' ἐξω ἱεράς βασιλικῆς φορέματα. καὶ ἀπὸ μέσας ἰφόρεσι τέλει
 ἱμάτια. Ἐνύκτα. Ἐν ἡμέρᾳ ἦτον σφαλισμένη εἰς ἓνα καλὴ καὶ ἰσχυ-
 ραζέ τὸ φαλτήρι. τὸν δὲ βίον πολλὸν ὁ πᾶς τῆς ἡφίρνας ὡς ἄχυρα
 τὸν ἐκαταφρόνει. νηστείας καὶ ἀγρυπνίας πολλὰς ἐκατόρθωσεν.
 ἰλημοσιώων εἰς τὰς πύχας κρυφὰ ἔφαυεν. ἡ τροφὴ
 τῆς ἡτον ὀλίγον φάει. καὶ λαχάνα βρασμένα. καὶ τὰ βασιλικὰ φο-
 ρήματα ὅπου ἔχον ὅλα τὰ ἡμέρα ζει εἰς χεῖρας κατόρθωσά. καὶ
 ἀσκητήρια. Ἐσπύλαγα ἦν καλοῦντων. καὶ ἑκατέρω ἐκκλησίας καὶ
 μοναστήρια. καὶ δὲν ἔπαυεν αὐτὸν ὡς νὰ ὑπηρετοῖ εἰς μοναστήρια
 νὰ ποροποιεῖ ὅλα τὴν ψυχὴν τῆς. καὶ τὰς ἀγίας ἑμεγάλως σαβ-
 βάτω λέγουσι πᾶς ὅτι ὑπὸ τῆς εἰς ἓνα μοναστήριον ὁ ἑλκετοῖς τὸ
 λειτουργηθῇ. τὸ δὲ ποῖον μοναστήριον ἦταν πλησίον εἰς τῆς ἀδρια-
 νεπόλεως τὴν πόρταν καὶ ἰλέγετον χρεὶς ὅς ἡ χώρα. καὶ τὴν σὴ με-
 ρον εἰς αὐτὴν ἔζητοῦν τούρκων. καὶ ἔναι τουρκαῖον. ἔχει χρῆμα-
 τα εἰς τὴν τρέλαν ἀπ' αὐτῶν, καὶ λέγουσι, δωροῦται. καὶ ὡς αὐ-
 τὸν ἡμπεκε μέσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἡνιερὸν ἱερέαν ὁ πᾶς ἐλειτουργεῖ
 καὶ τῆς δὲν ἦτον ἐκεῖ μόνον ὁ ἡγέμενος, οἱ φαλταρ καὶ ὁ ἐκκλη-
 σιαρχὴς, καὶ ἑταίμασεν ἡ βασιλίσσα πᾶς τοιαύτην μετὰ αὐτῶν ἡμέ-
 ραι δὲν εἶναι οἱ καλοῦνται εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 κραζε τὸν ἐκκλησιαρχὴν καὶ τὸν ἱερωμένον, ὅτι πᾶς εἶναι οἱ πατέ-
 ρες καὶ λέγουσι ἀπὸ τῆς λειτουργίας. ὁ δὲ ἐκκλησιαρχὴς ἀπεκρί-
 θη ὅτι εἰς τὸν κῆπον τῆς μοναστηρίου εὐρίσκονται καὶ ἰστοιὰ ζῶν φα-
 ρητὰ ὅλα τὴν αὐρεῖον ἡμέρας τῆς αἰάσας. ἡ δὲ βασιλίσσα ὡς
 ἡκουσε τὰς λόγους ἐπῆρε τὸν ἐκκλησιαρχὴν καὶ ὑπὸ τῆς μετ' αὐτῆς
 καὶ ὑνιερὸς πατέρας ὅπου ἐτοίμαζαν. καὶ ἄλλος ἔσφαζεν ἀρτία.
 ἄλλος μοσχάρι. ἄλλοι πᾶσα ἡνιερὰ ζῶν. καὶ ἄλλοι ἐξ ἡφίρνας.
 ἔῃσαν τὰ χεῖρατες γεμάτα αἶμα ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ζώον.
 ὡς δὲ ἴδεν ἡ βασιλίσσα τὸ ἐβαρέθη πολλὰ ἔλυνήθη ἔσοντας
 νὰ ἀφῆνεν τὴν θείαν λειτουργίαν τὴν αὐθαρτὸν τροφῶν. καὶ ὑπὸ
 γὰρ ὑπηρετοῖ τὴν φαρτὴν τροφῶν τῆς κορυφῆς. καὶ κατένευ
 λόγον δὲν εἶπε πρὸς αὐτὴν, μόνον ἀφῆκε καὶ ἐπέραςαν αἱ ἡμέραι
 τῆς θείας πάρας. ἔμετα τὴν νύκτα κυριακῇ, ἐπάλεσε τὸν Πατριάρ-
 χην ἔαρχερεῖς πολλὰς καὶ τὰς κληρικοὺς. καὶ ἔκαμε σεβαστὸν το-
 πικῶν καὶ ἐλάλησαν ὅτι αὐτὸν καὶ αὐτὸν εἶναι οἱ καλοῦνται

τὰ τρώγου κρέας, ἐπειδὴ ἀρὴν δίδωσαν τὸν κόσμον καὶ τὰ τὰ κόσ-
μου, καὶ λογίζονται ὡς ἀποδαμνοί. καὶ ἀκούσμενος τοῦ λόγου
τύπους τῆς βασιλείας ἡ συνόδος. ἀπὲφ' ἡμετέρου φωνῶντες, ὅτι οἱ
καλόγηροι κρέας νὰ μὴ δύν τρώγου. οὔτε αἱ καλογραῖαι. καὶ
ἐκτεπύθη καὶ ἐσφραγίσθη αὐτὴ ἡ ἀπόφασις Ἐπαρὰ τῆς βασιλείας,
ὡς δικαία καὶ εὐλογος. καὶ νόμιμος. τοὺς δὲ δυνούχους καὶ δού-
λους ὁ πῶ εἶχεν ἡ βασιλίσσα καὶ δούλας. ποτὲ δὲν ἐκραξέ τ-
νός τὸ ὄνομα τοῦ νὰ εἴπω Ἡ Γωαίνη ἡ ἑλένη. μένον κύρι Γωαίνη. Ἐ
κυρὰ ἑλένα. ποτὲ τὸ καὶ δὲν ἔλειψεν ἀπὸ ὀνόμα ἀφρός, ἡ γυναι-
κὸς πῶν δούλων τῆς. ἡμέρα δὲν ἔλειψε νὰ μὴ δύν ἀγαγεῖται κρυά.
τὸ κρεβάτι τῆς ἦτον μὲ χρυσὰ ρούχα ὡς βασιλικόν. καὶ αὐτὴ ἔρε-
χτε ψαδὶ μοναχὸν καταγῆς καὶ ἐκοιμάτον. ποτὲ τῆς δὲν ἔραγε φω-
μὴ χωρεῖ νὰ κλάψει τὰς αἰμαρτίας τῆς. μὴ δὲ ἐσκηώθη ἀπὸ τ' ὕπ-
νον χωρεῖ νὰ λέγει ψαλμοὺς ἀπὸ τὸ ψαλτήρι. καὶ ἀπὸ τῶν πολ-
λῶν τῆς ἐγ κρατεῖται ἔπεισεν εἰς ἀδένεια, καὶ ἦν ἀφορμὴ κα-
δὲν ἐκοιμάτομε τὸν βασιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς βλέπωντας τὰντα
ὁ πῶ κάμνει ὅτι δὲν εἶναι δι' αὐτὸν ἐχωρίσθη α' π' αὐτῆς, Ἐαὐτὴ
ἔγινε καλογραῖα εἰς ἓνα μονασῆρι. Ἐ τὸν αὐτὸν αὐτὸν εἶχεν ὅτι ἦτον
ὑπερδαύμας. τῶν νύκτα ἔπερνε τὰς αμύνια τῶν αἰδύων κα-
λογραίων, καὶ τὰ ἐγείρει νερόν, ὅμως ὅταν ἡ δὲ λησεν ὁ θεὸς νὰ πα-
ραλαβὴ τῶν ψυχῶν τῆς, τὸ ἐγνώρισεν. καὶ ἐκραξέ τ' αἱ καλογραῖαι
τῆς μοναστηρίου, καὶ ἐπῆρε ἀπὸ ὅλας συγχώρησιν. καὶ τότε ἀπό-
δαν. δὲ τ' αὐτῶν δὲ τῶν ἀγίων λέων ὁ βασιλεὺς ὁ ἀνδραστής ἔ-
καμε μίαν ἐκκλησίαν ὡς ἐβοηθον, πλησίον τ' ἀγίων Ἀποστόλων.
καὶ ἦτο νὰ τῶν ὀνόμασι εἰς τὸ ὄνομα τῆς. πλὴν ὁ Πατριάρχης
καὶ ἄλλοι ἀρχιερεῖς δὲν τὸν ἄφησαν. ἔσονται ὁ πῶ δὲν εἶδεξε ἥποτε
θαύμα μετὰ τ' θαυμάτον τῆς. ἄλλο δὲ ὅτι εἶπαν πῶς αὐτὴ ὅτι ἦτον
ὡς ὁ φεῖς τὰ βασιλεία, τὸ νὰ ἐχθ' νὰ ὀν εἰς τὸ ὄνομα τῆς. ὁ πῶ εἶ-
καὶ ἄλλοι ἀγιοὶ μεγαλητέροι, Ἐκαὶ ὡς αὐτοὶ ἐκκλησίαν δὲν
ἔχουν, ἀλλ' νὰ τὴν ὀνομάσκει τῶν ἀγίων πάντων δὲ νὰ τιμοῦ-
ται ὅλοι οἱ ἄγιοι καὶ αὐτὴ ἡ ἀγία οὐκοῦμε τοὺς ἄλλους. τὰ δὲ β'-
χρὼν τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀγγαίων α' δούμας τῆς λογγιβαρ-
δίας, ὁ γαμβρὸς τῆς ρηγὸς τῆς φραγγίας ὡς ἔμαθε τὸν θάνατον τῆς
βασιλείου βασιλείας, ἔλυσε τῶν ἀγγαίων ὁ πῶ εἶχε τοὺς Ρ' ὡ-

μαίους.

μῆρας, καὶ πολλὰς χώρας ἐπ' ἡμε. καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ἔστη-
 λιπὼν Πατρίκιον Κωνσταντῖνον τὸν ὄπ' ἡμῶν τραπεζίτης μετ' αὐτοῦ
 τῆς αὐτοῦ. καὶ πόλεμον ἡρμοαζόντων ἐνίκηθησαν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ
 ἐκατεκόπησαν καὶ μόλις ἐγλυτώσαν ὁ Πατρίκιος, καὶ τὸ καιρὸν
 ἐκείνου ἐγένετο ἐκλειψίς τῆς ἡλίου ὥρα ἐκπ' ἡμέρας ὅπ' ἐφαίνε-
 σαν οἱ ἀστέρες, καὶ αἵμοι διωατοὶ, καὶ ἀσραπαὶ ἐβρονταὶ ἐγι-
 ναι φοβίρας, καὶ ἔπεσαν ἀσραπὴ καὶ ἐκάλυν ἀνδραὶ ἐπ' αὐτὸν
 αὐτὸν τῆς ναοῦ τῆς αἰγίου Κωνσταντῖνου ἐν τῇ φόρῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἠγάπα πολλὰ τῷ θυγατρί τῇ Ζαόντ' ἔχοντι, ὅπ' ἦτον εὐμορφὴ καὶ
 ἐξαιρετὴ εἰς τὰ κάλλη, καὶ ὅτ' αὐτῇ ἀγαπῶντος ἔκαμε τὸν πατρί-
 κος βασιλεπάτωρ, καὶ ἀπὸ τῆς εὐμορφίας ὁ ποῦ εἶχε ἐπ' ἡμεν
 αὐτὸν Θεόδωρον τὸν Πατρίκιον τὸν γον. αἰτῆσιν, τὸν ὁ ποῖον ἐφαρ-
 μάκωσαν μετ' αὐτῷ τῇ βασιλείῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶχε ἀν-
 τὸν ὅπ' αὐτῇ ἐλέγχοτο ζωὴ καὶ ζῶντος τῆς ἀνδρός αὐτῆς καὶ μετὰ τὸν
 θάνατον καὶ αἰμάρταν μετ' αὐτῆς, καὶ πρὶν νὰ θάποθαι ἡ ζωὴ τῆς
 βασιλείας εἶχε ἀντὶ τῆς γ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἀπὸ
 θαν. Στέφανος ὁ Πατριάρχης ὁ ἀδελφὸς τῆς βασιλείας, καὶ ἔγνων
 αὐτὴ ἀλλῆς ὀνόματι Αντωνίας, τὸν δὲ βασιλεὺς ἀδολογήσεν ἔ-
 ναι κληρικός μετ' αὐτῇ ὁ πῦρ τῆς ἐμοίχου ζῶντος τῆς ἀνδρός τῆς.
 ὁ δὲ τὸ ἐκαθάρσιν τὸν κληρικόν, μετὰ δὲ χρόνον ἔνα καὶ μὲν
 ὁκτὸ ἀπέθανε αὐτὴ ἡ ζωὴ καὶ ἐκεῖ ὁ πῦρ ἐκαθάρσιν νὰ τῷ θάψιν
 ἀρέσθαι χρῆματα γλυπτά εἰς ἕνα μάρμαρον, καὶ ἔλεγον, θυ-
 γάτηρ βαθυλῶνος ἢ ταλαίπωρος. ὁ δὲ Συμεὼν ὁ ἀφ' ἡμῶν τῆς
 γάρων δὲ ληστας, ἀλίστη τῶν ἀγαπῶν ὁ πῦρ εἶχε μετὰ αὐτῇ,
 ἦρε πολλὰς αἰτίας καὶ ἦν Ῥωμαίων καὶ ἐκαμὲ μάχην μετ' αὐτῇ,
 καὶ ἐνίκηθη εἰς πόλεμον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκῆσαι τὸ, παρεκοπὸν
 τὸν κρῖν τὸν στρατηγὸν καὶ κουρτίκιον τὸν ἀμύδριον μετ' αὐτῇ
 τα πολλὰ ἐπειφε κατὰ τῆς Συμεὼν καὶ εἰς τῶν μακεδονίαν ἐπο-
 λήμην καὶ ἐνίκησαν οἱ βελγαιοί, καὶ ἐκατέσφαξαν τοὺς Ῥω-
 μαίους τὸν δὲ κρῖν τῶν κουρτίκων ἐπάσαν ζωντανοὺς, καὶ
 αὐτοὺς ὁ Συμεὼν καὶ ἐκοφῶν ταῖς μίταις τοὺς, καὶ ἐσθλόνους εἰς
 τὸν βασιλεὺς εἰς ἐντροπὴν τῆς Ῥωμαίων. ὁ βασιλεὺς αὐτῇ τῶν
 πικρῶν κατὰ δίκην ἰσχυρῶν φασάτα πολλὰ καὶ ἔσθλῳ καὶ ὅτ'
 ἐπ' αὐτῇ καὶ ὅτ' ἀγαθῶς νὰ πολεμήσιν τὸν ἐχθρόν του τὸν Σι-

ἔβαλεν ἄλλον, δὲ θυμίον ὀνόματι σύγγεγον. καλὸς καὶ αὐτὸς καὶ
 ἐναρτος ἀνδρας καὶ ηγασμῶτος. οὕτως καὶ αὐτὸς τὸν βασιλέα πολ-
 λὰ τὸν ἐνουθετοσε καὶ οὐκ εἶδσε περὶ τοῦτου τῆς τετραγαμίας καὶ
 ἡβουληθῆν ὁ βασιλεὺς νὰ καμῇ ὀρισμὸν νὰ πέρνοιν οἱ χριστιανοὶ
 τεταρτίην γυναικα. καὶ ὁ Πατριάρχης μετὰ καὶ ἄλλων ἀρχιερέων
 τὸν ἐμπόδισαν. λέγοντες ὅτι οὐ μόνον ὁ δ. γάμος εἶναι ὁρθό-
 νομος. ἀλλὰ καὶ ὁ γ. καθὼς τὸ λέγει ὁ μέγας βασιλεὺς καὶ ἐ-
 σιώπησαν ὁ βασιλεὺς. καὶ ἡμεῖς τῆς πεντηκῆς ἐς ἐν τὸν ἥν
 αὐτὸς Κωνσταντῖνον τὸν Πατριάρχην δὲ θυμίον βασιλέα. καὶ
 ἔκαμε χαρὰς μεγάλας τῆτος. ὁ βασιλεὺς ἐπερβίβασε καὶ ἐμα-
 ταβίβασε καὶ τὰς μητροπόλεις ὅλας τῆς Κωνσταντινουπόλεως κα-
 θὼς εἶναι εἰς τὸ νόμιμον. καὶ πάλιν ὕψερον αὐδρόνικος ὁ παλαμο-
 λόγος. καθὼς σέκονται πλὴν σημεῖον. τῆτος ὁ βασιλεὺς ἔκαμε
 καὶ νεαρεῖς πολλὰς. καὶ τὸ νόμιμον ἡβῆν τετὼν βασιλείων. ἥδε ὁρε-
 δὲ καὶ πλὴν ἀσπονδίας καλῶς. καὶ ἔκαμε. θάνατος ἀφάγματα.
 τὰ ὅ πῶτα θέλωμεν τὰ γράφει. ἔκαμε μίαν χελώνην μαρμαρέ-
 νιαν. πνὺς λέγουσι δυο καὶ ἐπερπατῆσαι ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἐφι-
 καλοῦσαι πᾶσαν ὕλην ὅπου εὗρετο καὶ ἔτρωγ' αὐτὰ καὶ ὥσπερ
 ἤθελε γυμνῆσαι, ἔτρεχαν καὶ τὰ ἐξερνοῦσαν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ πᾶ-
 λιν ἐγύριζαν καὶ τότε ἀπασείαν δὲν ἀφῆλυν εἰς τὴν πόλιν.
 ἔδρεσκονταί αἱ χελῶναι αὐταὶ ἕως τὴν σήμερον εἰς τὸ ἀχούρι
 παρ' ἐντικόν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. δεύτερον ἔκαμε ἕνα μαρ-
 μαρον πορφυρὸν, καὶ ἔβαλε μίαν χέρα καὶ αὐτὴν πορφυρεῖν. ἔτι
 ἐμάλεσε δικαιοκρίτην. διότι ἐκεῖ ἦν πνὰς ἀφρονία εἰς ὑποθῆ-
 σιν ὑπὲρ ἡγῶν εἰς τὴν χέραν ἐκείνην. καὶ ἔβαλεν φλουρία. ἔτι
 ἐπρῶσαν εἰς τῆς χέρας πλὴν παλάμην. καὶ ὥσπερ ἤθελε σφαλίσαι,
 ἀποφασίζεν ὁ βασιλεὺς νὰ δίδει τόσα ἐκείνος ὁ ποῦ ἤθελε ἀγο-
 ρασθαι πλὴν φραγματεῖαν ἐκείνην. καὶ ἦν ἡ χέρα καμωμένη με-
 τέχνην ἀσπονδίας. καὶ ὅσα ἤθελε σφαλίσαι, ἡ ὀλίγα, ἡ πολλὰ
 δὲν ἦσαν ἀπὸ λογίαν, μόνον πὰ ἐπὶ τὴν παλάμην τῆς χέ-
 ρας ἐκείνης. καὶ δὲν ἐναντιῆτον τὸν ὀρισμὸν τῆ βασιλείας. καὶ μίαν
 ἡμέραν ἐποῦλεν ἕνα ἀνδρῶπιος ἕνα ἄλλοι ὁ ἀξιώπατος. καὶ ἐγύ-
 ρει φλωρία ἐκείνην καὶ φειατότερα. καὶ δὲν ἐσυμφώνησαν εἰς τὸ
 περὶ αὐτοὺς ἐπὶ ἡγῶν εἰς τὴν χέρα. καὶ ἀφῆκε ὁ ἀνδρῶπιος καὶ ἔβα-

λεν εἰς τὴν χερά, καὶ καθὼς ἔβαλεν ἕνα φλωρεῖς ἐσφάλισεν ἡ χερά,
 καὶ πλέον δὲν ἦτον λόγους νὰ στατηθῇ. μόνον ἐπ' ἡρὲ τὸ φλωρεῖ καὶ
 ἰδοὺκα τὸ ἄλογον, καὶ ἐθαύμασαν εἰς τὴν πόλιν ὀλίγην τιμὴν ἔ
 τῇ νύκτι ἐκείνῃ ἀπ' ἔδαν τὸ ἄλογον, καὶ τὸ ἐγχευαν, καὶ ἐπ' ἡραν
 εἰς τὸ τομάρηνα φλωρεῖ. καὶ ὡς ἤκουσαν ὁ λαὸς οὕτως μεγάλως
 ἐθαύμασαν εἰς τὴν ποικίλῃ τέχνῃ. δι' εἰσκέτα δὲ καὶ αὐτὸ τὸ μαρ-
 μαρον τὸ πορφυρὸν εἰς τὸ ἀχρεῖ τῇ ἀφαιτοῖς, πλὴν λειτεται ἡ
 μισὴ χερά με τὴν ἀπαλάμῃ καὶ μὴ δάκτυλα, ἔκαμε δὲ καὶ ἄλλα
 πολλὰ ὑφάγματα θαυμαστά. ἀκοίμῃ λέγειν τινὲς ὅτι τῆτος ὁ λέων
 ἀνέστησε μίαν γυναικα μεγάλῃ ἀρχόντισσα, καὶ ἀπὸ τῆς πολ-
 λῇ ἀγάπῃ καὶ τῇ ἡμέραν ἐπ' ἡγχευ καὶ καὶ ἔβλεπεν ἀπὸ ἔξω καὶ
 μίαν ἡμέραν ἔταξέτου ἐκείνῃ ὁ ποῦ ἦθελε. καὶ αὐτὸς τὸ ἐστρέψε
 μεγάλῃ γαρὰν. ὅμως ἐπ' ἡγχευ καὶ ἐκείνη ἐκρέμασεν ἕνα καλάδε
 ἀπὸ τὸ ὠρεῖ θυρεῖ, καὶ ἐκείνης ἀπὸ τοῦ πολὺ πόθον ἐσβη μέσα
 καὶ δὲν ἔβαλεν εἰς τὸν νοιῶντι καρένα κακὸν νὰ πᾶθῃ ὅμως ἐσ-
 ρέτον ἕως πλομέσκῃ ὅσον δὲν ἐδιώετον νὰ κατεβῇ. καὶ τότε τὸν ἐδῶ-
 σαν καὶ ὁξὴμέρωσε κρεμασμένης μέσα εἰς τὸ παζάρι. καὶ ἐγελά-
 σθηκεν εἰς ὅλῃς τῆς ἀν' ἄνθρωπος. ὕψερρον ἐκατεβάσμετον ἔδιδχεθῃ
 ἐντροπὴν μεγάλῃ. καὶ αὐτὸς ὁ σοφὸς δὲν ὑπόμεινεν, αἰμ' ἔκαμε
 καὶ ἐχάθη ἡ φωτιά ἀπὸ ὅλῃς τὴν πόλιν. καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶχαν
 πῆν καίμου, μήτε νὰ πυροβολήσεν. μήτε ἄλλον τρόπον νὰ πᾶ-
 στω φωτιά. καὶ ἐράτισταυον τὴν καίμου καὶ αὐτὸς εἶπε νὰ πᾶ-
 στω τὴν γυναικα ἐκείνῃ νὰ τῇ σῆσω μέσα εἰς τὸ παζάρι γυ-
 μνῇ. καὶ νὰ πᾶσω φωτιά ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ μεριάτης διότι ἐκεί-
 νη ἔχει κρυφίλῃ. καὶ ἐὰν δὲν καίμετε οὕτως φωτιά δὲν γίνεται καὶ
 ἔκαματὸ χωρεῖς τὸ θέλημα τῆς γυναικὸς. καὶ ἐπερνα φατῖαν ἀπὸ
 μέσα ἀπὸ τὰ μεριάτης, καὶ ἐντροπαθῆκε πλέον πᾶν τὸν λαόν.
 τὸν σοφόν. διότι ὅσοι ἦθελαν νὰ πᾶν ἀπὸ ἄλλον φωτίαν, δὲν ἐδύ-
 κοντο, διότι ἔσβυνε. καὶ δὲν ἔπαυτο ἐπ' ἡραν ὅλοι μέσα ἀπὸ τὰ μεριά-
 της. ὅμως ὁ βασιλεὺς ἀδελφιστὴς, καὶ ἐγνώρισεν ὅτι ὕποθίνει. καὶ
 οὕτως ἔκραξεν ὅλῃς τὴν συγχλητον. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. ἰδοὺ ἄ-
 δελφοί τὸ τέλος τῆς ζωῆς ὑλθεν. λοιπὸν παρκαθῆσαι νὰ ἐ-
 θυμάδε πάποτε τὴν ἀγάπῃ ὁ ποῦ εἶχα εἰς ἐσας καὶ τὴν δι-
 αλογίαν νὰ ἀγαπάτε τὴν γυναικα μου καὶ τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ

ἀρχόντες ἔκλαμαν πολλὰ τῶν εἰρήσων τῇ καλῇ καὶ ἀξίῳ βασιλείῳ
ὁ πᾶς ὑπερήσχοτο. Ἐπεὶ αὐτοὶ ὅσῳ ἀγαπῶν ἔχοντο εἰς τὴν βασι-
λείαν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν εἰς τὸν ὕμνον αὐτοῦ. καὶ εἰς τὴν γυναι-
κά αὐτοῦ βασιλείαν, καὶ ἔτας καταφίλησαν ὅλοι τὸν βασιλεῖα με-
τὰ δακρύων καὶ ὁμιλῶντας ἀπὸ θανάτου βασιλεύσας χρόνους καὶ
ἐπαρίδωκε τὴν βασιλείαν τὸν ἀδελφόν του τὸν Ἀλέξανδρον. Ἐπὶ
ἐπὶ τὴν ἀκρίβειαν πολλὰ καὶ ἀγαπῶν τὸν ὕμνον τὸν Κωνσταντῖνον καὶ
καὶ τὸν βλέπει μετὰ πατρὸς ἐπιμελείας καὶ πόθου.

Θάνατος Λέοντος τῆ σοφώτατος βασιλείας. Βασιλεία Ἀλέξανδρου
βασιλείας τῆ ἀδελφῆς Λέοντος. καὶ Κωνσταντίνου
ἡοῦ Λέοντος.

Ἐπεὶ βασιλεύσας τὸν Ἀλέξανδρον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μετὰ τὸν θάνατον
τῆ βασιλείας, ὁ μὲν καὶ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῆ βασιλείας, ἔς εἰς τὴν
Νικολαὸν τὸν Πατριάρχην. ὁ ποῦ τὸν εὐχαλὶν ὁ Λέων εἶπε
τὸν ἐν τῇ γυναικὶ εἰς τὴν τετραγαμίαν. καὶ εὐχαλὶν τὸν εὐ-
μιον. Ἐοὶ πληρεῖς οἱ φίλοι Νικολάου τῆ Πατριάρχης ὡς εἶδαν τὴν
καθάρσιν τῆ εὐθυμίας, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὡς ἀγία θεία. Ἐ-
καί αὐτοὺς πᾶσαν ἀτιμίαν εἰς αὐτὸν. ἐξέκτισαν κοινῇ τὴν ἔρι-
α εἰς τὰ γυναικῶν, ἡφίσταντο εἰς τὸ πρὸς ὁπότεντα ὑβρισάτων πολλὰ. Ἐ-
ἵνα ἀπο τῆς σκύλης τῆς κληρικῆς ἐπᾶσαι τὰ γυναικῶν. Ἐπὶ τὸν
ρε. καὶ μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην τὸν ἡλεῖ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι ὁ δὲ ἀ-
γνῶτος εὐθύμιος ὅλα τὰ ὑπ᾿ ἡμῖν μετὰ φρονήσεως καὶ ἡ συχίας.
καὶ ἐξορίσταντο ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ μοναστήριον τὰ ἀγαθὰ. καὶ εἰς ὁλί-
γον ἐκείνῳ ἀποθανεῖ. καὶ τὸν ἡφίσταντο μίση εἰς τὴν πόλιν καὶ τὸν ἡφίσταντο
εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ. ὁ δὲ κληρικὸς ὁ πᾶς ἐπᾶσαι τὰ γυναικῶν, τὴν
ἔραν ὁ πᾶς ἐγύρσαντο εἰς τὸ πρὸς ἡμῖν. τὸν ἡφίσταντο καὶ τὸν
πᾶσαι ἐξῶ ἀπὸ τὸν ἐν τῆς. καὶ ἐκπᾶσαι τὴν ὑπερὰ καὶ ἐξήτεια τὸ
ἐπᾶσαι εἰς ὁπότεντα. Ἐπὶ τῆς βασιλείας καμῖαν φρόντιδα τῆς
βασιλείας εἰς εἶχε. ἡ δὲ τὰ κόσμη. μόνον ἐπᾶσαι καὶ ἔπᾶσαι. Ἐπὶ
καὶ ταῖς μαρτυρίαις καὶ ἐκπᾶσαι τὸν πόσην χρόνους διήλθει. καὶ ἐπᾶσαι
καὶ τὸν ὅλα τὰ σκόνην. ἐκπᾶσαι τὰ ἀφ᾿ ἡμῶν χρόνους καὶ ἀρ-

γυρά η γυνὴν σὲ τὰς ἐκκλησίας τῆ Χρῆσ. Ἐκαμὲν ἴσαν τὰυ-
 λον, ἡ γυνὴ ἀχέροι, δὲ τὰ τρώγου, ἡ νὰ τρεχὴν τὰ ἄλογα. ἔκα-
 με δὲ ἐπιτρόπος τῆς βασιλείας αὐτῆς Ἰωάννη ἀργύριον, λαζαρον
 τὸ γένος, ἡ τὸν γαβριὸλόπελον, ἡ τὸν βασιλίτζιν, ἡ τὴν βουλήθη
 νὰ κάμῃ τὸν βασιλίτζιν βασιλεῖα. Ἐπορεύοντε νὰ ὀνηχίσῃ,
 ἡ εἰς δὲν ἡθελε βουθήσῃ, ὁ θεὸς νὰ ἐμποδίσῃ τὸν λογιζόμεντον, ἔκα-
 μέντο, αὐτὴ οἱ ἀρχόντες, ὅτι ἐφύλαξαν τὸ παιδί τῆ λέοντος. ὅταν
 τὸ ἰζήσῃ, ποτὲ μὲν ἔλεγον, ὅτι δὲν εἶναι βασιλεῖς νὰ ὀνηχίσῃ, ὅτι
 εἶναι μικρὸν. Ἐμετέρας τῆς λογίας ἐφύλαξαν τὸ παιδί, ἡ δὲν
 τὸ δὲκρίσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὰς σὺν τῇ Ἰωνναρίν μίμνος ἔκασ-
 με τράπεζαν, Ἐδύμνητε πολλὰ, ἡ ἐμέδουσε, Ἐκοιμάτον καὶ ἐν
 πρῶ αἷμα τὸν ἔπιασε πόνος εἰς τὴν κοιλίαν, ἡ τὰ ἐνδοξία. Ἐδρα-
 μὲν αἷμα πολὺ ἀπὸ τῆς μήτρης, καὶ ἀπὸ τῆς κοιλίας, ἡ ἀπὸ τῆς
 γαστρὸς, διυτέραν ἡμέραν, ἡ ἐν εἰς τὰς ζ' τῆς Ἰωνναρίν, καὶ ἀφῆ-
 κεν ἐπιτρόπους Νικόλαον τὸν Πατριάρχην, τὸν μάρτυρον Στέφανον,
 τὸν μάρτυρον Ἰωάννην, τὸν ἐλθόντα Ἰωάννην τὸν βακτηρι-
 τὸν βασιλίτζιν, τὸν γαβριὸλόπουλον. Ἐπαρίδωκε τὴν βασι-
 λεῖαν, καὶ τὸν ἀνέψοντα Κωνσταντῖνον, ἡ ἔδωξαν τὸν τῶν πα-
 τρὸς, ἡ ἔβασιλεύσε χρόνος α'.

Θάνατος Ἀλεξάνδρου, Μοναρχία Κωνσταντίνου, ἡ οὐ

Λέοντος, ἡ οὐ

Η Εἰς τὴν βασιλείαν οὐκ ἀνέψιος αὐτῆς Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς
 τῆς λέοντος, ἡ τὸν χρόνον ζ', καὶ οἱ ἀνῶθεν ἐπιτροπὸι ἦσαν
 τῆς βασιλείας διοικηταί, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ὁ πρῶτος ἀνδρὸν
 καὶ υἱὸς ὁ δεινός, ἡ τὸν σχολῶν, ἡ τὸν βουλήθη ὑπὸ ἀναγκασίας τι-
 γνῶν φίλων, ὡς ἀνδρειομύτης νὰ κυβερνήσῃ τὴν βασιλείαν, καὶ νὰ
 γένεῃ, ἡ βασιλεὺς λέγοντα, ὅτι τὸν θέλουν, ἡ οἱ ἀρχόντες, Ἐὸ λαὸς,
 ἡ τὸν θέλουν νὰ θανατώσῃ τὸν βασιλεῖα, ἡ ἐγένετο πόλεμος, ἡ ἐνίκη-
 σαν οἱ ἀνθρώποι τὴν βασιλείαν, ἡ ἐπάσαν τὰς ἐπιβέβας, ἡ τὸν Λύ-
 καν, ἡ ἄλλας ἐξέβρισαν, ἡ ἄλλας ἐθανάτωσαν, ἡ ἄλλας ἐκαμῶν κα-
 λογέρας, ἡ τὴν γυναικα τῆς Λέκα τὴν ἑκαμῶν καλογραίαν, ἡ
 τὸν υἱὸν τῆς θανάτωσαν, ὁ δὲ Συμεὼν ὁ ἀφέντης τῆς βουλγαρίας

ἴκαμι φεσάτα πολλὰ καὶ ἤλθι κατὰ τῆς ῥωμαίων. Ὡς ἐνταῦθα ἀ-
πό ταρ. Ελαχέραιος ἔως εἰς τὴν χρυσόπολιν ποταμὸν καὶ ἔχεν ἐλπίδα
να πάρει τὴν πόλιν καὶ ὡς ἔμαθεν ὅτι ταῖς τέχνη εἶναι διευατά. Ὁ φε-
σάτα μέσῳ αὐτοῦ αἰδρεῖτο μῦθον, ἔσειλε τὸν μαγίστρου αὐτοῦ. Οὐδὲν ἄλλο
εἰς τὸν βασιλέα ζητούντας ἀγάπην. αἰδὲς ὁπτιοποιοῦσεσαντο καὶ
χαρας καὶ ὑπὲρ οὗ Πατριάρχης κατέσχευε ὁπτιοποιοῦσε καὶ ἤλ-
θαι εἰς τὸν βασιλέα εἰς τὸ παλάτι τῆς Ελαχέραιος καὶ ἔδωκαν π-
σιν βεβαίαν τῶ Συμεῶν, ὥς τὸν ἤφεραν μέσῳ εἰς τὴν πόλιν, καὶ
ἐφοροκίωσεν τὸν Πατριάρχην καὶ τὸν ἐδύνασεν δὲ χλὼ καὶ ἐκαθί-
σαν εἰς τράπεζαν καὶ ἔκαμαν ἀγάπην σερβαὶ καὶ δῶρα πολλὰ τῶ
Συμεῶν καὶ τὴν ἡμέραν ἐχάρησαν καὶ ἔπειτα ὑπὲρ οὗ εἰς τὸν τόπον
του. τὴν δὲ μητέρα τῶ Κωνσταντίνου τῶ βασιλέως ὁ πᾶσι τὴν ἐδῶ-
ξεν Ἀλέξανδρος ἀπὸ τὸ παλάτιον αὐτὸν δὲ ἀδελφότης. ἐμύνησαν αἱ
ὁπτιοποιοὶ καὶ ἤλθον εἰς τὸν ἵόντας. Ὡς πῆρεν ὁ βασιλεὺς γυναικὰν
θυγατέρα ῥωμαίων τὴν ἐλεῖν καὶ ἔσφαινώσεν τὸν ὁ Πατριάρχης
Νικόλαος καὶ τὸν ῥωμαίων ἐμύνησαν βασιλοπάτορα. Ὡς ὁλίγοι
καρὸν ὄποισάντην ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου Λέων ὁ Φωκάς,
ὁ δομέσικος τῆς σχολῶν καὶ ἐπῆρε καὶ ἄλλους πολλὰς μετ' αὐτῶ καὶ
ἐπέρασεν εἰς τὴν χρυσόπολιν σιμαζόντας λαόν. καὶ ὁ λαὸς ἐτρέ-
χε πιδύοντες ὅτι εἶναι πιδύς τῶ βασιλέως. οὐδὲ βασιλεὺς ὡς τὸ ἔμα-
θεν, ἔγραψε πιδύς τὸν λαόν τὴν ὁπτιοβελῶν τῶ Φωκά καὶ ὅτι εἶναι
ἐχθρὸς τῶ βασιλέως. Ὅσοι δὲ λείπει τὸν βασιλέα ἀναρύγην ἀπ-
αὐτόν. ὁ δὲ Φωκάς ὡς ἔμαθε τὴν γραφὴν τῶ βασιλέως, ἔκαμε
τέχναις καὶ τὴν πιάση καὶ δὲν ἐδυνήθη καὶ ὡς ἀνέγνωθεν ἐφυγαν ὁ-
λοὶ καὶ ἔμειναν μόνος κατὰσχυμῶς. καὶ ὑπὲρ οὗ εἰς ἕνα χειρὸν καὶ
ἐκεῖ τὸν ὁπτιοβελῶν ὁ Μιχαὴλ ὁ βαρὺς καὶ ἐταφλωσαι αὐτόν. ἔγινε δὲ
καὶ ὁπτιοβελῶν κατὰ ῥωμαίων παρὰ τὸν Κωνσταντίνου κτηματοῦ.
Δαβὶδ τῶ κεμελιανῶν, ὁ Μιχαὴλ κουράτορος τῶ μαγκαίων καὶ
ἀρμάτωσαν πιδύς νέες εἰς τὸ κυνήγι ὅταν εὖ γει. ὁ ῥωμαὸς να τὸν
σκοτώσεν. ἔμαθε το γῆν καὶ ἐπασέτους ὁ ῥωμαὸς καὶ τὴν δυο παρ-
τὴς ἐτύφλωσε καὶ τὴν μητέρα τῶ βασιλέως ζώει ἐδῶξεν καὶ ἔσει-
λέτω εἰς τὸ μοναστήρι τῆς ἀγίας ὁφηνίας. λέγοντας ὅτι αὐτὴ ἔ-
καμε τὴν ὁπτιοβελῶν. ἐδῶξεν δὲ ὁ ἄλλος πολλὰς ὁπτιοβελῶν
τὸν βασιλέα. Ὡς γινεκαίσαρ ὁ ῥωμαὸς εἰς τὰς κς. τῶ Σεπτεμβρίου

μήνος. καὶ τὸν Δεκέμβριον σέφεται παρὰ τῇ βασιλείᾳ καὶ τῇ Πα-
 τριάρχῃ βασιλεὺς ἔσθ' Ἰεροφάνης σέφεται τῷ γυναικατοῦ καὶ τὸν
 ἑόντη Χριστοφόρον. ἔλεγε μετὰ τὸ δέληματι βασιλείᾳ Κωνσταντῇ
 καὶ τὸν κάμνον καὶ τὸν Ἰάβλιον Μιῦα ἐγινεν ἡ ἐνασις τῆς ἐκκλησίας
 ὅτε τὰ σκαῖδα λαοὶ πᾶσι ἐσκαδαλίζοντο οἱ κληρικοὶ ὅτε τὸν Πα-
 τριάρχην Νικόλαον ἔδιδυμιον. ἔειπεν δὲ καθὼς καὶ τὰ παρῶ-
 σεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Ῥωμαῖος ἔβαλε τὸν μαγιστρὸν Στέφανον εἰς
 τὸν ποταμὸν αἰπυόν. καὶ τὸν ἔκαμε καλὸν ἄνθρωπον ὡς τῆς βασιλείας ἐχ-
 θρόν. καὶ ἄλλες πολλὰς ἐπέτε δὲ ὁ Ῥωμαῖος γαμβρὸς εἰς τὴν δι-
 τήσαντες θυγατέρα τῷ ἀγαθῷ Λέοντατι ἀργυρῇ. αὐτὸν σφώ-
 ταιτο καὶ ἀνδριανόν. ἡ δὲ βασίλισσα Θεοδώρα ἡ γυνὴ τῆς Ῥω-
 μαῖας ἀποθανεῖ. τῇ Φαβριανῇ, ἔειπεν ὁ βασιλεὺς βασίλισσα ἡ γυ-
 νὴ τῇ Χριστοφόρῃ. Σοφίᾳ. ὁ δὲ Συμεὼν ὁ ἀφέντης τῷ βεληγράν
 ἀπέτισε τὴν ἀγάπην τῷ Ῥωμαῖον. καὶ πολλὰς πολέμους ἔκα-
 μετ' αὐτὴν. ἔειπεν καὶ ἦλθε πάλιν μετὰ δυναμείᾳ μεγάλῃ καὶ
 ἐνέβρασε τὴν Μακεδονίαν. καὶ ἔκαψε πολλὰ χωρία τῆς. Ἀνδριαν-
 νεπολέως. ἔειπεν πάλιν εἰς τὴν πόλιν ὥς ταῖς βλαχέρναις καὶ
 ἐτέντισεν καὶ ἐμύνησεν ἀέλιον Πατριάρχης καὶ ἄλλοι παρῶται ἀρ-
 χοντες καὶ οἱ μητροπολίται ἀγάπης. καὶ ἐπὶ τῷ Πατριάρχῃ. ἔ-
 Μιχαὴλ ὁ Πατριάρχης ὁ στυπῶτης. καὶ Ἰωάννης ὁ μουσικός. καὶ ὁ μί-
 λησαν περὶ ἀγάπης. καὶ ἐξέτισεν ὁ Συμεὼν καὶ ἰδὲ Ῥωμαῖον τὸν
 Βασιλέα. ὅτι ἦκε δι' αὐτὸν πῶς εἶται ἀνθρώπος συνετάτατος ἔβα-
 μαστός. καὶ ὡς ἦκε ὁ Ῥωμαῖος τὴν λόγους. ὅρισε καὶ ἐποίησαν τὸ
 βασιλικὸν κατεργον. καὶ ἐμπήκιν ὁ βασιλεὺς καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν
 ταὸν τῷ βλαχερίᾳ ἔειπεν σκυμύσει. ἔειπε μετ' αὐτῇ. καὶ τὸν
 γιόν Μανδύλιον εἰς τὴν ἀξίαν καὶ ὁ γιόν μετ' αὐτῇ ἀρματωμένους
 ἀπὸ τὸν ναὸν. ἦλθε δὲ καὶ ὁ Συμεὼν μετὰ τὴν ἐδικήσαντες στρατιώτας. καὶ
 ἄλλοι ἐβόσσαν χρυσὰ σκητάρια ἄλλοι ἀργυρά. ἄλλοι χαλκὰ.
 ἄλλοι ἄλλης χρυσῆς. ἔειπε εἰς τὴν μέσῃ τὸν ἀφέντης τὸν Συ-
 μεὼν. ἔειπεν τὸν ὡς Βασιλέα. ὁ δὲ Ῥωμαῖος ἐδικήθη ἀσπασίως
 τὸν Συμεὼν. διότι ἀγάπη καὶ εἰρήνη. καὶ ἐφίλησεν ἑνα. τὸν ἄλ-
 λον. ἔειπε περὶ ἀγάπης ἀσχισαὶ καὶ λαλῆν. καὶ εἶπεν ὁ Ῥωμαῖος τὸν
 Συμεὼν. ἦκεν ὁ χριστιανὸν ἀνθρώπον καὶ θεοσεβῆ. ἀμὴν τὰ ἔργα σου
 χριστιανικά. δὲν εἰς ἡμῶν εἰ μὴ ἡσυχία ἀληθινὸς χριστιανὸς πᾶσαι

ἀπὸ τὰς αἰματοχυσίας τῆς χριστιανῶν, καὶ μὲν μολυνὴς τὴν ψυ-
χλίσκει ἀπὸ τὰ αἵματα τῆς χριστιανῶν. ὁ πὼς ἦσε μιᾶς πίστεως μετ'
αὐτῆς. Ἐνθυμίσθη ὡς ἄνθρωπος ἦσε. καὶ σήμερον ζῆς καὶ αὐτεῖον
πενθίσκης. καὶ μέλλει νὰ κρείθης ἐνώπιον τῆς κυρεῖς ἡμῶν. Ἰησοῦ
Χριστοῦ ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτῆς παρουσίᾳ. λοιπὸν ἀδελ-
φὲ ἐὰν εἶναι καὶ καμὴς τὴν μάχην. δεῖ νὰ κερδηθῇς βίον ἐγὼ νὰ
σοῦ δώσω βίον ὅσον θέλεις. μόνον μὲν εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὁ-
μόνιαν. καὶ νὰ ζήσης ζωὴν εἰρηνικὴν καὶ νὰ μὴ χυθῇς αἵματα χρι-
στιανῶν. Ἐὐ σου κεῖν, ὡς ἤκουσε τὰς λόγους τούτους δὲ λαβὼν. καὶ οὐ-
τως ἔκαμει ἀγάπην καὶ ἐφίλησαν εἰς τὸν ἄλλον. καὶ ἔδωκετον ὁ βα-
σιλεὺς πολλὰ δῶρα τὸν Συμεῶν. Ἐπὶ τῆς μετῴσης, τὸν τοποντὴ ἐγινε δὲ
τότε ἐνασημείον, ὅτι ἦλθαν δύο ἀντοὶ καὶ ἀσάθησαν ἀπάνω εἰς αὐ-
τὸς. καὶ εἶχαν ἀπλωμύρας τὰς πτέρυγας των ὅσον καιρὸν ὁμιλοῦ-
σαν. καὶ ἀρῆς ἐχώρισαν ἐχώρισαν. Ἐοὶ ἀντοὶ. καὶ ὁ εἷας ἐσπῆγε μέσᾳ
εἰς τὴν πόλιν. καὶ ὁ ἄλλος μετὰ τῆς Συμεῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἐ-
πὶ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ γεννῶν Ρωμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐπέειπε τὰς δύο
ἡμέρας ἀπὸ βασιλεῖς Στέφανον καὶ Κωνσταντῖνον. τὸν δὲ ἄλλον του
ἡὸν τὸν Θεοφύλακτον τὸν ἐχειροτόνησαν ὁ Πατριάρχης ὑποψάκο-
νον. καὶ τὸν ἐσφράγισε σύγγελλον Ματθαίου. ἀπὸ τῆς δευτέρου ὁ Πατριάρ-
χης Νικόλαος καὶ ἐκράτισε τὴν δευτέραν φοράν τὸν θρόνον χροῖς
ἐγὼ. καὶ τὸν Αὔγουστον ἐχειροτόνησαν Πατριάρχην. Στέφανον τὸν ἀ-
μασείας. ἐδὲ Συμεῶν ὁ ἀρχὼν τῆς βελγαρίων ἐθέλησε νὰ καμῇ μά-
χην μετὰ τὰς Ρωμαῖους καὶ οὐδέθῃ εἶναι Ἀΐσρονόμος Γωάννης. καὶ λέ-
γει τὸν βασιλέα, ὅτι ἐὰν θέλῃς νὰ ἀποθάνῃς Συμεῶν καὶ νὰ παύ-
σῃ οἱ πόλεμοι. πέμψαι νὰ κόψῃ τὴν κεφαλὴν τῆς σήλης ὁ πῦρ
βλέπῃ πρὸς τὴν δύσιν. καὶ ἐντ' αὐτῇ νὰ ἀποθάνῃς Συμεῶν. διότι
εἰς αὐτὴν τὴν σήλιν εἶναι σιχρὴν μύθος. καὶ ὁ βασιλεὺς ἰσχυρῶς
ἔκοψεν τὴν κεφαλὴν τῆς σήλης. καὶ αὐτὴ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Συμεῶν ἀπὸ θά-
νευ εἰς τὴν βελγαρίαν. καὶ ἀφικεν ὁ πτρωπὸν εἰς τὰς ἡμέρας τὸν ἡὸν
τῆς γυναικὸς διελθῆς τὴν Πέτρον τὴν σερβέλην. Ἐμὴ τὸν θάνατον
ἐπέσει πένθα μεγάλην εἰς τὴν βελγαρίαν. καὶ ἀκρίδα καὶ ἐφθέρ-
τες καρπας. καὶ ἐγινεν ἐκεῖ μεγάλη πείρα. ἐβλήθη δὲ ὁ Πέτρος
καὶ ἔλθῃ κατὰ τῆς Ρωμαίων. Ἐσυνάξατο πρὸς πολλὰ καὶ ἦλθεν
εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἐμαθὼν ὁ βασιλεὺς τὸ τοῦ ἐσφραγίσ-
του

τακατ' αὐτῷ καὶ ὁ Πέτρος ὡς ἤκουσεν, ἐξείλεν ἵναν καλόγηρον κυ-
 ρῶν εἰς τὸν βασιλεῖα δὲ νὰ κάμνησιν οὐκ εἰς τὸν αἰσμενον τὸν. ὅς
 τοῦ ἤκουσεν ἐχάρη ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁποσέλλει Κωνσταντῖνον βασιλικὸν
 πλεονέκον τὸν ρόδιον. καὶ μεταχόντινα Θεοδόσιον νὰ μιλήσωμεν
 τὰ τῇ βελγαρίων. καὶ ἵπας ἐπῆγαν καὶ ἱκαμαν ἀγάπῳ. καὶ ἔσπασαν
 καὶ τῷ συμφωνίαν τῷ γάμῳ. ὁ δὲ Πέτρος ἐπαμύνην εἰς τὸν βασι-
 λεῖα ἀπὸ τῆς ἀρχόντας αὐτῷ. ὅς εἶδαν τῷ νύμφῳ, ὅς ἦσαν ἡ θυγα-
 τῆρα χρυσοφόρου τῷ βασιλεῖως ὀνόματι μαρίνη. ἡ ἐγκόνη ῥωμαῖ
 τῷ βασιλεῖως καὶ ἀρεστούς πολλὰ. ὅτι ἡ τὸν ὠραμοτάτη καὶ χαρίτα-
 μὲν καὶ ἐκλήψαν καὶ ἤλθεν ὁ Πέτρος εἰς τῷ πόλιν. καὶ ἐξείλεν
 ὁ βασιλεὺς τὸν συμπτέστρον τῷ νικῆταιν μαγιστρον μετὰ καὶ ἄλλων
 πολλῶν ἀρχόντων καὶ ὑπὲρ ἔλυσαν τὸν Πέτρον. καὶ ὡς ἐπλησίασαν εἰς
 ταῖς βλαχερίαις δι' ἡνέκεν ὁ βασιλεὺς μετὰ κἀτεργον καὶ ἰδέχθη
 αὐτὸν μετὰ μεγάλης τιμῆς καὶ ἤλθεν εἰς τὸ παλάτι. καὶ εἰς τὰς ὀκ-
 τὰς. ὁ κτωβρίν μῶν δὲ λόγησε τὸν Πέτρον μετὰ μαρίνης τῆς
 ἐγκόνης αὐτῷ. ὅτι πρὶν αὐτῆς τῆς πηγῆς σέφανος ὁ Πατριάρχης καὶ ἱ-
 καμαν γάμους θάμνας. καὶ λαβὼν ὁ Πέτρος τῷ γυμναίου
 ἱεροποῦν εἰς τῷ βελγαρίαν. ὁ δὲ Πατριάρχης ἀπέθανεν Ἰου-
 λίμ μῶν. καὶ ἱκαμν εἰς τὸν θρόνον χρόνους β'. καὶ μῶν α'. τὸν
 δὲ Δεκίβριον μῆνα ἐχειροτόνησαν Πτριάρχῳ τρύφωνα ἱερομόνα-
 χον νὰ σέκεται εἰς τὸν θρόνον ἕως οὗ θεοφύλακτος ὁ υἱὸς τῷ ῥω-
 μαῖν νὰ ἔλθῃ εἰς νόμιμον ἡλικίαν. τότε νὰ εὐγεί. ὁ τρύφων νὰ γένῃ
 ὁ υἱὸς τῷ βασιλεῖως. ὁ δὲ υἱὸς τῷ ῥωμαῖν χρυσοφόρος ὁ βασιλεὺς
 ἐπόθειν Αὐγῆς μῶν. ἡ δὲ κτίσις ἰδ'. ἤλθε δὲ καιρὸς καὶ ὁ θεο-
 φύλακτος ὁ σύγγαλος ὁ υἱὸς ῥωμαῖν, ἤλθεν εἰς ἡλικίαν ὁ πῶς ἔσπ-
 σαν μετὰ τῷ τρύφωνος. καὶ αὐτὸς δὲν ἤθελε νὰ κάμῃ παρτίτσιν.
 ἀλλ' ἡ ζήτησις νὰ γένῃ κελσις δὲ πῶς αἶπαν τὸν δὲ γάζου. καὶ ὁ βασι-
 λεὺς ἔλυπτεται πολλὰ. ἡ δὲ καμνὶ δὲ νικητροπολίτης καὶ σαρδαίας
 θεοφάνης ἰβλῆτε τὸν βασιλεῖα πολλὰ λυπημένον. λέγει μῶν λυ-
 πῆσε ὁ βασιλεὺς καὶ ἐγὼ νὰ κάμω τὸ θέλημα σου. καὶ ἐχάρη ὁ βασι-
 λεὺς καὶ ὑπάγει ὁ καμνὶ σαρδαίας εἰς τὸν Πατριάρχῳ με δόλον. ὅς
 γέγονε δὲ αὐτοῖς, ὁ βασιλεὺς πολλὰ εἶναι θυμωμένος κατὰ σὺ.
 καὶ γυρίει αἰτίαν νὰ σέ δὲ γάμους ἀπὸ τῷ θρόνον. καὶ λέγει πῶς δὲν ἡ-
 ξέρεις χρῆμα. εἰς δὲ ταῖς ἄλλαις αἰμαῖς ἡσέ. ὁ αἰμαῖς. ἡν γέν-
 οῦν.

· ὃν δείξῃς πῶς ἤξερες, οἱ ἐχθροί σου λυκοὶ γίνονται κατὰ τὴν αἰὲν συμβεβλῶσεν· καὶ παρὲς χαρτὴν ἄγραφον ἐμὲ προῶν τῆς συνόδου· καὶ τὸ τοιοῦτον ὁνομάσας, κατὰ τῆς ἀρχιερατικῆς σου ἀξιώσεως τὰ τοιοῦτα ὁ βασιλεὺς καὶ βεβαίωσεν· ὁ δὲ Πατριάρχης ὅπως δὲ τὸν καισαρεῖα ὅτι κατὰ θεὸν τὸν λέγει· Ἐκκαίνεαι αὐτοῖς, καὶ ὅταν ἔκκαψαν λέγει ὁ Πατριάρχης· ἤξεδρετε ἀδελφοί καὶ συλλειτουργοί, ὅτι πολλὰς τέχνας καὶ συκοφαντίας ἔκαμεν καὶ μὴ ἀγνώσαν ἀπὸ τὸν θρόνον· αἰὲν καμία καὶ πᾶς ὅν ἦσαν, τέλος λέγει ὅτι ἡμεῖς ἀρῆματος οὐκ ἔχοντες τὴν σὺν ἡμῶν θεῶν καὶ πληροφρήσας ἔκαίνεαι ὁ πῦρ συκοφαντῶν πῶς με ἀδικούσι, καὶ ἔπος λέγει καὶ φέρει τὸν χαρτὴν ἄγραφον ἐμὲ προῶν τῆς συνόδου ἔγραψεν εἰς τὸ χαρτὴν, τρυφῶν ἐλὼν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου· Κωνσταντῆν πόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκὸς μὲν καὶ Πατριάρχης· καὶ ὅπως εὐχῇ τὸν Καισαρεῖα ὅτι εἶναι φίλος κατὰ θεόν, καὶ ἔδωκεν τὴν ὑπογραφὴν· τῆς δὲ Καισαρείας ἐπὶ τῇ τῇ ὑπογραφῇ· Ἐγράψεν γράμματα αὐτῷ τῆς ὑπογραφῆς· πῶς ὁ Πατριάρχης θαυμαστικῶς καίνεαι παρὰ τῆς ἐκ τῆς θρόνου ὡς ἀναξίως, καὶ ἐδειξέτω τὸν βασιλεῖα τὴν κατασχεδὼν ὅτι ἔκαμε, καὶ ἔχαρη ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ἰδίαν, καὶ ἤφρα τὴν ὅτι συνόδου, καὶ κατὰ τὴν εἶδαν ἔκαμε ἀποφασισιν συνδικλῆν, καὶ εὐχαλασὶν τὸν Πατριάρχην ἀπὸ τὸν θρόνον του· ὁ δὲ παλαιὸς Πατριάρχης ὡς ἤκουσε τὸ γράμμα, ὁ πῦρ ἤφρα εἰς τὴν συνόδου Ἐγράφει πῶς καίνεαι παρὰ τῆς ἐκ τῆς θρόνου ὡς ἀναξίως, ἐκατανόησεν ὅτι ἡ κατασχεδὼν τῆς Καισαρείας, πᾶν δὲν εἶχε πᾶν πᾶν καμν, καὶ ἐχειροτονήθη Πατριάρχης ὁ Θεοφύλατος ὁ υἱὸς τῆς Ῥώμης τῆς βασιλείας· ἐν αὐτῇ Φεβρουαρίου ἔτος β'. ὁ δὲ Ῥωμαῖος πάντοτε ἐδίδετο τῇ θεῷ καὶ τὸν συγχωρήσῃ ἔχεν τὴν αἰμαρτίαν τῆς ὁρκῆς, ὁ πῦρ εἶγαλε τὸν Κωνσταντῆν τὸν Γαμβρόντι ἀπὸ τῆς βασιλείας, καὶ ἔδιδε πολλὰς ἐλεημοσύνας εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ τὸ πῦρ τῆς ἐδέσσης ἐπολεμῆτο παρὰ τῆς Ῥώμης, καὶ ἐσενοχωρήθησαν πολλὰ ὁ λαὸς καὶ ἐσεῖλαν παρὰ κλησιν εἰς τὸν βασιλεῖα ὅτι καὶ μὲν τοὺς πολεμῆς πλέον, καὶ καὶ τῇ δώσω τὸ ἅγιον μανδύλιον ὁ ποῦ εἶχεν ἰσορυσμὸν τὸ πρόσωπον τῆς Χρῆστῃ, καὶ ἔχαρη ὁ βασιλεὺς καὶ ἔπαυσε τὸν πόλεμον, καὶ ἤφρα τὸν ἅγιον μανδύλιον καὶ ἔδιδε μετὰ πάσης χα-

ρας

ραὶ καὶ φόβου. καὶ ἐπορεύαντο μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιαμάτων. πολλοὶ γοῶν χριστιανοὶ δουραβεῖς βλέποντες τὴν ἀδικίαν ὁ πῶς ἔκαμν ὁ ῥωμαῖος εἰς τὸν Γαμβρόντου τὸν Κωνσταντῖνον καὶ ἐπαρέβη τὰς ὁρκοὺς καὶ ἐπῆρε τὴν βασιλείαν. Θείῳ ζηλωκινήθεν τις καὶ ὁμοφώνησαντες ὑγαλάντον ἀπὸ τὸν παλατι. καὶ τὸ ἔξωσαν εἰς τὸν θῆσι τῆς πρώτης. Ἐκεῖ τὸν ἔκαμαν καλόγηρον.

Ἐξωεία Ῥωμαῖς. καὶ βασιλεία πάλιν Κωνσταντίνου υἱοῦ. Λέγοντες. καὶ σφαγὴ τῶν υἱῶν Ῥωμαῖς.

Ελαβιδὲ πάλιν τὴν βασιλείαν Κωνσταντῖνος ἐν ἔτει 597. μετὰ τὴν βουλὴν τῶν ἀρχόντων ἔδωκε τοὺς δύο γυναικαδελφούτου Στέφανον καὶ Κωνσταντῖνον τοὺς βασιλεῖς εἰς τὸ τραπέζι ὁ πού ἔτρωγαν καὶ τοὺς ἔβαλεν εἰς τὰ κάτεργα καὶ τοὺς ἔξωείσε. τὸν μὲν Στέφανον εἰς τῆς πανάρμου τὸν θῆσι. τὸν δὲ Κωνσταντῖνον εἰς τὴν τερέβινθον καὶ παρὰ τῇ μητροπόλει τοῦ καίσαρ εἰς βασιλείαν. καὶ Ἀναστασίῃ Ἡρακλείας χειροτονουῦται κληρικὸς. τὸν μὲν Στέφανον εἰς τὴν ῥόδον. καὶ τὸν ἄλλον εἰς τὴν μητυλίνην. καὶ ὕστερον εἰς τὴν σαμοθράκην. καὶ ὁ Στέφανος ὑπὸ μὲν ἀνδρείως τὴν δυσυχίαντου. καὶ ἔζησεν εἰς τὴν μητυλίνην ἔξωείσεος χρόνος ιθ'. καὶ ἀποθάνει. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος δὲν ἐδιεύετον νὰ ὑπομείνῃ ὡς ὀλιγόψυχος. καὶ ἐβουλήθη τὸν δεύτερον χρόνον ὁ πού ἦτον εἰς τὴν ἔξωείαν νὰ φύγῃ. καὶ ἔπειτα ὁ πού τὸν ἐφυλαγαν τὸν ἔσφαξαν. ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἀποθανε καλόγηρος ἐν κελῷ Γουλίῳ ἰνδικτίονος 5'. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ μυρελαίῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἔξολόθρευσε πᾶσαν ἕνα ὅπου εἶχεν ὑποψίαν καὶ τὰς ἀρχοντας ὁ πῶς εἶχεν ὑποψίαν καὶ ἦσαν βοηθοὶ αὐτῇ. καὶ τοὺς γυναικαδελφοὺς αὐτῇ μετὰ τὴν τὸν ἐτίμησεν. ἔγινε δὲ μονοκρατορ τῆς βασιλείας. καὶ ἦτον ἐπὶ τῶν εἰς λογαριασμὸν. εἰς ψαλτικῶν εἰς ἀστρονομίαν. εἰς γεωμετείαν. εἰς φιλοσοφίαν. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἀγίου πάσχα ἔστη βασιλεὺς τὸν υἱόντου. τὸν ῥωμαῖον δὲ Θεοφύλακτου Πατριάρχου. αὐτὸς δὲ ὁ Πατριάρχης Θεοφύλακτος ἀρχιερατοῦσας χρόνου γ'. καὶ ἡμέρας κ'. καὶ εἶχε τὸν θρόνον ἀνδραγόματος καὶ ἔξω τῶν θείων κανόνων ὅτι ἦτον χρόνων ις'. ὅταν ἔγινε Πατριάρχης. ἔκαμν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῇ Χρυσοῦ πολλὰς παρανομίας καὶ ἀποπίας. καὶ καμίαν φροντίδα δὲν εἶχεν εἰς τὸ ποίμνιον τῇ Χρ.

σου. μόνον εἰς ἀλθα. καὶ εἰς κενήγια καὶ οἰς ἀσωτίας. καὶ φόβου
 διὰ πᾶσι δὲν ἔχον. αἰνὴ ὑβρίζει τὸν θεόν. καὶ ἡνὶ ἀγίων τὰς μνή-
 μας ἐγέλα καὶ ἐνέπαιζε. καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ. καὶ ἀδένεισε καὶ
 ἔτρεξε αἷμα ἀπὸ τῆς μήτηρ καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος χρόνου β'. καὶ
 ὑδροπίασε. ἔπειθ' ἀπέθανε κακῶς ἐν ἔτει, σ. υ. ε. δ'. μὲν δὲ Φαβριανὸς
 Ἰνδικπίνος δ'. καὶ χειροτονήθη Πατριάρχης εἰς γ'. τῷ Α' πείλει πο-
 λύδωτος ἱερομόναχος γέννημα θρέμμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 σοφώτατος. ἔδωκε καὶ ποιησάμενος εἰς ἀρετὴν. κατὰ τὴν τὸν
 καιρὸν ἔφεραν ἐπὶ τῷ τιμῇ χεῖρα τῷ τιμῇ ποροδρόμῳ εἰς τὴν πό-
 λιν μετ' πάσης τιμῆς καὶ δόξης. τὴν δὲ ποίαν ἐκλεῖψεν Γ' ὡς δ' ἔ-
 κινος. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐφαρμακώθη. ὑπὸ τῷ ἡμῶν ῥωμαῖν καὶ ἀ-
 πέθανε τῇ θ'. τῷ Νοεμβρίῳ μηνός. βασιλεύσας μετὰ λόγου τῷ
 πατρὸς αὐτοῦ. ἔτ' ἡς μητέρας χρόνος. γ'. καὶ πάλιν μετὰ τῷ περὶ
 ῥῆτι τῷ ῥωμαῖν ὁ πᾶν τὸν ἐπὶ τὴν τυραννικῶς τῷ βασιλείᾳ χρο-
 νος. ε'. καὶ ἔθαψαντο εἰς τὸν τάφον τῷ πατρί. .

Θαύματος Κωνσταντίνου βασιλείας. Καὶ βασιλεία ῥωμαῖν.

τῷ ἡμῶν.

Η Ετὰ τὴν βασιλείαν ὁ ἡσίου ὁ ῥωμαῖν. ἔτ' ἡς κυριακῇ τῷ
 πᾶσι ἔστειλε τὸν ἡσίου βασιλεία δ' ἡ χειρὸς πολέμου
 Πατριάρχ. τῷ δὲ ἐρχομένῳ χρόνῳ ἐγέννησε δεύτερον υἱὸν Κων-
 σταντίνον ὀνόματι. καὶ τῷ φροντίδῃ τῆς βασιλείας ἔδωκεν Γ' ὡς δ' ἔ-
 τ' ἡς κοιμώμενον βεῖγκατος γένος. ἔτ' ἡς βασιλείας ἡ φροντίς
 δὲν ἦτον ἄλλη μόνον νὰ σμίγῃ μετὰ ἀδελφῶν πατριωνῶν νὰ κάμῃ
 χαρὰς καὶ νὰ γελᾷ. καὶ δὲν τὸν ἐμελλε δ' ἡ τῷ φροντίδῃ τῷ λαῷ.
 τοῦτο τῷ χρόνῳ νικηφόρον μάγιστον τὸν Φωκαῖν ὁ ποῦ ἦτον σελ-
 μῆρος παρὰ Κωνσταντίνου τῷ βασιλείᾳ εἰς τὴν ἀνατολήν. ὁ δὲ ποῖος
 ἔκαμε πολλὰς νίκας εἰς τὰς σαρακηνούς τῆς ἀνατολῆς καὶ εἰς τὴν
 παρὸν τὸν ἀμνηρὸν καραμαῖν. καὶ εἰς τὸν χρόνον τὸν καὶ χάλεπ. ἔ-
 εἰς τὸν χρόνον τὸν τριπολεως. τοὺς ὁ ποῖους ἐνίκησε καὶ ἐπρόσωπεν.
 ἔπειθ' ἔδωκεν τὸν νικηφόρον εἰς τὴν κρήνην κατὰ τῷ σαρακε-
 νῶν. καὶ ἔδωκεν φουσαῖα πολλὰ καὶ ἀρμάδα καλλὴ καὶ διωα-
 τῶν. ἔλαβον ὁ Νικηφόρος τὴν ἀρμάδα ὑπὸ τῷ χρόνῳ εἰς τὴν κρήνην.
 καὶ ὡς ἔδωκε νὰ δ' ἡ ἀλῆ ἔξω τὰ φουσαῖα, καὶ ἔφθασαν οἱ τῶν
 καὶ ἐμπόδιζαν αὐτὸν. αὐτὸς δὲ ὡς δοκιμάτατος ἐγὼ κεν ἔξω μετὰ
 φουσαῖας

ρουσάτατου χωρὶς καίναν κίνδυνον καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ὡς δὲ δι-
 γήκεν ἔξω ἢ τοίμασε τὸ φεσάπτον του μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ ἔ-
 δραμν εἰς τὰ κάστρη καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τόπους τῆς διαστατικῆς καὶ
 ἠφάνισε καὶ ἐχάλασε τὰς ἐχθρούς· εἰς δὲ τὰς ζ'. τῆς Μαρτίης, ἰνδι-
 κτίπος δ' ἦλθεν εἰς τὸ κάστρον τὸ ὀπίον λέγουσι χαλιδάκα καὶ τὸν
 ἀφέντη τὸν ἀμνηρ κούρην τὸ ὄνοματι τὸν ἐπισκοπῶν καὶ αἰμαὶ τὸν
 δ' ὕπερον ἀφέντην καὶ αὐτὸν ἔπασσε καὶ τὸν χαλιδάκα ἐπ' ἤρε καὶ ὅλον
 τὸν νηστὶ τὸ ἐδάλασε καὶ διέδραμν ἡ νύκτι τῆς νικηφόρου ὅλον τὸν κάστ-
 ρον, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέσσε ἐχθρὸν πολὺ καὶ ἐπαιψεν εἰς τὸν νικη-
 φόρον τὰ ἔλθῃ μετὰ φεσάτα εἰς τὴν ἀνατολίαν καὶ ἡ λαὸς κατὰ τὸν
 οὐρασιὸν τῆς βασιλείας. ὁ δὲ τῶν αὐτῶν ἐπ' ἐστὶν εἰς τὴν αὐτοῦ
 καὶ ἐπολέμησε. ὁ κατὰ κράτος ὀνίκος καὶ διέδραμν εἰς τὰ μέ-
 σα μέρη τῆς σαρδίας καὶ ἐπ' ἤρε τὴν βέρριον μετὰ πολὺν πλεον καὶ
 σκλάβους καὶ ἐλοῦθ' ὤρρωσεν καὶ τὴν ῥωμαίους ὁ πᾶσι ταν ἐν εἰ σκλα-
 βοὶ καὶ ἐσειλέντους εἰς τὰ ὅσα ἡπατῆς. ἐν ἔτει δὲ 540 α' τῆς ἐ. τῆς
 μαρτίου ἀπ' ἔσσε ῥωμαῖοι τὸ βασιλεὺς καὶ ἦτον χροῖων μ' δ' βασι-
 λεύσας χροῖους γ' τὸν ὀπίον ἐπαρμειώσαν.

Θάνατος ῥωμαῖου βασιλέως. Βασιλεία ἦν ἑνὸς ἔσσε ἀπὸ βασι-
 λει καὶ Κωνσταντίνου μετὰ Θεοφανῆς.

Η Εἰς τὴν ἔλθον τῆς βασιλείας δι' ἑνὸς ἑσσε ἀπὸ βασιλείας,
 καὶ Κωνσταντίνος μετὰ Θεοφανῆς τῆς μητέρας αὐτοῦ καὶ ἑνὸς
 ἡμέρας περὶ τὴν ἀποθανὸν βασιλεὺς ἐγέννησεν ἡ βασιλίσσα θυγα-
 τέρην καὶ ἐπανόμασέ τιν αἰναν. ὁ δὲ νικηφόρος ὁ Φωκάς ὡσαν ἡλ-
 θε μετὰ νίκην εἰς τὴν ἀνατολίαν ἐμνήσεν ἡ βασιλίσσα ὁ ἦλθεν
 εἰς τὴν πόλιν μετὰ κέρση ὁ πᾶσι καμν εἰς τὴν κρήνην καὶ εἰς τὴν
 σαρδίαν. τὰ ὁ ποῖα ἤφερε καὶ τὰ ἐλξεν εἰς τὸ ἵπποδρομιον ἐμπερ-
 διν τῆς λαῆς καὶ ἐθαύμασαν ὅσοι τὰ εἶδαν ἤφερε δὲ καὶ ἕνα κομα π
 ῥῆχο τῆς πύλου τοδρομίας ὁ πᾶσι τὸ ἦρε μέσσα εἰς τὴν βέρριον τῆς
 σαρδίας καὶ ὡσαν ἐπαρέδωκε τὰ κέρση ὁ Φωκάς, ἐγχευσε πύλιν
 εἰς τὰ φεσάτα. τὰ δὲ φεσάτα ὑπὸ σμυρναίας τῆς τζιμῆς ἀνηγ-
 ροῦσαν βασιλεία τὸν νικηφόρον τὸν Φωκά. ὁ ἔσσε ἦλθεν μετὰ φε-
 σάτα εἰς τὴν χροῦσ πόλιν. βασιλεὺς δὲ ὁ ὡς κομωμένος ἦτον

ἰχθὺς Ἰωσήφ τῷ βερίγκῃ· καὶ φίλος αἰετός· νικηφόρος τῷ Φωκῇ καὶ
ἀπὸ παρώτης ἡμέρας τῆς ἡμέρας ἕως τῆς ἑκτῆς ἐχάλασε καὶ ἠφαίνισε
πολλὰ ὁσπῆπα τῶν πολιτῶν μεγάλα καὶ θαυμαστά· καὶ τῷ Ἰωσήφ
ὁ μὲν, τὸ ὁ ποῖον ἦσαν ξεχωριστὸν εἰς ὅλα, καὶ ἀνὰ μόνον τῷ τοῦ ἀμὴ καὶ
τῶν πῶχων· καὶ εἰς ἐκείνον τὸν χαλασμόν ἐγίναν καὶ φάνοι πολλοί·
ὁ δὲ βασιλεὺς ὁ πρῶτος κοινὸς ἐξόλισε τὰ κατέργα καὶ ἐπῆ-
ραν εἰς τὴν χρυσόπολιν· Ἐλθὼν ὁ νικηφόρος καὶ ἐσέβη μέγα μετὰ
φυσάτα· καὶ ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν χρυσίαν πόρταν ἐδράμαεν ὅλος ὁ
λαὸς καὶ ὄφηνεν αὐτὸν ὡς βασιλεῖα μετὰ δαφόρων ὀργάνων καὶ
παιγνιδίων· Ἐλθὰς μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἐπῆρετον
ὁ Πατριάρχης, Ἐνέβασεν αὐτὸν εἰς τὸν ἀμβώμα καὶ ἐφει αὐτὸν βα-
σιλεῖα· ἡμέρα κυριακῇ 15'. τῷ Αὐγύστου ἰνδικτικῶνος 5'.

Ἐξορία καὶ διαγμός Θεοφανοῦς τῆς βασιλείας καὶ τῶν δύο υἱῶν
αὐτῆς βασιλεῖς καὶ Κωνσταντῖνου τῶν βασιλέων.

ΤΑ βῶν δὲ ἀπὸ τῶν τῶν βασιλείαν ὁ νικηφόρος Φωκῇ· ἐν
τῷ αἵμα ἐσεῖλε τὸν σύγκλητον μοναχὸν Ἀντωνίου τὸν σουδῆ
τῶν καὶ εὐγαλε τῶν Θεοφανῶ ἀπὸ τῶν πηλῶν· καὶ τὰ παῖδια τῆς
τῆς βασιλείας· καὶ εἰς τὸ τῷ πετρῷ παλῶν τοὺς ἐσεῖλε· καὶ ὕψι-
ρον τοὺς ἐξώρεισεν εἰς τὴν παφλαγονίαν· ὁμοίως καὶ τὸν Ἰωσήφ
βερίγκῃ τὸν ἰχθύνοντα μετὰ ταῦτα ἤφερε τῶν Θεοφανῶ εἰς τὸ μονα-
στήρι τῷ ἀσυκρήτου ἐκ τοῖς ποτίοις· ἐχειροτονήθη καὶ βαρδας ὁ
πατέρας τῷ βασιλεῖ· Καίσαρ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἔλαβε γυναῖκα
αὐτῶν τῶν Θεοφανῶ τῶν βασιλείας· καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅταν
ἐγίνετον ἡ δολοφονία ἐκράτειν ὁ Πατριάρχης τὸν βασιλεῖα ἀπὸ τοῦ
χέρι καὶ ὅταν ἤθελε νὰ σέβη εἰς τὸ βῆμα ἄφηκε τὸ χέρι τῷ βασι-
λεῖ· καὶ ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ βῆμα· καὶ τὸν βασιλεῖα δὲν τὸν ἄφη-
κε νὰ ἐμπῇ, ἀλλὰ τὸν εἶπεν ὅτι ἐὰν δὲν λάβῃς τὸν κανόνα σου δὲν
ἐπῆρες δούτεραν γυναῖκα εἰς τὸν βῆμα δὲν ἐμπᾶνεις· καὶ ἐλυπή-
θη ὁ βασιλεὺς πολλὰ· καὶ πάντοτε ἐχθραίνεται τὸν Πατριάρχην·
ἐκρηγύθη δὲ λόγος ὅτι ὁ βασιλεὺς νικηφόρος ἐγίνεν ἀνάδοχος ἑνὸς
παιδίου τῆς Θεοφανοῦς· καὶ ὁ Πατριάρχης ὡς τὸ ἤκουσεν εἶπε τὸν
βασιλεῖα· ἢ νὰ τῶν χωρεῖς ἢ νὰ ἦς ἐξω τῆς ἐκκλησίας Χρεῖς·
καὶ ἐγίνε σιωπῆς καὶ ἐξέτασις μεγάλη· ἐμαρτύρησεν ὁ πατὴρ τῷ
βυμβιλέως ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀνάδοχος ποτὲ δὲν ἐγίνεν εἰς τὰ παιδία

τῆς Θεοφανῆς. ὁ μοίως καὶ σηνλιανὸς ὁ φρωτοπαπαὶ τῷ μεγάλῳ
 παλατίῳ ἐνώπιον τῆς σινοδου πρὶ ἀρχιερέων κληρικῶν τε. καὶ
 ἀρχόντων. καὶ ᾤκισεν ὅτι ποτὲ ἔτε ὁ νικηφόρος ὁ βασιλεὺς. οὗτε
 ὁ πατὴρ τῆ βασιλείας βαρδὰς ἔγνω ἀναδυχοὶ εἰς τὰ παιδία τῆς
 Θεοφανῆς. ἐπείδη τοῦ ὁ Πατριάρχης κατὰ τὴν μαρτυρίαν, καὶ
 ἔδωκε μόνον δὲ τὴν δουλῆραν γυναῖκα κατόνα, καὶ εἶχε τὴν εἰσο-
 δον τῆς ἐκκλησίας, ὁ μοῦ ὁ βασιλίσσα. τὰ δὲ β'. χρόνῳ τῆς αὐ-
 τῆ βασιλείας ἐσωμάξε φουσάτα πολλὰ εἶχε δὲ καὶ βοιωτῶν τὰς
 ἰβήρους. καὶ τὰς ἀρμενίους καὶ ὑπὸ τῆς κατὰ τῆς κιλικίας. καὶ εἶχε
 καὶ τὴν Θεοφανῶ καὶ τὰ παιδία τῆς μετ' αὐτῆς. καὶ ἔξω ἀπὸ τῆς κί-
 λικίας ἔβαλε μέσα εἰς ἕνα κάστρον δυνατὸν τὸ Θεοφανῶ καὶ τὰς ἡμέ-
 ρας. καὶ αὐτὸς ἐσέβη μέσα εἰς τὴν κιλικίαν καὶ ἔλαβε κάστρον δυνα-
 τὸ καὶ χώρας καὶ ἔκαψε καὶ ἠφανίτε. ὁ χρυσίον πολὺ καὶ αἰχμα-
 λωσίαν ἔλαβε. καὶ ἐπῆρε καὶ τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ παρδία τῆς καὶ
 ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν μετὰ δόξης μεγάλης. τὴν δὲ ἀντόχεαν δὴν
 ἐδωλόθη νὰ τὴν παρεῖ καὶ ἄρηνεν ὁμοί Πέτρον τὸν στρατηγόν. καὶ
 τὸν βούρτζιου καὶ ἔκαμαν τέχνας πολλὰς. ὁ ἔβαλαν σκάλας εἰς
 τὰς πύργους καὶ ἐμπήκαν μετρητοὶ ἀνδρωποὶ μέσα. καὶ ὁ βέρτζ-
 ζης ἦλθεν εἰς τὴν πόρταν. καὶ εὐγαλε τὸ σπασίτου καὶ ἔκοψε τὴν
 κλειδοῖαν. καὶ ἐσέβηκαν ὅλα τὰ φουσάτα μετὰ τὸν Πέτρον μέσα. καὶ
 ἐπαρλαβαν τὴν ἀντόχεαν. καὶ ἤκουστο ὁ βασιλεὺς καὶ ἔχαρη
 καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν. καὶ ἦλθεν ὁ βέρτζης εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐφω-
 σκυνῆσε τὸν βασιλέα. καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν φθονοῦ καμίαν τιμὴν
 εἰς αὐτὸν δὴν ἔκαμει εἰς τὸν ἀνδραγαθίαν καὶ νίκην ὁ ποῦ ἔκα-
 μεν ἀμὴ τὸν ὕβρισε πολλὰ καὶ τὸν ἀτίμασε. ὁ εὐγαλίστοι ὁ ἀπὸ
 τὴν τιμὴν ὁ ποῦ εἶχε ὁ δὲ λαὸς ὡς τὸ ἤκουσαν. ἐμίσησαν τὸν βα-
 σιλέα. καὶ τὸ φερασότερον ὅτι μεγάλῳ ἀδικίαν ἔκαμνε εἰς τὰ
 φρωτάματα καὶ κέρδη πρὶ στρατιῶν, ὅτι τὰ ἀρπαξε. καὶ κείσιν
 δὴν τὰς ἔκαμνε. καὶ εἰς τὸν κόσμον πολλὰ κακὰ ἔκαμνε. καὶ τὰ τέ-
 λι οὗ τῆς ἐδίδεν ὁ λαὸς αὐξήσας καὶ ἔκαμνεν ἄπειρα φερασότερα. καὶ πρὶ
 ἐκκλησιῶν τὰ εἰσοδήματα ὁ ποῦ τὰ ἐφωσπύλωσαν οἱ βασιλεῖς. τὰ
 ἔκοψε καὶ ἔκαμνε νόμον μετὰ σκοπῆς μετρητοῦ ἀδελφείους. ὅτι
 χωρεῖς γνώμης ὁ δὴ πτρητῆς αὐτῆς νὰ μὴν φηφίζου νὰ δὴ νὰ χει-
 ροπονοῦ ἀρχιερεῖα. καὶ ὅταν δὴ πεθάνῃ ὁ ἀρχιερεὺς νὰ εἰλη ἀνδρῶ.

πόντου.

πόρτου να κάμνει έξοδον τῆς ταφῆς του καὶ τὰ ἄλλα νὰ εἶναι τῆς βασιλείας. ἰσχυρότερος δὲ νὰ κάμῃ νόμον ὅτι οὕτως ἐκουσίῳ σου στρατιώται εἰς τὸν πόλεμον νὰ τῆς τιμῶν δὲ μαρτυρεῖται ἀπὸ τινὲς ἡδὲ ἀρχιερεῶν ἰσχυροῦσαν ἐναντίον καὶ ὑπαλασὶ τὸν βασιλέα αὐτὸν τὸν σπῶν ὁ πῦρ εἶχε. διότι ἤφεραν τὸν κροῖον τῶν μεγάλων βασιλείων ὁ πῦρ λέγει, ὅτι τρεῖς χρόνοι νὰ εἶναι ἀκοινώνητοι ἐκείνοι οὗ πῦρ εἶναι εἰς πόλεμον στρατιώται. ὁ λιγὸς περὶ καὶ ὅλας τὰς μοναρχίας καὶ χριστοῦ τὰς ἀργύρας. Ὁ τὰς χάλκωνας ὁ πῦρ ἦταν ἡ χαράγῃ ἡδὲ βασιλείων καὶ νὰ ἔχουν μίαν τιμὴν παράλογον καὶ τὴν ἐδικαίωτον. ὁ πῦρ ἦτον εἰς τὸ ζύγι μικρῇ. καὶ μέλιστα νὰ ἔχει περισσώτερον τιμὴν παρὰ ταῖς ἄλλαις ὅλαις. καὶ ἐλυτῆθη ὁ κόσμος πολλὰ, διότι καμία δὲ θυνία δὲν ἦτον εἰς εἰρήνην. ἐκκεῖ δὲ καὶ ἄλλων περισσώτερον ὁ πῦρ ἐβαλε τὸν λαὸν εἰς ὀργὴν καὶ τῆς ζυγῆς αὐτῆς. ὅτι τινὰ κτίσματα ὁ πῦρ ἦσαν γύρωθεν τῆς παλατίου εὐμορφῆς. τὰ ἐχάλασε. καὶ ἐκαμνὸν τὸ γύρου ὥσπερ καὶ σπῶν ὡς φλῶν καὶ δαυατὸν. λέγοντας ὅτι ἐκ γένεθ' ἡ βελὴ κατ' αὐτὴν νὰ μὴ φοβῆται. Ὁ δὲν ἐκδυμῆθη τὸν θεῖον Δαβὶδ ὁ πῦρ λέγει, ἐκείνῃ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον. ἐκείνῃ κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰς καὶ τὴν ἡ γύρῃ πῦρ ὁ φυλάσσων καὶ ὅταν τὰ ἐτελείωσεν, ἐπλεῖν ἵνα ἀνθρώπος μέσα εἰς τὴν θαλάσσαν. Ὁ ἐφωταξεν ὁ βασιλεὺς ὡς φόνος τὰ τευχία δὲ τὰ ὑπαίχεις ἀπαῖναι εἰς τὸν ἔρανον, νὰ μὴ ὡς δαυατῶν σου. ἀπὸ ἐκείνου ὁ πῦρ φοβῆται δέλεις τὸ λαβεῖν. τὰ δὲ 5. χρόνον τῆς αὐτῆς βασιλείας. ἐγένε βρασμὸς καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ. καὶ ἦτον ἐξείσθη τὸ κακὸν ἐκεῖνο. Ὁ ἐγέναν καὶ αἱμοὶ κατὰ τὸν Μαῖον Μῦθα σκληροὶ. Ὁ καυστικοὶ καὶ ἐφθάρησαν τὰ δένδρα καὶ τὰ ἀμπέλια. καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἐγένε μεγάλη πείνα καὶ ἐπολείετον τὸ μοδὶ ἵνα νόμισμα χρυσοῦ. καὶ το ἀφεντικὸν τὸ ἐβαλεν ὁ ἀνελεσίμων δυο καὶ δὲν εἶθον μὴ δὲ ἐκεῖνο τὸ ἀγαθὸν ὁ πῦρ ἐκαμνὸν ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεὺς εἶπεν τὴν πόλιν ὅταν ἐγένε πείνα, ὁ πῦρ ἀνοῖξε τῆς βασιλείας τὰ ἀμπέλια καὶ ὅρσειν ὅτι νὰ δίδονται δώδεκα μοδὲς εἰς τὸν νόμισμα. καὶ ἐχόρτασεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρηκαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν. καὶ ὁ φῶς τὸν βασιλέα. ἀπὸ ὅταν ἐβλεπε καὶ ἐλυπείτο ὁ λαὸς ἐκεῖνος ἐχάρησαν. καὶ μίαν ἡμέραν δὲ γῆκεν ὁ βασιλεὺς ἐξ ὧν νὰ ἰδεῖ τα φουσάτα πῶς εἶναι καὶ ἴδον ἐκεῖ ἵνα γέροντα καὶ ἐκείνους νὰ περάσει εἰ

τὸ ταύμα τῆς στρατιῶν. καὶ λέγοντο ὁ βασιλεὺς ἀνθρώποις ἀδύ-
νατοι εἶναι καὶ φθάσει μετὰ στρατιώταις καὶ οὐκ αἰσῶν γένεσθαι. καὶ
ἀπεκρίθη ὁ γέρον· χαίρει καὶ ἐν αὐτῷ φόβῳ ὅτι τὰρα ἡμεῖς ὁμιλοῦμε-
τες παρὰ ὅταν ἡ κοίμη ἐκείνη. διὰ τὴν ἐκείνου φανερῶν τὸ σπῆρει τότε
τὸ ἐφόρηται εἰς δύο κοίμασθαι. καὶ τότε τὸ βασιλεὺς εἰς τὸν ὤμον με-
τὰ τὴν βασιλῆα καὶ οἱ ἐκείνη τὴν ἀσπληγῆναι τὴν βασιλῆας διὰ τὴν
ἀμειβόμεναι τὴν αἰτιώμεναι τὴν τὸ ἐβαλε δύο κοίμασθαι. καὶ ὁ βασι-
λεὺς ἐδύθη τὸν λαόν εἰς δύο λαοὺς. οἱ δὲ σαρκῆνοι ὑπῆρχαν καὶ ἐ-
κέραιον τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς κυλικίας τοῦ καὶ ρη. καὶ τὸν ἀρχιερέα
ἱεροσολύμων Ἰωάννην ἐκαψαζωπτερόν. καὶ εἰς τὸν ἅγιον τάφον ἐ-
βαλὼν φρονία καὶ τὸν ἐκαψαζω. ἔγινε δὲ καὶ ἐκλειψίς ἡλίου καὶ β. τὰ δε-
καβρείου, καὶ ἐφάνησαν τὰ ἄσρη. ὁ δὲ βασιλεὺς ὀργισθὲν τὴν Θεο-
φανῶν ὅτι τὴν ἰμοιγῶν ὅτι τζιμισκῆς. αὐτὴ δὲ αἶς τὸ ἐμαθεν ὅτι ἐκη-
ρύχθη ἡ μοιχεία αὐτῆς, ἔγραψε γράμματα εἰς τὸν τζιμισκῆ. καὶ ὡ-
σαντα εἶδεν ἐν ταυτῇ ἡλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀνέβασέν τον ἡ βα-
σίλισσα Θεοφανῶν μετὰ τὸ καφίην ὅτι τὴν συμτροφῶν εἰς τὸ παλάτι.
καὶ ἔδραμα εἰς τὸ κρεβάτι τὴν βασιλῆας. καὶ δὲ τὸν ἦσαν ἐαθε. καὶ
ἔκειναι ὡς ἀποθνήσκον ἀπὸ τὸν φόβοντος. ὁ ἐκείνη γυροῦντας ἦν-
ραν ἔναν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὴν ἐδείξε πᾶς κοιμῶν κατὰ
τῆς κρύμνος. ὁ δὲ τζιμισκῆς τὸν ἐξύπνισσε μετὰ τὸ πιδάριτον. καὶ
λέων ὁ ἐλαβαίνωνος εἶχε σπαθὶ καὶ τὸν ἔδωκεν εἰς τὸ κεφάλι. καὶ τὸν
ἐπῆρχαν εἰς τὸ βασιλικὸν κρεβάτι καὶ ὕβρισαν καὶ ἀτίμασαν τὸν καὶ
αὐτὸς ἄλλο δὲν ἔλεγε, μόνον κύριε ἐλθέσαι. καὶ θεοτόκε βοῦθει μοι.
ὁμως ἔδραμα εἶναι καὶ ἐκαψαζω καὶ κεφαλῶν ἐν ἔτει 500. δε-
καβρείου. λέγουσι δὲ ὅτι δέκα ἡμέρας προτίτερα ἐκέρυξαν εἰς
τὸ πλάτῃ τὴν βασιλῆας καὶ γράμματα ἔειπεν. καὶ φυλάττειν ὅτι ὁ
τζιμισκῆς ἐσκαπὼν καὶ αὐτὸς τελείως δὲν τὸ ἐχρῆζεν. ἐβασι-
λευσε δὲ ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς χρόνῳ 5. καὶ Μῆνας 5.

Τέλος τῆς βασιλείας Νικηφόρου τὸ Φωκᾶ. Βασιλεῖα Ἰωάννου
τὴν τζιμισκῆ. ὁ τῆς ἡμῶν τῆς Θεοφανῆς.

Τὸ ἐπὶ τὴν σφαγὴν τῆς ἐκείνου τὴν βασιλείαν ἐτζιμισκῆς
καὶ ὁ μὲν τὴν ἡμῶν τῆς Θεοφανῆς. ῥωμαίων καὶ Κωνσταντίνου.
ὁ δὲ τζιμισκῆς ὑπῆρχε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δὲ τὸν ἄφηνεν ὁ Πα-
τριάρχης, γὰρ σέβη μίση γὰρ σέβη βασιλεὺς, μόνον τὴν ἐπῆν ὅτι δὲν

ἥσθε ἀξιός ὅτι σάζουσι τὰ χεῖρά σου τὸ αἷμα. ἀμή ἐὰν θέλῃς νὰ σέ-
 βῃς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆ Χρῆστου. μετανόησε νὰ συγχωρηθῇς εἰς
 τὴν ἁμαρτίαν ὃ πᾶ ἔκαμες. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐποροσκύνῃτε καὶ ἵστα-
 νὰ κάμῃ τον κυνὸνα. πλὴν αὐτὸς μετὰ χεῖράτου δὲν τὸν ἐσφαξε τὸν
 βασιλέα. μόνον ὁ ἀλφβαῖνος καὶ ὁ ἀτζιποδοδάρος με τὸν λόγον
 τῆς βασιλείας. καὶ ὅρισεν ὁ Πατριάρχης νὰ εὐγεί ἡ βασιλίσσα
 ἀπο τὸ παλατι καὶ νὰ ὀξοριετῇ. καὶ νὰ ὀξοριεδοῦ καὶ ἐκείνοι ὁ
 ποὺ τὸν ἐφονόσαν. καὶ νὰ κοπεί καὶ ὁ τόμος ὁ ποὺ ἔγινεν ὅτι οἱ ἀρ-
 χιερεῖς νὰ γίνονται με τὸ θέλημα τῆ βασιλείας. καὶ ὅταν ὀποθαῖν
 νὰ πέρνει ὁ βασιλεὺς τὰ πράγματα τῆς βασιλείας. ὁ ποὺ τὰ ἔκαμν ὁ νικη-
 φόρος ὁ βασιλεὺς. ὁ δὲ τζιμισκὴς ἐν ταῦτα ὀξόρισε τὴν βασιλί-
 σαν εἰς τὸν μαρμαραὲν καὶ τοὺς φονεῖς ἐδίωξε καὶ τοὺς τόμους ἤφρεν
 καὶ τὲς ἔσχισεν ὁ Πατριάρχης. καὶ τῶν Χρῆστου ἔγενεν ἔσπερ ὁ Πα-
 τριάρχης τὸν τζιμισκὴν βασιλέα. καὶ τὸν χρόνον ἐκείνον ἔγινε με-
 γάλῃ πείνα. ἀποθανε δὲ καὶ ὁ Πατριάρχης. καὶ ἔχειροτονήθη βα-
 σιλεὺς ἱερομόναχος ὁ σκαμᾶδρηνός. ἀνδραποῦς ἐναρετός. ὁ ἡγιασ-
 μένος. ὅμως ὡς εἶδαν τὴν καταδίκην ὁ ποὺ τὲς ἔκαμν ὁ νικηφό-
 ρος ὅλα τὰ ἔθνη. ἐσωχθῆσαν ὅλοι τῆρκοι. αἰγύπτιοι. πέρσαι.
 ἄραβες. καὶ ἄλλοι πολλοί. νὰ πολεμήσωμεν, νὰ ἐλάβωμεν τὴν
 κάσρην ὁ ποὺ τὲς ἐπῆρε. καὶ ἔκαμαν ἀφέντλιν ζῶχαρ ὀνόματι, ἀνδρα-
 ποῦς ἀνδρῶν καὶ πρακτικᾶτατον καὶ ἄξιον τῆς πολέμου. καὶ τὸν
 πλὴν φουσατὸν ἐμαζώχθη τῶν ἐχθρῶν ὅτι ἐκείνον δὲν εἶχε. καὶ
 ἐρχόμενοι ἐκούρσσαν κάσρην καὶ χώρας. καὶ ὡς ἐμαδαν καὶ τὸν
 θάνατον νικηφόρου τῆ βασιλείας ἐχαρήσαν πλεονότερον. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς τζιμισκὴν ἦλθεν εἰς ἀθημονίαν μεγάλην. ὁ δὲ ἐλ-
 λει γράμ-
 ματα εἰς ὅλους τὲς στρατηγούς του νὰ ἐπομαδοῦ νὰ στρατο-
 σουν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. καὶ παρὸντος ἔδραμαν. καὶ πολέμου χρο-
 μένου, ποτὲ μὲν οἱ ῥωμαῖοι ἐνίκησαν. ποτὲ δὲ οἱ τῆρκοι. καὶ ἔγινε
 φόνος καὶ αἵματα πολλὰ. ἦλθε γοῦν ὁ χειμὼν. καὶ ἔπαυσαν οἱ πῆ-
 λμοι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπύμασεν ἄλλα φουσατὰ κατὰ τῶν ἐχθρῶν
 καὶ ἔκαμνε πᾶσαν οἰκονομίαν. καὶ ἐκάθησαν γοῦν τὸν Πατρι-
 ἀρχὴν δὲ πολλὰς αἰτίας καὶ ἔγινε Πατριάρχης Ἀντώνιος ὁ εἰς
 διτῆς. ἐν δὲ τῇ Αὐγούστῳ μὲν ἐφάνη καινότης ὁ λεγόμενος πα-
 τριάρχης καὶ ἐς μέση μὲν ἡ. ἐπορομὲν δὲ τὸν θάνατον τῆ βασι-
 λείας.

λῆως, τῆτος ὁ βασιλεὺς ὤρισε καὶ ἔβαλεν εἰς πᾶσαν χαρὰν τὴν
 εἰκόνα Χρῆστῃ. καὶ ἔγραψεν ὁλόγυρα. Ἰησοῦς Χρῆστος ὁ βασιλεὺς
 τῶν βασιλείων. καὶ ἐφυλάξαίτο καὶ οἱ ἄλλοι βασιλεῖς μετὰ ταῦτα.
 καὶ τὸ καλὸ κέρι ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰ φουσατα καὶ ἐπῆγε κατὰ
 τῶν τουρκῶν ὁ πῦρ ἐπολεμῆσαν μετὰ τὸν στρατηγῶν. καὶ ἦλθεν εἰς
 τὰ δόχαίτα τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀγίου Θεοδώρου τῆς στρατηλατοῦ ὁ ποῦ
 ἔορταζαν τὴν μνήμην τοῦ εἰς τὰς ἡ. τῆς Ἰουνίου. καὶ ἐκείνῃ εἰς τὸ φου-
 σάτον αὐτῶν, εἶδε ἕναν στρατιώτην μὲν ἀσπρον ἄλογον θαυμαστὸν
 ὁ ποῦ δὲν τὸν εἶδε ποτέ του καὶ ἀνάγκαζε τὰ φουσατά, καὶ μελόγους
 καλοὺς τοὺς ἐσερέωνε πρὸς τὸν πόλεμον. καὶ πρὸς νὰ σμίξουν οἱ
 πόλεμοι εἶδε μία γυναικὰ γερόντισσα εὐλαβεσάτη εἰς τὴν Κων-
 σταντινούπολιν εἰς τὸν ὑπνον της. μίαν κυράν λαμπερομένην
 ἐν τῷ θρόνῳ μὲν στρατιώταις ἢ ὁ πῦρ ἦτον ἡ παναγία. καὶ εἶπε
 ἑνὸς στρατιώτου κύριε Θεόδωρε, ἤξερε ὅτι Ἰωάννης ὁ βασιλεὺς ὁ φι-
 λωσφας εἶναι εἰς μέγαν κίνδυνον. καὶ καβαλίκουσε καὶ αὐρὴ βοή-
 θησέτον. καὶ ἐν ταῦτῃ ὁ μέγας Θεόδωρος ἔσωσε καβαλάρης εἰς
 τὸν βασιλέα. ἡ δὲ γυναικὰ ἐδιηγῆθη τὸ ταχὺ τὸ ἄναιρον. καὶ ὁ-
 λοὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν. καὶ ἐπὶ τῷ ὅλῳ ὁ λαὸς ὅτι νικᾷ ὁ βασι-
 λεὺς. γρηγοροῦν τοῦ τῆς πολέμου. ἔβλεπεν ὁ βασιλεὺς ὅφθαλ-
 μοφανῶς τὸν ἅγιον Θεόδωρον ὁ ποῦ ἐκατάσφαζε τὰς ἐχθρούς. καὶ
 ἔξολοθροῦθησαν ὅλοι, καὶ ἐδόξασε τὸν θεόν. καὶ τὴν θεοτόκον.
 καὶ τὸν ἅγιον Θεόδωρον. ἐπῆγε τοῦ σώματος αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς
 εἰς τὰ δόχαίτα ἐκεῖ ὁ ποῦ ἦτον τὸ λείψανον τῆς ἀγίου. καὶ ἐχάλα-
 σεν ὅποιοι δαμιελίου τὸν ναὸν καὶ ἕκα μὲν ἄλλον ὡραιότατον. καὶ τὰ
 δόχαίτα τὰ ἐπωνόμασε Θεοδώρου πολιν, ἦλθε τοῦ εἰς τὴν πο-
 λιν, καὶ τινὲς τοῦ παλατιοῦ ὁ ποῦ δὲν τοὺς ἔδωκε χάριτας ὁ ποῦ
 ἐζητήσαν. ἐτοίμασαν ποτὲριον φαρμάκι καὶ τὸ ἔκαμαν ἀρχαίον.
 καὶ ἐχάρισαν χάρισμα τὸν κερασώτου. καὶ εἰπαντοὺ τὸ μυ-
 στήριον, καὶ ἐδίδεντο ὀλίγον, ὀλίγον δὲ νὰ μὴ γροικηθῇ εἰς
 τὴν ὥραν. ὥς τὸ ἔπεν. ἔπεν εἰς ἀδένειαν. καὶ καθεὶ ἡμέραν
 εἰς τὸ χειρότρον καὶ ἔπεν εἰς τὸ κρεβάτι. καὶ εὐχαριστοῦ σήμα-
 τα εἰς τοὺς ὤμους ὥσαν καρβουνά. ὥς ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὰ μάτια. καὶ
 ἔτρεχεν αἷμα πολὺ. ὥς ἴδεν ὅτι ὅποιοι εἰσεβῇ εἰς τὸ παλάτι, καὶ
 ἔκαμε κλυρονόμους τῆς βασιλείας τοὺς υἱοὺς τῆς Θεοφανοῦς βα-

Βασιλείον καὶ Κωνσταντῖνον. ὁ ποῦ τὲς εἶχε μὲ τὸν ῥωμαῖόν τὸν βασιλέα, ἐβασίλευσε χρόνος 5'.

Θάνατος Ἰωάννου τῆς τζημισκῆ. Βασιλεία βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου ἡβ' ἡβ' ῥωμαῖν.

ΜΕΤΑ τὸν θάνατον τῆς τοῦ ἡλθεν ἡ ῥωποπατορικὴ βασιλεία εἰς βασιλὸν καὶ Κωνσταντῖνον, καὶ ἔγιναν βασιλεῖς ῥωμαίων ἐν ἔτει 50 π δ'. ἰνδικῶνος δ'. καὶ ἦτον ὁ βασιλεὺς χρόνων κ'. καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ιζ'. καὶ ἐκυβέρνησαν ὅλῳ τῷ βασιλείῳ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔσειλαν καὶ ἤφεραν τῷ μητέρατες ἀπὸ τῷ ἐξορίᾳ. καὶ τότε ἐσωμάξαντο τὲς στρατηγὲς μετὰ φεσάτατους. καὶ ἔσειλαν καὶ ἐναν εἰς τὲς ἐχθρὸς νὰ φυλάγουν νὰ μὴ κούρσῃ τὸν λαὸν μέσον εἰς τῆς ἦταν καὶ ὁ καρδὰς ἐσκληρὸς. τὸν ὁ ποῖον ἔκαμν ὁ βασιλεὺς δέκαν. καὶ ἔσειλέτον εἰς τῷ μεσοποταμίᾳ. διότι εἰς σαρακῶν πάντοτε ἔτρεχαν καὶ ἐκέρσδιαν. ὁ δὲ σκληρὸς δέχον νὰ μελετᾷ νὰ γένει βασιλεὺς ἔδειχεν πολλὴν ἀγάπῃ εἰς τὰ φεσάτα, ῥωποτίτερα ῥωπὶν νὰ γένει δέκας. καὶ οἱ στρατιῶται ὡς ἐβλεπαν τοιαυτῶν ἀγάπῃ, ἡγάπησαν καὶ αὐτοὶ ῥωποτότερος καὶ τέλος ἀπεκάλυψε τὸ μυστήριον εἰς αὐτὲς. οἱ δὲ στρατιῶται ὡς τὸ ἤκουσαν ἔχαψαν. ἔταν ἐπὶ ἡγῆν ὁ βαρδὰς εἰς τῷ μεσοποταμίᾳ ἐφόρεισε βασιλικὰ ῥέχα. καὶ τὸ φεσάτο ἡβ' ἀρμυρίαν εὐφήμισαν τὴν βασιλεία. καὶ ἐσωμάξε βίον πολὺν ἔφασαν ῥωποτότερον. ἔἀπὸ πλῆθους αὐθιγὰς βοήθειαν. καὶ ἐκίνησε κατὰ τῶν βασιλείων νὰ λαβῇ βασιλείαν. καὶ οἱ βασιλεῖς ἤκουσαν ὅτι ἔρχεται κατ' αὐτῶν ὁ βαρδὰς, ἔσειλαν στρατηγὲς πολλὰς με φεσάτα κατὰ τὸν βαρδὰ. ἔἐκίνησεν ὁ σκληρὸς. καὶ ἔγινε πολλὸς φόνος. ἔἐσκοτώθησαν πολλοὶ ἀπὸ τῶν ῥωποτῶν. καὶ ὑψώθη ὁ σκληρὸς πολλὰ. καὶ ἡλθεν εἰς τῷ νίκαιαν καὶ ἐπῆρετῃ. ἔἐκαψε ἔτὰ χωρίᾳ τῆς. ἦτον δὲ τότε ὁ βαρδὰς ὁ φωκᾶς ἀνδρὰς ἀξιωματὸς καὶ τὸ πολέμῳ δοκιμώτατος ἐξορισμὸς ἀπὸ τῷ βασιλείῳ ἀπὸ συκοφαντίας τῶν. ὡς δὲ ἡλθεν ὁ σκληρὸς πλησίον τῆς πόλεως, ἡλθαν οἱ βασιλεῖς εἰς ἀθημονίαν. ἔἐπεμψαν ἔπῆραν μετὰ ὅρκου τὸν βαρδὰν τὸν φωκᾶν. καὶ νὰ εἶναι ἐλευθερός, καὶ ἐτίμησαν τὸν μίγιστον. καὶ δοῦναι τὸν

σχολῶν.

σχολῶν καὶ ἐπεμψάντων κατὰ τῆ σκληρῆς. ὁ δὲ σκληρὸς ὡς τὸ ἔμα-
 θεν ἰσράφῃ. καὶ ὁ φωκαῆς τὸν ἰδὼν κατόπιν. καὶ ἔσωσε καὶ ἔσμιξεν ὁ
 σκληρὸς. καὶ ὁ φωκαῆς. καὶ ἔδωκεν ὁ σκληρὸς μετὸ ἀσπίδος τὸ ἀλ-
 γον τῆ φωκῆς καὶ ἔκοψεν τοὺς δεξιὸν ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ σαλιβαρί. ὁ δὲ φω-
 καῆς ἔδωκε τῷ σκληρῷ μετὰ ῥαβδί σιδερόν διωκτὸν πολλὰ. καὶ ὅλον
 τὸ ἑσπέρου τῆ σιδήρου ἦλθεν εἰς τὸν λαμὸν τῆ ἀλόγῃ. διότι εἰς τὴν
 ἀκρίαν τῆς κεφαλῆς τὸν ἔδωκε τὸν σκληρὸν. ὅθεν τὸ δὲν ἀπὸ θα-
 ρος εἰς τὸν τόπον. ὁ δὲ σκληρὸς ὡς ἔλαβε τὴν κοπανία ἀσκοπί-
 ῃ καὶ ἔδωκε τῷ ἀλόγῳ καὶ ἀνέβη εἰς ἵνα βασιλεὺς καὶ ἐφυλάχθη.
 ὁ δὲ φωκαῆς εἰσέβη εἰς τὸ φεσάτον τῷ σκληροῦ καὶ ἔκαμε σφα-
 γὴν πολλήν. καὶ ἐπίσσε πολλὰς ζωντὰς. ὁ δὲ σκληρὸς ἐγλύ-
 τωσε μὲ ὀλίγον φεσάτον καὶ ἐπῆγε καὶ ἐφυλάχθη εἰς τὴν μαρτυρό-
 πολιν. καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπεμψε Κωνσταντῖνον τὸν ἀδελφόν του ὑποκρι-
 σιαρίον πρὸς χοσρόν τὸν ἀφέντεν τῆς βαβυλωνος ζητῶντας βοή-
 θειαν. καὶ δὲν τὸν ἔδωκεν ἀποκρισιν. καὶ ἔσκεν ἐκεῖ πολλὴν καὶ ἄρ-
 ῶς νὰ λάβῃ τὴν ἀποκρισιν. ἐβλήθη γὰρ καὶ αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ εἰς
 τὸν χοσρόν καὶ ἐπῆγε. ὁ δὲ φωκαῆς ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντῖνον πο-
 λιν. καὶ ὑποδέχθητον ὁ βασιλεὺς μετὰ χαρῶς καὶ ἐτίμησεν. καὶ εἰς τοὺς
 ὁ βασιλεὺς ὑποκρισιαρίως εἰς τὸν χοσρόν ὅθεν τὴν ὑποκρισιν τῇ
 σκληρῇ. καὶ ὅτι δὲν πρέπει τοῖς τε δούλοις ἢ βασιλείας νὰ τῆς
 διέχεται ὡς κακὴ καὶ ἀπίστευτος. καὶ ἄλλα διάφορα. καὶ ὡς ἔλαβεν ὁ χο-
 σρὸς τὰ ῥέξιμα τῇ βασιλείᾳ. ἐπίσσε τὸν σκληρόν μετὰ ὅλους
 τοὺς ῥωμαίους καὶ τοὺς ἑβραίους εἰς τὴν φυλακὴν τότε ὅτε ὁ Πατριάρ-
 χης Ἀντώνιος ἀφῆκε τὴν ἀρχιερωσύνην ὅτε καὶ ἡ ἐκκλησία χω-
 εἰς Πατριάρχην τρεῖς ἡμισυ χρόνους. καὶ τότε ἐχειροτονήθη Πατρι-
 ἀρχης Νικόλαος. χρυσοβέργης τὸ ῥόδιον. ἐγὼ δὲ σεισμὸς μέγας
 εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐπεσάν πολλὰς ἐκκλησίας. καὶ ὁσμήτια. καὶ μέρος
 ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. καὶ ἀνοικοδομίσεντα ὁ βασιλεὺς καὶ
 ὅσοι διάσεν εἰς τοὺς μαῖσθους καὶ εἰς τὰ ἄλλα δέκα πεντηκάρια χρυ-
 σάφι. βάρδας δὲ ὁ φωκαῆς ἔβαλε βασιλικά φορέματα. καὶ ἀνι-
 ράβη ἐπὶ τῇ φουσάτου ἐκεῖ εἰς τὴν βουλγαρίαν ὅπου τὸν ἔστα-
 λαν εἰς βασιλεὺς. καὶ ὅταν ἦτον εἰς τὴν φυλακὴν ὁ σκληρὸς. ἦλθεν
 ὁ χοσρὸς εἰς πόλεμον μετὰ τῶν περσῶν ὅτε ἐγινε ζητῆσις ἀνδρῶν. ὅ-
 τε εὗραν τὸν σκληρὸν ἀπὸ τῆς φυλακῆς μετὰ ὅλους τοὺς ἀν-

ὁ πρῶτος ὁ ποῦ εἶχε. καὶ ἐσωμάξεν ὁ σκληρὸς ὅλους τοὺς ῥωμαίους.
 ὁ ποῦ ἦταν ἐκεῖ. καὶ ὑπῆσαν μετὰ τῷ χοσρόν. καὶ ἐπολέμησεν ὁ
 χοσρόης ἔχων βοκθούς τοὺς ῥωμαίους καὶ ἐνίκησε τοὺς πέρσας. καὶ
 ἦλθαν εἰς τὸν χοσρόν καὶ ἐδέχθηκέτους μετὰ χαρᾶς. καὶ ἐφιλο-
 δώρκετούς. καὶ ὥσαν ἀπόθανεν ὁ χοσρόης ἀφῆκε τὴν αὐθιγίαν
 εἰς τὸν υἱόν του. καὶ ἐπαρήγγειλέ τον ᾧ ἐλδοθερωσε τὸν σκληρόν-
 με τοὺς ῥωμαίους. καὶ ἦλθεν ὁ σκληρὸς μετὰ αὐτοῦ εἰς τοὺς πο-
 πους τῷ βασιλείων. καὶ ἐκεῖ ἔμαθε δὲ τὸν βαρδαν φωκά ὅτι ἐνη-
 ρύθη βασιλεὺς ὑπὸ τῷ φουσάτου του. καὶ ἐμήρυξαν καὶ τὸν σκλη-
 ρόν τὰ φουσάτα του βασιλέα. καὶ ἦτον μεγάλη σύγχυσις εἰς τὴν
 Κωνσταντινούπολιν εἰς βασιλεῖς καὶ ἀρχοντας. ἔκαμε δὲ τέχνη ὁ
 σκληρὸς καὶ ἔσειλε τὸν υἱόν του τὸν ῥωμανὸν εἰς τὸν βασιλέα κρυ-
 φᾶ. δείχνοντας πῶς ἐφυγὼν ἐξ αὐτῆς. καὶ ὡς τὸν ἶδεν ὁ βασιλεὺς ἐ-
 δέχθητον, καὶ ἐπῆμσέ τον μαγισρον. ὁ δὲ φωκάς ἐμύνησε τῷ σκλη-
 ρῷ ὅτι νὰ εἶναι καὶ οἱ δυο βασιλεῖς. Ἐνὰ ἔχει ὁ σκληρὸς τὴν ἀν-
 τίοχειαν. τὴν φοινίκην. καὶ τὴν σελίαν. καὶ τὴν παλαισίην. καὶ
 τὴν μεσποταμίαν. καὶ ὅλα τὰ μέρη ἐκείνα, καὶ τὰς βασιλεῖς νὰ θα-
 νατώσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἔμαθε τὴν ὑποψασίαν τῷ φωκά. ἔσει-
 λε τὸν στρατηγὸν αὐτῆς καὶ φουσάτα πολλὰ. καὶ ὕστερα καὶ τὸν ἀδελ-
 φόν του τὸν Κωνσταντῖνον νὰ πολεμήσιν τὸν φωκά. καὶ κατόπιν καὶ
 αὐτὸς σωματικῶς. καὶ ἐπλάκωσαν τὸν φωκά. καὶ ὡς ἶδε τὸν βασι-
 λέα, ἔδραμνεν εἰς ἕνα βουνὸν. καὶ καθῶς ἐπαίξιδυσεν ἀπόθανε. καὶ
 ἐγύνωσαν τον μήπως τὸν ἔσφαξε τις, καὶ δὲν ἦσαν εἰς τὸ κορ-
 μίτου τίποτε. λέγεται δὲ ὅτι ὁ Συμεὼν ὁ πρῶτος τῷ φωκά ἔλαβε δώ-
 ρα ᾧ ᾧ τῷ βασιλείας, ᾧ ἐφαρμάκασέ τον. ἀπόθανε γοῦν, ἐκ
 ἐτὶ 504. Ἐν Μελὶ Ἀ' περὶ γλῶσσης. Ἰνδικοῦ ἔτους β'. καὶ ὥσαν ἀπὸ θα-
 νε τῆτος. πάλιν ὁ σκληρὸς ἀφάνιζε χώρας καὶ κάσρη καὶ γράφει του
 ὁ βροσιλεὺς. ἕτως. ἀκόμι δὲν ἐχορτασιες αἵματα τῷ χριστιανῶν πῆ-
 νοντας. ὡς φονείας καὶ λησιές. πλὴν καὶ οὐ ἀνδρωπος ἦσε. καὶ θάνα-
 τον καρτερεῖς. καὶ ἡ λογὸν θελεῖς δώσει ἐνώπιον τῷ ἀληθινῷ κρι-
 τῷ χριστοῦ τῷ θεῷ. καὶ ὡς ἶδε τὰ γράμματα ὁ σκληρὸς ἐμετενοήθη
 μεγάλως. ᾧ ἐκαταλαβεν ὅτι ἐαν ὑπάγῃ νὰ προσκυλήσῃ δὲν τὸν
 καμνεῖ πρὸς κακὸν. καὶ πηγένοντας εἰς τὴν πόλιν, ἦλθε τον ὀργή-
 κυεῖ καὶ ἐτυφλώθη. καὶ τὸν ἐπῆγαυφλὸν εἰς τὸν βασιλέα. ᾧ ἰδὼν

ὁ βασιλεὺς εἶπεν· δι' χάρις ὥστε θεέμην ὅτι σκείνον ὁ πῦρ ἐφοβήμεν,
 βλέπω καὶ τὸν σύρνοιν τυφλόν. ὁμῶς ἔπαυσαν αἱ ἀποστασίας. ὁ
 οἱ πολέμοι οἱ ἐμφύλιοι ὁ πῦρ ἐσφάζοντο μόνοιτους καθημερινῶς.
 Νικόλαος δὲ ὁ Πατριάρχης ἀπόθανεν. ἐν ἔτει, σ φ γ'. Ἰνδικτῶνος ἡ.
 ἔχειροτονήθη σισίνιος ὁ μαγιστρος ἀνθρώπος λογιώτατος, καὶ ἱατρὸς
 αἰετος. ἔζησε δὲ χρόνους τρεῖς καὶ ἀπέθανε. καὶ ἐγένη σέργιος ἡ γέ-
 μνος τῆς μονῆς τῆς Μαρουήλ. οἱ βούλγαροι δὲ τότε ἐδίδραμαν τὰ
 κάσρη καὶ τὰς χώρας τῆς ῥωμαίων. καὶ ἔκαμαν πολλὰ φθοράν.
 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσκέυαξε τὰ φουσατάτου καὶ ὑπῆγε κατ' αὐτῆς. καὶ
 ὁ ξολόθροδσέτους κατὰ κράτος. καὶ ἐπῆρετους πολλὰ κάσρη καὶ
 χώρας. ὁ ἡλθε νικητὴς εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῆς αἰγύπτου ὁ ἀφέντης
 ὁ ζιζιος ἔλυσε τὴν ἀγάπην τῆς ῥωμαίων καὶ ἔχλασε τὸν ναὶν τῆ
 σωτήρος Χρυσῆς εἰς τὰ ἱεροσόλυμα τῆ θείης τῆς φου. καὶ τὰ μοναστή-
 ρια ἐκέρσωσε. ὁ τὰς Καλοήρους πολλὰ κακὰ ἔκαμε. μετὰ δὲ
 ἕναν χρόνον ἐγένε χειμὼν φοβερός ὅτι ἐκκρυσαλώθησαν λίμναι
 ὁ ποταμοί. ὁ ἡ θάλασσα. ὁ τὸν Γαννουάριον ἐγένε σεισμὸς φει-
 κωδέστατος καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ ἕως εἰς τὰς θ'. τῆς Μαρτίου. καὶ ἔπεσε
 μέρος τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀγίων μ'. καὶ ἐν ταῦτα τὰ ἔκτισεν ὁ βασι-
 λεὺς. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ Πατριάρχης Σέργιος ἀρχιερατῆς τῆς χρό-
 νης κ'. ἐγένε δὲ Πατριάρχης δισαδιος ὁ Πρωτοπαπῆς τῆ βασι-
 λείας. ἡ δὲ ἔλασε γέν ὁ βασιλεὺς νὰ πολεμήσῃ τὴν σικελίαν. ὁ ἔσει-
 λαν ἐμφοροῦν ἔναντι. οὐκ ἔχον ὀρίσιν ὀνόματι μὲ φουσατά πολ-
 λα. ὁ αὐτὸς νὰ ὑπάγει ὕστερον. ἀπέθανε δὲ ὁ Πατριάρχης δι-
 σαδιος. ὁ ἐγένε αἰλίξιος ὁ κατηγέμενος. τῆς σκεδίων μόνον. καὶ
 ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ αἰμα ἀποθανε. ἐβασίλευσε δὲ χρόνους ν'. ζήσας
 χρόνους ὁ. καὶ ἐταφέν τῇ τῇ αἰ τῆς ἀγίας Γωάννης τῆ Θεολογῆ ἐν τῇ
 ἐβδομῇ καθὼς ἐπαγγέλειται.

Τέλος τῆς βασιλείας βασιλείου. Βασιλεία Κωνσταντῆς Α' δι-
 φοῦ τῆ βασιλείας βασιλείου.

Ἐγενε δὲ ὁ δαδωχης τῆς αὐτῆς βασιλείας Κωνσταντῆς ὁ ἀδελφός
 του. καὶ ἔδειξε πᾶσαν κακὴν πράξιν ὁ πῦρ θέλει ὁ δαδωχης.
 ἔτρεχεν εἰς ἵπποδρόμια. εἰς παιγνίδια. ὁ δὲ τὴν νύκτα ἔτρεχεν ἀ-
 πό τοπον εἰς τοπον νὰ μοιχῶται. ὁ νὰ μεθῇ. ὁ πῦρ αὐτοχον καὶ μεθύσων
 ἔσελπεν ἀφέν τὴν εἰς τὰ κάσρη. ὁ πολλὰς ἀρχοντας ἐπαίδευσεν ἀ-

ἄλλους ἐτύφλωσεν. ἄλλους ὤξερετε. καὶ πολλὰ βαρὴ εἰς
τὸν κόσμον ἔειξε. καὶ τὰς πῶλεις ἐγύμνωσεν. τὰς πλουσίας ἐπλά-
χυνε. τότε ἦλθεν ἀρμάδα τῆς Τερκῶν εἰς τὰ δωδεκαῖνα. καὶ δι-
γῆκιν ὁ στρατηγὸς τῆς σάμης Ὁδοδωροκάτος. μετὰ τὸν στρατηγὸν τῆς
χίου. ἐπῆγαν κατ' αὐτῶν μετὰ ἀρμάδα καλὴν. ὧς ἐνίκησαν τὰς τέρ-
κας μετὰ τὴν ἀρμάδα τους ὅλως. ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθεν εἰς νόσημα θα-
νάσιμον. καὶ οἱ ἰατροὶ εἶπαν ὅτι πεθνήσκει. καὶ ὡς ἐβεβαιώθη τὸν
θάνατον, ἐσυλλογίζετον τίνα νὰ ἀφήσει βασιλεῖα. καὶ εἶπε νὰ φέ-
ρην Πατρίκιον Κωνσταντῖνον τὸν δευασκηνὸν νὰ τὸν κάμῃ Γαμ-
βρόν εἰς τὴν θυγατέρα. ὧς νὰ κάμῃ ὁ βασιλεῖα. καὶ ἕνας ἐντοῦ-
χος πρὸς τὴν βασιλέως ἀγάπη πολλὰ τὸν Πατρίκιον Ρωμαῖοὺς
τὸν ἀργυρίπτελον. καὶ τὸν ἐμήνυσεν εἰς τὴν αἶμα νὰ ἔλθῃ ὡς ἐμπαρ-
σώπου τῆ βασιλέως. τὸν δὲ Πατρίκιον Κωνσταντῖνον ἐμήνυσεν νὰ
καθεζέται. ὁ δὲ Ρωμαῖος ἐν τῇ αἵμα ἔφθασε μετὰ τῆς γυναικὸς αὐ-
τῆς. καὶ ὡς τοῖς ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐθυμώθη πολλὰ καὶ εἶπε. δεῖ λείξαι
πὸ τὰ δύο τέτα ὁ πῦ λέγω νὰ κάμῃς ἢ νὰ χωρεῖσθης τὴν γυναι-
κασιν νὰ πάρῃς τὴν θυγατέρα μετὰ σὲ ἀφήσω βασιλεῖα. ἢ νὰ σὺ
τυφλώσω ἐν δὲν τὸ κάμῃς καὶ ὁ Ρωμαῖος ἔγινεν ὡς ἔδοξα μὲν ὁ
ἢ δὲ γυναικατικὴ ἐφοβήθη νὰ μὴν πείθῃ τίποτε κακὸν ὁ ἀνδρας τῆς
ὁ Ρωμαῖος ἐδέξατο καὶ ἔγινε καλοῖα παρὰ νὰ τυφλώσῃ
τὸν ἀνδρα τῆς. καὶ ζῶντος τῆ βασιλέως ἡρράβωνίθη τὴν θυγατέ-
ραν τὴν ζῶν. καὶ ἐρέθη λόγος ὅτι εἶναι συγγενεῖς. καὶ ὤξετασεν ὁ Πα-
τριάρχης καλὰ. καὶ δὲν ἦν τίποτε. καὶ ἐστειλάσας τοὺς ἐμπαρσώ-
ν τῆ βασιλέως. καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς. καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀ-
πῆθαι Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς, ζήσας χρόνους ὁ. καὶ ὁ βασιλεὺς
σε μόνον χρόνον τρεῖς.

Τέλος τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Βασιλεῖα Ρωμαῖν τῆ ἀρ-
ροπέλας ὁ ζωῆς τῆς γυναικὸς αὐτῆς.

Η Εἰς τὴν Ρωμαῖος ὁ Γαμβρός αὐτῆς καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς ἔλα-
βαν δὲ τὴν βασιλείαν ἐπὶ 5 φ λ ζ'. καὶ οὐφίμωσαν αὐτοὺς
ὁλος ὁ λαὸς ὧσαν ἐνάθισεν ἐπὶ θρόνον ὅλα τὰ καλὰ ἔκαμε. καὶ
καρῶν ὥρεται νὰ διδῇται εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν πειρασόντε-
ρον λίτρες φ'. χρυσάφι. ὁ πῦ τὰ ἐδίδο πάντα ἡ βασιλεῖα. ἡλευθέρ-
ρασαν ὅλους τὰς φύλακα κερδῆς ὁ ποὺ ἦσαν δεῖ. μικρὰ πᾶσι μα-

πα. ὅσοι ἐχρεώσθαι ἀφηντικά τοὺς ἐλοῦθέρωσεν. ὁμοίως καὶ τοὺς
 πτωχοὺς ὁποῦ ἐχρεώσθαι πινῶν ἔδωκέν τε καὶ ἐλοῦθέρωσέν τε.
 καὶ πρὸς συγγέλους ἐτίμησε Μητροπολίταις. καὶ πολλοὺς ἱερεῖς
 πτωχοὺς τοὺς ἀνάστησεν ἄλλους πτωχοὺς ἔσωσεν ἀπὸ τῆς πτωχίας
 ὁποῦ εἶχαν. καὶ ἔδωκε πολλὰ ἐλεημοσύνην χρυσῶν, ἀργυρίων καὶ
 χρυῶν τε. καὶ ὅσων αἰθρώπων ἔκαμε κακὸν ὁ πόντος
 ῥόστου ἔκραξέν τε εἰς παλάτην καὶ τὴν ἐτίμησε καὶ τὴν ἐφιλοδώρη-
 σεν, ἄλλους φλουρία. ἄλλους ἀμπελίας, καὶ ὁσάηται. καὶ ἄλλους πη-
 μάς τε παλατίαν. καὶ εἰς τὸν καιρὸν τούτου ἔδωκεν ὁ θεὸς βροχὴν μι-
 μετρικὴν καὶ ἐγένετο πληθὺς καρποῦ. περισσotέρας ἑλίας. καὶ
 τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἐγένετο παραχὴ εἰς τὴν λειτουργίαν δι-
 τῶν ὁρωτοκαθεδρέων. ὅτι δὲν ἐκαταδέχοντο οἱ Μητροπολίται καὶ ἄ-
 ποκαθίσταν. ἰσχυρὰ ἔλαοι ἐν τῇ συμφορᾷ. ἐγένετο καὶ χύσις ἀστέρων.
 καὶ ἔκαμιντο ἀπὸ τῆς δυσίας εἰς τὴν ἀνάστασιν. καὶ ἐδήλει τὴν
 φθορὰν ὁ πᾶς ἐγένετο εἰς τὸ ῥωμαϊκὸν φυσάτον εἰς τὴν Αἰνιόχειαν ὁ
 πᾶς ἦτον στρατὸς Μιχαὴλ ἀποκλύει. καὶ ἐγένετο βροχὴ πολλή. ὁ
 ἐκράτησεν ἕως τὸν μάρπον μὲν, καὶ ἐπλήθυναν τὰ νερά. καὶ ἔσπε-
 ρασάν τε καὶ ἔτρεχαν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οἱ κάμποι ὡ-
 σαν πέλαιος ἐγένετο. ὁ ἐπὶ νήματα ζῶα καὶ καρποὶ. καὶ ἐγένετο πείνα
 μεγάλη. ὡς ὁ βασιλεὺς ἠβελήθη νὰ ὑπάγει εἰς σελάν νὰ πολι-
 μήσῃ τὴν βίρροιν. ὁ ἐπὶ μαζέφουσαι μετὰ Κωνσταντίνου τῆς Γα-
 βρῆτι τῆς καραπνῆς. νὰ καταπατήσῃ τὴν δύναμιν τῆς ἐχθρῶν-
 των. καὶ ὁ Γεώργιος ὁ ἀφέντης τῆς ἀβασγίας μαζονοντας ἐμὲ τὰ
 φασάτα, ἀπὸ τῆς ἀντι, καὶ ἔσειλιν ἡ γυναικατοῦ ὁποκλειστέους καὶ
 δῶρα πολλὰ εἰς τὸν βασιλέα νὰ κάμῃ ἀγάπην. ὁ νὰ ὑπαδρεῖ-
 σῃ καὶ τὸν ἡόν της, τὸν παγκράπον. καὶ ἐδέχθη καὶ τοὺς βασιλεὺς
 ἀσπασίως. καὶ ἔκαμαν ἀγάπην. καὶ τὴν ἀντιφάντου τὴν ἐλάνην
 ἔδωκε γυναικα τὸν παγκράπον. καὶ ἐτίμησεν κουροπαλάτην.
 καὶ τὸν τὸν χρόνον ἐγένετο θάνατος ὁδῶν. εἰς τὸ βουνὶ τοῦ
 κουζουμά, ἦτον βρύση καλὴ. καὶ εἶχε νερὸν ὑγιές. καὶ ἔρχε-
 τον φωνὴ μίας γυναικὸς ἀπὸ πένθ, καὶ ἔκλαιε καὶ ἔλεγε. οὐαί, καὶ
 ἐγένετο πολλὰς φορὰς. ὁποῦ τὸν μάρπον μὲν ἕως τὸν ἰόντου πᾶ-
 μέρα καὶ νύκτα καὶ ὑπῆλθε πνέες νὰ ἰδοῦν τὴν γυναικα ἐκείνην
 ὁποῦ ἔκλαιε. καὶ δὲν ἠμποροῦσε τελείως νὰ καταλάβου. καὶ

ἔπειτα.

ἐπεσφύλητο θάνατον τῷ Ῥωμαϊκοῦ Φουσατοῦ ὁ ποῦ ἐγένετο εἰς τὴν
 σειράν. λοιπὸν ὥσπερ ἐσυμάχθησαν τὰ Φουσατὰ ἐξέειλε τὸν γυναι-
 κρινόντων τὸν καρακινὸν καὶ Πατερίκιον ὁμοῦ καὶ αὐτοὺς ἔρχετο
 ὁπίσω. οἱ δὲ σαρακῖνοὶ ἔδραμαν εἰς τὰς τοποὺς τῷ βασιλεῖος καὶ
 ἔκαμαν πολλὴν φθοράν. ὁ δὲ αὐτοδύμης ὁ τῆς Ἀντιοχείας ἀφέν-
 τις, ἐβγῆκε νὰ πολεμήσῃ τὰς σαρακῖνους νὰ δείξῃ ὅτι εἶναι ἀν-
 δρειομύθος καὶ ἐνίκηθη καὶ ἐγένετο φόνος ἄμετρος. εἰς τὸ Φουσατόν. καὶ
 ἦλθαν ἄπο κρησάριοι ἀπὸ τῶν βέρροισιν μετὰ δώρων πολλῶν εἰς
 τὸν βασιλέα ζητῶντες ἀγάπην. καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὰς ἀρχοντάς του
 τὸν ἀνάγκασαν νὰ κάμῃ ἀγάπην, ὅτι ἦτον καλοκέρει καὶ νερόν δὲν
 εἰσεσκετόν. καὶ ὁ βασιλεὺς δὲν ἔσεργε ποσῶς. καὶ ὑποῆγε σιμὰ εἰς
 τὴν βέρροισιν μετὰ τὸ Φουσατόν. καὶ ὑπέμψε Κωνσταντῖνον Πα-
 τερίκιον τὸν θαλασσιλὸν ὡς ἀνδρειομύθον νὰ πολεμήσῃ μετὰ τῶν
 ἀράβων. καὶ ἐνίκησαν τὸν οἱ σαρακῖνοὶ. καὶ ἐγένετο μεγάλη σύγχυ-
 σις εἰς τὰ Φουσατὰ καὶ εἰς τὸν βασιλέα. ἔπεσε δὲ καὶ μεγάλη ἀδύ-
 νεια εἰς τὰ Ῥωμαϊκά Φουσατὰ καὶ ἀπέθαναν κάθε ἡμέραν καὶ ἄλ-
 λοι ἀπὸ τῶν δίψων. ὁμοίως καὶ τὰ ἄλογα καὶ ἦλθαν οἱ σαρακῖνοὶ ἐ-
 κκτύπησαν εἰς τὸ Φουσατόν καὶ ἐτξίκισαν τὸν βασιλέα. καὶ ἐφυγα-
 οἱ Ῥωμαῖοι. καὶ οἱ σαρακῖνοὶ τὰς ἐδίωχναν καὶ τὰς ἐσφαζαν. καὶ πε-
 ρισσότεροι ἀπὸ θανάτου πλεονέκοντες ἕνα τὸν ἄλλον. καὶ εἰς ὁλίγοι
 ἦλθε νὰ πιάσῃ καὶ τὸν βασιλέα. καὶ μόλις ἐφθασεν εἰς ἀντί-
 ῥειαν καὶ ἐφυλάχθη καὶ ἐγένετο μεγάλη καταδίκη εἰς τὰς Ῥωμαίους. ἐν
 χειρὶ σφλῆ. μὲν Αὐγύστου Ἰνδικτιῶνος ιγ'. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἦλ-
 θεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν δὲν ἐδιώκετο νὰ ὑπομείνῃ τῶν ἐν-
 τροπῶν ὁ ποῦ τὸν ἔκαμαν. καὶ ἐξείλετο ἄπο κρησαρίου εἰς τὸν αἰμα-
 ρὰ τῆς τριπόλεως πινζαράχ. καὶ ἔκαμαν ὁ μόνον νὰ ὑπᾶν κατὰ
 τῆς σειράς καὶ ἐξείλετο ἀρχηγὸν εἰς τὰ Φουσατὰ θεόκτιστον τὸν ὡρα-
 ποπαθάρειον. καὶ ἐσμύξαμε τὸν πινζαράχ καὶ ὑπῆσαν κατὰ τῆς συ-
 ρείας. καὶ ὁ στρατηγὸς τῆς σειράς ὡς ἶδε Φουσατὰ, ἐφυγε. καὶ ἔκατα-
 διώξαντον καὶ εἰς τὰ ὄρια τῆς τριπόλεως τὸν ἐσώσαν καὶ τὸν ἐσφα-
 ζαν. καὶ ἐπῆραν τόπους πολλοὺς καὶ διωατοὺς καὶ ἐγύρισε ὁ θεόκτι-
 στος μετὰ νίκης μεγάλης εἰς τὴν πόλιν μετὰ τὸν υἱὸν τῷ πινζαράχ. ὁνο-
 ματι ἀλάχ. καὶ ἐτίμησε τὸν Πατερίκιον ὁ βασιλεὺς. ὕστερον ἦλθε
 ὁ πινζαράχ μετὰ τὸν ἀφέντιον τῆς Ἀντιοχείας νικῆται. καὶ ἐδέχθη τὸν

πιν ζαράχ ὁ βασιλεὺς ἀπασιῶς μετὰ πάσης τιμῆς. καὶ διεργασίαις
 πολλὰς τὸν ἔδωκε. καὶ ἔσειλέτον μὲ μεγάλην δοξάν καὶ συνοδίαν.
 τὰ δὲ σφμ'. ἤλθε πρὸς τὸν βασιλέα ὁ υἱὸς τῆ χαλεπτοῦ αἰερ
 μετὰ δωρῶν πολλῶν ζητούντας νὰ ἀνακαίνισι τὴν ἀγάπην καὶ νὰ
 διδῇ τὸ τέλος ὁ ποῦ ἔδιδαν. καὶ ἔδ' ἐχθρὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔκαμαν
 εἰρήνην ἐν δὲ τῇ ἡ. τῇ ἑννέῳρα β'. τῆς νυκτὸς ἐγένετο ἐνὸς ἀστέρου
 χύσις ἀπὸ τῆς μισυμβείαν καὶ ὑπῆγε πρὸς ἀρκτον καὶ ἀστράψις
 ὀληή γῆ. καὶ ἐπορευμένους πάλιν κατὰ δίκην εἰς τοὺς Ῥωμαίους. καὶ
 τότε ἦλθαν οἱ σαρακηνοὶ ἀπὸ τῆς μεσοποταμίας ἀνέχευ μελιτή-
 νης καὶ ἔκαμαν πολὺ κακὸν. καὶ ἡ ἀρμάδα τους ἦλθεν καὶ διέδραμε
 τοὺς κορυφὰς τὸν αὐλῶνα. ἕως τὸ ραβζι. καὶ ἐπαφαν ἑτήχμα λώτ-
 σαν πολλοὺς τόπους. καὶ ἀπὸ τοὺς βρουζαίους. καὶ τῆ στρατηγού
 ναυπηίου τῆ καραντίνου ἔπαθαν πολὺ κακὸν. ὅτι ἐπολέμησαν
 μετὰ τῆς σαρακηνῶν καὶ ἀφάνισαν τὰ κότεργα τῆς σαρακηνῶν. ἔ-
 ὅσα ἐγλύττωσαν ἐθυμώθησαν καὶ ἔκοψαν ὅλους τοὺς Ῥωμαίους ὁ ποῦ
 εἶχαν σκλαβίαι. καὶ ὥσαν ἐγύρῃσαν τὰ κότεργα τῆς σαρακηνῶν ἡν-
 ρετα φερτένα καὶ ἐπνίγησαν εἰς τὴν σκελίαν τῆτον τὸν χρόνον ἐγι-
 νε πείνα καὶ θάνατον εἰς τὴν καππαδοκίαν. καὶ εἰς ἄλλους πολ-
 λὰς τόπους. καὶ ἄφικαν οἱ ἀνθρώποι τὰ ὁσπῆτάτους καὶ ἐφυγαν.
 ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ καταλάκτης ἐγένετο ἀρχὴν τῆ πανθῆς, καὶ ἐμοίχθου
 πλεὺς βασίλισαν καὶ εἶχε πολλὰ ἀγάπην εἰς αὐτὸν. καὶ ἐσυλλο-
 γίσθη νὰ φαρμακώσῃ τὸν βασιλέα τὸν ἀνδρατῆς. καὶ νὰ πάρῃ τὸν
 Μιχαὴλ τὸν μοιχρὸν καὶ νὰ τὸν κάμῃ βασιλέα. καὶ ἐπαιτῶσαν ὅτι
 ἡ τοίμασε τὸ φαρμάκι καὶ ἔδιδετο ὀλίγον τὸν βασιλέα κατὰ ἡμέ-
 ρας καὶ ὁ βασιλεὺς ὡς τὸ ἔπεν ἔπεςεν εἰς τὸ κρεβάτι. καὶ τὸσον ἐγι-
 νεν ὅτι πῶρα κάλει τὸν θάνατόν του. καὶ εἰς τὰς ἡ. τῇ Ἀπρελλίῳ,
 ἔτυχεν ἡ μεγάλη. καὶ ἔδωκε τὴν ῥόγαν τῆς ἀνθρώπων τῇ παλα-
 τίου. καὶ τὸ βραδύ ἐσέβη εἰς τὸν λουτρόν μετὰ τὸν Μιχαὴλ. καὶ ἐκεί τὸν
 ἔπνιξεν ὁ Μιχαὴλ μετὰ τὸ δέλημα τῆς βασιλείας. καὶ τὸν ἐσπῆσαν
 ἀπὸ θαμβρῶν καὶ τὸν ἐπῶησαν εἰς τὸ παλάτι. βασιλεύσας χρόνους ἑ.
 καὶ μὲν ὡς ἑ. ὁ ταλαίπωρος.

Θάνατος βασιλείας Ρ' ὡμενῆ τῆ ἀργυροπέλες.

Πῆ δὲ νύκτα ὁ πῆ ἔφαλλαι τὰ ἅγια πάθη τῆ κυρίας ἡμεῖς
 ἡ βασίλισσα τὴν Πατριάρχην ὡς ἀπὸ μέρους τῆ βασιλείας

να ὑπάγει εἰς τὸ παλάτιον, ὃ ὑπήγε καὶ ἦν ὑπὸ τὸν βασιλεῖα δαυ-
μαρον. Ἐπὶ τὴν βασιλίαν εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν. Ἐσπιάτης
ὁ Μιχαὴλ. Ἐλέγει ἡ βασιλίσσα τὸν Πατριάρχην ὅτι νὰ ἐξαφαν-
θῇ μετὰ τὸν Μιχαὴλ. καὶ ὁ Πατριάρχης ὡς ἴδεν ἄπο δαυμαρόν τὸν βα-
σιλέα. Ἐπὶ τὴν βασιλίαν ἔπαινε τὸν Μιχαὴλ. ἐμνεῖν ὡς νεκρὸς. καὶ
ἔδωκε λογιζέσθαι πῶς νὰ κάμει. Ἐπὶ ἡ βασιλίσσα ὡς τὸν ἴδε συλλογι-
ζόμενον, ἔδωκε τὸν πένυ ὅτι λίτρες χρυσοῦ, καὶ τὰς κληρικὰς ἀλ-
λας ἡ. Ἐπὶ τὰς ἐξαφανώσαν.

Βασιλεία Μιχαὴλ τῷ καταλάκτου.

ΠΩ δὲ παρὼν ἡ βασιλίσσα, ἀνηγόρευσε τὸν Μιχαὴλ βασιλέα
καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν καὶ ἐσεφύετο ὁ
Πατριάρχης βασιλέα. ἐν ἔτει ς φ μ β. τὸν δὲ ῥωμαῖον τὸν ἑτα-
ρα τὴν μεγάλην πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν περιεβλέποντο πᾶσι
ἐκπαινεῖ αὐτὸς. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶχεν ἀδελφὸν Ἰωάννην ἀξιον καὶ πα-
κικώτατον. καὶ ἐν τῷ αἵματι ἐσείλε χρᾶμα εἰς ὅλους τὴν οἰκί-
αν, ὅτι ῥωμαῖος ὁ βασιλεὺς ἀπόθατε. Ἐζῶντος τοῦ ἐταρα
βασιλεὺς ὁ Μιχαὴλ. καὶ ἐσεφωώθη τὴν βασιλίαν. καὶ
ὅλοι οὐ φήμισαν τὸν νεὸν βασιλέα. μόνος δὲ Κωνσταντῖνος ὁ θα-
λασσηνὸς εὐερισκόμενος εἰς ὑπερσίαν βασιλικὴν δὲν ἄφικε πολ-
λοὺς νὰ τὸν οὐ φημίζεν. ἀλλ' ἔλεγε, πῶς τόσο ἀξιώτατος καὶ εὐγε-
νικοὶ αὐτοὶ καὶ ἄπο μεγάλα γέννησεν ἔλαβαν τὴν βασιλείαν, μὴ
τὸν ὁ Μιχαὴλ ὁ πᾶσι τῶν μαγικουρίων ἀνθρώπων. καὶ ὡς τὸ
ἐμαθεν ὁ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς τῷ βασιλεῖ ἐταράχθη πολλὰ καὶ
ἐλόγιαζε πῶς νὰ τὸν φέρει εἰς τὸ θέλημα τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐσείλεν
ἕνα δυνάστην ἐπὶ τῆς οἰκίας καὶ ὑπὸ τὸν θαλασσηνόν, καὶ πολ-
λὰ τὸν εἶπε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν βασιλέα. ἀλλ' ἔλεγε δὲν ἰδέσθαι ὅτι ἐφω-
ώθη. καὶ ἐσείλεν ἄλλον δυνάστην μετὰ πᾶσι ξύλα. καὶ μετὰ ἄγιον
μανδύλιον. καὶ τὴν εἰκόνα τῆς θεοτόκου. καὶ ἕκαμῃτον ὅρκους ὡς
ἀπὸ μέρες τῷ βασιλεῖ ὡς τῷ Ἰωάννου. ὅτι χωρὶς φόβον νὰ ἔλθῃ
εἰς τὸν βασιλέα. ἦλθε γοῦν καὶ ἐφωσκυώθη καὶ ἐπῆμνησεν
αὐτὸν. καὶ πολλὰ δῶρε τὸν ἑταρῶν. ὅσους δὲ δυνάμεις εἶχεν
ἡ βασιλίσσα ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ ὅσους ἄλλους ἀγώ-
ρασει, ὅλους τὰς ἐδίωξεν ὁ Ἰωάννης. καὶ ἔβαλε δούλους ἀνθρώ-
πους ἐδικαίους τοῦ πατρὸς ἀπὸ τὸ γένος τοῦ. ὅς νὰ μὴ κάμῃ καὶ τὸν

Μιχαὴλ.

Μιχαήλ, ὡσαύτὸν τὸν ῥωμαῖον ὁ πᾶν τὸν ἐφαρμάκασεν. ἐτίμησε δὲ ὁ ἀδελφὸς τῆ βασιλείᾳς ὅλους τοὺς ἀρχοντας καὶ ἦσαν ἀπὸ πικρῶν εἰς πικρῶν, καὶ ὁδρεαῖς εἰς ὅλον τὸν λαὸν ἔκαμε, καὶ ἀγάπῃ ἔδειξε πολλῶν εἰς ὅλους. κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγίου πάσχα ἔπεσε χαλὰζή μεγάλην καὶ φοβερὸν, καὶ ἐσωτέριψε δένδρα, ἀπῆττα, ἐκκλησίας, ἀμπέλια, καὶ καρπὸς ἐκείνων τὸν χρόνον δὲν ἔγινεν. ἔγινε δὲ χύσις ἀσέρος τὴν κυριακῇ τῆς Ὡμᾶς εἰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς καὶ ἔχθησαν οἱ ἀσέρες. ὁ βασιλεὺς ἐδαμνίσθη, καὶ εἶχε τὸ δαμόνιον ἕως τέλους ζωῆς του. ὁ ἰατρεὶαν δὲν ἤυρε μόνον με αὐτὸ ἀπέθανεν, εἰς τὴν τὸν καιρὸν ἦις ἀνθρώπος ἐδυάσθησε μία γυνῆκα εἰς ἀμαρτίαν, καὶ ἐκείνη ἐναντήτου, καὶ τέλος ἐπῆρε τὸ μαχαίριτον ἀπὸ τοῦ ζωνάριτου, ὃ ἐσφαξέτον. ὡς τὸ ἔμαθαν πολλὰ τὴν ἐπαίνεσαν, ὃ ἔδωκαν καὶ τὰ παράγματά του ὅλα αὐτῷ, καὶ ἐκείνων τὸν ἔριξαν ἄθαρτον. καὶ ἄλλος ἀνθρώπος θεοσεβὴς ἀρχιερέως παρὼτα δέλος εἶδεν ὁφθαλμοφανῶς, ἕνα αὐτὸν πορόρον, καὶ ἦσαν γ', σακαῖα διελύα ὁμοφρόστου, καὶ λέγειται λῆσαι τὸ ἕνα σακκί, καὶ τὸ ἄλλον, καὶ τὸ τρίτον, καὶ ὡς τὰ ἔλησε τὸ μὲν παρῶτον εὐγαλεν ὁφίδια, ὃ τὸ δεύτερον ὁ χάρις καὶ ἀσπίδες καὶ βασιλίσκου, τὸ τρίτον κληθάρους, καὶ σκνίπτας, καὶ ἄλλα φαρμακερά, καὶ ὡσαύτα ἴδεν ἔμεινεν ὡς νεκρὸς, καὶ λέγειται ὁ ἀαποφόρος, ὅτι τῷ ὁ τοῦ ἴδους διελου ἐλθῇ εἰς ἱσας διατὸ πᾶν βαίνεται τὰς ἐντολας τῆς θεοῦ, καὶ διατὸ πᾶν ἡνόμεον ἔργον ὁ πᾶν ἔγινεν εἰς τὸν ῥωμαῖον, ὁ δὲ Μιχαήλ ἀπὸ τοῦ δαμόνιον καμίας ὑπερεσίαν τῆς βασιλείας δὲν ἔκαμνε, μόνος ὁ Ἰωάννης τὰ ἐκυβέρνηεν ὅλα, εἶχε δὲ καὶ ἄλλων ἀδελφὸν ὁ βασιλεὺς νικήταν, καὶ τὸν ἔκαμνιδούκα εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ δὲν τὸ ἐδέχθησαν οἱ ἀντιόχεις, καὶ ἐκείνος ὁ πᾶν ἐσωάζε τὰ βασιλικά διχαλώματα ἐναντήτου τῆς Ἀντιόχειας καὶ ἐβοήθησε τὸν νικήταν δέκα ὃ ἐθανάτωσαν τὸν, καὶ τὸ πᾶν ὅτερον διατὸ δὲν τὸν ἐδέχοντο, καὶ ἐκαμνίτους ὅρκους φοβερούς ὅτι φόβον τινὰς νὰ μὴν ἔχει διατὸν φόνον, καὶ ὅπως δόσας τοὺς ὅρκους του καὶ ἐδέχθησαν τὸν, ὁ δὲ δέκα ὡς ἔλαβε τὸ κάτρον καὶ ἐξουσίασεν εἰς ὅλα, ἀλησιμόνησε τὰς ὁρκους, καὶ ἔπασσε τὰς παρῶτους, ἐκονίτους, καὶ ἄλλους, ἀπὸ τῆς μεγαλοτέρους ἐδῆσε καὶ ἐσειλέτους εἰς τὴν πόλιν, καὶ δὲν ἔγραψε διατὸ δὲν τὸν ἐδέχθησαν, ἢ τὸν φόνον, ἀμὴ

δὲ τὸν θαλασσιῶν ὁ ποῦ δὲν ἤθελε νὰ προσκυλήσῃ τὸν βασιλέα·
 καὶ πῶς εἶναι φίλοιτου. Ἐπιβουλοὶ τῆς βασιλείας μετ' ὤκτεινον.
 ὁ δὲ Γεωργίου ἐθυμώθη πολλὰ ὡς ἴδε τὰ χεῖρα. καὶ ἐνθυμήθη
 τὰς λόγους τῆς θαλασσιῆς, καὶ ὅπως εἶπε τὸν ἀδελφόντου Ἐπει-
 ρεῖζι τὸν θαλασσιῶν εἰς τὴν νῆσον παρώττω. ὁ δὲ ἀνδρὶς τῆς θυ-
 γατρὸς τῆς Κωνσταντίνης ὁ δὲ καὶ, ἐβόα τὴν ἀδελφίαν. ὅτι ὁ Γεω-
 ργίου ἐπαρέβη τὰς ὁρμὰς καὶ τὸν ἐλεγχῃ. καὶ ἤφερε τὸν θεὸν μάρτυρα
 τὸν ἀλαθινοῦ. Ἐπολλοὶ ἀπὸ τῆς ἀρχοντίας δὲ νὰ λέγην τὴν ἀ-
 ληθειαν δὲ τὸν θαλασσιῶν ἐξορισθήκα. καὶ ἐγίναν τὰ παρὰ
 ματὰ τὰς ἀφεντικά, ἄλλοι ἐγίναν καλόγηροι. ταῦτα τὰ καιρὰ ἐγι-
 νε σεισμὸς φοβερὸς Ἐπαθον πολὺ κακὸν τὰ ἱεροσολυμα. διότι
 ἀπέθανον πολλοὶ ἀνθρώποι ὁ ποῦ εὐρέθησαν μέσα εἰς τὰς ἐκ-
 κλησίας. καὶ εἰς τὰ ὁσπήτια ὁ πᾶς ἐχάλασαν. καὶ ἐσείετον ἡ γῆ ἡμέ-
 ρας μ', καὶ ἐφαίνετο πυρὸς κατὰ τὴν ἀπαιτολίαν. Ἐτὴν κορυ-
 φῆν του τὴν ἔδειχεν κατὰ πρὸς μεσημβριαν. καὶ ἐκείνας τὰς ἡμέ-
 ρας ἐπῆραν οἱ σαρακενοὶ τὰ μύρα. καὶ πάλιν εἰς τόπον τινὰ βου-
 κελαρίοις ἐλέγετον ἀνοίξεν ἡ γῆ Ἐκατάπε πέντε χωρία μετὰ
 ἀνθρώπους καθὼς ἦτον. ἦλθον δὲ οἱ ἀράβες καὶ ἐπολέμου τὴν
 ἔδεισαν. καὶ εἰς ὀλίγον νὰ τὴν παροῦν. ἀμὴ ἔσειλεν ὁ βασιλεὺς
 βοήθειαν ἀπὸ τὴν ἀντιόχειαν. καὶ ἐγλύτωσεν καὶ τότε ἀπέθανεν ὁ
 νικομηδείας καὶ ἐγίνεν ἕνας συγχοῦς τῆς βασιλείας Αἰντωίος ὁ Πα-
 ρχὴς καὶ κατένευ χάρισμα ἀνθρώπων δὲν εἶχεν ἀπαυτοῦ. ἀμὴ
 ἦτον καὶ φωνή. καὶ γλῶσσα βούδου. ὁ θεὸς δὲ ἐπὶ ὅρα χώρησε καὶ
 δὲν ἐβρέξε μὴδ' αὖ ἐξῆ. καὶ ἔκαμαν λιτανείαν οἱ ἀδελφοὶ τῆς βασι-
 λέως καὶ ὁ μὲν Γεωργίου ἐβάστα τὸ ἅγιον μαρτύριον. ὁ δὲ μέγας δα-
 μίσκος τὴν πρὸς αὐτὸν ὅπως ὁ τῆς Χρυστοῦ. καὶ ὁ πρωτοβε-
 ριάρης τὰ ἅγια σπαραγὰ. καὶ ἐπερπατοῦν περὶ ἀπὸ τῆς μεγά-
 λου παλατίου ἕως τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτοκε τῆς εὐαγγελ-
 ρῶν. ἔκαμε δὲ καὶ ὁ Πατριάρχης ἀλλὰ λιτὴν μετὰ τὸν κληρὸν αὐτῶν.
 καὶ ἐκεῖ ὁ πᾶς ἐδέετον τῆς θεῆς δὲ βροχίαν. ἐρεξε χαλαζὶ μεγά-
 λον καὶ φοβερόν. καὶ σπύριγξε τὰ δένδρα, καὶ τοὺς καρπὸν καὶ
 ἐγίνε πείνα μεγάλη. ὁ δὲ Γεωργίου ὡς ἴδε τὴν τοιαύτην καταδί-
 κην ἐσελεν εἰς τὴν ἐλλάδα καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἀγούσαν σιτῆρα
 μὲν χιλιάδας ρ'. καὶ ἔλαβον οἱ πολλοὶ ἀπαρηγορίαν. ὁ δὲ Γεωρ-
 γίου

της ἡβουληθη νὰ γράῃ Πατριάρχης ὅτι τὸ ἀγύπταν πολλὰ, καὶ ἡθέ-
λησε νὰ ἀγάλοι τὸν Πατριάρχην. Ἐμίλωνσε μικρῶν ἀρχιερέων
νὰ ἀγάλοι τὸν Πατριάρχην, καὶ νὰ χειροτονήσῃ τὸν Ἰωάννην.
ὁ δὲ πατριάρχης ἐγράψεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς. ὅτι ἔπειδι καθὼς
λέγετε δὲν ἐγὼ καὶ ψήφους ἀρχιερέων, ἀμήν πρὸς αὐτὴν τὴν βασι-
λεύει καὶ πρὸς ἐμὴν Πατριάρχης, νὰ καθήρετε ὅσους ἀρ-
χιερεῖς ἐχειροτόνησα ὁ πῦρ ἐχθρὸν δίκαιον χρόνους. καὶ νὰ ἀναθεματισ-
θοῦν καὶ οἱ τρεῖς βασιλεῖς ὁ πῦρ ἐστὶν αὐτῶν. καὶ τότε νὰ εὐγῶ ἀπὸ τὸν
θρόνον καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὡς εἶδαν τὰ θελήματα τῆς Πατριάρχου.
ἐκατασχυνθησαν, διότι οἱ περισσότεροι ἀρχιερεῖς ἦσαν χειροτο-
νίατου. καὶ ἔπαισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπὸ τὸν σκοπὸν ὁ πῦρ
εἶχαν. τὰ δὲ σφμς, ἔπει, ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ ἐσέειπεν ἡ γῆ
ἀπὸ τὸν Νότιον βελὸν ἕως τὸν Ἰανναβελον. ἐγένετο δὲ ἑπτα πρὸς τὸ
μέρος τῆς ἀδελμουπόλεως καὶ τῆς μακεδονίας, καὶ εἰς τὴν θρασυ-
λονίαν. καὶ ἦτον καὶ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν θρασυλονίαν καὶ ὑπῆ-
σαν οἱ κληρικοὶ ἐγκαλόντας τὸν Μητροπολίτην Θεοφάνην ὁ-
νόματι. ὅτι δὲν ἐδίδε τὰ σωμνηστὶς δίκαια ἀπὸ σιταί, καὶ
ἄλλα. καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπε τὸν Μητροπολίτην παρακαλεῖ ὅτι
να μὴ κρατεῖ τὰ δίκαια ἀπὸ τῶν κληρικῶν ὅτι εἶναι ἄδικον καὶ
ὁ ἀρχιερεὺς ἐκκλησιάζει καὶ πρὸς δὲν τὸ ἐσεργεῖ. καὶ ὁ βασιλεὺς
μηχανάται νὰ τὸν δολοφονήσῃ καὶ θάσῃ τὸ ψάρι. καὶ νὰ τὸν
παιδύσῃ ὡς πλεονέκτιον. καὶ εἰς τὴν ἐναντίον τὴν πρὸς τὸν δα-
νείσῃ ἵνα κεντύνει χερσάφι ἕως οὐ νὰ τοῖς σείλῃ ἀπὸ τῆς πόλιν.
καὶ ὁ Μητροπολίτης ἐκαμῆν ὅρκον ὅτι δὲν ἔχει μόνον λ'. λίτρες.
καὶ ἐσείλῃ ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν ἡφίρην ἐμπεροδέντου καὶ ἔπειτα
ἐσείλῃ εἰς τὸ κελλίον καὶ ἐγύροσαν καὶ ἦσαν κρυμμένα χερ-
σαφί λγ'. κεντύναι, καὶ ἔδωκε τὰ δίκαια ἀπὸ τῶν κληρικῶν
ἀπὸ τὸν χρόνον ὁ πῦρ ἀρχιερεὺς ἕως ἐκείνῃ τὴν ὥραν τὰ δὲ
ἐπὶ λοιπὰ ἐμείρασε τὴν πτωχὸν καὶ τὸν Μητροπολίτην ἐκαθῆ-
ρην ὡς ἐπὶ ὁρκον καὶ τὸν ἐκλείσεν εἰς ἕνα μετόχιον τῆς Μητροπό-
λεως, καὶ ἐτύπωσε νὰ τὸν δίδῃν τόσον εἰσδήματα τὸν χρόνον δὲ ζω-
τροφίαν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἡθέλησε νὰ παρὲι καθάρσιον. καὶ ἐμα-
θετο ἡ βασιλίσσα. καὶ ἐμίλωνσε τὸν ἱατρὸν καὶ ἐταξέτον πολλὰ δω-
ρήματα νὰ τὸν φαρμακώσῃ, καὶ ἦτον εἰς τὴν βουλήν Κωνσταντῖνον
ὁ φρα-

ὁ πωρωτοπαθάριος καὶ ὁ ἰατρὸς ὑποσχέθη ναὶ τὸν φαρμακωσῃ. καὶ
 ἵνα παιδί ὁ πῦρ εἶχεν ὁ ἰατρὸς ὑπηρέτηεν ἤκεσε τὸν λόγον. Ἐπει-
 τον τῷ Ἰωάννου· καὶ ἐδυμώθη πολλὰ καὶ ἐξέτασε καὶ ἤυρεν τὴν
 ἀλήθειαν καθὼς εἶπε τὸ παιδί. καὶ παρδύδης ἐξόρισε τὸν ἰατρὸν
 εἰς τὴν ἀντιόχειαν. τὸν δὲ πωρωτοπαθάριον ἐξόρισεν. καὶ τὸ παιδί
 μεγάλως τὸ ἐπίμνησε. καὶ τὴν ὑποψίαν ὁ πῦρ εἶχεν εἰς τὴν νυμφίω-
 του τὴν βασιλίσσαν τὴν ἀναψέ περιεστίβρωσεν. τῇ δὲ αὐτῇ χρόνῳ
 ἔγινεν ἐπιβουλή κατὰ τῆς πόλεως ἐδέσης. καὶ ἑπεριάντη οἱ ἐχ-
 θροὶ ἰανὸς θεὸς δὲ ἐβοήθει. καὶ ἡ κατασκευὴ ἦτον αὐτῇ. οἱ σαρα-
 κηνῶι ἐξεχώρησαν δωδέκα τοὺς πλέον στρατιωκώτερος μὲ πον-
 τακόσια ἄλογα. καὶ πεντακόσια καμήλια. Ἐἶχαν ἀπ' αὐτῶ χιλίαν
 σεντούκια. καὶ εἰς καθέσαντούκι ἦσαν δύο ἄνδρες ἀρματαμελῆς ὁ
 πῦρ ἐγίνοντο δύο χιλιάδες δὲ ναὶ παρὸν τ' ἐδεσασκε ἐπιβεβλη-
 καὶ ἔλεγον ὅτι τὰ σεντέκια εἶναι χρυσάφι. Ἐἄλλα πράγματα πο-
 λύτιμα μέσα καὶ ὑπάρχοντα καὶ σκεπὴ τὸν βασιλέα. καὶ ἦσαν ὁ λο-
 γισμὸς τοὺς ἀφ' οὗ σέβεν εἰς τὸ κάσρον ναὶ ἐγγάλοιον τὴν νύκτα
 τοὺς ἀνδράποους ὑπὸ τὰ σεντούκια ναὶ κουρσώσουσι τὸ κάσρον. ὁ
 δὲ στρατηγὸς τῆς ἐδέσης καθὼς τοὺς ἰδε καὶ ὑπῆγαν. τοὺς μετ' αὐ-
 τῶν ἐπῆρε μέσα εἰς τὸ κάσρον εἰς τὸ παλάτιον καὶ ἐπίμνησε τοὺς
 τὰ δὲ καμήλια καὶ τὰ σεντέκια καὶ τὰ ἄλογα θεοῦ ὁ δηγία. δὲν αὐ-
 φηκε ναὶ σέβη κατένα μέσα. ἕνας δὲ πτωχὸς ἀρμηδύς ἤξευρεν ἀρά-
 πικα καὶ ἐζήτα ἐλεημοσύνην, Ἐζήτησε καὶ ἐκεῖ. καὶ ἤκουσε μέ-
 σα ὑπὸ τὰ σεντούκια ὁ ποῦ ἐλαλοῦσαν ἄνθρωποι καὶ ἔλεγον τῷ
 ἀράπιδω ὁ ποῦ ὑπηρετῶσαν τὰ καμήλια. ἀκόμι δὲν ἦλθεν
 καιρὸς ναὶ εὐγέμεν ναὶ χορτάσωμεν ἀπὸ τὰ αἵματα τῶν ῥωμαίων
 ὁ δὲ πτωχὸς ἐκεῖνος ὁ ἀρμηδύς ὡς ἤκουσεν ἑδράμεν ἐν τῇ αἵματι
 ὑπῆρχε εἰς τὸν στρατηγὸν καὶ ἐφανέρωσεν ὅλην τὴν ἐπιβεβλη-
 σαρακηνῶν δὲ τὸ κάσρον. ὁ δὲ στρατηγὸς ὡς τὸ ἤκουσεν ἦλθεν
 μέγας φόβος καὶ τρόμος. καὶ ἐσωμάξεν ἄνδρας ἀξίους τῆς πολέμ-
 κρυφῶς. καὶ ἀφῆκεν ἐκείνους τρεῖς β'. εἰς τὸ παλάτι. καὶ αὐτὸς ἐπῆ-
 τρεῖς ἄνδρας ἐκείνους τρεῖς ἀρματαμελῆς. Ἐπῆγαν ἐκεῖ, καὶ ἀνοῖ-
 τα σεντέκια καὶ ἦσαν μέσα τρεῖς ἀρματαμελῆς ὁ ποῦ ἦθελαν
 παρὲν τὸ κάσρον. καὶ ἐκοφάντους ὅλους καὶ τὰ καμήλια καὶ
 ἄλογα καὶ ὅλους τοὺς ὑπηρέτας. καὶ τότε ἦλθεν εἰς τὸ παλά-
 και

καὶ ἡρετες . β' . καὶ ἔκοψεν αὐτὰς κεφαλὰς τῶν ἑνδεκα . τὰ δὲ πρώτα
 ἔκοψεν τὰ χεῖράς . τὰ ποδάρια . τὰ ὀφθαλμοὺς . καὶ τὴν μίτην του .
 καὶ τὸν ἐσειλιν ὀπίσσω νὰ τὸν ἰδῶν ἐκείνοι ὁ πῦρ τὸν ἐπεμψαν . τὸν δὲ
 πωχὸν ἀρμόδιον ἔδωκαν τε μεγάλα χαρίσματα καὶ δὴμήρησεν . ὁ
 δὲ βασιλεὺς ὡς ἐπειράζετον ἀπὸ τοῦ δαυμόνιον ἔκαμε πολλὰ νὰ ἐ-
 λούθηρωθῇ . αὐτὴ δὲν ὠφελήθη . ὁμοίως ἐπεμψεν εἰς τὰ Μοναστήρια
 τῶν ἱερῶν . δύο . καὶ τῶν μοναχῶν ἕνα . Ἐβάρητις παῖδια καὶ ἑδι-
 δετὲ καθενὸς ἕνα αὐτὴ δὲν ὠφελήθη μόνον περισσοτέρως ἐπα-
 χεν . καὶ ὑδροπικίασεν . Ἐὼς ἔκαμε πολλὸν καιρὸν εἰς τὴν θάλασσαν
 νίκην εἰς τὸν ναὸν τῆς μεγάλης Δέημετρίης καὶ ἐπανηροφορήθη ὅτι δὲν
 ὑγιαίνει . ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν . Ἐγνωρίσε τὸ τέλος
 τῆς ζωῆς . καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ὁ πῦρ ἔκαμε καὶ ἰθανάτου
 τὸν ρωμαίων παιδεύεται ἔγινε καλόγηρος παρὰ μοναχῶν πρὸς κο-
 σμά τῇ τζιντζιλῆν ὁ πῦρ πάντως τὸν ἐνέθετε . Ἐἀπύθανεν ἐν με-
 ταίᾳ Ἐέλεγε νὰ τὸν συγχωρήσει ὁ θεὸς τὰ ἀμαρτάντες . ἐβασίλευ-
 σεν δὲ χρόνος ζ' . καὶ μὴ ὡς ἡ . καὶ ἦτον ἀνθρωπος δολαβῆς καὶ καλός .

Τέλος τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τῆς καταλάτου . Βασιλεία Μι-
 χαὴλ τῆς καλαφάτης . Ἀνεψιὲς τῆς βασιλείας .

ΚΑὶ ὡς ἀπύθανεν ὁ βασιλεὺς ἔμεινεν ἡ βασίλισσα μόνη . καὶ
 καὶ ὅσα λογίζετο τρεῖς ἡμέρας ποῖον νὰ κάμῃ βασιλεία . καὶ ἐβα-
 λε κατὰ νοῦν νὰ κάμῃ τὸν ἀνεψιὸν τῆς βασιλείας , ὁ ποῦ ἐλέγητον
 Μιχαὴλ . καὶ ἔκραζετον καὶ ἔδωκετον ὅρκους φοβερούς . νὰ εἶναι
 δι' αὐτῆς εἰς αὐτὴν . νὰ μὴ γένει ποτὶ ἐπιβουλος . καὶ εἴτι εἴπῃ
 αὐτῇ νὰ γίνεταί καὶ αὐτὸς νὰ εἶναι ὡς ἕνας δούλος της ἢ ὡς ἄστις . καὶ
 ὅπως δύναιτο εἰς τοὺς ὅρκους ἡ βασίλισσα καὶ δι' τρέπσε τὸ πλάπ .
 καὶ ἐδύσετον τὰ βασιλικά φορέματα . καὶ ἀνκηρόδυσεν τὸν βασι-
 λῆα . σφοδαίς παρὰ τῇ Πατριάρχῳ ἐν ἔτει ς φ ν ε' . μὴν Δεκε-
 βερίῳ καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ ποῦ ἐλαβε τὴν βασιλείαν ἦλθεν τὸν σκο-
 πα εἰς τὴν κεφαλὴν . καὶ ὡς ἀπύθανεν τὸν ἐπίασεν καὶ ἔπεισεν
 ὀλιγοθυνησῶν . καὶ μὲ πολλὰ μυστήματα μόσχων καὶ ἄλ-
 λων μυστημάτων , καὶ μόλις ἰσχυρῶς ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ . καὶ
 ἡ γῆ ἐσειέτον τότε μὴ ὡς δ' . καὶ καθὼς ἐβασίλευσεν ἐπὶ μήνη πολλ-
 λὰ .

καὶ τοὺς ἀρχοντας τῆ παλατίου. καὶ ὅσοι ἦσαν ἐξορισμένοι τοὺς ἡ-
 φερει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ δέλημα τῆς βασιλείας. ὡς
 ἀπὸ τῶν συμβουλῶν τῶν δομεσίκων ἐπibουλόθη τῶν βασιλεί-
 σαι, καὶ ἀπέτισε τοὺς ὄρκους ὁ ποῦ ἐκαμερ. καὶ ὅρισε νὰ τῶν φυ-
 λαγοῦν νὰ μὴν κάμῃ ὅτι βουλόμην καθεὺς ἕκαμε τὸ ῥωμαῖον. καὶ
 τῷ θεῖου του τῷ Μιχαὴλ. λοιπὸν ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὸν λαόν
 ἐὰν ἔχουν ἀλλάξει καὶ δουλωσύνῃ εἰς αὐτὸν ὡς βασιλέα, καὶ
 σὴν κυριακῇ τῷ Θωμᾷ ὑπῆγε σεφασμῆρος ὡς βασιλεὺς ἐν τῷ
 νὰ εἶναι ἄγιων Ἀποστόλων μετὰ τῶν ἀρχόντων του καὶ δεξιᾶς πολ-
 λῆς. καὶ ὡρίσε καὶ ἐσόλισαν τοὺς τόπους ὁ ποῦ ἦθελε νὰ περαιοσῇ
 σκῆπη χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ καὶ μερῶν πολυτίμων. ὁ δὲ λαὸς οὐ
 δύναι τὸν ἀφῆμυσεν ὡς βασιλέα οὐδὲ τὸν ἐφοροκινῆσε. καὶ αὐτὸς
 τίποτε δὲν εἶπε, μόνον ὑπέσβεψεν ἐν τροπασμῶς. καὶ ἐν τῷ αἵμα
 ἐμύλωσε τὸν Πατριάρχην νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ σκῆν εἰς τὴν μονὴν
 νὰ τὸν καρτερεῖ ἐκεῖ ὅτι τῶν αὐριον. καὶ ἐσελέτον ἐξοδὸν χρυσὰ φι-
 λίπρες δ'. δὲ νὰ κάμῃ φαγητὰ. καὶ τῷ ποτῷ διαγμῶς τῷ Πατρι-
 ἀρχου. καὶ τῇ νύκτα ἐκείνῃ ἐδίδωξε τῶν βασιλείαν ἀπὸ τὸ παλα-
 τι καὶ τῶν ἐκλείσεν εἰς τὸ νηὶ τῷ πείργιπος. καὶ εἶπε νὰ τῶν κάμῃ
 καλορῆαν. καὶ νὰ τοὺς φέρουν τὰς τεύχας τῆς κεφαλῆς τῆς. καὶ οὐ-
 πως ἔγινεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔγραψεν ὁρίσμον καὶ τὸν ἀνέγνωσεν ὁ ἑ-
 παρχος τῆς πόλεως εἰς τὸν κόσμον. καὶ ἔγραψεν ὁ ὁρίσμιος οὕτως.
 δὲ νὰ φανῶν ὅτι βουλοῖ καὶ ἀπειθεῖς εἰς τῶν βασιλείαν μου ἀ-
 λέξις ὁ Πατριάρχης. καὶ ζωὴ ἡ βασιλεία ἔγινεν ἐξορίσται. καὶ
 ὁ λαὸς μου ὅσοι ἦσαν εἰς τῶν ὑποταγνύμου ἐὰν τὸ ἐρέξετε, θέλετε
 πικρῇ. εἰδὲ καὶ δὲν θέλετε, θέλωτας παρδύσει ὡς παρηνόους.
 καὶ ὡς ἀνέγνωσεν ὁ ὁρίσμιος. καὶ διγῆκε μίαν φωνὴ ἀπὸ τὸν λαόν.
 ὅτι ἡμεῖς σευροπῆ τῶν καλαφάτῶν βασιλέα δὲν θέλομερ. αἱμὴ
 τῶν ἀπαρχῆς βασιλείαν ἡμῶν ζωὴ. καὶ παλιν εἶπαν μίᾳ φωνῇ
 νὰ θανατώσωμερ τὸν καλαφατῶν. καὶ οὕτως ὥρμησαν καὶ ἐπῆρθε
 κάθε ἕνας λιθάρια. ξύλα. σπαθία. νὰ σκοτώσωμερ τὸν ἀπαρχον. καὶ
 ὁ ἑπαρχος ὡς εἶδε τῶν ὁρμῶν τῶν λαοῦ ἔφειγτο καὶ ἐγλύττωσεν. καὶ
 ὁ λαὸς ἔδραμα καὶ ἐπῆραν τὸν Πατριάρχην καὶ ἤφεραν τὸν εἰς τὸν
 θρόνον του. ὁμοίως καὶ τῶν θεοδώρων τῶν ἀδελφῶν τῆς ζωῆς τῆς
 βασιλείας. καὶ ἐσώλιναν τὴν μετὰ βασιλικά ἐνδύματα καὶ τῶν

ἀφῆμι-

ἀφίμισαν ὡς βασιλίσσαν αὐτῆς, ὁ μὲν τὴν ζωὴν τῆς ἀδελφίν-
της, καὶ ὤρμισαν ὅλοι εἰς τὸ παλάτι νὰ εὐγάλιν τὸν Μιχαήλ. καὶ
ὁ βασιλεὺς ὡς, ἴδε τὴν ὀρμὴν τῆς λαῆς, ἐφοβήθη καὶ ἔσειλε καὶ ἡ-
φεραν ζωὴν τὴν βασιλίσσαν εἰς τὸ παλάτι. καὶ εὐγάλιν τὰ κα-
λογερικὰ φορέματα. καὶ τὴν ἐνδύσαν τὰ βασιλικά. καὶ μετὰ το
ἡλπιζεν ὁ βασιλεὺς ὅτι νὰ σιωπήσει ὁ λαὸς. καὶ ἐβῆκεν εἰς τὸ πα-
ροῦρι νὰ ἰδεῖ. καὶ ἐβίβαν σαγίταις. καὶ πέτραις καὶ ξύλῳ νὰ τὸν
σκοτώσωσι. καὶ ὑβρίσαντον μεγάλως καὶ ὡς εἶδε ταῦτα ὁ βασιλεὺς
ἠδέλησε νὰ ἀφήσῃ τὴν βασιλείαν δὲ τὸ εἰρηνικὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς
μοναστήρι καὶ ὁ δοῦς ἱερός τῆς σχολῶν δὲν ἄφηκεν. αὐτὴ τὸν εἶπε
νὰ σταθῇ ἀνδρειοῦρά, ὡς βασιλεὺς τὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν βασι-
λείαν του. καὶ μετὰ τοῦτο ἔμενε. καὶ ἀρματώθη ὁ λαὸς καὶ ὑπῆγαν κα-
τὰ τὴν βασιλείαν. καὶ ἐπολέμισαν μετὰς αὐτῶν τὰς βασιλείας
καὶ ἐσφάγησαν εἰς τρεῖς χιλιάδες. καὶ ἐνίκησεν ὁ λαὸς. καὶ ἐβίβαν
ταῖς πόρταις τῆς παλατίου, καὶ ἐμῆκαν μέσα καὶ ἐγύρσαν τὸν βα-
σιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐφυγε καὶ ὑπῆλθον εἰς τὸ μοναστήρι τῆς σου-
διων. καὶ ἄφηκε τὴν βασιλείαν καὶ ἐγένετο καλόγηρος. καὶ ὁ Θεὸς αὐτῷ
Γεωάννης ὁμοῦ.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἄφηκε τὴν βασιλείαν καὶ ἐγένετο καλόγηρος. Βα-
σιλεία ζωῆς τῆς βασιλίσσης.

Η ΕΤΑ ΤΕΤΟΝ ἡ ζωὴ πάλιν ἔλαβε τὴν βασιλείαν. ὁ ἐβίβαν
νὰ ἀφήσῃ τὴν ἀδελφίντης Θεοδώραν νὰ μένῃ τὴν ἔχει με-
τ' αὐτῆς καὶ δὲν τὴν ἄφηκεν ὁ λαὸς. μόνον ἐζήτησαν ὅτι εἶναι καὶ
αὐτὴ αὐτάμα. καὶ οὕτως ἐσερξέ. ἤλθε δὲ ἡ Θεοδώρα ἀπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας εἰς τὸ παλάτι. καὶ ἐσωμάχθησαν οἱ ἀρχόντες καὶ ὅλος ὁ
λαὸς. καὶ ἡ ζωὴ ἔκαθεν ὁμιλίαν καὶ ἐχαρίσθησαν εἰς τὴν ἀγάπην
καὶ ἐσπλαγγίαν ὅπου ἐδείξαν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὴν ἀδελφίν-
της. καὶ ἐρώτησε τί νὰ γένῃ εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν ὅλοι νὰ τὸν
θαύνασιν. ἢ νὰ τὸν τυφλώσωσι. ἡ δὲ ζωὴ ἐλυπεῖτο καὶ ἐμπο-
δίζετο νὰ μένῃ γέννη αὐτὴν ἡ δυστυχία ἀλλ' ἡ Θεοδώρα ἐθυμώθη, καὶ
ἐκραξέ τὸν νέον ἐπαρχον καὶ ἔσειλέτον νὰ τὸν τυφλώσῃ ὁ Μιχαήλ.
καὶ τὸν Θεὸν αὐτῷ. ἐπῆγε γοῦν. καὶ ὁ Μιχαήλ ἰσέβη μέσα εἰς τὸν
ταόν. καὶ ἐδράμαν ὁ λαὸς καὶ τοὺς ἀρπάξαν, καὶ τοὺς ἡφειραν εἰς
τὴν φόρον. καὶ πᾶσαν τῆς πόλεως βλάβην ἐν τῷ σίγματι τοὺς ἐπύ-

Τίτ φλώσαν.

φλώσεν. ἰβασίλευσε δὲ ὁ Μιχαὴλ μεῶν δ'. καὶ ἡμέραι ε'. καὶ ὄξο-
εἶδεν, εἰς μοναχέσιον τῷ ἐλεγκτῷ. καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ἔφυγαν
μακρὰ καὶ ἐκέρδηται τὴν ζωὴν τους, καὶ ὡς ἔλαβαν τὴν βασι-
λείαν ἡ ζωὴ καὶ θεοδώρα. ἔτιμα καὶ δολαβεῖτο τοὺς ἀρχοντας, καὶ
τὸν λαὸν δωρεὰς μεγάλας ἔδωκεν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ὁ μονομάρχος
ἦτον ὄξορσις μῆκος εἰς τὴν μυτιλευλὴν δὲ τὴν ἐπιβηλὴν τῆς βα-
σιλείας. καὶ ἡ ζωὴ ὡς ἔλαβε τὴν βασιλείαν ἐμεινίστου καὶ ἦλθεν
οὐκ εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἔσειλεν ἡ βασιλίσσα ἕνα τῆς δυνούχου πι-
σὸν τὸν περγαμινόν, καὶ ἔδωκετον τὰ βασιλικά φορέματα πρὸς τὰ
φορέση. καὶ ἔφορεσέτα καὶ τὸν ἤφεραν εἰς τὸ παλάτι. καὶ ἔσφαι-
σπον δὲ ἀνδρατῆς καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ συπῆς δὲ λογισεν αὐτὴς ὡς πρῶ-
τος ἱερεὺς ἐν μετὰ Γενίω α'.

Βασιλεία Κωνσταντίνου τῆς μονομάρχης.

Γίνεται δὲ βασιλεὺς ὁ Κωνσταντῖνος τῇ πενταετίᾳ τοῦ
Πατριάρχου ἐν ἔτει 5 φν'. καὶ ἐπίμνησε τοὺς ἀρχοντας τῆς
συγκλήτης καὶ ἐμείρασε πολὺ χρυσίον εἰς τὴν λαὸν τὰ δὲ πρῶτα
χρόνῳ ἐφανήενας ἀσὴρ καὶ ἔκαμνε σφάταν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς εἰς
τὴν δυσιν καὶ ἔφαινετον ἕνα μεῶν. καὶ ἐπορευμένους τὴν συμφο-
ρὰν ὁ πῦρ ἦλθεν εἰς τοὺς ῥωμαίους. σέφανος δὲ ὁ βοῦδ λαβὸς ἦλ-
θε μετὰ διωκόμενος εἰς τὰ μέρη τῆς αὐλῆς καὶ ἔλαβε σέρβας, ῥω-
μαίους καὶ ἔκαμνε πολλὰ φθορὰ. καὶ ἔσειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Μι-
χαὴλ ἀφ' ἐν τῇ τῆς δυνάστεως καὶ πατρίκιον, καὶ νὰ συναῖξη λαὸν
τὰ πολέμηση τὸν σέφανον. καὶ ἦτον ἀνδραπὸς ἄφρακτος τῆς πολέ-
μου. καὶ ἐσυνάξε κατὰ τὸν θέσμον τῆς βασιλείας ὀξὺν χιλιά-
δες λαὸν καὶ δὲν ὑπῆγε σφάταν καθολικῶν ἀμὴ ὑπῆρχε εἰς κρυ-
μινούς καὶ σῖνους τόπους ὁ πῦρ δυὸ ἄλογα μόλις ἐπερνούσαν. καὶ
ἦσαν τοὺς οἱ ἐχθροὶ ὡς ἀνῆλθαν. καὶ ἐπολεμισάντους ὁ ποπ-
νὼ μετὰ ἕλα μετὰ πρῶτος μετὰ σιγίταις καὶ ἐθανάτωσαν πλεον παρὰ
σφαρῆτα χιλιάδες λαὸν. καὶ οἱ ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς ἔφυγαν περὶ τοῦ
καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Μιχαὴλ ἀνθέντης τῆς δυνάστεως καὶ ἐφυλάχθη-
σαν κρυμμένοι εἰς τὰ βουνὰ τῆς νύκτας. καὶ ἦτον θέαμα ἰδεῖν
τὰ βλέπει ἐκείνους τοὺς σφατιώτας. αἷμας ἐκαστοῦ δόθηκεν εἰς τὸ
δυνάστηον ἀπὸ νύκταν ἕως νύκτα. ἀπέθανε δὲ ὁ Πατριάρχης
ἀλέξιος ἔζηεν ἄλλος, Μιχαὴλ ὁ κυραυλῆριος εἰς τὰς κί. Μαρ-

του. ὁ δὲ πατερίκιος λέων ὁ πορνίκης ἔγνων ὑποστάτης καὶ ἐσιμύαζε
 φουσάτοι πολλὰ καὶ ὑπῆγε κατὰ τὴ βασιλείῳ εἰς τὴν Κωνσταντι-
 νόπολιν. καὶ ἐπολέμησεν, καὶ εἰς ὀλίγον ἔλειψεν αὐτὴν παρὶ τὴν βασι-
 λείαν. τέλος ἐνίκηθη ὁ πορνίκης καὶ ἑπασσάντων ζωντανόν. καὶ τὸν
 ἐτύφλωσαν ὁ βασιλεὺς. καὶ ὅσοι ἦσαν εἰς αὐτὴν τὴν βυλὴν τὰς ἐ-
 πόμπευσεν καὶ τὰς ἐξόρυσεν. ἤλθε δὲ θανατικὸν εἰς τὴν πόλιν τόσον.
 ὅτι δὲν ἔσωναν οἱ ζωντανοὶ νὰ θάπην τὰς ὑποθαμνύς. ὁ δὲ θείρος
 ἔπεσε χαλαρὴ καὶ ἐθανάτωσε ζῶα πολλὰ καὶ ἀνθρώπους. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ὡς ἦτον πεδάλγος ἐμοίετο εἰς τὴν μονὴν τῆς μαγικῶν
 καὶ ἐκεῖ ἀπόθανε καὶ τὸν ἱθαφῆν ἐκεῖ καθὼς ἐπαρηγγέλλε βασι-
 λεύσας χρόνους β'. ἡ δὲ ζωὴ ἡ γυνὴ αὐτῆς ἀπόθανε προτίτερα. ἡ
 τὴν δὲ πολλὰ ἐλεήμων ὁ μονομάχος.

Θάνατος Κωνσταντίνου μονομάχου. Βασιλεία Θεοδώ-
 ρας μόνης.

ΜΕτὰ τὸν θάνατον τοῦ παλαίου καὶ ὁ λαὸς, ἔσεψαν βασι-
 λίσαν τὴν Θεοδώραν μόνην. καὶ ἐκήρυξε πολλὰ ὄλους ἐκτί-
 νους ὁ πῦρ τὴν ἔσεψαν. ὁ μοίως καὶ τὰς δυνάμεις. ἀδίνησε δὲ καὶ
 ἀπέθανε καὶ αὐτὴ, ἐν ἔτει, σφξδ'. ἐν μὲν Ἀνδρέῳ βασιλεύσα-
 σα χρόνους β'. καὶ μελέας ζ'.

Θάνατος τῆς βασιλίσσης Θεοδώρας. Βασιλεία Μιχαὴλ τῆ ἀπὸ
 στρατιωτικῆς.

ΜΕτὰ τὸν θάνατον ταύτης. οἱ δυνάμεις μετὰ τὴ συγγέλου λί-
 οντος ἔκαμαν βασιλεῖα Μιχαὴλ πατερίκιον τὸν γέροντα
 τὸν ἀπὸ στρατιωτικῆς. ὅταν ἐψυχουμένη ἡ βασιλίσσα, καὶ ἐσυμφώ-
 νησαν μετ' αὐτῆς ὅτι χωρεῖς τὴν βουλήν των ποτὲ νὰ μὴ κάμνει
 τίποτε. καὶ ὁ Μιχαὴλ ἦτον αἰθρῶπος ἀνώφελης. ἄφρακτος ἀγνω-
 στος. καὶ ὅλα τὰ τὸν ἔκαμαν ὅλα νὰ ἔχει μόνον τὸ ὄνομα. καὶ αὐτὴ νὰ
 εἰρίζω. ἐβασιλεύσεν δὲ χρόνον α'. καὶ ἐξεορίσθη ἀπὸ τὴν βασι-
 λείαν ὡς ἀναξίος.

Εξορία καὶ διωγμὸς τῆ βασιλείας Μιχαὴλ τῆ ὑποστρατιωτικῆς.
 Βασιλεία ἰσαακίς τῆ κομνηνῆς.

ΜΕτὰ τὸν ἐψήφισαν βασιλεῖα ἰσαάκιον τὸν κομνηνόν. καὶ
 ὡς ἐσέφθη βασιλεὺς, ὤρισε ὁ τὸν ἐτύπωσαν εἰς τὴν βασι-
 λικὴν μονέαν βασόντας σπαθί. καὶ δὲν εἶχε τὴν ἐλπίδα εἰς τοὺς.

Τττ 2 ἀμή

αὐμὴ ἰδὲ γενεὴν ὅπῃ μεγάλῳ πῶράξιν εἶχε εἰς τὸν πόλεμον. ἤφερε δὲ τὴν γυναικατοῦ αἰκατερίνα ὑπὸ τὴν ἀνατολίαν καὶ τὴν ἐσεφῆ βασίλισσαν. ἀπέθανε δὲ ὁ Πατριάρχης καὶ ἔγινε Πατριάρχης Κωνσταντῖνος ὁ λιχουδης. ὁ δὲ βασιλεὺς διῆλθεν εἰς κωνήνην καὶ ἐκτύπησιν αἰσραπὴν καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ ἄλλογον καὶ ἄφριξε τὸ σῶμα. ἐκοίτετον γὰρ πολλὰς ἡμέρας ἀδενῆς καὶ ἤλπιζε νὰ ἐλθῇ ῥωδῇ ἀπὸ τῆς ἀδένειας. Ἐξέκαμε πλάς ἰατρείας καὶ ὡς εἶδεν ὅτι δὲν ἐλθὺν ῥωδῇ ἐπαρετήθη τὴν βασιλείαν καὶ ὑπὲρ αὐτὴν εἰς τὴν μονὴν τῆς σεδὶτων καὶ ἔγινε καλόγηρος. καὶ ἡ βασίλισσα τὸν ἀνάγκασε πολλὰ. ἐβασίλευσε δὲ χρόνος β'. καὶ μὲναι γ'. καὶ ὅσον καμρόν ἐζησε καλόγηρος ἔδειξε πᾶσαι ὑπακοὴν εἰς τὸν ἡγεμῶνα καὶ εἰς ὅλους τὰς καλόγηρας. τόσον ὅτι ἔγινε καὶ πορτάρης. Ἐεἰς τὰς ἄλλας ὑπερέσας ὑπερέσεν ἀπὸ τῆς πολλυῦτου ταπεινώσειν.

Παραίτησις βασιλείας ἰσαακίου τῆ κομνήνου. Βασίλεια Κωνσταντίνου τῆ Δέκα.

ἘΓινε δὲ βασιλεὺς μετὰ τὸν Κωνσταντῖνον ὁ Δέκας, ὁ ὅποιος ἔλαβε τὴν βασιλείαν εἰρηνῶς καὶ ἡσυχίας τινὸς παραχῆς. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ Πατριάρχης ὁ λιχουδης καὶ ἔγινε Γεωργίου μοναχός. ὁ ξυφίλινος. ἀδένεισε δὲ ὁ βασιλεὺς. Ἐὡς ἴδε ὁ τὸν κυριεύειν ἀδένεια πολλὰ, τὰ παῖδιά ὅπερ εἶχεν ἀπὸ τῆς ἀδούκας τῆς βασίλισσας, τὸν Μιχαὴλ, τὸν ἀνδρόικον, τὸν Κωνσταντῖνον, ἀπὸ τῆς ἀπὸ πικρῆς ἰπὶ περιφορῆς ὁ Κωνσταντῖνος ὁ ὅλος τὴν ἔκαμε βασιλεὺς. καὶ τὸν ἀδελφόν τὸν Γεωργίου ἔκαμε πρῶτον βασιλέα. εἶχε δὲ καὶ θυγατέρας τρεῖς, αἶναν, Θεοδώραν. Ἐζωὶν ὅταν δὲ ἀπέθνησκε ἐξῆλθε τὸν λαὸν ἐγγραφὸν ὁμολογίαν ὅτι νὰ μὴ δεχθῇ ἄλλον βασιλέα μόνον τὰ παῖδιά του. Ἐν τῇ γραφῇ εἰς τὴν ὁμολογίαν ὁ ὅλος ὁ λαὸς ὑποσχέθη δὲ καὶ ἡ βασίλισσα νὰ μὴ παρῇ ἄλλον αἰδρα. τὰ ὅποια γραμματα τὰ ἔδωκεν τῇ Πατριάρχῃ νὰ τα σφραγίσῃ. ἀπέθανε δὲ ὁ βασιλεὺς χρόνων ξ'. βασιλεύσας χρόνος ζ'. ἡμῖς καὶ ἐταφείναι τὸ μολιβωτόν.

Τέλος τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τῆ Δέκα. Βασιλεία δ' δοκίας
τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἡγῶν αὐτῆς.

Εδέχθησαν δὲ τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας μετὰ τὸν θάνατον αὐ-
τῆς ἡ γυναικαὶ ἡ δ' δοκία καὶ τὰ παιδία αὐτῆς. Ἐ ἀφ' οὗ ἔβα-
σίλδυσαν ὀλίγον ἡφεραν εἰς τὰ βασιλεία διογένην τὸν ῥωμανόν.
καὶ ἐς ἐφανώθητον ἡ βασιλίσσα. καὶ ὅσα ἔταξεν ἀλησιωνήσεται. καὶ
ὑς ἐρπονε τὴν βασιλείαν ἀπὸ τὰ φίλτατα παιδία της.

Τέλος τῆς βασιλείας τῆς ἡγῶν Κωνσταντίνου τῆ Δούκα. Βασιλεία
διογένης τῆ Ῥωμανῶ.

Διογένης δὲ ὁ Ῥωμανὸς ἐκηρύχθη βασιλεὺς παρὰ τῆς βασιλίσ-
σης, δ' δοκίας καὶ ἐς ἐφθι. καὶ ἐπεσοικύνισαί τον οἱ ἀρχοντες
καὶ ὅλος ὁ λαός. ἐπὶ βουλεύθη δὲ ἀπὸ τῆς ἀνδράπορετα. καὶ τὸν ἐτύ-
φλωσαν. καὶ ἀπόθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸ νησι τὴν πρώτῃ. ἐβασίλδυσ-
σε χρόνος γ'. καὶ μέλας ἦ.

Τέλος τῆς βασιλείας διογένους τῆ Ῥωμανοῦ. Βασιλεία Μιχαὴλ
τῆ ὡραπνάνκι καὶ Δέκα.

Μετὰ δὲ τὴν τύφλωσιν καὶ θάνατον τούτου, ἔλαβε τὴν βα-
σιλείαν Μιχαὴλ ὁ ὡραπνάνκις. ἀπόθανε δὲ καὶ ὁ Παξι-
άρχης ξεφιλίνας καὶ ἐγένει ἄλλος, κοσμάς μοναχός. ἀπὸ τὰ ἱερο-
σόλυμα. καὶ ἐπῆματον ὁ βασιλεὺς πολλὰ δέξ. τὴν ἀρετὴν οἱ δὲ
πολίται ἐψηφισαν βασιλεῖα εἰς τὴν ἀνατολὴν νικηφόρον τὸν βο-
τανειάτῃ. καὶ τὸν βασιλεῖα Μιχαὴλ τὸν ἀρπάζαν ἀπὸ τὸν θρόνον
καὶ τὸν ἡφερανέξω. καὶ τὸν ἐκαθίσταν εἰς μουλάρι μικρόν, καὶ τὸν
ἔσειλαν εἰς τὴν μονὴν τῆς σουδίων. μετὰ τὴν βασιλείαν μάριαν
τὴν γυναικαὶ καὶ τὸν Κωνσταντίνον τὸν ἡγῶν τοῦ ἔκαμαν καλόγη-
ρον. ἐβασίλδυσσε δὲ χρόνος δ'. ὑς ἐρον δὲ τὸν ἔκαμαν καὶ μητροπο-
λίτῃ ἐφίσου.

Τέλος τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τῆ ὡραπνάνκι. Βασιλεία νικη-
φόρου τῆ βοτανειάτου.

Ελαβε δὲ τὴν βασιλείαν νικηφόρος ὁ βοτανειάτης χωρὶς πο-
λέμου πνός καὶ ἐς ἐφθι βασιλεὺς παρὰ τῆ Πατριαρχοῦ τῆ
μεγαλῆ τριτῇ ἔλαβε δὲ γυναικα μαρίαν ἡ γυναικα τῆ πρώτῃ
βασιλέως Μιχαὴλ, καὶ ἐς ἐφανώθητῃ. ἐβασίλδυσσε δὲ χρόνος γ'.
ἐφῃμικῶς καὶ ἀπόθανε.

Τέλος

Τέλος τῆς βασιλείας νικηράου τῆ βοτανειάτου. Βασιλεία ἀλ-
ξίου τῆ κομνηνῶ.

Μετά τὸν θάνατον τῆτε ἔλαβε τὴν βασιλείαν Ἀλέξιος ὁ
κομνηνὸς καὶ ἐβασίλευσε χρόνους λζ'. καὶ μηνῶν δ'. καὶ ἡμέ-
ρας ἡμέρας τέττα ἔγινεν ἡ σάββατος περὶ τῶν μεγάλων ἀρχι-
ρέων. βασιλεῖς. ρηγοεῖν. καὶ Ἰωάννης τῆ χρυσοῦς. καὶ τὸ μονα-
σῆριον τῆς πάπυς ἐπὶ τῇ ἐκκλῆσιᾳ τῆς ἀγίας χειροθέλου. τῆτος ὁ βα-
σιλεὺς ἐτίμησε τὴν λακεδαίμονίαν εἰς μητρόπολιν ὃ πῦ ἦτον ἐπὶ
σκοπῇ τῆ παλαιῶν πατρῶν. καὶ ἐδόθη τῇ μητροπολίτι παλαιῶν
πατρῶν τὸ αἰμῆκλιον ἀπὸ τῆς λακεδαίμονιας. ἐν ἔτει. φ. η. ἐπὶ τῆς
Πατριαρχίας ὁσάδης. ἐδόθη δὲ αὐτῷ καὶ σάκεος εἰ ταῖς ἱερουργί-
αις: τῆτος ὁ βασιλεὺς τὴν ἀπὸ τῆς λακεδαίμονιας ἐτίμησεν
ὃ πῦ ἦτον ἐπὶ σκοπῇ πύργου τῆς παμφυλίας, τῆτος βασιλεὺς ἐδω-
κεν νεαράν, νὰ μετακρίνεται οἱ καθ' ἑαυτοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς. ἢ
δικαίως ἐκείνησαν. ἢ ἀδίκως. καὶ ὁ ἐπίσκοπος Καισαρείας σάβ-
βα ἐγίνε Πατριάρχης ἱεροσολύμων, ἐπέραςε δὲ τῆτος ὁ βασιλεὺς
εἰρηνικὸς εἰς τὸν καιρόν τῃ. καὶ ἀπὸ θανέν.

Θάνατος βασιλέως ἀλεξίου τῆ κομνηνῶ. Βασιλεία. Ἰωάννης
τῆ κομνηνῶ.

Μετά τῆτον ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ κομνηνὸς. καὶ
ἐστρεφθὲν παρὰ τῇ Πατριαρχίᾳ γνώμῃ πάσης τῆς συγκλήτου
καὶ παντὸς τῆ λαοῦ, ἐβασίλευσε δὲ χρόνους κ. δ'. καὶ μηνῶν ζ'.
καὶ ἀπὸ θανέν.

Τέλος τῆς βασιλείας Ἰωάννης τῆ κομνηνῶ. Βασιλεία μαανῆλ
τῆ κομνηνῶ.

Τὸ θάνατον τούτου ἔγινε βασιλεὺς ὁ υἱὸς του ὁ μαανῆλ γνῶ-
μη τῆ Πατριαρχου. καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ παντὸς τῆ λαοῦ
ἐβασίλευσε δὲ χρόνους λ. η. εἰρηνικῶς, καὶ ἴδεν ὅτι ὁ κόσμος ἐντὶ
μάταιος ἐπαράττει τὴν βασιλείαν καὶ ἔγινε καλόγηρος ἐμπε-
νομάθη Ματθαῖος μοναχὸς.

Τέλος βασιλείας μαανῆλ τῆ κομνηνῶ. Βασιλεία ἀλεξίου
τῆ κομνηνῶ.

Μετά τῆτον ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀλέξιος κομνηνὸς. τῆ
τος ὁ βασιλεὺς ἔκαμε νεαράν περὶ μνησεῖας ὅτι νὰ εἶναι
ἀρεσινικόν

ἀρσενικὸν χρόνον ι δ'. καὶ τὸ θηλυκὸν ι β'. εἰ δὲ πρὶν αὐτὰ καὶ
παλαιὰ εἶναι ἀκურα. Διότι αἱ μηνες αὐαὶ ὁ πρὶν γένοιτο εἰς τὸν αὐτὸν
χρόνον, δὲν γαλνουῦται μετὰ ἀναλογίαν μὴτε τὰ πορικασύμφα-
να ὅτι τὴν διευαυλὴν τὴν ἔχουσι ἀπὸ τῆς ἐπιπλήσεως θαυ. καὶ
δύο τῶν ἱερῶν δόχων. καὶ εἰναὶ αὐτοὶ. αὐτὸς τὰς αἰτίας ὁ πρὶν δι-
εῖσκονται εἰς τὸ νόμον γραμμῆας· ἐκαστὴ ἀκόμινε αὐτὰν ὅτι ἐὰν
ἤχη γάμος καὶ φιλοῦς λόγους καὶ εἰς προλογία καὶ ὕστερον καὶ με-
ταποστὴ τὸν ἐνέρος ἀνέμπροσθας καὶ γινώσκονται. Ἐνὰ αὐτῶν
ἄλλον. ἐὰν δὲ σμίξῃ τὸ ἀνδρόγυνον. νὰ εἰναὶ ἀχώριστο. ἔσφαξεν
γοῦν ὁ θεὸς τε ὁ ἀνδρόνικος. καὶ ἐβασίλευσε χρόνον α.

Τέλος τῆς βασιλείας ἀλεξίου τῆς κουνινοῦ. Βασιλεία ἀνδρονί-
κου τῆς κουνινοῦ.

¶ Ἐπὶ τῇ σφαγῇ τῆς ἐβασίλευσε τυραννικῶς ὁ θεὸς αὐτῷ
καὶ ἀνδρόνικος ὁ πρὶν τὸν ἔσφαξεν. χρόνος β. ἡμισυ, τῆτον τὸν ἔφα-
νευσε πάλιν ἰσαάκιος ὁ ἀγγελος. Ἐπὶ τὸ ποτῖριον ὅπῃ ἐκέρασεν.

Τέλος τῆς βασιλείας ἀνδρονίκου τῆς τυραννῆς. Βασιλεία ἰσαακίου.
τῆς ἀγγέλου.

¶ Ἐπὶ τῇ τὸν ἔλαβε τὴν βασιλείαν αὐτὸς ἰσαάκιος ὁ ἀγγελος.
ὁ ποῦ ἔσφαξεν τὸν ἀνδρόνικον. τῆτος ἔσμιξε τὴν παῶν καὶ
τὴν ἀξιαν καὶ τὴν ἔκαμε μία μνητροπόλιν. τῆτος ἐπῆμνησε τὸ ἀρ-
χος εἰς μνητροπόλιν ὁ ποῦ ἔπινε δαψνοπὴ τῇ κορίνθου. ἐπὶ τῇ
φ. 13. εἰς τὰς ἡμέρας τῆτος ἔγινεν ἵνα Πατριάρχης ἱεροσολύ-
μων δαυίδος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. τῆτος ὁ βασι-
λεὺς ἔδωκε χρυσοῦς βουλὰν ὅπῃ ὅποιος κασιμικός ἱερεὺς ὁ πρὶν νὰ ἔχει
γυναικα καὶ θάλει νὰ γένει ἀρχιερεὺς, παρῶν νὰ γίνεταί ἐγχε-
φως ἢ συμφωνία τῆς χωρήσεως καὶ τότε νὰ γίνεταί ἡ γυναικα κα-
λογραία καὶ νὰ σέβανται εἰς μοναστήρι, καὶ τότε νὰ γίνεταί ἀρχιε-
ρεὺς. ἐβασίλευσε γοῦν χρόνος ἡ. ἡμισυ καὶ ἐτύφλωσεν ὁ ἀδελ-
φός του ὁ ἀλέξιος. καὶ μετὰ τοῦ ἀποθανεῖν.

Τέλος τῆς βασιλείας ἰσαακίου.

¶ Ἐπὶ τὸν θάνατον τούτου ἐβασίλευσε ὁ ἀδελφός του ἀλέξιος.
χρόνους δ. ἡμισυ, καὶ ὁ ἀνελφός του ὁ ἀλέξιος θάλοντες νὰ

ἔσφαξεν

δοδώσει ταῖς ἀμοibaς ὅτι ἐτύφλωσέ τὸν πατέρα του, καὶ αὐτὸν
τὸν ἥυρεν, ἰδωξέτον ἀπὸ τῆς βασιλείας καὶ ἀπὸ τῆς Κωνσταντι-
νούπολιν.

Διωγμὸς ἀλεξίου τῆς ἀγγέλου. Βασιλεία ἀλεξίου
ἡοῦ ἰσαακίου.

ΜΕτὰ τὸν διωγμὸν τούτου ἔλαβε τῆς βασιλείας ὁ ἀνέψιός τε
ἀλέξιος. ὁ ἡγὼς ἰσαακίη τῆς ἀγγέλου. καὶ ἐβασίλευσε μέρας
θ'. καὶ ἡμέρας κ'. καὶ τῶτον ἐφάνησεν ἀλέξιος Δούκας ὁ μούρ-
τζουφλος.

Τέλος τῆς βασιλείας ἀλεξίου ἡοῦ ἰσαακίου τῆς ἀγγέλου. Βασι-
λεία δέκα τῶς μερτζουφλου.

ΜΕτὰ τὸν φόνον τούτου ἐσέφθη βασιλεὺς αὐτὸς ὁ Δούκας ὁ
μούρτζουφλος. καὶ ἐβασίλευσε χρόνους β. ἡμέρας κ'. ὡ
τῆς μωραῆς διοικήσεως οἱ χειριανοὶ χειριανές, οἱ θεοὶ ἀνέψιες, οἱ
ἀνέψιοι θεοὺς ἐσφαζαν, καὶ πῶς ὁ θεὸς ἠθέλησεν ἀπομῆσαι καὶ τῶ
του τυραννοῦτος ἐπῆραν οἱ βερέπκοι τῆς Κωνσταντινούπολιν ἐλ-
έται σ ψ β'. Α' περὶ λλίου. ι β'. Ἰνδικτιῶνος, β'. ἡμέρας, β'. καὶ
ἐκαμα βασιλεῖαν, μετὰ δὲ βίον δὲ φιλαδρείαν. ὅμως νὰ μεί-
δωτε τῆς ἐνοίαν τῆς ὑποθέσεως, πῶς ἐπῆραν οἱ φράγγιοι τῆς
πόλιν. ὁ σαρακίνοι ἐπῆραν καὶ ἐκείρυσαν τὸν τάφον τῆς κύρου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. χρόνοι ἀπὸ κήσεως κόσμου, σ χ ξ ε. ὁ δὲ ὁ
σιώτατος Ἱερομοναχὸς Πέτρος ὁ ἐρημίτης ἐπῆγε νὰ ποροσκυ-
σει τὸν ἅγιον τάφον, καὶ ὅπου κίανε περπατήσιν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰη-
σοῦς Χριστός. δὲ νὰ λαβῇ ἀγιασμόν καὶ χάριν ἐκ αὐτοῦ ἡμῶν ἀ-
μαρτιῶν του. ἦσαν δὲ τότε ἀπὸ κήσεως κόσμου, ἕξι χιλιάδες καὶ
ἑξακόσιοι δώδεκα. καὶ ὡς ἐφθασεν εἰς τὰ ἱεροσόλυμα, ἐποροσκύ-
νησεν μετὰ πολλῆς δόξα βειας τοὺς ἀγίους τοὺς ἡγῶν δὲ τὸν Πα-
τριάρχην καὶ τοὺς χειριανούς τοὺς ὁ πρῶτος ἐπαίδων πολλὰ οἱ
σαρακίνοι, καὶ ὁ χιμῶνον τοὺς ἐβασανίζαν. ἀμέ καὶ ὅταν ἐλειπε-
ρησαν ἐπῆλθαν ἡττίς ἐείχον τὰ ἅγια. ἰδόντας ὁ ἐρημίτης ἐκλαυ-
σε πολλὰ, καὶ εἶπε τῷ Πατριάρχῳ καὶ ἡμῶν λοιπῶν χειριανῶν νὰ
ὑπομῆρουν καὶ εἰς ὁλίγον καιρὸν θέλουν ἰδοῦσθαι νὰ ἀπα-
τῶν τῆς τυραννίδος. καὶ ἐτ' ἐπῆλθε μὲ ἀποήδω εἰς τὸν πάπαν καὶ
τὸν ἐποροσκύνησε καὶ μετὰ θρόνου τῶς εἶπε τὰ πᾶσι τῷ Πατρι-
άρχῳ.

ἀρχου, καὶ ἦν ἐπὶ λοιπῶν χριστιανῶν ὁ ποῦ εἶχαν ἀπὸ τῆς σαρακι-
 νούς, καὶ τὴν καταφρόνησιν ὁ ποῦ κάμνουν εἰς τὸν ἅγιον τάφον. ἤ-
 κουσεν δὲ τὸ τοῦ παπᾶς καὶ πολλὰ ἐλυπήθη. καὶ ὁ δὲ θυρῆσαι ἐβίβλην
 γὰρ δὲ ναλέους εἰς τὸν ῥήγαν τῆς φραγτζᾶς, καὶ ἐπισκόπους ὁμοῦ,
 καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ῥηγάδες, καὶ εἰς δούκαδες καὶ κόντιδες. καὶ
 ἦν χετον καὶ ὁ λόγατος. καὶ τὸν ἔγραφε τὰ πάθη τῶν χριστιανῶν
 ὁ ποῦ ἔχουσι ἀπὸ τοὺς σαρακηνούς. καὶ τοὺς ἐσαρακάλειεν νὰ ὁ-
 μοφωνήσωσι νὰ εἰπάσινε νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσωσι καὶ νὰ τῆς ἀφα-
 νίστωσι, καὶ νὰ ἐλοθέρωσωσι τοὺς χριστιανούς. καὶ τὸν ἅγιον τάφον.
 καὶ ὁ δὲ θυρῆσαι ἔσπευσεν τὸν σαρρόν καὶ ἐσπυλάχθησαν ὅγδόντα χιλιάδες
 καὶ ἐπῆγαν περὶ εἰς τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν, καὶ ἦτον τότε βασιλεὺς,
 καὶ οὐκ ἔβλεπον οἱ πλείοντες μετ' αὐτὸν νὰ εἰπάσινε κατὰ τῶν σα-
 ρακηνῶν. καὶ ἔτ' ἐταξέντους ὁ βασιλεὺς δώδεκα χιλιάδες κα-
 βαλαρέους, δὲ νὰ ἐπαρῇ τὴν ἀνατολὴν ἀπὸ τοὺς τούρκους. καὶ
 ἔτ' ἐπῆγαν καὶ ἐπολέμησαν πολλοὺς τόπους καὶ τοὺς ἐπῆραν καὶ
 τῆς ἐδωκαν τῷ βασιλεῖ. καὶ αὐτὸς ὡσαύτ' ἐπῆρεν τῆς τόπους τῆς ἐ-
 γλάσεν καὶ δὲν τοὺς ἀκολούθησεν. καὶ οἱ φράγγοι ἐπῆγμαν πὰ
 ἱεροσόλυμα καὶ ἐδ' ἐγόμεζαν τόπους πολλοὺς καὶ ἐκέρδησαν κούρ-
 ση πολλὰ. καὶ πολλοὺς πολέμους ἐκάμαν μετ' τοὺς βαρβάρους, καὶ
 ἐφθασαν εἰς τὰ ἱεροσόλυμα καὶ ἐνίκησαν εἰς τὸν πόλεμον μετ' αὐ-
 τῶν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ τοὺς σαρακηνούς καὶ τοὺς ἰσφαζαν, καὶ τοὺς ἐ-
 πῆραν τὸν ἅγιον τάφον, καὶ τοὺς χριστιανὲς ἐλοθέρωσαν ἀπὸ τῆς
 τυρανίδος. καὶ ὁ χαλκὸς καὶ λίθαι καὶ δόξα λογίαις ἐκα-
 μαν πρὸς τὸν Θεόν. ἔκαμαν δὲ ἀφέντι τῆς συρείας καὶ τῶν ἱεροσο-
 λύμων τὸν κόντε φρὲν, δὲ πούλια. τῶτος δὲ ἐδεχθῆναι τὴν ἀφεν-
 τῆαν. αἰκὴ τὸ σῆμα τὸ χρυσὸν δὲν ἠδ' ἐλησεν ποτὲ νὰ ἐάλη εἰς τὴν
 κεφαλὴν τῶν λεγόντων ὅτι δὲν εἶναι ἁγίας, οὐδὲ πρέπειτον ἐκεῖ ὁ
 ποῦ ἔσπευσεν τὸν βασιλῆα τῶν βασιλέων μετ' αὐτὸν ἀκαίδινον σῆμα
 τὸν κύριον ἡμεῖς Ἰησοῦν Χριστόν, νὰ σφαιρώσωμεν ἕνα ἀμαρτολὸν
 ὡσαύτ' ἐμεῖς. καὶ ἀκούσαντες οἱ χριστιανοὶ ἐπαίνεσαν τὸν κόντε, καὶ
 ἤρχοντα πολλοὶ χριστιανοὶ μετ' αὐτοῖς φαμελίαις καὶ ἐκατοίκου
 εἰς τὸν ἅγιον τόπον. καὶ ἦσαν ἀήμερη μέθοι, καὶ ἀναπαμύσει ἐπὶ
 ρασαν ἕκατὸν τέσσαρες χρόνοι καὶ τότε ὁ δὲ βολες ἐφθόνησεν.
 καὶ οἱ βαρβάροι οἱ σαρακηνοὶ ἐπῆραν πάλιν τὰ ἱεροσόλυμα, καὶ

ὡσαν ἦκουσαν οἱ χριστιανοὶ οἱ ἀφενταῖδες ὅτι μπαῆκος ὁ κόντης τῆς
 φιλαόδρεαι. καὶ ὁ κόντης τῆς καμπανείας. ὁ κόντης τῆς λούκας, καὶ
 ἄλλοι πολλοὶ ἀφέντες. καὶ ὅλα νὰ εἶναι πολλοὶ δὲν τοὺς χεῖρομυρ
 τὰ ὀνόματα, ὅμως ὁ μοφώνησαν ὅλοι, ὁ πάπας μετ' αὐτοὺς. καὶ ὁ
 καμάν ὄρκος φερικτὲς νὰ πᾶσιν νὰ πολεμήσουν τὴς σαρακηνούς.
 καὶ ἔκαμαν γενεράλε τὸν κόντε τῆς καμπανείας ὀνόματι τζεφρέν.
 ὁ ποὺ ἦτον φρονημώτατος, καὶ ἀνδρειομυρὸς καὶ ἄξιος ὅλα φουσα-
 τα. καὶ ἐπέρασαν δύο μελῶες καὶ ἡ λήθου ἀδένεια καὶ ἀπ' ἐδάς.
 ἦτον τὸ γένος του ντεβαλάρτος, καὶ πολλὰ πονε λυπηθήσαν ὅλοι. καὶ
 ἔκαμαν κονσέγιον εἰς τὸ περγάνι ὁ καμάν ἀφέντε καὶ γενεράλι
 τὸν μπονιφάτζιον μαρκεζίν ντεμπεφράτο. ὁ ποὺ ἦτον ἀφέντης με-
 γας εἰς τὴν ἰταλίαν. καὶ τὴν ἀδελφωτὴν εἶχεν γυνᾶκα ὀρήγας
 τῆς φραϊτζας. καὶ ἐν ζῇ ἐσκηώθησαν ἀπ' ἐκεῖ οἱ ἀφενταῖδες μετ' ὃν
 χυεράλεν ὁ ἦλθαν εἰς τὴν σαβόγιαν νὰ εἰπαίε εἰς τὴν βενετσαν.
 ὁ εἰσελὼν ἀποχερσαρὶς εἰς τὴν βενετσαν πρὸς τὸν περὶντζιπον.
 ἀνορίζη νὰ εἶναι καὶ αὐτὸς ἕνας ἀπ' ἐκεῖνους τὴς ἀφενταῖδες νὰ βο-
 θήσῃ ὅλα τὸ ὄνομα τῶ χριστε. νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἅγιον τάφον ἀπὸ
 τὰς χεῖρας τῶ ἀσεβῶν. ὁ νὰ ἐτοιμάσῃν κάτεργα. ὁ μεγάλα πε-
 ράματα ὅλα τὰ φησάτα. ὁ ἦσαν καβαλαρόι δεκαοκτὰ χιλιά-
 δες καὶ οἱ περὶ οὗ ὁ δούλωτα χιλιάδες. καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦτον
 περὶντζιπος ὁ μισερ αἰνῆκος νταύτολος ἐσερξαν δὲ οἱ βενετικοὶ νὰ
 κάμῃν τὰ κάτεργα. ὁ τὰ ἄλλα πλείσιμα. ἀμὴν ἔκαμαν μετ' αὐ-
 ποχερσαρὶς ὅσα μύθον εὐκαιρα δίχως νὰ ἔχῃ φησάτο νὰ τὰ γε-
 μίσουν, νὰ τὴς ταπλερώνῃν ἦεν τὴν ἐξοδον. ὁ ὥς νὰ συναχθῇ
 οἱ ἀφενταῖδες ἔγιναν καὶ τὰ κάτεργα καὶ τὰ πλείσιμα καὶ ἡ λήθου ὁ γε-
 νεράλις μετ' αὐτοὺς φησάτα καὶ μετ' αὐτοὺς ἀφενταῖδες εἰς τὴν βενετσαν. καὶ ὁ
 κόντης τῆς λούκας μετ' αὐτοὺς φησάτοντες δὲν ἐπὶ ἡ γῆ εἰς τὴν βενετσαν.
 ὅλα π' ἀπὸ τὸν τόπον τε ἐμπήκῃν εἰς ἐδικάτους πλείσιμα, μετ' ὅ-
 λοντε, τὸ φησάτον ὅλα π' ἀπὸ ἐκεῖ τὸ ἐπερτε πλεία δὲ πολὺτερα ὁ
 σιμῶτερα νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ ἱεροσόλυμα. καὶ ἔμεναν ἀπὸ τὰ πλεί-
 σιμα τῶ βενετικῶν εὐκαιρα καὶ ἐγένετο σκανδαλον μέγα. ὅτι ἐγὼ
 ρώσαν τὰς ἐξόδας κατὰ τὴν συμφωνίαν ὁ π' εἶχαν τέλος δὲν εἰ-
 ρῶ ὡσαν μετ' αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσίκωσαν κεφάλι τῆς τζαρῆς οἱ ἀφ-
 ἔρωποι οἱ ὅποιοι ἐκρίσκονται εἰς τὴν σκληραβανίαν. καὶ ἡ δόλησαν

να κάμειν αὐτὸν τὴν ἐδικαίωσιν καὶ ἔκαμαν. καὶ ἐπὶ τὴν ἐπὶ ἡραν οἱ ἀφρονταδὲς μετὸν ἡγερέλιν καὶ τὴν ἐδωκαν τῷ Βενέτικῳ δὲ τὴν ἐξοδὸν τῷ κατέρῳ καὶ τότε ἔκαμαν κοινοσέγιον νὰ πάνινε νὰ πολεμίσουν τὰ παρὲν τὴν Κωνσταντινέπολιν δὲ τὴν τὴν ἐγέλασαν ὅτι βασιλεὺς ποτὲ νὰ τὴν βασιλεύσιν. καὶ τότε ἐσειλεν ὁ βασιλεὺς ἥτοι ὁ ῥηγας τῆς φατζας γράμματα νὰ πάνινε εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ὅτι νὰ ἀφήσιν τὸ ταξίδι τῷ ἱεροσολύμων καὶ ἐπὶ τὴν ἐπὶ ἡραν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν καὶ εὐχαλῶν τὰ φροσὰτα τῆς τερίας, καὶ τὰ κατέρῳ τῷ Βενέτικῳ τὴν πελάγην ἀπέβω ἀπὸ τῆς τειχεῖας, καὶ ἐδοκαν μέγαν πόλεμον καὶ φοβέρον καὶ μετὰ ταῦς λυμπαρδὰς ἔκαμαν χαλάσειας τὰ κατέρῳ καὶ ἐμπήκαν οἱ Βενέτικοι εἰς τὴν πόλιν ὡρῶτα ἀπὸ τῆς ἄλλης. ὅτε ἐμπήκαν τὰ φροσὰτα τὰ ἄλλα ὅτι ἐβαλαν παντίερες, ἥτοι φλάμπτερα εἰς τὰ τειχεῖα, καὶ μετὰ μεγάλας χαρῆς ἐπέβαν ταῖς τρυμπέταις ὅτι ἄλλα παυγνὶ δὲ. ὅς ἐκηρέδωσαν οἱ φράγγοι τὴν πόλιν ἐγύρδωσαν τὸν βασιλέα ὅτι δὲ τὸν ἦσαν. ὅς αὐτὸς ἐφυγῇ. οἱ δὲ φράγγοι ἐτάξαν μεγάλαις χάρισματὰ ὅποιος τὸν ὡρῶτα δώσει. ὅς μετὰ χαρίσματα τὰ πολλὰ τὸν ὡρῶτα δωκαν τῷ φραγγῶν. ὅς αὐτοὶ ὡς ἦσαν τὸν βασιλέα ἐχαρήκαν πολλὰ, καὶ ἐδιαλογίζονταν τὸ θάνατον νὰ τὸ δώσιν. καὶ ἐπὶ τὴν ἡσαν τὸ λέοντος τὸ σοφὸς οἱ χρισμοὶ εἰς τὴν κολῶναν τὴν γλυπτὴν ὅτι ὡς εἶχεν πολλὰς τροφίτας περὶ τῆς βασιλείας τῷ πόλεων. καὶ καὶ τὸν χρισμὸν ἐκρέμασαν αὐτὸν εἰς τὴν κολῶναν. ὅς καθὼς ἔκαμῃ αὐτὸς ἀλεξίεως τῆς βασιλείας, ἐπὶ καὶ χειρότερα ἐπαθεν, καὶ μετὰ τὴν τὸν θάνατον ἔκαμαν κοντζίλιον, ἥτοι σύνοδον. καὶ ἐπεσεν ὁ κληρὸς ὅτι μπαλδοβίνον τὸν φιλανδρινόν. ὅς ἐσεψαν αὐτὸν βασιλέα. μετὰ τὴν νὰ ἔχεν τὸ βασίλειον μετὰ τῆς βενέτικης καθὼς τὸ ἐπὶ ἡραν ὁ μάδι, καὶ αὐτὸν ἦσαν λύπει οἱ βενέτικοι δὲ τὴν ὡρῶταν.

Τίλος τῆς βασιλείας Ἀλεξίου Δέκα Μερτζέφλου.

ΤΑ ΒΟΝΤΕΣ δὲ τὴν βασιλείαν οἱ Βενέτικοι τῆς Κωνσταντινουπό. ἵδι καὶ λεως. ἐσωμάξαν ὅλα τὰ ἅγια λείψανα καὶ τὰ ἐπὶ ἡραν. καὶ θρήνη-εἰκονίσματα μικρὰ καὶ τρανὰ, ποτήρια ἐγκοσμηθῆτα, βηλοδυσσιν, πα. ποδιῶς, αἶρας, καλὺματα ἐκλεκτά, τὰ πολύτιμα ὡρῶτα.

τα τῆς ἀγίας σοφίας καὶ ἄλλον μοναστηρίων. καὶ ἐκκλησιῶν. φαιλό-
νια. ὀπτραχήλια. ὀπμαίκα. ὠράεια. διαγύγια ἀξιότιμτα καὶ
θαυμασά. καὶ ὅλα τὰ βιβλία ἀπὸ πάσαν γλώσσαν. χρυμύα. ἐπὶ ἡ
ρυν δι' ἐ τὰ δύο θυμιατὰ τὰ μαλαματένια τῆς ἀγίας σοφίας. τὰ ὁ
ποῖα νῦν αἰθρώπινος δὲν διέεται νὰ καταλάβῃ καὶ νὰ μετρήσῃ τὸ
κάλλος καὶ τὴν ὠρμότητα τῶν θυμιατῶν. ἢ νὰ τ' ἐξηγηθῇ ὁ μοῖως
ἐ τὴ τέμπελε, ὁ ὁ ποῖος ἦτον ὁ ὅλος ἀργυροδόχου πολῦτιμος. με-
τὰ τῶν ὑποσώλων καὶ ὑποφωτῶν. ἱεραρχῶν. μαρτύρων. ὁσίων μετὰ
τῶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρῆ. καὶ τῆς παναγίας. ἐ τὴ ἀγίῃ Ἰωάννου τῶ
φοροδρόμῳ. τὰ μαρεάλια ὅλα ἀργυροδόχου χρυσα. τὸν ἥμιον σαυρὸν
ὁ πῆ ἐκαμῆρ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὅταν ἐπολέμη μετὰ τῶ Μαξι-
μιανῶ ὁ πῆ ἴδεν τὰ ἄσπρα τῶν νύκτα. ἔλαβαν τὴν ἀγίαν εἰκόνα ὁ
πῆ ἰσόρησεν ὁ ἅγιος Λεκαῶ τῆς Θεοτόκου. τὰ χάλκινα ἄλογα. τῆς
κορώναις ὁ πῆ ἐπροσήλωσαν οἱ βασιλεῖς. καὶ καθόλον εἴτι ἐχει ὁ
ὁ ἅγιος Μάρκος. εἰνα ὅλα τῆς ἀγίας σοφίας ταῖς πόρταις τῆς ἀγίας
σοφίας. καὶ ἐβαλάντες εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον καὶ φαίνοντα πολῦτι-
μας. καὶ θαυμασάς. ὥρσαν δὲ τῶν Κωνσταντινέπολιν οἱ Βενέτι-
κοι χρόνους ν' ὅ. ἄλλοι λέγουν ὅ. μὲναις ἡ. καὶ ἡμέρας ιγ'. ὥσαν
εἶχαν τῶν Κωνσταντινέπολιν οἱ Βενέτικοι, οἱ Ρωμαῖοι οἱ βασιλεῖς
ἦσαν εἰς τῶν ἀνατολῶν καὶ ἐκεῖ ἐξήσαν τὰ βασιλεία.

Βασιλεία Θεοδώρου τῶ Λάσκαρι.

Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶ δούκα τῶ μούρτζουφλου, ἔγινε βασί-
λευς εἰς τῶν ἀνατολῶν Θεόδωρος ὁ γέρον ὁ λῆσκαρις. καὶ ἐβα-
σίλευσε χρόνους ιη'. ἄνθρωπος δίλαβης καὶ φοβέμενος τὸν Θεόν.
ἀδίκησας ἀποθανε.

Τέλος τῆς βασιλείας Θεοδώρου τῶ Λάσκαρι. Βασιλεία Ἰωάννου
τῶ Δέκα τῶ Βατάτζης.

Ελαβε δὲ μετὰ τὸν θάνατον τέτου τῶν βασιλείων ὁ Γαμβρός
αὐτῶ Ἰωάννης δέκα ὁ βατάτζης. καὶ ἐβασίλευσε χρόνους λγ'.
Θεαρίσας. τέπος ὁ βασιλεὺς ἔδωκε χρυσόβελον ὅτι μετὰ τὸ θάνα-
τον τῶ ἀρχιερέως νὰ μὴ ἀρπάζειν τὰ φράγματι τῶ Μητροπολί-
τε. μόνον ἐνῶπιον πάντων νὰ λαμβανέι ὁ οἰκονόμος ἐν γραφῶς καὶ
τὰ.

τὰς αὐτὰς ἔως ἐν ἡλθὶ ὁ ἄλλος ὁ ἀρχιερεὺς νὰ τὰ λαβὴ ὡς ἔγινε τὸ ποτὸ χρυσόβελον ἐν ἔτει, σ.ϛ λ ζ. Ἰνδικπῶνος δ'. ἐν Μελί Νοεμβρίῳ. αὐθιγῆσαι γῆν ἀπὸ θανῆς ὡς ἐτάφη ἐν τήναις παρὰ πάντων.

Τέλος τῆς βασιλείας Γωάννη τῆ δέκα τῆ Βατάτζη.

Βασιλεία Θεοδώρου τῆ ἡν αὐτῆς.

Καὶ βασιλεύει ὁ υἱὸς αὐτῆς Θεόδωρος χρόνους δ'. καὶ ἴδιν τὸν κόσμον καὶ τὰ τῆ κόσμου ὅτι εἶναι μάταια καὶ ἡ βασιλεία τῆ θεῆ εἶναι αἰώνιος. ἄφησε τὴν βασιλείαν καὶ ὑπῆλθε εἰς τὴν μονὴν τῆ σουδανδρῶν καὶ ἔγινε Καλόγηρος καὶ ἀνέστησε τὰς θεὰς δὲ τῆς ταπεινώσεως καὶ ἐκεῖ ἀπόθανε.

Τέλος τῆς βασιλείας Θεοδώρου τῆ Βατάτζη. Βασιλεία Μιχαὴλ τῆ Παλαιολόγου.

Ἦτα δὲ τὸ ἀπελθεῖν τῶν ἐν μοναστηρίῳ, ἔλαβε τὴν βασιλείαν ὁ παῖς τῆς παλαιολόγου Μιχαὴλ καὶ ἐβασίλευσε χρόνους κδ'. καὶ ἐλθόντι τῇ δὲ σ'. χρόνῳ τῆς αὐτῆς βασιλείας ἐπαράλαβαν οἱ Ῥωμαιοὶ τὴν Κωνσταντινέπολιν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Βενεπικῶν. καὶ ἐδιδάξαντες ὁ στρατηγὸς πελὸς καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔλαβε τὸν θρόνον τῆς βασιλείας Κωνσταντινέπολεως τῆς κυρίας πασῶν τῶν πόλεων. καὶ ἔλαβε πάλιν τὸν σολισμόν τῆς τὸν βασιλεία καὶ τὴν σύγκλητον. εἰς τὰς ἡμέρας τῆς βασιλείας ἐπῆρεν ὁ σελτὰς ὀργανῆς τὴν παῖσαν. ὁ ὁ ποῖα ἦτον θρόνος τῆς Ῥηγῶν τῆς βιθυλίας διότι ἔκαμε μάχην μετὰ τὸν βασιλέα. καὶ ἔγινε πόλεμος διωκτὸς καὶ μέγας ἀνέμεισον αὐτῶν. καὶ τότε ἐπῆρε τὴν παῖσαν ἀπὸ Χερσὲς καταβάσεως καὶ ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἔλαβε τὴν Κωνσταντινέπολιν ἐχαρήτο πᾶσι. τὸν ἡξίωσεν καὶ ἔλαβε τὴν πόλιν. περὶ δὲ τῆς παῖσης ἐλυπήθη πολλὰ καὶ ἔκλαυσε πῶς ἔγινε τοιαύτη παῖσα καὶ θανῆς εἰς τὰς ἡμέρας τῆς. καὶ αὐθιγῆσαι πολλὰ ἀπόθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ναῶν τῆς ἀγίας ἀποστόλων.

Τέλος τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τῆ Παλαιολόγου. Βασιλεία Ἀνδρονίκου τῆ Παλαιολόγου ἡν τῆ Μιχαὴλ.

Ἦτα τὸν θάνατον τούτου ἔλαβε τὴν βασιλείαν Ἀνδρόνικος ὁ υἱὸς αὐτῆς. μετὰ τὸν Μιχαὴλ τὸν ἡν αὐτῆς. τέλος ὁ Ἀνδρόνικος

κος ὁ βασιλεὺς, ὁρδοτοῦμιν τελευτῶν ἐκκλησίαν. ἔκαμε καὶ ἐκθαισιν
νέαν καὶ πολλὰς Μητροπόλεις ἐπίμυσεν ἀπὸ μικροῦς θρόνους εἰς
μεγάλους. καὶ πολλὰς ἐκατέβασεν εἰς μικροτέρους θρόνους. καὶ
ζεάφοιχάταις κατ' ὄνομα

α Ἡ Καισαρεία.

β Ἡ Ἐφέσος.

γ Ἡ Ἡράκλεια.

δ Ἡ Ἀγκυρα.

ε Ἡ Κύζικος.

ς Αἱ Σάρδεες.

ζ Ἡ Νικουήδεια.

η Ἡ Νίκαια.

θ Ἡ Χαλκιδών.

ι Ἡ Φιλαδέλφεια. αὕτη προεβιβάθη εἰς θρόνον ς.

ια Ἡ Θεσσαλονίκη θρόνος ι ς. καὶ ἐτιμήθη εἰς ι α.

ιβ Ἡ Ἀδριανέπολις θρόνος μ. καὶ ἐτιμήθη εἰς ι β.

ιγ Ἡ Σίδηητον θρόνος ι. καὶ εἰς ι γ. ἐκατέβη. αὐτὸν τὸν θρόνον
ἔδωκε τῷ μονεμβασίῳ ὕστερον ὁ βασιλεὺς καὶ εἶναι τὸ χρυ-
σόβουλον εἰς τῷ μονεμβασίῳ καὶ νὰ ἐπεχη τὸν τόπον τῷ
Γεροσολύμων.

ιδ Ἡ Σεβασεία θρόνος ι α. καὶ ἐγένεν ι δ.

ιε Ἡ Ἀμάσεια ι β. καὶ ἐκατέβη εἰς ι ε.

ισ Ἡ Μελιτένη ι γ. καὶ εἰς ι ς. ἐκατέβη.

ιζ Τὰ Τυαία ι δ. καὶ ἐκατέβη εἰς ι ζ.

ιη Ἡ Γάγγρα ἀπὸ ι ε. εἰς ι η.

ιθ Ἡ Ποντοπράκλεια ὁπισκοπήητον τῆς κλαυδίου πόλεως καὶ ἀρ-
μώθη ἀπὸ τῆς ἔδης καὶ ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν ἦτον θρό-
νος ι ζ. καὶ ἐκατέβη εἰς ι θ.

κ Ἡ Πρέσα ρ. καὶ ἀνέβη εἰς κ.

κα Αἱ Πηγαί θρόνος γ. καὶ ἐτιμήθη εἰς κ α.

κβ Ἡ Πέργαμος ι ζ. καὶ ἐκατέβη εἰς κ β.

κγ Ἡ Νικομισαρία ι η. καὶ ἐκατέβη εἰς κ γ.

κδ Ἡ Πισινὺς ι θ. καὶ ἐκατέβη εἰς κ δ.

κε Τὰ μύρια κ. ἐκατέβη εἰς κ ε.

- κς Η' τσαυρόπολις κα. ἐκατέβη εἰς κς.
 κζ Η' Λαοδικία κβ. ἐκατέβη εἰς κζ.
 κη Τὰ σιμιάδα θρόνος κγ. ἐγίνετο κη.
 κθ Τὸ ἰκόνιον κδ. ἐγίνετο κθ.
 λ Η' Βέρρεια ἦτον ὀπισθοκοπή τῆ Θεσσαλονίκης καὶ ἐτιμήθη εἰς
 Μητρόπολιν εἰς θρόνον λ.
 λα Η' πσιδία κε. ἐγίνετο λα.
 λβ Τὸ σύλαιον κς. ἐγίνετο λβ.
 λγ Η' Κόρινθος θρόνος κζ. ἐγίνετο λγ.
 λδ Η' μονεμβασία ἦτον ὀπισθοκοπή τῆ κορινθίου καὶ ἐτιμήθη εἰς
 Μητρόπολιν εἰς τὸν τόπον τῆ σίδης θρόνος ι. καὶ ἐξέοντο τὰ
 χρυσοβούλα. ἐπέχει ἐτὸν τόπον τῆ Γεροσολύμων με χρυ-
 σοβούλου.
 λε Αἰ ἀθλῶαι κη. ἐγίνετο λε.
 λς Η' μυκισὸς κθ. ἐγίνετο λς.
 λζ Η' κρήνη θρόνος λ. ἐγίνετο λζ.
 λη Η' καλαβερία λα. ἐγίνετο λη.
 λθ Αἰ παλαιὰ πάτραι λβ. ἐγίνετο λθ.
 μ Η' τραπίζους λγ. ἐγίνετο μ.
 μα Η' λάρισα λδ. ἐγίνετο μα.
 μβ Η' ναυπάκτος λε. ἐγίνετο μβ.
 μγ Η' Φιλιπποῦπολις λς. ἐγίνετο μγ.
 μδ Η' τραϊανέπολις λζ. ἐγίνετο μδ.
 με Η' ῥόδος λη. ἐγίνετο με.
 μς Αἰ σερρὲν κη. ἐτιμήθη εἰς μς.
 μζ Η' Φιλίππου λθ. ἐγίνετο μζ.
 μη Η' χριστόπολις ἦτοι ἡ καβάλα ος. ἐτιμήθη εἰς μη.
 μθ Η' Γεράπολις μα. ἐγίνετο μθ.
 ν Τὸ θυράριον μβ. ἐγίνετο ν.
 να Η' σιμύρη μγ. ἐγίνετο να.
 νβ Η' μιτυλίνη μδ. ἐγίνετο νβ.
 νγ Τὰ Γωάννινα ὀπισθοκοπή τῆ ναυπάκτου ἐτιμήθη εἰς Μητρόπο-
 λιν εἰς θρόνον νγ. καὶ ἄλλας τιμὰς, ἔχει καὶ αὐτὸς χρυσο-
 βούλα. Ἀνδρονίκε τῆ παλαιολόγου.

ν δ Τὸ διδοιμέτειχον ὀπισθοπονή τῇ Τραϊανουπόλει εἰς ἐπιμήθη εἰς
Μητρόπολιν εἰς ς. ἐν ν δ.

ν ε Ο μαλενικος ἐπιμήθη εἰς Μητρόπολιν εἰς ς ε. Θρόνον λέγουσι
δὲ πνὲς ὅτι ἵπον ὀπισθοπονή τῇ σερρών.

ν ς

ν ζ Η καπάνη δακ' μ δ. εἰς ν ζ.

ν η Τὸ ἀμμοῖον ἀπὸ μ ε. εἰς ν η.

ν θ Τὸ καμαχίον ἀπὸ μ ς. εἰς ν θ.

ξ Τὸ κοπναιον ἀπὸ μ ζ. εἰς ξ.

ξ α Η ἀγία Σεβησιακή μ η. ἐγίνεν ξ α.

ξ β Αἰνέας πάτρας ἀπὸ ν. εἰς ξ β.

ξ γ Η ἄστρος ἀπὸ ξ θ. ἐπιμήθη εἰς ξ γ.

ξ δ Η ἄμασεις ν β. ἐγίνεν ξ δ.

ξ ε Αἰχῶναι ν γ. ἐγίνεν ξ ε.

ξ ς Η ἰδρούς ν δ. ἐγίνεν ξ ς.

ξ ζ Η κελτζινὴ ν ε. ἐγίνεν ξ ζ.

ξ η Η κολοθιαν ς. ἐγίνεν ξ η.

ξ θ Λίθιβα ν ζ. ἐγίνεν ξ θ.

ο Η πομπηῖς πόλις ν θ. ἐγίνεν ο.

ο α Η ῥωσία ξ. ἐγίνεν ο α.

ο β Η ἀλανεῖα ξ α. ἐγίνεν ο β.

ο γ Η αἶνος ξ β. ἐγίνεν ο γ.

ο δ Τὰ φάρσαλα ἀρχιεπισκοπὴ εἶσαν. ἔτι μνήθησαν εἰς Μητρό-
πολιν εἰς Θρόνον ο δ.

ο ε Η τιβιεῖς πόλις ἡ νυὶ βάρνα ξ γ. καὶ ἐγίνεν ο ε.

ο ς Ταδχαῖταν α. ἐγίνεν ο ς.

ο ζ Η κερασῆς ξ ε. ἐγίνεν ο ζ.

ο η Η Νακωλεία ξ ς. ἐγίνεν ο η.

ο θ Τὰ γέρμυρα ξ ζ. ἐγίνεν ο θ.

π Τὰ μύδουτα ξ η. ἐγίνεν π.

π α Η ἀπάμεια ἵπον ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ἐπιμήθη εἰς Μητρόπολιν
εἰς Θρόνον π α.

π β Η λίτβων λέγεται καὶ λίτβαδα ἐνορία τῆς μεγάλης ῥωσίας
ἐγίνη Μητρόπολις καὶ εἰς π β. Θρόνον ἐπιμήθη παρ' αὐτῆς

ἄλλης τζαῖς. ὁρσκιυήσαν αὐτὸν καὶ ἀδέτησαν τὸν πρίν-
τζηπον. καὶ ὁ κατωεταῖνος ὁ μακρὺν ἐγραψεν τῇ βασιλείᾳ ὅτι ἔ-
πληρην τὸ τρίτον τῇ μορέως καὶ νὰ τῇ στείλῃ βοήθειαν καὶ ἄλλα φου-
σάτα. νὰ αὐτῇ τὸν πρίντζηπον. καὶ αὐτοὺς αὐτῶν τὸ ὁ βασιλεὺς
ἐχαρῇ. καὶ ἀπέστειλεν τῆς ὥρας φεσάτα εἰς βοήθειαν τῇ καπιτά-
νις μακρὺν. ὥς αὐτῇ τῇ καὶ εἰς τὸν μαρῆα. ἤλθαν εἰς τὴν βελι-
γοςλὺ. καὶ ἐρχόντοσαν ἐκτὸς χεῖρην τὰ μέρει. καὶ ἐκεί εἰς τὴν βα-
λιγωςλὺ. ἐπασσαν τὰ χωρία. καὶ ἤλθαν εἰς τὴν καρίταναν εἰς τὸν
κάμπον. καὶ ὅτι τὴν αὐριον ἤλθαν εἰς τὴν λαοδῶραν τῇ παρὰ
ποταμῷ τῇ ναλφίως. καὶ ἐκατέβησαν ὁ λόρθα καὶ ἐσοικῆσαν τὸν κα-
πιταῖον μακρὺν. καὶ ὥσαν ἤλθαν εἰς τὴν περηνίτζω. ἐκεῖ ἔδω-
καν πόλεμον μετὰς φράγγες καὶ τοὺς ἐνίκησαν οἱ φράγγοι τῆς ῥω-
μαίης καὶ ἐσφαξαν πολλὰ καὶ πάλιν μετὰ ἡμέρας ἔδωκαν πόλεμον
καὶ ἐγινεν μεγάλη σφαγὴ εἰς τὴν μίσωλτους. ὅμως ἐχάρισαν τὰ
φεσάτα καὶ ἐπῆγαν καὶ ἀναπαύσασαν. τότε οἱ σκορδζανοὶ ἀδέτησαν
τὸ πρίντζηπον. ὁ ἐπῆγαν μετὰ τῆς ῥωμαίης. ὥς τὸ ἄκουσεν ὁ πρίν-
τζηπος, ἔσπλυνε καὶ ἐξολοθρῶσεν τὸν τόπον καὶ τὰς χώρας τῶν σκορ-
δζων. λιτῶν ὁ πρίντζηπος εἶδεν ὅτι δὲν ἔκαμιν παιδιον ἀρσενικόν
νὰ κληρονομήσῃ τὸ πρίντζηπατο. μόνον εἶχεν μίαν θυγατέρα. ὁ
τὴν ἔλεγε καράτζα μπέτα. ὁ ἐβολήθη ὅτι νὰ ἔῃ ὑποανδρεύσῃ με-
τὰ τὸν τὸν τῇ ὑψηλωτάτου ῥήγος τῆς ἀνάπολις. τῇ ῥε καρλὸν οὐόματι
μισερλῆκι. γιὰ τὸν ἐχρηβοήθειαν, νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ εὐχάλει
καὶ νὰ ἀπὸ διώξῃ τοὺς ῥωμῆους, ἀπὸ τὸ πρίντζηπατο τῇ μαρῆως. καὶ
ἐτζη ἐκλεξεν ἀπὸ κρισαρίους νὰ σήλῃ. εἰς τὸν ῥήγαν τὸν ἀφέντι
τῆς θήβας. οὐόματι μισερ νικολό τεῖτα πῶμερ καὶ τὸν ἀρχιερέα τῆς
ὠλίην. καὶ τὸν μισερ πῆροτεν δοβαῦν. αἰδρας φραγιματῆς. καὶ λο-
γίους καὶ τοὺς ἐσηλεν ἐκεῖ γυρσίγοντας δὲ τὸν ἡμὲν τῇ ῥήγος. νὰ τὸν
ἐπαρῇ γαμβρόν. εἰς τὴν θυγατέρα τε. καὶ νὰ τῇ δώσῃ δὲ πρὸς κίον.
τὸ πρίντζηπατο τῇ μαρῆως. ὁ ποὺ εἶναι ἐδικόν του πατρικόν. καὶ
ἐτζη ἐμπῆκεν εἰς πλοσσίματα οἱ δόπο κρισαῖοι καὶ ἐπῆγαν εἰς
τὸ βρωνίσι τῆς πούλιας. καὶ ἀπεκεί ἐπεράσαν εἰς τὴν ἀνατολιν.
καὶ ἐπῆγαν ὁ ἐσφοσκυήσαν τὸν ῥήγαν. καὶ τὴν ὑποδρῶν τῇ εἰ-
σαν. ὁ δὲ ῥήγας ἐρώτησεν δὲ τὸν τοπον τῇ μαρῆως. πῶς εἶναι,
καὶ πῇ εἰσοδῆματα ἔχει. καὶ ὅλα τὰ πῇ εἶπας κατὰ λέξιν καὶ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.
 ἐτίνασαν. δότις ἔναι τόπος πλατύς. & δὲ νὰ εἶναι σιμὰ εἰς τὰ βα-
 σιλέως τὸ φεσάτο. τότε ἀπὸ ἐκεῖ ἐσυκοδοσαν καὶ ἐμαβαλίκευσαν αὐτὴν καὶ
 ἐπῆγαν εἰς τὴν καρένταν. καὶ δι' ἡγῆκεν ὁ ἀφέντης τῆς καρέντας καὶ
 τὴς ἐπορσκυώσεν. καὶ ἀπὸ τῆς εἰκιβάκλου ἤλθεν ὁ μισερ γαλιπ-
 ρης καὶ τὴς ἐπορσκυώσεν. & ἐτίθη ἀπὸ ἐς εἰλεν φεσάτα, ὁ πρίντζη-
 πος, καὶ ὁ καπεταῖος τὴν ῥηγὸς εἰς τὸ γαρελίβωνον τῆς τζακονίας.
 καὶ τὸ ἐκέρσδυσαν, μετ' ὅλλω τῶν τζακονία. δὲ πᾶσι ἀφέντησαν τὸν
 πρίντζηπον καὶ ἐπῆγαν μετ' ὅλλω τῶν βασιλέα. ἔδωκαν δὲ φόβον μέγαν εἰς
 τὰ φεσάτα τῶν βασιλέως. ὅμως ὁ πρίντζηπος καὶ αὐτὸς ὡς αἰθρῶ-
 πας ἀφέντησεν καὶ ἀπ' ἐδανεν. καὶ ἔμεινεν τὸ πρίντζηπάτορ, εἰς τὸ
 χέρι τῆς συμπεφθέρτου, τῆς ῥηγὸς τῆς αἰάπολις. καὶ ὡς ἔμαθεν ὁ ῥή-
 γας τὸν θάνατον τῆς πρίντζηπης. ἔλυπθη πολλὰ. & τῆς ἄρας ἔκα-
 μη κοισέγιον περὶ τὸν τόπον τῆς μωρέως πῶς νὰ τὸν κυβερνήσῃ.
 & τὸ κοισέγιον τῆς ἔδωκεν βυλλῶν, ὅτι νὰ εἰλήνῃ τὴν αἰθρῶν φρακ-
 κώτατον, πταπιδόμῃνον, δὲ μπαίλων καὶ γοβερναδόρων. εἰς ὅλον
 τὸ πρίντζηπάτορ καὶ τῆς ἔκλεξεν ἕνα αἰθρῶν ἀνδρακότατον πταπιδ-
 ομῃνον, ὀνόματι ῥεσι, τὸ γένος τε, δισμῆ. καὶ ἔδωκεν τὸν πταπιδ-
 ομῃνον, & δὲ κασιὲς αἰθρῶν ἐκλεκτὴς, δὲ νὰ τὴς εἰλήνῃ εἰς φύ-
 λαξιν εἰς τὸ κάστρον τῆς μωρέως, αὐτὸς δὲ ἐπορσκυώσεν τὸν ῥή-
 γαν, καὶ εὐῆκεν ἀπὸ τῶν αἰάπολιν. & ἤλθεν εἰς τὸν βρανήσι, καὶ
 ἐμπῆκεν εἰς μεγάλη πλουσία καὶ εὐῆκεν εἰς τὴν κλαρέντζα,
 τὸν μῶτον μὲν. καὶ ἔκραξεν ἐκεῖ δὲ μὲν ὅλλω τῶν φλαμπου-
 ραρέας τῆς πρίντζηπης. καὶ ὡς αὐτὴν ἐμαζώχθησαν ὅλοι αἰθρῶν τὸν ὀρμῶν
 τῆς ῥηγὸς καὶ τὸν ἐδῆξασαν, ὅτι νὰ τὸν ἔχου δὲ μπαίλωντας καὶ
 γοβερναδόρων, νὰ τῆς διδοῦν ὅλα τὰ συμβεβημένα τέλη τὰ ἀφιν-
 πκά. καὶ νὰ τὸν τιμῇ καὶ νὰ τὸν ἔχῃ ὅλοι, καὶ ὁ νὰ ἦναι καὶ τὸν ὀρ-
 σωπον αὐτῆς καὶ ῥηγὸς. τῆς ὡς αὐτὴν ἀναγκάσκειν ὁ ὀρμῶν ὅλοι τὸν
 ἐπορσκυώσεν. ὅμως ἐπέρασεν ὁ λίγος καιρὸς καὶ ἀπ' ἐδανεν ὁ
 ῥὸς τῆς ῥηγὸς, ὅπῃ ἔχεν τὸ πρίντζηπάτορ δὲ πταπιδόμῃνον, μετ' ὅλλω
 γαυῆκατε τὴν κλαρέντζα ζαμπέτα. τὴν θυγατέρα τῆς μισερ-
 λιάλμης πρίντζηπης καὶ ἔμεινεν χῆρα, εἰς τὸν παλάτιον.
 τῆς ῥηγὸς. ἔκαμῃ δὲ καὶ μεγάλην θλίψιν ὁ ῥήγας εἰς το-
 θητόν τε καὶ τὸν θάνατον αὐτῆς.

τὴ βασιλείῳς ἐπὶ τῇ ἀγιοπάτῃ Πατριάρχου γλυκίων κυ-
ρίε Γωάννου ἔτει 5 ω.

π γ Ο' καυκάσου π γ.

π δ Η' βιδώνη ἐπισκοπὴ Βουλγαρίας ἐπιμήθη εἰς Θρόνον π δ'.

π ε

π ε Η' γοτθία ἀρχιεπισκοπὴ οὔσα ἔγινεν Μητρόπολις εἰς Θρό-
νον π ε.

π ζ Τὸ βασιλαγόν ο. ἔγινεν π ζ.

π η Η' ναζιανζος ο β. ἔγινεν π η.

π θ Τὰ κέρκυρα ο γ. ἔγινεν π θ.

ι Η' ἄβυδος ο δ. ἔβινεν ι.

ι α Η' μέθυμνα ο ε. ἔγινεν ι α.

ι β Η' χριστιανέπολις ο σ. ἔγινεν ι β.

ι γ Τὸ ρώσιον ο ζ. ἔγινεν ι γ.

ι δ Η' λακεδαίμοι ο η ἔγινεν ι δ.

ι ε Η' παροναξία ο θ. ἔγινεν ι ε.

ι σ Η' αἰτάλεια π. ἔγινεν ι σ.

ι ζ Η' ζηκχία ἀρχιεπισκοπὴ οὔσα ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν εἰς
Θρόνον ι ζ.

ι η Ο' βοασόρος ι η.

ι θ Η' σουγδαία Θρόνος ι θ.

ρ Η' Μεσημβρία π γ. ἔγινεν ρ.

ρ α Η' ἀρκαδικήπολις π β. ἔγινεν ρ α.

ρ β Η' σπλυβρία π α. ἔγινεν ρ β.

ρ γ

ρ δ

ρ ε Τὸ ἀργος π η. ἔγινεν ρ ε.

ρ σ Η' δαίςρα ι α. ἔγινεν ρ σ.

ρ ζ

ρ η

ρ θ ἄρειπος ι β. ἔγινεν ρ θ.

Τῆτος ὁ βασιλεὺς πολλὰς δωρεὰς ἰδωρήσατο εἰς μητροπόλεις.
εἰς ἐπισκοπὰς εἰς μοναστήρια ἐννόσω βαρεῖα φθιπέτων ἀπέθε-
κεν, ὁμοίως καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μιχαήλ, καὶ ἔθαψαν αὐτοὺς ἐν τῇ μονα-
σθείᾳ αὐτῇ.

X x x

Γ' μέρος

Τέλος τῆς βασιλείας αἰδρονίκου καὶ Μιχαὴλ τῷ παλαιολόγῳ.
Βασιλεία αἰδρονίκου τῷ υἱῷ Μιχαὴλ τῷ
παλαιολόγῳ.

ΜΕΤΑ δὲ τὸν θάνατον του πᾶν ἐβασίλευσεν αἰδρονίκος ὁ υἱὸς τῷ
Μιχαὴλ ἔγκριτος τῷ αἰδρονίκῳ τῷ ἀντιβασιλεὺς εἰς τὸν καιρὸν τῷ
τῷ βασιλεὺς ἐγένετο ἡ ἱερά σινόδος κατὰ βαρλαάμ καὶ ἀκινδύ-
νου πατριᾶ τῷ ἐν σταβρωρίῳ φωτός καὶ ἦτον ὁ ρηγόμενος ὁ θεῶν λογι-
κῆς ὁ παλαμαῆς καὶ ἐλάλησε ἐν πῶς ἀγίου. ὅτι ἀκτιστον ὁκείνο τὸ
φῶς. καὶ ἀναστῆναι πάντες. ὡς ἀνέστηκε τὸς ὁ βασιλεὺς ἐκαμύ-
ορισμόν, ὅτι ἀφ' οὗ ὁ πατριᾶς ὁ ἀδραῖς, ἡ ἡγυῖα. Ἐφῆσεν π. αἰδί.
καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἀπεθάνη καὶ τὸ παιδί. κατὰ τὸν παλαιὸν νό-
μον νὰ τὰ κληρονομή. τὸ ἐν μέρος. αὐτὴ νὰ γίνονται τρία μερ-
κὰ. τὸ ἓνα οἱ κληρονόμοι τὸ ἄλλο δὲ ψυχικῶς σωτηρίας καὶ μνη-
μόσυμα. καὶ τὸ ἄλλο τῷ ἀπεθανόντι οἱ γονεῖς. τὸ ἐγένετο ὅταν ἀ-
ποθάνῃ ἀνὴρ ἡ γυνὴ. Ἐφῆσεν παιδί. Ἐτὸ παιδί δὲν ζῶσι ἐβίβαν
σέτο καὶ ἡ δὲ χειρὶς τῷ ἀγιοτάτῳ ἀδραῖς. Πατριάρχῃ Κωνσταν-
τινουπόλεως. εἰάν δὲ ὁκείνοι οἱ πᾶς χηρὸς ἄτεκνοι, ἀνδρες, ἡ γυναι-
κες. νὰ μὴ ἀρπάζονται τὰ ὑπογυμναστήριον ἀπὸ τῶν ἀφῆσεν. μή-
τε κατὰ τῶν παλαιῶν κακῶς συνήθειαν, μόνον τριμοιρία νὰ γί-
νονται καὶ αὐταὶ νὰ ἔχουν οἱ γονεῖς τὸ ἓνα ἢ οἱ συγγενεῖς τῷ ἀποθα-
νόντι τὸ ἄλλο νὰ γίνονται εἰς μνημόσυμα. καὶ τὸ ἄλλο νὰ πέρνει τὸ
ζῶν μέρος. ἡ οἱ συγγενεῖς τῷ ἀπεθανόντι. εἰ δὲ καὶ πατελῶς συγ-
γενεῖς δὲν ἔχει τὰ ἡμῶν νὰ πέρνει τὸ δημόσιον, ἦγιν ἡ ἀφῆσεν.
καὶ τὰ ἡμῶν νὰ δίδονται ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας. τὸς ὁ βασι-
λεὺς ἐπαρνήθη τῶν βασιλείας καὶ ἔγινε μοναχὸς μετονομασθεῖς
Αἰπώνιος μοναχός.

Τέλος τῆς βασιλείας αἰδρονίκου τῷ παλαιολόγῳ. Βασιλεία

Γιαννῶν τῷ κατακεζανῷ.

ΜΕΤΑ τῶν παρτίσιν τούτου. ὁ Πατριάρχης. οἱ ἄρχοντες. καὶ
ὁ ὅλος ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. διήμυσαν βασιλείαν
Γιαννῶν κατακεζανῶν. καὶ λαβόντες αὐτὸν μετὰ μεγάλης τι-
μῆς ἐπέφθον βασιλεὺς παρὰ τῷ Πατριάρχῳ. καὶ ἦλθεν εἰς τὸ
πλάστι. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. καὶ τὸν λαὸν πολ-
λας δωρεὰς ἐδωρήσαντο. τέτες ἔδωκε. ἀποτόμιον τὸν θεῶν λογι-
κῆς

κῆς νὰ λέγεται παναγιώτατος καὶ νὰ γράφῃ ἰνδικτιῶνα. τῆτος ἐ-
 βεβαίωσε δ' ἡ βασιλικὴ ἐπιστολὴ τὰ ἱεροκύκλια τῆ μονιμβα-
 σίας ὅπου ἔδωκεν ὁ αὐδρόνικος ὁ παλαιολόγος. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν με-
 γάλας τιμας καὶ εἰσὶ δηνάρια καὶ δὲ τὰ σεπὰ χρυσόβουλλα τῶν
 βασιλέων δ' ἐλαμβάνει. νὰ λέγεται παναγιώτατος νὰ γράφῃ
 ἰνδικτιῶνα νὰ εἶναι ἐξαρχος πάσης πελοποννήσου νὰ ἐπέχει τὸν τό-
 πον τῆ ἱεροσολύμων. ἔκαμε καὶ πολλὰς ἀναπαύσεις τῶν χρεῖσι-
 νῶν. ἤγειρε διδασκαλεῖα, φιλοσοφίας, καὶ πάσης ἄλλης παιδεί-
 σεως μαθημάτων. πῶχος τροφεία, τυροκομεία, ναοὺς ἀνέκτισε
 ἦταν καὶ δικαίωτατος εἰς τὰς κρίσεις του. μιμητὴς τῆ Χρῆστου. ἔ-
 γραψε καὶ τὸ κατὰ μακάριον βιβλίον. τέλος εἶδε τὸν κόσμον καὶ τὰ
 τῶ κόσμου σκία καὶ ὄνειρα, ἄφηκε τὴν βασιλείαν καὶ ἔγινε καλό-
 γηρος μετονομαθεὶς Γωάσαφ καὶ ἐκέρδησε καὶ τὴν ὀπίγειον, καὶ
 τὴν ἐρασίον βασιλείαν.

Τέλος τῆς βασιλείας Γωάννου τῆ κατακουζινοῦ. Βασιλεία
 Γωάννης τῆ παλαιολόγου.

Ε Βασίλευσε μετὰ τῶτον τὸν ἀλογηκῆμον Γωάννης ὁ παλαιολό-
 γος ὁ Γαμβρός αὐτῆς ὁ υἱὸς τῆ ἀνδρόνικου καὶ ἐπέρασεν εἰρη-
 νικῶς. διότι ἐμιμήθη τὸν πενθερόν του τὸν κατὰ κουζινοῦ. καὶ ἔκαμε
 πολλὰ καλὰ καὶ ἀγαθοποιήσας εἰς τὸν λαὸν καὶ ὅλοι τὸν ἐπαίνεσαν
 ἀπέθανε δὲ καὶ αὐτός.

Τέλος τῆς βασιλείας Γωάννης τῆ παλαιολόγου. Βασιλεία Μα-
 νηὴλ τῆ παλαιολόγου.

Μ Ετὰ τῶτον βασιλεύει ὁ υἱὸς αὐτῆς Μανηὴλ ὁ παλαιολόγος.
 καὶ εἶχεν ἀδελφὸν ἀνδρονικόν. τὸν ὁ ποῖον ὁ πατὴρ του τὸν
 ἐτύφλωσεν ἐν τῷ ζῶντι δ' ἔπειτα αὐτῇ τὴν αἰτίαν δ' ἔπειτα νὰ σμῖξῃ μετὰ τὸν υἱὸν
 τῆ ἀφέντος τῆ τέρκου τῆ μουσὶ τζελεπῆ καὶ ἐφυγὰν ἀπὸ τῆς ὑπο-
 ταγῆς τῶν πατέρων των. καὶ ἐκούρσθαι καὶ εἶρη. καὶ χάρας.
 καὶ ἀνθρώπους. ὅμως ἔκαμαν βουλήν ὁ βασιλεὺς κύρ Μα-
 νοὺηλ. καὶ ὁ ἀφέντης ὁ τέρκος ὅτι νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσιν ἀπὸ τῆ
 πόλεως τῆς γῆς. καὶ ὁ τέρκος ἐπνύξε τὸν υἱόν του. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἐτύφλωσε τὸν υἱόν του καὶ τὸν ἐκλείσε εἰς τοὺς πύργους τοὺς λεγο-
 μένους αἰμαῖδας. εἶχε δὲ ὁ ἀνδρόνικος υἱὸν ἰνομάτι Γωάννην τὸν ὁ
 ποῖον ὁ βασιλεὺς καὶ θείοσεν τὸν ἀφέντη νὰ φυλάττει τὴν πόλιν.

X X X καὶ

καὶ αὐτὸς ὑπῆλθεν εἰς τὴν Ἰτάλιαν πρὸς τὸν δαίσιον οἱ φράγγοι βοή-
θειαν κατὰ τῶν τουρκῶν. ὅτι πολλὰ τοὺς καταπλάκωσαν οἱ τέρ-
κοι. καὶ νὰ ἐνίστανται καὶ τὰς ἐκκλησίας. ἦσαν δὲ ὁ Ἰωάννης ὁ ἀν-
ψιὸς τῆ βασιλείας εὐλαβὴς ἐμπνευστός. ἔδωκετον καὶ τὴν βοή-
θειαν. διότι ἦτον τέλειος εἰς τὴν ἀρετὴν, τόσοι ὅτι ὅταν ἀπὸ τοῦ
νὸν ὁ παρορθεῖται πᾶσαι ἀδένειαν. καὶ ὡς ἂν ὑπῆλθεν βασι-
λεὺς τὴν Ἰτάλιαν ὑποσχέθησαν οἱ φράγγοι πρὸς τὸν δαίσιον βοή-
θειαν. καὶ ἔπος ἔγραψεν ὁ πᾶσι εἰς ὅλους τὰς ἀρχαίς καὶ εἰς τοὺς
ἀρχοντας νὰ συνάξουν φλωρίαν πρὸς τὸ δώπιον. ὁ ὅπως ἐκεῖ τῆ βα-
σιλείας ἔγινε μεγάλη ἐρπὶ καὶ εἶχαν συνειδήσει οἱ φράγγοι νὰ
ἀσπάζονται τὸ ὁπμιανικὸν τῆ ἐπισκόπου. ὥς ὅτι τὴν ἡμέραν ὡ-
σπασθῇ τὰς ἐλπίδας δῶρα καὶ ἀλόγει αὐτὰς. ὑπῆλθεν γὰρ ὁ βασι-
λεὺς εἰς τὴν ἀντήρην. ὁ ποῦ ἐπορεύθησαν νὰ ἀσπάζει τὴν
χεῖρα τῆ λατῆς. ὡς δὲ ἴδεν ὁ ὁπισκοπος ὅτι δὲν κατὰδεχεται νὰ
ἀσπάζῃ τὸ ὁπμιανικὸν αὐτῶν. καὶ νὰ λαβὴ ἀλόγια παρ' αὐτῶν.
παρ' αὐτοῦ ἔγραψε μετὰ θυμῷ εἰς τὸν πάπα ἕως. τῆ βασιλείας
τῆ Ῥωμαίων ὅπως δὲ ἠθέλησαν νὰ ἐπορεύθησαν τὸ ὁπμιανικὸν
μετ' αὐτοῦ ἀπο τὸ γένος καὶ τὴ βοήθειαν νὰ εἶναι ἀσυγχώρητος. ταῦ-
τα ἑκάμην ἡ κακὴ βελὴ μαθὼν δὲ τὸ ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πολ-
λῇ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν βενετιανὴν χωρὶς πνὸς βοηθείας. ἀπὸ τοῦ δὲ τῶ
καιρῷ ἐπείνω ὁ αὐθεντικὸς ὁ Σελταὶν μεριμνῆς. ὁ ὅπως τῆ Σελταὶν
μπαγιαζιτη καὶ λαβὴ τὴν τὴν αὐθεντίαν ὁ ὅπως αὐτῶν ὁ Σελταὶν με-
ρίτης καὶ εἶχαν ἀδελφὸν ὀνόματι μεσαφάν. ὁ ὁ ποῦ ἐφυγε καὶ ἐπέ-
βη μέγα εἰς τὴν πόλιν καὶ τὸν ἐδέχθησαν οἱ πολῖται καὶ τῶ ἔδωκεν
τὴν θυγατέρα τῆ ἀλγυνοῦ θυγατρὸς δόξα εἰς γυναικᾶ ὅτι
ὁ βασιλεὺς κύρ Μανουὴλ εἶχε θυγατέρα ἀπὸ πορνείας ὀνόματι
ζαμπαν παλ αλγυνοῦ. καὶ τὴν ἔδωκε τῇ δόξῃ γυναικᾶ. ὡς
τὸν Σελταὶν μεσαφάν ὅταν ἦθελε νὰ ὑπάγῃ ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὴν
καίτολιν τὴν ἐπεντρόφειαν καί ποιοι στρατιῶται ἀρματούχοι με-
κονταρία καὶ ἄλλα ἀρματα. ἔδεν Σελταὶν μεσαφάν ὡς ἐπῆλθεν εἰς
τὴν ἀνατολὴν τὸν ἐπορεύθησαν ὅλος ὁ τόπος ὁ ἔλαβε καὶ ἡ
χωρὰς σκεδὴν εἰς τὴν ὅλην τῆς ἀνατολῆς ὁ ἐκαθίσεν εἰς τὴν ἀρ-
σαν. ὁ δὲ Σελταὶν μερίτης ὁ ἀδελφός τῃ ἐπείρασεν ἀπὸ τὴν καλ-
λεπλιν καὶ ἦλθεν κρυφῶς εἰς τὴν πόλιν μερικὸν φεσσόν. καὶ
ὁ Σελταὶν

ὁ Σουλταὺν μεσαφαὶ ἐκαθέζετον ἀμέριμνος εἰς μήθας καὶ λυτράς. καὶ δὲν ἤξευρε πότε πῶς ὁ ἀδελφός τε ὁ μεράτης εἶναι κρυμμένος εἰς τὴν πόρταν. καὶ ὡς ἤμαθεν ὁ Σουλταὺν μεράτης πῶς εἶναι εἰς τὸν λυτρὸν ἔδραμε μετὰ φησάτα. Ἐπινέζετον ἐκτὸς αἴσας. καὶ ἔκρυπτο ὅλῳ τῷ ἀφηνίαν δύσως. Ἐναπολὺς ὠργίσθη ἐν τῇ πολιτῇ ὁ Σουλταὺν μεράτης διὰ τὸν μεσαφά. Ἐκλήμει εἰς αὐτὰς πᾶν κακόν. καθυμέραν ἐκέρσδε τὰς χώρας ὁ πῆ ἦσαι σιμά εἰς τὴν πόλιν. ἐπολέμα καὶ τῷ πόλιν χρόνον γ'. καὶ δὲν ἐδιωκθῇ νὰ τὴν παρῇ. ἦτον γῆν καὶ πολὺ θανατηκόν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὅποθα. ἦν πολλοὶ ἀνθρώποι. ἔκαμε δὲ ἀγάπῳ ὁ Σουλταὺν μεράτης μετὰ τῷ βασιλεὺς καὶ τῇ πολιτῇ. καὶ ἔσῃσαν ὅρκον ὅτι ποτὶ ἀλλήλων φορὰ νὰ μὴ ἐλθῇ κατὰ τῆς πόλεως νὰ τῷ πολεμήσῃ. ἀπέθα. νε δὲ ὁ βασιλεὺς Μαμεὺλ ὁ παλαιολόγος.

Θάνατος Μαμεὺλ βασιλέως τῶ παλαιολόγου. Βασιλεία Γ'ωάννης τῶ παλαιολόγου υἱοῦ Μαμεὺλ.

ΜΕτὰ τὸν θάνατον τούτου ἐβασίλευσεν. ὁ υἱὸς αὐτοῦ κύρ Γ'ωάννης ὁ παλαιολόγος. Ἐξέφαιώθη γυνάμκα ὁ πῶ τῷ ἡφί. ραν ἀπὸ τῷ λευκοπαρδίαι με πολὺν βίον. καὶ πῶς δὲν τῷ ἀγάπησε. καὶ ὡς ἴδεν αὐτὴ πῶς τῷ μισεῖ ὁ βασιλεὺς ἐπῆρε τὸν βίοντες καὶ ρυφῶς κρυφῶς καὶ ὑπὸ ἡγῶ εἰς τὴν πατέρατης ἦτον δὲ ὁ βασιλεὺς πολλὰ πορνος. Ἐχάτῃ το δὲν ἀγαπᾶ τῷ γυνάικατου. Βασίλειος δὲ ὁ Σουλταὺν μουράτης εἰς τὴν ἀδελταίου πόλιν. καὶ ὁ κύρ Γ'ωάννης εἰς τὴν πόλιν, εἶχαν φιλίαν ὅμως ἠθέλησεν ὁ Σουλταὺν μουράτης νὰ πολεμήσῃ τῷ Θεσσαλονίκῳ. καὶ ἐκλύσετον ὁ βασιλεὺς ὅτι δὲν εἶναι δικαίον εἰς τῷ ἀγάπῳ ὅπου ἔχουσιν θέλεις νὰ πολεμήσῃς τῷ Θεσσαλονίκῳ. καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη ὅτι καὶ ἦτον ἐδικήσου δὲν ὑπὸ ἡγῶ. ἀλλ' αὐτὴ εἶ. αἱ τῇ Βενετκων. διὰ τῷ ὑπὸ γένω καὶ ἐὰν θέλῃ ὁ Θεὸς νὰ τῷ παρῶ. καὶ οἱ Βενετκοὶ τῷ ἐν ἡραμε τῶτον τὸν τρόπον. ὁ Μαμεὺλ ὁ παλαιολόγος ὁ βασιλεὺς εἶχεν υἱὸς ἔξῃ. Γ'ωάννην Θεωδωρον Κωνσταντῖνον. ἀδρονικον. Δημήτριον. καὶ Θωμά. καὶ ἔδωκέτους τὸ πους εἰς ἀνάπαυσιν. καὶ τῷ αἰδρανήκου ἔδωκε τῷ Θεσσαλονίκῳ. καὶ τῷ πους.

ἀδένους καὶ ἐλάβισαν. καὶ ὡς ἴδεν τὴν καταδίκευον τοῦ ἱσταν-
 θιν ἱστανβουλῆθι μαρῶς καὶ πολλὰ θείατα λονίκην τὴν περὶ
 φημιον καὶ θανμασιὼν δὲ φλουρια χιλιαδας πενήντα, καὶ ὡσαύ-
 τα ἐπῆρην. ἀλλὰ ἐθβει με τοὺς φίλους ἀλλὰ εἰς μορίας καὶ ἐκεί-
 να ὁ πού ἔμεναν ἐπῆρτα καὶ ὑπὲρ εἰς το βατοπαίδι, καὶ ἐγὼ
 καλογηρος. καὶ μετανομάθην Ἀΐτανιος μοναχος. καὶ ἀγορασ-
 το μετοχίον εἰς το ἀλαδξβα με πᾶσαι ὑπηρεσίαι. καὶ ἡγορασ καὶ
 πένω χωρεν ὁ πού ἦτον πλησίον τῷ μετοχίου. καὶ τὰ ἀφίερωσεν εἰς τὸ
 μοναστήρι. καὶ ἡ χώρα ἔδιδε τὸ τέλος εἰς τὸ μοναστήρι καὶ δέρισκε-
 ται ἕως τὴν σήμερον εἰς τὸ βατοπαίδι ἀφίερωσεν ἕνα ποτηριον
 ἱεσπης θανμασιον. ἀφίερωσεν ποτηριον ἕτερον χρυσάλλινον. βημό-
 θυρα. ποδίας δυο, μία εἰς τὴν ἑσπώτεραν πύλιν. καὶ ἡ ἄλλη εἰς
 τὴν ἐξωτέρα καὶ ἔχει τὰς κ δ'. οἴκους κεντητὰς καὶ γύραθεν ὅλοι
 οἱ φοροφται. ἀκόμι ἀφίερωσεν καὶ ἄλλα πῆμα ἱερὰ, τὰ ὁ πῆτα φαί-
 νονται ἕως τὴν σήμερον πολύτιμα καὶ θαυμασά. ὅμως ὁ Σουλτάν-
 μουράτης ὑπὲρ εἰς τὴν θείατα λονίκην καὶ ἐπῆρε τὴν ἑταίαν, α υ κ'.
 ἀπὸ Χρυσῆ καὶ ἐφόιδσε πολλὰς ὅτι δὲν ἠθελεν νὰ φοροσκηνώσεν.
 οἱ δὲ βενέπκοι ἦσαν ὀλίγοι καὶ ὡς ἔμαθαν ὅτι ἐρχεται ὁ πούρκος
 ἔφυγαν μόνοι οἱ ποπκοὶ θείατα λονικεῖς ἐπαχας καὶ τὰ ὡσα ἐπα-
 σχαν. καὶ τὰ ὡσα ἐπαθαν δὲν δύνανται πινὰς νὰ τὰ γράψῃ. τοὺς φέ-
 νους. τὴν αἰχμαλασίαν. ὁμοίως ἐπῆρε καὶ ἄλλα κάσρη καὶ ἐγύρι-
 σεν εἰς τὴν ἀδελανέπολιν. ἢ ἔπειτα σ π) λ ζ'. ἐκυρίδωσεν γέν κά-
 σρη καὶ χώρας, σερβίας βουλγαρίας. καὶ ἄλλους πότους. καὶ κα-
 νοῖς δὲν τὸν ἐναντήθι, θὲς ὡς αὐτὸν χωρήσει ἀπὸ τὰς ἀμαρτίαςμας.
 ἐπῆρε καὶ τὴν βερρῶσαι πειν νὰ παρει τὴν θείατα λονίκην, υ λ ζ.
 ἀπὸ Χρυσῆ. ὁ δὲ βασιλεὺς δὲν εἶχε νὰ κάμῃ βλέποντας τοὺς ἀ-
 σεβεῖς ὁ πού ἐπληθύναν καθεκάστῃ καὶ εἰς τὴν ἀνάτολιν καὶ εἰς
 τὴν δύσιν. Ἐπῆρε τὰ κάσρη, ἄλλα με χάρειτας καὶ διεργεσίας ὁ
 πού ἐκαμειν εἰς τὸν λαόν. ἀλλὰ δυναστικῶς μετὶ πολέμοι καὶ ἐ-
 δεχθην ὁ Σουλτάν μουράτης πῶς χαρεῖς τὸ δέλημά του γίνονται.
 διότι τὰ φουσατά δὲν τὸν ἐρωπιῶ καὶ πέρνουνται. ὅμως ὁ βασι-
 λεὺς βλέπων τὴν συμφορὰν ἡ βουλήθην νὰ ὑπάγει εἰς τὴν ἱ-
 λια νὰ κάμει ἐνώσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας μετὶ πᾶσαν. καὶ γράφει-
 τον, καὶ ἔδιδε τὸν λόγον ὅτι πᾶς μετὰ πίσης χαράς. καὶ ἐν τῷ

αἷμα ἔσειλε παράβια ὁ πᾶσι καὶ οἱ καρδιανάστοι· διότι εἶχε πολλὴν ἐπιθυμίαν νὰ γένη ἔνωσις τῇ ἐκκλησίᾳ. ὅτι πολλὰς φορὰς τὸ ἀρχίσαν, καὶ δὲν τὸ ἐτελείωσαν. καὶ ἦτον τότε πᾶσι τοῖς ὁμοίᾳσι δὲ γένους, οὗτος ὁ βασιλεὺς ὡς ἐκένεισε τὰ πᾶσι ἐμμένον καὶ τῇ ἀρχιερείᾳ ἀνατολῆς καὶ δυτικῆς, ὁμοίως καὶ τῇ σελῶν ἀνδρῶν. καὶ ἤλθαι ὁλοι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὅτε τραπίζῃται ὁμοῦ μετὰ τὸν φιλόσοφον αἰκρινέζιον, ὁ νικαῖος βησαρείων, ὁ ρωσῖας φιλόσοφος Γεωργίος ὁ σχολάσιος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶ ἀρχιερέων. ἦτον δὲ τότε Πατριάρχης ὁ ἰδικήσαντα Γεωργίου τοῦ ἀποθανέντος ἐκ τῆς συμφορῆς ἐκείνης τῶ κατερρῆ ἤφειρα γυναικῆ τῆ βασιλείας. μαρίαν κατὰ τὴν ἑλληνικὴν τῶ φραγτοβέβαιον. διότι ἡ θυγατέρα τῶ φραγτοβέβαιος ἦτον γυναικῆ τῶ φραγτοβέβαιον. τῶ βασιλείας τραπίζῃτος. ἡ δὲ μαρία ἦτον πολλὰ ἐννομορφὸς εἰς τοὺς κατεργὰς ἐκείνους ἄλλῃ δὲν ἦτον. καὶ πολλὰ γυναικῆ. καὶ δὲ ταῦτα τὰ χαρίσματα τῶ ἀγάπα πολλὰ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὡς ἐκένεισε ἐκείνους οἱ ἀρχιερεῖς ἐκείνους ἐκείνους εἰς τὴν ἀγάπα σοφίαν ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὶ τῶν ἀειθμῶν. καὶ ἐκείνους ἐκείνους, ὁλοι τὸν ἐπίσκοπον κύριον Μάρκον τὸν ἀρχιερέα ἐκείνους τῆς συμφορῆς. καὶ οὕτως ἐπῆγε. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκείνους τὸ ἐδικόντου κατεργον. καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκείνους τὸν ἀειθμῶν κακὸν τροπον, ὅτι ἐφοβείτον νὰ μὴ καὶ ἐκείνους τῶ βασιλείας σκάνδαλῳ καὶ ἄλλας φορὰς. καὶ ὡς ἐπῆγε εἰς τὸν Πάπαν ἐκείνους χρόνους Β. καὶ γυναικῆς εἰς τὴν φλογὸν ἐκείνους ἐκείνους καὶ ὡς ἐκείνους. ὁ δὲ ἐπίσκοπος κύριος Μάρκος δὲν ἐκείνους νὰ ὑπογράψῃ. ἔξω δὲ τὸν ὅλοι ἐκείνους. μετὰ τὸν χρόνον ἤλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοὺς ἀρχιερεῖς. καὶ εἰς τὸν Πατριάρχου ὅτι ἀποθάνει ἐκείνους ἐκείνους. καὶ ἔπειτα τὴν ἀποθάνει μαρίαν ἀποθάνει καὶ ἐκείνους πολλὰ. ὁμοίως καὶ ὁ ἀποθάνει τὴν γυναικῆ τοῦ ἀποθάνει τὴν τὴν κατὰ τὸν θυγατέρα τῶ ἀφῆκε τῆς αἰῶν. ταῦτα ἔγιναν εἰς ἐκείνους τῆς καίρους. καὶ ἐπῆγε δὲν ἦτον Πατριάρχης ἐκείνους νὰ κάμωμεν καὶ τῆς δὲν ἦδεν νὰ γένη δὲ τὰ σκάνδαλα ὅπου ἦσαν. ὁ βασιλεὺς δὲ καὶ ὁ ρωσῖας ἐκείνους εἰς τὴν πόλιν διότι ὁ βασιλεὺς τὸν ἀποθάνει, καὶ ὡς ἐκείνους ὅτι ἐπῆγε τὴν νίκαν οἱ τῆς ἐκείνους ἐκείνους καὶ ὡς ἐκείνους εἰς τὴν πόλιν. ἀντὶ τῆς αἰ-

τατος γρηγόριος ὀνόματι τὸ ὀπίκλιω καμινῇ . συντέκνος τῷ με-
 γάλου δουκός . καὶ τὸν ἐσύκωσαν σαιικῶς καὶ τὸν ἔκαμαν Πατρι-
 ἀρχλιν . ἐπέτρασε δὲ καιρὸς καὶ τὰ σκαίνδαλα ἐπλήθυναν . καὶ ἔκα-
 με παραιτίσιν ἐπαρθεῖτε δὲ καὶ τῷ μεγάλου δουκός τῷ συντέκνου
 τοῦ ὅτι εἰς ὀλίγον καιρὸν θέλω ἐπαρεῖ οἱ τέρκοι τὴν πόλιν . καὶ
 τὰς ὑοῖς σου θέλω μὴ σφάξῃ ἐμπαροδίνσου . καὶ ὕστερον ἐσένα . ὁ
 δὲ βασιλεὺς ἦτον ἀδελφός . ὅτι ἐπὶ οὐκ ὄλα του τὰ κόκαλα καὶ χέλια
 καὶ ποδαρία , καὶ ἦτον κακὴ ποδαλγία , καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ θάνατον . ὁ δὲ
 Σουλτανὸν μουράτης ἐσπιντας νὰ χορτάσῃ βίον καὶ δοξῇ ἐμνήυσῃ
 τῷ ὑοῦ αὐτοῦ Σουλτανὸν μαχεμέτη . ὁ ποῦ ἦτον εἰς τὴν μαγνησίαν καὶ
 ἦλθε καὶ ἐπαρέδωκε του τὴν βασιλείαν καὶ αὐτὸς ὑπὲρ ἡς εἰς τὴν
 μαγνησίαν . καὶ ἔκτισε βασιλικά παλάτια καὶ ἐκαθέζετον ἐκεῖ . ὁ
 δὲ Σουλτανὸν μαχεμέτης ἦτον νέος ἕως χροῖνης 17 . καὶ εἶχε βεζιριδὲς
 τὸν τεχλαμπασίαν καὶ ἡμπαρεμπασίαν . αὐδρας φρονιματάτους .
 καὶ δὲν τοὺς ἤκουε ποσῶς μόνον ἔτρεχε εἰς κινήγια καὶ εἰς μέθαις .
 ἀκούσαντες δὲ περὶ τούτου οἱ ἀρχηγοὶ ἦν ἔγκραν ὅτι ὁ βασιλεὺς
 νέος καὶ παρᾶξιν πολέμου δὲν εἶχεν ὥρμησαν κατὰ τῶν τουρκῶν . καὶ
 τὸ περὶ αὐτοῦ ἀπὸ τὰ μιλύματα τῷ βασιλέως ὁ πᾶ ἐμνύα τῷ
 κρέατι καὶ τῷ ἐγγου . ἦτον γὰρ ὁ ἐγγος ερατηγὸς μέγας . καὶ ἐμνη-
 νησέτην ὁ βασιλεὺς μετὰ ὅρκου ὅτι ἐὰν ἀγάθῃ τοὺς ἐχθρούς του
 τοὺς τουρκοὺς ἀπὸ τῆς δύσιν , τὸ εἶμμα τῆς βασιλείας νὰ τῷ φο-
 ρίσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν ὡς ἐλδθερωτὴν τῶν χριστιανῶν καὶ τῆς πί-
 στως καὶ ἄλλα λογία . καὶ οὕτως ἦλθαν καὶ ἀπέτρασαν τὸν δαίνου-
 βιν ποταμὸν μετὰ διωάμεως μεγάλης καὶ πολλῶν φασάπων κερ-
 σόδοντες τὰ κάσρη καὶ τὰς χώρας τῆς βουλγαρίας . καὶ τὰς ἐπαρ-
 σκεύωσαν ὁλος ὁ τόπος καὶ ἦλθαν ἕως τῆς βαρναν . καὶ ἐπὶ ἡραντίνω ,
 καὶ ἐκαθέζοντο ἐκεῖ καὶ ἔτρωγαν καὶ ἐπιναν καὶ ἐμεθούσαν καὶ
 ἄλλας ἀσωτίας ἔκαμναν . καὶ καθήμενῶς ἀρπάζον . καὶ ἡ δαίνιζαν
 τὰς χριστιανὰς ὁ ποῦ ἦσαν εἰς τὴν δουλωτωσίαν τῶν τουρκῶν . καὶ
 ὡς ἴδαν οἱ βεζιριδὲς ὅτι μέλλουσιν οἱ οὐγκροὶ νὰ καταπατήσου
 τὴν δύσιν ὅλην . ἐμνύσαν τὸν Σουλτανὸν μουράτῳ εἰς τὴν μα-
 γνησίαν καὶ ἔγραψαν του , ὅτι ὁ ὑός σου , εἶναι νέος καὶ παρᾶξιν πολέ-
 μου δὲν ἔχει . Ἐκέῖνα ὁ ποῦ κάμνει χρεῖα τῷ λόγῳ καὶ δένμας
 ἀκούει . λοιπὸν ἦλθε τὸ συντιμωτέρον ὅτι κινδυνεύει τὸ γένος μας

καὶ

και ἡ βασιλεία. καὶ θέλει ἦγε ἡ ἀμαρτία εἰς τὴν ψυχῆν του.
 καὶ ὡς ἠκούσεν ἦλθεν εἰς το σκουταρι. Ἐφοβήτο νὰ παρῇ. καὶ
 ἦλθεν ὁ χαλκίπλες τὸ φουσατόν καὶ ἐμύλησεν τὴ βασιλῆως καὶ ἀπέ-
 ρεσεν, ὅτι ἐφοβήθησαν μήπως καὶ ἀνδρὶν τὸν περαιοῦν. καὶ παρῇ
 ἀπο τῆν καλλιπτολιν καὶ καμὶ μαχίμους τὸν βασιλέα. ἡρᾶ-
 νει γὰρ ἡ θαυμαστὴ γνῶσις τὴ βασιλῆως καὶ μετὰ δυομιρη. ὑπὸ γι-
 γουὶ ὁ Σουλταν μουράτης εἰς τὴν βαρνα καὶ ἔδωκε πόλεμον με-
 τὰ τὸν ἔγκρων. καὶ ἐνίκησεν αὐτὸν κατακράτος καὶ ἡρᾶσαν τῆς
 δουτικῆς καὶ τῆς ἀνατολῆς τὰ φουσατά. καὶ ἔπεσεν ὁ καρτζαμπά-
 σίας, μετὰ ληρπεῖς ἀν ἀνατολῆς. καὶ ἐγένετο μέγας ἀφανισμὸς καὶ
 ἔμεινεν ὁ Σουλταν μουράτης ἐκνός μετὰ πόρτατον ἐκαθίσαν
 αὐτὸς εἰς βουλῶν οἱ ὄγκροι, ὅπως νὰ κτυπήσῃ καὶ τὴν πόρταν.
 ἦν δὲ ὁ ἰάγκος ἐμπειροτατος τῶ πολέμου. ἔειπεν ἔμφορῶν τῶ
 κραλὴ καὶ τὸν ἀρχόντων. ὅτι φαίνεται μοι καλὸν νὰ ὑπάγω ἐγώ.
 με ἐκλελεγε μὲν στρατιώταις ὁ ποῦ ἡξάτω. καὶ εἰ μὴ ὁδοκῇ
 ὁ θεὸς καὶ ἀτυχῇσω. Ἐκάμω νίκην. τὰ θεῶ χάρις. εἰδὲ καὶ γένει
 τὸ εἶναι πον. πάλιν εἶπαι νὰ σταθῇ ὁ κράλης μετὰ φουσατάτου. εἰ-
 δὲ καὶ θέλει ὑπάγει ὁ κράλης καὶ γένει ἀλλεοτρόπως π μελλοῖ
 νὰ γένει εἰς νύκτας αὐτὴ ἡ βουλή τῶ ἰάγγου ἀνέπαυσεν ὅλον τὸ θε
 κατὸν καὶ τοὺς ἀρῆσεν. ὁ κράλης δὲ ἦτον νέος. καὶ τὴν βουλῶν τῶ
 ἰάγγου δὲν ὅπισθεν ἀλλὰ ἄλλων νεῶν ἀνθρώπων. ἔπειτα ἔταν ἡ νίκη
 τῶς τὸρα ἰδ. κησού. ἔπειτα εἶναι ἄλλο νὰ παῖσης τὸν ἀρῆντῶν μετὰ
 χεῖράς. ἔπειτα ὑπάγει ὁ ἰάγγος θέλει φανῇ ὅτι αὐτὸς ἔκαμν τὴν
 νίκην ἠκούσε γουὶ τέτους. ὁ κράλης καὶ τῆς ὥρας ἔδωσαν ἡτερ.
 μετὰ τῆς τῶ πολέμου. καὶ ἐκαβαλίσκωσεν ἀπὸ τῆν χαρᾶν ὡς ἦτον
 μαθηκός. λοιπὸν ὤρμησεν ὁ κράλης ἀπὸ τῆν μεθύνει καὶ θάρ-
 ρει νὰ ἐνίκησιν τὸν Σηλταν μουράτην. καὶ ἔδραμαν ἔσσονται ὁ πῶ ἡ τὸν
 ἔδωκαν οἱ στρατηγοὶ δρόμον. ἔκίνησεν. ὁ δὲ Σηλταν κρατῆς ἠθέ-
 λησε νὰ φυγῇ, ἀλλὰ οἱ γηυίτζαριοὶ δὲν τὸν ἄφησαν. ὁ δὲ κράλης ὡς
 ἔπρε ἀνῶν τὸν δρόμον, ἦλθεν ἀτακτα. ἔισύμωσεν εἰς τὴν αὐθιάν.
 ἦν δὲ ἀπὸ τῆς γηυίτζας ὀνόματι χαμουζαῖς ἐκράτην ἕνα τῶ
 κηρόπτηλον εἰς τὸ χεῖρ του. καὶ ὡς εἶδε τὸν κράλην ὅτι ἐπλάκωσε τὸν
 ἑαυτὸν, ἔδωκε τῶ ἀλόγου τῶ κράλη εἰς τὰ ἔμφορῶν νὰ ποδᾷ.
 καὶ ἔπεισε τὸ ἄλογον μαζί ἡ μετὰ τὸν κράλην ὁμοφρὸς εἰς τὸν αὐ-

ΡΛΗ. Σ Τ Ν Ο Ψ Ι Σ

Δέντλιν. Εἰκοσι τέλι κατωλύντη. ἡ τέλι ἔβαλαν ἀπὸ τῶν εἰς ἑκα-
κονταρε. Εἰσφαναξας μεγάλως δὲ τῶν νίκων ὁ πῦρ καὶ αὐτὸς ἡ
εἶδε το φησιν τοῖν κρῶν λωφονεμοῖ, ἐγύρεσσαν ἡ ἔργον. καὶ ἰ-
ζημιζαροι τὰς ἐδωχαται ἡ ἄλλης ἐσφαζαν. ἄλλης ἐπαιαν ζωντῶ
νης ἡ ἐκ λωφονεμοῖ καὶ οἱ φελασότεροι ἐπύγνησαν εἰς τέλι λω-
νίαν τῆς βαρῆς. τὸ τοῦ καμῆν ἡ κακῆ συμβελή. ὁ δὲ ἱαγρος εἰς κα-
λος στραπώτης ἐπαρσίδε το. γινόμενον ἡ ὁ πῦρ ἀπὸ ἄλλων ἐρά-
ταν εἰς τέλι πατερίδαται ἡ ἐκαθεπιν. ὁ δὲ σελταῖ μισράτης ἐγύρε-
σαν εἰς τέλι Ἀδριανίπολιν νικητής. ἡ τὸν γιανίτζαρι ὁ πῦρ ἔδωκε
τὸ ἄλογον τῶ κρῶν. ἡ ἐκαμια σατζιμπιῖνιτη, φιλαδελφείας. τὸν
δὲ σελταῖ ἐκαμῆν τὸν ἐσελιν εἰς τέλι μαγνήσαν πᾶσιν. καὶ
αὐτὸς ἐκαθεπιν εἰς τέλι Ἀδριανίπολιν ἔχων ὅλην τέλι βασιλείαν.

Εἰδὼν γράφομεν καταλειπῶς πόθεν κατεγίνεται τῆτος ὁ Σουλταῖ
Μουράτης. καὶ ποτε ἔλαβαν οἱ φροπῆτορέςτου τέλι
βασιλείας. οἱ ὅστω αἰδίδες. καὶ τὴν πολέ-
μας ἐκαμῆν.

¶ Εἰδότες ὅτι πλέον παρὰ ὅξ ακόσιοι χρόνοι, ὁ ποῦ οἱ τῆροι
ἀπέρσαν ἀπὸ τέλι ἀκτολῆν καὶ ἐκεῖ ἐκαθίσταν ἡ ἐμῶν
σεύας. ἡ ἀπὸ ὀλίγον εἰς ὀλίγον ἔρχοντο εἰς πτελασότεραν αὐτῶν
εἶν. ἡ ἡ πτελασότερας πολλὰς ἡ δυνατῆς. ἡ ἔδωκεν μεγάλη φόβον
ἐκεῖ. διότι δὲν ἦσαν οἱ αἰθρωποι ἐκεῖ. οἱ μαθημῆροι τῶ πόλεμον. ἡ
εἰ τῆροι δὲν εἶχαν πινὰς ἀρῶν ἀφέντλιν. μόνον συντροφίας καὶ
χωρεῖς μῆμας καθῶς οἱ ἀραβες τῆς βαρβαρίας. λοιπὸν τρέχοντες
ἡ περὶ μόντας. ὁ αἰδελικώτατος ροπφeros ἦτον εἰς τέλι ἱερυσανλῆν
μὲν πτελασόντες χιλιάδες πτεξες. ἡ ἡ χιλιάδες καθαλαφείας. ἡ ἡ
ἐκαδοκ τῶ τοῖ τῆροι ἐσυνεχθῆσαν ὅλοι ἡ ἐκαμῆν φρότων αὐ-
δέντλιν εἰς αὐτὰς ἦσαν ἀνδρῶν μῆρον λιγρόμενοι Σελείμανλιν. ἡ
ἐκτυπῆθσαν μὲν τὰς χρεῖσιν αὐτῶν εἰς τέλι νίκαν. Εἰδὼν πο-
λὺν κόπον. Εἰμῆματα ὁ πῦρ ἐκρῆθσαν τῶ χρεῖσιν αὐτῶν. ἡ ἡ
Σελείμανλιν. ἡ πτελασόντες τῶ Σελείμανλιν δὲν ἀδελικώτατος
οἱ τῆροι εἰς ἑκὼν μίαν ἀρχὴν. μόνον ἀπὸ χιλίως τελακόσιος χρό-
νων. ἡ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν εἰς αὐτὰς ὅστω αἰδίδες. ἡ ἡ
ὀνομάται.

σελῶς τὸ γένος τῶν τερκῶν. ὁμῶς ἐπολέμησαν εἰς τὰς αὐθ'. ἀπὸ
 ΧϞ'. εἰς τὸν καλποισελὴν ὑπὲρ ζ'. Ἐνίκησεν ὁ σκλιτὰν τὸν ρή-
 γα. τὸν ὁ ποῖον ἐνίκησε Ἐὐπαγιοζιτὴς ὡρῶτερα χρόνους ιγ'.
 Ἐμολι ἐγλυτσεσε μοιαχόστι καθῶ. Ἐ ὡρῶτα Ἐ ἔδ. κα θελκωα
 τὴ δέωστικὴ τῆς σερβίας νά αφανίζει τις τοι κ. τὴ βασιλείας Κων
 σταντινουπολεως. κ' τῶτοι ὁ σκλιτὰν χαλκινός ἐξισε χρόνους ς'. καὶ
 ἀποθανεν. ἀπθανε δὲ καὶ ὁ πατὴρ τῆς εἰς τὴν αἰχμηλωσαν.

Τέλος τῆς βασιλείας τῆς σκλιτὰν ὑπαγιοζιτη.

ΕΜείναν δὲ τὰ σουλταῖα τῆ σουλταῖ ὑπαγιοζιτὴ ἀδελ-
 τοὶ καὶ χαλκινκ. τοῖνα ἐλέγετον ὀρκακας καὶ το ἄλλον μεχεμέ-
 της, Ἐ ὀρκακας ἠδὲλπισεν νά λάβῃ τὴν βασιλείαν καὶ ἐσκοτώσῃ-
 τον ὁ θεῖος τῆς ὁ Μωυσε. ὁ δὲ μεχεμέτης λαβὼν φεσάτον ἐπλάκω-
 σεν ἔξαφνης τὸν θεῖον τῆ καὶ ἐσκοτώσῃ τον Ἐ ἔλαβε τὴν βασιλείαν.

Βασιλεία σκλιτὰν μεχεμέτη ὑφὸ τῆ σκλιτὰν ὑπαγιοζιτη.

ΕΒισίλευσε δὲ τῆτος ὁ σουλταῖ μεχεμέτης ὁ ὑφὸς τῆ σουλταῖ
 ὑπαγιοζιτη Ἐ ἐσωμάξε φουσάτα ἐνταυτο διωτάτ καὶ ὑπὸ ἡ-
 γῆρ εἰς τὴν βλαχίαν Ἐ τὴν αἰατολὴν καὶ ἐπολέμησε τα κάσρη
 ἐκείνα ὁ ποῦ ἐπῆρεν ὁ τζιμπερλὰνος καὶ ἐπῆριτα. καὶ πολλοὺς
 αὐθίντας τέρκους ἀπεκεράλισεν. ὁ ποῦ ἀπῆσσαν εἰς τὸν καιρὸν
 τῆ πατρός του ἐπῆρε καὶ τὴν γαλατῖαν καὶ τὴν καπποδοκίαν. καὶ
 τῆτος ὁ ὡρῶτος βασιλεὺς ὁ πῆ ἐσυκωθη ἀπο τὴν ὡρῶσαν καὶ ἔκα-
 με τον θρονον εἰς τὴν ἀδμανέπολιν. ἐβασιλεύσε δὲ χρόνους ιδ'.
 καὶ ἀποθανεν εἰς αὐθ'. πολλοὶ λέγῃν ὅπ δὲν ἦτον τῆτος ὁ ποῦ
 ἐπολέμησε τὸν ρήγα σιμότον. ἄλλοι ἄλλον.

Τέλος τῆς βασιλείας σκλιτὰν μεχεμέτη. Βασιλεία σκλιτὰν
 αἰμουράτη.

ΗΕπὶ τῆτον βασιλεὺς εἰ ὁ ὑφὸς αὐτῆς σουλταῖ αἰμουράτης. καὶ
 ἐγραψαμὲν ὀπίσω τῆς πολέμου καὶ τας νίκας ὁ ποῦ ἔκα-
 μεν καὶ τῆς τοπικῆς ὁ πῆ ἔλαβε καὶ ἐγραψαμὲν τῆς κατ' ὄνομα πό-
 διν ἀπ' ἀρχῆς ἔλαβε τὴν βασιλείαν ὁμῶς καθὼς ἐγραψαμὲν πε-
 ραιωτῆς χρόνους τρεῖς ἀφ' οὗ ἔκαμε τας νίκας. ἀπθανεν.

Τέλος

Τέλος τῆς βασιλείας τῆς σουλτάν Ἀμουράτη. Βασιλεία τῆς σουλτάν
μεχεμέτι.

Ελαβε δὲ ὅλην τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτῆς σουλτάν μεχεμέτης.
ἡ εἰς ὀλίγον ἀπόθανε καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
κύριος Ἰωάννης ὁ παλαιολόγος. ὑπὸ τῆς χειραγωγίας καὶ ἐταφί-
στης καὶ βασιλικῶς.

Τέλος τῆς βασιλείας Ἰωάννης τῆς παλαιολόγου.

Ετα τὸν θάνατον τῆς σουλτάν μεχεμέτις ἡλθεν οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τῆς ἡ Κωνσταντῖνος ὁ δράγας καὶ Δημήτριος καὶ Θωμάς
ἐν τῇ πόλει καὶ ἐπαρέδοκαν τὴν βασιλείαν τῆς πρώτου ἀδελφοῦ
αὐτῆς Κωνσταντῖνος καὶ αὐτοὶ ἐμείρασαν τὴν πελοποννησον ἡγοῦν
τὸν μορέας ἔταως ὑπῆσαν.

Βασιλεία Κωνσταντῖνου τῆς παλαιολόγου.

Ελαβε δὲ τὴν βασιλείαν ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ἐκαθίπεν εἰς τὸν
βασιλικὸν θρόνον καὶ ἐπροσκύνησαν αὐτὸν οἱ ἀρχόντες, δὲ κα-
φαλῶ τῶν σωμάτων αὐτῶν.

Περὶ τῆς σουλτάν μεχεμέτις.

Ο Δὲ σουλτάν μεχεμέτης ὡς ἔλαβε τὴν βασιλείαν τῆς δύσεως
καὶ τῆς ἀνατολῆς. ἐβουλεύθη βουλεύει πικροτατῶ κατὰ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως καὶ κατὰ τῶν χριστιανῶν καὶ ἔδειξε πολλὴν
ἀγάπην μετὰ τοὺς πολίτας ἡ ὁ πῖα ἦτον γεμάτη πονηρίας ἔδολε.
λοιπὸν ἀπῶν ἀπὸ τὸν φόρον εἰς τὸν λεγόμενον φανεία ἐκείνη πῖα
κάσρον μὲ πύργους δυνατῆς καὶ σερειούς. το λεγόμενον καὶ νεό-
κάσρον. καὶ ἔδιδαντο οἱ πολῖται φαγητὰ καὶ λιθάρια εἰς τὴν
κτῆσιν ὁ ποῦ ἐκτιζεν. ἔσποντας νὰ τὸν φοβουῖται δὲ νὰ μὴν κάμν
μάχην μετ' αὐτῶν. καὶ πάντοτε ἦσαν εἰς τὸ θέλημα αὐτῶν. τὸ ὅποιοι
ἔδιδον νὰ τὸν ἐμποδίσουν νὰ μὴν ἔσκη. ἀμὴν ἡλπιζαν εἰς τοῦ
ἀρχοῦς ὁ πῖα εἶχαν μετὰ τῆς πατρὸς αὐτῶν ὁ ποῦ ἔσερξεν καὶ αὐτῶν.
καὶ ἔδειχνε φιλίαν πολλὴν ἔως οὐ νὰ τελεώσῃ τὸ κάσρον. καὶ ὡσὰν
ἔτελείωσεν, ἔβαλεν φυλακὰς καὶ λουμπάρδας. καὶ οἱ πολῖται
εἶχαν ἔλπίδα ὅτι ἐὰν κάμν μάχην μετ' αὐτοὺς νὰ τὸ παρῇ. ἀμὴν
ἡ ἔλπίδα ἦτον εὐκαρὴ. ὡς ὡσὰν ἔτελείωσεν τὸ κάσρον ὑπῆλθεν εἰς
τὴν ἀδελαιοῦ πόλιν. καὶ εἶπεν ὅτι τὸν Ἀπρελλιον ἐρχομαι καὶ δέ-
λοιμ τὸ γνωρίσει οἱ πολῖται. καὶ ὡσὰν ὑπῆρχον ὀλίγον ὥστε κα-

Z z z

μ. α. ν.

π. ο. υ.

μαί πλάλημα τὸ φουσάτον καὶ ὅσους ἦσαν εἰς τὰ χωράφια τὸ μέ-
 ρος τῆ ἀσωματου καὶ τῆ ἀγίου φωκά. τοὺς ἀρπάξαν ὁ ξαίφνης καὶ
 ὑπῆσαν. καὶ οἱ πολῖται ἐσειλαν ὀποκρεισαρίους εἰς τὸν σὺλταν
 μεχημέτλη λέγονται, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον εἰς τὴν ἀγάπην οὗ
 ἡχομὲν νὰ ἀρπάξῃ τοὺς ἀνθρώπους μας. καὶ αὐτὸς εἶπεν ὅτι δὲν
 ἡξέυρω εἰδῆσθαι ἀμὴν νὰ ὁξέτασω νὰ εὐρω τοὺς ἀνθρώπους νὰ τοὺς
 εἰλῶ. καὶ τὸτο εἶπεν εἰς πηγνίδιον καὶ εἰς γέλοιον ἀμὴν αὐτὸς ἐ-
 φαίρωσε τὴν μάχην. Ὁ πρῶτος ἡρώ αὐτοῦ ὡς περ θηρίον
 ἄγριον ἐφασατα ἀμέτρητα σερίας καὶ θαλάσσης. καὶ τὴν γλῶ-
 1 ἐγέμισε Πιζοὺς καὶ καθαλαρίους. τὴν δὲ θαλάσσαν κατέργα,
 2 τὰ ὅ ποῖα εἶχε γεμίσει ἀνθρώπους ἀπὸ τὰς χώρας τῆ βασιλείας ὁ
 ποὺ τοὺς ἐπῆρεσαν κῶς ἀπὸ τὸ μέρος τῆς μαύρης θαλάσσης. καὶ
 ἦλθαν τὰ κατέργα ἕως τὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως. καὶ δὲν
 ἐσέβηκαν μέσα εἰς τὸν λιμῆνα διότι οἱ ἐλευνοὶ Ρωμαῖοι εἰς τὸ σό-
 μα τῆς λιμῆρος ὅτι ἐμπεναν τὰ παραβία ἔβαλαν ἀλυσίδα διὰ
 τὴν μετέχλην καὶ δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ σέβῃ μέσα. καράβη ἡ μι-
 κρὸν, ἡ μεγάλη ὡς δὲ ἴδαν οἱ τέρκοι τὴν τοιαύτην κατασκευὴν.
 κάμαν καὶ αὐτοὶ τέχνην τὴν ὅ ποῖαν νὰ ἀκούσῃ ἀνθρώπος καὶ νὰ
 θανατώσῃ. ἔσυραν τὰ κατέργα εἰς τὴν γλῶ, καὶ εὐγαλαν τὰ κα-
 τέργιάτους καὶ τὰ κουπία ἔβαλαν εἰς τοὺς τόπους τῆς καὶ ἐκτύπη-
 σαν τὰ τύμπανα καὶ αἱ τουρμανέτες καὶ ἔσυραν τὰς σερίας με-
 πλῆθος λαὸς εἰς τὰ βουνα τῆς γαλατῆ καὶ τὰ ἐκατάρθασαν εἰς τὰ
 γλυκεανερὰ ἀντικρὺ τῆς φαναρίου καὶ τῆς κληνητοῦ. καὶ λέγονται
 τότε ὁ τόπος τῆς κασιμ μπασιά. καὶ ἔρηξαντα εἰς τὴν θαλάσσαν. καὶ
 ἐμάτωσαν αὐτὰ καὶ ἐκρέινυσαν τὸν λιμῆνα. τότε ἔκαμαν σκάλας
 ἐξ ἐξ βουτζία καὶ μισανίδης ἀπὸ τῆς ἀγίας γαλαπηνῆς ἕως εἰς τὴν
 μελόπορταν. καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ τείχη τῆς πολέως καὶ πῖνας δὲν δι-
 ῖθη νὰ τὲς ἐραντινῇ. διότι τὰ τείχη ἐγάλασαν. ἔσοντας ὁ ποὺ
 ἔδωκαν με μίαν μεγάλην λευπαρδαν καὶ ἐγάλασε τὸ τείχος ἀπὸ
 τῆς πόρταν τῆς χαροῦς ἕως τὴν πόρταν τῆς ἀγίου Ρωμανοῦ. καὶ
 ἐκεῖ ἔκαμαν τέντας καὶ καλύβασις κλημαπιδας οἱ Ρωμαῖοι καὶ
 ἐφύλαγαν νὰ μηδὲν ἔμπουν οἱ τέρκοι μέσα ἀπὸ ἐκεῖ τὴν χα-
 λασεραν ὅτι ἐγάλασεν ἡ λευπαρδα. ὅμως ἐκεῖ ἐρέθη ἕνας
 ἄρχων γηουβίσις ὀνόματι τούρνιας με δύο παραβία. καὶ ὡς ἴδεν τὴν
 ἀδυνα-

ἐδυναμίαν τῷ Ρωμαίων, καὶ κατείδεν ἡδὲ λενάσαθῆναι τὴν
 χαλᾶσειαν μόνον ἐσωμερίζοντο ἕνας ἀπὸ τῶν ἄλλων. εἰς τὸν βα-
 σιλείαν καὶ τῶν ἀρχόντων. ὅτι δυνάμει ἐγὼ δὲ τὸ ὄνομα τῆ Χει-
 ρῆς μετὺς ἀνθρώπων μου νὰ πολεμήσω καὶ νὰ βιάσῃ τὴν χα-
 λᾶσειαν μετὰ ξοδαίμου. ἡνυχάρισεν αὐτὸν γοῦν πολλὰ καὶ ὁ βα-
 σιλίδης καὶ οἱ ἀρχόντες. ἐδίδεμιν γοῦν τὸς ὁ ἀρχὼν καὶ ἐφυλαγε
 τὴν χαλᾶσειαν καὶ ἐπολιεα διωκατῶ. ἀμὴ ἰδοι τι προξενεὶ ἡ αμαρ-
 πία. ἡ ἡ ἀρχὴ χάριτος τοῦ θεοῦ ὁ ποῦ ἀρκεν ὁ θεὸς γυμνοῦς ἀ-
 πό τῆς χαριτοῦ. ὡς ἔσκεν ἐκεῖ καὶ ἀντιμάχεται τοὺς τούρκους
 ἦλθεν ἕνα βασιλεὺς πεκίου καὶ ἐδοκέντον εἰς τὸ δεξιὸν ποταμὸν. ὅτε
 σε καίπο ὡς ὁποδαμῆρος καὶ ὡς ἴδαν οἱ ἀνθρώποι τοῦ ἀφῆκαν τὴν
 χαλᾶσειαν καὶ τὸν ἐπῆραν εἰς τὰ καρβιάτου. καὶ ἔκαμαν ἀνῶρα
 ὑπῆγαν εἰς τὴν χῆον καὶ ἐκεῖ ἀποθανεὶ ὁ καλὸς ἀρχὼν. εἰς φημί-
 εθι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ αἵματος ἀπὶ τὴν πόλιν τὸν ἔδωκαν, ἀμὴ κατὴς δὲν
 ἤξερει πόθεν ἦλθεν. ἔκαμαν γοῦν βελῶν οἱ ἀρχόντες οἱ πολῖται
 καὶ ἔσειλαν τὴν νύκτα ἕνα πλῆσμον τζιβουδα ὀνομαζόμενον καὶ
 εἰμπῆκαν μέσα σαραντα νέοι. ὅπως νὰ ὑπᾶν κρυφῶς καὶ φῶν
 τῶ τούρκων τὴν ἀμάδα. εἰς γῆκαν δὲ τῆτοι ἀπὸ τὴν πόρταν τῆ κυ-
 νηοῦ καὶ ἐπέρασαν ἀντικρυς. καὶ ἰδόντες οἱ πολῖται τὸ ποῦ, ἀπορη-
 σαι νὰ κάμουν εἰς τὸ πλῆθος τῶν τουρκῶν. ὅτι ἕνα Ρωμαῖος εἰς
 χιλίους τέρκους ἦτον. καὶ ὡσαν ἀποθανεὶ ὁ ἀρχὼν ὁ γρυμῆσος εἰκει-
 νεν ἡ χαλᾶσεια χωρεῖς ἀνθρώπους. καὶ ἔμαθαν οἱ πολῖται ὅτι ὁ
 τέρκος θέλει γὰρ δώσει πόλεμον δυνατὸν ὅτι τὴν αἰεῖον. καὶ ἔπος
 εἰς γῆκαν εἰς τὸ ὄξωκας ρον φοβούμενοι μήπως συνώστου καὶ ἔλ-
 θουσι εἰς τὰ μεγάλα τείχη. οἱ δὲ τέρκοι ἔκαμαν πλάλημα καὶ
 εἰμπῆκαν ἀπο τὴν χαλᾶσειαν. ὅτε ἐπῆραν τὰ μεγάλα τείχη. ὅτε
 ἔβαλαν φλάμπουρα εἰς τὰς πύργους. ὁ δὲ λαὸς τῆς πόλεως ἦτον
 ἔξω. ὅς ἦκσαν τὰς φωνὰς ἔδραμαν νὰ σεβοῦν μέσα ἀπὸ τὴν
 πόρταν τῆς χαρτοῦς γὰρ εἰς ἄλθεν τοὺς τουρκούς. καὶ εἰς τὴν πόρ-
 ταν ἐπλάκωνεν ἕνα τὸν ἄλλον ἐπνίγησαν. ὅτε ἐπῆλθαν οἱ περὶ σὸ
 τεροὶ αὐτοῦ ὅπου δὲν ἡμπεροῦσαν νὰ σεβεν μέσα ἀπὸ τὰ κορμὰ
 τὰ σφαμῆα τῶ ἀνθρώπων ὅπως ἦσαν οἱ πόρτες γυμνάται. ἡ πόρ-
 τα τῆς χαρτοῦς καὶ τῆς ἀγίου ρωμανοῦ ἔως τὰς καμαράς αὐτῶν. καὶ
 πόσιν πλῆθος χριστιανῶν ἦσαν σφαμῆα ὅτι οἱ τέρκοι τὸν λαὸν ὁ

πῦ ἐποιρσθαι μέσα εἰς τὴν πόλιν παῖδια ἃ γυναικες δὲν ἐμ-
πόρῃσαν νὰ τῆς δὲ γάλου ἔξω ἀπὸ ταῖς πόρταις μόνον τῆς ἑδε-
ναν μετὰ σκηνία καὶ τοὺς ἐμρέμαζαν ἔξω ἀπὸ τῆς τείχῃ καὶ τοὺς
ἔρικταν εἰς τὰ κάτεργα, καὶ εἰς τὰς τέντας. οὕτως γέγονεν ὁ πόλε-
μος καὶ ὁ χαλασμός τῆς περιφύμε πόλεως ἐν ἔτει, 5 π) ἔα. ἀπὸ
κτισέως μὲν Μαίω κ θ'. ἡμέρα τρίτη καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁ πῦ
ἐκπύδη ἡ πόλις ἕως τὸν καιρὸν ὁ πῦ τὴν ἐπὶ ἡραν οἱ τέρκοι ἐπὶ-
ρασαν, α φ κ α. χρόνοι Κωνσταντῖνος γουῦ τὴν ἐκτισε καὶ Κωνσταν-
τῖνος τὴν ἔχασε. λέγουσι δὲ ὅτι ὅταν ἐπαρθῇ ἡ πόλις ἐσκοτίσθῃ
ὁ ἥλιος. καὶ δὲν ἦτον ἐκλειψίς ἡ λίου, αὐτὴ ἦτον σημεῖον παρὰ θεοῦ
ὅτι νὰ τὸ ἐγνωρίσῃ ὁ κόσμος ὅλος ὅτι ἡ βασιλεύσα ἡ πόλεως
ἐπαρδοθῇ εἰς χεῖρας τῶν τερκῶν. ὡς τῆς μακροθυμίας σου διὰ ὅ-
ταν παντοκράτωρ, πῶς τὸ ὑπέφρες τὸ πῦ, ὅμως ποῖος νὰ μὴν κλαύ-
σῃ τὸν χαλασμόν τῆς περιφύμε πόλεως. ὡς τῆ θαύματος τότε ἦτον
νὰ ἰδεῖ τινὰς καὶ νὰ κλαίει. καὶ νὰ δέριγαι τὰ σῆθητου. καὶ νὰ δὲ-
γαίει τὰ γένειάτου. καὶ τὰς τείχας τῆς κεφαλῆςτου ἐλέπον-
ται τῆς τούρκους ὁ ποῦ ἀρπάζαν τὰ ἱερὰ σκοῦν ἀπὸ τὰς ἐκκλη-
σίας. ἀφῶζαν ταῖς καλοζαίαις. ταῖς δὲ γενικαῖς. ταῖς ὁξάκου-
σας. ὁ πῦ ἀφικαν δοξάν καὶ πλοῦτον καὶ ἐμόνασαν. καὶ ἔγιναν
δούλαις καὶ θυγατέρας θεῶ. καὶ ταῖς ἔουρναν δεμύαις ἀπὸ τὸν
φόρον καὶ ταῖς ἐπόρῃσαν. καὶ τοῖς ἱερεῖς καὶ μοναχοὺς δεμύους
μὲ σχολία. ἃ ποῖος δυνάται νὰ τὰ γράψῃ καταλεπῶς τὰ κακὰ
ἃ τὴν συμφορὰν ὁ πῦ ἔγινε τότε φοβερόν τὸ ἐμπισθῆν εἰς χεῖρας
θεῶ ζωντος. αὐτοῖς τῶν βασιλέων τὰ μνήματα καὶ ἐν ἐπαύσαν
τὰ λειψανάτων. τῆ μεγάλου βασιλείας τὰ λείψανα Κωνσταντῖνος
εἰς ταῖς κοπείας. καὶ ὡς λέγει ὁ Δαβὶδ ὁ θεὸς ἠλθουσάν ἔδνη εἰς
τὴν κληρονομίαν σου. ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἁγίόν σου. καὶ οἱ τρεῖς
παῖδες, παρεδόθημεν βασιλεὶ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶ-
σαν τὴν γῆν. πῶς τὸ ἐκατεδέχθη ἡ ἁγία σοφία ὁ ὁπίγειος ἡρανός.
ἡ νῆα σὺν τὸ καύχημα τὸ αἰκμηθῆς. ἔγινε σῆλμερον ναὸς τῶν τερ-
κῶν. φεῖξον ἥλιε, ἀνέξικα κε κύριε δοξασοι. τοκοτρόπως ἡμα
λατῆθη ἡ ἁθλία Κωνσταντινούπολις. ὁ δὲ ἐλευνὸς βασιλεὺς
Κωνσταντῖνος καθὼς ἐμπῆκαν οἱ τέρκοι μέσα, ἐπερπατεῖν ἀπὸ τὰ
τείχη καὶ ἐβλεπε τοὺς ἐχθρούς. καὶ εἶπον μετ' αὐτῶ μικροὶ ἀφ-

χροντες.

χόντες . καὶ ἀπώλησεν εἰς τὴν σφάταν μερικὲς τέρκους καὶ ἐπολέμησε μετ' αὐτῆς . καὶ δὲν ἐκαταδέχθη τὰ πωροκυμήσια , οὔτε οἱ ἀρχόντες καὶ τῆ βασιλείας εἶπαν πῶς εἶναι ἕνα σαρακλινὸς ὁ ὁποῖος ἐμπήκην ἀπὸ τῆς χαλᾶς καὶ ἔκαμνεν ὁ σκύλος ὥσπερ γίγαντας . καὶ εἰς κοντολογίαν οἱ Ῥωμαῖοι ὅπου τὸν ἤθελαν ἰδεῖ τὸν αἰγυρίαν ὅτι ἦτονε φοβερὸς . καὶ ὁ βασιλεὺς ὡς ἤκουσεν ἐπ' ἡγῆται τῆς ἀγίας σοφίας καὶ ἐκοινώνησε τὰ ἀχραντα μυσῆρια καὶ αἰγυρίαν τὰ βασιλικά καὶ ἔβαλεν ρούχα ὥσπερ ἕνα στρατιώτην καὶ τότε ἐκαβαλίδωσε καὶ μετὰ κατωότους ἀρχοντας διήγειρεν εἰς τὸν πόλεμον . καὶ τότε ἰδεῖ τὸν σαρακλινὸν τὴν κακὸν ἔκαμνε εἰς τοὺς Ῥωμαίους . καὶ αὐτὸς τῷ ἔδωκεν μίαν σφαδῆαν καὶ τὸν ἐχώρησεν εἰς τὴν μέσιν καὶ αὐτὸ καὶ τὸν ἀλογόντε . καὶ ἐκοψεν καὶ ἄλλους πεντακοσίους ὁ μάστι . καὶ τότε ἀποφάσισαν οἱ τούρκοι νὰ φύγουν . καὶ τῶν νύκτα ἴδαν σημεῖον τοῦ πῶς ὁ θεὸς τῆς ἔδωκε τῇ πόλιν . καὶ εἰς δεύτερον πόλεμον ἐκόπη ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἀρχοὶ τῆς . καὶ ἔτις ἐπαρδίω ἡ πόλις δὲ τὰς ἀμαρτίας ἡμεῖς : καὶ ἐκοψάμετον μὴ ἤξωροντας πῶς εἶναι βασιλεὺς . ὕστερον ἔγινε μεγάλη ζήτησις δὲ τὸν βασιλέα διότι ἐφοβέτον ὁ σουλτὰν μεχεμέτης νὰ μὴ εἶναι ζωντανὸς ὁ ἀφέντης καὶ ὑπάγει εἰς τὴν φραγγίαν καὶ φέρει φουσατά καὶ πολέμησεν . ἦσαν δὲ τῶν κεφαλῶν τοῦ βασιλείας καὶ τῶν ἡφειαν τῶν σουλτάνου . καὶ ἐγνώρισεν τῶν ὁ μάγας καὶ οἱ ἀρχόντες . καὶ ἔχαρῃ πολλὰ ὁ σουλτάνος . εἶχε δὲ χαρὰν μεγάλην πῶς ἔγινε τοιούτου κάστρου αὐθέντης . καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας ἔγινε ζήτησις ἥν' μεγάλων ἀρχόντων , τῶν μεγάλου δουκά . ὅτι τῶν μεγάλου δομισίκου . καὶ τῶν παρωσράτορος ἡμεῖς κατακουζίνου . καὶ ἡφειάτους ὁμοφρόστου ὅλους καὶ ἐκοψάμετους . καὶ τῶν μεγάλου δουκὸς τοὺς ἡμεῖς ἐσφαξεν ἐμπεδέντου . τὸν δὲ μικρότερον ἡμεῖς αὐτῷ ἔβαλεν εἰς τὸ σαραῖν καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν ἔφυγε ὁ ὑπὸ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀδριατικὴν πόλιν καὶ ἔχ' ἄθην . καὶ ἔμαθαν ὕστερον πῶς ἦτον εἰς τὴν Ῥώμην εἰς τὴν ἀδελφίαν τοῦ ἡ ὁ ποία ἦτον ἐκεῖ πωροπτεράμε πολλὴν βίον . μίαν δὲ ἡμέραν ἔκοψεν ὅλους τοὺς ἀρχοντας , καὶ ἐκαψὰ τὰ κορμιάτους . ἔκοψε καὶ τὸν χαλὴν ὑπασίαν ὅτι τὸν ἐχθραίνετον ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁ ποῦ ἐπολέμισαν οἱ οὐγκροὶ εἰς τὴν βαρναί . καὶ τὸν ἔσειλεν ὁ πατὴρ τοῦ ὀπίσω εἰς τὴν μαγνησίαν . καὶ τὸ ἄλλο ὅτι

δὲν τ' ἄφλεε καὶ πολέμησεν τὴν πόλιν ὅτε καὶ μὲν ἔλθον οἱ φράγ-
γοι καὶ πολέμιοι αὐτοῦ. ὅμως ὁ Σουλτανὸς ἔβαλε καθὼς εἰς τὴν
πόλιν, καὶ φύλακας, καὶ αὐτὸς ὑπῆγε, εἰς τὴν ἀδριανούπολιν, καὶ
ἦταν ἡ πόλις ἔρημη καὶ ἤφερε στεργίνιδες ἀπὸ τῆς κηδείας. ὁπότε
τὴν ἀγαθὴν πόλιν καὶ ἀπὸ τῆς χωρείας ὅλα ἤφερε πολλοὺς λαὸν αἰ-
δρες γυναικίς καὶ ἰδοκίτους ὅσπ' ἔτα ἑκαδισαύ. ἦλθε γοῦν πάλιν
ὁ αὐθέντης ἀπὸ τῆς ἀδριανούπολιν καὶ ἔκτισε τὸ παλαιὸν
σαράγιον, καὶ μετὰ ταῦτα ὑπῆγε καὶ ἐπῆρε τὴν αἰὼν τῆς ἀθιμίας.
τὴν θηβαιαν: τὴν θάσον, τὴν σαμοθρακιν, καὶ ἀπλῶς ἐπ' εἰς ὅλην
τὴν δύσιν, χωρὶς τῆς Δριππου, καὶ ἤσπερεν ὅλον τὸν λαὸν εἰς τὴν
πόλιν, καὶ ποτέτου δὲν ἑκαδισαύ. μόνον ἔκαμψεν ὅσπ' ἔτα καὶ ἐπῆγε εἰς
τὴν ἀνατολὴν Σερβίας καὶ βαλθασης ὅσπ' ἔτα τὴν μιτυλλωνήν, καὶ
δυο φρικτὴς χωρεὶς πολέμους μόνον καθὼς ὑπῆγε τὸν ἐπ' ὁρὸς κινεῖ-
σαν, ἐπείτα ἐπῆρε τὴν κασσιμονίαν. τὸ σινὸς τῆς καὶ τῆς ἁμασρον
μόνῳ δὲν ἐπῆρε, ἦτον δὲ τῶν γενεβίτων καὶ ὁ καφαί, ὅσπ' ἔτα
ἐπῆρε καὶ ἤφερε τὸν λαὸν ὅλον εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐκείνη ἐχάλασε
τὰ τεῖχη καὶ ἄρκετα ἔρημα, ἦλθε γὰρ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐρώτησε
περὶ τοῦ Πατριαρχοῦ καὶ εἶπαι πῶς δὲν ἔχεν, καὶ ὥρεσι νὰ κάμειν,
τεχνήντας, ὅσπ' ἔτα γεμίσει ἡ πόλις ἀνθρώπων, καὶ ἐσωσάθησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὁ λαὸς ὅλος, καὶ ἔκαμψεν ὅσπ' ἔτα τὸν σοφωπατον καὶ
λογιωπατον κυριον γενναδιον τ' ἡχολαριον, αἰθρωποι ἅγιον ὅσπ' ἔτα
νικωπατον, καὶ ἰδοκίτον τὸ δικανικὸν κατὰ τὴν συνθήκην, καὶ ἀγρί-
πατον πολλὰ ὅσπ' ἔτα σινεῖντες, καὶ σφίαντον, καὶ ἰδοκίτον κα-
θεδραν τοὺς ἀγίους ὁδοφόρους, καὶ ὅσπ' ἔτα μίαν τῶν ἡμερῶν ὁρίσθη
ἵνας αἰθρωπος σφαμῆρος εἰς τὴν αὐλήν, καὶ ὁ Πατριάρχης ἐφο-
βήθη μὴ πῶς καὶ φονδίστου καὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ ναὸς τῶν ἁγίων ὁδο-
φόλων ἦναι τοῖμα ἐπὶ νεῶν τῶν σελταῖν μεχέμετ. ἐξήτισσε γὰρ τὴν
παμμακάριστον ἀπὸ τὸν σουλτανὸν καὶ ἰδοκίτῳ χωρεὶς λόγου,
καὶ ἔκτισε τὴν, διότι ἦτον πολλοὶ αἰθρωποι ἐκεῖ, καὶ μίαν τῶν ἡμέ-
ρῶν ἦλθεν ὁ σουλτὰν μετὰ εἰς τὴν παμμακάριστον καὶ ἐσωσάθη-
ται μετὰ τὸν Πατριάρχην. διότι ὁ σουλτὰν εἶχε κητέρα τὴν θυγα-
τέρα τῆς διαπύτου τῆς Σερβίας, καὶ ἑμαδὸν τὰ μισθία τῆς πύ-
σιως, καὶ τὰ ἀφορισμοῦ, ὅσπ' ἔτα ὁ Πατριάρχης ἀπεκείθητον
μετὰ παρρησίας τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως ἡμῶν, καὶ περὶ τειάδος.

καὶ

καὶ τῆς σαρκώσεως τῆς ἡοῦ. ὅπως ἀπέθανε δὲ τὴν ἡμετέραν σω-
 τηρίαν. καὶ ἀνέστη καὶ ἀνελθὼν. καὶ πάλιν ἔρχεται κρίναι ζῶντας
 καὶ νεκρούς. καὶ ἐπιληροφορήθη ὁ σουλτάν τὴν πίσιν ἡμεῖς πῶς
 εἶναι ἀληθινὴ καὶ βεβαία. καὶ ἐχαίρειν πῶς ἐβασίλευσε τοῖς τῶν
 γένος. ὅς ἐρον ἐπὶ τῆς εἰς τὴν μαρτίαν. καὶ ἐκεί ἦσαν οἱ δύο διαπύτοι.
 ὁ δὲ δυνάστης καὶ ὁ ὠμαῆς. καὶ μὴ δυνάμει πολυῆται. ἔσπεραν
 τὰ δίδην χαρατζί καὶ δεχρόνους β. χιλιάδες φλουρία. καὶ τὸν τό-
 πον ὅσον ἐπάτησε τὸ ἄλογον του. τὰ καλαβεῖται τὴν πατρὰν. καὶ
 ἄλλα κάσρη. καὶ ἐγύρησαν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν. ὅμως ὁ Πα-
 τειάρχης κύρ γιουνάδης ἔκαμε πατειάρχης χρόνους ἐ. καὶ ἔκαμε
 παραιτήσιν. καὶ ἔγινε Πατειάρχης ὁ κύρ Ἰσιδώρος. ἀνθρώπος ἀ-
 γιώτατος καὶ πνευματικὸς πατήρ ὅλης τῆς πόλεως. ἀπὸ θανάτου
 τήτου ἔγινε Ἰωάσαφ. ὁ κῆκας. καὶ δὲ τὰ καὶ δυνάστην ἀσκαῖνα-
 λα τῶν ἀπανθρώπων καὶ μικρῶν κληρικῶν. ἔπεισεν εἰς ἔτα τηγὰ
 διὰ τὸν εὐγαλαν ἀποθιμῶν. ὁ δὲ κύρ γιουνάδης ἐπὶ τῆς εἰς τὴν
 μονὴν τῆς τιμίου ποροδρόμου εἰς τὰς σέρρας. καὶ ἐκεί ἀπέθανε. λοι-
 πὸν ἔμαθεν ὁ σουλτάν περὶ τῶν δύο διαπύτων εἰς τὸν μαρτίαν ὅτι
 δέναντα παύοντα. μόνον ἔχου σκαῖνα λα. ὁ τὸ χαρατζί δὲν ἔδι-
 δαν. καὶ ὁ κύρ δυνάστης ἐμάμυσε τὴν σιλητάνου ὁ ἀνάξιος τῆς ἐνό-
 ματος. ἡ συμφορὰ τῆς μαρτίας. ὅτι ὁ ἀδελφός μου δὲν σὶκει εἰς τὸν
 συνιβασιμὸν αὐτὴ ἐπῆρε κάσρη πολλὰ. καὶ ἐποροσκυνήσεν ἡπά-
 τρα καὶ τὰ καλαβεῖται καὶ ὡς τῆς μαρτίας. ἔλα νὰ παρήσαν τὸν τόπον
 νὰ εἰρλωδύσωμεν ἡλθε γουῦ εἰς τὸν μαρτίαν. καὶ εἰς τὴν κόρινθον
 ἦτον ἀφέντης ὁ γυναικαδελφός. τὴν δεσπότη ὁ Ματθαῖος. ὁ ἀσπὶς
 καὶ μὴ ἔχων πού νὰ φύγῃ ἐποροσκυνήσεν. καὶ ἐπῆρετον μετὰς ἀρχο-
 τας καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν μιζιδραῖ. ὅμως ἐπῆρετον. καὶ ἐγύρεψεν ὁ ἀ-
 πανθρώπος διαπύτης ἀπὸ τὸν σουλτάν τινὰ ζητήματα νὰ πᾶρῃ
 τὴν θυγατέρα του γυναικα. καὶ τὴν ζωοτροφίαν του. καὶ τῶν ἀν-
 θρώπων του. καὶ τὴν μὲν θυγατέρα. ἡ ῥαβωνίδα κατὰ τὴν
 ταξιν τῆς πίσεως αὐτῆς. καὶ τὴν ἑδωκετῶν δινούχων μετὰ πολλῶν
 δώρων. ὁ τὴν ὑπῆγεν εἰς τὴν ἀδριανέπολιν. καὶ δὲν δὲν ῥέθυμε
 τὰ αὐτῆς. ὅτι ἐφοβήτον νὰ μὴ κάμειν τίποτε φαρμακείαν. ἡ φερ-
 δὲ ὅλους εἰς τὴν ἀδριανέπολιν. τὸν διαπύτην τὴν γυναικατου.
 τὴν θυγατέρα τὴν κύρ Παύλου τὴν ἀσπὶς. ὁ ὁ πῶς κύρ Παῦλος

ἦτον ὁποθαιμύς. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ὁ Ματθαῖος ὁ ἀσπὶς ἔχει γυναικα
τῆς διδάσκοντος Γωαννου θυγατέρας. ἦφεν δὲ καὶ τοὺς ἀρχοντας τῆς
δεσποτικῆς ὡσαν ἔμαθεν ὅτι ὁ σουλτὰν ἰσχυροῦν ἐν ταῖς μέρῃ τῆς
μορφῆς. ὑπάρχει εἰς τὴν ρωμὴν μετὰ τὴν γυναικατοῦ. καὶ τοὺς δύο
υἱοὺς τοῦ Ἀνδρέαν. καὶ Μαννὴλ καὶ μετὰ ἀρχόντων μερικῶν. καὶ ἰδι-
οῦσάντες οἱ φράγγοι καὶ ἀνέπαυτους πικνιδύα καὶ εἰς ὀλίγον
ἀπέθανεν ὁ δεσποτικὸς. εἶχε δὲ καὶ θυγατέρα δύο. καὶ ἡ μία τὴν εἶχε
ὁ κράλις σερβείας. ἡ ἄλλη εἰς τὸν μοσχόβου αὐθέντην. καὶ τὴν
ἐγγόνιόν του ἀπὸ τῆς θυγατέρας τῆς σερβείας, ἔδωκεν τῇ κρά-
λῃ τῆς πόσεως καὶ τῇ ἐπὶ ἡρεν ὁ σουλτὰν μεχεμέτης καὶ τὸν ἀνδρα-
καὶ τὴν ἔδωκε πολλὰς δι' ἐργασίας ἕως οὗ ἀπέθανε καὶ ἡ κυρα-
μάρο, ἦτον ἀδελφὴ τῆς πατρὸς τῆς. ἡ ὁ ποῖα ἦτον γυναικα τῆς σελ-
ταῦν μουράτη καὶ μετὰ τῆς σουλταῦν μεχεμέτης ἔδωκε γέν καὶ τὴν
κυρά μαρο χωρεῖα δὲ ζωτροφίαν τῇ ἐξοβῆ, καὶ τα γύραθεν αὐ-
τῆς. καὶ ἔζη ὡς βασιλίσσα καὶ ὡς εἰπαμὴρ τῆς κυρ Θωμά υἱοῖ, ὁ
Μαρουὶλ ὁ νεώτερος ἐφυλξυ ἀπὸ τῆς ρωμῆς ἀπὸ βαλαῖς τῆς μαγ-
καφὴ καὶ ἄλλων καὶ ἦλθεν εἰς τὸν σουλτὰν μεχεμέτην. καὶ ἰδέχοντο
μετὰ χάρας. καὶ ἔδωκεν χάρας δὲ ζωτροφίαν. τὸ συρὶντζιον.
καὶ τὸ ἀμπελίτζι. καὶ ῥόγαν ἀσπρα. τὴν ἡμέρα. καὶ ἄλλα χωρεῖα.
ἔδωκεν καὶ δύο δούλας καὶ ἕκαυ καὶ μετὰ τὰς δύο παιδία. ὅταν εἶνα
ὀνόμασεν Γωαννίλ Παλαιολόγον. τὸν δὲ ἄλλον Ἀνδρέαν. καὶ ἔζη
καλῶς μετὰ πικῆς καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων. ἀποθανε γέν καὶ ἰταφῇ
εἰς τὰ συρὶντζια μέσα εἰς τὸν ναόν. ὁ μοῖως. καὶ ἡ ἀνέψις τῆς κρα-
λίτζας. καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆς τοῦ εἰς ὀλίγον ἐβασίλευσεν ὁ Σελ-
ταῦν μπαγιαζίτης. καὶ ἔλαβεν Ἀνδρέαν τὸν δούτερον υἱὸν τῆς κυρ
Μαρουὶλ καὶ ἕκαμυτον τῆς ροκν καὶ τὸν ὀνόμασε μεχεμέτην καὶ
τὸν ἔβαλεν εἰς τὸ σαρῆ. ὁ δὲ ἄλλος υἱὸς τοῦ Γωαννίς ἀποθανε, καὶ
ἔθαψαντον εἰς τὴν παμμακάρεσον. τὸν δὲ δεσπότην Δημήτριον
ὁ πῦς ἦτον εἰς τὴν ἀδριανουπόλιν τὸν ἔδωκε τὸ ἡμισυ κεμερὶ τῆς
ἐλικῆς τῆς αἰνὸς καὶ ἔζη μετὰ πικῆς, καὶ πάντοτε ἦταν εἰς κενήν
καλλίτερα παρὰ εἰς τὸν μορέα. ὁ δὲ σουλτὰνός πάντοτε ἦτον εἰς
πολέμους καὶ ὁ Ματθαῖος ὁ ἀσπὶς αὐτὰμα, ὅτι ἦτον φρονιμώτατος. τ

φθονήσαι δὲ ὁ δὲ βοῶλος ἔβαλε λογισμὸν εἰς τοὺς ἀμαρτάρους καὶ
πλῆθους ἀπὸ τῆς ἀδικίης τὰ αὐθεντικά. καὶ εἴπαντο τὸν ἀσπὶν. ὁ
τῆς τοῦ εἰδωξῆς μετὰ μέγαλιν ἔντροπῃ καὶ μετὰ τελείως ἡμε-
σε τῆς λογουσται. ὡς ὡσαν ἐπῆγε μετὰ τὸν αὐθέντην εἰς τὴν πό-
σε τῆς εἴπε ὅτι ἐάντις εἰποῦν οἱ ἀμαρτάρεις τὸν λόγον ὁ ποῖα εἴ-
παν. ὡς ὡσαν εἴπε. ὅτι πῆφτο καὶ εἰς κένδυνον.
ὅπερ καὶ ἐγένετο. λοιπὸν ὁ ἀσπὶς ὑπάγει εἰς τὴν πόσιν. ὁ αὐτὸς ἦν
καὶ καὶ ἔπλεον τὸν δεσπότην. καὶ ἔκλεψαν ἀσπρα
καὶ ἱμύρασάντα. καὶ ἦλθεν ὁ αὐθέντης ὁποθαιμύς. καὶ ἐν τῇ
αἵμα τὸ ἔμαθε. καὶ ἐδίδωκεν τοὺς καὶ ἐμαρτυρησάντα καὶ ὅτι εἰς
τὴν βουλήν ἦτον καὶ ὁ δεσπότης. ἡ βουλήθη καὶ τῆς κόφης. καὶ ὁ
μαχμουτπασίς ἐκοψε τὴν βουλήν του. ὁ τῆς ἄλλους ὁ ποῖς ἔ-
κλεψαν ἐκρέμασέντους. καὶ ἐπῆρεν ὅλα ἐκείνα ὁ ποῖς τοὺς ἐχαρίσε
δὲ ζωτροφίαν καὶ οἱ ἀρχόντες ὁ ποῖς ἦσαν μετὰ τὸν δεσπότην ὑπῆ-
γαν ἀπὸ τὸ ποῖν καὶ ζήσαντες οἱ ἀκίφαλοι. ὁ δὲ δεσπότης ἐκάθισεν εἰς
τὴν ἀδριανουπόλιν πτωχὸς καὶ ἔλεεινός. καὶ ὡρεῖται ὁ αὐθέντης
ὅτι πλέον ἄλογον καὶ μετὰ καβαλικίσθη ὁ δὲ ἀσπὶς ὡς ἔμαθε τὰ
συμβαῖντα, ὅτι κρέα καὶ ὁποθαιμύς ἐκτῆς λυπῆς του καὶ εἰς ὀλί-
γον καιρὸν καὶ ἡ θυγατέρα του. ἦλθεν οὐδὲ ὁ αὐθέντης πάλιν ἐκ τῆς
πολέμου εἰς τὴν ἀδριανουπόλιν. καὶ ὡρεῖται ὁ τριτάτος δε-
σπότης ὁμοφροῦντος πεζός, καὶ ἔλεον ὁ αὐθέντης πεζόν, καὶ ὡ-
σα λαγχνήθη κα. ἔδωκεν ἕνα ἄλογον καὶ ἐκαβαλικίσθη ἔδω-
κέτου καὶ μετὰ ζωτροφίαν. καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν. ὁποθα-
ναι αὐτὸς καὶ ἡ ἡλικία του καὶ ἡ θυγατέρα του. καὶ τῆς θυγα-
τέρας τὰ φράγματα τα εἶχε. ὅτι σολίσματα τα ἔδωκεν εἰς τὸ
Πατριαρχεῖον. ὅτι τοῖς ἰταφῆσαι εἰς τὴν ἀδριανουπόλιν καὶ ὡρεῖται
τῆς Πατριαρχεῖας ὡς ὡσαν ἐπῆγε ὁ αὐθέντης κατὰ τῆς πεζῆς
τῆς δὲ ἔπλεον καὶ θαλάσσης. ἐβασίλευε τότε τὴν τραπεζούναν
κύρ Δαβὶδ ὁ κομνένος. καὶ ὡς ἔλεον τὸν σουλτὰν ὡς τὸς δυνάμεις
ἰφοβήθη, καὶ ἐποροκμύσθη. καὶ ἐζητοῦσεν τινὰ ζητήματα καὶ
παρὰ τὴν θυγατέρα καὶ τὴν παρὰ γυναικα. εἶχε δὲ ἄλλην θυ-
γατέρα. ὁ τὴν εἶχε γυναικα ὁ ὅζου χάσανος εἰς τὸ τῆς δὲ. ὁ
ἔκαυε μετὰ αὐτὴν τρεῖς υἱοὺς. ἦλπιζε δὲ ὁ κύρ Δαβὶδ καὶ εὐρεῖ βοή-
θειαν ἀπὸ τὸν γαμβρόν του. ἀμὴ δὲν ἐδιδωθήναι καὶ τὸν βοήθησε.

φνδ'.

Σ Τ' Ν Ο Ψ Ι Σ

Διότι φοβέτον νὰ μὴ ὑπάγει ἀπ' αὐτοῦ. ἐξήπισέ τον νὰ ἔχει καὶ
 τὴν ζωοτροφίαν του. Ἐξερξετα ἱσουλταῖος. καὶ ὁ κύρ Δαβίδ τῷ
 ἔσειλε τὰ κληῖδια τῷ κασρου, καὶ ὁ ὀζουὺ χασαάντης ἔσειλε τὴν
 κητέρα του μετὰ δῶρα εἰς τὸν σουλταῖον καὶ ἐδέχθη τὴν ἀπα-
 σίως. Ἐφίλα δῶρητε Ἐσπιλὸν καὶ τὸν υἱόν του. Διότι ὅταν τὸν ἐπορο-
 σκυῖεν εἶπεν, ὅτι ἰδοὺ τίπος Ἐκάμε ὡσαν ὀρείσης. ἡμεῖς δὲν σε
 ἐναντιέμεν. καὶ ἐκνείευσεν τὴν τσαυτὴν περίφημον ἐπαρχίαν.
 χωρεῖς πολέμου πινος ἀπὸ ἀμισσιῶτος ἕως ἤν ὀρείων τῆς ἰσθρίας.
 καὶ ἐπῆρε τὸσα κασρη καὶ χωρας. ἐμείρασε δὲ τὸν λαὸν τῆς τραπτε-
 ζουῦτος εἰς τρία μέρη καὶ τὸ ἕνα μερικὸν ἐπῆρεν αὐτὸς καὶ οἱ υπα-
 σαδες. τὸ δὲ ἄλλον ἤφικε μετοίκης ἡγιου σεργάνιδες. τὸ ἄλλο ἄφην
 κεν εἰς τὴν χώραν, ἔχι μέσα, ἀμὴ ἔξω. τὸν δὲ βασιλέα κύρ Δαβίδ
 καὶ ὅλους τὴς ἀρχοντας τοὺς ἔβαλεν εἰς καράβια. καὶ τοὺς ἤφερε εἰς
 τὴν πόλιν. τὸν καζαβίτλιν μετ' ὅλων τοῦ τὴν γηουῶν. τὸν μέγα με-
 σαζοντα τὸν ἀλταμχειον. τὸν φιλοσοφον αμηνρούτζιν τὸν ὀρωτο-
 βεσιάριον. τῆτος ἦτον ἔγγονος τῆς ἰάγαρη ἀπὸ τῆς μίαντου θυγα-
 τέραν. ἀπὸ τῆς ἄλλης ἦτον ἔγγονός τε ὁ μαχμέτ πασίας. ἦτον εἰς
 τὴν σερκίαν ὑπανδριμὴν. Ἐὐρωτοβεσιάριος καὶ ὁ μαχμέτ πα-
 σίας ἦσαν ὀρωτοῖ. ὁ ἔξάδελφος. Ἐτῆτος ὁ ὀρωτοβεσιάριος ἦτον ἐπί-
 βουλος τῷ κύρ Δαβίδ καὶ αὐτὸς ἔκαμε καὶ τὸν σουλταῖον καὶ ἡλ-
 δε κατὰ τῆς τραπτεζουῦτος. καὶ ἔκαμε τὸν κύρ Δαβίδ καὶ ὀρω-
 σκυῖεν, καὶ ὁ κύρ Δαβίδ ἦτον αὐθροπος ὡμὸς ἀνδρος. ἀνέξιος
 τῷ ὀνόματι. καὶ ὁ ὀρωτοβεσιάριος ἐπιμήθη μεγάλως ὡσαν ἐπῆ-
 ραι τὴν τραπτεζουῦτα ἀπὸ τὸν αὐθέντη. καὶ ἀπὸ τὸν ὁξάδελφόν του.
 ἦτον δὲ πεπνιγρὸς αὐχός. εὐμορφος. ὀπτιμείος. ὑψηλός, εἰς τὸ δο-
 ξαρίθαιμας ὅς. ὁ δὲ Σελταῖος ἔβαλετα παιδίαν τῶ αμηνρτζι
 εἰς τὸ σαρῆν. καὶ αὐτὸν ἔκαμε τερκον. ἔδωκε γοιὸν ὁ Σελταῖος τὸν
 κύρ δαδζῶρας δὲ ζωοτροφίαν. πλὴν τῆς θυγατέρας δὲν τῇ ἐπῆ-
 ρεν σὺν ἔδωκε τὴν γυναῖκα τῇ διδασκάλου του. καὶ πολλὰ ἐπά-
 σχησεν αὐτῇ καὶ αὐτὴν τούρκισα ἀμὴ δὲν ἐδιωκίθη, ὡς ἐρον ἐχωρ-
 ῖθη. ἔδωκε τῆς δὲ ὁ Σελταῖος ἀνάπαυσιν. ὡς ἐρον ἐκαμῆν ὁ
 σουλταῖος τὸν ὀζουὺ χασαάν μετ' αὐτῷ. Ἐὐὶ ἐκίνησε νὰ ὑ-
 παγει κατ' αὐτὸν ἀπεκεράλισεν τὸν κύρ Δαβίδ τὸν πενθερόν του. Ἐ-
 πῆν ἐγγίρασε καὶ τῆς τῆς ἡγῆται. ὁμοῦς ὁ ρηθεῖς ὀρωτοβεσιάριος τῆς
 τραπτε-

τραπεζοῦτος εἶχε γυναικα νόμιμον καὶ παιδιά μετ' αὐτῆς. καὶ ὅταν ἐπὶ ἡρετῷ ἀθῆναν ὁ Σουλτανὸς ἐκοιτεῖ τὸν ἀφεντῶν. τῷ δὲ γυναικατοῦ καὶ τὰ παιδιά ἤφενεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἦτον πολλὰ εὐμορφῇ θυγατέρα δμητεῖς τῷ ἀσὰν, ὃ ὀρωτοβесиάριος ἀγάπησεν τὴν πολλὰ. καὶ ἐζητεῖ τὴν δὲ γυναικα. καὶ ἐπὶ ὄργῃ καλεῖ τὸν Πατειάρχην πολλὰ νὰ τὸν συγχωρήσῃ ὁ ἀσυνειδήτος νὰ τῷ πάρῃ, δὲν ἠθέλησε γοῦν ὁ Πατειάρχης καὶ αὐτὸς τὸ εἶπε τὸν πασίαν. καὶ ἔκραξε τὸν Πατειάρχην καὶ τὸν μέγαν ἐκκλησιαρχὴν ἀνδρα σοφωτάτον καὶ νομιμάειον. καὶ ἐπὶ ὄργῃ καλίστους δὲ τὸν ἐξαδελφόντου τὸν ὀρωτοβесиάρειον. καὶ αὐτοὶ δὲν ἠθέλησαν. καὶ ἐπασίαν τὸν εἶπε τὸν ἀφεντῶν. καὶ κόπῃ τὰ γένηα τῷ Πατειάρχει. καὶ σχίζει τὴν μίτῳ τῷ ἐκκλησιαρχοῦ. ὁ δὲ μιὰρὸς ὀρωτοβесиάρειος ἐπὶ ἡρετῷ καὶ ἐμοίχρῳ ἐτῶν. πάλιν ἡ θεία δικὴ ἐκαμῆ τῷ κρείσιν. ἐπαξε τὸ ταυλιμίαν ἡμέραν, καὶ ἀπλώνει νὰ πάρῃ τὸ ζαρί. καὶ ἐμεί ἀποθανε. καὶ ὑπάρχει εἰς τὴν γένναν τῷ πυρὸς ὁ δὲ Πατειάρχης ἐξέβληθη. καὶ ἐγίνεν ὁ κύρ Μάρκος ὁ ξυλοκράβης Κωνσταντινουπόλεως, λογιωτάτος. ἐκαμῆ δὲ ὀλίγον καιρὸν καὶ οἱ παμμίαιροι κληρικοὶ ἐκαμῆν σκανδαλῶ. διότι δὲν ἠθέλησαν λογίον ἀνδρα μόνον κανένα ζῶον νὰ καμνοῦν τὰ θελήματάτους. ὁ δὲ τὰς παρανομίας νὰ πρῶγεν τὰ αἵματα τῶν χριστιανῶν. ἦτον δὲ τῷ καιρῷ ὁ κείνῳ ἑναὶ ἱερομόναχος Συμεὼν, καλὸς ἀνθρώπος τραπεζοῦτος. καὶ ὡς εἶχαν οἱ τραπεζοῦτοι μέσα εἰς τὸ σαραγιὲ δὲ καὶ πολλοὶς ἠθέλησαν νὰ τὸν καμνοῦν Πατειάρχην. ὁμοῦς ἰού. καφανήσαν τὸν κύρ Μάρκον ὅτι ἐκαμῆ ὀρωτοβесиάρειον. καὶ ἰσχυράμενοι τοὺς συκοφάντας κληρικούς οἱ συκοφάνται εἶπαν πῶς ἐκαμῆν ὀρωτοβесиάρειον. ὁ δὲ Πατειάρχης ὁμνυεν ὅτι δὲν ἐξέβλην ἀποτε ὁμοῦς ἐμαζώχθησαν οἱ τραπεζοῦτοι. καὶ κληρικοὶ πολῖται. καὶ μαζώκοντες χίλια φλωρία καὶ τὰ ἐσεῖλαν τῷ αὐθέντῳ καὶ εἶπαν ὅτι ὁ Πατειάρχης ἐταξε χίλια φλωρία, καὶ διδομένη καὶ ἡμεῖς νὰ καμώμεν τὸν ἐδικόν μας τὸν καλόγηρον. ὅτι αὐτοὶ κανεῖ δὲν τὸν θέλει τὸν κύρ Μάρκον. ὁ δὲ αὐθέντης, ἔμαθε τὴν ἀγνωσίαν τοὺς ὁ εἶπε ἀληθῶς τὰ ἐταξε. καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸν θέλετε καμῆτε ἄλλον. ἐκβαλάν ἦν τὸν κύρ Μάρκον ὀρωτοβесиάρειος. καὶ ἐκαμῆν τὸν κύρ Συμεὼν, καὶ ἀναθεμάτισαν τὸν κύρ Μάρκον με τοὺς λογίους

ἡ δὲ αὖτις κληρικῶν. ὁ δὲ πτωχὸς Πατριάρχης ἤειχενὰ κάμει.
ἐπαίθετον νὰ γένει σινυδοὺς νὰ ἰδοῦν τὴν ἀδικίαν του. καὶ καθε-
κάστω ἔγραφε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς. καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν ἐγένε-
ται σινυδοὺς καὶ πατέρεσσιν τὸν κύρ Μάρκον. καὶ αὐτὸς ἐβόα τὴν ἀδι-
κίαν ὅμως ἐκεῖ εἰς τὴν σινυδοὺς ἦτον ὁ φιλιππηπόλεως κύρ Διο-
νύσιος. καὶ εἶχε φιλίαν μεγάλῃ μετὰ τὸν κύρ Μάρκον. ἡ ὁ ποῖα τὸν
ἐτίμα πολλὰ ὡς πνινικόντης. ἔμαθε δὲ τὰ σκανδαλά καὶ εἶπε
νὰ κάμῃ τὸν κύρ Διονύσιον νὰ παύσῃ τὰ σκανδαλά. διότι ἐμει-
ράθη ὁ λαὸς καὶ οἱ μὲν ἔδεσαν τὸν κύρ Μάρκον. οἱ δὲ τὸν κύρ Συ-
μεῶν. ὃ ἡ κυρά μαρό ἐβαλεν εἰς ἓνα βατρελὶν τὰ φλουεῖα β'. χι-
λιάδας καὶ ὑπαίγει εἰς τὸν αὐθέντην. καὶ ἐρώτησεν αὐτὸν τὴν εἰρήνην αὐτὰ. καὶ
εἶπεν ἔχω ἓταν καλὸν γερὸν ἐδικόν μου καὶ ὡρα καλὴν τὴν βασι-
λείαν σου νὰ τὸν κάμῃς Πατριάρχῃ. ἐπῆρται γοῦν ὁ αὐθέντης
καὶ εἶπε τῇς κάμει μαῖνα μου ὡσανθὲς ἔλῃς. καὶ ἐγένε Πατριάρχης ὁ
κύρ Διονύσιος. καὶ μετ' οὐλοῦν ἔκαμαν ψήφους οἱ ἀρχιερεῖς. οἱ δὲ
ἄλλοι Πατριάρχαι ἀνέχοντο. ὁ κύρ Συμεῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ
φενομάχου. ὁ δὲ κύρ Μάρκος ἔλαβε τὴν ἀρχιεπισκοπὴν αὐχρε-
δὼν. καὶ ἐξῆσεν ὀλίγον. ὃ ἀπόθανεν. ἦτον δὲ ἡ πατρίδα τὴν κύρ Διο-
νυσίου ἀπὸ τὸν μωρέαν. ὃ ἦλθε μικρὸν παιδί εἰς τὴν Κωνσταντι-
νούπολιν ἐν τῇ μονῇ τῶν μαγγανῶν. καὶ ἔγενετο ὑποτακτικὸς τῷ κύρ
Μάρκου τῷ ἐφέσσῳ αὐτοῦ γυμνοῦ. καὶ ἐπαίδευσέτον εἰς τὴν μοναδι-
κὴν πολιτείαν. καὶ ἐχειροτόνησεν αὐτὸν ἱερέα. καὶ ἦτον μετ' αὐτὸν ἐν
ὅλῃ τῇ ζῳῇ. μετὰ δὲ τὸν Θάνατον τῶν ἀρχιερέων ἐπῆρεν ὁ αὐ-
θέντης τὴν πόλιν. ἐπῆραν τὸν αἰχμάλωτον καὶ ἡγοράθη παράπι-
νος ἀρχοντας κυεῖται εἰς τὴν ἀδελιανούπολιν. καὶ ἀπὸ τὴν ἀρετὴν
τῇ ἐγένε φιλιππηπόλεως. εἶτα καὶ Πατριάρχης. καὶ ὡσανθὲς τὸν Πα-
τριάρ. καὶ τὸν ἐβόησαν καὶ αὐτὸν πάλιν οἱ σκύλοι οἱ κληρικοὶ. καὶ
εἶπαν ὅτι πῶς τὸ ἐπῆραν οἱ τῆρκοι αἰχμάλωτον, ὃ τὸν ἐφειτμη-
σαν. καὶ ἡρωδὴς σινυδοὺς ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ παντὸς τῷ λαοῦ.
αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἄδελφοι κληρικοὶ ὃ τὸν ἔλεγον ὅτι εἶναι περτετυμῆ-
ρος. ὁ δὲ Πατριάρχης ὡμνυεν ὅτι τῷ τὸν εἶναι ἀλήθειαν. καὶ ὡς
δὲν ἐσιωπῶσαν, ἡ εἶχενὰ κάμῃ ὃς ἀνάγκης ἐσκόπη ἀπὸ τὸν τό-
πον καὶ ἐβόησαν ὅρθως εἰς τὴν μέσῃ τῷ λαοῦ. καὶ ἐσκόψε τὰς
πεδιὰς του. καὶ ἔδειξε τὴν σάρκα του γυμνῇ μίαν μερὲα καὶ ἄλ-
λῃ.

νομαίη. ὁ υἱὸς ἐν τῷ ζῳῷ στραπώτης τέρμη τέτος ὁ ὀγμαίνης ὄνηε Βλῖπε
 παρὸς ἀφέντης ἤν τερκῶν καθολικός. καὶ ἀπ' αὐτὸν ἀρχισεν ἡ τῶν ἀρ-
 αθενία εἰς τὴν τέρμη. Ἐκαταγεται ἕως τῶν σήμερον καὶ ἡ χρεαὶ χῆν τῶ
 που εἶναι αὐθένται, τετέσι βασιλεῖς ἕως τῶν σήμερον Ἐπὶ ἄλ βασιλέ-
 λην χρεαὶ δὲν κέμουου αὐθέντην μόνον κατα δξαδοχίω ἀπ' αὐτῶν τουρ-
 αὶ τῶ χρεαὶ. καὶ ποτὶ ἄλλη γεία δὲν ὀρέθη να χρεαίνα τῆς κῶν.
 γενιάς τῆ ὀγμαίνης. Ἐτέπος ἦτον γνωσικώτατος Ἐμγαλαψυχος Ἐ
 ὀτυχῆς πολλὰ. καὶ δίδραμν με φασάτα καὶ ἐπῆρε καί σρη διω-
 τὰ εἰς τῶν μαβρίων θαλάσσαν. καὶ εἰς τῶν τὰ κασρη ἦτον καὶ ἡ ὀ-
 γενική χώρα τῆς σεβαστοπολεως. Ἐβασιλεύσε χρόνους καὶ ἡ ἀποθα-
 νεν εἰς α τ κη. ἀπὸ Χρυσῆ γεννησως.

Τέλος τῆς βασιλείας τῆ ὀγμαίνης. Βασιλεία ὀρχαίνης τῆ υἱῶ αὐτῆς.

Η Επὶ τῶν Ἐβασιλεύσων ὁ υἱὸς αὐτῆς ὀρχαίνης Ἐἦτον πολλὰ-
 μεγαλψυχος. καὶ γνωσικώτατος. Ἐ ἐπιθύμει να βασι-
 λεύσει Ἐνα ὀρεση ποτὴς πῆλως. καὶ πάντοτε ἔχαρισε δῶρα τῆς
 στρατηγεῖς καὶ ὀλα τα φασάτα. καὶ ἦτον εἰς τῶν τέχνων ἤν ἀρμά-
 των πολλὰ ἐπιπιδεοις. Ἐν τῇ τῆς φασάτα καὶ ἀγάπη πολ-
 λὰ τῶν δῶν εἶναι καὶ τὸν καλλωπισιον. Ἐ ἐπῆρεν εἰς γυνῆκα τῆς
 θυγατέρα τῆς ῤ γοῖ τῆς καραμανίας. ἔπος ἔκαμε μάχην με τὸν βα-
 σιλέα Κωνσταντινουπολεως Μιχαὴλ τὸν παλαμολογον καὶ ἐπῆρε
 τῶν φασάτων ἀπὸ Χρυσῆ. καὶ εἰς τὸν πόμειμον ἔλαβωθη καὶ
 ἀπόθανεν. Ἐβασιλεύσε δὲ χρόνους καὶ β'.

Τέλος τῆς βασιλείας τῆ ὀρχαίνης. Βασιλεία αἰμουράνης τῆ
 υἱῶ αὐτῆς.

Η Επὶ τῶν βασιλεύσων ὁ υἱὸς αὐτῆς αἰμουράνης. καὶ ἦτον ὀλί-
 γος ἀνδρείας καὶ ψυχῆς εἶχε πολλὴν ἐπιθυμίαν να πέρνει
 ποτὴς ἤν ρωμαίων καὶ ὅτε ἐπὶ γένειν ἐπιτυχεν. ἡ ὑπὸ αμαρτίας.
 ἡ ἀπὸ εἰτιν ἔξερει αὐτὸς μόνος θῆ. Ἐ εἶχε με τὸν βασιλέα τῆς Κωνσταν-
 τινῆς πολεως μεγάλην ἀγάπην. ὁ δὲ αὐθέντης τῆς ἐπὶ λησείας μαρ-
 κος κραμβοβίκιος ἔκαμε μάχην με τὸν βασιλέα Κωνσταντίνου πο-
 λεως.

Υἱὸς 2 λῆος.

λεως. καὶ ὅτε τοῖς ζήτησεν ὁ βασιλεὺς βοῦθειαν ἀπὸ τὸν αὐθέντην
 τὸν αἰμυράτιω δὲ νὰ τὸν ἔχει φίλον πολλὰ. καὶ ὁ αὐθέντης ὁ αἰμου-
 ράτης ἐξείλετο βοῦθειαν τέρκες ἐπλεκτὲς χιλιάδας ιβ'. ὁ βα-
 σιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως λαβὼν τὰ φεσάτα αὐτοῦ καὶ τοὺς
 τέρκους ἔδωκε πόλεμον μετὰ τῷ μαρκε. καὶ ἐνίκησεν. καὶ κατέσ-
 φεξε καὶ τὰ φεσάτα του. καὶ ὥσαι ἐνίκησεν ὁ βασιλεὺς ἐξείλε τοὺς
 τέρκους εἰς τὸν ἀφέντιω αὐτοῦ τὸν αἰμυράτιω χωρὶς κανένα δώ-
 ρον. ἡ δὲ χαρὶς εἰς. ἡ λόγον εἰς τὴν σινδρουβὴ καὶ βοῦθειαν ὁ ποῦ
 τὸν ἐκαμὺ ὁ αὐθέντης ὁ αἰμυράτης καὶ αὐτὸν ἡτοι ἀρχὴ τῆ χαλασ-
 μῆ τῆ βασιλείως τῆ Ῥωμαίων διότι ἱεραμύθη ὁ Σελτανμεράτης
 κατὰ τῷ βασιλείως ὅτι καὶ τὸ φεσάτον τὸν ἐγκαλίσεν ὅτι πολλὰ τὴς
 ἐπιταφρόνησεν. καὶ ἔδειξε ὁ τοῦ ἔργον ὁ πᾶ δὲν ἐξείλε τίποτε. ὅμως
 ὁ Σουλτανμυράτης ἐσωάξε φουσάτα πολλὰ εἰς τὴς ατξ γ'.
 ἀπὸ Χελς. ὁ ἐπέρασεν εἰς τὸ σενὸν τῆς καλλιμπόλεως με δυο κα-
 ράβια μεγάλα καράκαις ὀνομαζόμεναι γενεβίσκιες. καὶ ἡ μία
 εἶναι ἰντερλιόνα. ἡ ἄλλη σκαρτζαφίκα. καὶ ἔλεγε. ὁ Σελτανμυ-
 ράτης ὅτι ἀπεράσα δὲ νὰ χαλάσω τὴς ἐχθρὸς τῆ βασιλείως τῆ
 Ῥοι μαίων. καὶ ὡς ἐπέρασιν με ξ. χιλιάδες τέρκες ἔδραμαι ἐπ-
 τα αἰα εἰς τὴς τοπούς τῆ βασιλείως. καὶ ἐπῆρε τὴν καλλιούπε-
 λιν καὶ ἄλλαις πολλαῖς χώραις ἕως εἰς τὸ σενὸν. καὶ ἐπὶ ἐκαμὺ πε-
 ρατῆραις δὲ νὰ περάσωμεν ἄλογα καὶ φεσάτα ἀπὸ τῶν ασιων εἰς
 τὴν δυον. ὁ τότε ἐπῆρε καὶ τὴν φιλιπποπόλιν καὶ τὴν περλεφμον
 ἀδελμαίεπολιν. καὶ ὑπῆγε πολεμῶντας πρὸς τῆς σερβίας τὰ μέρη
 καὶ ἔλαβεν ὁ κόσμος φόβον μέγαν. ὁ δὲ δεσποτὴς τῆς σερβίας. καὶ
 ὁ αὐθέντης τῆς βουλγαρίας μαρκος. καὶ οἱ ἄλλοι αὐθένται τῆς ἡλ-
 βαρτίας ἐσυναχθῆσαν ὅλοι καὶ ἐκαμα ὁ μόνος καὶ ἔδωκεν πίσιν
 εἶναι ὅλοι τὸ ἕνα δὲ νὰ πολεμήσωμεν τὸν αἰμυράτην. καὶ ἔδω-
 κεν πόλεμον. καὶ ἐνίκησεν ὡς δὲ ἀκριμάτων σὺ αἰσους. ὁ αἰμυ-
 ράτης ὅλως τὴς χρεστιαῖς. καὶ ἐπὶ ἀπὸ αἰχμαλώτους Λαζαρος ὁ
 δεσποτὴς. καὶ ὁ σουλτάνος ἐθανάτωσεν. ὅμως εἶχε ἕνα θούλον
 αὐτὸς ὁ δεσποτὴς Λαζαρος τὸ ὄνομά του ἰσθδίαρος σερβος. καὶ ὡς
 ἴδαν ὅτι ἐθανάτωσαν τὸν αὐθέντιω, ἐλυπηθῆ πολλὰ. καὶ ἐγύ-
 ρωκεν ἀδείας καὶ κειρὸν νὰ δώσει. καὶ ὅτε ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον τῶ
 ἀφέντος του. καὶ ἔβασε ἄρματα μικρά. ἡγοῦν μαχαίρι, καὶ πευνιά-
 λον.

λον. καὶ μίαν ἡμέραν ἦρε καρὸν καὶ ἔδωκε καὶ ἐσκότωσε τὸν αὐ-
θέντιον τὸν αἰμουράτιον καὶ ἀποθανέντει, α τὸν ἀπὸ Χρυσῆ. καὶ
ἐβασίλευσε χρόνους κ γ'.

Τίλος τῆς βασιλείας Σουλτανμουράτη. Βασιλεία μπαγια-
ζίτη τῷ ἰσὺ αὐτοῦ.

ΜΕτὰ τὸν βασιλεύει ὁ ἰσὺς αὐτοῦ μπαγιαζίτης. καὶ ἐπὶ τῷ
αὐτῷ ἔκαμε φουδάτα καὶ ὑπῆγε κατὰ τὸ ἀφέντος τῆς βελ-
γαρίας μάρκον δὲ νὰ ἐξεδικήσῃ τὸ αἷμα τῷ πατρὸς αὐτοῦ καὶ το
λέικη ὁμοιότης ἐνίκησεν ὁ αὐθέντης μπαγιαζίτης μάρκον τὸν αὐ-
θέντιον τῆς βελγαρίας. Ἐσφαξέντον καὶ ὅλως τὴν ἀρχηγίαν. καὶ εἰς
ὀλίγον καιρὸν ὑπῆρεν ὅλα τὰ κάστρα καὶ τὰς χώρας τῆς βουλγα-
ρίας καὶ τῆς σερβίας. καὶ εἰς τὰς α τ ο ς. ἀπὸ ΧϚ. εἶχεν ἐπ' αὐτῷ τὸ πᾶ-
ραμα τῆς πορείας καὶ ἔδραμε τὴν ἐγκρίαν. καὶ τὴν Ἀλβανίαν. Ἐτὴν
βλαγίαν. καὶ ἐπ' αὐτῇ πολὺ πλῆθος χριστιανῶν αἰχμαλώτους. ἦτον δὲ
μεγαλοφυχὸς καὶ δυνατῆς καρδίας καὶ σερτός εἰς τὸ κορυμὶ καὶ ἐκαρ-
τέρει τὰς καιρὸς νὰ ἔλθουσι ἐπιτηδεῖσι καὶ δὲν ἐσπῶδαζε. ἦτον καὶ
πολλὰ προβλεπτικός εἰς τὰς χρείας. καὶ Γρηγόριος ὡς ἀσραπτή. καὶ
ἐκραζέτον ὁ κόσμος ὅλος ἰλιεῖμι μπαγίζίτη λέγοντες ὡς ἦτον
ὡς ἀσραπτή καὶ μετὰ τὸν τὸν τρόπον ἐνίκησε πολλὰς Ρωμαίους καὶ τί-
λος ἐνίκησε καὶ ἦλθε καὶ ἀπέκλεισε τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἐλπίενος βασι-
λεὺς ὡς εἶδεν ὅτι ἐπλησίασε καὶ ἐκαταπληκώσεν αὐτὸν ἐς ἡμέραν εἰς
τὰς αὐθένται τῆς φραγγίας ζητῶντας βοήθειαν νὰ τὸν βοηθήσιν.
ἀλλ' οἱ περὶ δὲ τότε ῥίγας τῆς φραντζας ὁ κάρουλος ἀδελφὸς ἄξιος
καὶ ἄτακτος. καὶ ἐσεῖλε τοὺς γι. βανὶ κόντε τῆς νεκέρσας ἐγκαρδιακόν
τὴν ἀδελφὸν νεόν καὶ ἀνδραγατοῦ. Ἐμετ' αὐτοῦ πέντε πέντε ὅλως τὰς
καπετανίους τῆς φραντζας τοὺς μπον σινότεγην. ζῖν καὶ γουίδον σι-
νιόρτε λατρεμόλια. καὶ Φιλιπποῦν κόντε τῆς ἀρτοῦς καὶ τὸν γιοβαῖν
σινιόρτε βίνα καὶ τὸν κόντεν τεδιδ. καὶ ἄλλους μεγάλους ἀνδρώ-
πας. Ἐπ' αὐτοὺς μετ' αὐτοὺς χιλίους καβαλοεῖς ὅλως σιδηρομάχους
στρατιώται καὶ ἄλογα. καὶ ἄλλους καβαλαρίους δύο χιλιάδας.
καὶ οὐχὶ σιδηρομάχους. καὶ ἦλθαν εἰς τὴν ἐγκρίαν. καὶ ἐκείνη
μῆσαιμε τοὺς ῥήγαν. γιομορτόν καὶ ἐμπήκαν μέσα τὴν σερβίαν
τὴν

τὴν βοήθειαν τῇ διῇ. Ἐρχισαν τὰς πολέμους. Ἐπῆραν μερ-
 κας τοπας ἡλθας καὶ εἰς τὴν νικοπολιν. Ἐπολέμησαν τὴν πολλὰ.
 καὶ δὲν ἠνέπαυον νὰ τὴν παρὲν διοτὶ οἱ τέρκοι τὴν εἶχαν καλὰ
 ἀρματομελίαν. Ἐποσὺν τὴν ἐπολέμησαν ὅπ ὁ Σουλτάν μπαγιαζί-
 τος ἐκινῶν ὅλῳ τῇ δυνάμει καὶ ἦλθε κατὰ προσωπατῆν
 χριστιανῶν ἀνέτρεπον φεσάτον. Ἐοἱ φραντζοὶ ἦσαν οὐκ ὀλίγοι
 ἐφύλαγαν. καὶ ἐκεῖ ὁ πᾶς ἔτρεχαν οἱ τέρκοι ὅλα νὰ βλέπῃν καὶ νὰ ἐ-
 πατήσῃν το φεσάτον καὶ χριστιανῶν. καὶ τότε οἱ φραντζοὶ δὲν ἐ-
 πόρευον νὰ συναχθῇ ὅλα τὰ φεσάτα καὶ χριστιανῶν καβα-
 λαῖοι καὶ πεζοὶ, ἀμὴ ὅλα νὰ λαβοῦν αὐτοὶ τὴν ἐκτύπησιν εἰς
 το τερκικόν φεσάτον. καὶ ἐκράτισε το φλαμικὸν ἄμπὸν σινιόρ τε-
 βίνα. Ἐκαμῶν σφαγὴν πολλὴν ὅτι ἔθραυε τὸ αἶμα ὡς ποταμὸς.
 καὶ πόσων πόνοι ἔκαμῶν ὅτι ἔκραξαν οἱ φραντζοὶ. βιτορία. βιτό-
 ρια ἡγεμὸν ἰκκ. ἰκκ. ἀμὴ ὁ λίγῳ ὥρον ἦτον ἡ χαρά τους. διοτὶ ἐν
 τῷ αἵμα ἔφθασεν ὁ σουλτάν μπαγιαζίτς ὡς ἀστυπὴ μὲ ἀλλὰ
 ἔξ. χιλιάδες φεσάτον ἐκκλεκτον. καὶ ἦταν νύκτα καὶ ἐφυγγε το φεγ-
 καρι ὡς ἀνῆρα. Ἐκλεισε τὰς φραντζικὰς ὁλοὺς πρὶν νὰ ἔλ-
 θῃ εἰς τὸ φεσάτο καὶ χριστιανῶν. καὶ ἐκεῖ τὰς ἐκατίσφαξεν ὁλοὺς.
 ἀμὴ καὶ αὐτοὶ πολλὰ ἀνδρείονερα ἐπολέμησαν. ὡς δὲ ἐπλησίασαν
 τα ἄλλα τῶν χριστιανῶν φεσάτα καὶ εἶδαν τὸν φοβερόν πολεμὸν. καὶ
 τὴν χυρὴν καὶ αἱμάτην. ἐφυγαν μετὰ τὴν ἐντροπὴν καὶ μόλις
 ἐφύλαχθη ὁ ῥῆγας σιγισμουντος καὶ τὸν μέγαν μαῖστορα τῆς ροδῆς
 πὺν ἔφυγε εἰς μίαν βαρκά. καὶ ἐπέρασαν τὸν ταναβιν. καὶ οἱ τέρ-
 κοι τὰς ἐδίωχναν ἀπὸ τὴν σιρῆαν μὲ τὰς σαγίτας. πλὴν δὲν τὰς
 ὅπισσαν. καὶ ὅταν οἱ τέρκοι ἐδίωχναν τὰς χριστιανὰς ἔκαμῶν πολ-
 λὴν σφαγὴν οὐκ ὀλίγον ὁ σουλτάν μπαγιαζίτς ὡς ἀνέκησεν,
 καὶ ἔφταν οὐκ ὀλίγοι τὸν κόντε τῆς νιβέρσε τὸν ἀδελφὸν τῆ ρηγῆς
 τῆς φραντζας. Ἐφύεραντο καὶ ἦτον γυμνὰς ὅτι τὸν ἐγδυσαν οἱ τέρ-
 κοι καὶ ὥρεσε Ἐπὺν ἐνδύσαν ὅτι ἦταν αὐτὸν τῆς καὶ ἐχαρησέτου τὴν
 ζούλντε. Ἐκ μόνον τὴν ζούλντε. ἀμὴ εἶπετον ὅτι νὰ παρὶ ὅποιος
 δελεῖ νὰ ὅλα λέξῃ πέντε αἰῶρες χριστιανὰς, νὰ ἔχει παρηγορίαν
 εἰς τὴν σκαλοβεντῆ καὶ ἕως ὅλα λέξῃ καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τὰς ὀνομα-
 σὶς ὅτι τὰς δὲ ὅτι αἰπὴς ὅλας ὥρεσε καὶ τὰς ἐκοφαν ἐκ προσω-
 πῆς. Ἐπῆραν ὅλας τὸν λόγὸν καὶ χριστιανῶν νὰ τὰς κόψῃ.

μῆσα

λην. καὶ ὅσοι ἐτυχαν σιμὰ ὁ πᾶς ἐκαθέζετο ὁ Πατριάρχης, ὅτε
 πλάγησαν εἰς τὴν καθαρότητα τῆς παρθενίας διότι δὲν ἦτον τε-
 λείως σιμῆεν αὐλοῦ εἰς αὐτὸν, εἰμὴ μόνον ὥσαν ὀλίγον πῶτε ὁ
 πᾶς ἐφαίνετο ἀκρητομαρίου καὶ ἐκατησχυθησαν οἱ μαροκληρι-
 κοὶ οἱ κατηγόρου τοῦ πάντες ὁ πᾶς ἀβείσκοντο ἐκεῖ. οἱ μὲν ὕψερο
 ὡς τοὺς ὑβρίσαν καὶ ἐπύσαντους, ἔπεισαν εἰς τὰ ποδαριὰ νά τες
 συγχωρήσῃ δὲ τὴν συκοφαντίαν ὁ πᾶς τῷ εἶπαι. καὶ ἐπὶ τὰ κάλε-
 σαντο ὅλοι νὰ μὲν δῶγῃ ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἀρχιερεῖς καὶ
 ἱερεῖς. καὶ ὁ λαὸς ὅλος καὶ αὐτὸς δὲν ἠθέλησεν, ἐδὲ ἔσερξεν. μόνον
 κατὰ παρρησίαν ἀφώρεσεν ὅλους ἐκείνους τὲς συνεργούς, καὶ τὲς
 κληρικὰς τοὺς κατηγόρους. τότε ἐν τῷ ἅμα ὅτε βῆ ἀπὸ τῆς πόλιν
 καὶ ὑπῆρξεν ὁ λαὸς τὰ παράγματα καὶ τὸν βίοντου καὶ ὑπῆρχε εἰς τὸ
 μοναστήρι τῆς κοσινίτζας καὶ ἐκαμῶ ἐκεῖ ἀνακτήσεις καὶ καλλιερ-
 χίαις ποταῖς. ἔμεινε δὲ ἐκεῖ καὶ ἔζη εἰρηνικὰ. ἔκαμα δὲ πάλιν Πα-
 τριάρχην τὸν κύρ Συμεὼν. καὶ ἔδωκε τὸν δόρυ τῆς χίλια φλέ-
 ρια τοῦ πεσκέσιον καὶ αὐτὸς δὲν ἠθέλη νὰ τὰ παρὶ διότι ἀνέστησαν
 εἰς τὸ κατὰ σιχὸν φλουρία β. χιλιάδες τῶ κύρ Διονυσίου. καὶ ἔδω-
 κέντα καὶ ὁ κύρ Συμεὼν καὶ πάλιν ὁ σουλτὰν μεχημέτης μετὰ μεγά-
 λης διωάμεως ἐπηγεῖς τὴν Περσίαν, ὅτι ἔγινε μάχη μετὰ τῷ ὀζοῦ
 χασαῖν. καὶ εἰς τὸν δὲ φράτῳ ποταμὸν ἔδωκε πόλεμον μετ' αὐτῶ.
 καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν πόλεμον ἐσκοπώθη ὁ χασμουράτης ὁμπροσθεν
 πρὸς ὁ ὅς τῷ παλαιολόγου ὁ ποῦ εἶχε τὴν ἀνατολήν. ὁ δὲ μαχη-
 μούτ πασίαν ἦτον περλερμπής τῆς δύσεως. καὶ δὲν ἠθέλησεν εἰς
 τὸν πόλεμον νὰ βοηθήσῃ τῷ χασμουράτῃ ὅτι τὸν ἐβρόνει πολλὰ ἐ-
 λικηθὶ ὁ ὀζοῦ χασαῖν καὶ ἐθυγχε. ἔλαβε δὲ ἀχμαλωσίαν ὁ ἀ-
 φείτης πολλὰ ἀπὸ τοὺς παρῶτους καὶ ἐν τῷ ἀτζαμίδων. ἐ τοὺς ἠφε-
 ρεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐπείνεσαν καὶ ἐδιφούσαν πολλὰ καὶ πολλοὶ
 ἀπὲθαναν. τὸν δὲ μαχημούτ πασίαν ὡς ἦλθεν τὸν ἐπνίξεν εἰς τὸν
 πύργον τῷ τζαλαπῇ δὲ τὸν δὲν ἐβοήθησε τὸ χασμουράτῃ ἐκαμῶ
 δὲ ὁ αὐθέντης ἀγάπῳ μετὰ τὸν ὀζοῦ χασαῖν. καὶ ἐλοῦθέρωσεν
 ὅσους εἶχε σκλάβους καὶ ὑπῆγαγε εἰς τὴν πατρίδα τους. Πατριαρ-
 χεύσας οὐδ' ὁ κύρ Συμεὼν χρόνης γ' ἢ καὶ περὶ αὐτὸν ἐπέραν
 εἰρηνικὸς. τότε ἐφαίνετο ἵνα ἱερομόναχος Ραφαὴλ, σέρβος. μεθυσθῇ
 εἰς τὸ ἄκρος. καὶ εἶχε φίλους τοὺς πασιδάδες καὶ ὑπῆρχε εἰς αὐτὲς

καὶ ἔσπευξεν ὅτι νὰ διδοῖ καὶ θεοχρόνον χαράτζί φλωρία χιλιάδας β. καὶ πεντακοστία πεσκέσι νὰ τὸν κάμουν Πατριάρχην. Ἐν ταύτῃ ὁ βασιλεὺς ἔδωσέν τον τὸ Πατριαρχεῖον καὶ εἰργαλε τὸν κύρ Συμεὼν. ἔγινε δὲ τὰς μέγας, ὅτι δὲν ἤθελε νὰ τὸν συμφορέσσουν. ἀλλ' ὡμῶς καὶ σαρκικῶς ἀπὸ τὸν φόβον τῆ βασιλείας ἐσυλλειτῆρην· σπαντον ἔτσον ἤπον μεθυσις ὅτι δὲν ἠμπόρει ἀπὸ τῆς μέγας νὰ σταματήσει εἰς τὰ βροπάρια τῆς μεγέλης παρσκαδῆς. μόνον ἔπεφτε τὸ δικανίκεν ἀπὸ τὸ χέρι, ἐμίσει δὲ αὐτὸν ὁ κόσμος ὅλος. καὶ ἀπὸ τῆς μέγας. Ἐπὸ τῆς γλώττης ὅτι Ρωμμαϊκά δὲν ἤξευρεν ἔσασε δὲ ὁ χρόνος νὰ δώσει τὸ χαράτζί τῶ χρόνους β. χιλιάδας τὰ φλωρία. καὶ κατέειδεν τὸν ἐβοηθησεν, ἄτε ἀπὸ τοὺς κληρικούς. οὔτε ἀπὸ τὸν λαόν, μόνον τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν. Ἐπὸ τῆς δια εἰς τὸν λαμὸν καὶ ἐζητεῖ ἐλεημοσιμῶν. Ἐπὸ τῆς θανάτου εἰς τὴν ἀγλιαν. κοινὴ δὲ βουλὴ ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν ἔκαμαν Πατριάρχην τὸν μέγα ἐκκλησιάρχην. μετονομάσαντες αὐτὸν Μαξιμου. ὅς ἔπει δὲ 5 π) ἡ. ἔκαμην ὁ αὐθιγῆς μάχη μετὰ τῶν Βενετικῶν. καὶ ὑπῆρχον εἰς τὴν εὐρεῖαν μετὰ ἀμάδα καὶ μετὰ φουσατα πολλὰ. καὶ ἔδωκε πολέμον μέγαν καὶ ἔκαμε πολλὰς σφαγὰς. ὅτι ἐζητήσε παρῶτον νὰ παρσκαμῶσιν καὶ δὲν ἠθέλησαν. καὶ ἐπῆρε τὴν καὶ ἐκοφῶν ὅλους τοὺς ἀνδρας ἀπὸ 1 β. χρόνον καὶ ἀπαίω. ἐπῆρε δὲ καὶ τὸν φτελίον. καὶ τὸ γαρδικὶ καὶ τὰ ἔφικεν ἔρημα. καὶ τὸν λαόν ὅλον ἤφερεν εἰς τὴν πόλιν. ὁμοίως καὶ τὴν εὐρεῖαν. καὶ ἦλθεν μετὰ νίκης μεγάλης ἐγινε γῆν θανάτου καὶ μεγάλον ἔξαισιον. διότι ἦλθαν εἰς κλαβόσι ταλαμποροὶ χριστιανοὶ ἀπὸ πολλὰς τόπους καὶ ἦσαν ασημῆδες τῇ τόπου. καὶ τὸση φθορὰ ἔγινεν ὅτι δὲν διωπταται πια νὰ τὴν γράφει, καὶ παλιν ὁ αὐθιγῆς ἐπῆρχον εἰς τὸν καραὶ ἔτον ἐπῆρεν. ὁμοίως ἔτους Θεοδοῦρος. τὴν γορθίαν, καὶ τὰ ἄλλα γύρωθεν χωρεῖς πολέμου πινὸς καὶ τοὺς ἤφικεν σερβοῦδας. καὶ δὲν ἔπαισε κανένα χρόνον νὰ μὴ καμῶν φουσατα νὰ πολεμῶν τοὺς χριστιανούς καὶ νὰ τοὺς φέρει ὡς ἀγέλας παρβῶτων. τοὺς μὲν νὰ πωλεῖ. τοὺς δὲ νὰ χαρίζῃ. τοὺς δὲ νὰ κάμει τερκούς. ὡς τῆς μακροθυμίας σου χριστὸς. ὅπου ἐπῆγε δὲν ἀσέχησε. μόνον ὅταν ὑπῆρχον εἰς τὸ πελιγρὰδ ἔπολέμησε. τότε τὸν ἐπαρσκαμῶσεν ὅλη ἡ σερβία. Ἐκεῖ εἰς τὸ πελιγρὰδ ἠφαισεν ἔλας

πουτας λευπαρδας τας τέντας τα ἄρματα. τα ἄλογα. τα καινή-
λια. τα ἄφικε καὶ ἐφυγῶν. καὶ ὁ τρόπος ἦτον τέτος. ἰεργος ὁ στρα-
τηγὸς ἤκουσεν ὅτι ὁ αὐθέντης ὡρᾶ καὶ θύει εἰς τὸ πελιγράδι.
ἦλθε κρυφᾶ μετρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἐμπήκεν εἰς τὸ κάστρον.
καὶ ἄρματα σεν αὐτὸς καλὰ, καὶ τὰς ἐμείρασε μέσα ἀπὸ τὰ ὀσμήτια.
καὶ ἐπαρήγγειλεν ὅτι καθεὶς νὰ μὴ εὐγοιῖξω ἀπὸ τὰ ὀσμήτια. οὐ
δὲ νὰ φανερωθῇ τελείως ἕως νὰ ἀκουστω τὴν τουρμπέτα. τὴν
πολέμου. οὕτως γοῦν ἔκαμαν. καὶ ὁ ἰεργος ἐκάθισεν εἰς τὸ ποῦ
ὕψηλόν καὶ ἐβλεπε τὰς τέχνας ὅπως ἔκαμαν οἱ τέρκοι. ἔδωκεν
δὲ μετὰ τὰς λουμπάρδας. τὰ τεῖχη καὶ ἔκαμε χαλάσρας. καὶ ἐβα-
λαν σκάλας καὶ ἀνέβαιναν ἀπὸ ταῖς χαλάσραις πολὺ πλῆθος τῶν
τουρκῶν, καὶ ἐμπήκαν μέσα καὶ ἔδισαν ἀνδρες καὶ παῖδια. καὶ ὁ
ἰεργος ἐβλεπε. ὅταν δὲ ἤθελεν νὰ εὐγοιῖξω οἱ τέρκοι μετὰ
λοῦς τὰς σκλάβους ἔδωκεν ἡ τουρμπέτα ὅδῳ ἦκαν ἐκείνοι οἱ ἄρ-
ματα μὲν ἔξω. καὶ ἐφώναξαν φωνὰς μεγάλας καὶ ἔδραμαν κατὰ
τῶν τουρκῶν. καὶ πολλοὺς ἤσαν μέσα εἰς τὰ ὀσμήτια. ἄλλοι ἔσυρ-
ναν σκλάβους. καὶ ὥσαν ἤκουσαν οἱ τέρκοι τὴν τουρμπέταν καὶ
τὰς φωνὰς παρὸ θυὸς ἀφῆκαν καὶ τὰ κούρη καὶ τοὺς σκλάβους
καὶ ἐφύγαν. καὶ ἄλλοι ἐκρεμνίζοντο ἀπὸ τὰ τεῖχη. καὶ ἄλλους ἔσ-
φαζαν. καὶ ἄλλους ἐπαναν ζωντανούς. ὁ δὲ αὐθέντης ὡς εἶδε τὴν
καταδικίαν ὅπου ἔκαμαν εἰς τὰ φουστάτα ὅδε ἦδελαν νὰ πλακώ-
σω καὶ αὐτοὺς. ἀφῆκαν ὅλα εἴτι εἶχαν καὶ ἐφύγαν, καὶ ὁ πίσω δὲν
ἐβλεπαν. καὶ πόσον τοὺς ἐδίδωσαν ὅτι τὰς λουμπάρδας αὐτῶν τῶν
τουρκῶν ἐγέμιζαν ὅδε ἔρεκταν ἀπαλάτους. καὶ ἄφηκαν τοσον βίον
καὶ ἄρματα καὶ τὰ ἐπῆραν οἱ οὐγγικοὶ καὶ ἐβαλαν φωτιά καὶ τὰ
ἐκαψαν. διότι δὲν ἐκαταδέχθησαν νὰ παροῦν ἀπ' αὐτὰ τίπο-
τε. καὶ ἐγυρῶσεν ἐν τροπασμῶδες. ὕστερον ἀπὸ τὸν καφὰν ὑπῆ-
ρχο ὁ μεσηκπασια ὁ ποῦ τὸν ἐξελεῖν ὁ αὐθέντης κατὰ τῆς ῥόδου καὶ
δὲν ἐδιδωθη νὰ ἔπαρει διότι ὥσαν ὑπῆγαν ἔδωκαν μετὰ τὰς λευ-
παρδας τὰ τεῖχη. τὰ κάστρε. καὶ ἐγαλασαν μερτικὸν καὶ ὥρμησαν
νὰ σε βου νὰ δῶν γυμίστου οἱ δὲ ῥοδίται ἔλαμαν μέσα ἀπὸ ταῖς
χαλάσραις χαντάκια καὶ ἐκάρφωσαν σούγλας. κονταρία ὅδε ἄλ-
λα ἄρματα καὶ ἐσκέπασάν τε. καὶ αὐτοὶ ἐκρυβήθησαν οἱ δὲ τερ-
κοὶ ἔδαν τὰς χαλάσρας χωρὶς ἀνθρώπους ὥρμησαν μετὰ φωνὰς νὰ
ἐμπήκω

ἔμπιπν μέσα καὶ ἐπάτησαν ἀπαύειν τὰ χερτάκια, καὶ ἐνόηθη
 τὸ χῶμα καὶ ἔπεσαν ὅλοι μέσα καὶ ἄλλοι ἐσφαγήσαν. ἄλλοι ἐκρέ-
 μνησθονσαν καὶ κανεὶς δὲν ἐγλύτο σεν. καὶ οἱ ἔξω τέττακοι ὡς ἤκουσαν
 καὶ ἴδαν τὴν καταδίκην ἔφυγαν. ἐγυρσαν δὲ νικητὴμοὶ καὶ ἐν-
 τραπασμῶμοι. Πατριάρχαιος δι τὴν κύρμαξιν τὴν λογίαν, ἦτον
 ἡ ἐκκλησία εἰρηνική, διοπτα σκαῖδαλα ἔπαυσαν. καὶ ἐπύμανε
 τὸ ποίμνιον κατὰ θεὸν. διδασκων καθεκάσεν κυριακῶν. διότι ἦτον
 λόγος γλυκὺς καὶ ἠκούθη ἡ φήμη του εἰς τὸν Σουλταν μεχμέ-
 τῶν. ἔειλέσθη νὰ τὴν ἐξηγήσῃ τὸ ἄγιον συμβολον τὸ πῆμας ἡμεῶν
 τοπιδῶν εἰς ἓνα θεὸν καὶ ἐξηγήθη τεχνικῶς καὶ θεολογικῶς. καὶ
 μέσα εἰς τὸ σαραγι ἦταν νέοι δι' ἡγεσάτοι τραπὲζοῦντο, καὶ ἦ-
 τον καὶ ὁ υἱὸς τὴν ἀμνηστὴ μεχμέτῶν. σουδαῖος εἰς τὰ ἐλ-
 λινικά, καὶ εἰς τὰ ἀραβικά. ἔμεταγλώτισε τὰ βιβλία μας εἰς
 τὴν ἀραβικὴν γλῶτταν λεπτά καὶ θαυμασά. καὶ ὁ αὐθεντὴς δὲν
 ἔπαυσε νὰ ἐρωτᾷ τὴν νέους διὰ τὰ μυσῆρα τῆς πίστεώς μας. καὶ
 εἶπαντον πολλὰ. εἶπαν δὲ καὶ περὶ τὴν ἀφορισμοῦ. ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς
 τῶν χριστιανῶν ἐκείνους ὅπως ἀφορίσεν διὰ πᾶσιμον ἰαν δὲν σύγ-
 χωρηθοῦν ἀφ' οὗ ὅπου θανοῦν δὲν ἀναλωῦν μόνον σῆκεν μαῦρος
 αὐτοὶ τυμπανιστοὶ ἕως τῶν κόσμων. καὶ ἐθαύμασαν ὁ αὐθεν-
 τὴς. καὶ ἐρώτησεν ὅτι ἰαν διώκονται πάλιν νὰ κάμω νὰ λύσω
 τὰ κορμιά τῶν ἀφορισμῶν. καὶ εἶπαν ὅτι διώκονται τοτε ἐμῶν
 τὴν Πατριάρχου ὅτι νὰ εὔρωμ τινὰ ἀφορισμῶν. ἀκῆσαι δὲ ὁ
 Πατριάρχης ἐζήτησε διορίαν μετὰ τῶν κληρικῶν. καὶ ἐνθυμή-
 θησαν οἱ κληρικοὶ ὅτι εἰς κυρὸν ἦτον μία πρεσβύτερα ὁμοφρὶς
 τὴν πόρταν τῆς παμμακαρίσκ. γυνὴ μιὰ καὶ πόρνη κατὰ πολ-
 λα. καὶ ὁ Πατριάρχης τὴν ὀνειδίξε καὶ αὐτὴ δὲν ἐδιώκετο τοὺς λό-
 γους τὴν Πατριάρχου νὰ ἀκούει. καὶ συκοφαντεῖ τὸν Πατριάρχην
 κυρ γηνάδιον τὸν σφωτατὸν καὶ ἀγίωτατον, ὅτι τὴν ὁδὴν ἡμέρας
 ἔωρην ἐκοιμηθίμε τεμῆρα. ἔκουσθη ὁ λόγος εἰς ὅλην τὴν πᾶν
 καὶ ἄλλοι τὸ ὅπως ὄσαν. ἄλλοι οὐχί. καὶ ὁ Πατριάρχης μίαν δεσποτι-
 κὴν ἔορην ἐκαμῶν ἀφορισμῶν. Γέμειν δικαίως εἶπε νὰ εἶναι συγ-
 χωρημένη. εἰ δὲ ἡ δὲ ἀφορισμῶν ἀπὸ θεοῦ. καὶ ἀποθανεὶν ἀ-
 φορισμῶν, αὐτὴν ἐνθυμήθησαν, καὶ ἀνοῖξαν καὶ ἡ ραβτὴν ὡς τὴν θαύ-
 ματος ἀκῆσαν. καὶ εἰ δὲ κατρείχα ὅπου τὸ κεφάλι τῆς δὲν ἔπρεσε.
 τῆς νὰ

πὴν βλέπει καὶ νὰ μὴ κλαίει ἐμύυσαν γουὶ πῶς εὐήθη ἐ-
 φωρεσμένος. καὶ ἡχαρὴ ὁ ἀφέντης, καὶ ἔσειλεν ἀρχοντάς τε βούλας
 αὐτῆ καὶ ἐβούλωσαν τὸ λείψανον καὶ ἔβαλαντο εἰς τὸ πῶδον κλησι.
 Ἐβέλωσαν τὴν πόρταν. καὶ ἐρώπησαν τὸν Πατριαρχὲν ὅτι πό-
 σας ἡμέρας θέλει νὰ λύσῃ. καὶ εἶπε μὲν ὅμως μετὰ τὰς μὲν ἔβα-
 λεν ὁ Πατριαρχὴς ὁμοφύρειον καὶ ἐπητραχίλιν καὶ ἐδύβασσε
 ἐκὼν συγχωρητικῶς μετὰ τὸν ἱσπερινὸν καὶ ἰδυμίασε. καὶ ἐμύ-
 νυσεν καὶ ἦλθαν οἱ ἀρχοντες οἱ αὐθεντικοὶ καὶ εὐχάλας ἔξω τὸ λεί-
 ψανον. καὶ ἐλειτούργησεν ὁ Πατριαρχὴς καὶ ἀνέγνωσε μετὰ δα-
 κρύων τὸ συγχωρητικὸν γράμμα. καὶ ὡτὲ φοβεροῦ θαύματος.
 ὁ βεβάζοντας ὁ Πατριαρχὴς ἤκουαν ὅσοι ἦτον γύρωθεν τὸν κτύπον
 ὁ ποῦ ἡχώεζαν οἱ ἀρμὸι τῆ κορμίου καὶ τὰ κόκορα ὅλα. Ἐὐώσαν
 τὸ ἐσυγχώρησε ἔβαλαντο μέσα καὶ τὸ ἐβούλωσαν εἰς τὸ πῶδον
 κλησι. καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας αὐοῖσαν τὰς βούλας καὶ τὸ σεντούκι
 καὶ ἤνυσαν τελείως λελυμένον, καὶ ἐξεπλάγησαν. καὶ ὑπῆσαν
 καὶ εἶπαντο τῷ αὐθεντὸς ὅσα ἴδαν, καὶ ἰθαυμάσεν. καὶ ἐπῆσάνθη
 πῶς ἀληθινὴ εἶναι πίστις τῇ χριστιανῶν. καὶ πάλιν μετὰ ἡμέρας
 ἐκάλεσε τὸν Πατριαρχὲν ὁ Σουλτὰν μεμέτης νὰ ὁμιλήσῃ περὶ
 πίστεως. καὶ θέλοντας νὰ ἐυθυμίσῃ, ἤρην νὰ χαρὴ ἠθέλησεν νὰ πῆξῃ
 τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα τῇ καλογήρῳ. καὶ εἶχεν ἓνα σκύλον μέγαν
 καὶ φοβερόν, καὶ ὑψηλὸν καὶ ἦτον ἀπὸ τῆς λοιμπαρδίας καὶ εἶχε αὐ-
 τὸν μεθιμένον, καὶ ἐς ἑκατὸν ὀρθὸς καὶ ἐπὶ τρεῖς πᾶν καὶ ὀλίγον ὀρθὸς.
 καὶ ὅρσειεν ὁ σουλτάνος καὶ τῷ ἤφειραν τὸν σκύλον ἐνδυμένον καλογε-
 ρικά. Ἐὐοῖσεν Ἐἦτον εἰς τόπον παράμερα. καὶ ὅταν ἐπὶ ἡγῆντο ὁ Πα-
 τριαρχὴς εἰς τὸν σουλτάνον τῷ εἶπεν ἓνα καλόγηρος ἕνός ἀπὸ τῶν
 σχήματος ὁ πῆ φορὴς ἦλθεν καὶ σκεδὲν ζητήσῃ χαρίσματα Ἐπα-
 ρακαλῶσε δόξεντο. καὶ ὁ Πατριαρχὴς δειλιασμένος εἶπεν αἰ ἔλ-
 θη ὁ καλόγηρος νὰ ἰδοῦμεν τὴν ζητῶν. Ἐἤφειραν τὸν σκύλον μετὰ τὸ κα-
 μηλαύχιον. καὶ ὁ Πατριαρχὴς εἶπεν τῷ Σουλτάνου ὡς οἶδεν τὸν
 σκύλον μετὰ χαρᾶς νὰ γένῃ τὸ ζήτημά σου. Ἐγελῶντας τῷ εἶπεν.
 ἔπετος ὁ καλόγηρος Σουλτάνιμου δὲν εἶναι ἐδικός μας μὰ λογιὰ-
 ζω πῶς νὰ εἶναι ἐδικός σας. καὶ εἶπεν ὁ Πατριαρχὴς ἰὰ ὅρσειν νὰ
 φέρουσι καμπόσον κρέας καὶ καμπόσα κουκία. καὶ εἶπε τῷ Σουλ-
 τάνου. ὅρσειν νὰ τῷ δώσωσι κουκία καὶ κρέας. καὶ ἀνφάγη κουκία

Bbbb

καὶ

καὶ κρέας δὲν φάγη εἶναι ἐδικόσσαι. καὶ αὐφάγη κρέας καὶ κουκία
δὲν φάγη εἶναι ἐδικόσσαι. καὶ ἐν ζ' τῇ ἐδάωκεν κουκία καὶ δὲν ἐστράφη
ἰατὰ ἰδῆ. καὶ τῇ ἡφιεραν κρέας καὶ δὲν οὐκ ἐφαγῆ καὶ ὁ σκελταῖος
ἐγέλασεν εἰς τὸ φαινόμενον αὐτὸ κρυφὰ τῇ ἐφανη ὁ λόγος βα-
ρύς. καὶ ἐθαύμαστον εἰς τὴν ἀποκρίσιν τῇ Πατριάρχῃ. ἦτον γοῦν
φοβερώτατος ὅσοι ὅλους τῆς πόλεως βασιλεῖς. καὶ τὸν ἄνδρα
ἔλοι πασιάνδρας καὶ ὅλοιτε οἱ ἄνθρωποι ὅτι δὲν ἐβλάπτετο πρόσωπον,
μόνον ἐκρινε τὴν ἀλγίστην καὶ ἐρόντα τὰς ὑποθέσεις. ἡγάπα τοὺς
σοφῆς. Ἐπερ γινώσκετε καὶ τῇ γινώσκω. ἐκυβέρνησα τὴν βασιλείαν
γινώσκω. ποτε δὲν τὸν ἐλαθάνην εἰπὶ ἐγίνετο. ἐπερπάτει ταῖς νύ-
κταις κρυφὰ καὶ ἦκε τὴν ἐγίνετο. καὶ ὅλαις ταῖς τέχναις ἐξέταζε
πῶς γινόνται. καὶ τὸ κέρδος τῇ τεχνίτῃ, σοφὸς ἄνθρωπος ἦτον, κα-
νένα πρᾶγμα δὲν ἄφηκε νὰ μὴ τὸ ἐξετάσῃ. ἔμαθε δὲ ὅτι οἱ Ρώ-
μαιοι γράφουσι τὰς φωνὰς τῇ φωνῇ καὶ τῇ τραγουδισάδαν. Ἐ-
κτραξίτες εἰς τὸ παλαιόν. Ἐείχεν ἕνα πέρσιν ἐκλεκτὸν καὶ ὤρι-
σε καὶ ἐτραγούδιζε. ὁ δὲ κύρ γεράσιμος καὶ κύρ Γεώργιος οἱ φά-
σαι ἔγραφον τὰς φωνὰς τῇ πέρσιν, ἐχέδιασαν οὖν τὸ τραγῆδι
τῇ πέρσιν. καὶ τότε ὤρισε νὰ τὸ φάλλεν. καὶ ἐφάλλαντο καλλίτερον
ἢ τὸν πέρσιν. καὶ ἀρεστέον πολλά. καὶ ἐθαύμασε τὴν λεπ-
τότητα τῇ Ρωμαίων. καὶ ἐφιλοδώρησε τοὺς φάλλας, ὁ δὲ πέρσης
ὡς εἶδε πῶς εἶναι τοιοῦτοι τεχνίται ἐπροσκυῖνσέτους ὁμῶς ὁ αὐ-
θεντης ὡς γνωσκώτατος ἐπὶ λατύνει τὰ ὅρια τῆς βασιλείας του
ἀνατολὴν καὶ δύσιν. πάλιν ὡς ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ὤνομαθεν, ἐν ἔτε-
ς π) π) ζ' σαι χρόνους ν β'. ἐβασίλευσε χρόνους λ β'. καὶ δι-
είσκειται γεγραμμένον ὅτι εἰς τὴς πολέμους ὁ ποῦ ἐκαμῆρ ἀπο-
θαναι λαοὶ τ'. χιλιάδες.

Τέλος τῆς βασιλείας τῇ Σελτῶν μεχεμέτη. Βασιλεία Σελτῶν
μπαγιαζίτη τῇ υἱὲ Σελτῶν μεχεμέτη.

Ἐλαβε δὲ τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σουλτᾶν μπαγιαζίτης.
Ἐίχε δὲ καὶ ἄλλον ἀδελφον ὀνόματι Ζεῦ Σελτᾶν ὁ ποῦ αὐθεν-
σάν εἰς τὴν μαγνησίαν. καὶ ὁ Σελτᾶν μπαγιαζίτης τὴν ἀμα-
σειαν. ὤνομα δὲ ὁ Σελτᾶν μεχεμέτης πλησίον τῆς νικομήδειας.

ὅτι

ὅτι ὑπῆγε νὰ πολεμήσῃ τότε. καὶ τινὰς δὲν ἤξερε πῶς ὑπάγειν εἰς
 εἶχε δὲ ὁ Σουλτὰν μπαγιαζίτης ὑὸν μικρὸν ὀνοματι κερκὲτ τζε-
 λεπὴ καὶ ὠρέθη τότε μέγα εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν. καὶ ὡς ἔλα-
 θαν οἱ γυιτζήροι οἱ ἀπόθαιεν ὁ αὐθέντης ἀνακαταβησαν ὅλοι καὶ
 ἔγιναν αὐτέξουσοι καὶ ἐσκόπωναν καθήμενῶς τοὺς ἀνθρώπους.
 ἐσκόπασαν καὶ ἔναν βεζήρ ὀνοματι γιανγὺπ πασίας. καὶ ὡς ἶδαν ὅτι
 τὸ κακὸν δὲν παύει, οἱ παῖδες οἱ τρώοι τῶν τερκῶν ἐβελάθησαν καὶ ἐκρά-
 σαν τὸ παιδί τὸν κερκὲτ τζελεπὴ εἰς τὸν θρόνον τῆ πατρὸς αὐτοῦ.
 καὶ ἔπαυσαν οἱ διωγμοὶ καὶ οἱ φόνοι, καὶ μετ' ὀλίγον ἦλθεν ὁ Σουλτὰν
 μπαγιαζίτης καὶ ἐκράτισεν εἰς τὴν βασιλείαν. καὶ τὸν υἱόν του τὸν
 ἔστειλεν εἰς τὴν μαγνησίαν νὰ εἶναι ἐκεῖ αὐθέντης, καὶ τὸν ἄλλον
 του τὸν υἱὸν ἔδωκε τῷ μαγνησίᾳ. καὶ τὸν ἄλλον του τὸν υἱὸν τὸν παῖ-
 τον τὸν σαχησάχ ἔδωκε τῷ καραμανίᾳ. τὸ δὲ Σουλτὰν μαχου-
 μούτη τῷ καστράμηνῳ. τὸν δὲ Σουλτὰν σελήμῳ τῷ τραπε-
 ζῖντα. καὶ τὸν ἄλλον του υἱὸν τὸν Σουλτὰν μεχμέτῳ τὸν καφᾶν.
 ἐμείρασε δὲ τῷ ἀνατολίῳ εἰς ὅλης του τῆς γῆς. καὶ καθὼς ἐκρά-
 σεν εἰς τὴν βασιλείαν ἔκοψε τὸν ἀχουματ πασὴν ἀνδρᾶ θανα-
 τὸν καὶ πολεμικώτατον. ὁ οὗτος ἐπέτασεν εἰς τὴν πελινμε φου-
 σάτα καὶ ἡγαλῶτά οὗτε τὸ ἔτροντο. καὶ ἄλλα κάσρη. καὶ ἤφερε πολ-
 λὰς σκλαβας. ὅμως ὁ αὐθέντης δὲ ποῖαν αἰτίαν τὸν ἔκοψε δὲν ἐ-
 γρουκῆθη. ἐσωμάξε δὲ ὁ αὐθέντης φουσατα καὶ ὑπάγει κατὰ τὴν
 ἀδελφῆτον τῆ τζεμν. καὶ αὐτὸς ἐφυγε με φεσας καὶ ὑπάγει εἰς τὴν
 αἰγυπτὸν, ἥτις εἰς τὸ μισθῇ εἰς τὸν Σουλτᾶνον καὶ ἐπορσκιωσέτον
 καὶ ἐζήτησέτον φουσατα νὰ ὑπάγῃ κατὰ τὴν ἀδελφὴν τοῦ μπαγια-
 ζίτη. καὶ ὁ Σουλτᾶνος δὲν ἠθέλησεν. ἐζήτησέτον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν με-
 κὲ νὰ πορσκιωσῇ. καὶ δὲν τὸν ἄφηκε. ὡς δὲ ἶδε τὴν ἐρηγίαν ὁ τζε-
 μνὴς καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ῥόδον. καὶ ἐδέχθησαν τον οἱ ῥοδιταὶ μετὰ
 πασῆς τιμῆς καὶ εἰγατον ὡς μέγαν θησαυρόν. καὶ ὁ Σουλτὰν μπα-
 γιαζίτης καθεκάσιν ἔστειλε δωρήματα δὲ νὰ τὸν φιλαγοῦν. καὶ
 μεπολιῷ καρόνι μετὰ βελῶν τῶν Σουλτᾶν μπαγιαζίτη τὸν ἔστει-
 λαν εἰς τὴν Ρώμην. διότι ἐφοβεῖτο νὰ μὴ περᾶσιν εἰς τὴν ἀνα-
 τολίαν καὶ τὸν πορσκιωσῇ. ὅλος ὁ τόπος, ὅτι ἤθελαν οἱ βαρσάκι-
 δες καὶ οἱ τεγκατῆρδε. καὶ οἱ καραμαῖται νὰ τὸν κάμουν αὐθι-
 κῶν. διότι τὸν Σουλτὰν μπαγιαζίτην δὲν τὸν ἤθελαν. καὶ ὡς ἔμαθε

σὺν βουλῇ τινι ἐμύλυνε τῇ ῥοδίτῃ καὶ ἔσειλάντον μέσα εἰς τὴν
 φραγγίαν, ἃ ἀπέθανεν, καὶ ἠπῆγαν το λείψανόν τε εἰς τὴν περὶ-
 σανμε πολλὰ χαρίσματα ὁ ποῦ ἔσελθεν ὁ σουλταὶος τοὺς βενέτι-
 κους. καὶ δὲ τὸ ἐδείξε πολλὰ φιλίαν εἰς αὐτοὺς, ὁ δὲ σουλταὶ
 μπαγιαζίτης ἔκαμε φουσάτα καὶ ὑπῆγε κατὰ τῆς μολδοβλα-
 χίας, καὶ ἐπῆρε τὸ κελὶ, τὸ ἀσπρόκασρον, καὶ ἤφερε τὴν αἰχμαλω-
 σίαν εἰς τὴν πόλιν, ὁ δὲ πύργανος ὁ παρὼν αὐθέντης, ἔκαμε πόλε-
 μον μετὰ τὸν σουλταὶν μεχεμέτλιν καὶ ἐνίκησεν τον. καὶ ἐκατέλυσε πο-
 λὺ φουσάτον ἀπὸ τῶν τέρκους καὶ δὲ τὸ ὑπῆγε κατ' αὐτῶν ὁ μπα-
 γιαζίτης, καὶ μετὰ δὲ χρόνους ὑπῆγε κατὰ τῇ ἀλβανίτῃ, καὶ πτο-
 τε δὲν ἔκαμε διότι οἱ τόποι τῆς ἀλβανίας εἰναι σκληροὶ, καὶ οἱ ἀλ-
 βαῖται κατοικεῖν εἰς βουνὰ ὑψηλὰ καὶ ἀλογα δὲν ἀνέβαινον. ἀρ-
 παξαν γοῦν παῖδια, ἔκαψαν χωρία, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταν-
 τίνε πόλιν, οὕτως οἱ βενέτικοι ἤλπιζαν νὰ ἔχουν τιμὴν καὶ ἀγάπην
 εἰς ὅλυντε τὴν ζωὴν, αὐτὴ δὲν ἐγνώριζαν ὅτι ἡ φιλία τε ἦτον ψεύ-
 τικη καὶ ἐμαθεζόντο αὐερίμοι, καὶ οἱ τέρκοι οἰκονόμοιεν ἀρμαδα
 φοβερὴν, καὶ ὥσαι ἔκαμν ὅλα ὅσα ἦτον χεῖρα, ἔξαιφνης ὤρμισαν
 κατ' αὐτῇ δὲ ξυραῶ καὶ Σαλαάτης, καὶ ἦγον εἰς τὴν ἀρμάδα κα-
 πτεταῖος ὁ μουσαφασίας, καὶ εἶχαν ὡς πεντακόσια κάτεργα
 χωρεῖς ταῖς μαγούαις, καὶ β. καράβια ὀνομασὰ, τὸ ἓνα τῶ κια-
 μάλη, τὸ δὲ ἄλλον τῶ μπαράκ ριζιη. ὄρεθη οὖν ὁ λουρδαῶ κα-
 πτεταῖος τῇ βενέτικῃν, καὶ ἰδὲ τὸ καράβι τῶ παράκ, καὶ ἔθαρε ὅτι
 εἶναι τῶ κιαμάλη καὶ ἐχαρῆ πολλὰ, εἶχετον ἡδὲ μεγάλῃν ἐχθρὴν ὅτι
 ἐκέρσεν ὅλυν τὴν ἰταλίαν καὶ ἐχάλασε τὰς χειριανές, ὥρμισε
 γοῦν ὁ λουρδαῶς μετὰ δύο καράβια μεγάλα ὁ ποῦ εἶχε, καὶ ἔβαλε τὸ
 πύρρικον εἰς τὴν μέσην, καὶ ἐρεῖξεν ἄλυσον καὶ ἔδωσαν αὐτὸ τὰ
 δύο, καὶ πολέμου γηρομέρου ἔπεφταν σκοτωμένοι καὶ ἀπὸ ἓνα μέ-
 ρος καὶ ἀπὸ ἄλλο καὶ ὡς ἰδεν ὁ μπαράκ ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος νὰ πολε-
 μήσῃ, ἐρεῖξε φωτὰ μέσα εἰς τὰ καράβια, καὶ αὐτὰν καὶ δὲν ἰδιω-
 ῖθησαν οἱ ἀνθρώποι νὰ σβήσῃν τὴν φωτὴν, καὶ δὲ νὰ χωρήσῃν πρὸς
 καράβια, καὶ ἐκάνκαν ἃ τὰ τεῖρα, καὶ οἱ ἀνθρώποι, καὶ ὁ λουρδαῶς,
 καὶ ὁ μπαράκ, καὶ ἡ ἀρμάδα τῇ τουρκῶν ἦλθεν εἰς τὸν ναύπακτον.
 ἃ δὲν ἰδιωῖθησαν οἱ βενέτικοι νὰ τὰς ἐμποδίσῃν, καὶ ὁ ἀφέντης ἦ-
 τον εἰς τὴν Σεραῖ μετὰ φουσάτα, καὶ ἐποροκινήσεν ὁ ναύπακτος ἃ

ὁ γαλα-

ὁ γαλαταῖς ἐπὶ ζή. καὶ ἦλθεν ὁ σουλταὺς εἰς τὴν ἀδριανούπολιν
καὶ ἔκαμψεν ἄν χρόνον. καὶ ἡ ἀρμάδα ἦταν εἰς τοὺς λιμῖνας τῆς
μωρίας. καὶ πάλιν ἦλθεν ὁ αὐθέντης κατὰ τῆς μοθώνης καὶ ἐπὶ ἡ-
ρετῶν ἐν ἐπὶ ζθ'. καὶ ὁ τρόπος ἦταν οὕτως. ἐπολέμει πολὺν καιρὸν ὁ
αὐθέντης μετὰ φουσαῖται καὶ δὲν ἰδυέτο νὰ τὴν πάρει. διότι εἶχε
τείχη διωκτὰ καὶ πλῆθη ἀνδρῶπων. καὶ ἡβουλήθη νὰ τὴν ἀφήσῃ.
ἀλλὰ ἰδὲ τὴν ἀμαρτίαν μίαν τῶν ἡμερῶν ἦλθαν κάτεργα βενέτι-
κα μὲ ἀρματα καὶ τροφήματα ἐκ ἀλλῶν βοήθειαν. καὶ οἱ ἀνθρώποι
ὁ ποῦ ἐφύλαγαν ἴδαν ὅτι ἦλθαν τὰ κάτεργα ἔλαβαν χαρὰν με-
γάλῃ καὶ ἔδραμαν εἰς τὸν αἰγιαλὸν νὰ χαιρετήσωσιν καὶ ἀφῆκαν τὰ
τείχη ἔρημα χωρὶς ἀνδρῶπων. καὶ μηδὲ βίγλαν δὲν ἀφῆκαν. καὶ
οἱ τῆρκοι ἴδαν τὰ τεῖχη ἔρημα, ἔβαλαν σκάλας καὶ καρφία εἰς τὰ
χαμηλότερα τεῖχη. καὶ οἱ χιουτζάροι ὡς αὐτοὶ ἀνέβηκαν καὶ ἔβα-
λαν φλέμπυρα εἰς τὰ τεῖχη. καὶ ὁ λαὸς ἦτον εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ
τίποτε δὲν ἤξεραν, μόνον τὰς φωνὰς ἤκουον. καὶ ἔδραμαν εἰς τὰ τε-
χία καὶ ἦσαν ταγέμετα τῆρκους. καὶ ἀρπάζαν γυναικας καὶ παι-
δία, οἱ δὲ μοθωναῖοι ἔρηξαν φωτιά δὲ νὰ φοβηθοῦν οἱ τῆρκοι νὰ
φύγουν. ἀμὴν αὐτοὶ παρ' ἐλαττέρον ἀνέβαιναν καὶ ἔμπανναν μίση.
ἐκίνησαν δὲ αὐλῆς καὶ ὁ σῆμα, ἀμὴν αὐτοὶ δὲ κόλως τὴν ἐπὶ ἦσαν.
ἔσπυζαν δὲ ὅλους τοὺς γέρόντας καὶ νέους ἀπὸ 1 β'. χρόνους καὶ
ἀπάνω καὶ ἐκοφάντους ὁμοῦ εἰς τὸν ἀφέντην. καὶ ἐκτίσαν μετὰ
κεφαλαίων πύργον ἔξω τῆς κάστρου. καὶ ὁ αὐθέντης ὡσὰν ἐσέβη
ἐπεσοκυνήσεν εἰς τὴν φράγγικὴν ἐκκλησίαν. καὶ ὡς ἴδαν οἱ κο-
ρωνάιοι τὰ γυρόμυρα, ἐτρώμαξαν. καὶ τῆς ὥρας εὐχαλαν ἀπὸ τοὺς
σώρωτους ἀρχοντας. καὶ ἔλαβαν τὰ κλειδιά καὶ δῶρα μεγάλα. καὶ
ἐπεσοκυνήσαν τὸν αὐθέντην καὶ ἔδωκαν τὰ κλειδιά τῆς κάστρου. καὶ
ὁ αὐθέντης ὡς ἴδεν τὴν δαλωσυνέλευτον, ἔδωκε τοὺς καθὼς ἐζητήσαν
ὅτι νὰ εἶναι ἐλεύθεροι ἀπὸ πᾶσαν ἀγγαρίαν. τὰς δὲ γυναικας καὶ τὰ
παιδιά τῆς μοθώνης τὰ ἔκαμε σκλάβους. καὶ ἐδωκεν εἰς τὸν λαόν
τῆς μεθώνης εἰς ἀνατολὴν καὶ δύσιν. ἦλθε γὰρ ὁ αὐθέντης εἰς τὴν πό-
λιν. καὶ ἡ σύχασεν ὅτι ὅλοντε τὸ κορμὶ τὸ ἐκυρίευσεν ἀδένεια. ἐχει-
ρα καὶ ποδαργία. ἔκαμε δὲ Πατριάρχης ὁ κύρ Συμεὼν χεῖρες
5. καὶ ἀπόθανε ἔγινε δὲ σκώδος μεγάλη καὶ ἔκαμαν ψήφους καὶ ἔκα-
μαν τὸν θεασαλυνίης νήφωνα Πατριάρχην ἦτον γυνὴν ἀρτιστοι-
κατος.

τὸν Σανικῶς, ὅτι ἦτον πολλὰ γέρον. καὶ ἔλαβε πάλιν τὸν θρόνον καὶ
 ταῖς ἐσθλ. ματαῖς ἦτον εἰς τὰ χεῖρά του. Διότι ἦτον ἐμάρτυρος καλογε-
 ρικός, νηστίας πολλὰ καὶ ἀγρυπνίας εἶχε, πείζος ἐπαρτάπε, καὶ ἀ-
 λογὸν ποτὲ δὲν ἐναβαλίσκοσεν. ἔγιναν δὲ σεισμοὶ πολλοὶ εἰς τὸν
 καιρόν τε. καὶ ἔκαμε πολλὰς θνήσκεις ἀπὸ ναῶν εἰς ναὸν ἔκαμε γυν.
 εἰς τὸ Πατριαρχεῖον χρόνους β'. καὶ ἔκαμε παραίτησιν. ὁ δὲ αὐ-
 θίνης ἔκαμε μάχην μετὰ τῆς τζδ τόδων, καὶ ἐπολέμησαν εἰς τὴν
 παραμανίαν εἰς τὰ ἄπ' αὐα. καὶ ἦτον ὁ χειρσεόγλης παγληρμπτής
 ὁ γαμβρός τε, καὶ ἐπασσάντον ζώντανόν, καὶ ἀφάνισαν τὸ φουσατόν-
 του, καὶ πάλιν ἔκαμαν ἀγάπην καὶ τὸν ἀφῆκεν. καὶ πάλιν ἔγινε
 σεισμός εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔπεσαν μαρέπα, ἐκκλησίαις, ἐσθῆτα
 πολλὰ καὶ τότε ἐφανήεναι ἀπὸ τῆς περσίας ὀνόματι σάχκουλης.
 δοῦλος τῆς σάχ ἰσμαήλ. καὶ εἶχε λαὸν ἀπὸ τῆς παραμανίας. καὶ
 ἀπὸ τῆς βαρσαβίδαν. καὶ ἀπὸ ἄλλους καὶ ἦλθεν εἰς τὸ κοουαῖον.
 καὶ δι' ἡνικὴν ὁ μπεγληρμπτής καταρζαπασίας. ἀπ' ἐς εἰς δὲ ὁ
 βασιλεὺς τὸν ἀλιπασίας καὶ μετὰ φουσατά τῆς ἀνατολῆς, καὶ γι-
 νιζάρων πολλῶν. καὶ ὁ σάχκουλης δὲν ἐφόβηθη μόνον ἀρπαξί-
 καὶ ἠφάνιζε τοποὺς τῆς αὐθίνης, ἦλθεν γοῦν ὁ πασίας, καὶ δὲν ἔδω-
 κεν ἐν τῇ ἄμα πόλεμον μετὰ τὸν σάχκουλη, ἀμὴ ἐμμένυσε τῆς τωρῶ-
 νος τῆς παραμανιτῆς καὶ ἔδωκε τῆς δόρα καὶ ἰμάτια δὲ νὰ πιάσους
 τὸν σάχκουλη νὰ τὸν δώσῃ εἰς τὰ χεῖρά του, καὶ ὑποσχέθησαν νὰ
 τὸ κάμω. καὶ ἐχαρῶ πασίας ὡς τὸ ἤκουσεν ὅτι ἔχει θάρρος εἰς
 αὐτοὺς ὁ σάχκουλης. ἔδωκε γοῦν μετ' αὐτὸν πείλεμον μέγαν. καὶ
 οἱ παραμαλίδες ἐγελούσαν καὶ τὴν μίαν μερῆα καὶ τὴν ἄλλαν
 καὶ εἰδείξαν ὅτι βοηθοῦν τὸν σουλτάνον καὶ εἰς τὸ ὑστερον ἐφυγαν.
 καὶ εἰκνισεν ὁ σάχκουλης. καὶ ἔπασε τὸν πασίας καὶ ἐκοψε τὴν
 κεφαλῶν του. τότε οἱ παραμαριῖται καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τὸν σάχ-
 κουλην, καὶ ἐνίκησαν αὐτὸν καὶ ἐφυγν. αὐτοὶ δὲ αὐτῶν τῆς δύο μερῶν
 ἐπ' ἦσαν τὰ ἄρματα τὰς τέντας, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ὑπῆρχαν εἰς
 τὸν τόπον του. ὁ δὲ σουλτάν μπαγιαζίτης ἀπὸ τῆς βόρειας μερῆς
 ἔγινε κατὰ κοιτός. καὶ ἠδελφιστὴ νὰ δώσῃ τὴν βασιλείαν τῆς ἡοῦτου
 τοῦ σουλτάν ἀρχμάτη ἦτον δὲ ὁ ἄλλος του υἱὸς ὁ σελήμης εἰς τὴν
 τράπεζον του. καὶ ἔκαθεν πῶς βούλεται ὁ πατήρ του τὰ δώσῃ τὸν
 ἀδελφόν τε τὴν βασιλείαν, καὶ εἰδείξε πῶς δὲν ἤξερει ποτε τὸν πα-
 τέρ του

τέρατου τὸν καρᾶ ἔτα ἄλλα ὅλα τὰ πέραξ νὰ τὴν δώσει τῷ ἡ-
 τε τῷ σουλεῖ μὲν καὶ ἔδωκέντα. καὶ τῷ τὸ ἑκαμὲν ὁ Σουλταὶν σε-
 λήμην τεχνήεντας δὲ νὰ μάθῃ ἀπὸ τῆς κατασκόπου ποτὲ ὕπαι-
 γνείει ἀπὸ τῆς μαγνησίαν εἰς τὴν πολὺν νὰ ὑπάγῃ αὐτὸς. καὶ ἔσε-
 κεν εἰς τὸν καρᾶ καὶ ἐκαρτέρει πῖνα γίνεαι. καὶ ὡς ἔμαθε βέβαια
 τὴν ὑπόθεσιν ἐπὶ ἡρὸς φασάτα ἀπὸ τοῦ χαίνην τὸν ἀρχηγὸν σκυθῶν.
 καὶ τοὺς ἐδικουτὴ καὶ ἄλλους, καὶ ἐπέρασε τοὺς μεγάλους πο-
 ταμοὺς ἐκείνους τὸν χειμῶνα καὶ ἤλθεν εἰς τὸ κελὶ καὶ ἐμύνησεν.
 ὁ πατήρ του τὸν Σελταὶν ἀχμαῖτη καὶ ἤλθεσεν ἀντικρὺ τῆς πόλεως
 καὶ ἤλθε κρυφᾶ καὶ οὐδέ τις ᾔσχετο τῷ πατρός του. καὶ τὰ φουσα-
 ταδέντων ἤθελαν τὸν ἀχμαῖτη οὔτε οἱ γηιτζαροὶ νὰ τὸν ἀκούσων.
 διότι καμῖαν βοήθειαν δὲν ἔκαμν ὅταν ἐπολέμησαν τὸν σάχκε-
 λη. καὶ ἴσως ἐκείνου δὲν ἦτον νὰ λάβῃ τὴν βασιλείαν. καὶ ἐγύρη-
 σεν ὀπισθῶ καὶ πποτε δὲν ἔκαμε. ὁ δὲ Σουλταὶν σελήμης ἤλθεν εἰς
 τὴν ἀδριανούπολιν καὶ ἐπασε τοὺς ἀμαρδάρους καὶ ἐπῆρε τὰ ἀσ-
 πορα ὡς ἐδικαίου. καὶ ὁ πατήρ του ἔμαθετο πῶς διωασικῶς θέλει
 νὰ κυριεύσῃ. καὶ οὐ γῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν μετὰ κιν φασάτου
 δὲ νὰ φεβηθῇ νὰ φύγῃ ἀμὴ αὐτὸς ὕπνῃ μετὰ μετὰ ἄλλῳ ὄρεξιν νὰ
 πολεμήσῃ ὡς ἐχθρόν του. καὶ ὁ Σουλταὶν μπαγιαζίτης ἐτέντωσεν
 πρὸς τῆς ἀδριανούπολεως τὸ μέρος εἰς ἓνα χωρεῖον πλησίον τῆς πο-
 ταμοῦ. καὶ ὁμοίως καὶ Σουλταὶν σελήμης ἤλθε καὶ ἐτέντωσε καὶ
 αὐτὸς ἀντικρὺς του χωρεῖς κανέναν φόβον. καὶ ἐζήτηε πόλεμον. καὶ
 τὸ παρὶ ὥλεσεν ὁ γέροντας καὶ ἔγινε πόλεμος. καὶ δὲν ἐκκάθησεν
 εἰς ἄλογον ἀπὸ τὴν ἀδένειαν, μόνον εἰς τὸ αἰμᾶξιν. καὶ ἔδραμν
 ἀπ᾽ αὐτὸν εἰς τὸν ἡόντου ἔπλάκασέ τον, ἀμὴ δὲν ἤθελε νὰ τὸν σκο-
 πῶσιν. καὶ ἔδωκεν τὸν οἱ γηιτζαροὶ δρόμον καὶ ἐφυγν ἀπὸ τὴν μέ-
 σην αὐτῶν. καὶ ἐκίχησεν ὁ ἀφέντης. καὶ ἐφυγν ὁ Σουλταὶν σελήμης
 καὶ τὰ φουσατάτου καὶ τοὺς ἐδίωξαν καὶ πολλοὺς ἐσφαζαν. καὶ
 ἐπασαν ζοντανούς καὶ ἤφεραν εἰς τὸν ἀφέντην. καὶ ἐφυγαν εἰς τὰ
 βοιωτα γυμνοὶ. καὶ ἀείσχαίτους οἱ ἐν τόποι ἀνδρωποὶ καὶ τοὺς
 ἐκδεδαν. ὁ δὲ Σελταὶν σελήμης ἤλθεν φεύγοντας εἰς τὴν μηδείαν.
 καὶ ἡρε καράβι καὶ ὑπάγει εἰς τὴν βαρῖαν μετὰ μερικὸς ἀνδρά-
 πους. ὁ δὲ αὐθιγῆς ἔμεινεν ἐκεῖ ὁ ποῦ ἔγινεν ὁ πόλεμος καὶ ὅσους
 ἤφεραν ζωντανὸς ἀπὸ τῆς ἡμέτου τὸ φουσατόν, ὅλους τὴς ἐκοψε. καὶ
 ὁ σουλ-

ὁ Σουλταν σελήμης πάλιν ἔσάθη εἰς τὸν καφὰν διότι ἔχασεν ὅλα-
 του τὰ ἄλογα. καὶ τοὺς ἀνθρώπους του. ὁ δὲ παγιάζης ἦλθεν εἰς
 τὴν Κωνσταντινούπολιν. καὶ καθὼς ἦλθεν ἔκαμαν οἱ γενιτζάροι
 βουλὴν νὰ ζητήσωσι τὸν σουλτὰν σελήμην ἀρχηγὸν νὰ κάμωσι
 πολέμους. ὅτι ὁ γέρον δὲν δυνάετο νὰ ἔρχεται εἰς πολέμους καὶ
 αἱ ἀπαυτε. καὶ ἀπέφεραν τοῦ τοῦ ἀφέντην ὅτι οὕτως ζητή-
 σιν οἱ δοῦλοισι. καὶ δὲν τὸ ἰδεῖσθαι αὐτὴν ἐβάρυνε. καὶ οἱ γενιτζά-
 ροι ἔκαμαν ὁμόνοιαν καὶ ἤθελαν νὰ σκοτώσωσι τοὺς πασιάδες
 νὰ κούρσῶσιν τὴν πόλιν. καὶ σανικῶς τοῦ ἐσερξῆ καὶ ἤφεραν πν.
 καὶ ἀγάπησαν πολλὰ ὅτι ὅλοι ἔλεγαν τὸ ὄνομά του. λοιπὸν ἔδρα-
 μαν μετὰ αὐτοῦ καὶ ἤφεραν τὸν. καὶ ὁ σουλτὰν κούρσῶντας ὡς τὸ
 ἦκασεν ἔδραμν εἰς τοὺς ὁν τὰς τῶν γενιτζάρων, καὶ ἐθαύμασαν
 πῶς ἐξαίφνης ἐφαίνε. καὶ εἰπατοὺς μετὰ δακρύων. ἡξάρτε ὅπ ἔγω
 ἔχω δίκαιον ὑπὸ τοὺς ἄλλους μου ἀδελφούς νὰ λάβω τὴν βασι-
 λεῖαν. διότι ἐνάδισα εἰς τὸν θρόνον τῆς πατρὸς μου ὅταν ἀποθα-
 νεν ὡς ἐγὼ ἦλθεν ὁ πατέρας μου. καὶ τῆς ἔδωκα τὸν θρόνον. καὶ εἰχα
 θάρρος εἰς ἐσὰς νὰ εὖρω βοήθειαν. καὶ ἄλλα περισσότερα. αὐτὴ
 αὐτοὶ δὲν εἶχαν νὰ εἰπῶν, μετὰ τὸ νὰ εἰλοῦν ἐκπορώσῃ παύ-
 των. καὶ εἰπαν τὸν ἐὰν ἤρχουσι πορτύτερα. πρὶν νὰ εἰλωμν
 ἔκαμάν τὸ θελήμα σου. αὐτὴ τὸν δὲν ἠμποροῦμν. καὶ ὡς ἦκου-
 σε τὴν δουλογίαν, ὑπῆγε ὑπῆγε πρὸς τὸν πατέρα τε κλαίοντας
 καὶ δέροντας τὰ στήθη. αὐτοῦ δὲ ἐκείνος δὲν ἰδενήθη νὰ τὸν βοη-
 θήσῃ. Ἐπὶ αὐτὴν εἰς τὴν μαγνησίαν καὶ ἐβουλήθη νὰ πολέμησῃ τὸν
 σουλτὰν σελήμην. καὶ ἡ τοίμαζε φουσατά. καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἤφε-
 ραν τὸν σελήμην καὶ ὡς ἐπλησίασεν ὑπῆγεν ὅλος ὁ λαὸς καὶ τὸν ἐ-
 πορσκιώσεν. καὶ οἱ πασάδες. καὶ ἡ πόρτα. καὶ ἐγέντωσεν εἰς τὸ
 γενὶ παχτίζα καὶ ἤρχοντο κατεκάσεν καὶ ἐπορσκιώσεν. καὶ ἄφη-
 καν τὸν γέροντα μοναχόν. καὶ μίαν ἡμέραν ἀρμάτωσαν οἱ γενιτ-
 ζαροὶ ὅλοι, καὶ εἶπαν τῶς πασιάδες νὰ εἰποῦν τὸν γέροντα νὰ δα-
 σει τὴν βασιλείαν τὸν σελήμην. καὶ ἀνάγκασαν τὸν μουσαφά πα-
 σία καὶ τὸν χερσὸς ἔλεν πολλὰ, ὅτι ἐὰν δὲν τὸ κάμειτε κοτῶμν
 σὰς καὶ ὅλῳ τὴν πόλιν ἐρημάζωμν. καὶ οἱ πασιάδες ἐκἀκόπισαν
 διότι ἐφοβουῶντο τοὺς γενιτζάρους. καὶ ἐν τρέποντο γέροντα
 ζῶντος τοῦ νὰ παραιτήσῃ. ὑπῆγαν τοῦ καὶ σανικῶς τοῦ καὶ ἀπέφ-
 ρινται

Cccc

ρίνται

φ. ο.

Σ Υ Ν Ο Ψ Ι Σ

ρίντι ὅλα. ὁ γέρον ἐδάκρυσε. Ἐπαταράσθη τὴ σελήμη. Ἐοίχθη. τζαροι ἐσέκοντο ἔξω. Ἐφώνησαν τὸν σελήμη θελομένη. καὶ εἶπε. ὁ γέρον, ἔξω ἀπὸ τῆς γχοιτζαρις πὺς ἄλλος τὸν ἔλπει. Ἐεἶπαντον ὅλοι. Ἐπροσκύνησαν. Ἐσαικῶςτε ὁ γέρον ἔκαμει ἀναχώρησιν.

Παραίτησις βασιλείας τῆς σουλτανμπαγιαζίτη. Βασιλεία Σουλταν Σελήμη καὶ οὐμπαγιαζίτη.

Εἶτους ζ'. μὲν Α' πριλλίω καὶ δ'. ἔλαβον τὸ πουργὸν οἱ πασια-
δες καὶ ὅλη ἡ πόρτα ἐπῆραν τὸν Σουλταν σελήμη καὶ ὑπῆγαν εἰς
τὸν πατέρατε καὶ ἐπροσκύνησέντον καὶ ἐδάκρυσε τὴν βασιλείαν. καὶ
αὐτὸς ὑπῆλθε εἰς τὸ διδυμότειχον καὶ μετὰ ἑ. ἡμέρας ἀπόθαι. καὶ
ἤφεραν Ἐθαφάντον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἠκέσθη ὅτι τὸν ἐφαρμάκω-
σαν. αἰὲν δὲν ἦτον ἀλήθειαν, μόνον ἀπὸ τὴν λύπην. Ἐτὴν κατα-
φρόνισιν. ὁ δὲ σουλταν σελήμης ἐπῆραν εἰρηνικῶς. ὅτι ἦτον ἀνθρω-
πος ταπεινός. δίκαιος. καὶ ἀπὸ τὴν καλωσυλίωτε ἔκαμει
οἱ γχοιτζαροι πολλὰς ἀταξίας. ἐπάτησαν ὁσὴν πολλὰ, καὶ τῶν
κασαδων καὶ ἀρπαζαν βίον. Ἐὅσα εἴδισκον. τὰ δὲ τῆς ἐκκλησίας,
ἔκαμε παραίτησιν ὁ κύρ διονύσιος καὶ ἔγινε Πατριαρχης μακασ-
σῆς, μετονομάσαντες μᾶξιμον. ἦσαν δὲ ἀγιοεῖτης. καὶ ἔγινε φήμη
κακὴ κατ' αὐτὴν καὶ ὑβριζαίτον ὅλοι. ἔκαμε γοῦν Πατριαρχης χρὸ
κας. ἔγινε σκαῖδαλον ἀπὸ ἑνὸς καλογήρον γαβειλ καὶ οὐγα-
λάντον. Ἐἤφεραν τὸν κύρ νηφωνα. καὶ ἔκαμει ἕνα χρῶνον καὶ πάλιν
τὸν εὐγαλαν διότι οἱ ἀρχιερεῖς δὲν ἤθελαν τὸν κύρ νηφωνα, καὶ ναὶ
αὐτὸς οὐ μᾶξιμος ἀτακτα καὶ ἔγινεν ὁ δράμας ἰωκεῖμ Πατριαρχης.
ἡ πῆ ἦτον καλόγηρος τῶν κύρ διονυσίου. νέος καὶ ἰδιώτης πλὴν χρή-
σιμος καὶ καλός, καὶ ἤθελεν τὸν κόσμος ὁλος ὑπῆλθε εἰς τὴν ἰβη-
ρίαν καὶ ἤφερεν βίον πολλὸν. αἰὲν δὲν τὸν ἄφικαν εἰρηνικὸν οἱ κλη-
ρικοὶ οἱ τρεσκατάρατοι. διότι ἦσαν ἕνα Μιτροπολίτην σιλυ-
βείας καθρημὸν δὲ τὰς ἀτοπίαςτε καὶ ἰσχυρὰς αὐτὸν. καὶ
ἀνέβασε τὸ χαράτζι φλωρία χίλια. ὁ δὲ ἰωκεῖμ δὲν τὰ ἔσερξε
μόνον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὁ λαὸς τὰ ἔσερξαν. καὶ ἔδωξαν τὸν σιλυ-
βείας καὶ ἐκαθισεν ὁ ἰωκεῖμ. πλὴν ἔσυνεβη σκαῖδαλον, διότι
ζῶντος τῶν σουλτανμπαγιαζίτη καὶ μίαν τῶν ἡμερῶν ἴδε μίαν ἐκ-
κλησίαν με.

κλησίαν με κεραμίδας σκεπασμένην . καὶ ἐρώπητι πρὸς τὸ εἶπε καὶ
 τὴν ἐσκέπασαν . καὶ οἱ τοπικοὶ ἀνθρώποι τῷ χρυσοκεράμου ἀπο-
 σκευτὰ εἶπαν ὁ Πατριάρχης , καὶ ἐθυμώθη ὁ ἀφέντης . καὶ ὤρεσεν νὰ
 κάμνῃ ἄλλον . καὶ οἱ κληρικοὶ ἐσειλαν πρὸς τὸν κύριον ἡφῆα ὁ πῦρ
 ἦτον εἰς τὴν βλαχίαν . καὶ δὲν ἦλθεν . καὶ ἔκαμαν σιμόδοον καὶ ἐψήφι-
 σαν τὸν κύριον παχώμιον τὸν ζηχνῶν . καὶ ἔκαμν μόνον χρόνον ἅ . Πα-
 τριάρχης . καὶ πάλιν πῖτες λαϊκοὶ φίλοι τῷ ἰωακείμ ὑπῆγαν εἰς τὴν
 πόρταν καὶ εἶπαν νὰ δώσωμεν ἀπὸ λόγυιτις φλωρεῖα πεντακοστία
 νὰ ἀγῶμεν τὸν κύριον παχώμιον , καὶ νὰ φέρομεν τὸν κύριον ἰωακείμ .
 καὶ τὰ ἔκαμαν μεθ' ἑαυτῶν τῷ ἰωακείμ . εὐχαλῶν τοῦτον τὸν παχώ-
 μιον . Ἐφῆραν πάλιν τὸν ἰωακείμ . καὶ εἰς ὀλίγον ὑπῆγεν εἰς τὴν
 βλαχίαν καὶ ἐδιώξεν ὁ βλάχος ὡς παρὰ νόμον ὁ πῦρ ἐπατίεβα-
 σεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν . καὶ ἦλθεν εἰς τὸ δρογόβισον καὶ ἀποδάειν . καὶ
 πάλιν ἐκάθισεν ὁ παχώμιος . ὁ δὲ σουλτὰν σελήμης ἐκάθισεν εἰς
 τὴν πόρταν καὶ ἤφερε τὸ παιδί τῷ ἀδελφῇ ἀπὸ τῆς καραμα-
 νίας καὶ ἐκοψέτα . εἶτα ὑπῆγε κατὰ τῷ ἀδελφῇ τῷ κουρκούτ
 τζελεωῇ . καὶ αὐτὸς ἔφυγε , καὶ ἔπιασάν τον καὶ ἐπνίξεν . καὶ ἔθα-
 ψάν τον εἰς τὴν πόρταν . ἀπομύνη δὲ ὁ σουλτὰν ἀχμάτης ὁ ἄλλος
 τοῦ ἀδελφὸς εἰς τὴν ἀμάσιαν . καὶ τὸν Ἀπείλλιον ἐπῆρε φουσατό
 καὶ ὑπῆγε κατὰ τῷ ἀχμάτῃ . καὶ αὐτὸς εἶχε μερικὴν φουσατό καὶ
 καραμανίτας καὶ ἐθάρρει πῶς εἶναι πιστοί . καὶ κρεῖ πόλεμον μετὰ
 σουλτὰν σελήμῃ . καὶ οἱ καραμανοὶ ἀφῆκάν τον μοναχὸν ἔκτορα σκύ-
 νησαν τὸν σελήμῃ . καὶ ἔμεινε μοναχὸς ὁ πῶχος καὶ πῶχος δόθη
 καὶ ἔπιασάν τον καὶ ἤφεραν τον εἰς τὸν αὐθέντην αὐτὸν δὲν ἤθελε νὰ
 τὸν ἰδεῖ μόνον ὥρισε νὰ τὸν πνίξουν . καὶ ἐπνίξάν τον καὶ τοὺς δύο
 γιούστου καὶ ἔξολόθρευσεν ὅλυντα τὴν γυνεὰν καὶ ἔχαρῃ πολλὰ .
 ἦτον τοῦτον πολλὰ φοβερὸς ὡς ὁ πάππος του ὁ μεχμεῖτης καὶ δι-
 καιος . ἔειξε δὲ βαρὴν πολλὰ εἰς τὸν κόσμον , τὰ ὅτι αὐτὸς ἔως
 τὴν σήμερον , καὶ πλεονότερα . ἐπικυφάλισε καὶ τὸν μεσαφά πα-
 οῖον , διότι ἀνάγκη τὸν γέροντα νὰ δώσῃ τὴν βασιλείαν τὸν ἀχ-
 ματῃ . καὶ ἐπνίξε καὶ τὸν Δούκαν γινογλη . καὶ τὸν γιόνου πασιαν
 καὶ ἄλλους πολλούς . καὶ πολλούς καπῖδες δούλας καὶ ἐτιμώρη-
 σέτους πολλὰ δὲ τὰ κακὰ ὅπου ἔκαμαν . καὶ εἰς τοὺς χειριστάους
 ἦτον καλὸς . καὶ αἰοῖξε πολλὰς ἐκκλησίας ὅπου ἐκλείσιν ὁ στατε-

ραίτου. κὶ ἔδωκε κὶ ἰερισμὸν ἐκ πούρας νέας. ὁμῶς εἰς τὰς ἀφ' ἱδ.
 ὑπὸ Χρῆστ' ἐκινῶντα καὶ ἐπ' ἡγε κατὰ τὴν σοφίαν. ἡμε-
 ρῶν δρόμον ἕως τῆς οὐράτου. καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν χώραν τοῦ σοφῆ
 τῶν ἰδ. λεγομένων εἰς τὴν μεγάλῃ ἀρδρῶν. καὶ ποτὶ δὲν ἐσά-
 δη εἰς πόλεμον ὁ σοφῆς μόνον ἔχ' αὐτὸς ὁμῶς δὲ νὰ μὲν
 οὐκ εἶσκον τροπὴν τὰ φουσατά τῆς σελτῶν σελήμ. καὶ εἰς τὸν κάμ-
 πον τῆς καρδαχίμ ἀγαμέσων τῆς τῶν ἰδ. καὶ τῆς ἀρταξίας οὐκ ἔκινον
 ἔμπροσθεν ὁ σοφῆς με βαβαλαρέους καλούς. καὶ ἔκινον καὶ ἄλ-
 λαις νίκαις ὁ σοφῆς καλῶς. καὶ οἱ πόποι τῆς σοφῆς οἱ μεγάλοι ἦσαν
 δ'. τῶν ἰδ. συμαίης. σύρας. καὶ παρδάτ. καὶ ὁ ἀφ' ἡγε εἰς τὴν
 τὸ φουσατόν εἰς δύο καὶ τὸ ἐν, ἔδωκε τὴν σινὰν μπάσια τὸν ἀνδρικό-
 τατον. καὶ τὸ ἄλλον τῆς μπεγλιρπει. καὶ εἰς τὴν μέσῃ ἐσάδη αὐ-
 τὸς με τὸς γηιτζάρους. καὶ τὸ γύρον ἔβαλε καμήλια καὶ τὰ ἔδωκε
 καλὰ. καὶ ταῖς λουμπάρδεις ἔβαλεν εἰς τὰ ἀμάξια. καὶ ἔδωκεν τότε
 ταῖς τερμπέταις. ἔδωκεν πόλεμος ἔδωκεν τὸ φουσατόν τῆς σοφῆς
 ὡς λουμπάρδεις εἰς τὰς τέρκους. καὶ ἔγινε πόλεμος διωκτὸς ἀγαμέσων
 τους. καὶ ἔχ' αὐτὸν πολὺς λαὸς τῆς αὐθιγῆς. ὁ δὲ σινὰν μπάσιας ἔκα-
 με μεγάλῃ τέχνῃ καὶ ἔδειξεν ὅτι γυρίζῃ καὶ φάγει. καὶ ἔχ' αὐτὸν
 τὰ φουσατά τῆς σοφῆς καὶ ἔδωκεν ἀπ' αὐτῶν εἰς τὰ τούρκικα φουσα-
 τα. καὶ ὑπ' ἡγε σινὰν εἰς τοὺς γηιτζάρους. καὶ ἔδωκεν ταῖς λουμπάρ-
 δεις εἰς τὸν σοφῆ καὶ ἐκτύπησαν τὰ φέκια οἱ γηιτζάροι. ἔδωκεν ὁ κα-
 πνὸς καὶ τὸ χῶμα ἐπ' ἀκίωσαν τὰ φουσατά. καὶ τότε οἱ τέρκοι ἔδω-
 καν εἰς τοὺς ἔχ' αὐτὸν. καὶ ἔλαβάν τῆς σοφῆς εἰς τὸν ὦμον. καὶ ὁ
 στρατηγὸς τοῦ ὑπὸ μίαν μικρὴν λουμπάρδεις. καὶ ὁ σοφῆς ἔχ' αὐτὸν
 ἀπὸ τὸν λαόν του ἕως ἐπ' αὐτὴν χιλιάδεις θανμασὺς ἀνδρας. καὶ οἱ τέρ-
 κοι ὁ πού ἔχ' αὐτὸν ἕως λ'. χιλιάδεις. καὶ τῆς ὁ πόλεμος εἶναι
 ζωγραφισμὸς εἰς τῆς Βενετίας τὸ παλάτι. ἡκένθη γοῦν ὅτι εἰς τῆς
 σοφῆς τὸ φουσατόν ἦταν καὶ γυναικὶς ὁ πού ἔσκοπώθησαν εἰς τὸν πό-
 λεμον. καὶ ἀφ' οὗ ἀπὸ θανάτου ταῖς ἐγνώρισαν. ἔδωκεν ὑπ' ἡγε οἱ τέρ-
 κοι εἰς τὸ ἀφ' ἡγε καὶ ἔθαύμασε πῶς ἀρματωμένους ἀνδρικό ἦσαν.
 καὶ ἔδωκεν ταῖς μετὰ πᾶσι. ὁ δὲ σοφῆς ἐφοβήθη καὶ ὑπάγει εἰς τὸν
 τόπτον. ὁ δὲ σελήμης ὑπ' ἡγε εἰς τὴν χώραν τῆς σοφῆς τὸν τέρκων.
 καὶ ἔδωκεν τὸν λαὸν ὅλος. καὶ ἔμαθεν ὅτι ὁ σοφῆς μαζώνει
 φουσατά νὰ πολεμήσῃ. ἔκινον τὸ παλάτι. καὶ ἐπ' ἡγε πολὺ χροσίον.

καὶ

καὶ ἔσθῃρε καὶ αἰχμαλωσίαν πολλὰν . καὶ ἦλθεν νὰ περάσῃ εἰς τὸν
 εὐφράτιν , καὶ ἐφθασαν μερικοὶ ἀντιζήμεδες τῆ σοφῆ καὶ ἐκοίφην
 πολὺν λαὸν τῆ τούρκου . καὶ ἐπῆραν καὶ πολλὰ τρωάγματα τῶν
 τούρκων . καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασε πάλιν τὸν ποταμὸν , ἐκαμέτον πολ-
 λὴν ξημίαν ὁ ἀφέντης ὁ ἀλαντούλης , ὅτι εἰς τὸ πέραμα τῶν βου-
 νῶν ἔδιδε μεγάλῳ καταδύκῳ εἰς τοὺς τούρκους , ἄλλες ἐσφαζε .
 καὶ ἄλλες ἀρπαζε . καὶ ὁ σουλτὰν σελήμης ἐλυπήθη καὶ ὤμοσε
 τὸ καλοῦρε νὰ τὸν πολεμήσῃ καὶ νὰ τὸν ἀφανίσῃ . καὶ ἄσαν ἐνίκη-
 θη ὁ σοφὴς ὑψώθησαν πολλὰ οἱ τούρκοι . καὶ ὅτι ὁ σελήμης ἐσέβη
 τοῦ εὐσεβέστερου πατρὸς ἡμερῶν δρόμων ἀπὸ τοῦ σουλτὰν μεχεμέτιν .
 ἦλθε γοῦν ὁ σουλτὰν σελήμης εἰς τὴν τραπεζοῦνταν . ἔαφνε τὰ
 φουσαῖτα νὰ ξεχυμάσουν ἐκεῖ , καὶ αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταν-
 τινούπολιν . καὶ τὸν ἀπείλλιον ἀγῆκε καὶ ἔδραμε κατὰ τὴν ἀλαν-
 τοίλιν . καὶ πολέμου γυρομῆδου ἐνίκησεν ὁ σουλτὰν καὶ ἐπασέτον
 ζωντανὸν καὶ ἐκοίφετον . καὶ μετὰ τὸ ἐβουλήθη νὰ ὑπάγῃ κατὰ
 τὴν σουλταῖν τῆ μισορείε , καὶ ὁ σουλταῖος ἦταν ἀπὸ τὴν αἰγυπτιν
 ἔξω μὲ φουσαῖτον νὰ χαλάσῃ τὸν καϊάρμπην , ὁ πῦ ἀπὸς ἦσαν . ἔρ-
 χετον δὲ ὁ σουλταῖος πολὺν πόθον εἰς τὰ σιμῶρα τῆ σελήμη δὲ
 νὰ δώσῃ φόβον . καὶ εἶχε ἰδ' . χιλιάδες ἄλογα . καὶ ἰδ' . χιλιάδες
 μαμολούκους καλὰ ὀρδινισμένους , καὶ ἦσαν πολλὰ παιδεμῶς
 εἰς πόλεμον , πεζοὶ καὶ καβαλαράοι καὶ δὲν ἔχρειζαν τοὺς τούρκους .
 ὁ δὲ σουλτὰν σελήμης ἐπέρασε πρὸς τὴν καισαρείαν ὅ μὲ δόλος
 ἔδειχεν ὅτι πηγένει εἰς τὸν εὐφράτιν . ὁ δὲ καϊάρμπης πάντοτε
 ἔγραφε τὸν σελήμη καὶ τὸν ἀνάγκαζε νὰ πολεμήσῃ τὸν σουλτὰν
 καὶ ὅτι θέλει νικήσῃ . ὁ δὲ σουλταῖος τῆ καίρος ἦτον εἰς τὴν ἀπά-
 μειαν . ὅταν δὲ ὁ σουλτὰν σελήμης ἐβελήθη νὰ πολεμήσῃ τὸν σελ-
 τὰν , μὲ πόσω απεδὺν ἐπέρασε τὸν βουνὸν τῆ ἀμάν , ὥσαυτ' αἰσ-
 πῆ . καὶ ἔσυραν ταῖς λουμπάρδαις μὲ τροχοὺς καὶ ὡς τοῦμαθεν ὁ
 σελτὰν ἐφοβήθη πολλὰ , καὶ ἔσειλεν εἰς τὸν καϊάρμπην , ὅτι νὰ εἰ-
 ἀγαπημῶς μόνον νὰ πολεμήσῃ τὸν σελήμην . καὶ ἐκλύσετον
 νὰ παρὶ ταῖς φουσαῖται νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἄλεπον εἰς ἓνα μικρὸν ποτά-
 μι , τίγα . καὶ ὁ καϊάρμπης ἦλθε μὲ ὅππ' βουλλὴν νὰ τὸν χαλάσῃ
 καὶ ὁ σουλτὰν ἦλθε καὶ εἶχεν εἰς τρία μέρη τὸ φουσαῖτον . τὸ ἓνα
 εἶχεν αὐτὸς . τὸ ἄλλον ὁ καϊάρμπης , τὸ τρίτον ὁ καλὲντζης ἀνδρῶν
 μῆδος

μυῖος στρατηγός. ἦλθε γοῦν ὁ σουλτὰν σελήμης καὶ ἔδωκε πόλε-
μον μετὰ τὸν παλῶν αὐθέντῳ τῆς δαμασκού ὁ δὲ καὶ ἀρμπέης ἔ-
δωκεν εἰς τὰ φορτώματα τὰ ἀφέντος ὡς ἐπὶ βουλος ἐκεῖ ὁ ποῦ δὲν
ἔκαμνε χρεῖα. ὁ δὲ καλὲντζής ἔδραμε. ἔδωκε πόλεμον μετὰ τὸν αὐ-
θέντῳ τῆς δαμασκῆ κατὰ τὴν τουρκῶν. ἔπῃγαν κόπτοντας σι-
μὰ εἰς τοὺς γενιτζάρους. καὶ ὁ σουλτὰν αὐτάμα. τότε οἱ γενιτζάροι
ἐκτύπησαν τὰ τυφέκια καὶ ταῖς λουμπάρδαις. καὶ ἔγινε τόσος φό-
νος εἰς τὸ φουσατόν τε σουλτὰν, ὅτι ἔφυγε. καὶ οἱ τῆρκοι τῆς ἐδῶ-
χῆν καὶ ἐκατέλαβεν ὁ σουλτὰν τὴν ἐπὶ βελῶν. ἔπεισεν ἀπὸ τῆς
πικραντῆς ὁποδὰ μύθος ἀπὸ τὸ ἄλογον. καὶ οἱ τῆρκοι ἀπὸ τῆς αἰσ-
κάπασιν δὲν τὸν ἴδαν καὶ ἐκαταπάτησέν τον τὸ φουσατόν καὶ ἀπὸ θα-
νεί. ἐσκοτώθη καὶ ὁ μπαλαῶς ὁ ἀφέντης τῆς δαμασκού ὁ ποῦ δεύ-
τερότου δὲν ἦτον εἰς τὴν τέχνην τὸ πολέμου. ἐσκοτώθη καὶ ὁ ἀ-
φέντης τῆς τριπολεως. ὁ δὲ καλὲντζής ἐκεῖ ἐγλύτωσε μετὰ ὀλίγους
μαμαλέκους καὶ ἔπῃγεν εἰς τὴν δαμασκὸν. καὶ ἔσκασαν ἄλογα
πολλὰ ὅτι ἔγινεν ὁ πόλεμος εἰς τὰς κ.δ'. τῆ αὐγούστου. καὶ ἔδωκε
φόβον πολὺν εἰς τὴν αυρίαν ἢ νίκη τῆς σουλτὰν σελήμης. καὶ ὅπου
ἔπῃγεν ἐπροσκινῶσαντον. καὶ ἠδέλησε νὰ πάγῃ εἰς τὴν δα-
μασκὸν ἔφυγε ὁ καλὲντζής καὶ ὑπάγει εἰς τὸ μισήρι. καὶ ἔκαμνε
σουλτὰν τὸν μὸμπεῖν τὸν ἀρμιράγῃαν τῆς ἀλεξάνδρειας. ἀνθρωπον
γενναῖον, καὶ ἦτον τζαρκάσης. τῆτος ὡσὰν ἔγινεν ἐσωμάξε φουσατά
καὶ ἔσειλε τὸν καλὲντζήν ὁμωρὸς νὰ σέκει ἐκεῖ ὁ ποῦ ἠθέλαν οἱ
τῆρκοι νὰ περάσουν ὁ δὲ σουλτὰν σελήμης ἠδέλησε νὰ πάγῃ εἰς
τὸ μισήρι, καὶ ἔδραβε εἰς τὴν ἱερουσαλὴμ. καὶ ἴδε τὸν ἄγιον τάφον.
καὶ ἔδωκεν ἐλεημοσύνην τοῖς καλογέροις. καὶ ἔσειλεν ὁμωρὸς
κ'. χιλιάδες ἄλογα καὶ γενιτζάρους ὀλίγους καὶ εἰς τὴν γαντζῶν
ἐσμήξεν ὁ πασάς μετὰ τὸν γάλεντζε. καὶ ἔγινε μέγας πόλεμος. καὶ
ἐλαβόθη ὁ γάλεντζής καὶ ἔφυγε καὶ ἐνίκησαν οἱ τῆρκοι καὶ ἐκο-
νήσαν τοὺς μαμαλέκους. καὶ ὤρτισεν ὁ πασάς καὶ ἔβαλαν τὰ κε-
φαλὰ εἰς τὰ δένδρη. καὶ ἐπέρασεν ὁ αὐθέντης καὶ ἴδε τὴν νίκην καὶ
ἔχαρῃ καὶ ἔκαμνε ἀσκούς πολλοὺς καὶ ἐγέμησέν τον νερόν. ὅτι ἡ
στράτις δὲν ἔχει νερόν ἀπὸ τὸν πολὺν ἄμμον. ὅπως ἔφθασεν εἰς τὴν
ματαρίαν ὁ ποῦ εἶναι τὸ βάλαμον. καὶ ὁ σουλτὰν ἦτον εἰς τὸ καέ-
ρος καὶ ἔκαμνε τέχνας τῶ πολέμου πολλὰς καὶ ἐδυναμώθη. καὶ ἔ-
καμε

καὶ χαρτάνια. καὶ ἔβαλε λουμπάρδας. καὶ ἐσκίωσάν τε νὰ μὴ φαίνονται ὅταν ἔλθουν οἱ ἰχθυοὶ νὰ ἀφανιστοῦν. καὶ εἶχε τὰ φουσαῖα ὅπῃ τήθει. καὶ ὥσ' ἂν ἦλθεν ὁ σελήμης ἔδραμαν δύο μαμαλαούκοι καὶ οἱ πάντα ὅλα τὰ καμόματα καὶ ἐφοροκλήσασάν τον. καὶ ἔδειξαν τον τὰ χαρτάνια ὁ ποῦ τὰ εἶχε μὲ καλὰ μίαν καὶ μιχῶμα σκεπασμῶν δὲ νὰ κρεμνίσουν. καὶ ὁ σουλτὰν σελήμης δὲ χαρίσῃσεν ὅπ' ἐὰν δὲ τον ἔδειξαν ὅλοι ἐκκατασφάζονταν. ὅμως ἀφῆκε τὴν στρατὸν ἐκείνῳ καὶ ἐδίβη ζιρβά. καὶ ὡς τὸν ἴδεν ὁ σουλτὰν ὁ ἰγνώρισεν π' ὡς ἔμαθε τὴν κατασκοπὴν καὶ ἐπικράθη. καὶ ὤρεσεν καὶ ἐπῆραν ταῖς λουμπάρδεις καὶ ἐπῆγανταις ἐκεῖ ὁ ποῦ ἦθελαν νὰ περάσουν οἱ τέρκοι. καὶ ὁ Σουλτὰν σελήμης εἶχε τὸ φεσάτον εἰς τρεῖς τὸ ἓνα ὁ σινανμπασίας, τὸ ἄλλον ὁ μεσαφαπασίας, τὸ τρίτον αὐτὸς. καὶ ὁ σελτὰν ὅς' ἔτας. τὸ ἓνα μερτικὸν ὁ γάλεντζης. τὸ ἄλλον ὁ μέγας δχεδάρος, τὸ ἄλλον ὁ σουλτὰνός. καὶ ἔδωκεν πόλεμον καὶ ἐκτύπησαν οἱ λουμπάρδεις ἤν' δύο μερῶν. Ἐτρώμαξεν ἡγῆ. καὶ ἔπεισεν ὁ σινανμπασίας. καὶ ὥσ' ἂν ἐπ' αὐσαν οἱ λουμπάρδεις ἐπέβηκαν οἱ μαμαλαούκοι καὶ ἐκατάκοψαν τὴς τούρκους καὶ ἦλθαν εἰς τὰ φορτῶματα, τότε ἐφοβήθη ὁ σελήμης καὶ μετὰ δάκρυα λέγει τοὺς ἡγουζάρους παιδίου μου μὴ ἀφίσσεται νὰ μὴ νικήσῃ οἱ ἰχθυοί μας. ἀμὴ δράμετε καὶ δεῖξετε τὴν ἀγάπην σας καὶ τὴν διόμωσας. καὶ ὡς ἤκουσαν ἔδραμαν καὶ ἐκτύπησαν τὰ του φέκια καὶ ἐτζάκισαν τοὺς μαμαλῆκους. ὁ δὲ σουλτὰνός καὶ ὁ καλεντζης ἐφυγαν εἰς τὸ μισῆρ. ὁ δὲ μέγας δχεδάρος καὶ ὁ ἀρμυράγης ἐπιδέθηκαν ζωντανοὶ καὶ ὤρεσεν ὁ ἀφέντης καὶ ἐκοψάντους δχετὴν φυχίλ τὸ σινανμπασία. ὁ δὲ σουλτὰνός ἀνδραπὸς ἀνδελκώτατος ὡς ἦλθεν εἰς τὸ καῖρος ἐποίησεν ἄλλον φεσάτον καὶ ἔβαλεν τὸ πεκηκὰ εἰς πόλεμον. εἶχε δὲ καὶ σκλάβους μαβρους χιλιάδας. καὶ ἐλθόντες ἔαρμάτωσάν τους καὶ ἔκαμε δημηγορίας εἰς τὰ φεσάτα θανατῶν ὅτι τὴς ἐσερέωσεν ὅλους νὰ πολεμοῦν καὶ γυναικὲς ὁ κοῦ ἀρματωθῇσαν ἀπὸ τοὺς λόγους του. καὶ οἱ ἐπίβουλοι τὸν ἔχ' ἄλσαν, διότι ὅπ' ἔκαμν ὅλα τὰ ἔλεγον τὸν σελήμην ἐφυλάγεται, οἱ ἀνδραποὶ ὁ ποῦ ἐφύγαν καὶ ὑπῆρχαν εἰς αὐτὸν. ἡ πηγὴ τοῦ σελήμης εἰς τὸ μισῆρ καὶ ἔκαμν ἀνάστασιν ἡμέρας δ'. καὶ ὁρδινάθη καλὰ. καὶ ἔλθει ὁ μωρὸς τὸν γιανὸς μπάσιαμι φουσα-

φουσατόν κ' με ὀλίγους γιανιτζάρους. κ' ἐπολέμησε τὸ μισθὲι με-
ταῖς λουμπάρδαις κ' ἐνίκησε κ' ἐσέβη μέσα ἀπὸ τῶν πύρτων τὴν
μπασιέλα κ' ὕστερα ἐσέβη ὁ σουλτὰν σελήμης με τὸ βῆπλοιπον
φουσατόν. Ἐγένε μέσα πόλεμος φοβερὸς δύο ἡμεροῦν κ' πα. Ἐγγε-
νεν σφαγὴ ἅμετρος ἀπὸ ἑνα μέρος κ' ἀπὸ ἄλλο. κ' ἐνίκησεν ὁ σε-
λήμης κ' ἐπροσκύνησάν τον, κ' ἐξήτισαν νὰ μὴν τὲς θανατώσι
κ' εἶπε κατὰ τὸ παρὸν, νὰ, κ' ὕστερον τὲς ἔσειλεν εἰς τὴν ἀλεξάν-
δρεια κ' ἐκοιφέντες. ὁ δὲ σουλτὰνός ἐφυγε με ὀλίγους κ' ἐπέρασε
τὸν νείλον κ' πάλιν ἐσιμάζεε φουσατά. κ' ἦλθαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ
δ'χ' νὰ πολεμήσεν τὸν σελήμη. ὁ δὲ κάλεντζεὺς ὡς ἶδεν ὅτι τόσαις
φοραῖς ἐνίκηθη ἐπροσκύνησε τὸν σελήμη ὡς νίκητὴν ἐν θεοῦ.
κ' ἐκαμλῶ ὄρκον ὅτι νὰ εἶναι πιστός του δοῦλος πάντοτε. ὁ δὲ σε-
λήμης ἤγαλίδητεν κ' ἐπῆμψέν τον κ' ἔδωσέν τον χερσίσματα.
ἐν εἶται φ ι ζ'. Ὑπο Χερσὲ Γ' ἀνναρίκ ἐ. κ' ἡ αἰγυπτός εἶναι θαν-
μασὴ εἰς ὅλα. ὁ δὲ σελήμης ἠθέλησε νὰ πέρασῃ τὸν νείλον νὰ ἐ-
ξολοθρεύσῃ τὸν σουλτὰν. κ' ἐκαμε με καράβια γεφύρι εἰς τὸν
νείλον. κ' ἐπέρασεν παρ' αὐτὸν ὁ γιανὺς μπασιάμε ὀλίγες. Ἐπῆ-
δα ὁ σουλτὰνός κ' δίδει πόλεμον θαυμαστὸν. κ' εἰς ὀλίγον νὰ
τὸν ἀφανίσῃ ὅτι δὲν ἰδιώοντο νὰ τὸν βοηθήσωμε ὅτι τὸ γεφύρι τὸν
ἀνδράποους γεμάτον. ὁ δὲ γιαννακιδέλος τῆ σελτὰν σελήμη ὡς
ἶδε τὸν κίνδυνον τῆ φουσατοῦ ὅτι ἀφανίζεται. ἐπέρασε κολύμπε
μετὰ πατέρους δ'χ' βοηθεῖν κ' ἐπέρασαν κ' οἱ γιανιτζάροι κ' ἔδω-
καν πόλεμον ὑπερθαύμασον. κ' ὁ σουλτὰν ἐφυγεν ἀπὸ τὸ πολὺ
πλήθος γιανιτζάρων κ' ταταράων. κ' ὁ σουλτὰν σελήμη ἔμαθον
ὅτι με ὀλίγες ἐφυγεν ἔσειλε κατόπιντε τὸν μεσαφασιάμε τὸν
κισάμπει κ' με τὸν γάλεντζε. κ' ὁ σουλτὰν ὡς ἶδεν ὅτι οἱ ἐδικόι-
του τὸν πολεμοῦν. ἐκρύφθη εἰς μίαν λίμνην γεμάτῃ βέρλα κ'
καλάμῃ κ' ἐχώθη εἰς τὸ νερόν ἕως τὸ σῆθος. κ' ἐγυρῶσαν
πολλὰ κ' δὲν τὸν ἵσαν. κ' ἐταξαν μύρια χερσίσματα ὅποιοι
τὸν δειξέι. κ' ἕνας μιὰρὸς μόρος ἀφέντης ἐνὸς χωρίου ἤκουσε τὰ
χερσίσματα κ' ἰδεῖξέν τον. κ' ἐπασέπεν ὁ μουσαφασιάς κ' ἐχά-
ρη. κ' ἶδον κ' ὁ σουλτὰν σελήμης. κ' ἐκαμαν τὰ φουσατάτου δ'χ'
προσάξεω του χαρῆς μεγάλης. κ' ἐρώτησέν τον ὁ σελήμης νὰ
δείξῃ τὸν θησαυρόν. Ἐεῖπε δὲν ἤξέρω, κ' ἐκαμῆτον μύρια μαρ-

τυρία

Τέλος τῆς βασιλείας τῆς Σουλταν Σελήμη. Βασιλεία Σουλταν
σελεϊμάν ἡ σελήμη.

Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Σουλταν σουλεϊμάν ἡ σελήμη νέος πολλά . καὶ ἐπὶ
τοῦ οὐρανοῦ ἐβράβη, καὶ ἐθυμήθη τὴν λόγον του καὶ ἐ-
δοκίμον χαρίσματα πολλά . καὶ ἐρώπησεν περὶ τῆς βασιλείας
τε πῶς καὶ ποσὸν δελεῖ βασιλεύσει . καὶ αὐτὸς ὡς ἔχου πάντα ἐχ-
θρούς τοὺς χριστιανούς, εἶπεν ὅτι οἱ χριστιανοὶ δελοῦνσε ἐπιβη-
λῶν καὶ δελοῦν χαλῶσιν τὴν βασιλείαν σου . καὶ ὁ αὐθεντής
κράζει τοὺς πασιὰδες καὶ λεγίτους νὰ κόψου ὅλους τοὺς χρι-
στιανούς . καὶ ὁ περιπασίας δὲν ἄσκη, μόνον εἶπεν, ἀφέντης ὡς
βασιλείας εἶναι ἀπὸ θεοῦ νὰ δοθῇ καὶ ὅσα ὁ θεὸς δελεῖ γίνονται ,
καὶ ἀνθρώπος δὲν διώκεται νὰ ἐναντιωθῇ . καὶ ἐπειδὴ ὁρίξῃς ὅτι οἱ
Ῥωμαῖοι εἶναι ἐπιβουλοὶ . ἄφες ἡμᾶς τοὺς δούλους σου νὰ ἐξετά-
σωμεν καταλεπῶς . καὶ ἐὰν τοὺς εὐρωμεν ἐπιβούλους δὲλομεν
τοὺς θανατώσῃ, μὲ γυναικίς καὶ παιδί . εἰδὲ καὶ εἶναι σοκοφα-
τια, δελομεν τοὺς ἀφίσῃ ὡς πούς σου δούλους . καὶ ἄρσαντον οἱ
λόγοι τῆς περιπασίας καὶ ἐκώπη ὁ λογισμὸς του . ἔμαθε γοῦν ὁ
χάλκινος πῶς ἀποθανεὶ ὁ Σουλταν σελήμη . καὶ ἐβασίλευσεν ὁ
σουλεϊμάν ἡ σελήμη, καὶ ἐβουλεύθη νὰ ἀδεύῃ τὴν ὄρκους ὁ πρὸ ἔκα-
με τὸν σελήμη καὶ νὰ γένῃ βασιλεὺς τῆς σελήμης ὅλης . καὶ ἐπασιν
ὅλους τὴν πρῶτους μαμαλούχους μὲ κολακίαις καὶ ἡφρέτες εἰς
τὸν δελημάτου . ὁ κοίως καὶ τοὺς μόρους . ἔπεισε καὶ εἰς τὴν ῥό-
δον εἰς τὸν μέγα μίσησεν νὰ τὸν δώσῃ λουμπάρδες καὶ ἀρμα-
τα . ἔσειλιν καὶ κρυφῶς ἀποκριπάρεις εἰς τὸν καϊάρμπη νὰ ὁμοφω-
νήσῃ νὰ ἡκουῖ ἐξουσιασάι μόνους . καὶ νὰ κόψου τοὺς
τούρκους ὅλους . ὁ δὲ καϊάρμπης ὡς ἐχθροὶ παλαιοὶ ὁ ποῦ ἦτον
δὲν ἐς εἶρε . καὶ κόπτει τοὺς ἀποκριπάρους . καὶ ἔσειλιν εἰς τὸν ἀ-
φέντην ταχυδρομόν . καὶ ἔσειλε φουσατάμει τὸν καράτ πασιὰ .
καὶ ὁ κάλεντζης ἔφυγε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν δαμασκόν . καὶ ἐπλά-
κωσεν τὸν ὁ καράτ πασιὰς . καὶ φανικῶς τοὺς κρούει πόλεμον φοβε-
ρόν . καὶ ἐσφάγη εἰς τὸν πόλεμον καὶ ὄλοντο τὸ φουσατόν . καὶ ἦλθεν
ὁ καράτ πασιὰς εἰς τὸν ἀφέντη μετὰ νίκης . καὶ ἐσερεώθη ὁ καϊάρ-
μπης πειρασότερα ὡς πρὸς . τὸν β' χρόνον α φ κ α . ἐσωάξε
φουσατά ὁ αὐθεντής καὶ ὑπὲρ τοῦ πελιγραδὶ καὶ ἐπῆρετε . καὶ
ἦλθε με

ἤλθεμε μεγάλην χαρὰν εἰς τὴν ἀδριανούπολιν. καὶ πάλιν εἰς
 α φ κ β. ἐσωμάξαι φουσατά δὲ ξηραὶ καὶ θαλάσσης. καὶ εἶχε
 δὲ ξηραὶ χιλιάδας σ'. δὲ θαλάσσης σ' ο. καὶ ὑπὸ τῆς εἰς
 τὴν ρόδον χωρὶς τὸ θέλημα τῆς μπασιάδων. διότι ἐφοβούνταν
 νὰ μὴ τύχη καὶ δὲν τὴν παρὲι καθὼς καὶ ὁ σουλτὰν μεγάλης.
 ἐπῆγε γοῦν καὶ ἐσέβη εἰς τὸ νησι τῆς ρόδου καὶ εὐχαλεταῖς λουμ-
 παρδὶς καὶ ἐπολέμα τὸ κάσρον. καὶ οἱ ρωδῖται ἐπολεμοῦσαν ἀν-
 δρειομῆρα. καὶ ἐγένετο πολὺς θάνατος καὶ εἰς τὰ δύο μέρη. δὲν ἐ-
 διωκήθησαν γοῦν οἱ τῆρκοι νὰ σιωποῦν εἰς τὸ κάσρον ποσῶς. καὶ
 ἐλυπτοῦντο ὁ ἀφέντης πολλὰ. ὅτι ἐπείσε καὶ εἰς τὸ φουσατὸν ἀδ-
 ρεια. καὶ ἀποθαναν καθήμενῶς. ἔσειλε καὶ ὁ κατάρκτης ἀπὸ
 τὸ μισθὲν σαράντα καραβία με ἀναγκὰ ἀρματα τῶ πολέμου.
 καὶ οἱ πῶχοι οἱ ρωδῖται βοήθειαν ποθὲν δὲν εἶχαν. καὶ ὁ πᾶπας
 εἶχε τότε κάτεργα καὶ καράβια. καὶ λαὸν ἕως τρεῖς χιλιάδες. καὶ
 ἀνάγκαστον πολλὰ ὁ καρδινάλιος τεμνύει τῆς ὁ ποῦ ἐγινε πᾶ-
 πας ἔσπερον. καὶ ἄλλοι πολλοί, πλὴν δὲν ἠθέλησε νὰ σείλῃ βοή-
 θειαν τῆς ἀδρίας ρόδου. καὶ ἦταν πολλὰ ἀπελπισμοί. ὅμως
 μίαν ἡμέραν ἐκαθέζετον ὁ μέγας μάστορης. ὁ μαρτίνεγκος. ὁ
 ποῦ ἦτον εἰς πολέμους καὶ μηχαναὶ θαυμαστὰς καὶ ὁ φρά μινάγιας.
 καὶ εἶπεν ὁ μαρτίνεγκος. ὅτι ἀπολεμὲι ὁ τῆρκος ὅλῳ τῷ τῷ ζῶν
 δὲν καίμει τίποτε. ὅτι εἶναι ἄτεχνοι καὶ βαρβάροι ἀμὴ εἰς ἑκάστη
 μίαν τέχνην ἐπερνᾷ τὸ κάσρον. ὁ δὲ φρά μινάγιας τὸν ἐρώτησε,
 τίς εἶναι ὁ τρόπος. καὶ ὁ μαρτίνεγκος ἐθάρρυσεν ὡς πρὸς εἶσα τὸ
 μυσῆριον. ὅτι ἠθέλε σκάψῃ τὸ χώμα νὰ τὸ κάμῃ ὑψηλότερον ὥστε
 τὸ κάσρον ἔνὰ βάλλῃ ταῖς λουμπάρδεις νὰ πολεμῇ ἀπὸ φυλα-
 καὶ οἱ ρωδῖται δὲν θέλου διωκῆναι τὸν πολέμου. καὶ πέρικτο τὸ
 κάσρον. καὶ ὡσαν δ' ἤνικαν καὶ ὑπὸ τῆς φρά μινάγιας εἰς τὸ ὁσπῆ-
 πτου ἐσέβη ὁ δὲ βολος εἰς τὸ νοτιῶν. καὶ γράφει χαρτὴ. καὶ ῥίχ-
 τεῖτο με σαγίταν ἔξω. καὶ ἴδεν τὸν ἀφέντην καὶ τὴν νύκτα ἐκάμει
 τὸ βουνοὶ καὶ ἐπολέμα ἀπ' ἐκεῖ. καὶ τὸ ταχὺ ὡς τὸ ἴδεν ὁ μέγας
 μάστορας καὶ ὁ μαρτίνεγκος ἐθαύμασαν. καὶ ἔξέταξαν ποθὲν καὶ
 ἀπὸ ποῦ ἐγινε τοῦτο. ὁ δὲ μαρτίνεγκος εἶπε τῷ μεγάλῳ ἄλλος
 δὲν τὸ εἶπε μόνον ὁ φρά μινάγιας. ἔν τῷ αἵμα ἐπεμψαν ἔν πα-
 δισαῖτον καὶ ὠκολόγησαν. καὶ ὅτι διὰ τῶν ὡρῶν ἡμῶν ὁ πῶχος

Dddd = καὶ

καὶ ἐν ταυτῷ τὸν ἐφούρκισαν ἔξω δὸπὸ τὰ τεῖχη. Ὁ οἱ τῆρκοι εἶπαν
 παρωτήτερα ἠδὲλετε, αἰμὴ τὸρα δὲν γλυτώνετε ἀπὸ ἡμᾶς. ὁ δὲ μέ-
 γας μάσoras καὶ ὁ μαρτίνέγκος ὡς ἶδαν ἔπος ἔσειλαν ὅτι να δώ-
 σεν τὸ κάσρον. καὶ τὰ ἄρματα καὶ τὰς λουμπάρδες νὰ παρὲν νὰ ὑ-
 πάγου μετὰ κάτεργάτους. καὶ ὁποῖος θελεῖ νὰ δόπομειν. ὁποῖος
 θελεῖ νὰ ὑπάγει καὶ νὰ μὲν τὸν περάξῃ. ὁ δὲ αὐθέντης ἔσερξέ-
 πα ὅλα, καὶ ἔδωκε καὶ ὀρισμὸν. καὶ ὑπῆγαν οἱ δόποκρειαριοὶ εἰς τὸν
 μέγαν μάσoran. καὶ ἐν ταυτῷ ἐγύνωσαν τὴν ῥόδον τὴν καλλὴν
 καὶ πείφῃμον. τὴν καλλωπισμένην ὡς νύμφην. καὶ ἐμπήκαν εἰς
 τὰ κάτεργα ὅσοι ἠδελαν καὶ ἔπιασαν τὴν μάλταν. καὶ ἐκπσαν ἐκεῖ
 κάσρον καὶ νέαν ῥόδον τὴν ὠνόμασαν. ὁ δὲ αὐθέντης ἐσέβη μέσα
 εἰς τὴν ῥόδον καὶ ἐποροσκυώσεν εἰς τὸν νυδὸν τῷ ἁγίου Ἰωάννου καὶ
 ἱκαμέτον ἱμαρέτι καὶ ἦτον Δικεβερίου κ. ἐ. καὶ ἦλθεν τὸν λόγος. πῶς
 ἀπόθανεν ὁ καὶ ἄρμπεις ὁ τῷ μισοπείου αὐθέντης, καὶ ἔσειλε τὸν ἀχ-
 ματπασία καὶ ὡσαν ὑπῆλθον ἠθέλησε νὰ γένει ἀφέντης καὶ μαθαί-
 νουτο οἱ τῆρκοι καὶ κόππουτον καὶ ἔσειλαν τὸ μῦνμα εἰς τὸν ἀ-
 φέντην. καὶ ἔσειλε τὸν ἱμωραῖμ πασία. Ὁ εἰς τὰς α φ κ ς. ἐκίνησε
 κατὰ τῷ ἄγκρῳ καὶ ἐπέρασε τὸν σάβα ποταμὸν ἐπολέμησε τὸ βαρ-
 τανὴν κάσρον καὶ ἐπῆρετο δὲ κ. ἡμέρας ὅπ ποροσκυώσεν. οἱ δὲ
 ἡυιτζαροὶ ὡσαν ἐσέβηκαν μέσα ἐκοφῶν τὸν λαὸν χωρὶς τὸ θέλη-
 μα τῷ βασιλείῳ. καὶ ὑπῆλθον εἰς τὸν τράβα καὶ ἐπῆρε τὸ κάσρον ὡ-
 ραῖον, ὅπ ποροσκυώσεν καὶ μετὰ γ. ἡμέρας ἐσωίξαν μετὸν ῥῆ-
 γα τῷ ἄγκρῳ καὶ ἐπολέμησαν καὶ ἐσφάγησαν πολλοὶ ἀπὸ τὰ δύο
 μέρη. δὸπ λουμπάρδες καὶ τουφέκια. καὶ ἐκινήθη ὁ ῥηγας καὶ ἐφυ-
 ρη. μετὰ δέκα ἡμέρας ἐφθασεν εἰς τὸν θρόνον τῷ ῥηγὸς τὸ μουω-
 ταῖον. καὶ ἦταν ἔρημον, μόνον ὀλίγοι ἐβραεῖοι. οἱ δὲ ἄλλοι ἐφυγαν
 καὶ ἐπῆρετο καὶ ἐνάθισε μέσα καὶ ἐκαψέτο ὅλον μόνον τὸ παλά-
 τι ἄφισε. καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν μετὰ λαμωρὰν νύκτωρ. ἤφερε καὶ
 δύο σάτρες πορὺ ζινες ὅπ ἦσαν τῷ ῥηγὸς τῷ ἄγκρῳ. εἰς δὲ τὰς
 α φ λ ζ. ἔκαμε μαζωμε τοὺς Βενέτικους. καὶ ὑπῆλθον ἡ ἀρμάδα
 εἰς τὴν πάλια καὶ εἰς τὰς κορφούς καὶ ἐπολέμησε καὶ ἔλαβεν ἀρχμα-
 λασίαν ἀπὸ τὰς χώρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν καὶ ἐρήμασαντα.
 καὶ ἦταν παρωτὴ τῆς ἀρμάτας ὁ τουλμπασίας. καὶ ὁ χαριωτιμ-
 πασίας. καὶ ἐπολέμησαν τοὺς κορφοὺς πολλὰ καὶ ἵποτε δὲν ἔκα-
 μαν.

μαν, μόνον ἔβαλαν φωτιά. Ἐκαψαν παλάτια, ὀσπήτια, ἐργαστήρια, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἐκκλησιάς, καὶ ὑπὸ ἡχοῦ ἡ ἀρμάδα εἰς τὴν πόλιν ὅτι ὁ χεῖμας ἐσύμωνε. καὶ ὑπῆγε λόγος εἰς τὰς ἰδ' τῆ Σεπτεμβρίου, εἰς τὸ ναύπλι ὅτι εἶναι μάχη. καὶ ἦτον μοῦρος τότε καὶ καπετάνιος ναυπλίου βιτόρος γάρτζος. καὶ ἔπεψε τὸν ἀνδρειωμένον ποζίκην καὶ ἐκούρσυσεν ἀπὸ τὰ χωρία, σιτάρι, ζῶα, καὶ τροφήματα. καὶ πάλιν οἱ τέρκοι ἔδραμας εἰς τὰς χώρας τῆ ναυπλίου καὶ ἔκοψαν ἀνδρώπους καὶ ζῶα. καὶ ἐπῆραι ἀνδρας καὶ γυναῖκας. καὶ μετέπειτα ἐπῆρχη ὁ κασιμπασίας εἰς τοὺς πύργους τῆ κασείου καὶ δὲν ἠμύρισε νὰ τοὺς παρει, καὶ ἔκαψίτους. καὶ ἐπαρὰ δόθησαν δὲ νὰ μὲν καγοῦν. καὶ πολλοὶ ἔπεισαν κάττε μὲ χολία καὶ ἐσκληρώθησαν δὲ νὰ μὲν πεδαίω. τότε ἐπῆρι καὶ τὰς παλαιολογους τὸν κύρ ἀνδρόνικον, καὶ τὸν κύρ νικόλαον. καὶ κύρ Θεόδωρον. καὶ κύρ Δημήτριον. καὶ εἰς τὸ ἀρχος ἔκοψε τὰ κεφάλαια. καὶ τότε παρὰ δόθη καὶ τὸ θερμίσ. καὶ ἡ ἀρμάδα ὅταν ὑπὸ ἡγεμὸς ἦλθιν εἰς τὴν αἴγιναν Ἐπῆρετίν. α φ λ ξ' ἐν Μελὶ Οὐκτοβρίω. Ἐφῆκετίν ἐρημον, καὶ ἄλλα νησία Ἐφόρτωσιν αἰχμαλωσίαν καὶ ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν. Ἐῆ μάχη ἐκράτισ χεῖρας γ'. καὶ ἐπολεμουῦνται τὰ δυο καὶ ἐρη τὸ ναύπλιον, καὶ ἡμοισιμβασία. καὶ ἐσκοτώθησαν πολλοὶ χριστιανοί. διότι τόσοι τέρκοι ἦτον ὅτι ἔναι χριστιανὸς εἰς χιλίους τούρκους ἐμετρεῖτον. ἀπὸ θανάτου γέν εἰς τὸ ναύπλι ξ'. χιλιάδες ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν πείναν, καὶ τὴν δίψαν, ὅτι δὲν εἶχαν νερόν καὶ ἔπιναν βλυχὸν καὶ τῆς ὥρας ἐμαύριζαν καὶ ἀπόθιναν καὶ ὅσοι ἔζησαν ὅταν ἐβασίλειον ὁ ἥλιος πλέον δὲν ἐβλεπαν ἔως τὴν αὔριον. καὶ πολλοὶ ἔκαμαν καὶ δεκα ἡμέρας ὁ ποῦ δὲν ἔσκαψαν μόνον χέρτια. καὶ οἱ πόλεμοι δὲν ἔπαυσαν. καὶ ἐσκοτώθη ὁ θαυμαστός ἄνθρωπος καὶ ἀνδρειωμένος κύρ βρετὸς ὁμοποζίκης, ὅτι τὸν ἐκτύπησαν εἰς τὸν πλάτν μὲ τόπου φέκι. καὶ λέγουσι ὅτι ἀπὸ τὰς πολλὰς νίκαις ὁ ποῦ ἔκαμνεν, ἐφθόνηκεν τὸν ὁ γουβερναδόρος αἰγυπτῆς καὶ αἰζῆς φράγγος. καὶ ἔβαλεν ἄνθρωπον καὶ ἐσκοτώσεν τὴν μέγαλν. καὶ ἔγινε μέγα θρῆνός εἰς τὸ ναύπλι. καὶ οἱ τέρκοι ἐχαρήκαν καὶ ἔδωκαν λευμπάρδες. καὶ τότε οἱ τέρκοι ἔδραμαν εἰς τὸ φουσατόν. καὶ ῥωμαίων καὶ ἔκοψαν πολλοὺς καὶ ἦλθαν ἔως τὴν πόρταν τῆ κασρου. τότε ὁ γῆκεν ὁ γουναίματος κύρ δομνι-

φ π β'.

Σ Τ Ν Ο Ψ Ι Ξ

γος ὁ μπρζικης ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἄλλες ἐκοψέ. καὶ ἄλλους ἐκρίμινσεν
καὶ ἐλδιδέρωσε πολλὰς χριστιανοὺς ἀπὸ τὰ χεῖρα τῆς τερκῶν. καὶ
μετὰ ἕνα χρόνον ἐλύθη παλιὸς ὁ κύρ Δομνίγος μετὰ φουσα-
τον, καὶ ἕνας τερκος μετεφέει κρυμμένος τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὸ κε-
φαλὴ καὶ ἀπόθανεν. καὶ ἤφεραν τὸν μέγα καὶ ἀπόθανεν ἐκείνῳ τῷ
νύκτα. καὶ ἔγινε μέγας θρῶνος εἰς ὅλους. καὶ οἱ βενετικοὶ πλέον δὲν
ἐδιώκοντο γὰρ πολέμου ἔσειλαν ὀποκρυσπάριον καὶ ἔδωκαν τὰ δύο
δαυμασὰ κάσρη τὸ ναύπλιον, καὶ τῷ μονεμβασίαν καὶ γ'. χιλιά-
δας χρυσὰ καὶ ἕκαμαν ἀγάπῳ. καὶ εἰς α φ μ'. Νοεμβρίῳ καὶ
ἔδωκεν τὸ ναύπλιον ἀλέξανδρος ὁ κονταρὶς τὸν κασιμπασίαν. καὶ
Νοεμβρίῳ καὶ δ'. τῷ μονεμβασίαν. καὶ ἐπῆραν τῆς καμπάτης
καὶ τὰ ἀρμάτα. ἔμειναν δὲ εἰς τὰ κάσρη πολλοὶ ἱερωμένοι καὶ λαί-
κοι εἰς τὸν τερκὸν καὶ ἐκαμῶτες ἐλδιδέρους. εἰς δὲ α φ ν γ'. ἐπῆ-
γρη εἰς τῷ περσίαν. καὶ ἐπερυπαντισέτον. καὶ ὤρισε καὶ ἐπνιξάν-
τον. ἔσειλε καὶ εἰς τῷ προῦσαν καὶ ἐπνιξε καὶ τὸν ὅν τῷ μεσαφᾶ
πασίαν καὶ ἔγινεν μέγας θρῶνος. καὶ εἰς τῆς α φ ξ δ'. ἐσράτασεν
εἰς τῷ ἐγκρίαν ὅς εἰς κ δ'. τῷ Σεπτεμβρίῳ ἀποθανεν ἐκεῖ εἰς τῷ
γ'. φάρι, ὁ ποὺ τὸ ἐπὶ πολέμα μετὰ τὸ φουσατόν. καὶ μετὰ δύο ἡμέρας τῷ
θανάτου ἐπῆραντο, καὶ ἦτον ὁ μεχεμέτ πασίας ὁ πᾶς τὰ ἐκὺβέρ-
να. καὶ ἔσειλαντα χυδρόμους εἰς τὸν ὅντου τὸν σελήμη. καὶ ἦλθεν
εἰς τῷ πόλιν. καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς τὸ φουσατόν καὶ ἐπῆραντο καὶ
ἦλθεν εἰς τῷ πόλιν.

Τέλος τῆς βασιλείας τῷ Σουλταν σουλεϊμάν. Βασιλεία σουλταν
σελήμη ὁ οὗ αὐτῆς.

Ἐλαβε δὲ τῷ βασιλείαν ὁ Σουλταν σελήμης. καὶ ὅταν ἦλθεν
ἀπὸ τὰ φουσατὰ ἤφερε καὶ τὸ λείψανον τῷ πατρός του καὶ ἔθα-
ψέντο, εἰς τὸ ἱμαρέτητου, ἐβασίλευσε χρόνον μ ζ'. καὶ εἰς α φ ο'. ὁ
Σουλταν σελήμης ἔκαμε μάχην μετὰ τῶν βενετῶν. καὶ ἔκαμε
μεγάλαν ἀμάδα, ἕως τριακόσια καράβια μικρὰ μεγάλα. καὶ
ἐπῆρε καὶ δύο μεγάλα καράβια βενετῶν ὁ ποὺ ὀρέθησαν εἰς
τῷ πόλιν. καὶ ὄξέβη Ἀπρίλλιον ζ'. καὶ ἦταν ἑρῆς μπασάδες.
ὁ μπαλιπασίας. ὁ ἀλιπασίας. καὶ ὁ μουσαφαπασίας. καὶ ὀδέβη
ὁ παλιπασίας εἰς τῷ ἡνω αὐτῶν τῷ ἐπῆρεν ὁ ὑπῆγρη εἰς τὴν
χίον. καὶ ἔσμιξεν ὅλη ἡ ἀμάδα καὶ ὀδέβη εἰς τῷ ῥόδον. ἔπειτα
εἰς τὸν

εἰς τὸν φοῖνικα. καὶ τὸν Γούιον ἦλθαν εἰς τὴν λαμιτὸν καὶ ἐκα-
 ψάτω, ἔπειτα ἦλθεν εἰς τὰς ἀλικαῖς καὶ δὲ γαλε φουσάτα ἡμέ-
 ραις γ'. καὶ ἔβαλε καὶ ἐκαψάται, καὶ τὸν λαριάκα. ἔπειτα ἀρχίζαν
 αἰχμαλώψαν τὰ χωρία. καὶ εἶπ ἥριπταν ἔβανότα εἰς τὰ καρά-
 βια καὶ τὰ ἐπερνοῦσαν τὴν καραμασίαν καὶ μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τοῦ
 παλιπασίας με κατέργα εἰς τὴν τρίπολιν καὶ ἤφευ φουσάτα.
 καὶ μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τοῦ εἰς τὴν ἀμόχωσον. ἔπειτα εἰς τὸν φοῖνικα
 καὶ ἔμεινεν ὁ μουςαφασίας. καὶ ὁ ἀλιπασίας καὶ ὑπὲρ τοῦ
 ἀπέκλιναν τὴν λαδικασίαν με φουσάτα αἰαρίθμητα. καὶ ἰπολι-
 μοῦσαν τὴν δὲ ἐξήτοπους. ἦλθε δὲ καὶ ὁ παλιμπασίας μετὰ
 κατέργα δὲ τὴν ῥόδον. καὶ πῆς διώεται νὰ χράνη τὸν πόλεμον ἐ-
 κείνον. πλὴν λέγου καθολικά ὅτι ἡ λαδικασία ποσὼς δὲν ἐπο-
 λέμισε μόνον εἶχαν ὡς ἀγγελίαν ὅτι νὰ μὴν πολεμοῦ ἔως νὰ
 ἔλθῃ ἡ ἀρμάδα τῶν βενετῶν καὶ ὁ καιρὸς ἐμπόδισεν ἢ ὁ θεὸς τὴν
 ἀρμάδα καὶ δὲν ἦλθε. καὶ ἐπὶ τὴν τὴν λαδικασίαν εἰς τὰς θ'.
 τῆ Σεπτεμβρίου. καὶ ἰπολεμοῦσαν ἡμέραν μ'. καὶ δὲ ῥέθη ὁ καρα-
 μαῖνμπεις ὁ πὺ ἐφύλαγε τὴν μίαν μερίαν τῆς λαδικασίας, ὁ ἑκα-
 μὴν ἐβίγλα τὴν κάσρου. καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐσέβηκαν οἱ τέρκοι εἰς τὴν
 λαδικασίαν. καὶ ἔκαμαν μετὰ τὴν σφαγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν εἰς
 τοὺς κυπριώτας, ποσὸν ὅτι ἐβρώμισεν ὁ κόσμος ἀπὸ τοὺς δὲ πα-
 ράτους. καὶ πῆς διώεται νὰ μετρήσῃ τὴν σκληρίαν ἀνδρῶν γυ-
 ναικῶν καὶ παιδίων. ὡς μέγας θρῆνος ὁ πρὸ ἔχων ὁ πρὸ ἔχων
 ζαντο μαῖνα καὶ παιδία. αἱ δὲ καὶ γυναῖκες συγγενεῖς καὶ φίλοι
 καὶ ἐξ ἡμῶν τὸς ὡς ἀχώρησις θεοῦ. ὡς κίρι ἐλίσσεν τὸ πλάσμα σου.
 καὶ εἰς ὀλίγον παρεδόθη ἡ κυρλίαι. καὶ εἰς ὀλίγον ἐδύβη ὁ μου-
 σαφασίας εἰς τὴν ἀμόχωσον. καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθαν οἱ δύο πα-
 σιαδεμε ὅλα τὰ καράβια καὶ ἰπολεμοῦσαν τὴν ἀπὸ ἐξ ἡμερῶν.
 καὶ εἰς τὰς ε'. τῆ Οκτωβρίου ἐμίσθωσεν ἡ ἀρμάδα. τότε ἐκάνη καὶ
 τὸ γαλιέν τὴν μετὰ πασία. καὶ ἦτον καραβοκύρις ὁ σουλιμὰν
 ραίτης. καὶ ἔχε μέγα πολὺν βίον. καὶ δὲν ἐγλύττωσαν εἰς μόνον ὁ
 καραβοκύρις. καὶ ὁ χρηματικὸς ὁ πρὸ ἦτον ἔξω. καὶ μετὰ ταῦτα
 ἦλθεν ἡ ἀρμάδα εἰς τὰς ια'. τῆ Δεκεμβρίου εἰς τὴν πόλιν μετὰ ἀνα-
 ριθμικὴν αἰχμαλωσίαν. καὶ ὁ μουςαφασίας ἔμεινε καὶ ἰπολέμα
 τὴν ἀμόχωσον. καὶ ἔκαμε τὸν πόλεμον ἡ ἀμόχωσος δυνατὸν καὶ
 δαμα-

Δαυιδας εν, οτι εαν ηθελουν σείλη οι βενέτικοι βοήθειαν δέν τλήν
 επερίαν. κη έσώθη το βοταίν. και τα τροφήματα. και επήρηται
 αφοά. Αύγες α. κη ε, δυρε τον άφέντιλν ο άδχ' κριτος μουσα-
 φαπασίας κη τες άλλες πρώτες έσφαξε. και άλλες επήρε σκλά-
 βες. Ε τες Ρωμαγες άφησεν εις το καστρον. κη τλήν φραγγικην τλήν
 εκκλησιαν εκκαμύμαρέπον. Ε έβαλε καθή. Ε καστροφυλακας.
 κη ηλθεν εις τλήν πόλιν. επειτα υπήγχε εις τλήν άδελανούπολιν
 εις τον άφέντιλν. κη τον έδχθη καλώς. λεγμεσι δέ ετι οσος λαός αιχ-
 μαλωπόθη ητον τ' χιλιαδες μικροί τρανοί Ε δισκορπίθησαν ά-
 νατολή κη δυσιν. Ε ους έσφαγθησαν ητον έως χιλιαδας μ'. ωρισαν
 δε οι Βενέτικοι τλήν κύπρον χρένης ενινετα επη Ε επήραν τλήν
 δαυιδαντος τς ρεγγιζα εν έτε α υ δ. δαυ Χεις ε.

Τ Πιδω γραφομεν τα της εκκλησίας της δυσυχες άτης. μετα
 τον κυρ παχωμιον. έγινε Πατριαρχης ο κυρ θεόληπτος. κη ε-
 πέρασεν ειρηνικά κη κατ' θεόν. Ε εις τον καιρόν του επανυσαν
 τα σκαίδαλα. επειτα έγινε ο κυρ Ιερεμία. ο ο ποιος ητον μη-
 τροπολίτης σορίας έφ' ηφ' οδ η γουω παρ' της σινείδης. κη ητον από
 τα ισραήλινα, από τλήν χωραν όνομαζομεν ζιτζαν. και ητον κα-
 λογερεκος. κη αθρωπος φρόνιμος. και εις τον καιρόν του ητον ο
 κυρ Μανουήλ ο μέγας ρήτωρ. αθρωπος σοφός κη λογιος. Ε έναρέ-
 τος κη άλλοι κληρικοί καλεϊ κη έμβέρινθησαν τλήν εκκλησίαν κα-
 λα έσυνέβη δε και εις αυτον σκαίνδαλον από τους κληρικούς τους
 αις α ις της εκκλησίας και της πιστεις τς Χεις ου. διότι ο κυρ
 ιερεμία ητον αθρωπος κα λογερεκος, πλνν αχράμματος. κη α-
 πειρος παιδίστης. ηθελησε γουω να υπαγει εις τλήν ιερουσα-
 λην να περσικωήσει τον άγιον ταφον. κη να ιδή κη το άγιον φως.
 κη ας υπήγχε εκκαμύ καιρόν να έλθη, οτι οι καιροί εναντιηθησαν.
 λοιπόν οι θεοκάπηλοι κληρικοί ευγαλαν νόμω κεφάλαιον οτι ο-
 πιος αρχιεύς λείπει από την επαρχίαν τεξη μήνες να κάμνεν
 άλλον Ε σωμαθροίζονται κη δρείσκεν εναντητροπολίτλν σωζο-
 πόλιτας ιωανικιν όνοματι κη με τες τούρκες εκκαμύτοι Πατριαρ-
 χην Κωνσταντινουπόλεως. ο δε λαός κη οι αρχοντες έγιναν εναντίοι
 πηλλα. κη έγινε συγχυσις πολλή. διότι χειροποιησεν ο ιωανίκιος
 αρχιεύς. κη ηταν βοηθότου, και οι κληρικοί. και αυτοι εναντίοι.

ηλθον

ἦλθεν γοιῦ ἀπὸ τῆς ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος ἱερεμίας . καὶ ἐκάθισεν εἰς
 τὸν χειροπηγλὴν εἰς τὸν γαλατᾶν . καὶ ἦλθαν οἱ ἀρχόντες καὶ ὁ λαὸς
 ὅλος καὶ ἐπορευομένησάν τον . καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν ἀφείντῳ τὸν σουλταᾶ
 σουλενμαίλιν . καὶ ἔβησαν ὅτι τὸν ἱερεμίαν διελθόν . καὶ ὁ βασιλεὺς
 ὡς δικαιοτάτος ἰδὼν αὐτοὺς ἐρεισὺν καὶ ἐκάθισεν ὁ κύριος ἱερεμίας . καὶ
 ὁ ἰωαννίκιος ἀγῆκεν . ἐσωαδρείθη γοιῦ σιμώδους ἀρχιερέων
 πολλὴ καὶ μέγαλη καὶ ἐκάθηναι καὶ ἀφάρισαν τὸν ἰωαννίκιον . καὶ
 ἀγῆκεν ἀφωρεσθῆναι μετὰ τὸν θανάτον του . καὶ ἔθαψάν τον εἰς τὸν
 ἅγιον Ἰωάννην εἰς τὸν ποταμὸν παρὰ τὸν ποταμὸν . καὶ εὐχαρίστησαν
 καὶ ἐβόησαν αὐτὸν ὡς ἄνθρωπος . ἀλλὰ δὲν ἐσχηματίσθη ἑστῆς οὐκ ἔστιν ὁ κόσ-
 μος νὰ τὴν βλέπω , καὶ οἱ πατέρες ἐβάρυναν καὶ ἐβάρυναν εἰς
 τὰ θεμέλια τῆς τείχους καὶ ἐκείνην ἔως τῆς νῦν . λοιπὸν ὁ ἱερεμίας
 ἐβουλήθη νὰ κάμει μοναστήριον . καὶ ἐπερὶν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς ὅτι
 ἐγίνοντο δῶρα , καὶ αὐτοὺς αἰοῖξε θύρας εἰς τὰ σιμωνιακὰ εἰς τὸν κα-
 ρεντὼν τουρκῶν καὶ ἔκτισε τὴν μονὴν τῆς τρυφονικῆς εἰς τὸ ἅγιον
 ὄρος . καὶ εἶναι ἔως τῆς νῦν . ὑπῆγε γοιῦ εἰς τὴν ζήτην καὶ ἦλθεν
 εἰς τὴν βλαχίαν καὶ κατ' ὁδὸν ἀναψὲς τὸ σπῆντι ὁ ποῦ ἐπαίξιδυσαν
 καὶ ἐκάνην ἡ καπιῦατος . καὶ ὁ σάκος ὁ δαυμασὸς τῆς μεγάλης
 ἐκκλησίας . καὶ ἄλλοι ὅρισμοι τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ θανέων ὁ κύριος
 ἱερεμίας εἰς τὴν ἐπαύσον εἰς τὴν φράτζαν καὶ ἐτάφη ἐν τῇ νῦν ,
 καὶ ἀρχιεράτορες χρόνους λή . καὶ ὡς αὐτοὶ . καὶ ἐγινε σιμώδους
 καὶ ἔκαμαν Πατριάρχην τὸν κύριον Διονύσιον Μητροπολίτην ὄντα
 Νικομηδείας , καὶ ἐσωεργήσαν οἱ Γαλατῖαι , διότι καὶ αὐτὸς
 Γαλαπατὸς ἦτον γέννημα , θρέμμα . καὶ οἱ πλεότεροι ἀρχιερεῖς
 δὲν τὸν ἤδελαν , οὔτε οἱ πολῖται ἀρχόντες . μένον ὁ καιρικὸς τῆς
 ὁ μονοραΐτος . καὶ πολλαὶς τέχνης τῆς μονοραΐτου , ὅτι ἦτον ἀνδρα-
 πος ὁπτιθῆναι καὶ γνωστικός εἰς ὅλα . ἐγινε ὁ κύριος Διονύσιος . καὶ ἐ-
 πέρασε μικρὸν καιρὸν εἰρηνικός . καὶ ἐπειτα ἔσπευον βηκαίον σκα-
 δαλα πολλὰ . καὶ ἡ αἰὶα ἦτον ὁ κύριος μητροφαΐς . διότι αὐτὸς ἦτον
 ἀπὸ τῆς ἀγίας παρασκεύης τὸ χειρὸν , ὅτι εἶναι ἀπὸ τῆς
 νῦν , ὁ ποῦ λέγεται πέρα καὶ πέρα . καὶ ὁ πατήρ του ἦτον βέλγα-
 ρος ἀπὸ τα καΐνα , βογομύλτος ὡς ἰβιβαίωται οἱ γέροντες εἰς τὴν
 αἰρεσιν . ἐσωεργήθη γοιῦ εἰς τὴν ἀγίαν παρασκεύην καὶ ἐπὶ
 μίας δοιλεύτριας τῆς σκουταρᾶς . καὶ ἔκαμε τὸν

Εἰς

μυχάλιν.

μιγάλλω. καὶ ἄλλα πολλὰ θηλυκά. καὶ τὸς ὁμιχάλης ἔγινε κα-
 λόγηρος, καὶ μετ' αὐτὸν μαθητὴς ὑποδύκοντος. καὶ ἠθέλησε νὰ γένει
 δῆκονος καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ Πατριάρχης ποσῶς δὲν ἠθέλησε νὰ τὸν ἰδεῖ,
 μήτε νὰ τὸν δεχθῇ δῆκονος ὑποδύκοντος. καὶ αὐτὸς ὡς εἶδε τὸν κύρ ἱε-
 ρεὺς ἐναντίον του. ἔλαλσε τὶ εἶπε ἡ αἰτία ὁ ποῦ δὲν μεχειροτο-
 νεῖς. καὶ τότε ἔλαλσε πολλοὶ κατ' αὐτὸ πολλὰ ἄρετα καὶ τό-
 τε ὑπῆρχε εἰς τὸ ἅγιον ὄρος εἰς τὴν λαίρον. καὶ οἱ πατέρες ὑπῆρχαν
 ἔξω καὶ τὸν ἐχειροτόνησαν δῆκονος καλογηραν τὴ μοναστηρίου πῶς
 λόγως. καὶ παράκαινους. καὶ ἔκαμαντο δῆκονος νὰ τὸν ἔχου εἰς τὴν
 ζητείαν τῆς Κανισαίνου πόλεως ὁ δὲ καὶ ὁ κληρονομίας ὡς αὐτὸν
 ἐχειροτονηθὲν διακονος ὁ ἱερεὺς, δὴ ἦκεν ἀπὸ τὴ μοναστηρίου ὁ ἡλθεν
 εἰς τὴν πόλιν, καὶ βάλλει τὸν πατέρα του εἰς οἰκίους τοὺς τούρ-
 κους ὁ ποῦ εἶχε φίλους δῆκονος τὰ κεραμίδια ὁ ποῦ τοὺς ἐπούλι. καὶ
 πῶς καλοῦν τὸν κύρ ἱερεὺς τὸν Πατριάρχην νὰ τὸν συμφορήσῃ
 καὶ τὰ τὸν δώσει καὶ τὴν ἀγίαν πῶς σκολὴν ἐκκλησίας. ὁ δὲ
 κῶς ὁ κύρ ἱερεὺς ἔδωκε τὴν χωρὰν καὶ ἐλεπούργα. πῶς ἄ-
 φορῶσιν ὅτι ὅποιος τὸν συμφορήσῃ. καὶ οὕτως ἔκαμε ἄλλους πολλὰς
 χρόνοις ὁ ποῦ δὲν τὸν συμφορήσαν ἔως οὐκ ἀποθανεὶ ὁ ἱερεὺς. ὁ
 εἶχε φιλίαν πᾶσι τοὺς τὸν κύρ Διονίσιον. καὶ ὡς αὐτὸν ἔγινε Πατρι-
 ἀρχης ἔκαμνεν τὸν ἱεροῦ. καὶ ἐχειροτόνησε τὸν καὶ σαρείας, καὶ
 συμβουλεύει τὸν ὁ κληρονομίας ὅτι νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὸν παπὰ διὰ
 ἡλικίαν αὐτοῦ. καὶ πῶς νὰ σωτῇ καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας καλο-
 σκεῖν. καὶ πέριε γραμμάτια ὡς ἔφαρξεν καὶ ὑπαγεῖ εἰς τὴν βε-
 νετιαν. καὶ μετ' αὐτὸν τῶν βενετικῶν ὁ ποῦ ὤξισταξαν κατὰ τὴν κα-
 λὴν ταξιν ὁ ποῦ ἔχου. ἔδωκεν τὸν βίβαιο τρεῖς γραμμάτια καὶ ὑπῆ-
 ρεν εἰς τὸν παπὰ. καὶ ἔκαμνεν εἰς ὁ θεὸς δὲν ἠθέλησε καὶ ἐσερξεν.
 καὶ ἐμνημόνευσεν. καὶ εἶπε πῶς ὁ Διονίστος Πατριάρχης τὸν ἐσε-
 λεν, καὶ εἶπε εἰς αὐτὸ ὁ ποῦ ὁ μολογεῖ ὁ παπὰς. καὶ σέργειτο καὶ
 ὁ Πατριάρχης Διονίστος. καὶ ἔδωκε του δὲ ἐργασίας καὶ γραφάς καὶ
 ἦλθεν ἐπισπῶ καὶ ἔμαθαν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἔχοντες ὡς δῆκονος,
 καὶ ἔπεισαν ἀπὸ τὰ ἰωαννίνα καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μετέωρον καὶ καίς
 δὲν τὸν εἶχε δῆκονος χρεῖαν. ἀλλὰ μήτε εἰς τὴ μοναστηρίου τὸν ἀνέβα-
 σαν. ὑπῆρχε γοῦν εἰς τὴν Κανισαίνου πόλιν ὁ ἔγινε σύγκλητος εἰς
 τὸν λαὸν πολλὴν. καὶ ἐσωμάχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἔγινε σιωδός
 νὰ κα-

να καθήρουν τὸν Διόνυσιον. καὶ ὁ κύρ Διόνυσιος εἶπεν ὅτι ἐγὼ δὴ
 τὸν ἔσειλα εἰς τὸν πάπαν. καὶ τότε ἡ τεχνήντως τὸ ἔκαμαν. ἡ ἀλη-
 θὴς ἦτον, ἐκὰθ' ἡραν τὸν μητροφανίω. καὶ ἔδωκαί τον πλὴν παρο-
 ναξίαν ὁξαρχικῶς εἰς ἀνάπαυσιν. καὶ μετέπειτα ἐσυγχώρησεν ὁ
 κύρ Διόνυσιος τὸν μητροφανίω καὶ ἦτον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶχε μο-
 νασθεῖ πέρα εἰς τὴν χάλκω πλὴν ἀγίαν τεράδα. . λοιποὶ εἰς τὰ
 πολλὰ σκαῖδαλα τῆς σιμόδε ἔδωκεν ὁ κύρ Διόνυσιος ἐγγραφον
 γράμμα, ὅτι εἶναι ἀφωρισμένος ὁποιος τὸν μνημονύσει δια Πα-
 τεριάρχην, καὶ αὐτὸς νῶθεν καὶ αὐτοκαθαίρετος, ὅτι μετ' ὅσον καιρὸν
 ἐαυδὸν κάμω παρὰ τῆσιν νὰ δ' ἴω ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου. καὶ ὅταν
 ἔφθασεν ὁ καιρὸς ἄλλοι τὸν ἐμνημόνουν. ἄλλοι οὐχί. καὶ ἔγινε με-
 γάλῃ σύγχυσις πάλιν. τότε ἦτον καὶ ὁ πολὺς καὶ μέγας αἰθρω-
 πος ὁ κύρ Θεοφανής. τὸ ὁποῖον τὰ λείψανα ἔκαμαν θαύματα.
 καὶ ἦτον μέγας ρήτωρ τότε. καὶ ἐκαθίζετον εἰς τὸν χευστοπηγὴν. καὶ
 ἐδιδασκε καθεκάστω κυριακῇ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ. καὶ δ' ἔγαλα
 μαθητὰς πολλοὺς θαυμαστούς. Θεὸν αὐτὸν Θεσσαλονίκης. ἀρ-
 σένιον περνοβου. θαυμασκλὺν τὸν ἰαυπάκτου καὶ ἀρτης μεθ' ὁ-
 δον. τὸν μελκίκου ἱερόθεον τὸν μονιβασίας. ἦτον καὶ ὁ αἰλβε-
 τρος ἀλεξμεδρείας. καὶ ὁ κυζίκου ἰωσαφ. καὶ ὁ λακιδαιμο-
 νίας δωρόθεος. καὶ ἄλλοι πολλοὶ. ὁ Θεώνας. ὁ ἀρσένιος. ὁ θαμα-
 σκλὺς. ὁ μεθοδὸς ὁ ἱερόθεος. ἦτον πολλὰ καλοὶ. λόγοι καὶ
 παροκομῆροι. οἱ δὲ ἄλλοι καὶ μάλιστα ὁ ἀλεξανδρείας, ἐπαρέ-
 τοι καὶ νησὶ ταῖ. καὶ πολλὰ καλογεῖκοι. τότε γοῦν ἔπισαν οἱ
 ἀρχόντες μετ' ὃν κύρ Θεοφανίω καὶ ἔγινε πάλιν σιμόδος. καὶ
 ἐν ταῖς μέσσω, δ' ῥέθη ἕνας αἰθρωπος μερὸς καὶ ἔξω φρενῶν. καὶ
 πέρνει ἀπαθὶ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς μεταμορφώσεως ἐκατίβη ὁ κύρ
 Διόνυσιος νὰ λειτουργηθῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐκείνος ἐπὶ τῇ
 σιν δ' ὅτι τὸν τῶπον ὁ πῶ ἔσεχε. καὶ κρούει τὸν Πατριάρχην εἰς τὸ
 κεφάλιν αὐτὸν κόφει καὶ δὴν τὸν ἐκοφε μόνοι πλὴν κήπιτου ἐκοφεν.
 ἀμὴ δὲν ἔχαιρεσι. ὅτι τὸ ἀπαθὶ ἐτ' ἀκίωθη. καὶ ἔγινε μεγάλη σύγ-
 χυσις. καὶ εἶπαν πῶς τὸ μέρος ὁ ποῦ εἶναι ἐναυτοὶ τὸν ἔβαλαν. καὶ
 ἔδωσαν τον καὶ ἔκαμαν τον. μεγάλη μαρτύρια νὰ δείξει τις τὸν ἔβα-
 λε. καὶ ἐκεῖνος εἶπεν ὅτι ἐγὼ εἶδε τὸν κόσμον πῶς ἀνακατάνται ἐ
 ἀναθεματίζουτων. εἰπα νὰ τὸν κόψωτὰ ἀναπαυθῇ ὁ κῆσμος.

καὶ ἠθέλησαν νὰ τὸν κρεμάσωμεν. πλὴν ὁ κύρ Διονύσιος δὲν ἄφηκε. μόνον εἰπὲν ἀφῆτετον. καὶ ἀφῆκαίτον. καὶ ἔγινε καλόγηρος. τότε γουῦ ἡ σωώδης τῶν ἀρχιερέων εἶπαν ὅτι αὐτὸς εἶναι συγχωρημένος ὁ κύρ Διονύσιος διὰ τὸ ζεῦμα ὁ ποῦ ἔκαμε. καὶ τὸν κύρ Θεοφάινω τὸν εἶπαν πλεον νὰ μὴν λαλεῖ. καὶ ὑπῆρχε εἰς τὸ ἁγίον ὄρος, εἰς τῶν ἱβήρων τὴν μονὴν ὅτι ἐκεῖ ἦτον κουρεμένος. καὶ ἐκεῖ ἀφῆκε καὶ τὰ βιβλία του. καὶ μετὰ ταῦτα, ὑπῆρχε εἰς τὴν βέρροισαν καὶ ἐκεῖ ἐκοιμήθη καὶ ἔθαψάντον οἱ βερρίωνται ἐν τῇως. διότι καὶ ὁ κύρ Θεοφάνης βερρίωντης ἦτον ἐκ μητρὸς. ὁ δὲ πατὴρ του μαωράτης ὁποὶ τὴν κορώνην, ἔλαβον ἅλως τὸ γένος καὶ ἠφερέτον ὁ αὐθέντης σεργούνην εἰς τὴν βέρροισαν ὅταν ἐπῆρε τὴν κορώνην. καὶ ἔλαγαντον νικόλαον. ἔγινε γουῦ καλόγηρος. καὶ μετανομασθὲν νέλος μοναχὸς. εἰς ὀλίγον δὲ καιρὸν ἀπὸ θανάτου καὶ ὁ κύρ Διονύσιος. καὶ ἔγινε Πατριάρχης ὁ κύρ ἰωάνναφ ὁ ἀδελφουπόλεως. καὶ ἦτον καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἰωάννιναν ἀπὸ τοῦ χωρίου κράφλ. ὑποτακτικὸς τῷ κύρ ἱερεμίῳ. καὶ ἦτον πλούσιος πολλὰ, ὅτι εἰς τὸ καιρὸν τῆς μητροπολίως τε ἔσκαπτε νὰ κάμει ὄχημα ἢ ἐκκλησίας. καὶ ἦν ἕνα μνημεῖον ἑλλένος με πολὺν θησαυρὸν. καὶ εἰς τὰ παλαιὰ σκαπάνδα τῷ κύρ Διονυσίου. αὐτὸς ἦτον ὁ ἐναντίος με τὸν ἀρχοντα τὸν ξενάκην. καὶ ἀνέβασε καὶ τὸ πεισκέσι διὰ νὰ γένῃ Πατριάρχης. ἀμὴ δὲν ἔγινε τότε. ἀρχιεράτορος γουῦ καὶ αὐτὸς καὶ ἦτον ἀνδρωπὸς κενόδοξος. καὶ ψάλτης καλὸς. καὶ γράμματα καλὰ. διότι εἶχε διδασκαλὸν τὸν κύρ Ἰωάννην ζυγομαλάν καὶ ἑσπούδαζε. πλὴν ταῖς καλόγειρ κῆς πᾶσι δὲν εἶχε. ἐκυβέρνηε γουῦ καλῶς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἔταπείνωσε τοὺς κληρικοὺς. καὶ πλεον παρανομίαι δὲν ἔκαμναν ἀλλὰ μήτε ἀδικοκρεσίαν. καὶ ἔτρεμαῖτον πολλὰ καὶ ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὶ διότι ἦτον πολλὰ φοβερός. καὶ οἱ νοταριοὶ ποτὲ τὰ ζεῦματα μὴ τὸ χέρι τους δὲν τὰ ἐδίδα, μόνον ἀπὸ τῆς σκάλας τὰ ἐδίδαν τὸν καλόγειρον, καὶ τὰ ἐβούλωντε, καὶ πάλιν τὰ ἐδίδε κατὰ ἐμισυῦσαντον γουῦ οἱ κληρικοὶ. καὶ ἔπασχον κρυφὰ νὰ τὸν δολώσωμεν, ἀμὴ δὲν ἐπολοῦσαν ὅτι τίποτε δὲν ὄφεισκον αἰτίον. καὶ ἐσυνέβη τῷ εἰς τὸν καμίντου τὸ σκαπάνδα. ὁ καρτακουζλὺς ὁ δομέσικος ἐσυμπέθερε με τῆς βλαχίας τὴν κυραν τὴν μύρτζην καὶ ἔδωκε τὴν θυγατέρα τῆς Ἰωάννης τὸν καρτακουζλὺν. καὶ εἰς τὴν

εἰς τὴν εὐράτην ἰσκαρδαλίθησαν. καὶ πέριτοι τὴν νύμφην καὶ
ἐπήγαυεν ὁπίσω εἰς τὴν μάκταν τῆς τῆς μύρτζινα. καὶ ἦτον ἐν
παρθένος. διότι εἶπεν ἡ μύρτζινα νὰ μὴ πύσῃ μετ' αὐτῶν, μόνον
εἰς τὸ σπήτιον ὡσὰν ὑπάγεις εἰς τὰς ἀδελφάς σου. εἰς τὴν μητε-
ρά σου. τότε νὰ πύσῃ, ὅτε τὴν τιμὴν νὰ μὴ λέγοιεν τίποτε. ὁ
Ἰωάννου τότε ὁ Ἰωάνναφ Πατριαρχῆς εἰς τὴν βλαχίαν. καὶ ἔδω-
κε τὴν τὸν ἀνέψιόν του εἰς γυναῖκα τὴν καττακουζλὺν τὴν γυναῖ-
κα. καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀρχίσαν τὰ σκαῦδαλα. καὶ ἐσυμφώνησεν ὁ κατ-
τακουζλὺς Μιχαὴλ. ὁ καττακουζλὺς ἀντάνιος ὁ μονοραῖτος. καὶ ὁ
κύρ Ἰωάνναφ ἐμύλησε τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ ἔλθουν, ὅτε νὰ διορθώσῃ
τοὺς κληρικοὺς καὶ νὰ τοὺς παιδείσει. καὶ τοὺς ἀρχοντας νὰ ἐπι-
τιμῇσι νὰ μὴ ὦν τοῦ κακὰτους θελήματα. καὶ ὡσὰν ἦλθαν
ἐσυμφώνησαν μετ' ὁ καττακουζλὺν. καὶ μετ' ὁ κληρικοὺς καὶ
ἐνάθησαν τὸν Ἰωάνναφ. καὶ ἐγύρουν αὐτοῦ καὶ τὰ εἰσοδήματα ὅτε
περικῶς. καὶ ἔβαλαν ἀρχιερεῖς καὶ ἐγύρουν αὐτοῦ εἰς τὸν ἔδωκαν.
καὶ ὅτε αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον ὅρος καὶ μετ' ἐπειτα ἦλθεν εἰς τὴν ἀ-
δελαιοῦπολιν. καὶ ἀπόθανε. καὶ ἐκλαυσάντων πολλὰ οἱ ἀδελαιο-
πολίται, ὅτι ἔκαμε πολλὰς καλωσύνας εἰς τὴν μητρόπολιν. ἔγι-
νε γοῦν Πατριαρχῆς ὁ ῥηθεῖς κύρ μητροφανῆς. ὅτι εἶχε συμφω-
νίσαι μετ' ὁ κληρικοὺς καὶ μετ' ὁ Μιχαὴλ καττακουζλὺν. νὰ εἶναι
πάντοτε εἰς τὰ θελήματα τοὺς. καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἐρήμαξι πα-
τελῶς τὸ Πατριαρχεῖον. καὶ φανερὰ ἦταν τὰ σιμωνιακά. καὶ ἐγί-
νονταν ἀνθρώποι δαίμονες ἀρχιερεῖς. διότι ὡρεζαν οἱ κληρικοὶ.
καὶ ὁ καττακουζλὺς Μιχαὴλ. καὶ ὁ κύρ μητροφανῆς. καὶ ἦτον πα-
σα παρανομία καὶ ἀκαταστασία. καὶ ἀνθρώπος νὰ φάγῃ φῶμα
εἰς τὸ Πατριαρχεῖον δὲν ἦτον. μόνον ἔρημον ἔμενεν. ὅτι ὁ μητρο-
φανῆς πέρα εἰς τὴν ἀγίαν παρασκευὴν ἐκαθίστητον. ἰσκαρδαλί-
θη γὰρ ὁ καττακουζλὺς Μιχαὴλ. καὶ ἔβιασέ τον καὶ ἔκαμε παρὰ
τῆς θρόνου καὶ μετ' ἐπειτα καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης. ἔδωκε τον
γοῦν δύο μητροπόλεις τὴν λάρισσαν. καὶ τὴν χίον. καὶ τὴν ἐφ' ὅ
λάρισσαν τὴν ἐπούλησε ὅτε χίλια φλωρεά, τὴν δὲ χίον ἔβασε.
καὶ μετ' ὁλίγας ἡμέρας παλιν ὁ μητροφανῆς ἐγύρουν τὸ Πατριαρ-
χεῖον καὶ ἀθέτησε τὰς ὁ μολογίας ὁ πῆ ἔδωκε. καὶ ὅτε αὐτοῦ
εἰς τὸ ἅγιον ὅρος μετ' ὁ εὐσεβὸν τὸν αὐθέντην. καὶ μετ' ὁ καιρὸν ἐν φάσει

τὸν μεχέμετ πασία εἰς τὸ κρείττεον τῆς βασιλείας καὶ οἱ ἐδικοί
τῆ μητροφανούς ἦσαν καιρὸν καὶ ἤφεραν τὸν μητροφαῖν εἰς τὴν
πόλιν. καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν ἐπρέμασαν τὸν κατακουζῶν. καὶ
ἐπῆρε τὸ Πατριαρχεῖον πάλιν ὁ μητροφανής. καὶ εὐγαλε τὸν ἱερε-
μίαν. διότι ὅταν εὐγαλῃ τὸν μητροφαῖν ἐχειροτόνησαν τὸν κύριον
ἱερεμίαν τὸν λαβίαν. τῆς ἡτοῦ δαπὶ τὴν ἀγία λον δαπὶ κα-
λούς ἀνθρώπους. ἦτον ἀπεδαῖος. πλὴν χοντῆς φουσέας καὶ ἀπα-
δατος δαπὶ καλογεῖν τὰ ξὺν καὶ φράξιν ἀνδραπίνων. πλὴν
ἦτον σὺ φρων. καὶ ἔμαθεν εἰς τὸν μονεμβασίας. εἰς τὸν τορνόβου ὀ-
λίγον. εἰς τὸν δαμασκύν τὸν ναυπάκτου. πλὴν εἶπον ὄνῃτε χον-
τρός. καὶ ὕερον ἔσπουδασεν εἰς τὸν Ματθαῖον τὸν κρητικὸν μαθη-
τὴν τῆ τορνόβου ἀρσενίου καὶ ἐκυβέρνα εἰρήνικα τὴν ἐκκλησίαν.
ἀφ' οὗ γοιῦ τὸν εὐγαλῃ ὁ μητροφανής. μεθ' ὧν ἀποθανεὶ ὁ
μητροφανής Αὐγούσου ε'. καὶ πάλιν ἐγένετο ὁ κύριος ἱερεμίας. καὶ ὁ
μητροφανής εἶχεν ἕνα ἀνελιόν θεόληπτον. ὁ ὅποιος ἦτον τῆς ἀδελ-
φῆς τοῦ υἱοῦ. καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ρίζιμος ἦτοιν δαπὶ τὸ ρίζιον. καὶ ἦτον
παντρεμῶν καὶ ἐχέρεφε. καὶ ἐκαμῆτο ὁ μητροφανής μίαν ἡμέραν
διάκονον. τὴν ἄλλην ἱέρα. ὁ ὕερον ἀρχιερέα φιλιππεπολεως. ὁ
εἶχεν συγγενεὶς εἰς τὴν ἀγίαν ὡδασκύν. ὁ ἐνθυμῶντα πάντα
τὰ φιλοδωρήματα τῆ Πατριαρχείου. καὶ δὲν ἔπαιε καθεκάσιν
ἢ χροῖα τοῦ ναὶ τὸν γράφου διὰ ναὶ ἐξοδιάσιν τοὺς τούρκους ναὶ
παρεῖ τὸ Πατριαρχεῖον. ἀρχισαν γὰρ ὁ γαμφοστός ὁ οἰκονόμος
μετὰ δαιμονικά σκώλητες κληρικὸς καὶ καθεκάσιν ἐπλασαν
συκοφαντίας κατὰ τὴν ἱερεμίαν. καὶ ἐγένετο καὶ μερικὸν μῖσος ἀπὸ
τοὺς ἀρχιερεῖς εἰς τὸν ἱερεμίαν. διότι ὁ μητροφανής ὅταν ἀπόθανεν
ἐχεῖν πολλὰς ἀρχοντας αἰ ὡρα. ὁ ποῦ ἐκαμῆτο ἐξοδὸν καὶ ἐγένετο
Πατριάρχης. καὶ δαπὶ δαγὼν εἶπεν ὅτι ὁποιος παρεῖ τὸ Πατριαρ-
χεῖον αἰ δώσει καὶ τὰ χρῆν. καὶ ἔδωκέντα ὁ ἱερεμίας καὶ ἐσελεν
ἐξάρχους εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἐβαρέθησαν. ἤβραν γοιῦ καιρὸν
ἔδωκαν ἀναφορὰν τῇ βασιλείᾳ πῶς εἶναι ὁ ἱερεμίας ἐχθρὸς τῆς
βασιλείας. καὶ πῶς ἔκαμε γενιτζάρης Καλογερός. καὶ τούρκιστες
χριστιανῶν. καὶ πῶς ἐλνει γραφαὶς εἰς τὸν Πάπαν κατὰ τῆς βα-
σιλείας σου. καὶ ἄλλα πολλὰ. καὶ ἐσυραίνον εἰς τὰ κρείττεια. καὶ τὸ
πλεονεξότερον οἱ οὐ ρίθη ἵνας μιτηλῶναιος ὁ ἐχέειδεν τὴν γυ-
ναῖκα τοῦ

τῆς πατρὸς ἀπὸ κακῆς του γνώμης. καὶ ἐγένετο τέρεκος καὶ ἐπὶ ἡρετῶν. καὶ
 χαρίζεται τὰ παθόντων τὸν βασιλέα καὶ κάμνειτον καπιζὴν τῆς βα-
 σιλείας. καὶ ἦσαν ἐλπίον καὶ εἰπαντον ὅτι ἐγκαλεῖ πῶς ὁ Γερεμίας-
 σε ἀδίκησεν. καὶ ἡμῖς ἐκείνους δώσωμεν χίλια φλουρία. καὶ ἀρχισε
 καθεκασθῆναι καὶ ἐγκαλεῖ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς κριτας. Ἐκείνους ἄλλω ἄ-
 τοπα λόγια μύρια. καὶ ἦσαν ὅλα τὰ Φιλιππουπόλεως βουλαῖς με-
 τοὺς κληρικούς καὶ μετὰ τοὺς συγγχεῖς του. διότι εἶχον ἀφ' αὐτοῦ ὁ πῶς
 τὸν ἀφῆκεν ὁ μητροφανής. καὶ εἶχε καὶ τῆς ἐπαρχίας του. καὶ μετὰ αὐ-
 τὰ ἐπαλθεν. οἱ πεζοδρόμοι γοῦ δὲν ἐλίσσαντο καθεκασθῆναι ἀπὸ
 τῆς συγγχεῖς του εἰς τὴν Φιλιππουπόλιν. καὶ τέλος ἐβηλῶθησαν
 ὅτι εἰαι δὲν τὸν ἀποκτείνῃ ὁ ἀφέντης δὲν εἶναι τρόπος ἄλλος. ἀναγ-
 καζομεν γοῦ ὡς εἶναι τὸν καπιζὴν τὸν μυτιλευαῖον, καὶ γυρᾷει
 τὸν εἰς κρείον, καὶ μίαν νύκταν οὐκ οἶδαν πῶς ἦτον, καὶ μόνον εἰς
 τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς ἦλθαν οἱ ἀνδράποι τῆς βασιλείας καὶ ἐπὶ ἡ-
 ραιτον ὡς εἰρήνη. καὶ τὸ ὅτι τὴν αὔριον ἐμαθεντο ὁ κόσμος καὶ ἐ-
 θωμάσαν τῆς εἶναι ἡ αἰτία. Ἐκείνην εἰς θεὸν λιτασθεῖν ὅλας αἱ
 ἐκκλησίας, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐμαθεν πῶς εἶναι εἰς τὰ δεσμά
 μέσα εἰς τὴν βασιλείαν. καὶ ἔλεγον ὑποτέρον ὅτι τὸν ἐπνίξαν εἰς τὴν
 θάλασσαν. καὶ ἐβίβαιώθησαν οἱ συγγχεῖς τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ
 ἐσεῖλα πεζοδρόμονι μετὰ αἰτία καὶ κληρικῶν. καὶ ἦλθεν πλη-
 σίον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὡς ἐμαθεν ὅτι ζῇ ὁ Γερεμίας, παλιν
 ὑπαγεῖ ὀπίσω. ὁ δὲ μονεμβασις ἐρωτᾷ ἐβοήθησε πολλὰ τὸν Γε-
 ρεμίαν. διότι ἦταν φίλοι καὶ εἶχε καὶ δικαίον ὁ Γερεμίας. καὶ ὑπὲρ αὐ-
 τοῦ εἰς τὸν μεταίλον τῆς Βενετικῶν. καὶ εἰς τὸν ἀποκλειστικόν τῆς οὐρα-
 ζα. καὶ ἐβοήθησεν ὁ ἀποκλειστικὸς τῆς φρανζακαλα. ὁ δὲ βασι-
 λος τῆς Βενετικῶν ποσῶς δὲν ἐβοήθησεν. ἐν ταῦτα γὰρ ἐσεῖλε
 εἰς τὸν κάπαγα. καὶ ὁ γῆκεν ἀπὸ τῆς δεσμῆς ὁ Γερεμίας. καὶ παλιν
 οἱ κληρικοὶ ἐκάμαν βηλας κατ' αὐτὸν. εἰς ὅσον γοῦ ἐγὼ τοῦ ταῦ-
 τα ἐσωσέβη, ἄλλο διότι οἱ συγγχεῖς τῆς Φιλιππουπόλεως ὡς εἶδαν
 ὅτι δὲν τὸν ἐσκότουν ὁ ἀφέντης. ἦτον ἕνας φαλθός μετὰ πλησίου
 παχωμῖος Γερομόναχος, τὸ ὅτι κλέβει ὑπατίς. καὶ μετὰ τὸν τῆς
 τερκῶν ἐγὼ εἶδον νὰ γαίη ἀρχιερέως τοῦ τοῦ β. καὶ ἐταξί τον κάπα-
 γα πολλὰ. καὶ ὁ κάπαγας ἐσεῖλε γράμμα ὅτι δὲν ἀγαπᾷ τὸν τὰ
 τὸν κάμει τοῦ τοῦ β. καὶ οἱ ἀρχόντες τῆς Γαλατίας τὸν ἐπαρκαλίσαν

καὶ

καὶ ἑκαμὴν τὸν Διονύσιον Ῥ' ἄλιον ἀρχιερέα. ὁμῶς ὁ κάπαγας. καὶ
ἀράπης καὶ οὐνοῦχος ἐφύλαγε τὴν ὀργάνην νὰ τὴν ἀνταποδώσει. καὶ
ὁ κύριος Ἱερεμίας ὄνταλιν ὀρεσμὸν νὰ ἐξορίσῃ τὸν παχώμιον κα-
σαρείας. καὶ αὐτὸς μετὰ τὴν ἐξορίαν, ἔφυγε καὶ ἦλθεν ὡς κοσμι-
κὸς πτωχὸς καὶ ἐσέβη μέσα εἰς τὸν κάπαγα, καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἦν
σκαπιδάλων οὐρέθῃ ἐκεῖ καὶ συμφωνεῖς τοὺς συγχυεῖς τὴν φιλιπ-
πουπόλεως νὰ γένῃ αὐτὸς Πατριαρχὴς, ἔπειτα νὰ εὕρῃ νὰ τὸ πα-
ρηό θεόληπτος. καὶ νὰ τὸν δώσει ὁ θεόληπτος τὴν φιλιππουπό-
λιν. καὶ ὡς ἔλεγχον ἔδωκεται καὶ χίλια φλουρία τὸν παχώμιον. ἐλά-
λησε γοῦν τὸν κάπαγα μετὰ βουλήν ἦν κλυρικῶν. καὶ ἦν συγ-
χυῶν τὴν θεολήπτον. καὶ τίασει δέκα χιλιάδες φλουρία πεσκέση
τὸν βασιλέα. καὶ ἄλλας ἐξοδὲς πολλὰς τοὺς μεγάλους ἀγάδες.
καὶ ὄνταζουτον ἀπεκεί μέσα καὶ φέρουοντο μετὰ τὸ θέλημα τοῦ
βασιλέως εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. καὶ τζακίζου τα κελλία καὶ βάρ-
ουοντο μέσα. καὶ ἐλεηλάπισαν τὰ ὑπάρχοντα τὴν κύριον Ἱερεμίου. καὶ
ἦν ἄλλων, καὶ μαλίστα τῶν ἱερομονάχων. καὶ ὁ κύριος Ἱερεμίας ἦτον εἰς
τῶν γχοιτζάρων τὰ κελλία. καὶ ὁ λαὸς ἔπασχεν νὰ συστήσῃ τὸν
Ἱερεμίαν πάλιν ὡς Πατριαρχὴν. καὶ ὁ παχώμιος ἐκαθίτε χωρεῖς
θέλημα τινὸς καὶ Πατριαρχὴς καὶ ἐξουσιαστικῆς, καὶ σωμαθροῖζει
τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ τὸν χειροτονήσῃ. καὶ οἱ κληρικοὶ ἄλλοι ἦσαν
βοηθοί, ἄλλοι ἐνάποιοι εἰς τὸ φαινόμενον. τότε γοῦν ὁ μόνεμβασ-
σίας ἱερόθεος ἐλάλησε θαυμασά. Ἐναντήθη. καὶ ὑβερίστων. καὶ
ἔπειτα πρὸς παράνομον καὶ κατεγνωσμένον. καὶ χωρεῖς θέλημα θεοῦ
κάθεται. λοιπὸν αὐτὸς ἤφερε καὶ ἄλλας ἀρχιερεῖς καὶ ἦτον βοηθοί
τοῦ μαλίστα ὁ κυζίκου καὶ ὁ χαλκηδόνος. οἱ ταῦροι οἱ πίστες. καὶ
ἔλεγον ὅτι φερσκινοῦμεν τὸ φρόσαγμα τὴν βασιλείας. καὶ ὅποιος
ἐναντιεῖται τὸ φρόσαγμα τὴν βασιλείας αἰ παιδύεται τότε γοῦν
ἐλάλησαν οἱ ἀρχόντες τοὺς ἀρχιερεῖς ἔτι ἅγιοι ἀρχιερεῖς ὡς αὐτοῦ
φιλοῦμεν τὰ χαίριασας καὶ τιμῆμενσαι. ὡς τοὺς νόμους τὴν Χρι-
στοῦ. καὶ ὡς τοιαύτας ὥρας νὰ συντύχητε τὴν δικαιοσύνην καὶ
τὴν ἀλήθειαν. καὶ κοπιᾶστε νὰ πηγνοῦμεν εἰς τὸ τυμβαῖν ἡγοῦν
εἰς τὸ κρημεῖον τῆς βασιλείας νὰ συντύχωμεν ἁλοῖμας. πῶς αὐ-
τὸς δὲν εἶναι ἅγιος ὡς Πατριαρχὴς. καὶ ὁ κίριος. ἄλλα δὲν ἔλεγχον
μὲν φερσκινοῦμεν τὸ φρόσαγμα τὴν βασιλείας. μὲν τῶν ἡλ-

δε καὶ

θη καὶ ὁ φιλίππου πόλεως ὡς ἔμαθον ὅτι ἐβλήκειν ὁ Γερμανίας βί-
βαια, λοιπὸν ἔπρασεν μετ' ἐκείνου τὸν παχώμιον οἱ ἀκέφαλοι ἀρ-
χιερεῖς καὶ κληρικοὶ. καὶ συμβουλεύοντες καὶ μὴ ὀλισκὸν εἶ-
ραι τὸν Γερμανίαν εἰς τὴν ῥόδον δ' ἔξ' ἡρατ'. καὶ τότε μετ' αὐτοῦσι
βασιλικὸν βία καὶ δυναστείαν ἐσυμάθροιστε τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ τὸν
ψηφίσου. ὁ δὲ μονεμβασίας ἐρόθεος παρρησία ἐλάλησε παρὰ
μοσ ἦσε. παρὰ μομοὶ οἱ ψῆφοι. παρὰ μομοὶ καὶ ὅσοις ἐργου. τότε
ἐλάλησαν οἱ ἀρχιερεῖς γράφαι ἅγιε μονεμβασίας ὅσον νὰ δ' ἔγ-
μην ἔξω. καὶ τότε δέλομην κάμει καθὼς ὁρᾷ. ὑπέγραψαν
τοῦ ὁλοῖ. καὶ ἐκάτισεν ὁ ἦος τῆς ἀπωλείας. ὕστερον τοῦ δ' ἦ-
καν ἔξω καὶ ἐλάλησεν ὁ μονεμβασίας ἐρόθεος τὰς ἐρεῖς τοὺς ἀρ-
χιερεῖς. τὸν λαὸν. ἔτυχε τότε καὶ ὁ ἀλεξανδρείας καὶ ἦλθε. καὶ αἰ-
κατάνεται ὁ λαὸς καὶ ἐβλήκειν ὁλος ὁ κόσμος μικροὶ καὶ μεγάλοι
καὶ ἔδωκαν φωνὴν εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἀναφορὰν ὅτι δὲν τὸν θε-
λοῦν ὡς πεπονημένον. καὶ ἀγρεύματον. καὶ αὐτὸς τ' ἐκίσει τὴν
πατερίτζατον ὁ παχώμιος, καὶ ἐλλειπὴν εἰς τὸ τυμβαίνει με-
τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ἐγκαλεῖ τὸν μονεμβασίας καὶ τὸν φίλιπ-
που πόλεως. καὶ πηγένουσι εἰς τὸν πασίαν, καὶ εἰπὼν πῶς αἰ-
δεματίσαν τὸν βασιλέα ὁ πᾶς τὸν ἔδωκε τὴν πατερίτζα. καὶ ἐτ' ἀ-
κισαίντω. τότε ἦλθεν εἰς τὸ ὀλίγον νὰ τοὺς κρεμάσων. πλὴν ἐλά-
λησαν καλὰ καὶ οἱ δύο ὅτι ψάδεται ἀμὴ ἡμῖς τοιαῦτα λόγια δὲν
ἐπαμν. μόνον κατὰ πάθος λαλεῖ. ἀμὴ αἰς τὸ ἰδεῖ ὁ καθ' ἑαυτοῦ
πόλεως μετὰ τὴν κρίσιν. καὶ ἔδωκαν ἐγγυητὰς καὶ εἰς ὅδεσαν πολλὰ.
καὶ τὸ πρῶτον ἐκρίθησαν εἰς τὸν καθ' ἑαυτοῦ καὶ ἤφειραν καὶ χαρτίαν ὁ μο-
νεμβασίας νὰ ἀναγνώσει ὁ παχώμιος, καὶ ἦτον ἰδιόχειρον τοῦ
μονεμβασίας βιβλίον Θωμᾶς ὁ γεακῆνος, καὶ τίποτε δὲν ἀνέγνω-
σε. καὶ ἐκατεκρίθη. καὶ ἐπμήθη ὁ μονεμβασίας. καὶ ἐτίμησαν τὸν καὶ
οἱ ἀντιθέτοντες τῆς τοῦ ὡς ἴδαν τὸ βιβλίον. ἦτον τοῦ τότε καὶ ὁ τι-
κηφόρος σμυρνοῦς πολλὰ. καὶ ὁ ἐπὶ ληπτοῦς αὐτῶν. πλὴν ἔπα-
σχε δ' ἔξω νὰ διγὰλοῦν ἐκείνον νὰ γένει αὐτὸς. καὶ ὅλο τὸν ἀλεξαν-
δρείας ἐκόλασεν. ὁ δὲ μονεμβασίας πρὸς δὲν τὸν ἦθελε μνη-
τὸν ἐσυμβέβηκε νὰ γένει, καὶ αὐτὸς πάντοτε ἐκείνον ἦθελεν. ἀφ' ἧ
τοῦ ἴδαν ὁ βασιλεὺς τὸν λαὸν καὶ ἔξοδον πολλὴν ὁ πᾶς ἴδιδαν,
ἔρισε καὶ ἐβλήκειν ὁ παχώμιος. καὶ ἐν ταυτῷ ὡς ὁροντομασ-

μήρος ὁ θεόληπτος ἐσέβη μέσα δὲ νὰ γένει Πατριάρχης. καὶ ὅλον
οἱ διεσραμμένοι κληρικοὶ μετ' αὐτὸν. καὶ δεσμοῦναι τὸν παχό-
μιον εἰς δύο ἀλυσίδας. καὶ ἐμαζώχθῃ ὁ κόσμος καὶ τὸν εἶχαν παί-
ρνιον. καὶ γέλοιον. ὁ δὲ μονεμβασίας τὸν ἔλεγε κάμει παραίτησιν
νὰ φέρομεν τὸν ἱερεῖαν ὁμοῦρος παρὰ νὰ τὸν δολάου καὶ αὐ-
τὸς δὲν ἤθελε. μόνον ἔδωκε ὅ τὰς κολώναις τῆς παμμακαρίσιν
τὸν κάπυγα. καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἔδισαν ἔλεγε καλαμὲ ἔλεγχῃ ὁ μονεμ-
βασίας. εἶπαν γοῦν οἱ ἀρχοντες τὸν θεόληπτον ὅτι καὶ σὺ ἐὰν τὸ
παρεῖς παραινόμενος ἦσθ μόνον νὰ παχίσωμεν νὰ ἔλθῃ ὁ ἱερεμίας
ἢ νὰ κάμει παραίτησιν νὰ τὸν ἀναπαύσωμεν, καὶ τότε ἡ σωὸδος
κατὰ νόμους νὰ κάμει ὅποιον θέλει. καὶ αὐτὸς δὲν ἠθέλησε. μόνον
εἶχε δύο συμβούλους τὸν Κωνσταντῖνον κατακουζίνον τὸν μόνον
ραῖτον. καὶ τὸν Κωνσταντῖνον κασ' ἐν. ἐναντίοι πολλὰ τῷ ἱερείῳ. ὁ
δὲ νικηφόρος. καὶ ὁ μονεμβασίας πολλὰ ἐναντιοῦτο ὅ νὰ μὲν
γίνει αὐτῇ ἡ ἀτοπία. ἀνθρώπος ἀγράμματος ἀνθρώπος πωπρεμέ-
τος. ὁ ποῦ ποτὲ εἰς μοναστήρι δὲν ἔκαμε, καὶ μάλιστα ὁ ποῦ ἦτον καὶ
αἶπιος τῆς καταδικῆς τῷ ἱερεμίου. καὶ ὁ πλουτος εἰς πάντα. καὶ
αὐτὸς, δὲν ἔσεργε, μόνον μετὰ τὸν ἀλεξάνδρεια ἔβλεπε. καὶ ἔδωκε τὸν
κατακουζίνον φλορία χελιδνας τέσσαρες. ὁ μολογίαν. καὶ τὸν
κασ' ἡ, ὁ μολογίαν δὲ νῆα χελιδνας ἔβλεπε. καὶ ἐσάθησαν αὐτοὶ
βοκθοῖτου. καὶ ἔξωρίζον τὸν νικηφόρον με ὀρυσμὸν εἰς τὴν κύ-
ωρον. καὶ τότε ἐπῆρε τὴν νύκτα κοσμικοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔκα-
μέτους σὺν ἡμετέροις. ὁ καλογηρὸς καὶ πὺς εἶπε πῶς εἶναι μη-
τροπολιταδὲς καὶ δίδει τὸν τέταρτον ὅσα ἤθελε. καὶ κάμνεται
ἀναφορὰ εἰς τὸν βασιλέα πῶς οἱ ἱερεῖς ὅλοι τῷ γαλατῶ καὶ τῆς πό-
λεως. καὶ οἱ μητροπολιταδὲς θέλουν τὸν φιλιππουπόλεως. καὶ
δίδει τὴν βασιλείαν. ἑκοσι χελιδνας φλορία. διότι ἦτον δέκα.
καὶ αὐτὸς ἔβαλεν ἄλλαις δεκα. καὶ ἐρίλησε χέρι τῷ βασιλέως. καὶ
τότε εἶπεν ὅτι ὅποιος δένει περδετα εἶναι ἐναντίος τῷ βασιλέως.
καὶ ὅτ ζαμὸς νὰ τοὺς βάλλει εἰς τὸν κάτεργον. καὶ ἐκείνην ἡπλά-
νις, ἡ χείρων τῆς πορώτης. τότε ὁ μονεμβασίας πάλιν ἐλατρίθη. οἱ
δὲ ἄλλοι ὅλοι ἔσεργαν. καὶ ὁ θεσσαλονίκης. καὶ ὁ ματθαῖος ὁ ἀδελ-
φιστου, τὸς ὁ ποσίου ἐτίμησεν ὁ ἱερεμίας καὶ ἔκαμέτους τὸν ἑνα
πλουσιον. καὶ τοὺς ἄλλους θεσσαλονίκης μητροπολίτην. καὶ αὐτοὶ
πολλὰ

πολλὰ ἐναντίοι τῷ ἱερεμίῳ. ὁ δὲ μονεμβασίας εἶπεν ὅτι δι' αὐτὰς
 αἴτιαι αὐτὸ ὃ πῶς ἔκαμες ἔπαυσε νὰ μηδὲν γένη. διότι ἡμεῖς εἶχα-
 μὲν ὁραιοὺς ὅτι ὅταν ὁ Πατριάρχης νὰ συναθροίζον-
 ται οἱ ἀρχιερεῖς νὰ κάμωμεν ψήφους καὶ νὰ χειροτονησὺν ἐκείνον ὁ
 πῶς ἐκλέξομεν καὶ τότε νὰ φιλεῖ χεῖρ τῷ βασιλεῶς. Ἐπὶ τῷ πατρί-
 φιλεῖς χεῖρ ἔπειτα χειροτονεῖσθε. καὶ αὐτὸ δέλῃ γένη καὶ αὐριον
 εἰς ἐσένα. τὸ ἄλλον ἥσε γεγαμνηκῶς. καὶ τὸ ἄλλον ἐπιβουλος τοῦ
 ἱερεμίῳ. καὶ αὐτοὶ εἶπαν ὅτι ὁ ἱερεμίας τὴν πόλιν δὲν τὴν πατεῖ
 ἕως οὗ ζῇ ὁ βασιλεὺς. καὶ ἡ ἐκκλησία νὰ χηρῶσι δὲν εἶναι δυνα-
 τὸν. τὸ γεγαμνηκῶς, καὶ ὁ Πέτρος ὁ Ἀπόστολος γεγαμνηκῶς ἦτον.
 εἰς τὸ ἐπιβουλος γοιῦ. ἔκαμαν σιμῶδον καὶ ἐλάλησεν ὁ Ἀλε-
 ξανδρείας πᾶς τινὲς λέγουσι ὅτι ὁ κύρ Θεόκλητος ἦτον ἐπιβουλος
 τῷ ἱερεμίῳ. καὶ ἐδέχθη ἀφορισμὸν ὅτι ἐγὼ τιμῶτε δὲν ὑπὴν γὰρ
 κοῖδα οἱ συγχωεῖς. καὶ ἐνέμπαιζαν θεὸν καὶ πῖσιν. καὶ τὸν ἑα-
 τόντους. καὶ ἔκαμαν ὅσον διὰ τὸν κόσμον νὰ εἰρυνώσῃ διὰ νὰ συ-
 ναθροῖσιν ὅσα ἤθελεν, ἔγινε γοιῦ. καὶ ὁλος ὁ λαὸς ὑβρίσαν καὶ
 αἰνέματισαν τὸν χοντρὸν Ἀλεξανδρείας καὶ τὸν Θεόκλητον. ἐβίβα-
 σαν γοιῦ καὶ τὸν μονεμβασίας καὶ σαικῶς τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ κα-
 ράβι καὶ ὑπάγει εἰς τὴν ἐπαρχίαν. διότι αὐτὸς ἦτον τινὲς ματικὸς
 τῷ γαλατᾷ. καὶ τῆς πόλεως. καὶ ἐλάλει λόγον κυθακῶς κυ-
 ριακῶς ἐπὶ ἁμβωνος καὶ ἐκβάθρων ἀνέκτισε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
 αἰῶνος κατελιήτισαν. καὶ ἦτον λόγιος καὶ ποροκομῆς περὶ αὐτότερον
 πᾶσα ὅλους τοὺς τότε ἀρχιερεῖς, καὶ ἠκούετον ὁ λαὸς πολλὰ. καὶ
 διὰ νὰ μὴ κάμει συγχύσιν τὸν ἐδίωξαν. καὶ εἶπαν τὸν πολλὰ νὰ
 τὸν κάμωμεν Πατριάρχην, καὶ αὐτὸς εἶπε καὶ ὁ χειρσόφομος ἐὰν
 γένη παράνομος εἶναι, ἐὰν δὲν κάμει παρὰ τῶν οἱ ἱερεμίας καὶ
 σιμῶδῶς νὰ γένη ἄλλος. ὁ νικηφόρος γοιῦ μὲ πολλὰς τέχνας
 ἦλθεν ἀπὸ τῆς κύπρου. διότι ὁ μονεμβασίας ἔγραψε γράμματα
 εἰς τὰς συγχύεις τῷ νικηφόρου καὶ ἔκαμαν πολλὰ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
 Κωνσταντινὴν πόλιν. καὶ ἔκαμε πολλὰς ἀπικτις ἐξοδικῶς ἐβραέ-
 οὺς. καὶ ἐμύυσαν τὸν μονεμβασίας καὶ ἦλθεν. καὶ ὁ κύρ ἱερεμίας
 ἐγύρωσε τὴν χεῖρ διὰ ἀνάπαυσιν καὶ νὰ τὸν ἐγὰλθεν ἀπὸ τῆς πό-
 λεως, καὶ ὁ κύρ Θεόκλητος ἐστρεξεν, ἀμὴ οἱ σύμβουλοί του δὲν τὸν ἀ-
 φηκαν. καὶ τότε ἐκίνησεν ὁ Θεόκλητος νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν βλαχίαν.

Ffff. καὶ

Εὐγαλαίτον ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον ὅταν ὑπῆρχε εἰς τὴν Βλαχίαν.
καὶ ἔσειλαν τζαοῖσι νὰ τὸν φέρου. καὶ ὁ ἀφέντης μίχνας βοιβόν-
δας τὸν ἔσειλεν ἀπὸ ἄλλω φράταν καὶ ἤλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ
ἐθαύριενά καδίστη πάλιν, πλὴν δὲν τὸν ἠθέλησε καθεῖς. λοιπὸν ἠ-
θέλησαν νὰ τὸν καθήρην καὶ ὁ μονεμβασίας, καὶ ὁ παπάς κύρ μελέ-
πος ὄξε τὴν σύγχυσιν δὲν ἄφικεν. μόνον εἶπα ὅτι ὅταν ἔλθῃ ὁ
κύρ Γερεμίας ὅτι θέλει αὐτὸν κάμει. εὐγαλαν γοῦ ὀρεισμὸν νὰ ἔλ-
θῃ ὁ Γερεμίας. διότι ὁ νικηφόρος ἐπιτροπικῶς με βελαῖς τῇ μονεμ-
βασίας ἐκάδισεν, καὶ ἦτον δολοφόνος καὶ ἐκυβέρνηα. λοιπὸν ἤλθε τὸ
χειρότερον. ὅτι ὅσον καιρὸν ἐγίνοντο ταῦτα, ὁ μπεγλερμπεις ἦτον
φίλος τῇ Θεολήπῃ ἀπὸ δῶρα ὁ πῦ τὸν ἔταξε καὶ εἶχε ὁ μολογίας.
καὶ ὡς ἴδεν ὅτι δὲν πέρνει ἥποτε. κατασκιάζει νὰ πάρου τὴν
παμμακάρισον, καὶ κράζει τὸν νικηφόρον ὡς ὀπιτροπον, καὶ ὁ ποῦ
εἶχε καὶ παράτη, διότι ὁ Θεολήπης ὡσαν ἤλθεν ἠθέλε πάλιν νὰ κα-
δίσαι, καὶ ἐβιάσθη ὁ νικηφόρος καὶ εὐγαλε μπαρατή ὅξω τρεικῶς.
ἐλάλησε καὶ τοὺς κληρικούς καὶ ἐκάδισεν εἰς τῇ Σουλταν μεχε-
μέτη καὶ ἱρώτισε πῶς τὴν ἔχετε αὐτὴν τὴν ἐκκλησίαν. καὶ εἰδείξαν
τῇ Σουλταν μεχεμέτη. τῇ Σουλταν μπαγιαζίτη καὶ ὅλων τῶν βα-
σιλέων τὰ μπαρατή. καὶ ἄλλα πολλὰ. πλὴν ἥποτε δὲν ἴσχυ-
σαν. καὶ ἔταξαν πολλὰ, καὶ ἔβαλαν καὶ τὰ σκόνη ὅλα σημάδι καὶ
ἔδωκαν νὰ τὴν γληπώσου τὴν παμμακάρισον. ἀμὴ ἥποτε δὲν
ἔκαμαν. διότι καὶ ὡς λέγοιεν ἀπὸ τὸ μέρος τῇ Θεολήπῃ εἰσυνφω-
νῶσαν νὰ τὴν πάρου, ὄξε νὰ δείξου πῶς αὐτοὶ ἐκυβέρνησαν,
ἀμὴ ἄλλοι δὲν διώονται. καὶ ἐπῆραν τὴν ἐκκλησίαν τὴν παμ-
μακάρισον ἐν ἔτει 806

Καὶ ἐκατα φρονήθη τὸ γένος τῶν χριστιανῶν πολλὰ. Ἐπὶ μακάθη-
σαν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη πλὴν δικαία ἡ κοίσιςσου. κίριε, διότι κα-
μία δικαιοσύνη ἐκεῖ μέσα δὲν ἦτον. μόνον σημανικὰ. Θεοκάπηλοι
ἀδικίας, πλεονεξίας, καὶ ἄλλα μύρια ἀποπήματα ἀπὸ τῶν κλη-
ρικῶν τὸ πῶς ἀσώτερον καὶ Καλοζήρας. καὶ οἱ κληρικοὶ ἔκαμαν
κατοικίας μέσα καὶ ἔκαμαν κρένη γαλάτα καὶ πασὰ μετὰ τῆς γυ-
ναίκισταν τῶν δουλοφειῶνταν. καὶ ἄλλα ἐμπαιγμάτα καὶ Θεοὶ καὶ
αἰθρώπεις μισσητὰ. εἶναι γοῦ ὁ βρὸς τῇ Θεολήπῃ ἐγκάλε-
σε πῶς ἔχει μέσα ἡ παμμακάριστος ἐκοσι πηγὰ ὄξε. Ἐδύγηκεν ἡ
γυνὴ

γυναικατου να υπάγει εις τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τὴν πόρταν τῆς
 ἀποθανεν ἄωρον θάνατον. Ἐμὲ πεῖται ἡ πειθερά. ἐγλύττω
 γουὺ ὁ Νικηφόρος βιβλία. εἰκόνας. λείψανα. καὶ ἄλλα ὅσα ἦσαν
 μέσα. καὶ εἰς τὸν τὸν καιρὸν ἔφθασε καὶ ὁ κύριος ἐριμίας ἀπὸ τῶν ῥα-
 δον. καὶ ἦρε τὴν ἐκκλησίαν σμαγίδι. καὶ ἐκλαυσεν πολλὰ. καὶ ἔαν τὸ
 ἤξερε δὲν ἤρχετον. μόνον ἀπόμυεν εἰς τὸ πᾶν. λοιπὸν ἐκάθισεν
 εἰς τὰ ὁσπῆτια τῶν βλαχῶν. καὶ ἐκεῖ ἐσωαυτοῖσθισαν καὶ ὀποφάσι
 σαν σωωδικῶς νὰ υπάγει ὁ θεὸς ληπτός εἰς τὴν ἰβηρίαν. ὁ μονε-
 βασίας εἰς τὴν ῥωσίαν. ὁ παχάμιος εἰς τὴν Κύπρον καὶ εἰς τὴν Ἀ-
 λεξανδρείαν ὅλα τὰ χεῖρη. πάλιν ὁ Γερεμίας εἶπε νὰ υπάγει σω-
 ματικῶς μὲ τὸν μονεμβασίαν, Ἐκαλλιότερον ἦτον νὰ μὲν υπάγῃ.
 ἦτον γουὺ τα χεῖρη πολλὰ. διότι ὅσαι ὁδοὺς ἐκαμῆν ὁ παχά-
 μιος. ὁ θεὸς ληπτός. ὁ Νικηφόρος. ὁ ἐριμίας. ἔγιναν ὀδοῦν τε φορ-
 τώματα. καὶ ἦσαν κατὰ σιχόν τὴν θεολήπτη ὁ πῦρ ἐπ' ἡρὲ περὶ ὅλα
 τῶν τε φορτώματα ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν καὶ δύσιν. καὶ κατένε πῶς τὸ
 ὁξὸ δέσσε δὲν ὀρίθη. τὸ δὲ χειρότερον, ὅτι ἔδιδεν ἐκεῖ ὁ πῦρ ἐχρεώ-
 σει τελευτὰ χιλιάδες ἄνθρωποι. ἀλλὰ μίαν ὁμολογίαν πῶς χρεώ-
 σει καὶ ἄλλαις ἔσαντα πέντε. καὶ φαίνεται ὅτι μίαν ἡμέραν ἔγραψεν
 ἀπὸ τὸ ὁσπῆτι ὁ πῦρ ἐκάθισεν μίαν γραφὴν εἰς ἑνὰν χρεωφειλῆται,
 καὶ γράφειτον ὅτι ἐλῶν καὶ ἄλλῃ μίαν ἀφέντη ὁμολογίαν πῶς
 σε χρεωσῶ ἄλλαις τελευτὰ πέντε χιλιάδες. καὶ νὰ τὴν δώσῃς τὸν
 νικηφόρον νὰ σε πληρώσει. καὶ ἔαντε ἐρωτήσῃ πῶς δὲν τὴν ἔφρις
 πρῶτα νὰ τὸν εἰπῇ εἰς ὅτι τῶρα τὴν ἤβρα καὶ αἰεῖ εἶναι μυτικά. λοι-
 πὸν ὁ νικηφόρος ἔπασσε τὴν γραφὴν καὶ ἴδε τὴν πονηρίαν του. καὶ
 κράζει σιωδὸν καὶ ἔρωτᾷ τὸν θεὸν ληπτόν ἐνώπιον ἀρχιερέων, καὶ
 κληρικῶν. καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, ὅτι τὴν ὁμολογίαν τοῦτῃν ποτε
 τὴν ἔκαμει. καὶ εἶπεν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Πατριαρχείας μου. καὶ ὁ
 νικηφόρος εἶπε καὶ ὅλα τὰ δὲν ταῖς ἐδώκετε ὅταν ἐπ' ἡραμ καὶ ταῖς
 ἄλλαις ὅλαις. καὶ εἶπε δὲν ἤξεῖρω. πάλιν ποτε τὴν ἔγραψα. καὶ
 λέγει κάμει ὅρκον. καὶ κάμνει ὅρκον εἰκονικὸν ἐνώπιον παντὸς
 τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀρχιερέων, καὶ ἀφωρίζεται ὅτι τότε ἔγινεν ἡ ὁμολο-
 γία. ποτε λέγει πν, τὰ ταῦτα γράμματα ἐδικά σου εἶναι, λέγει νὰ.
 καὶ ποτε ἀνέγνωσέν τα ἐνώπιον πάντων καὶ πῶς τῶρα τὴν γράφω.
 καὶ πῶς σε τὴν ἐλῶν. καὶ πῶς τῶρα τὴν γράφω. καὶ ἐκατή. καὶ
 εἰς τὸν.

εἰς τὸν κόσμον ὅλον ὡς φανερός ἐπιόρκος . ὑπάγει γοῦν εἰς τὴν
 ἰβηρίαν , καὶ ἔκαμε μίαν ἐπισκοπὴν μητρόπολιν τὴν φασισιλι-
 μέν τελευμα τῆ βασιλείας . ἰβήρων . καὶ ὁ παχώμιος δὲν ἰδέλυσεν
 νὰ ὑπάγει καὶ ἔκαμε πάλιν σκανδαλα . καὶ ἔσειλάντην ἐξόρισον
 εἰς τὴν βλαχίαν εἰς τόπον ὁ ποῦ ἦτον δύσκολος νὰ φύγει . ὑπάγει
 καὶ ὁ Γερεμίας μετὸν μονεμβασίας εἰς τὴν ῥωσίαν καὶ ἔκαμαν ἕναν
 χρόνον καὶ ἦταν κατὰ κλυσοί , καὶ ὅλον τρεῖς φορὰς δὲ γῆκαν ἔξω ,
 μίαν ὅταν ὑπῆγαν καὶ ἶδαν τὸν βασιλέα . καὶ τὸν εὐλόγησεν ὁ κύρ
 ἱερεμίας . δεύτεραν ὅταν τοὺς ἐφίλοσε . καὶ τρίτῃ ὅταν δὲ γῆκαν
 καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν . ὅμως ὅταν ἦλθαν εἰς τὴν
 βλαχίαν ὑποδέχθητους ὁ αὐθέντης μίχνας βοεβόνδας , ἔτυχεν
 γοῦν ἀδελφῆς . καὶ ἡ κυρία ἡ μητέρα του ἐδέξωθη τὸν Πατριάρ-
 χην θάυμαστα ὅτι ἦτον γαλαταῖν . καὶ ἦτον καὶ εἰς τὴν πόδον ἐξό-
 ρισοιμε τὸν κύρ Γερεμίας . ἦτον καὶ σιῶτεκνος τῆ μίχνα βοεβόν-
 δα ὅτι ἐβάπτισεν τὸν υἱόν του . μετὰ ταῦτα ἦλθαν καὶ εἰς τὴν πογδα-
 νίαν , πλῆνιμε πολλὴν κόπον δοτὶ τὴν ψυχρατὴν ὑπεβολικῶν ,
 καὶ ὑποδέχθητους ὁ πανδσεβάσματος Πέτρος βοεβόνδας . θά-
 μαστα καὶ ἐξαισία . καὶ ἔδωκε μαγεύρους νὰ μαγεύουσι αὐτὸν ἀνθρώ-
 πους δὲ πᾶσαν ὑπερεσίαν . δὲ τὰ ἄλογα . δὲ χορταρι . δὲ ξύλα .
 ὑπὸ γοῦν πολλάκις καὶ εἰς τὸν Πατριάρχην σωματικῶς . καὶ
 ἔκαμε πᾶσαν ἐρέπουσαν τάξιν καὶ τιμὴν εἰς ὅλους καὶ ἦταν αὐ-
 θρωπος γλυκὺς εἰς τοὺς λόγους . σεμνὸς εἰς τὰ ἥθη . ἐπιτηδεῖος εἰς
 τὰ καμώματα . ἠξέδρε γλῶσσαν τούρκικην . ῥωμαϊκὴν . καὶ βλά-
 χικὴν ὅλες ἀνέπαινε παντοιοτρόπως . περισσότερον ὅτι ἦτον ἐλεή-
 μων εἰς τὸ ἄκρος . εἰς σκλάβας . εἰς πῶχους . εἰς μονασήρια . εἰς
 ἐκκλησίας . εἰς ἱερεῖς τοπικούς καὶ ξένους . τόσοι ὅτι καθέννας ἀν-
 θρωπος ἐθαύμαζε πῶς εἰς τοιαύτους τόπους . εὐρίθη τοιαύτης φύ-
 σεως αὐθρωπος μεγάλου φωνῆς καὶ φρονιμώτατος . καὶ δικαιοτάτος
 ἡς τὰς κρίσεις του . καὶ οὐχὶ μόνον αὐτὰς τὰς χαρίτας εἶχεν ἀμὴν
 καὶ σοκιμώτατος εἰς πᾶσαν τέχνην . εἰς γράμματα . καὶ ἀγάπα
 τοὺς λογίους ἀνθρώπους καὶ ἐρώτα πάντοτε περὶ ἀστρονομίας . περὶ
 ὧν ζωδιῶν . καὶ περὶ ἄλλων λεπτῶν πραγμάτων . ἀγάπα καὶ τὴν
 φιλίαν πολλὰ καὶ εἶχε φιλίαν τεχνίτην ἐπιτηδεῖον ἦτον γοῦν
 καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα τῆ κόσμου τεχνίτης , καὶ ὅλα τὰ ἐξέταξε . καὶ
 δὲ τὸ

ἔλαττο ἦτον καὶ φοβερός. καὶ τὸν ἐφοβοῦντο καὶ ἄρχοντες καὶ ὅλος ὁ
 λαός. ἔκαμε γουὺ καὶ μονασήριον εἰς τὸν γαλαῖαν λεγόμενον ἀν-
 τίκρυ τῆ γιάσιου. καὶ οἱ τεχνίται ἦτον ἀκαταστατοὶ καὶ ἐδεμιλίω-
 σαύτο εἰς τόπον καλόν, καὶ ἠγάθισαν τὰ κτήνηματα τῆς οἰκλίκιας,
 καὶ τὰ τεύχους τῆ γύρωθεν καὶ ἔχασθη τόσος κόπος. τὴν δὲ ὁδὸς τοι-
 αύτη ζωγραφία. καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐπιτηδεύοντες. δὲν ἀμέλεισεν.
 ἀμὴν ἔκαμε πάλιν ἄλλο εἰς τόπον σερειὸν καὶ ἔκαμιντο θανμασόν,
 καὶ ἐγκαίνιαστέ καὶ ἐφιλοδώρητε τὸν μητροπολίτην. τὸς δὲ ὑπερέ-
 τας ἀρχιερεῖς. καὶ ὅλους τὸς ἱερεῖς κατὰ τάξιν. τὸς δὲ αὐθροπος
 ἄξιος ναὶ βασιλεὺς ἦ ἦτον ἐχίμνον εἰς τὴν πορδαίαν. ἀμὴν εἰς
 τὴν Κωνσταντινοπολιν. τοῦτου ὁ πατήρ ἦτον ἀπὸ τῶν παλαιῶν αὐ-
 δέντας τῆς βλαχίας καὶ τὸν ἔλεγον μίρτζαν. καὶ τὸν πατέρα του
 μίχαν καὶ εἶχαν ἐκ παρογόνων τὴν αὐθεντία. ἔκαμε γουὺ ὅπα-
 τήρ αὐτῶν ὁ μίρτζαν καλὸς ἡγούμενος Α' λέξανδρον βοεβόνδα.
 μιλίση βοεβόνδα καὶ τὸν τὸν δὲ σεβέσατον Πέτρον βοεβόνδα. ὁ
 μὲν Α' λέξανδρος εἶχε τὴν ἐγκροβλαχίαν καὶ ἔκαμιντο ἡν τὸν
 μίχαν βοεβόνδα. ὁ δὲ μὴλόσα βοεβόνδας αἰαπαῦθη καὶ ἀφικεν
 ἡν βλάντον βοεβόνδα. καὶ ἀπόσταε νέος ἀφ' οὗ ἑπανδρὸς ἦν ἕναν
 ἄχρον. καὶ ἀφ' ἐπ' αὐτῆς τὴν αὐθεντία ὕψιον ἔζησεν καὶ ἡμέρας. καὶ
 ἐλυττήθη πολλὰ ὁ Πέτρος βοεβόνδας. καὶ ἀπὸ τὰ παράγματα τί
 ποτε δὲν ἐκράτησε. μόνον τὰ ἔδωκεν ἐλεημοσύνην εἰς μονασή-
 ριον εἰς ἀρχιερεῖς. τὴν γυναικά του. τὸς δὲ λουστε εἶδε γουὺ ἡ μη-
 τέρα του ὅταν ἐγλυνῆθη ὁ Πέτρος τὴν τὸ ὄνειρον. ὁ τρολαβὼν ἐγέν-
 νησεν ἕναν ἡν ὠραῖον πολλὰ. καὶ εἰς ὀλίγον ἀποθανε. ἔκαμε γὺν
 ἡ μητέρα του κατὰ φιλόπαις. καὶ ὁ ἀσλαγχος. βλῆπει γὺν μίαν
 ἡν νυκτὶν ὁ ἔρχεται ἕνας φοβερός λευκοφόρος ἀνθρωπος, καὶ λέ-
 γει τὴν τί κλαίεις; τί λυπεῖσαι; χυδαίς τόσα δάκρυα, καὶ δείχνει
 τὴν ἕνα παιδί εἰς τὰ ἀργαῖνα, καὶ λέγει τὴν ἔπαρε τὸν ἡμόσε ὁ
 πῦ κλαίεις. καὶ αὐτὴ ὡς ἀνοιξε τὰ ῥέχα καὶ ἴδωτο, ἀδημιῶνσι ὁ λέ-
 γει, δὲν εἶαι τὴν τὸ παθίμα. ἐκείνο ἦτον ἀσφρον. ὠραῖον. ἐπιτη-
 δεῖον. τὴν δὲν εἶν ὡς ὅσα ἐκείνο. καὶ λέγει τὴν ὁ λευκοφόρος δὲν ἡξέ-
 ρεις σὶ λέγεις. αὐτὸ εἶναι καλόν, αὐθελεισε πηλός. μόνον ἔχετο.
 καὶ ἐγκατρώθη καὶ ἐγέννησε τὸν δὲ σεβέσατον Πέτρον βοεβόνδα.
 ἔλαβε γουὺ γυναικα σφρονισαίτην πηλὴν καὶ ὁ γυνὴ καὶ ἔκαμιντο

ἡ καὶ

υἱούς καὶ θυγατέρας. καὶ ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπόθαναι ὅλα
 μένον μία θυγατέρα ἔμεινεν. ὠραιότατη καὶ μυρίας χαρίτας εἶχε.
 σωφροσύνην τὸ πλεον, καὶ γράμματα ἤξερε βελγάρικα. καὶ ρω-
 μαϊκά. καὶ καθικασίην ἐδίδου βαλεὶ τὸν ἀκάθιστον ὕμνον καὶ τὴν ἀπο-
 λυθιαν τῆς ἐκκλησίας. εἰς τὸ γῆρας γουὺ ἐγένετο καὶ υἱὸν ὠραιώ-
 τατον ἔφρονιμώτατον. ἔβράβισέ τον ὁ ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνάσασιος ἔ-
 κτάλυσέ τον Στέφανον. ἠγάπα τον γουὺ πολλὰ. καὶ οἱ τέττοιοι ἀπὸ
 τῆς φιλαργυρείαντες, εἶπαν τὸν αὐθέντην Πίτρον βοιβόνδα νὰ
 κάμει τὸν υἱὸν του ὅτι πολὺν καιρὸν τὸ ἔχει. καὶ ἐκατασκευάσαν ἔ-
 τος. καὶ ἐτι νέον ἔξῃ χρόνον. ἤφεραν τὸ φλέμπουρον ἀπὸ τῆς πόλιν
 καὶ ἐσέφθη ὁ Στέφανος βοιβόνδας αὐθέντης πάσης πογδονίας. καὶ
 ἐγένεν ἔξοδος ἕως τῶν φορτώματα ἀστρα. καὶ ἔκαμε καὶ ἄλλας πολ-
 λὰς φιλοδωρείας. εἰς τὸν Ἀντιοχείας. εἰς τὸν Ἱεροσολύμων. εἰς τὸν
 κύρ Ἱερεμίαν. εἰς τὸν μονεμβασίας. καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς ὅτι ἦλ-
 θαν ὅλοι εἰς τὴν πογδανίαν. καὶ ποτὲ δὲν ἐβαρέθη. μόνον ἰλαρὰ
 καὶ ταπεινὰ δ' ἐργέτατες. ἔθαύμαζαν ὅλοι εἰς τὴν μακροθυμίαν
 καὶ εἰς τὰς ἐξέδους. ἠθέλησε γουὺ νὰ ὑπανδρεύσει καὶ τὴν θυγα-
 τέρα του. καὶ ἐγύρεφαν τὴν πολλοὶ ἀρχοντες ἐντόποι, καὶ Κωνσταν-
 τिनὸς πολῖται. πλεὺς αὐτὸς δὲν ἠθέλησε. μόνον εἶχε εἰς τὸ παλατί-
 τε ἕνα νέον θαυμασίον ζῶτον ὀνόματι. εἰς ὁρὸσωπον δ' εἰδῆς. λε-
 πτὸς εἰς τὸ κορμὴ εἰς τὰς λόγους ἐπιτήδειος. καὶ γλυκὺς σωφρων καὶ
 τιμηλὴς. παρθένος εἰς τὴν ζωὴν. πῆς ὅς εἰς τὰ πράγματα τῆς
 βασιλείας. διότι πολλὰς φορὰς τὸν ἐδοκίμασαν ἀμὴ ποτὲ δὲν τὸν
 ἤρσαν εἰς τίποτε πσοῶς δόλιον. ἦτον γουὺ ἀπο ταῖς ἰωάννινα ἀπὸ γο-
 νεὶς δ' ἡγεῖς καὶ χρησίμες τῇ τόπῃ καὶ ἦτον ἐκ πατρὸς τζιγαράς.
 καὶ ἐκ μητρὸς ἀφαρας δ' ἡγεῖς ἀμφοτέρω καὶ ἔχε νὰ εἶναι σόφρων
 καὶ ἐπιτήδειος εἰς ὅλα. καὶ ἔχε νὰ ἤξερε καὶ γράμματα τουρκικά. ἔ-
 ρωμαϊκά. ἐτίμησέν τον πατριάρχον. καὶ μετὰ ταῦτα βεσιάρειον. καὶ
 ἐδωκότον καὶ τὴν αὐτὴν σωφρονεσάτην καὶ φρονιμωτάτην θυγα-
 τέρα γιωαῖκα ἔξεφανώθη τὴν. καὶ ἔκαμαν γάμους καὶ χαρὰς καὶ
 ἐτίμησεν ὁ κύρ ζῶτος πολλοὺς καὶ πατεῖδα καὶ συγγεῖς καὶ φίλους.
 ἦτον γὰρ τὸ ὀνοματὴς μαρεία. κατὰ δὲ τὴν συνήθειαν λέγεται, δό-
 μνα μαρεία. καὶ ἐπέρασαν ἡγαπητὰ καὶ τιμητὰ καὶ μετὰ τὸ κεν-
 αὐτῶν. περὶ δὲ τῆς ρωσίας γράφωμεν κατὰ λεπτῶς. ὅτι ἐκεῖ ὁ πῆ-
 ριχαν

ἔχον τὸν ἱερεμίαν, καὶ δὲν ἄφικας κατέναν ἀπὸ τοὺς ἐστοπίους νὰ
 ἔρχεται νὰ τὸν βλέπει. μήτε αὐτὸν νὰ θύγῃ οὐμ ἔξω, μόνον οἱ κα-
 λὸνχοι ὅταν ἤθελαν ὑπὸ ἡγήσῃα με τῆς βασιλείας τὰς ἀνθρώπους
 ἔξω εἰς τὸ παζαρή, καὶ ἐφύλαγάντους ἕως καὶ ἤρχοντο πάλιν μέ-
 σα. ἔλαλθσαι τὸν Πατριάρχῳ ἱερεμίαν, πῶς νὰ τὰς κάμει Πα-
 τριάρχῳ, καὶ ὁ ἱερεμίας εἶπε τὸ πρῶτον πῶς δὲν γίνεται μόνον ἀρ-
 χιεπίσκοπον νὰ κάμω μὲν καθὰς εἰς τὴν ὠχρίδα, καὶ ὁ μονεμβα-
 σίας λέγειτον καταμόνας τὸν Πατριάρχῳ διαποτάμου αὐτὸς
 δὲν γίνεται. διότι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος με οἰκουμηνικῶν σύνοδον
 ἔκαμε τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ ὁ μέγας ἰουστινιανὸς με οἰκουμηνικὴν
 συνέδον τὴν πέμπτην ἔκαμε τὴν ὠχρίδα ἀρχιεπίσκοπον, καὶ
 τὴν ἱερουσαλὴμ δὲ τὰ πέντε πάλιν τῇ Χρυσῇ Πατριαρχεῖον, καὶ
 ἡμεῖς δὲν ἤμεθεμόνη τρεῖς. διότι καὶ ἓνας ἀρχιεπίσκοπος ἐλασ-
 σῶνος ἀρσένιος ὁ ποῦ δὲν εἶχε θρόνον, καὶ εἰς τὴν λεχίαν ἔσμιξε καὶ
 αὐτὸς καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ῥωσίαν με τὸν Πατριάρχῳ, λοιπὸν διαπο-
 τὰς ἡμεῖς ἤλαμν δὲ ἑλениμοσιών εἰς τὸν βασιλέα, καὶ δὲ τὰ
 χεῖν ὁ ποῦ ἔγιναν εἰς τὰς ἡμέρας μας, καὶ αὐτὸς εἶπεν ὅτι μήτε ἐγὼ
 θέλω, ἀμὴν ἐὰν θέλω καὶ δομαί ἐγὼ δὲ Πατριάρχης. λέγειτον
 ὁ μονεμβασίας διαποτὰς ἅγιος ἀδυνατον εἶναι, ὅτι ἦσε ἀλλόγλωσ-
 σος, καὶ ἀσυνήθιστος τῷ τόπῳ, καὶ αὐτοὶ ἔχουν ἄλλας τάξεις καὶ
 ἄλλας συνθηδίας, καὶ δένσε θέλω μόνον μετὰ ἐντροπιάζεισε, καὶ
 αὐτὸς προσῶς δὲν ἤθελε νὰ ἀκούσει. λοιπὸν εἶχε καταπόδιτον ἀν-
 θρώπους ἀτάκτους, καὶ ἀπαανθρώπους καὶ ἐπὶ ἡκουσαι ὅλα τὰ
 ἔλεγον τοὺς δραγουμαρους, καὶ αὐτοὶ τὰ ἔλεγον μέσα εἰς τὸν βα-
 σιλέα. λοιπὸν τεχνήει τὰς οἱ ρούσοι ἐμεθοδόθησαν καὶ λέγουσι
 διαποτάμου ἐὰν οὐκ εἴσῃ νὰ δαπομείνης εἰδὼ νὰ σε ἐχονδρ, καὶ τήτους
 τοὺς λόγους μήτε ὁ βασιλεὺς τὰς εἶπε, μήτε καθεὶς ὑπὸ τὰς ἀρ-
 χοντες τὰ παλατίου, μόνον ἐκείνοι ὁ ποῦ τοὺς ἐφύλαγαν, καὶ ὁ ἱε-
 ρεμίας ἀπερίσκεπτα. καὶ ἄμετρα καὶ χωρεῖς βυλέων πινος, εἶπεν
 δαπομῆν καὶ εἶχεν τούτῳ τὴν συνήθειαν ὅτι ποτὶ καλὴν βυλέν
 δὲν ἦκουε πινος, ἀλλὰ μήτε ἀνθρώπον ὑποκείμενον ἔκουεν καὶ δια-
 τῆτο ἐκρέμνηθη καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ ἐκκλησία εἰς τὰς ἡμέρας του, λοιπὸν
 οἱ ρούσοι ὡς εἶδον ὅτι δὲν χειροτονεῖ ἀμὴν αὐτὸς θέλει νὰ δαπομείνη
 λέγειτον ὅτι ἐπειδὴ δὲ διαποτὰς με θέλει νὰ δαπομῆν, ἡμεῖς θέ-

λομέμτο, αὐτὴ δὲ Θρόνος ὁ παλαιὸς τῆς ῥωσίας εἶναι τὸ βλαντιμοί-
 ρι, καὶ ἐκεῖ νὰ κοιτάσῃς νὰ καὶ θύσῃς. καὶ ἐπείνο ἦτον ἕνας τόπος χειρο-
 τέρος ἀπὸ τὴν κωκοσὸν. λοιπὸν ἀπὸ δροδρομῆς πνῶν χριστιανῶν ἐ-
 περὶ ὁ Πατριάρχης ὅτι μὲν τὸν λέγεται αὐτὸν τὸν λόγον ὅτι ἐγὼ
 αὐτὸ δὲν τὸ κάμνω. τότε τὸν λέγουσι ὅτι οὐρανόθεν τῆ βασιλείας εἶναι
 νάμῃς κάμεις Πατριάρχῃ. καὶ ὁ ἱερεὺς εἶπεν, ἄλλον. αὐτὸν αὐτὸς
 εἶναι δουλοπίσκοπος καὶ δὲν εἶναι νόμιμος. τέλος ἐμὴ θέλων ἐχει-
 ροτόνησεν τὸν Πατριάρχῃ ῥωσίας. καὶ ἤφειραν ἕνα μεγάλον μέμ-
 βραῖο χαρτὴ βουλγαρικά ῥαύματα εἰς πλάτος μέγα, καὶ ὑπέ-
 γραψεν ὁ Πατριάρχης καὶ ὁ μονεμβασίας. εἶπε τί εἶναι αὐτὴ γραμ-
 μὴν καὶ νὰ ὑπογράψω. καὶ ἦτον ὁ παρῶτος Ἀνδρέας ὁ τζαλκαῖος
 ὀνόματι γράφει πῶς ἐκάμειτε Πατριάρχῃ. πῶς ἦλθετε ἰδῶ. καὶ
 ὁ μονεμβασίας εἶπεν ἔφευγε νὰ γράφει ἑλληνικά, αὐτὴ ἐχὶ ῥωσι-
 κα αὐτὴ δὲν τὸν ἤκεσαν ὑπέγραψαν καὶ οἱ ἱερομόναχοι τῆ Πατριαρ-
 χικῆ. καὶ ὁ ἐλασάνος. καὶ ὁ μονεμβασίας ἦτον ἄκρος ἐναντίος νὰ μὴν
 διαρεθῇ ἡ ἐκκλησία ἐγένη κεφαλὴ ἄλλη, ἐσχίμα μέγα, ἐκιν-
 δυώθηκε νὰ τὸν ρίξωσι εἰς τὸν ποταμὸν. πλὴν ὁ Πατριάρχης ἐκα-
 μῆν ὄρκον ὅτι τίποτε δὲν εἶπεν ὁ μονεμβασίας. ἦτον γὰρ βασιλεὺς
 Θεόδωρος ἀνθρώπος εἰρηνικός κατὰ πάντα παρόμοιος τῇ μικρῇ
 Θεοδοσίῳ. ἀπλοὺς ἥσυχος. ὁ δὲ γεωμηκάδελφος τῆ βασιλείας ὁ
 παρίσις ὀνόματι, ἐκεῖνος ἦτον εἰς ὅλα ἐπιτήδειος, φρόνιμος, πονη-
 ρός, καὶ αὐτὸς ἦταν ὁ ποῦ τὰ ἐκάμειν ὅλα. καὶ αὐτὸν ἠκούγαν ὅλοι.
 καὶ ἡ βασίλισσα καλὴ, πλὴν παιδὶ δὲν ἐκάμειν καὶ ἦταν ἀδέλ-
 φός της ὁ παρίσις, καὶ ἐκραξεν τὸν Πατριάρχῃ καὶ τὸν μονεμβ-
 σίας καὶ εὐλόγησέν τε καὶ εἶπε ὡς καλέσατε τὸν θεὸν νὰ καύω
 παιδὶ. καὶ ἄλλα πολλὰ. καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Πατριάρχῃ
 ὅταν ὑπὸ ἡ γῆ αὐτὰρα χιλιάδες τριάντα. καὶ ἄλλας τριάντα ὅταν
 εὐγῆκεν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν. καὶ τὸν μονεμβασίας πέντε παρῶ-
 τα. καὶ πέντε ὑσέρα. ποτήρια φορέματα. σαμούρια τὸν Πατρι-
 ἀρχῃ ῥωσίας Ἰωβ ὀνόματι ἐν ἔτει ζ η ζ'. ἰνδιχτιῶνος β'. Γαλα-
 ρεῖω κ. σ'. καὶ εὐγῆκεν ὁ κὶρ Γερεμίας καὶ ὅλοιους. καὶ μετὰ πολ-
 λούς κόπους ἦλθαν εἰς τὴν λεχίαν. καὶ ἦταν πόλεμοι τῶν τατά-
 ρων καὶ τῶν λεχῶν. καὶ ὁ πολὺς ἐν σφια καὶ καλωσιῇ Ἰωάννης
 ἐξαμόσκης ἐτίμησε πολλὰ τὸν Πατριάρχῃ καὶ ἔδωκεν δακρυ-
 σους.

πῶς ἀνθρώπους καὶ ἡφισάντων ἕως τῷ καμίντζαν. διότι ὁ ἐκλαμ-
πορώτατος κύρ Ἰωάννης ὁ Ζαμόσκης ἦτοι τότε νομοφυλάξ καὶ φρα-
γοστράταρ λεχίας.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆ Σελταὶ σελήμιν ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς
αὐτοῦ Σελταὶ μεράτης. ἐν ἔτει α φ ο δ . ἐν Μῶνι Δεκαμβερίῳ. καὶ
ἦτον νέος. καὶ πρῶτον εἶδεξε πῶς ἀγαπᾷ τῷ δικαιοσυλῷ καὶ δι-
χῶσι συχὰ νὰ ἐπιβλέπῃ τὸν λαόν καὶ νὰ πῶρα γγέλλει περ πασιὰ
δὲς νὰ κείν τῷ δικαιοσυλῷ. καὶ ἠθέλησε νὰ βίλλει καὶ ὠρολό-
για μεγαλὰ νὰ σημαίνειν τὰς ὥρας ὡς καὶ εἰς τῷ Βασιλίῳ. καὶ ἐκα-
μίτα πλὴν οἱ νομοδιδάσκαλοιτε δέντον ἀφικαν. ὅτι ποτὲ δὲν τὸ
εἶχαν σιωπήσειν. ἴλδε γέν καὶ ἕνας ἀραβος ἀστρονόμος καὶ ἠγάπη-
σετον. καὶ ἔβαλε καὶ ἑκατὸν ἀπαύεις τὰ μνήματα τῆ Γαλατῶ-
σπῆτια, καὶ ἔκαμε τῷ ζωδιακῷ σφαῖραν, καὶ ἄλλα τινὰ τεχνικά.
καὶ πάλιν οἱ νομοδιδάσκαλοι εἶπαν ὅτι δὲν ὥρεται νὰ πισδορῶν
ποιῶντας τέχνας. καὶ ἐχάλασέτα καὶ μετὰ τῆς αρας χρόνης ἔκαμε
μάχλυνε τὸν Πέρσον. Ἐκαμε πολέμους μετ' αὐτὸν πολλὰς. Ἐῶς
τὸ ὕψερὸν ἐτρόπωσετον. διότι βοήθεια καίεις δὲν τὴν ἔδωκε. Ἐῖπε
ρε τὸν ἰόνκυ εἰς τῷ πόλιν ἐν ἔτει ς θ . καὶ ἔκαμε ἀγὰ πλιν. καὶ ἐπῆ-
ρετον τόπους πολλὰς. καὶ καστῆ. Εἰς δὲ τὰς ἡμέρας τέτε ἔγινε ἡ τῆ
δεῦ παραχώρησις καὶ ἐπῆρε τῷ παμμακαριστῶν καὶ ἦτον πρῶτη
κίττα ἡ μεγαλῆ ἀτάξια καὶ παρανομία τῶν κληρικῶν. καὶ τῶν πα-
ρανόμων Πατριάρχων. Ἐτὲ βαρβαρὴ λαὸς ὁ πῶς ἐσυμφωνῆσαι εἰς
το αὐτὰς ἀποπίας. καὶ ἦτον πρῶτος ὁ οἰκονόμος Παπα Κωνσταντῖ-
νος. καὶ καθεξῆς οἱ ἄλλοι. καὶ πάλιν εἰς τὸν ἐποληπτον, ὁ οἰκονόμος
Παπα Γεώργιος. καὶ ἦρε καὶ ὁ Σαταμαὶ δοχεῖον τὸν μπεγλερπῆ.
ὁ ὁ πῶς ἦτον ἀρμόγιος τὸ γένος. καὶ ἔκαμε μείας μηχανίας καὶ ἐπῆ-
ριτῶν. καὶ ποιῶν τῷ ἀπόγνωσιν εἶχαν ὅλοι οἱ ἀρχόντες τῆς πολιως
καὶ τῆ Γαλατῶ, ὅτι καίεις δὲν ἦδελε νὰ σωτυχεῖ πασὰς δ/α τῷ
ἐκκλησιαστικόν, δειμας μέλλει ἔλθαν. οἱ Καλογεροὶ αὐτῶν.
ὅμως ἡ δικαία κρίσις τῆ δεῦ αὖς ἴδεν ὅτι ἐκατασκαφῶν τὰ μνήμα-
τα τῶν κλητόρων. καὶ βασιλέων. τῶν χειρῶν καὶ ἔλειπει τὸ κό-
καλα εἰς τὸν δρόμον. καὶ ὕβριζαν εἰκόας καὶ πῆσιν. ἔκαμε τῷ ἐκδῆ
κην. ἐσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς πλῆλ. καὶ ἴδεν ὀνείρης πλῆλ κα-
τ' αὐτῶν. καὶ τὸν μπεγλερμπετὴν τὸν ἐκίστησεν ὁ κόσμος καὶ μάλα σφῶ

γχιτζάρι. διότι αὐτὸς ἦτον τὰ πάντα εἰς τὸν βασιλεία. καὶ ἦτον πολὺ
 λαφάργγυρος. καὶ ἀδίκητης. ὁμοίως καὶ ὁ βασιλεὺς πολλὰ φιλάρ-
 γυρος. ἄτακτος καὶ πόρνος πολλὰ. καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁ πῦρ τῆρε
 πλὴν παρμακαίριον ἐπιδιόνασέτον ὁ σελῶ αςμὸς ὡς ἔλεγε καὶ
 ἔκαμνεν δύο καὶ τρεῖς μίλλας ὁ πῦρ ἐφάνετον. αὐτὸς μὲ τὴν πολ-
 λῶντου φιλαργυρίας ἔκαμε τὸ φλουρὶ ὁ πού ἦταν ἐξέλιτα. καὶ τὸ
 πέρνοιν ἐκατὸν εἰκοσι καὶ τὸ τὸλωρον ὁ πού εἶχε σαραντα. ἐκκαθρί-
 πο ὀγδοῦντα. καὶ ἄλλα ὁμοίως. καὶ ἔγνων ἀνακατὰ ματα πολλὰ. πα-
 ραχαρσίματα εἰς τὰς μονέδας. ἀκρίβεια εἰς ὅλα τα πράγματα.
 ὅταν γὰρ ἤθελε νὰ δώσῃ τὰς ρόγας τῶν γχιτζάρων καὶ τῶν ἄλλων
 πάντων ἀγοράζαν ἀπὸ ἔξω ἀπὸ ἐβραῖους μονέτας κοκκινῶν. ἀς ὡρα
 αὐτῶν. καὶ ἐκεῖνα ἔδιδαν τὰς πιναράτορας γχιτζάρης σααχίδας.
 καὶ τὰς ἄλλας. καὶ αὐτοὶ πάλιν τὰ ἔδιδαν τὸν κόσμον σανίκως καὶ ἀ-
 γοράζαν εἴτι ἤθελαν. ἴδαν γοῦν τὴν πολλὰν ἀδικίαν μίας ἡμέ-
 ραν οἱ γχιτζάροι, καὶ ὥρμησαν ὅλοι καὶ ὁ πῦρ εἰς τὴν πεγλιρμπη
 τὴν ὡπῆ να τὸν ἀκαπώσω. καὶ αὐτὸς ἐσέθη εἰς τὸν βασιλεία καὶ ἐσυ-
 ναθροίθησαν ὅλοι. ἔβλεψαν νὰ καταπατήσῃν τὸ παλάτι νὰ τὸν
 πάρου. ἔμῃ θέλων ὁ σελῶν, ἔδωκέν τὸν τὸν μιάρων μεγλιρμ-
 πείων. καὶ ἐκοίταν τὸ κεφάλι. καὶ ἔκαμαν τὸν τετάρτην καὶ ἑπτε-
 πάζοντον. καὶ αὐτὸς αὐτὸν ὁ κόσμος. ἦτον γὰρ καὶ ἕνας ἐβραῖος κρη-
 τικός. ἔκαμνεν καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸ κρασί μεγάλῳ καταδικῶν εἰς
 τὰς καμέρκια. καὶ ἐσείλεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἐπῆρην χαράτ-
 ζει τὰ ἀμέλια. καὶ χωρεῖα τὸ δέκατον. καὶ ἔαν τὸ βγάλῃ ἀπὸ τὸ
 αὐτῆς ἄλλο δέκατον καὶ ἔαν τὸ φέρεῖ εἰς ἄλλον τόπον ἄλλο κα-
 μέρκει. καὶ ἔγινε τὸ μέτρον ὁ πῦρ εἶχεν ἀς ὡρα ἔξω, ἀς ὡρα ἐξέλιτα. καὶ
 χωρεῖα πάλιν αἱ ἄλλαι ἐξοδεις. καὶ ὅταν ὑπὲρ ἄνθρωπος μὲ
 τὸ καραβι. ἔειχεν μίαν πικρὴν κρασί. ἐγίρδυσαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ
 ὅταν τὸ ἡμεροκαρ, ἐπλήρωνε δύο καὶ τρεῖς χιλιάδες ἀς ὡρα ζη-
 μίαν. λοιπὸν ἐβαρέθησαν, καὶ τέρκοι καὶ ῥωμῶοι. καὶ ἐβραῖοι, ἔδω-
 κέν τὸν ἕνα μὲ τὸ τεφέκι. καὶ ὑπάγει εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. καὶ τὸν
 τὸν καιρὸν ἦγεν ἐν τῇ ζηθ. ἦλθεν ἱερείας ἀπὸ τῶν ῥωσίων. εἰς
 πλὴν πορδαίειν. ἔβλεψεν ὁ Πέτρος βοιβόνδας πάλιν θαν-
 μασα καὶ ἦν ἕνα τζακσιον ὁ πῦρ τὸν ἀπ᾽ αὐτὸς νὰ τὸν πάρῃ, ὅτι
 ὡρεῖν ὁ βασιλεὺς νὰ παρῇ πάλιν τὸν θρόνον. διότι οὐκ ἀκατάστα-
 τος

ἔκαμε τόσας ἀκατασάσιμους καὶ ἐξόδας αἰμετρίας καὶ
καὶ ἐμίσθησάν τον μικροὶ καὶ μεγάλοι. καὶ ἐλάλησαν εἰς
τον βασιλεῖα. καὶ ἔδωκεν το π Πατριάρχῃ τον Ἱερεμίαν. ὁ δὲ Ἱερε-
μίας, θέλων εἰς τὴν πρώτην τάξιν καθῶς ἦτον εἰς δυο χιλιάδες
φλερία. Ἐκκαμήντε ἀναφορὰν ὁ φρονιμώτος Πέτρος βοεβόνδας,
καὶ ὅπως ἐγινε. Ἐὐπῆχον ὁ Ἱερεμίας εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν. καὶ
εἰς τὴν πορδανίαν ἤνυρε τον θεόληπτον ὁ κύρ Ἱερεμίας ὁ πῦρ ἦλθεν
ἀπὸ τὴν ἱβηρίαν καὶ ἐπερίωθεν εἰς τὴν πορδανίαν. καὶ ἐφιλιώθη-
σαν. Ἐισυλλειτέρησεν. Ἐμνημόνευσεν ὁ θεόληπτος τον Ἱερεμίαν.
Ἐἔδωκε τον ἐξήσαν νὰ γράφει γραφὰς καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ κρίσεις,
καὶ νὰ γράφει Ἱερεμίας ἐλῶ θεῷ. καὶ νὰ ὑπογράφει. ὁ μονεμβα-
σίας γῆν ἐπαύπα. πλὴν δὲν ἐσυλλειτέρησεν. Εἰς τῆτο τὸ ἔπος ἀφ'
ἑκάμην εἰρήμην ὁ ἀσεντης με τον Πέρσον ἠδὲ λησεν νὰ κάμει μά-
χουμε τις λέχες. καὶ ἐσειλέτης ὀρισμὸν, ἥνὰ γένεν τῆρκοι. ἥνὰ
δώσεν τόσα φορτώματα ἄσπρα τέλος ἥνὰ δέχονται πόλεμον. καὶ
αὐτὶ ἐσειλαν δὸπο κρισιάρειον ἀνδρωπον δῆπιόδειον. καὶ εἰς τον δρό-
μον ἐνζίκισεν τον πεδαρίτη. καὶ ὑπῆχον εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν καὶ
ἐπεί ἀπόθαιεν. καὶ ἤφεραν τὸ λείψανόν τε ὀπίσω νὰ τὸ θαφῶν εἰς
τὴν λεχίαν. καὶ πάλιν ἐσειλαν ἄλλον καὶ ὑπάγει εἰς τὴν Κωνσταντι-
νέπολιν καὶ ὁ αὐθέντης ὁ μεράτης δὲν ἐπαρρακινήθη εἰς πόλεμον,
ἐχὶ δὸπο τὴς ὀρκος ὁ πῦρ εἶχαν, ἥ ἀπὸ καλωσιώης τε. αἰμὴ ἐκ τῆς
αἰγυπτε τὰ μέρη ἐκινήσε πόλεμος καὶ δὲν τον ἦλθεν δὺκολία νὰ καί-
μει πόλεμον με τὴν λεχίαν.

Τ Ε Λ Ο Σ!

Η Ε Ρ Ι Η Ο Ψ Ε

ΕΠΕΪΡΑΝ ΟΙ ΦΡΑΓΓΟΙ

Τὸν Μωρίαν.

Βασιλεύοντος τῷ προγεγραμμένου Βαλδουβίνου
ντεφιλάρδου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. οἱ ἀ-
δελφοὶ τῷ ἀφεντὶ κόντε τῆς καμπανίας. τῷ
φρώτου καπετανίου ὁ πῦρ ἀπέδανε τότε ἐν συμ-
τομίᾳ καθὼς τὸ ἐγγράφον οὕτως, ἰσχυρο-
λὸν ἔπαιον ἀναμείνοντες αὐτοὶ οἱ ἀδελφοί, νὰ συναξομε φεσάτα
νὰ ἔλθου κατὰ τῷ μωρίῳ νὰ πολεμήσωμεν νὰ ἐπάρωμεν τὸ πῦρ.
νὰ ἀφεντὶ φοιτῇ καὶ νὰ οἰσῇ καὶ ἔκαμαν ἀρμάδα εἰς τὴν Βενε-
τσίαν ὅπου οἱ ὅσοι νὰ πάρεται τότε λοιπὸν εἶπαν οἱ δύο ἀδελ-
φοὶ ἀνάμεσά της πῶς δὲν εἶναι καλὸν νὰ εἶπαν καὶ οἱ δύο, μόνον νὰ
ἀπομείνῃ ὁ ἕνας εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὰ παράγματα της. καὶ
ἐτζέμενεν ὁ μεγαλύτερος εἰς τὴν φραγγίαν εὐκρότορος ὀνόμα-
τι μισέρ γουλιάρμος ἐπῆρκεν τὰ φουσάτα καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Βενε-
τίαν. ὁ πούτῃον ἡ ἀρμάδα τὰ Καραβία καὶ τὰ ἄλλα πλευσίματα.
καὶ ἐκπῆκαν ὅλα τὰ φουσάτα εἰς τὰ Καραβία καὶ ἔκαμαν ἀρμάδα
ἐπὶ τὴν Βενετίαν μάρτιον μὲν καὶ ἔτραξαν εἰς τὴν ἀχαΐαν τῷ μο-
ρίῳ τὴν πρῶτην τῷ μαΐου. καὶ ἐκεῖ ἐπῆσαν κάστρον μέγα. καὶ
τότε ἐπῆλθεν ὁ κόντε μισέρ γουλιάρμος εἰς τὴν παλαιὰν πατρίαν
καὶ ἐπολέμησε καὶ ἐπῆρκεν τὴν πόλιν. ὅστις ὡς ἐγνάρησαν οἱ πατρινοὶ πῶς
νικουῦνται ἐφοσκυῖσαν. μετὰ τὸ τοιοῦτον συμφώνησαν νὰ ἔχουσι νὰ
παράγματα της ὡς αὐτὰ εἶχαν καὶ μετὰ τὴν ῥωμαίων. ὅστις νὰ μὴ
πύς.

αχμὴν

αχμὴν

τοὺς πειράζει, καὶ ἔβαλεν ἀπὸ τῆς ἀδικοῦντος ὁ κόντις, ἔπειτα γὰρ
 εἰς τὴν μαδραβήδαν. καὶ οὕτως ἔμαθεν ὁ λαὸς ἔλαβαν τοὺς σκουῖας
 καὶ θυμιατὰ καὶ λαμπάδας καὶ ταῖς ἀγίαις εἰκόνας καὶ ἄγνους
 ἀπὸ τοῦ κάστρον καὶ ἐπορευόμενοι αὐτὸν. καὶ αὐτοὶ τοὺς ἐκαμύμ
 χρυσόβουλα νὰ ἔχουν τὰ παράγματα τὰς ὡς τὰ εἶχαν καὶ τρωπῶν.
 ὡς αὐτὸν ἐπείρεν τὴν μαδραβήδαν ἐπὶ τῆς τῆς ἐστῆς. ἔπειτα ὁ
 ἔσειλιν τὰ κάστρα καὶ τὴν ἀρμάδαν διὰ θαλάσσης εἰς τὴν κό-
 ρινθον. καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς μετὰ φουσατὰ τῆς σφραγῆς. καὶ ἔξωθεν τῆς
 κορίνθου ἐτέντοσεν. εἶναι δὲ τὸ κάστρον τῆς κορίνθου ἀπὸ αὐτῶν εἰς
 μίαν κορυφὴν βοιωτῶν. καὶ κατὰ εἶναι χώρα θανασιῆς εἰς τὸν κάμ-
 πον μὲ πύργους καὶ μὲ τειχεῖα θανασιῆς κτισμένη τὸ γύρο. καὶ
 τότε ὁ κόντις μισερ γουλιάλμος ὄρεσιν καὶ ἔδωκαν πόλεμον τὰ
 φουσατὰ αὐτῶν μὲ λουμπάρδες καὶ μὲ ἄλλα ἄρματα τὰ πολέμου.
 καὶ ἐπεριόρισαν τὰ τειχεῖα. ἔδιν ἄφισαν αὐθροπον νὰ φορβά-
 λη ἀπὸ τὰ τειχεῖα. διότι εἶχαν τουφέκια πολλὰ. τέλος ἐμπήκαν
 καὶ ἐπήραν τὴν χώραν καὶ τὴν ἐκυρίωσαν. ὁ δὲ καπετάνιος τῶν
 Ῥωμαίων ὀνόματι σούρος. ὡς ἴδεν ὅτι ἐκίνησαν οἱ φράγγοι ἐφυ-
 γῆν ἀπὸ τῆς κόρινθον καὶ ἐπὶ τῆς καὶ ἐφυλάχθη ἀπὸ αὐτῶν εἰς τὸ
 κάστρον. ὁ δὲ κόντις μισερ γουλιάλμος. ὡς ἴδεν τὴν χώραν
 ὄρεσιν καὶ διαλάλησαν εἰς ὅλα τὰ περὶ χώρα τῆς κορίνθου κά-
 στρη καὶ χώρας, ὅσοι θέλουσι θεληματικῶς νὰ ἔλθουν νὰ προσκυ-
 νήσουσι νὰ ἔχουν τὰ παράγματα τοὺς καὶ καὶ ἵνα βαρὺς νὰ μὴ ἔ-
 χουσι. καὶ ἔτξιν ἔδραμαν ἀπὸ τὸν ὁμαλαὶν καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ περὶ
 χώρα καὶ ἐπορευόμενοι αὐτὸν διὰ αὐτὴν τῶν. τὸν αὐτὸν δὲ
 χρόνον ὁ ποῦ ἐπὶ τῆς οἱ φράγγοι τὴν Κωνσταντινὴ πόλιν ἀπερά-
 σοντας ἕνας χρόνος ὁ ποῦ ἦλθεν ὁ μισερ γουλιάλμος κόντις εἰς
 τὸν μωρέαν νὰ πολεμήσῃ, τὸ ἔμαθεν ὁ ῥήγας τῆς Θεσσαλονίκης
 ὁμνηφάτζιος καὶ ἦλθεν μετὰ φουσατὰ τοῦ εἰς τὸν κάμπον τῆς
 βλαχίας. ἦγον εἰς τὴν λάρισον. καὶ ἔσμιξεν καὶ τὸν μισερ ντεφρὲ
 βιλαρετον ὁ ποῦ εἶχεν καὶ αὐτὸς φουσατὰ καὶ ἐσυμφώνησαν καὶ
 ἦλθαν καὶ αὐτὸ καὶ ἐμπήκαν εἰς τὸν μωρέαν. καὶ ἔσμιξαν τὸν κόντι
 μισερ γουλιάλμον εἰς τὴν κόρινθον. καὶ τὴς διώκται νὰ γράψῃ
 ταῖς χαρῶν ὁ ποῦ ἔκαμαν τότε. τρουμπέτες καὶ ἄλλα παυνίδια
 ἔδωκαν διὰ φορὰ καὶ λουμπάρδες καὶ τουφέκια ἐβαρύναν καὶ τύμ-

πανα

ὡς δὲ βάσιον καὶ νὰ ἰδεῖ τὸν τόπον καὶ νὰ ἀναπαυθῇ ὀλίγας ἡμέ-
 ρας ἀπὸ τῆς ζάλλου τῆς θαλάσσης, καὶ τότε νὰ μισθώσῃ· καὶ ὡς ἡ-
 κούσε τοὺς λόγους τούτους ἡ βασιλοπούλα, διήνηκεν εἰς τὸ κάστρο
 μετὰ πάσης χαρᾶς. καὶ ὁ ἀφέντης ἔστειλεν καὶ ὀρδίνισεν τὸ πωλι-
 στὸν καὶ τῷ ἐπὶ ἡγῶ μὲ τῷ συνοδίᾳ αὐτῆς. καὶ ὥσπερ τῷ ἀγά-
 πασεν ἡ καρδιὰ του ἐβουλήθη νὰ δοκιμάσῃ αὐτὴν ἡμπορὴ νὰ τῷ πα-
 ρῇ δῶρα γυναικάτου. καὶ ἔκραξε τοὺς ἀρχοντας τῆς βουλῆς του καὶ
 τοὺς εἶπε τὸ μυστήριον. καὶ αὐτοὶ τὸν ἀνάγκασαν. καὶ ἔστειλαν δῶρα
 ἐκλεκτότερον τὸν ἐπίσκοπον τῆς ὠλένης, καὶ εἰπέναι τῆς ταῖς καλω-
 σμύς τε μισερτζεντεφρὲς, καὶ εἰπέναι καὶ τοὺς κηδεῖνας τῆς θα-
 λάσσης. καὶ αὐτῇ ἔστειλεν τὰ λόγια τῶ ἀρχιερέως καὶ τὸν ἐπὶ ἡγῶν δῶρα
 ἀνδρατῆς καὶ ἔκαμα τοὺς γάμους. καὶ παρῶντος ἔστειλε τὰ κάστρ-
 ον μὲ χρᾶφες εἰς τὸν βασιλεῖα τὸν πενδερὸν του πῶς ἐσώειρε τῷ
 θυγατέρα του δῶρα γυναικάτου. καὶ τὸν ὡς καλὴν ἀνὰ μὲν τὸ βα-
 ρεῖν οὐ δὲ εἰς αὐτὸν οὐ δὲ εἰς τῷ θυγατέρα του. καὶ νὰ εἶναι δοῦ-
 λος του, καὶ ὅχι ὥσπερ γαμωρότου. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς τοῦ κούσε
 πολλὰ ἐλυπήθη τῆς ὥρας. ὅμως ἔκαμε κονσίλιον μὲ τοὺς ἀρχον-
 τὰς τε, καὶ ἔδειξε τὸ χρᾶμμα ὁ ὡς τὸν ἔστειλεν ὁ γαμωρότου, καὶ τὸν
 ἐσυμβάλλουσαν νὰ τὸ συμπαθήσῃ, καὶ νὰ τὸν ἔχει ὡς ὑφόντη. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς ἀκύσας τῷ βελῶ τῷ αὐτῷ, ἐκαταπαύειν ἀπὸ τῷ λυπῶν
 καὶ τῷ πικρίᾳ ὅπου ἔλαβεν. καὶ ἔστειλε χρᾶμμα εἰς τὸν γαβρόντη
 ὅτι τὸν τὰ δεκαρὸν νὰ σοῖξου εἰς τῆς βλαχίας τὸν κάμπον. ἦγεν
 εἰς τῷ λαρίσπον. καὶ ἐτζί ἐκατὶ βλεῖ ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν εἰς τῷ
 λαρόσπον. καὶ ὁ γαμωρότου ἐπείρε τὸν ἀφέντην τῆς ἀθλίως τὸν μέ-
 γαν κύριον. καὶ ἐπὶ ἡγῶν καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν βασιλεῖα εἰς τῷ λαρό-
 σπον. καὶ ὡς ἰδὲν ὁ βασιλεὺς τὸν γαμωρόν του τὸν ἐκατατίλησεν. καὶ
 ἔδωκεν του δῶρα δωρεὰν ὡς ὡς τὰ δωδεκάησασα. καὶ ἔκαμῃ του
 καὶ πρὶν τζίπον καὶ μέγαν δομέσικον εἰς ὅλῳ τῷ Ῥωμανίᾳ. καὶ ἔ-
 δωκεν του καὶ ἑλληνὰ νὰ κάμνῃ καὶ μονάσαν ἐδικῶν του εἰς τὸ ὄνομά
 του, εἰς τὸν τοπον του ἦγων εἰς τὸν μαρῆαν. καὶ ἄλλαις πολλαῖς δω-
 ρεαῖς τὸν ἔδωκε. καὶ ἐτζί τοις ἐπροσκύνησε καὶ ἦλθεν εἰς τὸν τοπον τε.
 ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ ἡγῶν εἰς τὴν πόλιν. ὁ δὲ μισερτζεντεφρὲς ὁ πρὶν γ-
 γιπος ὡς αὐτὸν ἦλθεν εἰς τὸν μαρῆαν ἔκραξεν τοὺς ἀρχοντάς τε καὶ ἰσχυ-
 βουλῶν ὅλῳ πᾶσι κάμῃ εἰς τὰ κάστρο ὅπου δὲν εἶχεν παρὴν καὶ τὰ

κρατῆσαν οἱ ῥωμαῖοι. τὴν κόρινθον, τὸ ἀνάπλη, καὶ τὴν μονοβασίαν. καὶ οἱ ἀρχόντες τῆ εἰπαν, πῶς κάμνη χρεία νὰ κάμνη οφυσάτα πολλά νὰ πολυμήσι. καὶ κάμνη χρεία νὰ ἔχης βοήθειαν καὶ βίον πολὺν νὰ κρατῆς τὰ φασάτα. καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἔχουσι εἰσδημάτα τὸ τρίτον μέρος τῆ μωρέως καὶ αὐτοὶ βοήθησιν αὐτοῖς νὰ σοὺ δώσωσι ἔξοδον νὰ βοηθηθῇ. καὶ ἔτι ἐμλύνουσιν ἀρχιερέων καὶ δὲν τῆ ἀπεκρίθησαν ὅτι βοήθειαν, μόνον τῆ ἐμλύνουσιν πῶς δὲν τῆ χρεωστῇν τίποτε, μόνον νὰ τὸν πμῆν ὅτι ἀφέντις καὶ νὰ τὸν ἐπροσκυνῇν ὡσὰν πρίνγκιπον, ὃ δὲ πρίνγκιπος ὡς ἤκουσεν ὅτι δὲν τὸν χρεωστῇν τίποτε ἐβαρέθην εἰς αὐτὸς. καὶ ἔσειλεν καὶ ἐπαράλαβεν ὅλα του τὰ εἰσδημάτα. καὶ τὰ ἔπερνε νὰ κτίσῃ τὸ χλομέτζιμὲ τὰ ὑπὸ εἰσδημάτα. καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἀφόρισαν τὸν πρίνγκιπον. καὶ ὁ πρίνγκιπος ἔγραψε τὰ ῥυόμματα τῆ παῖτα, καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀρχιερέων. καὶ ὅτι τὰ εἰσδημάτα τῆς ἐπείρειν καὶ κτίσῃ κάσρο.

Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ παῖτας τῆ ἐσυγχώρησεν. ἐκράτησεν δὲ τὰ εἰσδημάτα τοὺς τρεῖς χρόνους. ὡς ἀπὸ ἐτελείωσε τὸ κάσρο. καὶ ὡσὰν ἐτελείωσε τὸ κάσρον. ἔκραξεν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἔδωκε τὰ εἰσδημάτα τοὺς ἦγεν τὰ κανονικά ἡδὲ ἐκκλησιῶν τοὺς. καὶ ἐκλήμην ἀγάπην καὶ τὸν ἐλόγησαν καὶ τῆ ἐλόγησαν. ὁμοῦ αὐτὸς ὁ πρίνγκιπος ὁ πῦ ἐπείρειν τὴν θυγατέρα τῆ βασιλέως, δὲν ἐκαμνε παιδί. καὶ ἔχε μεγάλην λύπην. καὶ ἔδραμνεν εἰς ἰατροὺς. καὶ πολλὰς κατασκευὰς ἐκαμνεν ἀμὴ δὲν ἐκαμνεν τίποτε, καὶ ὡς εἶδε πῶς ἀποδέτην δὲ χάρις κληρονομίαν. ἔκραξε τὸν ἀδελφόν του τὸν ἀφέντις τῆς καλαμάτας καὶ εἶπε του. ἀδελφὲ ἐγὼ θωρῆς εἶμαι ἀδελφὸς καὶ ἀπιδεῖω χωρὶς κληρονομίαν. καὶ ὡς ἔλαλθω σου νὰ παρῇς γυναῖκα νὰ κάμης παιδί. νὰ κληρονομίσω σου τοὺς τόπους τῆ πατρίδας, ὃ ποὺ ἐκόπασε πολλὰ νὰ τοὺς ἐπαρῇ. καὶ ἐσὺ ἀπὸ τῆ σήμερον μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ ἦσῃ ἀφέντις καὶ πρίνγκιπος καὶ κληρονόμος ὅλου τῆ μωρέως. καὶ πρίνγκιπος νὰ λέγῃς καὶ νὰ γράφῃς. καὶ ὡς ἔλαλθω σε νὰ κάμης ἕνα ναὸν μέγαν καὶ ὡς ἐβόητον καὶ ἰὰ τῆ κάμης κελίαν καὶ πύργον μέγαν. καὶ νὰ βάλῃς ἱερομοιᾶς καὶ καλογέρες ἐκεῖ καὶ νὰ τῆς δώσῃς μέλαινά νὰ εἶναι πολλὰ ἀναπαμῆροι νὰ παρακαλοῦν τὸν θεὸν διὰ τὴν σωτηρίαν μας. καὶ νὰ κάμης μίαν λαφίνα. ἦγεν ἕνα μνημεῖον πολὺ τιμὸν ἐκεῖ νὰ βάλῃς

τὸ πατέρα μας τὸ λείψανον καὶ τὸ ἰδικόν μου. καὶ ὡς εἶπεν αὐτὰ ἀπ' ἐδῶ. καὶ ὁ ἀδελφός του ἔκτισε τὸν ναὸν εἰς τὴν γλαρόντζα καθὼς τὸ ἐπαγγέλειεν ἀδελφός του. ὡσαύτ' ἔθαψαν τὸν ἀδελφόν του ἔσψαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχόντες καὶ ὁ λαὸς τὸν μισέργου λιάλμον τὸν δεκαλαμάτα ἀθέντλω. καὶ πολλὰ τὸν ἐλυπηθήκαν τὸν ἀδελφόν του Ρ'ωμαῖοι καὶ φράγγοι. αὐτὸν δὲ τὸν μισέργου λιάλμον ἐπροσκύνησαν διὰ ἀφέντλωτους. καὶ ὡσαύτ' ἐκάθισεν αὐτὸς εἰς τὴν ἀφέντιαν εἶχε λύπην μεγάλην διὰ τὰ κάστρο ὁ ποῦ τὸ ἐκρατῶσαν οἱ Ρ'ωμαῖοι. τὴν κόρινθον, τὸ ἀνάπλιον, καὶ τὴν μονοβασίαν. καὶ ἐκαμῶ κοντζίλιον μὲ τοὺς ἀρχοντάς του πῶς νὰ τὰ ἐπαρή. ὅμως ἔδωκ' αὐτοῦ βουλήν καὶ ἔσειλεν ἀμπασαδῶρον εἰς τὴν βενετίαν νὰ τῷ δώσῃ τέσσαρα κάτεργα ἀρματαμύρια διὰ νὰ σφαλίσῃ τὰς ἐμπορίας νὰ μὴ τοὺς ἔρχεται βιτουαρία, ἡγοι τροφὴ εἰς αὐτὰ τὰ κάσρη. καὶ αὐτὸν δόσῃ τὰ κάτεργα νὰ τοὺς χαρίσῃ τὴν μοιανίαν καὶ τὴν κορώνίαν νὰ τὰ ἔχῃ αἰώνια καὶ ἀπόπασα. καὶ ὡσαύτ' ἐπαρῇ τὴν κόρινθον, τὸ ἀνάπλιον, καὶ τὴν μονοβασίαν. νὰ πᾶσι τὰ κάτεργα εἰς τὴν βενετίαν. καὶ νὰ τῷ στείλῃ δύο ἀρματαμύρια καὶ νὰ πληρώῃ τὰς ἑξοδέστους ὁ πρίντζηπος τῷ μαριέως. καὶ ἔγραψεν εἰς τὸν ἀφέντλω τῆς ἀδελφίας τὸν μέγαν κύριν. καὶ εἰς τὸν δούκαν τῆς ἀξίας. καὶ εἰς τὸν ἀφέντλω τῆς δ' ἑίπῃ, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀφέντάδες τῶν ἰνασίων. καὶ εἰς τὸν ἀφέντλω τῆς μανδονίτζας, ὅτι νὰ ἔλθῃ μετὰ φουσάτατου. καὶ ἦρθαν καὶ ἐμπήκαν εἰς τὸν μορέα καὶ ἡ ἀφέντία τῆς βενετίας ἔσπλυν τέσσαρα κάτεργα καλλὰ ἀρματαμύρια εἰς τὴν κορίνην καὶ εἰς τὴν κόρινθον ἔσμιξεν ὁ πρίντζηπος τῷ μαριέως μὲ ὅλους τὰς ἀνωθεν ἀφέντάδες. ἔδωκαν μεγάλους πολέμους εἰς τὴν κόρινθον καὶ ὁ λαὸς τῆς κορίνθου ἐσπασχέθησαν πολλὰ, ὅτι δαποκανένα τόπων δὲν εἶχαν καμίας βοήθειαν μόνον ἦλθαν εἰς μεγάλην περίεασιν ὅτι ἦθελαν δαποκῆν ἀπὸ πολλὰ ἐναντία. καὶ ἔτ' ἐν δ' ἔγρηκαν οἱ πορεοὶ τῆς κορίνθου. καὶ ἐπαρέδωκαν τὸ κάσρον τῷ πρίντζηπου, καὶ ἔδωκ' αὐτοὺς χρυσόβελον νὰ εἶναι ἐλεύθεροι δ' ἀπὸ πᾶσαν ἐγκαρίαν, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι τόποι. καὶ κανέναν, βαρὺς ναμὴν δὲν ἔχουν, καὶ ὡς ἔλαβεν αὐτὸς ὁ πρίντζηπος τὸ κάσρον τῆς κορίνθου ἔβαλλεν μίσα ἀφέντι. ἔφιλικάπερας εἰς αὐτὸ, ἔμαθεν δὲ ὁ πρίντζηπος ὅτι πῶς ἔσπλυν.

ἔσειλαν ἡ βενέτικοι τέσσερα κότεργα κατὰ τὴν ζητίαν του, καὶ πρὶν
 εἶναι τὰς ἄμα καὶ ἐπαρέδωκεν τὰ δύο καὶ ἓρη τῆς μεθόνης καὶ τῆς
 κορόνης καὶ τὴν τὰς ἔταξεν αὐτοὺς τὰς βενέτικους τότε ἐμίνυσαν εἰς
 τὸν καπετανιὸν τῶν κατέργων καὶ ἐπαρέει τα κατέργματα καὶ ἔλθει
 καὶ ὑποκλήσει διὰ θαλάσσης τὸ ἀνάπλι, ὥς εἶδεν ὁ καπετάνιος
 τὸ ἐπισμὸν τὸ πρεντζηπικὸν ἐν τῇ ἄμα ἐσυκόθη ἀπὸ τῶν κορόντων
 καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἀνάπλι. καὶ ἐσφάλλησεν τὸ δοπαῖσαν βοήθειαν
 καὶ τροφὴν ὅπως ἔμπενεν ἀπὸ τῶν θαλάσσαν. ἦλθεν δὲ καὶ ὁ
 πρεντζηπος μετὰ τῆς ἀνωθιν ἀφέντες, μετὰ φουσαῖα τῆς σειράς, ὅ
 τὸ ἀπόκλησαν. καὶ ἦτον μαρτίος μῆσας, ὅταν ἐπῆγαν καὶ τὸ
 ἐπολέμησαν, καὶ ὅλοι τὸ καλλοκίρει δὲν ἔπαυσαν τὰς πολέμους.
 καὶ δὲν ἐμπόρεσαν καὶ τὸ ἐπαφούν, ὅτε ἐπὶ ἐφορσικῶν τὸν χυμῶ-
 να τὰ κατέργα διὰ θαλάσσης καὶ τὰ φουσαῖα τῆς σειράς καὶ τὸ
 ἐπολεμούσαν ὅλον τὸν χυμῶνα καὶ ἦλθεν καὶ τὸ δεύτερον καλλο-
 κίρει ἡγῶν ὁ δεύτερος χρόνος καὶ δὲν ἔκαμαν πίποτας καὶ εἶχαν
 λύπην μεγάλην. ὅμως ὁ λαὸς, ἐσενωχόρθηκεν πολλὰ ἀπὸ τρο-
 φῆς, καὶ ἀπὸ ἄλλα πολλὰ καλλὰ. ὅτι ἦλθαν πολλοὶ καὶ ὑποθα-
 νοῦν εἰς τὸν ὑποκλήσιμον ἐκείνον, καὶ δὲν ἐκαρτερούσαν βοήθειαν
 ἀπὸ καμῖαν ἀφέντιαν, ὅτε ἐπὶ ἐπὶ γῆκαν ἀπὸ τοὺς φράγεις τὴν ἀνα-
 πλίου, καὶ ἐφορσικῶσαν τὸν πρεντζηπον καὶ ἔκαμαν συφω-
 νίαν μετὰ αὐτὸν ὅτι τὸ ἀνάπλι ἔχει καὶ σελαια δύο. ἀπ' αὐτὰ εἰς δύο
 τραχώνια τὴν βοῦν. καὶ τὸ ἓνα καὶ εἶναι τὴν πρεντζηπου, καὶ τὸ ἄλλο
 τὸ ἀχαμνότερον καὶ εἶναι τῶν Ῥωμαίων. καὶ ἐπὶ τὴν ἔσπερξεν ὁ αὐτὸς
 πρεντζηπος καὶ ἐδωκέντες ὅλα χαρίσματα, ὅτι καὶ εἶναι ἐλευ-
 θερα ὑπὸ πάσαν ἐγκαρίαν καὶ βαρὸς καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ δύο καὶ ἓρη.
 ὅπου τὸ ἓνα ὅπου εἶναι τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς ἐλέγετον φρανγ-
 γικον, τὸ δὲ ἄλλον ὅπου ἦτον εἰς τὸ μέρος τῆς δύσεως ἐλέγετον Ῥω-
 μῆικον, καὶ ἐπὶ ζιόνουμάζουετα ἕως τῶν σήμερον ἐβάλλεν διὰ ἐκαὶ
 ἔταν ἀφέντιαν φραντζοζον ἀνδραπον ἐδικέντους ὁ ὅποιος ἐπαν-
 τρεῖθηκεν καὶ ἐπῆρεν γυναικῶν ἐν ἑαρχοντος θυγατέραν ἀπὸ τῶν
 ἀρχόντων τῶν φρανγκῶν. ὁ πῆ εἶταν ἐδῶ εἰς τὴν μωρέα τῶν ὁποῖαν
 τῶν ἐλεγον σμιόραν μαρίαν ὅτι καὶ εἰς σκοπὸν ὁ αὐτὸς φρον-
 τίζος ἀφέντης τὴν ἀναπλίου καὶ ἐκαμῶν ταῖς ἀγῆμας του καὶ ταῖς
 ἐβαλεν ἀπαύωθεν εἰς ταῖς πόρταις τὰ καὶ σφου ὁ ποὺ χορίζου.

φαιέσασιν. καὶ εἶχον ἀνδρας ἀνδριολόγους, αὐτὴ τὴν οἰκίαν εἶναι
 ἔρημος, ἐχάρη δὲ ὁ πρεῖντις ποτὶ πολλὰ ὅταν εἶδε τὸ κάστρον κατω-
 λόγον, καὶ ἐξεφλοπλόγον. μετὰ δὲ τὴν κτήσιν τῆ αὐτῆς κάστρου, ὁ-
 ρεῖσιν νακίπαιον ἄλλον ἕνα κάστρον εἰς τὸ ζυγόν, τῆ μελιχῆ καὶ νὰ
 κάμνῃ τὸ γράβειν τὸ βοιωτὸ σκῆνο, κατὰ τοὺς παλαιούς. ὅτε
 νὰ κυρεῖσιν οὐκ ὅλας τὰς τοὺς ἐκείνους, ἔσονται ὅτι ἑμαδίη, ὅτι
 αὐτὸς ὁ ποπός. ὁ ζυγός, τῆ μελιχῆ καὶ. εἶναι δρόγος πολλὰ μεγα-
 λος καὶ ἡ γὰρ διωκτικὴ κλησέρας καὶ χωρὶς μεγάλης, καὶ ἀνθρα-
 κῆς ὑποφωτισ, κακὴς φονιάδης, καὶ λησάδης, ἀρταγας. καὶ ὅτε
 δὲν φροσυνται, ἀφέντῃ δὲν τιμοῦν ἐδὲ φροσυνῶν, μόνον εἶναι
 ἀπὸ φάλλοι οἱ ὅποιοι εἶναι οἱ μακίαιτες. ὁ ποῦ εἶναι μέγα εἰς τὴν
 ρανίον εἰς ἐκείνους τὰς κακὴς καὶ σκληρὴς τοὺς ἐδὲ νὰ τὰς τα-
 πείωσιν, καὶ δολωσιν, νὰ τὰς φέρῃ εἰς τὴν δολωσίνην, τῆς ἀρεντίας.
 αὐτῆς. καὶ τῆς ἐξουσίας νὰ εἶναι ὥσαυτὰ ὅλα τὰ κάστρη, καὶ τὰς χωρὰς
 τῆς μακίαιας εἰς τὴν ὑποταγίαν αὐτῆς. ὅτε τὸ ὅρισεν, νὰ κτήσιν
 διὰ κάστρον, καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἡ γὰρ. αὐτὸς τὸ αὐτὸς πρεῖντις ποπός. καὶ εἶδεν
 τὸν τόπον. καὶ ἐκεῖ ὁ ποῦ ἔκλειπεν χρεῖα. ἔκτισε τὸ κάστρον, καὶ μα-
 κίαν τὸ ἐκαλλέσιν. καὶ ἐπὶ λέγεται ἕως σήμερον ὡς δὲ εἶδεν τὸ οἰκονομῶν
 αὐτοὶ μακίαιτες. ὅτι ἐκτισεν κάστρον καὶ περιφραγμένον. ἐκείνους εἰς
 τα βσινα, ἔς εἰλαν ἀπὸ κελσάρης εἰς τὸν πρεῖντις ποπός, καὶ ἐφροσυν-
 ῖσαν αὐτοὺς, ὅτι πολλὰ τὰς ἐκείνους ὁ πρεῖντις ποπός, καὶ χρεῖα
 τὰς εἶδεν πολλὰς. ὅτε νὰ τὸν φροσυνῶν αὐτὴν τελευτῶς δὲν τὸν
 ἐξεργασίαν ὥσαυτὰ ἐπὶ αὐτοὶ οἱ μακίαιτες. καὶ ἐφροσυνῶν
 τὸν πρεῖντις ποπός, ἐζητήσαν. ὅτι αὐτὸς καὶ τὰς δόση χρυσόβιον.
 ὅτι νὰ εἶναι εἰς τὴν ὑποταγίαν τῆς ἀρεντίας αὐτῆς. δοῦλοι καὶ αὐτοὶ
 καὶ τὰ πεδία αὐτῶν, κατὰ δὲ δολῶν, ἐκείνους ἔσονται ὅτι ἑμαδίη
 ὅτι αὐτὸς ὁ ποπός ὁ ζυγός, τῆ μελιχῆ εἶναι δρόγος. πολλὰ μα-
 γάλος καὶ ἔχει διωκτικὴ κλησέρας, καὶ χωρὶς μεγάλης, νὰ τὰς καμ-
 ἐλθῶντες καὶ τὰς εἶχεν καὶ ἡ βασιλεία τῶν Ρωμαίων. ἡ γὰρ
 ἐλθῶντες ἀπὸ πᾶσαν ἐγκαταίαν, καὶ εἶδεν νὰ διδοῦν, κατὰ ἕνα ἀν-
 τὸν δικαίωμα αὐτὴ νὰ εἶναι εἰς πάντα ἐλθῶντες. καὶ ἐπὶ τὰς ἐν-
 δωκεν χρυσόβιον, καὶ τὸν ἐφροσυνῶν. ὅλος ὁ τοπός ἐκείνους
 τῆς μακίαιας, ὅτε φρενίαντες ἐκ κεφαλῆς τῆς πᾶσι ἡ μακίαια εἶναι ἐπι-
 σκεπὴ τῆς μητροπόλεως τῆς μονοβασίαιας, ὡς αὐτὴς τῆς μα-

νιάτες, ὁ πῦρ ἦλθαν καὶ ἐποροσκύνησαν. τὸν περίντηνον. τῷ εἶπα
 ὅτι ἀνδρέεις τὰ ἔχεις τὸν ζυγὸν ἤγειν τὸν τόπον ὅλον, κτίσας καστρον
 εἰς τὸν γαλλὸν κοίτη τῆς γῆς εἰρίας. ἔτι ζήσεις, ἔτι ἔκτισας.
 καὶ τὸ ἵκομασεν λάτριν. καὶ ἔκτισεν αὐτὴν τὰ τεῖρα κάσρη. τὸν μίση-
 θραν καὶ τὴν μαίνην. καὶ αὐτὸ τὸ λεύτρον. ἐκυρίδωσεν καὶ ἐδάλωσεν ὅλον
 τὸν τόπον τῷ μαρώως. καὶ τότε ἐπερπατεῖεν, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.
 ὡς ἀφέντις καὶ περίντηνος ὁ πῦρ ἦτον. τότε ὁ τόπος τῆς μαίνης, ἀ-
 κέσεται δὲ τὸ ὀνομάσει μαίνη. ἐσωταί οἱ ἄνθρωποι. ὁ πῦρ κατοικῶν
 εἰς αὐτὴν. εἶναι φυσικὰ μισῶδεις καὶ κακοὶ ἄνθρωποι καὶ φυλάγην
 τὴν μαίναν. καὶ τὴν κακίαν. μίσα εἰς τὴν καρδίαν. καὶ δὲν τὴν με-
 ταβάλλαν ποτὲ εἰς ἀγάπην, δὲ τὸ ὀνομάσει ὁ τόπος ἐκείνος
 μαίνη ὅμως ὡσαύτῃ ἦσαν οἱ φράγγγοι τὴν Κωνσταντινέπολιν. ἐ-
 πῆραν καὶ τὸ ῥιγάτον τῶν ἱεροσολύμων. καὶ ἐβάλλαν ἐκεῖ, εἶγαν. καὶ
 ὡσαύτῃ ἐκυρίδωσαν ἐκαμναν πολλὰς συχνὰς πολέμους. καταπαύσαν
 τῶν τερκῶν καὶ τῶν ἀράβων. καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν. καὶ ὡς ἔχασαν οἱ
 Ῥωμαῖοι τὴν βασιλείαν τῆς Κωνσταντινέπολεως. ἐφυγαν οἱ ἄρχον-
 τες τῆς παλατίης, ἔτε ἄλλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς Κωνσταντι-
 νέπολεως. καὶ τότε συμβέβηκεν ἐκ αὐτῶν ἀνάμεισον αὐτῶν ὅτι νὰ κά-
 μων βασιλεῖα καὶ νὰ εἶναι ἔτι εὐρίσκειται ἐκεῖ εἰς τὴν ἀγατολὴν,
 νὰ τὴν ἐβασίλευει. ἔως ἔτι ὁ θεὸς νὰ δώσει νὰ λαμβεῖ πάλιν, τὴν
 κυρίαν καὶ βασιλείαν καὶ παλαιὰν πατρίδα. αὐτῶν. καὶ βασιλείαν
 τῆς Κωνσταντινέπολεως. καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. τῶν Ῥωμαί-
 ων. δέκα ὁ μερτζέφλος ἔλαβεν. θάνατον ἀπὸ τῆς φράγγους. ὁ-
 μοφώησαν ὅλοι μίαν βασιλίαν. καὶ ἐλήθησαν βασιλεῖα Θεόδωρον.
 τὸν λάσκαριν τὸν γερόντα. καὶ ἐτῆζεν εὐτρέπισαν τὸν βασιλικὸν θρό-
 νον ὁ πῦρ τὸν ἐπῆραν ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ὅλα τὰ βασιλικά φορέμα-
 τα καὶ τὴν κορώναν καὶ πάλαιον βασιλικὸν ἐκαμαν. καὶ εὐτρέπι-
 σαν αὐτὸ. ἔτι ζήτε ἦσαν αὐτὸν τὸν ὑποφύγιον βασιλεῖα, καὶ ἐπῆγαν
 ἐν τῇ μητροπόλει φιλαδελφίας. ὅτι ἐκαμαν τὸν θρόνον τῆς βασι-
 λείας, καὶ ἐκεῖ ἐκαθέζετον καὶ ἐφίρει δὲ τὴν βασιλικὴν κορώναν, καὶ
 τὰ βασιλικά φορέματα, καὶ ἐφῆθη ὑπὸ αὐτὸν τὸν μητροπολίτην
 τῆς φιλαδελφίας βασιλείας. βασιλεὺς Ῥωμαίων. Θεόδωρος λά-
 σκαρις. ὁ γέροντας. ἐβασίλευσεν δὲ τέσσαρες χρόνους ἡ. καὶ ἦτον ἄν-
 θρωπος εὐλαβὴς καὶ φοβερὸς τὸν θεόν. τέσσαρες ἀρχοντας, καὶ
 τῆς

τὰς γέροντας. ὡς ἀδελφὸς τὰς ἐτίμα. τῆς δὲ νέης ὡς ἡμεῖς ἐγκα-
 λιάζοντο. ἔμαθεν δὲ περὶ τούτων ὁ βαλδοβίνος βασιλεὺς. ὃς εἰς
 νέηκοι ὁ πῦρ εἶχε· ὁ μὰδὶ τὴν βασιλείαν. ὅτι ἔκαμαν οἱ Ρωμαῖοι
 βασιλείαν εἰς τὴν ἀνατολίην. καὶ φαίντες, πολλὰ βάρη τὸν ἐσφάγησαν
 εἰς τὴν καρδίαν. φοβέμενος μήπως. καὶ τὰς ἐπαρῆν τὸ βασίλειον.
 ὡς καθὼς καὶ τὸ ἔπαθαν. καὶ ἐσωμάξαν φησάτα πολλὰ. καὶ ἐπῆρεν
 αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ὁ βαλδοβίνος. καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀνατολίην. καὶ
 ἐπῆλθεν εἰς τὴν φιλαδέλφειαν. ὃ ἐπολέμα μετὰ τῇ βασιλείᾳ τῶν
 Ρωμαίων. καὶ ἰμάχοντο δεκατρεῖς χρόνους. καὶ ἐκεί ἀπέθανεν. καὶ τι-
 νὲς μὲν λέγουσι ὅτι ἀπέθανεν τὸν κοινὸν θάνατον. ἄλλοι δὲ λέγουσιν
 ὅτι εἰς τὸν πόλεμον ἐσκοτώθη.

Τέλος τῆς βασιλείας βαλδοβίνου τεφιλανδρά.

Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τούτου, ἔβαλλαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βα-
 σιλίαν. τὸν μισερ ρουμπέρτον καὶ ἐτίθη ἰμάνησεν καὶ ἦρθαν τὰ φου-
 σάτα αὐτοῦ. ἀπὸ τῆς φιλαδέλφειας. εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. καὶ
 ἐκαθίζοντο ὡς βασιλεὺς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. εἰς τὸν θρόνον
 τῆς βασιλείας, καὶ πᾶσαι τιμὴ καὶ δουλωσιύην. ἀπὸ παντὸς τῆ
 λαοῦ. ἐπέρασαν δὲ χρόνοι πολλοὶ ὁ πῦρ εἶχε τὴν βασιλείαν καὶ
 ἀδένησεν. καὶ ἀπέθανεν.

Τέλος τῆς βασιλείας ρουμπέρτου τῇ βασιλείᾳ.

Μετὰ τὸν θάνατον τούτου. ἔγινεν μεγάλη φιλονικία καὶ σύγ-
 χησις. ἀνάμεσα τῶν βενέτικων καὶ τῇ υἱῷ τῷ βαλδοβίνου.
 ὅτι τὸ βασίλειον πῶς νὰ τὸ λάβῃ. καὶ κατὰ τὴν συμφωνίαν αὐτῶν.
 τὸ ἔλαβαν οἱ βενέτικοι ὅτι μὲν καὶ καίρον. ἔλαβαν δὲ καὶ οἱ βενέ-
 τικοὶ τὴν βασιλείαν. καὶ ὤρσαν ὡς βασιλεῖς. καὶ μετὰ τὴν ἀγα-
 θὴν αὐτῶν γνώμην πάντα τὰ ἐκυβέρνησαν ὡς γνωστοί. καὶ φρό-
 νοιμοί. καὶ καθὼς ἐβασίλευσαν καὶ αὐτοὶ ἀρχισαν. καὶ ἐσωμάξαν.
 ὅτι καὶ αὐτοὺς ἀφῆκεν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινούπολιν ἄγρια λήσανα εἰ-
 κονίσματα, μεγάλα καὶ μικρὰ ἐγκοσμουμένα ποτήρια ὅσα φορεῖ.
 ἀργυροδράχματα καὶ θυμιατὰ. μαρουδάλλια ὅσα χρυσά. ὡς αἰαδι-
 μώδυνα. ποδῆρες, ἀέρες, καλύματα ἐκλεκτὰ ὅσα τὰ φρούς. ὅλα πο-
 λίτιμα.

λίπια βασιλικά τῆς ἀγίας σοφίας, τῶν ἀγίων ὁποσὸλων τῶ παν
τοκράτορος, καὶ ἀλλων μοτασυνίων, καὶ ἐκκλησιῶν φιλόνια. ὁπότε
χρήλια ἐπιμαίηκα ὑπογονάτια, ὁ ῥήμα τη χάρις, ἀγαθὴν ἀ-
ξιοτίμητον ὥρεα καὶ θαυμαστὰ βιβλία, ἀποτάσης, ἡχοῦς. ἔλα βασι
καὶ ὁ νο θυμιατὴ τῆς ἀγίας, σοφίας, μαλακάτενις εἰς τυπὸν καστλ-
λίε, τὰ ὁ ποῖα ἀνθρώπινος ἴδεν δύναιται νὰ τὰ κατελλαβῇ καὶ
νὰ τὰ ἐνοήσῃ. Ὅσα μετρήσῃ τὸ κάλος καὶ τὴν ὥρεώτητα αὐτῶν τῶν
θυμιατῶν, ὁμοίως καὶ τὴν τέρεπλῶ αὐτῆς. τὸ ὁ ποῖον εἶναι ὁλον ἀρ-
χυρὸν ὅχι χροστωῦ, πολύτιμον, τίχινω ἀρεστω μετὰ τῶν ἀγίων
παιροφῶν, ὁποσὸλων, ἱεραρχῶν μαρτύρων, ὁσίων καὶ δικαίων. καὶ
τὴν κίερε ἡ μὲν Ἰησοῦ Χρῆ ἐν τῇ μέσῃ, καὶ μετὰ τῆς θεοκλήτορος τῆς
αὐτῆς ἱσθαρίας μητρος, μετὰ τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων, καὶ μετὰ τῆ
τιμῆς ἐνδοξῆς, τῆς φῶς τοροδρόμου, καὶ βαπτίς Ἰωάννη, ἔλα βασι
καὶ τὰ πολύτιμα μαρεά λεια, τῆς ἀγίας σοφίας ἀργυροδὲ χροσα.
ἔλα βασι καὶ τὸν τίμιον τρωρόν ὁ πῆ ἐκ μὲν οὐρανῶν Κανσάντιος, ὁ
τρώτος βασιλεὺς τῶν χροσιανῶν, ὅταν ἐπολέμισεν τὸν μαξέντιον.
ὁ πῆ εἶδεν τὴν φύκταιν εἰς τὸν ἕρανδὸν ἄσρα ὁ πῆ ἦσαν χήματα σω-
ρε. ὁ δὲ ἐκίχησεν αὐτὸν τὸν μαξέντιον, καὶ ὅλως τὴν ἐχθρὴν, ἔλα βασι καὶ
τῆς παυμνήτης, καὶ ὑπερενδοξῆς, θεοτόκε, ἡ εἰκόνα, τὴν ὁ ποῖαν,
ἐτόρεισεν ὁ δὲ ἀγγελίς ἡς λυκαῖ ὁ ἀποσὸλος, καὶ τὴν ἐπὶ ἡγῆ τῆς
θεοτόκε, καὶ τὴν εἶδεν, καὶ ὡσαύτῃ τὴν εἶδεν, εἶπεν ἡ χάρις τῆς κόνου-
νῆς μου ἡμῖς αὐτῇ καὶ ἐτῆ ἔλα βασι τὴν χάριν θαυματουργῆς, ἰά-
ματα καθεμερινῶς εἰς τὴν τῶν τῶν ῥέχοντας, εἰς αὐτῇ, τὰ ὁ ποῖα
αὐτὸν ὁ πῆ ἐπὶ ἡγῆ ἡμῶν ὁ πῆ ἐπὶ ἡγῆ ὁ βενέτικοι, εἶναι καὶ ὁ δὲ ἐ-
σκομῶνται καὶ τὴν σημερον, εἰς τὸ σκεδουλάκιον τῆς ἀγίας μαρκου.
καὶ εἰς ἄλλας τὰς, αὐτῇ τῇ τοῖς δὲ ἔλα βασι ἀπὸ τὰς πόρτας αὐτῆς.
τῆς ἀγίας σοφίας, τὰς ὁ ποῖας ἔλα βασι, εἰς τὰς θυρας τῆς ἀγίας μαρ-
κου καὶ δὲν εἶναι ἡ καθολικὴς πόρτες αὐτῇ εἶναι τῶν τῶν κλησίων.
ὅτι ἡ καθολικὴς ἦταν πολλὰ μεγάλης, καὶ ὑπερθαύμασις, καὶ οὐ
μόνον ταῦτα ἐπὶ ἡγῆ αὐτῇ καὶ τὴν ὑπερθαύμασον, καὶ ὁ ἔλα βασι
ἀγίαν τρέπεζαι τῆς αὐτῆς ἀγίας σοφίας, τὴν πολύτιμον καὶ ὥρεω
πάντῃ, ὁ γὰρ ἀπὸ τὸν ναὸν καὶ τὴν ἔλα βασι εἰς τὸ καράβι καὶ κα-
δὼς ἡ καμῖαν ἀμύραν, καὶ ἐπὶ ἡγῆ εἰς τὴν βενέτιαν, ὁ τῆς θαύμα
τος πλησίον τῆς νῆς τῆς μαρμαρᾶ, αἰῆξεν τὸ καράβι καὶ ἐπὶ ἡγῆ εἰς
τὴν

Τέλος τῆς βασιλείας Θεωδώρου τῆ βασιτῆζης.

ΚΑὶ ὡσαύτῃ ἡγεῖτο ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ μοναστήριον. ἔλαβεν τὴν βασιλείαν ὁ Μιχαὴλ ὁ πρῶτος τῶν παλαιολόγων. ὁ ὁποῖος ἐβασιλεύσεν χρόνος κδ' . καὶ ἐλατύνειν. καὶ ὡς ἔλαβεν τὴν βασιλείαν εἶχε μεγάλῳ λύπῃ νὰ ἔχεν οἱ φράγγοι τὸ βασιλεῖον. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ὁποῦ τὸ εἶχαν ἀπαρχῆς νὰ τὸ ὑπερῆθον. καὶ ἰσχυρίζετον πῶς νὰ τὸ ἐπιχειρήσῃ. καὶ μετὰ τὴν τέχνην νὰ λάβῃ, καὶ νὰ καθύσῃ. εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως βασιλεύς, νὰ προδικῇ τὰς φράγγους. καὶ ἦτον εἰς μεγάλῳ ἀδυναμίᾳ καὶ εἶπεν τὸ μυστήριον πινῶν ἰδικῶν τε, φρονίμων ἀνδρῶν. καὶ αὐτοὶ τὸν ἰσχυροῦσιν. νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τῶν γρυοβέζων, νὰ κάμῃ συμφωνίαν. καὶ μετ' αὐτῶν τὴν βοήθειαν, θέλῃ παρὶ τὴν Κωνσταντινέπολιν. καὶ ἔτῃ ἐσηλθεν εἰς τὸν γαλατᾶν εἰς τὰς γρυοβέζας. ὁ πῦρ ἐκατέζενταν ἐκεῖ ποταμοὶ τεταῖδες. μεγάλοι καὶ μικροὶ ἦγον κονσελοὶ. καὶ ἐταξέντες τὸν γαλατᾶν νὰ τὸν ἔχῃ. καὶ νὰ μηδὲν χρειαστοῦ εἰς κανέναν τόπον τῆς βασιλείας αὐτῶν κανέναν δαίτην. ἦγον κουμέρικη. καὶ ἔτῃ τῇ ἐβοήθησαν, καὶ ἔκαμαν κάτεργα ἐξυμῶτα. καὶ φεσάτι πολλὰ. καὶ ἦλθεν καὶ ἀπέκλεισεν τὴν πόλιν σφραγῆς καὶ θαλάσσης. καὶ ὡς τὴν ἐσφάλησεν καὶ ἀρχισεν καὶ τὴν ἐπολέμα διενεῖται. ἡμέραν καὶ νύκταν. τὰ κάτεργα ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ φουσαῖα ἀπὸ τῆς σφραγῆς. καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ πῦρ ἦτόνε μέσα ὁ βαλδοβίνος ὁ φράγγος ὡς εἶδεν ὅτι νικάται ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ τῶν Ῥωμαίων, ἐκατέφυγεν μετ' ὅλης τῆς φράγγης τῇ κονσταντίνῃ. καὶ τὰς ἄλλας ὁ πῦρ εἶχεν μετὰ τὸν μετὰ φυλάκτους καὶ ἐπῆλθεν εἰς τὰ παλάτια παλάτια καὶ ἐφυλάχθη. εἶχεν δὲ καράβιον εἰς ἀκρῶς καὶ θαυμαστὸν καὶ δυνατόν. μεγάλον καλὸν ἀρματομῆδον. καὶ πρὶν νὰ περὶ λάβουσι οἱ Ῥωμαῖοι τὴν πόλιν. ἐμπῆκεν αὐτὸς μετὰ τὸν λαόν του μέσα. ὁ ἐφυγεν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ ἐπῆλθεν εἰς τὴν μονοβασίαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων αὐτὸς ὁ Μιχαὴλ ὁ παλαιολόγος ἦλθεν καὶ ἐμπῆκεν μέσα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπῆλθεν καὶ ἐπροσκύνησεν μέσα εἰς τὴν ἀγίαν σφίαν καὶ ἀπῆλθεν ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ κληρικοὶ καὶ ὁ κόσμος ὅλος καὶ ἰσχυρὰ πάντες αὐτὸν ἐπροσκύνησαν. καὶ ἔτῃ τὸν ἐπῆραν καὶ τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτιον. καὶ

ἀπέλαβεν τὸ βασίλειον, ὡς ἔχον ἀπαρχῆς οἱ Ῥωμαῖοι. εἰς τὰς
ἑξήκοντες. ὡς κοπίτης κόσμος ἔξῃ χιλιάδες καὶ ἑπτά κοπίτες ἔξω-
τα δύο. Γουλιόμ κ'. ἡμέρα πέμπτη. ὡς οὐ βασιλεὺς βαλδουβίνος
ἔφυγεν ἀπο τῆς πολιν, καὶ ἐπῆλθεν εἰς τὴν μονοβασίαν καὶ οὐ γῆ-
κεν οὐ πείντητος καὶ συναπάντησεν αὐτὸν, καὶ τὸν ἐπεσοκινῆσεν
μετὰ πάσης πιῆς, καὶ οὐ λαβείας, ὡς βασιλεὺς αὐτῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἐκίσχυεν καὶ ἐπῆλθεν εἰς τὸν πάπαν μετὰ βίας. καὶ εἰς τὰς ῥηγά-
δες, καὶ εἰς τὰς δέκιδες καὶ εἰς τὰς κόντιδες. δὲ νὰ τὰ δώσωμι βοή-
θειαν. νὰ γυρήσῃ νὰ πολέμησῃ τὸν βασιλέα. νὰ παρῇ τὴν βασι-
λειαν ἀμὴ δὲν τὸν ἀκούσαν. καὶ ἔμεινεν δὲ βασιλεὺς κύριος εἰς τὴν
βασιλειαν Κωνσταντινουπόλεως, αὐτὸς ὁ Μιχαὴλ ὁ παλαιολόγος.
καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐξέτου ἐπῆρκε ὁ Σουλταν ὀρχάνης τὴν φρου-
ραν. ἡ ὁ ποία ἦτον θρόνος τῶν ῥηγῶν ὑπὸ τῆς βυθυρίας. διότι ἔκαμε
μάχην μετὰ τὸν αὐτὸν βασιλέα. καὶ ἔγινε πόλεμος διωκτὸς καὶ μέ-
γας, ἀνάνευσαν αὐτῶν. καὶ τότε ἐπῆρκε τὴν αὐτὴν φρουράν. ἦσαν χρε-
νοὶ ἀπὸ χυρῆσεως. α τ ν'. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἔλαβεν τὴν Κων-
σταντινέπολιν ἐχάρη πολλὰ. καὶ τὸν θρόνον ἀναρτίστην, πῶς εἰς τὰς
ἡμέρας αὐτῶν τὸν ἀξίωσεν καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν
φραγγῶν. περὶ δὲ τῆς φρουρας. ὁ πῆ ἔλαβεν ὁ Σουλτανός. ὡς ἐπῆ
εἰς λυτὴν μεγάλην καὶ ἐκκαυσεν. καὶ ἐθρύνθη. πῶς ἐγίνη ἡ αὐ-
τῇ παραχώρησις, εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

Βασιλεὺς τούτου τῆ βασιλείας κυρίου Μιχαὴλ τῆ παλαιο-
λόγος εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν. ἀφέντες δὲ τὴν ἐλάδα ὅλην, ὁ
κύριος Ἰωάννης κοκιντῆς τὸ γένος. καὶ ἐλέγετο δεσπότης τῆς
ἐλάδος ἐλάδα λέγεται ἀπὸ τῆς λυκοσομίας. τὸ ποτάμι, ὃ ἡ λα-
ρεὶς καὶ τὸ ζυτουί. καὶ παρῇ τὴν μωδωνίτζαν. καὶ κατεβίη κατὰ
δὲν, καὶ λέγεται ἐλλάδα. ἀπὸ δὲ τῆς λυκοσομίας τὸ ποτάμι ὃ ἡ λα-
ρεὶς λέγεται δολίτερα δεσπότης. λοιπὸν ὁ δεσπότης ἐξέτος, ὡς
ἔμαθεν ὅτι ὁ Μιχαὴλ παλαιολόγος ἐγινε βασιλεὺς εἰς τὴν Κων-
σταντινέπολιν τῆς ἐκακώτατης πολλὰ, διότι ἦτον ἄγιος καὶ φρόνιμος.
καὶ ἐφοβήθη μήπως καὶ ἐπαρῇ καὶ τὸ βασίλειον αὐτῶν καὶ ὀξωλο-
θρεύσει αὐτὸν. καὶ ἐλέγχετο πολλὰ. κακὰ κατ' αὐτῶν. ὁ βασιλεὺς δὲ
ὁ αὐτὸς παλαιολόγος. ὡς ἔλαβεν τὴν Κωνσταντινέπολιν, ἔμαθε
τῇ τῇ δεσπότης τῆς ἐλάδος, καὶ ἔκαμε φουράτα καὶ ἀπέστειλε
νὰ.

νὰ τὸν πολέμησῃ. καὶ αὐτὸς ὁ δεσπότης ἔμαθεν πῶς ὁ βασιλεὺς
ἐξέλλει τὰ φουράτα κατὰ πάντων, καὶ ἐστὶν ἐν δαρήματα μεγά-
λα εἰς τὸν πείντητον τῆς μορέως. τὸν μισερὺν ἐλάειμον. νὰ τῇ βοη-
θήσῃ. ὁ μωρὸς ἔσηλιν, καὶ εἰς ἄλλους ἀφέντες. ὅπου καὶ ἂν ἦτον φράγ-
γος. καὶ ἐτῆ ἐουμάξεν πολλὰ φουράτα, καὶ ἐπολέμει μετὰ τῆ βα-
σιλείας τὰ φουράτα. ὡς ἂν ἦλθαν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ δὲν ἐδωκίθησαν
νὰ τὸν νικήσωμι. μείνον ἐσφάφησαν εἰς τὸν βασιλέα, χωρὶς καμίας
νίκης. καὶ ὁ δεσπότης ἔκλειν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν πάλιν ἀφέντης. ὁ
δὲ πείντητος τῆς μορέως καὶ οἱ ἄλλοι ἀφέντες, ἐπῆλθεν ὁ κατ' ἑνός
εἰς τὸν τόπον, ἐκεῖ ὁ πῆ ἀφέντες. ὡς τῆς δεσπότης τῆς
ἐλλάδος. κύριος Ἰωάννης ἀφέντες καὶ εἶδεν καὶ ἐπληρωφόρησεν
κεν ἀπὸ ἰατρὸς ὅτι ὡς δὲν. καὶ εἶχε δύο ἡμέρας. τὸν ἑνα ὀλογοῖται
κὸν καὶ τὸν ἄλλον μπασάρδον. καὶ ὁ μὲν ὀλογοῖται ἡκούεν τὸ ἔσο-
μαίνε Νικηφόρος. ὁ δὲ ἄλλος ὀμπασάρδος ἡκούε Θεόδωρος. καὶ
ἐκαμὲν κληρονόμον εἰς τὸ δεσποτάτον αὐτῶν τὸν Νικηφόρον τὸν ἑνὸς
αὐτῶν. ἀφῆκεν δὲ. καὶ τῆς μπασάρδου Θεοδώρου ἑνα μέρος. τῆς
δὲν ὁ Νικηφόρος δὲν εἶχε παρῇ, καὶ γινώσκον, καὶ αὐτὸς τὸν πατέρα-
του. ἀμὴ ὀμπασάρδος ἐγῆκεν ἀνδραμόχους. καὶ ἀξιώτατος. λοι-
πὸν τῆς δεσπότης ὁ Νικηφόρος ἐκτεσεν τὴν νέαν πατέρα. καὶ κάστρον ἐκα-
μὲν. δὲ φύλαξιν. καὶ ἀρχήσιν νὰ πολέμει μετὰ τὸν ἀδελφόν του τὸν
μπασάρδον. νὰ τῇ ἐπαρῇ τὸν τόπον ἐκείνον ὁ πῆ τῇ ἀφῆκεν ὁ πα-
τέρας. τῆς δεσπότης ἀδελφός. ὁ μπασάρδος. εἶδεν ὅτι διώκον δὲ
εἶχε. νὰ πολέμησῃ μετὰ τὸν ἀδελφόν του τὸν Νικηφόρον, καὶ ἐκαμὲν ὡς
φρόνιμος. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐπῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινέ-
πολιν, καὶ ἐπεσοκινῆσεν τὸν βασιλέα, καὶ ἐταξέντες νὰ τῇ δώσῃ
τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν Νικηφόρον διελθόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. ἀκού-
σαι τῆς δεσπότης ὁ βασιλεὺς ἔχαρκεν. καὶ ἀγαλιάσθη αὐτὸν καὶ ἐτ-
τη τὸν ἔκαμε σεβαστοκράτορα εἰς ὅλας τὰς φουράτας. ἀκούσας δὲ
τῆς δεσπότης Νικηφόρος δεσπότης, τῆς ἐλλάδος, ὅτι ὁ ἀδελφός. ὁ
μπασάρδος ἐπῆλθεν καὶ ἐπεσοκινῆσεν τὸν βασιλέα ἐσφάγη μέ-
σα εἰς τὴν καρδίαν. ἵνα μὴ θανατώσῃ αὐτὸν. καὶ ἦσαν ἀδελφὸν
ὁμορφώτατον. καὶ χαριτωμένον. ἀπὸ κεφαλῆς. καὶ ὅλον τὸ κορμὴν
δεύτερον ἐλένη τῆς μελέτης. χωρὶς ἰὰ σολιδοῦ ἦτον σολισμένη.
ἀπὸ τῆς κάλτης καὶ εὐμορφῆς. καὶ ἐδωκίθη τῇ μετὰ

γελίσαμε τὴ πείντζιπυ τὴ μορέως, διὰ νὰ τὸν ἔχει βοήθειαν εἰς
τὰς πολέμους καὶ ἔδωκέντε φρικτὸν ὄξυωτε χιλιάδες πῶρπυρα. Ἐ
καμὰν τὸν γάμον εἰς τὴν παλαιάν πάτρυν, καὶ ἐπῆρεν ὁ πείντ-
ζηπος αὐτὴν διὰ γυναικάν αὐτῆς ὀλογοτικῶν. καὶ ἐτῆ ἐπῆρεν ὁ
ἀδελφὸς αὐτῆς νικηφόρος, εἰς τὸ διαποτατὸν αὐτῆς εἰς τὴν ἑλλά-
δα. ὅμως οἱ ἀφέντες τῆς ἀδελφῆς τῆς μωδωνίτζας τῆς δούρου, καὶ
τῆς δώδεκα νησείων. ὁ πῆ ἐδιδαν τέλει πρὸς αὐτὸν τὸν πείντζι-
πον τὴ μορέως, ὡς ἀν λέγωμεν χαράτζη. ὁ μοφόνησαν καὶ ἀθέτη-
σαν, μὲ τὸν τὸν πείντζιπον καὶ ἐσωμάξαν φεσάτα πολλὰ, καὶ ἐμύ-
νησε καὶ τὴ γαμβρῆτον τὴ ἀφέντος τῆς καριτῆς, διότι τὴ μέγα κύ-
ρι τὴ ἀφέντος τῆς ἀθλῶας τὴν ἀδελφὴν εἶχεν γυναικάν αὐτὸς τῆς
καριτῆς ὁ ἀφέντης, καὶ ἦτον ἄξιος τὴ πολέμους. ἦσαν δὲ τέτοι οἱ πέν-
τε ὁ πῆ ἐσωμάχθησαν κατὰ πάῳ τὴ πείντζιπυ, καὶ ὅταν ἦλθαν
ὁ καιρὸς νὰ δώσωμεν τὰ τέλη πρὸς τὸν αὐτὸν πείντζιπον, τὸν ἐμυών-
σαν ὅτι δὲν τὸν χρεῶς ἐν καὶ ἔναν τίποται, καὶ δὲ τὴ δίδου, μόνον
τὸν ἔχεν ὡς ἑναιτες ἀδελφόν, καὶ τέλει δὲν τὸν δίδου, ἀκέσας δι-
τὴ τὸ πείντζιπος, ἐδυμώθη πολλὰ, καὶ ἐν τῇ αἵμα ἀπέστηλιν εἰς
ὅλον τὸ πείντζιπάτοτε ὀλλάκιδες, ἔγραψεν εἰς τὰς φραμπου-
ραρίετες καὶ εἰς τὰς ἀρχιερεῖς, ἔς ὅλους τὰς καβαλαρίετες, ὅτι εἰ-
τάς ἡ, τὴ Μαῖου μῆνος, νὰ εἶναι ὅλοι συναγμεῖροι εἰς τὰς κάμπυ-
τὴ μεγαλίε, καὶ ἐτῆ κατὰ τὸν οὐσμόντε ἐσωμάχθησαν, καὶ ὡσα-
τὸ ἔμαθαν ἐτέτοι οἱ ἀφέντες, ἐμαζώχθησαν ὁ μὲ αὐτοὶ καὶ ὁ πείντ-
ζηπος τὴ μορέως ἐπῆραν τὰ φεσάτατε καὶ ἦλθαν εἰς τὴν κόριν-
θον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἦλθεν, καὶ ἀπέρησαν, τὴν σκέλιν, τὴ μέγα, καὶ
ὁ μέγας κύρις, καὶ οἱ ἄλλοι ἀφέντες, μετὰ φεσάτατες ἦλθαν καὶ
ἐσωματῆθησαν εἰς τὸ βοιμὸν τὴ καριδίε, καὶ ἐκεῖ ἔδωκαν πό-
μον μέγα, καὶ φεβερὸν, καὶ ἔγμεν σφαγὴ πολλή, καὶ θρῆνι-
εἰς τὰ φεσάτα, καὶ τέλος ἐπέκνησεν ὁ πείντζιπος καὶ ὁ μέγας κι-
ρις, τῆς ἀδελφῆς, καὶ οἱ ἄλλοι ἐτῆ ἀκίσησαν, καὶ ἐφύγαν, καὶ
πείντζιπος μετὰ φεσάτατε τῆς ἐκαταδωχεν, καὶ τὰς ἐκατ-
σφαζεν, καὶ ἔθραμαν, καὶ ἐμωῆκαν μῆσα εἰς τὴν θῆβαν ἔσφαλ-
θησαν, καὶ ὁ πείντζιπος ἦλθεν ἀπ' ἐξω καὶ ἐτέντοσεν, καὶ μὲ
φεσάτατε ἐδῆγίμειζεν τὰς τόπους αὐτῶν, ὡς δὲ εἶδαν τῆτοι μ-
σα ἀπὸ τὸ κάστρον ἡγου ἀπὸ τὴν θῆβαν ὅτι τὰς νικῆν καὶ τὰς θ-
νατῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟ

ΠΟΛΙΤ

ΕΠΙΣΤΗΜ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

